مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفَاتِحَةِ — آيَاتُهَا ٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ①

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ②

رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ	لِلّٰهِ	اَلْحَمْدُ
Alemlerin Rabbi olan	Allah içindir (Öyle Allah ki?)	Bütün hamdler

اَلرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۙ ③ مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِۜ ④

مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِۜ	الرَّح۪يمِۙ	اَلرَّحْمٰنِ
Din gününün sahibi olan	Rahim olan (Yine öyle Allah ki?)	(Yine öyle Allah ki?) Rahman olan (Yine öyle Allah ki?)

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُۜ ⑤

نَسْتَع۪ينُۜ	وَاِيَّاكَ	نَعْبُدُ	اِيَّاكَ
Yardım dileriz	Yalnız senden	İbadet ederiz	Yalnız sana

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ⑥

الْمُسْتَق۪يمَۙ	الصِّرَاطَ	اِهْدِنَا
Dosdoğru (O dosdoğru yoldan bedel?)	Yola (Öyle yol ki?)	Hidayet eyle bizi (Neye?)

صِرَاطَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْۙ

عَلَيْهِمْۙ	اَنْعَمْتَ	صِرَاطَ الَّذ۪ينَ
Onlara (Onlardan bedel?)	Sen nimet verdin (Kime?)	O kimselerin yoluna ki

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ ⑦

وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ	غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
Sapmışların da [yoluna] değil	Gazaba uğramışların [yoluna] değil (Daha?)

FÂTİHA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
7 âyet-i kerimedir

1. Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

2. Hamd, o âlemlerin Rabbi,

3. O Rahmân, Rahîm,

4. O, din gününün sahibi Allah'ındır.

5. Sadece sana ederiz kulluğu, ibadeti; sadece senden dileriz yardımı, inâyeti, ya Rab!

6. Hidâyet eyle bizi doğru yola,

7. O kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin yoluna; ne o gazaba uğramışların, ne de o sapkınların yoluna.

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْبَقَرَةِ — آيَاتُهَا ٢٨٦

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾	ذٰلِكَ	الْكِتَابُ	لَا رَيْبَ	ف۪يهِ
Elif, Lam, Mim	İşte bu	O kitap	Şüphe yoktur *(Nerede?)*	Onda

هُدًى	لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٢﴾	اَلَّذ۪ينَ	يُؤْمِنُونَ	بِالْغَيْبِ
Bir hidayettir *(Kim için ?)*	Muttakiler için	[Müttakiler] O kimselerdir ki	İnanırlar *(Neye inanırlar?)*	Gayba *(Daha?)*

وَيُق۪يمُونَ	الصَّلٰوةَ	وَمِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾
Ve dosdoğru kılarlar *(Neyi?)*	Namazı	Ve o şey-lerden ki	Onları rızıklandırdık	İnfak ederler

وَالَّذ۪ينَ	يُؤْمِنُونَ	بِمَٓا	اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	وَمَٓا	اُنْزِلَ
[Müttakiler] yine o kimselerdir ki	İnanırlar *(Neye?)*	O şeye ki	İndirildi *(Kime?)*	Sana *(Daha neye inanırlar?)*	Ve o şeye ki	İndirildi *(Ne zaman?)*

مِنْ قَبْلِكَ	وَبِالْاٰخِرَةِ	هُمْ	يُوقِنُونَ ﴿٤﴾	اُو۬لٰٓئِكَ
Senden önce	Ve ahirete de	Onlar	Yakinen inanırlar	İşte onlar *(Nedir?)*

عَلٰى هُدًى	مِنْ رَبِّهِمْ	وَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
Bir hidayet üzeredir *(Kim tarafından?)*	Rableri tarafından	Ve işte onlar	Asıl onlar *(Nedir?)*	Felaha erenlerdir

BAKARA SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
286 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm.

2. İşte o kitap... Onda şüphe yok. Takva sahipleri için hidâyettir.

3. Onlar, gaybe iman edip, namazı dürüst kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden harcarlar.

4. Ve onlar ki, hem sana indirilene iman ederler, hem senden önce indirilene... Ahirete kesin olarak da bunlar iman ederler.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler ve işte bunlar, kurtuluşa erenlerdir.

6. Ama o küfre saplananları; ha uyarmışsın bunları ha uyarmamışsın, onlar için aynıdır, imana gelmezler.

7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ve onların gözlerine bir perde inmiştir. Ve bunların hakkı büyük bir azaptır.

8. İnsanlar içinden kimisi vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe iman ettik derler. Oysa mü'min değillerdir.

9. Onlar (akıllarınca) Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Hâlbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar.

10. Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah onların hastalığını arttırmıştır. Yalancılık ettikleri için bunlara acıklı bir azap vardır.

11. Hem bunlara: "Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın." denildiği zaman: "Biz ancak düzelticileriz." derler.

12. Dikkat edin! Doğrusu bunlar bozguncılardır bunlar. Fakat bilinçleri yok, bunun farkında da değillerdir.

13. Yine bunlara: "İnsanların iman ettiği gibi iman edin." denildiği zaman; "Ya biz o akılsızların iman ettikleri gibi iman eder miyiz?" derler. İyi biliniz ki, doğrusu akılsız kendileridir, lâkin bilmezler.

14. Bir de iman edenlerle karşılaştılar mı, "Biz de inandık." derler. Ve kendi şeytanları ile baş başa kaldılar mı: "Emin olun, biz sizinle beraberiz, biz ancak alay eden kimseleriz." derler.

15. Allah onlarla alay ediyor ve azgınlıkları içinde bocalarken, kendilerini sürüklüyor.

16. Bunlar işte öyle kimselerdir ki, hidâyet karşılığında sapıklığı satın almışlardır da alışverişleri kâr etmemiştir. Kâr yolunu tutmuş da değillerdir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ

Muhakkak o kimseler ki | Kafir oldular | Eşittir (Kime?) | Onlara | Korkutsan da onları | Korkutmasan da onları

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ

İman etmezler | Mühür vurdu (Kim?) | Allah (Nereye?) | Onların kalplerine (Daha nereye?) | Onların kulaklarına

وَعَلٰى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

Ve onların gözlerinde de vardır (Ne?) | Bir perde | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Pek büyük | Ve insanlar içinden vardır (Kim vardır?)

مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

O kimse ki | Der (Ne der?) | Biz iman ettik [der] (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | Halbuki onlar değildir (Ne değildir?) | İman etmiş kimseler

يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ

Onlar aldat[maya çalış]ıyorlar (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Halbuki onlar aldatmıyorlar | Ancak kendilerini [aldatıyorlar]

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا

Ama [bunun] farkına varmıyorlar | Onların kalplerinde vardır (Ne?) | Hastalık | Onları artırdı (Kim?) | Allah (Ne yönden?) | Hastalık yönünden

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı (Ne sebebiyle?) | Olmaları sebebiyle (Ne olmaları sebebiyle?) | Yalan söylüyorlar | Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne dendiğinde?)

لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ اَلَا

Fesat çıkarmayın (Nerede?) | Yeryüzünde | Derler | Biz ancak (Neyiz?) | Islah edicileriz | İyi bilin ki!

اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

Muhakkak onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Fesat çıkaranlardır | Fakat | [Bunun] farkına varmazlar | Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne dendiğinde?)

اٰمِنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اَلَا

İman edin! (Ne gibi?) | İman ettiği gibi (Kim?) | İnsanlar | Derler | İman mı edelim? (Ne gibi?) | İman ettiği gibi (Kim?) | Sefihler /Akılsızlar | İyi bilin ki

اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِينَ

Şüphesiz onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Sefihlerdir | Fakat | [Bunu] Bilmezler | Onlar karşılaştıklarında (Kimle?) | O kimselerle ki

اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا اِنَّا

İman ettiler | Derler: (Ne derler?) | Biz iman ettik [derler] | Ve yalnız kaldıklarında (Kimle?) | Şeytanlarıyla | Derler (Ne derler?) | Muhakkak biz (Neyiz?)

مَعَكُمْ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

Sizinle birlikteyiz | Biz ancak (Neyiz?) | [Onlarla] alay edicileriz | Allah | Alay ediyor (Kime?) | Onlarla (Daha ne yapıyor?) | Ve onlara süre veriyor (Onlar ne oldukları halde?)

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

Azgınlıklarında | Şaşkınca dolaşır oldukları halde | İşte bunlar | O kimselerdir ki | Satın aldılar (Neyi?) | Sapkınlığı (Ne karşılığında?)

بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

Hidayet karşılığında | Ama kâr getirmedi (Ne?) | Onların ticareti | Ve onlar olmadılar da (Ne?) | Hidayete eren kimseler

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

Onların misali (Nedir?) | O kimsenin misali gibidir ki | Tutuşturdu (Ne?) | Bir ateş | Ne zaman ki ateş aydınlattı (Neyi?) | Çevresindekileri

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

Götürdü (Kim?) | Allah (Neyi?) | Nurlarını (Daha ne yaptı?) | Onları bıraktı (Nerede?) | Kat kat karanlıkların içinde (Ne halde?) | [Hiçbir şeyi] göremez oldukları halde

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ

[Onlar] sağırdırlar | Dilsizdirler | Kördürler | Bu sebeple onlar | Dönmezler | Ya da [Onların misali] (Ne gibidir?) | Sağanak yağmur gibidir (Öyle yağmur ki) | Gökten [boşalan]

فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِى اٰذَانِهِمْ

Onda vardır (Ne?) | Kat kat karanlık (Daha ne vardır?) | Ve gök gürültüsü (Daha ne vardır?) | Ve yıldırım | Tıkarlar (Neyi?) | Parmaklarını (Nereye?) | Kulaklarına (Neden dolayı?)

مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

Yıldırımlardan dolayı (Niçin tıkarlar?) | Ölümden korktukları için | Halbuki Allah (Nedir?) | [İlmiyle] Kuşatıcıdır (Kimi?) | Kafirleri

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا

Az daha | Şimşek | Ansızın alıverecek (Neyi?) | Gözlerini | Şimşek [ortalığı] her aydınlattığında (Kim için?) | Onlar için | Yürürler (Nerede?)

فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

O aydınlıkta | Ve karanlık çöktüğünde de (Kim üzerine?) | Onlar üzerine | Kalakalırlar | Ve şayet isteseydi (Kim?) | Allah | Elbette gideriverirdi (Neyi?) | Onların işitmesini (Daha neyi giderirdi?)

وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

Ve gözlerini | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Gücü yetendir | Ey insanlar! | İbadet edin! (Kime?)

رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

Rabbinize | Öyle Rabbiniz ki | Sizi yarattı (Daha kimi yarattı?) | O kimseleri ki | Sizden öncedir | Ki böylece siz | [Azaptan] korunasınız

اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشاً وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ

Öyle Rabbiniz ki | Kıldı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne kıldı?) | Döşek (Daha neyi kıldı?) | Göğü (Ne kıldı?) | Bina (Daha ne yaptı?) | Ve indirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا

Gökten (Ne indirdi?) | Su | Ve çıkardı (Ne ile?) | Onunla (Nereden?) | Mahsullerden (Ne çıkardı?) | Bir rızık (Öyle rızık ki) | Sizin için | Öyleyse kılmayın (Kim için?)

لِلّٰهِ اَنْدَاداً وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا

Allah için (Ne kılmayın?) | Ortaklar | Halbuki siz | Biliyorsunuz | Ve siz iseniz (Nerede?) | Şüphe içerisinde (Neden şüphe içerisinde?) | O şeyden ki | İndirdik (Kim üzerine?)

عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ

Bizim kulumuz üzerine | Öyleyse getirin (Neyi?) | Bir sureyi (Öyle sure ki) | Onun benzeri | Ve çağırın (Kimi?) | Şahitlerinizi (O şahitleriniz ne olduğu halde?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا

Allah'tan başka | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler | Şayet yapamazsanız | Ki asla yapamayacaksınız

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

Artık sakının (Neden sakının?) | Öyle bir ateşten ki | Onun yakacağı (Nedir?) | İnsanlardır (Daha nedir?) | Taşlar [putlar]dır | O ateş hazırlanmıştır (Kim için?) | Kafirler için

17. Bunların durumu, bir ateş yakmak isteyen kimsenin durumuna benzer. Ateş çevresindekileri aydınlattığında, Allah nurlarını gideriverip kendilerini karanlıklar içinde bıraktı. Artık bunlar görmezler.

18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık bunlar dönmezler.

19. Yahut gökten boşalan bir yağmur hali gibidir ki, onda karanlıklar var, bir gürleme, bir şimşek var. Yıldırımlardan ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkıyorlar ve Allah kâfirleri kuşatmıştır.

20. Şimşek nerede ise gözlerini kapıverecek; önlerini aydınlattığında ışığında yürüyorlar, karanlık üzerlerine çöktüğünde dikilip kalıyorlar, Allah dilemiş olsa idi, elbette işitmelerini de, görmelerini de alıverirdi. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratmış olan Rabbinize kulluk ve ibadet ediniz ki, korunur muttakilerden olasınız.

22. O, öyle bir lütfedicidir ki, sizin için yeri bir döşek, göğü bir bina yaptı ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla çeşitli mahsullerden size bir rızık çıkardı. Siz de artık bile bile tutup da Allah'a ortaklar koşmayın.

23. Ve eğer kulumuza parça parça indirdiğimiz Kur'an'dan şüphede iseniz, haydi onun ayarında bir sure meydana getirin ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın, eğer doğru sözlü iseniz bunu yapın.

24. Yok yapamazsanız- ki hiçbir zaman yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla o taşlar olan o ateşten sakının, o kâfirler için hazırlandı.

25. İman edip salih ameller işleyenlere ise müjdele: Kendileri için altlarından ırmaklar akan cennetler var. Onlar herhangi bir meyveden bir rızıkla rızıklandıkça, her defasında: "Haa! Bu bizim önceden rızıklandığımız şey." diyecekler. Ve Bunlar, söylediklerinin benzerleri olarak sunulmuştur. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Hem onlar orada ebedî kalacaklar.

26. Bilmeli ki, Allah bir sivrisineği, hatta daha büyüğünü örnek vermekten çekinmez.. İman edenler bilirler ki, o şüphesiz haktır, Rablerindendir. Ama küfre saplananlar: "Allah böyle bir örnek ile ne demek istemiş?" derler. Evet, Allah onunla birçoklarını şaşırtır, yine onunla birçoklarını yola getirir. Hem onunla ancak o fasıkları şaşırtır.

27. Ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra bozarlar, Allah'ın riâyet edilmesini emrettiği ilişkileri keser ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar, hep o zarara uğrayanlardır.

28. Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz ki, ölü idiniz sizleri diriltti. Sonra sizleri yine öldürecek, sonra sizleri yine diriltecek. Sonra da döndürülüp ona götürüleceksiniz.

29. O öyle bir yaratıcıdır ki, yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra göğe yöneldi, onları yedi gök olarak düzenledi. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

وَبَشِّرِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ

Ve müjdele! (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih işleri (Şununla müjdele ki) | Muhakkak onlar için vardır (Ne vardır?)

جَنَّاتٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا

Cennetler (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler | Kendilerine her verildiğinde (Neden?) | O cennetlerden (Cennetlerden bedel?)

مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذٖى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا

Meyvelerden (Ne olarak verildiğinde?) | Rızık olarak | Derler | Bu (Nedir?) | O şeydir ki | Biz rızıklandırıldık (Ne zaman?) | Daha önce | Halbuki onlara verilmiştir

بِهٖ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فٖيهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فٖيهَا

O şey (O şey ne olduğu halde?) | Benzeyici olduğu halde | Ve onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne?) | Eşler (Öyle eşler ki) | Tertemiz | Ve onlar | Orada (Nedirler?)

خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا

Ebedi kalıcıdırlar | Muhakkak ki Allah | Haya etmez (Neden?) | Vermekten (Ne vermekten?) | Misal (Neyi misal vermekten?) | O şeyi ki (O şeyden bedel?)

بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ

Dişi sivri sineği (Daha neyi misal vermekten çekinmez?) | Ve daha büyük bir şeyi | İşte o kimseler ki | İman ettiler | Onlar bilirler ki | Şüphesiz o (Nedir?)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذٖينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا

Haktır (Kim tarafından olan hak?) | Rableri tarafından | Ve o kimseler ki | Kafir oldular | Derler | Ne

اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثٖيرًا وَيَهْدٖى بِهٖ كَثٖيرًا

Murad etti (Kim?) | Allah (Ne ile?) | Bununla (Ne olarak?) | Misal olarak | Saptırır (Ne ile?) | Bununla (Kimi saptırır?) | Çoğunu (Daha?) | Ve hidayet verir (Ne ile?) | Bununla (Kime?) | Çoğuna

وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفَاسِقٖينَ ﴿٢٦﴾ اَلَّذٖينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ

Gerçekte o saptırmaz (Ne ile?) | Bununla | Ancak fasıkları [saptırır] | Öyle kimselerdir ki onlar | Bozarlar (Neyi?) | Allah'ın ahdini (Ne vakit bozarlar?)

مِنْ بَعْدِ مٖيثَاقِهٖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ

Onu kesin olarak taahhüd ettikten sonra (Daha?) | Ve keserler (Neyi?) | O şeyi ki (Kim?) | Emretti | Allah (Ne emretti?) | Onu (Ondan bedel?) | Birleştirilmesini (Daha ne yaparlar?)

وَيُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

Ve fesat çıkarırlar (Nerede?) | Yeryüzünde | İşte onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Hüsrana uğrayanlardır

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ

Nasıl inkar ediyorsunuz? (Kimi?) | Allah'ı | Halbuki siz idiniz (Ne idiniz?) | Ölüler | O sizi diriltti | Sonra da | O sizi öldürür

ثُمَّ يُحْيٖيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذٖى خَلَقَ

Sonra da | Size hayat verir | Daha sonra | Ona | Döndürülürsünüz | O (Nedir?) | O zattır ki | Yarattı (Kim için?)

لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمٖيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ

Sizin için (Neyi yarattı?) | O şeyi ki (Nerededir?) | Yeryüzünde | Hepsini | Sonra | Yöneldi (Nereye yöneldi?) | Gökyüzüne

فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٢٩﴾

Onları düzenledi (Ne olarak?) | Yedi kat gök olarak | Ve O | Herşeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ قَالُٓوا

Ve o vakit ki | Demişti (Kim?) | Rabbin (Kime?) | Meleklere | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Yaratıcıyım (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne yaratıcıyım?) | Bir halife | Dediler

اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ

Yaratacak mısın? (Nerede?) | Orada (Kimi?) | O kimseyi ki | Fesat çıkaracak (Nerede?) | Orada (Daha ne yapacak?) | Ve dökecek (Neyi dökecek?) | Kanları | Halbuki biz | Tesbih ediyoruz (Neyle birlikte?)

بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

Sana hamd ile birlikte (Daha ne yapıyoruz?) | Ve takdis ediyoruz (Kimi?) | Seni | Dedi | Muhakkak ki ben | Bilirim (Neyi?) | O şeyi ki | Siz bilmezsiniz

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ

Ve öğretti (Kime?) | Adem'e (Neyi?) | İsimleri | Hepsini | Sonra da | Onları arzetti (Kime arzetti?) | Meleklere | Ve dedi ki

اَنْبِؤُ۫ن۪ي بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ

Bildirin bana (Neyi?) | Şunların isimlerini | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler | Dediler ki | Seni tesbih ederiz

لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ

İlim yok (Kim için?) | Bizim için | Ancak o şey var ki | Sen onu bize öğrettin | Muhakkak ki sen | Asıl sen (Nesin?) | Ziyade bilensin | Hikmet sahibisin | Dedi

يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ

Ey Adem | Onlara bildir (Neyi bildir?) | Eşyanın isimlerini | Ne zaman ki onlara bildirdi (Neyi?) | Eşyanın isimlerini | Dedi | Ben demedim mi? (Kime?)

لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

Size | Muhakkak ki ben | Bilirim (Neyi?) | Göklerin gaybını (Daha?) | Ve yerin de [gaybını] (Daha ne demedim mi?) | Ve bilirim (Neyi?) | O şeyi ki | Açığa çıkarırsınız (Daha neyi bilirim?) | Ve o şeyi ki

كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا

Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Gizliyor oldunuz | Ve o vakit ki | Biz demiştik (Kime?) | Meleklere | Secde edin (Kime secde edin?) | Adem'e | Onlar da secde ettiler

اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ

Ancak iblis hariç! | O yüz çevirdi (Daha ne yaptı?) | Ve kibirlendi | Ve oldu (Kimlerden?) | Kafirlerden | Ve dedik | Ey Adem

اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَاۖ

Otur | Sen (Daha kim?) | Ve zevcen (Nerede oturun?) | Cennette (Daha?) | Ve ikiniz yiyin (Nereden?) | Oradan | Bol bol (Nereden?) | Dilediğiniz yerden

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

Ve siz ikiniz yaklaşmayın (Neye?) | Şu ağaca | Yoksa siz ikiniz olursunuz (Ne olursunuz?) | Zalimlerden | O ikisini kaydırdı (Kim?) | Şeytan (Nereden?)

عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

Oradan | Böylece o ikisini çıkardı (Nereden?) | O şeyden ki | İdiler (Nerede?) | İçinde | Ve dedik ki | İnin (Ne olduğunuz halde?) | Sizin bazınız

لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى

Bazınıza (Nedir?) | Düşmandır | Ve sizin için vardır (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne vardır?) | Yerleşim (Daha ne vardır?) | Ve bir geçimlik (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | Ve aldı (Kim?)

اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

Adem (Kimden?) | Rabbinden (Ne aldı?) | Bir kısım kelimeler | Allah da onun tevbesini kabul etti | Zira o | Yalnızca O (Nedir?) | Tevbeleri çokça kabul edendir (Daha nedir?) | Ziyade merhamet edendir

30. Düşün ki, Rabbin meleklere: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım." dediği zaman, "Âaa!.. Biz seni tesbih ve takdis edip dururken orada fesat çıkaracak ve kanlar akıtacak bir yaratık mı yaratacaksın?" dediler. (Allah da onlara); "Şüphesiz ben sizin bilmeyeceğiniz şeyleri bilirim!" buyurdu.

31. Ve Âdem'e bütün isimleri öğretti. Sonra o âlemleri meleklere gösterip: "Haydi davanızda sadıksanız bana şunları isimleriyle haber verin." buyurdu.

32. Onlar da: "Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz ya Rab! Bizim için, senin bize bildirdiğinden başka ilim ne mümkün? Şüphesiz alîm ve hakîm olan sensin." dediler.

33. "Ey Âdem! Bunlara, onları isimleriyle haber ver." buyurdu. Bu emir üzerine Âdem onlara isimleriyle onları haber veriverince de buyurdu ki: "Demedim mi size ben şüphesiz göklerin ve yerin gaybını bilirim, ve biliyorum neyi açıkladığınızı ve neyi gizlediğinizi.

34. Ve o zaman meleklere: "Âdem için secde edin." dedik, hemen secde ettiler. Ancak İblis dayattı, kibrine yediremedi, kâfirlerden oldu.

35. Ve dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cenneti ev edinin, ikiniz de ondan dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın ki, haddini aşan zalimlerden olmayasınız."

36. Bunun üzerine şeytan onları oradan kaydırdı, ikisini de bulundukları o rahatlık ve bolluk içindeki yerden çıkardı. Biz de: "Haydi dedik, kiminiz kiminize düşman olarak inin. Ve size yeryüzünde bir zamana kadar bir yerleşme ve bir nasip alma var."

37. Derken Âdem Rabbinden bir takım kelimeler aldı, yalvardı. O da tevbesini kabul buyurup ona yine baktı. Muhakkak ki Allah, tevbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olandır.

38. Dedik ki: "İnin oradan hepiniz. Sonra benden size ne zaman bir yol gösterici gelir de; kim o yol göstericinin izinde giderse, onlara bir korku yoktur ve üzülecekler onlar değildir.

39. Küfre sapanlar ve âyetlerimize yalan diyenler ise, işte bunlar ateşin arkadaşlarıdır, onlar orada ebedi kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım ve benden korkun artık benden.

41. Ve beraberinizdekini tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin. O'na inanmayanların ilki olmayın. Âyetlerimi de bir kaç paraya değişmeyin ve benden sakının.

42. Hakkı batıla karıştırmayın ve bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin!

44. İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unutur musunuz? Hâlbuki kitabı (Tevrat'ı) okuyorsunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

45. Bir de sabır ve namazla yardım isteyin. Gerçi bu ağır gelir; fakat saygılı kimselere değil.

46. Onlar ki, kendilerinin gerçekten Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten ona döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve bir zamanlar sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

48. Ve öyle bir günden korunun ki, kimse kimsenin yerine bir şey ödeyemez. Kimseden şefaat da kabul edilmez, kimseden fidye de alınmaz. Onlara hiçbir yönden yardım da yapılmaz.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ

Dedik ki | İnin (Nereden?) | Oradan (Ne olduğunuz halde?) | Hepiniz | Ya | Size gelir (Nereden?) | Benden (Ne?) | Bir hidayet | Her kim ki | Tabi olursa (Neye?)

هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا

Benim hidayetime | Korku yoktur (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Daha?) | Ve onlar değillerdir de (Ne?) | Üzülecekler | Ve o kimseler ki | Kafir oldular (Daha?)

وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

Ve yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | İşte onlar (Nedir?) | Ateş halkıdır | Onlar (Nerede?) | Orada (Nedir?) | (Ebedi) kalıcıdırlar

يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا

Ey İsrailoğulları | Hatırlayın (Neyi?) | Benim nimetimi | Öyle nimetim ki | Ben ihsan ettim (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Daha?) | Ve yerine getirin (Neyi?)

بِعَهْد۪ٓي اُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلْتُ

Bana olan sözünüzü | Ki ben de yerine getireyim | Size verdiğim sözü | Ve yalnız benden | Benden korkun! | Ve iman edin! (Neye?) | O şeye ki | Ben indirdim (O şey ne olduğu halde?)

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِه۪ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَات۪ي

Doğrulayıcı (Neyi?) | O şeyi ki | Sizinle birliktedir | Ve olmayın da (Ne?) | İlk inkar eden (Neyi?) | Onu | Ve satın almayın! (Neyi?) | Benim ayetlerime karşılık (Neyi satın almayın?)

ثَمَنًا قَل۪يلًا وَاِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا

Bir değeri ki | Az | Ve ancak benden | Benden sakının | Ve karıştırmayın da (Neyi?) | Hakkı (Neyle karıştırmayın?) | Batılla (Daha?) | Ve gizlemeyin de (Neyi?)

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا

Hakkı | Halbuki siz | Biliyorsunuz | Ve dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verin (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve rükû edin! (Kimle birlikte?)

مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ

Rükû edenlerle birlikte | Siz emrediyormusunuz? (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | İyiliği (Daha?) | Ve unutuyormusunuz? (Kimi?) | Kendinizi

وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ

Halbuki sizler | Okuyorsunuz (Neyi?) | Kitabı | Hiç düşünmüyor musunuz? | Yardım isteyin! (Neyle yardım isteyin?) | Sabırla (Daha neyle yardım isteyin?)

وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَب۪يرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِع۪ينَ ﴿٤٥﴾ اَلَّذ۪ينَ يَظُنُّونَ

Ve namazla | Muhakkak ki o Namaz (Nedir?) | Elbette büyüktür | Ancak kalbi saygıyla ürperenler hariç! | Onlar öyle kimselerdir ki | Bilirler

اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ

Ki elbette onlar (Nedir?) | Rableriyle karşılaşıcıdırlar | Ve de onlar | Sadece Ona (Nedirler?) | Dönücüdürler | Ey İsrailoğulları

اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ

Hatırlayın! (Neyi?) | Benim nimetimi | Öyle nimetim ki | Ben ihsan etmiştim (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize | Ve elbette ben | Sizi üstün kılmıştım (Kim üzerine?)

عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا

Alemler üzerine | Ve korkun | Bir günden ki | Ödeyemez (Kim?) | Hiç kimse (Kimin yerine?) | Hiçbir kimsenin yerine (Ne ödeyemez?) | Hiçbir şey

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

Ve de kabul edilmez (Kimden kabul edilmez?) | Hiç kimseden (Ne?) | Hiçbir şefaat | Ve alınmaz da (Kimden?) | Hiç kimseden (Ne?) | Hiçbir fidye | Ve onlar olmazlar da (Ne?) | Yardım edilirler

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ

Azabın kötüsüne | Sizi uğratıyorlardı (Neye?) | Firavun ailesinden (Onlar ne halde idi?) | Sizi kurtarmıştık (Kimden kurtarmıştık?) | O vakit ki

يُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۜ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ

Bir imtihan (Kim tarafından?) | Ve bunda vardır (Ne?) | Kadınlarınızı | Ve sağ bırakıyorlardı (Kimi?) | Erkek çocuklarınızı (Daha ne yapıyorlardı?) | Boğazlıyorlardı (Kimi boğazlıyorlardı?)

مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ

Böylece sizi kurtardık | Denizi | Sizin için (Neyi yarmıştık?) | Yarmıştık (Kim için?) | O vakit ki | Büyük | Rabbiniz tarafından (Öyle bir imtihan ki)

وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوسٰٓى

Musa'yla (Neyi vaatleşmiştik?) | Biz vaatleşmiştik (Kimle vaatleşmiştik?) | Ve o vakit ki | Bakıyordunuz | Halbuki siz | Firavun ailesini | Ve boğduk (Kimi?)

اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ

Zalimlersiniz | Halbuki siz (Nesiniz?) | Ondan sonra | Buzağıyı (Ne vakit?) | Siz edindiniz (Neyi?) | Sonra | Kırk geceyi

﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ

Ve o vakit ki | Şükredesiniz | Ta ki siz | Bundan sonra | Sizden (Ne zaman?) | Biz affettik (Kimden?) | Sonra da

اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ

Ve o vakit ki | Hidayete eresiniz | Ta ki siz | Ve Furkan'ı | Kitab'ı (Daha?) | Musa'ya (Neyi?) | Biz vermiştik (Kime?)

قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ

[İlah] edinmenizle (Neyi?) | Nefislerinize (Neyle zulmettiniz?) | Zulmettiniz (Kime?) | Muhakkak siz | Ey Kavmim! | Kavmine | Musa (Kime?) | Demişti (Kim?)

الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

Daha hayırlıdır (Kim için?) | İşte bu (Nedir?) | Birbirinizi | Ve öldürün (Kimi?) | Yaratıcınıza | Onun için tevbe edin! (Kime?) | Buzağıyı

لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ۜ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ

Ziyade merhamet edendir | Tevbeleri çokça kabul edendir (Daha nedir?) | Yalnızca O (Nedir?) | Zira O | Bunun üzerine tövbenizi kabul etti | Yaratıcınız katında | Sizin için (Nerede?)

﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً

Açıkça | Allah'ı (Nasıl?) | Görünceye kadar (Kimi?) | Sana | İnanmayacağız! (Kime?) | Ey Musa! | Demiştiniz | Ve o vakit ki

فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ

Sizi dirilttik (Ne vakit?) | Sonra | Bakıyordunuz | Halbuki siz | Yıldırım | O yüzden sizi yakalayıvermişti (Ne?)

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ

Bulutu | Sizin üzerinize (Neyi?) | Ve de gölgelik yaptık (Kim üzerine?) | Şükredesiniz | Ta ki siz | Siz öldükten sonra

وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۜ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

O şeyin temizlerinden ki | Yiyin! (Neden?) | Bıldırcını | Kudret helvasını (Daha?) | Sizin üzerinize (Neyi indirmiştik?) | Ve indirmiştik (Kim üzerine?)

رَزَقْنَاكُمْ ۜ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

Zulmediyorlar | Kendilerine | Onlar oldular (Kime?) | Şu kadarı var ki | Ve onlar bize zulmetmediler | Sizi rızıklandırdık

49. Hem hatırlayın ki, bir zamanlar sizi Firavun ailesinden kurtardık. Sizi en kötü azap ile cezalandırıyorlardı. Oğullarınızı boğazlıyor ve kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Hani bir zamanlar, sizin için denizi yardık, sizi kurtardık da Firavun ailesini suda boğduk, sizler de bakıp duruyordunuz.

51. Hani bir zamanlar, Musa ile kırk gecelik süre için sözleşmiştik. Sonra siz onun arkasından danaya tutuldunuz, zulmediyordunuz.

52. Sonra bunun arkasından da şükredersiniz diye sizi affettik.

53. Ve bir zamanlar, Musa'ya doğru yolda gidesiniz diye o kitabı ve Furkan'ı verdik.

54. Ve yine bir zamanlar, Musa kavmine dedi ki: "Ey kavmim! Gerçekten siz o buzağıyı ilah edinmekle zalimlerden oldunuz. Gelin Yaratıcı'nıza dönün, tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız Yaratıcınız katında sizin için hayırlıdır. Böylece tevbenizi kabul buyurdu. Gerçekten de O, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhametli olandır."

55. Hani bir zamanlar, "Ey Musa! Biz Allah'ı açıkça görmedikçe senin sözüne asla inanmayacağız." demiştiniz. Bunun üzerine, sizler bakınıp dururken o yıldırım sizi yakalayıvermişti.

56. Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzün ardından yeniden diriltmiştik.

57. Ve üstünüze o bulutu gölge yaptık ve size ihsan ettiğimiz hoş rızıklardan yiyin diye, üzerinize hem kudret helvası hem de bıldırcın indirdik. Onlar bize zulmetmediler, lâkin kendilerine zulmediyorlardı.

58. Hani bir zamanlar, "Şu şehre girin de onun nimetlerinden dilediğiniz şekilde bol bol yiyin ve kapıdan secde ederek girin ve "hıtta" (bizi bağışla!) deyin ki, hatalarınızı bağışlayıverelim. İyilik yapanlara ise, nimetlerimizi daha da arttıracağız." dedik.

59. Derken o zulmedenler sözü değiştirdiler, kendilerine söylenildiğinden başka bir şekle soktular. Biz de kötülük yaptıkları için o zalimlere korkunç bir azap indirdik.

60. Bir zamanlar Musa kavmi için su istemişti, biz de "Asanla taşa vur." demiştik. Bunun üzerine ondan on iki pınar fışkırdı. Her kısım insanlar kendi su alacağı kaynağı bildi. Allah'ın rızkından yiyin, için de, bozgunculuk ve saldırganlık yaparak yeryüzünü fesada vermeyin.

61. Bir zamanlar, "Ey Musa! Biz tek çeşit yemeğe artık katlanamayacağız. Bizim için Rabbine dua et de bize yerin yetiştirdiği şeylerden; sebzesinden, kabağından, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarsın." dediniz. O da: "O hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin, o zaman orada size istediğiniz şeyler vardır." dedi. Üzerlerine zillet ve meskenet damgası vuruldu ve sonunda Allah'tan bir gazaba uğradılar. Evet öyle, çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet öyle, çünkü isyana dalıp aşırı gidiyorlardı.

وَاِذْ	قُلْنَا	ادْخُلُوا	هٰذِهِ الْقَرْيَةَ	فَكُلُوا	مِنْهَا	حَيْثُ شِئْتُمْ
O vakit ki	Demiştik (Ne demiştik?)	Girin! (Nereye?)	Şu şehre	Ve yiyin (Nereden?)	Oradan	Dilediğiniz yerden (Nasıl?)

رَغَدًا	وَادْخُلُوا	الْبَابَ	سُجَّدًا	وَقُولُوا	حِطَّةٌ	نَغْفِرْ	لَكُمْ
Bolca	Ve girin (Nereye?)	Kapıya (Ne halde?)	Secde eder olduğunuz halde	Ve deyin	Hıtta/ Bağışlanma	Ki bağışlayalım (Kim için?)	Sizin için (Neyi bağışlayalım?)

خَطَايَاكُمْ	وَسَنَزِيدُ	الْمُحْسِنِينَ ۝٥٨	فَبَدَّلَ	الَّذِينَ	ظَلَمُوا
Hatalarınızı	Ve arttıracağız da (Neyi?)	İyilik yapanları[n mükafatını]	Fakat değiştirdi (Kim?)	O kimseler ki	Zulmettiler (Neyle değiştirdiler?)

قَوْلًا	غَيْرَ الَّذِي	قِيلَ	لَهُمْ	فَاَنْزَلْنَا	عَلَى الَّذِينَ	ظَلَمُوا
Bir sözle	O şeyin dışında ki	Denildi (Kime?)	Onlara	Biz de indirdik (Kim üzerine?)	O kimseler üzerine ki	Zulmettiler (Ne indirdik?)

رِجْزًا	مِنَ السَّمَاءِ	بِمَا كَانُوا	يَفْسُقُونَ ۝٥٩	وَاِذِ	اسْتَسْقٰى
Pislik (Nereden?)	Gökten (Ne sebebiyle?)	Olmaları sebebiyle (Ne?)	Fasıklık ediyorlar	O vakit ki	Su istedi (Kim?)

مُوسٰى	لِقَوْمِهِ	فَقُلْنَا	اضْرِبْ	بِعَصَاكَ	الْحَجَرَ	فَانْفَجَرَتْ
Musa (Kim için?)	Kavmi için	Biz de dedik	Vur (Neyle?)	Asan ile (Neye vur?)	Taşa	Bunun üzerine fışkırdı (Neden?)

مِنْهُ	اثْنَتَا عَشْرَةَ	عَيْنًا	قَدْ عَلِمَ	كُلُّ اُنَاسٍ	مَشْرَبَهُمْ	كُلُوا
Ondan (Ne?)	On iki (Ne cihetten?)	Göze cihetinden	Şüphesiz bildi (Kim?)	Her insan (Neyi?)	İçeceği yeri	Yiyiniz (Daha?)

وَاشْرَبُوا	مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ	وَلَا تَعْثَوْا	فِي الْاَرْضِ	مُفْسِدِينَ
Ve içiniz (Neden?)	Allah'ın rızkından	Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)	Fesat çıkarıcılar olduğunuz halde

۝٦٠ وَاِذْ	قُلْتُمْ	يَا مُوسٰى	لَنْ نَصْبِرَ	عَلٰى طَعَامٍ	وَاحِدٍ	فَادْعُ
O vakit ki	Siz demiştiniz	Ey Musa	Artık sabredemeyeceğiz (Neye?)	Bir yemeğe (Öyle yemeğe ki?)	Tek	Dua et (Kim için?)

لَنَا	رَبَّكَ	يُخْرِجْ	لَنَا	مِمَّا	تُنْبِتُ	الْاَرْضُ	مِنْ بَقْلِهَا	وَقِثَّائِهَا
Bizim için (Kime?)	Rabbine	Çıkarsın (Kim için?)	Bizim için (Neden?)	O şeyden ki (Ne?)	Bitiriyor	Toprak (Toprağın çıkardığı şeyden bedel?)	Onun sebzesinden (Daha?)	Kabağından (Daha?)

وَفُومِهَا	وَعَدَسِهَا	وَبَصَلِهَا	قَالَ	اَتَسْتَبْدِلُونَ	الَّذِي	هُوَ	اَدْنٰى
Sarımsağından (Daha?)	Mercimeğinden (Daha?)	Ve soğanından	[Musa] Dedi	Değiştirmek mi istiyorsunuz? (Neyi?)	O şeyi ki	O (Nedir?)	Daha aşağı (Ne ile?)

بِالَّذِي	هُوَ	خَيْرٌ	اهْبِطُوا	مِصْرًا	فَاِنَّ لَكُمْ	مَا	سَاَلْتُمْ
O şeyle ki	O (Nedir?)	Daha hayırlıdır	İnin (Nereye?)	Bir şehre	Zira sizin için vardır (Ne?)	O şey ki	siz istediniz

وَضُرِبَتْ	عَلَيْهِمُ	الذِّلَّةُ	وَالْمَسْكَنَةُ	وَبَاؤُ	بِغَضَبٍ
Ve vuruldu (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne?)	Zillet (Daha?)	Ve miskinlik	Ve döndüler (Neyle birlikte?)	Bir gazapla birlikte (Öyle gazap ki)

مِنَ اللّٰهِ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ كَانُوا	يَكْفُرُونَ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	وَيَقْتُلُونَ
Allah'tan	Bu (Ne sebebiyledir?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	İnkar ediyorlar (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini (Daha?)	Ve öldürüyor olmaları sebebiyle (Kimi?)

النَّبِيِّينَ	بِغَيْرِ الْحَقِّ	ذٰلِكَ	بِمَا عَصَوْا	وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝٦١
Peygamberleri (Nasıl?)	Haksızca	Bu (Ne sebebiyledir?)	Asi olmaları (Daha?)	Ve haddi aşmaları sebebiyledir

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ

Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve o kimseler ki | Yahudi oldular (Daha?) | Ve Hıristiyanlar (Daha?) | Ve Sâbiîler

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ

Kim ki | İman etti (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe (Daha?) | Ve işledi (Neyi?) | İyi iş | Onlar için vardır (Ne?) | Ecirleri (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ

Rableri katında | Ve korku da yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Daha?) | Ve onlar değillerdir (Ne?) | Üzülücekler | O vakit ki

اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ

Biz almıştık (Neyi?) | Sizin sözünüzü | Ve kaldırmıştık (Nereye?) | Üstünüze (Neyi?) | Tur Dağı'nı | Alın (Neyi?) | O şeyi ki | Size verdik (Neyle alın?)

بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ

Kuvvetle | Ve hatırlayın! (Neyi?) | Ol şey ki | Onun içindedir | Ta ki siz | Sakınasınız | Sonra | Siz dönmüştünüz (Ne vakit?)

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ

Bundan sonra | Allah'ın lütfu olmasaydı (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti | Elbette siz olurdunuz (Kimlerden?)

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ

Hüsrana uğrayanlardan | Andolsun ki | Bildiniz (Kimi?) | O kimseleri ki | Haddi aştılar (Kimden?) | Sizden (Nerede?)

فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا

Cumartesi gününde | Biz de demiştik (Kime?) | Onlara | Oluverin! (Ne?) | Maymunlar (Ne olduğunuz halde?) | Aşağılıklar | Ve biz bu cezayı yaptık (Ne yaptık?)

نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

Bir ibret (Kim için bir ibret?) | Onların önündekiler için (Daha?) | Ve arkasındakiler için (Daha ne yaptık?) | Bir va'z u nasihat (Kim için?) | Takva sahibi olanlar için

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةًۜ

O vakit ki | Demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine | Muhakkak ki Allah | Size emrediyor (Neyi?) | Kesmenizi (Ne?) | Bir sığır

قَالُٓوا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Demişlerdi ki | Bizi alıyor musun? (Neye?) | Alaya | Demişti ki | Ben sığınırım (Kime sığınırım?) | Allah'a (Neden?) | Olmaktan (Ne olmaktan?) | Cahillerden

﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ

Demişlerdi ki | Dua et (Kim için?) | Bizim için (Kime?) | Rabbine | Açıklasın (Kime?) | Bize | O nedir ? | Demişti ki | Muhakkak ki O | Diyor ki

اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا

Elbette o (Nedir?) | Bir sığırdır ki | Kart değildir (Daha?) | Körpe de değildir | Bunun ikisinin arasıdır | Haydi yapın (Neyi?)

مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ

Ol şey ki | Emrolunuyorsunuz | Demişlerdi ki | Dua et (Kim için?) | Bizim için (Kime?) | Rabbine | Açıklasın (Kim için?) | Bizim için | Onun rengi nedir? | Demişti ki

اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَٓاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

Muhakkak ki O | Diyor ki | Elbette o (Nedir?) | Bir sığırdır ki | Sarı | Halistir (Ne?) | Onun rengi | Haz verir (Kime?) | Bakanlara

62. Şüphe yok ki, iman edenler, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiîler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse; elbette bunların Rableri yanında mükâfatları vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar üzülecek değillerdir.

63. Bir zamanlar sizden söz almıştık. Tur Dağı'nı üstünüze kaldırıp: "Size verdiğimiz kitaba kuvvetle tutunun ve içindekilerden gafil olmayın ki, takva sahiplerinden olasınız." demiştik.

64. Sonra onun arkasından yüz çevirdiniz, eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve rahmeti olmasa idi, muhakkak zarara uğrayanlardan olurdunuz.

65. İçinizden cumartesi günü yasağını çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. Biz onlara: "Sefil sefil maymunlar olun!" dedik.

66. Bu cezayı hem onlarla birlikte olanlara, hem sonradan gelecek olanlara bir ibret dersi, takva sahipleri için de bir öğüt kıldık.

67. Bir zamanlar Musa kavmine: "Allah, size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." demişti. Onlar da "Sen bizimle eğleniyor musun?" dediler. O da: "Öyle cahillere katılmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

68. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et de, bunun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim buyuruyor ki, ne yaşlı, ne de genç, ikisi arası dinç bir inekdir. Haydi, emrolunduğunuz işi yapın." dedi.

69. Dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın." O da: "Rabbim buyuruyor ki, o bakanlara sevinç veren, sapsarı bir inekdir." dedi.

70. Dediler ki: "Bizim için Rabbine dua et, nedir o, bize iyice açıklasın, çünkü sığırlar birbirine benzer. Bununla beraber, Allah dilerse onu elbette buluruz."

71. Musa: "Rabbim şöyle buyuruyor: O ne çifte koşulup tarla süren, ne ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Sonunda onu bulup boğazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

72. Bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de, onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız. Hâlbuki Allah, sakladığınızı ortaya çıkaracaktı.

73. Onun için: "O sığırın bir parçası ile o ölüye vurun." dedik. İşte böyle Allah ölüleri diriltir ve akıllanasınız diye size âyetlerini gösterir.

74. Sonra bunun ardından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha da katı.... Çünkü taşlardan öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor, yine öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi de var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor... Sizlerin neler yaptığından Allah habersiz değildir.

75. Şimdi bunların, size inanacaklarını ümit mi ediyorsunuz? Hâlbuki bunlardan bir zümre vardı ki; Allah'ın sözünü işitip de ona akılları erdikten sonra, onu bile bile değiştirirlerdi.

76. Hem iman edenlerle karşılaştıklarında: "Biz de iman ettik." derler. Birbirleriyle baş başa kaldıkları zaman ise: "Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olarak kullansınlar diye mi tutup Allah'ın size açtığı gerçekleri onlara söylüyorsunuz. Hiç aklınız yok mu be?" derler.

Arapça	Türkçe
قَالُوا	Demişlerdi
ادْعُ	Dua et (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Kime?)
رَبَّكَ	Rabbine
يُبَيِّنْ	Açıklasın (Kime açıklasın?)
لَنَا	Bize
مَا هِيَ	O nedir?
اِنَّ الْبَقَرَ	Muhakkak ki sığır
تَشَابَهَ	Benzeşti (Kim üzerine?)

Arapça	Türkçe
عَلَيْنَا	Bizim üzerimize
وَاِنَّٓا	Muhakkak ki biz
اِنْ شَٓاءَ	Şayet dilerse (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyiz?)
لَمُهْتَدُونَ ٧٠	Elbette [murad-ı ilahîye] erişenlerdeniz
قَالَ	Demişti ki
اِنَّهُ	Muhakkak ki O
يَقُولُ	Diyor ki
اِنَّهَا	Elbette o (Nedir?)

Arapça	Türkçe
بَقَرَةٌ	Bir sığırdır ki
لَا ذَلُولٌ	Boyunduruğa alınmış değildir (Öyle ki)
تُثِيرُ	Sürüyor (Neyi?)
الْاَرْضَ	Toprağı (Daha?)
وَلَا تَسْقِي	Ve sulamıyor da (Neyi?)
الْحَرْثَ	Ekini
مُسَلَّمَةٌ	Kusursuz

Arapça	Türkçe
لَا شِيَةَ	Alaca yok (Nerede?)
فِيهَا	Onda
قَالُوا	Demişlerdi ki
الْـٰٔنَ	İşte şimdi
جِئْتَ	Getirdin (Neyi?)
بِالْحَقِّ	Hakikati
فَذَبَحُوهَا	Hemen onu boğazladılar
وَمَا كَادُوا	Ve az daha olmuyorlardı

Arapça	Türkçe
يَفْعَلُونَ ٧١	Yapabiliyorlar
وَاِذْ	Ve o vakit ki
قَتَلْتُمْ	Öldürmüştünüz (Neyi?)
نَفْسًا	Bir canı
فَادّٰرَءْتُمْ	Ve de çekişmiştiniz (Ne hususta?)
فِيهَا	Kıyılan can hususunda
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
مُخْرِجٌ	Çıkartıcıdır (Neyi?)

Arapça	Türkçe
مَا	O şeyi ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz
تَكْتُمُونَ ٧٢	Gizliyorsunuz
فَقُلْنَا	Bunun üzerine demiştik ki:
اضْرِبُوهُ	Ona [maktûle] vurun! (Neyle?)
بِبَعْضِهَا	Onun [sığırın] bir parçasıyla
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يُحْيِ	Diriltir (Kim?)

Arapça	Türkçe
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
الْمَوْتٰى	Ölüleri (Daha?)
وَيُرِيكُمْ	Ve size gösterir (Neyi?)
اٰيَاتِهِ	Ayetlerini
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَعْقِلُونَ ٧٣	Akledesiniz
ثُمَّ	Sonra
قَسَتْ	Katılaştı (Ne?)

Arapça	Türkçe
قُلُوبُكُمْ	Sizin kalpleriniz (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	Bundan sonra
فَهِيَ	Onlar (Ne gibidir?)
كَالْحِجَارَةِ	Taşlar gibidir
اَوْ	Ya da
اَشَدُّ	Daha şiddetli (Ne bakımdan?)
قَسْوَةً	Sertlik bakımından

Arapça	Türkçe
وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ	Muhakkak ki taşlardan vardır (Ne?)
لَمَا	Elbette öyle taş ki
يَتَفَجَّرُ	Fışkırır (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler
وَاِنَّ مِنْهَا	Ve muhakkak ki onlardan vardır (Ne?)
لَمَا	Elbette öyle taş ki

Arapça	Türkçe
يَشَّقَّقُ	Çatlar/yarılır da
فَيَخْرُجُ	Çıkar (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne?)
الْمَٓاءُ	Su
وَاِنَّ مِنْهَا	Muhakkak ki onlardan vardır (Ne?)
لَمَا	Öyle taş ki
يَهْبِطُ	Yuvarlanıyor (Neden yuvarlanıyor?)
مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ	Allah korkusundan

Arapça	Türkçe
وَمَا اللّٰهُ	Allah değildir
بِغَافِلٍ	Gafil (Neden?)
عَمَّا	O şeyden ki
تَعْمَلُونَ ٧٤	Yapıyorsunuz
اَفَتَطْمَعُونَ	Umut ediyor musunuz? (Neyi?)
اَنْ يُؤْمِنُوا	İnanmalarını (Kime?)
لَكُمْ	Size

Arapça	Türkçe
وَقَدْ كَانَ	Halbuki idi (Ne?)
فَرِيقٌ	Bir fırka (Öyle fırka ki)
مِنْهُمْ	Onlardan (Onlardan bir fırka ne idi?)
يَسْمَعُونَ	İşitiyorlardı (Neyi?)
كَلَامَ اللّٰهِ	Allah'ın kelamını
ثُمَّ	Sonra da
يُحَرِّفُونَهُ	Onu tahrif ediyorlardı (Ne vakit?)

Arapça	Türkçe
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ	Onu akılları aldıktan sonra
وَهُمْ	Halbuki onlar
يَعْلَمُونَ ٧٥	Biliyorlar
وَاِذَا لَقُوا	Ve karşılaştıklarında (Kimle karşılaştıklarında?)
الَّذِينَ	O kimselerle ki
اٰمَنُوا	İman ettiler

Arapça	Türkçe
قَالُوا	Derler
اٰمَنَّا	Biz iman ettik
وَاِذَا خَلَا	Ve baş başa kaldığında (Kim?)
بَعْضُهُمْ	Onların bazısı (Kimle?)
اِلٰى بَعْضٍ	Bazısıyla
قَالُوا	Derler
اَتُحَدِّثُونَهُمْ	Onlara söylüyor musunuz? (Neyi?)

Arapça	Türkçe
بِمَا	O şeyi ki
فَتَحَ	Açtı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size
لِيُحَاجُّوكُمْ	Ta ki size karşı delil getirsinler diye (Neyle?)
بِهِ	Onunla (Kimin yanında?)
عِنْدَ رَبِّكُمْ	Rabbinizin yanında
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٦	Hiç akıl edemiyor musunuz?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾

Ya bilmezler mi ki? | Elbette Allah | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Gizliyorlar (Daha?) | Ve o şeyi ki | Açığa vuruyorlar

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ

Onlardan | Ümmiler vardır ki | Bilmezler (Neyi?) | Kitabı | Ancak bir kısım kuruntuları [bilirler] | Ve onlar olmadı

إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ

Ancak zannediyor [oldu]lar | Veyl olsun (Kime?) | O kimselere ki | Yazıyorlar (Neyi?) | Kitabı (Neyle?) | Elleriyle

ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

Sonra da | Diyorlar ki | Bu (Nedir?) | Allah tarafındandır (Niçin elleriyle yazdıklarının Allah'tan olduğunu söylüyorlar?) | Satın almak için (Neyle?) | Bununla (Neyi?) | Bir değeri ki | Az

فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Veyl olsun (Kime?) | Onlara (Neden?) | O şeyden ki | Yazdı (Ne?) | Onların elleri | Ve veyl olsun (Kime?) | Onlara (Neden?) | O şeyden ki | Kazanıyorlar

﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ

Ve dediler | Dokunmayacak bize (Ne?) | Ateş | Ancak sayılı birkaç gün hariç! | De ki

أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ أَمْ

Aldınız mı? (Nereden aldınız mı?) | Allah katından (Ne aldınız mı?) | Bir söz | Öyleyse caymayacaktır (Kim?) | Allah (Neden?) | Sözünden | Yoksa

تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ

Diyor musunuz? (Kim üzerine?) | Allah üzerine (Neyi?) | O şeyi ki | Siz bilmiyorsunuz | Hayır! [Durum sizin düşündüğünüz gibi değil] | Her kim | Kazandı (Neyi?)

سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

Bir kötülük (Daha?) | Ve kuşattı (Kimi?) | Onu (Ne?) | Onun hatası | İşte onlar (Nedir?) | Ateş halkıdır

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

Onlar (Nedirler?) | Orada | Ebedi kalıcıdırlar | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | İyi işleri

أُولٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا

İşte onlar (Nedir?) | Cennet halkıdır | Onlar | Orada (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar | O vakit ki | Biz almıştık (Neyi?)

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

İsrailoğullarının sözünü | İbadet etmeyeceksiniz | Ancak Allah'a | Ve ana-babaya

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

İyilik etmekle (Daha kime?) | Akrabalara da (Daha?) | Yetimlere de (Daha?) | Miskinlere de [iyilik etmekle söz almıştık] (Daha?)

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ

Ve diyin: (Kime?) | İnsanlara (Ne?) | Güzel söz (Daha?) | Dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve verin (Neyi?) | Zekatı

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

Sonra da | Yüz çevirdiniz | Ancak azı hariç (Öyle azı ki) | Sizden | Halbuki siz (Nesiniz?) | Yüz çevircilersiniz

77. Peki onlar, gizlediklerini de, açıkladıklarını da Allah'ın bildiğini bilmiyorlar mı?

78. Bunların bir de okuma yazma bilmeyen bir kesimi vardır; kitabı, yazıyı bilmezler. Ancak birtakım kuruntu yığınına, boş saplantılara kapılır ve sırf zan peşinde dolaşırlar.

79. Artık o kimselerin vay haline ki, kendi elleriyle kitap yazarlar da sonra biraz para almak için: "Bu Allah tarafındandır." derler. Artık vay o elleriyle yazdıkları yüzünden onlara, vay o kazandıkları günah yüzünden ohlara!..

80. Bir de dediler ki: "Bize sayılı birkaç günden başka asla ateş dokunmaz". De ki; "Siz Allah'tan bir söz mü aldınız? Böyle ise, Allah asla sözünden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"

81. Evet, kim bir günah işlemiş de, günahı kendisini her yandan kuşatmış ise, işte öyleleri ateş ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

82. İman edip salih ameller işleyenler, işte öyleleri de cennet ehlidirler ve orada ebedî kalıcıdırlar.

83. Bir zamanlar İsrailoğulları'ndan şöyle söz almıştık: "Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya, akrabaya, öksüzlere, çaresizlere iyilik yapacaksınız. İnsanlara güzel söz söyleyiniz, namazı kılınız, zekâtı veriniz." Sonra çok azınız hariç sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.

84. Yine bir zamanlar sizden söz almıştık: "Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarından çıkarmayacaksınız. Sonra siz bunu kabul de ettiniz ve kabulünüze şahit de oldunuz.

85. Sonra sizler öyle kimselersiniz ki, birbirinizi öldürüyorsunuz ve sizden olan bir kesimi yurtlarından çıkarıyorsunuz, aleyhlerinde günah ve düşmanlıkta birleşip yardımlaşıyorsunuz. Şayet size esir olarak gelirlerse, fidyelerini verip kurtarmaya kalkıyorsunuz. Hâlbuki yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmış idi. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanlar, sonuç olarak dünya hayatında rezillikten başka ne kazanırlar? Kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. Bunlar ahireti, dünya hayatı karşılığında satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yardım da yapılmaz.

87. Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, arkasından birtakım peygamberler de gönderdik. Hele Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verdik, onu Rûhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size nefislerinizin hoşlanmayacağı bir emir ile bir peygamber geldikçe; her defasında ona kafa tutar, kibrinize dokunduğu için kimini yalanlar, kimini de öldürür müsünüz?

88. "Bizim kalplerimiz kılıflıdır" dediler. Öyle değil, Allah onları kâfirlikleri sebebiyle lanetledi; onun için pek az imana gelirler.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَٓاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

Ve o vakit ki | Biz almıştık (Neyi?) | Sizin sözünüzü | Dökmeyeceksiniz (Neyi?) | Kanlarınızı (Daha?) | Ve çıkarmayacaksınız (Kimi?)

اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

Birbirinizi (Nereden?) | Yurdunuzdan | Sonra da | Siz ikrar ettiniz | Halbuki siz | Şahitlik ediyordunuz

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ

Sonra | Siz | Şu kimseler! | Öldürüyorsunuz (Kimi?) | Birbirinizi | Ve çıkarıyorsunuz (Kimi?) | Bir fırkayı (Kimden?) | Sizden (Nereden çıkarıyorsunuz?)

مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

Yurtlarından (Ne olduğunuz halde?) | Yardımlaşıyor/sırt çıkıyor olduğunuz halde (Kim aleyhine?) | Onların aleyhine (Neyle?) | Günahla (Daha?) | Ve düşmanlıkla

وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

Şayet size gelirlerse (Ne oldukları halde?) | Esirler olarak | Onlara fidye veriyorsunuz | Oysa bu | Haram kılınmıştır (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?)

اِخْرَاجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ

Onları çıkarmak | Siz inanıyor musunuz? (Neye?) | Kitabın bazısına | Ve inkar mı ediyorsunuz? (Neyi?) | Diğer bir kısmını

فَمَا جَزَٓاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

O kimsenin cezası değildir | Ki o yapıyor (Neyi?) | Bunu | Sizden | Ancak alçaklıktır (Nerede alçaklık?) | Dünya hayatında

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

Ve kıyamet gününde de | Çevrilirler (Nereye?) | Azabın en şiddetlisine | Allah değildir (Ne?) | Gafil (Neden gafil?)

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

O şeyden ki | Yapıyorsunuz | İşte onlar | O kimselerdir ki | Satın aldılar (Neyi?) | Dünya hayatını (Neye karşılık?)

بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾

Ahirete karşılık | Hafifletilmez de (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Azap | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?) | Yardım ediliyorlar

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ

Andolsun ki biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi verdik?) | Kitabı | Ve peşpeşe gönderdik (Ne vakit?) | Ondan sonra (Kimi?) | Peygamberleri

وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

Ve verdik (Kime?) | İsa'ya (Öyle İsa ki) | Meryem oğlu (Neyi verdik?) | Açık delilleri | Onu teyit de ettik (Neyle?) | Rûhu'l-kudüs ile

اَفَكُلَّمَا جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ

Size her geldiğinde (Kim geldiğinde?) | Bir peygamber (Neyle?) | O şeyle ki | Hoşlanmıyor (Ne?) | Sizin nefisleriniz | Büyüklük mü taslayacaksınız?

فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا

Bunun üzerine peygamberlerden bir kısmını | Yalanlamıştınız (Daha?) | Bir kısmını da | Öldürüyordunuz | Ve dediler | Bizim kalplerimiz (Nedir?)

غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

Perdelidir | Bilakis | Onlara lanet etti (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Küfürleri sebebiyle | Ne kadar da az! | İman ediyorlar

Arapça	Türkçe
وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ	Ne zaman ki geldi onlara (Ne?)
كِتَابٌ	Bir kitap (Nereden?)
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	Allah katından (Öyle kitap ki)
مُصَدِّقٌ	Doğrulayıcı (Neyi?)
لِمَا مَعَهُمْۙ	Onlarla birlikte olanı
وَكَانُوا	Ve idiler (Ne vakit?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Ne idiler?)
يَسْتَفْتِحُونَ	Fetih/zafer istiyorlardı (Kime karşı?)
عَلَى الَّذِينَ	O kimselere karşı ki
كَفَرُواۚ	Kafir oldular
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ	Ne zaman ki onlara geldi (Ne?)
مَا	O şey ki
عَرَفُوا	Bildiler
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Neyi?)
بِهٖۘ	Onu
فَلَعْنَةُ اللّٰهِ	Artık Allah'ın laneti (Nedir?)
عَلَى الْكَافِرِينَ	Kafirler üzerinedir
(89) بِئْسَمَا	Ne kötü şeydir o ki
اشْتَرَوْا	Sattılar (Neye karşılık?)
بِهٖٓ	Ona karşılık (Neyi?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerini (Ondan bedel)
اَنْ يَكْفُرُوا	İnkar etmeleri [Ne kötü şeydir!] (Neyi?)
بِمَٓا	O şeyi ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Niçin inkar ettiler?)
بَغْيًا	Hasetten dolayı (Neye?)
اَنْ يُنَزِّلَ	İndirmesine (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neden?)
مِنْ فَضْلِهٖ	Fazlından (Kim üzerine?)
عَلٰى مَنْ	O kimse üzerine ki
يَشَٓاءُ	Diliyor (Kimlerden?)
مِنْ عِبَادِهٖۚ	Kullarından
فَبَٓاؤُ	Bu sebeple uğradılar (Neye?)
بِغَضَبٍ	Gazaba (Ne üzerine olan gazap?)
عَلٰى غَضَبٍۜ	Gazap üzerine
وَلِلْكَافِرِينَ	Kafirler için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap ki
مُهِينٌ	Küçük düşürücü
(90) وَاِذَا قِيلَ	Ve dendiğinde (Kime?)
لَهُمْ	Onlara
اٰمِنُوا	İman edin! (Neye?)
بِمَٓا	O şeye ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
قَالُوا	Derler
نُؤْمِنُ	İman ederiz (Neye?)
بِمَٓا	O şeye ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kim üzerine?)
عَلَيْنَا	Bizim üzerimize
وَيَكْفُرُونَ	Ve inkar ediyorlar (Neyi inkar ediyorlar?)
بِمَا وَرَٓاءَهُ	Onun ötesindekini
وَهُوَ	Halbuki o (Nedir?)
الْحَقُّ	Haktır (Ne olduğu halde?)
مُصَدِّقًا	Doğrulayıcı (Neyi doğrulayıcı?)
لِمَا	Ol şey ki
مَعَهُمْۜ	Onlarla birliktedir
قُلْ	De ki
فَلِمَ تَقْتُلُونَ	Öyleyse niye öldürüyordunuz? (Kimi?)
اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ	Allah'ın peygamberlerini (Ne vakit?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِنِينَ (91)	İnananlar
وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ	Andolsun ki size getirdi (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Neyi?)
بِالْبَيِّنَاتِ	Açık delilleri
ثُمَّ	Sonra da
اتَّخَذْتُمُ	Siz [ilah] edindiniz (Neyi?)
الْعِجْلَ	Buzağıyı (Ne vakit?)
مِنْ بَعْدِهٖ	Ondan sonra
وَاَنْتُمْ	Halbuki siz (Nesiniz?)
ظَالِمُونَ (92)	Zalimlersiniz
وَاِذْ	O vakit ki
اَخَذْنَا	Biz almıştık (Neyi?)
مِيثَاقَكُمْ	Sizin sözünüzü
وَرَفَعْنَا	Ve kaldırmıştık (Nereye?)
فَوْقَكُمُ	Üstünüze (Neyi?)
الطُّورَ	Tur'u
خُذُوا	Alın (Neyi?)
مَٓا	Ol şeyki
اٰتَيْنَاكُمْ	Size verdik (Nasıl alın?)
بِقُوَّةٍ	Kuvvetle
وَاسْمَعُواۜ	Ve de dinleyin!
قَالُوا	Demişlerdi ki
سَمِعْنَا	İşittik
وَعَصَيْنَا	Ve de isyan ettik
وَاُشْرِبُوا	Ve içirildiler (Nereye?)
فِي قُلُوبِهِمُ	Kalplerinin içine (Neyi)
الْعِجْلَ	Buzağı (Ne sebebiyle içirildiler?)
بِكُفْرِهِمْۜ	Küfürleri sebebiyle
قُلْ	De ki
بِئْسَمَا	O ne kötü şeydir ki
يَاْمُرُكُمْ	Size emrediyor (Neyi?)
بِهٖٓ	Onu (Ne emrediyor?)
اِيمَانُكُمْ	Sizin imanınız
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne?)
مُؤْمِنِينَ (93)	İnananlar

89. Yanlarındakini tasdik etmek üzere onlara Allah katından bir kitap gelince, önceden inanmayanlara karşı onunla yardım isteyip durdukları halde, o tanıdıkları kendilerine gelince, bu sefer kendileri onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kâfirlerin boynuna olsun…

90. Uğruna kendilerini sattıkları şey ne kadar çirkindir. Allah'ın kullarından dilediğine kendi lütuf ve kereminden vahiy indirmesini çekemeyerek, Allah ne indirdiyse hepsini inkâr ettiler. Bu yüzden de gazap üstüne gazaba uğradılar. O kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara: "Allah ne indirdiyse iman edin." denildiği zaman: "Biz kendimize indirilene iman ederiz." derler de, ötekini inkâr ederler. Hâlbuki beraberlerindekini doğrulayacak gerçek odur. De ki: "Mademki iman ediyordunuz, niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

92. Andolsun ki, Musa size delillerle gelmişti de, onun arkasından tuttunuz buzağıya taptınız. Siz o zalimlersiniz.

93. Bir zamanlar size: "Verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve dinleyin." diye Tûr'u tepenize kaldırıp sizden söz almıştık. Onlar da: "Duyduk, dinledik, isyan ettik." dediler. Ve inkârları yüzünden buzağı sevgisi iliklerine kadar işledi. De ki: " Eğer siz mü'min kimseler iseniz, imanınız size ne çirkin şeyler emrediyor!

94. De ki: "Allah yanında Ahiret yurdu (cennet) başkalarının değil de yalnız sizin ise, bu iddianızda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin, canınıza minnet bilin."

95. Fakat elleriyle işledikleri yüzünden onu hiç bir zaman temenni edemezler. Allah bilir zâlimleri!

96. Onları insanların hayata en düşkünü, müşriklerden de daha düşkünü bulacaksın. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular. Hâlbuki uzun yaşamak kendisini azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptıklarını görüyor.

97. De ki: "Her kim Cebrail'e düşman ise bilsin ki o; Allah'ın izniyle o Kuran'ı, kendisinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minlere bir hidâyet ve müjde olmak üzere senin kalbine indirdi."

98. Her kim Allah'a, Allah'ın meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e, Mikâil'e düşman olursa; bilsin ki, Allah da kâfirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun ki; biz sana elbette apaçık ayetler indirdik. Fasıklardan başkası onları inkar etmez.

100. O fasıklar, ne zaman bir anlaşma yapsalar kendi içlerinden bir grup onu bozacak öyle mi? Doğrusu onların çoğu iman etmezler.

101. Üstelik onlara Allah tarafından beraberlerindekini tasdik edici bir peygamber gelince; daha önce kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar.

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً

De ki | Şayet ise (Kime?) | Size (Ne?) | Ahiret yurdu (Nerede?) | Allah katında (Ne ise?) | Has ise

مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

İnsanlara değil | Öyleyse isteyin (Neyi?) | Ölümü | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru kimseler

﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

Onu asla temenni etmeyecekler | Ebedi olarak (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Takdim etti (Ne?) | Onların elleri | Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Kimi?)

بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ

Zalimleri | Andolsun ki onları bulursun (Ne bulursun?) | İnsanların en hırslısı (Ne üzerine?) | Hayat üzerine (Daha kimden hırslı?)

وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ

Ve o kimselerden ki | Şirk koştular | İster (Kim?) | Onlardan her biri (Neyi ister?) | Yaşatılmak | Bin sene

وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ

Halbuki o değildir (Ne değildir?) | Onu uzaklaştırıcı (Neden uzaklaştırıcı?) | Azaptan (Ne onu uzaklaştırıcı değildir?) | Uzun ömürlü yapılması | Allah (Nedir?) | Görendir (Neyi?)

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ

O şeyi ki | Yapıyorlar | De ki | Her kim | İse (Ne ise ?) | Düşman (Kime?) | Cibril'e | Muhakkak o | Onu indirdi (Ne üzerine?)

عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى

Senin kalbin üzerine (Neyle indirdi?) | Allah'ın izni ile (O ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?) | Önünde bulunanları (Daha ne olduğu halde?) | Ve de hidayet olduğu halde (Daha ne olduğu halde?)

وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ

Ve müjde olduğu halde (Kim için müjde?) | Müminler için | Her kim ki | İse (Ne ise ?) | Düşman (Kime?) | Allah'a | Ve onun meleklerine (Daha?)

وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

Ve onun peygamberlerine (Daha?) | Ve Cibril'e (Daha kime düşman ise?) | Ve Mîkâil'e | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Kafirlere

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا

Andolsun ki biz indirdik (Kime?) | Sana (Ne indirdik?) | Ayetler (Öyle ayetler ki) | Çok açık | İnkar etmez (Neyi?) | O ayetleri

اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ

Ancak fasıklar | Her ahitleştiklerinde (Neyi?) | Bir ahdi | Onu atacak (Kim?) | Bir fırka (Kimden?) | Onlardan [Öyle mi!]

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

Bilakis | Onların çoğu | İman etmezler | Ne zaman ki geldi onlara (Kim?) | Bir peygamber (Nereden?) | Allah katından (Öyle Peygamber ki?)

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا

Doğrulayıcı (Neyi?) | Onlarla birlikte olanı | Attı (Kim?) | Bir fırka (Kimden olan bir fırka?) | Öyle kimselerden ki | Onlar verildiler (Neyi?)

الْكِتَابَ كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

Kitabı (Neyi attılar?) | Allah'ın kitabını (Nereye attılar?) | Sırtlarının arkasına (Ne gibi?) | Sanki onlar | Bilmiyorlar

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ

Ve onlar tabi oldular (Neye tabi oldular?) | O Şeye ki | Uydurup söylüyor (Kimin?) | Şeytanlar (Ne vakit?) | Süleyman'ın mülkünde

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ

Kafir olmadı (Kim?) | Süleyman | Ancak | Şeytanlar | Kafir oldular (Ne oldukları halde kafir oldular?) | Öğretiyor oldukları halde (Kime?)

النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

İnsanlara (Neyi?) | Sihri (Daha neyi öğretiyorlardı?) | O Şeye ki | İndirildi (Kim üzerine?) | İki melek üzerine (Nerede bulunan?) | Babil'de (O iki melekten bedel?)

هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَا

Harut ile Marut | O ikisi öğretmiyor (Kime?) | Hiç kimseye | Deyinceye kadar

اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ

Biz ancak (Neyiz?) | Bir fitneyiz | Sakın kafir olma! | Öğreniyorlardı (Kimden?) | O ikisinden (Neyi?) | O şeyi ki | Ayırıyorlar (Neyle?)

بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ اَحَدٍ

Onunla (Neyi ayırıyorlar?) | Kişiyle | Eşinin arasını | Ve onlar olmadı (Ne olmadı?) | Zarar verici (Neyle?) | Onunla (Kime zarar verici?) | Hiç kimseye

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ

Ancak Allah'ın izniyle | Ve öğreniyorlardı (Neyi?) | O şeyi ki | Onlara zarar veriyor | Ama onlara fayda vermiyor | Andolsun ki

عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

Bildiler (Kimi?) | Elbette o kimse ki | Onu satın aldı (Ne bildiler?) | Onun için yoktur (Nerede?) | Ahirette (Ne yoktur?) | Bir nasip

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

Ve gerçekten ne kötüdür (Ne?) | O şey ki | Sattılar (Neye karşılık?) | Ona karşılık (Neyi sattılar?) | Kendilerini | Bir olsalardı | Biliyorlar

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ

Şayet onlar | İman etselerdi (Daha?) | Ve sakınsalardı | Andolsun ki bir sevap (Öyle sevap ki) | Allah katından olan (Nedir?) | Daha hayırlıdır

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا

Bir olsalardı | Biliyorlar | Ey o kimseler ki | İman ettiler | Demeyin (Ne demeyin?)

رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

Râ'inâ [Bizi gözet] demeyin | Deyin (Ne deyin?) | Unzurna [Bize bak, deyin] (Daha?) | Ve dinleyin | Ve kafirler için vardır (Ne?) | Bir azap ki

اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

Can yakıcı | İstemez (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Öyle kafirler ki) | Ehli kitaptan olan (Daha hangi kafirler istemez?)

وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ

Müşriklerden olan kafirler de istemez (Neyi istemez?) | İndirilmesini (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Neyin indirilmesini?) | Bir hayır (Kim tarafından?) | Rabbiniz tarafından

وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

Allah | Has kılar (Neye?) | Rahmetine (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Ve Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki?) | Büyük

102. Tuttular Süleyman'ın mülküne dair şeytanların uydurduğu şeylerin ardına düştüler. Hâlbuki Süleyman inkâr etmedi, lâkin o şeytanlar inkâr ettiler. Çünkü insanlara sihri ve Bâbil'de Harut ve Marut adlı iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Hâlbuki o ikisi "Biz ancak bir imtihan için gönderildik, sakın sihir yapmayı caiz görüp de kâfir olma." demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. İşte bunlardan kişi ile eşinin arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar veremezlerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Andolsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Ama karşılığında canlarını sattıkları o şey, ne çirkin bir şeydi. Keşke bilselerdi.

103. Evet, iman edip de korunmuş olsalardı, elbette Allah tarafından verilecek bir sevap, onlar için daha hayırlı olacaktı. Keşke bunu bilselerdi.

104. Ey iman edenler! "râi'na" (bizi gözet) demeyin, "unzurna" (bize bak) deyin ve iyi dinleyin, kâfirler için acı verici bir azap vardır.

105. Ne Ehli Kitap'tan, ne de müşriklerden hiçbir kâfir, size Rabbinizden bir hayır indirilsin istemez. Allah ise, dilediğini rahmeti ile seçkin kılar ve Allah çok büyük lütuf sahibidir.

106. Biz bir âyet(in hükmünü) kaldırır veya onu unutturursak, ondan daha iyisini yahut benzerini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kâdir.

107. Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Sizin için de, Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa sizde, bundan önce Musa'ya sorulduğu gibi Peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse, şüphesiz doğru yoldan sapmış olur.

109. Ehli Kitap'tan birçoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, sırf nefsaniyetlerinden ve kıskançlıktan ötürü, sizi imanınızdan sonra çevirip kâfirler yapmayı istemektedir. Şimdi siz Allah emrini verinceye kadar, af ve hoşgörüyle davranın. Şüphesiz Allah her şeye kâdir.

110. Hem namazı doğru kılın ve zekâtı verin. Nefisleriniz için her ne hayır yaparsanız, Allah yanında onu bulursunuz. Şüphesiz, Allah bütün yaptıklarınızı görüyor.

111. Ehli Kitap; "Yahudi ve Hıristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek" dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru iseniz, haydi delilinizi getirin!"

112. Her kim, bir muhsin olarak kendini Allah'a teslim ederse işte onun ecri Rabbi katındadır. Onlar için bir kotku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ

Şayet neshedersek (Neyi?) | Bir ayeti | Ya da | Unutturursak | Getiririz (Neyi?) | Daha hayırlısını (Neden?) | Ondan | Ya da benzerini

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ

Bilmez misin? | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine | Gücü yetendir | Bilmez misin?

اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Muhakkak ki Allah | Onundur (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin [mülkü] | Ve sizin için yoktur | Allah'tan başka

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُر۪يدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا رَسُولَكُمْ

Ne bir veli | Ve ne de bir yardımcı | Yoksa | İstiyor musunuz? (Neyi?) | Sorular sormayı (Kime?) | Peygamberinize (Ne gibi?)

كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ

Sorulduğu gibi (Kime?) | Musa'ya (Ne zaman?) | Bundan önce | Her kim | Değiştirirse (Neyi?) | Küfrü (Neye karşılık?) | İmana karşılık

فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَث۪يرٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

Şüphe yok sapmış olur (Neden?) | Doğru yoldan | İstedi (Kim?) | Çoğu (Kimden?) | Ehl-i Kitaptan (Neyi istediler?)

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ حَسَدًا

Sizi döndürmek/çevirmek (Neden sonra?) | Siz iman ettikten sonra (Neye çevirmek istediler?) | Kafirlere (Niçin kafirlere döndürmek istediler?) | Hasetten dolayı (Nereden olan haset?)

مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا

Kendi nefislerinden (Ne vakit sizi çevirmeyi istediler?) | Açığa çıktıktan sonra (Kim için?) | Onlar için (Ne açığa çıktıktan sonra?) | Hak | Şimdi siz affedin (Daha?)

وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

Ve geçin! (Ne vakte değin?) | Getirinceye değin (Kim?) | Allah (Neyi?) | Emrini | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine (Nedir?)

قَد۪يرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا

Gücü yetendir | Ve dosdoğru kılın! (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve verin (Neyi?) | Zekatı | Ve [ahirete] her ne gönderirseniz (Kim için?)

لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

Kendiniz için (Ne gönderirseniz?) | Bir hayır | Onu bulursunuz (Nerede bulursunuz?) | Allah katında | Muhakkak ki Allah | Yaptıklarınızı (Nedir?)

بَص۪يرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا

Hakkıyla görendir | Ve dediler ki | Asla girmeyecek (Nereye?) | Cennete | Ancak o kimse ki | Oldu (Ne oldu?) | Yahudi

اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

Ya da | Hıristiyan | Bu (Nedir?) | Onların boş kuruntularıdır | De ki | Getirin (Neyi?) | Delilinizi | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)

صَادِق۪ينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ

Doğru söyleyen kimseler | Bilakis (Kim girecektir Cennete?) | Her kim | Teslim etti (Neyi?) | Yüzünü (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde teslim etti?) | O ihsan sahibi olduğu halde | İşte onun için vardır (Ne?)

اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

Onun mükafatı (Nerede?) | Rabbinin katında | Ve korku da yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Daha?) | Ve onlar değillerdir de | Üzülecekler

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ

Ve dedi (Kim?) | Yahudiler | Değildir (Kim?) | Hıristiyanlar (Ne değildir?) | Hiçbir şey üzerine | Ve dedi (Kim?)

النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ

Hıristiyanlar | Değildir (Kim?) | Yahudiler (Ne değildir?) | Hiçbir şey üzerine (Ne oldukları halde?) | Halbuki onlar | Okuyorlar (Neyi?) | Kitabı

كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ

İşte bunun gibi | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | [Kitabı] Bilmiyorlar (Ne dediler?) | Onların dediği gibi | Allah | Hükmeder (Nerede?)

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ

Aralarında (Ne vakit?) | Kıyamet gününde (Hangi konuda hükmeder?) | O konuda ki | Onlar idiler | O konuda | İhtilaf ediyorlar | Ve kimdir?

اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى

Daha zalim! (Kimden?) | O kimseden ki | Engelledi (Neyi?) | Allah'ın mescitlerini (Neden?) | Zikredilmesinden (Nerede?) | Orada (Neyin?) | Onun isminin (Daha o kimse ki?) | Ve çalıştı (Neye?)

فِي خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَا اِلَّا خَٓائِفِينَ

Onların harap olmasına | İşte onlar | Olmadı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Oraya girmeleri | Ancak korkarak

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

Onlar için vardır (Nerede?) | Dünyada (Ne vardır?) | Rezillik | Ve onlar için vardır (Nerede?) | Ahirette (Ne?) | Bir azap ki | Büyük

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

Ve Allah içindir (Ne?) | Doğu | Ve de batı | Bundan dolayı her nereye | [Yüzünüzü] Çevirirseniz | Oradadır (Ne?) | Allah'ın vechi | Muhakkak ki Allah (Nedir?)

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا

[Rahmeti] Geniştir (Daha nedir?) | Ziyade bilendir | Ve dediler | Edindi (Kim?) | Allah (Ne edindi?) | Çocuk | O münezzehtir | Bilakis | Onundur (Ne?) | O şey ki (Nerededir?)

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ

Göklerde (Daha?) | Ve yerdedir | Hepsi de | Ona (Nedirler?) | Boyun eğicidirler | [O] gökleri yoktan var edendir (Daha neyi yoktan var edendir?)

وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

Yeryüzünü | Ve hükmettiğinde (Neye hükmettiğinde?) | Bir şeye | Ancak | Der (Neye?) | Ona | Ol! | O da hemen oluverir

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَأْتِينَٓا اٰيَةٌ

Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki | Bilmiyorlar | Değil miydi? | Bizimle konuşmalı (Kim?) | Allah | Ya da | Bize gelmeli değil miydi? (Ne?) | Bir mucize

كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ

İşte böyle | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan önce yaşadılar (Ne dedi?) | Onların dediği gibi | Benzeşti (Ne?) | Onların kalpleri

قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

Elbette biz apaçık gösterdik (Neyi?) | Ayetleri (Kime?) | Bir kavme ki | Yakinen inanıyorlar | Muhakkak ki biz | Seni gönderdik (Neyle gönderdik?) | Hak ile (Ne olduğun halde?)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

Müjdeleyici | Ve uyarıcı olduğun halde | Ve sen sorumlu tutulmazsın (Kimden?) | Cehennem halkından

113. Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değildirler." Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzerinde değildirler." dediler. Hâlbuki hepsi de kitabı okuyorlar. İlmi olmayanlar da tıpkı öyle onların dedikleri gibi dediler. Bundan dolayı Allah, görüş ayrılığına düştükleri davada, kıyamet gününde aralarında hüküm verecektir.

114. Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın ismi anılıyor diye engelleyen ve onların yıkımı için uğraşan kişiden daha zalim kim olabilir! İşte bunların o mescitlere korka korka girmekten başka bir hakları yoktur. Bunlara dünyada zillet, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Bununla beraber, Doğu da Allah'ın, Batı da Allah'ındır. Nereye yönelirseniz, orada Allah'a doğru durulacak bir yön vardır. Şüphe yok ki, Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilendir.

116. Hem o zalimler, "Allah çocuk edindi." dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Doğrusu, göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır ve O, bir işin olmasını dilerse, ona yalnızca "ol!" der, o da oluverir.

118. İlmi olmayanlar da: "Allah bizimle konuşsa ya, veya bize de bir mucize gelse ya!" dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Gerçekten biz, kesin bir imanla inanacak bir toplum için mucizeleri apaçık bir şekilde gösterdik.

119. Şüphe yok ki, biz seni hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin.

120. Onların dinlerine tabi olmadıkça ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar senden asla hoşnut olmazlar. De ki: “Şüphesiz doğru yol, ancak Allah’ın yoludur.” Şânım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar ilimden sonra, kalkıp da onların arzularına uyacak olursan, sana Allah’tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı.

121. Kendilerine kitabı verdiğimiz ehliyetli kimseler onu, tilavetinin hakkını vererek okurlar. İşte onlar, ona iman ederler. Her kim de onu inkâr ederse, işte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır.

122. Ey İsrailoğulları! Sizlere ihsan ettiğim nimetimi ve sizi bir zamanlar âlemdeki ümmetlere üstün kıldığımı hatırlayın!

123. Ve öyle bir günden sakının ki, o gün kimse, kimsenin yerine bir şey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez ve ona şefaat de fayda vermez, hem de onlara hiçbir taraftan yardım da edilmez.

124. Şunu da unutmayın ki, bir zamanlar İbrahim’i Rabbi, birtakım kelimeler ile imtihan etti. O, onları tamamlayınca, “Ben seni bütün insanlara önder yapacağım.” buyurdu. İbrahim, Ey Rabbim: “Soyumdan da!..” dedi. Buyurdu ki: “Zalimler benim ahdime erişemez.”

125. Ve o zaman Kâbe’yi, insanlar için dönüp varılacak bir sevap kazanma ve güvenli bir yer kıldık. Siz de Makamı İbrahim’den kendinize bir namaz kılma yeri edinin. Ve İbrahim ile İsmail’e şöyle emrettik: “Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!”

126. Ve o zaman İbrahim, “Ey Rabbim! Burasını güvenli bir belde kıl, halkından Allah’a ve ahiret gününe iman edenleri çeşitli meyvelerle rızıklandır” dedi. Allah buyurdu ki: “İnkâr edeni dahi rızıklandırırım, az bir zaman hayattan nasip aldırırım, sonra da onu ateş azabına uğratırım. O ne kötü bir son ve ona gidiş ne kötü bir gidiştir.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ

Asla hoşnut olmayacak (Kimden?) | Senden (Kim?) | Yahudiler (Daha?) | Hıristiyanlar da hoşnut olmayacak (Ne zamana kadar?) | Sen uyuncaya kadar (Neye?) | Onların dinine | De ki

اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذٖى جَاءَكَ

Muhakkak ki Allah’ın hidayeti (Nedir?) | Odur asıl hidayet | Ve andolsun ki, şayet | Sen uyarsan (Neye?) | Onların isteklerine (Neden sonra?) | O şeyden sonra ki | Sana geldi (Nedir o gelen?)

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ

İlim | Sana olmaz (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Ne olmaz?) | Ne bir veli (Daha?) | Ve ne de bir yardımcı | O kimseler ki | Biz onlara verdik (Ne verdik?)

الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ

Kitab verdik (Onlar ne oldukları halde?) | Onu okur oldukları halde (Nasıl?) | Hakkıyla okumayla | İşte onlar | İman ederler (Neye?) | Ona | Ve her kim de | İnkar ederse (Neyi?)

بِهٖ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنٖى اِسْرَائٖيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

Onu | İşte onlar (Nedir?) | Onlar hüsrana uğrayanlardır | Ey İsrailoğulları! | Hatırlayın! (Neyi?) | Benim nimetimi

الَّتٖى اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّٖى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا

Öyle nimetim ki | Ben ihsan ettim (Kime?) | Size (Daha?) | Ve muhakkak ki ben | Sizi üstün kıldım (Ne üzerine?) | Alemler üzerine | Ve korkun (Neden?)

يَوْمًا لَا تَجْزٖى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ

Bir günden ki | Ödeyemez (Kim?) | Hiçbir nefis (Kimden?) | Hiçbir nefisten (Neyi ödeyemez?) | Hiçbir şeyi (Daha?) | Ve kabul de edilmez (Kimden?) | O nefisten (Ne?) | Hiç bir fidye

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰى اِبْرٰهٖيمَ رَبُّهُ

Ve ona fayda da vermez (Ne?) | Hiçbir şefaat (Daha?) | Ve onlar olmazlar da (Ne?) | Yardım ediliyorlar | O vakit ki | İmtihan etti (Kimi?) | İbrahim’i (Kim imtihan etti?) | Onun Rabbi (Neyle imtihan etti?)

بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّٖى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖى

Bir takım kelimelerle | O da onları tamamladı | Dedi ki | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Seni kılıcıyım (Kime?) | İnsanlara (Ne kılıcıyım?) | İmam | Dedi ki | Benim zürriyetimden de

قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى الظَّالِمٖينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ

Dedi ki | Erişmez (Ne?) | Benim ahdim (Kime erişmez?) | Zalimlere | Ve o vakit ki | Biz kıldık (Neyi?) | O evi (Ne kıldık?) | Dönüp varılacak yer (Kim için?) | İnsanlar için

وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهٖيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا اِلٰى اِبْرٰهٖيمَ

Ve emniyetli kıldık | Ve edinin (Nereden?) | İbrahim’in makamından (Ne edinin?) | Namazgah | Ve ahit verdik (Kime?) | İbrahim’e (Daha?)

وَاِسْمٰعٖيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّائِفٖينَ وَالْعَاكِفٖينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Ve İsmail’e (Neyle?) | Şununla ki | İkiniz temiz tutun (Neyi?) | Benim evimi (Kim için?) | Tavaf edenler için (Daha?) | Ve itikaf yapanlar için | Ve rükû edenler için (Öyle rükû edenler ki?) | Secde eden

﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ

Ve o vakit ki | Demişti (Kim?) | İbrahim | Rabbim! | Kıl (Neyi?) | Burayı (Ne kıl?) | Bir belde ki | Emin | Rızıklandır (Kimi?) | Oranın ahalisini (Neden rızıklandır?)

مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

Meyvelerden (Oranın ahalisinden bedel, kimi rızıklandır?) | O kimseyi ki | İman etti (Kimden bu kimse?) | Onlardan (Kime iman etti?) | Allah’a (Daha?) | Ve ahiret gününe | Dedi | Ve o kimse ki | Kafir oldu

فَاُمَتِّعُهُ قَلٖيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿١٢٦﴾

Onu faydalandırırım | Biraz | Sonra da | Onu uğratırım (Neye uğratırım?) | Ateş azabına | Ne kötü! | Varacak yer

تَقَبَّلْ	رَبَّنَا	وَاِسْمٰع۪يلُ	مِنَ الْبَيْتِ	الْقَوَاعِدَ	اِبْرٰه۪يمُ	وَاِذْ يَرْفَعُ
Kabul et (Kimden?)	Ey Rabbimiz	İsmail	Beytullaha ait (Daha kim yükseltiyordu?)	Temelleri (Öyle temeller ki?)	İbrahim (Neyi?)	O vakit ki yükseltiyordu (Kim?)

مُسْلِمَيْنِ	وَاجْعَلْنَا	رَبَّنَا	﴿١٢٧﴾ الْعَل۪يمُ	اَنْتَ السَّم۪يعُ	اِنَّكَ	مِنَّا
Teslim olmuş iki kişi (Kime?)	Bizi kıl! (Ne?)	Rabbimiz!	Ziyade bilensin	Ziyade işiten ancak sensin (Daha nesin?)	Şüphesiz sen (Nesin?)	Bizden

وَتُبْ عَلَيْنَا	مَنَاسِكَنَا	وَاَرِنَا	لَكَ	مُسْلِمَةً	اُمَّةً	وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا	لَكَ
Tevbemizi kabul et	İbadet usullerimizi	Ve bize göster (Neyi?)	Sana	Teslim olmuş (Kime?)	Bir ümmet (Öyle ümmet ki)	Bizim zürriyetimizin bir kısmından (Ne kıl?)	Sana (Daha?)

رَسُولًا	ف۪يهِمْ	وَابْعَثْ	رَبَّنَا	﴿١٢٨﴾ الرَّح۪يمُ	اَنْتَ التَّوَّابُ	اِنَّكَ
Bir peygamber ki	Onların arasına (Kimi?)	Gönder (Nereye?)	Ey! Rabbimiz!	Ziyade merhamet edensin	Sen çokça tevbe kabul edensin (Daha nesin?)	Şüphesiz sen (Nesin?)

وَالْحِكْمَةَ	الْكِتَابَ	وَيُعَلِّمُهُمُ	اٰيَاتِكَ	عَلَيْهِمْ	يَتْلُوا	مِنْهُمْ
Ve hikmeti (Daha ne yapıyor?)	Kitabı (Daha neyi öğretiyor?)	Ve onlara öğretiyor (Neyi?)	Senin ayetlerini (Daha?)	Onlara (Neyi okuyor?)	Okuyor (Kime?)	Onlardan (Öyle Peygamber ki)

وَمَنْ يَرْغَبُ	﴿١٢٩﴾ الْحَك۪يمُ	اَنْتَ الْعَز۪يزُ	اِنَّكَ	وَيُزَكّ۪يهِمْ
Kim Yüz çevirebilir! (Neden?)	Hikmet sahibi olan da asıl sensin	Yüce olan asıl sensin (Daha?)	Şüphesiz sen	Ve onları arındırıyor

فِي الدُّنْيَا	وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ	نَفْسَهُ	اِلَّا مَنْ سَفِهَ	عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰه۪يمَ
Dünyada	Andolsun ki biz onu seçtik (Nerede?)	Kendini	Ancak bilmeyen yüz çevirebilir (Kimi?)	İbrahim'in milletinden

اَسْلِمْ	رَبُّهُ	لَهُ	قَالَ	اِذْ	﴿١٣٠﴾ لَمِنَ الصَّالِح۪ينَ	فِي الْاٰخِرَةِ	وَاِنَّهُ
Teslim ol!	Onun Rabbi	Ona (Kim?)	Dedi (Kime?)	O vakit ki	Şüphesiz iyilerdendir	Ahirette (Nedir?)	Ve elbette o

بَن۪يهِ	اِبْرٰه۪يمُ	بِهَا	وَوَصّٰى	﴿١٣١﴾ لِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ	اَسْلَمْتُ	قَالَ
Oğullarına (Daha kim?)	İbrahim (Kime?)	Onu (Kim?)	Ve vasiyet etti (Neyi vasiyet etti?)	Alemlerin Rabbine	Ben teslim oldum (Kime?)	Dedi ki

فَلَا تَمُوتُنَّ	الدّ۪ينَ	لَكُمُ	اصْطَفٰى	اِنَّ اللّٰهَ	يَا بَنِيَّ	وَيَعْقُوبُ
Öyleyse sakın ölmeyin!	Dini	Sizin için (Neyi seçti?)	Seçti (Kim için?)	Muhakkak ki Allah	Ey oğullarım!	Ve Yakup

يَعْقُوبَ	حَضَرَ	اِذْ	شُهَدَاءَ	كُنْتُمْ	اَمْ ﴿١٣٢﴾	اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
Yakub'a	Geldi (Kime?)	O vakit ki	Şahitler (Ne vakit?)	Siz idiniz mi? (Ne?)	Yoksa	Ancak siz Müslümanlar olduğunuz halde ölün

نَعْبُدُ	قَالُوا	مِنْ بَعْد۪ي	مَا تَعْبُدُونَ	لِبَن۪يهِ	قَالَ	اِذْ	الْمَوْتُ
Biz kulluk edeceğiz (Kime?)	Dediler ki	Benden sonra	Neye kulluk edeceksiniz? (Ne vakit?)	Oğullarına	Dedi (Kime?)	O vakit ki (O vakitten bedel?)	Ölüm

وَاحِدًا	اِلٰهًا	وَاِسْحٰقَ	وَاِسْمٰع۪يلَ	اِبْرٰه۪يمَ	وَاِلٰهَ اٰبَائِكَ	اِلٰهَكَ
Tek	Bir ilaha ki	Ve İshak'ın [ilahına] (Senin ilahından bedel?)	Ve İsmail'in (Daha?)	İbrahim'in (Daha?)	Ve babalarının ilahına (O babalarından bedel?)	Senin ilahına (Daha?)

كَسَبَتْ	مَا	لَهَا	قَدْ خَلَتْ	اُمَّةٌ	تِلْكَ	﴿١٣٣﴾ مُسْلِمُونَ	لَهُ	وَنَحْنُ
Kazandılar	O şey ki	Onlar için vardır (Ne?)	Geçip gitmiştir	Bir ümmettir ki	Onlar (Nedir?)	Teslim olanlarız	Ona (Neyiz?)	Ve biz

﴿١٣٤﴾ يَعْمَلُونَ	كَانُوا	عَمَّا	وَلَا تُسْـَٔلُونَ	كَسَبْتُمْ	مَا	وَلَكُمْ
Yapıyor	Onlar idiler	O şeyden ki	Ve siz sorumlu tutulmazsınız da (Neden?)	Siz kazandınız	O şey ki	Ve sizin için de vardır (Ne vardır?)

127. Ve o zaman İbrahim, Kâbe'nin temellerini yükseltirken, İsmail ile birlikte şöyle dua ettiler: "Ey bizim Rabbimiz! Bizden kabul buyur, hiç şüphesiz daima işiten, daima bilen sensin ancak sen.

128. Ey bizim Rabbimiz! Hem bizi yalnız senin için boyun eğen Müslümanlar kıl, hem de soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen Müslüman bir ümmet meydana getir ve bizlere ibadetimizin yollarını göster, tevbe ettikçe üzerimize rahmetinle bak. Tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhamet eden sensin ancak sen.

129. Ey bizim Rabbimiz! Hem de onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetleriniokusun, kendilerine kitabı ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dışlarını tertemiz eylesin. Çünkü üstün gelen, herşeyi yerli yerince yapan ancak sensin sen.

130. İbrahim'in dininden, kendine kıyan beyinsizden başka kim yüz çevirir? Gerçekten biz onu dünyada seçtik, hiç şüphesiz o, ahirette de iyilerdendir.

131. Rabbi ona, "Müslüman ol!" emrini verince, o: "Ben âlemlerin Rabbine teslim oldum." dedi.

132. Bu dini İbrahim kendi oğullarına vasiyet ettiği gibi, Yakub da vasiyet etti. Ve: "Oğullarım! Allah, sizin için bu dini seçti, başka dinlerden sakının, yalnızca Müslüman olarak can verin!" dedi.

133. Yoksa Yakub'a ölüm hali gelip çattığında sizler yanında mı idiniz? O, oğullarına: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" dediği zaman, onlar da: "Senin Allah'ına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın Allah'ına, tek olan O Allah'a ibadet edeceğiz. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." demişlerdi.

134. O bir ümmetti, gelip geçti. Ona kendi kazandığı, size de kendi kazandığınız. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.

135. Bir de: «Yahudi veya Hıristiyan olunuz ki, hidâyet bulasınız." dediler. De ki: "Hayır! Hakk'a tapan hanifler olarak İbrahim'in dinindeniz. O hiçbir zaman müşriklerden olmadı."

136. Ve deyin ki: "Biz, Allah'a iman ettiğimiz gibi, bize ne indirildiyse İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiyse, Musa'ya ve İsa'ya ne verildiyse ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. O'nun peygamberlerinden birini diğerinden ayırmayız. Ve biz ancak onun için boyun eğen Müslümanlarız.

137. Eğer, onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, muhakkak doğru yolu bulmuş olurlar. Yok, eğer yüz çevirirlerse, onlar sadece bir anlaşmazlık ve çekişme içindedirler. Allah da senin için onların haklarından geliverecektir. Ve O, işitendir, O bilendir.

138. Allah'ın boyasına bak! (Vaftiz de ne ki?) Kim Allah'tan daha güzel boya vurabilir? Biz işte, O'na ibadet edenleriz.

139. De ki: "Allah hakkında bizimle mücadele mi edeceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de... Ve bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Ancak biz O'na gönülden bağlanmış olanlarız."

140. "Yoksa siz, İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da ve torunları da hep Yahudi ve Hıristiyan idiler mi diyorsunuz? De ki: "Sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı?" Allah'ın şahitlik ettiği bir gerçeği bile bile gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

141. O bir ümmetti, gelip geçti. Ona kendi kazandığı, size de kendi kazandığınız. Ve siz onların yaptıklarından sorguya çekilecek değilsiniz.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهيمَ

Ve dediler | Olun! (Ne olun?) | Yahudi | Ya da Hıristiyan | Ki hidayet bulasınız | De ki | Bilakis | İbrahim'in dinine uyun (O İbrahim ne olduğu halde?)

حَنيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا

Hanîf olduğu halde | Ve o olmadı (Kimlerden?) | Müşriklerden | Deyin ki | Biz iman ettik (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهيمَ وَاِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ

İndirildi (Kime?) | Bize [Kuran'a] (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki | İndirildi (Kime?) | İbrahim'e (Daha kime indirilene iman ettik?) | Ve İsmail'e | Ve İshak'a (Daha?)

وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعيسٰى وَمَا اُوتِيَ

Ve Yakup'a (Daha?) | Ve torunlarına (Daha neye iman ettik?) | Ve o şeye ki | Verildi (Kim?) | Musa (Daha kim verildi?) | Ve İsa (Daha neye iman ettik?) | O şeye ki | Verildi (Kim?)

النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Peygamberler (Kim tarafından?) | Rableri tarafından | Ayırmayız (Neyi?) | Hiç birisinin arasını (Kimden?) | Onlardan | Ve biz | Ona (Neyiz?) | Teslim olanlarız

﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِه فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا

Eğer iman ederlerse (Neye?) | O şeyin aynısına ki | Siz iman ettiniz (Neye?) | Ona | Muhakkak ki o zaman doğru yola ermiş olurlar | Ve eğer yüz çevirirlerse

فَاِنَّمَا هُمْ فى شِقَاقٍ فَسَيَكْفيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّميعُ

Onlar ancak (Nerededir?) | Anlaşmazlık içindedirler | O halde onlara karşı sana yetecektir (Kim?) | Allah | Ve o (Nedir?) | Hakkıyla işitendir (Daha nedir?)

الْعَليمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ

Ziyade bilendir | Asıl Allah'ın verdiği renge [bak!] | Kim? | Daha güzeldir (Kimden?) | Allah'tan (Ne yönden?) | Verdiği renk yönünden | Ve biz de

لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

Ona (Neyiz?) | İbadet edenleriz | De ki | Bizimle tartışmaya mı giriyorsunuz (Kim hakkında?) | Allah hakkında | Halbuki o (Nedir?) | Bizim rabbimizdir (Daha?) | Ve sizin de rabbinizdir

وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ اَمْ

Halbuki bizim için vardır (Ne?) | Bizim amellerimiz | Ve sizin için de vardır (Ne?) | Sizin amelleriniz | Halbuki biz | Ona (Neyiz?) | Gönülden bağlananlarız | Yoksa

تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهيمَ وَاِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ

Diyorlar mı? | Muhakkak ki İbrahim (Daha?) | Ve İsmail (Daha?) | Ve İshak (Daha?) | Ve Yakup (Daha?) | Ve torunları

كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ

İdiler (Ne idiler?) | Yahudi | Ya da Hıristiyan | De ki | Siz mi? | Daha iyi bilirsiniz | Yoksa Allah mı? | Kim?

اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki | Gizledi (Neyi?) | Bir şahadeti ki | Onun yanındadır (Kim tarafından olan şahadet?) | Allah tarafından | Ve Allah olmadı (Ne olmadı?) | Gafil (Neden?)

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

O şeyden ki | Siz yapıyorsunuz | Onlar (Nedir?) | Bir ümmettir ki | Gelip geçmiştir | Onlar için vardır (Ne?) | O şey ki | Kazandılar

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

Ve sizin için de vardır (Ne?) | O şey ki | Siz kazandınız | Ve siz sorumlu tutulmazsınız da (Neden?) | O şeyden ki | Onlar idiler | Yapıyor

سَيَقُولُ السُّفَهَٓاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّت۪ي

Diyecek (Kim?) | Beyinsizler (Ne oldukları halde onlar?) | İnsanlardan (Ne diyecektir?) | Onları ne çevirdi? (Neden?) | Kıblelerinden | Öyle kıbleleri ki

كَانُوا عَلَيْهَاۜ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُۜ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ

Onlar idiler | Onun üzerine | De ki | Allah'ındır (Ne?) | Doğu (Daha?) | Ve batı | Eriştirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Nereye eriştirir?)

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا

Bir yola ki | Dosdoğru | Ve işte böyle | Sizi kıldık (Ne kıldık?) | Bir ümmet ki | Orta (Niçin orta ümmet kıldık?)

لِتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

Olmanız için (Ne?) | Şahitler (Kim üzerine?) | İnsanlar üzerine (Daha niçin?) | Ve olsun diye (Kim?) | Peygamber (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne olsun diye?)

شَه۪يدًاۜ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّت۪ي كُنْتَ عَلَيْهَٓا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

Şahit | Ve biz kılmadık (Ne kılmadık?) | Kıble (Neyi kılmadık?) | O ciheti ki | Sen önceleri idin (Ne idin?) | O cihet üzere idin (Niçin böyle yaptık?) | Ancak bilip ayırmamız için (Kimi?) | O kimseyi ki

يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِۜ وَاِنْ كَانَتْ لَكَب۪يرَةً

Tabi oluyor (Kime?) | Peygambere (Kimden ayırmamız için?) | O kimseden ki | Dönüp gidiyor (Ne üzerine?) | İki ökçesi üzerine | Doğrusu | Bu [durum] oldu (Ne oldu?) | Elbette ağır oldu

اِلَّا عَلَى الَّذ۪ينَ هَدَى اللّٰهُۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُض۪يعَ ا۪يمَانَكُمْۜ

Ancak o kimseler hariç ki | Onları doğru yola eriştirdi (Kim?) | Allah | Ve olmadı (Kim?) | Allah (Ne olmadı?) | Zayi edecek (Neyi?) | Sizin imanınızı

اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ

Muhakkak ki Allah | İnsanlara (Nedir?) | Elbette çok şefkat gösterendir (Daha?) | Ve çok merhamet edendir | Elbette | Görüyoruz (Neyi?) | Yüzünün çevrilip durduğunu (Nereye?)

فِي السَّمَٓاءِۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَاۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ

Semaya | Muhakkak seni döndüreceğiz (Nereye?) | Bir kıbleye ki | Sen ondan hoşnut oluyorsun | Artık çevir (Neyi?) | Yüzünü (Nereye?)

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۜ

Mescid-i haram tarafına | Ve her nerede olursanız | Çevirin (Neyi?) | Yüzlerinizi (Nereye çevirin?) | Onun tarafına

وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۜ

Muhakkak o kimseler ki | Onlar verildiler (Neyi verildiler?) | Kitabı | Elbette onlar bilirler | Ki o (Nedir?) | Haktır (Kimden?) | Rablerinden

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا

Ve Allah olmadı (Ne olmadı ?) | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorlar | Andolsun ki şayet | Sen getirsen (Kime?) | O kimselere ki | Onlara verildi (Ne verildi?)

الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَۚ وَمَٓا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْۚ

Kitabı (Neyi getirsen?) | Bütün ayetleri/delilleri | Tabi olmazlar (Neye?) | Senin kıblene | Ve sen de değilsin (Ne değilsin?) | Tabi olucu (Neye?) | Onların kıblesine

وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ

Onların bazısı da değildir (Ne değildir?) | Tabi olucu (Neye?) | Diğer bazısının kıblesine | Ve andolsun ki şayet sen | Sen tabi olursun (Neye?) | Onların arzularına (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٤٥﴾

O şeyden sonraki | Sana geldi (O şey de nedir?) | İlimdendir | Elbette o zaman sen (Nesin?) | Şüphesiz zalimlerdensin

142. İnsanlardan bir kısım beyinsizler: "Bunları bulundukları kıbleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da, Batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse doğru yola çıkarır."

143. Ve işte böyle, sizi doğru bir caddeye çıkarıp ortada yürüyen bir ümmet kıldık ki, siz bütün insanlar üzerine adalet örneği ve hakkın şahitleri olasınız. Peygamber de sizin üzerinize şahit olsun. Daha önce içinde durduğun Kâbe'yi kıble yapışımız da sırf şunun içindir; Peygamber'in izinden gidecekleri, iki ökçesi üzerinde geri döneceklerden ayıralım. Bu elbette, Allah'ın hidâyet ettiği kimselerden başkasına mutlaka ağır gelecekti. Allah imanınızı zayi edecek değildir. Hiç şüphesiz Allah, insanlara karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

144. Gerçekten, yüzünün gökyüzünde aranıp durduğunu görüyoruz. Artık için rahat olsun, seni hoşnut olacağın bir kıbleye çevireceğiz. Haydi, yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir. Siz de ey mü'minler, nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa doğru çevirin! Kendilerine kitap verilmiş olanlar da kesinlikle bilirler ki, o Rablerinden gelen bir gerçektir. Ve Allah, onların yaptıklarından ve yapacaklarından habersiz değildir.

145. Andolsun ki, sen o kitap verilmiş olanlara, bütün delilleri de getirsen, yine de senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uymazsın. Onlar da birbirlerinin kıblelerine uymazlar. Andolsun ki, sana gelen bunca ilimden sonra, sen tutar da onların arzularına uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz sen de zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiğimiz o kimseler, onu (Muhammed)'i kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup gerçeği bile bile gizler.

147. O hak, Rabbindendir. Artık şüpheye düşenlerden olma sakın!

148. Herkesin yöneldiği bir kıblesi vardır. Hayır işlerinde yarışınız. Her nerede olursanız olun, Allah sizi buraya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir.

149. Hem her nereden yola çıkarsan hemen Mescidi Haram'a doğru yüzünü çevir. Bu emir şüphesiz haktır, Rabbinden olduğu kesindir. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

150. Her nereden yola çıkarsan yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir ve her nerede olsanız yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanlar için aleyhinizde bir delil olmasın. Ancak içlerinden haksızlık edenler başka. Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Hem üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım, hem de böylece doğru yolu bulasınız.

151. Nitekim içinizden size bir peygamber gönderdik. O size âyetlerimizi okuyor, sizi temizliyor, size kitabı, hikmeti ve bilmediğiniz şeyleri öğretiyor.

152. O halde beni anın, ben de sizi anayım. Ve bana şükredin, nankörlük etmeyin.

153. Ey iman edenler! Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin. Şüphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَاءَهُمْ
O kimseler ki | Biz onlara verdik (Neyi?) | Kitabı | Onu bilirler (Ne gibi bilirler?) | Bildikleri gibi (Kimi?) | Oğullarını

وَاِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
Ve muhakkak ki bir fırka (Öyle fırka ki) | Onlardan olan | Elbette gizlerler (Neyi?) | Hakkı (Ne oldukları halde?) | Halbuki onlar | Biliyorlar | (Senin üzerinde bulunduğun şey nedir?) Haktır (Kim tarafından?)

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
Rabbin tarafından | Artık sakın olma (Kimden?) | Şüpheye düşenlerden | Ve herkes için vardır (Ne vardır?) | Bir yön | Ki o (Nedir?)

مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ
Oraya dönücüdür | Artık koşun/yarışın (Neye?) | Hayırlara | Her nerede olursanız | Getirir (Kimi?) | Sizi (Kim?) | Allah (Ne olduğunuz halde?)

جَمِيعًا اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
Hepiniz toplanmış olduğu halde | Muhakkak ki Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Gücü yetendir | Ve her nereden | Çıkarsan

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
Çevir (Neyi?) | Yüzünü (Nereye?) | Mescid-i Haram tarafına | Ve muhakkak ki O (Nedir?) | Elbette haktır (Ne olduğu halde?) | Rabbinden olduğu halde

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
Ve Allah olmadı (Ne olmadı?) | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Siz yapıyorsunuz | Ve her nereden | Çıkarsan | Çevir (Neyi?)

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
Yüzünü (Nereye?) | Mescid-i Haram tarafına | Ve her nerede olursanız | Çevirin (Neyi?)

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ
Yüzlerinizi (Nereye?) | Onun tarafına (Niçin?) | Olmasın diye (Kim lehine?) | Diğer insanlar lehine (Kim aleyhine?) | Sizin aleyhinize (Ne olmasın?) | Bir delil

اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي
Ancak o kimseler hariç ki | Zulmettiler (Öyle kimseler ki) | Onlardan olan | Onlardan korkma | Benden kork (Daha niçin yüzlerinizi oraya çevirin?) | Ve tamamlamam için (Neyi tamamlamam için?) | Nimetimi (Kime?)

عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
Size | Ve ta ki siz | Hidayete eresiniz | (Size nimetimi ne gibi tamamlamak için?) Göndermemiz gibi (Nereye?) | Sizin aranıza (Kimi?) | Bir peygamber (Öyle Peygamber ki)

مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
Sizden olan (Yine öyle peygamber ki) | Okuyor (Kime?) | Size (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi (Yine öyle Peygamber ki) | Ve sizi arındırıyor (Yine öyle Peygamber ki) | Ve size öğretiyor (Neyi?) | Kitabı (Daha neyi öğretiyor?)

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي
Ve hikmeti (Daha?) | Ve size öğretiyor (Neyi?) | O şeyi ki | Siz daha önce olmadınız | Biliyor | O halde beni anın

اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Ki ben de sizi anayım | Ve şükredin (Kime?) | Bana | Ve bana nankörlük etmeyin | Ey iman edenler!

اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾
Yardım dileyin (Ne ile yardım dileyin?) | Sabırla (Daha ne ile?) | Namazla | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Sabredenlerle beraberdir

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاۤءٌ وَلٰكِنْ

Ve demeyin (Kime?) | O kimseye ki | Öldürülüyor (Nerede?) | Allah yolunda (Ne demeyin?) | [Onlar] Ölülerdir [demeyin] | Bilakis (Onlar nedir?) | Dirilerdir | Şu kadarı var ki

لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَیْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ

Siz sezmezsiniz | Ve elbette sizi imtihan edeceğiz (Ne ile?) | Bir şey ile (Öyle bir şey ki?) | Korku türünden olan (Daha?) | Açlık türünden olan (Daha?)

وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرٖينَ

Ve eksilme türünden olan (Neden eksiltme?) | Mallardan (Daha neden?) | Canlardan (Daha neden?) | Ürünlerden | Müjdele (Kimi?) | Sabredenleri

﴿١٥٥﴾ اَلَّذٖينَ اِذَاۤ اَصَابَتْهُمْ مُصٖيبَةٌ قَالُوۤا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّاۤ اِلَيْهِ

O sabredenler öyle kimselerdir ki | Onların başına geldiğinde (Ne?) | Bir musibet | Derler | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Allah'a aitiz | Ve muhakkak ki biz | Yalnız O'na (Neyiz?)

رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ

Dönücüleriz | İşte onlar | Onların üzerinedir | Salavât (Kim tarafından?) | Rableri tarafından (Daha ne onların üzerinedir?) | Ve rahmet

وَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَاۤئِرِ اللّٰهِ

Ve işte onlar (Nedir?) | Asıl hidayete erenlerdir | Muhakkak ki Safa (Daha?) | Ve Merve (Nedirler?) | Allah ın alametlerindendir

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا

Her kim | Hac ederse (Nereyi?) | Beytullah'ı | Ya da | Umre yaparsa | Hiç bir günah yoktur (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne konuda?) | Tavaf etme konusunda (Neyi tavaf etme konusunda?) | O ikisini

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلٖيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَكْتُمُونَ

Ve her kim | Gönlünden yaparsa (Ne?) | Bir iyilik | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Mükafatlandırandır (Daha nedir?) | Ziyade bilendir | Muhakkak o kimseler ki | Gizliyorlar (Neyi?)

مَاۤ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ

O şeyi ki | Biz indirdik (İndirdiğimiz şey de nedendir?) | Açık delillerden (Daha neyi gizliyorlar?) | Hidayeti (Ne vakit?) | Onu açıkça beyan ettikten sonra (Kime?) | İnsanlara (Nerede?)

فِى الْكِتَابِ اُولٰۤئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

Kitapta | İşte onlar | Onlara lanet ediyor (Kim?) | Allah (Daha?) | Ve onlara lanet ediyor (Kim?) | Lanet ediciler

﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰۤئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ

Ancak o kimseler hariç ki | Tevbe ettiler (Daha?) | Ve hallerini düzelttiler (Daha?) | Ve beyan ettiler | İşte onlar | Onların tövbelerini kabul ederim

وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

Ve ben (Neyim?) | Çokça tövbe kabul edenim (Daha neyim?) | Çokça merhamet edenim | Muhakkak o kimseler ki | Kafir oldular (Daha?) | Ve öldüler (Ne oldukları halde?) | Halbuki Onlar | Kafirdirler

اُولٰۤئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰۤئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعٖينَ ﴿١٦١﴾

İşte onlar | Onların üzerinedir (Ne?) | Allah'ın laneti (Daha?) | Ve melekleri̇n de (Daha?) | Ve insanların da laneti | Hepsinin

خَالِدٖينَ فٖيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

(Onlar ne oldukları halde?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?) | Orada | Hafifletilmez (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Azap | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?) | Mühlet veriliyorlar

﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحٖيمُ ﴿١٦٣﴾

Sizin ilahınız (Nedir?) | Tek bir ilahtır | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır | Ziyade bağışlayandır | Ziyade merhamet edendir

154. Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz sezmezsiniz.

155. Çaresiz sizleri biraz korku, biraz açlık, biraz maldan, candan ve ürünlerden eksiklik ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri!

156. Ki onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler.

157. İşte onlar, Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlaradır. Ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

158. Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın alâmetlerindendir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâ'be'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidâyetin kendisi olan âyetleri, insanlar için biz kitapta açıkladıktan sonra, gizleyenlere Allah lanet eder. Lanet edebilecek olanlar da lanet ederler.

160. Ancak tevbe edip halini düzelterek gerçeği söyleyenler başka. Ben onları bağışlarım. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çokça bağışlayanım.

161. Ama âyetlerimizi inkar etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlara gelince, işte Allah'ın laneti, meleklerin laneti ve insanların laneti hep onların üzerinedir.

162. Ebedi olarak onun altında kalırlar, ne azapları hafifletilir, ne de kendilerine göz açtırılır.

163. Hepinizin ilahı bir tek ilahtır. O'ndan başka ilah yok,ancak O. O rahmândır, rahîmdir.

164. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde akıp giden gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip de onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde, diriltip de üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgârları evirip çevirmesinde, gök ile yer arasında emre hazır olan bulutta, şüphesiz akıllı olan bir ümmet için elbette Allah'ın birliğine deliller vardır.

165. İnsanlardan kimi de, Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar. Oysa iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. O zulmedenler, azabı gördükleri zaman gerçekten bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve gerçekten Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu görselerdi!

166. O zaman kendilerine uyulan kimseler, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar didik didik olup kopmuştur.

167. Onlara uyanlar da şöyle demektedirler: "Ah, bizim için dünyaya bir dönüş olsaydı da, onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" İşte böylece, Allah onlara bütün amellerini, üzerlerine yığılmış pişmanlıklar halinde gösterecektir. Ve onlar o ateşten çıkacak değillerdir.

168. Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla yiyin. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

169. O size hep çirkin ve pis işleri emreder, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyler söylemenizi ister.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضِ	وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ	وَالنَّهَارِ
Muhakkak göklerin yaratılışında vardır *(Daha neyin yaratılışında?)*	Ve yeryüzünün *(Daha nede vardır?)*	Ve gecenin değişmesinde *(Daha neyin değişmesinde?)*	Ve gündüzün *(Daha nede vardır?)*

وَالْفُلْكِ	الَّتِي	تَجْرِي	فِي الْبَحْرِ	بِمَا	يَنْفَعُ	النَّاسَ	وَمَا	أَنْزَلَ
Gemilerde	Öyle gemiler ki	Akıp gidiyor *(Nerede?)*	Denizde *(Ne sebebiyle?)*	O şey sebebiyle ki	Fayda veriyor *(Kime?)*	İnsanlara *(Daha nede vardır?)*	O şey de ki	İndirdi *(Kim?)*

اللّٰهُ	مِنَ السَّمَاءِ	مِنْ مَاءٍ	فَأَحْيَا	بِهِ	الْأَرْضَ	بَعْدَ مَوْتِهَا	وَبَثَّ
Allah *(Nereden indirdi?)*	Gökten *(O indirdiği şey de nedir?)*	Sudur *(Daha nede vardır?)*	Ve de hayat vermesinde *(Neyle?)*	O suyla *(Neye?)*	Yeryüzüne *(Ne vakit?)*	Yeryüzü öldükten sonra *(Daha nede vardır?)*	Ve yaymasında *(Nerede?)*

فِيهَا	مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ	وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ	وَالسَّحَابِ	الْمُسَخَّرِ
O yeryüzünde *(Neyi yaymasında?)*	Her çeşit canlıyı *(Daha nede vardır?)*	Ve rüzgarların yönlendirilmesinde *(Daha nede vardır?)*	Ve bulutta *(Öyle bulut ki)*	Boyun eğdirilmiş *(Nerede boyun eğdirilmiş?)*

بَيْنَ السَّمَاءِ	وَالْأَرْضِ	لَاٰيَاتٍ	لِقَوْمٍ	يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾	وَمِنَ النَّاسِ
Gök ile *(Daha?)*	Yer arasında *(Ne vardır?)*	Elbette ayetler/deliller vardır *(Kim için?)*	Bir kavim için ki	Akıl ediyorlar	Ve insanlar içinden vardır

مَنْ	يَتَّخِذُ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	أَنْدَادًا	يُحِبُّونَهُمْ	كَحُبِّ اللّٰهِ	وَالَّذِينَ
Öyle kimse ki	Ediniyor *(Edindiği şey ne olduğu halde?)*	Allah'tan başka olduğu halde *(O şeyleri ne ediniyor?)*	Allah'a denkler/ortaklar *(Öyle denkler ki)*	Onları seviyorlar *(Ne gibi seviyorlar?)*	Allah'ı sever gibi	Ve o kimseler ki

آمَنُوا	أَشَدُّ	حُبًّا	لِلّٰهِ	وَلَوْ يَرَى	الَّذِينَ	ظَلَمُوا	إِذْ يَرَوْنَ	الْعَذَابَ
İman ettiler *(Nedir onlar?)*	Daha şiddetlidir *(Ne yönden?)*	Sevgi yönünden *(Kime sevgi?)*	Allah'a	Şayet görseydi *(Kim?)*	O kimseleri ki	Zulmettiler *(Ne vakit?)*	Gördükleri vakit *(Neyi gördükleri vakit?)*	Azabı

أَنَّ الْقُوَّةَ	لِلّٰهِ	جَمِيعًا	وَأَنَّ اللّٰهَ	شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾	إِذْ	تَبَرَّأَ
Muhakkak ki kudret *(Nedir?)*	Allah'a aittir	Bütün hepsi *(Daha?)*	Ve muhakkak ki Allah *(Nedir?)*	Azabı şiddetli olandır	O zaman ki *(O vakitten bedel?)*	Uzaklaşıp kaçıyor *(Kim?)*

الَّذِينَ	اتُّبِعُوا	مِنَ الَّذِينَ	اتَّبَعُوا	وَرَأَوُا	الْعَذَابَ	وَتَقَطَّعَتْ
O kimseler ki	Kendilerine [dünyada] tabi olunmuştu *(Kimden kaçıyor?)*	O kimselerden ki	(Onlara) tabi olmuşlardı	Ve halbuki görmüş olacaklar *(Neyi?)*	Azabı *(Daha?)*	Ve halbuki kopmuş olacaktır *(Kimler arasında?)*

بِهِمُ	الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾	وَقَالَ	الَّذِينَ	اتَّبَعُوا	لَوْ أَنَّ	لَنَا	كَرَّةً
Onlar arasında *(Ne?)*	Bağlar	Ve dedi *(Kim?)*	O kimseler ki	Tabi oldular	Eğer olsaydı da *(Kim için?)*	Bizim için *(Ne?)*	Bir fırsat daha

فَنَتَبَرَّأَ	مِنْهُمْ	كَمَا تَبَرَّؤُا	مِنَّا	كَذٰلِكَ	يُرِيهِمُ	اللّٰهُ	أَعْمَالَهُمْ
Böylece uzaklaşsaydık *(Kimden?)*	Onlardan *(Ne gibi?)*	Onlar uzaklaştıkları gibi *(Kimden?)*	Bizden	İşte böyle	Onlara gösterir *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	Amellerini *(O ameller ne oldukları halde?)*

حَسَرَاتٍ	عَلَيْهِمْ	وَمَا هُمْ	بِخَارِجِينَ	مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾	يَا أَيُّهَا النَّاسُ
Pişmanlıklar *(Kim üzerine?)*	Onlar üzerine	Ve onlar olmadı *(Ne olmadı?)*	Çıkıcı *(Neden çıkıcı?)*	Ateşten	Ey insanlar

كُلُوا	مِمَّا	فِي الْأَرْضِ	حَلَالًا	طَيِّبًا	وَلَا تَتَّبِعُوا
Yiyin *(Neden yiyin?)*	O şeyden ki	Yeryüzündedir *(O şeyler ne olduğu halde yiyin?)*	Helal olduğu halde *(Öyle ki)*	Temiz	Ve tâbî olmayın *(Neye?)*

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ	إِنَّهُ	لَكُمْ	عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾	إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
Şeytanın adımlarına	Muhakkak ki o	Sizin için *(Nedir?)*	Apaçık düşmandır	O ancak size emrediyor *(Neyi?)*

بِالسُّوءِ	وَالْفَحْشَاءِ	وَأَنْ تَقُولُوا	عَلَى اللّٰهِ	مَا	لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾
Çirkini/kötüyü *(Daha neyi emrediyor?)*	Pis işleri/hayâsızlığı *(Daha neyi emrediyor?)*	Ve demenizi *(Kimle ilgili?)*	Allah ile ilgili *(Ne demenizi?)*	O şeyleri ki	Siz bilmiyorsunuz

وَاِذَا قِيلَ	لَهُمُ	اتَّبِعُوا	مَٓا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	قَالُوا	بَلْ نَتَّبِعُ	مَٓا
Ve dendiğinde (Kime?)	Onlara (Ne dendiğinde?)	Tabi olun (Neye?)	O şeye ki	İndirdi (Kim?)	Allah	Derler	Bilakis biz tabi oluruz (Neye?)	O şeye ki

اَلْفَيْنَا	عَلَيْهِ	اٰبَٓاءَنَا	اَوَلَوْ كَانَ	اٰبَٓاؤُهُمْ	لَا يَعْقِلُونَ	شَيْـًٔا
Biz bulduk (Ne üzerine?)	O şey üzerine (Kimi bulduk?)	Babalarımızı	Olduysa bile mi? (Kim olduysa bile mi?)	Onların babaları (Ne?)	Akıl etmiyor olduysalar (bile mi?) (Neyi?)	Hiçbir şeyi (Daha ne olduysalar bile?)

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾	وَمَثَلُ الَّذِينَ	كَفَرُوا	كَمَثَلِ الَّذِى	يَنْعِقُ
Doğru yolu bulamıyor olduysalar (bile mi?)	O kimselerin misali ki	Onlar kafir oldular (Nedir onların misali?)	O kimsenin misali gibidir ki	Haykırıyor (Neyle?)

بِمَا	لَا يَسْمَعُ	اِلَّا دُعَٓاءً	وَنِدَٓاءً	صُمٌّ	بُكْمٌ	عُمْىٌ	فَهُمْ
O kulakla ki	İşitmiyor	Ancak bir çağırma [işitiyor] (Daha ne işitiyor?)	Ve bir nida	Onlar sağırdırlar	Dilsizdirler	Kördürler	Bundan dolayı onlar

لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	كُلُوا	مِنْ طَيِّبَاتِ	مَا رَزَقْنَاكُمْ
Düşünmezler	Ey iman edenler	Yiyin (Neden?)	Ol şeylerin temizlerinden ki	biz sizi rızıklandırdık

وَاشْكُرُوا	لِلّٰهِ	اِنْ كُنْتُمْ	اِيَّاهُ	تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾	اِنَّمَا حَرَّمَ	عَلَيْكُمُ
Ve şükredin (Kime?)	Allah'a	Şayet siz iseniz (Kime?)	O'na (Ne iseniz?)	İbadet ediyor iseniz	Ancak haram kıldı (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Neyi haram kıldı?)

الْمَيْتَةَ	وَالدَّمَ	وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ	وَمَٓا	اُهِلَّ	بِهٖ	لِغَيْرِ اللّٰهِ
Leşi (Daha neyi haram kıldı?)	Kanı (Daha neyi haram kıldı?)	Domuz etini (Daha neyi haram kıldı?)	O şeyi ki	Bağırıldı (Nerede bağırıldı?)	Onda [Onun kesimi sırasında] (Kim için bağırıldı?)	Allah'dan başkası için

فَمَنِ اضْطُرَّ	غَيْرَ بَاغٍ	وَلَا عَادٍ	فَلَٓا اِثْمَ	عَلَيْهِ	اِنَّ اللّٰهَ
Her kim mecbur kalırsa (Ne olduğu halde mecbur kalırsa?)	Bâği olmadığı halde (Daha ne olduğu halde?)	Ve de haddi aşıcı olmadığı halde	O zaman günah yoktur (Kim üzerine?)	Onun üzerine	Muhakkak ki Allah (Nedir?)

غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾	اِنَّ الَّذِينَ	يَكْتُمُونَ	مَٓا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ
Ziyade mağfiret edendir (Daha nedir?)	Ve ziyade merhamet edendir	Muhakkak o kimseler ki	Gizliyorlar (Neyi?)	O şeyi ki	İndirdi (Kim?)	Allah (O gizledikleri şey de nedendir?)

مِنَ الْكِتَابِ	وَيَشْتَرُونَ	بِهٖ	ثَمَنًا	قَلِيلًا	اُولٰٓئِكَ	مَا يَأْكُلُونَ
Kitaptan (Daha ne yapıyorlar?)	Ve satın alıyorlar (Neyle?)	Onunla (Neyi satın alıyorlar?)	Bir değeri ki	Az	İşte onlar	Yemiyorlar/bırakmıyorlar (Nereye?)

فِى بُطُونِهِمْ	اِلَّا النَّارَ	وَلَا يُكَلِّمُهُمُ	اللّٰهُ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
Karınlarına	Ancak ateş yiyorlar	Ve onlarla konuşmaz (Kim?)	Allah (Ne vakit?)	Kıyamet günü (Daha?)

وَلَا يُزَكِّيهِمْ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾	اُولٰٓئِكَ	الَّذِينَ	اشْتَرَوُا
Ve onları temize çıkarmaz	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Can yakıcı	İşte onlar	O kimselerdir ki	Satın aldılar (Neyi?)

الضَّلَالَةَ	بِالْهُدٰى	وَالْعَذَابَ	بِالْمَغْفِرَةِ	فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ
Sapıklığı (Neye karşılık?)	Doğru yola karşılık (Daha neyi satın aldılar?)	Azabı (Neye karşılık?)	Mağfirete karşılık	Onlar ne kadar da dayanıklılar! (Neye?)

عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّ اللّٰهَ	نَزَّلَ	الْكِتَابَ	بِالْحَقِّ
Ateşe	İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Allah'ın olması sebebiyledir	İndirmiş olması (Neyi?)	Kitab'ı (Nasıl indirmiş?)	Hak ile

وَاِنَّ الَّذِينَ	اخْتَلَفُوا	فِى الْكِتَابِ	لَفِى شِقَاقٍ	بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾
Ve muhakkak o kimseler ki	İhtilaf ettiler (Nerede?)	Kitap'ta	Elbette onlar bir ayrılık içindedirler (Öyle ayrılık ki)	Uzak

170. Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun." denildiği zaman da: "Yok, atalarımızı neyin üzerinde bulduysak ona uyarız." dediler. Ya ataları bir şeye akıl erdiremez ve doğruyu seçemez idiyseler de mi?

171. O kâfirlerin örneği, sadece bir çağırma veya bağırmadan başkasını duymaz bir kulakla haykıranın haline benzer. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, akılda etmezler.

172. Ey o bütün iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin ve Allah›a şükredin, eğer ancak O›na tapıyorsanız

173. O, size yalnız şunları haram kıldı: Ölü hayvan, kan, domuz eti, bir de Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar. Sonra kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına tecavüz etmemek ve zaruret miktarını geçmemek şartıyla, ona da bir günah yükletilmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de bununla biraz para alanlar, gerçekten karınları dolusu ateşten başka bir şey yemezler. Ve kıyamet günü Allah onlarla ne konuşur, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azap vardır.

175. İşte onlar, hidâyeti verip sapıklığı, bağışlanmayı bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Bunlar, ateşe karşı ne kadar da sabırlılar!

176. Şüphesiz ki, Allah kitabı hak bir sebep ile indirdi. Kitap hakkında ayrılığa düşenler ise, şüphesiz haktan uzak, bir anlaşmazlık içindedirler.

177. Yüzlerinizi bazen Doğu, bazen Batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. Fakat asıl iyilik o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirler uğruna seve seve mal verir, hem namazı kılar, hem zekâtı verir, bir de sözleştikleri zaman sözlerini yerine getirirler. Hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin şiddetli zamanında sabır ve kararlılık gösterirler. İşte bunlardır o doğru kimseler ve işte bunlardır o korunan muttakiler.

178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, dişiye dişi... Bunun üzerine her kim, ölenin kardeşi tarafından bir şey karşılığı bağışlanırsa, o zaman örfe uyması, ona diyeti güzellikle ödemesi gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Her kim bunun arkasından yine haddi aşarsa, artık ona can yakıcı bir azap vardır.

179. Ey akıl sahipleri! Sizin için kısasta hayat vardır. Umulur ki (suç işlemekten) sakınırsınız.

180. Birinize ölüm geldiği zaman, bir hayır -bir mal- bırakmışsa, babası, anası ve en yakın akrabası için meşru bir surette vasiyet etmek, Allah'tan korkan kimseler üzerine, yerine getirilmesi gerekli bir hak olarak size farz kılındı.

181. Şimdi her kim, bunu duyduktan sonra onu değiştirirse, kesinlikle günahı, sırf o değiştirenlerin boynunadır. Şüphe yok ki Allah, işitir ve bilir.

Arapça	Türkçe
لَيْسَ	Değildir (Ne değildir?)
الْبِرَّ	İyilik (Ne iyilik değildir?)
اَنْ تُوَلُّوا	Çevirmeniz (Neyi?)
وُجُوهَكُمْ	Yüzlerinizi (Nereye çevirmeniz?)
قِبَلَ الْمَشْرِقِ	Doğu tarafına (Daha?)
وَالْمَغْرِبِ	Batı tarafına
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ	Lakin iyilik [sahibi] (Kimdir?)
مَنْ	O kimsedir ki
اٰمَنَ	İman etti (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe (Daha?)
وَالْمَلٰٓئِكَةِ	Ve Meleklere (Daha?)
وَالْكِتَابِ	Ve kitaba (Daha?)
وَالنَّبِيّٖنَ	Ve Peygamberlere (Daha kimdir?)
وَاٰتَى	Verendir (Neyi?)
الْمَالَ	Malı (Neye rağmen?)
عَلٰى حُبِّهٖ	Onu sevmesine rağmen (Kime verendir?)
ذَوِي الْقُرْبٰى	Yakınlarına (Daha?)
وَالْيَتَامٰى	Ve yetimlere (Daha?)
وَالْمَسَاكٖينَ	Ve miskinlere (Daha?)
وَابْنَ السَّبٖيلِ	Ve yolda kalanlara (Daha?)
وَالسَّٓائِلٖينَ	Ve isteyenlere (Daha ne uğrunda verendir?)
وَفِي الرِّقَابِ	Köleler[i azad etme] uğrunda (Daha kimdir?)
وَاَقَامَ	Ve dosdoğru kılandır (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha kimdir?)
وَاٰتَى	Ve verendir (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı (Daha kimdir?)
وَالْمُوفُونَ	Yerine getirenlerdir (Neyi?)
بِعَهْدِهِمْ	Sözlerini (Ne vakit?)
اِذَا عَاهَدُوا	Sözleştikleri vakit (Özellikle de)
وَالصَّابِرٖينَ	Sabredenlerdir (Nerede?)
فِي الْبَاْسَٓاءِ	Sıkıntıda (Daha nerede sabredenlerdir?)
وَالضَّرَّٓاءِ	Hastalıkta (Daha nerede?)
وَحٖينَ الْبَاْسِ	Ve savaş zamanında
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar (Kimdir?)
الَّذٖينَ	O kimselerdir ki
صَدَقُوا	Doğru oldular
وَاُولٰٓئِكَ	Ve işte onlar (Nedir?)
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾	Onlar asıl takva sahipleridir
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
كُتِبَ	Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمُ	Sizin üzerinize (Ne?)
الْقِصَاصُ	Kısas (Nerede?)
فِي الْقَتْلٰى	Öldürülenler hakkında
اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ	Hüre karşı hür
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ	Köleye karşı köle
وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى	Dişiye karşı dişi
فَمَنْ	Her kim ki
عُفِيَ	Afta bulunuldu (Kim için?)
لَهُ	Kendisi için (Neden?)
مِنْ اَخٖيهِ	Kardeşinden (Ne?)
شَيْءٌ	Bir şey
فَاتِّبَاعٌ	Artık uymak [gerekir] (Nasıl?)
بِالْمَعْرُوفِ	Marufla (Affedildiği takdirde daha ne gerekir?)
وَاَدَٓاءٌ	Ve ödeme [gerekir] (Kime?)
اِلَيْهِ	Ona (Nasıl ödemesi gerekir?)
بِاِحْسَانٍ	İyilikle
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
تَخْفٖيفٌ	Bir hafifletmedir (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Daha nedir?)
وَرَحْمَةٌ	Ve bir rahmettir
فَمَنِ	Artık her kim
اعْتَدٰى	Haddi aşarsa (Ne vakit?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra
فَلَهُ	Onun için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap ki
اَلٖيمٌ ﴿١٧٨﴾	Can yakıcıdır
وَلَكُمْ	Ve sizin için vardır (Nerede?)
فِي الْقِصَاصِ	Kısasta (Ne vardır?)
حَيٰوةٌ	Hayat
يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ	Ey akıl sahipleri!
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾	Sakınasınız
كُتِبَ	Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne vakit?)
اِذَا حَضَرَ	Geldiği vakit (Kime?)
اَحَدَكُمُ	Sizden birisine (Ne?)
الْمَوْتُ	Ölüm
اِنْ تَرَكَ	Şayet bırakmışsa (Ne?)
خَيْرًا	Bir hayır/mal (Ne yazıldı?)
الْوَصِيَّةُ	Vasiyet (Kime vasiyet?)
لِلْوَالِدَيْنِ	Ana babaya (Daha?)
وَالْاَقْرَبٖينَ	Ve akrabalara (Neyle vasiyet?)
بِالْمَعْرُوفِ	Maruf ile (Bu vasiyet nasıl vaciptir?)
حَقًّا	Hak olarak (Kim üzerine hak?)
عَلَى الْمُتَّقٖينَ ﴿١٨٠﴾	Müttakîler üzerine
فَمَنْ	Her kim
بَدَّلَهُ	Onu [vasiyeti] değiştirirse (Ne vakit değiştirirse?)
بَعْدَ مَا سَمِعَهُ	Onu duyduktan sonra
فَاِنَّمَٓا اِثْمُهُ	Artık onun günahı (Nedir?)
عَلَى الَّذٖينَ	O kimseler üzerinedir ki
يُبَدِّلُونَهُ	Onu değiştiriyorlar
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
سَمٖيعٌ	Ziyade işitendir (Daha nedir?)
عَلٖيمٌ ﴿١٨١﴾	Ziyade bilendir

فَمَنْ	خَافَ	مِنْ مُوصٍ	جَنَفًا	اَوْ اِثْمًا	فَاَصْلَحَ	بَيْنَهُمْ
Her kim de	Korkarsa (Kimden?)	Vasiyet edenden (Ne konuda?)	Meyletmesi konusunda (Daha?)	Ya da günaha girmesi konusunda	Ve de ıslahta bulunursa (Nerede?)	Aralarında

فَلَٓا اِثْمَ	عَلَيْهِ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ۝١٨٢	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
Günah yoktur (Kim üzerine?)	Onun üzerine	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)	Çok merhamet edendir	Ey iman edenler!

كُتِبَ	عَلَيْكُمُ	الصِّيَامُ	كَمَا كُتِبَ	عَلَى الَّذ۪ينَ
Yazıldı/farz kılındı (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne farz kılındı?)	Oruç (Ne gibi?)	Yazıldığı gibi (Kim üzerine?)	O kimseler üzerine ki

مِنْ قَبْلِكُمْ	لَعَلَّكُمْ	تَتَّقُونَ ۝١٨٣	اَيَّامًا	مَعْدُودَاتٍ	فَمَنْ
Sizden önce idiler	Ta ki siz	Takva sahibi olasınız (Ne vakit oruç tutun?)	Bazı günlerde (Öyle günler ki)	Sayılı	Her kim

كَانَ	مِنْكُمْ	مَر۪يضًا	اَوْ عَلٰى سَفَرٍ	فَعِدَّةٌ	مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ
Oldu (Kimden?)	Sizden (Ne olursa?)	Hasta	Ya da yolculuk üzerinde	Onun üzerine sayılı günler vardır (Neden sayılı günler?)	Diğer günlerden

وَعَلَى الَّذ۪ينَ	يُط۪يقُونَهُ	فِدْيَةٌ	طَعَامُ مِسْك۪ينٍ	فَمَنْ	تَطَوَّعَ
Ve o kimseler üzerine de vardır ki	Oruca güç yetiremiyorlar (Ne vardır?)	Bir fidye (Nedir o?)	Bir yoksulun yemeği	Her kim	Nafile olarak/gönlünden koparak yaparsa (Ne yaparsa?)

خَيْرًا	فَهُوَ	خَيْرٌ	لَهُ	وَاَنْ تَصُومُوا	خَيْرٌ	لَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ
Bir hayır	İşte o (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kime?)	Ona	Ve sizin oruç tutmanız	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)

تَعْلَمُونَ ۝١٨٤	شَهْرُ رَمَضَانَ	الَّذ۪ٓي	اُنْزِلَ	ف۪يهِ	الْقُرْاٰنُ
Biliyor iseniz	Ramazan ayı	Öyle Ramazan ayı ki	İndirildi (Nerede?)	Onda (Ne indirildi?)	Kuran (O Kuran ne olduğu halde?)

هُدًى	لِلنَّاسِ	وَبَيِّنَاتٍ	مِنَ الْهُدٰى	وَالْفُرْقَانِ	فَمَنْ	شَهِدَ
Hidayet olduğu halde (Kim için hidayet?)	İnsanlar için (Daha ne olduğu halde?)	Apaçık deliller (Öyle deliller ki)	Hidayetten olan (Daha neden?)	Furkandan olan	Her kim	Erişirse (Kimden?)

مِنْكُمُ	الشَّهْرَ	فَلْيَصُمْهُ	وَمَنْ	كَانَ	مَر۪يضًا	اَوْ	عَلٰى سَفَرٍ
Sizden (Neye erişirse?)	O aya	Onu oruçla geçirsin	Ve her kim de	Olursa (Ne olursa?)	Hasta	Ya da	Yolculuk üzere olursa

فَعِدَّةٌ	مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ	يُر۪يدُ	اللّٰهُ	بِكُمُ	الْيُسْرَ	وَلَا يُر۪يدُ
Onun üzerine sayılı günler vardır (Öyle günler ki?)	Diğer günlerden olan	İstiyor (Kim?)	Allah (Kime?)	Size (Neyi istiyor?)	Kolaylığı (Daha?)	Ve istemiyor (Kime?)

بِكُمُ	الْعُسْرَ	وَلِتُكْمِلُوا	الْعِدَّةَ	وَلِتُكَبِّرُوا	اللّٰهَ	عَلٰى مَا
Size (Neyi istemiyor?)	Zorluğu (Niçin kolaylık dileyip zorluk dilemiyor?)	Tamamlamanız için (Neyi tamamlamanız?)	Sayıyı (Daha niçin?)	Ve yüceltmeniz için (Kimi?)	Allah'ı (Neye karşılık?)	O şeye ki

هَدٰيكُمْ	وَلَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ ۝١٨٥	وَاِذَا سَاَلَكَ	عِبَاد۪ي
Sizi eriştirdi (Daha niçin kolaylık diliyor, zorluk dilemiyor?)	Ta ki siz	Şükredesiniz	Ve sana sordukları zaman (Kim?)	Benim kullarım (Kimden sordukları zaman?)

عَنّ۪ي	فَاِنّ۪ي	قَر۪يبٌ	اُج۪يبُ	دَعْوَةَ الدَّاعِ	اِذَا دَعَانِ
Benden	Muhakkak ki ben (Neyim?)	Yakınım	İcabet ederim (Neye?)	Dua edenin duasına (Ne vakit?)	Bana dua ettiği vakit

فَلْيَسْتَج۪يبُوا	ل۪ي	وَلْيُؤْمِنُوا	ب۪ي	لَعَلَّهُمْ	يَرْشُدُونَ ۝١٨٦
Artık icabet etsinler (Kim için?)	Benim için (Daha ne yapsınlar?)	Ve iman etsinler (Kime?)	Bana	Ta ki onlar	Doğru yola erişmiş olsunlar

182. Her kim de vasiyet edenin, bir hata etmesinden veya bir günaha girmesinden endişe eder, tarafların arasını düzeltirse, ona bir günah yoktur. Şüphesiz ki, Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

183. Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Tâ ki korunabilesiniz.

184. Sayılı günlerdedir... İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan ise, diğer günlerde, tutamadığı günler sayısınca tutar. Ona gücü yetmeyenler ise, bir yoksul doyumu fidye vermesi gerekir. Her kim de hayrına fidyeyi artırırsa, hakkında daha hayırlıdır. Bununla beraber eğer bilirseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. O Ramazan ayı ki, Kur'an insanları irşad için, hak ile batılı ayırt edici ve yol gösterici deliller olarak onda indirildi. Onun için sizden her kim bu aya erişirse oruç tutsun. Kim de hasta veya yolculukta ise, tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. Allah size kolaylık diliyor, zorluk dilemiyor. Hem buyuruyor ki; sayıyı tamamlayasınız da, size öğrettiği şekil üzere Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz. Tâ ki, şükredesiniz.

186. Şâyet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınımdır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yolda yürüyenlerden olsunlar.

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız, size helâl kılındı. Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasınız. Allah, nefsinize güvenemeyeceğinizi (kötülük edeceğinizi) bildiği için müracaatınızı kabul buyurdu ve sizi bağışladı. Şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyin. Ve taa fecrin beyaz ipliği siyah iplikten size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde itikâf halinde iken onlara yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır, sakın onlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki, sakınıp korunsunlar.

188. Bir de aranızda mallarınızı batıl sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için, o malları hakimlere rüşvet olarak vermeyin.

189. Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: "Onlar insanlar için de, hac için de vakit ölçüleridir." Bununla beraber iyilik, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyiliğe eren, kötülükten korunan kimsedir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

190. Size karşı savaş açanlara, sizde Allah yolunda svaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü aşırı gidenleri Allah sevmez.

أُحِلَّ	لَكُمْ	لَيْلَةَ الصِّيَامِ	الرَّفَثُ	اِلٰى نِسَٓائِكُمْ	هُنَّ	لِبَاسٌ
Helal kılındı (Kim için?)	Sizin için (Ne vakit?)	Oruç günü gecesinde (Ne helal kılındı?)	Yaklaşmak (Kime?)	Kadınlarınıza	Onlar (Nedir?)	Örtüdür (Kim için?)

لَكُمْ	وَاَنْتُمْ	لِبَاسٌ	لَهُنَّ	عَلِمَ	اللّٰهُ	اَنَّكُمْ	كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
Sizin için (Daha?)	Siz de (Nesiniz?)	Örtüsünüz (Kim için?)	Onlar için	Bildi (Kim?)	Allah	Ki elbette siz	Oldunuz Kötülük ediyor (oldunuz) (Kime?)

اَنْفُسَكُمْ	فَتَابَ عَلَيْكُمْ	وَعَفَا	عَنْكُمْ	فَالْـٰٔنَ	بَاشِرُوهُنَّ
Kendinize	O da tevbenizi kabul etti (Daha?)	Ve [kusurlarınızı] affetti (Kimden?)	Sizden	Bundan böyle	Hanımlarınıza yaklaşın (Daha?)

وَابْتَغُوا	مَا	كَتَبَ	اللّٰهُ	لَكُمْ	وَكُلُوا	وَاشْرَبُوا	حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
Ve isteyin (Neyi?)	O şeyi ki	Yazdı (Kim?)	Allah (Kim için?)	Sizin için	Ve yiyin! (Daha?)	İçin (Ne vakte değin?)	Ayırt edilinceye değin (Kim için?)

لَكُمُ	الْخَيْطُ	الْاَبْيَضُ	مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ	مِنَ الْفَجْرِ
Sizin için (Ne?)	İplik (Öyle iplik ki)	Beyaz (Neden ayırt edilinceye değin?)	Siyah iplikten (O beyaz iplik ki)	O fecirdir

ثُمَّ	اَتِمُّوا	الصِّيَامَ	اِلَى الَّيْلِ	وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ	وَاَنْتُمْ عَاكِفُونَ
Sonra	tamamlayın (Neyi?)	Orucu (Ne zamana kadar?)	Geceye kadar	Hanımlarınıza yaklaşmayın (Ne olduğunuz halde?)	Halbuki siz İtikafta yapanlarsınız (Nerede?)

فِي الْمَسَاجِدِ	تِلْكَ	حُدُودُ اللّٰهِ	فَلَا تَقْرَبُوهَا	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ
Mescitlerde	İşte bu (Nedir?)	Allah'ın sınırlarıdır	Sakın o sınırlara yaklaşmayın	İşte böyle	Beyan eder (Kim?)

اللّٰهُ	اٰيَاتِهِ	لِلنَّاسِ	لَعَلَّهُمْ	يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾	وَلَا تَاْكُلُٓوا	اَمْوَالَكُمْ
Allah (Neyi?)	Ayetlerini (Kim için beyan eder?)	İnsanlar için	Ta ki onlar	Takva sahibi olsunlar	Yemeyin (Neyi?)	Mallarınızı (Nerede?)

بَيْنَكُمْ	بِالْبَاطِلِ	وَتُدْلُوا	بِهَٓا	اِلَى الْحُكَّامِ	لِتَاْكُلُوا
Aranızda (Neyle yemeyin?)	Batıl yolla (Daha?)	Ve vermeyin (Neyi?)	Onları [Malları] (Kime?)	Hakimlere (Ne gayeyle vermeyin?)	Yemek gayesiyle (Neyi?)

فَرِيقًا	مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ	بِالْاِثْمِ	وَاَنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾
Bir kısmını (Neyin bir kısmını?)	İnsanların mallarının bir kısmını (Nasıl yemek için?)	Günah ile (Ne olduğunuz halde?)	Halbuki siz	Biliyorsunuz

يَسْـَٔلُونَكَ	عَنِ الْاَهِلَّةِ	قُلْ	هِيَ	مَوَاقِيتُ	لِلنَّاسِ	وَالْحَجِّ
Sana soruyorlar (Neden?)	Hilallerden	De ki	Onlar (Nedirler?)	Vakit ölçüleridir (Kim için?)	İnsanlar için (Daha ne için?)	Ve Hacc için

وَلَيْسَ الْبِرُّ	بِاَنْ تَاْتُوا	الْبُيُوتَ	مِنْ ظُهُورِهَا	وَلٰكِنَّ الْبِرَّ
Ve iyilik değildir (Neyle değildir?)	Gelmenizle (Nereye?)	Evlere (Nereden gelmenizle?)	Arkalarından	Ancak iyilik [sahibi] (Kimdir?)

مَنِ	اتَّقٰى	وَاْتُوا	الْبُيُوتَ	مِنْ اَبْوَابِهَا	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ
O kimsedir ki	Takva sahibi oldu	Gelin (Nereye?)	Evlere (Nereden gelin?)	Kapılarından	Ve korkun (Kimden?)	Allah'tan

لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾	وَقَاتِلُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	الَّذِينَ
Ta ki siz	Kurtuluşa eresiniz	Savaşın (Ne uğurda?)	Allah yolunda (Kimle savaşın?)	O kimselerle ki

يُقَاتِلُونَكُمْ	وَلَا تَعْتَدُوا	اِنَّ اللّٰهَ	لَا يُحِبُّ	الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾
Sizinle savaşıyorlar	Haddi aşmayın	Muhakkak ki Allah	Sevmez (Kimi?)	Haddi aşanları

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ

Onları öldürün | Onları nerede yakalarsanız (Daha?) | Ve onları çıkarın (Nereden?) | Sizi çıkardıkları yerden | Fitne (Nedir?)

اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ

Daha beterdir (Neden?) | Öldürmekden | Onlarla savaşmayın (Nerede?) | Mescid-i Haramın yanında (Ne vakte değin?) | Onlar sizinle savaşana değin (Nerede?)

فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا

Orada | Şayet sizinle savaşırlarsa | Artık onlarla savaşın | İşte böyledir | Kafirlerin cezası | Eğer vazgeçerlerse

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

Şüphe yok ki Allah (Nedir?) | Ziyade mağfiret edendir (Daha nedir?) | Ziyade merhamet edendir | Ve savaşın onlarla (Ne vakte değin?) | Kalmayıncaya değin (Ne?) | Fitne (Daha ne vakte değin?) | Ve oluncaya değin (Ne?) | Din (Kime ait?)

لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ

Allah'a ait | Şayet vazgeçerlerse | Düşmanlık yoktur | Ancak zalimlere vardır | Ay (Öyle ay ki) | Haram ay (Neye mukabildir?)

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا

Haram aya mukabildir | Hürmetler de (Nedir?) | [Birbirine] karşılıktır | Her kim | Saldırırsa (Kime?) | Size | Siz de saldırın (Kime?)

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Ona (Neyle saldırın?) | O şeyin misliyle ki | O saldırdı (Kime?) | Size | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Allah (Nedir?) | Muttakilerle beraberdir

﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوا

Ve harcayın (Nerede?) | Allah yolunda | Atmayın (Neyi?) | Ellerinizi/kendinizi (Nereye atmayın?) | Tehlikeye | Ve iyilik yapın

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ

Muhakkak ki Allah | Sever (Neyi?) | İyilik yapanları | Tamamlayın (Neyi?) | Haccı (Daha?) | Umreyi (Kim için tamamlayın?) | Allah için | Eğer alıkonursanız [Sizin üzerinize vaciptir] (Ne vaciptir?)

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ

O şey ki | Kolay oldu (Neden?) | Kurbandan | Traş etmeyin (Neyi?) | Saçlarınızı (Ne vakte değin?) | Varıncaya değin (Ne?) | Kurban (Nereye varıncaya değin?)

مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٓ اَذًى مِنْ رَاْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ

Mahalline | Her kim de | Olursa (Kimden?) (Ne olursa?) | Sizden | Hasta | Ya da | Bir eziyet bulunursa (Öyle eziyet ki?) (Ne?) | Başından kaynaklanan | Onun üzerine bir fidye vardır (Öyle bir fidye ki) | O oruçtur

اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا

Ya sadakadır | Ya kurbandır | Emniyet bulduğunuzda | Her kim | Faydalanmak isterse (Neyle faydalanmak isterse?) | Umre ile (Nereye kadar?) | Hacc'a kadar [Onun üzerine vardır] (Ne vardır?) | O şey ki

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ

Kolay oldu (Neden?) | Kurbandan | Ve her kim de | Bunu bulamadıysa | Onun üzerine üç günlük oruç vardır (Nerede?) | Hac'da (Daha ne vardır?) | Bir de yedi günlük oruç vardır (Ne vakit?)

اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ

Döndüğünüzde | Bu oruçların sayısı (Nedir?) | Ondur (Öyle ki) | Tam | Bu (Kim içindir?) | O kimse için ki | Olmadı (Kim olmadı?) | Onun ailesi (Ne olmadı?)

حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

Mescid-i Haram'da oturanlar olmadı | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Azabı şiddetli olandır

191. Ve onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden onları çıkarın. O fitne, öldürmekten daha beterdir. Yalnız Mescidi Haram yanında onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Fakat sizi öldürmeye kalkışırlarsa, hemen onları öldürün. Kâfirlerin cezası böyledir.

192. Ama eğer onlar, (kafirlikten ve savaşmaktan) vazgeçerlerse şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.

193. Hem bir fitne kalmayıp, din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Vazgeçerlerse, artık düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.

194. Haram ay haram aya karşılıktır. Hürmetler (dokunulmazlıklar) karşılıklıdır. O halde kim size saldırdıysa, siz de ona yaptığı saldırının ayniyle saldırın, Allah'tan korkun. Ve bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir.

195. Ve Allah yolunda mal harcayın da kendinizi ellerinizle tehlikeye atmayın ve güzel hareket edin. Çünkü Allah güzellik edenleri sever.

196. Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesim yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başından bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç veya sadaka ya da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellemeden kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda, yedi de döndüğünüzde olmak üzere tam on gün oruç tutmak gerekir. Ve bu hüküm, ailesi Mescidi Haram civarında oturmayanlar içindir. Sonuç olarak Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın azabı gerçekten çok şiddetlidir.

197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve de kavga etmek yoktur. Hayırdan ne işlerseniz, Allah onu bilir. Azık hazırlayın, çünkü azığın en hayırlısı Allah korkusudur. Ve bana takva ile gelin ey akıl sahipleri.

198. Rabbinizin lütfundan kazanç elde etmeye çalışmanız size günah değildir. Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ari Haram yanında (Müzdelife'de) Allah'ı zikredin. Hem O'nu, size doğrusunu öğrettiği gibi zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız.

199. Sonra insanların akıp geldiği yerden siz de akıp gelin. Allah'tan bağışlanmanızı isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

200. Sonunda hac ibadetlerinizi bitirdiğinizde, önceleri babalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü bir anışla Allah'ı anın, zikredin. Çünkü insanlardan kimisi: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!" der. Böyle kimselerin ahirette nasibi yoktur.

201. Kimisi de: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada bir güzellik ver, ahirette de bir güzellik ver ve bizi ateş azabından koru!" der.

202. İşte bunlara kazandıklarından bir nasip vardır. Allah'ın hesabı da çabuktur.

الْحَجُّ	Hac [hac vakti] *(Nedir?)*
اَشْهُرٌ	Bazı aylardır *(Öyle aylar ki)*
مَعْلُومَاتٌ	Belirli
فَمَنْ	Her kim
فَرَضَ	Farz kılarsa *(Nerede?)*
فِيهِنَّ	O aylarda *(Neyi farz kılarsa?)*
الْحَجَّ	Haccı
فَلَا رَفَثَ	Yaklaşmak yoktur *(Daha?)*
وَلَا فُسُوقَ	Günah işlemek de yoktur *(Daha?)*
وَلَا جِدَالَ	Tartışma da yoktur *(Nerede?)*
فِي الْحَجِّ	Hacda
وَمَا تَفْعَلُوا	Her ne yaparsanız *(Neden?)*
مِنْ خَيْرٍ	Hayırdan
يَعْلَمْهُ	Onu bilir *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah
وَتَزَوَّدُوا	Azık edinin
فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ	Zira azığın en hayırlısı *(Nedir?)*
التَّقْوٰى	Takvadır
وَاتَّقُونِ	Ve benden sakının
يَٓا اُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾	Ey akıl sahipleri!
لَيْسَ	Yoktur *(Kim üzerine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize *(Ne yoktur?)*
جُنَاحٌ	Günah *(Ne konuda?)*
اَنْ تَبْتَغُوا	İstemeniz konusunda *(Neyi?)*
فَضْلًا	Lütuf/rızık *(Kim tarafından?)*
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
فَاِذَٓا اَفَضْتُمْ	Akın ettiğinizde *(Nereden?)*
مِنْ عَرَفَاتٍ	Arafat'tan
فَاذْكُرُوا	Zikredin *(Kimi?)*
اللّٰهَ	Allah'ı *(Nerede zikredin?)*
عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ	Meş'ar-i Haram'da
وَاذْكُرُوهُ	Ve onu anın *(Niçin?)*
كَمَا هَدٰيكُمْ	Size doğrusunu gösterdiği için
وَاِنْ كُنْتُمْ	Şüphesiz siz idiniz *(Ne vakit?)*
مِنْ قَبْلِهِ	Bundan önce *(Ne idiniz?)*
لَمِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿١٩٨﴾	Yoldan çıkmışlardan idiniz
ثُمَّ	Sonra
اَف۪يضُوا	Akın edin *(Nereden?)*
مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ	Akın ettiği yerden *(Kim?)*
النَّاسُ	İnsanlar
وَاسْتَغْفِرُوا	Ve mağfiret dileyin *(Kimden?)*
اللّٰهَ	Allah'tan
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah *(Nedir?)*
غَفُورٌ	Ziyade mağfiret edendir *(Daha nedir?)*
رَح۪يمٌ ﴿١٩٩﴾	Ziyade merhamet edendir
فَاِذَا قَضَيْتُمْ	Bitirdiğinizde *(Neyi?)*
مَنَاسِكَكُمْ	Hac ibadetlerinizi
فَاذْكُرُوا	Zikredin *(Kimi?)*
اللّٰهَ	Allah'ı *(Ne gibi?)*
كَذِكْرِكُمْ	Zikrettiğiniz gibi *(Kimi?)*
اٰبَٓاءَكُمْ	Atalarınızı *(Zikriniz ne olduğu halde?)*
اَوْ	Ya da
اَشَدَّ ذِكْرًا	Daha şiddetli zikir ile
فَمِنَ النَّاسِ	İnsanlar içinde vardır
مَنْ	Öyle kimse ki
يَقُولُ	Der
رَبَّنَٓا	Ey Rabbimiz
اٰتِنَا	Bize ver *(Nerede?)*
فِي الدُّنْيَا	[Sadece] dünyada ver
وَمَا لَهُ	Halbuki onun için yoktur *(Nerede?)*
فِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette *(Ne yoktur?)*
مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾	Bir nasib
وَمِنْهُمْ	Yine onlar içinde vardır
مَنْ	Öyle kimse ki
يَقُولُ	Der
رَبَّنَٓا	Ey rabbimiz
اٰتِنَا	Bize ver *(Nerede?)*
فِي الدُّنْيَا	Dünyada *(Ne ver?)*
حَسَنَةً	İyilik *(Daha nerede ver?)*
وَفِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette de ver *(Ne ver?)*
حَسَنَةً	İyilik
وَقِنَا	Ve bizi koru *(Neden?)*
عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾	Ateşin azabından
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır *(Ne?)*
نَص۪يبٌ	Bir nasip *(Neden?)*
مِمَّا	Ol şeylerden ki
كَسَبُوا	Kazandılar
وَاللّٰهُ	Allah *(Nedir?)*
سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾	Hesabı seri olandır

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖٓى اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖى يَوْمَيْنِ

Ve zikredin (Kimi?) | Allah'ı (Nerede zikredin?) | Sayılı günlerde | Her kim | Acele ederse (Nerede?) | İki gün içerisinde

فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ

Günah yoktur (Kim üzerine günah yoktur?) | Onun üzerine | Ve her kim de | Geri kalırsa | Günah yoktur (Kim üzerine günah yoktur?) | Onun üzerine (Kim içindir bu günahın kaldırılması?) | O kimse içindir ki

اتَّقٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

Sakındı | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Ve bilin ki | Şüphesiz siz | Onun huzuruna | Toplanacaksınız

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

Ve insanlardan bazıları vardır | O kimse ki | Senin hoşuna gider (Ne?) | Onun sözü (Neredeki sözü?) | Dünya hayatındaki

وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖى قَلْبِهٖ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

Ve şahit de tutar (Kimi?) | Allah'ı (Neye şahit tutar?) | O şeye ki | Kalbindedir | Halbuki o (Nedir?) | En azılı düşmandır

وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ

Ve o kişi dönüp gittiğinde | Çalışır (Nerede?) | Yeryüzünde (Niçin?) | Fesat çıkarmak için (Nerede?) | Orada (Daha ne için çalışır?) | Ve helak etmek için (Neyi?)

الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ

Ekini (Daha?) | Ve nesli | Allah ise | Sevmez (Neyi?) | Bozgunculuğu | Denildiğinde de (Kime?)

لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ

Ona (Ne denildiğinde?) | Kork (Kimden?) | Allah'tan | Onu tutar (Ne?) | İzzet-i nefis/gurur (Neyle tutar?) | Günahla | Ona yeter | Cehennem

وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖى نَفْسَهُ

O ne kötü yataktır | İnsanlar içinde vardır | Öyle kimse ki | Satıyor (Neyi?) | Kendini (Niçin satıyor?)

ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

Allah'ın rızasına kavuşmak için | Allah (Nedir?) | Şefkatlidir (Kime?) | Kullarına

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِى السِّلْمِ كَٓافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا

Ey iman edenler! | Girin (Nereye?) | İslam'a (Ne olduğunuz halde?) | Topluca olduğunuz halde | Ve uymayın (Neye?)

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ

Şeytanın adımlarına | Muhakkak o | Sizin için (Nedir?) | Bir düşmandır ki | Apaçık | Şayet kayarsanız (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ

O şeyden sonra ki | Size geldi (Ne?) | Açık deliller | Bilin ki | Şüphesiz Allah (Nedir?) | Yücedir | Mutlak hikmet sahibidir

﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖى ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ

Onlar beklemiyorlar | Ancak kendilerine gelmesini (Neyin gelmesini?) | Allah'ın (Nerede gelmesini?) | Gölgeler içinde (Öyle gölgeler ki) | Buluttan olan (Daha neyin gelmesini bekliyorlar?)

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

Ve meleklerin (Daha neyi bekliyorlar) | Bitiriverilmesini (Neyin?) | İşin | Ve yalnız Allah'a | Döndürülür (Ne?) | Bütün işler

203. Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin-tekbir alın. Bunlardan iki gün içinde (Mina'dan) geri dönmek için acele edene günah yoktur. Geri kalana da günah yoktur. Ama bu, takva sahipleri içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, siz ancak O'nun huzurunda toplanacaksınız.

204. İnsanlardan kimi de vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o, İslâm düşmanlarının en azılısıdır.

205. İş başına geçti mi yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: "Allah'tan kork!" denildiği zaman da gururu kendisini günaha sevkeder. Cehennem de onun hakkından gelir. Gerçekten ne kötü yataktır o!

207. Yine insanlardan kimi de vardır ki, Allah'ın rızasına ermek için kendini feda eder. Allah ise kullarına çok merhametlidir.

208. Ey iman edenler! Hepiniz barışa/İslâm'a girin. Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o sizin aranızı açan belli bir düşmandır.

209. Size bunca deliller geldikten sonra yine kayarsanız, iyi bilin ki, Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

210. Onlar, sadece Allah'ın bulut-tan gölgelikler içinde meleklerle birlikte gelivermesini ve işlerinin bitirilmesini gözetiyorlar. Hâlbuki bütün işler Allah'a götürülür.

211. İsrailoğullarına sor: "Biz onlara ne kadar açık âyetler/mucizeler vermiştik." Fakat Allah'ın nimetini her kim kendisine geldikten sonra değiştirirse, şüphe yok ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

212. İnkâr edenlere o dünya hayatı süslü gösterildi de iman edenlerle eğleniyorlar. Hâlbuki takva sahibi olan o mü'minler, kıyamet günü onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız nimetler verir.

213. İnsanlar tek bir ümmet idi. Ayrılmaları üzerine Allah, rahmetinin müjdecileri ve azabının habercileri olmak üzere peygamberler gönderdi. Ve beraberlerinde hak ile kitabı indirdi ki; insanların aralarında anlaşmazlığa düştükleri noktada hakem olsun. Ancak o kitap verilenler, kendilerine bunca deliller geldikten sonra tuttular, aralarındaki ihtiras yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah doğrudan doğruya bu iman edenleri ilahi izniyle, onların anlaşmazlığa düştükleri gerçeğe eriştirdi. Öyle ya, Allah dilediğini doğru yola çıkarır.

214. Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin örnek olmuş halleri başınıza gelmeksizin cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle ezici sıkıntılar, kımıldatmaz hastalıklar dokundu ve öyle sarsıldılar ki; hatta peygamber ve beraberindeki iman edenler: "Ne zaman Allah'ın yardımı?" diyeceklerdi. Bak işte! Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana neye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "Verdiğiniz nafaka, ana baba, en yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir." Hayır olarak daha her ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir.

Arapça	Türkçe
سَلْ	Sor (Kime sor?)
بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ	İsrailoğullarına (Şunu sor ki)
كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ	Onlara ne kadar verdik? (Neden?)
مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ	Açık mucizelerden
وَمَنْ	Her kim
يُبَدِّلْ	Değiştirirse (Neyi?)
نِعْمَةَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O zamandan sonra ki
جَٓاءَتْهُ	O nimet ona geldi
فَاِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
شَدٖيدُ الْعِقَابِ	Cezası şiddetli olandır
٢١١	
زُيِّنَ	Süslendirildi (Kim için?)
لِلَّذٖينَ	O kimseler için ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Ne süslendirildi?)
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	Dünya hayatı
وَيَسْخَرُونَ	Oysa onlar alay ederler (Kimle?)
مِنَ الَّذٖينَ	O kimselerle ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَالَّذٖينَ	Yine o kimselerle ki
اتَّقَوْا	Takva sahibi oldular (Nedir bu kimseler?)
فَوْقَهُمْ	Onların üstündedir (Ne vakit?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde
وَاللّٰهُ	Allah
يَرْزُقُ	Rızık verir (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Diliyor (Nasıl?)
بِغَيْرِ حِسَابٍ	Hesapsız
٢١٢	
كَانَ النَّاسُ	İnsanlar idi (Ne idi?)
اُمَّةً وَاحِدَةً	Tek bir ümmet
فَبَعَثَ	Ve gönderdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
النَّبِيّٖنَ	Peygamberleri (Ne oldukları halde?)
مُبَشِّرٖينَ	Müjdeleyiciler (Daha ne oldukları halde?)
وَمُنْذِرٖينَ	Ve korkutucular
وَاَنْزَلَ	Ve indirdi (Kimle birlikte?)
مَعَهُمُ	Onlarla birlikte (Neyi indirdi?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Neyle indirdi?)
بِالْحَقِّ	Hak ile (Niçin peygamberler gönderdi?)
لِيَحْكُمَ	Hükmetmesi için (Nerede?)
بَيْنَ النَّاسِ	İnsanlar arasında (Hangi konuda hükmetmesi için?)
فٖيمَا	O konulardaki ki
اخْتَلَفُوا	İhtilaf ettiler (Nerede ihtilaf ettiler?)
فٖيهِ	O konularda
وَمَا اخْتَلَفَ	İhtilaf etmedi (Nerede?)
فٖيهِ	O konuda
اِلَّا الَّذٖينَ	Ancak o kimseler hariç ki
اُوتُوهُ	Kendilerine kitap verildi (Ne vakit ihtilaf ettiler?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
جَٓاءَتْهُمُ	Onlara geldi (Ne?)
الْبَيِّنَاتُ	Açık deliller (Niçin ihtilaf ettiler?)
بَغْيًا	İhtirastan dolayı (Neredeki ihtirastan dolayı?)
بَيْنَهُمْ	Aralarındaki
فَهَدَى	Ve gösterdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
الَّذٖينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Neyi gösterdi?)
لِمَا	O şeyi ki
اخْتَلَفُوا	İhtilaf ettiler (Nerede?)
فٖيهِ	O şeyde (O ihtilafa düştükleri şey de nedendir?)
مِنَ الْحَقِّ	Haktandır (Neyle gösterdi?)
بِاِذْنِهٖ	Kendi izniyle
وَاللّٰهُ	Allah
يَهْدٖى	İletir (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor (Neye iletir?)
اِلٰى صِرَاطٍ	Bir yola ki
مُسْتَقٖيمٍ	Dosdoğru
٢١٣	
اَمْ	Yoksa
حَسِبْتُمْ	Zannettiniz mi? (Neyi?)
اَنْ تَدْخُلُوا	Gireceğinizi (Nereye?)
الْجَنَّةَ	Cennete
وَلَمَّا يَأْتِكُمْ	Sizin başınıza gelmeden (Ne?)
مَثَلُ الَّذٖينَ	O kimselerin hali ki
خَلَوْا	Gelip geçtiler (Ne vakit?)
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizlerden önce
مَسَّتْهُمُ	Onlara isabet etti (Ne?)
الْبَأْسَٓاءُ	Sıkıntı (Daha?)
وَالضَّرَّٓاءُ	Ve hastalık
وَزُلْزِلُوا	Ve onlar sarsıldılar
حَتّٰى يَقُولَ	Hatta diyecek kadar (Kim?)
الرَّسُولُ	Peygamber (Daha kim?)
وَالَّذٖينَ	Ve o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kimle birlikte iman ettiler?)
مَعَهُ	Onunla birlikte (Şunu diyecek kadar:)
مَتٰى	Ne zaman
نَصْرُ اللّٰهِ	Allah'ın yardımı
اَلَٓا	İyi bilin ki
اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ	Muhakkak ki Allah'ın yardımı (Nedir?)
قَرٖيبٌ	Yakındır
٢١٤	
يَسْـَٔلُونَكَ	Sana soruyorlar
مَاذَا	Ne[re]ye
يُنْفِقُونَ	İnfak edecekler
قُلْ	De ki
مَٓا	O şey ki
اَنْفَقْتُمْ	İnfak ettiniz (Neden?)
مِنْ خَيْرٍ	Bir hayırdan
فَلِلْوَالِدَيْنِ	Ana baba içindir (Daha?)
وَالْاَقْرَبٖينَ	Ve yakınlar içindir (Daha?)
وَالْيَتَامٰى	Ve yetimler içindir (Daha?)
وَالْمَسَاكٖينِ	Ve miskinler içindir (Daha?)
وَابْنِ السَّبٖيلِ	Ve yolda kalanlar içindir
وَمَا تَفْعَلُوا	Her ne yaparsanız (Neden?)
مِنْ خَيْرٍ	Hayırdan
فَاِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
بِهٖ	Onu (Nedir?)
عَلٖيمٌ	Ziyade bilendir
٢١٥	

كُتِبَ	عَلَيْكُمُ	الْقِتَالُ	وَهُوَ	كُرْهٌ	لَكُمْ	وَعَسٰٓى	اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا
Farz kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Savaş	Halbuki o (Nedir?)	Hoş gelmez (Kime?)	Size	Olur ki	Bir şeyi çirkin görürsünüz de

وَهُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْ	وَعَسٰٓى	اَنْ تُحِبُّوا	شَيْـًٔا	وَهُوَ	شَرٌّ
Halbuki o şey (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Ve olur ki	Hoşlanırsınız da (Neden?)	Bir şeyden	Halbuki o (Nedir?)	Şerdir (Kime?)

لَكُمْ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	وَاَنْتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾	يَسْـَٔلُونَكَ
Size	Allah	Bilir	Oysa siz	Bilmiyorsunuz	Sana soruyorlar (Neden?)

عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ	قِتَالٍ فِيهِ	قُلْ	قِتَالٌ	فِيهِ	كَبِيرٌ	وَصَدٌّ
Haram aydan (Haram aydan bedel?)	O ay içinde savaşmaktan soruyorlar	De ki	Savaşmak (Nerede?)	O ay içinde (Nedir?)	Büyük günahtır	Ama engellemek (Neden?)

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	وَكُفْرٌ	بِهِ	وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	وَاِخْرَاجُ اَهْلِهِ
Allah yolundan (Daha?)	Ve inkar etmek (Kimi?)	O'nu (Daha neden engellemek?)	Mescid-i Haramdan	Ve oranın halkını çıkarmak (Nereden?)

مِنْهُ	اَكْبَرُ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَالْفِتْنَةُ	اَكْبَرُ	مِنَ الْقَتْلِ	وَلَا يَزَالُونَ
Oradan	Daha büyük günahtır (Nerede?)	Allah katında	Fitne ise (Nedir?)	Daha büyüktür (Neden?)	Öldürmekten	Onlar hala

يُقَاتِلُونَكُمْ	حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ	عَنْ دِينِكُمْ	اِنِ اسْتَطَاعُوا
Sizinle savaşırlar (Niçin savaşırlar?)	Sizi döndürmek için (Neden?)	Dininizden	Şayet güç yetirirlerse

وَمَنْ يَرْتَدِدْ	مِنْكُمْ	عَنْ دِينِهِ	فَيَمُتْ	وَهُوَ	كَافِرٌ	فَاُولٰٓئِكَ
Ve her kim de dönerse (Ne olduğu halde?)	Sizin içinizden biri olduğu halde (Neden dönerse?)	Dininden	Ve ölürse (Ne olduğu halde?)	Halbuki o	Kafirdir	İşte onlar

حَبِطَتْ	اَعْمَالُهُمْ	فِي الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِ	وَاُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ
Boşa çıkmıştır (Ne?)	Amelleri (Nerede boşa çıkmıştır?)	Dünyada (Daha?)	Ve ahirette	Ve işte onlar (Kimdir?)	Ateş halkıdır

هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾	اِنَّ الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَالَّذِينَ
Onlar	Orada (Nedirler?)	Ebedi kalıcıdırlar	Muhakkak o kimseler ki	İman ettiler	Ve o kimseler ki

هَاجَرُوا	وَجَاهَدُوا	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	اُولٰٓئِكَ	يَرْجُونَ
Hicret ettiler	Ve cihat ettiler (Nerede?)	Allah yolunda	İşte onlar	Umarlar (Neyi?)

رَحْمَتَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾	يَسْـَٔلُونَكَ	عَنِ الْخَمْرِ
Allah'ın rahmetini	Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir (Daha?)	Ve çok merhamet edendir	Sana soruyorlar (Neden?)	Şaraptan (Daha neden?)

وَالْمَيْسِرِ	قُلْ	فِيهِمَا	اِثْمٌ	كَبِيرٌ	وَمَنَافِعُ	لِلنَّاسِ	وَاِثْمُهُمَا
Ve kumardan	De ki	O ikisinde vardır (Ne?)	Bir günah ki	Büyük (Daha ne vardır?)	Ve menfaatler (Kim için?)	İnsanlar için	Ve o ikisinin günahı (Nedir?)

اَكْبَرُ	مِنْ نَفْعِهِمَا	وَيَسْـَٔلُونَكَ	مَاذَا	يُنْفِقُونَ	قُلِ	الْعَفْوَ
Daha büyüktür (Neden?)	Faydasından	Ve sana soruyorlar ki	Neyi?	İnfak edecekler	De ki	İhtiyaç fazlasını

كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمُ	الْاٰيَاتِ	لَعَلَّكُمْ	تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾
İşte böyle	Beyan eder (Kim?)	Allah (Kime?)	Size (Neyi?)	Ayetleri	Ta ki siz	Tefekkür edesiniz

216. Savaş hoşunuza gitmese de, size farz kılındı. Fakat olur ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız; hâlbuki hakkınızda o bir hayırdır. Ve olur ki, siz bir şeyi seversiniz, hâlbuki hakkınızda o bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

217. Sana haram aydan ve onda savaşmaktan soruyorlar. De ki: "Onda yapılacak bir savaş, büyük bir günahtır. Bununla beraber Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkâr etmek, insanları Mescidi Haram'dan menetmek ve halkını oradan çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahtır. Ve fitne çıkarmak, öldürmekten daha büyüktür." Onlar, güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşmaktan hiçbir zaman geri durmazlar. Sizden de her kim, dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık onların bütün amelleri, dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. İşte onlar, cehennemliktirler. Orada ebedi olarak kalacaklardır.

218. Şüphesiz iman edenler ve Allah yolunda hicret edip de cihad edenler; kuşkusuz bunlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

219. Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazı yararlar vardır. Fakat günahları yararlarından daha büyüktür." Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını..." Böylece Allah, düşünesiniz diye size âyetlerini açıklıyor.

220. Dünya ve âhiret hakkında... Bir de sana yetimlerden soruyorlar. De ki: "Onların işlerini düzene koymak, karışmamaktan daha hayırlıdır. Kendilerine karışırsanız, onlar sizin kardeşlerinizdirler. Allah, yararlı iş yapanı bozguncudan ayırır. Eğer Allah dileseydi, sizi mutlak sarpa sardırırdı. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

221. Bununla beraber müşrik kadınları, iman etmedikçe nikâhlamayın. Bir müşrik kadın sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye kuşkusuz ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman etmedikçe mü'min kadınlarla nikâhlamayın. Bir müşrik erkek sizin hoşunuza gitse bile, mü'min bir köle elbette daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe davet ederler. Allah ise, kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Tâ ki hatırda tutsunlar.

222. Sana kadınların aybaşı halinden de soruyorlar. De ki: "O bir eziyettir." Onun için aybaşı halinde oldukları zaman kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman Allah'ın emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz ki Allah çok tevbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever.

223. Kadınlarınız, sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve mutlaka O'nun huzuruna varacağınızı bilin. Mü'minleri müjdele!

224. Bir de sözünüzde durmanız, takva sahibi olmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için, Allah'ı yeminlerinize hedef veya siper edip durmayın. Allah, her şeyi işitir ve bilir.

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ	(Ne hakkında tefekkür edesiniz?) Dünya ve ahiret hakkında
وَيَسْـَٔلُونَكَ	Sana soruyorlar (Neden soruyorlar?)
عَنِ الْيَتَامٰى	Yetimlerden
قُلْ	De ki
اِصْلَاحٌ	Islah (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır
وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ	Ve eğer onlarla birlikte yaşarsanız
فَاِخْوَانُكُمْ	Onlar sizin kardeşlerinizdir
وَاللّٰهُ	Allah
يَعْلَمُ	Ayırır (Neyi?)
الْمُفْسِدَ	Bozanı (Kimden ayırteder?)
مِنَ الْمُصْلِحِ	Düzeltenden
وَلَوْ شَٓاءَ	Ve eğer dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَاَعْنَتَكُمْ	Elbette sizi zora sokardı
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
عَزِيزٌ	Azizdir (Daha nedir?)
حَكِيمٌ	Son derece hikmet sahibidir
﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا	Nikahlamayın (Kimi nikahlamayın?)
الْمُشْرِكَاتِ	Müşrik kadınları (Ne vakte değin?)
حَتّٰى يُؤْمِنَّ	Onlar iman edinceye değin
وَلَاَمَةٌ	Ve elbette bir cariye (Öyle cariye ki)
مُؤْمِنَةٌ	Mümine olan (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kimden?)
مِنْ مُشْرِكَةٍ	Müşrike bir kadından
وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ	Velev hoşunuza gitse bile o kadın
وَلَا تُنْكِحُوا	Ve [Müslüman hanımları] nikahlamayın (Kimle?)
الْمُشْرِكِينَ	Müşrik erkeklerle (Ne vakte değin?)
حَتّٰى يُؤْمِنُوا	Onlar iman edinceye kadar
وَلَعَبْدٌ	Ve elbette bir köle (Öyle köle ki)
مُؤْمِنٌ	Mümin (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kimden?)
مِنْ مُشْرِكٍ	Bir müşrikten
وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ	Velev sizin hoşunuza gitse bile o [müşrik erkek]
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
يَدْعُونَ	Çağırırlar (Nereye?)
اِلَى النَّارِ	Ateşe
وَاللّٰهُ	Allah ise
يَدْعُوا	Çağırır (Nereye?)
اِلَى الْجَنَّةِ	Cennete (Daha?)
وَالْمَغْفِرَةِ	Ve mağfirete (Neyle çağırır?)
بِاِذْنِهِ	Kendisinin izniyle
وَيُبَيِّنُ	Allah açıklıyor (Neyi?)
اٰيَاتِهِ	Ayetlerini (Kime?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾	Hatırda tutsunlar
وَيَسْـَٔلُونَكَ	Ve sana soruyorlar (Neden soruyorlar?)
عَنِ الْمَحِيضِ	Hayızdan
قُلْ	De ki
هُوَ	O (Nedir?)
اَذًى	Bir eziyettir
فَاعْتَزِلُوا	Uzak durun (Kimden?)
النِّسَٓاءَ	Kadınlardan (Nerede?)
فِى الْمَحِيضِ	Hayız vaktinde
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ	Ve onlara yaklaşmayın (Ne vakte değin?)
حَتّٰى يَطْهُرْنَ	Onlar temiz oluncaya kadar
فَاِذَا تَطَهَّرْنَ	Ve temizlendiklerinde de
فَاْتُوهُنَّ	Onlara varın (Nereden varın?)
مِنْ حَيْثُ	O yerden ki
اَمَرَكُمُ	Size emretti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi sever?)
التَّوَّابِينَ	Çokça Tevbe edenleri
وَيُحِبُّ	Yine sever (Kimi?)
الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾	Çokça temizlenenleri
نِسَٓاؤُكُمْ	Kadınlarınız (Nedir?)
حَرْثٌ	Ekim yeridir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
فَاْتُوا	O halde varın (Neye?)
حَرْثَكُمْ	Ekim yerinize
اَنّٰى	Nasıl
شِئْتُمْ	İsterseniz
وَقَدِّمُوا	Ve [Salih ameller] takdim edin (Kim için?)
لِاَنْفُسِكُمْ	Kendiniz için
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَاعْلَمُوا	Ve bilin ki
اَنَّكُمْ	Şüphesiz siz (Nesiniz?)
مُلَاقُوهُ	Onunla karşılaşıcılarsınız
وَبَشِّرِ	Müjdele (Kimi?)
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾	Müminleri
وَلَا تَجْعَلُوا	Kılmayın (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Ne kılmayın?)
عُرْضَةً	Engelleyici bir sebep (Ne için?)
لِاَيْمَانِكُمْ	Yeminleriniz için (Neye sebep kılmayın?)
اَنْ تَبَرُّوا	Sözünüzde durmanıza (Daha?)
وَتَتَّقُوا	Ve sakınmanıza (Daha neye sebep kılmayın?)
وَتُصْلِحُوا	Islah etmenize (Neyi?)
بَيْنَ النَّاسِ	İnsanların arasını
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
سَمِيعٌ	Hakkıyla işitendir (Daha nedir?)
عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾	Ve hakkıyla bilendir

Arapça	Türkçe
لَا يُؤَاخِذُكُمُ	Sizi sorumlu tutmaz (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyle sorumlu tutmaz?)
بِاللَّغْوِ	Kasıtsız sözle (Neredeki?)
فٖٓي اَيْمَانِكُمْ	Yeminlerinizdeki
وَلٰكِنْ	Şu kadarı var ki
يُؤَاخِذُكُمْ	Sizi sorumlu tutar (Neyle?)
بِمَا	O şeyleki
كَسَبَتْ	Kazandı (Ne?)
قُلُوبُكُمْ	Sizin kalpleriniz
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)
حَلٖيمٌ ﴿٢٢٥﴾	Halîmdir
لِلَّذٖينَ	O kimseler için vardır ki
يُؤْلُونَ	Yaklaşmamaya yemin ediyorlar (Kime yaklaşmamaya?)
مِنْ نِسَٓائِهِمْ	Kadınlarına (Onlar için ne vardır?)
تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ	Dört ay beklemek vardır
فَاِنْ فَٓاؤُ	Şayet dönerlerse
فَاِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحٖيمٌ ﴿٢٢٦﴾	Çok merhamet edendir
وَاِنْ عَزَمُوا	Ve eğer karar verirlerse (Neye?)
الطَّلَاقَ	Boşamaya
فَاِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
سَمٖيعٌ	Hakkıyla işitendir (Daha nedir?)
عَلٖيمٌ ﴿٢٢٧﴾	Hakkıyla bilendir
وَالْمُطَلَّقَاتُ	Boşanmış kadınlar
يَتَرَبَّصْنَ	Beklerler (Nasıl beklerler?)
بِاَنْفُسِهِنَّ	Kendi başlarına (Ne kadar?)
ثَلٰثَةَ قُرُوٓءٍ	Üç hayız müddeti
وَلَا يَحِلُّ	Ve helal olmaz (Kim için?)
لَهُنَّ	O kadınlar için (Ne?)
اَنْ يَكْتُمْنَ	Gizlemeleri (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
خَلَقَ	Yarattı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nerede yarattı?)
فٖٓي اَرْحَامِهِنَّ	Onların rahimlerinde (Ne vakit helal olmaz?)
اِنْ كُنَّ	Şayet onlar iseler (Ne iseler?)
يُؤْمِنَّ	İman ediyorlar (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha neye iman ediyorlar ise?)
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ahiret gününe
وَبُعُولَتُهُنَّ	Ve onların kocaları da (Nedirler?)
اَحَقُّ	Hak sahibidirler (Neye?)
بِرَدِّهِنَّ	Onları döndürmeye (Nerede daha hak sahibidirler?)
فٖي ذٰلِكَ	Bu süre içerisinde
اِنْ اَرَادُٓوا	Şayet isterlerse (Ne isterlerse?)
اِصْلَاحًا	Islah
وَلَهُنَّ	Ve o kadınlar için haklar vardır (Ne?)
مِثْلُ الَّذٖي	O şeyin aynısı ki
عَلَيْهِنَّ	O kadınlar üzerine vazifedir (Ne surette?)
بِالْمَعْرُوفِ	Maruf surette
وَلِلرِّجَالِ	Ve erkeklerin vardır (Kim üzerine?)
عَلَيْهِنَّ	O kadınlar üzerine (Ne vardır?)
دَرَجَةٌ	Bir derece
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَزٖيزٌ	Azizdir
حَكٖيمٌ ﴿٢٢٨﴾	Hikmet sahibidir
اَلطَّلَاقُ	Talak (Nedir?)
مَرَّتَانِ	İki defadır
فَاِمْسَاكٌ	Bundan sonrası ya hanımını tutmaktır (Nasıl tutmaktır?)
بِمَعْرُوفٍ	İyilikle
اَوْ	Ya da
تَسْرٖيحٌ	onu salıvermektir (Nasıl salıvermektir?)
بِاِحْسَانٍ	İhsan/güzellik ile
وَلَا يَحِلُّ	Ve helal olmaz (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne helal olmaz?)
اَنْ تَأْخُذُوا	Almanız (Neden almanız?)
مِمَّٓا	O şeylerden ki
اٰتَيْتُمُوهُنَّ	Hanımlarınıza vermiştiniz (Neyi almanız helal olmaz?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا	Ancak o ikisinin korkmaları durumu hariç (Neden korkmaları?)
اَلَّا يُقٖيمَا	Yerine getiremeyeceklerinden (Neyi?)
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını
فَاِنْ خِفْتُمْ	Şayet korkarsanız (Neden?)
اَلَّا يُقٖيمَا	Karı-kocanın yerine getiremeyeceklerinden (Neyi?)
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını
فَلَا جُنَاحَ	O vakit günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمَا	O ikisi üzerine (Ne konuda günah yoktur?)
فٖيمَا	O şeyde ki
افْتَدَتْ	O kadın fidye verdi (Ne ile?)
بِهٖ	O şeyle
تِلْكَ	İşte bunlar (Nedir?)
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarıdır
فَلَا تَعْتَدُوهَا	Onları aşmayın
وَمَنْ	Ve her kim de
يَتَعَدَّ	Aşarsa (Neyi?)
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını
فَاُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar (Nedir?)
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾	Zalimlerin ta kendisidir
فَاِنْ طَلَّقَهَا	Eğer koca bundan sonra hanımını bir daha boşarsa
فَلَا تَحِلُّ	Artık helal olmaz [o kadın] (Kime?)
لَهُ	O erkeğe
مِنْ بَعْدُ	Bundan sonra (Ne vakte kadar helal olmaz?)
حَتّٰى تَنْكِحَ	O kadın nikahlanıncaya kadar (Kimle nikahlanıncaya kadar?)
زَوْجًا	Bir kocayla ki
غَيْرَهُ	Birinci kocadan başka
فَاِنْ طَلَّقَهَا	Eğer o kadını ikinci koca da boşarsa
فَلَا جُنَاحَ	O takdirde günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمَٓا	O ikisi üzerine (Nede günah yoktur?)
اَنْ يَتَرَاجَعَٓا	O ikisinin dönmesinde
اِنْ ظَنَّٓا	Şayet umarlarsa (Neyi?)
اَنْ يُقٖيمَا	Yerine getireceklerini (Neyi yerine getireceklerini?)
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını
وَتِلْكَ	Ve işte bunlar (Nedir?)
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarıdır (Öyle sınırlar ki)
يُبَيِّنُهَا	Onları açıklıyor (Kime?)
لِقَوْمٍ	Bir kavme ki
يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾	Bilirler

225. Allah sizi ağız alışkanlığı sonucu yaptığınız yeminlerden sorumlu tutmaz. Lâkin kalplerinizin kazandığı yeminlerden sorumlu tutar. Ve Allah bağışlayıcıdır, halîmdir.

226. Kadınlarından îlâ edenler (onlara yaklaşmamaya yemin edenler) için dört ay beklemek vardır. Eğer bu yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

227. Yok eğer boşamaya karar vermişlerse, şüphesiz Allah söyledikleri ni işitir, kurduklarını bilir.

228. Ve boşanan kadınlar, kendi kendilerine üç adet süresi beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl olmaz. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa gizlemezler. Kocaları da barışmak istedikleri takdirde, o süre içersinde onları geri almaya daha layıktırlar. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Yalnız erkekler kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

229. O boşama iki defadır. Ondan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salmaktır. Onlara verdiklerinizden bir şey almanız da sizlere helâl olmaz. Erkekle kadın Allah'ın çizdiği sınırlarda duramayacaklarından korkarlarsa, o müstesna. Eğer siz de bunların, Allah'ın çizdiği sınırda duramayacaklarından korkarsanız, kadının ayrılmak için hakkından vazgeçmesinde artık ikisine de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın çizdiği sınırlardır. Sakın bunları aşmayın, Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, işte onlar zalimlerdir.

230. Derken kadını bir daha boşarsa, bundan sonra artık başka bir kocaya varıncaya kadar ona helâl olmaz. Eğer bu (diğer koca) da onu boşarsa, Allah'ın sınırlarını sağlam tutacaklarını ümit ettikleri takdirde, öncekilerin birbirlerine dönmeleri kendilerine günah değildir. İşte bunlar, Allah'ın tayin ettiği sınırlardır. İlim ehli olanlar için bunları açıklıyor.

231. Hem kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, artık kendilerini ya iyilikle tutun veya güzellikle salın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın. Bunu kim yaparsa nefsine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini alaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti unutmayın, düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.

232. Kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, aralarında meşru bir şekilde rızalaştıkları takdirde, kendilerini kocalarıyla nikâhlayacaklar diye sıkıştırıp engel olmayın. İşte bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere verilen bir öğüttür. Bu, sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha nezihtir. Allah bilir, siz bilemezsiniz.

233. Anneler çocuklarını, emzirmenin tamamlanmasını isteyenler için iki tam yıl emzirirler. Çocuk kendisine ait olan babaya da, emzirenlerin yiyecekleri ve giyecekleri imkânlarına uygun olarak bir borçtur. Bununla beraber herkes ancak gücüne göre mükellef olur. Ne çocuğu sebebiyle bir anne, ne de çocuğu sebebiyle bir baba zarara uğratılmasın. Varise düşen de yine aynı borçtur. Eğer baba ve ana birbirleriyle istişare edip, her ikisinin de rızasıyla çocuğu memeden ayırmak isterlerse, kendilerine bir günah yoktur. Eğer çocuklarınızı başkalarına emzirtmek isterseniz vereceğinizi güzel güzel verdikten sonra yine size günah yoktur. Bununla beraber Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her ne yaparsanız görür.

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ	Boşadığınızda (Kimi?)
النِّسَٓاءَ	Kadınları
فَبَلَغْنَ	Ve onlar da ulaştıklarında (Neye?)
اَجَلَهُنَّ	Müddetlerine
فَاَمْسِكُوهُنَّ	Artık onları ya tutun (Nasıl tutun?)
بِمَعْرُوفٍ	İyilikle
اَوْ	Ya da
سَرِّحُوهُنَّ	onları salıverin (Nasıl?)
بِمَعْرُوفٍ	İyilikle
وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ	Onları tutmayın (Niçin tutmayın?)
ضِرَارًا	Zarar vermek için (Niye?)
لِتَعْتَدُوا	Haddi aşmanız için
وَمَنْ	Ve her kim
يَفْعَلْ	Yaparsa (Neyi?)
ذٰلِكَ	Bunu
فَقَدْ ظَلَمَ	Elbette zulmetmiştir (Kime?)
نَفْسَهُ	Kendine
وَلَا تَتَّخِذُٓوا	Edinmeyin (Neyi?)
اٰيَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın ayetlerini (Ne edinmeyin?)
هُزُوًا	Eğlence
وَاذْكُرُوا	Ve hatırlayın (Neyi?)
نِعْمَتَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Kim üzerine olan?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize olan (Daha neyi hatırlayın?)
وَمَٓا	Ve o şeyi ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (O şey de nedendir?)
مِنَ الْكِتَابِ	Kitaptan (Daha nedendir?)
وَالْحِكْمَةِ	Ve hikmetten (Öyle kitap ki)
يَعِظُكُمْ	Size öğüt veriyor (Neyle?)
بِهٖ	Onunla
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَاعْلَمُٓوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
بِكُلِّ شَيْءٍ	Her şeyi (Nedir?)
عَل۪يمٌ ﴿٢٣١﴾	Hakkıyla bilendir
وَاِذَا طَلَّقْتُمُ	Boşadığınızda (Kimi?)
النِّسَٓاءَ	Kadınları
فَبَلَغْنَ	Ve onlar da ulaştıklarında (Neye?)
اَجَلَهُنَّ	Müddetlerine
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ	Onlara engel olmayın (Ne konuda?)
اَنْ يَنْكِحْنَ	Evlenmeleri konusunda (Kimle?)
اَزْوَاجَهُنَّ	Kocalarıyla (Ne vakit engel olmayın?)
اِذَا تَرَاضَوْا	Anlaştıklarında (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Aralarında (Neyle anlaştıklarında?)
بِالْمَعْرُوفِ	Maruf ile
ذٰلِكَ	İşte bu
يُوعَظُ	Öğütlenir (Neyle?)
بِهٖ	Bununla (Kim?)
مَنْ	O kimse ki
كَانَ	Oldu (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne oldu?)
يُؤْمِنُ	İman ediyor (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha neye iman ediyor?)
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ahiret gününe
ذٰلِكُمْ	İşte size bu (Nedir?)
اَزْكٰى	En iyisidir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Daha nedir?)
وَاَطْهَرُ	Ve de en temizidir
وَاللّٰهُ	Allah
يَعْلَمُ	Bilir
وَاَنْتُمْ	Halbuki siz
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾	Bilmezsiniz
وَالْوَالِدَاتُ	Anneler
يُرْضِعْنَ	Emzirecekler (Kimi?)
اَوْلَادَهُنَّ	Çocuklarını (Ne kadar?)
حَوْلَيْنِ	İki sene (Öyle iki sene ki?)
كَامِلَيْنِ	Tam (Kim içindir bu?)
لِمَنْ	O kimse için ki
اَرَادَ	İstedi (Neyi?)
اَنْ يُتِمَّ	Tamamlamayı (Neyi tamamlamayı?)
الرَّضَاعَةَ	Emzirme müddetini
وَعَلَى الْمَوْلُودِ	Ve doğmuş üzerine de vardır (Kim için doğmuş?)
لَهُ	Kendisi için [baba] (Ne vardır?)
رِزْقُهُنَّ	O annelerin rızıkları (Daha ne vardır?)
وَكِسْوَتُهُنَّ	Ve onların giysileri (Bunlar nasıl vardır?)
بِالْمَعْرُوفِ	Maruf ile
لَا تُكَلَّفُ	Sorumlu tutulmaz (Kim?)
نَفْسٌ	Hiç kimse
اِلَّا وُسْعَهَا	Ancak gücünün yettiğiyle
لَا تُضَٓارَّ	Zarara uğratılmasın (Kim?)
وَالِدَةٌ	Hiçbir anne (Neyle?)
بِوَلَدِهَا	Çocuğu sebebiyle (Daha?)
وَلَا	Ve uğratılmasın da (Kim?)
مَوْلُودٌ	Doğmuş olan (Kim için doğmuş?)
لَهُ	Kendisi için [baba] (Neyle zarara uğratılmasın?)
بِوَلَدِهٖ	Çocuğu sebebiyle
وَعَلَى الْوَارِثِ	Ve varis üzerine de vardır (Ne vardır?)
مِثْلُ ذٰلِكَ	Bunun benzeri
فَاِنْ اَرَادَا	Eğer [karı-koca] isterlerse (Neyi isterlerse?)
فِصَالًا	Kesmeyi (Neyden sadır olan kesmek?)
عَنْ تَرَاضٍ	Anlaşmadan / rızadan (Öyle anlaşma ki)
مِنْهُمَا	Karşılıklı ikisinden olan (Daha neden sadır olan kesme?)
وَتَشَاوُرٍ	Ve karşılıklı danışmadan
فَلَا جُنَاحَ	O vakit günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمَا	O ikisi üzerine
وَاِنْ اَرَدْتُمْ	Ve eğer isterseniz (Neyi isterseniz?)
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا	Emzirtmek isterseniz (Kimi?)
اَوْلَادَكُمْ	Çocuklarınızı
فَلَا جُنَاحَ	Öyleyse günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Ne vakit günah yoktur?)
اِذَا سَلَّمْتُمْ	Teslim ettiğinizde (Neyi teslim ettiğinizde?)
مَٓا	O şeyi ki
اٰتَيْتُمْ	Siz verdiniz (Nasıl teslim ettiğinizde?)
بِالْمَعْرُوفِ	İyilikle
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَاعْلَمُٓوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
بِمَا	O şeyleri ki
تَعْمَلُونَ	Siz yapıyorsunuz (Nedir?)
بَص۪يرٌ ﴿٢٣٣﴾	Hakkıyla görücüdür

بِاَنْفُسِهِنَّ	يَتَرَبَّصْنَ	اَزْوَاجًا	وَيَذَرُونَ	مِنْكُمْ	يُتَوَفَّوْنَ	وَالَّذِينَ
Kendi başlarına (Ne kadar beklerler?)	O eşler beklerler (Nasıl?)	Eşler	Ve geride bırakıyorlar (Ne bırakıyorlar?)	Sizden (Daha?)	Vefat ediyorlar (Kimden?)	O kimseler ki

عَلَيْكُمْ	فَلَا جُنَاحَ	اَجَلَهُنَّ	فَاِذَا بَلَغْنَ	وَعَشْرًا	اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ
Sizin üzerinize (Ne şeyde günah yoktur?)	Günah yoktur (Kim üzerine?)	Müddetlerine	Ve ulaştıklarında da (Neye?)	Ve on gün	Dört ay (Daha?)

خَبِيرٌ	تَعْمَلُونَ	بِمَا	وَاللّٰهُ	بِالْمَعْرُوفِ	فِي اَنْفُسِهِنَّ	فَعَلْنَ	فِيمَا
Haberdardır	Siz yapıyorsunuz (Nedir?)	O şeyi ki	Allah	Maruf ile	Kendilerinde (Kendilerine nasıl yaptıklarında size bir günah yoktur?)	Yaptılar (Nerede?)	O şeyde ki

مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ	بِهِ	عَرَّضْتُمْ	فِيمَا	عَلَيْكُمْ	وَلَا جُنَاحَ	﴿٢٣٤﴾
Böyle kadınlara nikah teklif etme türündendir (Daha nerede üzerinize günah yoktur?)	O sözlerle (O sözler de nedendir?)	Siz tarizde bulundunuz	Ol sözlerde ki	Sizin üzerinize (Ne konuda?)	Ve günah yoktur (Kim üzerine?)	

سَتَذْكُرُونَهُنَّ	اَنَّكُمْ	اللّٰهُ	عَلِمَ	فِي اَنْفُسِكُمْ	اَكْنَنْتُمْ	اَوْ
Onları anacaksınız	Şüphesiz siz	Allah	Bildi (Kim?)	İçinizde	Gizlemenizde (Nerede gizlemenizde?)	Ya da

مَعْرُوفًا	قَوْلًا	اَنْ تَقُولُوا	اِلَّا	سِرًّا	لَا تُوَاعِدُوهُنَّ	وَلٰكِنْ
Maruf	Bir sözü (Öyle söz ki)	Sizin demeniz (Neyi?)	Ancak müstesna	Gizliyi/ nikahı	Onlarla vaatleşmeyin (Neyi vaatleşmeyin?)	Şu kadarı var ki

وَاعْلَمُوا	اَجَلَهُ	الْكِتَابُ	حَتّٰى يَبْلُغَ	عُقْدَةَ النِّكَاحِ	وَلَا تَعْزِمُوا
Ve bilin ki	Müddetine	Yazı (Neye ulaşıncaya dek?)	Ulaşıncaya kadar (Ne?)	Nikah akdine (Ne vakte kadar?)	Ve kalkışmayın (Neye?)

اَنَّ اللّٰهَ	وَاعْلَمُوا	فَاحْذَرُوهُ	فِي اَنْفُسِكُمْ	مَا	يَعْلَمُ	اَنَّ اللّٰهَ
Şüphesiz Allah (Nedir?)	Ve yine bilin ki	Ondan sakının	Sizin içinizdedir	O şeyi ki	Bilir (Neyi?)	Şüphesiz ki Allah

النِّسَاءَ	اِنْ طَلَّقْتُمُ	عَلَيْكُمْ	لَا جُنَاحَ	﴿٢٣٥﴾	حَلِيمٌ	غَفُورٌ
Kadınları	Eğer boşarsanız (Kimi?)	Sizin üzerinize	Günah yoktur (Kim üzerine?)		Ve halimdir	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)

عَلَى الْمُوسِعِ	وَمَتِّعُوهُنَّ	فَرِيضَةً	لَهُنَّ	تَفْرِضُوا	اَوْ	مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ
Eli geniş olan üzerine vardır (Ne vardır?)	Onları yararlandırın/hediye verin	Bir mehir	O kadınlar için (Neyi belirlemeden?)	Belirlemeden (Kim için?)	Ya da	Onlara el sürmeden (Daha ne yapmadan?)

حَقًّا	بِالْمَعْرُوفِ	مَتَاعًا	قَدَرُهُ	وَعَلَى الْمُقْتِرِ	قَدَرُهُ
Hak olarak [tahakkuk etti] (Kim üzerine?)	Maruf suretle olan (Bu nasıldır?)	Faydalandırmakla (Öyle faydalandırmak ki)	Gücü kadar (Nasıl faydalandırın onları?)	Ve eli dar olan üzerine de vardır (Ne vardır?)	Gücü kadar

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ	وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ	﴿٢٣٦﴾	عَلَى الْمُحْسِنِينَ
Onlara el sürmeden önce	Eğer onları boşarsanız (Ne vakit?)		Muhsin kullar üzerine

اَوْ	اِلَّا اَنْ يَعْفُونَ	فَرَضْتُمْ	فَنِصْفُ مَا	فَرِيضَةً	لَهُنَّ	وَقَدْ فَرَضْتُمْ
Ya da	Ancak onların affetmeleri hariç	Siz onu belirlediniz	Bu durumda üzerine o şeyin yarısı vardır ki	Bir mehir	Onlara (Ne belirlemiştiniz?)	Siz belirlemiştiniz de (Kime?)

لِلتَّقْوٰى	اَقْرَبُ	وَاَنْ تَعْفُوا	عُقْدَةُ النِّكَاحِ	بِيَدِهِ	الَّذِي	يَعْفُوَا
Takvaya	Daha yakındır (Neye?)	Ve siz [erkekler]in affetmesi	Nikah bağı	Onun elindedir (Ne?)	O kimsenin ki	Affetmesi (Kimin?)

﴿٢٣٧﴾	بَصِيرٌ	تَعْمَلُونَ	بِمَا	اِنَّ اللّٰهَ	بَيْنَكُمْ	الْفَضْلَ	وَلَا تَنْسَوُا
	Hakkıyla görücüdür	Siz yapıyorsunuz (Nedir?)	O şeyi ki	Muhakkak ki Allah	Aranızdaki	İyiliği (Neredeki?)	Ve unutmayın (Neyi?)

234. İçinizden ölenlerin bırakmış olduğu eşler, kendi kendilerine dört ay on gün beklerler. İddet sürelerini bitirdiklerinde, artık kendileri hakkında seçip yaptıkları meşru işlerde size bir sorumluluk yoktur. Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

235. Böyle kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde çıtlatmanızda veya gönlünüzde tutmanızda size bir günah yoktur. Allah biliyor ki, siz onları mutlaka anacaksınız. Ancak meşru bir söz söylemekten başka bir şekilde kendileriyle gizlice sözleşmeyin. Farz olan iddet sona erinceye kadar da nikâh kıymaya karar vermeyin. Bilin ki, Allah gönlünüzde ne varsa bilir. Bunu bilin de, O'ndan sakının. Yine bilin ki, Allah çok bağışlayıcıdır, halîmdir.

236. Eğer kadınları, kendilerine el sürmeden veya onlara bir mehir takdir etmeden boşadınızsa size sorumluluk yoktur. Şu kadar var ki, onları faydalandırın. Eli geniş olan hâline göre, eli dar olan da hâline göre ve güzellikle bir geçimlik verin. Bu, iyilik yapanlar üzerine borç olan bir haktır.

237. Eğer onları, kendilerine dokunmadan önce boşar ve mehri de belirlemişseniz, o zaman borç, o belirlemiş olduğunuz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran erkek bağışlarsa başka. Erkekler! Sizin bağışlamanız ise takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti unutmayın. Şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız görür.

238. Namazlara dikkat edin hele orta namaza... Ve kalkın, Allah için divan durun.

239. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binek üstünde giderken kılın. Güvenlik ortamını bulduğunuz vakit de böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi, hemen Allah'ı zikredin.

240. Ve içinizden hanımlarını geride bırakarak ölecek olanlar, eşleri için, bir yıla kadar evlerinden çıkarılmaksızın kendilerine yetecek bir malı vasiyet ederler. Bunun üzerine eğer kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında yaptıkları meşru bir hareketten dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınların da meşru ve geleneğe uygun şekilde bir yararlanma hakları vardır ki; verilmesi, Allah'tan korkanlar üzerine bir vazifedir.

242. İşte akıllarınız ersin diye, Allah size âyetlerini böylece açıklıyor.

243. Bakmaz mısın o kimselere ki; kendileri binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıktılar. Allah da kendilerine "ölün!" dedi. Sonra da onlara bir hayat verdi. Şüphesiz ki Allah, insanlara karşı bir ihsan sahibidir. Fakat insanların pek çokları şükretmiyorlar.

244. O halde Allah yolunda çarpışın ve bilin ki Allah, her şeyi işitir ve bilir.

245. Kimdir o yiğit ki, Allah'a güzel bir ödünç versin de, Allah da ona birçok katlarını katlayıversin. Allah hem sıkar, hem açar. Hepiniz de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا

Muhafazada bulunun *(Neye?)* – Namazlara *(Daha neye?)* – Ve orta namaza – Ve ayakta durun *(Kim için?)*

لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ

Allah için *(Ne olduğunuz halde?)* – Boyun eğici olduğunuz halde – Şayet korku halinde iseniz *(Ne olduğunuz halde kılın?)* – Yaya olduğunuz halde – Ya da – Süvari olduğunuz halde [kılın] – Emin olduğunuzda

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا

Zikredin *(Kimi?)* – Allah'ı *(Ne gibi Allah'ı zikredin?)* – O namaz gibi ki – Size öğretti *(Size öğrettiği şeyden bedel?)* – O şeyi ki – Siz önceden değildiniz

تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا

Biliyor – Ve o kimseler ki – Vefat ediyorlar *(Kimden?)* – Sizden *(Daha?)* – Ve bırakıyorlar *(Ne?)* – Eşler

وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ

Vasiyetle [vasiyet etsinler] *(Kime?)* – Eşlerine *(Ve onlara versinler. Neyi?)* – Bir geçimlik *(Ne vakte kadar?)* – Bir yıla kadar *(O eşler ne oldukları halde?)* – Evlerinden çıkarılmadıkları halde

فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ

Şayet kendileri çıkarlarsa – O vakit günah yoktur *(Kim üzerine?)* – Sizin üzerinize *(Ne konuda?)* – O konuda ki – [O kadınlar] yaptılar *(Ne hususta?)* – Kendi haklarında *(O yaptıkları şey de nedir?)*

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ

Meşrudur – Allah *(Nedir?)* – Azizdir *(Daha nedir?)* – Hikmet sahibidir – Boşanmış kadınlar için vardır *(Ne?)* – Menfaat hakları *(Nasıl?)*

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

Maruf surette – [Bu] Hak olarak [tahakkuk etti] *(Kim üzerine hak olarak?)* – Muttaki kullar üzerine – İşte böylece – Açıklar *(Kim?)* – Allah *(Kim için açıklar?)*

لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

Sizin için *(Neyi açıklar?)* – Ayetlerini – Ta ki siz – Akıl erdiresiniz – Görmedin mi? *(Kimi?)* – O kimseleri ki

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ

Çıktılar *(Nereden?)* – Yurtlarından *(Ne oldukları halde?)* – Halbuki onlar – Binlerce dirler *(Niçin çıktılar?)* – Ölümden korktukları için – Dedi *(Kime?)*

لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

Onlara *(Kim?)* – Allah *(Ne dedi?)* – Ölün – Sonra da – Diriltti onları – Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* – Elbette ihsan sahibidir *(Kime?)* – İnsanlara

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا

Şu kadarı var ki insanların çoğu – Şükretmezler – Ve siz de savaşın *(Hangi yolda?)*

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ

Allah yolunda – Ve bilin ki – Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* – Hakkıyla işitendir *(Daha nedir?)* – Hakkıyla bilendir – Kimdir

ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا

O kimse ki – Borç verir *(Kime?)* – Allah'a *(Nasıl borç verir?)* – Güzel bir borç vermekle – Ki bu sebeple onu katlasın *(Kime katlasın?)* – O kişiye *(Neye katlasın?)* – Katlara *(Öyle katlara ki)*

كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

Bir çok – Allah – Daraltır *(Daha?)* – Ve açar – Ve yalnız ona – Döndürüleceksiniz

اَلَمْ تَرَ	اِلَى الْمَلَاِ	مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ	مِنْ بَعْدِ مُوسٰى
Görmedin mi? (Kimi?)	O ileri gelenleri (Öyle ileri gelenler ki)	İsrailoğullarından (Ne vakit?)	Musa'nın ardından

اِذْ	قَالُوا	لِنَبِيٍّ	لَهُمُ	ابْعَثْ	لَنَا	مَلِكًا	نُقَاتِلْ
O vakit ki	Demişlerdi (Kime?)	Bir peygambere (Kim için olan peygamber?)	Onlar için olan	Gönder (Kime?)	Bize (Kimi?)	Bir hükümdar	Ki savaşalım (Nerede savaşalım?)

فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ	قَالَ	هَلْ عَسَيْتُمْ	اِنْ كُتِبَ	عَلَيْكُمُ
Allah yolunda	Dedi	Umulur mu ki siz?	Şayet yazılsa (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne?)

الْقِتَالُ	اَلَّا تُقَاتِلُوا	قَالُوا	وَمَا لَنَآ	اَلَّا نُقَاتِلَ
Savaş (Ne umulur mu?)	Savaşmamanız?	Dediler ki	Bize ne oluyor ki	Savaşmayalım (Nerede?)

فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ	وَقَدْ اُخْرِجْنَا	مِنْ دِيَارِنَا	وَاَبْنَآئِنَا
Allah yolunda	Halbuki biz çıkarıldık (Nereden?)	Yurtlarımızdan (Daha neden çıkarıldık?)	Oğullarımızdan

فَلَمَّا كُتِبَ	عَلَيْهِمُ	الْقِتَالُ	تَوَلَّوْا	اِلَّا قَلٖيلًا	مِنْهُمْ	وَاللّٰهُ
Ne zaman ki yazıldı (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne?)	Savaş	Yüz çevirdiler	Ancak azı hariç (Kimden?)	Onlardan	Allah (Nedir?)

عَلٖيمٌ	بِالظَّالِمٖينَ ﴿٢٤٦﴾	وَقَالَ	لَهُمْ	نَبِيُّهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ
Hakkıyla bilendir (Kimdir?)	Zalimleri	Ve dedi (Kime?)	Onlara (Kim?)	Peygamberleri	Şüphesiz ki Allah

قَدْ بَعَثَ	لَكُمْ	طَالُوتَ	مَلِكًا	قَالُوٓا	اَنّٰى	يَكُونُ	لَهُ
Gönderdi (Kim için?)	Sizin için (Kimi gönderdi?)	Talut'u (O ne olduğu halde?)	Hükümdar olduğu halde	Dediler ki	Nasıl	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne?)

الْمُلْكُ	عَلَيْنَا	وَنَحْنُ	اَحَقُّ	بِالْمُلْكِ	مِنْهُ	وَلَمْ يُؤْتَ	سَعَةً
Hükümdarlık (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize	Halbuki biz (Neyiz?)	Daha layıkız (Neye?)	Hükümdarlığa (Kimden daha layıkız?)	Ondan	Halbuki ona verilmedi (Ne verilmedi?)	Genişlik (Nerede?)

مِنَ الْمَالِ	قَالَ	اِنَّ اللّٰهَ	اصْطَفٰيهُ	عَلَيْكُمْ	وَزَادَهُ
Maldan	Dedi	Muhakkak ki Allah	Onu seçti (Kim üzerine seçti?)	Sizin üzerinize (Daha?)	Ve onu artırdı (Ne yönden?)

بَسْطَةً	فِى الْعِلْمِ	وَالْجِسْمِ	وَاللّٰهُ	يُؤْتٖى	مُلْكَهُ	مَنْ
Genişlik olarak (Nerede?)	İlimde (Daha?)	Ve cisimde	Allah	Verir (Neyi?)	Mülkünü (Kime verir?)	O kimseye ki

يَشَآءُ	وَاللّٰهُ	وَاسِعٌ	عَلٖيمٌ ﴿٢٤٧﴾	وَقَالَ	لَهُمْ	نَبِيُّهُمْ
Diliyor	Allah (Nedir?)	Lütfu geniştir (Daha nedir?)	Hakkıyla bilendir	Dedi (Kime?)	Onlara (Kim?)	Peygamberleri (Ne dedi?)

اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ	اَنْ يَأْتِيَكُمُ	التَّابُوتُ	فٖيهِ	سَكٖينَةٌ
Şüphesiz onun hükümdarlığının alameti (Nedir?)	Size gelmesidir (Ne?)	Tabut	Onda vardır (Ne?)	Sükunet (Kimden olan sükunet?)

مِنْ رَبِّكُمْ	وَبَقِيَّةٌ	مِمَّا	تَرَكَ	اٰلُ مُوسٰى	وَاٰلُ هٰرُونَ	تَحْمِلُهُ
Rabbinizden (Daha?)	Ve bir kalıntı (Neden?)	O şeyden ki	Bıraktı (Kim?)	Musa'nın ailesi (Daha?)	Ve Harun'un ailesi (O tabut ne olduğu halde?)	Onu taşıyor (Kim?)

الْمَلٰٓئِكَةُ	اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	لَاٰيَةً	لَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنٖينَ ﴿٢٤٨﴾
Melekler	Şüphesiz bunda vardır (Ne vardır?)	Bir alamet (Kim için?)	Sizin için	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

246. Baksana, İsrailoğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım." dediler. O da: "Size savaş farz kılınır da, ya savaşmazsanız?" dedi. "Biz yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan ayrı bırakıldığımız halde niye savaşmayalım?" dediler. Bunun üzerine savaş kendilerine farz kılınınca da, onlardan pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, o zalimleri bilir.

247. Peygamberleri onlara: "İşte Allah, size hükümdar olmak üzere Talût'u gönderdi." demişti. Onlar: "Aaa o nasıl bize hükümdar olabilir? Oysa hükümdarlığa biz ondan daha lâyıkız, ona malca bir bollukta verilmemiştir." dediler. Peygamberleri de "Onu sizin başınıza Allah seçmiş ve ona ilim ve vücut bakımından bir güç, bir üstünlük vermiştir." dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir, o her şeyi bilir.

248. Peygamberleri, onlara söylemişti: "Haberiniz olsun, onun hükümdarlığının alâmeti, size o tabutun gelmesi olacaktır ki; onda Rabbinizden size bir güven duygusu ve huzur, Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer iman etmiş kimselerden iseniz, elbette bunda sizin için kesin bir alâmet vardır."demişti.

249. Talut, ordu ile hareket edince dedi ki: "Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir, kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan müstesna." Derken içlerinden pek azı hariç, varır varmaz ondan içtiler. Talut ve beraberindeki iman eden kimseler nehri geçtiklerinde: "Bizim bugün, Calut ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok." dediler. Allah'a kavuşacaklarını bilenler ise şu cevabı verdiler: "Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmiştir. Allah, sabredenlerle beraberdir."

250. Calut ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıklarında da şöyle dediler: "Ey bizleri yetiştiren Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımıza sebat ver ve bizi kâfirler topluluğuna karşı zafere ulaştır."

251. Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozguna uğrattılar. Davud, Calut'u öldürdü ve Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet verdi. Ve daha ona dilediği şeylerden de öğretti. Eğer Allah'ın insanları birbirleriyle savuşturması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulup gitmişti. Ve lâkin Allah'ın bütün akıl sahibi varlıklara karşı bir iyiliği vardır.

252. İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Muhakkak ki, sen o gönderilen peygamberlerdensin.

فَلَمَّا فَصَلَ	طَالُوتُ	بِالْجُنُودِ	قَالَ	اِنَّ اللّٰهَ	مُبْتَلٖيكُمْ
Ne zaman ki ayrıldı *(Kim?)*	Talût *(Neyle birlikte?)*	Ordusuyla birlikte	Dedi ki	Şüphesiz Allah *(Nedir?)*	Sizi imtihan edicidir *(Neyle imtihan edicidir?)*

بِنَهَرٍ	فَمَنْ شَرِبَ	مِنْهُ	فَلَيْسَ	مِنّٖي	وَمَنْ	لَمْ يَطْعَمْهُ
Bir nehirle	Her kim içerse *(Neden?)*	Ondan	Değildir *(Kimden?)*	Benden	Ve her kim de	Onu tatmazsa

فَاِنَّهُ	مِنّٖٓي	اِلَّا	مَنِ	اغْتَرَفَ	غُرْفَةً	بِيَدِهٖ	فَشَرِبُوا
Şüphesiz o *(Nedir?)*	Bendendir	Ancak müstesna	O kimse ki	Avuçladı *(Neyi avuçladı?)*	Bir avucu [suyu] *(Neyle avuçladı?)*	Eliyle	İçtiler *(Neden?)*

مِنْهُ	اِلَّا قَلٖيلًا	مِنْهُمْ	فَلَمَّا جَاوَزَهُ	هُوَ	وَالَّذٖينَ
Ondan	Ancak azı hariç *(Kimden?)*	Onlardan	Ne zaman ki nehri geçti *(Kim?)*	O *(Daha?)*	Ve o kimseler ki

اٰمَنُوا	مَعَهُ	قَالُوا	لَا طَاقَةَ	لَنَا	الْيَوْمَ	بِجَالُوتَ
İman ettiler *(Öyle kimseler ki)*	Onunla birlikteler	Dediler	Takat yoktur *(Kim için?)*	Bizim için *(Ne zaman?)*	Bugün *(Kime karşı?)*	Calut'a karşı *(Daha kime karşı?)*

وَجُنُودِهٖ	قَالَ	الَّذٖينَ	يَظُنُّونَ	اَنَّهُمْ	مُلَاقُوا اللّٰهِ	كَمْ
Ve onun ordusuna karşı	Dedi *(Kim?)*	O kimseler ki	İnanıyorlar ki	Şüphesiz onlar *(Nedirler?)*	Allah ile karşılaşıcıdırlar	Nice

مِنْ فِئَةٍ	قَلٖيلَةٍ	غَلَبَتْ	فِئَةً	كَثٖيرَةً	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ
Topluluk vardır *(Öyle topluluklar ki)*	Az	Galip gelmiştir *(Kime?)*	Bir topluluğa ki	Çok *(Neyle galip gelmiş?)*	Allah'ın izniyle	Allah *(Nedir?)*

مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿٢٤٩﴾	وَلَمَّا بَرَزُوا	لِجَالُوتَ	وَجُنُودِهٖ
Sabredenlerle beraberdir	Ne zaman ki meydana çıktılar *(Kim için?)*	Calut için *(Daha?)*	Ve onun ordusu için

قَالُوا	رَبَّنَٓا	اَفْرِغْ	عَلَيْنَا	صَبْرًا	وَثَبِّتْ	اَقْدَامَنَا
Dediler	Ey Rabbimiz	Boşalt *(Kim üzerine?)*	Bizim üzerimize *(Neyi boşalt?)*	Sabrı *(Daha?)*	Ve sabit kıl *(Neyi?)*	Ayaklarımızı

وَانْصُرْنَا	عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٥٠﴾	فَهَزَمُوهُمْ
Ve bize yardım et *(Kime karşı?)*	Kafirler olan kavime karşı	Sonunda onları hezimete uğrattılar *(Neyle?)*

بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَقَتَلَ	دَاوُدُ	جَالُوتَ	وَاٰتٰيهُ	اللّٰهُ	الْمُلْكَ
Allah'ın izniyle	Ve öldürdü *(Kim?)*	Davut *(Kimi?)*	Calut'u	Ve ona verdi *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	Hükümdarlığı *(Daha neyi?)*

وَالْحِكْمَةَ	وَعَلَّمَهُ	مِمَّا	يَشَٓاءُ	وَلَوْلَا	دَفْعُ اللّٰهِ
Hikmeti	Ve ona öğretti *(Neden öğretti?)*	O şeyden ki	Diliyor	Ve eğer olmasaydı *(Ne?)*	Allah'ın savuşturması *(Kimi?)*

النَّاسَ	بَعْضَهُمْ	بِبَعْضٍ	لَفَسَدَتِ	الْاَرْضُ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
İnsanları *(İnsanlardan bedel?)*	Onların bazısını *(Kimle defetmesi olmasaydı?)*	Bazısıyla	Elbette bozulurdu *(Ne?)*	Yeryüzü	Şu kadarı var ki Allah *(Nedir?)*

ذُو فَضْلٍ	عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿٢٥١﴾	تِلْكَ	اٰيَاتُ اللّٰهِ
Lütuf sahibidir *(Kime?)*	Alemlere	İşte bunlar *(Nedir?)*	Allah'ın ayetleridir

نَتْلُوهَا	عَلَيْكَ	بِالْحَقِّ	وَاِنَّكَ	لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٢٥٢﴾
Biz onları okuyoruz	Sana *(Ne olduğu halde o ayetler?)*	Hak ile olduğu halde	Ve şüphesiz ki sen *(Nesin?)*	Elbette gönderilen peygamberlerdensin

تِلْكَ الرُّسُلُ	فَضَّلْنَا	بَعْضَهُمْ	عَلٰى بَعْضٍ	مِنْهُمْ	مَنْ	كَلَّمَ
İşte bu peygamberler	Biz üstün kılmışızdır (Kimi?)	Onların bazısını (Kim üzerine?)	Bazısı üzerine	Onların arasında vardır (Kim?)	Öyle kimse ki	[Onunla] Konuştu (Kim konuştu?)

اللّٰهُ	وَرَفَعَ	بَعْضَهُمْ	دَرَجَاتٍ	وَاٰتَيْنَا	عِيسَى	ابْنَ مَرْيَمَ	الْبَيِّنَاتِ
Allah (Daha?)	Ve de yükseltmiştir (Kimi?)	Onlardan bazısını (Neyini yükseltmiştir?)	Derecelerini [yükseltmiştir]	Biz verdik (Kime?)	İsa'ya (Öyle İsa ki)	Meryem'in oğlu (Neyi verdik?)	Açık delilleri (Daha?)

وَاَيَّدْنَاهُ	بِرُوحِ الْقُدُسِ	وَلَوْ شَٓاءَ	اللّٰهُ	مَا اقْتَتَلَ	الَّذِينَ
Ve onu destekledik (Neyle destekledik?)	Ruhu'l-kudüs'le	Ve eğer isteseydi (Kim?)	Allah	Birbirini öldürmezdi (Kim?)	O kimseler ki

مِنْ بَعْدِهِمْ	مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ	الْبَيِّنَاتُ	وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا
Peygamberlerden sonraki (Ne vakit öldürmezdi?)	Onlara gelmesinin ardından (Ne?)	Açık deliller	Fakat ihtilaf ettiler

فَمِنْهُمْ	مَنْ	اٰمَنَ	وَمِنْهُمْ	مَنْ	كَفَرَ	وَلَوْ شَٓاءَ	اللّٰهُ	مَا اقْتَتَلُوا
Bundan dolayı onların içinde vardır	Öyle kimse ki	İman etti	Ve yine onların içinde vardır	Öyle kimse ki	Kafir oldu	Ve eğer isteseydi (Kim?)	Allah	Birbirlerini öldürmezlerdi

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَفْعَلُ	مَا	يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا	اَنْفِقُوا
Velakin Allah	Yapar (Neyi?)	O şeyi ki	Diliyor	Ey iman edenler	İnfak edin (Neden?)

مِمَّا	رَزَقْنَاكُمْ	مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ	يَوْمٌ	لَا بَيْعٌ	فِيهِ	وَلَا خُلَّةٌ
O şey-den ki	Sizi [onunla] rızıklandırdık (Ne zaman?)	Gelmeden önce (Ne?)	Bir gün ki	Alışveriş yok (Nerede?)	O günde (Daha?)	Ve dostluk da yok (Daha?)

وَلَا شَفَاعَةٌ	وَالْكَافِرُونَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾	اَللّٰهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ
Ve şefaat de yok	Kafirler	Onlar (Nedirler?)	Zalimlerdir	Allah	Hiçbir ilah yok	Ancak o vardır (Allah nedir?)

اَلْحَيُّ	الْقَيُّومُ	لَا تَاْخُذُهُ	سِنَةٌ	وَلَا نَوْمٌ	لَهُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا
Hayy'dır	Kayyum'dur	Onu almaz (Ne?)	Uyuklama (Daha ne almaz?)	Uyku da [almaz]	Onundur (Ne?)	O şey ki (Neredir?)	Göklerdedir (Daha?)	Ve o şey ki

فِي الْاَرْضِ	مَنْ	ذَا الَّذِي	يَشْفَعُ	عِنْدَهُٓ	اِلَّا بِاِذْنِهِ	يَعْلَمُ	مَا
Yerdedir	Kimdir!	O kimse ki	Şefaat edecek olsun! (Nerede?)	Allah katında	Ancak onun izniyle etmesi müstesna	Bilir (Neyi?)	O şeyi ki

بَيْنَ اَيْدِيهِمْ	وَمَا	خَلْفَهُمْ	وَلَا يُحِيطُونَ	بِشَيْءٍ	مِنْ عِلْمِهِٓ	اِلَّا بِمَا
Onların önlerindedir (Daha neyi bilir?)	Ve o şeyi ki	Onların arkasındadır	Halbuki onlar kuşatamazlar (Neyi?)	Hiç birşeyi (Neden?)	Allah'ın ilminden	Ancak o şeyi kuşatırlar ki

شَٓاءَ	وَسِعَ	كُرْسِيُّهُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	وَلَا يَؤُدُهُ	حِفْظُهُمَا
[Allah] diledi	Kuşatmıştır (Ne?)	Allah'ın kürsüsü (Neyi içine aldı?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri	Ve ona zor gelmez (Ne zor gelmez?)	O ikisinin korunması

وَهُوَ	الْعَلِيُّ	الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾	لَٓا اِكْرَاهَ	فِي الدِّينِ	قَدْ تَبَيَّنَ	الرُّشْدُ
O Allah (Nedir?)	Pek yücedir	Pek büyüktür	Zorlama yoktur (Nerede?)	Dinde	Şüphesiz ayrılmıştır (Ne?)	Doğruluk (Neden ayrılmıştır?)

مِنَ الْغَيِّ	فَمَنْ	يَكْفُرْ	بِالطَّاغُوتِ	وَيُؤْمِنْ	بِاللّٰهِ	فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
Sapkınlıktan	Artık her kim	İnkar ederse (Kimi?)	Tağutu	Ve iman ederse (Kime?)	Allah'a	Şüphesiz sımsıkı sarılmıştır (Neye?)

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى	لَا انْفِصَامَ	لَهَا	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾
Sağlam bir kulpa	Kopmak yoktur (Ne için?)	O kulp için	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

253. O işaret olunan peygamberler; biz onların bazısını bazısından üstün kıldık. İçlerinden kimi var ki, Allah kendisiyle konuştu, bazısını da derecelerle daha yükseklere çıkardı. Meryem oğlu İsa'ya da o delilleri verdik ve kendisini Rûhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi bunlardan sonraki ümmetler, kendilerine o deliller geldikten sonra birbirlerinin kanına girmezlerdi. Fakat ihtilâfa düştüler, kimi iman etti, kimi inkâr etti. Yine Allah dileseydi, birbirlerinin kanına girmezlerdi. Ve lâkin Allah, ne isterse yapar.

254. Ey o bütün iman edenler! Kendisinde hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan infak edin. Kâfirler ise, zalimlerin ta kendileridirler.

255. Allah, O'ndan başka ilâh yok, ancak O... O daima yaşayan, daima duran, bütün varlıkları ayakta tutandır. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nundur. O'nun izni olmaksızın huzurunda şefaat etmek kimin haddine? Onların önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü (hükümranlığı), bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık da vermez. O pek yücedir, pek büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Doğruluk, sapıklıktan gerçekten ayrıldı. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a iman ederse, o işte, kopmayan en sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, işitir ve bilir.

257. Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin ise velileri, tağuttur. Onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Onlar hep orada kalacaklardır.

258. Baksana ona; Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye, Rabbi hakkında İbrahim ile delil yarışına kalkana. İbrahim ona: "Benim Rabbim odur ki, hem diriltir, hem öldürür." dediği zaman: "Ben de diriltir ve öldürürüm." demişti. İbrahim: "Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir!" deyiverince, o inkâr eden herif dona kaldı. Allah zalimler topluluğunu başarılı kılmaz.

259. Yahut, altı üstüne gelmiş ıpıssız bir şehre uğrayıp: "Allah, bunu bu ölümünden sonra nerden diriltecek?" diyen kimse gibi. Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl öldürdü, sonra diriltti ve: "Ne kadar kaldın?" diye sordu. O: "Bir gün yahut bir günden daha az kaldım." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayır, yüz yıl kaldın. Öyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Hem bunlar, seni insanlara karşı kudretimizin canlı bir işareti kılalım diyedir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Bu şekilde hak kendisine apaçık belli olduğunda: "Allah'ın her şeye gücü yettiğini şimdi biliyorum." dedi.

اَللّٰهُ	وَلِيُّ الَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	يُخْرِجُهُمْ	مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ
Allah (Nedir?)	O kimselerin velisidir ki	Onlar iman ettiler	Allah onları çıkartır (Nereden?)	Karanlıklardan (Nereye çıkartır?)	Nura/Aydınlığa

وَالَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	اَوْلِيَاۤؤُهُمُ	الطَّاغُوتُ	يُخْرِجُونَهُمْ
Ve o kimseler ki	Kafir oldular	Onların dostları (Kimdir?)	Tağuttur	Tağutlar onları çıkartırlar (Nereden?)

مِنَ النُّورِ	اِلَى الظُّلُمَاتِ	اُو۬لٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ	هُمْ
Nurdan (Nereye?)	Karanlıklara	İşte onlar (Nedir?)	Ateş halkıdır	Onlar (Nerede?)

ف۪يهَا	خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾	اَلَمْ تَرَ	اِلَى الَّذ۪ي	حَاۤجَّ	اِبْرٰه۪يمَ
Orada (Nedirler?)	Ebedi kalıcıdırlar	Görmedin mi (Kimi?)	O kimseyi ki	Tartıştı (Kimle tartıştı?)	İbrahim'le (Kim hakkında?)

ف۪ي رَبِّه۪ٓ	اَنْ اٰتٰيهُ	اللّٰهُ	الْمُلْكَۢ	اِذْ	قَالَ	اِبْرٰه۪يمُ	رَبِّيَ	الَّذ۪ي
Onun rabbi hakkında (Niçin tartıştı?)	Ona [İbrahim'le tartışana] verdiği için (Kim?)	Allah (Ne verdiği için?)	Mülk (Ondan bedel ne vakit tartıştı?)	O vakit ki	Demişti (Kim?)	İbrahim (Ne demişti?)	Benim rabbim (Kimdir?)	O zattır ki

يُحْي۪	وَيُم۪يتُۙ	قَالَ	اَنَا۬ اُحْي۪	وَاُم۪يتُۜ	قَالَ	اِبْرٰه۪يمُ	فَاِنَّ اللّٰهَ
Diriltir (Daha?)	Ve öldürür	Dedi	Ben de diriltirim (Daha?)	Ve öldürürüm	Dedi (Kim?)	İbrahim	Şüphesiz ki Allah

يَأْت۪ي	بِالشَّمْسِ	مِنَ الْمَشْرِقِ	فَأْتِ	بِهَا	مِنَ الْمَغْرِبِ
Getirir (Neyi?)	Güneşi (Nereden getirir?)	Doğudan	Sen de getir (Neyi?)	Onu (Nereden getir?)	Batıdan

فَبُهِتَ	الَّذ۪ي	كَفَرَۜ	وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ	الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٥٨﴾
Dona kaldı (Kim?)	O kimse ki	Kafir oldu	Allah	Hidayet etmez (Kime?)	Bir kavme ki	Zalimlerdir

اَوْ	كَالَّذ۪ي	مَرَّ	عَلٰى قَرْيَةٍ	وَهِيَ	خَاوِيَةٌ	عَلٰى عُرُوشِهَاۚ
Ya da görmedin mi? (Kimi?)	O kimse gibisini ki	Uğradı (Nereye?)	Bir kasabaya	Oysa o kasaba (Neydi?)	Çökmüştü (Ne üzerine çökmüştü?)	Tavanları üzerine

قَالَ	اَنّٰى	يُحْي۪	هٰذِهِ	اللّٰهُ	بَعْدَ مَوْتِهَاۚ	فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ	مِائَةَ عَامٍ
Dedi ki	Nasıl!	Diriltir (Neyi?)	Bu kasabayı (Kim?)	Allah (Ne vakit?)	Öldükten sonra	Allah da onu öldürdü	Yüz sene

ثُمَّ بَعَثَهُۜ	قَالَ	كَمْ	لَبِثْتَۜ	قَالَ	لَبِثْتُ	يَوْمًا	اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ
Sonra da onu diriltti	Dedi ki	Kaç sene?	Kaldın	Dedi ki	Kaldım (Ne kadar?)	Bir gün	Ya da günün bir kısmı

قَالَ	بَلْ لَبِثْتَ	مِائَةَ عَامٍ	فَانْظُرْ	اِلٰى طَعَامِكَ	وَشَرَابِكَ
Dedi ki	Bilakis kaldın (Ne kadar?)	Yüz sene	İstersen bak (Neye?)	Yemeğine (Daha neye bak?)	Ve içeceğine

لَمْ يَتَسَنَّهْۚ	وَانْظُرْ	اِلٰى حِمَارِكَ	وَلِنَجْعَلَكَ	اٰيَةً	لِلنَّاسِ
Henüz bozulmamış	Bir de bak (Neye?)	Merkebine (Niçin yaptık bunu?)	Ve seni kılmak için (Ne kılmak için?)	Bir mucize (Kime?)	İnsanlara

وَانْظُرْ	اِلَى الْعِظَامِ	كَيْفَ نُنْشِزُهَا	ثُمَّ نَكْسُوهَا	لَحْمًاۜ
Ve bak (Neye?)	Kemiklere (Ondan bedel?)	Onları nasıl da kaldırıp birleştiriyoruz	Ve sonra nasıl da o kemiklere giydiriyoruz (Neyi?)	Eti

فَلَمَّا تَبَيَّنَ	لَهُۙ	قَالَ	اَعْلَمُ	اَنَّ اللّٰهَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿٢٥٩﴾
Ne zaman ki [işin aslı] açığa çıktı (Kim için?)	Onun için	Dedi	Ben biliyorum ki	Şüphesiz Allah	Her şeye (Nedir?)	Güç yetirendir

وَاِذْ	قَالَ	اِبْرٰهٖيمُ	رَبِّ	اَرِنٖى	كَيْفَ	تُحْيِ	الْمَوْتٰى	قَالَ
O vakit ki	Demişti (Kim?)	İbrahim	Ey Rabbim	Bana göster	Nasıl	Diriltiyorsun (Neyi?)	Ölüyü	[Allah] dedi ki

اَوَلَمْ تُؤْمِنْ	قَالَ	بَلٰى	وَلٰكِنْ	لِيَطْمَئِنَّ	قَلْبٖى	قَالَ	فَخُذْ
Yoksa iman etmedin mi?	[İbrahim] dedi ki	Hayır, iman ettim	Fakat (Neden sordum?)	Tatmin olsun diye (Ne?)	Kalbim	[Allah] dedi ki	Öyleyse tut! (Ne tut?)

اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ	فَصُرْهُنَّ	اِلَيْكَ	ثُمَّ اجْعَلْ	عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
Dört kuş	Onları çevir (Kime?)	Kendine	Sonra da koy (Ne üzerine?)	Her dağın üstüne (Neden?)

مِنْهُنَّ	جُزْءًا	ثُمَّ ادْعُهُنَّ	يَأْتٖينَكَ	سَعْيًا	وَاعْلَمْ	اَنَّ اللّٰهَ	عَزٖيزٌ
O kuşlardan (Ne koy?)	Bir parça	Sonra da onları çağır	Sana gelecekler (Ne halde?)	Koşar halde	Ve bil ki	Şüphesiz Allah (Nedir?)	Azizdir

حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾	مَثَلُ الَّذٖينَ	يُنْفِقُونَ	اَمْوَالَهُمْ	فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ
Son derece hikmet sahibidir	O kimselerin örneği ki	Harcıyorlar (Neyi?)	Mallarını (Nerede?)	Allah yolunda (Nedir örneği?)

كَمَثَلِ حَبَّةٍ	اَنْبَتَتْ	سَبْعَ سَنَابِلَ	فٖى كُلِّ سُنْبُلَةٍ	مِائَةُ حَبَّةٍ
Bir dane gibidir ki	Bitirdi (Neyi bitirdi?)	Yedi başak (Öyle başaklar ki)	Her bir başakta vardır (Ne?)	Yüz dane

وَاللّٰهُ	يُضَاعِفُ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَاللّٰهُ	وَاسِعٌ	عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾	اَلَّذٖينَ
Allah	Kat kat verir (Kime kat kat verir?)	O kimseye ki	Diliyor	Allah (Nedir?)	[Mülkü/Rahmeti] geniştir (Daha nedir?)	Hakkıyla her şeyi bilendir	O kimseler ki

يُنْفِقُونَ	اَمْوَالَهُمْ	فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ	ثُمَّ	لَا يُتْبِعُونَ	مَا	اَنْفَقُوا
Harcarlar (Neyi?)	Mallarını (Nerede?)	Allah yolunda	Sonra da	Peşine takmazlar (Neyin?)	O şeyin ki	Allah yolunda harcadılar (Neyi takmazlar?)

مَنًّا	وَلَا اَذًى	لَهُمْ	اَجْرُهُمْ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	وَلَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ
Ne bir başa kakma	Ve ne de bir eziyet	Onlar için vardır (Ne?)	Onların mükafatları (Nerede vardır?)	Rableri katında	Ve korku da yoktur (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Daha?)

وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾	قَوْلٌ	مَعْرُوفٌ	وَمَغْفِرَةٌ	خَيْرٌ	مِنْ صَدَقَةٍ
Ve onlar değillerdir de (Ne değillerdir?)	Üzülecekler	Bir söz (Öyle söz ki)	Güzel (Daha?)	Ve bağışlama (Nedir bunlar?)	Daha hayırlıdır (Neden?)	Bir sadakadan ki

يَتْبَعُهَا	اَذًى	وَاللّٰهُ	غَنِىٌّ	حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾	يَا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
Onun peşinden geliyor (Ne?)	Bir eziyet	Allah (Nedir?)	Son derece zengindir (Daha nedir?)	Halimdir	Ey iman edenler

لَا تُبْطِلُوا	صَدَقَاتِكُمْ	بِالْمَنِّ	وَالْاَذٰى	كَالَّذٖى	يُنْفِقُ	مَالَهُ
Boşa çıkarmayın (Neyi?)	Sadakalarınızı (Neyle?)	Başa kakma ile (Daha?)	Ve eziyet ile (Kim gibi?)	O kimse gibi ki	Harcıyor (Neyi?)	Malını (Ne için?)

رِئَاءَ النَّاسِ	وَلَا يُؤْمِنُ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	فَمَثَلُهُ	كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
İnsanlara gösteriş için (O kimse daha ne yapar?)	Ve iman da etmez (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve ahiret gününe	Onun durumu (Ne gibidir?)	Kaygan bir kaya gibidir ki

عَلَيْهِ	تُرَابٌ	فَاَصَابَهُ	وَابِلٌ	فَتَرَكَهُ	صَلْدًا	لَا يَقْدِرُونَ
Onun üzerinde vardır (Ne?)	Toprak	Ve ona isabet etmiştir (Ne?)	Sağanak yağmur	Böylece onu bırakmıştır (Nasıl?)	Dümdüz/kaygan ve sert bir halde	Onların güç yetiremezler (Neye?)

عَلٰى شَىْءٍ	مِمَّا	كَسَبُوا	وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِى	الْقَوْمَ	الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾
Hiçbir şeye	O şeylerden ki	Kazandılar	Allah	Doğruya eriştirmez (Kimi?)	O kavmi ki	Kafirlerdir

260. Bir zamanlar İbrahim de: "Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!" demişti. Allah: "İnanmadın mı ki?" buyurdu. İbrahim: "İnandım, fakat kalbimin iyice yatışması için" dedi. Allah buyurdu ki: "Öyle ise kuşlardan dördünü tut da onları kendine çevir, iyice tanıdıktan sonra (kesip parçalara ayır) her dağın başına onlardan birer parça dağıt, sonra da onları çağır, koşa koşa sana geleceklerdir ve bil ki, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."

261. Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah, dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilir.

262. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında ecirleri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir.

263. Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır. Allah, ganîdir, halîmdir.

264. Ey iman edenler! Sadakalarınızı başa kakmak, gönül kırmakla boşa çıkarmayın. O adam gibi ki, insanlara gösteriş için malını dağıtır da ne Allah'a inanır, ne ahiret gününe. Artık onun durumu, bir kayanın durumuna benzer ki; üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağanak inmiş de onu yalçın bir kaya halinde bırakıvermiş. Öyle kimseler, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.

265. Allah'ın rızasını aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kısmını Allah yolunda sabit kılmak (kalplerindekini sağlamlaştırmak) için mallarını Allah yolunda harcayanların durumu ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin durumuna benzer ki, ona kuvvetli bir sağanak düşmüş de yemişlerini iki kat vermiştir. Böyle bir bahçeye sağanak düşmese bile mutlaka bir çisenti vardır. Allah yaptıklarınızı gözetliyor.

266. Hiç biriniz ister mi ki, kendisinin hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altından ırmaklar aksın, içinde de her türlü ürünü bulunsun da, kendi üzerine ihtiyarlık çökmüş ve elleri ermez, güçleri yetmez bir takım çocukları olsun. Derken ona ateşli bir kasırga isabet ediversin de, o bahçe yanıversin. İşte Allah, âyetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, düşünürsünüz.

267. Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın, gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınız bayağı şeyleri vermeye yeltenmeyin. Allah'ın hiçbir şeye muhtaç olmayıp, bütün övgülere layık olduğunu bilin.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutup çirkin çirkin şeylere teşvik ediyor. Allah ise lütfundan bir bağışlama ve fazla bir kâr vaat ediyor. Allah'ın kudreti geniş, ilmi çoktur.

269. Dilediğine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

وَمَثَلُ الَّذِينَ	Ve o kimselerin durumu ki
يُنْفِقُونَ	Harcıyorlar (Neyi?)
اَمْوَالَهُمُ	Mallarını (Niçin harcıyorlar?)
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ	Allah'ın rızasını aramak için (Daha ne için?)
وَتَثْبِيتًا	Sabit kılmak için (Neyi?)
مِنْ اَنْفُسِهِمْ	Kendilerini (Bu kişinin durumu ne gibidir?)
كَمَثَلِ جَنَّةٍ	Bir bahçe gibidir (Nerede olan?)
بِرَبْوَةٍ	Bir tepede
اَصَابَهَا	Ona yağmış (Ne?)
وَابِلٌ	Sağanak yağmur
فَاٰتَتْ	Ve vermiş (Neyi?)
اُكُلَهَا	Yemişlerini (O yemişler ne olduğu halde?)
ضِعْفَيْنِ	İki katı olduğu halde
فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا	Şayet ona yağmazsa (Ne?)
وَابِلٌ	Sağanak yağmur
فَطَلٌّ	O vakit çisenti [düşer]
وَاللّٰهُ	Allah
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızı (Nedir?)
بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾	Hakkıyla görücüdür
اَيَوَدُّ	İster mi? (Kim?)
اَحَدُكُمْ	Sizden biri (Neyi?)
اَنْ تَكُونَ	Olmasını (Kim için?)
لَهُ	Kendisi için (Ne olmasını?)
جَنَّةٌ	Bir bahçe ki
مِنْ نَخِيلٍ	Hurma ağaçlarından (Daha?)
وَاَعْنَابٍ	Ve üzümlerden (Öyle bahçe ki)
تَجْرِي	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	O bahçenin altından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler
لَهُ	Onun için vardır (Nerede?)
فِيهَا	O bahçede (Ne vardır?)
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	Her türlü meyvelerden
وَاَصَابَهُ	Halbuki ona isabet etmiştir (Ne?)
الْكِبَرُ	Yaşlılık
وَلَهُ	Ve onun için vardır (Ne?)
ذُرِّيَّةٌ	Bir zürriyet ki
ضُعَفَاءُ	Acizdirler
فَاَصَابَهَا	Ve o bahçeye isabet etmiştir (Ne?)
اِعْصَارٌ	Bir kasırga (Öyle ki)
فِيهِ	Onda vardır (Ne vardır?)
نَارٌ	Ateş [Yıldırım]
فَاحْتَرَقَتْ	Ve yanıp kül olmuştur
كَذٰلِكَ	İşte böylece
يُبَيِّنُ	Açıklıyor (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
لَكُمُ	Size (Neyi açıklıyor?)
الْاٰيَاتِ	Ayetleri
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾	Düşünesiniz
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler
اَنْفِقُوا	Harcayın (Neden?)
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا	O şeylerin temizlerinden ki
كَسَبْتُمْ	Siz kazandınız (Daha neden harcayın?)
وَمِمَّا	Ve o şeyler den ki
اَخْرَجْنَا	Biz çıkardık (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Nereden çıkardık?)
مِنَ الْاَرْضِ	Yerden
وَلَا تَيَمَّمُوا	Yeltenmeyin (Neye?)
الْخَبِيثَ	Kötüsüne (Neden olan kötü?)
مِنْهُ	Ondan (Ne olduğunuz halde?)
تُنْفِقُونَ	İnfak ediyor olduğunuz halde
وَلَسْتُمْ	Halbuki siz değilsiniz (Ne değilsiniz?)
بِاٰخِذِيهِ	Onu alıcı
اِلَّا	Ancak müstesna
اَنْ تُغْمِضُوا	Göz yummanız (Neye?)
فِيهِ	O kötü şeye
وَاعْلَمُوا	Ve bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah (Nedir?)
غَنِيٌّ	Ganidir (Daha nedir?)
حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾	Övgüye layıktır
اَلشَّيْطَانُ	Şeytan
يَعِدُكُمُ	Size vaat ediyor (Neyi vaat ediyor?)
الْفَقْرَ	Fakirliği
وَيَاْمُرُكُمْ	Ve size emrediyor (Neyi emrediyor?)
بِالْفَحْشَاءِ	Kötü şeyleri
وَاللّٰهُ	Allah ise
يَعِدُكُمْ	Size vaat ediyor (Neyi?)
مَغْفِرَةً	Bir bağışlanma (Kimden olan bağışlanma?)
مِنْهُ	Kendisinden (Daha ne vaat ediyor?)
وَفَضْلًا	Ve bir ihsan
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
وَاسِعٌ	[Mülkü/Kudreti] geniştir (Daha nedir?)
عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾	Hakkıyla her şeyi bilendir
يُؤْتِي	Verir (Neyi?)
الْحِكْمَةَ	Hikmeti (Kime verir?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَمَنْ	Ve her kim de
يُؤْتَ	Kendisi verilirse (Neyi?)
الْحِكْمَةَ	Hikmeti
فَقَدْ اُوتِيَ	Elbette ona verilmiştir (Ne verilmiştir?)
خَيْرًا كَثِيرًا	Çok hayır
وَمَا يَذَّكَّرُ	Ve düşünmez
اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾	Ancak akıl sahipleri [düşünür]

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ	مِنْ نَفَقَةٍ	اَوْ نَذَرْتُمْ	مِنْ نَذْرٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ	
Her ne harcadıysanız (Ne olarak?)	Bir harcama olarak	Ya da her ne adadıysanız (Ne olarak?)	Bir adak olarak	Şüphesiz ki Allah	
يَعْلَمُهُۜ	وَمَا لِلظَّالِمٖينَ	مِنْ اَنْصَارٍ (٢٧٠)	اِنْ تُبْدُوا		
Onu bilir	Ve zalimler için yoktur (Ne yoktur?)	Yardımcılar	Eğer açıktan verirseniz (Neyi?)		
الصَّدَقَاتِ	فَنِعِمَّا هِيَۚ	وَاِنْ تُخْفُوهَا	وَتُؤْتُوهَا	الْفُقَرَٓاءَ	
Sadakaları	Bu ne güzeldir!	Ve eğer onları gizlerseniz (Daha?)	Ve onları verirseniz (Kime?)	Fakirlere	
فَهُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْۜ	وَيُكَفِّرُ	عَنْكُمْ	مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ
İşte o (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Ve örter (Kimden?)	Sizden (Neyi örter?)	Günahlarınızı
وَاللّٰهُ	بِمَا تَعْمَلُونَ	خَبٖيرٌ (٢٧١)	لَيْسَ	عَلَيْكَ	هُدٰيهُمْ
Allah	Yaptıklarınızdan (Nedir?)	Hakkıyla haberdardır	Vazife değildir (Kim üzerine?)	Senin üzerine (Ne?)	Onların hidayeti
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَهْدٖي	مَنْ	يَشَٓاءُۜ	وَمَا تُنْفِقُوا	
Velakin Allah	Hidayet eder (Kime?)	O kimseyi ki	Diliyor	Her ne harcarsanız (Ne olarak?)	
مِنْ خَيْرٍ	فَلِاَنْفُسِكُمْۜ	وَمَا تُنْفِقُونَ	اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ		
Hayır olarak	Kendiniz içindir	Ve harcamıyorsunuz	Ancak Allah'ın vechini aramak için		
وَمَا تُنْفِقُوا	مِنْ خَيْرٍ	يُوَفَّ	اِلَيْكُمْ	وَاَنْتُمْ	لَا تُظْلَمُونَ
Ve her ne harcarsanız (Ne olarak?)	Hayır olarak	Karşılığı tam verilir (Kime?)	Size	Ve siz	Haksızlığa uğramazsınız da
(٢٧٢) لِلْفُقَرَٓاءِ	الَّذٖينَ	اُحْصِرُوا	فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ		
[Sadakalarınız] Fakirler için olsun	Öyle fakirler ki	Adandılar (Nereye?)	Allah yoluna		
لَا يَسْتَطٖيعُونَ	ضَرْبًا	فِي الْاَرْضِ	يَحْسَبُهُمُ		
Onlar güç yetiremezler (Neye?)	Dolaşmaya (Nerede dolaşmaya?)	Yeryüzünde	Onları sanır (Kim?)		
الْجَاهِلُ	اَغْنِيَٓاءَ	مِنَ التَّعَفُّفِۚ	تَعْرِفُهُمْ	بِسٖيمٰيهُمْۚ	
Bilmeyen (Ne sanır?)	Zenginler [sanır] (Neden dolayı böyle sanır?)	İffetlerinden dolayı	Sen onları tanırsın (Neyle tanırsın?)	Simalarıyla	
لَا يَسْـَٔلُونَ	النَّاسَ	اِلْحَافًاۜ	وَمَا تُنْفِقُوا	مِنْ خَيْرٍ	
Onlar istemezler (Kimden?)	İnsanlardan (Nasıl?)	Israrlıca	Her ne harcarsanız (Ne olarak?)	Hayır olarak	
فَاِنَّ اللّٰهَ	بِهٖ	عَلٖيمٌ (٢٧٣)	اَلَّذٖينَ	يُنْفِقُونَ	اَمْوَالَهُمْ
Şüphesiz ki Allah	Onu (Nedir?)	Hakkıyla bilendir	O kimseler ki	İnfak ediyorlar (Neyi?)	Mallarını (Ne vakit harcıyorlar?)
بِالَّيْلِ	وَالنَّهَارِ	سِرًّا	وَعَلَانِيَةً	فَلَهُمْ	اَجْرُهُمْ
Geceleyin (Daha?)	Ve gündüzleyin (Nasıl harcıyorlar?)	Gizlice (Daha?)	Ve açıkca	İşte onlar için vardır (Ne?)	Mükafatları (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ	وَلَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ (٢٧٤)	
Rableri katında (Daha?)	Ve korku da yoktur (Kime?)	Onlara (Daha?)	Ve onlar değillerdir de (Ne değillerdir?)	Üzülecekler	

270. Her ne harcama yaptınızsa veya ne adak adadınızsa, şüphesiz Allah onu bilir. Fakat zalimlerin yardımcıları yoktur

271. Sadakaları açıktan verirseniz, o ne iyi, yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Ve günahlarınızın bir kısmının bağışlanmasına sebep olur. Hem Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

272. Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir. Ancak Allah dilediğini doğru yola eriştirir. Ve hayır namına her ne infak ederseniz, hep kendi lehinizedir. Ancak sırf Allah'ın rızasını kazanmak için verirsiniz. Bu şekilde hayra dair her ne verirseniz, karşılığı size tamamen ödenir. Size hiçbir şekilde de haksızlık yapılmaz.

273. Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adamış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. İstemekten çekindikleri için, bilmeyenler onları zengin zanneder. Oysa sen onları simalarından tanırsın. Yüzsüzlük ederek kimseden bir şey de isteyemezler. İşe yarar her ne verirseniz, hiç şüphesiz Allah onu bilir.

274. Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça sarfeden kimseler, işte onların Rableri katında ecirleri sırf kendilerinindir. Ve onlara bir korku yoktur ve üzülecek değildir onlar.

275. Faiz yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar. Bu, onların: "Alışveriş de tıpkı faiz gibidir." demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine bir öğüt gelir de, faizden vaz geçerse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de döner, yeniden alırsa işte onlar cehennem ehlidirler ve hep orada kalacaklardır.

276. Allah faizi mahveder, sadakaları artırır. Allah günah ve küfürde ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

277. İman edip iyi işler yapan, namazı kılıp zekâtı verenlerin Rableri katında ecirleri şüphesiz kendilerinindir. Ve onlara bir korku yoktur ve üzülecek değildir onlar..

278. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve faiz hesabından artakalanı bırakın, eğer gerçekten mü'minlerseniz.

279. Yok eğer böyle yapmazsanız, o halde mutlaka Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Ne zalşm olursunuz, ne de zulme uğrarsınız.

280. Ve şâyet borçlu sıkıntıda ise, o halde bir kolaylığa kadar bekleyin. Bununla beraber tasadduk etmeniz hakkınızda daha hayırlıdır.

281. Hem öyle bir günden korunun ve ona hazırlanın ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazandığı tamamıyla ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.

اَلَّذٖينَ	O kimseler ki
يَأْكُلُونَ	Yiyorlar (Neyi?)
الرِّبٰوا	Faizi
لَا يَقُومُونَ	Kalkmazlar
اِلَّا	Ancak [kalkarlar]
كَمَا يَقُومُ	Kalktığı gibi (Kim?)
الَّذٖى	O kimse ki
يَتَخَبَّطُهُ	Onu çarpıyor (Kim çarpıyor?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Neden kalkıyorlar?)
مِنَ الْمَسِّ	Delilikten
ذٰلِكَ	İşte bu (Ne sebebiyledir?)
بِاَنَّهُمْ	Onların...
قَالُوٓا	Demiş olmaları sebebiyledir (Ne demiş olmaları?)
اِنَّمَا الْبَيْعُ	Alışveriş ancak (Nedir?)
مِثْلُ الرِّبٰوا	Faiz gibidir
وَاَحَلَّ	Halbuki helal kıldı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْبَيْعَ	Alışverişi
وَحَرَّمَ	Ve haram kıldı (Neyi?)
الرِّبٰوا	Faizi
فَمَنْ	Artık her kim
جَٓاءَهُ	Ona gelirse (Ne?)
مَوْعِظَةٌ	Bir öğüt (Kimden?)
مِنْ رَبِّهٖ	Rabbinden
فَانْتَهٰى	Ve vazgeçerse
فَلَهُ	Onun için vardır (Ne?)
مَا	O şey ki
سَلَفَ	Geçti
وَاَمْرُهُٓ	Ve onun işi de (Kimedir?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'adır
وَمَنْ	Ve her kim de
عَادَ	Dönerse
فَاُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar (Kimdir?)
اَصْحَابُ النَّارِ	Ateş halkıdır
هُمْ	Onlar (Nerede?)
فٖيهَا	Orada (Nedirler?)
خَالِدُونَ	Ebedi kalıcıdırlar
﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ	Mahveder (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الرِّبٰوا	Faizi
وَيُرْبِى	Ve artırır (Neyi?)
الصَّدَقَاتِ	Sadakaları
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
كُلَّ كَفَّارٍ	Bütün ısrarcı kafirleri (Öyle kafirlerki)
اَثٖيمٍ ﴿٢٧٦﴾	Tam bir günahkar olan
اِنَّ الَّذٖينَ	Şüphesiz o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	İyi işleri (Daha?)
وَاَقَامُوا	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَاٰتَوُا	Ve verdiler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
اَجْرُهُمْ	Onların ecirleri (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّهِمْ	Rableri katında
وَلَا خَوْفٌ	Ve korku da yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine (Daha?)
وَلَا هُمْ	Ve onlar değillerdir de (Ne değillerdir?)
يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾	Üzülecekler
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler
اتَّقُوا	Korkun (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَذَرُوا	Ve bırakın (Neyi bırakın?)
مَا	O şeyi ki
بَقِىَ	Kaldı (Nedendir o kalan şey?)
مِنَ الرِّبٰٓوا	Faizden
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz
مُؤْمِنٖينَ	Müminler
﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا	Şayet yapmazsanız
فَاْذَنُوا	Kesin olarak bilin (Neyi?)
بِحَرْبٍ	Bir harbi (Öyle harp ki)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan olan (Daha?)
وَرَسُولِهٖ	Ve onun rasulünden olan
وَاِنْ تُبْتُمْ	Ve eğer tevbe ederseniz
فَلَكُمْ	Sizin için vardır (Ne?)
رُؤُسُ اَمْوَالِكُمْ	Ana paralarınız
لَا تَظْلِمُونَ	Zulmetmezsiniz (Daha?)
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾	Ve zulme de uğramazsınız
وَاِنْ كَانَ	Eğer bulunursa (Kim?)
ذُو عُسْرَةٍ	Eli darda olan [bir borçlu]
فَنَظِرَةٌ	O zaman [alacaklıya] beklemek düşer (Ne vakte kadar?)
اِلٰى مَيْسَرَةٍ	Eli genişleyinceye kadar
وَاَنْ تَصَدَّقُوا	Ve alacağınızı sadakaya saymanız (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾	Biliyorsunuz
وَاتَّقُوا	Sakının (Neden?)
يَوْمًا	Bir günden ki
تُرْجَعُونَ	Döndürüleceksiniz (Ne zaman?)
فٖيهِ	O gün (Kime döndürüleceksiniz?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a
ثُمَّ تُوَفّٰى	Sonra da tam ödenecek (Kim?)
كُلُّ نَفْسٍ	Her kimse (Neyi ödenecek?)
مَا كَسَبَتْ	Kazandığı şey
وَهُمْ	Ve onlar
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾	Haksızlığa uğramayacaklar

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

Ey iman edenler | Borçlandığınız zaman (Neyle borçlandığınız zaman?) | Bir borçla (Ne vakte kadar?) | Bir müddete kadar (Öyle ki) | Tayin edilmiş

فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ

Onu yazın | Ve yazsın (Nerede?) | Aranızda (Kim yazsın?) | Bir katip (Nasıl yazsın?) | Adaletle | Ve kaçınmasın (Kim?) | Bir katip (Neden kaçınmasın?)

اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذٖى عَلَيْهِ

Yazmaktan (Ne gibi yazmaktan?) | Ona öğrettiği gibi (Kim?) | Allah | Yazsın | Yazdırsın (Kim?) | O kimse ki | Üzerinde vardır (Ne?)

الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔاۜ فَاِنْ كَانَ

Hak | Ve korksun (Kimden?) | Allah'tan (Öyle Allah ki) | Onun Rabbidir | Ve eksiltmesin (Neden?) | Ondan (Neyi eksiltmesin?) | Hiçbir şeyi | Şayet ise (Kim?)

الَّذٖى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفٖيهًا اَوْ ضَعٖيفًا اَوْ لَا يَسْتَطٖيعُ

O kimse ki | Üzerinde vardır (Ne?) | Hak (Ne ise?) | Bunak ise | Ya da zayıf ise | Ya da güç yetiremiyorsa (Neye?)

اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَهٖيدَيْنِ

Yazdırmaya (Kim?) | Bizzat o | O vakit yazdırsın (Kim?) | Onun velisi (Nasıl yazdırsın?) | Adaletle | Ve şahit tutun (Kimi?) | İki şahidi ki

مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ

Sizin erkeklerinizden | Şayet şahitler olmazlarsa (Ne olmazlarsa?) | İki erkek | O zaman bir erkek (Daha?) | Ve iki kadın olsunlar (Öyle kimseler ki)

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ

Sizin razı olduklarınızdan (Kimdendir onlar?) | Şahitlerden (Kadınlar niçin iki tane olsun?) | Sapmasından / unutmasından [korkulduğu için] (Kim?) | O ikisinden birisi | Böylece hatırlatır (Kimi?)

اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ اِذَا مَا دُعُواۜ

İkisinden biri (Kime?) | Diğerine | Ve kaçınmasın (Kim?) | Şahitler (Ne vakit?) | Çağrıldıkları vakit

وَلَا تَسْـَٔمُٓوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغٖيرًا اَوْ كَبٖيرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖۜ ذٰلِكُمْ

Usanmayın (Neden usanmayın?) | Onu yazmaktan (O borç ne olduğu halde?) | Küçük | Ya da büyük (Nereye kadar yazmaktan?) | Müddetine kadar | İşte size bu (Nedir?)

اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا

Daha adaletlidir (Nerede?) | Allah katında (Daha nedir?) | Ve daha sağlamdır (Ne için?) | Şahadet için (Daha nedir?) | Ve daha yakındır (Neye?) | Şüpheye düşmemenize

اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدٖيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ

Ancak olması hariç (Ne olması?) | Bir ticaret ki | Peşin (Öyle ki?) | Onu yapıp bitiriyorsunuz (Nerede?) | Aranızda | Yoktur (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ

Sizin üzerinize (Ne yoktur?) | Günah (Ne hususta?) | Onu yazmamanız hususunda | Şahit tutun (Ne vakit?) | Alış veriş yaptığınız vakit

وَلَا يُضَٓارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهٖيدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ

Zarara uğratılmasın (Kim?) | Hiçbir katip (Daha?) | Ve hiçbir şahit | Şayet yaparsanız | Şüphesiz ki o (Nedir?) | Fasıklıktır (Kime?) | Size

وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ٢٨٢

Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Size öğretiyor (Kim?) | Allah | Allah | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

282. Ey iman edenler! Belli bir vade ile borçlaştığınız zaman onu yazın. Hem aranızda doğruluğuyla tanınmış yazı bilen biri yazsın. Yazı bilen, Allah'ın, kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın da yazsın. Bir de hak kendi üzerinde olan adam söyleyip yazdırsın ve her biri Rabbi olan Allah Zülcelâl'den korksun da haktan bir şey eksiltmesin. Şayet borçlu bir bunak veya küçük bir çocuk veya söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi dosdoğru söyleyip yazdırsın. Erkeklerinizden hazırda olan iki kişiyi şahit de yapın. Şayet ikisi de erkek olamıyorsa, o zaman doğruluğuna güvendiğiniz şahitlerden bir erkekle iki kadın ki, biri unutunca diğeri hatırlatsın. Şahitler de çağrıldıklarında kaçınmasınlar. Siz yazanlar da az olmuş, çok olmuş, onu vadesine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adalete daha uygun olduğu gibi; hem şahitlik için daha sağlam, hem şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir. Aranızda hemen devredeceğiniz bir ticaret olduğunda, o zaman bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alım satım yaptığınız zaman da şahit tutun. Bir de ne yazan, ne de şahitlik eden zarar görmesin. Eğer zarar verirseniz bu mutlaka kendinize dokunacak bir günah olur. Hem Allah'tan korkun. Allah size ilim öğretiyor ve Allah her şeyi bilir.

283. Ve eğer yolculukta iseniz, bir yazan da bulamazsanız, o zaman alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güvenilen adam Rabbi olan Allah'tan korksun da üzerindeki emaneti ödesin. Bir de şahitliği gizlemeyin, onu kim gizlerse mutlaka onun kalbi günah içindedir. Ve Allah her ne yaparsanız bilir.

284. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Ve Allah her şeye kadirdir.

285. Peygamber, Rabbinden kendisine ne indirildiyse ona iman etti. Mü'minlerin de her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler. "Biz Allah'ın peygamberlerinden hiç birisinin arasını ayırmayız, duyduk ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Bağışlamanı dileriz, dönüş ancak sanadır." dediler.

286. Allah kimseye gücünün yeteceğinden başka yük yüklemez. Herkesin kazandığı lehine, yaptığı kötülük aleyhinedir. Ey Rabbimiz! Eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi hesaba çekme! Ey Rabbimiz! Hem de bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği yükü de yükleme! Bağışla bizi, mağfiret et bize, rahmet et bize! Sen bizim mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et.

وَاِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
عَلٰى سَفَرٍ	Yolculukta iseniz
وَلَمْ تَجِدُوا	Ve de bulamadı iseniz (Ne?)
كَاتِبًا	Bir katip
فَرِهَانٌ	O vakit rehinler [yeter] (Öyle rehinler ki)
مَقْبُوضَةٌ	Alınmış
فَاِنْ اَمِنَ	Şayet emin olursa (Kim?)
بَعْضُكُمْ	Sizin bazınız (Neden emin olursa?)
بَعْضًا	Bazınızdan
فَلْيُؤَدِّ	Öyleyse ödesin (Kim?)
الَّذِى	O kimse ki
اؤْتُمِنَ	Güvenildi (Neyi ödesin?)
اَمَانَتَهُ	Emanetini [güvenle aldığı borcunu]
وَلْيَتَّقِ	Ve korksun (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan (Öyle Allah ki)
رَبَّهُ	Rabbi olan
وَلَا تَكْتُمُوا	Gizlemeyin (Neyi?)
الشَّهَادَةَ	Şahitliği
وَمَنْ يَكْتُمْهَا	Ve her kim onu gizlerse
فَاِنَّهُ	Şüphesiz ki o
اٰثِمٌ	Günahkardır (Ne?)
قَلْبُهُ	Onun kalbi
وَاللّٰهُ	Allah
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızı (Nedir?)
عَلِيمٌ ۝٢٨٣	Ziyade bilendir
لِلّٰهِ	Allah'ındır (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِى السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha?)
وَمَا	Ve o şeyler ki
فِى الْاَرْضِ	Yerdedir
وَاِنْ تُبْدُوا	Ve eğer açığa çıkarırsanız (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
فِى اَنْفُسِكُمْ	İçinizdedir
اَوْ تُخْفُوهُ	Ya da onu gizlerseniz
يُحَاسِبْكُمْ	Sizi hesaba çeker (Neyle?)
بِهِ	Onunla (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَيَغْفِرُ	Ve de mağfiret eder (Kime?)
لِمَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَيُعَذِّبُ	Ve azap eder (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor
وَاللّٰهُ	Allah
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ	Her şeye (Nedir?)
قَدِيرٌ ۝٢٨٤	Güç yetirendir
اٰمَنَ	İman etti (Kim?)
الرَّسُولُ	Peygamber (Neye iman etti?)
بِمَا	O şeye ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْهِ	Ona (Kim tarafından indirildi?)
مِنْ رَبِّهِ	Rabbi tarafından (Daha kim iman etti?)
وَالْمُؤْمِنُونَ	Müminler de
كُلٌّ	Hepsi
اٰمَنَ	İman etti (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha kime?)
وَمَلٰٓئِكَتِهِ	Ve meleklerine (Daha neye?)
وَكُتُبِهِ	Ve kitaplarına (Daha kime iman etti?)
وَرُسُلِهِ	Onun peygamberlerine
لَا نُفَرِّقُ	Biz ayırmayız (Neyi?)
بَيْنَ اَحَدٍ	Hiç kimsenin arasını (Kimden?)
مِنْ رُسُلِهِ	Onun peygamberlerinden
وَقَالُوا	Ve dediler ki
سَمِعْنَا	Biz işittik (Daha?)
وَاَطَعْنَا	Ve itaat ettik
غُفْرَانَكَ	Senin mağfiretini [isteriz]
رَبَّنَا	Ey Rabbimiz!
وَاِلَيْكَ	Ve yalnız sanadır (Ne?)
الْمَصِيرُ ۝٢٨٥	Dönüş
لَا يُكَلِّفُ	Sorumlu tutmaz (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
نَفْسًا	Hiç bir kimseyi
اِلَّا وُسْعَهَا	Ancak gücü nisbetinde
لَهَا	O kimsenin yararınadır (Ne?)
مَا	O şey ki
كَسَبَتْ	[Hayır olarak] kazandı
وَعَلَيْهَا	Ve onun zararınadır (Ne?)
مَا	O şey ki
اكْتَسَبَتْ	[Şer olarak] kazandı
رَبَّنَا	Ey Rabbimiz!
لَا تُؤَاخِذْنَا	Bizi sorumlu tutma
اِنْ نَسِينَا	Eğer unutursak
اَوْ اَخْطَاْنَا	Ya da hata edersek
رَبَّنَا	Ey Rabbimiz
وَلَا تَحْمِلْ	Ve yükleme de (Kim üzerine?)
عَلَيْنَا	Bizim üzerimize (Neyi?)
اِصْرًا	Bir yükü (Ne gibi yükleme?)
كَمَا حَمَلْتَهُ	Onu yüklediğin gibi (Kim üzerine?)
عَلَى الَّذِينَ	O kimselerin üzerine ki
مِنْ قَبْلِنَا	Bizden öncedir
رَبَّنَا	Ey Rabbimiz!
وَلَا تُحَمِّلْنَا	Ve bize yükleme (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَا طَاقَةَ	Takat yok (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Neye takat yok?)
بِهِ	Ona
وَاعْفُ	Ve affet (Kimden?)
عَنَّا	Bizden
وَاغْفِرْ	Ve mağfiret et (Kime?)
لَنَا	Bize (Daha?)
وَارْحَمْنَا	Ve rahmet et
اَنْتَ	Sen (Nesin?)
مَوْلٰينَا	Bizim Mevlamızsın
فَانْصُرْنَا	Bize yardım et (Kime karşı?)
عَلَى الْقَوْمِ	O kavme karşı ki
الْكَافِرِينَ ۝٢٨٦	Kafirlerdir

مَدَنِيَّةٌ	سُورَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ	اٰيَاتُهَا ٢٠٠

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

الٓمٓ ①	اَللّٰهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَۙ	الْحَيُّ	الْقَيُّومُ ②	نَزَّلَ	عَلَيْكَ	الْكِتَابَ
Elif lam mim	Allah (Nedir?)	Hiçbir ilah yoktur	Ancak o vardır (Daha nedir?)	Diridir	Kayyum'dur	İndirdi (Kime?)	Sana (Neyi indirdi?)	Kitabı (Ne ile?)

بِالْحَقِّ	مُصَدِّقًا	لِمَا	بَيْنَ يَدَيْهِ	وَاَنْزَلَ	التَّوْرٰيةَ	وَالْاِنْج۪يلَۙ ③
Hak ile (Kitap ne olduğu halde?)	Doğrulayıcı (Neyi?)	O şeyi ki	Onun önündedir	Ve indirdi (Neyi?)	Tevratı (Daha?)	Ve incili (Ne vakit Tevrat ve İncili indirdi?)

مِنْ قَبْلُ	هُدًى	لِلنَّاسِ	وَاَنْزَلَ	الْفُرْقَانَۜ	اِنَّ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا
Bundan önce (Ne olduğu halde onları indirdi?)	Hidayet oldukları halde (Kim için hidayet?)	İnsanlar için	Ve indirdi (Neyi?)	Furkan'ı	Şüphesiz o kimseler ki	İnkar ettiler (Neyi?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	لَهُمْ	عَذَابٌ	شَد۪يدٌۜ	وَاللّٰهُ	عَز۪يزٌ	ذُو انْتِقَامٍ ④	اِنَّ اللّٰهَ
Allah'ın ayetlerini	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Şiddetli	Allah (Nedir?)	Aziz'dir (Daha nedir Allah?)	İntikam alıcıdır	Şüphesiz ki Allah

لَا يَخْفٰى	عَلَيْهِ	شَيْءٌ	فِي الْاَرْضِ	وَلَا فِي السَّمَٓاءِۜ ⑤	هُوَ	الَّذ۪ي
Gizli kalmaz (Kim üzerine?)	Onun üzerine (Ne gizli kalmaz?)	Hiçbir şey (Nerede?)	Yerde (Daha?)	Ve göklerde olan da [gizli] kalmaz	O	Öyle zattır ki

يُصَوِّرُكُمْ	فِي الْاَرْحَامِ	كَيْفَ يَشَٓاءُۜ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَ	الْعَز۪يزُ	الْحَك۪يمُ
Sizi şekillendirir (Nerede?)	Rahimlerde	Nasıl dilerse	Hiçbir ilah yoktur	Ancak o vardır	[O] yücedir (Daha nedir?)	Son derece hikmet sahibidir

⑥ هُوَ	الَّذ۪ٓي	اَنْزَلَ	عَلَيْكَ	الْكِتَابَ	مِنْهُ	اٰيَاتٌ	مُحْكَمَاتٌ	هُنَّ
O (Kimdir?)	O zattır ki	İndirdi (Kime?)	Sana (Neyi indirdi?)	Kitabı	O kitaptan bazıları (Nedir?)	Bir kısım ayetlerdir ki	Muhkemdirler	Onlar (Nedir?)

اُمُّ الْكِتَابِ	وَاُخَرُ	مُتَشَابِهَاتٌۜ	فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	ف۪ي قُلُوبِهِمْ	زَيْغٌ	فَيَتَّبِعُونَ
Kitab'ın anasıdır	Ve diğerleri de (Nedir?)	Müteşabihtirler	O kimselere gelince ki	Kalplerinde vardır (Ne?)	Eğrilik	Tabi olurlar (Neye?)

مَا	تَشَابَهَ	مِنْهُ	ابْتِغَٓاءَ الْفِتْنَةِ	وَابْتِغَٓاءَ تَأْو۪يلِه۪ۚ	وَمَا يَعْلَمُ	تَأْو۪يلَهُٓ
O şeye ki	Müteşabih oldu	O Kuran'dan (Niçin tabi olurlar?)	Fitne aramak için (Daha ne için?)	Onun tevilini aramak için	Halbuki bilmez (Neyi?)	Onun tevilini

اِلَّا اللّٰهُۢ	وَالرَّاسِخُونَ	فِي الْعِلْمِ	يَقُولُونَ	اٰمَنَّا	بِه۪ۙ	كُلٌّ	مِنْ عِنْدِ رَبِّنَاۚ
Ancak Allah bilir	Kök salanlar (Nerede?)	İlimde	Derler	Biz iman ettik (Neye?)	Ona	Hepsi (Nedir?)	Rabbimiz katındandır

وَمَا يَذَّكَّرُ	اِلَّٓا اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ⑦	رَبَّنَا	لَا تُزِغْ	قُلُوبَنَا	بَعْدَ اِذْ	هَدَيْتَنَا
Düşünüp öğüt almaz	Ancak akıl sahipleri alır	Ey Rabbimiz	Kaydırma (Neyi?)	Kalplerimizi (Neden sonra?)	O vakitten sonra ki	Bizi hidayete eriştirdin

وَهَبْ	لَنَا	مِنْ لَدُنْكَ	رَحْمَةًۚ	اِنَّكَ	اَنْتَ	الْوَهَّابُ ⑧	رَبَّنَٓا	اِنَّكَ
Ve hibe et (Kime?)	Bize (Nereden?)	Senin katından (Neyi hibe et?)	Bir rahmet	Şüphesiz ki sen	Sadece sen (Ne?)	Çokça hibe edensin	Ey Rabbimiz!	Şüphesiz ki sen (Nesin?)

جَامِعُ النَّاسِ	لِيَوْمٍ	لَا رَيْبَ	ف۪يهِۜ	اِنَّ اللّٰهَ	لَا يُخْلِفُ	الْم۪يعَادَ ⑨
İnsanları toplayıcısın (Ne için?)	Bir gün için ki	Hiç şüphe yoktur (Nerede?)	O günde	Şüphesiz ki Allah	Caymaz (Neden?)	Sözünden

ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
200 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm Mîm,

2. Allah... başka ilah yok, ancak O... Hayy O, kayyum O...

3-4. O sana kitabı hakkıyla indirmekte, önündekileri tasdik etmek üzere. Önceden insanları doğru yola iletmek için Tevrat'ı ve İncil'i indirmişti. Bir de ayırt eden Furkan'ı indirdi. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için çetin bir azap vardır. Öyle ya, Allah'ın izzeti var, intikamı var.

5. Şüphesiz ki, ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. Başka ilah yok, ancak O... Aziz O, hâkim O...

7. Sana bu muazzam kitabı indiren O'dur. Bunun âyetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu âyetler, kitabın anasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabih âyetlerdir. Ama kalplerinde bir yamukluk bulunanlar, sırf fitne çıkarmak ve te'vilini aramak için, onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Hâlbuki onun te'vilini ancak Allah bilir. İlimde derinliği olanlar da: "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." derler. Bunları özü temiz olanlardan başkası düşünemez

8. Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidâyetten sonra kalplerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz sensin, bütün dilekleri veren Vahhab sensin.

9. Ey Rabbimiz! Muhakkak ki, sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde insanları toplayacaksın. Şüphesiz ki Allah, sözünden dönmez.

10. O inkâr edenler, kesinlikle onlara ne malları, ne evlatları Allah'a karşı zerrece fayda vermeyecektir. Onlar o ateşin çırasıdırlar.

11. Tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidişatı gibi ki; onlar âyetlerimizi yalan saydılar. Allah da onları günahları yüzünden tutup yakaladı. Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

12. O inkâr edenlere de ki: "Siz mutlaka yenileceksiniz ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz. O ise, ne kötü bir döşektir.

13. Şüphesiz çarpışan iki topluluğun durumlarında sizin için bir ibret vardır. Bunlardan bir topluluk Allah yolunda vuruşuyordu, diğeri ise kâfirdi ve onları gözleriyle kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda şüphesiz bir ibret vardır.

14. İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinlerden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler süslü gösterildi. Fakat bunlar dünya hayatının geçici menfaatleridir. Hâlbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır

15. De ki: "Size, o istediklerinizden daha hayırlı olanını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında altlarından ırmaklar akan, içlerinde temelli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve hele Allah'ın rızası vardır. Allah, o kulları görür.

اِنَّ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	لَنْ تُغْنِيَ	عَنْهُمْ	اَمْوَالُهُمْ	وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
Muhakkak o kimseler ki	Kafir oldular	Asla sağlama-yacaktır (Kime?)	Onlara (Ne?)	Onların malları	Ve evlatları da (Kime karşı fayda sağlamayacaktır?)

مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَاُولٰٓئِكَ	هُمْ	وَقُودُ النَّارِ ⑩	كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ
Allah'a karşı (Ne sağlama-yacaktır?)	Hiç bir şeyi	Ve işte onlar	Onlar (Nedirler?)	Ateş yakıtıdırlar (Ne gibidir onların tutumu?)	Firavun hanedanının tutumu gibidir (Daha ne gibidir?)

وَالَّذٖينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَاَخَذَهُمُ	اللّٰهُ
O kimseler gibidir ki	Onlardan öncedir	Onlar yalanladılar (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi	Böylece onları yakalayıverdi (Kim?)	Allah (Ne sebebiyle?)

بِذُنُوبِهِمْ	وَاللّٰهُ	شَدٖيدُ الْعِقَابِ ⑪	قُلْ	لِلَّذٖينَ	كَفَرُوا
Günahları sebebiyle	Allah (Nedir?)	Azabı şiddetli olandır	De (Kime?)	O kimselere ki	Kafir oldular (Ne de?)

سَتُغْلَبُونَ	وَتُحْشَرُونَ	اِلٰى جَهَنَّمَ	وَبِئْسَ الْمِهَادُ ⑫
Yakında mağlup olacaksınız (Daha?)	Ve toplanıp sürüleceksiniz (Nereye?)	Cehennem'e	Ve o ne kötü döşektir

قَدْ كَانَ	لَكُمْ	اٰيَةٌ	فٖي فِئَتَيْنِ	الْتَقَتَا	فِئَةٌ	تُقَاتِلُ
Şüphesiz ki oldu (Kim için?)	Sizin için (Ne oldu?)	Bir ayet (Nerede?)	İki fırkada (Öyle iki fırka ki)	Karşılaştılar	Bir fırka	Savaşıyor (Ne yolunda?)

فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ	وَاُخْرٰى	كَافِرَةٌ	يَرَوْنَهُمْ	مِثْلَيْهِمْ	رَاْيَ الْعَيْنِ
Allah yolunda	Ve diğeri de (Nedir?)	Kafirdir (Öyle ki)	Onları [Müslümanları] görüyorlardı (Ne olarak?)	Kendilerinin iki katı (Nasıl görüyorlardı?)	Göz görmesiyle

وَاللّٰهُ	يُؤَيِّدُ	بِنَصْرِهٖ	مَنْ	يَشَٓاءُ	اِنَّ فٖي ذٰلِكَ	لَعِبْرَةً
Allah	Destekler (Neyle?)	Yardımıyla (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	Şüphesiz ki bunda vardır (Ne vardır?)	Elbette ibret vardır (Kim için?)

لِاُولِي الْاَبْصَارِ ⑬	زُيِّنَ	لِلنَّاسِ	حُبُّ الشَّهَوَاتِ	مِنَ النِّسَٓاءِ
Basiret sahipleri için	Bezendi (Kim için?)	İnsanlar için (Ne?)	Şehvetlerin sevgisi (Nedendir o şehvetler de?)	Kadınlardan (Daha?)

وَالْبَنٖينَ	وَالْقَنَاطٖيرِ	الْمُقَنْطَرَةِ	مِنَ الذَّهَبِ	وَالْفِضَّةِ
Ve oğullardan (Daha?)	Ve yığınlar (Öyle yığınlar ki)	Yığılmış (Nedendir o yığınlar)	Altından (Daha?)	Ve gümüşten (Daha neden olan şehvetler?)

وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ	وَالْاَنْعَامِ	وَالْحَرْثِ	ذٰلِكَ
Güzel cins atlar (Daha neden olan şehvetler?)	Davarlardan (Daha neden olan?)	Ekinlerden	İşte bu (Nedir?)

مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَاللّٰهُ	عِنْدَهُ	حُسْنُ الْمَاٰبِ ⑭	قُلْ
Dünya hayatının metâıdır	Allah	Onun yanındadır (Ne?)	Varılacak yerin güzeli	De ki

اَؤُنَبِّئُكُمْ	بِخَيْرٍ	مِنْ ذٰلِكُمْ	لِلَّذٖينَ	اتَّقَوْا	عِنْدَ رَبِّهِمْ
Size bildireyim mi? (Neyi?)	Daha hayırlı bir şeyi (Neden daha hayırlı?)	İşte bunlardan	O kimseler için vardır ki	Onlar takva sahibi oldular (Nerede vardır?)	Rableri katında (Ne vardır?)

جَنَّاتٌ	تَجْرٖي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدٖينَ	فٖيهَا	وَاَزْوَاجٌ
Cennetler (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Onların altından (Ne akıyor?)	Nehirler (O kimseler ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	Orada (Daha ne vardır?)	Ve eşler (Öyle eşler ki)

مُطَهَّرَةٌ	وَرِضْوَانٌ	مِنَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	بَصٖيرٌ	بِالْعِبَادِ ⑮
Tertemiz (Daha ne vardır?)	Ve rıza vardır (Kimden olan?)	Allah'tan	Allah (Nedir?)	Hakkıyla görendir (Kimi?)	Kullarını

اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا

Öyle kimseler ki onlar | Derler | Ey rabbimiz! | Şüphesiz ki biz | İman ettik | Bağışla (Kim için?) | Bizim için (Neyi bağışla?) | Günahlarımızı (Daha?) | Ve bizi koru (Neden?)

عَذَابَ النَّارِ ۚ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ

Ateş azabından | (Yine öyle kimselerdir ki onlar) Sabredenler (Daha?) | Doğru olanlar (Daha?) | Ve boyu eğenler (Daha?)

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ

Ve infak edenler (Daha?) | Ve bağışlanma dileyenler (Ne zaman?) | Seher vakitlerinde | Şahit oldu (Kim?) | Allah

اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا

Şüphesiz durum şu ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır (Daha kim şahit oldu?) | Melekler de (Daha?) | Ve ilim sahipleri de (O Allah ne olduğu halde?) | Kaim olduğu halde (Ne ile?)

بِالْقِسْطِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُۜ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّينَ

Adaletle | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o vardır (O nedir?) | Yücedir (Daha?) | Son derece hikmet sahibidir | Şüphesiz ki din (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ

Allah katında (Nedir?) | İslamdır | Ve ihtilaf etmedi (Kim?) | O kimseler ki | Kendilerine verildi (Ne?) | Kitab

اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَمَنْ يَكْفُرْ

Ancak o vakitten sonra ihtilaf etti ki | Onlara gelmişti (Ne?) | İlim (Niçin ihtilaf ettiler?) | İhtirastan dolayı (Öyle ihtiras ki) | Aralarındaki | Ve her kim | İnkar ederse (Neyi?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ

Allah'ın ayetlerini | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Hesabı çabuk görendir | Seninle tartışmaya girişirlerse

فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِۜ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُو۫تُوا

De ki | Ben teslim ettim (Neyi?) | Yüzümü (Kime?) | Allah'a (Daha kim teslim etti?) | Ve o kimse ki | Bana tabi oldu | Ve de (Kime?) | O kimselere ki | Onlar verildiler (Neyi?)

الْكِتَابَ وَالْاُمِّيِّنَ ءَاَسْلَمْتُمْۜ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ

Kitabı (Daha kime de?) | Ve ümmilere de (Ne de?) | Müslüman oldunuz mu? | Şayet Müslüman olurlarsa | Elbette doğruya erişmişlerdir

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُۜ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Ve eğer yüz çevirirlerse | Senin üzerine ancak vardır (Ne?) | Ulaştırmak | Allah (Nedir?) | Hakkıyla görendir (Kimi?) | Kullarını

﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ

Şüphesiz o kimseler ki | İnkar ediyorlar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha?) | Ve öldürüyorlar (Kimi?) | Peygamberleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ حَقٍّۙ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَاْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِۙ

Haksız yere (Daha?) | Ve öldürüyorlar (Kimi?) | O kimseler ki | Emrediyorlar (Neyle?) | Adaletle (Kimdendir onlar?) | İnsanlardan

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ

Onları müjdele (Neyle müjdele onları?) | Bir azapla ki | Can yakıcı | İşte onlar | O kimselerdir ki | Boşa çıkmıştır (Ne?)

اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

Onların amelleri (Nerede boşa çıkmıştır?) | Dünyada (Daha?) | Ve ahirette | Ve onlar için de yoktur (Ne?) | Yardımcılar

16–17. Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve o ateş azabından koru bizleri!" diyen o sabredenler, o doğruluktan şaşmayanlar, o divan duranlar, o nafaka verenler ve seher vakitlerinde o istiğfar edenlerdir.

18. Allah şahitlik eyledi şu gerçeğe ki: "Başka ilah yok, ancak O vardır. Bütün melekler ve ilim büyükleri de adalet ve doğruluğu ayakta tutarak şahittir ki, başka ilah yok, ancak O... Aziz O, hakîm O...

19. Doğrusu Allah katında din, İslâm'dır. O kitap verilenlerin anlaşmazlıkları ise sırf kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki taşkınlık ve ihtirastan dolayıdır. Her kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, şüphe yok ki, Allah hesabı çabuk görendir.

20. Buna karşı seninle tartışmaya kalkışırlarsa de ki: «Ben, bana uyanlarla birlikte kendi özümü Allah'a teslim ettim." O kitap verilenlerle kitap verilmeyen ümmîlere de ki: "Siz İslâm'ı kabul ettiniz mi?" Eğer tartışmayı kesip İslâm'a girerlerse doğru yolu tutmuşlardır. Eğer yüz çevirirlerse, sana da düşen ancak tebliğ etmektir. Allah kullarını çok iyi görmektedir.

21. Şüphesiz Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri, insanlar içinde adaleti emredenleri öldürenleri acıklı bir azapla müjdele!

22. İşte bunlar, dünyada da ahirette de yaptıkları boşa gitmiş kimselerdir. Ve onları kurtaracak da yoktur.

23. Baksana o kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara; aralarında hakem olması için Allah'ın kitabına davet olunuyorlar da, sonra içlerinden bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyorlar.

24. Bunun sebebi onların: "Belli günlerden başka bize asla ateş dokunmaz." demeleridir. Ve uydura geldikleri yalanlar dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.

25. Bakalım o geleceğinde hiç şüphe olmayan günde, kendilerini bir araya topladığımız ve hiç kimseye haksızlık edilmeden herkese ne kazandıysa tamamen ödendiği zaman nasıl olacak?

26. De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım! Dilediğine mülk verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini azîz edersin, dilediğini zelil edersin, hayır yalnız senin elindedir, muhakkak ki sen her şeye kadirsin."

27. "Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü gecenin içine sokarsın; ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin."

28. Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Ve onu her kim yaparsa Allah'tan ilişiği kesilmiş olur. Ancak onlardan bir korunma yapmanız başka. Bununla birlikte Allah sizi kendisinden sakındırır. Nihâyet önüş Allah'adır.

29. De ki: "Göğüslerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Ve bütün göklerde ne var, yerde ne varsa bilir. Allah her şeye kadirdir."

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
Bakmaz mısın? (Kime?) | O kimselere ki | Kendilerine verildi (Ne verildi?) | Bir nasib (Neden olan bir nasib?) | Kitaptan olan (Ne oldukları halde?) | Çağırılıyor oldukları halde (Neye?)

اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ
Allah'ın kitabına (Niçin?) | Hükmetmesi için (Nerede?) | Aralarında | Sonra da dönüp gidiyor (Kim?) | Bir fırka (Öyle fırka ki) | Onlardan

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
Onlar yüz çevirici oldukları halde | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların demeleri sebebiyledir (Ne demeleri sebebiyledir?) | Bize değmeyecek (Ne?) | Ateş

اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۖ وَغَرَّهُمْ ف۪ي د۪ينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ
Ancak sayılı günler [değecek] | Ve onları aldattı | Dinleri konusunda (Ne aldattı?) | O sözler ki | Onlar idiler | [O sözleri] uyduruyorlardı | Nasıldır? (Ne vakit?)

اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ ف۪يهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
Onları topladığımızda (Niçin?) | Bir gün için ki | Hiç şüphe yok (Nerede?) | O günde (Daha ne vakit?) | Ve ödendiği vakit (Kim?) | Her nefis (Ne ödendiği zaman?) | O şey ki | Kazandı

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
Halbuki onlar | Zulmedilmezler | De ki | Allah'ım! (O Allah'tan bedel) | Mülkün sahibi | Sen verirsin (Neyi?) | Mülkü (Kime?) | O kimseye ki

تَشَٓاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَٓاءُۘ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَٓاءُ وَتُذِلُّ
Sen diliyorsun (Daha?) | Ve de çekip alırsın (Neyi?) | Mülkü (Kimden çekip alırsın?) | O kimseden ki | Sen diliyorsun (Daha ne yaparsın?) | Ve yüceltirsin (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyorsun | Ve alçaltırsın (Kimi?)

مَنْ تَشَٓاءُۜ بِيَدِكَ الْخَيْرُۜ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ
O kimseyi ki | Sen diliyorsun | Ancak senin elindedir (Ne?) | Hayır | Şüphesiz ki sen | Her şey üzerine (Nesin?) | Kudreti olansın | Geçirirsin (Neyi?)

الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۘ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
Geceyi (Nereye?) | Gündüzün içine (Daha?) | Ve geçirirsin (Neyi?) | Gündüzü (Nereye?) | Gecenin içine | Ve çıkarırsın (Neyi?) | Diriyi (Neden çıkarırsın?)

مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّۘ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَٓاءُ
Ölüden (Daha?) | Ve çıkarırsın (Neyi?) | Ölüyü (Neden çıkarırsın?) | Diriden (Daha?) | Ve rızık verirsin (Kime?) | O kimseye ki | Diliyorsun (Nasıl rızık verirsin?)

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ
Hesapsızca | Edinmesin! (Kim?) | Müminler (Kimi?) | Kafirleri (Ne edinmesin?) | Dostlar (Öyle dostlar ki)

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ ف۪ي شَيْءٍ
Müminlerden başka | Ve her kim de yaparsa (Neyi?) | Bunu | Allah katında değildir (Nerede değildir?) | Hiçbir değerde

اِلَّٓا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةًۜ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُۜ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَص۪يرُ ﴿٢٨﴾
Ancak sakınmanız hariç (Kimden?) | Onlardan (Nasıl?) | Sakınmakla | Ve sizi sakındırıyor (Kim?) | Allah (Neden sakındırıyor?) | Kendisinden | Ve yalnız Allah'adır (Ne?) | Dönüş

قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا ف۪ي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَيَعْلَمُ مَا
De ki | Eğer gizlerseniz (Neyi?) | O şeyi ki | Sinelerinizdedir | Ya da onu açığa çıkarırsanız | Onu bilir (Kim?) | Allah (Daha?) | Ve de bilir (Neyi?) | O şeyi ki

فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾
Göklerdedir (Daha?) | Ve o şeyi ki | Yeryüzündedir | Allah | Her şeye (Nedir?) | Güç yetirendir

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ	مَا	عَمِلَتْ	مِنْ خَيْرٍ	مُحْضَرًا	وَمَا	عَمِلَتْ
Her nefsin bulacağı günü [yâd et] *(Neyi bulacağı günü?)*	O şeyi ki	İşledi *(O işlediği şey nedendir?)*	Hayırdan *(O şey ne olduğu halde?)*	Hazırlanmış olduğu halde	Ve o şey ki	İşledi *(Neden?)*

مِنْ سُوءٍ	تَوَدُّ	لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا	وَبَيْنَهُ	اَمَدًا بَعِيدًا	وَيُحَذِّرُكُمُ	اللّٰهُ
Kötülükten	İster [o nefis]	Keşke kendisinin arasıyla olsaydı	O kötülük arasında *(Ne olsaydı?)*	Uzun bir mesafe	Ve sizi sakındırıyor *(Kim?)*	Allah *(Kimden sakındırıyor?)*

نَفْسَهُ	وَاللّٰهُ	رَؤُفٌ	بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾	قُلْ	اِنْ كُنْتُمْ	تُحِبُّونَ	اللّٰهَ	فَاتَّبِعُونِي
Kendisinden	Allah *(Nedir?)*	Çok şefkatlidir *(Kime?)*	Kullarına	De ki	Şayet siz iseniz	Seviyor iseniz *(Kimi?)*	Allah'ı	Bana tabi olun

يُحْبِبْكُمُ	اللّٰهُ	وَيَغْفِرْ	لَكُمْ	ذُنُوبَكُمْ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٣١﴾	قُلْ
Ki sizi sevsin *(Kim?)*	Allah	Ve de bağışlasın *(Kim için?)*	Sizin için *(Neyi bağışlasın?)*	Günahlarınızı	Allah *(Nedir?)*	Ziyade mağfiret edendir *(Daha nedir?)*	Ziyade merhamet edendir	De ki

اَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَالرَّسُولَ	فَاِنْ تَوَلَّوْا	فَاِنَّ اللّٰهَ	لَا يُحِبُّ	الْكَافِرِينَ
İtaat edin *(Kime?)*	Allah'a *(Daha kime itaat edin?)*	Ve resulüne	Şayet yüz çevirirlerse	Şüphesiz ki Allah	Sevmez *(Kimi?)*	Kafirleri

﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ	اصْطَفٰى	اٰدَمَ	وَنُوحًا	وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ	وَاٰلَ عِمْرٰنَ
Muhakkak ki Allah	Seçkin kıldı *(Kimi?)*	Ademi *(Daha kimi?)*	Ve Nuhu *(Daha kimi?)*	Ve İbrahim ailesini *(Daha kimi?)*	Ve İmran ailesini *(Kim üzerine seçkin kıldı?)*

عَلَى الْعَالَمِينَ	﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً	بَعْضُهَا	مِنْ بَعْضٍ	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾
Alemler üzerine	Bir zürriyet ki *(Onları ne oldukları halde seçkin kıldı?)*	Onun bazısı *(Nedir?)*	Bazısındandır	Allah *(Nedir?)*	Her şeyi işitendir *(Daha nedir?)*	Her şeyi bilendir

اِذْ	قَالَتِ	امْرَاَتُ عِمْرٰنَ	رَبِّ	اِنِّي	نَذَرْتُ	لَكَ	مَا	فِي بَطْنِي
Yad et o vakti ki	O vakit demişti *(Kim?)*	İmran'ın hanımı	Rabbim!	Şüphesiz ben	Adadım *(Kim için?)*	Senin için *(Neyi?)*	O şeyi ki *(Neredir?)*	Benim karnımdadır *(O şey ne olduğu halde?)*

مُحَرَّرًا	فَتَقَبَّلْ	مِنِّي	اِنَّكَ	اَنْتَ السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾	فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
Hür bırakılmış olduğu halde	Sen kabul buyur *(Kimden?)*	Benden	Zira şüphesiz ki sen *(Nesin?)*	Sensin hakkıyla işiten *(Daha nesin?)*	Hakkıyla bilen	Ne zaman ki onu doğurdu

قَالَتْ	رَبِّ	اِنِّي	وَضَعْتُهَا	اُنْثٰى	وَاللّٰهُ	اَعْلَمُ	بِمَا	وَضَعَتْ
Dedi	Rabbim!	Şüphesiz ki ben	Onu doğurdum *(O ne olduğu halde?)*	Dişi	Ki Allah *(Nedir?)*	En iyi bilendir *(Neyi?)*	O şeyi ki	Doğurdu

وَلَيْسَ	الذَّكَرُ	كَالْاُنْثٰى	وَاِنِّي	سَمَّيْتُهَا	مَرْيَمَ	وَاِنِّي	اُعِيذُهَا	بِكَ
Ve değildir *(Ne?)*	Erkek *(Ne gibi değildir?)*	Kız gibi	Ve ben	Onu isimlendirdim *(Ne diye?)*	Meryem diye	Ve yine ben	Onu sığındırırım *(Kime?)*	Sana *(Daha kimi sığındırırım?)*

وَذُرِّيَّتَهَا	مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾	فَتَقَبَّلَهَا	رَبُّهَا	بِقَبُولٍ حَسَنٍ
Ve onun zürriyetini *(Kimden?)*	Kovulmuş şeytandan	Onu kabul etti *(Kim?)*	Onun rabbi *(Nasıl kabul etti?)*	Güzel kabul ile *(Daha?)*

وَاَنْبَتَهَا	نَبَاتًا حَسَنًا	وَكَفَّلَهَا	زَكَرِيَّا	كُلَّمَا دَخَلَ	عَلَيْهَا	زَكَرِيَّا
Ve onu yetiştirdi *(Nasıl?)*	Güzel bir yetiştirmekle	Onu himayesine bıraktı *(Kimin?)*	Zekeriya'nın	Her ne vakit girse *(Kimin yanına?)*	Meryem'in yanına *(Kim?)*	Zekeriya *(Nerede?)*

الْمِحْرَابَ	وَجَدَ	عِنْدَهَا	رِزْقًا	قَالَ	يَا مَرْيَمُ	اَنّٰى	لَكِ هٰذَا	قَالَتْ
Mihrabda	Bulurdu *(Nerede?)*	Meryem'in yanında *(Ne bulurdu?)*	Rızık	Dedi ki	Ey Meryem	Nereden?	Sana bu rızıklar	Dedi ki

هُوَ	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	يَرْزُقُ	مَنْ	يَشَاءُ	بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾
O *(Nedir?)*	Allah katındandır	Şüphesiz ki Allah	Rızık verir *(Kime?)*	O kimseye ki	Diliyor *(Nasıl verir?)*	Hesapsızca

30. Her nefis ne hayır işlemiş ve ne kötülük yapmışsa, onları önüne konmuş bulacağı gün, onlarla arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Ve Allah kullarını çok esirgiyor.

31. De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizleri sevsin ve suçlarınızı bağışlasın." Allah Mağfiret edendir, merhamet edendir.

32. De ki: "Allah'a ve Rasülune itaat edin." Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.

33. Gerçekten Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini seçti, âlemlere üstün kıldı.

34. Bir soy olarak (hep tevhit dini üzere) birbirinden gelmişlerdir. Allah işitendir, bilendir.

35. İmran'ın karısı: " Ey Rabbim! Karnımdakini her türlü bağımlılıktan kurtulmuş olarak sana adadım. Hemen kabul et bunu benden; çünkü hakkıyla işiten ve bilen sensin" demişti.

36. Derken karnındaki çocuğu doğurdu. Allah onun ne doğurduğunu bilip dururken şöyle dedi: " Ey Rabbim! Onu kız doğurdum. Erkek kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Ve işte ben onu ve soyunu kovulmuş şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum."

37. Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul buyurdu ve güzel bir şekilde yetiştirdi ve Zekeriyya'nın himayesine verdi. Zekeriyya ne zaman kızın bulunduğu mihraba girse, onun yanında yeni bir rızık bulurdu. "Ey Meryem! Bu sana nereden geldi?" deyince, o da: "Bu, Allah katındandır." derdi. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

38. O sırada Zekeriyya Rabbine dua etti: “Rabbim! Bana katından bir temiz soy ihsan eyle. Şüphesiz sen, duayı hakkıyle işitensin.” dedi.

39. Derken, o kalkmış mihrabda namaz kılarken, melekler kendisine şöyle seslendiler: “Haberin olsun, Allah sana, Allah’tan bir kelimeyi doğrulayacak, hem bir efendi, hem son derece zahit ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya’yı müjdeliyor.”

40. Zekeriyya: “Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmış, karım da kısırken benim nasıl oğlum olur?” dedi. Allah buyurdu ki: “İşte böyle, Allah ne dilerse yapar.”

41. Zekeriyya: “Ey Rabbim! Bana bir alâmet ver” dedi. Allah da buyurdu ki: “Senin için alâmet, insanlara üç gün, sadece işaretten başka söz söyleyememendir. Bununla beraber Rabbini çok zikret, sabah akşam tesbih et.”

42. Hani melekler şöyle demişti : “Ey Meryem! Kuşkusuz Allah seni süzüp seçti ve seni tertemiz kıldı. Hem seni dünya kadınlarına üstün kıldı.

43. Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, secdeye kapan ve rükû edenlerle beraber rükû et.”

44. İşte bu, sana gayb haberlerindendir. Onu sana vahiy ile bildiriyoruz. Ey Muhammed! “Meryem’i kim himayesine alıp koruyacak?” diye kalemleriyle kura atarlarken de çekişirlerken de sen yanlarında değildin.

45. Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! Haberin olsun, Allah seni tarafından bir kelime ile müjdeliyor. Adı Mesih, Meryem oğlu İsâ’dır; dünyada da ahirette de itibarlı, aynı zamanda Allah’a çok yakın olanlardandır.

هُنَالِكَ	دَعَا	زَكَرِيَّا	رَبَّهُ	قَالَ	رَبِّ	هَبْ	لِي	مِنْ لَدُنْكَ
Oracıkta	Dua etti (Kim?)	Zekeriya (Kime?)	Rabbine	Dedi ki	Rabbim!	Hibe et (Kime?)	Bana (Nereden?)	Katından (Ne hibe et?)

ذُرِّيَّةً	طَيِّبَةً	اِنَّكَ	سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾	فَنَادَتْهُ	الْمَلٰٓئِكَةُ	وَهُوَ	قَائِمٌ
Bir zürriyet ki	Tertemiz	Şüphe siz ki sen (Nesin?)	Duayı ziyade işitensin	Ona nida etti (Kim?)	Melekler	Halbuki O (Nedir?)	Ayakta (Ayakta ne olduğu halde?)

يُصَلِّي	فِي الْمِحْرَابِ	اَنَّ اللّٰهَ	يُبَشِّرُكَ	بِيَحْيٰى	مُصَدِّقًا	بِكَلِمَةٍ
Namaz kılıyor (Nerede?)	Mihrapta	Şüphesiz Allah	Seni müjdeliyor (Neyle müjdeliyor?)	Yahya ile (O Yahya ne olduğu halde?)	Doğrulayıcı (Neyi?)	Bir kelimeyi (Kim tarafından olan bir kelime?)

مِنَ اللّٰهِ	وَسَيِّدًا	وَحَصُورًا	وَنَبِيًّا	مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾	قَالَ	رَبِّ
Allah tarafından (Daha ne olduğu halde?)	Ve de efendi (Daha ne olduğu halde?)	Nefsine/şehvetine hakim (Daha ne olduğu halde?)	Ve nebi (Öyle nebi ki)	Salihlerden	Dedi ki	Rabbim!

اَنّٰى	يَكُونُ	لِي	غُلَامٌ	وَقَدْ بَلَغَنِيَ	الْكِبَرُ	وَامْرَاَتِي	عَاقِرٌ	قَالَ
Nasıl	Olur (Kim için?)	Benim için (Ne?)	Bir çocuk	Halbuki bana ulaştı (Ne?)	Yaşlılık	Ve benim hanımım da (Nedir?)	Kısırdır	Dedi

كَذٰلِكَ	اللّٰهُ يَفْعَلُ	مَا	يَشَاءُ ﴿٤٠﴾	قَالَ	رَبِّ	اجْعَلْ	لِي	اٰيَةً	قَالَ
Böyledir	Allah yapar (Neyi?)	O şeyi ki	Diliyor	Dedi ki	Rabbim!	Kıl (Kim için?)	Benim için (Ne kıl?)	Bir işaret	Dedi ki

اٰيَتُكَ	اَلَّا تُكَلِّمَ	النَّاسَ	ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ	اِلَّا رَمْزًا	وَاذْكُرْ	رَبَّكَ
Senin işaretin	Konuşamamandır (Kimle?)	İnsanlarla (Ne kadar?)	Üç gün	Ancak işaretle konuşman hariç	Zikret (Kimi?)	Rabbini (Nasıl?)

كَثِيرًا	وَسَبِّحْ	بِالْعَشِيِّ	وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾	وَاِذْ	قَالَتِ	الْمَلٰٓئِكَةُ
Çokça (Daha?)	Ve tesbih et (Ne vakit?)	Akşam (Daha?)	Ve sabah	(Yâd et) O vakti ki	Demişti (Kim?)	Melekler

يَا مَرْيَمُ	اِنَّ اللّٰهَ	اصْطَفٰيكِ	وَطَهَّرَكِ	وَاصْطَفٰيكِ
Ey Meryem	Muhakkak ki Allah	Seni seçti (Daha?)	Ve seni temiz yaptı (Daha?)	Ve seni seçkin kıldı (Kim üzerine?)

عَلٰى نِسَٓاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾	يَا مَرْيَمُ	اقْنُتِي	لِرَبِّكِ	وَاسْجُدِي
Bütün alemlerin kadınları üzerine	Ey Meryem	Boyun eğ! (Kim için?)	Rabbin için (Daha?)	Ve secde et (Daha?)

وَارْكَعِي	مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾	ذٰلِكَ	مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ	نُوحِيهِ	اِلَيْكَ
Ve ruku et (Kimle birlikte?)	Ruku edenlerle birlikte	İşte bu (Nedir?)	Gayb haberlerindendir	Biz vahyediyoruz onu (Kime?)	Sana

وَمَا كُنْتَ	لَدَيْهِمْ	اِذْ يُلْقُونَ	اَقْلَامَهُمْ	اَيُّهُمْ	يَكْفُلُ	مَرْيَمَ
Ve sen olmadın (Nerede?)	Onların yanında (Ne vakit?)	Attıkları vakit (Neyi?)	Kalemlerini	Ki onların hangisi	Himaye edecek (Kimi?)	Meryemi

وَمَا كُنْتَ	لَدَيْهِمْ	اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾	اِذْ	قَالَتِ	الْمَلٰٓئِكَةُ
Ve sen değildin de (Nerede?)	Onların yanında (Ne vakit?)	Çekiştikleri vakit	[Yâd et] O vakti ki	Demişti (Kim?)	Melekler

يَا مَرْيَمُ	اِنَّ اللّٰهَ	يُبَشِّرُكِ	بِكَلِمَةٍ	مِنْهُ	اسْمُهُ	الْمَسِيحُ
Ey Meryem!	Şüphesiz ki Allah	Seni müjdeliyor (Neyle?)	Bir kelimeyle (Öyle kelime ki)	Kendisinden	Onun ismi (Nedir?)	Mesihtir [Ondan bedel?]

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ	وَجِيهًا	فِي الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِ	وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾
Meryem oğlu İsa’dır	İtibarlı (Nerede?)	Dünyada (Daha nerede?)	Ve ahirette (Daha ne olduğu halde?)	Ve Allah katında yakın kılınanlardan olduğu halde

وَيُكَلِّمُ	النَّاسَ	فِى الْمَهْدِ	وَكَهْلًا	وَمِنَ الصَّالِحِينَ
(O kelime daha ne olduğu halde?) Ve konuşacak olduğu halde (Kimle?)	İnsanlarla (Ne vakit konuşacak?)	Beşikte iken (Daha ne vakit?)	Ve yetişkin iken (Yine o kelime ne olduğu halde?)	Salihlerden olduğu halde

﴿٤٦﴾ قَالَتْ	رَبِّ	اَنّٰى	يَكُونُ	لِى	وَلَدٌ	وَلَمْ يَمْسَسْنِى	بَشَرٌ	قَالَ
Dedi ki	Rabbim!	Nasıl?	Olur (Kim için?)	Benim için (Ne?)	Bir çocuk	Halbuki bana dokunmadı (Kim?)	Hiçbir insan	Dedi ki

كَذٰلِكِ	اللّٰهُ	يَخْلُقُ	مَا	يَشَٓاءُ	اِذَا قَضٰٓى	اَمْرًا	فَاِنَّمَا يَقُولُ
Böyledir!	Allah	Yaratır (Neyi?)	O şeyi ki	Diliyor	Hükmettiği zaman (Neye?)	Bir işe	Ancak der (Kime?)

لَهُ	كُنْ	فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾	وَيُعَلِّمُهُ	الْكِتَابَ	وَالْحِكْمَةَ	وَالتَّوْرٰيةَ
Ona	Ol	Hemen oluverir	Ve ona öğretecek (Neyi öğretecek?)	Yazmayı (Daha neyi öğretecek?)	Ve hikmeti (Daha?)	Ve Tevratı (Daha?)

وَالْاِنْجٖيلَ ﴿٤٨﴾	وَرَسُولًا	اِلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ	اَنّٖى
Ve İncili (Allah onu daha ne kılacak?)	Peygamber kılacak (Kime?)	İsrailoğullarına	Şüphesiz ben

قَدْ جِئْتُكُمْ	بِاٰيَةٍ	مِنْ رَبِّكُمْ	اَنّٖٓى	اَخْلُقُ	لَكُمْ	مِنَ الطّٖينِ
Size getirdim (Ne?)	Bir mucize (Kimden?)	Rabbinizden	Şüphesiz ki ben	Yaparım (Kim için?)	Sizin için (Neden yaparım?)	Çamurdan (Ne yaparım?)

كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ	فَاَنْفُخُ	فٖيهِ	فَيَكُونُ	طَيْرًا	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاُبْرِئُ
Kuş suretinde bir şey	Sonra da üflerim (Neye?)	Ona	O da oluverir	Kuş (Neyle kuş olur?)	Allah'ın izniyle	Ve iyileştiririm (Kimi?)

الْاَكْمَهَ	وَالْاَبْرَصَ	وَاُحْيِ	الْمَوْتٰى	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاُنَبِّئُكُمْ	بِمَا
Körü (Daha kimi?)	Alacalıyı (Daha ne yaparım?)	Ve diriltirim (Kimi?)	Ölüyü (Neyle diriltirim?)	Allah'ın izniyle (Daha ne yaparım?)	Ve size bildiririm (Neyi?)	O şeyi ki

تَاْكُلُونَ	وَمَا	تَدَّخِرُونَ	فٖى بُيُوتِكُمْ	اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	لَاٰيَةً	لَكُمْ
Siz yiyorsunuz (Daha neyi bildiririm?)	Ve o şeyi ki	Saklıyorsunuz (Nerede?)	Evlerinizde	Şüphesiz ki bunda vardır (Ne vardır?)	Elbette ayet/delil (Kim için?)	Sizin için

اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنٖينَ ﴿٤٩﴾	وَمُصَدِّقًا	لِمَا	بَيْنَ يَدَىَّ	مِنَ التَّوْرٰيةِ
Şayet siz iseniz	İnananlar (Ben size daha ne olduğum halde geldim?)	Doğrulayıcı olduğum halde	O şeyi ki	Benim önümdedir (Nedir o benim önümdeki?)	Tevrat (Daha niçin geldim?)

وَلِاُحِلَّ	لَكُمْ	بَعْضَ الَّذٖى	حُرِّمَ	عَلَيْكُمْ	وَجِئْتُكُمْ	بِاٰيَةٍ
Ve helal kılmak için (Kime?)	Size (Neyi?)	O şeyin bir kısmını ki	Haram kılındı (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize	Ve size getirdim (Ne?)	Bir ayet (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	وَاَطٖيعُونِ ﴿٥٠﴾	اِنَّ اللّٰهَ	رَبّٖى	وَرَبُّكُمْ
Rabbinizden	Artık korkun (Kimden?)	Allah'dan (Daha?)	Ve bana itaat edin	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)	Benim rabbimdir (Daha nedir?)	Ve sizin de rabbinizdir

فَاعْبُدُوهُ	هٰذَا	صِرَاطٌ	مُسْتَقٖيمٌ ﴿٥١﴾	فَلَمَّٓا اَحَسَّ	عٖيسٰى
Artık ona ibadet edin!	İşte bu (Nedir?)	Bir yoldur ki	Dosdoğru	Ne zaman ki hissetti (Kim?)	İsa (Kimden?)

مِنْهُمُ	الْكُفْرَ	قَالَ	مَنْ	اَنْصَارٖٓى	اِلَى اللّٰهِ	قَالَ	الْحَوَارِيُّونَ
Onlardan (Ne hissetti?)	Küfür/inkar	Dedi ki	Kimdir	Benim yardımcılarım (Neye doğru?)	Allah'a doğru	Dedi (Kim?)	Havariler

نَحْنُ	اَنْصَارُ اللّٰهِ	اٰمَنَّا	بِاللّٰهِ	وَاشْهَدْ	بِاَنَّا	مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾
Biz (Neyiz?)	Allah'ın yardımcılarıyız	Biz iman ettik (Kime?)	Allah'a	Ve şahit ol	Şüphesiz ki biz (Neyiz?)	Müslümanlarız

46. İnsanlara hem beşikte iken, hem de yetişkin iken söz söyleyecektir. Ve o salihlerdendir.

47. (Meryem): "Ey Rabbim, bana bir erkek eli değmediği halde nasıl çocuğum olur?" dedi. Allah şöyle buyurdu; "işte böyledir, Allah dilediğini yaratır. Allah bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece "Ol" der, o da oluverir.

48. Ve ona hem yazıyı, hem hikmeti, hem de Tevrat ve İncil'i öğretecek.

49. Onu İsrailoğullarına Peygamber olarak gönderecek; onlara diyecek ki: "Ben, size Rabbinizden bir mucize ile geldim. Ben size çamurdan kuş biçimi gibi bir yaratık yaparım, içine üflerim de; Allah'ın izniyle hemen bir kuş olur. Yine Allah'ın izniyle, körü ve alaca hastasını iyi eder, ölüleri diriltirim. Ve size evlerinizde yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi haber veririm. Eğer inanan kimseler iseniz, bunda sizin için bir ibret vardır."

50. Hem Tevrat'tan önümde bulunanı doğrulayıcı olarak ve hem de size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılayım diye, Rabbinizden size bir âyet ile geldim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin.

51. Şüphesiz Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O'na ibadet edin! İşte bu, doğru yoldur.

52. Bunun üzerine İsa onların inkârlarını hissettiğinde: "Allah yolunda yardımcılarım kim?" dedi. Havariler: "Allah yolunda yardımcılar biziz. Allah'a iman ettik. Şahit ol ki, biz imanı lekesiz Müslümanlarız." dediler.

53. Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik, peygamberin ardınca gittik. Artık bizi şahitlerle beraber yaz.

54. Bununla beraber tuzak kurdular, Allah da tuzaklarına tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

55. O zaman Allah şöyle buyurdu: "Ey İsa! Emin ol senin hayatına son verecek olan Ben'im, seni kendime yükselteceğim ve seni inkârcılardan temizleyeceğim. Ve hem sana uyanları, kıyamete kadar o inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz banadır. İhtilafa düştüğünüz şeyler hakkında o zaman aranızda hükmü ben vereceğim.

56. İnkâr edenlere gelince, onlara dünyada da, ahirette de şiddetli bir şekilde azap edeceğim, onların hiçbir yardımcıları da olmayacaktır."

57. Ancak İman edip iyi işler yapanlara gelince, onlara ecirlerini tamamıyla öder. Allah zalimleri sevmez.

58. İşte o hüküm, biz onu sana bu âyetlerden ve hikmetli zikirden parça parça okuyoruz.

59. Doğrusu Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra da ona "ol!" dedi, o da oluverdi.

60. Bu gerçek senin Rabbindendir, o halde şüphe edenlerden olma.

61. Sana gelen ilimden sonra artık her kim bu konuda seninle tartışacak olursa, haydı de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da lanetleşelim. Allah'ın lanetini yalancıların boynuna geçirelim."

رَبَّنَا	Ey rabbimiz
اٰمَنَّا	Biz iman ettik (Neye?)
بِمَا	O şeye ki
اَنْزَلْتَ	Sen indirdin (Daha?)
وَاتَّبَعْنَا	Ve tabi olduk (Kime?)
الرَّسُولَ	Rasule
فَاكْتُبْنَا	Sen de bizi yaz (Kimlerle birlikte?)
مَعَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٣﴾	Şahitlerle birlikte
وَمَكَرُوا	Ve tuzak kurdular
وَمَكَرَ	Tuzaklarına karşılık verdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ	Tuzakları boşa çıkaranların en hayırlısıdır
﴿٥٤﴾ اِذْ	O vakit ki
قَالَ	Demişti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne demişti:)
يَا ع۪يسٰٓى	Ey İsa!
اِنّ۪ي	Muhakkak ki ben (Neyim?)
مُتَوَفّ۪يكَ	Seni vefat ettiriciyim (Daha?)
وَرَافِعُكَ	Ve seni yükselticiyim (Nereye?)
اِلَيَّ	Kendime (Daha neyim?)
وَمُطَهِّرُكَ	Ve seni temizleyiciyim (Kimden?)
مِنَ الَّذ۪ينَ	O kimselerden ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Daha neyim?)
وَجَاعِلُ الَّذ۪ينَ	Ve o kimseleri kılıcıyım ki
اتَّبَعُوكَ	Sana tabi oldular (Ne kılıcıyım?)
فَوْقَ الَّذ۪ينَ	O kimselerin üstünde ki
كَفَرُٓوا	İnkar ettiler (Ne vakte kadar?)
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününe kadar
ثُمَّ اِلَيَّ	Sonra da yalnız banadır (Ne?)
مَرْجِعُكُمْ	Sizin dönüşünüz
فَاَحْكُمُ	Ve [o vakit] ben hükmedeceğim (Nerede?)
بَيْنَكُمْ	Aranızda (Ne konuda?)
ف۪يمَا	O konuda ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Nerede?)
ف۪يهِ	O konuda (Ne oldunuz?)
تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾	İhtilaf ediyor
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
فَاُعَذِّبُهُمْ	Onlara azap edeceğim (Nasıl?)
عَذَابًا	Bir azapla ki
شَد۪يدًا	Şiddetli (Nerede azap edeceğim?)
فِي الدُّنْيَا	Dünyada (Daha nerede azap edeceğim?)
وَالْاٰخِرَةِ	Ve ahirette
وَمَا لَهُمْ	Ve onlar için yoktur (Ne?)
مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٥٦﴾	Yardım ediciler
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ve o kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve de işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	İyi işleri
فَيُوَفّ۪يهِمْ	Tam olarak verecektir onlara (Neyi tam olarak verecektir?)
اُجُورَهُمْ	Ecirlerini
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٧﴾	Zalimleri
ذٰلِكَ	İşte bu
نَتْلُوهُ	Onu anlatıyoruz (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana (O ne olduğu halde?)
مِنَ الْاٰيَاتِ	Ayetlerden (Daha ne olduğu halde?)
وَالذِّكْرِ الْحَك۪يمِ ﴿٥٨﴾	Hikmetli öğütlerden olduğu halde
اِنَّ مَثَلَ ع۪يسٰى	Şüphesiz ki İsa'nın durumu (Nerede?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah katında (Ne gibidir?)
كَمَثَلِ اٰدَمَ	Adem'in durumu gibidir
خَلَقَهُ	Onu yarattı (Neden?)
مِنْ تُرَابٍ	Topraktan
ثُمَّ قَالَ	Sonra da dedi (Kime?)
لَهُ	Ona (Ne dedi?)
كُنْ	Ol
فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾	O da oldu
اَلْحَقُّ	Hak (Nedir?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbindendir
فَلَا تَكُنْ	Artık olma (Kimlerden?)
مِنَ الْمُمْتَر۪ينَ	Şüpheye düşenlerden
﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَٓاجَّكَ	Her kim seninle tartışacak olursa (Ne konuda?)
ف۪يهِ	Bu konuda (Ne vakit?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
جَٓاءَكَ	Sana geldi (O gelen şey de nedendir?)
مِنَ الْعِلْمِ	İlimdendir
فَقُلْ	De ki
تَعَالَوْا	Haydi gelin
نَدْعُ	Çağıralım (Kimi?)
اَبْنَٓاءَنَا	Çocuklarımızı (Daha?)
وَاَبْنَٓاءَكُمْ	Ve sizin çocuklarınızı (Daha?)
وَنِسَٓاءَنَا	Ve kadınlarımızı (Daha?)
وَنِسَٓاءَكُمْ	Sizin de kadınlarınızı (Daha?)
وَاَنْفُسَنَا	Ve kendimizi (Daha?)
وَاَنْفُسَكُمْ	Sizin de kendinizi
ثُمَّ نَبْتَهِلْ	Sonra beddua edelim
فَنَجْعَلْ	Ve kılalım (Neyi?)
لَعْنَتَ اللّٰهِ	Allah'ın lanetini (Kim üzerine kılalım?)
عَلَى الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦١﴾	Yalancılar üzerine

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ

Şüphesiz ki bu (Nedir?) | Elbette onlar kıssalardır (Öyle kıssalar ki) | Hak olan | Ve hiçbir ilah yoktur | Ancak Allah vardır | Ve muhakkak ki Allah | Elbette o (Nedir?)

الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِالْمُفْسِدٖينَ

Çok güçlüdür (Daha nedir?) | Son derece hikmet sahibidir | Şayet yüz çevirirlerse | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Kimi?) | Bozgunculuk yapanları

﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَٓاءٍ

De ki | Ey kitap ehli! | Gelin (Neye?) | Bir kelimeye ki | Adildir/doğrudur (Nerede?)

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا

Bizimle sizin aranızda (Nedir o kelime?) | İbadet etmemizdir | Ancak Allah'a ibadet etmemiz müstesna (Daha?) | Ve şirk koşmamızdır (Kime?) | O'na (Neyi?) | Hiçbir şeyi (Daha?)

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا

Ve edinmemesidir (Kimin?) | Bizden birinin (Kimi?) | Diğer birini (Ne edinmemesi?) | Rabler (Öyle rabler ki) | Allah'dan başka | Şayet yüz çevirirlerse

فَقُولُوا اشْهَدُوا بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ

O vakit deyin | Şahit olun ki | Şüphesiz biz Müslümanlarız | Ey Kitap ehli | Niçin tartışıyorsunuz (Ne konuda?)

فٖٓي اِبْرٰهٖيمَ وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْجٖيلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ

İbrahim hakkında | Halbuki indirilmedi (Ne?) | Tevrat (Daha?) | Ve İncil | Ancak ondan sonra indirildi

اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ حَاجَجْتُمْ فٖيمَا لَكُمْ بِهٖ

Hala akıl etmiyor musunuz? | İşte | Siz | O kimselersiniz ki | Tartışırsınız (Nerede?) | O konuda ki | Sizin için vardır (Neye dair?) | O konuya dair (Ne vardır?)

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَٓاجُّونَ فٖيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

Bir bilgi | Peki neden tartışıyorsunuz (Nerede?) | O şeyde ki | Sizin için yoktur (Neye dair?) | O şeye dair (Ne yoktur?) | Bir bilgi | Allah | Bilir

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهٖيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ

Ve halbuki siz | Bilmezsiniz | Ve İbrahim olmadı (Ne olmadı?) | Yahudi (Daha?) | Ve Hıristiyan da olmadı | Şu kadarı var ki

كَانَ حَنٖيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ

O idi (Ne idi?) | Hanif idi (Ne olduğu halde?) | Müslüman olduğu halde | Ve o olmadı da (Kimlerden?) | Müşriklerden | Şüphesiz ki insanların en yakını (Kime?)

بِاِبْرٰهٖيمَ لَلَّذٖينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا

İbrahim'e (Kimdir?) | Elbette o kimselerdir ki | Ona tabi oldular (Daha kimdir?) | Ve bu peygamberdir (Daha kimdir?) | Ve o kimselerdir ki | İman ettiler

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ

Allah (Nedir?) | Müminlerin dostudur | İstedi (Kim?) | Bir taife (Öyle taife ki) | Kitap ehlinden olan

لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

Sizi bir saptırabilseler! | Halbuki saptırmıyorlar | Ancak kendilerini | Fakat onlar farkına varmazlar

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

Ey kitap ehli! | Niçin inkar ediyorsunuz (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Halbuki siz görüp duruyorsunuz

62. Doğrusu işte budur, o kıssanın gerçek ifadesi... Allah'tan başka bir ilah yoktur. Ve muhakkak ki Allah, evet O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

63. Eğer yüz çevirirlerse, muhakkak ki Allah bozguncuları bilir.

64. De ki: "Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir kelimeye geliniz. Şöyle ki; Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın." Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, o zaman şöyle deyin: "Şahit olun ki, biz gerçekten Müslümanız, sulh taraftarıyız."

65. Ey Kitap ehli! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat da, İncil de ondan sonra indirilmiştir. Bunu da mı kavrayamıyorsunuz?

66. İşte siz böylesiniz. Haydi, biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız, ya hiç ilminiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Hâlbuki Allah bilir, siz bilmezsiniz.

67. İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyan ve fakat Allah'ı bir tanıyan lekesiz bir Müslümandı, müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, şu peygamber ve iman edenlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.

69. Kitap ehlinden bir grup sizi şaşırtmak istediler. Hâlbuki sırf kendilerini şaşırtıyorlar da farkına varmıyorlar.

70. Ey kitap ehli! Allah'ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? Hâlbuki görüp duruyorsunuz.

71. Ey kitap ehli! Niçin hakkı batıla karıştırıyorsunuz ve bildiğiniz halde gerçeği gizliyorsunuz?

72. Kitap ehlinden bir grup da şöyle dedi: "Varın o Mü'minlere indirilene günün başlangıcında inanın, sonunda da inkâr edin, belki onlar da dönerler."

73. Ve kendi dininize uyanlardan başkasına eman vermeyin. De ki: "Şüphesiz hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Size verilenin benzeri birine veriliyor veya Rabbinizin huzurunda size galebe edecekler diye mi bu?" De ki: "Lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, rahmeti bol olan, her şeyi hakkıyla bilendir."

74. Rahmetiyle ayrıcalığı dilediğine bahşeder. Allah, çok büyük lütuf ve kerem sahibidir.

75. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana geri verir. Fakat öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana geri vermez. Çünkü bunlar: "Ümmilere karşı yaptıklarımızdan dolayı (kötülükten) bize vebal yoktur" demelerindendir. Ve Allah'a karşı bile bile yalan söylerler.

76. Hayır yol var, her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten korunursa, şüphesiz Allah o muttakileri sever.

77. Fakat onlar, o Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir paraya satanlar, işte onların ahirette hiç nasibi yoktur. Allah onlarla konuşmayacak, onlara kıyamet günü bakmayacak ve kendilerini temize çıkartmayacaktır. Onların hakkı acı bir azaptır.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	لِمَ تَلْبِسُونَ	الْحَقَّ	بِالْبَاطِلِ	وَتَكْتُمُونَ
Ey kitap ehli!	Niçin karıştırıyorsunuz? (Neyi?)	Hakkı (Neyle?)	Batılla (Daha?)	Ve gizliyorsunuz (Neyi?)

الْحَقَّ	وَاَنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾	وَقَالَتْ	طَٓائِفَةٌ	مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
Hakkı	Halbuki siz	Biliyorsunuz	Ve dedi (Kim?)	Bir taife (Öyle taife ki)	Ehl-i kitaptan olan

اٰمِنُوا	بِالَّذٖٓي	اُنْزِلَ	عَلَى الَّذٖينَ	اٰمَنُوا	وَجْهَ النَّهَارِ	وَاكْفُرُٓوا
İman edin (Kime?)	O şeye ki	İndirildi (Kim üzerine?)	O kimseler üzerine ki	İman ettiler (Ne vakit iman ettiler?)	Günün başında	Ve inkar edin (Ne vakit?)

اٰخِرَهُ	لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾	وَلَا تُؤْمِنُٓوا	اِلَّا لِمَنْ	تَبِعَ	دٖينَكُمْ
Gündüzün sonunda	Umulur ki onlar	Dönerler	Ve inanmayın	Ancak o kimse hariç ki	Tabi oldu (Neye?)	Sizin dininize

قُلْ	اِنَّ الْهُدٰى	هُدَى اللّٰهِ	اَنْ يُؤْتٰٓى	اَحَدٌ	مِثْلَ مَٓا	اُوتٖيتُمْ
De ki	Şüphesiz ki hidayet (Nedir?)	Allah'ın hidayetidir (Neye inanmayın?)	Kendisine verilmesine (Kimin?)	Hiçbir kimsenin (Ne verilmesine?)	O şeyin benzeri ki	Size verildi (Daha neye inanmayın?)

اَوْ يُحَٓاجُّوكُمْ	عِنْدَ رَبِّكُمْ	قُلْ	اِنَّ الْفَضْلَ	بِيَدِ اللّٰهِ	يُؤْتٖيهِ
Ya da aleyhinize delil getireceklerine (Nerede?)	Rabbiniz katında	De ki	Şüphesiz ki lütuf (Nedir?)	Allah'ın elindedir	Onu verir (Kime?)

مَنْ	يَشَٓاءُ	وَاللّٰهُ	وَاسِعٌ	عَلٖيمٌ ﴿٧٣﴾	يَخْتَصُّ	بِرَحْمَتِهٖ	مَنْ	يَشَٓاءُ
O kimseye ki	Diliyor	Allah (Nedir?)	[Lütfu] geniştir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir	Ayırır (Neyi?)	Rahmetini (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor

وَاللّٰهُ	ذُو الْفَضْلِ	الْعَظٖيمِ ﴿٧٤﴾	وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	مَنْ	اِنْ تَأْمَنْهُ
Allah (Nedir?)	Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki)	Çok büyük	Ehl-i kitap içinde vardır	O kimse ki	Şayet ona emanet etsen (Neyi?)

بِقِنْطَارٍ	يُؤَدِّهٖٓ	اِلَيْكَ	وَمِنْهُمْ	مَنْ	اِنْ تَأْمَنْهُ	بِدٖينَارٍ	لَا يُؤَدِّهٖٓ
Kantarlarca [altını]	Onu öder (Kime?)	Sana	Yine onların içinde vardır	O kimse ki	Şayet ona emanet versen (Neyi?)	Bir dinarı	Ödemez

اِلَيْكَ	اِلَّا مَا	دُمْتَ	عَلَيْهِ	قَٓائِمًا	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ قَالُوا
Onu sana	Ancak o durum hariç ki	Sen daim oldun (Kim üzerinde?)	Onun üzerinde (Ne olduğun halde?)	Ayakta	İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Onların demeleri sebebiyledir

لَيْسَ عَلَيْنَا	فِي الْاُمِّيّٖنَ	سَبٖيلٌ	وَيَقُولُونَ	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ
Bizim üzerimize yoktur (Nerede?)	Ümmilerde (Ne yoktur?)	Yol/hak	Ve söylüyorlar (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾	بَلٰى	مَنْ	اَوْفٰى	بِعَهْدِهٖ	وَاتَّقٰى	فَاِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ
Halbuki onlar biliyorlar	Hayır, [yol var]	Her kim	Vefa gösterirse (Neye?)	Ahdine (Daha ne yaparsa?)	Ve sakınırsa	Şüphesiz ki Allah	Sever (Kimi?)

الْمُتَّقٖينَ ﴿٧٦﴾	اِنَّ الَّذٖينَ	يَشْتَرُونَ	بِعَهْدِ اللّٰهِ	وَاَيْمَانِهِمْ	ثَمَنًا قَلٖيلًا
Muttakileri	O kimseler ki	Satıyorlar (Neyi?)	Allah'ın ahdini (Daha neyi satıyorlar?)	Ve yeminleri (Neye karşılık satıyorlar?)	Az bir bedele

اُولٰٓئِكَ	لَا خَلَاقَ	لَهُمْ	فِي الْاٰخِرَةِ	وَلَا يُكَلِّمُهُمُ	اللّٰهُ
İşte onlar	Nasip yoktur (Kim için?)	Onlar için (Nerede?)	Ahirette	Ve konuşmayacaktır onlarla (Kim?)	Allah (Daha?)

وَلَا يَنْظُرُ	اِلَيْهِمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَلَا يُزَكّٖيهِمْ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلٖيمٌ ﴿٧٧﴾
Ve bakmayacaktır (Kime?)	Onlara (Ne vakit?)	Kıyamet gününde (Daha?)	Ve onları temize çıkarmayacaktır	Ve de onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Can yakıcı

وَاِنَّ مِنْهُمْ	Şüphesiz onlardan vardır
لَفَرِيقًا	Elbette bir fırka ki
يَلْوُنَ	Eğip bükerler (Neyi?)
اَلْسِنَتَهُمْ	Dillerini (Neyle?)
بِالْكِتَابِ	Kitap ile (Niçin dillerini eğip bükerler?)
لِتَحْسَبُوهُ	Onu sanasınız diye (Neden sanasınız diye?)
مِنَ الْكِتَابِ	Kitaptan
وَمَا هُوَ	Halbuki o değildir (Neden değildir?)
مِنَ الْكِتَابِ	Kitaptan
وَيَقُولُونَ	Ve derler
هُوَ	O (Nedir?)
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	Allah katındandır
وَمَا هُوَ	Halbuki o değildir (Nereden?)
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	Allah katından
وَيَقُولُونَ	Ve söylerler (Kim üzerine?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah üzerine (Neyi söylerler?)
الْكَذِبَ	Yalanı
وَهُمْ	Halbuki onlar
يَعْلَمُونَ ۝٧٨	Biliyorlar
مَا كَانَ	[Mümkün] Olmadı (Kim için?)
لِبَشَرٍ	Hiçbir beşer için (Ne mümkün olmadı?)
اَنْ يُؤْتِيَهُ	Ona vermesi (Kimin?)
اللّٰهُ	Allah'ın (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Daha neyi?)
وَالْحُكْمَ	Ve hükmü (Daha neyi?)
وَالنُّبُوَّةَ	Ve peygamberliği
ثُمَّ يَقُولَ	Sonra da o beşerin demesi [mümkün olmadı] (Kime demesi?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara
كُونُوا	Olun (Ne olun?)
عِبَادًا	Kullar (Kim için?)
لِي	Benim için (Ben ne olduğum halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'dan başka olduğum halde
وَلٰكِنْ	Şu kadarı var ki (Bir peygamber şöyle der?)
كُونُوا	Olun (Ne olun?)
رَبَّانِيِّنَ	Rabbâniler (Ne sebebiyle Rabbaniler olunuz?)
بِمَا كُنْتُمْ	Olmanız sebebiyle (Ne olmanız?)
تُعَلِّمُونَ	Öğretiyorsunuz (Neyi öğretiyor olmanız?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Daha ne sebebiyle?)
وَبِمَا كُنْتُمْ	Ve olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?)
تَدْرُسُونَ ۝٧٩	Ders alıyor olmanız sebebiyle
وَلَا يَاْمُرَكُمْ	Ve size emretmesi de [mümkün olmaz] (Neyi emretmesi?)
اَنْ تَتَّخِذُوا	Edinmenizi (Kimi?)
الْمَلٰٓئِكَةَ	Melekleri (Daha?)
وَالنَّبِيِّنَ	Ve peygamberleri (Ne edinmenizi?)
اَرْبَابًا	Rabler
اَيَاْمُرُكُمْ	Size emreder mi? (Neyle?)
بِالْكُفْرِ	Küfürle (Neden sonra?)
بَعْدَ اِذْ	O vakitten sonra ki
اَنْتُمْ	Siz (Nesiniz?)
مُسْلِمُونَ ۝٨٠	Müslümanlarsınız
وَاِذْ اَخَذَ	Ve o vakit ki almıştı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ	Peygamberlerin sözünü
لَمَا	Andolsun o şey ki
اٰتَيْتُكُمْ	Size verdim (Nedir o verdiğim şey de?)
مِنْ كِتَابٍ	Kitaptır (Daha?)
وَحِكْمَةٍ	Ve hikmettir
ثُمَّ جَٓاءَكُمْ	Sonra da size geldiğinde (Kim?)
رَسُولٌ	Bir peygamber (Öyle peygamber ki)
مُصَدِّقٌ	Doğrulayıcı (Neyi?)
لِمَا	O şeyi ki
مَعَكُمْ	Sizinle beraberdir
لَتُؤْمِنُنَّ	Elbette iman edeceksiniz (Kime?)
بِهٖ	Ona (Daha?)
وَلَتَنْصُرُنَّهُ	Ve ona yardım edeceksiniz
قَالَ	Dedi
ءَاَقْرَرْتُمْ	İkrar ettiniz mi? (Daha?)
وَاَخَذْتُمْ	Ve aldınız mı? (Ne üzerine?)
عَلٰى ذٰلِكُمْ	Bunun üzerine (Neyi aldınız mı?)
اِصْرِي	Benim sözümü
قَالُوا	Dediler ki
اَقْرَرْنَا	Biz ikrar ettik
قَالَ	Dedi ki
فَاشْهَدُوا	Öyleyse şahit olun
وَاَنَا	Ve ben de (Kimle birlikte?)
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte (Neyim?)
مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝٨١	Şahitlerdenim
فَمَنْ	Ve her kim de
تَوَلّٰى	Yüz çevirirse (Ne vakit?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra
فَاُولٰٓئِكَ	İşte onlar (Nedir?)
هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝٨٢	Fasıkların ta kendisidir
اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ	Allah'ın dininden başkasını mı?
يَبْغُونَ	Arıyorlar
وَلَهُ	Halbuki yalnız ona
اَسْلَمَ	Teslim oldu (Kim?)
مَنْ	O kimseler ki (Nerededir?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerde (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerde (Nasıl teslim oldu?)
طَوْعًا	İsteyerek (Daha?)
وَكَرْهًا	Ve istemeyerek
وَاِلَيْهِ	Ve yalnız ona
يُرْجَعُونَ ۝٨٣	Döndürülecekler

78. Bir de onlardan bir grup vardır, siz onu kitaptan sanasınız diye, dillerini kitaba doğru eğip bükerler. Hâlbuki o kitaptan değildir. Hem "O Allah tarafındandır." derler; oysa o, Allah tarafından değildir. Allah adına bile bile yalan söylerler.

79. Hiçbir insanın, Allah kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdikten sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul olun." deme yetkisi yoktur. Fakat: "Kitap öğretmekte olduğunuz ve ders alıp vermekte olduğunuz için rabbaniler olunuz." der.

80. Ve hiçbir zaman size: "Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin." diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra, size inkârı emreder mi?

81. Hem Allah bir zamanlar peygamberlerden şöyle söz almıştır: "Andolsun ki, size kitab ve hikmet verdim, sonra size beraberinizdekini doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona mutlaka iman edeceksiniz ve kesinlikle ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" buyurdu. Onlar: "Kabul ettik" dediler. Allah da: "Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım." buyurdu.

82. Demek ki bundan sonra her kim dönerse, artık onlar dinden çıkmış fasıklardır.

83. Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir. Ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir.

84. De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık, iman getirdik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız."

85. Her kim İslâm'dan başka bir din ararsa, artık imkânı yok, ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette de hüsrana uğrayanlardan olur.

86. Kendilerine açık deliller gelmiş ve peygamberin hak olduğuna şahadet getirmişlerken, imanlarının arkasından nankörlük edip inkâra sapan bir kavmi, Allah nasıl hidayet nasip eder? Hâlbuki Allah zalimler güruhunu doğru yola iletmez.

87. İşte onların cezaları, Allah'ın, meleklerin, insanların hepsinin lanetinin üzerlerinde olmasıdır.

88. Sonsuza kadar onun içindedirler, azapları hafifletilmez, kendilerine zaman tanınmaz.

89. Ancak bundan sonra tevbe edip kendini düzeltenler başka... Çünkü Allah mağfiret edendir, çok merhamet edendir.

90. İmanlarının arkasından inkâr eden, sonra da inkârında ileri gitmiş olanların tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, sapıkların ta kendisidirler.

91. İnkâr edip kâfir olarak ölenler, kuşkusuz bunların her biri; kendini kurtarmak için dünya dolusu altın fidye verseler bile, hiç birinden kabul edilme ihtimali yoktur. Bunların hakkı can yakıcı bir azaptır ve kendilerini kurtaracak da yoktur.

قُلْ — De ki
اٰمَنَّا — Biz iman ettik (Kime?)
بِاللّٰهِ — Allah'a (Daha neye?)
وَمَٓا — O şeye ki
اُنْزِلَ — İndirildi (Kim üzerine?)
عَلَيْنَا — Bizim üzerimize (Daha neye?)
وَمَٓا — Ve o şeye ki
اُنْزِلَ — İndirildi (Kim üzerine?)
عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ — İbrahim'in üzerine (Daha kimin üzerine indirildi?)

وَاِسْمٰعٖيلَ — Ve İsmail'in (Daha kimin üzerine?)
وَاِسْحٰقَ — Ve İshak'ın (Daha kimin üzerine?)
وَيَعْقُوبَ — Ve Yakup'un (Daha kimin üzerine?)
وَالْاَسْبَاطِ — Ve torunlarının (Daha neye iman ettik?)
وَمَٓا — Ve o şeye ki
اُو۫تِيَ — Verildi (Kim?)
مُوسٰى — Musa (Daha kim verildi?)

وَعٖيسٰى — Ve İsa (Daha kim verildi?)
وَالنَّبِيُّونَ — Ve peygamberler (Kim tarafından verildi?)
مِنْ رَبِّهِمْۚ — Rableri tarafından
لَا نُفَرِّقُ — Biz ayırmayız (Neyi?)
بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ — Onlardan hiç birinin arasını

وَنَحْنُ — Ve de biz
لَهُ — Ona (Neyiz?)
مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ — Teslim olanlarız
وَمَنْ يَبْتَغِ — Ve her kim de ararsa (Neden başka?)
غَيْرَ الْاِسْلَامِ — İslam'dan başka (Ne ararsa?)
دٖينًا — Bir din

فَلَنْ يُقْبَلَ — Asla kabul edilmeyecektir (Kimden?)
مِنْهُۚ — Ondan
وَهُوَ — Ve de o (Nerede?)
فِي الْاٰخِرَةِ — Ahirette (Nedir?)
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٨٥﴾ — Hüsrana uğrayanlardandır
كَيْفَ — Nasıl?

يَهْدِي — Doğru yola eriştirir (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Kimi?)
قَوْمًا — Bir kavmi ki
كَفَرُوا — Kafir oldular (Ne vakit?)
بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ — İmanlarından sonra (Daha neden sonra?)
وَشَهِدُٓوا — Ve şahit olduktan sonra (Neye şahit olduktan sonra?)
اَنَّ الرَّسُولَ — Şüphesiz ki Resul (Nedir?)

حَقٌّ — Haktır
وَجَٓاءَهُمُ — Halbuki onlara gelmişti (Ne?)
الْبَيِّنَاتُۜ — Açık deliller
وَاللّٰهُ — Allah
لَا يَهْدِي — Doğru yola eriştirmez (Kimi?)
الْقَوْمَ — Bir kavmi ki
الظَّالِمٖينَ — Zalimlerdir

﴿٨٦﴾ اُو۬لٰٓئِكَ — İşte onlar
جَزَٓاؤُ۬هُمْ — Onların cezaları (Nedir?)
اَنَّ عَلَيْهِمْ — Şüphesiz onların üzerinedir (Ne?)
لَعْنَةَ اللّٰهِ — Allah'ın laneti (Daha kimin laneti?)
وَالْمَلٰٓئِكَةِ — Ve Meleklerin (Daha kimin?)

وَالنَّاسِ — Ve insanların laneti vardır
اَجْمَعٖينَۙ ﴿٨٧﴾ — Hepsinin (Onlar ne oldukları halde ?)
خَالِدٖينَ — Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)
فٖيهَاۚ — Orada
لَا يُخَفَّفُ — Hafifletilmez (Kimden?)
عَنْهُمُ — Onlardan (Ne?)

الْعَذَابُ — Azap (Daha?)
وَلَا هُمْ — Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?)
يُنْظَرُونَۙ ﴿٨٨﴾ — Kendilerine mühlet veriliyor [olmazlar]
اِلَّا الَّذٖينَ — Ancak o kimseler hariç ki
تَابُوا — Tövbe ettiler (Ne vakit?)
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ — Bundan sonra (Daha?)

وَاَصْلَحُوا — Ve hallerini düzelttiler
فَاِنَّ اللّٰهَ — Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ — Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)
رَحٖيمٌ ﴿٨٩﴾ — Çok merhamet edendir
اِنَّ الَّذٖينَ — Şüphesiz o kimseler ki

كَفَرُوا — İnkar ettiler (Ne vakit?)
بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ — İnanmalarından sonra
ثُمَّ ازْدَادُوا — Sonra arttılar (Ne yönden?)
كُفْرًا — Küfür yönünden
لَنْ تُقْبَلَ — Asla kabul edilmeyecektir (Ne?)
تَوْبَتُهُمْۚ — Onların tövbesi

وَاُو۬لٰٓئِكَ — Ve işte onlar (Nedir?)
هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ — Sapıkların ta kendileridir
اِنَّ الَّذٖينَ — Şüphesiz o kimseler ki
كَفَرُوا — Kafir oldular (Daha?)
وَمَاتُوا — Ve öldüler (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ كُفَّارٌ — Kafirler oldukları halde

فَلَنْ يُقْبَلَ — Asla kabul edilmeyecektir (Kimden?)
مِنْ اَحَدِهِمْ — Onların hiç birinden (Ne?)
مِلْءُ الْاَرْضِ — Yeryüzü dolusu (Ne olarak?)
ذَهَبًا — Altın olarak
وَلَوِ افْتَدٰى — Velev ki fidye verse bile (Neyle?)

بِهٖۜ — O altınlarla
اُو۬لٰٓئِكَ — İşte onlar
لَهُمْ — Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ — Bir azap ki
اَلٖيمٌ — Can yakıcı
وَمَا لَهُمْ — Ve onlar için yoktur da (Ne?)
مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٩١﴾ — Hiçbir yardımcı

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ

Asla eremezsiniz (Neye?) | Tam bir iyilik vasfına (Ne vakte kadar?) | Harcayıncaya kadar (Neden?) | O şeylerden ki | Siz seviyorsunuz | Ve her ne şey harcarsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ

Şüphesiz ki Allah | O şeyi (Nedir?) | Hakkıyla bilendir | Bütün yiyecekler | İdi (Ne idi?) | Helal idi (Kime?) | İsrailoğullarına

اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪لُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ

Ancak o şey hariç ki | Haram kıldı (Kim?) | İsrail (Kime?) | Kendisine (Ne vakit?) | İndirilmesinden önce (Ne?) | Tevrat

قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾

De ki | Öyleyse getirin (Neyi?) | Tevrat'ı | Ve onu okuyun | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyen kimseler

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Her kim | İftira etmişse (Kime?) | Allah'a (Ne iftira ederse?) | Yalanı (Ne vakit?) | Bundan sonra | İşte onlar (Nedir?)

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ

Zalimlerin ta kendileridir | De ki | Doğru söyledi (Kim?) | Allah | Artık tabi olun (Neye?) | İbrahim'in dinine (İbrahim ne olduğu halde?) | Hanif olduğu halde

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي

Ve o İbrahim olmadı da (Kimlerden olmadı?) | Müşriklerden | Şüphesiz ki ilk ev (Öyle ki) | Yapılmış (Kim için?) | İnsanlar için (Nedir?) | O evdir ki

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

Mekke'dedir (O ev ne olduğu halde?) | Mübarek (Daha ne olduğu halde?) | Ve de bir hidayet (Kim için?) | Alemler için | Orada vardır (Ne vardır?) | Ayetler (Öyle ayetler ki?) | Apaçık (Ondan bedel?)

مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

İbrahim'in makamı vardır | Her kim | Oraya girerse | Olur (Ne olur?) | Emniyette | Ve Allah için vardır (Kime?) | İnsanlara (Ne vardır?) | Beytullah'ı haccetmek (İnsanlardan bedel?)

مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ

O kimseye ki | Güç yetirdi (Neye?) | Ona (Ne cihetinden güç yetirdi?) | Yol cihetinden | Her kim | inkar ederse | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | İhtiyaçsızdır (Neden?) | Alemlerden

﴿٩٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ

De ki | Ey kitap ehli | Niçin inkar ediyorsunuz (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Allah (Nedir?) | Şahittir (Neye şahittir?)

عَلٰى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ

O şeye ki | Siz işliyorsunuz | De ki | Ey kitap ehli | Niçin alıkoyuyorsunuz? (Neden?)

عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ

Allah yolundan (Kimi?) | O kimseyi ki | İman etti (Ne olduğunuz halde alıkoyuyorsunuz?) | Onda arıyor olduğunuz halde (Ne?) | Eğrilik | Halbuki siz (Nesiniz?) | Şahitler | Ve Allah olmadı (Ne olmadı?)

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا

Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorsunuz | Ey iman edenler | Şayet itaat ederseniz (Kime?) | Bir fırkaya

مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

O kimselerden ki | Kendilerine verildi (Ne verildi?) | Kitab | Sizi çevirirler (Ne vakit?) | İman etmenizden sonra (Neye çevirirler?) | Kafirlere

92. Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça, iyiliğe erişemezsiniz. Bununla birlikte her ne harcarsanız Allah onu da bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram kıldığından başka bütün yiyecekler, İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun."

94. Bundan sonra Allah adına o yalanı kim uydurmuşsa artık onlar, zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: "Allah doğru söylemiştir. Öyle ise dosdoğru bir hanif olarak İbrahim'in dinine uyun. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı."

96. Doğrusu insanlar için kurulan ilk mabed, elbette Mekke'deki o çok mübarek ve bütün âlemlere hidâyet kaynağı olan Beyt (Kâbe)tir.

97. Onda açık âyetler, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvenlik içinde olur. Yoluna gücü yeten herkesin o Beyt'i haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstagnidir.

98. De ki: "Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?"

99. De ki: "Ey kitap ehli! Niçin Allah'ın doğru yolundan iman edenleri engelliyorsunuz? Görüp durduğunuz halde niçin onun çarpıklığını istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

101. Size Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkâra dönersiniz? Her kim Allah'a sımsıkı tutunursa, muhakkak bir doğru yola çıkarılmıştır.

102. Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korunmak gerekse öyle korunun, gerçekten takva sahibi olun ve ancak Müslüman olarak can verin.

103. Hepiniz birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın. Birbirinizden ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Sizler birbirinize düşmanlar iken, O sizin kalplerinizin arasında kaynaşma meydana getirip birleştirdi. Onun nimeti sayesinde uyanıp kardeş oldunuz. Hem sizler ateşten bir çukurun tam kenarında iken, O tuttu sizi ondan kurtardı. Şimdi Allah'a doğru gidebilmeniz için size âyetlerini böyle açıklıyor.

104. Ayrıca sizden meydana gelmiş, önde giden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa eren onlardır.

105. Ve şunlar; şu kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ayrılık çıkarıp, ihtilâf edenler gibi olmayın. Onlar için büyük bir azap vardır.

106. O bir takım yüzlerin ağaracağı ve bir takım yüzlerin kararacağı gün, o zaman o yüzleri kara çıkanlara şöyle denecek: "Yaa... İmanınızdan sonra inkâr ettiniz haa! Öyleyse yaptığınız nankörlüğün cezası olarak tadın azabı!"

107. Yüzleri ağaranlar hep Allah'ın rahmeti içindeler. Onlar onun içinde ebedî kalacaklardır.

108. Bunlar Allah'ın âyetleridir. Bunları sana hak bir sebeple okuyoruz. Yoksa Allah âlemlere bir haksızlık yapmak istemez.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ

Nasıl inkar ediyorsunuz? | Halbuki siz | Okunuyor (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?) | Allah'ın ayetleri | Halbuki sizin aranızda vardır (Kim?)

رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Onun Resulü | Her kim | Sarılırsa (Kime?) | Allah'a | Elbette çıkarılmıştır (Neye?) | Bir yola ki | Dosdoğru

﴿١٠١﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ

Ey iman edenler | Sakının (Kimden?) | Allah'dan (Nasıl?) | Hakkıyla sakınmakla | Ve sakın ölmeyin

اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

Ancak | Siz (Nesiniz?) | Müslümanlar | Ve sarılın (Neye?) | Allah'ın ipine (Nasıl?) | Topluca (Daha?) | Ve de parçalanmayın (Daha?)

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

Ve hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kime?) | Size (Ne vakit?) | O vakit ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Birbirinize düşman | Öyle iken birleştirdi (Neyi?) | Kalplerinizin arasını

فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

Bunun üzerine oldunuz (Ne sebebiyle?) | Onun nimeti sebebiyle (Ne oldunuz?) | Kardeşler | Ve siz idiniz (Ne üzerinde?) | Bir çukurun kenarı üzerinde (Neden olan bir çukur?) | Ateşten

فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Böyleyken sizi kurtardı (Neden?) | O çukurdan | İşte böylece | Açıklar (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Ayetlerini | Ta ki sizler | Doğru yola erişesiniz

﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

Olsun (Kimden?) | Sizin bir kısmınızdan (Ne olsun?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Çağırıyorlar (Neye?) | Hayra (Daha?) | Ve emrediyorlar (Neyle?) | İyilikle (Daha?)

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا

Ve nehyediyorlar (Neden?) | Kötülükten | Ve işte onlar (Nedirler?) | Onlardır | Kurtuluşa erenler | Olmayın (Kim gibi?)

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

O kimseler gibi ki | Ayrılığa düştüler (Daha?) | Ve ihtilaf ettiler (Ne vakit?) | O vakitten sonra ki | Onlara geldi (Ne?) | Apaçık deliller

وَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

Ve işte onlar | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Büyük | (Yâd edin) O günü ki | Ağarıyor (Ne?) | Bir kısım yüzler (Daha?) | Ve kararıyor (Ne?)

وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ

Diğer bir kısım yüzler | O kimselere gelince ki | Karardı (Ne?) | Onların yüzleri [Yüzü kararanlara şöyle denir] | İnkar mı ettiniz? (Ne vakit?) | İman ettikten sonra

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

Öyleyse tadın (Neyi?) | Azabı (Ne sebebiyle?) | Olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?) | İnkar ediyorsunuz | Ve o kimselere gelince ki | Ağardı (Ne?)

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ

Onların yüzleri (Nerededir onlar?) | Allah'ın rahmetindedirler | Onlar (Nerede?) | Orada (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar | İşte bunlar (Nedir?) | Allah'ın ayetleridir (Öyle ayetler ki)

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

Biz onları okuyoruz (Kime?) | Sana (O ayetler ne olduğu halde?) | Hak ile olduğu halde | Allah olmadı | İstiyor (Ne istiyor olmadı?) | Zulüm (Ne için?) | Alemler için

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ

Allah'ındır (Ne?) | O şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yine o şeyler ki | Yeryüzündedir | Ve yalnız Allah'a | Döndürülür (Ne?)

الْاُمُورُ ۝١٠٩ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ

Bütün işler | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | En hayırlı ümmet (Öyle ümmet ki) | Çıkarılmış (Kim için?) | İnsanlar için (Öyle ümmet ki) | Emrediyorsunuz (Neyle?)

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

İyilikle (Daha?) | Ve de nehyediyorsunuz (Neden?) | Kötülükten (Daha?) | Ve inanıyorsunuz (Kime?) | Allah'a

وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ

Ve eğer iman etseydi (Kim?) | Kitap ehli | Elbette olurdu (Ne olurdu?) | Daha hayırlı (Kim için?) | Onlar için | Onların içinden vardır (Ne vardır?) | Müminler

وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝١١٠ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى

Ve onların çoğu da (Nedir?) | Fasıklardır | Size asla zarar veremezler | Ancak eziyetle

وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝١١١ ضُرِبَتْ

Şayet sizinle savaşacak olsalar | Size dönerler (Neyi?) | Arkalarını | Sonra da | Yardım olunmazlar | Vuruldu (Kim üzerine?)

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ

Onların üzerine (Ne?) | Zillet (Nerede?) | Her nerede bulunurlarsa | Ancak hariç (Ne olmaları?) | Allah'tan bir ipe/ahde [sarılmış olmaları] (Daha kimden olan bir ahde?)

وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَٓاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

Ve insanlardan bir ahde | Ve döndüler (Neyle birlikte?) | Bir gazap ile birlikte (Kimden olan gazap?) | Allah'dan | Ve vuruldu (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne vuruldu?)

الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ

Zillet | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları sebebiyledir?) | İnkar ediyorlar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha ne sebebiyledir?) | Ve öldürmeleri sebebiyledir (Kimi?)

الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝١١٢

Peygamberleri (Nasıl öldürmeleri?) | Haksızca | İşte bu da (Ne sebebiyledir?) | Asi olmaları sebebiyledir (Daha ne sebebiyledir?) | Ve olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?) | Haddi aşıyorlar

لَيْسُوا سَوَٓاءً مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَٓائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ

Onlar olmadılar (Ne olmadılar?) | Eşit | Ehl-i kitap içinde vardır (Ne vardır?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Doğru | Onlar okurlar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne vakit?)

اٰنَٓاءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝١١٣ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

Gece vakitlerinde (Ne oldukları halde?) | Onlar | Secde ediyorlar | (Yine öyle topluluk ki) İman ederler (Kime?) | Allah'a (Daha neye?) | Ve ahiret gününe (Daha ne yaparlar?)

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ

Ve emrederler (Neyle?) | İyilikle (Daha?) | Ve nehyederler (Neden?) | Kötülükten (Daha ne yaparlar?) | Ve koşuşurlar (Ne hususta?)

فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝١١٤ وَمَا يَفْعَلُوا

Hayır işleri hususunda | Ve işte onlar (Nedir?) | Salihlerdendir | Ve her ne yaparlarsa (O yaptıkları şey de nedendir?)

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝١١٥

Hayırdan | Ondan mahrum bırakılmayacaklar | Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | Muttakileri

109. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

110. Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet olarak varlığa geldiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeğe çalışır ve Allah'a inanır, iman getirirsiniz. Kitap ehli de inansaydı haklarında elbette hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler varsa da, çoğu dinden çıkmış fasıklardır.

111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle çarpışacak olsalar, size arkalarını dönerler. Sonra da kendilerine yardım edilmez.

112. Nerede bulunsalar; Allah'ın ve inanan insanların güvencesine sığınmadıkça zillet altında kalmaya mahkûmdurlar. Onlar döne dolaşa Allah'ın gazabını hak ettiler ve miskinlik altında ezilmeye mahkum oldular. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı ve peygamberleri bile bile haksız yere öldürüyorlardı. Çünkü isyan etmişlerdi ve aşırı gidiyorlardı.

113. Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde, geceleyin Allah'ın âyetlerini okuyarak secdeye kapanan, doğruluk üzere bulunan bir topluluk vardır.

114. Allah'a inanırlar, ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten menederler ve hayırlara koşuşurlar. İşte bunlar salihlerdendir.

115. Ve hayır olarak ne yaparlarsa hiçbir zaman karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, o muttakileri bilir.

116. İnkâr edenlerin ne malları, ne de çocukları, kendilerini Allah'tan kurtaracak değildir. Onlar cehennemliklerdir; hep orada kalacaklardır.

117. Bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerine isabet edip, onu mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgâra benzer. Allah onlara zulmetmemişti. Fakat kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler! Sizden başkalarından dost tutmayın. Onlar sizi şaşırtmakta kusur etmezler, sıkıntıya düşmenizi isterler. Görmüyor musunuz kinleri ağızlarından taşmakta, içlerinin gizlediği ise daha büyüktür. Eğer akıllarınızı kullanırsanız, size âyetleri açık olarak bildirdik.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise bütün kitaplara iman ettiğiniz halde sizi sevmezler. Onlarsa sizinle buluştukları zaman "inandık" derler. Baş başa kaldıkları zaman da kinlerinden dolayı aleyhinizde parmaklarını ısırırlar. De ki: "Kininizle ölün!" Şüphesiz ki, Allah bütün sinelerin özünü bilir.

120. Size bir iyilik dokunsa fenalarına gider, başınıza bir kötülük gelse onunla sevinirler. Ve eğer sabreder ve Allah'tan gereğince korkarsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah onları kendi amelleriyle kuşatmıştır.

121. Hani bir zamanlar, erkenden mü'minleri savaş için elverişli yerlere yerleştirmek üzere ailenden ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işiten ve bilendir.

اِنَّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَنْ تُغْنِيَ	عَنْهُمْ	اَمْوَالُهُمْ	وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
Şüphesiz o kimseler ki	Kafir oldular	Asla sağlamayacaktır	Onlara (Ne?)	Onların malları (Daha?)	Ve evlatları da (Kime karşı sağlamayacaktır?)

مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَاُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ
Allah'a karşı (Ne sağlamayacaktır?)	Hiçbir fayda	İşte onlar (Nedirler?)	Ateş halkıdırlar	Onlar (Nerede?)	Orada (Nedirler?)	Ebedi kalıcıdırlar

(١١٦) مَثَلُ مَا	يُنْفِقُونَ	فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	كَمَثَلِ رِيحٍ	فِيهَا
O şeyin durumu ki	Harcıyorlar (Nerede?)	Şu dünya hayatında (Nedir bu harcadıklarının durumu?)	Bir rüzgar gibidir (Öyle rüzgar ki)	Onda vardır (Ne?)

صِرٌّ	اَصَابَتْ	حَرْثَ قَوْمٍ	ظَلَمُٓوا	اَنْفُسَهُمْ	فَاَهْلَكَتْهُ	وَمَا ظَلَمَهُمُ
Kasıp kavuruculuk (Yine öyle rüzgar ki)	Vurmuştur (Neye?)	Bir kavmin ekinine (Öyle kavim ki)	Zulmettiler (Kime?)	Kendilerine	Ve onu helak etmiştir	Onlara zulmetmedi (Kim?)

اللّٰهُ	وَلٰكِنْ	اَنْفُسَهُمْ	يَظْلِمُونَ (١١٧)	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
Allah	Şu kadarı var ki	Kendilerine	Zulmediyorlar	Ey iman edenler

لَا تَتَّخِذُوا	بِطَانَةً	مِنْ دُونِكُمْ	لَا يَأْلُونَكُمْ	خَبَالًا
Edinmeyin (Ne edinmeyin?)	Sırdaş (Kimden başka?)	Sizden başka	Onlar size karşı kusur etmezler (Ne konuda?)	Size kötülük bulaştırmada

وَدُّوا	مَا عَنِتُّمْ	قَدْ بَدَتِ	الْبَغْضَٓاءُ	مِنْ اَفْوَاهِهِمْ	وَمَا	تُخْفِي
Ve onlar isterler (Neyi?)	Sıkıntıya düşmenizi	Elbette ortaya çıktı (Ne?)	Buğzları (Nereden ortaya çıktı?)	Ağızlarından	O şey ki	Gizliyor (Ne?)

صُدُورُهُمْ	اَكْبَرُ	قَدْ بَيَّنَّا	لَكُمُ	الْاٰيَاتِ	اِنْ كُنْتُمْ	تَعْقِلُونَ (١١٨)
Onların içleri (Nedir bu şey?)	Daha büyüktür	Biz beyan ettik (Kim için?)	Sizin için (Neyi beyan ettik?)	Ayetleri	Şayet siz iseniz	Akıl ediyor iseniz

هَٓا اَنْتُمْ اُولَٓاءِ	تُحِبُّونَهُمْ	وَلَا يُحِبُّونَكُمْ	وَتُؤْمِنُونَ	بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
Size bildiriyorum işte onlar ki	Onları seviyorsunuz	Halbuki onlar sizi sevmiyorlar (Daha?)	Ve siz inanırsınız (Neye?)	Bütün kitaba

وَاِذَا لَقُوكُمْ	قَالُٓوا	اٰمَنَّا	وَاِذَا خَلَوْا	عَضُّوا	عَلَيْكُمُ
Sizinle karşılaştıklarında da	Derler	Biz iman ettik	Yalnız kaldıklarında da	Isırırlar	Sizin aleyhinize (Neyi?)

الْاَنَامِلَ	مِنَ الْغَيْظِ	قُلْ	مُوتُوا	بِغَيْظِكُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلِيمٌ
Parmaklarını (Neden ısırırlar?)	Kızgınlıklarından	De ki	Geberin (Neyle?)	Kin ve öfkenizle	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)	Hakkıyla bilendir (Neyi?)

بِذَاتِ الصُّدُورِ (١١٩)	اِنْ تَمْسَسْكُمْ	حَسَنَةٌ	تَسُؤْهُمْ	وَاِنْ تُصِبْكُمْ
Sinelerin özünü	Şayet size erişirse (Ne?)	Bir iyilik	Onların fenasına gider	Şayet size isabet etse (Ne?)

سَيِّئَةٌ	يَفْرَحُوا	بِهَا	وَاِنْ تَصْبِرُوا	وَتَتَّقُوا	لَا يَضُرُّكُمْ	كَيْدُهُمْ
Bir kötülük	Sevinirler (Neyle?)	O kötülükle	Ve eğer sabrederseniz (Daha?)	Ve de sakınırsanız	Size zarar vermez (Ne zarar vermez?)	Onların hileleri (Neyle zarar vermez?)

شَيْـًٔا	اِنَّ اللّٰهَ	بِمَا يَعْمَلُونَ	مُحِيطٌ (١٢٠)	وَاِذْ	غَدَوْتَ	مِنْ اَهْلِكَ
Hiçbir şeyle	Şüphesiz ki Allah	Yaptıklarını (Nedir?)	Kuşatıcıdır	O vakit ki	Sen erkenden ayrılmıştın (Kimden?)	Ailenden (Ne olduğun halde?)

تُبَوِّئُ	الْمُؤْمِنِينَ	مَقَاعِدَ	لِلْقِتَالِ	وَاللّٰهُ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ (١٢١)
Yerleştiriyor olduğun halde (Kimi?)	Müminleri (Nereye?)	Oturacakları yerlere (Niçin oturacakları?)	Savaş için	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

إِذْ	هَمَّتْ	طَائِفَتَانِ	مِنْكُمْ	أَنْ تَفْشَلَا	وَاللّٰهُ	وَلِيُّهُمَا
(Senin erkenden ayrıldığın vakitten bedel?) O vakit ki	Niyet etmişti (Kim?)	İki bölük (Öyle iki bölük ki)	Sizden (Neye niyet etmişti?)	Dağılmaya	Allah (Nedir?)	O ikisinin velisidir

وَعَلَى اللّٰهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾	وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ	اللّٰهُ	بِبَدْرٍ
Ve yalnız Allah'a	Tevekkül etsin (Kim?)	Müminler	Ve andolsun ki size yardım etmişti (Kim?)	Allah (Nerede?)	Bedir'de

وَأَنْتُمْ	أَذِلَّةٌ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	لَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾	إِذْ	تَقُولُ
Halbuki siz	Siz zayıftınız	Artık sakının (Kimden?)	Allah'dan	Ta ki siz	Şükredesiniz	(Allah size ne vakit yardım etmişti?) O vakit ki	Sen diyordun (Kime?)

لِلْمُؤْمِنِينَ	أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ	أَنْ يُمِدَّكُمْ	رَبُّكُمْ	بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
Müminlere	Size yetmeyecek mi? (Ne?)	Size yardım etmesi (Kimin?)	Rabbinizin (Neyle yardım etmesi?)	Üç bin melek ile (O melekler ne oldukları halde?)

مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾	بَلَى	إِنْ تَصْبِرُوا	وَتَتَّقُوا	وَيَأْتُوكُمْ	مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا
İndirilmişler	Evet [size yeter]	Eğer sabrederseniz (Daha?)	Ve de sakınırsanız (Daha?)	Ve de size [müşrikler] gelirlerse (Ne vakit?)	Hemen şu anda

يُمْدِدْكُمْ	رَبُّكُمْ	بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ	مُسَوِّمِينَ
Size yardım eder (Kim?)	Rabbiniz (Neyle?)	Beş bin melek ile (Onlar ne oldukları halde?)	Alametliler

﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ	اللّٰهُ	إِلَّا بُشْرَى	لَكُمْ	وَلِتَطْمَئِنَّ	قُلُوبُكُمْ	بِهِ
Ve bunu yapmadı (Kim?)	Allah	Ancak bir müjde (Kim için?)	Sizin için (Daha ne için yaptı?)	Ve de mutmain olsun için (Ne?)	Sizin kalpleriniz (Neyle?)	Bununla

وَمَا النَّصْرُ	إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	الْعَزِيزِ	الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾	لِيَقْطَعَ
Ve zafer değildir	Ancak Allah katındandır (Öyle Allah ki)	Aziz olan	Hakim olanlar	(Daha niçin yardım etti?) Kessin diye (Neyi?)

طَرَفًا	مِنَ الَّذِينَ	كَفَرُوا	أَوْ يَكْبِتَهُمْ	فَيَنْقَلِبُوا	خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾
Bir tarafı (Kimden?)	O kimselerden ki	Kafir oldular (Daha niçin?)	Ya da onları perişan etsin diye	Ki geri dönsünler (Ne oldukları halde?)	Umutları boşa çıkmışlar

لَيْسَ	لَكَ	مِنَ الْأَمْرِ	شَيْءٌ	أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ	أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
Olmadı (Kim için?)	Senin için (Ne ile alakalı?)	Bu durumla alakalı (Ne olmadı?)	Hiçbir şey (Ne vakte kadar?)	Tevbelerini kabul edinceye kadar	Ya da onlara azap edinceye kadar

فَإِنَّهُمْ	ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾	وَلِلّٰهِ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْأَرْضِ
Zira onlar (Nedir?)	Zalimdir	Ve Allah içindir (Ne?)	O şeyler ki (Nerededir?)	Göklerdedir (Daha?)	Ve o şeyler ki (Neredедir?)	Yeryüzündedir

يَغْفِرُ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَيُعَذِّبُ	مَنْ	يَشَاءُ	وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
Mağfiret eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Daha?)	Ve de azap eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor	Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir (Daha nedir?)	Çok merhamet edendir

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	لَا تَأْكُلُوا	الرِّبَا	أَضْعَافًا	مُضَاعَفَةً
Ey iman edenler	Yemeyin (Neyi?)	Faizi (O faiz ne olduğu halde?)	Kat kat olduğu halde (Öyle kat kat ki)	Katlanmış

وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾	وَاتَّقُوا	النَّارَ	الَّتِي	أُعِدَّتْ
Ve sakının (Kimden?)	Allah'dan	Ta ki siz	Felaha kavuşasınız	Sakının (Neden?)	Ateşten	Öyle ateş ki	Hazırlandı (Kim için?)

لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾	وَأَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَالرَّسُولَ	لَعَلَّكُمْ	تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾
Kafirler için	Ve itaat edin (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve Resul'e	Ta ki siz	Merhamet olunasınız

122. O zaman içinizden iki gurup, Allah onların yardımcıları olduğu halde yılmak istemişlerdi. Demek ki, mü'minler ancak Allah'a dayanmalıdırlar.

123. Gerçekte sizler bir kaç çaresiz iken, Allah sizi Bedir'de sırf yardımı ile zafere eriştirdi. O halde Allah'tan korkun ki, şükretmiş olasınız.

124. O zaman sen mü'minlere: "Rabbinizin indirilmiş üç bin melek ile size yardım etmesi yetmez mi?" diyordun.

125. Evet, sabır ve sebat eder, itaatsizlikten sakınırsanız, onlar da ansızın üzerinize gelseler, Rabbiniz size nişanlı nişanlı beş bin melekle yardım edecek.

126. Ve bunu size Allah, sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Yoksa yardım ancak Allah'tandır. Aziz O, hakîm O.

127. O inanmayanlardan bir kolu kessin veya perişan etsin de umutsuz olarak dönüp gitsinler.

128. Senin elinde yapacak bir şey yok. Allah ya onların tevbesini kabul eder ya da onlara azap eder. Çünkü onlar zalimlerdir.

129. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

130. Ey o bütün iman edenler! Öyle kat kat katlayarak faiz yemeyin. Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.

131. Kâfirler için hazırlanmış olan ateşten korunun.

132. Size merhamet edilmesi için, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin.

133. Ve Rabbinizin mağfiretine ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, takva sahipleri için hazırlanmış olan cennete koşuşun!

134. O takva sahipleri, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, kızdıklarında öfkelerini yutarlar, insanların kusurlarını affederler. Allah (güzel davranışta) bulunanları sever.

135. Ve onlar kötü bir şey yaptıkları veya nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlayabilir? Hem onlar işledikleri kötülüklerde bile bile ısrar etmezler.

136. İşte bunların mükâfatı Rablerinden bir bağışlanma ve altından ırmaklar akan, içlerinde ebedî kalacakları cennetlerdir. Çalışanların mükâfatı ne de güzeldir!

137. Sizden önce nice ilahi kanunlar gelip geçmiştir. Onun için yeryüzünde gezin, dolaşın, peygamberleri yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

138. Bu işte bütün insanlar için bir açıklama, takva sahipleri için de bir hidâyet ve bir öğüttür.

139. Eğer sizler gerçek mü'minlerseniz, daha yükselecekken gevşemeyin ve üzülmeyin!

140. Eğer size bir yara dokunduysa, o topluluğa da öyle bir yara dokundu. Biz, Allah'ın gerçek mü'minleri ortaya çıkarması ve içinizden şahitler edinmesi için, bu günleri insanlar arasında evirir çeviririz. Allah zulmedenleri sevmez.

وَسَارِعُوا	Ve koşuşun (Neye koşuşun?)
اِلٰى مَغْفِرَةٍ	Bir mağfirete (Öyle mağfiret ki)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden olan (Daha neye koşuşun?)
وَجَنَّةٍ	Ve de cennete (Öyle cennet ki)
عَرْضُهَا	Onun eni (Nedir?)
السَّمٰوَاتُ	Göklerdir (Daha?)
وَالْاَرْضُ	Ve de yeryüzüdür (Yine öyle cennet ki)
اُعِدَّتْ	Hazırlandı (Kim için ?)
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾	Muttakiler için
اَلَّذِينَ	Onlar o kimselerdir ki
يُنْفِقُونَ	Allah yolunda harcıyorlar (Ne zaman?)
فِى السَّرَّٓاءِ	Bollukta (Daha?)
وَالضَّرَّٓاءِ	Ve darlıkta (Daha kimdirler?)
وَالْكَاظِمِينَ	Ve zaptedenlerdir (Neyi?)
الْغَيْظَ	Öfkesini (Daha kimdirler?)
وَالْعَافِينَ	Ve affedenlerdir (Kimden?)
عَنِ النَّاسِ	İnsanlardan
وَاللّٰهُ	Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi?)
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾	İyilik edenleri
وَالَّذِينَ	Ve o kimselerdir ki
اِذَا فَعَلُوا	İşledikleri vakit (Neyi?)
فَاحِشَةً	Bir kötülüğü
اَوْ ظَلَمُوا	Ya da zulmettikleri vakit (Kime?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerine
ذَكَرُوا	Hatırlarlar (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı
فَاسْتَغْفَرُوا	Ve de tövbe ederler (Ne için?)
لِذُنُوبِهِمْ	Günahları için
وَمَنْ	Kimdir?
يَغْفِرُ	Mağfiret edecek (Neye?)
الذُّنُوبَ	Günahlarına
اِلَّا اللّٰهُ	Ancak Allah'tır
وَلَمْ يُصِرُّوا	Ve de ısrar etmezler (Neye?)
عَلٰى مَا فَعَلُوا	Yaptıklarına
وَهُمْ	Onlar
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾	Bilirler
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
جَزَٓاؤُهُمْ	Onların mükafatları (Nedir?)
مَغْفِرَةٌ	Mağfirettir (Öyle mağfiret ki)
مِنْ رَبِّهِمْ	Rablerinden olan (Daha nedir?)
وَجَنَّاتٌ	Ve cennetlerdir (Öyle cennetler ki)
تَجْرِى	Akıyor (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Onlar ne oldukları halde?)
خَالِدِينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	Orada
وَنِعْمَ	Ve ne güzeldir (Ne?)
اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾	Çalışanların mükafatı
قَدْ خَلَتْ	Gelip geçti (Ne vakit?)
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önce (Ne?)
سُنَنٌ	Sünnetler
فَسِيرُوا	Artık dolaşın (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَانْظُرُوا	Ve bakın
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾	Yalanlayanların akibeti
هٰذَا	İşte bu (Nedir?)
بَيَانٌ	Bir beyandır (Kim için?)
لِلنَّاسِ	İnsanlar için (Daha nedir?)
وَهُدًى	Ve hidayettir (Daha nedir?)
وَمَوْعِظَةٌ	Ve bir nasihattir (Kim için?)
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾	Muttakiler için
وَلَا تَهِنُوا	Gevşemeyin (Daha?)
وَلَا تَحْزَنُوا	Ve üzülmeyin
وَاَنْتُمُ	Ve siz (Nesiniz?)
الْاَعْلَوْنَ	En üstünsünüz
اِنْ كُنْتُمْ	Eğer siz iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾	Müminler
اِنْ يَمْسَسْكُمْ	Şayet size dokunduysa (Ne?)
قَرْحٌ	Bir yara
فَقَدْ مَسَّ	Elbette dokunmuştur (Kime?)
الْقَوْمَ	Kavme/müşriklere (Ne?)
قَرْحٌ	Bir yara ki
مِثْلُهُ	Onun benzeridir
وَتِلْكَ الْاَيَّامُ	İşte bu günler
نُدَاوِلُهَا	Onları döndürürüz (Nerede?)
بَيْنَ النَّاسِ	İnsanlar arasında (Niçin?)
وَلِيَعْلَمَ	Ve de bilsin diye (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha niçin?)
وَيَتَّخِذَ	Ve edinmesi için (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne edinmesi?)
شُهَدَٓاءَ	Şahitler
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾	Zalimleri

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤١﴾

Ve arındırması için (Kimi?) (Daha ne içindir bu döndürme?) | Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha niçin?) | Ve mahvetmesi için (Kimi?) | Kafirleri

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا

Yoksa zannetiniz mi? (Neyi?) | Gireceğinizi (Nereye?) | Cennete | Henüz [diğerlerinden] ayırmamışken (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | Cihat ettiler (O kimseler kimdendir?)

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ

Sizden (Daha?) | Yine [diğerlerinden] ayırmamışken (Kimi?) | Sabredenleri | Andolsun ki siz idiniz | Temenni ediyor idiniz (Neyi?) | Ölümü (Ne vakit?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ

Onunla karşılaşmadan önce | Şüphesiz ki onu gördünüz (Ne olduğunuz halde?) | Siz | Bakıyorsunuz | Ve Muhammed olmadı

اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَائِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ

Ancak bir peygamber oldu | Elbette geçmiştir | Ondan önce (Kim?) | Peygamberler | Eğer o ölse | Ya da öldürülse

انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ

Dönüverecek misiniz? (Ne üzerine?) | Topuklarınız üzerine | Her kim | Dönerse (Ne üzerine?) | Topukları üzerine | Asla zarar veremez (Kime?)

اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

Allah'a (Neyle?) | Hiçbir şeyle | Ve mükafatlandıracaktır (Kim?) | Allah (Kimi?) | Şükredenleri | Ve hiçbir nefis için olmadı (Ne?)

اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ

Ölmesi | Ancak Allah'ın izniyle (Allah bunu nasıl yazdı?) | Yazmakla yazdı (Öyle yazmakla ki) | Süresi belirli | Her kim | İsterse (Neyi isterse?)

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا

Dünya mükafatını | Ona veririz (Nereden?) | O dünyadan | Her kim | İsterse (Neyi isterse?) | Ahiretin mükafatını | Onaveririz (Nereden veririz?) | O ahiretten

وَسَنَجْزِى الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ

Ve biz mükafatlandıracağız (Kimi?) | Şükredenleri | Ve nice Peygamber vardır ki | Savaştı (Öyle peygamber ki) | Onunla birlikte vardır (Kim vardır?) | Rabbaniler (Öyle rabbaniler ki)

كَثٖيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا

Çok | Onlar gevşeklik göstermediler (Neden dolayı?) | Kendilerine isabet edenden dolayı (Nerede?) | Allah yolunda (Daha?) | Ve de zayıf düşmediler (Daha?)

وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ

Ve boyun eğmediler de | Allah | Sever (Kimi?) | Sabredenleri | Ve onların sözleri olmadı

اِلَّٓا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فٖٓى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ

Ancak şöyle demeleri oldu | Rabbimiz! | Bağışla (Kim için?) | Bizim için (Neyi bağışla?) | Günahlarımızı (Daha neyi bağışla?) | Ve aşırılığımızı (Neredeki aşırılığımız?) | İşimizdeki (Daha?) | Ve sabit kıl (Neyi?)

اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ

Ayaklarımızı (Daha?) | Ve bize yardım et (Kime karşı?) | Bir kavme ki | Kafirlerdir | Sonuç olarak onlara verdi (Kim?) | Allah (Neyi verdi?)

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٤٨﴾

Dünya mükafatını (Daha neyi verdi?) | Ve de ahiret mükafatının güzelliğini | Allah | Sever (Kimi?) | Muhsinleri

141. Ve Allah'ın iman edenleri iyice seçip arındırması, kâfirleri mahvetmesi içindir.

142. Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri hiç belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun ki, siz ölümle karşılaşmadan önce onu arzuluyordunuz. Fakat işte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse siz ardınıza dönüverecek misiniz? Her kim ardına dönerse, elbette Allah'a bir zarar verecek değildir. Fakat Allah şükredenlerin mükâfatını verecektir.

145. Hem Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimseye ölmek yok. O vadesi ile yazılmış şaşmaz bir yazıdır. Bununla beraber kim dünya menfaatini isterse, ona ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Şükredenleri ise, şüphesiz mükâfatlandıracağız.

146. Nice peygamberin yanında Rabbe kul olmuş birçok erenler savaştılar. Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı yılgınlık göstermediler, zaaf göstermediler, miskinlik etmediler. Allah da sabredenleri sever.

147. Başka bir şey söyledikleri de yoktu, sadece: "Ey Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla, cihad meydanında ayaklarımızı sabit kıl, kâfirler güruhuna karşı da bize yardım et!" diyorlardı.

148. Sonuç olarak Allah da kendilerine hem dünya sevabını, hem de ahiretin güzel sevabını verdi. Öyle ya, Allah güzel iş yapan muhsinleri sever.

149. Ey o bütün iman edenler! Eğer kâfirlere itaat edecek olursanız, sizi tersinize çevirirler. Öyle bir değişime uğrarsınız ki, büsbütün zarar içinde kalırsınız

150. Doğrusu sizin mevlanız sadece Allah'tır. Ve O, yardım edeceklerin en hayırlısıdır

151. Allah'ın hakkında hiçbir kesin delil indirmediği şeyleri O'na ortak koştukları için, biz o kâfirlerin kalplerine korku düşüreceğiz. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne de kötüdür o zalimler yatağı!

152. Gerçek şu ki, Allah'ın size verdiği söz doğru çıktı. O sırada onları kesip doğruyordunuz. Allah size arzuladığınız zaferi gösterdikten sonra isyan edip verilen emirde çekiştiniz, yılgınlık gösterdiniz. Kiminiz dünyayı istiyordu, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra Allah sizi denemek için onlardan çevirdi. Ve bununla beraber sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı çok lütufkârdır.

153. O sırada siz boyuna uazaklaşıyordunuz, kimseye dönüp bakmıyordunuz. Peygamber ise arkanızdan sizleri çağırıp duruyordu. Bunun üzerine Allah, ne elinizden giden zafere, nede başınıza gelen musibete üzülmeyesiniz diye, sizi kederden kedere uğrattı. Allah ne yaptığınızı biliyor.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا	Ey iman edenler
اِنْ تُطٖيعُوا	Eğer itaat ederseniz (Kime?)
الَّذٖينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
يَرُدُّوكُمْ	Sizi çevirirler (Ne üzerine çevirirler?)
عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ	Topuklarınız üzerine
فَتَنْقَلِبُوا	Ve de geri dönmüş olursunuz (Ne olduğunuz halde?)
خَاسِرٖينَ	Hüsrana uğrayıcılar
(149) بَلِ اللّٰهُ	Bilakis Allah (Nedir?)
مَوْلٰيكُمْ	Sizin mevlanızdır
وَهُوَ	O (Nedir?)
خَيْرُ النَّاصِرٖينَ (150)	Yardımcıların en hayırlısıdır
سَنُلْقٖى	Yakında atacağız (Nereye?)
فٖى قُلُوبِ الَّذٖينَ	O kimselerin kalplerinin içine ki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Neyi atacağız?)
الرُّعْبَ	Korkuyu
بِمَٓا اَشْرَكُوا	Şirk koşmaları sebebiyle (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Neyi şirk koşmaları sebebiyle?)
مَا	O şeye ki
لَمْ يُنَزِّلْ	İndirmedi (Neye dair?)
بِهٖ	O şeye dair (Ne indirmedi?)
سُلْطَانًا	Bir delil
وَمَاْوٰيهُمُ	Onların varacağı yer (Nedir?)
النَّارُ	Ateştir
وَبِئْسَ	Ne kötüdür!
مَثْوَى الظَّالِمٖينَ (151)	Zalimlerin kalacağı yer
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ	Andolsun ki size karşı yerine getirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
وَعْدَهُٓ	Vaadini (Ne vakit?)
اِذْ	O vakit ki
تَحُسُّونَهُمْ	Kesip doğruyordunuz onları (Neyle?)
بِاِذْنِهٖ	Onun izniyle
حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ	Nihayet yılgınlık gösterdiğiniz vakit (Daha?)
وَتَنَازَعْتُمْ	Ve de çekiştiğiniz vakit (Ne konuda?)
فِى الْاَمْرِ	İşiniz konusunda
وَعَصَيْتُمْ	Ve de isyan ettiğiniz vakit (Neden sonra olan isyan?)
مِنْ بَعْدِ مَٓا	O şeyden sonra ki
اَرٰيكُمْ	Size gösterdi (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
تُحِبُّونَ	Siz seviyorsunuz
مِنْكُمْ	Sizin içinizde vardır
مَنْ	O kimse ki
يُرٖيدُ	İstiyor (Neyi istiyor?)
الدُّنْيَا	Dünyayı
وَمِنْكُمْ	Ve yine sizin içinizde vardır
مَنْ	O kimse ki
يُرٖيدُ	İstiyor (Neyi istiyor?)
الْاٰخِرَةَ	Ahireti
ثُمَّ صَرَفَكُمْ	Sonra sizi çevirdi (Kimden çevirdi?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Niçin?)
لِيَبْتَلِيَكُمْ	Sizi sınamak için
وَلَقَدْ عَفَا	Ve elbette bağışladı (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
ذُو فَضْلٍ	Lütuf sahibidir (Kime?)
عَلَى الْمُؤْمِنٖينَ	Müminlere
(152) اِذْ	O vakit ki
تُصْعِدُونَ	Kaçıp uzaklaşıyordunuz (Daha?)
وَلَا تَلْوُنَ	Ve durup bakmıyordunuz (Kime?)
عَلٰٓى اَحَدٍ	Hiç kimseye
وَالرَّسُولُ	Ve peygamber de
يَدْعُوكُمْ	Sizi çağırıyordu (Nereden?)
فٖٓى اُخْرٰيكُمْ	Sizin arkanızdan
فَاَثَابَكُمْ	Sizi cezalandırdı (Ne ile?)
غَمًّا	Gam ile (Ne sebebiyle?)
بِغَمٍّ	[Verdiğiniz] gam sebebiyle (Niçin böyle yaptı?)
لِكَيْلَا تَحْزَنُوا	Üzülmeyesiniz diye (Neye?)
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ	Kaçırdığınız şeylere (Daha neye?)
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْ	Ve size isabet edene
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
خَبٖيرٌ	Ziyade haberdardır (Neden?)
بِمَا	Ol şeyler ki
تَعْمَلُونَ (153)	Siz yapıyorsunuz

ثُمَّ اَنْزَلَ	عَلَيْكُمْ	مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ	اَمَنَةً	نُعَاساً	يَغْشٰى	طَٓائِفَةً
Sonra indirdi *(Kime?)*	Size *(Neden sonra?)*	Gamdan sonra *(Neyi indirdi?)*	Bir emniyet *(Emniyetten bedel?)*	Bir uyuklama *(Öyle uyuklama ki)*	Kaplıyor *(Kimi kaplıyor?)*	Bir taifeyi *(Öyle taife ki)*

مِنْكُمْ	وَطَٓائِفَةٌ	قَدْ اَهَمَّتْهُمْ	اَنْفُسُهُمْ	يَظُنُّونَ	بِاللّٰهِ	غَيْرَ الْحَقِّ
Sizden	Ve bir diğer taife de	Onları kaygılandırmıştı *(Ne?)*	Kendi canları	Zanda bulunuyorlar *(Kim hakkında?)*	Allah hakkında	Hak olmayan *(Ne gibi?)*

ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ	يَقُولُونَ	هَلْ لَنَا	مِنَ الْاَمْرِ	مِنْ شَيْءٍ	قُلْ	اِنَّ الْاَمْرَ
Cahiliye zannı gibi	Diyorlar	Bizim için var mıdır? *(Neden?)*	İşten *(Ne var mıdır?)*	Bir şey	De ki	Şüphesiz ki iş

كُلَّهُ	لِلّٰهِ	يُخْفُونَ	فٖي اَنْفُسِهِمْ	مَا	لَا يُبْدُونَ	لَكَ	يَقُولُونَ
Onun hepsi *(Kim içindir?)*	Allah içindir	Gizliyorlar *(Nerede?)*	Nefislerinde *(Neyi?)*	O şeyi ki	Açığa çıkarmıyorlar *(Kime?)*	Sana	Diyorlar

لَوْ كَانَ	لَنَا	مِنَ الْاَمْرِ	شَيْءٌ	مَا قُتِلْنَا	هٰهُنَا	قُلْ	لَوْ كُنْتُمْ
Şayet olsaydı *(Kim için?)*	Bizim için	İşten *(Ne olsaydı?)*	Bir şey	Öldürülmezdik *(Nerede?)*	Burada	De ki	Şayet siz olsaydınız *(Nerede?)*

فٖي بُيُوتِكُمْ	لَبَرَزَ	الَّذٖينَ	كُتِبَ	عَلَيْهِمُ	الْقَتْلُ	اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
Evlerinizde	Elbette çıkardı *(Kim?)*	O kimseler ki	Yazıldı *(Kim üzerine?)*	Onlar üzerine *(Ne yazıldı?)*	Öldürülme *(Nereye çıkarlardı?)*	Uzanacakları yere *(Niçin?)*

وَلِيَبْتَلِيَ	اللّٰهُ	مَا	فٖي صُدُورِكُمْ	وَلِيُمَحِّصَ	مَا	فٖي قُلُوبِكُمْ
Sınaması için yaptı *(Kim?)*	Allah	O şeyi ki	Sinelerinizdedir *(Daha niçin yaptı?)*	Ve de ayırt etmesi için *(Neyi?)*	O şeyi ki	Kalplerinizin içindedir

وَاللّٰهُ	عَلٖيمٌ	بِذَاتِ الصُّدُورِ	١٥٤	اِنَّ الَّذٖينَ	تَوَلَّوْا	مِنْكُمْ
Allah *(Nedir?)*	Ziyade bilendir *(Neyi?)*	Sine sahiplerini		Şüphesiz o kimseler ki	Dönüp gittiler *(Kimden olan kimseler?)*	Sizden *(Ne vakit?)*

يَوْمَ الْتَقَى	الْجَمْعَانِ	اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ	الشَّيْطَانُ	بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
Karşılaştığı gün *(Kim?)*	İki topluluk	Ancak onları kaydırmak istedi *(Kim?)*	Şeytan	Kazandıklarının bazıları sebebiyle

وَلَقَدْ عَفَا	اللّٰهُ	عَنْهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	حَلٖيمٌ	١٥٥	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
Elbette affetti *(Kim?)*	Allah *(Kimden?)*	Onlardan	Şüphesiz ki Allah *(Nedir?)*	Çok mağfiret edendir *(Daha nedir?)*	Halimdir		Ey iman edenler!

لَا تَكُونُوا	كَالَّذٖينَ	كَفَرُوا	وَقَالُوا	لِاِخْوَانِهِمْ	اِذَا ضَرَبُوا
Olmayın *(Kim gibi?)*	O kimseler gibi ki	Kafir oldular	Ve de dediler *(Kime?)*	Kardeşlerine	Onlar yolculuğa çıktıklarında *(Nerede?)*

فِي الْاَرْضِ	اَوْ كَانُوا	غُزًّى	لَوْ كَانُوا	عِنْدَنَا	مَا مَاتُوا
Yeryüzünde	Ya da olduklarında *(Ne olduklarında?)*	Gaziler *(Şöyle dediler:)*	Şayet olsalardı *(Nerede?)*	Bizim yanımızda	Ölmezlerdi *(Daha?)*

وَمَا قُتِلُوا	لِيَجْعَلَ	اللّٰهُ	ذٰلِكَ	حَسْرَةً	فٖي قُلُوبِهِمْ	وَاللّٰهُ	يُحْيٖي
Ve de öldürülmezlerdi *(Allah bunları niçin yaptı?)*	Yapması için *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	Bunu	Bir pişmanlık *(Nerede?)*	Kalplerinde	Allah	Diriltir *(Daha?)*

وَيُمٖيتُ	وَاللّٰهُ	بِمَا تَعْمَلُونَ	بَصٖيرٌ	١٥٦	وَلَئِنْ	قُتِلْتُمْ	فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
Ve de öldürür	Allah	Yaptıklarınızı *(Nedir?)*	Görücüdür		Andolsun ki eğer	Öldürülürseniz *(Nerede?)*	Allah yolunda

اَوْ مُتُّمْ	لَمَغْفِرَةٌ	مِنَ اللّٰهِ	وَرَحْمَةٌ	خَيْرٌ	مِمَّا يَجْمَعُونَ	١٥٧
Ya da ölürseniz	Elbette bir mağfiret *(Kimden olan?)*	Allah'dan *(Daha?)*	Ve de bir rahmet *(Bu mağfiret ve rahmet nedir?)*	Daha hayırlıdır *(Neden daha hayırlıdır?)*	Toplayacaklarından	

154. Sonra o kederin arkasından Allah size bir güven indirdi. Bir uyku ki, içinizden bir zümreyi sarıyordu. Bir zümre de nefislerinin sevdasına düşmüş; Allah'a karşı cahiliyet zannı gibi, hakka aykırı bir zan besliyorlar ve: "Var mı bize o emirden bir şey?" diyorlardı. De ki: Şüphesiz emrin hepsi Allah'ındır. Onlar içlerinde sana açıklayamadıkları bir şey gizliyorlar. " Bizim emirden bir payımız olsaydı, burada öldürülmezdik." diyorlar. De ki: "Evlerinizde de olsaydınız, haklarında ölüm yazılmış olan kimseler; yine çıkacak, düşüp kaldıkları yerleri çaresiz boylayacaklardı. Allah içinizdekileri yoklamak ve yüreğinizdekini meydana çıkarmak için bunu başınıza getirdi. Allah göğüslerin özünü bilir.

155. (Uhad'da) O iki topluluk çarpıştığı gün; içinizden arkasını dönenler, gerçekten sırf yaptıkları bazı hatalardan dolayı, şeytan onların ayaklarını kaydırmak istedi. Bununla beraber, Allah onları affetti. Allah çok mağfiret edendir, halimdir.

156. Ey o bütün iman edenler! Sakın inkâr edip de, yeryüzünde yolculuğa çıktıkları veya savaşa gittiklerinde kardeşleri için: "Eğer bizim yanımızda olsalardı ne ölürlerdi ne de öldürülürlerdi." diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların kalplerinde bir pişmanlık olarak bıraksın diyedir. Hâlbuki hayatı veren de Allah, ölümü veren de... Ve Allah, her ne yaparsanız görüp duruyor.

157. Andolsun ki, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, kuşkusuz Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, onların dünyada kalıp toplayacakları şeylerden daha hayırlıdır.

158. Andolsun ki, ölseniz de öldürülseniz de kesinlikle hep Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Sen, sırf Allah'ın rahmeti ile onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli biri olsaydın, elbette etrafından dağılıp giderlerdi. O halde kusurlarını bağışla, günahlarının bağışlanmasını dile, yapılacak işlerde onların görüşlerini de al. Sonra da azmettin mi artık Allah'a tvekkül et. Çünkü Allah tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, kimin haddinedir ki ondan sonra size yardım etsin? O halde Mü'minler ancak Allah'a dayansınlar.

161. Bir peygamber için, emanete hıyanet etmek olur şey değildir. Her kim ganimet ve hâsılattan bir şey aşırırsa, boynuna aldığını kıyamet günü yüklenerek getirir. Sonra da herkese kazandığı ödenir, hiçbirine haksızlık edilmez.

162. Ya o zaman Allah'ın rızası peşinden giden kimse, Allah'ın hışmına uğrayan ve yatağı cehennem olan kimseye benzer mi? O ne kötü bir varış yerdir!

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Ve Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164. Gerçekten içlerinden kendilerine Allah'ın âyetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah mü'minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165. Böyle iken, (Bedir'de)düşmanlarınızın başına iki katını getirdiğiniz bir musibet size isabet ediverince: "Bu nereden ?" mi dediniz? De ki: "O, kendi tarafınızdandır." Çünkü Allah, her şeye kâdirdir.

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ
Ve andolsun ki eğer | Ölürseniz | Ya da öldürülürseniz | Elbette yalnız Allah'a | Haşrolunursunuz | Ve bir rahmetten dolayı (Kimden olan rahmet?)

مِنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا
Allah'dan | Yumuşak davrandın (Kime?) | Onlara | Ve eğer sen olsaydın (Ne olsaydın?) | Kaba | Katı kalpli | Elbette dağılırlardı (Nereden?)

مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ
Senin çevrenden | Affet (Kimden?) | Onlardan (Daha?) | Ve de bağışlanma dile (Kim için?) | Onlar için | Ve de onlarla müşavere et (Nerede?) | İşinde

فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾
Ve kesin karar verdiğinde de | Tevekkül et (Kime?) | Allah'a | Şüphesiz ki Allah | Sever (Kimi?) | Tevekkül edenleri

اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
Eğer size yardım ederse (Kim?) | Allah | Galip gelecek yoktur (Kime galip gelecek?) | Size | Ve eğer sizi yüzüstü bırakırsa | Kimdir? | O kimse ki

يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
Size yardım edecek (Ne vakit?) | Ondan sonra | Ve yalnız Allah'a | Tevekkül etsin (Kim?) | Mümінler

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
Ve olmadı (Kim için?) | Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?) | Hıyanet etmesi | Ve her kim hıyanet ederse | Gelir (Neyle birlikte?) | Hıyanet ettiği ile birlikte (Ne vakit gelir?) | Kıyamet gününde

ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ اتَّبَعَ
Sonra tam olarak verilir (Kim?) | Herkes (Ne verilir?) | Kazandığı (Ne oldukları halde?) | Onlar | Zulme uğramıyorlar | Tabi olan kişi benzer mi? (Neye tabi olan?)

رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَٓاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ
Allah'ın rızasına (Kime benzer mi?) | O kimseye ki | Döndü (Neyle birlikte?) | Bir kızgınlıkla birlikte (Öyle kızgınlık ki) | Allah'dan | Onun varacağı yer (Nedir?) | Cehennem'dir

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ
Ve ne kötü varacak yerdir | Onlar (Nedir?) | Derece derecedirler (Nerede?) | Allah katında | Allah | Hakkıyla görendir (Neyi?)

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
Ol şeyki | Yapıyorlar | Andolsun ki iyilikte bulunmuştur (Kim?) | Allah (Kime?) | Müminlere (Ne vakit?) | Gönderdiği vakit (Nereye?) | Onların içine (Gönderiği vakit?)

رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
Bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Kendilerinden (Yine öyle peygamber ki) | Okuyor (Kime?) | Onlara (Neyi okuyor?) | Onun ayetlerini (Daha?) | Ve onları arındırıyor (Daha?) | Ve onlara öğretiyor (Neyi öğretiyor?)

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾
Kitabı (Daha neyi?) | Ve de hikmeti | Olsalar bile (Ne vakit?) | Bundan önce (Ne olsalar bile?) | Sapıklıkta (Öyle sapıklık ki) | Apaçık

اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا
Size gelince mi? (Ne?) | Bir musibet | Halbuki siz isabet ettirmiştiniz (Neyi?) | Onun iki katını | Dediniz | Nerden? (Ne?) | Bu

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾
De ki | O (Nedir?) | Sizin kendinizdendir | Şüphesiz ki Allah | Her şeye (Nedir?) | Gücü yetendir

وَمَٓا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ

Size isabet eden (Ne vakit?) | Karşılaştığı gün (Kim?) | İki topluluk (Nedir size isabet eden?) | Allah'ın izniyledir | Ve de [Allah] bilsin/ayırt etsin içindir (Kimi?)

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا

Müminleri (Daha ne içindir?) | Yine [Allah] bilsin/ayırt etsin içindir (Kimi?) | O kimseleri ki | Münafıklık ettiler | Dendi (Kime?) | Onlara (Ne dendi?) | Gelin | Savaşın (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ

Allah yolunda | Ya da müdafaa yapın [dendi] | Dediler ki | Şayet bilseydik (Neyi?) | Savaşmayı | Elbette size tabi olurduk

هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ يَقُولُونَ

Onlar (Neye?) | Küfre | O gün (Nedir?) | Daha yakındır (Neden daha yakındır?) | Onların [yakın] oluşundan (Neye yakın oluşundan?) | İmana | Diyorlar (Ne ile?)

بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

Ağızlarıyla (Ne diyorlar?) | O şeyi ki | Değildir (Nerede?) | Kalplerinde | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Ol şeyki | Gizliyorlar

اَلَّذِينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ

O kimseler ki (O münafıklık yapan kimselerden bedel?) | Dediler (Kime?) | Kardeşlerine | Halbuki oturmuşlardı | Eğer bize uysalardı | Öldürülmezlerdi | De ki

فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ

Artık savın (Kimden?) | Kendinizden (Neyi?) | Ölümü | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Doğru kimseler | Sakın zannetme (Kimi?)

الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

O kimseleri ki | Öldürüldüler (Nerede öldürüldüler?) | Allah yolunda (Ne zannetme?) | Ölüler | Bilakis (Nedirler?) | Diridirler (Nerede?) | Rableri katında

يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ

Rızıklanıyorlar | (Onlar ne oldukları halde rızıklanıyorlar?) Hoşnut oldukları halde (Ne sebebiyle?) | Allah'ın onlara verdikleri sebebiyle (Neden verdiği?) | Lütfundan | Üstelik sevinirler (Ne ile?)

بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

O kimselerle ki | Henüz katılmadı (Kime?) | Onlara (O kimseler ne oldukları halde?) | Arkalarında oldukları halde (Onlardan bedel neyle sevinirler?) | Korkunun olmamasıyla (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Daha ne ile sevinirler?) | Ve onların olmamasıyla (Ne olmamasıyla?)

يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَاَنَّ اللّٰهَ

Üzülecekler | Sevinirler (Ne ile?) | Bir nimetle ki (Kim tarafından olan nimet?) | Allah tarafından olan (Daha ne ile sevinirler?) | Ve bir lütuf ile (Bir de şununla sevinirler ki?) | Şüphesiz Allah

لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ

Zayi etmez (Neyi?) | Müminlerin mükafatını | O kimseler ki | İcabet ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resule (Ne zaman icabet ettiler?)

مِنْ بَعْدِ مَٓا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ

Onlara isabet ettikten sonra (Ne?) | Yara | O kimseler için vardır ki | İyilikte bulundular (O kimseler ne olduğu halde?) | Onlardan olduğu halde (Daha?) | Ve sakındılar (Ne vardır?) | Bir ecir ki

عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ

Büyük | O kimseler ki (Allah ve Resulüne icabet edenlerden bedel) | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | İnsanlar [dedi] (Ne dedi?) | Şüphesiz insanlar | Elbette [orduları] topladılar (Kime karşı?) | Size karşı

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

Şu halde onlardan korkun [dediler] | Bu söz onları artırdı (Ne bakımdan?) | İman bakımından | Ve onlar dediler (Ne dediler?) | Bize yeter (Kim yeter?) | Allah | Ve o ne güzel vekildir [dediler]

166-167. O iki topluluk çarpıştığı gün başınıza gelen de yine Allah'ın izniyledir. Bu hem mü'minleri belirlemesi ve hem de münafıklık yapanları ayırt etmesi içindir. Ve bunlara: "Geliniz, Allah yolunda savaşınız veya hiç olmazsa savunmada bulunun." denilmişti. Onlar ise: "Biz savaşmasını bilseydik arkanızdan gelirdik." dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah neyi gizlediklerini daha iyi bilendir.

168. Onlar evlerinde oturdular da, savaşa giden kardeşleri için: "Eğer bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi." dediler. De ki: "Eğer iddianızda doğru iseniz, haydin kendinizden ölümü savın öyleyse."

169. Ve sakın Allah yolunda öldürülenleri ölmüşler sanma. Hayır! Onlar hayattadırlar, Rab'leri katında yaşarlar.

170. Allah'ın lütfundan kendilerine bağışladığı mutlulukla sevinç içinde rızıklanırlar. Arkalarından şahadetle kendilerine yetişemeyen mücahitler için de şu müjdeyi verirler: "Onlara bir korku yok, onlar da üzülecek değillerdir."

171. Allah'ın nimetini, keremini ve Allah'ın mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceğini müjdelerler.

172. Hele o kendileri bir yara aldıktan sonra, Allah ve peygamberin emrine uyanlara; mü'minler içinden özellikle böyle iyilik edip sakınanlar için çok büyük bir ecir vardır.

173. Onlar ki, insanlar kendilerine: "Haberiniz olsun, insanlar size karşı ordu topladı, onun için onlardan korkun!" dediklerinde bu onların imanını artırdı. Onlar da: "Allah yetişir bize; O ne güzel vekildir." dediler.

174. Sonra da kendilerine hiç bir keder dokunmaksızın Allah'tan bir nimet ve bir lütufla geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah çok büyük bir lütuf sahibidir.

175. Size o haberi getiren şeytan sadece kendi dostlarını korkutur, siz ondan korkmayın da bana isyandan korkun, eğer inanıyorsanız.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a bir zarar verebilecek değillerdir. Allah onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlara büyük bir azap vardır.

177. Şüphesiz iman karşılığında inkârı satın alanlar, Allah'a zerrece zarar verecek değiller ve onlar için acı bir azap vardır.

178. Bir de o inkâr edenler; kendilerine mühlet vermemizin, asla kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Biz onları sırf günahları artsın diye bırakıyoruz. Hem onlara alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah, mü'minleri bulunduğunuz durum üzere bırakacak değildir. Sonunda pis olanı temizden ayıracaktır. Allah sizleri gayba vakıf kılacak da değildir. Fakat Allah peygamberlerinden dilediğini seçer. O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve korunursanız, sizin için büyük bir ecir vardır.

180. Allah'ın, kendilerine lütfundan verdiği şeye karşı cimrilik edenler, sakın onun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için bir şerdir. Yarın kıyamet günü, o kıskandıkları mal boyunlarına dolanacak. Kaldı ki, göklerin ve yerin mirası hep Allah'ındır ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.

فَانْقَلَبُوا	بِنِعْمَةٍ	مِنَ اللّٰهِ	وَفَضْلٍ	لَمْ يَمْسَسْهُمْ	سُوٓءٌ	وَاتَّبَعُوا
Onlar döndüler (Neyle?)	Bir nimetle ki	Allah'tandır (Daha neyle döndüler?)	Bir lütufla (Ne oldukları halde?)	Onlara erişmediği halde (Ne?)	Herhangi bir kötülük (Daha?)	Tabi oldular (Neye?)

رِضْوَانَ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	ذُو فَضْلٍ	عَظٖيمٍ ﴿١٧٤﴾	اِنَّمَا ذٰلِكُمُ	الشَّيْطَانُ
Allah'ın rızasına	Allah (Nedir?)	Bir lütuf sahibidir ki	Pek büyük	Ancak size bu (Nedir?)	Şeytandır (Öyle şeytan ki)

يُخَوِّفُ	اَوْلِيَٓاءَهُ	فَلَا تَخَافُوهُمْ	وَخَافُونِ	اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنٖينَ ﴿١٧٥﴾
Korkutuyor (Kimi korkutuyor?)	Dostlarını	Onlardan korkmayın	Benden korkun	Eğer siz iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

وَلَا يَحْزُنْكَ	الَّذٖينَ	يُسَارِعُونَ	فِي الْكُفْرِ	اِنَّهُمْ	لَنْ يَضُرُّوا	اللّٰهَ
Ve seni üzmesin (Kim üzmesin?)	O kimseler ki	Yarışıyorlar (Nerede?)	Küfürde	Şüphesiz ki onlar	Zarar veremeyecekler (Kime?)	Allah'a (Ne ile?)

شَيْـًٔا	يُرٖيدُ اللّٰهُ	اَلَّا يَجْعَلَ	لَهُمْ	حَظًّا	فِي الْاٰخِرَةِ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ
Hiçbir şey ile	Allah istiyor (Neyi?)	Kılmamayı (Kim için?)	Onlar için (Ne kılmamayı?)	Bir pay (Nerede?)	Ahirette	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki

عَظٖيمٌ ﴿١٧٦﴾	اِنَّ الَّذٖينَ	اشْتَرَوُا	الْكُفْرَ	بِالْاٖيمَانِ	لَنْ يَضُرُّوا	اللّٰهَ
Büyük	Muhakkak o kimseler ki	Satın aldılar (Neyi?)	Küfrü (Ne karşılığında?)	İman karşılığında	Zarar veremeyeceklerdir (Kime?)	Allah'a (Neyle zarar veremeyeceklerdir?)

شَيْـًٔا	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلٖيمٌ ﴿١٧٧﴾	وَلَا يَحْسَبَنَّ	الَّذٖينَ	كَفَرُوٓا
Hiçbir şeyle	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Can yakıcı	Ve sakın zannetmesin (Kim?)	O kimseler ki	Kafir oldular (Şunu zannetmesinler ki)

اَنَّمَا نُمْلٖي	لَهُمْ	خَيْرٌ	لِاَنْفُسِهِمْ	اِنَّمَا نُمْلٖي	لَهُمْ	لِيَزْدَادُوٓا	اِثْمًا
Bizim mühlet verişimiz (Kime?)	Onlara (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Kendileri için	Bizim mühlet verişimiz ancak (Kime?)	Onlara (Niyedir?)	Artsınlar diyedir (Ne bakımdan?)	Günah bakımından

وَلَهُمْ	عَذَابٌ	مُهٖينٌ ﴿١٧٨﴾	مَا كَانَ اللّٰهُ	لِيَذَرَ	الْمُؤْمِنٖينَ	عَلٰى مَٓا
Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Küçük düşürücü	Allah olmadı (Ne olmadı?)	Bırakacak (Kimi?)	Müminleri (Ne üzerine?)	O şey üzerine ki

اَنْتُمْ	عَلَيْهِ	حَتّٰى يَمٖيزَ	الْخَبٖيثَ	مِنَ الطَّيِّبِ	وَمَا كَانَ	اللّٰهُ
Siz (Nesiniz?)	Onun üzerinesiniz (Ne vakte kadar?)	Ayırıncaya kadar (Neyi ayırıncaya kadar?)	Pisi (Neden?)	Temizden	Ve olmadı (Kim?)	Allah (Ne olmadı?)

لِيُطْلِعَكُمْ	عَلَى الْغَيْبِ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ	يَجْتَبٖي	مِنْ رُسُلِهٖ	مَنْ	يَشَٓاءُ
Sizi muttali edecek (Neye?)	Gayb'a	Şu kadarı var ki Allah	Seçer (Kimden?)	Resullerinden (Kimi seçer?)	O kimseyi ki	Diliyor

فَاٰمِنُوا	بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهٖ	وَاِنْ تُؤْمِنُوا	وَتَتَّقُوا	فَلَكُمْ	اَجْرٌ	عَظٖيمٌ
Artık iman edin (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve de peygamberlerine	Ve eğer iman eder de (Daha?)	Bir de sakınırsanız	Sizin için vardır (Ne?)	Bir mükafat ki	Büyük

﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ	الَّذٖينَ	يَبْخَلُونَ	بِمَٓا	اٰتٰيهُمُ	اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ
Ve sakın zannetmesin (Kim?)	O kimseler ki	Cimrilik yapıyorlar (Nede?)	O şeyde ki	Onlara verdi (Kim?)	Allah (Neden verdi?)	Lütfundan (Ne zannetmesinler?)

خَيْرًا	لَهُمْ	بَلْ هُوَ	شَرٌّ	لَهُمْ	سَيُطَوَّقُونَ	مَا	بَخِلُوا	بِهٖ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
O daha hayırlı (Kim için?)	Kendileri için	Bilakis O (Nedir?)	Şerdir (Kim için?)	Onlar için	Boyunlarına dolanacak (Ne?)	O şey ki	Cimrilik yaptılar (Nede?)	O şeyde (Ne vakit boyunlarına dolanacak?)	Kıyamet gününde

وَلِلّٰهِ	مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَاللّٰهُ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَبٖيرٌ ﴿١٨٠﴾
Ve Allah içindir (Ne?)	Göklerin mirası (Daha?)	Ve de yerin	Allah	Öyle ki	Siz yapıyorsunuz	Haberdardır

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ فَقٖيرٌ وَنَحْنُ

Elbette işitti (Kim?) · Allah (Neyi ?) · O kimselerin sözünü ki · Dediler · Şüphesiz ki Allah (Nedir?) · Fakirdir · Halbuki biz (Neyiz?)

اَغْنِيَٓاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

Zenginleriz [dediler] · Yazacağız (Neyi?) · Dediklerini (Daha neyi yazacağız?) · Ve öldürmelerini de (Kimi öldürmelerini?) · Peygamberleri (Nasıl?) · Haksız yere

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

Ve diyeceğiz · Tadın (Neyi?) · Yakıcı azabı · İşte bu (Ne sebebiyledir?) · O şey sebebiyledir ki · Takdim etti (Ne?)

اَيْدٖيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبٖيدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذٖينَ

Sizin elleriniz · Ve şüphesiz ki Allah · Değildir (Ne değildir?) · Zulmeden (Kime?) · Kullarına · (O sözü diyenler kimdir?) Öyle kimselerdir ki

قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَٓا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا

Dediler · Şüphesiz ki Allah · Ahdetti (Kime?) · Bize (Neyi ahdetti?) · İman etmememizi (Kime?) · Bir peygambere (Ne vakte değin?) · Bize getirinceye değin (Neyi?)

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَٓاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلٖي

Bir kurbanı (Öyle kurban ki) · Onu yiyor (Ne?) · Ateş · De ki · Elbette size getirdi (Kim?) · Peygamberler (Ne zaman?) · Benden önce (Ne getirdi?)

بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذٖي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ

Açık deliller (Daha ne getirdi?) · Ve o şeyi ki · Siz dediniz · Niçin öldürdünüz onları · Eğer siz iseniz (Ne?)

صَادِقٖينَ ﴿١٨٣﴾ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ

Doğru sözlü kimseler · Eğer seni yalanlarlarsa · Elbette yalanlandı (Kim?) · Peygamberler (Ne vakit?) · Senden önce

جَٓاؤُ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنٖيرِ ﴿١٨٤﴾

Onlar geldiler (Neyle birlikte?) · Açık delillerle birlikte (Daha neyle birlikte?) · Ve sayfalarla birlikte (Daha?) · Ve kitapla (Öyle kitap ki) · Aydınlatıcı

كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ

Her nefis (Nedir?) · Ölümü tadıcıdır · Ve ancak siz tam olarak verileceksiniz (Neyi?) · Mükafatlarınızı (Ne vakit?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

Kıyamet gününde · Her kim · Uzaklaştırılırsa (Neden?) · Ateşten (Daha?) · Ve girdirilirse (Nereye?) · Cennete · Elbette kurtulmuştur

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ

Dünya hayatı olmadı · Ancak aldatıcı bir meta oldu · Elbette imtihan olunacaksınız (Nerede?)

فٖٓي اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذٖينَ اُوتُوا

Mallarınızda (Daha nerede?) · Ve canlarınızda (Daha?) · Ve elbette işiteceksiniz (Kimden?) · O kimselerden ki · Kendilerine verildi (Ne verildi?)

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذٖينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثٖيرًا

Kitab (Ne vakit?) · Sizden önce (Daha kimden işiteceksiniz?) · Ve o kimselerden ki · Şirk koştular (Neyi işiteceksin?) · Eziyet (Öyle eziyet ki?) · Çok

وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

Ve eğer sabrederseniz (Daha?) · Ve takva sahibi olursanız · Şüphesiz bu (Nedir?) · Azmedilecek işlerdendir

181. Elbette Allah, "Şüphesiz Allah fakirdir, bizler zenginiz." diyenlerin boş sözlerini işitti. O dediklerini peygamberleri haksız yere öldürmeleri ile birlikte yazacağız ve şöyle diyeceğiz: "Tadın o yakıcı azabı!"

182. Bu, sizin ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır ve Allah kullarına haksızlık yapan değildir.

183. "Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir peygambere iman etmememizi emretti." diyenlere de ki: "Benden önce size bazı peygamberler açık delillerle gelmiş ve o dediğinizi de getirmişti. Eğer doğru söylüyorsanız, onları niçin öldürdünüz?"

184. Eğer seni yalanladılarsa, senden önce açık deliller, hikmetli sayfalar ve aydınlatıcı kitap getiren birçok peygamber de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Ecirleriniz ancak kıyamet günü tamamlanacaktır. O zaman kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa, işte o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı bir metadan başka bir şey değildir.

186. Mallarınız ve canlarınız hususunda mutlaka imtihan olunacaksınız. Ve kuşkusuz sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan size eziyet verici birçok sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder, takva yoluna gider ve korunursanız; işte bu, azmi gerektiren işlerdendir.

187. Bir zamanlar Allah, kendilerine kitap verilen okuryazarlardan: "Andolsun ki, onu mutlaka insanlara anlatacaksınız, gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise onu arkalarına attılar, karşılığında biraz para aldılar. Bakın, bu ne kötü bir alışveriş?

188. O yaptıklarına sevinen ve yapmadıkları şeylerle de övülmeyi seven kimselerin de, sakın azaptan kurtulacaklarını sanma! Hem onlara can yakıcı bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kâdirdir.

190. (Vicdanları temiz) akıl sahipleri için; göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde şüphesiz âyetler vardır.

191. Onlar gerek ayaktayken, gerek otururken ve gerekse yanları üzerine yatarken Allah'ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Ve: "Ey Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın. Sen münezzehsin. O halde bizleri o ateş azabından koru." derler.

192. "Ey Rabbimiz! Çünkü sen kimi o ateşe sokarsan muhakkak onu rezil ve perişan etmişsindir. Zalimlerin de yardımcıları yoktur."

193. "Ey Rabbimiz! Gerçekten biz, "Rabbinize iman edin." diye imana çağıran bir çağırıcı işittik, dinledik, iman ettik. Ey Rabbimiz! Mağfiretinle artık günahlarımızı bizlere bağışla, kötülüklerimizi ört. Ve bizleri sana ermiş kullarınla beraber yanına al."

194. "Ey Rabbimiz! Hem peygamberlerine vaad ettiklerini bizlere ver. Kıyamet günü yüzlerimizi kara çıkarma. Şüphesiz sen, verdiğin sözden dönmezsin."

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ

Ve o vakit ki | Almıştı (Kim?) | Allah (Neyi?) | O kimselerin sözünü ki | Onlara verildi (Ne verildi?) | Kitab | Elbette onu [Kitab'ı] açıklayacaksınız (Kime açıklayacaksınız?)

لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

İnsanlara (Daha?) | Ve onu gizlemeyeceksiniz | Onu attılar (Nereye?) | Omuzlarının arkasına (Daha?) | Ve satın aldılar (Neyle?)

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

Onunla (Neyi?) | Az bir karşılığı | Ne kötüdür! | Satın aldıkları | Sakın sanma (Kimi?) | O kimseleri ki

يَفْرَحُونَ بِمَا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

Şımarıyorlar (Neyle?) | Yaptıklarıyla (Daha?) | Ve de seviyorlar (Neyi?) | Övülmeyi (Neyle?) | Yapmadıklarıyla

فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

Artık onları sakın sanmayasın! (Nerede?) | Bir kurtuluşta (Neden kurtuluşta?) | Azaptan | Ve onlar için vardır | Bir azap ki | Can yakıcı

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

Ve yalnız Allah içindir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve de yerin | Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Gücü yetendir

اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

Şüphesiz ki göklerin yaratılışında vardır (Daha neyin yaratılışında?) | Yerin (Daha nerede vardır?) | Ve de gecenin değişmesinde (Daha?) | Ve gündüzün değişmesinde (Ne vardır?)

لَاٰيَاتٍ لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا

Elbette ayetler vardır (Kim için ayetler vardır?) | Akıl sahipleri için | Onlar öyle kimselerdir ki | Zikrederler (Kimi?) | Allah'ı (Ne oldukları halde?) | Ayakta oldukları halde (Daha?)

وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Ve oturucu oldukları halde (Daha?) | Ve yanları üzere oldukları halde (Daha?) | Ve tefekkür ederler (Ne konuda?) | Göklerin yaratılışı konusunda (Daha neyin yaratılışı?) | Ve yerin (Ve şöyle derler:)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Rabbimiz! | Sen yaratmadın (Neyi?) | Bunu (Nasıl?) | Boş yere | Sen noksan sıfatlardan münezzehsin | Bizi koru (Neden?) | Ateş azabından

﴿١٩١﴾ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

Rabbimiz! | Şüphesiz sen | Her kimi | Girdirirsen (Neye?) | Ateşe | Elbette sen onu perişan etmişsindir | Ve zalimler için yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ

Hiçbir yardımcı | Rabbimiz! | Şüphesiz ki biz | İşittik (Kimi?) | Bir çağırıcıyı ki | Çağırıyor (Neye çağırıyor?) | İmana (Neye çağırıyor?)

اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

İman edin diye (Kime iman edin?) | Rabbinize | Biz de iman ettik | Rabbimiz! | Affet (Kim için?) | Bizim için (Neyi affet?) | Günahlarımızı (Daha?) | Ve de ört (Kimden?) | Bizden (Neyi ört?)

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

Kötülüklerimizi (Daha?) | Ve bizleri vefat ettir! (Kimle birlikte?) | İyilerle birlikte | Rabbimiz! | Ve bize ver (Neyi?) | Bize vaat ettiğin şeyleri (Kim üzerinden vaat ettiğin şeyler?)

عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

Resullerinin üzerinden | Ve bizi rezil etme (Ne vakit?) | Kıyamet günü | Şüphesiz ki sen | Caymazsın (Neden?) | Sözünden

فَاسْتَجَابَ	لَهُمْ	رَبُّهُمْ	اَنّ۪ي	لَٓا اُض۪يعُ	عَمَلَ عَامِلٍ	مِنْكُمْ
Kabul etti (Kim için?)	Onlar için (Kim?)	Rableri	Şüphesiz ki ben	Zayi etmem (Neyi?)	Hiçbir iş yapanın işini (Öyle iş yapan ki)	Sizden olan (Sizden bedel?)

مِنْ ذَكَرٍ	اَوْ	اُنْثٰى	بَعْضُكُمْ	مِنْ بَعْضٍ	فَالَّذ۪ينَ	هَاجَرُوا
Erkek	Yada	Dişi	Sizin bazınız (Nedir?)	Bazınızdandır	O kimseler ki	Hicret ettiler (Daha?)

وَاُخْرِجُوا	مِنْ دِيَارِهِمْ	وَاُو۫ذُوا	ف۪ي سَب۪يل۪ي	وَقَاتَلُوا
Ve çıkarıldılar (Nereden?)	Yurtlarından	Ve eziyete uğradılar (Ne yolunda?)	Benim yolumda (Daha?)	Ve de savaştılar (Daha?)

وَقُتِلُوا	لَاُكَفِّرَنَّ	عَنْهُمْ	سَيِّـَٔاتِهِمْ	وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ	جَنَّاتٍ
Ve de öldürüldüler	Elbette örteceğim (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Kötülüklerini (Daha?)	Ve de onları elbette girdireceğim (Nereye?)	Bir kısım cennetlere ki

تَجْر۪ي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	ثَوَابًا	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	عِنْدَهُ
Akıyor (Nereden?)	Onların altlarından (Ne?)	Nehirler (Nasıl sevap verilecek onlara?)	Bir sevap ki	Allah katındandır	Allah	Onun yanındadır (Ne?)

حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾	لَا يَغُرَّنَّكَ	تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	فِي الْبِلَادِ
Sevabın güzeli	Seni sakın aldatmasın! (Ne?)	O kimselerin dolaşıp durmaları ki	Kafir oldular (Nerede dolaşmaları?)	Şehirlerde

﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ	ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ	جَهَنَّمُ	وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾	لٰكِنِ
(Nedir bu?) Az bir metadır	Sonra onların varacakları yer (Nedir?)	Cehennemdir	Ne kötü döşektir o!	Şu kadarı var ki

الَّذ۪ينَ	اتَّقَوْا	رَبَّهُمْ	لَهُمْ	جَنَّاتٌ	تَجْر۪ي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ
O kimseler ki	Korkarlar (Kimden?)	Rablerinden	Onlar için vardır (Ne?)	Cennetler (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Onların altlarından (Ne?)	Nehirler (Ne oldukları halde?)

خَالِد۪ينَ	ف۪يهَا	نُزُلًا	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ	خَيْرٌ
Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	Orada (o cennetler ne olduğu halde?)	Bir ziyafet olduğu halde (Kim tarafından?)	Allah katından	Allah katında olan (Nedir Allah katında olan ?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)

لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾	وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	لَمَنْ	يُؤْمِنُ	بِاللّٰهِ	وَمَٓا
İyiler için	Şüphesiz kitap ehli içinde vardır	O kimse ki	İman ediyor (Kime?)	Allah'a (Daha neye iman ediyor?)	O şeye ki

اُنْزِلَ	اِلَيْكُمْ	وَمَٓا	اُنْزِلَ	اِلَيْهِمْ	خَاشِع۪ينَ	لِلّٰهِ	لَا يَشْتَرُونَ
İndirildi (Kime?)	Size (Daha neye?)	O şeye ki	İndirildi (Kime?)	Onlara (Ne oldukları halde?)	Boyun eğiciler oldukları halde (Kim için?)	Allah için	Satın almazlar (Ne ile?)

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	ثَمَنًا قَل۪يلًا	اُو۬لٰٓئِكَ	لَهُمْ	اَجْرُهُمْ	عِنْدَ رَبِّهِمْ
Allah'ın ayetleri ile (Neyi satın almazlar?)	Az bir karşılığı	İşte onlar	Onlar için vardır (Ne?)	Onların ecri (Nerede?)	Rableri katında

اِنَّ اللّٰهَ	سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	اصْبِرُوا
Şüphesiz ki Allah (Nedir?)	Hesabı seri olandır	Ey iman edenler!	Sabredin! (Daha?)

وَصَابِرُوا	وَرَابِطُوا	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	لَعَلَّكُمْ	تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾
Ve de sabırda yarış edin (Daha?)	Ve de nöbet bekleyin! (Daha?)	Ve de sakının (Kimden?)	Allah'tan	Ta ki siz	Felaha kavuşasınız

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ النِّسَاءِ — آيَاتُهَا ١٧٦

195. Rableri de dualarına şöyle karşılık verdi: "Kuşkusuz ben, içinizden gerek erkek ve gerek kadın hiçbir iyilik yapanın yaptığını boşa çıkarmam. Hep birbirinizdensiniz. Benim için hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda işkenceye uğrayanların, cihada gidenlerin ve bu uğurda öldürülenlerin günahlarını elbette örteceğim. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Allah tarafından tasavvur edemeyeceğiniz bir sevaba kavuşacaklar. Sevabın da en güzeli Allah yanındadır.

196. O Allah'ı tanımayanların refah içinde diyar diyar dönüp dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Bu az bir zevkten ibarettir; sonra varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir döşektir o...

198. Fakat o Allah'tan korkan, korunan kullar için; içlerinde ebedi kalmak ve Allah tarafından konuk edilmek üzere, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katındaki ise ermişler için daha hayırlıdır.

199. Şüphesiz kitap ehlinden kimi de vardır ki; Allaha iman ettikleri gibi Allah için hakka boyun eğerek kendilerine indirilene de, size indirilene de iman ederler. Allah'ın âyetlerini bir kaç paraya satmazlar. İşte bunların Rablerinin yanında ecirleri vardır. Şüphe yok ki, Allah hesabını çabuk yapar.

200. Ey o bütün iman edenler! Sabredin ve sabır yarışında düşmanlarınızı geçin ve cihad için hazır ve tetikte bulunun ve Allah'tan korunun ki, kurtuluşa eresiniz.

NİSÂ SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 176 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün insan kümeleri! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden sakının. O Allah'a karşı gelmekten sakının ki, O'nun hürmetine ve akrabalık hürmetine birbirinizden isteklerde bulunursunuz. Şüphesiz ki, Allah sizin üzerinizde gözeticidir

2. Allah'tan korkun da, yetimlere mallarını verin ve temizi pis olanla (helâlı haramla) değişmeyin. Onların mallarını, kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü o, büyük bir günahtır.

3. Eğer yetimlerin haklarını gözetemeyeceğinizden korkarsanız, size helâl olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâh edin. Eğer bu şekilde adil davranamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir tane veya sahip olduğunuz bir cariye alın. Doğru yoldan sapmamanız için bu daha uygundur.

4. Ve aldığınız kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendileri ondan birazını gönül rızasıyla size bağışlarlarsa, onu da içinize sine sine yiyin.

5. Bununla beraber Allah'ın sizi başına diktiği mallarınızı aklı ermezlere vermeyin. Bunlarda yapacağınız tasarruf ile onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Ve yetimleri nikâh çağına ermelerine kadar gözetip deneyin. Onların akılca olgunlaştıklarını gördüğünüzde, hemen mallarını kendilerine teslim edin. "Büyüyecekler de mallarını ellerine alacaklar." diye onları israfla yemeye kalkmayın. İhtiyacı olmayan tenezzül etmesin. Muhtaç olan ise, meşru surette bir şey yesin. Mallarını kendilerine teslim ettiğiniz zaman da karşılarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
Ey insanlar | Korkun (Kimden?) | Rabbinizden | O Rabbiniz ki | Sizi yarattı (Neden?) | Nefisten (Öyle nefis ki) | Tek bir olan | Ve yarattı (Neyden?)

مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَث۪يرًا وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي
O nefisten (Kimi?) | Eşini | Ve türetti (Kimden?) | O ikisinden (Ne türetti?) | Erkekler (Öyle erkekler ki) | Pek çok olan (Daha?) | Ve kadınları [türetti] | O halde korkun (Kimden?) | Allah'tan | O Allah ki

تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا
İstekte bulunuyorsunuz (Kim ile?) | Onunla | Ve akrabanın da [hakkına riayetsizlikten korkun] | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne?) | Gözetici | Verin (Kime?)

الْيَتَامٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ
Yetimlere (Neyi verin?) | Mallarını | Ve değişmeyin (Neyi?) | Pisi (Neyle?) | Temizle | Ve yemeyin (Neyi?) | Onların mallarını (Nasıl?)

اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَب۪يرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى
Kendi mallarınıza katarak | Kuşkusuz bu | Olmuştur (Ne?) | Bir günah ki | Büyük | Eğer korkarsanız (Neden?) | Adaletli olamayacağınızdan (Kimler hakkında?) | Yetimler hakkında

فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
Bu durumda nikahlayın (Kimi?) | O kimseyi ki | Temiz olmuştur (Kime karşı?) | Size karşı (Kimden?) | Kadınlardan (Nasıl nikahlayın?) | İkişer (Daha?) | Üçer (Daha?) | Ve dörder tane | Eğer korkarsanız (Neden?)

اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾
Onlara adaletli olamayacağınızdan | O zaman bir tane [ile evlenin] | Ya da | O şeyle [yetinin ki] | [ona] Sahip oldu (Ne sahip oldu?) | Sağ elleriniz | İşte bu | Daha yakındır (Neye?) | Adaletten şaşmamanıza

وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا
Verin (Kime?) | Kadınlara (Neyi?) | Mehirlerini (Ne olarak?) | Bir hibe olarak | Şayet onlar hoşnut olurlarsa (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Herhangi bir şeyden (Öyle şey ki?) | O mehirden olan | Gönül bakımından

فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـًٔا مَر۪ٓيـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ اللّٰهُ
Bu durumda onu yiyin (Nasıl?) | Afiyetle | Ve iç rahatlığıyla | Vermeyin (Kime?) | Sefihlere (Neyi vermeyin?) | Mallarınızı | O mallar ki | Kılmıştır (Kim?) | Allah [o malları] (Kim için?)

لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾
Sizin için | [Geçiminizi] ayakta tutan şey (Ne kılmıştır?) | Ve onları rızıklandırın (Nerede?) | O mallarda (Daha?) | Ve onları giydirin (Kimi?) | Ve söyleyin (Kime?) | Onlara (Ne söyleyin?) | Söz (Öyle söz ki) | Güzel

وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا
Deneyin (Kimi?) | Yetimleri | Ta ki | Onlar ulaşıncaya kadar (Neye?) | Nikaha | Şayet hissederseniz (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Rüşd

فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافًا وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُواۜ
Bu durumda teslim edin (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Mallarını | Onları yemeyin (Ne olarak?) | İsraf olarak | Ve çarçabuk (Neden?) | Büyümeleri korkusundan

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ
Her kim | Olursa (Ne olursa?) | Zengin | İffetli olsun | Her kim de | Olursa (Ne olursa?) | Fakir | Yesin (Neyle?) | Hakkaniyetle

فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يبًا ﴿٦﴾
Geri verdiğiniz zaman (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Mallarını | Şahit bulundurun (Kim üzerine?) | Onlar üzerine | Yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak yeter?) | Hesap edici

لِلرِّجَالِ	نَصِيبٌ	مِمَّا	تَرَكَ	الْوَالِدَانِ	وَالْاَقْرَبُونَ	وَلِلنِّسَاءِ
Erkekler için vardır (Ne?)	Bir nasip (Neden?)	O şey-den ki	Bıraktı (Kim?)	Anne-baba (Daha?)	Ve akrabalar	Kadınlar için de vardır (Ne?)

نَصِيبٌ	مِمَّا	تَرَكَ	الْوَالِدَانِ	وَالْاَقْرَبُونَ	مِمَّا	قَلَّ	مِنْهُ
Bir pay vardır (Neden?)	O şey-den ki	Bıraktı (Kim?)	Anne-baba (Daha?)	Ve akrabalar (Ondan bedel?)	O şey-den ki	Az olmuş-tur (Neden?)	Ondan

اَوْ	كَثُرَ	نَصِيبًا	مَفْرُوضًا ﴿٧﴾	وَاِذَا حَضَرَ	الْقِسْمَةَ	اُولُوا الْقُرْبٰى
Ya da	Çok ol-muştur	Bir hisse olarak (Öyle hisse ki)	Farz kılınmış	Hazır bulunursa (Neye?)	Bölüşüme (Kim?)	Yakınlar (Daha kim hazır bulunursa?)

وَالْيَتَامٰى	وَالْمَسَاكِينُ	فَارْزُقُوهُمْ	مِنْهُ	وَقُولُوا	لَهُمْ
Yetimler (Daha?)	Ve miskinler	Bu durumda onları rızıklandırın (Neyden?)	Maldan	Ve deyin (Kime?)	Onlara (Ne?)

قَوْلًا	مَعْرُوفًا ﴿٨﴾	وَلْيَخْشَ	الَّذِينَ	لَوْ تَرَكُوا	مِنْ خَلْفِهِمْ
Söz (Öyle söz ki)	İyi	Korksun (Kim?)	O kimseler ki	Sayet bıraksalardı (Nerede?)	Arkalarında (Ne bıraksalardı?)

ذُرِّيَّةً	ضِعَافًا	خَافُوا	عَلَيْهِمْ	فَلْيَتَّقُوا	اللّٰهَ	وَلْيَقُولُوا
Bir zürriyet (Öyle zürriyet ki)	Zayıf	Korkacaklardı (Kim üzerine?)	Onlar üzerine	Öyleyse sakınsınlar (Kimden?)	Allah'tan	Ve desinler (Ne?)

قَوْلًا	سَدِيدًا ﴿٩﴾	اِنَّ الَّذِينَ	يَأْكُلُونَ	اَمْوَالَ الْيَتَامٰى	ظُلْمًا
Söz (Öyle söz ki)	Münasip	Kuşkusuz o kimseler ki	Yiyorlar (Neyi?)	Yetimlerin mallarını (Nasıl?)	Haksızca

اِنَّمَا	يَأْكُلُونَ	فِي بُطُونِهِمْ	نَارًا	وَسَيَصْلَوْنَ	سَعِيرًا ﴿١٠﴾
Ancak şöyle ki	Onlar yerler (Nerede?)	Karınlarında (Neyi?)	Ateşi	Ve yakında gireceklerdir (Nereye?)	Alevlenmiş ateşe

يُوصِيكُمُ	اللّٰهُ	فِي اَوْلَادِكُمْ	لِلذَّكَرِ	مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ
Size vasiyet ediyor (Kim?)	Allah (Ne konuda?)	Çocuklarınız konusunda (Ne diye?)	Erkek olan için vardır (Ne vardır?)	İki kadının hissesi kadarı vardır

فَاِنْ كُنَّ	نِسَاءً	فَوْقَ اثْنَتَيْنِ	فَلَهُنَّ	ثُلُثَا مَا	تَرَكَ	وَاِنْ كَانَتْ
Eğer onlar ise (Ne ise?)	Kadınlar ise (Ne kadar?)	İkiden fazla	Bu taktirde o kadınlar için vardır (Ne vardır?)	O şeyin üçte ikisi ki	[Onu (ölen kişi)] bıraktı	Şayet kız ise (Ne ise?)

وَاحِدَةً	فَلَهَا	النِّصْفُ	وَلِاَبَوَيْهِ	لِكُلِّ وَاحِدٍ	مِنْهُمَا	السُّدُسُ	مِمَّا
Tek	Bu durumda ona vardır (Ne vardır?)	[Terekenin] yarısı	Onun ana-babası için vardır	Her biri için vardır (Kimden?)	İkisinden (Ne vardır?)	Altıda bir (Neden?)	O şey-den ki

تَرَكَ	اِنْ كَانَ	لَهُ	وَلَدٌ	فَاِنْ لَمْ يَكُنْ	لَهُ	وَلَدٌ	وَوَرِثَهُ	اَبَوَاهُ
[Ölen kişi] Geriye bıraktı (Hangi durumda?)	Eğer var ise (Ne var ise?) (Kim için?)	Onun için	Bir çocuk	Şayet yoksa (Kim için?)	Onun için (Ne yoksa?)	Bir çocuk	Ve ona varis olduysa (Kim?)	Ana-babası

فَلِاُمِّهِ	الثُّلُثُ	فَاِنْ كَانَ	لَهُ	اِخْوَةٌ	فَلِاُمِّهِ	السُّدُسُ	مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
Bu durumda annesi için vardır (Ne vardır?)	Üçte bir	Eğer var ise (Kim için?)	Onun için (Ne var ise?)	Kardeşler	Bu durumda annesi için vardır (Ne vardır?)	Altıda bir (Neden sonra?)	Vasiyetten sonra (Öyle vasiyet ki)

يُوصِي	بِهَا	اَوْ	دَيْنٍ	اٰبَاؤُكُمْ	وَاَبْنَاؤُكُمْ	لَا تَدْرُونَ	اَيُّهُمْ	اَقْرَبُ
Vasiyet olarak ediyor (Neyi?)	Onu (Daha neden sonra?)	Ya da	Borçtan sonra	Babalarınız	Ve çocuklarınızdır	Bilemezsiniz ki	Onların hangisi (Nedir?)	Daha yakındır (Kime?)

لَكُمْ	نَفْعًا	فَرِيضَةً	مِنَ اللّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ عَلِيمًا	حَكِيمًا ﴿١١﴾
Size (Hangi bakımdan?)	Menfaat bakımından (Tüm bunlar ne olduğu halde?)	Bir fariza olduğu halde (Kimden?)	Allah'tan	Kuşkusuz Allah (Nedir?)	Daima bilendir	Ve hikmet sahibidir

7. Ana, baba ve en yakın akrabanın miras olarak bıraktıklarında erkeklere bir pay vardır. Ana, baba ve en yakın akrabanın bıraktıklarında kadınlara da bir pay vardır. Azından da çoğundan da, farz kılınmış birer pay vardır.

8. Miras bölüştürülürken uzak akrabalığı bulunanlar, yetimler ve yoksullar da hazır bulunurlarsa; hem kendilerine ondan bir şey verin, hem de gönüllerini alacak sözler söyleyin.

9. Titresin o kimseler ki, arkalarında elleri ermez, güçleri yetmez çocuklar bırakacak olsalardı, onlar için endişe duyacaklardı. O halde Allah'tan korksunlar ve sağlam söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, muhakkak ki karınlarında sırf bir ateş yerler ve yarın bir çılgın ateşe yaslanırlar.

11. Allah size miras paylaşımını şöyle emrediyor: "Çocuklarınız için erkeğe iki kadının payı kadar, eğer hepsi kadın olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasın üçte ikisi ve eğer bir tek kız ise o zaman ona mirasın yarısı vardır. Eğer ölenin çocuğu varsa, ana-babasından her birine, ölenin kalan malından altıda bir hisse vardır. Ama çocuğu yok da anası babası varis bulunuyorsa, anasına üçte bir; eğer ölenin kardeşleri de varsa o zaman anasına altıda bir pay vardır. Bunların hepsi ölenin yapmış olduğu vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır." Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin yarar açısından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bütün bunlar Allah'tan birer farizadır. Kuşkusuz Allah alîmdir, hakîmdir..

وَلَكُمْ — Sizin için vardır *(Ne vardır?)*
نِصْفُ مَا — O şeyin yarısı ki
تَرَكَ — Onu terk etti [bıraktı] *(Kim?)*
اَزْوَاجُكُمْ — Eşleriniz *(Hangi durumda?)*
اِنْ لَمْ يَكُنْ — Eğer yoksa *(Kimin?)*
لَهُنَّ — Onların *(Neyi yoksa?)*

وَلَدٌ — Çocuğu
فَاِنْ كَانَ — Eğer varsa *(Kimin?)*
لَهُنَّ — Onların *(Neyi varsa?)*
وَلَدٌ — Çocuğu
فَلَكُمُ — Bu durumda size vardır *(Ne vardır?)*
الرُّبُعُ — Dörtte bir *(Neden?)*
مِمَّا — O şey-den ki

تَرَكْنَ — Onlar geriye bıraktı *(Ne zaman?)*
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ — Vasiyetten sonra *(Öyle vasiyet ki?)*
يُوصِينَ — Onlar vasiyet olarak yaparlar *(Neyi?)*
بِهَا — O vasiyeti
اَوْ — Ya da
دَيْنٍ — Borçtan sonra
وَلَهُنَّ — Onlar için vardır *(Ne vardır?)*

الرُّبُعُ — Dörtte bir *(Neden?)*
مِمَّا — O şey-den ki
تَرَكْتُمْ — Siz geriye bıraktınız *(Hangi durumda?)*
اِنْ لَمْ يَكُنْ — Şayet yoksa *(Kimin?)*
لَكُمْ — Sizin *(Neyiniz?)*
وَلَدٌ — Çocuğunuz

فَاِنْ كَانَ — Eğer varsa *(Kimin?)*
لَكُمْ — Sizin *(Neyiniz?)*
وَلَدٌ — Çocuğunuz
فَلَهُنَّ — Bu durumda onlar için vardır *(Ne vardır?)*
الثُّمُنُ — Sekizde biri *(Neyden?)*
مِمَّا تَرَكْتُمْ — Bıraktığınızın *(Ne zaman?)*

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ — Vasiyetten sonra *(Öyle vasiyet ki?)*
تُوصُونَ — Siz vasiyet olarak yaparsınız *(Neyi?)*
بِهَا — O vasiyeti
اَوْ — Ya da
دَيْنٍ — Borçtan sonra
وَاِنْ كَانَ — Şayet olursa *(Kim?)*
رَجُلٌ — Adam *(Ne olursa?)*

يُورَثُ — Varis olunuyor *(Ne suretle?)*
كَلَالَةً — Kelale suretiyle
اَوِ — Veya
امْرَاَةٌ — Kadın olursa
وَلَهُ — Onun için vardır *(Ne?)*
اَخٌ — Erkek
اَوْ — Ya da
اُخْتٌ — Kız kardeş

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا — Bu durumda her biri için vardır *(Ne?)*
السُّدُسُ — Altıda bir
فَاِنْ كَانُوا — Eğer onlar olursa *(Ne olursa?)*
اَكْثَرَ — Daha fazla *(Neden?)*

مِنْ ذٰلِكَ — Bundan
فَهُمْ — Bu durumda onlar *(Nedirler?)*
شُرَكَاءُ — Ortaktırlar *(Nede?)*
فِي الثُّلُثِ — Üçte birde *(Ne zaman?)*
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ — Vasiyetten sonra *(Öyle vasiyet ki?)*

يُوصٰى — Vasiyet olarak ediliyor *(Ne?)*
بِهَا — O vasiyet
اَوْ — Ya da
دَيْنٍ — Borçtan sonra
غَيْرَ مُضَارٍّ — Zarar vermeyici olduğu halde *(Bunlar ne olduğu halde?)*
وَصِيَّةً — Vasiyet olduğu halde *(Kimden?)*
مِنَ اللّٰهِ — Allah'tan

وَاللّٰهُ — Allah *(Nedir?)*
عَلِيمٌ — Her şeyi bilendir
حَلِيمٌ — Halim'dir
(12)
تِلْكَ — İşte bu *(Nedir?)*
حُدُودُ اللّٰهِ — Allah'ın hudûdudur
وَمَنْ — Her kim
يُطِعِ — İtaat ederse *(Kime?)*

اللّٰهَ — Allah'a *(Daha kime?)*
وَرَسُولَهُ — Ve Resûlüne
يُدْخِلْهُ — Allah onu koyar *(Nereye?)*
جَنَّاتٍ — Cennetlere *(Öyle cennetler ki?)*
تَجْرِي — Akıyor *(Nereden?)*
مِنْ تَحْتِهَا — Altlarından *(Ne akıyor?)*

الْاَنْهَارُ — Nehirler *(Onlar ne oldukları halde?)*
خَالِدِينَ — Ebedi kalıcılar oldukları halde *(Nerede?)*
فِيهَا — Orada
وَذٰلِكَ — İşte bu *(Nedir?)*
الْفَوْزُ — Bir kurtuluştur *(Öyle kurtuluş ki)*
الْعَظِيمُ — Büyük

(13)
وَمَنْ — Her kim de
يَعْصِ — Asi olursa *(Kime?)*
اللّٰهَ — Allah'a *(Daha kime?)*
وَرَسُولَهُ — Ve Resulüne
وَيَتَعَدَّ — Ve aşarsa *(Neyi?)*
حُدُودَهُ — Onun hudûdunu

يُدْخِلْهُ — Allah onu koyar *(Nereye koyar?)*
نَارًا — Ateşe *(Ne olduğu halde?)*
خَالِدًا — Ebedi kalıcı olduğu halde *(Nerede?)*
فِيهَا — Orada
وَلَهُ — Ve onun için vardır *(Ne vardır?)*
عَذَابٌ — Bir azap *(Öyle bir azap ki?)*
مُهِينٌ — Alçaltıcı
(14)

12. Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Ve eğer bir çocukları varsa, o zaman mirasın dörtte biri sizindir. Bu vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Eğer siz çocuk bırakmadan ölürseniz, geriye bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şayet bir çocuğunuz varsa, o zaman bıraktığınız mirasın sekizde biri hanımlarınızındır. Bu, yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Ve eğer ölen bir erkek veya kadının, (çocuğu ve babası yok da) kelâle olarak (yan koldan) mirasına konuluyor ve (ana) bir erkek veya kız kardeşi bulunuyorsa, bunlardan her birine altıda bir; ve eğer kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasın üçte birine ortaklar. Bu da zarar verme kastı olmaksızın, yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcun ödenmesinden sonradır. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah ise hem alîmdir, hem halîm...

13. İşte bütün bu hükümler, Allah'ın çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Bu ise, o büyük kurtuluştur.

14. Her kim de Allah'a ve peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu da ebedî kalacağı bir ateşe sokar. Hem ona alçaltıcı bir azap vardır.

وَالّٰت۪ي	يَأْت۪ينَ	الْفَاحِشَةَ	مِنْ نِسَٓائِكُمْ	فَاسْتَشْهِدُوا	عَلَيْهِنَّ
O kadınlar ki	İşliyorlar (Neyi?)	Fuhşu (Kimden?)	Kadınlarınızdan	Bu durumda şahit getirin (Kime karşı?)	Onlara karşı (Kimi?)

اَرْبَعَةً	مِنْكُمْۚ	فَاِنْ شَهِدُوا	فَاَمْسِكُوهُنَّ	فِي الْبُيُوتِ
Dört kişiyi (Kimden?)	Sizden	Şayet şahitlik ederlerse (Neye?)	Bu taktirde onları tutun (Nerede?)	Evlerde

حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ	الْمَوْتُ	اَوْ	يَجْعَلَ	اللّٰهُ	لَهُنَّ
Ta ki onları alıp götürünceye kadar (Ne?)	Ölüm	Ya da	Kılıncaya kadar (Kim?)	Allah (Kime?)	Onlara (Ne kılıncaya kadar?)

سَب۪يلًا ﴿١٥﴾	وَالَّذَانِ	يَأْتِيَانِهَا	مِنْكُمْ	فَاٰذُوهُمَاۚ	فَاِنْ تَابَا
Bir yol	O iki kişi ki	Onlar onu işliyorlar (Öyle iki kişi ki?)	Sizden	O ikisine eziyet edin	Eğer tövbe ederlerse

وَاَصْلَحَا	فَاَعْرِضُوا	عَنْهُمَاۜ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ تَوَّابًا	رَح۪يمًا ﴿١٦﴾
Ve hallerini düzeltirlerse	Yüz çevirin (Kimden?)	Onlardan	Kuşkusuz Allah	Daima tevbeleri kabul edendir	Ve merhamet edendir

اِنَّمَا	التَّوْبَةُ	عَلَى اللّٰهِ	لِلَّذ۪ينَ	يَعْمَلُونَ	السُّٓوءَ	بِجَهَالَةٍ	ثُمَّ
Ancak	Tövbe (Kim üzerine?)	Allah üzerine (Kim içindir?)	O kimseler içindir ki	Onlar işlerler (Neyi?)	Kötülüğü (Neyle işleyen?)	Cehaletle	Sonra

يَتُوبُونَ	مِنْ قَر۪يبٍ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	يَتُوبُ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمْۜ	وَكَانَ اللّٰهُ
Onlar tövbe ederler (Nereden?)	Yakından	İşte bunlar var ya	Tevbesini kabul eder (Kim?)	Allah (Kimin?)	Onların	Ve Allah daima (Nedir?)

عَل۪يمًا	حَك۪يمًا ﴿١٧﴾	وَلَيْسَتِ	التَّوْبَةُ	لِلَّذ۪ينَ	يَعْمَلُونَ	السَّيِّـَٔاتِۚ
Bilendir	Hikmet sahibidir	Olmaz (Ne?)	Tövbe (Kim için olmaz?)	O kimseler için ki	Onlar işler-ler (Neyi?)	Kötülükleri

حَتّٰٓى	اِذَا حَضَرَ	اَحَدَهُمُ	الْمَوْتُ	قَالَ	اِنّ۪ي	تُبْتُ
Ta ki	Gelip çatınca (Kime?)	Onlardan birine (Ne?)	Ölüm	O kimse der (Ne der?)	Şüphesiz ben	Tövbe ettim (Ne zaman?)

الْـٰٔنَ	وَلَا الَّذ۪ينَ	يَمُوتُونَ	وَهُمْ	كُفَّارٌۜ	اُو۬لٰٓئِكَ
Şimdi (Daha kim için olmaz?)	Ve o kimseler için ki	Onlar ölürler (Ne oldukları halde ölenler?)	Onlar	Kafirlerdir	İşte bunlar var ya

اَعْتَدْنَا	لَهُمْ	عَذَابًا	اَل۪يمًا ﴿١٨﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
Biz hazırladık (Kim için?)	Onlar için (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Ey iman edenler

لَا يَحِلُّ	لَكُمْ	اَنْ تَرِثُوا	النِّسَٓاءَ	كَرْهًاۜ	وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
Helal olmaz (Kime?)	Size (Ne?)	Mirasçı olmanız (Kime?)	Kadınlara (Nasıl?)	Zorla	Onları sıkıştırmayınız (Niçin?)

لِتَذْهَبُوا	بِبَعْضِ مَٓا	اٰتَيْتُمُوهُنَّ	اِلَّٓا	اَنْ يَأْت۪ينَ	بِفَاحِشَةٍ
Alıp götürmeniz için (Neyi?)	O şeylerin bir kısmını ki	Siz onlara verdiniz	Ancak müstesna	İşlemeleri (Neyi?)	Bir fuhşu (Öyle fuhuş ki?)

مُبَيِّنَةٍۚ	وَعَاشِرُوهُنَّ	بِالْمَعْرُوفِۚ	فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ	فَعَسٰٓى
İspatlanmış olan	Ve onlarla geçinin (Nasıl?)	İyilikle	Eğer onları kerih görürseniz	Umulur (Ne umulur?)

اَنْ تَكْرَهُوا	شَيْـًٔا	وَيَجْعَلَ	اللّٰهُ	ف۪يهِ	خَيْرًا	كَث۪يرًا ﴿١٩﴾
Kerih görmeniz (Neyi?)	Bir şeyi	Kılar (Kim?)	Allah (Nede?)	O şeyde (Ne kılar?)	Bir hayır (Öyle hayır ki?)	Çokça

15. Kadınlarınızdan fuhşu işleyenlerin aleyhlerine sizden dört şahit getirin. Eğer onlar, şahitlik yaparlarsa; o kadınları ölüm alıp götürünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu açıncaya kadar evlerde hapsedin.

16. Sizlerden onu işleyenlerin her ikisini de eziyete koşun. Eğer onlar tevbe edip hallerini düzeltirlerse onlardan vazgeçin. Çünkü Allah tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhamet edendir.

17. Fakat Allah'ın kabul etme sözü verdiği tevbe, o kimseler içindir ki, bilmeyerek bir günah işlerler de sonra çok geçmeden tevbe ederler. İşte Allah bunların tevbelerini kabul eder. Ve Allah alîmdir, hakîmdir..

18. Yoksa günah işleyip işleyip de kendisine ölüm gelince: "İşte ben şimdi tevbe ettim." diyen kimselere tevbe yok. Kâfir olarak ölenlere de tevbe yok. Bunlara işte bunlara, biz can yakıcı bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey o bütün iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal olmadığı gibi, verdiğiniz mehrin bir kısmını kurtaracaksınız diye, onları sıkıştırmanız da helal değildir. Ancak arayı açacak bir fuhuş yapmış olmaları müstesna... Haydin onlarla iyi geçinin. Eğer kendilerinden hoşlanmadınızsa, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda birçok hayırlar takdir etmiş bulunur.

20. Ve şâyet bir eşi bırakıp da yerine diğer bir eş almak istiyorsanız, öncekine yüklerle mehir vermiş de bulunsanız, içinden bir şey almayın. Ne diye alacaksınız, bir iftira ederek ve açık bir günah yüklenerek mi?

21. Nasıl alırsınız ki, birbirinize karıştınız ve onlar sizden kuvvetli bir söz almışlardı.

22. Bir de babalarınızın evlenmiş olduğu kadınları nikâhlamayın. Geçen geçti, şüphe yok ki o pek çirkindi, iğrenç idi, o ne fena âdetti.

23. Sizlere şunlar haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, hâlâlarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren sütanneleriniz, süt kız kardeşleriniz ve karılarınızın anneleri, kendileri ile zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile zifafa girmemişseniz, onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Sulbünüzden gelen öz oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi birlikte nikâhlamanız da haramdır. Geçen geçti. Şüphesiz Allah gafurdur, rahîmdir.

وَاِنْ اَرَدْتُمُ	Ve eğer arzu ederseniz (Neyi?)
اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ	Eş değiştirmeyi (Ne yerine?)
مَكَانَ زَوْجٍ	Bir eş yerine
وَاٰتَيْتُمْ	Ve de vermişseniz (Kime?)
اِحْدٰيهُنَّ	O eşlerden birine (Ne vermişseniz?)
قِنْطَارًا	Kantarlarca mal
فَلَا تَأْخُذُوا	O halde almayın (Kimden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne almayın?)
شَيْـًٔا	Herhangi bir şey
اَتَأْخُذُونَهُ	Yoksa onu alacak mısınız? (Ne olarak?)
بُهْتَانًا	İftira olarak (Daha ne olarak?)
وَاِثْمًا	Ve bir günah olarak (Öyle günah ki)
مُبِينًا ﴿٢٠﴾	Apaçık
وَكَيْفَ	Nasıl
تَأْخُذُونَهُ	Onu alırsınız?
وَقَدْ اَفْضٰى	Halbuki varmıştır (Kim?)
بَعْضُكُمْ	Sizden biriniz (Kime?)
اِلٰى بَعْضٍ	Diğerinize
وَاَخَذْنَ	Ve onlar almıştı (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne?)
مِيثَاقًا	Söz (Öyle söz ki)
غَلِيظًا ﴿٢١﴾	Ağır
وَلَا تَنْكِحُوا	Nikahlamayın (Kimi?)
مَا	O kimseyi ki
نَكَحَ	Nikahlanmıştır (Kim?)
اٰبَاؤُكُمْ	Babalarınız (Neden?)
مِنَ النِّسَاءِ	Kadınlardan
اِلَّا مَا	Ancak o şey müstesna ki
قَدْ سَلَفَ	Geçmişte yaptınız
اِنَّهُ	Kuşkusuz bu
كَانَ فَاحِشَةً	Kötülüktü (Daha nedir?)
وَمَقْتًا	Ve kindi
وَسَاءَ	Bu ne çirkindi (Ne bakımından?)
سَبِيلًا ﴿٢٢﴾	Yol bakımından
حُرِّمَتْ	Haram kılınmıştır (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Kim?)
اُمَّهَاتُكُمْ	Anneleriniz (Daha ne haram kılınmıştır?)
وَبَنَاتُكُمْ	Kızlarınız (Daha?)
وَاَخَوَاتُكُمْ	Ve kız kardeşleriniz (Daha?)
وَعَمَّاتُكُمْ	Ve halalarınız (Daha?)
وَخَالَاتُكُمْ	Ve teyzeleriniz (Daha?)
وَبَنَاتُ الْاَخِ	Erkek kardeş kızları (Daha?)
وَبَنَاتُ الْاُخْتِ	Ve kız kardeş kızları (Daha?)
وَاُمَّهَاتُكُمُ	Ve anneleriniz (Daha?)
الّٰتِى	Öyle anneleriniz ki
اَرْضَعْنَكُمْ	Sizi emzirmişlerdir (Daha kim haram kılınmıştır?)
وَاَخَوَاتُكُمْ	Kız kardeşleriniz (Öyle kız kardeşleriniz ki?)
مِنَ الرَّضَاعَةِ	Sütten olan (Daha kim haram kılınmıştır?)
وَاُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ	Hanımlarınızın anneleri (Daha?)
وَرَبَائِبُكُمُ	Ve üvey kızlarınız
الّٰتِى	O kızlarınız ki
فِى حُجُورِكُمْ	Sizin evlerinizdedir (O kızlarınız kimdendir?)
مِنْ نِسَائِكُمُ	Kadınlarınızdan
الّٰتِى	Öyle ki
دَخَلْتُمْ	Gerdeğe girdiniz (Kimle?)
بِهِنَّ	Onlarla
فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا	Eğer olmadı iseniz (Ne?)
دَخَلْتُمْ	Gerdeğe girmiş (Kimle?)
بِهِنَّ	Onlarla
فَلَا جُنَاحَ	Bu durumda günah yoktur (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size
وَحَلَائِلُ اَبْنَائِكُمُ	Çocuklarınızın helalleri de size haram kılınmıştır
الَّذِينَ	O çocuklar ki
مِنْ اَصْلَابِكُمْ	Onlar sizin sulbünüzdendir (Daha ne haram kılınmıştır?)
وَاَنْ تَجْمَعُوا	Bir nikahta toplamanız (Neyi?)
بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ	İki kızkardeşi
اِلَّا مَا	Ancak o şey müstesna ki
قَدْ سَلَفَ	Geçmişte yaptınız
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
كَانَ غَفُورًا	Daima çok affedicidir
رَحِيمًا ﴿٢٣﴾	Ve çok merhametlidir

وَالْمُحْصَنَاتُ	مِنَ النِّسَاءِ	اِلَّا مَا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُكُمْ
Evli olanlar da haram kılınmıştır *(Kimden?)*	Kadınlardan	Ancak onlar müstesna ki	Sahip oldu *(Ne sahip oldu?)*	Sağ elleriniz

كِتَابَ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ	وَاُحِلَّ	لَكُمْ	مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ	اَنْ تَبْتَغُوا
Bunlar Allah'ın emridir *(Kime?)*	Size	Ve helal kılındı *(Kime helal kılındı?)*	Size *(Ne?)*	Bunların dışındakiler *(Ondan bedel ne helal kılındı?)*	Aramanız *(Neyle?)*

بِاَمْوَالِكُمْ	مُحْصِنِينَ	غَيْرَ مُسَافِحِينَ	فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ
Mallarınızla *(Nasıl?)*	İffetliler olduğunuz halde *(Daha?)*	Ve fuhuş yapmayıcılar olduğunuz halde	Hangi şey ki siz faydalanmak istediniz *(Neyle?)*

بِهِ	مِنْهُنَّ	فَاٰتُوهُنَّ	اُجُورَهُنَّ	فَرِيضَةً	وَلَا جُنَاحَ	عَلَيْكُمْ
Onunla *(Kimlerden?)*	O kadınlardan	Onlara veriniz *(Neyi?)*	Mehirlerini *(Ne olarak?)*	Bir farz olarak	Ve günah yoktur *(Kime?)*	Size *(Hangi konuda?)*

فِيمَا	تَرَاضَيْتُمْ	بِهِ	مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ عَلِيمًا
O konuda ki	Anlaştınız *(Neyle?)*	O şeyle *(Neden sonra?)*	Takdir edilen şeyden sonra	Kuşkusuz Allah	Daima bilendir

حَكِيمًا ﴿٢٤﴾	وَمَنْ	لَمْ يَسْتَطِعْ	مِنْكُمْ	طَوْلًا
Ve hikmet sahibidir	Her kim ki	Bulamazsa *(Kimden?)*	Sizden *(Ne?)*	Malî kudret *(Niçin?)*

اَنْ يَنْكِحَ	الْمُحْصَنَاتِ	الْمُؤْمِنَاتِ	فَمِنْ مَا	مَلَكَتْ
Nikahlamak için *(Kimi?)*	Hür kadınları *(Öyle kadınlar ki)*	Mümin olan	Bu durumda o kimselerden [evlenin] ki	Sahip oldu *(Ne sahip oldu?)*

اَيْمَانُكُمْ	مِنْ فَتَيَاتِكُمُ	الْمُؤْمِنَاتِ	وَاللّٰهُ	اَعْلَمُ	بِاِيمَانِكُمْ
Sağ elleriniz *(Kimlerden olan?)*	Genç cariyelerinizden *(Öyle genç cariyeleriniz ki)*	Müslüman olan	Allah *(Nedir?)*	Daha iyi bilendir *(Neyi?)*	İmanınızı

بَعْضُكُمْ	مِنْ بَعْضٍ	فَانْكِحُوهُنَّ	بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ	وَاٰتُوهُنَّ
Bazınız *(Nesiniz?)*	Bazınızdansınız	Onları nikahlayın *(Neyle?)*	Velilerinin izniyle	Ve onlara verin *(Neyi?)*

اُجُورَهُنَّ	بِالْمَعْرُوفِ	مُحْصَنَاتٍ	غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ
Mehirlerini *(Nasıl?)*	İyilikle *(Onlar ne oldukları halde?)*	Namuslular	Ve fuhuş yapmayıcılar oldukları halde

وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ	فَاِذَا اُحْصِنَّ	فَاِنْ اَتَيْنَ	بِفَاحِشَةٍ
Gizli dost da tutmadıkları halde	Onlar nikahlanırlar da	İfa ederlerse *(Neyi?)*	Fuhşu

فَعَلَيْهِنَّ	نِصْفُ مَا	عَلَى الْمُحْصَنَاتِ	مِنَ الْعَذَابِ	ذٰلِكَ
Bu durumda onlar üzerine vardır *(Ne?)*	O şeyin yarısı ki	Hür kadınlara gerekmiştir *(Neden ?)*	Azabdan	Bu *(Kim içindir?)*

لِمَنْ	خَشِيَ	الْعَنَتَ	مِنْكُمْ	وَاَنْ تَصْبِرُوا	خَيْرٌ	لَكُمْ
O kimse içindir ki	O sakınmıştır *(Neden?)*	Zordan *(Kimden?)*	Sizden	Sabretmeniz *(Nedir?)*	Daha hayırlıdır *(Kim için?)*	Sizin için

وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾	يُرِيدُ	اللّٰهُ	لِيُبَيِّنَ	لَكُمْ	وَيَهْدِيَكُمْ
Allah *(Nedir?)*	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhametlidir	Diliyor *(Kim?)*	Allah *(Neyi?)*	Açıklamayı *(Kime?)*	Size	Ve sizi ulaştırmayı *(Neye?)*

سُنَنَ الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِكُمْ	وَيَتُوبَ	عَلَيْكُمْ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾
O kimselerin yollarına ki	[Onlar] sizden öncedir *(Allah daha ne diliyor?)*	Tevbenizi kabul ederek yönelmeyi *(Kime?)*	Size	Allah *(Nedir?)*	Her şeyi bilendir	Ve pek hikmet sahibidir

24. Bir de harp esiri olarak sahibi bulunduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlarla evlenmeniz de size haram kılındı. İşte bütün bunlar size Allah'ın yazısı olarak haramdır. Bunların dışında kalanlar ise zinadan kaçınarak namuslu yaşamak üzere, mallarınızla isteyesiniz diye size helâl kılındı. O halde hangilerinden nikah ile faydalandınızsa, mehirlerini kendilerine verin ki, bu farzdır. O mehri belirledikten sonra karşılıklı anlaşmanızda size bir günah yoktur. Şüphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

25. İçinizden her kim hür mü'min kadınları nikâh edecek bir zenginliğe gücü yetmiyorsa, ona da ellerinizin altındaki mü'min cariyelerinizden var. Allah değerinizi imanınızla bilir. Mü'minler! Hep birbirinizdensiniz. O halde zina etmeyen, gizli dost edinmeyen, namuslu yaşamakta olan cariyeleri sahiplerinin izniyle nikâhlayınız ve mehirlerini güzellikle kendilerine veriniz. Evlendikten sonra bir zina suçu işlerlerse, o zaman hür kadınlara verilecek cezanın yarısı lazım gelir. Bu şekil günah işlemekten korkanlarınız içindir. Yoksa sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Bununla beraber Allah gafûrdur, rahîmdir.

26. Allah, sizlere bilmediklerinizi bildirmek, sizden öncekilerin yollarını size göstermek ve iyi hale döndüğünüzü görerek günahlarınızı bağışlamak istiyor. Şüphesiz Allah alîmdir, hakîmdir.

27. Allah tevbekâr olduğunuzu görerek size (rahmet) nazarıyla bakmak isterken, o şehvetleri peşinde koşanlar sizin büyük bir sapma ile sapmanızı istiyorlar.

28. Allah sizden ağır yükümlülükleri hafifletmek istiyor. Öyle ya, insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey o bütün iman edenler! Mallarınızı aranızda haksız bahanelerle yemeyin. Ancak kendiliğinizden rıza ile yaptığınız bir alışveriş bunun dışındadır. Kendi kendinizi de öldürmeyin! Allah size karşı gerçekten merhametlidir.

30. Her kim de sınırı aşarak ve haksızlık yaparak bunu yaparsa, yarın onu bir ateşe yaslayacağız. Allaha göre bu kolaydır.

31. Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarınızı örteriz ve sizi hoş bir yere koyarız.

32. Bir de Allah'ın bazınıza diğerinden fazla verdiği şeyleri temenni etmeyin. Erkeklere çalışmalarından bir pay vardır. Kadınlara da çalışmalarından bir pay vardır. Çalışın da Allah'tan lütfunu isteyin. Gerçekten Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Erkek ve kadından her biri için, baba ve ananın, en yakın akrabanın ve kendileriyle sözleşme yapıp yeminlerinizin bağladığı kimselerin terekelerinden varislere de ayırdık. Onlara da paylarını verin. Çünkü Allah her şeye şahittir.

وَاللّٰهُ	Allah	
يُرِيدُ	Diliyor	(Neyi?)
اَنْ يَتُوبَ	Tevbenizi kabul ederek yönelmeyi	(Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size	
وَيُرِيدُ	Oysa diliyor	(Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki	
يَتَّبِعُونَ	Onlar tabi oluyorlar	(Neye?)
الشَّهَوَاتِ	Şehvetlerine	(Ne diliyorlar?)
اَنْ تَمِيلُوا	Haktan sapmanızı	(Nasıl?)
مَيْلاً	Bir sapışla	(Öyle sapış ki)
عَظِيماً ﴿٢٧﴾	Büyük	
يُرِيدُ	Halbuki diliyor	(Kim?)
اللّٰهُ	Allah	(Neyi?)
اَنْ يُخَفِّفَ	Hafifletmeyi	(Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden	
وَخُلِقَ	Ve yaratılmıştır	(Kim?)
الْاِنْسَانُ	İnsan	(Ne olarak?)
ضَعِيفاً ﴿٢٨﴾	Zayıf olarak	
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler	
لَا تَأْكُلُوٓا	Yemeyin	(Neyi?)
اَمْوَالَكُمْ	Mallarınızı	(Nerede?)
بَيْنَكُمْ	Kendi aranızda	(Neyle?)
بِالْبَاطِلِ	Haksız yolla	
اِلَّٓا	Ancak	
اَنْ تَكُونَ	Olması müstesna	(Ne olması?)
تِجَارَةً	Ticaret	(Öyle ticaret ki?)
عَنْ تَرَاضٍ	Karşılıklı rızadan doğan	(Kimden olan rıza?)
مِنْكُمْ	Sizden	
وَلَا تَقْتُلُوٓا	Ve kıymayın	(Neye?)
اَنْفُسَكُمْ	Canlarınıza	
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah	(Nedir?)
كَانَ	Olmuştur	(Kime karşı?)
بِكُمْ	Size karşı	(Ne olmuştur?)
رَحِيماً ﴿٢٩﴾	Merhametli	
وَمَنْ	Her kim	
يَفْعَلْ	Yaparsa	(Neyi?)
ذٰلِكَ	Bunu	(Ne olarak?)
عُدْوَاناً	Haddi aşarak	
وَظُلْماً	Ve zulmederek	
فَسَوْفَ نُصْلِيهِ	Yakında onu salacağız	(Neye?)
نَاراً	Ateşe	
وَكَانَ	Ve olmuştur	(Ne?)
ذٰلِكَ	Bu	(Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a	(Ne olmuştur?)
يَسِيراً ﴿٣٠﴾	Kolay	
اِنْ تَجْتَنِبُوا	Şayet kaçınırsanız	(Neden?)
كَبَٓائِرَ مَا	O şeylerin büyüklerinden ki	
تُنْهَوْنَ	Siz yasaklanıyorsunuz	(Neyden?)
عَنْهُ	Onlardan	
نُكَفِّرْ	Sileriz	(Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden	(Neyi?)
سَيِّـَٔاتِكُمْ	[Küçük] günahlarınızı	
وَنُدْخِلْكُمْ	Ve sizi girdiririz	(Nereye?)
مُدْخَلاً	Bir yere ki	
كَرِيماً ﴿٣١﴾	Kıymetli/cömert	
وَلَا تَتَمَنَّوْا	Arzu etmeyin	(Neyi?)
مَا	O şeyi ki	
فَضَّلَ	Üstün kıldı	(Kim?)
اللّٰهُ	Allah	(Ne ile?)
بِهِ	O şeyle	(Kimi üstün kıldı?)
بَعْضَكُمْ	Sizin bir kısmınızı	(Kime üstün kıldı?)
عَلٰى بَعْضٍ	Diğer bir kısmınıza	
لِلرِّجَالِ	Erkekler için vardır	(Ne vardır?)
نَصِيبٌ	Bir pay vardır	(Nelerden?)
مِمَّا	O şeylerden ki	
اكْتَسَبُوا	Onları [dünyada] işlediler	
وَلِلنِّسَٓاءِ	Kadınlar için de vardır	(Ne vardır?)
نَصِيبٌ	Bir pay	(Nelerden?)
مِمَّا	O şeylerden ki	
اكْتَسَبْنَ	Onları [dünyada] işlediler	
وَسْـَٔلُوا	Ve isteyin	(Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan	(Neden isteyin?)
مِنْ فَضْلِهِ	Onun lütfundan isteyin	
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah	
كَانَ	Daima olmuştur	(Neyi?)
بِكُلِّ شَيْءٍ	Her şeyi	(Ne olmuştur?)
عَلِيماً ﴿٣٢﴾	Ziyadesiyle bilen olmuştur	
وَلِكُلٍّ	Herkesi	
جَعَلْنَا	Kıldık	(Ne kıldık?)
مَوَالِيَ	Varisler	(Nelere varisler kıldık?)
مِمَّا تَرَكَ	Geride bıraktıklarına	(Kimin geride bıraktıklarına?)
الْوَالِدَانِ	Ana-babanın	(Daha kimin?)
وَالْاَقْرَبُونَ	Akrabanın	
وَالَّذِينَ	O kimseler ki	
عَقَدَتْ	Bağladı	(Ne bağladı?)
اَيْمَانُكُمْ	Yeminleriniz	
فَاٰتُوهُمْ	Onlara verin	(Neyi?)
نَصِيبَهُمْ	Nasiplerini	
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah	
كَانَ	Daima olmuştur	
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye	(Ne olmuştur?)
شَهِيداً ﴿٣٣﴾	Şahit olmuştur	

بَعْضَهُمْ	اللّٰهُ	فَضَّلَ	بِمَا	عَلَى النِّسَٓاءِ	قَوَّامُونَ	اَلرِّجَالُ
Onların bir kısmını (Kim üzerine?)	Allah (Kimi?)	Üstün kılmıştır (Kim?)	O şey sebebiyle ki	Kadınlara (Ne sebebiyle?)	Hakimdirler (Kime?)	Erkekler (Nedir?)

فَالصَّالِحَاتُ	مِنْ اَمْوَالِهِمْۜ	اَنْفَقُوا	وَبِمَٓا	عَلٰى بَعْضٍ
İyi kadınlar (Nedir?)	Mallarından	O erkekler harcamışlardır (Neden?)	Ve o şey sebebiyle ki	Diğer bir kısmı üzerine (Daha ne sebebiyle?)

وَالّٰت۪ي	اللّٰهُۜ	حَفِظَ	بِمَا	لِلْغَيْبِ	حَافِظَاتٌ	قَانِتَاتٌ
O kadınlar ki	Allah	[Kendilerini] muhafaza etmiştir (Kim?)	O şey sebebiyle ki	Erkeklerinin gıyabında [namuslarını] (Ne sebebiyle?)	Koruyucudurlar (Ne vakit?)	İtaatkardırlar (Daha nedir?)

فِي الْمَضَاجِعِ	وَاهْجُرُوهُنَّ	فَعِظُوهُنَّ	نُشُوزَهُنَّ	تَخَافُونَ
Yataklarında	Ve onları terk edin (Nerede?)	Bu durumda onlara öğüt verin	Onların itaatsizliğinden	Siz korkuyorsunuz (Neden?)

سَب۪يلًاۜ	عَلَيْهِنَّ	فَلَا تَبْغُوا	اَطَعْنَكُمْ	فَاِنْ	وَاضْرِبُوهُنَّۚ
Bir başka yol	Onlara karşı (Ne?)	Bu durumda aramayın (Kime karşı?)	Size itaat ederlerse (Kime?)	Yok eğer	Ve onlara vurun

شِقَاقَ بَيْنِهِمَا	وَاِنْ خِفْتُمْ	كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾	عَلِيًّا	كَانَ	اِنَّ اللّٰهَ
Karı-kocanın arasının açılmasından	Şayet korkarsanız (Neden korkarsanız?)	Ve pek büyüktür	Çok yüce	Daima (Nedir?)	Kuşkusuz Allah

اِنْ يُر۪يدَٓا	مِنْ اَهْلِهَاۚ	وَحَكَمًا	مِنْ اَهْلِه۪	حَكَمًا	فَابْعَثُوا
Şayet onlar dilerlerse (Neyi?)	Kadının da ailesinden	Ve bir hakem (Kimlerden?)	Erkeğin ailesinden (Daha?)	Hakem (Kimlerden?)	Bu durumda gönderin (Ne?)

خَب۪يرًا	كَانَ عَل۪يمًا	اِنَّ اللّٰهَ	بَيْنَهُمَاۜ	اللّٰهُ	يُوَفِّقِ	اِصْلَاحًا
Ve herşeyden haberdar olandır	Herşeyi bilendir	Kuşkusuz Allah	Onların arasını	Allah (Neyi?)	Birleştirir (Kim?)	Arayı düzeltmeyi

وَبِالْوَالِدَيْنِ	شَيْـًٔا	بِه۪	وَلَا تُشْرِكُوا	اللّٰهَ	﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا
Ve ana-babaya da [iyilikte bulunun] (Nasıl?)	Hiçbir şeyi	Ona (Neyi)	Ve ortak koşmayın (Kime?)	Allah'a	Kulluk edin (Kime?)

وَالْمَسَاك۪ينِ	وَالْيَتَامٰى	وَبِذِي الْقُرْبٰى	اِحْسَانًا
Fakirlere (Daha?)	Yetimlere (Daha?)	Akrabalara (Daha?)	İyilikte bulunmakla (Daha kime iyilikte bulunun?)

وَالصَّاحِبِ	الْجُنُبِ	وَالْجَارِ	ذِي الْقُرْبٰى	وَالْجَارِ
Ve arkadaşa (Öyle arkadaş ki)	Uzak olan (Daha?)	Ve komşuya (Öyle komşu ki)	Yakınlık sahibi (Daha?)	Komşuya (Öyle komşu ki?)

اِنَّ اللّٰهَ	اَيْمَانُكُمْۜ	مَلَكَتْ	وَمَا	وَابْنِ السَّب۪يلِۙ	بِالْجَنْبِ
Kuşkusuz Allah	Sağ ellerinizin [kölelerinize]	Sahip olmuştur (Ne sahip olmuştur)	Ve o şeye ki	Ve yolda kalmışa (Daha?)	[Yolculukta ya da işte] yandaki (Daha?)

يَبْخَلُونَ	اَلَّذ۪ينَ	فَخُورًاۙ ﴿٣٦﴾	مُخْتَالًا	كَانَ	مَنْ	لَا يُحِبُّ
Cimrilik ediyorlar (Daha?)	O kimseler ki	Ve sürekli övünen biri oldu	Kendini beğenmiş biri oldu (Daha ne oldu?)	Oldu (Ne oldu?)	O kimseyi ki	Sevmez (Kimi?)

اللّٰهُ	اٰتٰيهُمُ	مَٓا	وَيَكْتُمُونَ	بِالْبُخْلِ	النَّاسَ	وَيَأْمُرُونَ
Allah (Neden verdi?)	O şeyi onlara verdi (Kim?)	O şeyi ki	Ve gizliyorlar (Neyi?)	Cimriliği (Daha?)	İnsanlara (Neyi?)	Ve emrediyorlar (Kime?)

مُه۪ينًاۚ ﴿٣٧﴾	عَذَابًا	لِلْكَافِر۪ينَ	وَاَعْتَدْنَا	مِنْ فَضْلِه۪ۜ
Alçaltıcı	Bir azab (Öyle azab ki?)	Kafirlere (Ne hazırladık?)	Biz hazırladık (Kime?)	Lütfundan

34. Erkekler kadınlar üzerinde hâkim dururlar. Çünkü bir kere Allah birini diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından infak etmektedirler. Onun için iyi kadınlar itaatkârdırlar. Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının yokluğunda da korurlar. Baş kaldırmalarından endişe ettiğiniz kadınlara gelince; önce kendilerine nasihat edin. Sonra yataklarında onları yalnız bırakın. Yine dinlemezlerse dövün. Dinlediklerinde incitmeye bahane aramayın. Çünkü Allah çok ulu, çok büyüktür.

35. Eğer karıkoca arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar gerçekten barıştırmak isterlerse Allah aralarındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilen ve haberdar olandır.

36. Hem Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya da, uzak komşuya da, arkadaşa da, yolda kalanlara da, sahip olduğunuz kölelere de iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirli ve övünenlerin hiçbirini sevmez.

37. Onlar ki, hem cimrilik ederler, hem de herkese cimriliği tavsiye ederler. Ve Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği şeyleri gizlerler. Biz de öyle nankörlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

38. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etmedikleri halde, mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Her kim de şeytan kendine arkadaş olursa, o ne kötü bir arkadaştır!

39. Ne olurdu sanki, bunlar Allah'a ve ahiret gününe iman etseler ve Allah'ın kendilerine verdiği rızktan infak etselerdi? Zarar mı ederlerdi? Allah kendilerini bilendir.

40. Şüphesiz ki Allah, zerre ağırlığınca haksızlık yapmaz. Eğer bir iyilik olursa onun sevabını kat kat artırır. Ayrıca katından büyük bir ecir verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman bakalım nasıl olacak!

42. Kİşte o gün Allah'ı inkar edip peygambere isyan edenler şöyle arzu edecekler; keşke yerle bir edilselerdi de Allah'tan hiçbir sözü gizlemeselerdi..

43. Ey o bütün iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar ve cünüp iken de yolcu olanlar müstesna gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya kadınlara dokunursanız da suya güç yetiremezseniz, o zaman temiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinizi ve ellerinizi mesh edin. Gerçekten Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

44. Şu kendilerine kitaptan bir nasip verilmiş olanlara bakmaz mısın? Onlar sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

O kimseler ki | Harcıyorlar (Neyi?) | Mallarını (Niçin?) | İnsanlara gösteriş yapmak için | Ve inanmıyorlar (Kime?) | Allah'a

وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَٓاءَ قَرِينًا

Ahiret gününe de inanmıyorlar | Her kim ki | Olursa (Kim?) | Şeytan (Kim için olursa?) | Onun için (Ne olursa?) | Arkadaş | O ne kötüdür (Ne cihetinden) | Arkadaş olma cihetinden

﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا

Ne olurdu (Kime?) | Onlara | Şayet iman etselerdi (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman etselerdi?) | Ahiret gününe | Ve harcasalardı (Neden?) | O şeyden ki

رَزَقَهُمُ اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ

Onlara onu rızık olarak verdi (Kime?) | Allah | Olmuştur (Kim?) | Allah (Kimi?) | Onları (Nedir?) | Ziyadesiyle bilen | Kuşkusuz Allah | Zulmetmez (Ne kadar?)

مِثْقَالَ ذَرَّةٍۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ

Zerre miktarınca | Şayet o zerre miktarı olursa (Ne olursa?) | Bir iyilik | Onu katlar | Ve verir (Nereden?) | Kendi katından (Ne verir?)

اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ

Bir mükafat (Öyle mükafat ki?) | Büyük | Hali nasıl olur? (Ne zaman?) | Biz getirdiğimiz zaman (Neden?) | Her ümmetten (Ne getirdiğimiz zaman?) | Bir şahit

وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ شَهِيدًاۜ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

Ve getirdiğimiz zaman (Kimi?) | Seni de (Kime?) | Bunlara (Ne olarak?) | Şahit olarak | O gün | Temenni eder (Kim?) | O kimseler ki | Onlar küfrettiler

وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا

Ve asi oldular (Kime?) | Peygambere (Neyi temenni ederler?) | Düzlenmesini (Kimle?) | Kendileriyle beraber (Neyin düzlenmesini?) | Yeryüzünün | Onlar gizleyemeyecekler (Kimden?) | Allah'tan (Neyi?) | Hiçbir haberi

﴿٤٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى

Ey iman edenler | Yaklaşmayın (Neye?) | Namaza (Ne olduğunuz halde?) | Siz | Sarhoşlar olduğunuz halde (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ

Bilinceye kadar (Neyi?) | O şeyi ki | Siz [onu] söylüyorsunuz (Daha ne olduğunuz halde namaza yaklaşmayın?) | Cünüp olduğunuz halde de namaza yaklaşmayın | Yolcu olmanız müstesna (Ne zamana dek namaza yaklaşmayın?)

حَتّٰى تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ

Ta ki yıkanıncaya dek | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Hasta | Ya da | Sefer üzerinde iseniz | Veya | Gelmişse (Kim?)

اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا

Bir kimse (Kimden?) | Sizden (Nereden?) | Ayak yolundan | Veya | Dokunduysanız/ilişkiye girdiyseniz (Kime?) | Kadınlara | Ve de bulamamışsanız (Ne bulamamışsanız?)

مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْۜ

Su | O zaman teyemmüm edin | Yere (Öyle yer ki?) | Temiz | Ve meshedin (Neyi?) | Yüzlerinizi (Daha neyi?) | Ellerinizi

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا

Kuşkusuz Allah | Olmuştur (Ne oldu?) | Çok affedici (Daha ne oldu?) | Çok mağfiret edici | Bakmadın mı ki? (Kime?) | O kimselere ki | Kendilerine verilmiştir (Ne verilmiştir?) | Bir pay (Neden?)

مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَۜ ﴿٤٤﴾

Kitaptan | İşte onlar satın alırlar (Neyi?) | Sapıklığı | Ve isterler (Neyi?) | Sapmanızı (Nerden?) | Yoldan

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَص۪يرًا

Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Düşmanlarınızı | Yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Veli olarak | Yine yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Yardımcı olarak

﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِه۪ وَيَقُولُونَ

O kimselerden vardır ki | Onlar Yahudi olmuşlardır | Onlar değiştirirler (Neyi?) | Kelimeleri (Neden değiştirirler?) | Asıl yerlerinden | Ve şöyle derler

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ

İşittik | Ve isyan ettik | Dinle (Ne olduğun halde?) | Dinlenmez olduğun halde (Daha ne yaparlar?) | Ve <Râinâ> derler (Nasıl derler?) | Eğerek (Neyi?) | Dillerini (Daha?)

وَطَعْنًا فِي الدّ۪ينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ

Ve saldırarak (Neye?) | Dine | Şayet onlar | Şöyle demiş olsalardı | İşittik | Ve itaat ettik (Daha ne demiş olsalardı?) | 'Dinle'

وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

Ve bize bak | Elbette olurdu (Ne olurdu?) | Daha hayırlı (Kim için?) | Onlar için | Ve daha doğru olurdu | Fakat | Onlara lanet etmiştir (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Küfürleri sebebiyle

فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا

Artık onlar iman edemezler | Ancak | Azı müstesna | Ey o kimseler ki | Onlar verildiler (Ne?) | Kitabı | İman edin (Neye?)

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا

O şey ki | Biz [onu] indirdik (Ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?) | O kitabı ki | O sizin yanınızdadır (Ne zaman iman edin?) | Biz silmeden önce (Neyi?) | Bir kısım yüzleri

فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِۜ وَكَانَ

Ve onları çevirmeden önce (Ne üzerine?) | Arkaları üzerine | Ya da | Onlara lanet etmeden önce (Ne gibi?) | Lanet etmemiz gibi (Kime?) | Cumartesi ashabına | Ve daima oldu (Ne?)

اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪ وَيَغْفِرُ مَا

Allah'ın emri (Ne oldu?) | Yapılmış oldu | Kuşkusuz Allah | Bağışlamaz (Neyi?) | Şirk koşulmasını (Kime?) | Kendisine | Ve bağışlar (Neyi?) | O şeyleri ki

دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا

[Onlar] Bunun dışında kalmıştır (Kim için?) | O kimse için ki | [Onu] Dilemiştir | Her kim de | Şirk koşarsa (Kime?) | Allah'a | Kuşkusuz | İftira etmiş olur (Ne?) | Bir günah (Öyle günah ki?)

عَظ۪يمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْۜ بَلِ اللّٰهُ يُزَكّ۪ي

Ağır olan | Bakmadın mı (Kime?) | O kimselere ki | Onlar temize çıkarıyorlar (Kimi?) | Kendilerini | Bilakis | Allah | Temizler (Kimi?)

مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَت۪يلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ

O kimseyi ki [onu] Diliyor | Ve onlar zulüm görmezler (Ne kadar?) | Çekirdeğin ipçiği kadar | Bak ki | Nasıl | Uyduruyorlar (Kim hakkında?) | Allah hakkında (Neyi?)

الْكَذِبَۜ وَكَفٰى بِه۪ٓ اِثْمًا مُب۪ينًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا

Yalanı | Ve yeter (Ne?) | Bu (Ne olarak?) | Bir günah olarak (Öyle günah ki) | Apaçık | Bakmadın mı (Kime?) | O kimselere ki | Kendilerine verildi (Ne verildi?)

نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

Bir pay (Neden bir pay?) | Kitaptan | Onlar inanıyorlar (Neye?) | Cipte/Puta (Daha neye?) | Tağut'a/Şeytana | Ve onlar derler (Kim için?)

لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا سَب۪يلًا ﴿٥١﴾

O kimseler için ki | Onlar inkar ettiler (Ne derler?) | İşte bunlar (Nedir?) | Daha doğrudur (Kimden?) | O kimselerden ki | İman ettiler | Yol bakımından (Ne bakımından?)

45. Allah düşmanlarınızı sizden daha iyi biliyor. Dost olarak da Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter.

46. O Yahudî olanlardan bir kısmı kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar. Ve dillerini eğerek, dine saldırarak "Dinledik isyan ettik.", "Dinle, dinlemez olası!", "Râinâ" diyorlar. Böyle diyeceklerine "İşittik itaat ettik.", "Dinle ve bizi gözet." deselerdi elbette haklarında daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat inkârları yüzünden Allah kendilerini lânetlemiştir. Onun için pek azı müstesna, iman etmezler.

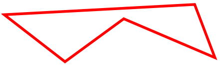
47. Ey o kendilerine kitap verilenler! Gelin o beraberinizdekini tasdik etmek üzere indirdiğimiz bu kitaba iman edin. Biz birtakım yüzleri silip de enselerine çevirmezden veya onlar, cumartesi halkını lanetlediğimiz gibi lanetlenmeden önce iman edin. Yoksa Allah'ın emri daima yapılagelmiştir.

48. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise, dilediği kimseler için bağışlar. Kim de Allah'a ortak koşarsa, pek büyük bir günah ile iftira etmiş olduğunda şüphe yoktur.

49. Bakmaz mısın şu kendilerini temize çıkarıp duranlara! Hayır! Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Onlar da kıl kadar haksızlığa uğratılmazlar.

50. Bak Allaha karşı nasıl yalan uyduruyorlar, açık günah olarak da bu yeter.

51. Bakmaz mısın şu kendilerine okuyup yazmaktan biraz nasip verilmiş olanlara! Onlar puta ve şeytana inanıyorlar da Allah'ı tanımayanlara: "Bunlar, mü'minlerden daha doğru yoldadır." diyorlar.

52. Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Her kimi de Allah lanetlerse, artık onu kurtaracak birini bulamazsın.

53. Yoksa onlara mülkten bir pay mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdek bile vermezler.

54. Yoksa o insanlara Allah'ın lütfundan verdiği nimeti çekemiyorlar da haset mi ediyorlar? Evet, biz İbrahim ailesine kitap ve hikmet verdik. Ayrıca büyük bir mülk de verdik.

55. Onun için onlardan kimi ona iman etmekte, kimi de ondan alıkoymaktadır. Ona da cehennem alevi yeter.

56. Şüphesiz ki âyetlerimizi inkâr eden kâfirleri biz yarın bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı duysunlar diye değiştirerek kendilerine başka deriler vereceğiz. Çünkü Allah izzetinin sonu olmayan bir hakîmdir.

57. İman edip iyi işler yapan mü'minlere gelince, bunları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara orada temiz, gâyet temiz eşler vardır. Hem onları, gölgeleyecek koyu bir gölgeye koyacağız.

58. Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten Allah size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah, işitendir ve görendir.

59. Ey o bütün iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan ülu'l-emre (idarecilere) de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. O hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

İşte onlar | O kimseler ki | Onlara lanet etmiştir (Kim?) | Allah | Ve her kim ki | [Ona] lanet ederse (Kim?) | Allah | Sen asla bulamazsın (Kim için?) | Onun için (Ne bulamazsın?) | Bir yardımcı

﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne?) | Bir pay (Neden?) | Mülkten | Bu durumda | Onlar vermezlerdi (Kime?) | İnsanlara (Ne vermezlerdi?) | Bir çekirdek parçası

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ فَقَدْ اٰتَيْنَٓا

Yoksa | Haset mi ediyorlar? (Kime?) | İnsanlara (Ne üzerine?) | O şey üzerine ki | Onlara verdi (Kim verdi?) | Allah (Neden verdi?) | Lütfundan verdi | Kuşkusuz | Biz verdik (Kime verdik?)

اٰلَ إِبْرٰهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

İbrahim'in ailesine (Ne verdik?) | Kitap (Daha?) | Ve hikmeti | Ve onlara bağışladık (Ne bağışladık?) | Bir mülk (Öyle mülk ki?) | Büyük

فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

Onlardan vardır (Kim?) | O kimse ki | İman etti (Kime?) | Ona | Yine onlardan vardır (Kim?) | O kimse ki | Yüz çevirdi | Ondan | Yeter (Ne ?) | Cehennem yeter (Ne olarak?) | Harıl harıl yanan bir alev olarak

﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ

Elbette o kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Ayetlerimizi | Yakında onları yaslayacağız (Neye?) | Ateşe | Her piştiğinde (Ne?)

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ

Onların derileri | Değiştireceğiz (Kime?) | Onlara (Neyi vereceğiz?) | Derileri (Öyle deriler ki) | O derilerden başka (Niçin?) | Tatsınlar için | Azabı | Kuşkusuz Allah | Oldu (Ne oldu?)

عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

Aziz | Ve hikmet sahibi | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Çok yakında onları girdireceğiz (Nereye?)

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَٓا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا

Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Onlar ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Ebedi olarak | Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?)

أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ

Eşler (Öyle eşler ki) | Tertemiz | Ve onları girdireceğiz (Nereye?) | Bir gölgeye ki | Gölgelikli | Kuşkusuz Allah | Emrediyor (Kime?) | Size (Neyi?)

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلٰٓى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ

Vermenizi (Neyi?) | Emanetleri (Kime vermenizi emrediyor?) | Ehline | Ve hükmettiğiniz zaman (Nerede?) | İnsanlar arasında [emrediyor] (Neyi?)

أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا

Hükmetmenizi (Ne ile?) | Adaletle | Kuşkusuz Allah | Ne güzeldir o şey ki | Size öğüt veriyor (Ne ile?) | Onunla | Muhakkak Allah | İşitendir

بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَٓا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

Ve görendir | Ey iman eden kimseler | İtaat edin | Allah'a | İtaat edin (Daha kime?) | Ve Peygambere (Daha kime?)

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ

Ve emir sahiplerine [de itaat edin] (Kimden?) | İçinizden | Ayrılığa düşerseniz (Nerede?) | Bir konuda | Onu havale edin (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve Resûle [havale edin]

إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

Şayet iseniz (Ne iseniz?) | İnanıyor [iseniz] (Neye?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | İşte bu (Nedir?) | [Sizin için] daha hayırlıdır (Daha?) | Ve daha güzeldir (Ne bakımından?) | Sonuç bakımından

Arapça	Türkçe
أَلَمْ تَرَ	Görmedin mi? (Kimi?)
إِلَى الَّذِينَ	O kimseleri
يَزْعُمُونَ	İddia ediyorlar ki
أَنَّهُمْ	Onlar
آمَنُوا	İman etmektedirler (Neye?)
بِمَا	O şeye ki
أُنْزِلَ	İndirilmiştir (Kime?)
إِلَيْكَ	Sana
وَمَا	Ve yine o şeye iman etmektedirler ki
أُنْزِلَ	İndirilmiştir (Kimden önce?)
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce (Ne oldukları halde?)
يُرِيدُونَ	Arzuluyor oldukları halde (Neyi?)
أَنْ يَتَحَاكَمُوا	Mahkemeleşmeyi (Neye göre?)
إِلَى الطَّاغُوتِ	Tağut'un hükmüne göre
وَقَدْ أُمِرُوا	Halbuki onlar emrolundular (Neyle?)
أَنْ يَكْفُرُوا	İnkar etmekle (Neyi?)
بِهِ	Onu
وَيُرِيدُ	Ve arzuluyor (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Neyi?)
أَنْ يُضِلَّهُمْ	Onları saptırmayı (Nasıl?)
ضَلَالًا	Bir sapmayla ki
بَعِيدًا ﴿٦٠﴾	Uzak
وَإِذَا قِيلَ	Dendiği zaman (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne?)
تَعَالَوْا	Gelin (Neye?)
إِلَى مَا	O şeye ki
أَنْزَلَ	İndirmiştir (Kim?)
اللَّهُ	Allah (Daha neye gelin?)
وَإِلَى الرَّسُولِ	Peygambere
رَأَيْتَ	Görürsün (Kimi?)
الْمُنَافِقِينَ	Münafıkları (Nasıl?)
يَصُدُّونَ	Sırt dönüyorlar olarak (Kimden?)
عَنْكَ	Senden (Neyle?)
صُدُودًا ﴿٦١﴾	Tam bir sırt dönmekle
فَكَيْفَ	Onların hali nasıl olur? (Ne zaman?)
إِذَا أَصَابَتْهُمْ	Onlara isabet ettiğinde (Ne?)
مُصِيبَةٌ	Bir musibet (Ne sebebiyle?)
بِمَا قَدَّمَتْ	İşlediği şeyler sebebiyle (Neyin?)
أَيْدِيهِمْ	Ellerinin
ثُمَّ	Sonra
جَاءُوكَ	Sana geldiklerinde (Ne oldukları halde?)
يَحْلِفُونَ	Yemin eder oldukları halde (Kime?)
بِاللَّهِ	Allah'a (Ne diye?)
إِنْ أَرَدْنَا	Biz amaçlamadık
إِلَّا	Ancak
إِحْسَانًا	Güzelliği (Daha?)
وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾	Ve ara bulmayı [amaçladık]
أُولَٰئِكَ	İşte onlar
الَّذِينَ	O kimselerdir ki
يَعْلَمُ	Bilir (Kim?)
اللَّهُ	Allah (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
فِي قُلُوبِهِمْ	Onların kalplerindedir
فَأَعْرِضْ	Artık yüz çevir (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan
وَعِظْهُمْ	Ve onlara vaaz et
وَقُلْ	Ve söyle (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne hakkında?)
فِي أَنْفُسِهِمْ	Kendileri hakkında (Ne söyle?)
قَوْلًا	Söz (Öyle söz ki)
بَلِيغًا ﴿٦٣﴾	Beliğ/etkili
وَمَا أَرْسَلْنَا	Biz göndermedik (Kimi?)
مِنْ رَسُولٍ	Hiçbir peygamberi
إِلَّا	Ancak
لِيُطَاعَ	İtaat edilsin diye [gönderdik] (Neyle itaat edilsin?)
بِإِذْنِ اللَّهِ	Allah'ın izniyle
وَلَوْ أَنَّهُمْ	Şayet onlar
إِذْ	O vakit ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler (Kime?)
أَنْفُسَهُمْ	Kendilerine
جَاءُوكَ	Sana gelseler
فَاسْتَغْفَرُوا	Ve mağfiret dileselerdi (Kimden?)
اللَّهَ	Allah'tan (Daha?)
وَاسْتَغْفَرَ	Ve mağfiret dileseydi (Kim için?)
لَهُمُ	Onlar için (Kim?)
الرَّسُولُ	Peygamber
لَوَجَدُوا	Elbette bulurlardı (Kimi?)
اللَّهَ	Allah'ı (Ne olarak?)
تَوَّابًا	Tevbeleri kabul edici
رَحِيمًا ﴿٦٤﴾	Ve merhamet edici olarak [bulurlardı]
فَلَا	Hayır!
وَرَبِّكَ	Rabbine yemin olsun ki
لَا يُؤْمِنُونَ	Onlar iman etmiş olmazlar
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ	Ta ki seni hakem tayin edinceye kadar (Ne konuda?)
فِيمَا شَجَرَ	Tartıştıkları konuda (Nerede?)
بَيْنَهُمْ	Aralarında
ثُمَّ	Sonra
لَا يَجِدُوا	Bulmayıncaya kadar (Nerede?)
فِي أَنْفُسِهِمْ	Nefislerinde (Ne bulmayıncaya kadar?)
حَرَجًا	Bir sıkıntı (Neden ötürü?)
مِمَّا	O şeyden ki
قَضَيْتَ	Sen hükmettin (Daha ne zamana kadar?)
وَيُسَلِّمُوا	Ve onlar teslim oluncaya kadar (Nasıl?)
تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾	Tam bir teslimiyetle

60. Bakmaz mısın o hem sana indirilene, hem de senden önce indirilene iman ettiklerini söyleyip gezen kimselere? Ki o tağutun (o azgın şeytanın) önünde muhakeme olmak istiyorlar. Hâlbuki onu tanımamakla emrolunmuşlardı. O şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri kadar uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Onlara: "Allah'ın indirdiği hükme gelin, peygambere gelin." denildiği zaman da o münafıkların senden çekindikçe çekindiklerini görürsün.

62. Ya ellerinin yaptığı yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman nasıl olur? Sonra gelmişler de sana: Allah'a yemin olsun ki, maksadımız sırf bir iyilik yapmak ve arabulmaktan ibaret idi." diye yemin ediyorlar.

63. Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Onun için sen onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onların içlerine tesir edecek beliğ, etkili söz söyle!

64. Biz hangi peygamberi gönderdikse, sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlanmasını dileselerdi, peygamber de onların bağışlanmasını dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri çokça kabul eden ve çok merhametli bulacaklardı.

65. Hayır! Hayır! Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem yapıp sonra da verdiğin hükümden nefislerinde hiç bir darlık duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

66. Eğer biz onlara: “Kendinizi öldürün veya yurtlarınızdan çıkın.” diye yazmış olsaydık, içlerinden pek azı hariç, bunu yapmazlardı. Fakat kendilerine verilen öğütleri tutsalardı, elbette haklarında çok hayırlı ve kalıcı olmak yönünden de en sağlam bir hareket olurdu.

67. Elbette o zaman katımızdan kendilerine pek büyük bir ecir de verirdik.

68. Ve elbette kendilerini dosdoğru bir yola çıkarırdık.

69. Öyle ya, her kim Allah’a ve peygambere itaat ederse işte onlar, Allah’ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihler ile birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır!

70. İşte bu lütuf Allah’tandır. Bilen olarak Allah yeter.

71. Ey o bütün iman edenler! Hazırlığınızı yapın da bölükler halinde harekete geçin. Veya toplu olarak seferber olun.

72. Bununla beraber içinizden öylesi vardır ki, kesinlikle ağırdan alacaktır. Eğer size bir musibet isabet ederse: “ Gerçekten Allah bana lütfetti, zira onlarla beraber bulunmadım.” der.

73. Ve eğer size Allah’tan bir lütuf nasip olursa, sanki kendisiyle aranızda hiç bir ülfet olmamış gibi mutlaka şöyle diyecektir: “Ah ne olurdu, onlarla beraber olaydım da büyük bir murada ereydim.”

74. O halde seferber olun da, geçici dünya hayatını, ebedî ahiret hayatı karşılığında satacak olanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Her kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, her iki durumda da biz ona yarın pek büyük bir ecir vereceğiz.

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا	عَلَيْهِمْ	اَنِ اقْتُلُوا	اَنْفُسَكُمْ	اَوِ	اخْرُجُوا	مِنْ دِيَارِكُمْ
Şayet biz yazacak olsaydık (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne diye?)	Öldürün diye (Kimi?)	Nefislerinizi/ Kendinizi	Veya	Çıkın diye (Nereden?)	Bölgelerinizden

مَا فَعَلُوهُ	اِلَّا	قَلِيلٌ	مِنْهُمْ	وَلَوْ	اَنَّهُمْ	فَعَلُوا	مَا
Onu yapmazlardı	Ancak	Pek azı [hariç] (Kimden?)	Onlardan	Eğer	Onlar	Yapsalardı (Neyi?)	Ol şeyi ki

يُوعَظُونَ	بِهِ	لَكَانَ	خَيْرًا	لَهُمْ	وَاَشَدَّ	تَثْبِيتًا ۙ ﴿٦٦﴾
Vaaz olunuyorlar (Neyle?)	Kendisiyle	Elbette olurdu (Ne olurdu?)	Daha hayırlı (Kim için?)	Onlar için (Daha ne olurdu?)	Ve daha kuvvetli olurdu (Ne bakımından?)	[İmanlarını] pekiştirme bakımından

وَاِذًا	لَاٰتَيْنَاهُمْ	مِنْ لَدُنَّا	اَجْرًا	عَظِيمًا ۙ ﴿٦٧﴾	وَلَهَدَيْنَاهُمْ
Bu durumda	Elbette onlara verirdik (Nereden?)	Tarafımızdan (Ne?)	Bir mükafat (Öyle mükafat ki)	Büyük	Ve elbette onları kavuştururduk (Neye?)

صِرَاطًا	مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾	وَمَنْ	يُطِعِ	اللّٰهَ	وَالرَّسُولَ	فَاُولٰئِكَ	مَعَ الَّذِينَ
Yola (Öyle yol ki)	Dosdoğru	Her kim ki	İtaat ederse (Kime?)	Allah’a (Daha?)	Ve Resûlüne	İşte onlar (Nedir?)	O kimselerle birliktedir ki

اَنْعَمَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمْ	مِنَ النَّبِيِّينَ	وَالصِّدِّيقِينَ	وَالشُّهَدَاءِ
Nimet vermiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Onlara (Onlar kimden oldukları halde?)	Nebilerden (Daha?)	Ve sıddıklardan (Daha?)	Ve şehitlerden (Daha?)

وَالصَّالِحِينَ ۚ	وَحَسُنَ	اُولٰئِكَ	رَفِيقًا ﴿٦٩﴾	ذٰلِكَ	الْفَضْلُ	مِنَ اللّٰهِ
Ve Salihlerden [oldukları halde]	Ne güzel oldu	Onlar (Ne bakımından?)	Arkadaş bakımından	İşte bu	Bir lütuftur (Kim katından?)	Allah katından

وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	عَلِيمًا ﴿٧٠﴾	يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	خُذُوا	حِذْرَكُمْ
Yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Bilen olarak	Ey iman edenler!	Alın (Neyi?)	Tedbirinizi

فَانْفِرُوا	ثُبَاتٍ	اَوِ	انْفِرُوا	جَمِيعًا ﴿٧١﴾	وَاِنَّ	مِنْكُمْ	لَمَنْ
Savaşa çıkın (Nasıl?)	Dağınık cemaatler olarak	Ya da	Savaşa çıkın (Nasıl?)	Topluca	Kuşkusuz	İçinizden vardır (Kim?)	And olsun o kimse ki

لَيُبَطِّئَنَّ ۚ	فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ	مُصِيبَةٌ	قَالَ	قَدْ اَنْعَمَ	اللّٰهُ	عَلَيَّ
Elbette ağır davranıyor	Şayet size isabet ederse (Ne?)	Bir musibet	O der ki	Kuşkusuz nimetlendirdi (Kim?)	Allah (Kimi?)	Beni (Niçin?)

اِذْ	لَمْ اَكُنْ	مَعَهُمْ	شَهِيدًا ﴿٧٢﴾	وَلَئِنْ	اَصَابَكُمْ	فَضْلٌ
Çünkü	Ben olmadım (Kimle beraber?)	Onlarla beraber (Ne?)	Şahit	Ve yemin olsun şayet	Size isabet etse (Ne?)	Bir lûtuf (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	لَيَقُولَنَّ	كَاَنْ	لَمْ تَكُنْ	بَيْنَكُمْ	وَبَيْنَهُ	مَوَدَّةٌ	يَا لَيْتَنِي
Allah’tan	Elbette der (Nasıl der?)	Sanki	Hiç olmamıştır (Nerede olmamıştır?)	Sizin aranızla	Onun arasında (Ne olmamıştır?)	Bir dostluk (Ne der?)	Ne olaydı da!

كُنْتُ	مَعَهُمْ	فَاَفُوزَ	فَوْزًا	عَظِيمًا ﴿٧٣﴾	فَلْيُقَاتِلْ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
Olaydım (Kimle beraber?)	Onlarla	Böylelikle kurtulaydım (Nasıl?)	Bir kurtuluşla (Öyle kurtuluş ki)	Büyük	O halde savaşsın (Nerede?)	Allah yolunda (Kim?)

الَّذِينَ	يَشْرُونَ	الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	بِالْاٰخِرَةِ ۜ	وَمَنْ	يُقَاتِلْ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
O kimseler ki	Satıyorlar (Neyi?)	Dünya hayatını (Ne karşılığında?)	Ahiret karşılığında	Her kim ki	Savaşırsa (Nerede?)	Allah yolunda

فَيُقْتَلْ	اَوْ	يَغْلِبْ	فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ	اَجْرًا	عَظِيمًا ﴿٧٤﴾
Ve öldürülürse	Ya da	Galip gelirse	Yakında ona vereceğiz (Ne?)	Bir mükafat (Öyle mükafat ki)	Büyük

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

Size ne oluyor da? | Savaşmıyorsunuz (Nerede?) | Allah yolunda (Daha nerede?) | Ve zor durumda olanlar uğrunda (Kimlerdendir onlar?)

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ

Erkeklerden (Daha?) | Kadınlardan (Daha?) | Ve çocuklardandır | Ki onlar | Derler (Ne derler?) | Ey Rabbimiz! | Bizi çıkar (Nereden?) | Bu şehirden (Öyle şehir ki)

الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

Zalim olan (Kim?) | Ahalisi | Ve kıl (Kim için?) | Bizim için (Nereden?) | Tarafından (Ne kıl?) | Bir sahip | Ve kıl (Kim için?) | Bizim için (Kim katından?) | Kendi katından (Ne?)

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

Bir yardımcı [derler] | O kimseler ki | İman ettiler | Savaşırlar (Nerede?) | Allah yolunda | Ve o kimseler ki | Kafir oldular

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

Onlar savaşırlar (Nerede?) | Tağût'un yolunda | Öyleyse savaşın (Kimle?) | Şeytanın dostlarıyla | Şüphesiz şeytanın hilesi

كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

Zayıftır | Görmedin mi? (Kimi?) | O kimseleri ki | Dendi (Kime?) | Onlara (Ne dendi?) | [Savaştan] çekin (Neyi?) | Ellerinizi (Daha ne dendi?)

وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ

Dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı | Ve verin (Neyi?) | Zekatı [dendi] | Ne zaman ki | Farz kılındı (Kime?) | Onlara (Ne?) | Cihad | Bir de bakarsın ki | Bir grup (Kimden?)

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا

Onlardan | Korkar oldular (Kimden?) | İnsanlardan (Nasıl korkar oldular?) | Allah'tan korkmaları gibi | Veya | Daha büyük bir korkuyla [korkar oldular] | Ve dediler | Ey Rabbimiz!

لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

Niçin farz kıldın (Kime?) | Bize (Neyi?) | Cihadı | Ne olurdu bize mühlet vereydin (Nereye kadar?) | Bir süreye kadar (Öyle süre ki) | Yakın | De ki | Dünya geçimliği (Nedir?)

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا

Azdır | Ahiret ise (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimse için ki | Takva sahibi olmuştur | Ve size zulmedilmez (Ne kadar?) | Kıl kadar | Nerede olursanız [olun]

يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

Size erişir (Ne?) | Ölüm | Olsanız bile (Nerede?) | Kalelerde (Öyle kaleler ki) | Sağlamlaştırılmış | Şayet onlara isabet etse (Ne?)

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ

Bir iyilik | Derler ki: | Bu (Kimdendir?) | Allah'tandır | Şayet onlara isabet etse (Ne?) | Bir kötülük | Derler ki: | Bu (Kimdendir?) | Senden kaynaklanmaktadır

قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

De ki: | Hepsi (Nedir?) | Allah katındandır | Şu kavme ne oluyor ki | Nerdeyse olmuyorlar (Ne olmuyorlar?) | Anlıyorlar (Neyi?)

حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ

Hiçbir sözü | Her ne şey ki | Sana isabet etmiştir (Ne olarak?) | İyilik olarak | O Allah'tandır | Ve her ne şey ki | Sana isabet etmiştir (Ne olarak?) | Kötülük olarak

فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

O da nefsindendir | Biz seni gönderdik (Kime?) | İnsanlara (Ne olarak?) | Peygamber olarak | Yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Şahit olarak

75. Hem size ne oluyor da Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! Bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bize bir sahip gönder, tarafından bize bir yardımcı gönder." diye yalvarıp duran o ezilmiş erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tağutun yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın dostlarını öldürmeye bakın. Kuşkusuz şeytanın hilesi çürüktür.

77. Bakmaz mısın o kendilerine ellerinizi (savaştan) çekin ve namaz kılın, zekât verin denilmiş olan kimselere? Şimdi onlara savaş farz kılındığında insanlardan Allah'tan korkarcasına veya daha çok korkuyorlar. Ve şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Niçin bize bu savaşı farz kıldın? Ne olurdu bizi yakın bir zamana erteleseydin? De ki: "Dünya zevki ne olsa azdır. Ahiret ise, Allah'tan korkanlar için sırf hayırdır. Hem kıl kadar da hakkınız yenmez."

78. Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir. Göklere uzanmış burçlarda da olsanız... Bununla beraber onlara bir iyilik erişirse "Bu Allah'tandır" derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, "Bu senin yüzündendir." derler. De ki: "Hepsi Allah tarafındandır." Niçin bu adamlar söz anlamaya yanaşmıyorlar.

79. Sana güzellikten her ne ulaşırsa bil ki, Allah'tandır; kötülükten de başına her ne gelirse anla ki, sendendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik. Şahit olarak da Allah yeter.

80. Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, üzerlerine seni gözcü de göndermedik.

81. Bâş üstüne diyorlar. Sonra da yanından çıktıklarında, içlerinden birtakımı dediklerinin aksine yalan dolan şeyler söylüyorlar. Allah da söyledikleri bu yalan dolan şeyleri yazıyor. Onun için sen yüzlerine vurmaktan vazgeç, Allah'a havale et. Allah vekil olarak yeter.

82. Hâlâ Kur'an'ı iman ile iyice düşünmezler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından olsaydı, elbette içinde birçok çelişkiler bulacaklardı.

83. Kendilerine güven veya korku hususunda bir haber geldiğinde onu hemen yayıveriyorlar. Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetkili kimselere arzetseler, onlardan sonuç çıkarmaya gücü yetenler onu anlar, bilirlerdi. Eğer Allah'ın üzerinizdeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç, şeytana uymuş gitmiştiniz.

84. Onun için Allah yolunda savaş! Sen kendinden başkasından sorumlu değilsin. Mü'minleri de savaşmaya teşvik et. Umulur ki Allah, o kâfirlerin baskısını uzaklaştırır. Allah sıkıştırmada da daha şiddetli, cezası da daha çetindir.

85. Her kim güzel bir şefaatte bulunursa, ona ondan bir pay vardır. Kim de kötü bir şefaatte bulunursa ona da ondan bir benzeri vardır. Allah ise her şeyi görüp gözetmektedir.

86. Size herhangi bir şekilde selam verildiği zaman, siz de ondan daha güzeli ile selam verin veya aynısıyla karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyi hesaba çekendir.

مَنْ	يُطِعِ	الرَّسُولَ	فَقَدْ اَطَاعَ	اللّٰهَۚ	وَمَنْ	تَوَلّٰى	فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
Her kim ki	İtaat ederse (Kime?)	Peygambere	Kuşkusuz itaat etmiştir (Kime?)	Allah'a	Her kim de	Yüz çevirirse [bil ki]	Biz seni göndermedik (Kime?)

عَلَيْهِمْ	حَف۪يظًاۜ	﴿٨٠﴾	وَيَقُولُونَ	طَاعَةٌۘ	فَاِذَا بَرَزُوا	مِنْ عِنْدِكَ
Onlara (Ne olarak?)	Muhafız olarak		Derler (Ne derler?)	[Bizim işimiz] itaattir [derler]	Ayrıldıklarında (Nereden?)	Senin yanından

بَيَّتَ	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ	غَيْرَ الَّذ۪ي	تَقُولُۜ	وَاللّٰهُ	يَكْتُبُ	مَا	يُبَيِّتُونَۚ
Gizler (Kim?)	Bir kısmı (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	O şeyin başkasını ki	[Onu] diyor	Allah	Yazıyor (Neyi?)	O şeyi ki	[Onu] gizliyorlar

فَاَعْرِضْ	عَنْهُمْ	وَتَوَكَّلْ	عَلَى اللّٰهِۜ	وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	وَك۪يلًا	﴿٨١﴾
O halde yüz çevir (Kimden?)	Onlardan	Ve tevekkül et (Kime?)	Allah'a	Yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Vekil olarak	

اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ	الْقُرْاٰنَۜ	وَلَوْ كَانَ	مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ	لَوَجَدُوا	ف۪يهِ
Hala tefekkür etmeyecekler mi? (Neyi?)	Kur'an'ı	Şayet o olsaydı (Nereden?)	Allah'dan başkası katından	Elbette bulurlardı (Nerede?)	Onda (Ne bulurlardı?)

اخْتِلَافًا	كَث۪يرًا	﴿٨٢﴾	وَاِذَا جَٓاءَهُمْ	اَمْرٌ	مِنَ الْاَمْنِ	اَوِ	الْخَوْفِ
İhtilaf/çelişki (Öyle ihtilaf ki)	Pek çok		Onlara geldiği vakit (Ne?)	Bir iş [haber] (Nasıl haber?)	Emniyetle ilgili haber	Ya da	Korku ile ilgili haber

اَذَاعُوا	بِه۪ۜ	وَلَوْ رَدُّوهُ	اِلَى الرَّسُولِ	وَاِلٰٓى اُو۬لِي الْاَمْرِ	مِنْهُمْ
İfşa ederler (Neyi?)	Onu	Şayet onu bıraksalardı (Kime?)	Peygamber'e (Daha?)	Ve emir sahiplerine (Kimden?)	İçlerinden

لَعَلِمَهُ	الَّذ۪ينَ	يَسْتَنْبِطُونَهُ	مِنْهُمْۜ	وَلَوْلَا	فَضْلُ اللّٰهِ	عَلَيْكُمْ
Elbette onu bilirdi (Kim bilirdi?)	O kimseler ki	Onunla ilgili [karar] çıkarabiliyorlar (Kimden?)	Onlardan	Eğer olmasaydı (Ne?)	Allah'ın lûtfu (Kime?)	Üzerinize (Daha?)

وَرَحْمَتُهُ	لَاتَّبَعْتُمُ	الشَّيْطَانَ	اِلَّا	قَل۪يلًا	﴿٨٣﴾	فَقَاتِلْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۚ
Ve rahmeti [olmasaydı]	Elbette uyardınız (Kime?)	Şeytana	Ancak hariç	Pek azı[nız]		O halde savaş (Nerede?)	Allah yolunda

لَا تُكَلَّفُ	اِلَّا	نَفْسَكَ	وَحَرِّضِ	الْمُؤْمِن۪ينَۚ	عَسَى	اللّٰهُ	اَنْ يَكُفَّ
Sen sorumlu tutulmazsın	Ancak	Kendinden [sorumlu tutulursun]	Ve teşvik et (Kimi?)	Mü'minleri	Umulur ki	Allah (Ne umulur?)	Defetmesi (Neyi?)

بَأْسَ الَّذ۪ينَ	كَفَرُواۜ	وَاللّٰهُ	اَشَدُّ	بَأْسًا	وَاَشَدُّ	تَنْك۪يلًا
O kimselerin şiddetini ki	Onlar kafir oldular	Allah (Nedir?)	Daha üstündür (Ne bakımından?)	Güç bakımından	Ve daha üstündür (Ne bakımından?)	Cezalandırma bakımından

﴿٨٤﴾	مَنْ	يَشْفَعْ	شَفَاعَةً	حَسَنَةً	يَكُنْ	لَهُ	نَص۪يبٌ	مِنْهَاۚ
	Kim ki	Şefaat/aracılık ederse (Nasıl?)	Aracılık etmekle (Öyle aracılık ki)	İyi	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir pay (Neden?)	O şefaatten

وَمَنْ	يَشْفَعْ	شَفَاعَةً	سَيِّئَةً	يَكُنْ	لَهُ	كِفْلٌ	مِنْهَاۜ	وَكَانَ اللّٰهُ
Her kim de	Şefaat/aracılık ederse (Nasıl?)	Aracılık etmekle (Öyle aracılık ki)	Kötü	Olur (Kim için?)	Onun için (Ne olur?)	Bir sorumluluk (Neden sorumluluk olur?)	O şefaatten	Ve Allah daima

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	مُق۪يتًا	﴿٨٥﴾	وَاِذَا حُيِّيتُمْ	بِتَحِيَّةٍ	فَحَيُّوا
Her şeyi (Nedir?)	Görüp gözeten		Size selam verildiği zaman (Neyle?)	Bir selamla	Hemen karşılık verin (Neyle?)

بِاَحْسَنَ	مِنْهَا	اَوْ	رُدُّوهَاۜ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	حَس۪يبًا	﴿٨٦﴾
Daha güzeliyle (Neden?)	O selamdan	Ya da	O selamın aynısını iade edin	Kuşkusuz Allah	Her şeyi daima (Nedir?)	Gözetleyici	

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فٖيهِۜ

Allah ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır] | O sizi muhakkak toplayacaktır (Nereye toplayacak?) | Kıyamet gününe ki | Şüphe yoktur (Nede?) | Onda

وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدٖيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقٖينَ

Kimdir? (Kimden?) | Daha doğru | Allah'tan (Ne bakımından?) | Söz bakımından | Size ne oluyor da (Kim hakkında?) | Münafıklar hakkında (Ne oluyorsunuz?)

فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُرٖيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ

İki grub[a ayrılıyorsunuz] | Allah ise | Onları geri döndürmüştür (Ne sebebiyle?) | Ol bir şey sebebiyle ki | Elde ettiler | İstiyor musunuz? (Neyi?) | Hidayete erdirmeyi (Kimi?) | O kimseyi ki

اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبٖيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا

Saptırmıştır (Kim?) | Allah | Kimi ki | Saptırmışsa (Kim?) | Allah | Asla bulamazsın | Onun için (Ne?) | Yol | Onlar temenni ettiler ki

لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ

Siz de inkar etseniz (Ne gibi?) | Onların inkar ettiği gibi | Ve olsanız (Ne?) | Eşit | O halde edinmeyin (Kimden?) | Onlardan (Ne edinmeyin?) | Dostlar (Ne zamana dek?)

حَتّٰى يُهَاجِرُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

Hicret etmelerine dek (Nerede?) | Allah yolunda | Şayet yüz çevirirlerse | Bu durumda onları yakalayın | Ve onları öldürün (Nerede?)

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًاۙ ﴿٨٩﴾

Onları bulduğunuz yerde | Ve edinmeyin (Kimden?) | Onlardan (Ne edinmeyin?) | Dost | Yardımcı da edinmeyin

اِلَّا الَّذٖينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌ اَوْ جَٓاؤُ۫كُمْ

Ancak müstesna | O kimseler ki | Ulaşıyorlar (Kime?) | Bir topluluğa ki | Sizin aranızla | Onlar arasında vardır (Ne vardır?) | Anlaşma | Ya da | Size geldiler

حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ

Ve sıkışmıştır (Ne?) | Göğüsleri (Neden?) | Sizinle savaşmaktan | Veya | Savaşmaktan (Kiminle?) | Kendi kavmiyle | Şayet | Dileseydi (Kim?) | Allah

لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

Elbette onları musallat ederdi (Kime?) | Size | Ve onlar elbette sizinle muharebe ederlerdi | Şayet onlar sizi bırakıp çekilirlerse | Ve sizinle savaşmazlarsa

وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبٖيلًا ﴿٩٠﴾

Ve verirlerse (Kime?) | Size (Ne?) | Selam/barış | Bu durumda kılmamıştır (Kim?) | Allah (Kim için?) | Sizin için (Kime karşı?) | Onlara karşı (Ne kılmamıştır?) | Yol

سَتَجِدُونَ اٰخَرٖينَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْۜ

Yakında bulacaksınız (Kimi?) | Başkalarını (Nasıl oldukları halde?) | Onlar ister olduklar halde (Neyi?) | Size karşı güvende olmayı (Daha neyi?) | Güvende olmayı (Kime karşı?) | Kavimlerine karşı

كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فٖيهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ

Onlar ne zaman döndürüldülerse (Nereye?) | Fitneye | Baş aşağı çevrilirler (Nereye baş aşağı çevrilirler?) | Onun içine | Eğer sizden uzak durmazlarsa

وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

Ve vermezlerse (Kime?) | Size (Ne?) | Selam/barış | Ve [fitneden] çekmezlerse (Neyi?) | Ellerini | Bu durumda onları yakalayın (Daha?) | Ve onları öldürün (Nerede?)

حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿٩١﴾

Onları bulduğunuz yerde | İşte onlar var ya! | Biz kıldık (Kim için?) | Sizin için (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Ne?) | Bir yetki (Öyle yetki ki) | Apaçık

87. Allah, başka tapılacak yok, ancak O. Andolsun ki, kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde o sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88. O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki grup oluyorsunuz? Allah onları kazandıkları günah yüzünden terslerine döndürdüğü halde, Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Her kimi Allah saptırırsa, artık sen ona bir yol bulamazsın.

89. Kendileri inkâra saptıkları gibi, siz de sapasınız da beraber olasınız diye arzu ettiler. Onun için onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden dost edinmeyin; yok aldırmazlarsa o zaman bulduğunuz yerde kendilerini yakalayın ve öldürün. Ve onlardan ne bir dost ne de bir yardımcı edinmeyin.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma olan bir kavme sığınmış olanlar veya ne sizinle, ne de kendi kavimleriyle savaşmayı akılları kabul edemeyerek size gelenlere dokunmayın. Eğer Allah dileseydi, bunları üzerlerinize musallat ederdi, onlar da sizinle savaşırlardı. O halde, sizi bırakıp bir tarafa çekildikleri ve sizinle savaşmayarak barışa yanaştıkları takdirde de, Allah aleyhlerinde size bir yol vermemiştir

91. Diğer birtakım kimseleri de bulacaksınız ki; hem sizden emin olmak, hem de kavimlerinden emin olmak isterler. Fitneye sürüklendikçe de döner döner içine atılırlar. Eğer bunlar sizden çekinmez ve barışa yanaşıp saldırıdan geri durmazlarsa, kendilerini bulduğunuz yerde yakalayın ve öldürün. İşte bunlar aleyhinde size açık bir yetki verdik.

92. Hata dışında bir mü'min, bir mü'mini öldüremez. Ve kim bir mü'mini yanlışlıkla öldürürse, mü'min bir köle azad etmesi ve ölenin varislerine teslim edilecek bir diyet vermesi gerekir. Ancak mirasçıların bunu sadaka olarak bağışlamaları müstesna. Eğer öldürülen, kendi mü'min olmakla beraber size düşman bir kavimden ise, o zaman, öldürenin bir köle azad etmesi gerekir. Ve eğer kendileriyle aranızda bir antlaşma olan bir kavimden ise, o zaman vârislerine teslim edilecek bir diyet vermek ve mü'min bir köle azad etmek gerekir. Bunlara gücü yetmeyenin de Allah tarafından tevbesinin kabulü için arka arkaya iki ay oruç tutması gerekir. Allah alîmdir, hakîmdir.

93. Her kim bir mü'mini kasten öldürürse, artık onun cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, lanet etmiş ve büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey o bütün iman edenler! Allah yolunda adım attığınız zaman, iyi anlayın dinleyin. Size İslâm selamı veren kimseye, dünya hayatının geçici malına göz dikerek, "Sen mü'min değilsin." demeyin. Allah yanında çok ganimetler var. Önce siz de öyle idiniz. Sonra Allah size lütufta bulundu da sizleri iman ile tanıştırdı. Onun için iyice anlayın, dinleyin. Muhakkak ki Allah, ne yaparsanız haberdardır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَأً ج

وَمَا كَانَ	لِمُؤْمِنٍ	اَنْ يَقْتُلَ	مُؤْمِنًا	اِلَّا	خَطَأً
Ve olmaz (Kim için?)	Hiçbir mümin için (Ne?)	Öldürmesi (Kimi?)	Bir mümini	Ancak müstesna	Hata ile [öldürülmesi]

وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

وَمَنْ	قَتَلَ	مُؤْمِنًا	خَطَأً	فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ
Kim	Öldürürse (Kimi?)	Bir mümini (Nasıl?)	Hatayla	Bu durumda ona bir köleyi hür bırakması [gerekir] (Öyle köle ki?)	Mümin (Daha?)

وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا ط فَاِنْ كَانَ

وَدِيَةٌ	مُسَلَّمَةٌ	اِلٰٓى اَهْلِه۪ٓ	اِلَّٓا	اَنْ يَصَّدَّقُوا	فَاِنْ كَانَ
Ve bir diyet [gerekir]	Teslim edilmiş (Kime?)	Onun ailesine	Ancak müstesna	Tasadduk etmeleri	Şayet olursa (Kimlerden?)

مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ط

مِنْ قَوْمٍ	عَدُوٍّ	لَكُمْ	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ	فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ
Bir kavimden (Öyle kavim ki)	Düşman olan (Kime?)	Size	Halbuki o (Nedir?)	Mümindir	Bu durumda bir kölenin azadı gerekir (Öyle köle ki?)	Mümin

وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌ فَدِيَةٌ

وَاِنْ كَانَ	مِنْ قَوْمٍ	بَيْنَكُمْ	وَبَيْنَهُمْ	م۪يثَاقٌ	فَدِيَةٌ
Şayet [maktûl] olursa (Kimden?)	Bir kavimden (Öyle kavim ki)	Sizin aranızla	Onlar arasında vardır (Ne?)	Anlaşma	O zaman bir diyet [gerekir] (Öyle diyet ki)

مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِه۪ وَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ج فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

مُسَلَّمَةٌ	اِلٰٓى اَهْلِه۪	وَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ	مُؤْمِنَةٍ	فَمَنْ	لَمْ يَجِدْ
Ödenmiş (Kime?)	Ailesine (Daha ne gerekir?)	Bir kölenin azadı (Öyle köle ki)	Mümin	Kim	Bulamazsa

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ز تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ ط وَكَانَ اللّٰهُ

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ	مُتَتَابِعَيْنِ	تَوْبَةً	مِنَ اللّٰهِ	وَكَانَ	اللّٰهُ
O halde iki ay oruç gerekir (Öyle iki ay ki?)	Peş peşe (Tüm bunlar ne olarak?)	Bir tövbe [yolu] olarak (Kimden?)	Allah tarafından	Ve daima (Kim?)	Allah (Nedir?)

عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

عَل۪يمًا	حَك۪يمًا	وَمَنْ	يَقْتُلْ	مُؤْمِنًا	مُتَعَمِّدًا
Herşeyi bilendir	Ve hikmet sahibidir	Kim	Öldürürse (Kimi?)	Bir mümini (Nasıl?)	Kasıtlı olarak

فَجَزَٓاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا ف۪يهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ

فَجَزَٓاؤُهُ	جَهَنَّمُ	خَالِدًا	ف۪يهَا	وَغَضِبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِ
Onun cezası (Nedir?)	Cehennemdir (Ne olduğu halde?)	[Ebedi] kalıcı olduğu halde	Orada	Ve gazap etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Ona

وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظ۪يمًا ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا

وَلَعَنَهُ	وَاَعَدَّ	لَهُ	عَذَابًا	عَظ۪يمًا	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوٓا
Ve ona lanet etmiştir	Ve hazırlamıştır (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki?)	Büyük	Ey iman edenler!

اِذَا ضَرَبْتُمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا

اِذَا ضَرَبْتُمْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	فَتَبَيَّنُوا
Sefere çıktığınız zaman (Nerede?)	Allah yolunda	İyice araştırın

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ج

وَلَا تَقُولُوا	لِمَنْ	اَلْقٰٓى	اِلَيْكُمُ	السَّلَامَ	لَسْتَ	مُؤْمِنًا
Ve demeyin (Kime?)	O kimseye ki	Veriyor (Kime?)	Size (Neyi veriyor?)	Selamı (Ne demeyin?)	Sen olmadın (Ne olmadın?)	Mümin (Ne olarak?)

تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَث۪يرَةٌ ط

تَبْتَغُونَ	عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	فَعِنْدَ اللّٰهِ	مَغَانِمُ	كَث۪يرَةٌ
Umduğunuz halde (Neyi?)	Dünya hayatının menfaatini	Zira Allah katında vardır (Ne?)	Ganimetler (Öyle ganimetler ki)	Pek çok

كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ

كَذٰلِكَ	كُنْتُمْ	مِنْ قَبْلُ	فَمَنَّ	اللّٰهُ	عَلَيْكُمْ
İşte böyle	Siz oldunuz (Ne zaman?)	Bundan önce	Ve lütfetti (Kim?)	Allah (Kime?)	Size

فَتَبَيَّنُوا ط اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿٩٤﴾

فَتَبَيَّنُوا	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَب۪يرًا
Öyleyse iyice araştırıp anlayın	Kuşkusuz Allah	Daima olmuştur	Ol birşeylerden ki	Yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)	Haberdar

لَا يَسْتَوِى الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ غَيْرُ اُو۬لِى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ

Eşit olmaz (Kim?) | Oturanlar (Kimlerden?) | Müminlerden [savaştan geri kalanlar] (Öyle oturanlar ki) | Özür sahiplerinin dışında (Daha kim eşit olmaz?) | Cihad edenler (Nerede?)

فِى سَب۪يلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۜ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِد۪ينَ بِاَمْوَالِهِمْ

Allah yolunda (Neyle?) | Mallarıyla (Daha?) | Ve canlarıyla | Üstün kılmıştır (Kim?) | Allah (Kimi?) | Cihat edenleri (Neyle cihat edenler?) | Mallarıyla (Daha neyle?)

وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِد۪ينَ دَرَجَةًۜ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰىۜ

Ve canlarıyla (Kime üstün kılmıştır?) | Oturanlara (Ne bakımından üstün kılmıştır?) | Derece bakımından | Hepsine | Vaat etmiştir (Kim?) | Allah (Neyi?) | En güzeli

وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِد۪ينَ عَلَى الْقَاعِد۪ينَ اَجْراً عَظ۪يماًۙ ﴿٩٥﴾

Ve üstün kılmıştır (Kim?) | Allah (Kimi?) | Mücahitleri (Kim üzerine?) | Oturanlar üzerine (Ne bakımından üstün kıldı?) | Ecir bakımından (Öyle ecir ki) | Büyük

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةًۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوراً رَح۪يماً ﴿٩٦﴾

Dereceler bakımından [da üstün kılmıştır] | Kendi katından (Daha ne bakımından?) | Mağfiret (Daha?) | Ve rahmet bakımından [da üstün kılmıştır] | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden | Çok merhamet eden

اِنَّ الَّذ۪ينَ تَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِم۪ٓي اَنْفُسِهِمْ قَالُوا ف۪يمَ كُنْتُمْۜ قَالُوا

Muhakkak o kimseler ki | Onların canlarını almıştır (Kim canlarını almıştır?) | Melekler (Onlar ne oldukları halde?) | Nefislerine zulmedici oldukları halde (Kime?) | Melekler [onlara] derler (Ne derler?) | Nerede | İdiniz | Onlar da derler (Ne derler?)

كُنَّا مُسْتَضْعَف۪ينَ فِى الْاَرْضِۜ قَالُٓوا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

Biz idik (Ne idik?) | Zayıf kimselerdik (Nerede?) | Yeryüzünde | Melekler onlara der (Ne der?) | Olmadı mı? (Ne?) | Allah'ın arzı (Ne?) | Geniş | Ki hicret etseydiniz (Nereye?)

ف۪يهَاۜ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَسَٓاءَتْ مَص۪يراًۙ ﴿٩٧﴾ اِلَّا الْمُسْتَضْعَف۪ينَ

Oraya | İşte onlar var ya! | Onların sığınağı (Nedir?) | Cehennemdir | Ne kötü oldu (Ne bakımından?) | Varılacak yer bakımından | Ancak zayıf sayılanlar müstesna (Kimlerden?)

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَٓاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَط۪يعُونَ ح۪يلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَب۪يلاًۙ ﴿٩٨﴾

Erkeklerden (Daha?) | Ve kadınlardan (Daha?) | Ve çocuklardan | Onlar güç yetiremezler (Neye?) | Bir çareye (Daha?) | Ve bulamazlar (Ne?) | Bir çıkış yolu

فَاُو۬لٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوّاً غَفُوراً ﴿٩٩﴾

İşte onlar | Umulur ki | Allah (Neyi umulur?) | Bağışlaması (Kimi?) | Onları | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok affeden | Ve çok bağışlayan [olmuştur]

وَمَنْ يُهَاجِرْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَاغَماً كَث۪يراً وَسَعَةًۜ

Ve her kim | Hicret ederse (Nerede?) | Allah yolunda | Bulur (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?) | Barınacak yer (Ne kadar?) | Pek çok (Daha?) | Ve bolluk [bulur]

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِه۪ مُهَاجِراً اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ

Kim de | Çıkarsa (Nereden?) | Evinden (Ne olarak?) | Muhacir olarak (Nereye?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | Sonra | Ona yetişirse (Ne?) | Ölüm

فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوراً رَح۪يماً ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ

Kuşkusuz | Vaki olmuştur (Ne?) | Onun mükafatı (Kime?) | Allah'a | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret edendir | Ve çok merhamet eden olmuştur | Sefere çıktığınız zaman (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ

Yeryüzünde | Yoktur (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Ne yoktur?) | Bir günah (Ne konuda?) | Kısaltmanız konusunda (Neden?) | Namazdan | Şayet korkarsanız (Neden?)

اَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ اِنَّ الْكَافِر۪ينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوّاً مُب۪يناً ﴿١٠١﴾

Size kötülük etmesinden (Kimin kötülük etmesinden?) | O kimselerin ki | Onlar kafir oldular | Kuşkusuz kafirler | Daima oldular (Kim için?) | Sizin için (Ne oldular?) | Bir düşman (Öyle düşman ki) | Apaçık

95. Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın oturanlarla Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar. Allah, mallarıyla, canlarıyla cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah her ikisine de cenneti vaad etmiştir. Bununla beraber Allah mücahitlere oturanların üzerinde büyük bir ecir ihsan etmiştir.

96. Tarafından derece derece rütbeler, bir mağfiret ve rahmet... Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.

97. Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında onlara: "Ne işte idiniz?" dediler. Onlar da: "Biz yeryüzünde zayıf kimselerdik." dediler. Melekler: "Allah'ın arzı geniş değil miydi, siz de oraya hicret etseydiniz ya?" dediler. İşte bunların varacakların yer cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü şeydir.

98. Ancak gerçekten güçsüz olanlar, hiçbir çareye gücü yetmeyen ve hicret için yol bulamayan erkekler, kadın ve çocuklar hariç...

99. Çünkü bunlardan Allah'ın o günahı bağışlaması umulur. Allah gafurdur, rahîmdir.

100. Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer de bulur, genişlik de bulur. Ve her kim Allah'a ve peygambere hicret etmek amacıyla evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse, kuşkusuz onun ecri Allah'a düşer. Allah gafurdur, rahîmdir.

101. Yeryüzünde yolculuğa çıktığınızda, o inkâr edenlerin size bir kötülük yapmalarından korkuyorsanız, namazı kısaltmanızda size bir günah yoktur. Kuşkusuz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

102. Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırdığında, içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun, silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer kısım arkanızda beklesinler. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar ve silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler size birdenbire bir baskın yapmak için silahlarınızdan ve eşyanızdan gafil olmanızı arzu ederler. Eğer yağan yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir sakınca yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Çünkü Allah kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek oturken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin. Korkudan kurtulduğunuzda namazı bütün rükünleriyle dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerine belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

104. Düşman olan topluluğu takip etmede gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Kaldı ki siz Allah'tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Kuşkusuz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

105. Gerçekten biz sana kitabı, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin diye hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma.

وَاِذَا كُنْتَ	فِيهِمْ	فَاَقَمْتَ	لَهُمُ	الصَّلٰوةَ	فَلْتَقُمْ	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ
Sen de olduğunda (Nerede olduğunda?)	Onların arasında	Ve kıldırdığında (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Namazı	Namaza dursun (Kim?)	Bir kısmı (Kimden?)	Onlardan (Kiminle?)

مَعَكَ	وَلْيَاْخُذُٓوا	اَسْلِحَتَهُمْ	فَاِذَا سَجَدُوا	فَلْيَكُونُوا
Seninle	Ve alsınlar (Neyi alsınlar?)	Silahlarını	Onlar secde ettiğinde	Olsunlar (Nerede?)

مِنْ وَرَٓائِكُمْ	وَلْتَاْتِ	طَٓائِفَةٌ	اُخْرٰى	لَمْ يُصَلُّوا	فَلْيُصَلُّوا	مَعَكَ
Arkanızda	[Sonra] gelsin (Kim?)	Kısım (Öyle kısım ki)	Diğeri olan	Ki onlar henüz namaz kılmadılar	Ve onlar namaz kılsınlar (Kim ile?)	Seninle birlikte

وَلْيَاْخُذُوا	حِذْرَهُمْ	وَاَسْلِحَتَهُمْ	وَدَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا
Ve alsınlar (Neyi?)	Tedbirlerini (Daha?)	Ve silahlarını	İstedi (Kim?)	O kimseler ki	Onlar inkar ettiler (Neyi istediler?)

لَوْ تَغْفُلُونَ	عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ	وَاَمْتِعَتِكُمْ	فَيَمِيلُونَ	عَلَيْكُمْ
Keşke gafiller olsanız (Neden?)	Silahlarınızdan (Daha?)	Ve mallarınızdan	Bu şekilde saldırsalar (Kime?)	Size (Neyle?)

مَيْلَةً	وَاحِدَةً	وَلَا جُنَاحَ	عَلَيْكُمْ	اِنْ كَانَ	بِكُمْ	اَذًى	مِنْ مَطَرٍ
Bir saldırışla (Öyle saldırış ki)	Tek	Bir günah yoktur (Kime?)	Size (Ne zaman?)	Eğer varsa (Nerede?)	Sizde (Ne?)	Bir güçlük (Neden dolayı?)	Yağmurdan ötürü

اَوْ	كُنْتُمْ	مَرْضٰٓى	اَنْ تَضَعُٓوا	اَسْلِحَتَكُمْ	وَخُذُوا	حِذْرَكُمْ
Ya da	Siz iseniz (Ne iseniz?)	Hasta (Ne konuda bir günah yoktur?)	Koymanızda (Neyi?)	Silahlarınızı	Ama alın (Neyi?)	Tedbirinizi

اِنَّ اللّٰهَ	اَعَدَّ	لِلْكَافِرِينَ	عَذَابًا	مُهِينًا ﴿١٠٢﴾	فَاِذَا قَضَيْتُمُ	الصَّلٰوةَ
Kuşkusuz Allah	Hazırlamıştır (Kim için?)	Kafirler için (Ne hazırlamıştır?)	Bir azap (Öyle azap ki?)	Aşağılayıcı	Bitirdiğinizde (Neyi?)	Namazı

فَاذْكُرُوا	اللّٰهَ	قِيَامًا	وَقُعُودًا	وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
Zikredin (Kimi?)	Allah'ı (Hangi durumda?)	Ayakta (Daha?)	Ve otururken	Ve yanlarınız üzerine iken

فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ	فَاَقِيمُوا	الصَّلٰوةَ	اِنَّ الصَّلٰوةَ	كَانَتْ	عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
Emniyete kavuştuğunuzda	Artık [tam] ikame edin (Neyi?)	Namazı	Kuşkusuz namaz (Nedir?)	Olmuştur (Kim üzerine?)	Müminler üzerine (Ne?)

كِتَابًا	مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾	وَلَا تَهِنُوا	فِى ابْتِغَٓاءِ الْقَوْمِ
Farz (Öyle farz ki)	Vakitli	Gevşek davranmayın (Ne konuda?)	O kavmi takip konusunda

اِنْ تَكُونُوا	تَاْلَمُونَ	فَاِنَّهُمْ	يَاْلَمُونَ	كَمَا تَاْلَمُونَ	وَتَرْجُونَ
Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	Acı çekiyor iseniz	[Bilin ki] Onlar da	Acı çekiyorlar	Sizin acı çektiğiniz gibi	Üstelik siz umuyorsunuz (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	مَا	لَا يَرْجُونَ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلِيمًا	حَكِيمًا
Allah'tan (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar [onu] ummuyorlar	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Her şeyi bilen	Ve hikmet sahibi [olmuştur]

﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا	اَنْزَلْنَٓا	اِلَيْكَ	الْكِتَابَ	بِالْحَقِّ	لِتَحْكُمَ	بَيْنَ النَّاسِ
Kuşkusuz biz	İndirdik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kitabı (Neyle indirdik?)	Hak ile (Niçin?)	Hükmetmen için (nerede?)	İnsanlar arasında (Neyle?)

بِمَٓا	اَرٰيكَ	اللّٰهُ	وَلَا تَكُنْ	لِلْخَٓائِنِينَ	خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾
O şeyle ki	Sana gösterdi (Kim?)	Allah	Sen olma (Kim için?)	Hainler için (Ne olma?)	Koruyucu

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾

Mağfiret dile (Kimden?) | Allah'tan | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden | Çok merhamet eden

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

Mücadele etme | O kimselerden yana ki | İhanet ediyorlar (Kime?) | Kendilerine | Kuşkusuz Allah | Sevmez (Kimi?)

مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ

O kimseyi ki | Oldu (Ne oldu?) | Çok hain | Ve fazlasıyla günahkar | Onlar gizliyorlar (Kimden?) | İnsanlardan

وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ

Ama gizlemezler (Kimden?) | Allah'tan | Halbuki Allah | Onlarladır | O vakit ki (Ne vakit?) | Onlar gizliyordu (Neyi?) | O şeyi ki | [Allah ona] razı olmaz (O da nedendir?) | Sözden

وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ

Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah | O şeyleri ki | Onlar yapıyorlar (Ne olmuştur?) | Kuşatıcı olmuştur | İşte siz! | O kimseler ki

جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ

Savundunuz (Kimi?) | Onları (Nerede?) | Dünya hayatında | Ya kim | Savunacak (Kime karşı?) | Allah'a karşı (Kimi?)

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ

Onları (Ne zaman?) | Kıyamet gününde | Yahut | Kim | Olacak (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Vekil | Her kim | İşlerse (Ne?)

سُوءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ

Bir kötülük | Ya da | Zulmederse (Kime?) | Kendine | Sonra | Af dilerse (Kimden?) | Allah'tan | Bulur (Kimi?) | Allah'ı (Ne olarak?)

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ

Çok mağfiret eden | Çok merhamet eden | Kim de | İşlerse (Neyi?) | Bir günahı | Hemen ancak | Onu işler | Kendi aleyhine

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً

Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Her şeyi bilen | Ve hikmet sahibi olmuştur | Her kim | İşlerse (Ne?) | Bir hata

اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيٓئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا

Ya da | Bir günah | Sonra | Atarsa (Neyi?) | Onu (Kime?) | Suçsuz birine | Kuşkusuz yüklenmiştir (Neyi?) | Bir iftirayı | Ve bir günahı (Öyle günah ki) | Apaçık

﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

Şayet Allah'ın lütfu olmasaydı (Kim üzerine?) | Senin üzerine | Ve onun rahmeti olmasaydı | Elbette istemişti (Kim?) | Bir topluluk | Onlardan (Ne istemişti?)

اَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ

Seni saptırmak (Kimi?) | Ama onlar saptıramazlar | Ancak kendilerini saptırırlar | Ve sana zarar veremezler (Neyle?)

مِنْ شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

Hiçbir şeyle | Ve indirdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kitabı (Daha?) | Ve hikmeti | Ve sana öğretti (Neyi?)

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

O şeyi ki | Sen olmadın (Ne olmadın?) | Bilir olmadın | Ve oldu (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kim üzerine) | Senin üzerine (Ne oldu?) | Büyük

106. Ve Allah'tan mağfiret dile. Çünkü Allah gafûrdur, rahimdir.

107. Kendilerine hiyanet edip duranlar adına mücadeleye kalkışma. Çünkü Allah günahkâr, hain olan kimseleri sevmez.

108. İnsanlardan gizlemeye çalışırlar da Allah'tan gizlemeyi düşünmezler. Hâlbuki O'nun razı olmayacağı yalan dolan şeyleri düzenlerken O yanı başlarında... Hem Allah yapmakta olduklarını kuşatandır.

109. Haydi siz öyle yaptınız; bu dünya hayatında, tuttunuz onlar için mücadele verdiniz. Fakat kıyamet gününde onlar için kim mücadele verecek? Veya onlara kim vekil olacak?

110. Hâlbuki kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder, sonra da Allah'ın mağfiretine sığınırsa, Allah'ı çok affedici, çok merhametli bulur.

111. Bununla beraber kim bir günah kazanırsa, onu sırf kendi aleyhine kazanır. Allah alîmdir, hakîmdir.

112. Her kim bir hata veya bir günah kazanır da sonra onu bir günahsızın üzerine atarsa, şüphesiz bir iftira ve açık bir günah yüklenmiş olur.

113. Allah'ın lütfu ve merhameti üzerinizde olmasaydı, onlardan bir gurup vereceğin hükümde seni bile haktan şaşırtmayı kurmuşlardı. Bununla beraber onlar ancak kendilerini saptırırlar; sana hiçbir zarar edemezler. Nasıl edebililer ki; Allah sana Kitap ve hikmet indirdi ve sana bilmediğin şeyleri bildirdi. Hem Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür.

114. Onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı veya insanların arasını düzeltmeyi emreden başka... Ve her kim bunu Allah'ın rızasını arayarak yaparsa, yarın biz ona büyük bir ecir vereceğiz.

115. Her kim de gerçek kendisine apaçık belli olduktan sonra peygambere muhalefette bulunur ve mü'minlerin yolundan başka bir yola giderse, onu gittiği o yolda bırakır ve kendisini cehenneme boylatırız ki, o ne kötü gidiştir!

116. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını ise dilediğine bağışlar. Kim de Allah'a ortak koşarsa, gerçekten çok uzak bir dalalete sapmıştır.

117. Onlar onu bırakıp da yalnız dişilere (dişi putlara) tapıyorlar ve sadece yalabık (kaypak) bir şeytana tapıyorlar.

118. Allah onu lanetledi, o da şöyle dedi: "Andolsun ki, kullarından belirlenmiş bir pay alacağım."

119. "Ve mutlaka onları saptıracağım ve kesinlikle onları kuruntulara düşürüp, olmayacak kuruntularla aldatacağım. Mutlaka onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar ve yine mutlaka onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Ve her kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, şüphesiz apaçık bir zarara uğramıştır.

120. Şeytan onlara vaatte bulunur, kuruntu ve ümitlere düşürür. Fakat şeytan onlara kuru bir aldatmadan başka ne vaad eder?

121. İşte onların varacakları yer cehennemdir. Ve ondan kurtuluşa hiçbir çare bulamayacaklardır.

لَا خَيْرَ	فٖى كَثٖيرٍ	مِنْ نَجْوٰيهُمْ	اِلَّا مَنْ	اَمَرَ	بِصَدَقَةٍ
Hiçbir hayır yoktur (Nerede?)	Çoğunda	Onların gizli konuşmalarının	Ancak o kimse müstesna ki	O emretti (Neyi?)	Sadakayı

اَوْ	مَعْرُوفٍ	اَوْ	اِصْلَاحٍ	بَيْنَ النَّاسِ	وَمَنْ	يَفْعَلْ	ذٰلِكَ
Ya da	Bir iyiliği	Veya	Islah etmeyi (Nerede?)	İnsanlar arasında	Kim	Yaparsa (Neyi?)	Bunu (Niçin?)

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ	فَسَوْفَ	نُؤْتٖيهِ	اَجْرًا	عَظٖيمًا ﴿١١٤﴾
Allah'ın rızasını istediği için	Yakında	Biz ona vereceğiz (Ne?)	Bir mükafat (Öyle mükafat ki?)	Büyük

وَمَنْ	يُشَاقِقِ	الرَّسُولَ	مِنْ بَعْدِ مَا	تَبَيَّنَ	لَهُ	الْهُدٰى
Kim	Karşı çıkarsa (Kime?)	Peygambere (Ne zaman?)	O şeyden sonra ki	Aşikâr oldu (Kime?)	Kendisine (Ne?)	Doğru yol (Daha?)

وَيَتَّبِعْ	غَيْرَ سَبٖيلِ الْمُؤْمِنٖينَ	نُوَلِّهٖ	مَا	تَوَلّٰى	وَنُصْلِهٖ
Ve izlerse (Neyi?)	Müminlerin yolundan başka bir yolu	Biz onu sevk ederiz (Neye?)	O yola ki	O [oraya] döndü	Ve onu sokarız (Nereye?)

جَهَنَّمَ	وَسَاءَتْ	مَصٖيرًا ﴿١١٥﴾	اِنَّ اللّٰهَ	لَا يَغْفِرُ	اَنْ يُشْرَكَ	بِهٖ
Cehenneme	O ne kötüdür (Ne bakımından?)	Varılacak yer bakımından	Kuşkusuz Allah	Bağışlamaz (Neyi?)	Şirk koşulmasını (Kime?)	Kendisine

وَيَغْفِرُ	مَا	دُونَ ذٰلِكَ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَمَنْ	يُشْرِكْ	بِاللّٰهِ
Ve bağışlar (Neyi?)	O şeyi ki	Bunun dışındadır (Kim için?)	O kimse için ki	[onu] Diliyor	Kim	Şirk koşarsa (Kime?)	Allah'a

فَقَدْ	ضَلَّ	ضَلَالًا	بَعٖيدًا ﴿١١٦﴾	اِنْ يَدْعُونَ	مِنْ دُونِهٖ
Kuşkusuz	Yoldan sapmıştır (Nasıl?)	Sapma ile (Öyle sapma ki?)	Büyük	Onlar tapmazlar	Allah'tan başka

اِلَّا اِنَاثًا	وَاِنْ يَدْعُونَ	اِلَّا شَيْطَانًا	مَرٖيدًا ﴿١١٧﴾	لَعَنَهُ	اللّٰهُ
Ancak dişilere [taparlar]	Ve onlar tapmazlar	Ancak şeytana taparlar (Öyle şeytan ki)	İnatçı	Ona lanet etmiştir (Kim?)	Allah

وَقَالَ	لَاَتَّخِذَنَّ	مِنْ عِبَادِكَ	نَصٖيبًا	مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾
Ve şeytan dedi (Ne dedi?)	Elbette edineceğim (Kimden?)	Kullarından (Ne?)	Pay (Öyle pay ki)	Belirlenmiş

وَلَاُضِلَّنَّهُمْ	وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ	وَلَاٰمُرَنَّهُمْ	فَلَيُبَتِّكُنَّ
Elbette onları saptıracağım (Daha?)	Elbette onları kuruntuya düşüreceğim (Daha?)	Elbette onlara emredeceğim	Ve hiç kuşkusuz onlar yaracaklar (Neyi?)

اٰذَانَ الْاَنْعَامِ	وَلَاٰمُرَنَّهُمْ	فَلَيُغَيِّرُنَّ	خَلْقَ اللّٰهِ	وَمَنْ	يَتَّخِذِ	الشَّيْطَانَ
Hayvanların kulaklarını	Ve elbette onlara emredeceğim	Onlar da kuşkusuz değiştirecekler (Neyi?)	Allah'ın yarattığını	Kim	Edinirse (Kimi?)	Şeytanı (Ne?)

وَلِيًّا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	فَقَدْ خَسِرَ	خُسْرَانًا	مُبٖينًا
Dost (Öyle dost ki)	Allah'tan başka	Elbette ziyana uğramıştır (Nasıl?)	Bir ziyanla (Öyle ziyan ki)	Apaçık

﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ	وَيُمَنّٖيهِمْ	وَمَا يَعِدُهُمُ	الشَّيْطَانُ	اِلَّا غُرُورًا
Onlara vaat eder	Ve onlara kuruntular verir	Vaat onlara etmez (Kim?)	Şeytan	Ancak bir aldanış vaat eder

﴿١٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ	مَاْوٰيهُمْ	جَهَنَّمُ	وَلَا يَجِدُونَ	عَنْهَا	مَحٖيصًا ﴿١٢١﴾
İşte onlar	Onların varacakları yer (Nedir?)	Cehennemdir	Ve bulamazlar (Neden?)	O cehennemden (Ne?)	Kaçacak yer

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne işlediler?) | Salih ameller | Çok yakında onları sokacağız (Nereye?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki)

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا

Akmaktadır (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Ne olarak?) | Ebedi olarak (Nasıl?)

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ

Allah'ın vaat etmesiyle (Nasıl?) | Hak olarak | Kimdir? | Daha doğru (Kimden?) | Allah'tan (Ne bakımından?) | Söz bakımından | [Bu iş] Olmadı | Ne sizin kuruntularınızla

وَلَا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ

Ne de ehli kitabın kuruntularıyla | Kim | İşlerse (Ne?) | Kötülük | Cezasını görür | Onun

وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ

Ve bulamaz (Kim için?) | Kendisi için (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne bulamaz?) | Bir dost (Daha?) | Bir yardımcı da bulamaz | Kim | İşlerse (Neden?)

مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ

Salih amellerden (Kimden?) | Erkek | Ya da | Kadınlardan (Ne olduğu halde?) | Ki o olduğu halde | Mümin

فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ

İşte onlar | Gireceklerdir (Nereye?) | Cennete | Ve onlar haksızlığa uğramazlar (Ne kadar?) | Zerre kadar | Kimdir?

اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ

Daha güzel (Ne bakımından?) | Din bakımından (Kimden?) | O kimseden ki | Teslim etti (Neyi?) | Kendini (Kime?) | Allah'a | Halbuki o Allah (Nedir?) | İhsan edicidir | Ve tabi olmuştur (Neye?)

مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ

İbrahim'in dinine (Ne olarak?) | Hanif olarak | Ve edinmiştir (Kim?) | Allah (Kimi?) | İbrahim'i (Ne?) | Dost | Allah'a aittir (Ne?)

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

O şeyler ki | [Onlar] göklerdedir | Ve o şeyler ki | Onlar yerdedir | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Neyi?) | Her şeyi (Ne olmuştur?)

مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ

Kuşatıcı | Sana fetva soruyorlar (Ne konuda?) | Kadınlar konusunda | De ki | Allah | Size fetva veriyor (Kim hakkında?)

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ

Onlar hakkında (Daha ne size fetva veriyor?) | Ve o şey ki (Kime?) | Okunuyor | Size (Nerede?) | Kitapta (Ne konuda?) | Yetim kadınlar konusunda

الّٰتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

O kadınlar ki | Siz onlara vermiyorsunuz (Neyi?) | O şeyi ki | O yazıldı (Kim için?) | Onlar için | Ve siz kaçınıyorsunuz (Neden?) | Onları nikahlamaktan (Daha kimler hakkında okunan ayetler?)

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى

Zayıflar hakkında (Kimlerden?) | Çocuklardan (Daha ne konuda okunan ayetler?) | Hareket etmeniz [konusunda okunan ayetler] (Kim hakkında?) | Yetimler hakkında (Neyle hareket etmeniz?)

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

Doğrulukla | Ne şey | Yaparsanız | Hayır adına | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur | Onu (Ne olmuştur?) | Ziyadesiyle bilen olmuştur

122. İman edip de iyi işler yapan kimselere gelince; yarın onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağız, ebedi olarak orada kalacaklar. Bu Allah'ın gerçek vaadidir. Allah'tan başka doğru sözlü kim olabilir?

123. O, ne sizin kuruntularınızla, ne de kitap ehlinin kuruntularıyla değildir. Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır. Ve Allah'tan başka da ne bir dost bulabilir, ne de bir yardımcı.

124. Erkek olsun, kadın olsun her hangi bir kimse mü'min olarak iyi işlerden bir iş yaparsa, işte böyleleri cennete girerler ve zerrece hakları yenmez.

125. Hem kimdir o kimseden daha güzel dinli ki, özü muhsin olarak yüzünü tertemiz İslâm ile Allaha teslim etmiş ve hanîf (sadece hakka boyun eğen, muvahhid bir Müslüman) olarak İbrahim milletine uymuştur. Allah, İbrahim'i dost edindi.

126. Hâlbuki göklerdeki ve yerdeki olanların hepsi Allah'ındır. Ve Allah her şeyi kuşatandır.

127. Bir de senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor. Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikâhlamayı istemediğiniz öksüz kızlar hakkında, mağdur çocuklar hakkında ve yetimlere insaf ile bakmanız hakkında kitapta yüzünüze karşı okunup duran âyetler var!" Daha da hayır olarak ne yaparsanız şüphe yok ki, Allah onu da biliyor.

128. Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden endişe ediyorsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde onlara bir günah yoktur. Anlaşma her zaman hayırlıdır. Nefislerse kıskançlığa eğilimlidirler. Eğer arayı düzeltir ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah her ne yaparsanız haberdardır.

129. Kadınlarınız arasında her yönden adil davranmaya ne kadar uğraşsanız yine güç yetiremezsiniz. Bari birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve haksızlıktan korunursanız, şüphesiz Allah gafûrdur, rahîmdir.

130. Yok eğer ayrılırlarsa, Allah kudretiyle her birini diğerine muhtaç etmez. Allah kudreti geniş bir hikmet sahibidir.

131. Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki... Andolsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlere de, size de Allah'tan korkmanızı tavsiye ettik. Eğer inkâr ederseniz haberiniz olsun ki; Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki... Allah ganîdir, hamîddir.

132. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Cekil olarak Allah yeter.

133. Allah'ındır bütün göklerdeki ve yerdeki! Dayanılacak (vekil) olarak da Allah yeter!

134. Kim dünya sevabı istiyorsa bilsin ki, dünya sevabı da, ahiret sevabı da Allah'ın yanındadır. Ve Allah işitendir, görendir.

وَاِنِ	امْرَاَةٌ	خَافَتْ	مِنْ بَعْلِهَا	نُشُوزًا	اَوْ	اِعْرَاضًا
Eğer	Bir kadın	Korkarsa (Kimden?)	Kocasından (Neden korkarsa?)	Geçimsizliğinden	Ya da	Yüz çevirmesinden

فَلَا جُنَاحَ	عَلَيْهِمَٓا	اَنْ يُصْلِحَا	بَيْنَهُمَا	صُلْحًا	وَالصُّلْحُ	خَيْرٌ
Bu durumda bir günah yoktur (Kime?)	Onlara (Ne konuda?)	Sulh yapmalarında (Nerede sulh yapmaları?)	Aralarında (Nasıl bir sulh?)	Tam bir sulh ile	Sulh (Nedir?)	Daha hayırlıdır

وَاُحْضِرَتِ	الْاَنْفُسُ	الشُّحَّ	وَاِنْ تُحْسِنُوا	وَتَتَّقُوا
Ve hazırlandı (Ne?)	Nefisler (Neye?)	Kıskançlığa	Şayet iyi yaparsanız (Daha?)	Ve sakınırsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾	وَلَنْ تَسْتَطِيعُٓوا
Kuşkusuz Allah	Daima olmuştur (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)	Haberdar olmuştur	Asla güç yetiremezsiniz (Neye?)

اَنْ تَعْدِلُوا	بَيْنَ النِّسَٓاءِ	وَلَوْ حَرَصْتُمْ	فَلَا تَمِيلُوا	كُلَّ الْمَيْلِ
Adaletli olmaya (Nerede?)	Kadınlar arasında	Düşkün olsanız da	O halde meyletmeyin (Nasıl?)	Tam bir meyille

فَتَذَرُوهَا	كَالْمُعَلَّقَةِ	وَاِنْ تُصْلِحُوا	وَتَتَّقُوا	فَاِنَّ اللّٰهَ
Ve onu [diğer eşinizi] bırakmayın (Ne gibi?)	Askıya alınmış gibi	Şayet arayı düzeltirseniz	Ve sakınırsanız	Kuşkusuz Allah

كَانَ	غَفُورًا	رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾	وَاِنْ يَتَفَرَّقَا	يُغْنِ	اللّٰهُ	كُلًّا	مِنْ سَعَتِهِ
Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Çok mağfiret eden	Çok merhamet eden	Şayet onlar ayrılırlarsa	İhtiyaçsız kılar (Kim?)	Allah (Kimi?)	Her birini (Neden?)	Kendi zenginliğinden

وَكَانَ	اللّٰهُ	وَاسِعًا	حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾	وَلِلّٰهِ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ
Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	[Mülkü] geniş	Ve hikmet sahibi olmuştur	Allah'a aittir (Ne?)	O şeyler ki (Nerede?)	Göklerdedirler

وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَلَقَدْ	وَصَّيْنَا	الَّذِينَ	اُوتُوا	الْكِتَابَ
Ve o şeyler ki	Yerdedirler	Elbette	Biz emrettik (Kime?)	O kimselere ki	Onlar verildi (Neyi?)	Kitabı (Kimden evvel?)

مِنْ قَبْلِكُمْ	وَاِيَّاكُمْ	اَنِ اتَّقُوا	اللّٰهَ	وَاِنْ	تَكْفُرُوا	فَاِنَّ لِلّٰهِ
Sizden evvel (Daha kime emrettik?)	Size de emrettik (Neyi emrettik?)	Korkmanızı [emrettik] (Kimden?)	Allah'tan	Eğer	İnkar ederseniz	Kuşkusuz Allah'ındır (Ne?)

مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَكَانَ	اللّٰهُ	غَنِيًّا	حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
O şeyler ki	Göklerdedir	Ve o şeyler ki	Yerdedir	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Son derece ihtiyaçsız	Ve çokça övülmüş

وَلِلّٰهِ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِ	وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	وَكِيلًا
Ve Allah'ındır (Ne?)	O şey ki	Göklerdedir	Ve o şey ki	Yerdedir	Ve yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Vekil olarak

﴿١٣٢﴾ اِنْ يَشَاْ	يُذْهِبْكُمْ	اَيُّهَا النَّاسُ	وَيَاْتِ	بِاٰخَرِينَ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Eğer dilerse	Sizi ortadan kaldırır (Kimi?)	Ey insanlar	Ve getirir (Kimi?)	Başkalarını	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Neye?)

عَلٰى ذٰلِكَ	قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾	مَنْ	كَانَ	يُرِيدُ	ثَوَابَ الدُّنْيَا	فَعِنْدَ اللّٰهِ
Buna (Ne olmuştur?)	Gücü yeten olmuştur	Kim	Olursa (Ne?)	Arzuluyor (Neyi?)	Dünyanın mükafatını	Allah katındadır (Ne?)

ثَوَابُ الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِ	وَكَانَ	اللّٰهُ	سَمِيعًا	بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾
Dünya mükafatı (Daha?)	Ve ahretin mükafatı	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Herşeyi işiten	Ve herşeyi gören olmuştur

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامٖينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ

Ey iman edenler! | Olun (Ne?) | Ayakta tutanlar (Neyi?) | Adaleti (Daha ne olun?) | Ve şahitler olun (Kim için?) | Allah için | Velev ki (Kim aleyhine olsun?)

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقٖيرًا

Kendiniz aleyhine (Ya da kimin aleyhine olsun?) | Ya da | Ana-babanın | Ve en yakınların aleyhine olsun | [Şahitlik ettiğiniz kimse] ister olsun (Ne?) | Zengin | İster fakir olsun

فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوُٓا

Allah (Nedir?) | Daha yakındır (Neye?) | O ikisine de | O halde tabi olmayın (Neye?) | Nefsinizin arzusuna (Niçin?) | Sapmanız için | Şayet dilinizi eğip bükerseniz [haktan çevirirseniz]

اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا

Ya da | [Haktan] Yüz çevirirseniz | Kuşkusuz Allah | Daima olmuştur (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?) | Haberdar | Ey iman edenler!

اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالْكِتَابِ الَّذٖى نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهٖ

İman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne (Daha?) | Ve o kitaba | O kitap ki | İndirdi (Kime?) | Resûlüne (Daha neye iman edin?)

وَالْكِتَابِ الَّذٖٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ

Ve o kitaba | O kitap ki | İndirdi (Neden evvel?) | Bundan evvel | Kim | İnkar ederse (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Meleklerini (Daha?)

وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿١٣٦﴾

Kitaplarını (Daha?) | Resûllerini (Daha?) | Ve ahiret gününü | Kuşkusuz yoldan sapmıştır (Nasıl?) | Bir sapışla (Öyle sapış ki?) | Büyük

اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا

Şüphesiz o kimseler ki | İman ettiler | Sonra | Küfre girdiler | Sonra | Tekrar iman ettiler | Sonra | Tekrar inkar ettiler | Sonra da | Arttırdılar (Neyi?) | Küfürleri

لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبٖيلًاۜ ﴿١٣٧﴾

Değildir (Kim?) | Allah (Ne?) | Mağfiret edecek (Kimi?) | Onları (Daha ne değildir?) | Ve de onları ulaştıracak [değildir] (Neye?) | Yola

بَشِّرِ الْمُنَافِقٖينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذٖينَ

Müjde ver (Kime?) | Münafıklara (Neyi?) | Onlar için olduğunu (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki?) | Can yakıcı | O kimseler ki

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرٖينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنٖينَۜ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ

Ediniyorlar (Kimi?) | Kafirleri (Ne?) | Dostlar (Kimlerden başka?) | Müminlerden başka | Onlar arıyorlar mı (Nerede?) | Kafirlerin yanında (Neyi?)

الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ

İzzeti | Zira izzet (Kime aittir?) | Allah'a aittir (Nasıl?) | Bütünüyle | Halbuki kuşkusuz indirdi (Kime?) | Size (Nerede?) | Kitapta (Neyi?)

اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

Şunu ki | İşittiğinizde (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne halde?) | Küfrolunduğu halde (Kime?) | Onlara (Daha?) | Ve alay edildiği halde (Kime?) | Onlarla | Oturmayın (Kim ile?)

مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فٖى حَدٖيثٍ غَيْرِهٖٓۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ

Onlarla beraber (Ne zamana dek?) | Onlar dalıncaya dek (Neye?) | Bir söze (Öyle söz ki) | Ondan başka | Kuşkusuz siz | Bu durumda (Nesiniz?) | Onlar gibisiniz

اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقٖينَ وَالْكَافِرٖينَ فٖى جَهَنَّمَ جَمٖيعًاۙ ﴿١٤٠﴾

Kuşkusuz Allah (Nedir?) | Münafıkları toplayıcıdır (Daha kimi?) | Ve kafirleri (Nerede?) | Cehennemde (Nasıl?) | Toplu halde

135. Ey o bütün iman edenler! Hak ölçülerle hareket edip adaleti yerine getirmeye uğraşan hâkimler, Allah için şahitler olunuz. Gerek kendinizin veya ana-babanız veya en yakınlarınızın aleyhine olsun; gerek zengin ve gerekse fakir olsun... Çünkü Allah, zengine de fakire de daha evladır. (O onları daha iyi gözetir.) Bundan dolayı adaletten uzaklaşıp da nefsin arzusuna uymayın. (Şahitlik yaparken) dilinizi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphe yok ki Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

136. Ey o bütün iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba da ve daha önce indirdiği kitaba da iman edin. Her kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, uzak pek uzak bir sapıklıkla sapmış, sapmış gitmiştir.

137. İman edip sonra inkâr eden, sonra yine iman edip tekrar inkâr eden, sonra da inkârlarında ileri gidenleri Allah bağışlayacak değildir, doğru bir yola eriştirecek de değildir.

138. Münafıklara, kendileri için acı bir azap olduğunu müjdele!

139. Onlar ki, mü'minleri bırakıp kâfirlerin dostluğuna tutunuyorlar. İzzeti onların yanında mı arıyorlar? Fakat izzet tamamıyla Allah'ındır

140. O size kitabında şunu da indirmiştir: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla eğlenildiğini işittiğiniz zaman, artık başka bir konuşmaya dalmalarına kadar o heriflerin yanlarında oturmayın. Çünkü o zaman, siz de onlar gibisinizdir. Şüphesiz ki Allah, münafıklar ile kâfirleri, topunu birlikte cehennemde toplayacaktır."

141. Onlar sizi gözetliyorlar. Eğer Allah tarafından size bir fetih nasip olursa: "Beraber değil miydik?" diyecekler. Eğer kâfirlere bir pay düşerse: "Biz sizden üstün gelmedik mi? Sizi mü'minlerden kurtarmadık mı?" diyecekler. Artık kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verir. Ve kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.

142. Kuşkusuz münafıklar, Allah'a hile yapmaya çalışırlar. Allah da hilelerini başlarına geçirir. Namaza kalktıkları zaman da üşene üşene kalkarlar, halka gösteriş yaparlar. Allah'ı da pek az hatırlarına getirirler.

143. Arada (iman ile küfür arasında) karasız ve şaşkın bir haldedirler; ne onlara, ne onlara... Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona sen bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri başlarınıza geçirmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a açık bir delil vermek ister misiniz?

145. Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar. İhtimal yok, onları buradan kurtaracak bir yardımcı da bulamazsın.

146. Ancak tevbe edip durumlarını düzelten, Allah'a tutunup dinlerini Allah için halis kılan kimseler müstesna. Çünkü bunlar mü'minlerle beraberdirler. Mü'minlere ise, Allah çok büyük bir ecir verecektir.

147. Siz şükreder ve iman ederseniz, Allah size azabı ne yapacak? Hâlbuki Allah şükrü bilir bir alîmdir.

اَلَّذِينَ	O kimseler ki
يَتَرَبَّصُونَ	Gözetlerler (Kimi?)
بِكُمْ	Sizi
فَاِنْ	Eğer
كَانَ	Olursa (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne olursa?)
فَتْحٌ	Bir fetih (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah tarafından
قَالُوٓا	Derler ki
اَلَمْ نَكُنْ	Biz değil miydik! (Ne değil miydik?)
مَعَكُمْ	Sizinle beraber
وَاِنْ	Ve eğer
كَانَ	Olursa (Kim için?)
لِلْكَافِرِينَ	Kafirler için (Ne?)
نَصِيبٌ	Bir pay
قَالُوٓا	Derler ki
اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ	Biz galip gelmedik mi? (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Daha?)
وَنَمْنَعْكُمْ	Ve sizi alıkoymadık mı? (Kimden?)
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	Müminlerden
فَاللّٰهُ	Allah
يَحْكُمُ	Hükmedecek (Nerede?)
بَيْنَكُمْ	Sizin aranızda (Ne zaman?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde
وَلَنْ يَجْعَلَ	Ve hiçbir zaman kılmaz (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim için?)
لِلْكَافِرِينَ	Kafirler için (Kim üzerine?)
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	Müminler üzerine (Ne?)
سَبِيلًا ﴿١٤١﴾	Yol
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ	Şüphesiz münafıklar
يُخَادِعُونَ	Aldatmaya kalkarlar (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı
وَهُوَ	O Allah da
خَادِعُهُمْ	Onların hilelerine karşılık verendir
وَاِذَا قَامُوٓا	Kalktıklarında (Neye?)
اِلَى الصَّلٰوةِ	Namaza
قَامُوا	Kalkarlar (Nasıl?)
كُسَالٰى	Üşene üşene
يُرَآؤُنَ	Gösteriş yaparlar (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara
وَلَا يَذْكُرُونَ	Ve zikretmezler (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı
اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾	Ancak çok az zikrederler
مُذَبْذَبِينَ	Kararsız oldukları halde (Nerede?)
بَيْنَ ذٰلِكَ	Bunlar arasında
لَآ	[Ait] değillerdir (Kime?)
اِلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ	Bunlara
وَلَآ	Yine [ait] değillerdir (Kime?)
اِلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ	Onlara
وَمَنْ	Kim ki
يُضْلِلِ	[Onu] saptırırsa (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
فَلَنْ تَجِدَ	Asla bulamazsın (Kim için?)
لَهُ	Onun için (Ne?)
سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾	Bir çare
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَتَّخِذُوا	Edinmeyin (Kimi?)
الْكَافِرِينَ	Kafirleri (Ne edinmeyin?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ	Müminlerden başka
اَتُرِيدُونَ	İstiyor musunuz? (Neyi?)
اَنْ تَجْعَلُوا	Kılmayı (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için (Kime karşı?)
عَلَيْكُمْ	Size karşı (Ne kılmayı?)
سُلْطَانًا	Bir delil (Öyle delil ki?)
مُبِينًا ﴿١٤٤﴾	Apaçık
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ	Kuşkusuz münafıklar (Nerededir?)
فِى الدَّرْكِ	Tabakadadır (Öyle tabaka ki)
الْاَسْفَلِ	En alt (Neden?)
مِنَ النَّارِ	Cehennemden
وَلَنْ تَجِدَ	Asla bulamazsın (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne bulamazsın?)
نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾	Yardımcı
اِلَّا الَّذِينَ	O kimseler müstesna ki
تَابُوا	Onlar tövbe ettiler
وَاَصْلَحُوا	Ve düzelttiler
وَاعْتَصَمُوا	Sarıldılar (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَاَخْلَصُوا	Ve halis kıldılar (Neyi?)
دِينَهُمْ	Dinlerini (Kime?)
لِلّٰهِ	Allah'a
فَاُولٰٓئِكَ	İşte onlar (Kimlerle beraberdir?)
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ	Müminlerle beraberdir
وَسَوْفَ يُؤْتِ	Ve yakında bahşedecektir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
الْمُؤْمِنِينَ	Müminlere (Ne?)
اَجْرًا	Mükafat (Öyle mükafat ki?)
عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾	Büyük
مَا يَفْعَلُ	Ne yapsın? (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
بِعَذَابِكُمْ	Size azap etmeyi (Ne takdirde?)
اِنْ شَكَرْتُمْ	Şayet şükrederseniz (Daha?)
وَاٰمَنْتُمْ	Ve iman ederseniz
وَكَانَ	Ve daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
شَاكِرًا	Şükredene karşılık veren
عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾	Ve herşeyi bilen olmuştur

لَا يُحِبُّ	اللّٰهُ	الْجَهْرَ	بِالسُّٓوءِ	مِنَ الْقَوْلِ	اِلَّا مَنْ	ظُلِمَ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Sevmez (Kim?)	Allah (Neyi?)	Açığa vurmayı (Neyi?)	Kötülüğü (Neden?)	Sözden	Ancak o kimse müstesna ki	Zulme uğradı	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)

سَمِيعًا	عَلِيمًا ۝١٤٨	اِنْ تُبْدُوا	خَيْرًا	اَوْ	تُخْفُوهُ	اَوْ	تَعْفُوا
Her şeyi işiten	Her şeyi bilen	Eğer açıklarsanız (Neyi?)	Bir hayrı	Yahut	Onu gizlerseniz (Neyi?)	Veya	Affederseniz (Neyi?)

عَنْ سُٓوءٍ	فَاِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	عَفُوًّا	قَدِيرًا ۝١٤٩	اِنَّ الَّذِينَ	يَكْفُرُونَ
Bir kötülüğü	Kuşkusuz Allah	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Çok affedici	Ve çok güçlü [olmuştur]	Şüphesiz o kimseler ki	İnkar ediyorlar (Kimi?)

بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَيُرِيدُونَ	اَنْ يُفَرِّقُوا	بَيْنَ اللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَيَقُولُونَ
Allah'ı (Daha?)	Ve peygamberlerini	Ve istiyorlar (Neyi?)	Ayırmayı (Neyi?)	Allah'ın arasını (Daha?)	Ve peygamberlerini[n arasını]	Ve şöyle diyorlar

نُؤْمِنُ	بِبَعْضٍ	وَنَكْفُرُ	بِبَعْضٍ	وَيُرِيدُونَ	اَنْ يَتَّخِذُوا	بَيْنَ ذٰلِكَ
Biz inanırız (Neye?)	Bir kısmına	Ve inkar ederiz (Neyi?)	Bir kısmını	Ve istiyorlar (Ne istiyorlar?)	Edinmek (Nerede?)	Bunun arasında (Ne?)

سَبِيلًا ۝١٥٠	اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْكَافِرُونَ	حَقًّا	وَاَعْتَدْنَا	لِلْكَافِرِينَ
Yol	İşte onlar var ya	Onlar (Kimlerdir?)	Kafirlerin ta kendisidir (Nasıl?)	Gerçekten	Ve biz hazırladık (Kime?)	Kafirlere (Ne?)

عَذَابًا	مُهِينًا ۝١٥١	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	بِاللّٰهِ	وَرُسُلِهِ	وَلَمْ يُفَرِّقُوا
Bir azap (Öyle azap ki)	Alçaltıcı	O kimseler ki	İman ettiler (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve peygamberlerine	Ve ayırmadılar (Neyi?)

بَيْنَ اَحَدٍ	مِنْهُمْ	اُو۬لٰٓئِكَ	سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ	اُجُورَهُمْ	وَكَانَ	اللّٰهُ
Hiçbirinin arasını (Kimden?)	Onlardan	İşte onlar var ya	Allah onlara yakında verecek (Neyi verecek?)	Mükafatlarını	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)

غَفُورًا	رَحِيمًا ۝١٥٢	يَسْـَٔلُكَ	اَهْلُ الْكِتَابِ	اَنْ تُنَزِّلَ	عَلَيْهِمْ
Çok mağfiret eden	Ve çok merhamet eden [olmuştur]	Senden istiyor (Kim?)	Ehl-i kitap (Ne istiyor?)	İndirmeni (Kime?)	Onlara (Ne?)

كِتَابًا	مِنَ السَّمَٓاءِ	فَقَدْ سَاَلُوا	مُوسٰٓى	اَكْبَرَ	مِنْ ذٰلِكَ
Bir kitap (Nereden?)	Gökten	Elbette onlar istemişlerdi (Kimden?)	Musa'dan (Neyi?)	Daha büyüğünü (Neyden?)	Bundan

فَقَالُٓوا	اَرِنَا	اللّٰهَ	جَهْرَةً	فَاَخَذَتْهُمُ	الصَّاعِقَةُ	بِظُلْمِهِمْ
Ve şöyle demişlerdi:	Bize göster (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Açıkça	Bunun üzerine onları yakalamıştı (Ne?)	Yıldırım (Ne sebebiyle?)	Zulümleri sebebiyle

ثُمَّ	اتَّخَذُوا	الْعِجْلَ	مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ	الْبَيِّنَاتُ	فَعَفَوْنَا	عَنْ ذٰلِكَ
Sonra	[ilah] Edinmişlerdi (Neyi?)	Buzağıyı (Ne zaman?)	Kendilerine gelmelerinden sonra (Ne?)	Açık deliller	Sonra affettik (Neyi?)	Bunu

وَاٰتَيْنَا	مُوسٰى	سُلْطَانًا	مُبِينًا ۝١٥٣	وَرَفَعْنَا	فَوْقَهُمُ	الطُّورَ
Ve verdik (Kime?)	Musa'ya (Ne?)	Bir yetki (Öyle yetki ki)	Apaçık	Ve kaldırdık (Nereye?)	Onların üstüne (Neyi?)	Tûr dağını (Niye?)

بِمِيثَاقِهِمْ	وَقُلْنَا	لَهُمُ	ادْخُلُوا	الْبَابَ	سُجَّدًا	وَقُلْنَا	لَهُمْ
Söz versinler diye	Ve dedik (Kime?)	Onlara (Ne dedik?)	Girin (Nereden?)	Kapıdan (Ne olduğunuz halde?)	Secde ediciler olduğunuz halde	Ve dedik ki: (Kime?)	Onlara (Ne dedik?)

لَا تَعْدُوا	فِي السَّبْتِ	وَاَخَذْنَا	مِنْهُمْ	مِيثَاقًا	غَلِيظًا ۝١٥٤
Haddi aşmayın (Nerede?)	Cumartesi gününde	Ve almıştık (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	Bir söz (Öyle söz ki)	Ağır

148. Allah zulme uğrayanların dışında, çirkin sözün açıklanmasını sevmez. Allah işitendir, bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut da bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphe yok ki, Allah çok bağışlayan, her şeye gücü yetendir.

150. O kimseler ki, ne Allah'ı tanırlar ne peygamberlerini... Ve o kimseler ki, Allah'ı tanır ancak peygamberlerini tanımayıp ayırmak isterler. Ve o kimseler ki: "Peygamberlerin bazısına inanırız, bazısını tanımayız." derler. Ve böyle küfür ile iman arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte bunlar gerçekten kâfirdirler. Biz de kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

152. Allah'a ve peygamberlerine iman eden ve peygamberlerinden hiç birinin arasını ayırmayan kimselere gelince; işte bunların yarın kendilerine ecirlerini vereceğiz. Ve Allah gafurdur, rahîmdir.

153. Kitap ehli senden üzerlerine gökten bir kitap indirivermeni istiyorlar. Çok görme... Musa'dan daha da büyüğünü istediler. Ve: "Allah'ı bize açıkça göster." dediler de zulümleri yüzünden kendilerini yıldırım çarptı. Sonra kendilerine o kadar açık mucizeler gelmişken tuttular buzağıya taptılar. Biz bunları bağışladık ve Musa'ya hükmedici bir saltanat verdik.

154. Kesin söz vermeleri için Tûr'u üzerlerine kaldırdık. Onlara: "Kapıdan secde ederek girin." dedik. Hem onlara : "Cumartesi günü yasağını çiğnemeyin." dedik. Ve onlardan sağlam bir söz aldık.

155. Bunun üzerine sözleşmelerini bozmaları, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflı" demeleri, daha doğrusu Allah'ı inkârları yüzünden onların kalplerini mühürlemiştir de onun için pek azı dışındakiler iman etmezler.

156. Yine inkârları ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları.

157. Ve: "Biz Allah'ın elçisi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük." demeleri yüzünden. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat kendilerine bir benzetme yapıldı. Gerçekte anlaşmazlığa düşenler bundan dolayı şüphe içindedirler, ona dair tahmin peşinde gitmekten başka hiç bir bilgileri yoktur. Hâlbuki kesinlikle onu öldürmediler.

158. Doğrusu Allah onu (isa'yı) kendine doğru yükseltmiştir. Allah azîzdir, hakîmdir.

159. Andolsun ki, kitap ehlinden ölmeden önce ona inanmayacak hiçbir kimse yoktur. Kıyamet gününde de o, aleyhlerine şahitlik edecektir.

160-161. Hâsılı Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve halkın mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce onlara helâl kılınmış birçok temiz, hoş nimetleri kendilerine haram kıldık. Ve kâfir kalanlarına can yakıcı bir azap hazırladık.

162. Fakat içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar ile mü'minler, senden önce indirilenle birlikte sana indirilene de iman ediyorlar. Özellikle o namaza devam eden kullarıma bak, onlar ve zekât verenler, Allah'a ve ahiret gününe inanan bütün mü'minler; işte hep bunlara yarın büyük bir ecir vereceğiz.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ
Onların bozmaları sebebiyle (Neyi?) | Sözlerini (Daha?) | Ve inkar etmeleri sebebiyle (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha?) | Ve katletmeleri sebebiyle (Kimi?) | Peygamberleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا
Haksız yere (Daha?) | Ve demeleri sebebiyle [onlara lanet ettik] (Ne demeleri?) | Kalplerimiz (Nedir?) | Perdelidir | Bilakis | Mühür vurmuştur (Kim?) | Allah (Neye mühür vurmuştur?) | O kalplere (Ne sebebiyle?)

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ
Küfürleri sebebiyle | Onlar iman etmezler | Pek azı müstesna | (Daha ne sebebiyle onlara lanet ettik?) İnkarları sebebiyle (Daha?) | Ve atmaları sebebiyle (Kime?) | Meryem'e (Ne?)

بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
İftira (Öyle iftira ki) | Büyük | (Daha ne sebeple?) Ve demeleri sebebiyle (Ne demeleri?) | Muhakkak ki biz | Öldürdük (Kimi?) | Mesih'i (Kimdir o?) | Meryemoğlu İsa (Kimdir o?)

رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ
Allah'ın Resûlü | Halbuki onu öldüremediler | Ve onu çarmıha germediler | Fakat | O benzetildi (Kime?) | Onlara | Kuşkusuz o kimseler ki

اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ
İhtilafa düştüler (Nede?) | Onda (Ne içindedirler?) | Elbette şüphe içindedirler (Neyden?) | Ondan | Onlar için yoktur (Neye dair?) | Ona dair (Ne yoktur?) | Hiçbir bilgi | Zanna uymaktan başka

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
Onu öldüremediler (Nasıl?) | Kesin bir şekilde | Bilakis | Onu yükseltmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Kendisine | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Aziz

حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
Ve hikmet sahibi [olmuştur] | Ehl-i kitaptan kimse yoktur | Ancak | Yemin olsun ki inanacaktır (Kime?) | Ona (Ne zaman?) | Ölümünden evvel

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
Ve kıyamet gününde | Olacaktır (Neye?) | Onların aleyhine (Ne olacaktır?) | Şahit | Zulümleri sebebiyle (Kimin?) | O kimselerin ki | Yahudi oldular

حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Haram kıldık (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Bir kısım güzel şeyleri ki | Daha önce helal kılınmıştı (Kime?) | Onlara (Daha ne sebebiyle?) | Engellemeleri sebebiyle (Neden?) | Allah yolundan (Nasıl?)

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ
Çokça | (Daha ne sebebiyle?) Ve almaları sebebiyle (Neyi?) | Faizi | Halbuki nehyolunmuşlardı (Neyden?) | Ondan | Ve yemeleri sebebiyle (Neyi?) | İnsanların mallarını (Ne suretle?)

بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ
Haksız yolla | Ve biz hazırladık (Kime?) | Kafirlere (Kimden?) | Onlardan (Ne hazırladık?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Lakin | Derinleşmiş olanlar (Nerede?)

فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
İlimde (Kimden?) | Onlardan (Daha?) | Ve mü'minler (Ne oldukları halde?) | İman ettikleri halde (Neye?) | O şeye ki | O indirildi (Kime?) | Sana (Daha neye iman ettikleri halde?)

وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
Ve o şeye ki | O indirildi (Kimden önce?) | Senden önce (Daha kim?) | Ve hususen hakkıyla kılanlar (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve verenler (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve iman edenler (Neye?)

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾
Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe | İşte onlar var ya | Çok yakında onlara vereceğiz (Ne vereceğiz?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Büyük

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ

Kuşkusuz biz | Vahyettik (Kime?) | Sana (Ne gibi?) | Vahyettiğimiz gibi (Kime?) | Nûh'a (Daha kime vahyettiğimiz gibi?) | Peygamberlere (Öyle peygamberler ki) | Ondan sonra gelen

وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ

Yine vahyettiğimiz gibi (Kime?) | İbrahim 'e (Daha?) | İsmail'e (Daha?) | İshak'a (Daha?) | Yakub'a (Daha?)

وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسٰى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ

Ve onun torunlarına (Daha?) | İsa'ya (Daha?) | Eyyüb'e (Daha?) | Yunus'a (Daha?) | Harun'a (Daha?) | Ve Süleyman'a [vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik]

وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ

Ve verdik (Kime?) | Davud'a (Neyi?) | Zebûr | Biz peygamberler [gönderdik] | Ki onları anlattık (Kime?) | Sana (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى

Bundan evvel | Bir kısım peygamberler ki [gönderdik] | Onları anlatmadık (Kime?) | Sana | Ve konuştu (Kim?) | Allah (Kimle?) | Musa ile (Nasıl?)

تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

Konuşmakla | Peygamberler [gönderdik] (Ne oldukları halde?) | Müjdeleyiciler oldukları halde (Daha?) | Ve uyarıcılar oldukları halde (Niye?) | Olmasın diye (Kim için?) | İnsanlar için (Kime karşı?)

عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

Allah'a karşı (Ne?) | Bir delil (Ne zaman?) | Peygamberlerden sonra | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Aziz | Ve hikmet sahibi olmuştur

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

Fakat | Allah (Nedir?) | Şahitlik eder (Neyle?) | O şeyle ki | [Onu] İndirdi (Kime?) | Sana | Ki onu indirdi (Neyle?) | İlmiyle | Melekler de

يَشْهَدُونَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

Şahitlik ediyorlar | Ve yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Şahit olarak | Muhakkak o kimseler ki | İnkar ettiler (Daha?) | Ve alıkoydular (Neden?)

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

Allah yolundan | Kuşkusuz onlar yoldan sapmıştır (Nasıl?) | Bir sapışla (Öyle sapış ki) | Uzak olan [Büyük] | Kuşkusuz o kimseler ki | İnkar ettiler (Daha?)

وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

Ve zulmettiler | Olmadı (Kim?) | Allah (Ne olmadı?) | Mağfiret edecek olmadı (Kimi?) | Onları (Daha?) | Ve onları ulaştıracak olmadı (Neye?) | Bir yola

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

Ancak cehennem yoluna [ulaştırır] (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Ebediyen | Ve daima olmuştur (Kim?) | Bu (Kime?) | Allah'a (Ne olmuştur?)

يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ

Kolay | Ey insanlar! | Kuşkusuz size getirmiştir (Kim?) | Peygamber (Neyi?) | Hakkı (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ

Rabbinizden | O halde iman edin (Neye?) | Hayırlı olana (Kim için?) | Sizin için | Şayet inkar ederseniz | Kuşkusuz | Allah'ındır (Ne?)

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

O şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Ziyadesiyle bilen | Ve hikmet sahibi [olmuştur]

163. Gerçekten biz sana ey Muhammed, Nuh'a ve ondan sonra gelen bütün peygamberlere vahyettiğimiz gibi vahyettik. Hem İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettiğimiz ve hem Davud'a Zebur'u verdiğimiz gibi.

164. Hem gerek sana önceden anlattığımız peygamberleri, gerekse anlatmadığımız peygamberleri gönderdiğimiz gibi, hem de Allah'ın Musa'ya kelam söylemesi gibi.

165. Bunlar, artık insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir itiraz bahanesi olmasın diye, hep rahmet müjdecileri ve azap habercileri olarak gönderilmiş peygamberlerdir. Allah azîzdir, hakîmdir.

166. Fakat Allah özellikle sana indirdiğini, kendi ilmiyle indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ediyorlar. Bununla beraber Allah'ın şahit olması kâfidir.

167. Şüphesiz inkâr edip, insanları Allah yolundan alıkoyanlar saptılar, pek uzak bir sapıklıkla saptılar.

168-169. Şüphesiz inkâr edip haksızlık edenleri Allah bağışlayacak değildir, cehennem yolundan başka bir yola da çıkaracak değildir. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Bu da Allah için kolaydır.

170. Ey insanlar! Gerçekten Rabbinizden size hak ile peygamber geldi. Hakkınızda hayırlı olması için hemen ona iman edin! Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Ve Allah alîmdir, hakîmdir.

171. Ey kitap ehli! Dininizde aşırılığa gitmeyin ve Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemeyin! Meryem oğlu Mesih İsa yalnızca Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhtur; başka bir şey değil. Gelin Allah'a ve peygamberlerine iman getirin ve "üçtür" demeyin. Vazgeçin, hakkınızda hayırlı olur! Allah, ancak bir tek İlah'tır. O sübhandır, bir çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak da Allah yeter.

172. Hiçbir zaman Mesih de Allah'ın bir kulu olmaktan çekinmez, Allah'a yakın melekler (Melâike-i mukarrebîn) de. Ve her kim O'na ibadet etmekten çekinir ve kibirlenirse bilsin ki, O, yarın onların hepsini huzuruna toplayacaktır.

173. İşte o zaman iman edip güzel işler yapmış olanlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve hem de lütfundan onlara daha fazlasını verecektir. Ama o kibirlerine yediremeyip çekinenleri, acı bir azap ile cezalandıracak ve Allah'a karşı kendilerine ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Bakın size Rabbinizden bir delil geldi, size apaçık bir nur indirdik.

175. Şimdi kimler Allah'a iman edip buna sarılırlarsa, yarın onları kendi tarafından mutlak bir rahmete ve bir de bol nimete kavuşturacak ve onları kendisine varan dosdoğru bir yolun yolcusu edecek.

Arapça	Türkçe
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
لَا تَغْلُوا	Aşırıya kaçmayın (Nerede?)
فٖى دٖينِكُمْ	Dininizde
وَلَا تَقُولُوا	Ve söylemeyin (Kim hakkında?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah hakkında
اِلَّا الْحَقَّ	Ancak doğru olanı söyleyin
اِنَّمَا	Ancak
الْمَسٖيحُ	Mesih (Kimdir o?)
عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ	Meryem oğlu İsa'dır (Nedir mesih?)
رَسُولُ اللّٰهِ	Allah'ın resûlüdür
وَكَلِمَتُهُ	Ve onun kelimesidir
اَلْقٰيهَٓا	Ki onu bırakmıştır (Kime?)
اِلٰى مَرْيَمَ	Meryem'e (Daha nedir İsa?)
وَرُوحٌ	Bir ruhtur
مِنْهُ	O'ndan
فَاٰمِنُوا	O halde iman edin (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَرُسُلِهٖ	Ve peygamberlerine
وَلَا تَقُولُوا	Ve demeyin (Ne?)
ثَلٰثَةٌ	[İlah] Üçtür
اِنْتَهُوا	[Bir vazgeçişle] vazgeçin ki
خَيْرًا	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنَّمَا اللّٰهُ	Allah ancak (Nedir?)
اِلٰهٌ	İlahtır (Öyle ilah ki)
وَاحِدٌ	Tek bir
سُبْحَانَهُٓ	O yücedir (Neden?)
اَنْ يَكُونَ	Olmasından (Kim için?)
لَهُ	Kendisi için (Ne?)
وَلَدٌ	Bir çocuk
لَهُ	Onun içindir (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِى السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir
وَمَا	Ve o şeyler ki
فِى الْاَرْضِ	Yerdedir
وَكَفٰى	Yeter (Kim?)
بِاللّٰهِ	Allah (Ne olarak?)
وَكٖيلًا ﴿١٧١﴾	Vekil olarak
لَنْ يَسْتَنْكِفَ	Asla çekinmez (Kim?)
الْمَسٖيحُ	Mesih (Neden çekinmez?)
اَنْ يَكُونَ	Olmaktan (Ne?)
عَبْدًا	Kul (Kime?)
لِلّٰهِ	Allah'a (Daha kim çekinmez?)
وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler de çekinmez (Öyle melekler ki)
الْمُقَرَّبُونَ	Mukarreb olanlar
وَمَنْ	Kim
يَسْتَنْكِفْ	Çekinir
عَنْ عِبَادَتِهٖ	Ona ibadetten (Daha?)
وَيَسْتَكْبِرْ	Ve böbürlenirse
فَسَيَحْشُرُهُمْ	Yakında onları toplayacaktır (Kime?)
اِلَيْهِ	Kendisine (Nasıl?)
جَمٖيعًا ﴿١٧٢﴾	Hep birlikte
فَاَمَّا الَّذٖينَ	O kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne işlediler?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
فَيُوَفّٖيهِمْ	Elbette onlara verecektir (Neyi?)
اُجُورَهُمْ	Mükafatlarını (Daha?)
وَيَزٖيدُهُمْ	Ve onlara fazlaca verecektir (Neden?)
مِنْ فَضْلِهٖ	Lütfundan
وَاَمَّا الَّذٖينَ	Ve o kimseler ki
اسْتَنْكَفُوا	Çekindiler (Daha?)
وَاسْتَكْبَرُوا	Ve böbürlendiler
فَيُعَذِّبُهُمْ	Azap onlara edecektir (Neyle?)
عَذَابًا	Bir azapla (Öyle azap ki)
اَلٖيمًا	Can yakıcı
وَلَا يَجِدُونَ	Ve bulamayacaklardır (Kim için?)
لَهُمْ	Kendileri için (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Ne?)
وَلِيًّا	Bir dost
وَلَا نَصٖيرًا ﴿١٧٣﴾	Bir yardımcı da [bulamayacaklar]
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
قَدْ جَٓاءَكُمْ	Kuşkusuz size gelmiştir (Ne?)
بُرْهَانٌ	Delil (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
وَاَنْزَلْنَٓا	Ve indirdik (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Ne?)
نُورًا	Bir nûr (Öyle nur ki)
مُبٖينًا ﴿١٧٤﴾	Apaçık
فَاَمَّا الَّذٖينَ	O kimselere gelince ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَاعْتَصَمُوا	Ve sımsıkı sarıldılar (Neye?)
بِهٖ	O'na
فَسَيُدْخِلُهُمْ	Çok yakında onları girdirecektir (Nereye?)
فٖى رَحْمَةٍ	Bir rahmet içine (Kimden?)
مِنْهُ	Kendinden (Daha nereye girdirecektir?)
وَفَضْلٍ	Ve lütfun içine (Daha?)
وَيَهْدٖيهِمْ	Ve onları eriştirecektir (Neye?)
اِلَيْهِ	Kendine varan
صِرَاطًا	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَقٖيمًا ﴿١٧٥﴾	Dosdoğru bir yola

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتٖيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ

Senden fetva istiyorlar *(Kimden?)* | De ki | Allah | Fetva size veriyor *(Kim hakkında?)* | Kelâle hakkında | Eğer bir kimse | Ölürse

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَٓا

Ki yoksa *(Kimin?)* | Onun *(Neyi?)* | Çocuğu | Ve kendisinin varsa *(Neyi?)* | Bir kız kardeşi | O kız kardeş için vardır *(Ne?)* | O şeyin yarısı ki | Onu [miras olarak] bıraktı | O da | O kıza varis olur

اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ

Eğer yoksa *(Kim için?)* | O kız kardeş için *(Ne?)* | Bir evlat | Eğer kız kardeşler iseler *(Ne iseler?)* | İki tane | Bu durumda o ikisi için vardır *(Ne vardır?)* | Üçte iki *(Neden?)* | O şeyden ki | [Adam onu miras olarak] Bıraktı

وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ

Şayet olurlarsa *(Ne?)* | Birçok kardeş *(Ondan bedel?)* | Erkekler | Ve kadınlar halinde | Bu durumda erkek için vardır *(Ne?)* | İki kadının payına denk hisse

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٧٦﴾

Açıklıyor *(Kim?)* | Allah *(Kime?)* | Size *(Niçin?)* | Yoldan sapmanızdan sebep | Allah *(Neyi?)* | Her şeyi *(Nedir?)* | Bilendir

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْمَائِدَةِ — آيَاتُهَا ١٢٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهٖيمَةُ الْاَنْعَامِ

Ey iman edenler! | Sadık olun *(Neye?)* | Akitlerinize | Helal kılındı *(Kim için?)* | Sizin için *(Ne?)* | Sağmal hayvanlar

اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ اِنَّ اللّٰهَ

Ancak o şey müstesna ki | Okunacak *(Kime?)* | Size *(Ne olduğunuz halde size helal kılındı?)* | Avlanmayı helal görmediğiniz halde *(Ne olduğunuz halde?)* | Halbuki siz *(Nesiniz?)* | İhramlılarsınız | Kuşkusuz Allah

يَحْكُمُ مَا يُرٖيدُ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ

Hükmeder *(Neyi?)* | O şeyi ki | Onu diliyor | Ey iman edenler! | Hürmetsizlik etmeyiniz *(Neye?)* | Allah'ın şiarlarına *(Daha neye?)*

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّٖينَ الْبَيْتَ

Haram aya da *(Daha neye?)* | Hedye de *(Daha neye?)* | Gerdanlıklara da *(Daha?)* | Yönelenlere de [hürmetsizlik etmeyin] *(Nereye?)* | Eve *(Öyle evki?)*

الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

Mukaddes *(Ne halde ona yönelenler?)* | Talep eder halde *(Neyi?)* | Bir lütfu *(Kimden?)* | Rablerinden *(Daha neyi talep eder halde?)* | Ve rızasını | Ve ihramdan çıktığınız zaman | Avlanın

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

Sizi sevk etmesin *(Ne?)* | Bir kavme olan nefretiniz *(Neden doğan nefret?)* | Sizi menetmelerinden *(Neden?)* | Mescid-i haram'dan *(Neye sevk etmesin?)*

اَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا

Haddi aşmaya | Ve yardımlaşın *(Ne üzerine?)* | İyilik üzerine *(Daha ne üzerine?)* | Takva üzerine | Ve yardımlaşmayın *(Ne üzerine?)*

عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

Suç üzerine *(Daha?)* | Allah'ın hududunu aşma üzerine | Korkun *(Kimden?)* | Allah'tan | Kuşkusuz Allah | Azabı şiddetli olandır

176. Senden fetva istiyorlar. Deki: "Allah size kelâle (babası ve çocuğu olmayan) nin mirası hakkında şöyle fetva veriyor: Bir kişi ölür de, çocuğu yoksa bir kız kardeşi varsa, buna kalan malın yarısı verilir. Eğer kız kardeşinin çocuğu yoksa, erkek kardeş ona varis olur. Eğer iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi bunlara kalır. Eğer erkekli dişili kardeşleri varsa, o zaman erkeğe iki dişi payı kadar düşer. Allah, size şaşırıyorsunuz diye bunları açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir.

MÂİDE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
120 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün iman edenler! Sözleşmelerinizi yerine getiriniz. İhrama girdiğinizde avlanmayı helal saymamanız şartıyla, şu okunacak olanların dışındaki hayvanlar size helal kılındı. Şüphe yok ki Allah, dilediği hükmü verir.

2. Ey o bütün iman edenler! Ne Allah'ın alâmetlerine, ne haram aya, ne kurbanlık hediyelere, ne gerdanlıklarına, ne de Rablerinden gerek lütfunu ve gerek rızasını arayarak Kâbe'ye yönelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman isterseniz avlanın. Sizi Mescidi Haram'dan engellediler diye, bir takım kimselere karşı beslediğiniz kin, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva sahibi olmada yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın! Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

Arapça	Türkçe
حُرِّمَتْ	Haram kılındı *(Kime?)*
عَلَيْكُمُ	Size *(Ne?)*
الْمَيْتَةُ	Ölü *(Daha?)*
وَالدَّمُ	Ve kan *(Daha?)*
وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ	Ve hınzır eti
وَمَٓا	Ve ol hayvan ki
اُهِلَّ	Bağırıldı *(Kim için?)*
لِغَيْرِ اللّٰهِ	Allah'tan başkası için *(Neye?)*
بِهٖ	O hayvana *(Daha ne haram kılındı?)*
وَالْمُنْخَنِقَةُ	Ve boğulmuş hayvan *(Daha ne haram kılındı?)*
وَالْمَوْقُوذَةُ	Vurulmuş hayvan *(Daha?)*
وَالْمُتَرَدِّيَةُ	Ve yuvarlanarak ölmüş hayvan *(Daha?)*
وَالنَّطِيحَةُ	Ve süsülmüş hayvan *(Daha?)*
وَمَٓا	Ve o hayvan ki
اَكَلَ	Onu yemiştir *(Ne?)*
السَّبُعُ	Yırtıcı hayvan
اِلَّا مَا	Ancak o şey müstesna ki *(Ne?)*
ذَكَّيْتُمْ	[Ölmeden yetişip] boğazladıklarınız *(Daha ne haram kılındı?)*
وَمَا	Ve o hayvan ki
ذُبِحَ	Kesildi *(Ne üzerine?)*
عَلَى النُّصُبِ	Dikili taşlar üzerine *(Daha ne haram kılındı?)*
وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا	Ve kısmet aramanız *(Neyle?)*
بِالْاَزْلَامِۜ	Fal oklarıyla
ذٰلِكُمْ	Bütün bunlar *(Nedir?)*
فِسْقٌۜ	Bir fısktır
اَلْيَوْمَ	Bugün
يَئِسَ	Ümit kesti *(Kim?)*
الَّذٖينَ	Öyle kimseler ki
كَفَرُوا	Küfrettiler *(Neden ümit kesti?)*
مِنْ دٖينِكُمْ	Sizin dininizden
فَلَا تَخْشَوْهُمْ	Artık onlardan korkmayın
وَاخْشَوْنِۜ	Benden korkun
اَلْيَوْمَ	Bugün
اَكْمَلْتُ	Kemale erdirdim *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için *(Neyi?)*
دٖينَكُمْ	Dininizi
وَاَتْمَمْتُ	Ve tamamladım *(Kim üzerine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize *(Neyi?)*
نِعْمَتٖي	Nimetimi
وَرَضٖيتُ	Ve razı oldum *(Kim için?)*
لَكُمُ	Sizin için *(Neye?)*
الْاِسْلَامَ	İslam'a *(Ne olarak?)*
دٖينًاۜ	Din olarak
فَمَنِ	Artık kim
اضْطُرَّ	Mecbur kalırsa *(Nerede?)*
فٖي مَخْمَصَةٍ	Aşırı açlık halinde *(Ne olduğu halde?)*
غَيْرَ مُتَجَانِفٍ	Eğilimli olmadığı halde *(Neye?)*
لِاِثْمٍۙ	Günaha
فَاِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحٖيمٌ ﴿٣﴾	Ve çok merhametlidir
يَسْـَٔلُونَكَ	Sana soruyorlar *(Ne soruyorlar?)*
مَاذَٓا	Ne şey
اُحِلَّ	Helal kılındı?
لَهُمْۜ	Onlara
قُلْ	De ki
اُحِلَّ	Helal kılındı *(Kim için?)*
لَكُمُ	Sizin için *(Ne?)*
الطَّيِّبَاتُۙ	Temiz şeyler
وَمَا	Ve o şey ki
عَلَّمْتُمْ	Siz eğittiğiniz *(Sizin eğittiğiniz şeyler nelerdir?)*
مِنَ الْجَوَارِحِ	Yırtıcı hayvanlar *(Ne olduğunuz halde eğittiğiniz?)*
مُكَلِّبٖينَ	Av alıştırıcı olduğunuz halde *(Yine ne olduğunuz halde?)*
تُعَلِّمُونَهُنَّ	Onlara öğretiyorsunuz *(Onlara neden öğretirsiniz?)*
مِمَّا	O şey-den ki
عَلَّمَكُمُ	Size öğretti *(Kim?)*
اللّٰهُۘ	Allah
فَكُلُوا	O halde yiyin *(Neden?)*
مِمَّٓا	O şey-den ki
اَمْسَكْنَ	O hayvanlar tuttular *(Kime?)*
عَلَيْكُمْ	Size
وَاذْكُرُوا	Ve anın *(Neyi?)*
اسْمَ اللّٰهِ	Allah'ın adını *(Neyin üzerine?)*
عَلَيْهِ	Onun üzerine
وَاتَّقُوا	Ve korkun *(Kimden?)*
اللّٰهَۜ	Allah'tan
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
سَرٖيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾	Hesabı çok çabuk olandır
اَلْيَوْمَ	Bugün
اُحِلَّ	Helal kılındı *(Kim için?)*
لَكُمُ	Sizin için *(Ne?)*
الطَّيِّبَاتُۜ	Temiz şeyler
وَطَعَامُ الَّذٖينَ	O kimselerin yiyeceği ki
اُوتُوا	Onlar verildiler *(Neyi?)*
الْكِتَابَ	Kitabı *(Nedir o yiyecek?)*
حِلٌّ	Helaldir *(Kim için?)*
لَكُمْ	Sizin için
وَطَعَامُكُمْ	Sizin de yiyeceğiniz *(Nedir?)*
حِلٌّ	Helaldir *(Kime?)*
لَهُمْ	Onlara *(Size daha ne helaldir?)*
وَالْمُحْصَنَاتُ	İffetli olanlar *(Kimden?)*
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ	Mümin kadınlardan *(Size daha ne helaldir?)*
وَالْمُحْصَنَاتُ	Yine iffetli kadınlar *(Kimlerden?)*
مِنَ الَّذٖينَ	O kimselerden ki
اُوتُوا	Onlar verildiler *(Neyi?)*
الْكِتَابَ	Kitabı *(Ne zaman?)*
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önce
اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ	Onlara verdiğiniz zaman *(Neyi?)*
اُجُورَهُنَّ	Mehirlerini *(Ne olduğunuz halde?)*
مُحْصِنٖينَ	İffetliler olduğunuz halde *(Daha?)*
غَيْرَ مُسَافِحٖينَ	Açıkça fuhuş işlemeyenler
وَلَا مُتَّخِذٖٓي	Ve edinmeyenler *(Ne?)*
اَخْدَانٍۜ	Gizli dostlar
وَمَنْ	Her kim
يَكْفُرْ	İnkar ederse *(Neyi?)*
بِالْاٖيمَانِ	İmanı
فَقَدْ	Elbette
حَبِطَ	Heba olmuştur *(Ne?)*
عَمَلُهُ	Onun ameli
وَهُوَ	Ve o
فِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette de *(Kimlerdendir?)*
مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٥﴾	Zarara uğrayanlardandır

3. Size şunlar haram kılındı: Leş (kesilmeksizin kendiliğinden ölen hayvan), kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, bir de boğulmuş yahut vurulmuş yahut yuvarlanmış yahut süsülmüş yahut yırtıcı hayvan tarafından yenmiş olup da henüz canlı iken kesmedikleriniz, dikili taşlar üzerinde boğazlananlar ve fal için çekilen oklarla kısmet paylaşmanız... Hep bunlar birer fısk (yoldan çıkış) tır. Bugün kâfirler dininizi söndürebilmekten ümitlerini kestiler. Onlardan korkmayın, yalnız benden korkun! İşte bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'a razı oldum. Her kim aşırı açlık durumunda çaresiz kalır da günaha eğilim maksadı olmaksızın, onlardan yemek zorunda olursa, elbette Allah gafûrdur, rahîmdir.

4. Sana kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Sizin için bütün temiz nimetler helal kılındı. Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların da size tutuverdiklerinden yiyin ve üzerine besmele çekin. Ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, hesabı çabuk görendir."

5. Bugün temiz nimetler size helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemekleri size, sizin yemekleriniz de onlara helaldir. Hür mü'min kadınlarla, sizden önce kendilerine kitap verilenlerin hür kadınları da; iffetlerinizi muhafaza etmek, zina etmemek, gizli dost tutmamak, kendilerine mehirlerini verip nikâhladığınız takdirde size helaldir. Her kim şeriatın hükümlerini tanımazsa, kesinlikle bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve ahirette o, zarara uğrayacaklardandır.

فَاغْسِلُوا	اِلَى الصَّلٰوةِ	اِذَا قُمْتُمْ	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
Yıkayın (Neyi?)	Namaza	Kalktığınız zaman (Neye?)	Ey iman edenler!

بِرُؤُ۫سِكُمْ	وَامْسَحُوا	اِلَى الْمَرَافِقِ	وَاَيْدِيَكُمْ	وُجُوهَكُمْ
Başlarınızı (Daha neyi yıkayın?)	Ve mesh edin (Neyi?)	Dirseklere kadar (Daha ne yapın?)	Ve ellerinizi (Nereye kadar?)	Yüzlerinizi (Daha?)

فَاطَّهَّرُواۜ	جُنُبًا	وَاِنْ كُنْتُمْ	اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ	وَاَرْجُلَكُمْ
Tepeden tırnağa temizlenin	Cünüp	Şayet iseniz (Ne?)	Topuklara kadar	Ve ayaklarınızı (Nereye kadar?)

مِنْكُمْ	اَحَدٌ	جَٓاءَ	اَوْ	عَلٰى سَفَرٍ	اَوْ	مَرْضٰٓى	وَاِنْ كُنْتُمْ
İçinizden (Nereden?)	Biri	Geldiyse (Kim?)	Veya	Yolculuk üzere iseniz	Veya	Hastalar	Şayet iseniz (Ne?)

فَتَيَمَّمُوا	مَٓاءً	فَلَمْ تَجِدُوا	النِّسَٓاءَ	لٰمَسْتُمُ	اَوْ	مِنَ الْغَٓائِطِ
Şu halde teyemmüm edin (Neyle?)	Su	Ve [bu durumlarda] bulamadıysanız (Ne?)	Kadınlara	Dokunduysanız (Kime?)	Ya da	Heladan

مِنْهُۜ	وَاَيْد۪يكُمْ	بِوُجُوهِكُمْ	فَامْسَحُوا	طَيِّبًا	صَع۪يدًا
O topraktan	Ve ellerinizi (Neden meshedin?)	Yüzlerinizi (Daha?)	Ve meshedin (Neyi?)	Temiz	Toprakla (Öle toprakki)

يُر۪يدُ	وَلٰكِنْ	مِنْ حَرَجٍ	عَلَيْكُمْ	لِيَجْعَلَ	اللّٰهُ	مَا يُر۪يدُ
Allah istiyor (Neyi?)	Fakat	Bir güçlük	Sizin üzerinize (Ne kılmayı?)	Kılmayı (Kim üzerine?)	Allah (Ne istemiyor?)	İstemiyor (Kim?)

تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾	لَعَلَّكُمْ	عَلَيْكُمْ	نِعْمَتَهُ	وَلِيُتِمَّ	لِيُطَهِّرَكُمْ
Şükredesiniz	Ta ki siz	Sizin üzerinize	Nimetini (Kim üzerine?)	Ve tamamlamayı (Neyi?)	Sizi arındırmayı (Daha)

بِه۪ۙ	وَاثَقَكُمْ	الَّذ۪ي	وَم۪يثَاقَهُ	عَلَيْكُمْ	نِعْمَةَ اللّٰهِ	وَاذْكُرُوا
O söz ile (Ne zaman?)	Sizi bağladı (Ne ile?)	Öyle söz ki	Ve onun sözünü	Sizin üzerinize olan (Daha neyi?)	Allah’ın nimetini (Kim üzerine olan?)	Ve hatırlayın (Neyi?)

عَل۪يمٌ	اِنَّ اللّٰهَ	اللّٰهَۜ	وَاتَّقُوا	وَاَطَعْنَاۘ	سَمِعْنَا	اِذْ قُلْتُمْ
Ziyade bilendir (Neyi?)	Kuşkusuz Allah	Allah’tan	Sakının (Kimden?)	Ve itaat ettik	İşittik (Daha?)	Siz dediğinizde (Ne dediğinizde?)

قَوَّام۪ينَ	كُونُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	﴿٧﴾	بِذَاتِ الصُّدُورِ
Sabit duranlar (Kim için?)	Olun (Kim olun?)	Ey iman edenler!		Kalplerin özünü

شَنَاٰنُ قَوْمٍ	وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ	بِالْقِسْطِۘ	شُهَدَٓاءَ	لِلّٰهِ
Bir kavme olan kin (Neye sevk etmesin?)	Sizi sevk etmesin (Ne?)	Adaletle	Şahitler (Neyle?)	Allah için (Ne olduğunuz halde?)

اللّٰهَۜ	وَاتَّقُوا	لِلتَّقْوٰىۘ	اَقْرَبُ	هُوَ	اِعْدِلُواۖ	عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُواۜ
Allah’tan	Ve sakının (Kimden?)	Takvaya	Daha yakındır (Neye?)	Ki adalet (Nedir?)	Adil olun	Adil olmamanıza

اٰمَنُوا	الَّذ۪ينَ	اللّٰهُ	وَعَدَ	﴿٨﴾	تَعْمَلُونَ	بِمَا	خَب۪يرٌ	اِنَّ اللّٰهَ
Onlar iman ettiler (Daha?)	Öyle kimselere ki	Allah (Kime?)	Va’detti (Kim?)		Siz yapıyorsunuz	O şeyler ki	Haberdardır (Neden?)	Kuşkusuz Allah

﴿٩﴾	عَظ۪يمٌ	وَاَجْرٌ	مَغْفِرَةٌ	لَهُمْ	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا
	Büyük	Ve mükafat (Öyle mükafat ki)	Bağışlanma	Onlar için vardır (Ne?)	Salih ameller	Ve işlediler (Ne işlediler?)

6. Ey o bütün iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Ve başlarınıza mesh edip her iki topuğa kadar ayaklarınızı (yıkayın). Cünüp iseniz tastamam yıkanın (boy abdesti alın). Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya biriniz tuvaletten gelmişse veya kadınlara dokunmuşsanız (onlarla cinsi ilişkide bulunmuşsanız) da suya gücünüz yetmezse, o zaman da temiz bir toprağa teyemmüm edin: niyet edip o topraktan yüzlerinize ve ellerinize mesh eyleyin. Allah’ın muradı sizi sıkıntıya koşmak değildir. Ve lâkin o sizi tertemiz etmek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor ki, şükredesiniz

7. Allah’ın üzerinizdeki nimetini ve “İşittik ve itaat ettik.” dediğiniz zaman sizden aldığı sözü unutmayın. Allah’tan korkun; çünkü Allah, bütün sinelerin özünü bilir.

8. Ey o bütün iman edenler! Allah için duran hâkimler, adalet örneği şahitler olunuz. Ve sakın bir kavme olan kininiz sizi adaletsizliğe sürüklemesin. Adaletli davranın! Takvaya en yakın olan odur. Allah’tan korkun, muttakî olun! Çünkü Allah her ne yaparsanız haberdardır.

9. Allah, iman edip salih ameller işleyen kullarına şöyle söz vermiştir: Hem bağışlanma var onlara, hem büyük bir ecir...

10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar cehennemin halkıdırlar.

11. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki o nimetini anın. Bir zamanlar bir topluluk size el uzatmayı kurmuştu da, O bunların ellerini size dokundurmalarını engellemişti. Siz hep Allah'tan korunun ve mü'minler yalnız Allah'a dayansınlar!

12. Andolsun ki, Allah İsrailoğullarından söz almıştı. Ve içlerinden on iki temsilci göndermiştik ve Allah: "Haberiniz olsun, ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer siz namazı kılar, zekâtı verir, peygamberlerime inanır, kendilerine kuvvetle yardım eder ve Allah'a güzel bir borç ile borç verirseniz, elbette tarafınızdan olan kusurlarınızı örterim ve mutlaka sizi altından nehirler akan cennetlere koyarım. Bundan sonra da içinizden her kim nankörlük eder inkâra saparsa, artık o, düz yolun ortasında sapmış, kendine yazık etmiş olur." diye buyurmuştu.

13. Sonra verdikleri bu sözde durmadıkları için, biz onları lanetledik ve kalplerini kaskatı ettik. Onlar kelimeleri yerlerinden oynatarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden pay almayı unuttular. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir hainlik görürsün. Yine sen onları affet ve aldırma. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.

Arapça	Türkçe
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Daha?)
وَكَذَّبُوا	Ve yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾	Cehennem halkıdır
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
اذْكُرُوا	Hatırlayın (Neyi?)
نِعْمَتَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Öyle nimeti ki)
عَلَيْكُمْ	Üzerinizde olan
اِذْ	Hani
هَمَّ	Yeltenmişti (Kim?)
قَوْمٌ	Bir kavim (Neye?)
اَنْ يَبْسُطُٓوا	Uzatmaya (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Neyi?)
اَيْدِيَهُمْ	Ellerini
فَكَفَّ	[Allah] da menetmişti (Neyi?)
اَيْدِيَهُمْ	Onların ellerini (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden
وَاتَّقُوا	Ve sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَعَلَى اللّٰهِ	Ve ancak Allah'a
فَلْيَتَوَكَّلِ	Güvensin (Kim?)
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾	Müminler
وَلَقَدْ	Andolsun ki
اَخَذَ	Aldı (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
مِيثَاقَ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğullarının sözünü
وَبَعَثْنَا	Ve gönderdik (Kimden?)
مِنْهُمُ	Onlardan (Ne?)
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا	On iki reis
وَقَالَ	Ve dedi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
اِنِّي	Şüphesiz ben
مَعَكُمْ	Sizinleyim
لَئِنْ	Yemin olsun, eğer
اَقَمْتُمُ	İkame ederseniz (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı
وَاٰتَيْتُمُ	Ve verirseniz (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
وَاٰمَنْتُمْ	Ve iman ederseniz (Kime?)
بِرُسُلِي	Resûllerime
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ	Ve onlara destek olursanız
وَاَقْرَضْتُمُ	Ve ödünç verirseniz (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Nasıl?)
قَرْضًا	Ödünç vermekle (Öyle ödünç vermek ki)
حَسَنًا	Güzel
لَاُكَفِّرَنَّ	Elbette örterim (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden (Neyi?)
سَيِّـَٔاتِكُمْ	Günahlarınızı
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ	Ve elbette sizi sokarım (Nereye?)
جَنَّاتٍ	Cennetlere (Öyle cennetler ki)
تَجْرِي	Akmaktadır (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Onların altlarından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler
فَمَنْ	Artık kim
كَفَرَ	Küfrederse (Ne zaman?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizin içinizden
فَقَدْ ضَلَّ	Elbette sapmıştır (Neden?)
سَوَٓاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾	Doğru yoldan
فَبِمَا نَقْضِهِمْ	Bozmaları sebebiyle (Neyi?)
مِيثَاقَهُمْ	Sözlerini
لَعَنَّاهُمْ	Onları lanetledik
وَجَعَلْنَا	Ve biz kıldık (Neyi?)
قُلُوبَهُمْ	Kalplerini (Ne?)
قَاسِيَةً	Kaskatı
يُحَرِّفُونَ	Onlar oynatırlar (Neyi?)
الْكَلِمَ	Kelimeleri (Nereden oynatırlar?)
عَنْ مَوَاضِعِهِ	Asıl yerlerinden
وَنَسُوا	Ve unuttular (Neyi?)
حَظًّا	Bir payı (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
ذُكِّرُوا	Onlar öğütlendiler (Neyle?)
بِهِ	O şeyle
وَلَا تَزَالُ	Sen daima
تَطَّلِعُ	Muttali olacaksın (Neye?)
عَلٰى خَٓائِنَةٍ	Hainliğe (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
اِلَّا قَلِيلًا	Ancak azı müstesna (Kimden?)
مِنْهُمْ	İçlerinden
فَاعْفُ	O halde affet (Kimi?)
عَنْهُمْ	Onları
وَاصْفَحْ	Ve görmezlikten gel
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi?)
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾	İyilik edenleri

وَمِنَ الَّذ۪ينَ	قَالُٓوا	اِنَّا	نَصَارٰٓى	اَخَذْنَا	م۪يثَاقَهُمْ
O kimselerden ki	Dediler (Ne dediler?)	Muhakkak ki biz (Neyiz?)	Hıristiyanlarız	Aldık (Neyi?)	Onların sözlerini

فَنَسُوا	حَظًّا	مِمَّا	ذُكِّرُوا	بِه۪	فَاَغْرَيْنَا	بَيْنَهُمُ
Onlar da unuttular (Neyi?)	Bir kısmını (Neden?)	O şey-den ki	Uyarıldılar (Ne ile?)	Onunla	Sonuçta saldık (Nereye?)	Aralarına (Neyi?)

الْعَدَاوَةَ	وَالْبَغْضَٓاءَ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ	وَسَوْفَ
Düşmanlığı (Daha?)	Ve kini (Ne zamana kadar?)	Kıyamet gününe kadar	Yakında

يُنَبِّئُهُمُ	اللّٰهُ	بِمَا	كَانُوا	يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾	يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ
Onlara haber verecektir (Kim?)	Allah (Neye ilişkin haber verecektir?)	O şe-ye ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Ey kitap ehli!

قَدْ جَٓاءَكُمْ	رَسُولُنَا	يُبَيِّنُ	لَكُمْ	كَث۪يرًا	مِمَّا
Elbette size geldi (Kim?)	Elçimiz	Ki o açıklar (Kime?)	Size (Neyi?)	Bir çoğunu (Neden?)	O şeyden ki

كُنْتُمْ	تُخْفُونَ	مِنَ الْكِتَابِ	وَيَعْفُوا	عَنْ كَث۪يرٍۜ
Siz oldunuz (Ne oldunuz?)	Saklıyorsunuz (Neden?)	Kitaptan	Ve o affeder geçer (Neyi?)	Bir çoğunu

قَدْ جَٓاءَكُمْ	مِنَ اللّٰهِ	نُورٌ	وَكِتَابٌ	مُب۪ينٌۙ ﴿١٥﴾
Elbette size gelmiştir (Kimden?)	Allah'tan (Ne?)	Bir nûr	Ve kitap (Öyle kitap ki)	Apaçık

يَهْد۪ي	بِهِ	اللّٰهُ	مَنِ	اتَّبَعَ	رِضْوَانَهُ	سُبُلَ السَّلَامِ
Eriştirir (Ne ile?)	Onunla (Kim?)	Allah (Kimi?)	O kim-seyi ki	O tabi oldu (Neye?)	O'nun rızasına (Nereye eriştirir?)	Selamet yollarına (Daha?)

وَيُخْرِجُهُمْ	مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ	بِاِذْنِه۪
Ve onları çıkarır (Nereden?)	Karanlıklardan (Nereye?)	Aydınlığa (Neyle?)	İzniyle (Daha?)

وَيَهْد۪يهِمْ	اِلٰى صِرَاطٍ	مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٦﴾	لَقَدْ كَفَرَ
Ve onları ulaştırır (Nereye?)	Yola (Öyle yol ki)	Dosdoğru olan	Andolsun ki küfre girdi (Kim?)

الَّذ۪ينَ	قَالُٓوا	اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْمَس۪يحُ	ابْنُ مَرْيَمَۜ	قُلْ
O kimseler ki	Dediler (Ne dediler?)	Şüphesiz Allah	O (Nedir?)	Mesih'tir (Öyle Mesih ki?)	Meryem oğlu	De ki

فَمَنْ	يَمْلِكُ	مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	اِنْ اَرَادَ	اَنْ يُهْلِكَ
Her kim	Güç yetirir (Neye karşı?)	Allah'a karşı (Neye güç yetirir?)	Bir şeye	Şayet o dilerse (Neyi?)	Helak etmeyi (Kimi?)

الْمَس۪يحَ	ابْنَ مَرْيَمَ	وَاُمَّهُ	وَمَنْ	فِي الْاَرْضِ	جَم۪يعًاۜ
Mesih'tir (Öyle Mesih ki?)	Meryem oğlu (Daha kimi?)	Ve onun annesini	Ve o kim-seleri ki	Onlar yeryü-zündedir (Nasıl?)	Hep birlikte

وَلِلّٰهِ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَمَا بَيْنَهُمَاۜ
Allah'a aittir (Ne?)	Göklerin mülkü (Daha?)	Ve yerin mülkü (Daha?)	Ve ikisi arasındakiler[in mülkü]

يَخْلُقُ	مَا	يَشَٓاءُۜ	وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرٌ ﴿١٧﴾
O yaratır (Neyi?)	O şeyi ki	Onu diliyor	Allah (Neye?)	Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir

14. "Biz Hıristiyanız." diyenlerden de kesin söz almıştık. Derken bunlar da uyarıldıkları gerçeklerin birçoğunu unuttular. Biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin bıraktık. Yarın Allah onlara yapmakta olduklarını haber verecektir.

15. Ey Kitap Ehli! Şimdi size kitaptan gizlemekte olduğunuz birçok yerlerini açıklayan ve birçoğundan da geçiveren peygamberimiz geldi. İşte size Allah'tan bir nur ve parlak bir kitap geldi.

16. Allah bununla rızası ardınca gideni kurtuluş yollarına eriştirecek ve izni ile onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru bir yola koyacak.

17. Andolsun ki, "Allah o Meryem'in oğlu Mesih'tir." diyenler kâfir olmuşlardır. De ki: "Eğer Allah, Meryem'in oğlu Mesih'i, annesini ve yeryüzünde bulunanların hepsini yok etmek isterse, ondan kim bir şey kurtarabilir?" Bütün göklerin, yerin ve aralarında ne varsa hepsinin mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır ve Allah her şeye kâdirdir.

18. Bir de Yahudiler ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz." dediler. De ki: "Öyle ise niçin size günahlarınızdan dolayı azap ediyor? Doğrusu siz onun yarattıklarından bir beşersiniz. Dilediğini bağışlıyor, dilediğine azap ediyor. Göklerin, yerin ve aralarındakilerin mülkü bütün Allah'ındır. Sonunda dönüş de O'nadır.

19. Ey Kitap Ehli! Peygamberlerin arasının kesildiği, bilinemez hale geldiği bir fetret zamanında, bakınız size peygamberimiz geldi. Tatlı ve acı hakikatleri size açıklıyor ki: "Bize, ne müjde ile sevindirecek bir müjdeci, ne de uyarı ile kaçındıracak bir uyarıcı gelmedi." demeyesiniz. İşte size hem müjdeci, hem uyarıcı bir peygamber geldi. Ve Allah her şeye kâdirdir.

20. Bir zamanlar da Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın size olan nimetini düşünün. Zira içinizden peygamberler var etti. Sizi hükümdarlar yaptı ve âlemlerden hiçbirine vermediği şeyi size verdi.

21. Ey kavmim! Haydi, Allah'ın sizin için yazdığı Arz-ı Mukaddes'e girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa zarara uğrayarak perişan olursunuz."

22. "Ey Musa! Orada hepsi de zorba bir topluluk var ve onlar oradan çıkmadıkça biz oraya giremeyiz. Eğer çıkarlarsa biz de gireriz." dediler.

23. (Allah'tan ve Allah'ın emirlerine karşı gelmekten) korkanlardan, Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki er çıkıp şöyle dedi: "Üzerlerine hücum edin, kapıyı tutun. Oraya bir kez girdiniz mi, kesin galipsinizdir. Haydi, gerçekten mü'minlerseniz Allaha tevekkül edin."

وَقَالَتِ	Dedi ki (Kim?)
الْيَهُودُ	Yahudi
وَالنَّصَارٰى	Ve Hıristiyanlar: (Ne dedi?)
نَحْنُ	Biz (Neyiz?)
اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ	Allah'ın çocuklarıyız (Daha?)
وَاَحِبَّٓاؤُهُ	Ve onun sevdikleriyiz
قُلْ	De ki
فَلِمَ	O halde niye
يُعَذِّبُكُمْ	Size azap ediyor (Ne sebebiyle?)
بِذُنُوبِكُمْ	Günahlarınız sebebiyle
بَلْ	Bilakis
اَنْتُمْ	Siz (Nesiniz?)
بَشَرٌ	Bir beşersiniz (Kimden olan?)
مِمَّنْ	O kimseden ki
خَلَقَ	Allah yarattı
يَغْفِرُ	O bağışlar (Kimi?)
لِمَنْ	O kimseyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَيُعَذِّبُ	Ve azap eder (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَلِلّٰهِ	Allah'a aittir (Ne?)
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin mülkü (Daha?)
وَمَا بَيْنَهُمَا	Ve ikisi arasındakiler[in mülkü]
وَاِلَيْهِ	Ancak O'nadır (Ne?)
الْمَصِيرُ	Varış
﴿١٨﴾	
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey kitap ehli!
قَدْ جَٓاءَكُمْ	Elbette size gelmiştir (Kim?)
رَسُولُنَا	Elçimiz
يُبَيِّنُ	Ki o açıklar (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne üzere geldi?)
عَلٰى فَتْرَةٍ	Bir fetret [duraklama devri] üzerine (Neden olan fetret?)
مِنَ الرُّسُلِ	Peygamberlerden (Niye geldi?)
اَنْ تَقُولُوا	Ta ki demeyesiniz diye (Ne demeyesiniz?)
مَا جَٓاءَنَا	Bize gelmedi (Kim?)
مِنْ بَشِيرٍ	Bir müjdeleyici (Daha?)
وَلَا نَذِيرٍ	Ve bir uyarıcı da [gelmedi]
فَقَدْ جَٓاءَكُمْ	Muhakkak size gelmiştir (Kim?)
بَشِيرٌ	Müjdeleyici (Daha)
وَنَذِيرٌ	Ve uyarıcı
وَاللّٰهُ	Allah
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye (Nedir?)
قَدِيرٌ	Gücü yetendir
﴿١٩﴾	
وَاِذْ	Hani
قَالَ	Demişti (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Kime?)
لِقَوْمِهِ	Kavmine (Ne demişti?)
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اذْكُرُوا	Hatırlayın (Neyi?)
نِعْمَةَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetini (Kim üzerindeki?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinizdeki
اِذْ	Hani
جَعَلَ	Kılmıştı (Nerede?)
فِيكُمْ	İçinizde (Ne kılmıştı?)
اَنْبِيَٓاءَ	Peygamberler
وَجَعَلَكُمْ	Ve sizi kılmıştı (Kimler?)
مُلُوكًا	Hükümdarlar
وَاٰتٰيكُمْ	Ve size vermişti (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَمْ يُؤْتِ	Vermedi
اَحَدًا	Hiç kimseye (Kimlerden?)
مِنَ الْعَالَمِينَ	Alemlerden
﴿٢٠﴾	
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
ادْخُلُوا	Girin (Nereye?)
الْاَرْضَ	Topraklara (Öyle topraklar ki)
الْمُقَدَّسَةَ	Mukaddes
الَّتِي	O mukaddes toprak ki
كَتَبَ	Yazdı (Kime?)
اللّٰهُ	Allah
لَكُمْ	Size
وَلَا تَرْتَدُّوا	Sakın dönmeyin (Ne üzere?)
عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ	Arkalarınız üzere
فَتَنْقَلِبُوا	Yoksa dönersiniz (Kimler olarak?)
خَاسِرِينَ	Zarara uğrayanlar olarak
﴿٢١﴾	
قَالُوا	Dediler ki
يَا مُوسٰٓى	Ey Musa!
اِنَّ فِيهَا	Kuşkusuz orada vardır (Ne?)
قَوْمًا	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)
جَبَّارِينَ	Zorbalar olan
وَاِنَّا	Elbette biz
لَنْ نَدْخُلَهَا	Oraya asla giremeyiz (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يَخْرُجُوا	Onlar çıkıncaya dek (Nereden?)
مِنْهَا	Oradan
فَاِنْ يَخْرُجُوا	Eğer onlar çıkarlarsa (Nereden?)
مِنْهَا	Oradan
فَاِنَّا	Elbette o zaman biz
دَاخِلُونَ	Giricileriz
﴿٢٢﴾	
قَالَ	Dedi (Kim?)
رَجُلَانِ	İki adam (Kimlerden?)
مِنَ الَّذِينَ	O kimselerden ki
يَخَافُونَ	Korkuyorlar
اَنْعَمَ	Ki nimet vermiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمَا	O ikisine (Bu ikisi kavmine ne dedi?)
ادْخُلُوا	Girin
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Nereden?)
الْبَابَ	Kapıdan
فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ	Oraya girdiğiniz vakit (Nereye?)
فَاِنَّكُمْ	Kuşkusuz siz
غَالِبُونَ	Galip olanlarsınız
وَعَلَى اللّٰهِ	Ancak Allah'a
فَتَوَكَّلُوا	Güvenin
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِنِينَ	Müminler
﴿٢٣﴾	

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَٓا اَبَدًا مَا دَامُوا ف۪يهَا

Dediler ki | Ey Musa! | Muhakkak ki biz | Oraya asla girmeyeceğiz (Ne zamana dek?) | Sonsuza dek | Onlar olduğu müddetçe (Nerede?) | Orada

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَٓا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ

O halde git | Sen | Ve Rabbin | Ve savaşın | Elbette biz | Burada (Neyiz?) | Otururucularız | Musa dedi ki

رَبِّ اِنّ۪ي لَٓا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْس۪ي وَاَخ۪ي فَافْرُقْ بَيْنَنَا

Ey Rabbim! | Şüphesiz ben | Güç yetiremiyorum | Ancak kendime güç yetiriyorum (Daha kime?) | Ve kardeşime | O halde sen ayır (Nereyi?) | Bizim aramızla

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَع۪ينَ

Kavim arasını (Öyle kavim ki) | Fasıklar | Dedi ki | Artık orası (Nedir?) | Haram kılınmıştır (Kime?) | Onlara (Ne kadar?) | Kırk kadar (Ne cihetinden?)

سَنَةً يَت۪يهُونَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٢٦﴾

Sene cihetinden | Şaşkın vaziyette olacaklardır (Nerede?) | Yeryüzünde | O halde tasalanma (Kim üzerine?) | Kavim üzerine (Öyle kavim ki) | Fasıklar

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ

Oku (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Adem'in iki oğlunun haberini (Neyle oku?) | Hak ile | Hani | Onlar kurban sunmuşlardı (Neyi?) | Birer kurbanı | Ve kabul edildi (Kimden?)

مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ

İkisinden birinden | Ama kabul edilmedi (Kimden?) | Diğerinden | [Kurbanı kabul edilmeyen] dedi ki: | Elbette seni öldüreceğim | [Kurbanı kabul edilen de] dedi ki:

اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ

Ancak | Kabul eder (Kimi?) | Allah (Kimden?) | Takva sahiplerinden | Andolsun ki şayet | Uzatırsan (Kime?) | Bana (Neyi?) | Elini (Niçin?)

لِتَقْتُلَن۪ي مَٓا اَنَا۬ بِبَاسِطٍ يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَۚ اِنّ۪ٓي اَخَافُ

Beni öldürmek için (Kimi?) | Ben değilim (Ne değilim?) | Uzatıcı (Neyi?) | Elimi (Kime?) | Sana (Niçin?) | Seni öldürmek için (Kimi?) | Kuşkusuz ben | Korkarım (Kimden?)

اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ تَبُٓوءَ بِاِثْم۪ي وَاِثْمِكَ

Allah'tan (Kimdir O?) | Alemlerin Rabbi | Muhakkak ben | İstiyorum (Neyi?) | Dönmeni (Neyle?) | Benim günahımla (Daha?) | Ve senin günahınla

فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٩﴾

Ve sonuçta olmanı (Kimlerden?) | Cehennem halkından | İşte bu (Nedir?) | Zalimlerin cezasıdır

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخ۪يهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ

Sonunda kolaylaştırdı (Kime?) | Ona (Ne?) | Nefsi (Neyi?) | Kardeşini öldürmeyi | Ve onu öldürdü (Kimi?) | Bu yüzden oldu (Kimlerden?) | Zarar edenlerden

﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ

Ve gönderdi (Kim?) | Allah (Ne?) | Bir karga | Ki eşiyordu (Neyi?) | Yeri (Niçin gönderdi?) | Ona göstermesi için (Neyi?) | Nasıl

يُوَار۪ي سَوْءَةَ اَخ۪يهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ

Gömecek (Neyi?) | Kardeşinin ölüsünü | Dedi ki | Yazıklar olsun bana | Aciz mi oldum? (Neden?) | Olmaktan (Ne gibi?)

مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخ۪يۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِم۪ينَ ﴿٣١﴾

Şu karga gibi | Ve gömmekten (Neyi?) | Kardeşimin cesedini | Sonuçta oldu (Kimlerden?) | Pişman olanlardan

24. "Ey Musa! Onlar orada bulundukça biz asla oraya girmeyiz! Haydi, sen Rabbinle git, ikiniz savaşın. Biz işte burada otururuz!" dediler.

25. O şöyle dedi: "Ey Rabbim! Görüyorsun, ben kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık bizimle o fasıklar kavminin arasını ayır."

26. Allah şöyle buyurdu: "Artık orası onlara kırk yıl haram kılındı. Oldukları yerde sersem sersem dönüp duracaklardır. Artık o fasık kavme acıma!"

27. Hem onlara Âdem'in iki oğlunun kıssasını hakkıyla oku! Hani ikisi birer kurban sunmuşlardı da birinden kabul edildi, diğerinden kabul edilmedi. (Kabul edilmeyen): "Ben seni mutlaka öldüreceğim!" dedi. Diğeri de dedi ki: "Allah ancak muttakilerden kabul eder.

28. Yemin ederim ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da, ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

29. Ben isterim ki, sen benim günahımı da, kendi günahını da yüklenip varasın da, o cehennemi hak edenlerden olasın! Zalimlerin cezası işte budur."

30. Bunun üzerine nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi, tuttu onu öldürdü. Artık zarara uğrayanlardan olmuştu.

31. Derken Allah bir karga gönderdi. Ona kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için toprağı eşeliyordu. "Eyvah, şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtemedim ha!" dedi. Artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.

32. Bunun için İsrailoğullarına kitapta şunu bildirmiştik: "Her kim bir kişiyi, bir kişi karşılığı olmaksızın veya yeryüzünde bir bozgunculuğu olmadığı halde öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa, bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur." Andolsun ki, peygamberlerimiz onlara apaçık delillerle geldiler. Sonra içlerinden birçoğu bütün bunların arkasından hâlâ yeryüzünde bozgunculuk ve cinâyette aşırı gitmektedirler.

33. Fakat Allah'a ve peygamberine karşı savaşmaya kalkışan ve yeryüzünde fesat çıkarmaya çalışanların cezası; öldürülmelerinden veya asılmalarından veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesinden veya bulundukları yerden sürülmelerinden başka bir şey olmaz. Bu onların dünyada çekecekleri bir zillettir. Ahirette ise, kendilerine büyük bir azap vardır.

34. Ancak elinize geçirmezden önce tevbe edenleri olursa biliniz ki, Allah, gafurdur, rahîmdir.

35. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun, O'na yaklaşmaya vesile arayın. Ve O'nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36. Şübhesiz o inkâr edenler, yeryüzündekilerin hepsi ve daha bir o kadarı onların olsa da, kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verecek olsalar, kendilerinden kabul edilmez. Onlara can yakıcı bir azap vardır.

Arapça	Türkçe
مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ	Bundan dolayı
كَتَبْنَا	Yazdık (Kime?)
عَلٰى بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ	İsrailoğullarına (Neyi?)
اَنَّهُ	Durum o ki;
مَنْ	Her kim
قَتَلَ	Öldürürse (Kimi?)
نَفْسًا	Bir kimseyi (Ne olmadan?)
بِغَيْرِ نَفْسٍ	Bir cana karşılık olmadan
اَوْ	Ya da
فَسَادٍ	Bir fesat karşılığı olmadan (Öyle fesat ki?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
فَكَاَنَّمَا	Sanki
قَتَلَ	O öldürmüştür (Kimi?)
النَّاسَ	İnsanları (Nasıl?)
جَمٖيعًا ۜ	Topluca
وَمَنْ	Her kim de
اَحْيَاهَا	Bir canı diriltirse (Neyi?)
فَكَاَنَّمَٓا	Sanki
اَحْيَا	O diriltmiştir (Kimi?)
النَّاسَ	İnsanları (Nasıl?)
جَمٖيعًا ۜ	Topluca
وَلَقَدْ	Andolsun ki
جَٓاءَتْهُمْ	Onlara geldi (Kim?)
رُسُلُنَا	Peygamberlerimiz (Neyle?)
بِالْبَيِّنَاتِ ۘ	Apaçık delillerle
ثُمَّ	Sonra
اِنَّ كَثٖيرًا	Bir çoğu (Kimden?)
مِنْهُمْ	İçlerinden (Neden sonra?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Nedirler?)
لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾	Elbette aşırı gidicidirler
اِنَّمَا	Ancak
جَزٰٓؤُا الَّذٖينَ	O kimselerin cezası ki
يُحَارِبُونَ	Onlar muharebe ediyorlar (Kimle?)
اللّٰهَ	Allah
وَرَسُولَهُ	Ve Resûlüyle (Daha?)
وَيَسْعَوْنَ	Ve koşuyorlar (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Niçin?)
فَسَادًا	Fesat için (Nedir cezası bunların?)
اَنْ يُقَتَّلُٓوا	Katledilmeleridir
اَوْ	Veya
يُصَلَّبُٓوا	Asılmalarıdır
اَوْ	Ya da
تُقَطَّعَ	Kesilmesidir (Neyin?)
اَيْدٖيهِمْ	Ellerinin (Daha?)
وَاَرْجُلُهُمْ	Ve ayaklarının (Nasıl?)
مِنْ خِلَافٍ	Çaprazlama
اَوْ	Veyahut
يُنْفَوْا	Sürülmeleridir (Nereden?)
مِنَ الْاَرْضِ ۜ	[Bulundukları] yerden
ذٰلِكَ	İşte bu
لَهُمْ	Onlar için (Nedir?)
خِزْيٌ	Rüsvaylıktır (Nerede?)
فِى الدُّنْيَا	Dünyada
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Nerede?)
فِى الْاٰخِرَةِ	Ahirette (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Azap (Öyle azap ki)
عَظٖيمٌ ﴿٣٣﴾	Büyük
اِلَّا الَّذٖينَ	O kimseler müstesna ki
تَابُوا	Tövbe ettiler (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا	Siz kadir olmadan önce (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ ۚ	Onlar üzerine
فَاعْلَمُٓوا	O halde bilin ki
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحٖيمٌ ﴿٣٤﴾	Çok merhamet edendir
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
اتَّقُوا	Sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
وَابْتَغُٓوا	Ve arayın (Kime?)
اِلَيْهِ	Ona (Neyi?)
الْوَسٖيلَةَ	Vesileyi/yakınlığı
وَجَاهِدُوا	Ve cihat edin (Nerede?)
فٖى سَبٖيلِهٖ	Onun yolunda
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾	Kurtuluşa eresiniz
اِنَّ الَّذٖينَ	Kuşkusuz o kimseler ki
كَفَرُوا	Küfre düştüler
لَوْ	Şayet olsaydı (Kim için?)
اَنَّ لَهُمْ	Onlar için (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzündedir (Nasıl?)
جَمٖيعًا	Tümüyle birlikte
وَمِثْلَهُ	Ve onun bir misli daha (Ne ile birlikte?)
مَعَهُ	Bununla birlikte (Niçin?)
لِيَفْتَدُوا	Fidye versinler için (Neyi?)
بِهٖ	Onu (Neye karşılık?)
مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününün azabına karşılık
مَا تُقُبِّلَ	Kabul edilmezdi (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Ne vardır?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
اَلٖيمٌ ﴿٣٦﴾	Can yakıcı

يُرِيدُونَ	اَنْ يَخْرُجُوا	مِنَ النَّارِ	وَمَا هُمْ	بِخَارِجِينَ	مِنْهَا
Onlar isterler (Neyi?)	Çıkmayı (Nereden?)	Ateşten	Halbuki onlar değillerdir (Ne?)	Çıkıcılar (Nereden?)	O ateşten

وَلَهُمْ	عَذَابٌ	مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾	وَالسَّارِقُ	وَالسَّارِقَةُ
Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Sürekli	Hırsız erkek (Daha?)	Ve hırsız kadın

فَاقْطَعُوا	اَيْدِيَهُمَا	جَزَاءً	بِمَا كَسَبَا	نَكَالًا	مِنَ اللّٰهِ
Kesin (Neyi?)	Onların ellerini (Ne olarak kesin?)	Bir ceza olarak (Neye karşılık bir ceza?)	Yaptıkları şeye karşılık (Nasıl?)	Bir caydırıcı ceza olarak (Kimden?)	Allah'tan

وَاللّٰهُ	عَزِيزٌ	حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾	فَمَنْ	تَابَ	مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ	وَاَصْلَحَ
Allah (Nedir?)	Azizdir	Ve hikmet sahibidir	Kim	Tövbe ederse (Ne zaman?)	Zulmünden sonra	Ve halini düzeltirse

فَاِنَّ اللّٰهَ	يَتُوبُ عَلَيْهِ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾	اَلَمْ تَعْلَمْ
Kuşkusuz Allah	Allah onun tevbesini kabul eder	Şüphesiz Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhamet edendir	Bilmedin mi?

اَنَّ اللّٰهَ	لَهُ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	يُعَذِّبُ	مَنْ	يَشَاءُ
Kuşkusuz Allah	Ona aittir (Ne?)	Göklerin mülkü (Daha?)	Ve yerin mülkü	O azap eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor

وَيَغْفِرُ	لِمَنْ	يَشَاءُ	وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾
Ve mağfiret eder (Kime?)	O kimseyi ki	Diliyor	Allah	Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir

يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ	لَا يَحْزُنْكَ	الَّذِينَ	يُسَارِعُونَ	فِي الْكُفْرِ
Ey peygamber!	Seni mahzun etmesin (Kim?)	O kimseler ki	Yarışıyorlar (Nerede?)	Küfürde (Bu kimseler kimdendir?)

مِنَ الَّذِينَ	قَالُوا	اٰمَنَّا	بِاَفْوَاهِهِمْ	وَلَمْ تُؤْمِنْ	قُلُوبُهُمْ
O kişilerden ki	Dediler (Ne dediler?)	Biz iman ettik (Neyle dediler?)	Ağızlarıyla	Halbuki iman etmemiştir (Ne?)	Onların kalpleri

وَمِنَ الَّذِينَ	هَادُوا	سَمَّاعُونَ	لِلْكَذِبِ	سَمَّاعُونَ	لِقَوْمٍ
Yine o kimselerden ki	Yahudi oldular	Onlar hep dinleyicidirler (Neyi?)	Yalanı	Onlar yine hep dinleyicidirler (Neyi?)	Bir kavmi (Öyle kavim ki)

اٰخَرِينَ	لَمْ يَاْتُوكَ	يُحَرِّفُونَ	الْكَلِمَ	مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
Başkadırlar (Yine öyle kavim ki)	Onlar hiç sana gelmediler	Onlar oynatırlar (Neyi?)	Kelimeleri (Neden sonra?)	Yerlerine konulduktan sonra

يَقُولُونَ	اِنْ اُوتِيتُمْ	هٰذَا	فَخُذُوهُ	وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
Onlar diyorlar	Eğer size verilirse (Ne?)	Şu [hüküm]	Onu hemen alın (Neyi?)	Şayet size o [hüküm] verilmezse (Ne?)

فَاحْذَرُوا	وَمَنْ	يُرِدِ	اللّٰهُ	فِتْنَتَهُ	فَلَنْ تَمْلِكَ	لَهُ	مِنَ اللّٰهِ
Bu durumda sakının	Kimi ki	Dilerse (Kim?)	Allah (Neyi?)	Onun fitnesini	Sen asla yapamazsın (Kim için?)	Onun için (Kime karşı?)	Allah'a karşı (Ne yapamazsın?)

شَيْئًا	اُولٰئِكَ	الَّذِينَ	لَمْ يُرِدِ	اللّٰهُ	اَنْ يُطَهِّرَ	قُلُوبَهُمْ
Hiçbir şey	İşte onlar	Öyle kimselerdir ki	Dilememiştir (Kim?)	Allah (Neyi?)	Arındırmayı (Neyi?)	Onların kalplerini

لَهُمْ	فِي الدُّنْيَا	خِزْيٌ	وَلَهُمْ	فِي الْاٰخِرَةِ	عَذَابٌ	عَظِيمٌ ﴿٤١﴾
Onlar için vardır (Nerede?)	Dünyada (Ne?)	Rüsvaylık	Ve onlar için vardır (Nerede?)	Ahirette (Ne vardır?)	Azap (Öyle azap ki)	Büyük

37. Ateşten çıkmak isteyecekler. Fakat oradan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38. Hırsızlık eden erkeğin ve hırsızlık eden kadınının (suçları) kesinleşince, kazandıklarına karşılık Allah tarafından caydırıcı bir ceza olmak üzere ellerini kesin. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

39. Böyle iken, her kim de yaptığı zulmün arkasından tevbe edip durumunu düzeltirse, Allah elbette tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

40. Bütün göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini de bağışladığını bilmez misin? Allah her şeye kâdirdir.

41. Ey o şanlı peygamber! Seni üzmesin o inkârda yarış edenler: Gerek o ağızlarıyla "İnandık." deyip de kalpleri inanmamış olanlardan olsun ve gerekse Yahudi olanlardan... Onlar yalancılık etmek için dinlerler, sana gelmeyen diğer bir kavim için dinlerler, yerli yerinde söylenen kelimeleri sonradan değiştirirler. "Size böyle fetva verilirse tutun, verilmezse sakının." derler. Kim ki, Allah onun fitneye düşmesini dilerse, sen imkânı yok, onun lehine Allah'tan zerrece bir şeye sahip olamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini temizlemek istememiştir. Onların dünyada hakları bir zillet, âhırette de hakları büyük bir azaptır.

42. Sürekli yalancılık için dinlerler, boyuna haram yerler. Artık sana gelirlerse ister aralarında hükmet, ister kendilerinden yüz çevir. Eğer yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Şayet hükmedersen aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, adil olanları sever.

43. İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken, seni nasıl hakem yapıyorlar? Sonra arkasından ne diye dönüyorlar? Öylelerin mü'minlerle alakası yoktur.

44. Gerçekten biz, içinde bir hidâyet, bir nur bulunan Tevrat'ı indirdik. Kendilerini Allah'a teslim etmiş peygamberler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bir de Allah dostları ve ilim adamları da Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevli olmaları ve üzerine bekçi ve gözetici olmaları dolayısıyla onunla hükmederlerdi. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun ve benim âyetlerimi birkaç paraya değişmeyin! Ey hakimler! Her kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep kâfirlerdir.

45. Onda (Tevrat'ta) onların üzerine (Yahudilere) şöyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, dişe diş, yaralamalar birbirine kısastır. Kim de bu hakkını sadakasına sayarsa o, ona keffaret olur. Her kim de Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep zalimlerdir.

سَمَّاعُونَ	لِلْكَذِبِ	اَكَّالُونَ	لِلسُّحْتِۜ	فَاِنْ جَٓاؤُكَ	فَاحْكُمْ	بَيْنَهُمْ
Onlar ziyadesiyle dinleyicidirler (Neyi?)	Yalanı	Ve ziyadesiyle yiyicidirler (Neyi?)	Haramı	Şayet sana gelirlerse	Hükmet (Nerede?)	Aralarında

اَوْ	اَعْرِضْ	عَنْهُمْۚ	وَاِنْ تُعْرِضْ	عَنْهُمْ	فَلَنْ يَضُرُّوكَ	شَيْـًٔاۜ
Ya da	Yüz çevir (Kimden?)	Onlardan	Şayet yüz çevirirsen (Kimden?)	Onlardan	Sana asla zarar veremezler	En ufak bir şey

وَاِنْ حَكَمْتَ	فَاحْكُمْ	بَيْنَهُمْ	بِالْقِسْطِۜ	اِنَّ اللّٰهَ
Eğer hükmedersen	Hükmet (Nerede?)	Onlar arasında (Neyle?)	Adaletle	Kuşkusuz Allah

يُحِبُّ	الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾	وَكَيْفَ	يُحَكِّمُونَكَ	وَعِنْدَهُمُ
Sever (Kimi?)	Adil davrananları	Nasıl	Seni hakem kılıyorlar	Halbuki yanlarındadır (Ne?)

التَّوْرٰيةُ	فِيهَا	حُكْمُ اللّٰهِ	ثُمَّ	يَتَوَلَّوْنَ	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ
Tevrat	Ki onda bulunmaktadır (Ne?)	Allah'ın hükmü	Sonra	Dönüyorlar (Ne zaman dönüyorlar?)	Bundan sonra

وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ	بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾	اِنَّٓا	اَنْزَلْنَا	التَّوْرٰيةَ	فِيهَا	هُدًى
Onlar olmadılar (Ne?)	İman ediciler	Kuşkusuz biz	İndirdik (Neyi?)	Tevrat'ı	Ki onda vardır (Ne vardır?)	Kurtuluş (Daha?)

وَنُورٌۚ	يَحْكُمُ	بِهَا	النَّبِيُّونَ	الَّذِينَ	اَسْلَمُوا	لِلَّذِينَ	هَادُوا
Ve nur [vardır]	Hükmeder (Ne ile?)	Onunla (Kim?)	Peygamberler	Öyle peygamberler ki	Onlar teslim olmuşlardır (Kime hükmeder?)	O kimselere ki	Yahudi oldular (Daha kimler hükmeder?)

وَالرَّبَّانِيُّونَ	وَالْاَحْبَارُ	بِمَا	اسْتُحْفِظُوا	مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ
Rabbaniler (Daha?)	Ve Ahbâr hükmeder (Neyle hükmederler?)	O şeyle ki	Kendilerinden korumaları istendi (Nedir o şey?)	Allah'ın kitabıdır

وَكَانُوا	عَلَيْهِ	شُهَدَٓاءَۚ	فَلَا تَخْشَوُا	النَّاسَ	وَاخْشَوْنِ
Ve idiler (Ne üzerine?)	Onun üzerine (Ne?)	Şahitler	O halde korkmayın (Kimden?)	İnsanlardan	Benden korkun

وَلَا تَشْتَرُوا	بِاٰيَاتِي	ثَمَنًا	قَلِيلًاۜ	وَمَنْ	لَمْ يَحْكُمْ	بِمَٓا
Ve satmayın (Neyi?)	Benim ayetlerimi (Neye karşılık?)	Bir pahaya (Öyle paha ki)	Az	Her kim	Hükmetmezse (Neyle?)	O şeyle ki

اَنْزَلَ	اللّٰهُ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾	وَكَتَبْنَا	عَلَيْهِمْ
İndirdi (Kim?)	Allah	İşte onlar	Asıl onlardır (Kimler?)	Kafirler	Biz yazdık (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Nerede?)

فِيهَٓا	اَنَّ النَّفْسَ	بِالنَّفْسِ	وَالْعَيْنَ	بِالْعَيْنِ	وَالْاَنْفَ
Orada (Ne yazdık?)	Bir can (Neye karşılıktır?)	Bir cana karşılıktır	Göz ise (Neye karşılıktır?)	Göze karşılıktır	Burun da (Neye karşılıktır?)

بِالْاَنْفِ	وَالْاُذُنَ	بِالْاُذُنِ	وَالسِّنَّ	بِالسِّنِّ	وَالْجُرُوحَ
Buruna karşılıktır	Kulak (Neye karşılıktır?)	Kulağa karşılıktır	Diş ise (Neye karşılıktır?)	Dişe karşılıktır	Yaralar da (Nedir?)

قِصَاصٌۜ	فَمَنْ	تَصَدَّقَ	بِهِ	فَهُوَ	كَفَّارَةٌ	لَهُۜ	وَمَنْ
Kısastır	Kim	Bağışlarsa (Neyi?)	Onu	Bu durum (Nedir?)	Bir kefarettir (Kim için?)	Onun için	Kim de

لَمْ يَحْكُمْ	بِمَٓا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾
Hükmetmezse (Neyle?)	O şeyle ki	İndirdi (Kim?)	Allah	İşte onlar	Asıl onlardır (Kimler?)	Zalimler

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

Ve Biz tabi kıldık (Ne üzerine?) | Onların izleri üzerine (Kimi?) | İsa'yı (Kimdir O?) | Meryemoğlu (Ne olarak?) | Doğrulayıcı olarak (Neyi?) | O şeyi ki | Ellerinin arasındadır

مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقاً

Yani Tevrat'ı | Ve ona verdik (Neyi?) | İncil'i (Öyle İncil ki) | Onda vardır (Ne vardır?) | Hidayet | Ve nur vardır (İncil ne olduğu halde?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

O şeyi ki | Ellerinin arasındadır | Yani Tevrat'ı (Daha ne olduğu halde?) | Bir hidayet | Ve bir öğüt (Kim için?) | Takva sahipleri için

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ

Ve hükmetsin (Kim?) | İncil ehli (Neyle?) | O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah (Nerede indirdiğiyle?) | O İncil'de | Kim de | Hükmetmezse (Neyle?)

بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ

O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah | İşte onlar | Asıl onlardır (Kimler?) | Fasıklar | Ve indirdik | Sana (Neyi?)

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِناً

Kitab'ı (Neyle?) | Hakk ile (Ne olduğu halde indirdik?) | Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?) | O şeyi ki | Ellerinin arasındadır (Neden?) | Allah'ın kitaplarından (Daha ne olduğu halde indirdik?) | Ve tanık olarak (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ

Onun üzerine | O halde hükmet (Nerede?) | Onlar arasında (Neyle hükmet?) | O şeyle ki | İndirdi (Kim?) | Allah | Ve uyma (Neye?) | Onların arzularına (Bunlara uyarak neden sapma?)

عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجاً

Sana gelenden (Nedir o?) | Haktan | Her biri için | Kıldık (Kimden?) | Sizden (Ne kıldık?) | Bir şeriat (Daha?) | Ve yol

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ

Eğer | Dileseydi (Kim?) | Allah | Elbette sizi yapardı (Ne yapardı?) | Ümmet (Öyle ümmet ki) | Tek bir | Fakat | Sizi [böyle yaptı] imtihan etmek için (Ne konuda imtihan etmek için?)

فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً

O şey hakkında ki | Size verdi (Kime?) | O halde yarışın (Neye?) | Hayırlara | Ancak Allah'adır (Ne?) | Sizin dönüşünüz (Nasıl?) | Topyekün halde

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا

Ve size haber verecektir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz daima idiniz (Nede?) | Onda (Ne idiniz?) | İhtilaf ediyorsunuz | Ve hükmet (diye indirdik) (Nerede?) | Aralarında (Neyle?) | O şeyle ki

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ

İndirdi (Kim?) | Allah | Ve uyma (Neye?) | Onların arzularına | Ve onlardan sakın (Neden?) | Seni saptırmalarından (Neden saptırmalarından?)

عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

O şeyin bazısından ki | İndirdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Sana | Eğer yüz çevirirlerse | Bil ki | Ancak | Diliyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيراً مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

Onlara musibet vermeyi (Ne sebebiyle?) | Günahlarının bazısı sebebiyle | Kuşkusuz pek çoğu (Kimden?) | İnsanlardan | Elbette fasıklardır

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْماً لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

Cahiliye hükmünü mü? | Arzuluyorlar? | Kim? | Daha güzeldir (Kimden?) | Allah'tan (Ne bakımından?) | Hüküm bakımından (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Kesin inanıyorlar

46. Arkadan da o peygamberlerin izleri üzerinde Meryem'in oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı bir doğrulayıcı olarak gönderdik. Ve ona içinde bir hidâyet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı ve takva sahipleri için bir yol gösterici ve öğüt olarak, İncil'i verdik.

47. İncil ehli de Allah'ın onun içinde indirdiği ile hükmetsin. Ve kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, hep onlar -dinden çıkmış- fasıklardır.

48. Sana da önünde kitap cinsinden olanı doğrulayıcı ve (diğer kitaplar üzerine) bir gözcü hâkim olmak üzere, bu hak kitabı indirdik. Onun için sen de aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Bu sana gelen haktan ayrılıp da onların arzuları arkasından gitme! Her biriniz için bir şeriat yaptık, bir de yol... Allah dileseydi, hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat sizi her birinize verdiği şeyde imtihan edecek. O halde durmayın, hayırlı işlerde yarışın. Nihâyet dönüşünüz hep Allah'adır. O zaman O, sizlere nelerde ayrılığa düşüyor olduğunuzu haber verecektir.

49. Ve şu emri indirdik: "Aralarında yalnız Allah'ın indirdiği ile hükmet, keyiflerine uyma ve onlardan sakın. Allah'ın indirdiği hükümlerin bir kısmından seni şaşırtmasınlar. Yine yüz çevirirlerse bil ki Allah, onların bazı günahları sebebiyle, başlarına mutlaka bir bela getirmek istiyor. Ve şüphesiz insanlardan birçoğu fasıktırlar."

50. Durmuşlar da cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kimmiş Allah'tan daha güzel hüküm verecek? Fakat bunu ancak kesin olarak iman eden bir kavim anlar.

51. Ey o bütün iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden her kim onları dost edinirse, şüphesiz onlardan sayılır. Allah ise, zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.

52. Onun için yüreklerinde münafıklık hastalığı olanların: "Ne yapalım, başımıza tersine bir devrin gelmesinden korkuyoruz." diyerek onların içine koşup durduklarını görürsün. Umulur ki Allah, yakında o fethi veya katından bir emir ihsan ediverir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. İman edenler de: "Ha, şunlar mı o sizinle beraber olduklarına olanca yeminleriyle Allah'a yemin edenler?" derler. Onların bütün çabaladıkları boşuna gitti de zarar içinde kaldılar.

54. Ey o bütün iman edenler! İçinizden kim dininden dönerse, duysun: Allah onun yerine öyle bir kavim getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler, mü'minlere karşı boyunları aşağıda, kâfirlere karşı başları yukarıda, Allah yolunda cihad ederler, dil uzatanın kınamasından korkmazlar. İşte o Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir ve Allah'ın (lütfu) geniştir, bilendir.

55. Sizin dostunuz önce Allah, sonra peygamberi, sonra o iman etmiş olanlardır. Onlar namaza devam ederler ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek gönül rızalarıyla zekâtlarını verirler.

56. Ve her kim Allah'a, peygamberine ve iman edenlere dost olursa, şüphe yok ki, ancak Allah'tan yana olanlar üstün geleceklerdir.

57. Ey o bütün iman edenler! Ne sizden önce kitap verilenlerden dininizi eğlenceye alıp oyuncak yerine koyanları, ne de kâfirleri dost tutmayın! Allah'tan korkun, eğer mü'minlerseniz.

Arapça	Türkçe
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَتَّخِذُوا	Edinmeyin (Kimi?)
الْيَهُودَ	Yahudileri (Daha?)
وَالنَّصَارٰٓى	Ve Hıristiyanları (Ne edinmeyin?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
بَعْضُهُمْ	Onların bazısı (Nedir?)
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ	Diğer bazısının dostudur
وَمَنْ	Kim ki
يَتَوَلَّهُمْ	Onları dost edinirse (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizin içinizden
فَاِنَّهُ	Kuşkusuz o (Nedir?)
مِنْهُمْ	Onlardandır
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
لَا يَهْد۪ي	Hidayete erdirmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Kavmi (Öyle kavim ki)
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥١﴾	Zalimler
فَتَرَى	Görürsün (Kimi?)
الَّذ۪ينَ	O kimseleri ki
ف۪ي قُلُوبِهِمْ	Kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ	Hastalık (Ne halde görürsün?)
يُسَارِعُونَ	Koşuşturur halde (Ne hakkında?)
ف۪يهِمْ	Onlar hakkında
يَقُولُونَ	Onlar derler
نَخْشٰٓى	Biz korkuyoruz (Neden?)
اَنْ تُص۪يبَنَا	Bize isabet etmesinden (Ne?)
دَٓائِرَةٌ	Bir musibet
فَعَسَى	Umulur ki
اللّٰهُ	Allah
اَنْ يَأْتِيَ	Getirir (Neyi?)
بِالْفَتْحِ	Fethi
اَوْ	Veya
اَمْرٍ	Bir emir [getirir] (Nereden?)
مِنْ عِنْدِه۪	Kendi katından
فَيُصْبِحُوا	Onlar da olurlar (Ne üzerine?)
عَلٰى مَٓا	O şey üzerine ki
اَسَرُّوا	[onu] Gizlediler (Nerede?)
ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ	İçlerinde (Ne olurlar?)
نَادِم۪ينَ ﴿٥٢﴾	Pişmanlar
وَيَقُولُ	Ve der: (Kim der?)
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
اٰمَنُٓوا	İman ettiler (Ne der?)
اَهٰٓؤُلَٓاءِ	Bunlar mı?
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
اَقْسَمُوا	Yemin ettiler (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Neyle?)
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ	Yeminlerinin en kuvvetlisiyle (Ne diye yemin ettiler?)
اِنَّهُمْ	Kuşkusuz onlar (Kimle beraberdir?)
لَمَعَكُمْ	Sizinle beraberdir [diye yemin ettiler]
حَبِطَتْ	Heba olmuştur (Ne?)
اَعْمَالُهُمْ	Onların amelleri
فَاَصْبَحُوا	Ve oldular (Ne?)
خَاسِر۪ينَ ﴿٥٣﴾	Hüsrana uğrayanlar
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
مَنْ	Kim
يَرْتَدَّ	Dönerse (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden (Neden?)
عَنْ د۪ينِه۪	Dininden
فَسَوْفَ	Yakında
يَأْتِي	Getirecektir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
بِقَوْمٍ	Bir kavmi ki
يُحِبُّهُمْ	[Allah] onları seviyor (Daha?)
وَيُحِبُّونَهُ	Onlar da O'nu seviyorlar
اَذِلَّةٍ	Alçak gönüllülerdir (Kime karşı?)
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ	Müminlere karşı
اَعِزَّةٍ	Ve izzetlilerdir (Kime karşı?)
عَلَى الْكَافِر۪ينَ	Kafirlere karşı
يُجَاهِدُونَ	Onlar cihad ederler (Ne uğurda?)
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
وَلَا يَخَافُونَ	Ve korkmazlar (Neden?)
لَوْمَةَ لَٓائِمٍ	Hiçbir kınayanın kınamasından
ذٰلِكَ	Bu (Nedir?)
فَضْلُ اللّٰهِ	Allah'ın bir lütfudur
يُؤْت۪يهِ	Onu verir (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
وَاللّٰهُ	Allah['ın mülkü] (Nedir?)
وَاسِعٌ	Geniştir
عَل۪يمٌ ﴿٥٤﴾	Ve O her şeyi bilendir
اِنَّمَا	Ancak
وَلِيُّكُمُ	Sizin dostunuz (Kimdir?)
اللّٰهُ	Allah'tır (Daha?)
وَرَسُولُهُ	Ve Resûlüdür
وَالَّذ۪ينَ	Ve o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
الَّذ۪ينَ	Onlar öyle kimselerdir ki
يُق۪يمُونَ	İkame ederler (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَيُؤْتُونَ	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
وَهُمْ	Ve onlar
رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾	Rükû edicilerdir
وَمَنْ	Kim
يَتَوَلَّ	Dost edinirse (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah (Daha?)
وَرَسُولَهُ	Ve Resûlünü
وَالَّذ۪ينَ	Ve o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ	Kuşkusuz Allah'ın taraftarları
هُمُ	Asıl onlar (Nedir?)
الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾	Galip olanlardır
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَتَّخِذُوا	Edinmeyin (Kimleri?)
الَّذ۪ينَ	O kimseleri ki
اتَّخَذُوا	Edindiler (Neyi?)
د۪ينَكُمْ	Dininizi (Ne edindiler?)
هُزُوًا	Alay konusu
وَلَعِبًا	Ve oyun (Kimden?)
مِنَ الَّذ۪ينَ	O kimselerden ki
اُو۫تُوا	Onlar verildiler (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitabı (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِكُمْ	Sizden önce (Daha kimi edinmeyin?)
وَالْكُفَّارَ	Ve de kafirleri (Ne edinmeyin?)
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
وَاتَّقُوا	Ve korkun (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٧﴾	Müminler

وَاِذَا نَادَيْتُمْ	اِلَى الصَّلٰوةِ	اتَّخَذُوهَا	هُزُواً	وَلَعِباًۜ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	قَوْمٌ
Ve siz çağırdığınız zaman (Neye?)	Namaza	Onu edinirler (Ne edinirler?)	Alay (Daha?)	Ve oyun konusu	İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Olmaları sebebiyledir	Bir kavim ki

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾	قُلْ	يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	هَلْ تَنْقِمُونَ	مِنَّٓا	اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا
Akıl etmiyorlar	De ki	Ey ehl-i kitap!	Siz nefret ediyormusunuz (Kimden?)	Bizden	Ancak iman etmemizden ötürü nefret ediyorsunuz (Kime?)

بِاللّٰهِ	وَمَٓا	اُنْزِلَ	اِلَيْنَا	وَمَٓا	اُنْزِلَ	مِنْ قَبْلُۙ	وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ	فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
Allah'a (Daha?)	Ve o şeye ki	İndirildi (Kime?)	Bize (Daha?)	Ve o şeye ki	İndirildi (Ne zaman?)	Önceden	Ve de çoğunuzun olmasından ötürü [nefret ediyorsunuz]	Fasıklar

قُلْ	هَلْ اُنَبِّئُكُمْ	بِشَرٍّ	مِنْ ذٰلِكَ	مَثُوبَةً	عِنْدَ اللّٰهِ	مَنْ	لَعَنَهُ	اللّٰهُ
De ki	Size haber vereyim mi? (Neyi?)	Daha kötü bir şeyi (Neden kötü?)	Bundan (Ne bakımından daha kötü?)	Karşılık bakımından (Nerede?)	Allah katında (Nedir o kötü şey?)	O kimsedir ki	Ona lanet etmiştir (Kim?)	Allah (Daha?)

وَغَضِبَ عَلَيْهِ	وَجَعَلَ	مِنْهُمُ	الْقِرَدَةَ	وَالْخَنَازِيرَ	وَعَبَدَ الطَّاغُوتَۜ	اُولٰٓئِكَ
Ve gazap etmiştir (Kime?)	Ve kılmıştır (Kimden?)	Onlardan (Ne kılmıştır?)	Maymunlar (Daha?)	Ve hınzırlar (Daha?)	Ve puta tapanlar	İşte bunlar

شَرٌّ	مَكَاناً	وَاَضَلُّ	عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾	وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ	قَالُٓوا	اٰمَنَّا
Daha kötüdür (Ne cihetinden?)	Yer cihetinden (Daha?)	Ve daha fazla sapıcıdır (Neden?)	Doğru yoldan	Size geldikleri vakitte	Derler ki	İman ettik

وَقَدْ دَخَلُوا	بِالْكُفْرِ	وَهُمْ	قَدْ خَرَجُوا	بِهٖۜ	وَاللّٰهُ	اَعْلَمُ	بِمَا	كَانُوا	يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
Halbuki [yanınıza] girmişlerdi	Küfürle	Ve halbuki onlar	Yine çıkmışlardı (Ne ile?)	O küfürle	Allah (Nedir?)	En iyi bilendir (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar daima idiler (Ne idiler?)	Gizliyorlar

وَتَرٰى	كَثِيراً	مِنْهُمْ	يُسَارِعُونَ	فِي الْاِثْمِ	وَالْعُدْوَانِ	وَاَكْلِهِمُ	السُّحْتَۜ
Sen görürsün (Kimi?)	Bir çoğunu (Kimden?)	Onlardan (Ne halde görürsün?)	Onlar yarışırlar (Ne konuda?)	Günah konusunda	Ve düşmanlık konusunda (Daha?)	Yemeleri konusunda (Neyi?)	Yasaklanan şeyi

لَبِئْسَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾	لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ	الرَّبَّانِيُّونَ	وَالْاَحْبَارُ
Ne kötüdür! (Ne?)	O şey ki	Onlar daima idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Onları alıkoysa ya! (Kim?)	Abidler (Daha?)	Ve alimler (Neden alıkoysa?)

عَنْ قَوْلِهِمُ	الْاِثْمَ	وَاَكْلِهِمُ	السُّحْتَۜ	لَبِئْسَ	مَا	كَانُوا	يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾
Demelerinden (Neyi?)	Günahı (Daha neden?)	Ve yemelerinden (Neyi?)	Haramı	Ne kötüdür! (Ne?)	O şey ki	Onlar daima idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar

وَقَالَتِ	الْيَهُودُ	يَدُ اللّٰهِ	مَغْلُولَةٌۜ	غُلَّتْ	اَيْدِيهِمْ	وَلُعِنُوا	بِمَا	قَالُواۢ
Dedi (Kim?)	Yahudiler (Ne dedi?)	Allah'ın eli (Nedir?)	Bağlıdır	Bağlansın (Ne?)	Onların elleri	Ve lanetlensinler (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar dediler

بَلْ	يَدَاهُ	مَبْسُوطَتَانِۙ	يُنْفِقُ	كَيْفَ	يَشَٓاءُۜ	وَلَيَزِيدَنَّ	كَثِيراً	مِنْهُمْ
Bilakis	Onun iki eli de (Nedir?)	Açıktır	O verir (Nasıl?)	Nasıl	Dilerse	Andolsun ki artırır (Kimi?)	Bir çoğunu (Kimden?)	Onlardan (Ne?)

مَٓا	اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	مِنْ رَبِّكَ	طُغْيَاناً	وَكُفْراًۜ	وَاَلْقَيْنَا	بَيْنَهُمُ
O şey ki	İndirildi (Kime?)	Sana (Kimden?)	Rabbinden (Ne bakımından artırır?)	Azgınlık (Daha?)	Ve küfür bakımından	Biz bıraktık (Nereye?)	Onların arasına (Neyi?)

الْعَدَاوَةَ	وَالْبَغْضَٓاءَ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۜ	كُلَّمَٓا	اَوْقَدُوا	نَاراً	لِلْحَرْبِ
Düşmanlığı (Daha?)	Ve buğzu (Ne zamana dek?)	Kıyamet gününe dek	Ne zaman	Tutuşturdursalar (Ne?)	Ateş (Niçin?)	Savaş için

اَطْفَاَهَا	اللّٰهُۙ	وَيَسْعَوْنَ	فِي الْاَرْضِ	فَسَاداًۜ	وَاللّٰهُ	لَا يُحِبُّ	الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾
Onu söndürdü (Kim?)	Allah	Onlar koşarlar (Nerede?)	Yeryüzünde (Niçin?)	Bozgunculuk için	Oysa ki Allah	Sevmez (Kimi?)	Bozguncuları

58. Namaz için ezan okuduğunuz zaman, onu bir eğlence ve oyun yerine koyuyorlar. Bu, işte onların akılları ermez bir topluluk olmalarındandır.

59. De ki: "Ey Ehli Kitap! Siz sırf şunun için bizden hoşlanmıyorsunuz: Biz Allah'a iman ettiğimiz gibi hem kendimize indirilene, hem daha önce indirilmiş olana iman etmekteyiz, sizin ise çoğunuz fasıksınız."

60. De ki: "Size Allah yanında cezaca bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? O kimseler ki, Allah kendilerine lanet etmiş, gazabına uğratmış, onlardan maymunlar, domuzlar ve tağuta tapanlar yapmıştır. İşte bunların konumları daha kötüdür ve düz yoldan daha çok sapmışlardır."

61. Size geldiklerinde: "Biz inandık." derler. Hâlbuki kâfir girmiş kâfir çıkmışlardır. Neler gizliyor olduklarını ise, Allah kendilerinden daha iyi bilir.

62. Onlardan birçoğunun günaha girmek, haksızlık yapmak ve haram yemek için yarıştıklarını görürsün. Yaptıkları ne kötüdür!

63. Allah dostları ve ilim adamları bunları yalan söylemekten ve haram yemekten menetselerdi ya... Ne kötü bir sanata alışmışlar!

64. Bir de Yahudiler: "Allah'ın eli bağlı" dediler ve dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve lanetlendiler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır, dilediği gibi veriyor. Andolsun ki, sana Rabbinden indirilen onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Bununla birlikte biz aralarına kıyamete kadar sürecek olan bir düşmanlık ve kin bıraktık. Her ne zaman savaş için bir ateş tutuşturdularsa, Allah onu söndürdü. Hep yeryüzünde bozgunculuk için koşarlar; Allah ise bozguncuları sevmez.

65. Eğer Kitap Ehli iman edip Allah'tan korksalardı, şüphesiz kusurlarını örter ve onları sonsuz nimet cennetlerine koyardık.

66. Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine diğer indirileni doğru uygulasalardı, hem üstlerinden yerlerdi, hem ayaklarının altından... İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet yok değil; lâkin çoğu ne kötü işler yapıyorlar!

67. Ey şanlı peygamber! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et! Eğer yapmazsan onun elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Emin ol, Allah kâfirleri muratlarına erdirmeyecektir.

68. De ki: "Ey Ehli Kitap! Siz Tevrat'ı, İncil'i ve daha size Rabbinizden indirileni tutup uygulamadıkça hiçbir şey değilsiniz." Andolsun ki, Rabbinden sana indirilen -bu Kur'an-, onlardan birçoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. O halde kâfirlere acıyacağın tutmasın.

69. Şüphe yok ki, iman edenler, Yahudiler, Sabiiler ve Hıristiyanlar... Bunlar içinden her kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip de yararlı iş yaparsa, artık onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

70. Andolsun ki, biz İsrailoğullarından kesin söz aldık ve kendilerine peygamberler gönderdik. Canlarının istemediği bir hükümle bir peygamber onlara geldikçe, bir takımına yalancı dediler, bir takımını da öldürüyorlardı.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ	Şayet Ehl-i kitap
اٰمَنُوا	İman etseydiler (Daha?)
وَاتَّقَوْا	Ve sakınsa idiler
لَكَفَّرْنَا	Elbette silerdik (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Neyi?)
سَيِّـَٔاتِهِمْ	Kötülüklerini (Daha?)
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ	Ve elbette onları sokardık (Nereye?)
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾	Nimetlerle dolu cennetlere
وَلَوْ اَنَّهُمْ	Eğer onlar
اَقَامُوا	Dosdoğru tatbik etselerdi (Neyi?)
التَّوْرٰيةَ	Tevrat'ı (Daha?)
وَالْاِنْجِيلَ	Ve İncil'i (Daha neyi?)
وَمَٓا	Ve o şeyi ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Kendilerine (Kim tarafından indirilen?)
مِنْ رَبِّهِمْ	Rableri tarafından
لَاَكَلُوا	Elbette yerlerdi (Nereden?)
مِنْ فَوْقِهِمْ	Üstlerinden
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ	Ve ayaklarının altından
مِنْهُمْ	Onlardan vardır (Ne?)
اُمَّةٌ	Bir ümmet (Öyle ümmet ki)
مُقْتَصِدَةٌ	Orta yolu tutar
وَكَثِيرٌ	Pek çoğu (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
سَٓاءَ	Ne kötüdür! (Ne?)
مَا	O şey ki
يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾	Onlar işliyorlar
يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ	Ey Peygamber
بَلِّغْ	Tebliğ et (Neyi?)
مَٓا	O şeyi ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Kimden?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbinden
وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ	Şayet bunu yapmazsan
فَمَا بَلَّغْتَ	Ulaştırmamış olursun (Neyi?)
رِسَالَتَهُ	Allah'ın elçiliğini
وَاللّٰهُ	Allah
يَعْصِمُكَ	Seni korur (Neden?)
مِنَ النَّاسِ	İnsanlardan
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah
لَا يَهْدِي	Hidayet etmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Kavmi (Öyle kavim ki)
الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾	Kafirler
قُلْ	De ki:
يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ	Ey Ehl-i kitap!
لَسْتُمْ	Siz değilsiniz (Ne üzere?)
عَلٰى شَيْءٍ	Hiçbir şey üzere (Ne zamana dek?)
حَتّٰى تُقِيمُوا	Ta ki ikame edinceye dek (Neyi?)
التَّوْرٰيةَ	Tevrat'ı (Daha?)
وَالْاِنْجِيلَ	Ve İncil'i (Daha?)
وَمَٓا	Ve o şeyi ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden
وَلَيَزِيدَنَّ	Andolsun ki artırır (Kimi?)
كَثِيرًا	Pek çoğunu (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne?)
مَٓا	O şey ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Kimden?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbinden (Ne bakımından artırır?)
طُغْيَانًا	Azgınlık (Daha?)
وَكُفْرًا	Ve küfür bakımından
فَلَا تَاْسَ	O halde tasalanma (Kime?)
عَلَى الْقَوْمِ	Kavme (Öyle kavim ki ?)
الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾	Kafirler
اِنَّ الَّذِينَ	Şüphesiz o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَالَّذِينَ	Ve onlar ki
هَادُوا	Yahudi oldular (Daha?)
وَالصَّابِؤُنَ	Ve Sâbiiler (Daha?)
وَالنَّصَارٰى	Ve Hıristiyanlar
مَنْ	Kim
اٰمَنَ	İman ederse (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe
وَعَمِلَ	Ve işlerse (Ne?)
صَالِحًا	Amel-i salih
فَلَا خَوْفٌ	Korku yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine
وَلَا هُمْ	Onlar olmayacaklardır da (Ne olmayacaklar?)
يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾	Üzülüyorlar
لَقَدْ	Andolsun
اَخَذْنَا	Biz aldık (Neyi?)
مِيثَاقَ بَنٓي اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğullarının sözünü (Daha?)
وَاَرْسَلْنَٓا	Ve gönderdik (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Kimler?)
رُسُلًا	Peygamberler
كُلَّمَا	Ne zaman
جَٓاءَهُمْ	Onlara getirdiyse (Kim?)
رَسُولٌ	Bir peygamber (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
لَا تَهْوٰٓى	Arzu etmiyor (Kim?)
اَنْفُسُهُمْ	Nefisleri
فَرِيقًا	Onlardan bir grubu
كَذَّبُوا	Yalanladılar
وَفَرِيقًا	Onlardan bir kısmını da
يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾	Öldürüyorlardı

Arapça	Türkçe
وَحَسِبُٓوا	Sandılar (Neyi?)
اَلَّا تَكُونَ	Olmayacağını (Ne?)
فِتْنَةٌ	Bir fitne
فَعَمُوا	Böylece kör oldular (Daha?)
وَصَمُّوا	Ve sağır oldular
ثُمَّ	Sonra
تَابَ	[Kabul ile] Yöneldi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)

Arapça	Türkçe
عَلَيْهِمْ	Onlara
ثُمَّ	Ardından
عَمُوا	Yine kör oldular
وَصَمُّوا	Ve sağır oldular (Onlardan bedel kim böyle oldu?)
كَثِيرٌ	Pek çoğu (Kimden?)
مِنْهُمْ	İçlerinden
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
بَصِيرٌ	Görendir (Neyi?)

Arapça	Türkçe
بِمَا	O şeyi ki
يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾	Onlar yapıyorlar
لَقَدْ	Andolsun ki
كَفَرَ	Küfre girmiştir (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
قَالُٓوا	Onlar dediler (Ne dediler?)
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah

Arapça	Türkçe
هُوَ	O (Kimdir?)
الْمَسِيحُ	Mesih'tir (Kimdir O?)
ابْنُ مَرْيَمَ	Meryem oğlu
وَقَالَ	Oysa ki dedi: (Kim?)
الْمَسِيحُ	Mesih
يَا بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ	Ey İsrailoğulları!

Arapça	Türkçe
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Öyle Allah ki)
رَبِّي	Benim Rabbim
وَرَبَّكُمْ	Ve sizin Rabbiniz olan
اِنَّهُ	Zira durum şu ki
مَنْ	Kim
يُشْرِكْ	Şirk koşarsa (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
فَقَدْ حَرَّمَ	Kuşkusuz haram kılmıştır (Kim?)

Arapça	Türkçe
اللّٰهُ	Allah (Kimin üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Neyi?)
الْجَنَّةَ	Cenneti
وَمَاْوٰيهُ	Onun varacağı yer de (Nedir?)
النَّارُ	Ateştir
وَمَا لِلظَّالِمِينَ	Zalimler için yoktur (Ne?)

Arapça	Türkçe
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾	Yardımcılar
لَقَدْ	Andolsun ki
كَفَرَ	Küfre girmiştir (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
قَالُٓوا	Onlar dediler (Ne dediler?)
اِنَّ اللّٰهَ	Kuşkusuz Allah (Kimdir?)

Arapça	Türkçe
ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ	Üçün üçüncüsüdür
وَمَا مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّٓا اِلٰهٌ	Ancak ilah vardır (Öyle ilah ki)
وَاحِدٌ	Tek bir olan
وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا	Eğer vazgeçmezlerse (Neden?)

Arapça	Türkçe
عَمَّا	O şeyden ki
يَقُولُونَ	[Onu] diyorlar
لَيَمَسَّنَّ	Hiç kuşkusuz dokunacaktır (Kime?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Onlar küfrettiler (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne dokunacaktır?)

Arapça	Türkçe
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
اَلِيمٌ ﴿٧٣﴾	Can yakıcı
اَفَلَا يَتُوبُونَ	Hala tövbe etmeyecekler mi? (Kime?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a
وَيَسْتَغْفِرُونَهُ	Ve ondan mağfiret dilemeyecekler mi?

Arapça	Türkçe
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾	Ve çok merhametlidir
مَا الْمَسِيحُ	Mesih değildir (Kimdir O?)
ابْنُ مَرْيَمَ	Meryemoğlu
اِلَّا رَسُولٌ	Ancak bir peygamberdir

Arapça	Türkçe
قَدْ خَلَتْ	Kuşkusuz geçti (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلِهِ	Ondan önce (Kim?)
الرُّسُلُ	Peygamberler
وَاُمُّهُ	Onun annesi de (Nedir?)
صِدِّيقَةٌ	Doğru bir kadındır
كَانَا	İkisi de idiler (Ne idiler?)
يَاْكُلَانِ	Yer idiler (Ne yer idiler?)

Arapça	Türkçe
الطَّعَامَ	Yemek
اُنْظُرْ	Bak ki
كَيْفَ	Nasıl
نُبَيِّنُ	Açıklıyoruz (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Neyi?)
الْاٰيَاتِ	Açık delilleri
ثُمَّ	Sonra
انْظُرْ	Yine bak ki

Arapça	Türkçe
اَنّٰى	Nasıl da
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾	Döndürülüyorlar?
قُلْ	De ki
اَتَعْبُدُونَ	Tapıyor musunuz? (Kimin dışında?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'ın dışında (Neye?)
مَا	O şeye ki
لَا يَمْلِكُ	Güç yetiremez (Kim için?)

Arapça	Türkçe
لَكُمْ	Sizin için (Neye?)
ضَرًّا	Hiçbir zarara (Daha?)
وَلَا نَفْعًا	Ve faydaya da [güç yetiremez]
وَاللّٰهُ	Allah
هُوَ	Asıl O (Nedir?)
السَّمِيعُ	Her şeyi işitendir
الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾	Her şeyi bilendir

71. Hem başlarına bir fitne kopmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul buyurdu, sonra içlerinden birçoğu tekrar kör ve sağır kesildiler. Şimdi de Allah, ne yapıyorlar görüyor.

72. "Meryem oğlu Mesih Allah'tır." diyenler kesinlikle kâfir oldular. Oysa Mesih şöyle demişti: "Ey İsrailoğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk ediniz. Kim Allah'a ortak koşarsa, Allah ona cennetini yasak etmiştir, varacağı yer ateştir ve zalimlerin yardımcıları yoktur."

73. "Allah, üçün üçüncüsüdür." diyenler elbette kâfir oldu. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer bu dediklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kâfir kalanlara şüphesiz pek acı veren bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ Allah'a tevbe edip bağışlanma dilemeyecekler mi? Allah gafûrdur, rahîmdir.

75. Meryem'in oğlu Mesih, başka bir şey değil sadece bir peygamberdir. Ondan önce de birçok peygamberler gelip geçti. Annesi de gâyet doğru bir kadındır. İkisi de yemek yerlerdi. Bak biz onlara âyetlerimizi nasıl açık anlatıyoruz! Sonra da nasıl çevrildiklerine bir bak!

76. De ki: "Ya, daha siz Allah'ı bırakıp da size kendiliklerinden ne zarar, nede yarar verme gücü bulunmayan şeylere mi tapıyorsunuz? Hâlbuki Allah, işiten ve bilen ancak O.

77. De ki: "Ey Kitap Ehli! Dininizde haksız yere aşırılığa dalmayın. Bundan önce şaşmış, birçoklarını da şaşırtmış ve yolun doğrusundan sapmış bir kavmin arzuları ardından gitmeyin!

78. İsrailoğullarından o inkâr edenler, hem Davud'un hem de Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile lanetlendiler. Bu onların isyan etmeleri ve hakkın sınırlarını çiğnemeleri yüzündendi.

79. İşledikleri bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmezlerdi. Gerçekten ne kötü yapıyorlardı!

80. Onlardan birçoğunun Allah'ı tanımayanları dost edindiklerini görürsün. Elbette nefislerinin kendileri için sunduğu hediye ne çirkin! Allah onlara gazap etmiştir ve sonsuza kadar azapta kalacaklardır.

81. Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene inansalardı, o kâfirleri dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu imandan uzak fasıklardır.

82. İnsanların inananlara düşmanlık bakımından en azılısı olarak şüphesiz Yahudilerle Allah'a ortak koşanları bulacaksın. İnananlara sevgi bakımından en yakınları olarak da kuşkusuz "Biz Hıristiyanlarız." diyenleri bulacaksın. Bunun sebebi, onların içinde âlim keşişlerin ve dünyayı terk etmiş rahiplerin bulunmasıdır ve bunlar büyüklük taslamazlar.

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖى دٖينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

De ki | Ey Ehl-i Kitap! | Aşırılığa kaçmayın *(Nerede?)* | Dininizde | Hakkın dışında

وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ

Ve uymayın *(Neye?)* | O kavmin arzularına ki | Onlar sapıtmışlardır *(Ne zaman?)* | Bundan evvel *(Daha?)*

وَاَضَلُّوا كَثٖيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبٖيلِ ﴿٧٧﴾

Ve saptırmışlardır *(Kimi?)* | Bir çoğunu | Ve sapmışlardı *(Neden?)* | Doğru yoldan

لُعِنَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُۥدَ

Lanete uğradı *(Kim?)* | O kimseler ki | Küfre girdiler *(Kimlerden?)* | İsrailoğullarından *(Ne üzerine lanete uğradılar?)* | Davud'un dili üzerine *(Daha kimin dili üzere?)*

وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

Ve İsa'nın *(Kimdir O?)* | Meryem oğlu | İşte bu *(Ne sebebiyledir?)* | İsyan etmeleri sebebiyledir *(Daha?)* | Ve olmaları sebebiyledir *(Ne olmaları?)* | Haddi aşıyorlar

﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا

Onlar idiler *(Ne idiler?)* | Vazgeçirmeye çalışmaz idiler *(Neden?)* | Kötülükten *(Öyle kötülük ki)* | Onu yaptılar | Ne kötüdür *(Ne?)* | O şey ki

كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثٖيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ

Onlar idiler *(Ne idiler?)* | [Onu] yapıyorlar | Sen görürsün *(Kimi?)* | Bir çoğunu *(Kimden?)* | Onlardan *(Ne halde?)* | Dost edinir oldukları halde *(Kimi?)*

الَّذٖينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ

O kimseleri ki | Küfrettiler İnkar ettiler | Ne kötüdür *(Ne?)* | O şey ki! | Hazırladı *(Kime?)* | Onlara *(Kim hazırladı?)* | Nefisleri *(O kötü şey nedir?)*

اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِى الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

Allah'ın gazabı *(Kime gazabı?)* | Onlara | Azapta ise | Onlar *(Nedir?)* | Ebedi kalıcıdırlar

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِىِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ

Şayet | Olsalardı | İman ediyorlar *(Kime?)* | Allah'a *(Daha?)* | Ve peygambere *(Daha?)* | Ve o şeye ki | İndirildi *(Kime?)* | Ona

مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Onları edinmezlerdi *(Ne edinmezlerdi?)* | Dostlar | Fakat | Pek çoğu *(Kimden?)* | İçlerinden | Fasıklardır

﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا

Elbette bulursun *(Neyi?)* | İnsanların en şiddetlisini *(Ne bakımından?)* | Düşmanlık bakımından *(Kime?)* | O kimselere ki | İman ettiler *(Kim bulursun?)*

الْيَهُودَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً

Yahudiler bulursun *(Daha kimi bulursun?)* | Ve o kimseler ki | Şirk koştular | Ve elbette bulursun *(Neyi?)* | Onların en yakınını *(Ne bakımından?)* | Sevgi bakımından *(Kime?)*

لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ

O kimselere ki | İman ettiler *(Kimler bulursun?)* | O kimseler ki | Dediler *(Ne dediler?)* | Elbette biz *(Neyiz?)* | Hıristiyanlarız [diyen] | İşte bu *(Ne sebebiyledir?)*

بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسّٖيسٖينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

İçlerinden olması sebebiyledir *(Kimler olması?)* | Keşişler *(Daha?)* | Ve rahipler *(Daha ne olması sebebiyledir?)* | Ve kuşkusuz onların olmaları sebebiyledir *(Ne?)* | Büyüklenmiyorlar

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ

Onlar işittiklerinde (Neyi?) | O şeyi ki | İndirildi (Kime?) | Peygambere | Sen görürsün (Neyi?) | Onların gözlerini (Ne halde?) | Dolup taşıyor halde (Neden?)

مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّـنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا

Yaştan (Neden sebep?) | O şeyden sebep ki | Anladılar (Neden?) | Haktan | Şöyle derler: | Ey Rabbimiz | Biz iman ettik | Bizi yaz (Kimlerle?)

مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ

Şahitlerle beraber | Ve bize ne oluyor da | İman etmeyelim (Kime?) | Allah'a (Daha neye iman etmeyelim?) | Ve o şeye ki | Bize geldi (Neden?) | Haktan

وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ

Ve ummayalım | Bizi sokmasını (Kimin?) | Rabbimizin (Kimlerle beraber?) | Kavimle beraber (Öyle kavim ki) | Salihler olan | Bunun üzerine onları mükafatlandırmıştır (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?)

بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ

Demeleri sebebiyle (Neyle mükafatlandırmıştır?) | Cennetlerle (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)

فِيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

Orada | İşte bu (Nedir?) | Muhsinlerin mükafatıdır | Ve o kimseler ki | İnkar ettiler (Daha?) | Ve yalanladılar (Neyi?)

بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

Ayetlerimizi | İşte onlar (Nedir?) | Cehennem halkıdır | Ey iman edenler!

لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ

Haram kılmayın (Neyi?) | O şeyin temizlerini ki | Helal kıldı (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Aşırılığa da kaçmayın | Kuşkusuz Allah

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ

Sevmez (Kimi?) | Haddi aşanları | Ve yiyin (Neden?) | O şeyden ki | Size rızık verdi (Kim?) | Allah (Neyi yiyin?) | Helali (Öyle helal ki) | Tertemiz

وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓى اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ

Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Öyle Allah ki | Siz (Kime?) | Ona (Nesiniz?) | İnanıcılarsınız | Sizi sorumlu tutmaz (Kim?) | Allah (Neyle?)

بِاللَّغْوِ فٖٓى اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ

Lağv ile (Nerede?) | Yeminlerinizde | Fakat | Sizi sorumlu tutar (Neyle?) | O şey sebebiyle ki | Siz bağladınız (Neyi bağladınız?) | Yeminleri

فَكَفَّارَتُهُٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ

İşte onun keffareti (Nedir?) | On miskini doyurmaktır (Neden?) | O şeyin orta hallisinden ki | Yediriyorsunuz (Kime?)

اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

Ailenize | Yahut | Onları giydirmektir | Ya da | Bir kölenin azadıdır | Her kim | Bulamazsa

فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا

Bu durumda üç gün oruçtur | Bu (Nedir?) | Yeminlerinizin keffaretidir (Ne zaman?) | Yemin ettiğinizde | Koruyun (Neyi?)

اَيْمَانَكُمْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

Yeminlerinizi | İşte böylece | Beyan ediyor (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Ayetlerini | Ta ki siz | Şükredesiniz

83. Peygambere indirileni dinledikleri zaman onun hak olduğuna aşinalıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup boşandığını görürsün. Onlar şöyle derler: "Ey Rabbimiz! İnandık iman getirdik, şimdi sen bizi şahitlerle beraber yaz!

84. Hem biz, bütün isteğimiz Rabbimizin bizi iyilerle birlikte bulundurması iken, ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım."

85. Böyle demelerine karşılık Allah da kendilerine sevap olarak, içlerinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler verdi. İşte iyilik yapanların mükâfatı odur.

86. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar hep cehennem ehlidirler.

87. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı nimetlerin hoşlarını kendinize haram etmeyin, aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.

88. Hem Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden helal ve temiz olarak yiyin, hem de kendisine inanmış olduğunuz Allah'tan korkun!

89. Allah, bilmeyerek yaptığınız boş yeminlerinizden sizi sorumlu tutmaz. Ancak bile bile kendinizi bağladığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bunun da keffareti çoluk-çocuğunuza yedirdiğinizin orta derecesinden on fakiri doyurmak yahut giydirmek yahut bir köle azad etmektir. Bunlara gücü yetmeyen üç gün oruç tutar. İşte yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizin keffareti bu. Bununlar beraber, yeminlerinizi gözetin. Allah size âyetlerini böylece açıklıyor ki, şükredesiniz.

90. Ey o bütün iman edenler! İçki, kumar, putlar ve kısmet çekilen zarlar (fal okları), hep şeytan işi, murdar bir şeydir. Onun için siz ondan kaçının ki, yakayı kurtarasınız.

91. Şeytan, içki ve kumarla sadece aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazı kılmaktan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyorsunuz değil mi?

92. Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer kulak asmazsanız bilin ki, elçimize düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

93. İman edip yararlı işler yapan kimseler bundan böyle sakındıkları, imanlarında sebat ettikleri, yararlı işler yapmaya devam ettikleri, sonra takvalarında ve imanlarında kökleştikleri, bundan sonra bu takva ile beraber her yaptığını güzel yapan ihsan mertebesine erdikleri takdirde, daha önce tatmış olmalarından ötürü kendilerine bir günah yoktur. Allah iyi davrananları sever.

94. Ey o bütün iman edenler! Haberiniz olsun, Allah gıyabında kendisinden korkanlar meydana çıksın diye, sizi elleriniz ve mızraklarınızın erişeceği bolluk içinde bir avla muhakkak sınayacak. Kim bundan sonra haddi aşarsa, ona can yakıcı bir azap vardır.

95. Ey o bütün iman edenler! Sizler ihramda iken avı öldürmeyin. İçinizden her kim onu kasten öldürürse, Kâbe'ye ulaşacak bir kurbanlık olmak üzere, ona öldürdüğü hayvanın dengi bir ceza vardır. Buna aranızdan adalet sahibi iki kişi hükmeder. Veya bir keffaret vardır ki, ya o nisbette fakirleri doyurmak veya onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki, bu şekilde yaptığının cezasını tatmış olsun. Allah geçmişi affetmiştir. Fakat kim bir daha yaparsa, Allah ondan onun intikamını alacak. Allah azizdir, intikamı vardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ

Ey iman edenler! | Ancak | İçki (Daha?) | Ve kumar (Daha?) | Ve dikili taşlar (Daha?) | Ve fal okları (Nedir?)

رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا

Pisliktir (Neden?) | Şeytanın amelinden | O halde ondan kaçının (Neyden?) | Ta ki siz | Felaha kavuşasınız | Ancak

يُر۪يدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ

İster (Kim?) | Şeytan (Neyi?) | Düşürmeyi (Nereye?) | Aranıza (Ne düşürmek ister?) | Düşmanlık (Daha?) | Ve nefret (Nede?) | İçkide

وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

Ve kumarda (Daha ne ister?) | Ve sizi alıkoymayı [ister] (Neden?) | Allah'ın zikrinden (Daha?) | Ve namazdan | Artık sizsiniz değil mi? | Vazgeçenler

﴿٩١﴾ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا

Ve itaat edin (Kime?) | Allah'a | Ve itaat edin (Kime?) | Peygambere | Geri durun | Şayet yüz çevirirseniz | Bilin ki

اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Peygamberimize düşen ancak (Nedir?) | Tebliğdir (Öyle tebliğ ki) | Apaçık | Yoktur (Kim üzerine?) | O kimseler üzerine ki | İman ettiler

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ ف۪يمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا

Ve işlediler (Ne işlediler?) | Salih ameller (Ne yoktur?) | Bir günah (Nerede?) | O şeyde ki | [Onu] Yediler (Hangi takdirde?) | Sakındıkları takdirde | Ve iman ettiler

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ

Ve işlediler (Ne işlediler?) | Salih ameller | Sonra | Tekrar sakındılar | Ve iman ettiler | Sonra | Tekrar sakındılar | Ve ihsan sahibi oldular | Allah

يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ

Sever (Kimi?) | Muhsin kullarını | Ey iman edenler! | Elbette sizi imtihan edecek (Kim?) | Allah (Neyle?) | Bir şeyle (Öyle şey ki?)

مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُٓ اَيْد۪يكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ

Av türünden (Öyle av ki) | Ona erişiyor (Ne?) | Elleriniz (Daha?) | Mızraklarınız (Niçin imtihan edecek?) | Bilsin için (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseyi ki | O kendisinden korkuyor (Nasıl?) | Gayben

فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Artık kim | Haddi aşarsa (Ne zaman?) | Bundan sonra | Onun için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Ey iman edenler!

لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ

Öldürmeyin (Neyi?) | Avı (Ne halde?) | Sizler iken (Ne iken?) | İhramlılar iken | Kim | Onu öldürürse (Kimden?) | Sizden (Nasıl?) | Kasıtlı olarak | Bu durumda ceza vardır (Nedir o ceza?)

مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِه۪ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ

O şeyin muadili ki (Neden?) | Öldürdü (Neye?) | Hayvandan | Ki hükme diyor | Ona (Kim?) | Adalet sahibi iki kişi (Kimden?) | Sizden (Ne olarak?) | Bir kurbanlık olarak (Öyle kurbanlık ki) | Kabe'ye varacak

اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاك۪ينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِه۪ عَفَا

Ya da | Keffaret [Gerekir] (O keffaret de nedir?) | Miskinlere yedirmektir | Ya da | Buna denk bir bedeldir (Ne bakımından?) | Oruç bakımından (Niçin?) | Tatsın için (Neyi?) | Fiilinin vebalini | Affetti (Kim?)

اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

Allah (Neyi?) | O şeyi ki | O geçti | Her kim | Dönerse | İntikam alır (Kim?) | Allah (Kimden?) | Ondan | Allah (Nedir?) | Azizdir (Daha nedir?) | Ve intikam sahibidir

وَلِلسَّيَّارَةِ	لَكُمْ	مَتَاعًا	وَطَعَامُهُ	صَيْدُ الْبَحْرِ	لَكُمْ	اُحِلَّ
Yolculara	Size (Daha kime geçimlik olsun?)	Geçimlik olsun için (Kime geçimlik olsun?)	Ve deniz ürünü yiyecek (Niçin helal kıldı?)	Deniz avı	Size (Ne?)	Helal kılındı (Kime?)

اِلَيْهِ	الَّذٖى	اللّٰهَ	وَاتَّقُوا	حُرُمًا	مَا دُمْتُمْ	صَيْدُ الْبَرِّ	عَلَيْكُمْ	وَحُرِّمَ
Yalnız ona	Öyle Allah ki	Allah'tan	Sakının (Kimden?)	İhramlılar	Siz olduğunuz sürece (Ne?)	Kara avı (Ne sürece?)	Size (Ne?)	Ve haram kılındı (Kime?)

لِلنَّاسِ	قِيَامًا	الْبَيْتَ الْحَرَامَ	الْكَعْبَةَ	اللّٰهُ	جَعَلَ	﴿٩٦﴾	تُحْشَرُونَ
İnsanlar için (Daha neyi kıldı?)	Kıyam [sebebi] (Kim için?)	Beyt-i haram'ı (Ne kıldı?)	Kabe'yi (Ondan bedel?)	Allah (Neyi?)	Kıldı (Kim?)		Diriltilip toplanacaksınız

لِتَعْلَمُوا	ذٰلِكَ	وَالْقَلَٓائِدَ	وَالْهَدْىَ	وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
Bilmeniz içindir ki	İşte bu (Niçindir?)	Ve gerdanlıkları	Ve hediye hac kurbanını (Daha?)	Haram ayı

وَاَنَّ اللّٰهَ	فِى الْاَرْضِ	وَمَا	فِى السَّمٰوَاتِ	مَا	يَعْلَمُ	اَنَّ اللّٰهَ
Ve kuşkusuz Allah	Onlar yerdedir	Ve o şeyleri ki	Onlar göklerdedir	O şeyleri ki	Bilir (Neyi?)	Kuşkusuz Allah

وَاَنَّ اللّٰهَ	شَدٖيدُ الْعِقَابِ	اَنَّ اللّٰهَ	اِعْلَمُوٓا	﴿٩٧﴾	عَلٖيمٌ	بِكُلِّ شَیْءٍ
Ve şüphesiz Allah	Azabı çok şiddetli olandır	Şüphesiz Allah (Nedir?)	Bilin ki		Ziyadesiyle bilendir	Her şeyi (Nedir?)

يَعْلَمُ	وَاللّٰهُ	اِلَّا الْبَلَاغُ	مَا عَلَى الرَّسُولِ	﴿٩٨﴾	رَحٖيمٌ	غَفُورٌ
Bilir (Neyi?)	Allah	Ancak tebliğ	Peygamber üzerine vazife değildir		Ve çok merhametlidir	Çok mağfiret edendir

وَالطَّيِّبُ	الْخَبٖيثُ	لَا يَسْتَوِى	قُلْ	﴿٩٩﴾	تَكْتُمُونَ	وَمَا	تُبْدُونَ	مَا
Ve temiz	Pis (Daha?)	Eşit olmaz (Ne?)	De ki		Gizliyorsunuz	Ve o şeyleri ki (Daha?)	Siz açıklıyorsunuz	O şeyleri ki

يَٓا اُولِى الْاَلْبَابِ	اللّٰهَ	فَاتَّقُوا	كَثْرَةُ الْخَبٖيثِ	وَلَوْ اَعْجَبَكَ
Ey akıl sahipleri!	Allah'tan	O halde sakının (Kimden?)	Pis olanın çokluğu	Seni hoşnut kılsa da (Ne?)

عَنْ اَشْيَٓاءَ	لَا تَسْـَٔلُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	﴿١٠٠﴾	تُفْلِحُونَ	لَعَلَّكُمْ
Bir takım şeylerden ki	Sormayın (Neden?)	Ey iman edenler!		Felaha kavuşasınız	Ta ki siz

الْقُرْاٰنُ	حٖينَ يُنَزَّلُ	عَنْهَا	وَاِنْ تَسْـَٔلُوا	تَسُؤْكُمْ	لَكُمْ	اِنْ تُبْدَ
Kuran	İndirilirken (Ne?)	Onlardan (Ne zaman?)	Şayet sorarsanız (Kimden?)	Sizi üzer	Size	Şayet açıklanırsa (Kime?)

قَدْ سَاَلَهَا	﴿١٠١﴾	حَلٖيمٌ	غَفُورٌ	وَاللّٰهُ	عَنْهَا	اللّٰهُ	عَفَا	لَكُمْ	تُبْدَ
Ki onlardan sormuştu (Kim?)		Halimdir	Çok mağfiret edendir	Allah (Nedir?)	Onlardan	Allah (Neden?)	Kuşkusuz affetmiştir (Kim?)	Size	Onlar açıklanır (Kime?)

مَا جَعَلَ	﴿١٠٢﴾	كَافِرٖينَ	بِهَا	اَصْبَحُوا	ثُمَّ	مِنْ قَبْلِكُمْ	قَوْمٌ
Kılmadı (Kim?)		İnkar ediciler	Onları (Ne oldular?)	Oldular	Sonra	Sizden önce olan	Bir kavim (Öyle kavim ki)

الَّذٖينَ	وَلٰكِنَّ	وَلَا حَامٍ	وَلَا وَصٖيلَةٍ	وَلَا سَٓائِبَةٍ	مِنْ بَحٖيرَةٍ	اللّٰهُ
O kimseler ki	Fakat	Ve Hamı	Vasîleyi (Daha?)	Saibeyi (Daha?)	Bahireyi (Daha?)	Allah (Neyi?)

﴿١٠٣﴾	لَا يَعْقِلُونَ	وَاَكْثَرُهُمْ	الْكَذِبَ	عَلَى اللّٰهِ	يَفْتَرُونَ	كَفَرُوا
	Akletmezler	Ve onların çoğu	Yalanı	Allah'a (Neyi?)	İftira ediyorlar (Kime?)	Küfre girdiler

96. Deniz avı ve onu yemek, size ve yolcu olanlarınıza geçimlik olmak üzere helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı bulunduğunuz sürece size haram kılındı. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun!

97. Allah Ka'be'yi, o Beyt-i Haram'ı insanlar için hayat kaynağı yaptı. O haram ayı da, boyunları bağsız ve bağlı kurbanlıkları da. Bütün bunlar Allah'ın göklerdekini ve yerde olanları bildiğini, sizin de bilmeniz içindir. Gerçekten Allah her şeyi bilendir.

98. Biliniz ki, Allah gerçekten azabı çok şiddetli olandır. Hem de gerçekten bağışlayan ve merhamet edendir Allah.

99. Peygamberin üzerine düşen ancak bir tebliğdir. Açıkladığınız ve gizlediğiniz şeylerin hepsini bilecek olan ise, ancak Allah'tır.

100. Deki:"Pis ve temiz bir olmaz, pis olanın çokluğu hoşuna gitse bile. O halde ey temiz özü, düşünür beyni olanlar, Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz."

101. Ey o bütün iman edenler! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın! Oysa Kur'an indirildiği esnada sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah onları şimdilik affetmiştir. Allah gafurdur, halîmdir.

102. Nitekim öyle meseleleri sizden önce bir kavim sordu da sonra o yüzden kâfir oldular.

103. Allah ne kulağı yarılan, ne salıverilen, ne erkek-dişi ikizler doğuran, ne de on defa doğurması yüzünden yük vurulmayan hayvanların hiçbirinin (adanmasını) meşru kılmadı. Fakat küfreden kimseler, Allah adına yalan söyleyerek O'na iftira ediyorlar. Çoklarının da aklı ermez.

104. Bunlara: “Gelin Allah’ın indirdiği hükümlere ve peygambere…” denildiği zaman da: “Bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey yeter!” diyorlar. Ya ataları bir şey bilmez ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler de mi?

105. Ey o bütün iman edenler! Sizler kendinizi düzeltmeye bakın, siz doğru gittikten sonra öte taraftan sapıtanlar size bir zarar veremez. Hepinizin varışı sonunda Allah’adır. O zaman, O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.

106. Ey o bütün iman edenler! Herhangi birinize ölüm hali geldiği o vasiyet zamanında aranızdaki şahitlik; ya kendi içinizden adalet sahibi iki adam veya yolculukta olup da ölüm musibeti başınıza geldiyse sizden olmayan diğer iki şahit tutmaktır. Bunları namazdan sonra alıkorsunuz. Şüphelendiğiniz takdirde de şöyle yemin ederler: “Vallahi akraba da olsa yeminimizi hiçbir bedele değişmeyiz, Allah için şahitliği de gizlemeyiz. Yoksa biz o zaman şüphesiz günaha girenlerden oluruz.”

107. Eğer bunların bir günah işledikleri anlaşılırsa o zaman tercihe şayan olan bu iki kişinin yerine, bunların aleyhlerinde bulundukları karşı taraftan iki şahit dikilir, bunlar da şöyle yemin ederler: “Vallahi bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha doğrudur ve hakkı çiğnemedik, şüphesiz biz o takdirde zalimlerden oluruz.”

108. İşte bu, şahitliği olduğu gibi yerine getirmelerine veya yeminlerinden sonra yeminlerinin redddilmesinden korkmalarına en yakın bir çaredir. Allah’tan korkun ve iyi dinleyin! Çünkü Allah fasıklar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا

Dendiğinde (Kime?) | Onlara (Ne?) | Gelin (Neye?) | O şeye ki | İndirmiştir (Kim?) | Allah (Daha kime gelin?) | Peygambere | Derler ki:

حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا

Bize yeter (Ne?) | O şey ki | Biz bulduk (Ne üzerine?) | Onun üzerine (Kimi?) | Babalarımızı | Olsa bile mi? (Kim?) | Babaları (Ne?) | Bilmezler | Hiçbir şey

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ لَا يَضُرُّكُمْ

Ve hiçbir şeye erişemez | Ey iman edenler! | Dikkat edin (Neye?) | Kendinize | Size zarar veremez (Kim?)

مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

O kimse ki | Saptı | Siz doğru yolda olduğunuz zaman | Ancak Allah’adır (Ne?) | Dönüşünüz (Nasıl?) | Hep birlikte | Ve size o haber verecektir (Neyi?)

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ

O şeyi ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | İşler oldunuz | Ey iman edenler! | Aranızdaki şahitlik (Ne zaman?)

اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ

Gelip çattığında (Kime?) | Sizden birine (Ne?) | Ölüm (Ne zaman?) | Vasiyet esnasında (Nedir?) | İki kişidir (Öyle iki kişi ki) | Adalet sahipleri olan | İçinizden

اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ

Yahut | Diğer iki kişi (Kimden?) | Sizin dışınızdakinden | Eğer siz | Sefere çıktıysanız (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve size isabet ettiyse (Ne?)

مُصِيبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ

Ölüm musibeti | Onları alıkoyarsınız (Ne zaman?) | Namazdan sonra | Ve onlar yemin ederler (Kime?) | Allah’a (Hangi durumda?)

اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ وَلَا نَكْتُمُ

Eğer kuşkulanırsanız | Biz satın almayacağız (Kime?) | Ona karşılık (Neyi satın almayacağız?) | Hiçbir pahayı | Şayet | Olsa da (Ne?) | Yakınlık sahibi | Ve biz gizlemeyeceğiz (Neyi?)

شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الْاٰثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا

Allah’ın şahitliğini | Kuşkusuz biz | Bu durumda (Kimlerdeniz?) | Elbette günahkarlardanız | Şayet | Haberdar olunursa (Neye dair?) | Şöyle ki onlar

اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ

Hak ettiler (Neyi?) | Bir günahı | Bu durumda diğer iki kişi | Geçerler (Nereye?) | Onların yerlerine (Kimlerden diğer iki kişi?) | O kimselerden ki | Müstehak oldu (Kime?)

عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

Onlara (Diğer iki kişi den bedel?) | Yakın olan iki kişi | Böylece o ikisi yemin ederler (Kime?) | Allah’a (Ne diye?) | Elbette bizim şehadetimiz (Nedir?) | Daha doğrudur (Neden?) | O ikisinin şehadetinden

وَمَا اعْتَدَيْنَٓاۘ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا

Biz sınırı aşmadık | Kuşkusuz biz | O halde (Kimlerden oluruz?) | Elbette zalimlerden | İşte bu (Nedir?) | Daha uygundur (Neye?) | Yerine getirmelerine (Neyi?)

بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ

Şehadeti[n gereğini] (Ne üzere?) | Layık-ı vech ile | Ya da (Neye daha uygundur?) | Korkmalarına (Neden?) | [Davacı varislere] Verilmesinden (Ne?) | Yemin hakkı (Ne zaman?) | Kendi yeminlerinden sonra

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

Sakının (Kimden?) | Allah’tan (Daha?) | Ve dinleyin | Allah | Hidayet etmez (Kimi?) | Kavmi (Öyle kavim ki) | Fasıklar

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْۜ قَالُوا لَا عِلْمَ

O gün ki | Toplar (Kim?) | Allah (Kimi?) | Peygamberleri | Ve der: | Neyle | Size cevap verildi | Onlar derler ki: | Hiç bir bilgi yoktur (Kim için?)

لَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى

Bizim için | Kuşkusuz sen | Asıl sen (Kimsin?) | Bütün gizlilikleri hakkıyla bilen | Hani | Demişti (Kim?) | Allah | Ey İsa! (Kimdir O?)

ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ

Meryemoğlu | Hatırla (Neyi?) | Benim nimetimi (Kime olan?) | Sana | Ve annene olan | Hani

اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًاۚ

Seni desteklemiştim (Neyle?) | Ruhul Kudüs ile | Konuşuyordun (Kimle?) | İnsanlarla (Nerede konuşuyordun?) | Beşikte (Daha?) | Ve yetişkinken

وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَۚ

Ve hani | Sana öğretmiştim (Neyi?) | Kitabı (Daha?) | Hikmeti (Daha?) | Tevrat'ı (Daha?) | Ve İncil'i (Daha?)

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا

Ve hani | Sen yapıyordun (Neden?) | Çamurdan (Ne?) | Kuş sureti gibi bir şey (Neyle yapıyordun?) | Benim iznimle | Sonra üflüyordun (Neye?) | Ona

فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيۚ وَاِذْ

O da oluyordu (Ne?) | Kuş (Neyle?) | Benim iznimle | Ve sen iyileştiriyordun (Kimi?) | Anadan doğma körü (Daha?) | Ve alacalıyı (Neyle?) | Benim iznimle | Ve hani

تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَٓائِيلَ عَنْكَ

Çıkarıyordun (Neyi?) | Ölüleri (Neyle?) | Benim iznimle | Ve hani | Ben engellemiştim (Kimi?) | İsrailoğullarını (Kimden?) | Senden (Hangi vakitte?)

اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا

Onlara getirdiğin vakitte (Neyi?) | Açık delileri | Bunun üzerine dedi (Kim?) | O kimseler ki | Küfre girdiler (Kimlerden?) | Onlardan (Ne dedi?) | Bu değildir

اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّنَ اَنْ اٰمِنُوا

Ancak bir sihirdir (Öyle sihir ki?) | Apaçık | Ve hani | Vahyetmiştim (Kime?) | Havarilere (Ne diye?) | İman edin diye (Kime?)

بِي وَبِرَسُولِيۚ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

Bana (Daha?) | Ve Resûlüme | Onlar da demişti ki | İman ettik | Şahit ol ki | Şüphesiz biz (Neyiz?) | Müslümanlarız

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ

Hani | Demişti ki (Kim?) | Havariler | Ey İsa! (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Güç yetirebilir mi? (Kim?) | Senin Rabbin (Neye?)

اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

İndirmeye (Nereye?) | Üzerimize (Ne?) | Bir sofra (Nereden?) | Gökten | Dedi | Korkun (Kimden?) | Allah'tan | Şayet iseniz (Ne iseniz?)

مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا

Müminler | Dediler ki: | Biz istiyoruz (Ne istiyoruz?) | Yemeyi (Neyden?) | Ondan (Daha neyi istiyoruz?) | Ve mutmain olsun (Ne?) | Kalplerimiz (Daha neyi istiyoruz?)

وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

Ve bilelim ki | Şunu | Kuşkusuz sen bize doğru söyledin (Daha neyi istiyoruz?) | Ve biz olalım | Onun üzerine (Kimlerden?) | Şahitlerden

109. O gün ki, Allah bütün peygamberleri toplayacak da "Size ne cevap verildi?" buyuracak. Onlar da: "Bizim bilgimiz yok, gaybları en iyi bilen sensin sen." diyecekler.

110. Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve anana olan nimetimi düşün, hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun. Ve hani sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. Ve hani benim iznimle çamurdan kuş biçimi gibi bir şey tasarlıyordun, içine üflüyordun da benim iznim ile bir kuş oluveriyordu. Hem anadan doğma körü ve alaca hastasını benim iznimle iyi ediyordun ve hani ölüleri benim iznimle hayata çıkarıyordun. Ve hani onlara o açık mucizeleri getirdiğinde, içlerinden inkâr edenler: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." demişlerdi de, senden İsrailoğullarını savuşturmuştum.

111. Ve hani Havarilere: "Bana ve peygamberime iman edin!" diye emretmiştim, onlar da: "İman ettik, bizim şüphesiz Müslüman olduğumuza şahit ol!" demişlerdi.

112. Bir zamanlar Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?" demişlerdi. İsa da: "İnanıyorsanız, Allah'tan korkun!" dedi.

113. Onlar: "Biz istiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın da senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona şahitlik edenlerden olalım." dediler.

114. Meryem oğlu İsa şöyle yalvardı: "Allahım! Ey bizim yegâne Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, önce ve sonra gelenlerimiz için, bir bayram ve kudretinden bir nişane olsun! Bizleri rızıklandır. Sen rızık verenlerin en hayırlısısın!"

115. Allah buyurdu ki: "Ben onu sizlere elbette indiririm. Fakat bundan sonra içinizden her kim nankörlük ederse, ben ona kâinatta hiç kimseye yapmayacağım bir azap ile azap ederim.

116. Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen mi dedin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki ilah edinin." diye? "Haşa, dedi, sen her türlü eksikliklerden münezzehsin ya Rab! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söyledimse elbette bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin zatında olanı bilmem! Şüphesiz ki sen, gaybları en iyi bilensin.

117. Sen bana ne emrettinse, ben onlara ancak onu söyledim. Hep "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!" dedim. Ve aralarında bulunduğum müddetçe üzerlerinde şahit idim. Ne zaman ki beni içlerinden aldın, onları gözetleyen yalnız sen kaldın. Zaten sen her şeye şahitsin.

118. Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki, onlar senin kullarındırlar. Eğer onları bağışlarsan yine şüphe yok ki, sen çok güçlü ve hikmet sahibisin."

119. Allah buyurur ki: "İşte bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için altlarından ırmaklar akan, içlerinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı. İşte o büyük kurtuluş budur.

120. Bütün o göklerin, yerin ve bunlarda ne varsa hepsinin mülkü Allah'ındır. Ve O, her şeye kâdir, daima kâdirdir.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ

Dedi (Kim?) | İsa (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Ey Allahım! | Ey Rabbimiz! | İndir (Nereye?) | Üzerimize (Ne?) | Bir sofra (Nereden?) | Gökten (Öyle ki)

تَكُونُ لَنَا عِيداً لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

Olacak (Kim için?) | Bizim için (Ne olacak?) | Bayram (Kim için?) | Önce gelenlerimiz için (Daha kim için?) | Sonra gelenlerimiz için (Daha ne olacak?) | Ve açık bir delil (Kim tarafından?) | Senin tarafından | Ve bizi rızıklandır | Zaten sen (Kimsin?)

خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ

Rızık verenlerin en hayırlısısın | Dedi ki (Kim?) | Allah | Şüphesiz ben (Neyim?) | Onu indiriciyim (Kime?) | Sizin üzerinize | Artık kim | Küfrederse (Ne zaman?) | Bundan sonra (Kimden?) | Sizin içinizden

فَاِنّ۪ٓي اُعَذِّبُهُ عَذَاباً لَٓا اُعَذِّبُهُٓ اَحَداً مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ

Muhakkak ki ben | Gerçekten ona azap edeceğim (Nasıl?) | Öyle bir azapla ki | Onunla azap etmem (Kime?) | Hiç kimseye (Neden?) | Alemlerden | Ve hani | Demişti: (Kim?) | Allah

يَا ع۪يسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ

Ey İsa! (Kimdir O?) | Meryem oğlu | Sen mi | Dedin? (Kime?) | İnsanlara (Ne diye?) | Beni edinin diye (Daha kimi?) | Ve annemi (Ne edinin?) | İki ilah (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ٓي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِحَقٍّۜ

Allah'tan başka | Dedi ki: | Seni bütün noksanlıktan tenzih ederim | Doğru olmaz (Kime?) | Bana (Ne?) | Demem (Neyi?) | O şeyi ki | Olmadı (Kim için?) | Benim için (Ne?) | Hak

اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُۜ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَٓا اَعْلَمُ مَا

Eğer ben isem (Ne?) | Onu söylemişsem | Kuşkusuz | Onu bilmişsindir | Sen bilirsin (Neyi?) | O şeyi ki | İçimdedir | Halbuki ben bilemem (Neyi?) | O şeyi ki (Neredeydir?)

ف۪ي نَفْسِكَۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَٓا اَمَرْتَن۪ي بِه۪ٓ

Senin zatındadır | Kuşkusuz sen | Sensin (Kimsin?) | Bütün gizlilikleri hakkıyla bilen | Ben demedim (Kime?) | Onlara | Ancak o şeyi [dedim] ki | Bana sen emrettin (Neyi?) | Onu

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يداً مَا دُمْتُ ف۪يهِمْۚ

İbadet edin diye (Kime?) | Allah'a (Öyle Allah ki) | Benim Rabbim (Daha?) | Ve sizin Rabbiniz olan | Ve ben idim (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Şahit (Ne müddetçe?) | Olduğum müddetçe (Nerede?) | Onların içinde

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْۜ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

Ne zaman ki | Beni [Katına] aldın | Sen oldun (Ne oldun?) | Gözetleyici (Kimi?) | Onları | Ve sen (Neye?) | Her şeye (Nesin?)

شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ

Şahitsin | Eğer onlara azap edersen | Kuşkusuz onlar (Nedir?) | Senin kullarındır | Eğer sen mağfiret edersen (Kime?) | Onlara | Kuşkusuz sen

اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ

Asıl sen (Kimsin?) | Aziz olan | Hikmet sahibisin | Dedi ki; (Kim?) | Allah | Bu (Nedir?) | Fayda verdiği gündür (Kime?) | Sadık kimselere (Ne fayda verecek?)

صِدْقُهُمْۜ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا

Doğrulukları | Onlar için vardır (Ne?) | Cennetler | Ki akmaktadır (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Ne kadar?)

اَبَداًۜ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ

Ebediyyen | Razı olmuştur (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan | Onlar da razı olmuştur (Kimden?) | Ondan | İşte bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki?) | Büyük | Allah'a aittir (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّۜ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü | Ve o şeylerin mülkü ki (Nerededir?) | Onların içindedir | Ve O (Neye?) | Her şeye (Nedir?) | Gücü yetendir

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْاَنْعَامِ آيَاتُهَا ١٦٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

Bütün hamdler (Kime aittir?) | Allah'a aittir | Öyle Allah ki | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri | Ve kıldı (Neyi?) | Karanlıkları (Daha?)

وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝١ هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ

Ve aydınlığı | Sonra | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | [Putları] Denk tutarlar | O | Öyle Allah'tır ki | Sizi yarattı (Neden?)

مِنْ طٖينٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

Çamurdan | Sonra | Belirledi (Ne?) | Bir müddet | Bir müddet ki | Tayin edilmiş (Nerede?) | Onun katında | Sonra | Siz | Kuşkuya kapılırsınız

۝٢ وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوَاتِ وَفِى الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ

O (Nedir?) | Allah'tır (Nerede Allah'tır?) | Göklerde (Daha?) | Ve yerde | O bilir (Neyi?) | Sizin gizlinizi (Daha?) | Ve sizin aşikarınızı

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝٣ وَمَا تَأْتٖيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا

Ve O bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz işliyorsunuz | Onlara gelmiyor (Ne?) | Bir ayet (Öyle ayet ki) | Rablerinin ayetlerinden | Ancak onlar oldular

عَنْهَا مُعْرِضٖينَ ۝٤ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتٖيهِمْ

O ayetlerden (Ne oldular?) | Yüz çeviriciler | Muhakkak ki yalanladılar (Neyi?) | Hakkı (Ne zaman?) | Onlara geldiği zaman | Yakında onlara gelecektir (Ne?)

اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ۝٥ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

O şeyin haberleri ki | Onlar idiler | Onu (Ne idiler?) | Alaya alıyorlardı | Onlar görmediler mi? | Nicesini helak ettik (Neden?)

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ

Onlardan öncekilerden (Neden olan öncekiler?) | Kavimlerden | Onları yerleştirdik (Nerede?) | Yeryüzünde | Yerleştirmediğimiz kadar (Kimi?) | Sizi

وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْرٖى

Ve gönderdik (Neyi?) | Yağmuru | Onların üzerine (Ne halde?) | Sağanak halinde | Ve kıldık (Neyi?) | Nehirleri (Ne kıldık?) | Akar (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرٖينَ

Altlarından | Ve onları helak ettik (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle | Ve yetiştirdik | Onlardan sonra (Ne?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Başkaları olan

۝٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فٖى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْدٖيهِمْ لَقَالَ

Eğer indirseydik | Senin üzerine (Ne?) | Bir kitap (Nerede?) | Kağıtta | Sonra ona dokunsalardı (Ne ile?) | Elleriyle | Muhakkak derdi (Kim?)

الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌ ۝٧ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ

O kimseler ki | İnkar ettiler (Ne derlerdi?) | Bu değildir | Ancak bir sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Ve onlar dediler (Ne dediler?) | Keşke indirilseydi

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِىَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝٨

Onun üzerine (Ne?) | Bir melek | Ve eğer indirseydik (Ne?) | Bir melek | Elbette bitirilmiş olurdu (Ne?) | İş | Sonra da | Göz açtırılmazlardı

EN‘ÂM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
165 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Sonra da hakkı tanımayanlar bunları kendilerini yaratana denk tutuyorlar.

2. Sizi çamurdan yaratan, sonra size bir ecel takdir eden O'dur. Tayin edilmiş bir ecel de O'nun katındadır. Sonra da siz daha şüphe mi ediyorsunuz!

3. Hâlbuki O, göklerde de Allah, yerde de... Sizin içinizi de bilir, dışınızı da. Daha ne kazanacaksınız onu da bilir.

4. Böyle iken, onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyiversin, mutlaka ondan yüz çevirirler.

5. İşte apaçık gerçek kendilerine geldiği zaman da: " Yalan" dediler. Fakat yakında onlara ne ile alay etmekte olduklarının haberleri gelecek.

6. Onlardan önce kaç nesil helak ettiğimizi görmediler mi? Bu yerde onlara size vermediklerimizi vermiş, üzerlerine göğü bol bol salıvermiştik, ırmakları ayaklarının altından akar bir hale getirmiştik. Öyle iken onları günahları yüzünden helak ettik de arkalarından yeni bir nesil olarak, başkalarını var ettik.

7. Sana kâğıt üzerine yazılmış olarak bir kitap indirseydik, onlar da onu elleriyle yoklasaydılar, kuşkusuz o küfürlerinde inat edenler yine: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir." diyeceklerdi.

8. Bir de: "Şuna bir melek indirilse de görsek?" diyorlar. Eğer öyle bir melek indirseydik, muhakkak iş bitirilmiş olur, kendilerine bir an bile göz açtırılmazdı.

9. Kendisini bir melek de yapsaydık, yine onu bir erkek kılacak ve onları yine düştükleri şüpheye düşürecektik.

10. Andolsun ki, (Ey Muhammed!), senden önce gönderilen peygamberlerle de eğlenildi. Fakat o eğlendikleri hak, o maskaralığı yapanları çepeçevre kuşatıverdi.

11. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da o peygamberlere yalancı diyenlerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın!"

12. De ki: "Şu göklerdeki ve yerdeki kimin?" "Allah'ındır!" de. O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Kuşkusuz sizi kıyamet gününde toplayacak. Bunda şüpheye yer yok. Kendilerine yazık edenler iman etmezler.

13. Hâlbuki gecede, gündüzde barınan ne varsa O'nundur. Ve işiten, bilen ancak O.

14. De ki: "O göklerin ve yerin yaratanı olan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim? Hâlbuki, O besliyor, kendisi ise beslenmekten münezzehtir." De ki: "Ben gerçekten Müslümanların birincisi olmakla emrolundum ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!" (buyruldu.)

15. De ki: "Ben Rabbime isyan edecek olursam, gerçekten büyük bir günün azabından korkarım."

16. O gün kimden azap giderilirse, işte Allah onu rahmetiyle bağışlamıştır. Ve işte apaçık kurtuluş budur.

17. Eğer Allah sana bir keder dokundurursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir iyilik dokundurursa, yine O, her şeye gücü yetendir!

18. Kullarının üstünde yegâne tasarruf sahibi O, hakîm (hikmet sahibi) O, habîr (herşeyden haberdar) O.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ	مَلَكًا	لَجَعَلْنَاهُ	رَجُلًا	وَلَلَبَسْنَا	عَلَيْهِمْ	مَا
Şayet onu kılsaydık (Ne kılsaydık?)	Bir melek	Onu elbet kılardık (Ne kılardık?)	Bir adam	Ve elbet karıştırırdık (Kime?)	Onlara (Neyi?)	O şeyi ki

يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾	وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ	بِرُسُلٍ	مِنْ قَبْلِكَ	فَحَاقَ	بِالَّذِينَ
Onlar [onu] karıştırıyorlar	Muhakkak ki alay edildi (Kimle?)	Peygamberlerle	Senden önceki	Çepeçevre kuşattı (Kimi?)	O kimseleri ki

سَخِرُوا	مِنْهُمْ	مَا	كَانُوا	بِهِ	يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾	قُلْ	سِيرُوا
Alay ettiler (Kimlerden?)	Onlardan (Ne kuşattı?)	O şey ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	O şeyi	Alaya alıyorlar	De ki	Dolaşın (Nerede?)

فِي الْأَرْضِ	ثُمَّ	انْظُرُوا	كَيْفَ كَانَ	عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
Yeryüzünde	Sonra	Bakın	Nasıl olmuş (Ne?)	Yalanlayanların akıbeti

قُلْ	لِمَنْ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضِ	قُلْ	لِلّٰهِ	كَتَبَ
De ki	Kime aittir (Ne?)	Ol şey ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve yerdedir	De ki	Allah'a aittir	[O Allah] yazdı

عَلٰى نَفْسِهِ	الرَّحْمَةَ	لَيَجْمَعَنَّكُمْ	اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ	لَا رَيْبَ	فِيهِ
Kendisine (Neyi yazdı?)	Rahmeti	Sizi elbette toplayacaktır	Kıyamet gününe	Şüphe yoktur (Nerede?)	Onda

اَلَّذِينَ	خَسِرُوا	اَنْفُسَهُمْ	فَهُمْ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾	وَلَهُ	مَا	سَكَنَ
O kimseler ki	Yazık ettiler (Kime?)	Kendilerine	İşte onlar	İman etmezler	Onun için vardır (Ne?)	O şey ki	Barındı

فِي الَّيْلِ	وَالنَّهَارِ	وَهُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾	قُلْ	اَغَيْرَ اللّٰهِ
Gecede (Daha?)	Ve gündüzde	O [Allah] (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	De ki	Allah'tan başkasını mı?

اَتَّخِذُ	وَلِيًّا	فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضِ	وَهُوَ	يُطْعِمُ	وَلَا يُطْعَمُ
Edineyim (Ne?)	Dost/sahip (Öyle Allah ki?)	Göklerin yaratıcısı (Daha?)	Ve yerin	O [Allah]	Doyurur	Ama kendisi doyurulmaz

قُلْ	اِنِّي	اُمِرْتُ	اَنْ اَكُونَ	اَوَّلَ مَنْ	اَسْلَمَ	وَلَا تَكُونَنَّ
De ki	Muhakkak ki ben	Emredildim (Ne ile?)	Olmamla (Ne?)	O kimselerin ilki ki	Müslüman oldu	Sakın olmayasın (Kimlerden?)

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾	قُلْ	اِنِّي	اَخَافُ	اِنْ عَصَيْتُ	رَبِّي
Şirk koşanlardan	De ki	Muhakkak ki ben	Korkarım	Şayet isyan edersem (Kime?)	Rabbime (Neden korkarım?)

عَذَابَ يَوْمٍ	عَظِيمٍ ﴿١٥﴾	مَنْ	يُصْرَفْ	عَنْهُ	يَوْمَئِذٍ	فَقَدْ رَحِمَهُ	وَذٰلِكَ
Bir günün azabından ki	Pek büyük	Her kim ki	Döndürülür (Kimden?)	O azaptan (Ne zaman?)	O günde	Muhakkak ki Allah ona rahmet etmiştir	İşte bu (Nedir?)

الْفَوْزُ	الْمُبِينُ ﴿١٦﴾	وَاِنْ يَمْسَسْكَ	اللّٰهُ	بِضُرٍّ	فَلَا كَاشِفَ
Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)	Apaçık	Eğer sana dokundurursa (Kim?)	Allah (Ne?)	Bir zararı	Açan olmaz (Neyi?)

لَهُ	اِلَّا هُوَ	وَاِنْ يَمْسَسْكَ	بِخَيْرٍ	فَهُوَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ
Onu	Ancak O [Allah] olur	Eğer sana dokundurursa (Ne?)	Bir hayrı	O (Nedir?)	Her şeye	Gücü yetendir

﴿١٧﴾ وَهُوَ	الْقَاهِرُ	فَوْقَ عِبَادِهِ	وَهُوَ	الْحَكِيمُ	الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾
O (Nedir?)	Kâhirdir (Nerede?)	Kullarının üstünde	O	Hikmet sahibidir	Her şeyden haberdardır

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِىَ

De ki | Hangi şey | Daha büyüktür? (Ne bakımdan?) | Şahitlik bakımından | De ki | Allah (Nedir?) | Şahittir (Nerede?) | Benim aramla | Sizin aranızda | Ve vahyedildi (Kime?)

اِلَىَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ

Bana (Ne?) | Bu Kur'an (Niçin?) | Sizi uyarmam için (Ne ile?) | Onunla (Daha kimi uyarmam için?) | Ve o kimseyi ki | [Kendisine] Ulaştı | Yoksa siz mi? | Şahitlik ediyorsunuz (Neye?)

اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَٓا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِى

Allah ile birlikte olduğuna (Ne?) | İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Başkaca | De ki | Ben şahitlik etmem | De ki | Muhakkak ki o [Allah] (Nedir?) | Bir ilahtır ki | Tek | Ve muhakkak ki ben

بَرِٓیءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ

Uzağım (Neden?) | O şeyden ki | Siz ortak koşuyorsunuz | O kimseler ki | Biz onlara verdik (Neyi verdik?) | Kitabı | Onlar onu tanırlar | Tanıdıkları gibi (Kimi?)

اَبْنَاءَهُمْ اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ

Çocuklarını | O kimseler ki | Yazık ettiler (Kime?) | Kendilerine | İşte onlar | İman etmezler | Kim? | Daha zalimdir (Kimden?)

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

O kimseden ki | İftira attı (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Bir yalanı | Ya da | Yalanladı (Neyi?) | Onun ayetlerini | Durum şu ki | Kurtuluşa eremez (Kim?) | Zalimler

﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا اَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ

Onları toplayacağımız günü [hatırla] (Nasıl toplayacağımız?) | Hep birlikte | Sonra | Diyeceğiz (Kime?) | O kimselere ki | Ortak koştular (Ne diyeceğiz?) | Nerede ortak koştuklarınız?

اَلَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا

Onlar ki | Siz sürekli idiniz (Ne idiniz?) | [Ortak olduğunu] iddia ediyordunuz | Sonra | Olmadı | Onların fitneleri | Ancak demeleri oldu (Ne demeleri?)

وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ

Vallahi ey Rabbimiz | Biz olmadık (Ne?) | Müşrikler | Bak! | Nasıl yalan söylediler | Nefisleri aleyhine | Ve zail oldu

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا

Onlardan (Ne?) | O şey ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | İftira ediyorlar | Ve onlardan vardır (Kim?) | O kimse ki | Kulak verir (Kime?) | Sana | Ve kıldık

عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِى اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

Onların kalpleri üzerinde (Ne?) | Örtüler | Onu anlamalarına [engel olmak için] | Ve kulaklarında da (Ne kıldık?) | Ağırlık | Şayet onlar görse (Neyi?) | Her ayeti

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا

İnanmazlar (Neye?) | Onlara | Sana geldikleri zaman da | Seninle tartışırlar | Derler (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular | Olmadı (Ne?) | Bu

اِلَّٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ يُهْلِكُونَ

Ancak | Öncekilerin masalları [oldu] | Onlar | Engelliyorlar | Ondan | Ve uzaklaşırlar | Ondan | Helak etmiyorlar

اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

Ancak | Kendilerini [helak ediyorlar] | Ve bunun farkına varmıyorlar | Şayet bir görseydin | O zaman ki | Durduruldular (Neye karşı?) | Ateşe karşı | Ve dediler

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

Ne olaydı bize! | Döndürüleydik | Yalanlamayaydık (Neyi?) | Rabbimizin ayetlerini | Ve olaydık (Kimlerden?) | Müminlerden

19. De ki: "Şahitliği en büyük olan hangi şeydir?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahittir. Ve bu Kur'an bana vahyolundu ki, sizi ve her kime ulaşırsa onu bununla uyarayım. Siz Allah ile beraber diğer ilâhlar olduğuna gerçekten şahitlik mi ediyorsunuz? De ki: "Ben şahitlik etmem!" De ki, gerçek ancak şu: "O bir tek ilahtır ve şüphesiz ben sizin ortak koştuklarınızdan tamamen uzağım!"

20. Kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin bilginleri, o peygamberi kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ancak kendilerine yazık edenler iman getirmezler.

21. Allah'a iftira ederek yalan uyduran veya O'nun âyetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki zalimler kurtuluşa ermezler.

22. Hele hepsini mahşerde toplayacağımız, sonra da o Allah'a ortak koşanlara: "Hani nerede o sizin iddia ettiğiniz ortaklarınız?" diyeceğimiz gün.

23. Sonra başka bahane bulamayacaklar, sadece şöyle diyecekler: "Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki, vallahi bizler müşrik değildik."

24. Bak vicdanlarına karşı nasıl yalan söylediler! O uydurdukları ilahlar da kendilerinden kaybolup gitti!

25. İçlerinden kimi de seni Kur'an okurken dinlerler. Fakat biz kalplerine onu zevkiyle anlamalarına engel kabuklar geçirmişizdir. Kulaklarında da bir ağırlık vardır. Her mucizeyi görseler de iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde, seninle tartışmaya kalkışarak, o hak tanımaz kâfirler: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." derler.

26. Diğerleri ise, hem ona yaklaşmaktan alıkoyarlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Ve böylece sadece kendilerini helak ederler de farkına varmazlar!

27. Ateşin başında durdurulup da: "Ah! Ne olurdu geri döndürülsek de Rabbimizin âyetlerini inkâr etmeyip, mü'minlerden olsaydık!" dediklerini bir görsen!

28. Hayır! Daha önce gizleyip durdukları karşılarına çıktı da ondan. Geri çevirselerdi yine o yasklandıkları o kötülüğe mutlaka döneceklerdi. Şüphesiz onlar yine yalancılardır.

29. Yine dönüp: "Hayat sadece dünya hayatımızdan ibaret, biz bir daha dirilecek değiliz." diyeceklerdi.

30. Hem görsen onları, Rablerinin huzuruna durdukları zaman! O: Nasıl, şu gördüğünüz gerçek değilmiymiş? diyecek. Onlar da: "Rabbimize yemin olsun ki, evet !" diyecekler. O zaman: "İnkâr etmenizin cezası olarak azabı tadın!" buyuracak.

31. Allah'ın karşısına çıkacaklarını inkâr eden kimseler, gerçekten zarara uğramışlardır. Nihâyet kıyamet günü gelip ansızın kendilerini bastırıverince: "Hayatta yaptığımız hatalardan dolayı eyvah bize!" derler. İşte o zaman günahlarını sırtlanmış götürüyorlardır. Bak ne kötü yükler götürüyorlar!

32. Dünya hayatı bir oyundan, bir oyalanmadan başka nedir? Ahiret yurdu ise elbette korunan muttakiler için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

33. Andolsun ki, söyledikleri sözün seni gerçekten incittiğini biliyoruz. Bununla beraber onların yalancı dedikleri sen değilsin. Fakat zalimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce gönderilen peygamberler de yalanlandılar. Kendilerine yardımımız gelinceye kadar yalanlanmalarına ve eziyete uğramalarına karşı sabrettiler. Öyle ya, Allah'ın sözlerini ve vaadlerini değiştirebilecek hiçbir kuvvet yoktur! Andolsun ki, sana peygamberlerin kıssalarından haber de geldi.

35. Eğer onların sırt çevirmeleri sana çok ağır geliyorsa; haydi, kendi kendine yerin dibine inecek bir baca veya göklere çıkacak bir merdiven arayıp da onlara bambaşka bir mucize getirmeye gücün yettiği takdirde hiç durma! Allah dileseydi, elbette onları hidâyet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma!

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا

Bilakis | Açığa çıktı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | O şey ki | Onlar idiler (Ne?) | Saklıyorlar (Ne zaman?) | Bundan önce | Şayet onlar döndürülseler | Onlar elbette dönerlerdi (Neye?) | O şeye ki

نُهُوا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُٓوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا

Nehyedildiler (Neden?) | O şeyden | Ve muhakkak ki onlar (Nedir?) | Elbette yalancılardır | Ve onlar dediler | Olmadı | O | Ancak | Bizim dünya hayatımız [oldu]

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْ قَالَ

Ve biz olmadık (Ne?) | Dirilecek kimseler | Şayet sen görseydin (Neyi?) | O anı ki | Durduruldular | Rablerinin huzurunda | Der

اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

Bu değil miymiş? (Ne?) | Hak | Onlar derler ki | Evet, öyledir | Rabbimize yemin olsun | O der | Tadın o zaman (Neyi?) | Azabı (Ne sebebiyle?)

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ حَتّٰٓى

Olmanız sebebiyle (Ne olmanız?) | İnkar ediyorsunuz | Muhakkak ki hüsrana uğradı (Kim?) | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Allah'la karşılaşmayı | Tâ ki

اِذَا جَٓاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا

Onlara geldiğinde (Ne?) | Vakit | Ansızın | Onlar derler | Ey hasretimiz (Neye?) | Yaptığımız kusurlara (Nerede?) | Orada

وَهُمْ يَحْمِلُونَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

Halbuki onlar | Yükler (Neyi?) | Günahlarını (Nereye?) | Sırtlarının üzerine | Agah olun! | Ne kötü oldu! (Ne?) | O şey ki | Yükleniyorlar [onu]

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

Dünya hayatı olmadı | Ancak | Bir oyun | Ve bir oyalanma [oldu] | Ve elbette ahiret yurdu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimseler için ki | Takva sahibi oluyorlar

اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ

Hala akıl etmiyor musunuz? | Muhakkak ki | Biz biliyoruz | Durum şu ki | Gerçekten seni üzüyor (Ne?) | O şey ki | Onlar diyorlar | Halbuki onlar

لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ

Seni yalanlamıyorlar | Şu kadarı var ki zalimler | Allah'ın ayetlerini | İnkar ediyorlar | And olsun ki

كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُوذُوا حَتّٰٓى اَتٰيهُمْ

Yalanlandı (Kim?) | Peygamberler (Öyle peygamberler ki?) | Senden önceki | Onlar sabrettiler (Neye?) | Yalanlanmalarına | Ve eziyet edilmelerine | Nihayet onlara geldi (Ne?)

نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَٓاءَكَ مِنْ نَبَاِ۬ى الْمُرْسَلِينَ

Bizim yardımımız | Değiştirebilecek kimse yoktur (Neyi?) | Allah'ın kelimelerini | And olsun ki | Sana geldi (Neden?) | Peygamberlerin haberlerinden [bir kısmı]

﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ

Şayet ağır geldiyse (Kime?) | Sana (Ne?) | Onların yüz çevirmeleri | Bu durumda güç yetirirsen (Neye?) | Arayıp-bulmaya (Ne bulmaya?)

نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَٓاءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ

Bir tünel (Nerede?) | Yeryüzünde | Ya da | Bir merdiven [bulmaya] (Nereye?) | Gökyüzüne | Ki böylece onlara getiresin (Ne?) | Bir mucize

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Elbette onları toplardı | Hidayet üzerine | Sakın olmayasın (Kimlerden?) | Cahillerden

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ

Allah'ın davetini ancak kabul eder (Kim?) | O kimseler ki | Dinlerler | Ölüler ise | Onları diriltir (Kim?) | Allah | Sonra

إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

O'na | Döndürülürler | Ve dediler ki | Keşke indirilseydi ya! | Onun üzerine (Ne?) | Bir mucize (Nereden?) | Rabbinden | De ki | Allah elbette (Nedir?)

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ

Kadirdir (Neye?) | İndirmeye (Ne indirmeye?) | Bir ayet | Fakat onların çoğu | Bilmezler | Hiçbir canlı yoktur

فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ

Yeryüzünde | Ve hiçbir kuş da yoktur (Öyle kuş ki?) | Uçuyor (Ne ile?) | İki kanadıyla | Ancak onlar (Nedir?) | Ümmetlerdir (Öyle ümmetler ki?) | Sizler gibi

مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

Biz eksik etmedik | Kitapta | Hiçbir şeyi | Sonra nihayet | Rablerine | Toplanacaktırlar

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ

O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | Onlar sağırdırlar | Ve dilsizdirler (Onlar ne oldukları halde?) | Karanlıklarda | Her kimi | Dilerse (Kim dilerse?)

اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ

Allah | Onu saptırır | Her kimi de | Dilerse | Onu kılar | Bir yol üzere (Öyle yol ki?) | Dosdoğru | De ki

أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ

Kendiniz için ne dersiniz? | Şayet size gelse (Ne?) | Allah'ın azabı | Ya da | Size gelse (Ne?) | Kıyamet | Allah'tan başkasına mı?

تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا

Yakarırsınız? | Şayet siz iseniz (Ne?) | Doğru kimseler | Bilakis | Yalnız O'na | Yakarırsınız | O da kaldırır (Neyi?) | O şeyi [belayı] ki

تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

Dua ediyorsunuz (Kime?) | Ona | Eğer isterse | Unutursunuz | O şeyleri ki | [Onları Allah'a] ortak koşuyorsunuz | And olsun ki | Gönderdik (Kime?)

إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

Ümmetlere (Öyle ümmetler ki?) | Senden önceki | Biz onları yakalayıverdik (Neyle?) | Sıkıntılarla (Daha?) | Zorluklarla | Tâ ki onlar

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ

Yalvarsınlar | Hiç olmazsa | Onlara geldiğinde | Azabımız | Yalvarsaydılar ya! | Şu kadarı var ki | Kaskatı oldu (Ne?)

قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

Onların kalpleri | Ve süsledi (Kime?) | Onlara (Kim?) | Şeytan (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

Ne zaman ki unuttular (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar hatırlatıldılar (Ne ile?) | O şey ile | Böylece biz açtık | Onların üzerine (Neyi?) | Her şeyin kapısını

حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

Nihayet ferahlandıkları vakit (Ne ile?) | O şeyle ki | Kendilerine verildi | Onları yakalayıverdik (Nasıl?) | Ansızın | Birde bakarsın ki onlar (Nedir?) | Ümitsizdirler

36. Sadece işitmesi olanlar davete icabet ederler. Ölülere gelince, onları Allah diriltir, sonra hepsi O'nun huzuruna çıkarılırlar.

37. Durmuşlar da: "Ona bambaşka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Şüphesiz Allah öyle bir mucizeyi indirip durmaya gücü yeter, fakat çoğu bilmezler!"

38. Hem yerde debelenen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar! Biz kitapta hiçbir eksik bırakmamışızdır. Sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar.

39. Âyetlerimize yalan diyenler, karanlıklar içinde kalmış birtakım sağırlar ve dilsizlerdir. Allah, kimi dilerse onu şaşırtır, kimi de dilerse bir doğru yol üzerinde bulundurur.

40. De ki: "Bir düşünür müsünüz kendinizi? Allah'ın azabı başınıza gelse veya kıyamet başınıza kopsa, Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer doğru söylüyorsanız söyleyin bakalım!"

41. Doğrusu yalnız O'na dua edersiniz de dilerse O, feryat ettiğiniz belayı üzerinizden kaldırır. Ve o an siz, o ortak koştuklarınızın hepsini unutursunuz.

42. Andolsun ki, senden önce bir takım ümmetlere de peygamberler gönderdik; dinlemediler. Yalvarsınlar diye onları yokluk ve sıkıntı ile sıktık.

43. Hiç olmazsa, kendilerine böyle baskımız geldiği zaman yalvarsaydılar bari. Ve lâkin kalpleri katılaşmış, şeytan da her ne yapıyorlarsa kendilerine süslü göstermişti.

44. Bu nedenle yapılan uyarıları unuttular, üzerlerine her şeyin kapılarını açıverdik. Nihâyet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlik ile tam ferahlandıkları sırada, ansızın tuttuk kendilerini yakalayıverdik! Bir de bakarsın ki, hepsi bir anda bütün ümitlerinden mahrum kaldılar.

45. Artık o zulmedip duran kavmin kökü kesilmişti. Hamdolsun Allah'a, o âlemlerin Rabbine...

46. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alıverir ve kalplerinizi mühürleyiverirse, kimdir Allah'tan başka bir ilâh ki, onu size getirip verecek?" Bak biz âyetlerimizi nasıl evirip çevirip türlü biçimlere sokuyoruz? Sonra da onlar (bu âyetlerden) nasıl yüz çeviriyorlar?

47. De ki: "Söyleyin bakayım, şayet Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan başınıza geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helak olacak?"

48. Biz o gönderilen peygamberleri ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Onun için kim iman edip iyilik yolunu tutarsa, onlara korku yoktur ve üzülecekler onlar değildir.

49. Âyetlerimize yalan diyenler, fasıklığı adet edindikleri için kendilerine azap dokunacaktır.

50. De ki: "Ben size, "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır." Demem, gaybı da bilmem. Size: "Ben meleğim." de demem. Ben ancak bana verilen vahye uyarım." De ki: "Kör ile gören bir olur mu? Artık bir düşünmez misiniz?

51. Hem bununla Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları uyar. Öyle ki, kendileri için O'nun huzurunda ne bir dost ne de bir şefaatçi yok. Umulur ki onlar korunurlar.

52. Ve Rablerinin rızasını (cemalini) isteyerek, sabah-akşam O'na dua edenleri yanından kovayım deme! Sana onların hesabından bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki, çaresizleri kovup da zalimlerden olasın.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
Kesildi (Ne?) | Kavmin ardı | Öyle kavim ki | Zulmettiler | Ve hamd (Nedir?) | Allah'a aittir (Öyle Allah ki?) | Alemlerin rabbi olan

﴿٤٥﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
De ki | Ne dersiniz? | Eğer Allah alsa (Neyi?) | Kulaklarınızı (Daha?) | Ve gözlerinizi | Ve mühür vursa (Nereye?)

عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
Kalplerinizin üstüne | Hangi ilah | Allah'tan gayrı | Size getirir | O şeyi | Bak | Nasıl | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?)

الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ
Ayetleri | Sonra onlar | Uzaklaşıyorlar | De ki | Kendiniz için ne dersiniz? | Şayet gelse (Ne?) | Allah ın azabı

بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾
Ansızın | Ya da açıkça | Helak olur mu? | Ancak [helak olur] | Kavim (Öyle kavim ki) | Zalimler

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ
Biz göndermiyoruz (Kimi?) | Peygamberleri | Ancak müjdeleyiciler olarak [gönderiyoruz] | Ve uyarıcılar olarak | Her kim iman ederse | Ve halini düzeltirse

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
Korku yoktur (Kime?) | Onlara | Ve onlar olmazlar (Ne olmazlar?) | Üzülürler | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi

يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ
Onlara dokunur (Ne?) | Azap (Ne sebebiyle?) | Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?) | Fasıklık ediyorlar | De ki | Ben demiyorum (Kime?) | Size (Ne demiyorum?)

عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ
Benim yanımdadır (Ne?) | Allah'ın hazineleri | Yine demiyorum (Ne?) | Biliyorum (Neyi?) | Gaybı | Ve yine demiyorum (Kime?) | Size | Elbette ben | Bir meleğim

اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ
Ben uymam | Ancak uyarım (Neye?) | Ol şeye ki | Vahyediliyor | Bana | De ki | Bir olur mu? (Kim?) | Kör | Ve gören

اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُوا
Hala düşünmüyor musunuz? | Ve uyar | Onunla [Kuran'la] (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlar korkuyorlar (Neden?) | Toplanacaklarından

اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
Rablerine | Onlar için yoktur | Ondan başka (Ne?) | Ne bir dost | Ve ne de bir şefaatçi | Ta ki onlar | Sakınsınlar/korunsunlar

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
Ve kovma! (Kimi?) | O kimseleri ki | Dua ederler (Kime?) | Rablerine (Ne zaman?) | Sabah (Daha?) | Ve akşam | Onlar isterler

وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
Onun vechini | Senin üzerine yoktur | Onların hesabından | Hiçbir şey | Senin hesabından da yoktur

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾
Onlar üzerine | Hiçbir şey | Ki onları kovasın | Aksi halde olursun | Zalimlerden

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا اَهٰٓؤُلَٓاءِ مَنَّ اللّٰهُ

Ve böylece | Fitneye düşürdük (Kimi?) | Onlardan bazısını (Kim ile?) | Diğer bazısıyla (Niye?) | Desinler diye (Ne desinler?) | Şunlar mıdır? | Lütfetti (Kim?) | Allah

عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَاۜ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾

Kendilerine | Bizim aramızdan | Değil midir? (Kim?) | Allah (Ne değil midir?) | Daha iyi bilen (Kimi?) | Şükredenleri

وَاِذَا جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ

Ve sana geldiği zaman (Kim?) | O kimseler ki | İman ediyorlar (Neye?) | Bizim ayetlerimize | De ki | Selam | Üzerinize olsun | Yazdı (Kim?)

رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَۙ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُٓوءًا

Sizin Rabbiniz (Kime?) | Kendisine (Neyi?) | Rahmeti | Durum şu ki | Her kim | İşlerse | Sizden (Ne işlerse?) | Bir kötülük (Nasıl?)

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

Cahillikle | Sonra da | Tevbe etse | İşledikten sonra | Ve halini düzeltse | Muhakkak ki Allah | Çok mağfiret edicidir | Çok merhamet edicidir

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

Ve yine böylece | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?) | Ayetleri | Açıkça belli olsun için (Ne?) | Suçluların yolu

قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قُلْ

De ki | Muhakkak ki ben | Men olundum (Neden?) | İbadet etmekten (Kime?) | O kimselere ki | Siz yakarıyorsunuz | Allah'tan başka | De ki

لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا۠ مِنَ الْمُهْتَدِينَ

Ben uymam (Neye?) | Sizin hevalarınıza | Yoldan sapmış olurum ben | O zaman | Ve ben olmamış olurum (Kimlerden?) | Hidayete erenlerden

﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِۜ مَا عِنْدِي مَا

De ki | Muhakkak ki ben | Açık bir delil üzerineyim | Rabbimden | Ve siz yalanladınız (Neyi?) | Onu | Benim yanımda yoktur (Ne?) | O şey [azab] ki

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ

Hemen istiyorsunuz (Neyi?) | O şeyi | Olmadı (Ne?) | Hüküm | Ancak | Allah'a ait [oldu] | O anlatır (Neyi?) | Hak olanı | O [Allah] (Nedir?)

خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ

Hüküm verenlerin en hayırlısıdır | De ki | Şayet benim yanımda olsaydı (Ne?) | O şey [azab] ki | Hemen istiyorsunuz (Neyi?) | O şeyi | Elbette sonuçlanmıştı (Ne?)

الْاَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ

İş (Öyle iş ki) | Benim aramla | Sizin aranızda olan | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Zalimleri | Ve O'nun katındadır (Ne?)

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ

Gaybın anahtarları | Onu bilmez | Ancak O [bilir] | Ve O bilir (Neyi?) | O şeyi ki (Neredeki?) | Karadadır (Daha?) | Ve denizdedir

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ

Düşmez (Ne?) | Hiç bir yaprak | Ancak Allah onu bilir | Ve tek bir tane yoktur (Nerede?) | Yerin karanlıklarında (Daha?)

وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٩﴾

Ve hiçbir yaş da yoktur (Daha?) | Ve hiçbir kuru da yoktur | Ancak bunların hepsi | Kitaptadır (Öyle kitap ki) | Apaçık

53. Böylece onların bir kısmını diğer kısmiyle: "Aa!... Şunlar mı o Allah'ın aramızdan lütfuna layik gördüğü kimseler?" desinler diye imtihan ettik. Allah şükreden kullarını daha iyi bilen değil midir?

54. Âyetlerimize iman ediyor olanlar yanına geldikleri zaman da de ki: "Selam sizlere! Rabbiniz kendine rahmeti yazdı. Sizden kim bir cahillikle bir kötülük yapmış, sonra arkasından tevbe edip düzelmiş ise, ona karşı çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

55. Böylece suçluların yolu seçilip belli olsun diye âyetlerimizi iyice açıklayacağız.

56. De ki: "Ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza ibadet etmekten men edildim!" De ki: "Ben sizin arzularınıza uymam. O takdirde şaşırmış ve ben hidâyete erenlerden değilmişim demek olur."

57. De ki: "Ben Rabbimden apaçık bir delil üzerindeyim. Siz ise O'nu yalanladınız. Çabuk gelmesini istediğiniz azap benim elimde değil; hüküm ancak Allah'ındır. Gerçeği O anlatır. Hem O, davaları hükme bağlayanların en hayırlısıdır.

58. De ki: "O çabuk gelmesini istediğiniz benim elimde olsaydı, sizinle aramızdaki iş çoktan hükme bağlanmıştı. Bununla beraber haksızları Allah daha iyi bilir."

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde ne varsa yine O bilir. Bir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarına bir tane gitmez ki, O bilmesin. Ne bir yaş, ne de bir kuru hiçbir şey yoktur ki, kesinlikle o apaçık kitapta bulunmasın.

60. Sizleri geceleyin kendinizden geçirip alan, bununla beraber gündüz kazandıklarınızı bilip tutan, sonra belirlenmiş olan bir ecel tamamlansın diye sizi onun içinde dirilten O'dur. Sonra O'nadır yine en sonunda dönüşünüz. Sonra size neler yaptığınızı haber verecektir.

61. Kulları üzerinde yegâne kudret sahibi O. Üzerinize hareketlerinizi kaydeden koruyucular gönderir. Sonunda birinize ölüm geldiği zaman, gönderdiğimiz melekler canını alırlar. Ve onlar görevlerinde kusur yapmazlar.

62. Sonra o vefat edenler gerçek Mevlaları olan Allah'a götürülüp teslim edilirler. İyi bilin ki, hüküm O'nundur ve O, hesap görenlerin en hızlı olanıdır.

63. De ki: "Gizliden gizliye, yalvara yalvara, "Yemin olsun eğer bizi bundan kurtarırsan, hiç şüphesiz şükredenlerden oluruz." diye dualar ettiğiniz zamanlarda, o karanın, denizin karanlıklarından kim kurtarır sizi?

64. De ki: "Allah kurtarır sizi ondan ve her sıkıntıdan, sonra da siz müşriklik edersiniz."

65. De ki: "O'nun size üstünüzden veya altınızdan bir azap salıvermeye yahut sizi birbirinize katıp, kiminizin kiminize hıncını tattırmaya da gücü yeter. Bak, anlasınlar diye âyetleri nasıl açıklıyoruz!"

66. Bu böyle gerçek iken, kavmin buna yalan dedi. De ki: "Üzerinize vekil değilim."

67. Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır, artık ilerde bilirsiniz.

68. Âyetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman da kendilerinden yüz çevir, ta ki başka bir söze dalsınlar... Eğer şeytan bunu sana bir an unutturursa, hatırladıktan sonra hemen kalk, o zalimler topluluğu ile beraber oturma!

وَهُوَ الَّذ۪ي يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ

O (Nedir?) | O zattır ki | Sizi alır | Geceleyin | Ve bilir (Neyi?) | O şeyi ki | İşlediniz | Gündüz | Sonra | Sizi diriltir (Nerede?)

ف۪يهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّىۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

Onda [gündüz vaktinde] | Tamamlansın için (Ne?) | Müddet (Öyle müddet ki?) | Belirlenmiş | Sonra | O'nadır (Ne?) | Dönüşünüz | Sonra | O size haber verecektir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz idiniz (Ne idiniz?)

تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِه۪ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةًۜ

Yapıyor idiniz | O (Nedir?) | Kahirdir | Kulları üzerine | Ve gönderir | Üzerinize (Neyi?) | Koruyucu

حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ

Nihayet geldiğinde (Kime?) | Sizden birinize (Ne?) | Ölüm | Onu vefat ettirir | Elçilerimiz | Onlar | Eksik bırakmazlar/kusur etmezler | Sonra

رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّۜ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِب۪ينَ

Döndürülürler | Allah'a (Öyle Allah ki?) | Onların mevlası | Gerçek | Agah olun ki | Yalnız O'nundur (Ne?) | Hüküm | O (Nedir?) | Hesaba çekenlerin en hızlısıdır

﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّ۪يكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا

De ki | Kim | Sizi kurtarır? (Neden?) | Karanın karanlıklarından (Daha?) | Ve denizin | Dua edersiniz ona (Nasıl?) | Aleni olarak (Daha?)

وَخُفْيَةًۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِه۪ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ

Ve gizli olarak | Vallahi şayet | Bizi kurtarırsa | Bu karanlıklardan | Biz elbette oluruz | Şükredenlerden [dersiniz] | De ki

اللّٰهُ يُنَجّ۪يكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ

Allah | Sizi kurtarır (Neden?) | O karanlıklardan | Ve her sıkıntıdan | Sonra | Siz | Ona ortak koşarsınız | De ki | O (Nedir?)

الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ

Kâdirdir (Neye?) | Göndermeye (Nereye?) | Üzerinize (Neyi?) | Bir azabı (Nereden?) | Tepenizden | Ya da (Nereden?)

مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذ۪يقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍۜ

Ayaklarınızın altından | Ya da (Neye kadirdir?) | Sizi birbirinize katmaya (Ne olarak?) | Karşıt fırkalar olarak (Daha neye kadirdir?) | Ve tattırmaya (Kime?) | Bazınıza (Neyi?) | Bazınızın hıncını/azabını

اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِه۪ قَوْمُكَ

Bak | Nasıl | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?) | Ayetleri | Ta ki onlar | Anlasınlar | Ve yalanladı (Neyi?) | Onu | Senin kavmin

وَهُوَ الْحَقُّۜ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ

Halbuki o (Nedir?) | Haktır | De ki | Ben değilim | Üzerinize (Ne değilim?) | Vekil | Her haber için vardır (Ne vardır?) | Kararlaştırılmış bir zaman

وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذ۪ينَ يَخُوضُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا

Ve yakında bileceksiniz | Ve gördüğün zaman (Kimi?) | O kimseleri ki | Dalıyorlar/ileri geri konuşuyorlar (Ne hakkında?) | Ayetlerimiz hakkında

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۜ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

İşte yüz çevir (Kimden?) | Onlardan | Dalıncaya kadar (Neye?) | Bir konuşmaya (Öyle konuşma ki) | O ayetlerden başka | Şayet | Unutturursa sana (Kim?)

الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٦٨﴾

Şeytan | Sakın oturma (Ne zaman?) | Hatırlamandan sonra (Kimlerle birlikte?) | Kavim ile birlikte (Öyle kavim ki) | Zalimler

وَمَا عَلَى الَّذِينَ	يَتَّقُونَ	مِنْ حِسَابِهِمْ	مِنْ شَيْءٍ	وَلٰكِنْ
Yoktur o kimseler üzerine ki	Korkuyorlar (Neden?)	Onların [inanmayanların] hesabından (Ne yoktur?)	Hiçbir şey [sorumluluk]	Şu kadarı var ki

ذِكْرٰى	لَعَلَّهُمْ	يَتَّقُونَ ٦٩	وَذَرِ	الَّذِينَ	اتَّخَذُوا	دِينَهُمْ
Hatırlatma [vardır]	Ta ki onlar	Sakınsınlar	Bırak	O kimseleri ki	Edindiler (Neyi?)	Dinlerini (Ne edindiler?)

لَعِبًا	وَلَهْوًا	وَغَرَّتْهُمُ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	وَذَكِّرْ	بِهٖ	اَنْ تُبْسَلَ
Bir oyun	Ve bir oyalanma	Ve onları aldattı (Ne?)	Dünya hayatı	Ve hatırlat	Onunla [Kuran'la] (Niçin?)	Helaka düşme [korkusun]-dan dolayı

نَفْسٌ	بِمَا	كَسَبَتْ	لَيْسَ	لَهَا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَلِيٌّ	وَلَا شَفِيعٌ
Hiçbir nefis (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	[O nefis] kazandı	Yoktur	O nefis için	Allah'tan başka (Ne yoktur?)	Ne bir dost/sahip	Ve ne de bir şefaatçi

وَاِنْ تَعْدِلْ	كُلَّ عَدْلٍ	لَا يُؤْخَذْ	مِنْهَا	اُولٰٓئِكَ	الَّذِينَ
Ve denkleştirse de (Neyi?)	Her fidyeyi	Kabul edilmez (Kimden?)	Ondan	İşte onlar	O kimseler ki

اُبْسِلُوا	بِمَا	كَسَبُوا	لَهُمْ	شَرَابٌ	مِنْ حَمِيمٍ	وَعَذَابٌ
[Helaka] teslim olmuşlardır (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar kazandılar	Onlar için vardır (Ne?)	Bir içecek (Neden?)	Kaynar sudan (Daha ne vardır?)	Ve bir azap ki

اَلِيمٌ	بِمَا كَانُوا	يَكْفُرُونَ ٧٠	قُلْ	اَنَدْعُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Can yakıcı (Ne sebebiyle?)	Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	İnkar ediyorlar	De ki	Yakaralım mı?	Allah'tan başka (Kime?)

مَا	لَا يَنْفَعُنَا	وَلَا يَضُرُّنَا	وَنُرَدُّ	عَلٰٓى اَعْقَابِنَا	بَعْدَ اِذْ هَدٰينَا
O şeylere ki	Bize fayda vermiyor	Ve bize zarar da vermiyor	Döndürülelim mi?	Ökçelerimiz üzerine	Bize hidayet ettikten sonra (Kim?)

اللّٰهُ	كَالَّذِي	اسْتَهْوَتْهُ	الشَّيَاطِينُ	فِي الْاَرْضِ
Allah (Ne olduğumuz halde?)	O kimse gibi ki	Onu düşürdü/ayarttı (Kim?)	Şeytanlar (Nerede?)	Yeryüzünde (O kişi ne olduğu halde?)

حَيْرَانَ	لَهُ	اَصْحَابٌ	يَدْعُونَهُ	اِلَى الْهُدَى	ائْتِنَا	قُلْ
Şaşkın	O kişi için vardır (Ne?)	Arkadaşlar (Öyle arkadaşlar ki)	O kişiyi çağırır (Neye?)	Hidayete (Ne diye?)	Bize gel [diye]	De ki

اِنَّ هُدَى اللّٰهِ	هُوَ	الْهُدٰى	وَاُمِرْنَا	لِنُسْلِمَ	لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٧١
Muhakkak ki Allah'ın hidayeti	Odur	Asıl hidayet	Ve biz emrolunduk (Ne ile?)	Teslim olmakla (Kime?)	Alemlerin rabbine

وَاَنْ اَقِيمُوا	الصَّلٰوةَ	وَاتَّقُوهُ	وَهُوَ	الَّذِٓي	اِلَيْهِ	تُحْشَرُونَ
(Daha ne diye emrolunduk?) Dosdoğru kılın diye (Neyi?)	Namazı (Daha?)	Ve O'ndan korkun diye	O (Nedir?)	O zattır ki	Yalnız O'na	Haşredileceksiniz

٧٢ وَهُوَ	الَّذِي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	بِالْحَقِّ	وَيَوْمَ
O (Nedir?)	O zattır ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Nasıl?)	Hakla	O gün ki

يَقُولُ	كُنْ	فَيَكُونُ	قَوْلُهُ	الْحَقُّ	وَلَهُ	الْمُلْكُ	يَوْمَ	يُنْفَخُ
O der (Ne der?)	Ol!	Hemen oluverir	O'nun sözü (Nedir?)	Haktır	Yalnız O'nundur (Ne?)	Mülk (Nerede?)	O günde ki	Üfürülür (Nereye?)

فِي الصُّورِ	عَالِمُ الْغَيْبِ	وَالشَّهَادَةِ	وَهُوَ	الْحَكِيمُ	الْخَبِيرُ ٧٣
Sura (O Allah nedir?)	Gaybı bilendir (Daha?)	Ve şehadeti de	O Allah (Nedir?)	Hikmet sahibidir	Her şeyden haberdardır

69. Gerçi Allah'tan korkanlara onların hesabından bir şey düşmez. Ancak bir uyarı olur, belki sakınırlar.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bırak! Bu vesile ile şunu da hatırlat: "Bir kimse kendi kazandığı yüzünden azabın pençesine düşmeye görsün, o zaman Allah'ın yüce huzurunda ona başka ne bir sahip çıkan, ne de bir şefaatçi bulunur. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile kabul edilmez. Onlar azabın pençesine teslim edilmiş kimselerdir. Nankörlük ettiklerinden dolayı onlara, sırf kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

71. De ki: "Biz hiç Allah'ı bırakıp da bize ne fayda, ne de zarar veremeyecek nesnelere yalvarır mıyız? Ve Allah bizi hidâyetine kavuşturmuş iken ardımıza döner miyiz? O avanak kimse gibi ki; yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken kendini şeytanlar ayartıp uçuruma çekmekte, beride ise arkadaşları: "Bize gel." diye onu doğru yola çağırıp duruyorlar. De ki: "Kuşkusuz hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Ve bize, âlemlerin Rabbine halis Müslümanlar olmamız emredildi.

72. Hem namazı kılın ve O'ndan korkun! Toplanıp huzuruna varacağınız O'dur.

73. Gökleri ve yeri yerli yerince yaratan O! Hem "Ol!" diyeceği gün, o da oluverir. Hak O'nun dediğidir. Sura üfleneceği gün de mülk O'nundur. Görülmeyeni de görüleni de bilir. Hikmet sahibi O'dur, her şeyden haberdar O...

74. Bir zamanlar İbrahim, babası Azer'e: "Sen putları kendine bir sürü ilah ediniyorsun öyle mi? Doğrusu ben seni ve kavmini açık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75. Böylece İbrahim'e, kesin bilgiyi elde edenlerden olması için göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.

76. Üzerini gece kaplayınca bir yıldız gördü: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Derken o batıverince de: "Ben böyle batanları sevmem." dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce: "Bu imiş Rabbim!" dedi. Derken o batınca da: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermemiş olsaydı, muhakkak ki, şu şaşkın topluluktan biri olacakmışım." dedi.

78. Güneşi doğmak üzere iken görünce: "Bu imiş Rabbim, bu hepsinden büyük!" dedi. O da batınca: "Ey kavmim! Haberiniz olsun, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden uzağım!" dedi.

79. Ben, her dinden geçip yalnız hakka eğilerek yüzümü o gökleri ve yeri yaratmış olan yaratana döndüm. Ve ben müşriklerden değilim.

80. Kavmi de kendisine karşı delil getirmeye kalkıştı. O da dedi ki: "Bana hakikati doğrudan doğruya gösterdiği halde, Allah hakkında bana delil getirmeye mi kalkışıyorsunuz? Sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden ise, ben hiçbir zaman korkmam. Rabbim dilemedikçe onlar bana hiçbir şey yapamaz. Rabbim her şeyi ilim bakımından kuşatmıştır. Artık bir düşünmez misiniz?

81. Hem nasıl olur? Baksanıza, siz Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin ortak koştuklarınızdan korkarım! Şu halde korkudan emin olmakta iki taraftan hangisi daha haklıdır? Eğer biliyorsanız (söyleyin.)

وَاِذْ	قَالَ	اِبْرٰهٖيمُ	لِاَبٖيهِ	اٰزَرَ	اَتَتَّخِذُ	اَصْنَامًا	اٰلِهَةً	اِنّٖٓى
Ve o vakit ki	Demişti (Kim?)	İbrahim (Kime?)	Babasına (Kimdir o?)	Azer (Ne demişti?)	Edinir misin? (Neyi?)	Putları (Ne?)	İlahlar	Muhakkak ki ben

اَرٰيكَ	وَقَوْمَكَ	فٖى ضَلَالٍ	مُبٖينٍ ﴿٧٤﴾	وَكَذٰلِكَ	نُرٖٓى	اِبْرٰهٖيمَ
Seni görüyorum	Ve senin kavmini (Nerede?)	Sapkınlıkta (Öyle sapkınlık ki)	Aşikar	Ve böylece	Gösteriyorduk (Kime?)	İbrahim'e (Neyi?)

مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَلِيَكُونَ	مِنَ الْمُوقِنٖينَ ﴿٧٥﴾
Göklerin melekûtunu (Daha?)	Ve yerin melekûtünü (Niçin gösteriyorduk?)	Olsun diye (Neden?)	Kesin inananlardan

فَلَمَّا جَنَّ	عَلَيْهِ	الَّيْلُ	رَاٰ	كَوْكَبًا	قَالَ	هٰذَا	رَبّٖى	فَلَمَّٓا اَفَلَ
Ne zaman ki çöktü (Kimin üzerinde?)	Onun üzerine (Ne?)	Gece	Gördü (Ne gördü?)	Bir yıldız	Dedi	Bu (Nedir?)	Benim rabbimdir	Ne zaman ki battı

قَالَ	لَٓا اُحِبُّ	الْاٰفِلٖينَ ﴿٧٦﴾	فَلَمَّا رَاَ	الْقَمَرَ	بَازِغًا	قَالَ	هٰذَا
Dedi ki	Ben sevmem (Kimi?)	Batanları	Ne zaman ki gördü (Neyi?)	Ayı (Nasıl?)	Doğarken	Dedi	Bu

رَبّٖى	فَلَمَّٓا اَفَلَ	قَالَ	لَئِنْ لَمْ يَهْدِنٖى	رَبّٖى	لَاَكُونَنَّ	مِنَ الْقَوْمِ
Benim rabbimdir	Ne zaman ki o da battı	Dedi ki	Şayet bana hidayet etmezse (Kim?)	Benim rabbim	Ben elbette olurum (Ne olurum?)	Kavimden (Öyle kavim ki)

الضَّٓالّٖينَ ﴿٧٧﴾	فَلَمَّا رَاَ	الشَّمْسَ	بَازِغَةً	قَالَ	هٰذَا
Sapmışlar	Ne zaman ki gördü (Neyi?)	Güneşi (Nasıl?)	Doğarken	Dedi ki	Bu (Nedir?)

رَبّٖى	هٰذَٓا	اَكْبَرُ	فَلَمَّٓا اَفَلَتْ	قَالَ	يَا قَوْمِ	اِنّٖى	بَرٖٓیءٌ	مِمَّا
Benim rabbimdir	Bu (Nedir?)	Daha büyüktür	Ve ne zaman ki o da battı	Dedi ki	Ey Kavmim!	Muhakkak ki ben (Neyim?)	Uzağım (Neden uzağım?)	O şeyden ki

تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾	اِنّٖى	وَجَّهْتُ	وَجْهِىَ	لِلَّذٖى	فَطَرَ	السَّمٰوَاتِ
Siz ortak koşuyorsunuz	Muhakkak ki ben	Döndürdüm (Neyi?)	Yüzümü	O zata ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَ	حَنٖيفًا	وَمَٓا اَنَا	مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٧٩﴾	وَحَٓاجَّهُ
Ve yeri (Ne olduğum halde?)	Hanif olduğum halde	Ve ben değilim (Kimlerden?)	Ortak koşanlardan	Onunla tartışmaya kalkıştı (Kim?)

قَوْمُهُ	قَالَ	اَتُحَٓاجُّٓونّٖى	فِى اللّٰهِ	وَقَدْ هَدٰينِ	وَلَٓا اَخَافُ	مَا
Kavmi	Dedi ki	Benimle tartışmaya mı yelteniyorsunuz? (Ne konuda?)	Allah konusunda	Halbuki o beni doğru yola iletti	Ve ben korkmam (Neden?)	O şeyden ki

تُشْرِكُونَ	بِهٖٓ	اِلَّٓا	اَنْ يَشَٓاءَ	رَبّٖى	شَيْـًٔا	وَسِعَ	رَبّٖى	كُلَّ شَىْءٍ
Ortak koşuyorsunuz	O'na	Ancak	Dilerse müstesna (Kim?)	Benim rabbim (Ne dilerse?)	Bir şey	Kuşatmıştır (Kim?)	Benim rabbim (Neyi?)	Her şeyi (Ne bakımdan?)

عِلْمًا	اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾	وَكَيْفَ اَخَافُ	مَٓا	اَشْرَكْتُمْ
İlim bakımından	Hiç düşünmüyor musunuz?	Ben nasıl korkarım? (Neden?)	O şeyden ki	Siz ortak koştunuz

وَلَا تَخَافُونَ	اَنَّكُمْ	اَشْرَكْتُمْ	بِاللّٰهِ	مَا	لَمْ يُنَزِّلْ	بِهٖ	عَلَيْكُمْ
Halbuki siz korkmuyorsunuz	Muhakkak ki siz	Ortak koştunuz (Kime?)	Allah'a	O şeyi ki	Allah indirmedi (Neye dair?)	O şeye dair (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne indirmedi?)

سُلْطَانًا	فَاَىُّ الْفَرٖيقَيْنِ	اَحَقُّ	بِالْاَمْنِ	اِنْ كُنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾
Bir delil	Şimdi bu iki fırkadan hangisi	Daha haklıdır (Neye?)	Emin olmaya	Şayet siz iseniz (Ne?)	Biliyorsunuz

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا اٖيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve karıştırmadılar (Neyi?) | İmanlarını (Ne ile?) | Zulüm ile | İşte onlar | Asıl onlar içindir (Ne?) | Emniyet

وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنَاهَآ اِبْرٰهٖيمَ

Onlar (Nedir?) | Hidayete erenlerdir | İşte bu (Bundan bedel?) | Bizim huccetimiz | Biz onu verdik (Kime?) | İbrahim'e (Kime karşı verdik?)

عَلٰى قَوْمِهٖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكٖيمٌ عَلٖيمٌ ﴿٨٣﴾

Kavmine karşı | Biz yükseltiriz (Nerede yükseltiriz?) | Derecelerde (Kimi yükseltiriz?) | O kimseyi ki | Biz diliyoruz | Muhakkak ki senin rabbin (Nedir?) | Hikmet sahibidir | Her şeyi bilendir

وَوَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

Ve biz bağışladık (Kime?) | İbrahim'e (Kimi?) | İshak'ı (Daha?) | Ve Yakub'u | Hepsini | Hidayete erdirdik | Ve Nuh'u da | Hidayete erdirdik (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى

Bundan önce | Ve onun zürriyetinden de erdirdik (Kimi?) | Davut'u (Daha?) | Süleyman'ı (Daha?) | Eyyub'u (Daha?) | Yusuf'u (Daha?) | Musa'yı (Daha?)

وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى

Ve Harun'u | Ve böylece | Mükâfatlandırırız (Kimi?) | Muhsin kulları | (Daha kimi hidayete erdirdik?) Zekeriya'yı (Daha?) | Yahya'yı (Daha?)

وَعٖيسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعٖيلَ

İsa'yı (Daha?) | Ve İlyas'ı | Hepsi | Salihlerdendir | (Daha kimi hidayete erdirdik?) İsmail'i (Daha?)

وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿٨٦﴾

Elyesa'yı (Daha?) | Yunus'u (Daha?) | Ve Lut'u | Hepsini | Üstün kıldık (Neye?) | Alemlere

وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ

(Daha kimi üstün kıldık?) Babalarından | Ve zürriyetlerinden | Kardeşlerinden [bazılarını] | Onları seçtik | Ve onları erdirdik (Neye?)

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدٖى بِهٖ مَنْ يَشَآءُ

Bir yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru | İşte bu (Nedir?) | Allah'ın hidayetidir (Öyle hidayeti ki) | Eriştirir (Ne ile?) | O hidayeti ile (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Kimden?)

مِنْ عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kullarından | Şayet ortak koşsalardı | Elbette boşa giderdi (Kimden?) | Kendilerinden (Ne boşa giderdi?) | O şey ki | Onlar idiler (Ne?) | Yapıyorlar

﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

İşte onlar (Nedir?) | O kimselerdir ki | Biz onlara verdik (Neyi?) | Kitabı (Daha?) | Hükmü (Daha?) | Ve peygamberliği [verdik]

فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَٓاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا

Şayet inkar ederlerse | Bunları [Kitap, hüküm ve peygamberlik] (Kim?) | Onlar | Muhakkak ki sahiplenici kılarız (Neye?) | Bunlara (Kimi?) | Bir kavmi ki | Onlar olmadılar (Neyi?)

بِهَا بِكَافِرٖينَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْ

Bunları (Ne olmadılar?) | İnkar ediciler | İşte onlar | O kimselerdir ki | Hidayete eriştirdi [onları] (Kim?) | Allah | Öyleyse onların yoluna | Uy!

قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمٖينَ ﴿٩٠﴾

De ki (Ne de?) | Ben sizden istemiyorum (Neye karşılık?) | Ona karşılık (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | O [Kuran] olmadı | Ancak bir hatırlatma (Kim için?) | Alemler için

82. İman edip de imanlarını bir haksızlıkla karıştırmayan kimseler, işte korkudan emin olmak onların hakkıdır ve hidâyete erenler de onlardır.

83. Bu, işte kavmine karşı bizim İbrahim'e vermiş olduğumuz hüccetimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

84. Bundan başka ona İshak ve Ya'kub'u ihsan ettik ve her birini hidâyete erdirdik. Daha önce Nuh'u hidâyete erdirmiştik. Onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı, Harun'u da... İşte muhsinleri böyle mükâfatlandırırız.

85. Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi de salih kimselerdendir.

86. İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u ve Lut'u da... Her birini âlemlere üstün kıldık.

87. Atalarından, soylarından ve kardeşlerinden bir kısmını da... Ve hep bunları seçtik ve hep bunları bir doğru yola ilettik.

88. İşte o yol Allah'ın hidâyetidir. O, bunu kullarından dilediğine hidâyet eyler. Eğer bunlar (Allah'a) ortak koşmuş olsalardı, bütün yaptıkları boşa gitmiş olurdu.

89. İşte bunlar, kendilerine kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğimiz kimseler! Şimdi şu karşıdakiler buna inkâr ediyorlarsa, yerlerine bunları inkâr etmeyen bir kavmi getirmişizdir.

90. İşte o peygamberler, Allah'ın kendilerini hidâyetine eriştirdiği kimselerdir. Sen de onların gittiği yoldan yürü! De ki: "Ben buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sırf âlemleri irşad için ilahi bir hatırlatmadır."

91. Allah insana hiçbir şey indirmemiştir, demekle Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur, bir hidâyet olmak üzere getirdiği o kitabı kim indirdi? Ki siz onu parça parça kağıtlar haline getiriyor ve bunları ortaya atıyorsunuz, bir çoğunu gizliyorsunuz. Bununla beraber şimdi size, ne sizin ne atalarınızın bilmediği hakikatler öğretilmekte. "Allah" de, sonra bırak onları, daldıkları batakta oynayıp dursunlar.

92. İşte bu da bizim indirdiğimiz bir kitap! Bolluk ve bereketi dünyayı tutacak; bu onaylamadıkça önceki kitaplar geçerli olmayacak. Bir de Mekke ve bütün çevresindekileri uyarsın diye ki, ahirete iman edenler, buna da iman ederler. Ve onlar namazlarını devamlı kılarlar.

93. Uydurduğu yalanı Allah'a isnat eden veya kendisine bir şey vahy edilmemişken: "Bana vahyolunuyor!" diyen kimseden, bir de: "Allah'ın indirdiği âyetler gibi ben de indireceğim!" diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimleri ölümün şiddetli dalgaları içinde boğulurken bir görsen! Melekler, ellerini uzatmış: "Haydı bakalım çıkarın canlarınızı! Bugün zillet azabı ile cezalandırılacaksınız. Çünkü Allah'a karşı doğru olmayanı söylüyordunuz ve çünkü Allah'ın âyetlerine karşı büyükleniyordunuz." (derler.)

94. Andolsun ki, ilk defa yarattığımız gibi, işte bize teker teker geldiniz. Ve size verip hayaline daldırdığımız servetleri arkalarınıza bıraktınız. Hani o sizin var oluşunuzda Allah'ın ortakları olduğunu iddia ettiğiniz şefaatçılarınızı da yanınızda görmüyoruz. Gördünüz ya aranızdaki bağlar büsbütün koptu ve iddia ettiklerinizin hepsi kaybolup gitti.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِه۪ٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

Takdir edemediler (Kimi?) · Allah'ı · Gerçek kadriyle · Çünkü · Dediler · İndirmedi (Kim?) · Allah (Kime?) · Hiçbir beşere (Ne indirmedi?)

مِنْ شَيْءٍۜ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُوراً وَهُدًى

Hiçbir şey · De ki · Kim · İndirdi (Neyi?) · Kitabı · Öyle kitap ki · Getirdi (Neyi?) · Onu (Kim?) · Musa (Ne olarak?) · Bir nur (Daha?) · Ve bir hidayet [olarak] (Kime?)

لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يراًۚ وَعُلِّمْتُمْ

İnsanlara · Onu yapıyor/yazıyorsunuz (Nereye?) · Kağıtlara · Onu açığa çıkarıyorsunuz · Ve gizliyorsunuz (Neyi?) · Bir çoğunu · Ve size öğretildi (Ne?)

مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْۜ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ

O şey ki · Siz bilmiyordunuz · Ne siz · Ne de babalarınız · De ki · Allah [indirdi] · Sonra · Bırak onları (Nerede?) · Daldıkları [bataklıkları]nda

يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ

Oynayadururlarken · Ve bu (Nedir?) · Bir kitaptır ki · Biz onu indirdik (Daha nedir?) · Mübarektir (Daha nedir?) · O şeyi doğrulayıcıdır ki · Kendisinin önündeki (Onu niçin indirdik?)

وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ

Uyarasın diye (Kimi?) · Mekke'yi · Ve onun çevresindekileri · O kimseler ki · İnanıyorlar (Neye?) · Ahiret'e

يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

İnanırlar (Neye?) · Ona · Onlar · Namazlarını · Muhafaza ederler · Kimdir! · Daha zalim (Kimden?) · O kimseden ki

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِباً اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ

İftira attı (Kime?) · Allah'a (Neyi?) · Bir yalanı · Ya da · Dedi ki · Vahyediliyor (Kime?) · Bana · Halbuki vahyedilmedi (Kime?) · Ona (Ne vahyedilmedi?) · Hiçbir şey

وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ

Ve o kimse ki · Dedi · Ben indireceğim (Neyi?) · O şeyin bir benzerini · İndirdi (Kim?) · Allah · Bir görsen · O zamanı ki · O zalimler (Nedir?)

ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ

Ölüm acılarındadır · Ve melekler de (Nedir?) · Ellerini uzatıp vurmaktadır · Çıkartın [demektedir] (Neyi?) · Canlarınızı

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

Bugün · Cezalandırılırsınız (Ne ile?) · Alçak azapla (Ne sebebiyle?) · O şey sebebiyle ki · Siz idiniz (Ne?) · Diyor idiniz (Kime?) · Allah'a (Neyi?) · Hak olmayanı

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى

Ve siz idiniz (Neden?) · Onun ayetlerinden · Böbürleniyor idiniz · Ve muhakkak ki siz bize gelmişsinizdir (Ne olarak?) · Teker teker

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ

Sizi yarattığımız gibi · İlk başta · Ve bırakmışsınızdır (Neyi?) · O şeyi ki · Size verdik (Nerede bırakmışsınızdır?) · Sırtlarınızın arkasında

وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ

Ve biz görmüyoruz · Sizinle birlikte (Neyi?) · Şefaatçilerinizi · Öyle şefaatçileriniz ki · Siz sanmıştınız ki · Onlar (Nerede?) · Sizin kulluğunuzda (Nedir?)

شُرَكٰٓؤُ۬اۜ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

Ortaklardır · Elbette kopmuş/gitmiştir (Ne?) · Aranız · Ve kaybolmuştur · Sizden (Ne?) · O şey ki · Siz idiniz · [İlah olduğunu] Sanıyordunuz

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ

Muhakkak ki Allah (Nedir?) / Daneyi yarandır (Daha?) / Ve çekirdeği de / Çıkartır (Neyi?) / Diriyi (Neden?) / Ölüden / Ve ölüyü çıkartandır (Neden?)

مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ

Diriden / İşte size bu (Nedir?) / Allah'tır / Öyleyse nereden/nasıl / Döndürülüyorsunuz / (O Allah daha nedir?) Sabahı yarandır

وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ

Ve O yarattı (Neyi?) / Geceyi (Ne olarak?) / Dinlenme zamanı (Daha neyi yarattı?) / Güneşi (Daha?) / Ve ayı / Bir hesap [ölçüsü] olarak / Bu (Nedir?)

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا

Aziz olanın takdiridir / Her şeyi bilenin / O / Öyle zattır ki / Yarattı (Kim için?) / Sizin için (Neyi?) / Yıldızları (Niçin yarattı?) / Doğruya erişesiniz diye (Ne ile?)

بِهَا فِى ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

O yıldızlarla (Nerede?) / Karanın karanlıklarında (Daha?) / Ve denizin de / Elbette tafsil ettik (Neyi?) / Ayetleri (Kime?) / Bir kavme ki

يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِى اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ

Onlar bilirler / O / Öyle zattır ki / Sizi yarattı (Neden?) / Bir nefisten (Öyle nefis ki) / Tek / [Sizin için] Yerleşme yeri [vardır]

وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِى

Ve de emanet bırakılacağınız yer / Elbette tafsil ettik (Neyi?) / Ayetleri (Kim için?) / Bir kavim için ki / Onlar anlıyorlar / O (Nedir?) / Öyle zattır ki

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَاَخْرَجْنَا

İndirdi (Nereden) / Gökten (Neyi?) / Suyu / Ve biz çıkardık / Onunla (Neyi?) / Her şeyin bitkisini / Ve biz çıkardık (Neden?)

مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا

Ondan (Öyle bir şey çıkardık ki) / Yeşil / Çıkartırız (Neden?) / Ondan (Neyi?) / Daneyi (Öyle dane ki) / Üst üste binmiş / Ve Hurma ağacından (Hurma ağacından bedel?) / Onun ilk tomurcuğundan [çıkar] (Ne?)

قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

Salkımlar (Öyle salkımlar ki) / Yakın (Daha o suyla ne çıkardık?) / Bahçeler (Neden olan?) / Üzüm (Daha?) / Zeytin (Daha?) / Ve Nardan olan (Bunlar ne olduğu halde?) / Benzeşir (Daha ne olduğu halde?)

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوا اِلٰى ثَمَرِهِ اِذَا اَثْمَرَ وَيَنْعِهِ اِنَّ فِى ذٰلِكُمْ

Ve benzeşmez olduğu halde / Bakın / Onun meyvesine (Ne zaman?) / Meyve verdiğinde (Daha neye bakın?) / Ve olgunlaşmasına / Size söylüyorum, muhakkak ki bunda vardır (Ne?)

لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

Ayetler (Kim için?) / Bir kavim için ki / Onlar iman ederler / Ve onlar kıldılar (Kimi?) / Allah'a (Ne kıldılar?) / Ortaklar (Kimi?) / Cinleri / Halbuki onları da O yarattı

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا

Ve onlar yakıştırdılar / O'na [Allah'a] (Ne yakıştırdılar/uydurdular?) / Oğullar (Daha?) / Ve kızlar (Onlar ne oldukları halde?) / Bilgisiz oldukları halde / Münezzehtir O / Yücedir O (Neden?) / O şeyden ki

يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

Onlar vasıflıyorlar / Göklerin yaratıcısıdır (Daha?) / Ve yerin / Nasıl olur da / Olur (Kim için?) / Onun için (Ne?) / Çocuk

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

Halbuki olmadı (Kim için?) / Onun için (Ne?) / Eş / Ve yarattı (Neyi?) / Her şeyi / O / Her şeyi (Nedir?) / Ziyade bilendir

95. Allâh o dâneleri, çekirdekleri yarandır. Ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarandır. İşte size söylüyorum Allah O... Şimdi söyleyin nasıl çevriliyorsunuz?

96. Tan attırıp sabahı çıkaran O'dur. Geceyi dinlenme zamanı, güneş ile ayı da birer hesap ölçüsü yapmıştır. O işte, o çok güçlü ve her şeyi bilenin takdiridir.

97. Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu doğrultmanız için size yıldızları sebep kılan O'dur. Şüphesiz ilim ehli olanlar için âyetleri iyice açıkladık.

98. Hem sizi bir tek nefisten yaratan O'dur. Demek ki, bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Gerçekten âyetleri ince anlayış, fıkıh ehli olanlar için iyice açıkladık.

99. Yine gökten bir su indiren de O'dur. Derken onunla her çeşit bitkiyi çıkardık. Derken ondan bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler çıkarıyoruz; hurma ağacının tomurcuğundan sarkan salkımlar ve üzümlerden bağlar... Zeytini de narı da... Birbirine benzeyeni var, benzemeyeni var. Bakın her birinin meyvesine, bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaşmasına. Şüphesiz şu size gösterilende, inananlar için birçok âyetler vardır.

100. Bir de tutup cinleri (gizli yaratıkları) Allah'a ortak koştular. Hâlbuki O onları yarattı. Bundan başka bir de O'na oğullar ve kızlar uydurdular, ne dediklerini bildikleri yok. O'nun yüce zatı, onların nitelemelerinden münezzeh ve yücedir.

101. Göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı O'dur. Bir eşi olması mümkün değilken, O'nun çocuğu olduğu nasıl düşünülebilir? O her şeyi yaratmıştır ve her şeyi bilendir.

102. İşte size bu vasıflar ile işaret olunan yüce zattır. Allah, Rabbiniz. Başka ilah yok, ancak O. Her şeyin yaratıcısı O. O halde O'na kulluk edin, her şeye karşı dayanılacak vekilde O'dur.

103. O'nu gözler idrak etmez, O ise bütün gözleri idrak eder. O öyle latif ve öyle her şeyden haberdardır.

104. Gerçekten Rabbinizden size birçok basiretler geldi, artık kim gözünü açar, görürse kendi lehine, kim de körlük ederse kendi aleyhinedir. Ve o durumda ben sizin bekçiniz değilim.

105. Yine âyetleri böyle şekilden şekle koyuyoruz ki, hem o körlük edenler sana: "Ders almışsın." desinler, hem de onu bilebilecek olanlar için iyice açıklayalım.

106. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa ona uy! Allah'tan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevirir.

107. Allah dileseydi müşrik olmazlardı. Biz seni onların üzerine gözcü göndermedik, sen onlara vekil de değilsin!

108. Bununla beraber onların Allah'tan başka taptıklarına sövmeyin ki, onlar da bilgisizlikle sınırı aşarak Allah'a sövmesinler. Her ümmete yaptıklarını böyle süslemişizdir. Sonra ise hep dönüp Allah'a varacaklar. O zaman kendilerine ne yaptıklarını tamamen haber verecektir.

109. Bir de güçlerinin yettiği en kuvvetli yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. Eğer kendilerine bambaşka bir âyet gelseymiş, muhakkak ona inanacaklarmış. De ki: "Âyetler ancak Allah katındadır!" Onlara âyet geldiği zaman da iman etmeyeceklerini siz nereden bileceksiniz.

110. Biz onların kalplerini ve gözlerini ters döndürürüz. Önceden buna iman etmedikleri gibi bırakıveririz kendilerini de, azgınlıkları içinde körü körüne bocalar giderler.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ

İşte size bu (Nedir?) | Allah'tır (Öyle Allah ki) | Sizin rabbiniz olan | Hiçbir ilah yoktur | Ancak O vardır | O her şeyi yaratandır | Şu halde ona ibadet edin

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (١٠٢) لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُۘ وَهُوَ يُدْرِكُ

O | Her şeye (Nedir?) | Vekildir | Onu idrak edemez (Ne?) | Gözler | O ise | İdrak eder (Neyi?)

الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (١٠٣) قَدْ جَٓاءَكُمْ بَصَٓائِرُ

Gözleri | O (Nedir?) | Latîftir | Her şeyden haberdardır | Elbette size geldi (Ne?) | Basiretler (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَٓا اَنَا

Rabbinizden | Her kim | Görürse | Kendi faydasınadır | Her kim de | Kör olursa | Kendi zararınadır | Ve ben değilim

عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (١٠٤) وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا

Sizin üzerinize (Ne değilim?) | Muhafız | Ve böylece | [Türlü türlü] açıklıyoruz (Neyi?) | Ayetleri | Ve ta ki [Müşrikler] desinler (Ne desinler?)

دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (١٠٥) اِتَّبِعْ مَٓا اُو۫حِيَ

Sen bu kitabı [Kitap ehlinden] öğrenmişsin (Daha ne için ayetleri açıklıyoruz?) | Onları beyan etmek için (Kime?) | Bir kavme ki | Onlar bilirler | Tabi ol (Neye?) | O şeye ki | Vahyedildi (Kime?)

اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (١٠٦)

Sana (Kimden?) | Rabbin'den | Hiçbir ilah yoktur | Ancak O vardır | Ve yüz çevir (Kimden?) | Müşriklerden

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكُواۜ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظاًۚ

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Onlar şirk koşmazlardı | Ve biz kılmadık seni (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne kılmadık?) | Koruyucu

وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (١٠٧) وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ

Ve sen değilsin (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne değilsin?) | Vekil | Ve siz sövmeyin (Kime?) | O kimselere ki | Tapıyorlar

مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْواً بِغَيْرِ عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا

Allah'tan başkasına | Bu durumda onlar da söverler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Düşmanlıkla (Daha nasıl?) | Bilgisizce | Ve böylece | Süsledik (Kime?)

لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا

Her ümmete (Neyi?) | İşlerini | Sonra da | Rablerine'dir (Ne?) | Onların dönüşü | O onlara haber verecek (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar idiler (Ne idiler?)

يَعْمَلُونَ (١٠٨) وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ

Yapıyorlar | Onlar yemin ettiler (Kime?) | Allah'a (Ne ile?) | Olanca yeminleriyle (Ne diye?) | Şayet onlara gelirse (Ne?) | Bir ayet/mucize

لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ

Elbette inanacaklar (Neye?) | O ayete | De ki | Muhakkak ki ayetler (Nedir?) | Allah katındadır | Size ne bildirir ki

اَنَّهَٓا اِذَا جَٓاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ (١٠٩) وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ

O ayet | Geldiğinde | Onlar iman etmezler | Ters çeviririz (Neyi?) | Onların kalplerini (Daha?) | Ve onların gözlerini

كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فٖي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (١١٠)

İman etmedikleri gibi (Neye?) | Ona | İlk defada | Ve onları bırakırız | Azgınlıklarında | Bocalayıp dururlar

وَلَوْ اَنَّنَا	نَزَّلْنَا	اِلَيْهِمُ	الْمَلٰٓئِكَةَ	وَكَلَّمَهُمُ	الْمَوْتٰى	وَحَشَرْنَا
Şayet biz	İndirseydik (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Melekleri	Ve onlarla konuşsa (Kim?)	Ölüler	Ve toplasaydık (Kimin üzerine?)

عَلَيْهِمْ	كُلَّ شَيْءٍ	قُبُلًا	مَا كَانُوا	لِيُؤْمِنُوٓا	اِلَّٓا	اَنْ يَشَٓاءَ	اللّٰهُ
Onların üzerine (Neyi?)	Her şeyi (O şeyler ne olduğu halde?)	Küme, küme	Olmazlardı (Ne?)	İman eder [olmazlardı]	Ancak	Dilerse (Kim?)	Allah

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾	وَكَذٰلِكَ	جَعَلْنَا	لِكُلِّ نَبِيٍّ
Fakat onların çoğu (Nedir?)	Bilmezler	Ve böylece	Kıldık (Kim için?)	Her peygamber için (Ne kıldık?)

عَدُوًّا	شَيَاطِينَ الْاِنْسِ	وَالْجِنِّ	يُوحِي	بَعْضُهُمْ	اِلٰى بَعْضٍ
Bir düşman (Ondan bedel?)	İnsan şeytanlar	Ve cin şeytanlar kıldık (Öyle şeytanlar ki?)	Telkin eder (Kim?)	Onların bazısı (Kime?)	Bazısına (Neyi?)

زُخْرُفَ الْقَوْلِ	غُرُورًا	وَلَوْ شَٓاءَ	رَبُّكَ	مَا فَعَلُوهُ	فَذَرْهُمْ
Yaldızlı sözü (Niçin?)	Aldatmak için	Şayet dileseydi (Kim?)	Senin Rabbin	Onu da yapamazlardı	Bırak onları (Ne ile birlikte?)

وَمَا	يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾	وَلِتَصْغٰٓى	اِلَيْهِ	اَفْئِدَةُ الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ
O şeyle birlikte ki	İftira ediyorlar	(Daha niçin telkin ederler?) Kansın diye (Neye?)	Buna (Ne?)	O kimselerin kalpleri ki	Onlar iman etmezler (Neye iman etmezler?)

بِالْاٰخِرَةِ	وَلِيَرْضَوْهُ	وَلِيَقْتَرِفُوا	مَا	هُمْ	مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾	اَفَغَيْرَ اللّٰهِ
Ahirete (Daha niye telkin ederler?)	Ondan hoşlansın diye (Daha niçin?)	Ve işlemeye devam etsinler diye (Neyi?)	O şeyi ki	Onlar (Nedir?)	İşliyorlar	Allah'tan başkasını mı?

اَبْتَغِي	حَكَمًا	وَهُوَ	الَّذِٓي	اَنْزَلَ	اِلَيْكُمُ	الْكِتَابَ	مُفَصَّلًا
İsteyeyim (Ne yönden?)	Hakem olarak	Halbuki O (Nedir?)	Öyle zattır ki	İndirdi (Kime?)	Size (Neyi?)	Kitabı (Nasıl?)	Tafsil edilmiş olarak

وَالَّذِينَ	اٰتَيْنَاهُمُ	الْكِتَابَ	يَعْلَمُونَ	اَنَّهُ	مُنَزَّلٌ	مِنْ رَبِّكَ
O kimseler ki	Biz onlara verdik (Neyi?)	Kitabı	Onlar bilirler ki	Muhakkak ki o (Nedir?)	İndirilmiştir (Kimden?)	Rabbin'den (Ne ile indirilmiştir?)

بِالْحَقِّ	فَلَا تَكُونَنَّ	مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾	وَتَمَّتْ	كَلِمَتُ رَبِّكَ
Hak ile	Öyleyse olma! (Kimlerden?)	Şüphelenenlerden	Ve tamam oldu (Ne?)	Rabbin'in kelimesi (Nasıl tamam oldu?)

صِدْقًا	وَعَدْلًا	لَا مُبَدِّلَ	لِكَلِمَاتِهِ	وَهُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾
Doğru olarak	Ve adil olarak	Değiştirici yoktur (Neyi?)	O'nun kelimelerini	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir

وَاِنْ تُطِعْ	اَكْثَرَ مَنْ	فِي الْاَرْضِ	يُضِلُّوكَ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Şayet itaat edersen (Kime?)	O kimselerin çoğuna ki	Onlar yeryüzündedirler	Onlar seni saptırırlar (Neden?)	Allah yolundan

اِنْ يَتَّبِعُونَ	اِلَّا الظَّنَّ	وَاِنْ هُمْ	اِلَّا	يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾	اِنَّ رَبَّكَ
Onlar tabi olmazlar	Ancak zanna [tabi olurlar]	Ve onlar olmadı	Ancak oldu (Ne oldu?)	Yalan söyler oldu	Muhakkak ki senin Rabbin

هُوَ	اَعْلَمُ	مَنْ	يَضِلُّ	عَنْ سَبِيلِهِ	وَهُوَ	اَعْلَمُ	بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾
O (Nedir?)	En iyi bilendir (Kimi?)	O kimseyi ki	Sapıyor (Nereden?)	Yolundan	Ve O (Nedir?)	En iyi bilendir (Kimi?)	Doğru yolda gidenleri

فَكُلُوا	مِمَّا	ذُكِرَ	اسْمُ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	اِنْ كُنْتُمْ	بِاٰيَاتِهِ	مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾
Yiyin! (Neden?)	O şeyden ki	Zikredildi (Ne?)	Allah'ın ismi (Neye?)	Üzerine	Şayet iseniz (Neye?)	O'nun ayetlerine (Ne iseniz?)	İnanıyor

111. Biz onlara, dedikleri gibi melekler indirmiş olsak da, ölüler kendileriyle konuşsa da, bütün varlıkları karşılarında kitleler halinde toplayarak kefil göstersek de, yine ihtimali yok, Allah dilemedikçe iman edecek değillerdi. Fakat onların çoğu bu gerçeği bilmiyorlar.

112. Ve böylece biz, her peygambere insanların ve cinlerin şeytanlarını düşman kılmışızdır. Bunlar aldatmak için birbirlerine sözün yaldızlısını telkin eder dururlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. O halde bırak şunları, uydurdukları hurafeler ile toplansınlar!

113. Bir de ahirete inanmayanların gönülleri o yaldızlı söze aksın, ondan hoşlansınlar ve işledikleri kötülükleri işlemeye devam etsinler diye öyle yaparlar.

114. Şimdi de Allah size, iyice açıklanmış olarak kitap indirmiş iken, ben Allah'tan başkasını mı hakem isteyeceğim? Kendilerine kitap verdiklerimiz de bilirler ki, o tamamıyla gerçek olarak senin Rabbinden indirilmiştir. Sakın şüphelenenlerden olma!

115. Rabbinin sözü doğrulukça da adaletçe de tam kemalindedir. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. İşiten O, bilen O...

116. Yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar yalnızca zannın ardından giderler ve sadece atarlar.

117. Şüphesiz en iyi bilen Rabbindir kimin yolundan saptığını... Doğru yoldan gidenleri en iyi bilen de O...

118. O halde eğer O'nun âyetlerine inanan mü'minler iseniz, üzerlerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin.

119. O size mecbur kalmanız dışında, haram kıldığı şeyleri ayrı ayrı bildirmişken, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan niye yemeyeceksiniz? Evet, birçokları bildiklerinden değil, sırf heva ve hevesleriyle halkı durmadan sapıklığa düşürüyorlar. Şüphesiz haddi aşanları en iyi bilen Rabbindir.

120. Günahın açığını da bırakın, gizlisini de... Çünkü günah kazananlar, yarın kazandıkları günahın cezasını muhakkak çekeceklerdir.

121. Üzerlerine Allah'ın adı anılmamış olanlardan yemeyin. Çünkü o, kesinlikle Allah'ın emrinden çıkmaktır. Bununla beraber şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka telkinlerde bulunacaklardır. Eğer onlara itaat ederseniz, şüphesiz siz de müşriksinizdir.

122. Hem ölü iken dirilttiğimiz, insanlar arasında yürümesini sağlayan bir aydınlık verdiğimiz kişi, içinden çıkamayacağı karanlıklarda kalan kişi gibi olur mu hiç? Fakat kâfirlere yaptıkları işler öyle yaldızlı gösterilmektedir.

123. Böylece her memlekette de (o memleketin) ileri gelenlerini, hilekârlık yapsınlar diye, oranın günahkârları kıldık. Hâlbuki onlar hilekârlığı başkalarına değil, kendilerine yapıyorlar da farkına varmıyorlar.

124. Bunlara bir âyet geldiği zaman, "Allah'ın peygamberlerine verilen peygamberlik aynen bizlere verilmedikçe sana asla iman etmeyiz." diyorlar. Allah, peygamberliğini kime vereceğini daha iyi bilir. Hilekârlıklarından dolayı, öyle günahkârlara, yarın Allah yanında hem bir küçüklük hem de pek şiddetli bir azap isabet edecektir.

وَمَا لَكُمْ	اَلَّا تَاْكُلُوا	مِمَّا	ذُكِرَ	اسْمُ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	وَقَدْ فَصَّلَ
Size ne oluyor ki	Yemeyesiniz (Neden?)	O şey-den ki	Zikredildi (Ne?)	Allah'ın ismi (Neye?)	Üzerine	Ve halbuki O açıklamıştır (Kime?)

لَكُمْ	مَا	حَرَّمَ	عَلَيْكُمْ	اِلَّا مَا	اضْطُرِرْتُمْ	اِلَيْهِ	وَاِنَّ كَث۪يراً
Size (Neyi?)	O şe-yi ki	Haram kıldı (Kime haram kıldı?)	Size	Ancak o şeyin dışında ki	Mecbur kaldınız (Neye?)	O şeye	Elbette bir çoğu

لَيُضِلُّونَ	بِاَهْوَٓائِهِمْ	بِغَيْرِ عِلْمٍ	اِنَّ رَبَّكَ	هُوَ	اَعْلَمُ	بِالْمُعْتَد۪ينَ
Sapıyorlar (Ne sebebiyle?)	Hevaları sebebiyle (Nasıl?)	Bilgisizce	Muhakkak ki senin Rabbin	O (Nedir?)	En iyi bilendir (Kimi?)	[Haddi] Aşanları

﴿١١٩﴾ وَذَرُوا	ظَاهِرَ الْاِثْمِ	وَبَاطِنَهُ	اِنَّ الَّذ۪ينَ	يَكْسِبُونَ	الْاِثْمَ
Terk edin (Neyi?)	Günahın açık olanını	Ve gizli olanını	Muhakkak o kimseler ki	Kazanıyorlar (Neyi?)	Günahı

سَيُجْزَوْنَ	بِمَا	كَانُوا	يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾	وَلَا تَاْكُلُوا	مِمَّا	لَمْ يُذْكَرِ
Yakında cezalandırılacaklardır (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne?)	İşliyorlar	Ve yemeyin (Neden?)	O şey-den ki	Zikredilmedi (Ne?)

اسْمُ اللّٰهِ	عَلَيْهِ	وَاِنَّهُ	لَفِسْقٌ	وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ	لَيُوحُونَ
Allah'ın ismi (Neye?)	Üzerine	Muhakkak ki O (Nedir?)	Elbette fısktır	Ve muhakkak ki şeytanlar	Telkin ederler (Kime?)

اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِهِمْ	لِيُجَادِلُوكُمْ	وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ	اِنَّكُمْ	لَمُشْرِكُونَ
Dostlarına (Niçin?)	Sizinle mücadele etmeleri için	Eğer onlara itaat ederseniz	Muhakkak ki siz (Nesiniz?)	Elbette müşriklersiniz

﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ	كَانَ	مَيْتاً	فَاَحْيَيْنَاهُ	وَجَعَلْنَا	لَهُ	نُوراً	يَمْش۪ي	بِه۪
O kimse olur mu?	Ki o idi (Ne idi?)	Ölü	Ve biz de onu dirilttik	Ve kıldık (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Bir nur (Öyle nur ki)	Yürüyor (Ne ile?)	Onunla (Nerede?)

فِي النَّاسِ	كَمَنْ	مَثَلُهُ	فِي الظُّلُمَاتِ	لَيْسَ بِخَارِجٍ	مِنْهَا
İnsanlar arasında (O kimse ne olur mu?)	O kimse gibi ki	Onun misalî [o kişi] (Neredefir?)	Karanlıklardadır	Çıkacak da değildir (Nereden)	Oradan

كَذٰلِكَ	زُيِّنَ	لِلْكَافِر۪ينَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾	وَكَذٰلِكَ
Ve yine böylece	Yaldızlandı (Kime?)	Kafirlere (Ne?)	O şey ki	Onlar idiler	İşliyor	Ve böylece

جَعَلْنَا	ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ	اَكَابِرَ	مُجْرِم۪يهَا	لِيَمْكُرُوا	ف۪يهَا
Kıldık (Nerede?)	Her beldede (Kimi?)	Büyükleri (Ne kıldık?)	Oranın günahkarları (Niçin?)	Hile yapsınlar diye (Nerede?)	Oralarda

وَمَا يَمْكُرُونَ	اِلَّا	بِاَنْفُسِهِمْ	وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾	وَاِذَا جَٓاءَتْهُمْ
Onlar aldatmıyorlar	Ancak (Kimi aldatıyorlar?)	Kendilerini	Halbuki farkına varmıyorlar	Ve geldiğinde onlara (Ne?)

اٰيَةٌ	قَالُوا	لَنْ نُؤْمِنَ	حَتّٰى نُؤْتٰى	مِثْلَ مَٓا	اُو۫تِيَ	رُسُلُ اللّٰهِ
Bir ayet	Onlar derler (Ne derler?)	Kesinlikle iman etmeyiz	Bize verilinceye dek (Ne?)	O şeyin misli ki	Verildi (Kime?)	Allah'ın Peygamberlerine

اَللّٰهُ	اَعْلَمُ	حَيْثُ	يَجْعَلُ	رِسَالَتَهُ	سَيُص۪يبُ	الَّذ۪ينَ	اَجْرَمُوا
Allah (Nedir?)	En iyi bilen-dir (Neyi?)	Nereye	Koyacak (Neyi?)	Peygamberliğini	Yakında isabet edecektir (Kime?)	O kimse-lere ki	Günah işlediler (Ne isabet edecektir?)

صَغَارٌ	عِنْدَ اللّٰهِ	وَعَذَابٌ	شَد۪يدٌ	بِمَا	كَانُوا	يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾
Alçaklık (Nerede?)	Allah katında (Daha ne isabet edecektir?)	Ve bir azap ki	Şiddetlidir (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Hile yapıyor idiler

فَمَنْ يُرِدِ	Her kimi dilerse (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi dilerse?)
اَنْ يَهْدِيَهُ	Onu hidayete eriştirmeyi
يَشْرَحْ	Açar (Neyi?)
صَدْرَهُ	Onun göğsünü (Ne için?)
لِلْاِسْلَامِ	İslam için
وَمَنْ يُرِدْ	Her kimi de dilerse (Neyi dilerse?)
اَنْ يُضِلَّهُ	Onu saptırmayı
يَجْعَلْ	Kılar (Neyi?)
صَدْرَهُ	Onun göğsünü (Ne kılar?)
ضَيِّقاً	Dar
حَرَجاً	Dapdar
كَاَنَّمَا	Sanki
يَصَّعَّدُ	Yükseliyor
فِي السَّمَٓاءِ	Göğe
كَذٰلِكَ	Aynı böyle
يَجْعَلُ	Kılar (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الرِّجْسَ	Pisliği (Kim üzerine?)
عَلَى الَّذ۪ينَ	O kimseler üzerine ki
لَا يُؤْمِنُونَ	İman etmezler
﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا	Ve bu (Nedir?)
صِرَاطُ رَبِّكَ	Rabbin'in yoludur (Nasıl?)
مُسْتَق۪يماً	Dosdoğru
قَدْ فَصَّلْنَا	Muhakkak ki biz tafsil ettik (Neyi?)
الْاٰيَاتِ	Ayetleri (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için ki
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾	Düşünürler
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
دَارُ السَّلَامِ	Selam yurdu (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّهِمْ	Rableri katında
وَهُوَ	O (Nedir?)
وَلِيُّهُمْ	Onların velisidir (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾	Yapıyor
وَيَوْمَ	O gün ki
يَحْشُرُهُمْ	Onları toplar (Nasıl?)
جَم۪يعاً	Toplu halde
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ	Ey cinler topluluğu
قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ	Elbette çok kimseler edindiniz (Neden?)
مِنَ الْاِنْسِ	İnsanlardan
وَقَالَ	Ve dedi (Kim?)
اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ	Onların dostları
مِنَ الْاِنْسِ	İnsanlardan (Ne dediler)
رَبَّنَا	Ey rabbimiz!
اسْتَمْتَعَ	Faydalandı (Kim?)
بَعْضُنَا	Bazımız (Kimle?)
بِبَعْضٍ	Bazımızla
وَبَلَغْنَٓا	Ve biz ulaştık (Neye?)
اَجَلَنَا	Vademize
الَّذ۪ٓي	Öyle vade ki
اَجَّلْتَ	Sen tayin ettin (Kime?)
لَنَا	Bize
قَالَ	Dedi ki
النَّارُ	Ateş (Nedir?)
مَثْوٰيكُمْ	Sizin ikametgahınızdır (Ne olduğunuz halde?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi olduğunuz halde (Nerede?)
ف۪يهَٓا	Orada
اِلَّا	Ancak müstesna (Ne?)
مَا	O şey ki
شَٓاءَ	Diledi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
اِنَّ رَبَّكَ	Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?)
حَك۪يمٌ	Hikmet sahibidir
عَل۪يمٌ ﴿١٢٨﴾	Her şeyi bilendir
وَكَذٰلِكَ	Ve aynı şekilde
نُوَلّ۪ي	Musallat ederiz (Kimi?)
بَعْضَ الظَّالِم۪ينَ	Bazı zalimleri (Kime?)
بَعْضاً	Bazısına
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	Onlar idiler
يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾	Kazanıyor
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ	Ey cinler topluluğu
وَالْاِنْسِ	Ve insanlar [topluluğu]
اَلَمْ يَأْتِكُمْ	Size gelmedi mi? (Kim?)
رُسُلٌ	Peygamberler (Öyle peygamberler ki)
مِنْكُمْ	Sizden
يَقُصُّونَ	Anlatıyorlar (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Neyi?)
اٰيَات۪ي	Ayetlerimi
وَيُنْذِرُونَكُمْ	Ve uyarıyorlar sizi (Neyle?)
لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ	Gününüze kavuşmakla (Öyle gün ki)
هٰذَا	Bu
قَالُوا	Onlar dediler ki
شَهِدْنَا	Biz şehadet ederiz (Kime?)
عَلٰٓى اَنْفُسِنَا	Kendi aleyhimize
وَغَرَّتْهُمُ	Ve onları aldattı (Ne?)
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	Dünya hayatı
وَشَهِدُوا	Ve şahitlik yaptılar
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ	Nefisleri aleyhine
اَنَّهُمْ	Ki onlar
كَانُوا	Olmuşlardı (Ne?)
كَافِر۪ينَ ﴿١٣٠﴾	Kafirler
ذٰلِكَ	Ve işte bu
اَنْ	Şundandır ki
لَمْ يَكُنْ	Olmadı (Kim?)
رَبُّكَ	Senin Rabbin (Ne olmadı?)
مُهْلِكَ الْقُرٰى	Ülkeleri helak edici (Ne ile?)
بِظُلْمٍ	Zulüm ile (Ne oldukları halde?)
وَاَهْلُهَا	O ülkelerin ahalisi (Nedir?)
غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾	Gafillerdir

125. Allah, her kimi doğru yola erdirmek isterse, İslam'a göğsünü açar, gönlüne genişlik verir. Her kimi de sapıklığa bırakmak isterse onun kalbini daraltır, öyle sıkıştırır ki, sanırsın öfkesinden göğe çıkacak. İmana gelmeyenleri Allah o pislik içinde hep böyle bırakır.

126. Bu İslamiyet ise, doğrudan doğruya Rabbinin yoludur. Gerçekten aklını başına alacak bir kavim için âyetleri ayrıntılarıyla açıkladık.

127. Rablerinin yanında "Selam yurdu" onlarındır. Bütün yapacakları işlerde kendilerinin velisi de O'dur.

128. O, onların hepsini toplayıp bir araya getireceği gün: "Ey cin topluluğu, gerçekten şu insanlara çok çektirdiniz!" diyecek, insanlardan onların dostları da: "Ey Rabbimiz, biz birbirimizden yararlandık ve bizim için kararlaştırdığın ecele ulaştık." diyecekler. Allah buyuracak ki: "Ateş ikametgâhınızdır. Allah'ın dilediği zamanlar dışında hepiniz ondasınız. Gerçekten Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi bilendir."

129. Ve işte biz, kazandıklarından dolayı zalimlerden bazısını bazısına böyle dost ederiz.

130. Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağını haber veren peygamberler gelmedi mi? Onlar: "Ey Rabbimiz! Kendilerimizin aleyhine şahitleriz." diyecekler. Evet, dünya hayatı onları aldattı ve kâfir olduklarına kendi aleyhlerinde şahitlik ettiler.

131. Bu, halkı habersizken, Rabbin ülkeleri zulüm ile helak edici olmamasındandır.

132. Ve her biri için yaptıklarından ötürü dereceler vardır. Rabbin ne yaptıklarından habersiz de değildir.

133. Rabbin zengindir, merhametlidir. İsterse sizi ortadan kaldırır ve nasıl ki, sizi başka bir kavmin soyundan getirdi ise, arkanızdan yerinize dilediğini getirir.

134. Size yapılan vaad ve tehdit, kesinlikle başınıza gelecektir, siz onun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: “Ey kavmim! Yapacağınızı bütün kuvvetinizle yapın, ben görevimi yapıyorum. Artık dünya evinin sonunun kimin olacağını yakında bileceksiniz. Şu kesindir ki, zalimler kurtuluşa eremezler.”

136. Tuttular Allah’ın yarattığı ekin ve hayvanlardan ona bir pay ayırdılar ve batıl iddialarınca: “Şu Allah için, şu da ortaklarımız için.” dediler. Fakat ortakları için olanlar Allah tarafına geçmez, Allah için olan ise, ortaklarının tarafına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137. Yine bunun gibi, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi de o taptıkları ortaklar hem kendilerini yok etmek, hem de dinlerini berbat edip şaşırmaları için iyi bir şeymiş gibi gösterdiler. Allah dileseydi bunu yapmazlardı. O halde onları uydurdukları kanunlarla başbaşa bırak, ne halleri varsa görsünler.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

Herkes için vardır (Ne?) | Dereceler (Neden?) | O şeyden ki | Onlar işledi | Senin Rabbin olmadı (Ne?) | Gafil (Neden?)

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِۜ

O şeyden ki | Yapıyorlar | Ve senin Rabbin (Nedir?) | Ganîdir | Ve rahmet sahibidir

اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا

Şayet dilese | Sizi ortadan kaldırır | Ve getirir (Nereden?) | Arkanızdan (Neyi?) | O kavmi ki

يَشَٓاءُ كَمَٓا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَر۪ينَۜ ﴿١٣٣﴾

Onları diliyor (Ne gibi?) | Sizi vücuda getirdiği gibi (Neden?) | Bir kavmin zürriyetinden (Öyle kavim ki) | Başka olan

اِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍۙ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِز۪ينَ ﴿١٣٤﴾

Muhakkak o şey ki | Siz vaat ediliyorsunuz | Elbette o şey gelicidir | Ve siz olmadınız (Ne?) | Bunu bertaraf ediciler

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌۚ

De ki | Ey kavmim | Yapın (Nasıl?) | İktidarınız/durumunuza göre | Muhakkak ki ben de (Neyim?) | Yapıcıyım

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِۜ اِنَّهُ

Yakında bileceksiniz (Neyi?) | O kimseyi ki | Olacaktır (Kim için?) | O kimse için (Ne?) | Yurdun sonu | Muhakkak durum şu ki

لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ

Felaha ermez (Kim?) | Zalimler | Onlar kıldılar (Kim için?) | Allah için (Neden?) | O şeyden ki | Allah yarattı (Nedendir o?)

مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَص۪يبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ

Ekinlerden (Daha neden?) | Ve hayvanlardan (Allah için ne kıldılar/ayırdılar?) | Bir nasip | Ve dediler | Bu (Nedir?) | Allah içindir

بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَٓائِنَاۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَٓائِهِمْ

Kendilerince | Bu da (Nedir?) | Ortaklarımız içindir | O şey ki | İdi (Kim için?) | Ortakları için

فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ

O şey ulaşmaz (Nereye?) | Allah’a | O şey ki | İdi (Kim için?) | Allah için | O şey | Ulaşır (Nereye?)

اِلٰى شُرَكَٓائِهِمْۜ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ

Onların ortaklarına | Ne fena! | O şey ki | Hükmediyorlar | Böylece

زَيَّنَ لِكَث۪يرٍ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ

Hoş gösterdi (Kime?) | Çoğuna (Kimden?) | Müşriklerden (Neyi?) | Çocuklarını öldürmeyi (Kim hoş gösterdi?)

شُرَكَٓاؤُ۬هُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ د۪ينَهُمْۜ

Onların ortakları (Niçin?) | Onları helak etsinler diye | Ve karıştırsınlar diye (Kime?) | Onlar üzerine (Neyi?) | Dinlerini

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Onu yapamazlardı | Onları bırak (Daha neyi bırak?) | O şeyi ki | Onlar iftira ediyorlar

وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَٓا اِلَّا مَنْ

Ve dediler ki | İşte bunlar (Ondan bedel?) | [Bu] Hayvanlar | [Ve bu] ekin (Nedir?) | Yasaktır | Onu yemez | Ancak [yer] | O kimse ki

نَشَٓاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ

Biz diliyoruz | Kendilerince | Bir takım hayvanlar (Nedir?) | Haram kılınmıştır (Ne?) | Onların sırtları | Bir takım hayvanlar da [vardır ki]

لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ

Onlar zikretmezler (Neyi?) | Allah'ın ismini (Neye?) | Onların üzerine (Nasıl?) | İftira olarak (Kime?) | O'na [Allah a] | Yakında onları cezalandıracaktır (Ne sebebiyle?)

بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

O şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne?) | İftira ediyorlar | Ve dediler ki | O şey ki (Neredir?) | Bu hayvanların karınlarındadır (Karınlarındaki hayvanlar nedir?)

خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ

Mahsustur (Kime?) | Erkeklerimize | Ve haram kılınmıştır (Kime?) | Hanımlarımıza | Şayet olursa/doğarsa (Ne olursa?)

مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَٓاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ

Ölü | Onlar (Nerede?) | Onda (Nedir?) | Ortaktırlar | Yakında onları cezalandıracaktır (Neyi cezalandıracaktır?) | Onların vasıflamasını | Muhakkak ki O (Nedir?)

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُٓوا اَوْلَادَهُمْ

Hikmet sahibidir | Her şeyi bilendir | Elbette hüsrana uğradı (Kim?) | O kimseler ki | Öldürdüler (Kimi?) | Çocuklarını (Neden?)

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً

Sefihlikten (Ne oldukları halde?) | Bilgisiz oldukları halde | Ve haram kıldılar (Neyi?) | O şeyi ki | Onlara rızık olarak verdi (Kim?) | Allah (Nasıl?) | İftira olarak (Kime?)

عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذٖٓى

Allah'a | Onlar elbette saptılar (Daha?) | Onlar olmadılar (Ne?) | Hidayete erişmiş | O | O zattır ki

اَنْشَاَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ

Yaratmıştır (Neyi?) | Bahçeleri (Ne oldukları halde?) | Yere yayılmış | Ve yere yayılmamış (Daha neyi yaratmıştır?) | Hurmayı da [yaratmıştır] (Daha?)

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

Ve ekini de (Ne oldukları halde?) | Çeşit çeşit (Ne?) | Yemişi (Daha neyi yaratmıştır?) | Ve zeytini de [yaratmıştır] (Daha?) | Ve narı da (Ne oldukları halde?) | Benzeşir

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ

Ve benzeşmez [oldukları halde] | Yiyin (Neden?) | Onun meyvesinden (Ne zaman?) | Meyve verdiğinde | Ve verin (Neyi?) | Onun hakkını (Ne zaman?)

يَوْمَ حَصَادِهٖ وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

Onun hasat zamanı | Ve israf etmeyin | Muhakkak ki Allah | Sevmez (Kimi?) | İsraf yapanları (Daha neyi yarattı?)

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ

Ve hayvanlardan (Neyi yarattı?) | Yük taşıyanı (Daha?) | Ve yük taşımayanı/küçüklerini | Yiyin (Neden?) | O şeyden ki | Sizi rızıklandırdı (Kim?) | Allah

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

Ve tabi olmayın (Neye?) | Şeytanın adımlarına | Muhakkak ki o | Sizin için | Düşmandır (Öyle düşman ki) | Apaçık

138. Batıl iddialarınca: "Şunlar ilişilmez hayvanlar ve ekinlerdir. Bunları ancak dilediğimize yedireceğiz. Şunlar da sırtlarına binilmesi ve yük taşınması haram edilmiş hayvanlardır." dediler. Diğer bir takım hayvanları da Allah'ın adını anmadan boğazlarlar. Hep bunları Allah'a iftira ederek yaparlar. İftira ettikleri için Allah yakında cezalarını verecek.

139. Bir de: "Şu hayvanların karnındaki yavrular, sırf erkeklerimizindir, kadınlarımıza ise haramdır. Eğer ölü doğarsa, o zaman hepsi ona ortaktırlar." dediler. Allah, onlara bu isnatlarının cezasını yakında verecektir. Şüphesiz O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

140. Bilgisizlik ve düşüncesizlikle çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetleri, Allah'a iftira ederek haram kılan ve yasaklayanlar, muhakkak zarar ettiler. Şüphesiz yanlış gittiler ve hiçbir zaman başarılı olamadılar.

141. O çardaklı ve çardaksız cennet misali bağları, o tatları ve yemişleri birbirinden farklı ekinleri, o hurmaları, zeytinleri, narları, birbirine hem benzer hem benzemez bir şekilde meydana getiren hep O'dur. Her biri ürün verdiğinde ürününden yiyin, hasat günü hakkını da verin. Bununla beraber israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan gerek yük taşıyanı ve gerekse serileni (yatırılıp kesilen/ döşek yapılan) var eden O... Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden yiyin, fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için açık bir düşmandır.

143. Sekiz çift yarattı: Koyundan iki, keçiden iki... De ki: “İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi? Eğer doğru sözlü iseniz bana bir ilimle haber verin.”

144. Ve deveden iki, sığırdan iki... De ki: “İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Yoksa iki dişinin rahimlerindekini mi? Yoksa Allah size bu yasaklamayı emrederken şahitler miydiniz?” Öyle bilgisizce insanları saptırmak için uydurduğu yalanı Allah’ın üstüne atandan daha zalim kim olabilir? Kuşkusuz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz.

145. De ki: “Bana vahyolunanlar içinde, yiyecek bir adama, leş veya dökülen kan veya pisliğin ta kendisi olan domuz eti veya Allah’tan başkasının adı anılarak açık bir günahla kesilmiş olan hayvandan başkasını haram kılınmış bulmuyorum. Her kim çaresiz kalırsa, başka bir çaresizin hakkını çiğnememek ve zorunlu miktarı aşmamak şartıyla, bunlardan yiyebilir. Şüphesiz Rabbin gafûrdur, rahîmdir.

146. Yahudilere her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Bir de bunlara sığır ve koyunun sırtlarında veya bağırsakları üzerinde bulunan veya kemiğe karışmış, kuyruk kısmının dışındaki yağlarını dahi haram kıldık. Fakat bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza yaptık. Şüphesiz biz, her hususta doğru söyleriz.

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ

Sekiz çift yarattı (O hayvanlardan bedel neyi yarattı?) | Koyundan | İki | Keçiden de | İki

قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

De ki | İki erkeği mi? | [Allah] haram kıldı | Yoksa | İki dişiyi mi? | Ya da o şeyi ki | İçerdi (Neyi?) | O şeyleri (Ne?)

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّؤُ۫نِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

İki dişinin rahimleri | Bana haber verin (Ne ile?) | Kesin bir bilgi ile | Şayet siz iseniz (Ne?) | Doğru sözlüler

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

Deveden | İki | İnekten de | İki | De ki | İki erkeği mi? | Haram kıldı

اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ

Yoksa | İki dişiyi mi? | Yoksa ol şeyi mi ki? | İçerdi (Neyi?) | O şeyi (Ne?) | İki dişinin rahimleri | Yoksa

كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ وَصّٰيكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

Siz oldunuz mu? (Ne?) | Şahitler (Ne vakit?) | Size vasiyet ettiğinde (Kim?) | Allah (Ne ile?) | Bununla | Kim? | Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ

İftira attı (Kime?) | Allah’a (Neyi?) | Bir yalanı (Niçin?) | Saptırsın diye (Kimi?) | İnsanları (Nasıl?) | Bilgisizce | Muhakkak ki Allah

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَٓا اَجِدُ فِي مَٓا اُو۫حِيَ

Hidayete eriştirmez (Kimi?) | Bir kavmi ki | Onlar zalimlerlerdir | De ki | Ben bulamıyorum (Nerede?) | O şeyde ki | Vahyedildi (Kime?)

اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُٓ اِلَّٓا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً

Bana (Ne bulamıyorum?) | Haram kılınmış (Kime?) | Yiyene (Öyle yiyen ki) | Onu yiyor | Ancak [o şey] olursa müstesna (Ne olursa) | Murdar

اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ

Ya da kan (Öyle kan ki) | Akıtılmış | Veya domuz eti [olursa] | Zira o domuz (Nedir?) | Pistir | Ya da (Ne olursa?) | Fısk/günah olursa (Öyle günah ki) | Bağırıldı (Kim için?)

لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ

Allah’tan başkası için (Neye bağırıldı?) | O hayvana | Her kim ki | Mecbur kalırsa (Ne olduğu halde?) | [Lezzet veya hadde tecavüzü] talep etmediği halde | Ve de haddi aşıcı olmadığı halde | Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?)

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ

Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | O kimseler üzerine ki | Onlar yahudi oldular | Haram kıldık (Neyi?) | Her tırnaklı hayvanı

وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَٓا اِلَّا

İnekten de | Koyundan da | Haram kıldık (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Neyi?) | Onların yağlarını | Ancak müstesna

مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَٓا اَوِ الْحَوَايَٓا اَوْ مَا اخْتَلَطَ

O yağ ki | Taşıdı (Ne?) | Onların sırtları | Ya da | Bağırsakları | Ya da | O şey ki | Karıştı (Neye?)

بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

Kemiğe | İşte bu [surette] | Onları cezalandırdık (Ne sebebiyle?) | Haddi aşmaları sebebiyle | Ve elbette biz | Sadıklarız

فَاِنْ كَذَّبُوكَ	فَقُلْ	رَبُّكُمْ	ذُو رَحْمَةٍ	وَاسِعَةٍ	وَلَا يُرَدُّ	بَاْسُهُ
Şayet seni yalanlarlarsa	De ki	Sizin Rabbiniz (Nedir?)	Rahmet sahibidir (Öyle rahmet ki)	Geniş	Geri çevrilmez (Ne?)	Onun azabı (Kimden?)

عَنِ الْقَوْمِ	الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾	سَيَقُولُ	الَّذِينَ	اَشْرَكُوا
Bir kavimden ki	Günahkar	Yakında diyecektir (Kim?)	O kimseler ki	Şirk koştular (Ne diyecektir?)

لَوْ شَاءَ	اللّٰهُ	مَا اَشْرَكْنَا	وَلَا اٰبَاؤُنَا	وَلَا حَرَّمْنَا	مِنْ شَيْءٍ
Şayet dileseydi (Kim?)	Allah	Şirk koşmazdık (Daha?)	Babalarımız da şirk koşmazdı (Daha?)	Haram da kılmazdık (Neyi?)	Hiçbir şeyi

كَذٰلِكَ	كَذَّبَ	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	حَتّٰى ذَاقُوا	بَاْسَنَا	قُلْ
Böylece	Yalanladı (Kim?)	O kimseler ki	Onlardan öncedir	Onlar tadıncaya dek! (Neyi?)	Azabımızı	De ki

هَلْ عِنْدَكُمْ	مِنْ عِلْمٍ	فَتُخْرِجُوهُ	لَنَا	اِنْ تَتَّبِعُونَ	اِلَّا الظَّنَّ
Sizin yanınızda var mı? (Ne?)	Bir bilgi	Ki onu çıkarasınız (Kime?)	Bize	Siz tabi olmuyorsunuz	Ancak zanna [tabi oluyorsunuz]

وَاِنْ اَنْتُمْ	اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾	قُلْ	فَلِلّٰهِ	الْحُجَّةُ	الْبَالِغَةُ
Ve siz değilsiniz	Ancak yanlış tahminler yapıyorsunuz	De ki	Allah için vardır (Ne?)	Huccet (Öyle huccet ki)	Yeterli

فَلَوْ شَاءَ	لَهَدٰيكُمْ	اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾	قُلْ	هَلُمَّ	شُهَدَاءَكُمُ
Şayet dileseydi	Elbette sizi hidayete erdirirdi	Tamamınızı	De ki	Haydi getirin!	Şahitlerinizi

الَّذِينَ	يَشْهَدُونَ	اَنَّ اللّٰهَ	حَرَّمَ	هٰذَا	فَاِنْ شَهِدُوا
Öyle şahitler ki	Şahitlik ederler ki (Neye?)	Allah	Haram kıldı (Neyi?)	Onu	Şayet şahitlik ederlerse

فَلَا تَشْهَدْ	مَعَهُمْ	وَلَا تَتَّبِعْ	اَهْوَاءَ الَّذِينَ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا
Sen şahitlik etme!	Onlarla birlikte	Ve uyma (Neye?)	O kimselerin hevalarına ki	Onlar yalanladılar (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi (Daha kime uyma?)

وَالَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِالْاٰخِرَةِ	وَهُمْ	بِرَبِّهِمْ	يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾
Ve o kimselere ki	Onlar iman etmezler (Neye?)	Ahirete	Ve onlar	Rableri'ne	[Başkasını] denk tutarlar

قُلْ	تَعَالَوْا	اَتْلُ	مَا	حَرَّمَ	رَبُّكُمْ	عَلَيْكُمْ	اَلَّا تُشْرِكُوا	بِهِ
De ki	Gelin	Okuyayım (Neyi?)	O şeyi ki	Haram kıldı (Kim?)	Sizin Rabbiniz (Kime?)	Size (Ne diye?)	Şirk koşmayın (Kime?)	O'na (Neyi?)

شَيْـًٔا	وَبِالْوَالِدَيْنِ	اِحْسَانًا	وَلَا تَقْتُلُوا	اَوْلَادَكُمْ
Hiçbir şeyi	Ve anababanıza	İyilikle [davranın]	Ve öldürmeyin (Kimi?)	Çocuklarınızı (Neden?)

مِنْ اِمْلَاقٍ	نَحْنُ	نَرْزُقُكُمْ	وَاِيَّاهُمْ	وَلَا تَقْرَبُوا	الْفَوَاحِشَ
Yoksulluktan	Biz	Rızıklandırırız sizi	Ve onları	Ve yaklaşmayın (Neye?)	Fuhşiyata (Ondan bedel)

مَا	ظَهَرَ	مِنْهَا	وَمَا	بَطَنَ	وَلَا تَقْتُلُوا	النَّفْسَ	الَّتِي	حَرَّمَ
O şeye ki	Zahir oldu (Neden?)	Ondan [fuhşiyattan] (Yine ondan bedel)	O şeye ki	Gizli oldu	Ve kıymayın (Neye?)	Cana	Öyle can ki	Haram kıldı (Kim?)

اللّٰهُ	اِلَّا بِالْحَقِّ	ذٰلِكُمْ	وَصّٰيكُمْ	بِهِ	لَعَلَّكُمْ	تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾
Allah	Ancak haklı olarak kıymanız müstesna	İşte bu	Size vasiyet ettiğidir (Neyle?)	Kendisiyle	Ta ki siz	Akledesiniz

147. Bunun üzerine seni yalanlamaya yeltenirlerse, de ki: "Rabbiniz bitmez tükenmez bir rahmet sahibidir, fakat suçlular sürüsünden O'nun azabı da geri çevrilmez."

148. Müşrik olanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz müşrik olurduk, ne atalarımız. Ne de bir şeyi de haram kılabilirdik." Bunlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Sonunda azabımızı tattılar. De ki: "İlim denilecek bir şeyiniz var mı ki, bize çıkarasınız? Siz sadece bir zannın ardından gidiyorsunuz ve siz yalan söylüyorsunuz."

149. De ki: "Kesin ve açık delil ancak Allah'ındır. Evet, O dileseydi, sizi hep birden hidâyete erdirirdi."

150. De ki: "Haydi, Allah'ın bunu haram kıldığına şahitlik edecek şahitlerinizi getirin!" Eğer gelir, şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme, âyetlerimizi yalanlayanların, o ahirete inanmayanların arzularına uyma! Nasıl uyarsın ki, bunlar Rablerine başkasını denk tutuyorlar.

151. De ki: "Gelin, size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, babanıza annenize iyilikten ayrılmayın, yoksulluk yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin, zira sizin de onların da rızkını biz veririz, kötülüklerin açığına da gizlisine de yanaşmayın, Allah'ın muhterem kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte duydunuz ya, O, size aklınızı kullanasınız diye bunları emretti!"

152. Ve yetimin malına, rüştüne erinceye kadar en güzel şekilden başka türlü yaklaşmayın. Ölçeği ve tartıyı tam ve denk tutun. Bir nefse ancak güç yetirebileceği kadar yükümlülük veririz. Söz sahibi olduğunuz zaman akrabanız da olsa, adaleti gözetin. Allah'a verdiğiniz sözü yerine getirin. Duydunuz ya, işte O size, düşünüp tutasınız diye bunları emretti.

153. Bir de bu benim dosdoğru yolumdur; hep onu takip edin, başka yolları takip etmeyin ki, sizi onun yolundan saptırıp parçalamasınlar. Duydunuz ya, işte O, korunup takva sahibi olasınız diye size bunları emretti.

154. Sonra biz Musa'ya, güzelce tatbik edene (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi detaylı açıklamak ve bir hidâyet, bir rahmet olmak üzere o kitabı verdik ki, Rablerine kavuşacaklarına iman etsinler.

155. Bu ise tam ve çok mübarek bir kitaptır. Onu biz indirdik. Bundan böyle buna uyun ve korunun ki, rahmetimize eresiniz.

156. Ve: "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi. Doğrusu biz, onların öğretimlerinden kesinlikle habersiziz." demeyesiniz.

157. Veya: "Eğer bize kitap indirilmiş olsaydı, kuşkusuz onlardan daha çok muvaffak olurduk." dememeniz içindir. İşte size Rabbinizden açık bir belge geldi. Hidâyet de geldi, rahmet de geldi. Artık Allah'ın âyetlerini inkâr edenden ve onlardan engellemeye kalkışandan daha zalim kim olabilir? Elbette biz, o âyetlerimizden engellemeye kalkışanları, bu suçları yüzünden azabın en müthişi ile cezalandıracağız.

وَلَا تَقْرَبُوا	مَالَ الْيَت۪يمِ	اِلَّا بِالَّت۪ي	هِيَ	اَحْسَنُ	حَتّٰى يَبْلُغَ
Ve yaklaşmayın (Neye?)	Yetimin malına	Ancak o şekilde [yaklaşın] ki	O (Nedir?)	En güzeldir (Ne vakte kadar?)	Ta ki onlar erinceye kadar (Neye?)

اَشُدَّهُۚ	وَاَوْفُوا	الْكَيْلَ	وَالْم۪يزَانَ	بِالْقِسْطِۚ	لَا نُكَلِّفُ
Rüştüne	Ve tam tutun (Neyi?)	Ölçeği (Daha?)	Ve tartıyı (Neyle?)	Adalete	Ve biz mükellef kılmayız (Kimi?)

نَفْسًا	اِلَّا وُسْعَهَاۚ	وَاِذَا قُلْتُمْ	فَاعْدِلُوا	وَلَوْ كَانَ	ذَا قُرْبٰىۚ
Hiç kimseyi	Ancak gücünün yettiğiye [mükellef kılarız]	Ve söz söylediğinizde	Adil olun	Olsa bile (Ne?)	Yakınlık sahibi

وَبِعَهْدِ اللّٰهِ	اَوْفُواۜ	ذٰلِكُمْ	وَصّٰيكُمْ	بِه۪	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَۙ (152)
Ve Allah'ın ahdine	Riayet edin	İşte bu size	Vasiyet ettiğidir (Neyle?)	Kendisiyle	Ta ki siz	Düşünesiniz

وَاَنَّ	هٰذَا	صِرَاط۪ي	مُسْتَق۪يمًا	فَاتَّبِعُوهُۚ	وَلَا تَتَّبِعُوا	السُّبُلَ
Ve muhakkak ki	Bu (Nedir?)	Benim yolumdur (Ne olduğu halde?)	Dosdoğru olduğu halde	O halde ona uyun	Ve uymayın (Neye?)	Başka yollara

فَتَفَرَّقَ	بِكُمْ	عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ	ذٰلِكُمْ	وَصّٰيكُمْ	بِه۪	لَعَلَّكُمْ	تَتَّقُونَ
Yoksa saptırır (Kimi?)	Sizi (Neden?)	Onun yolundan	İşte bu size	Size vasiyet ettiğidir (Neyle?)	Kendisiyle	Ta ki siz	Sakınasınız

(153) ثُمَّ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ	تَمَامًا	عَلَى الَّذ۪ي	اَحْسَنَ
Sonra	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Kitabı (Ne olarak verdik?)	Tamamlamak üzere (Kim üzerine tamamlamak?)	O kimse üzerine ki	İyi oldu (Daha ne olarak verdik?)

وَتَفْص۪يلًا	لِكُلِّ شَيْءٍ	وَهُدًى	وَرَحْمَةً	لَعَلَّهُمْ	بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ
Ve açıklama olarak (Neyi?)	Her şeyi (Daha ne olarak?)	Ve hidayet olarak (Daha?)	Ve rahmet olarak	Ta ki onlar	Rablerine kavuşacaklarına

يُؤْمِنُونَ (154)	وَهٰذَا	كِتَابٌ	اَنْزَلْنَاهُ	مُبَارَكٌ	فَاتَّبِعُوهُ	وَاتَّقُوا
İnansınlar	Bu (Nedir?)	Bir kitaptır ki	Biz onu indirdik (Daha nedir?)	O mübarektir	Ona uyun	Ve sakının

لَعَلَّكُمْ	تُرْحَمُونَۙ (155)	اَنْ تَقُولُٓوا	اِنَّمَٓا اُنْزِلَ	الْكِتَابُ
Taki siz	Merhamet edilesiniz	(Ne diye indirdik bu Kuran'ı?) [Şöyle] demenizden dolayı	Muhakkak ki indirildi (Ne?)	Kitap (Kim üzerine?)

عَلٰى طَٓائِفَتَيْنِ	مِنْ قَبْلِنَاۖ	وَاِنْ كُنَّا	عَنْ دِرَاسَتِهِمْ	لَغَافِل۪ينَۙ (156)
İki taife üzerine (Öyle iki taife ki)	Bizden önce	Ve muhakkak biz idik (Neden?)	Onların okumasından (Ne idik?)	Elbette gafiller (Daha ne diye indirdik bu Kuran'ı?)

اَوْ تَقُولُوا	لَوْ اَنَّٓا	اُنْزِلَ	عَلَيْنَا	الْكِتَابُ	لَكُنَّٓا	اَهْدٰى	مِنْهُمْۚ
Yahut [şöyle] demenizden dolayı	Şayet biz	İndirilmiş olsaydı (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize (Ne?)	Kitap	Elbette biz olurduk	Daha doğru yolda (Kimden?)	Onlardan

فَقَدْ جَٓاءَكُمْ	بَيِّنَةٌ	مِنْ رَبِّكُمْ	وَهُدًى	وَرَحْمَةٌۚ	فَمَنْ	اَظْلَمُ
Muhakkak ki size geldi (Ne?)	Bir beyyine (Kimden?)	Rabbinizden (Daha ne geldi?)	Ve bir hidayet (Daha?)	Ve rahmet	Kim?	Daha zalimdir (Kimden?)

مِمَّنْ	كَذَّبَ	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	وَصَدَفَ	عَنْهَاۜ	سَنَجْزِي	الَّذ۪ينَ
O kimseden ki	Yalanladı (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini	Ve yüz çevirdi	O ayetlerden	Yakında cezalandıracağız (Kimi?)	O kimseleri ki

يَصْدِفُونَ	عَنْ اٰيَاتِنَا	سُٓوءَ الْعَذَابِ	بِمَا	كَانُوا	يَصْدِفُونَ (157)
Yüz çeviriyorlar (Neden?)	Bizim ayetlerimizden (Ne ile cezalandıracağız?)	Azabın kötüsüyle (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yüz çeviriyor

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ

Onlar beklemiyorlar | Ancak onlara gelmesini [bekliyorlar] (Kimin?) | Meleklerin | Ya da | Gelmesini (Kimin?) | Rabbin'in | Ya da | Gelmesini (Neyin?)

بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا

Rabbin'in ayetlerinden bazısını | O gün ki | Gelir (Ne?) | Rabbin'in ayetlerinin bazısı | O vakit fayda vermez (Kime?) | Hiç kimseye (Ne?) | İmanı (Öyle kimse ki)

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيٓ اِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوٓا اِنَّا

Değildi (Ne değildi?) | İman etmiş (Ne zaman?) | Bundan önce | Ya da (Ne değildi?) | Kazanmış (Nerede?) | İmanında (Neyi?) | Hayrı | De ki | Bekleyin | Elbette biz de

مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ

Bekleyenleriz | Muhakkak o kimseler ki | Parçalara ayırdılar (Neyi?) | Dinlerini | Ve oldular (Ne?) | Fırka fırka | Senin [hiçbir alakan] olmadı | Onlarla (Ne konuda?)

فِي شَيْءٍ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

Hiçbir konuda | Muhakkak ki | Onların durumu (Nedir?) | Allah'adır | Sonra | Onlara haber verir (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyor

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى

Her kim | Gelirse (Ne ile?) | İyilik ile | Onun için vardır (Ne?) | On katı | Her kim de | Gelirse (Ne ile?) | Kötülük ile | Cezalandırılmaz

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِي هَدٰينِي رَبِّٓي اِلٰى صِرَاطٍ

Ancak onun dengiyle | Ve onlar | Zulmedilmezler | De ki | Muhakkak ki ben | Beni iletti (Kim?) | Rabbim (Neye?) | Bir yola ki

مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Doğru (Ondan bedel?) | Bir dine ki | Dosdoğru (O dinden bedel neye iletti?) | İbrahim'in dinine (O İbrahim veya o din ne olduğu halde?) | Hanif olduğu halde | Ve o [İbrahim] olmadı (Ne olmadı?) | Müşriklerden

﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki | Muhakkak ki benim namazım | Ve İbadetim | Hayatım | Ve ölümüm | Allah içindir (Öyle Allah ki) | Alemlerin rabbi olan

﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ

Hiçbir ortak yoktur (Kime?) | O'na | Ve bununla | Ben emredildim | Ve ben (Neyim?) | Müslümanların ilkiyim | De ki

اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ

Allah'tan başkasını mı? | Arayayım (Ne olarak?) | Rab olarak | Halbuki O | Her şeyin Rabbidir | Ve kazanmaz (Kim?) | Her nefis

اِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

Ancak kendi aleyhine [kazanır] | Ve yüklenmez | Hiçbir günahkar (Neyi?) | Başkasının günahını | Sonra | Yalnızca Rabbinizedir (Ne?) | Dönüşünüz

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ

Size bildirecek (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz idiniz (Nerede?) | Onda (Ne idiniz?) | İhtilaf ediyor | O (Nedir?) | Öyle zattır ki | Sizi kıldı (Ne kıldı?)

خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ

Yeryüzünün halifeleri | Ve yükseltti (Kimi?) | Bazınızı (Nerede?) | Bazınızın üstünde (Ne ile yükseltti?) | Derecelerle (Niçin?) | Sizi imtihan etmek için

فِي مَٓا اٰتٰيكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

O şeylerde ki | Size verdi | Muhakkak ki senin rabbin (Nedir?) | Cezası seri olandır | Ve elbette O (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhametli edendir

158. Onlar, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rablerinin bir takım alametlerinin gelmesini gözetliyorlar. Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış bir kişiye o günkü imanı hiçbir yarar sağlamaz. De ki: "Gözetin! Çünkü biz de şüphesiz gözetiyoruz."

159. Dinlerini parçalayıp ayrı ayrı fırka olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

160. Kim bir iyilik ile gelirse, ona on katı verilir. Kim de bir kötülük ile gelirse, ona ancak misliyle ceza verilir ve hiçbirine haksızlık edilmez.

161. De ki: "Benim Rabbim, şüphesiz dosdoğru bir yola, doğru ve dimdik ayakta duran bir dine, başka dinlerden sıyrılıp sadece hakka yönelen, hanif olan İbrahim'in dinine iletti. O, hiçbir zaman müşriklerden olmadı.

162. De ki: "Gerçekten benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm kesinlikle hep o âlemlerin Rabbı olan Allah içindir.

163. Ortağı yoktur O'nun...Ben, bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim."

164. De ki: "Allah, her şeyin Rabbı iken ben hiç O'ndan başka Rab mi isterim? Herkesin kazandığı ancak kendi boynuna geçer. Günah yüklenecek hiçbir nefis, başkasının günahını çekmez. Sonra hep dönüp Rabbinize varacaksınız. O zaman O, size ayrılığa düştüğünüz gerçeği haber verecektir.

165. Sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve sizleri verdiği şeylerle denemek için kiminizi kiminize üstün kılan O'dur. Şüphe yok ki Rabbin, cezası çok hızlı olandır. Şüphesiz O, yegâne bağışlayan, yegâne merhamet edendir.

A'RÂF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
206 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.

2. Bir kitap ki, sana indirildi... Sakın bundan dolayı yüreğinde bir sıkıntı olmasın da bununla uyarasın, mü'minlere şu bir uyarı:

3. "Rabbinizden size indirilene uyun. O'nu bırakıp da başka dostların peşlerinden gitmeyin. Siz pek az düşünüyorsunuz."

4. Biz nice memleketleri helak etmişizdir ki, gece yatarlarken veya gündüz uyurlarken baskınımız onlara gelmiştir.

5. Azabımız kendilerine geldiği zaman da yakarışları: "Bizler gerçekten zalimler idik." demekten başka olmadı.

6. Sonra elbette peygamber gönderilen ümmetlere soracağız, elbette gönderilen peygamberlere de soracağız.

7. Soracağız da kendilerine karşı olan biteni kesin bir ilim ile mutlaka anlatacağız. Öyle ya, biz onlardan uzak değildik.

8. Hem tartı o gün tam hakkıyla yapılacaktır. Artık kimin tartıları ağır basarsa, işte onlardır kurtuluşa erecekler...

9. Kimin de tartıları hafif gelirse, bunlar da âyetlerimize zulmetmeleri yüzünden kendilerine yazık edenlerdir.

10. Andolsun ki, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için onda birçok geçimlikler yaptık. Siz pek az şükrediyorsunuz.

11. Gerçekten önce sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: "Âdem'e secde edin!" dedik. Hemen secde ettiler, ancak İblis secde edenlerden olmadı.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَعْرَافِ — آيَاتُهَا ٢٠٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ ف۪ي صَدْرِكَ حَرَجٌ
Elif, Lâm, Mîm, Sâd | (Bu nedir?) Kitaptır (Öyle kitap ki) | İndirildi (Kime?) | Sana | Sakın olmasın (Nerede?) | Göğsünde (Ne olmasın?) | Bir sıkıntı (Öyle sıkıntı ki)

مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِه۪ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَٓا اُنْزِلَ
Ondan sebep (Bu Kuran niçin indirilmiştir?) | Uyarasın diye (Ne ile?) | Onunla (Daha?) | Ve öğüt olsun diye (Kime?) | Müminlere | Tabi olun (Neye?) | O şeye ki | İndirildi (Kime?)

اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾
Size (Kim tarafından?) | Rabbiniz tarafından (Daha?) | Ve tabi olmayın | Ondan başka (Kime?) | Dostlara | Ne kadar da az! | Düşünüyorsunuz

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَٓاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَٓائِلُونَ
Nice | Memleket vardır ki | Onları helak ettik | O memlekete geldi (Ne?) | Azabımız (Onlar ne oldukları halde?) | Yatıyor oldukları halde | Ya da | Onlar [oldukları halde] | Kaylûle yapanlar

﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَٓا اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا
Olmadı (Ne?) | Onların davaları (Ne vakit?) | Onlara geldiğinde (Ne?) | Azabımız | Ancak | Demeleri [oldu] (Ne demeleri?) | Muhakkak ki biz idik (Ne idik?)

ظَالِم۪ينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذ۪ينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ
Zalimler idik | Elbette soracağız (Kime?) | O kimselere ki | Peygamberler gönderildi (Kime?) | Kendilerine (Daha?) | Ve yine elbette soracağız (Kime?)

الْمُرْسَل۪ينَۙ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَٓائِب۪ينَ
Peygamberlere | Sonra elbette haber vereceğiz (Kime?) | Onlara (Neyle?) | Bir ilimle | Ve biz olmadık (Ne olmadık?) | Gaipler olmadık

﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
Tartı (Nerede?) | O günde (Nedir?) | Haktır | Her kim ki | Ağır geldi (Ne?) | Tartıları/Sevap kefesi | İşte onlar | Asıl onlardır (Ne?)

الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَاز۪ينُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا
Felaha erenler | Her kim de | Hafif geldi (Ne?) | Tartıları/sevap kefesi | İşte onlar (Kimdir?) | O kimselerdir ki | Yazık ettiler (Kime?)

اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
Kendilerine (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Ayetlerimize | Zulmeder oldular | Ve elbette sizi yerleştirdik (Nereye?)

فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ ف۪يهَا مَعَايِشَۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾
Yeryüzüne (Daha?) | Ve kıldık (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Orada (Ne kıldık?) | Geçimlikler | Ne de az! | Şükrediyorsunuz

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
Ve elbette sizi yarattık | Sonra | Size suret verdik | Sonra | Dedik (Kime?) | Meleklere | Secde edin (Kime?)

لِاٰدَمَۗ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِد۪ينَ ﴿١١﴾
Adem'e | Hepsi secde etti | Ancak [secde etmedi] (Kim?) | İblis | O olmadı (Kimlerden?) | Secde edenlerden

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْهُۚ خَلَقْتَن۪ي

[Rabbin] dedi ki | Seni ne menetti? (Neden?) | Secde etmekten (Ne zaman?) | Sana emrettiğimde | [İblis] dedi ki | Ben (Neyim?) | Daha hayırlıyım (Kimden?) | Ondan | Sen beni yarattın (Neden?)

مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ

Ateşten | Onu ise yarattın (Neden?) | Çamurdan | [Rabbin ona] dedi ki | Aşağı in (Nereden?) | Oradan | Olmaz (Kime?) | Sana (Ne olmaz?) | Kibirlenmen (Nerede?)

ف۪يهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْن۪ي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

Orada | Artık çık | Muhakkak ki sen (Nesin?) | Alçaklardansın | İblis dedi ki | Bana mühlet ver (Ne zamana kadar?) | Diriltilecekleri güne kadar

﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ

Rabbin dedi ki | Muhakkak ki sen (Nesin?) | Mühlet verilenlerdensin | [İblis] dedi ki | Beni azdırmandan dolayı | Elbette oturacağım (Kim için?) | Onlar için (Nereye oturacağım?)

صِرَاطَكَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

Senin yoluna (Öyle yolun ki) | Dosdoğru | Sonra | Muhakkak onlara geleceğim (Nereden?) | Önlerinden (Daha?) | Arkalarından (Daha?)

وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْۜ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِر۪ينَ ﴿١٧﴾ قَالَ

Sağlarından (Daha?) | Sollarından | Ve sen bulamazsın (Kimi?) | Onların çoğunu (Ne bulamazsın?) | Şükrediciler | Allah dedi ki

اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُورًاۜ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ

Çık (Nereden?) | Oradan (Nasıl çık?) | Yerilmiş olarak | Kovulmuş olarak | O kimse ki | Sana tabi oldu (Kimden?) | Onlardan | And olsun ki dolduracağım (Neyi?) | Cehennemi (Kimlerden?) | Sizden

اَجْمَع۪ينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

Hepinizden | Ey Adem! | Yerleş | Sen | Ve zevcen (Nereye?) | Cennete | Ve ikiniz yiyin! (Nereden?) | O yerden ki

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ

İkiniz dilediniz | Ve ikiniz yaklaşmayın (Neye?) | Bu ağaca | Yoksa ikiniz olursunuz (Kimlerden?) | Zalimlerden | Vesvese verdi (Kime?)

لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ

O ikisine (Kim?) | Şeytan (Niçin?) | Açığa çıkarması için (Kime?) | O ikisine (Neyi?) | O şeyi ki | Gizlendi (Kimden?) | O ikisinden (O gizlenen şey nedir?) | O ikisinin ayıp yerleridir | Ve şeytan dedi ki

مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ

İkinizi men etmedi (Kim?) | İkinizin Rabbi (Neden?) | Bu ağaçtan | Ancak menetti | İkinizin olacağı için [men etti] (Ne?) | İki melek | Ya da

تَكُونَا مِنَ الْخَالِد۪ينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّ۪ي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِح۪ينَۙ ﴿٢١﴾

İkinizin olacağı için [men etti] | Ebedi kalanlardan | O ikisine yemin etti ki | Muhakkak ben | İkiniz için (Neyim?) | Nasihat edenlerdenim

فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

İkisini de aldattı (Ne ile?) | Bir aldatmaca ile | Ne zaman ki tattılar (Neyi?) | O ağacı[n yemişini] | Göründü (Kime?) | O ikisine (Ne?) | İkisinin ayıp yerleri | Derhal koyuldular

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۜ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا

Örtmeye (Neye?) | Üzerlerine (Neden?) | Cennet yapraklarından | Ve ikisine nida etti (Kim?) | O ikisinin Rabbi | Sizi men etmedim mi?

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿٢٢﴾

İşte bu ağaçtan (Daha?) | Ve demedim mi? (Kime?) | Siz ikinize ki | Muhakkak ki şeytan | İkinize (Nedir?) | Düşmandır ki | Apaçık

12. (Allah) buyurdu ki: "Sana emrettiğim halde secde etmene ne engel oldu." (İblis): "Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." dedi.

13. (Allah) buyurdu ki: "Hemen in oradan, orada büyüklük taslamak ne haddine, haydi çık, çünkü sen alçaklardansın!"

14. (İblis): "Bana yeniden dirilecekleri güne kadar mühlet ver." dedi.

15. (Allah) buyurdu ki: "Haydi mühlet verilenlerdensin."

16. (İblis) dedi ki: "Öyle ise, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki, ben de onları saptırmak için mutlaka senin doğru yoluna oturacağım.

17. Sonra onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulmayacaksın."

18. (Allah) buyurdu ki: "Çık oradan, yerilmiş, kovulmuş olarak. Andolsun ki, onlardan her kim sana uyarsa, kesinlikle ve tamamen sizin hepinizle cehennemi doldururum."

19. Ve: "Ey Âdem! Sen zevcenle o cennete yerleşin, ikiniz dilediğiniz yerden yiyin ve şu ağaca yaklaşıp da zalimlerden olmayın!" dedi.

20. Derken şeytan bunlara, kendilerinden örtülmüş olan çirkin yerlerini açmak için ikisine de vesvese verdi. Ve: "Rabbiniz başka bir şey için değil, sırf melek olacağınız veya sonsuza dek kalanlardan olacağınız için size bu ağacı yasakladı." dedi.

21. Ve: "Kesinlikle ben sizin hayrınızı isteyenlerdenim." diye ikisine de yemin etti.

22. Böylece onları aldatarak aşağı sarkıttı (önceki mevkilerinden indirdi). Bunun üzerine o ağacın meyvesini tattıklarında, ikisine de çirkin yerleri açılıverdi ve üzerlerini üst üste cennet yapraklarıyla yamamaya başladılar. Rableri de kendilerine: "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı?" Ve size: " Haberiniz olsun bu şeytan size açık bir düşmandır, demedim mi?" diye seslendi.

23. Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Kendimize zulmettik, eğer sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen kesinlikle zarara uğrayanlardan oluruz."

24. (Allah) buyurdu ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak ininiz. Size bir zamana kadar yeryüzünde yerleşmek ve bir nasip almak takdir edilmiştir."

25. (Allah yine) buyurdu ki: "Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."

26. Ey Âdemoğulları! Bakın size çirkin yerlerinizi örtecek elbise indirdik. Bir de hil'at (güzellik ve övünç elbisesi veya servet ve refah) indirdik. Fakat takva elbisesi, o hepsinden hayırlıdır. İşte bu, Allah'ın âyetlerindendir. Gerektir ki, düşünüp ibret alırlar.

27. Ey Âdemoğulları! Şeytan babanızla ananızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için cennetten çıkardığı gibi, sakın sizi de belaya uğratmasın! Çünkü o ve yandaşları sizi, sizin kendilerini göremeyeceğiniz yönden görürler. Biz, o şeytanları imana gelmeyenlerin dostları kılmışızdır.

28. Ve bir edepsizlik yaptıkları zaman da: "Atalarımızı böyle bulduk ve bize bunu Allah emretti." derler. De ki: "Allah edepsizliği emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?"

29. De ki: "Rabbim adalet ve insafı emretti. Hem her mescitte yüzlerinizi (kıbleye) doğru tutun ve O'na, dini yalnızca O'na özgü kılarak ibadet edin. Sizi ilkin O yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.

30. Bir kısmını doğru yola iletti, bir kısmına da dalalet hak oldu. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler. Bir de kendilerini hidâyette sanırlar.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ

İkisi dedi ki | Ey rabbimiz! (Kime?) | Zulmettik | Kendimize | Ve eğer mağfiret etmezsen (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve bize merhamet etmezsen | Biz elbette oluruz (Kimlerden?)

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

Ziyana uğrayanlardan | Allah dedi ki | İnin! (Ne olduğunuz halde?) | Sizin bazınız (Kime?) | Diğer bazınıza (Nedir?) | Düşman | Sizin için vardır (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ

Yeryüzünde (Ne vardır?) | İkametgah (Daha?) | Ve geçimlik (Ne vakte kadar?) | Bir zamana kadar | Allah dedi ki | Orada | Yaşayacaksınız

وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا

Orada | Öleceksiniz | Oradan | Çıkarılacaksınız | Ey Ademoğulları! | Biz elbette indirdik (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ

Sizin üzerinize (Ne indirdik?) | Elbise (Öyle elbise ki) | Örtüyor (Neyi?) | Sizin ayıp yerlerinizi (Daha ne indirdik?) | Süs elbiseleri | Ve takva elbisesi | O (Nedir?)

خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي اٰدَمَ

Daha hayırlıdır | İşte bu (Nedir?) | Allah'ın ayetlerindendir | Ta ki onlar | Düşünsünler | Ey Ademoğulları!

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ

Sizi fitneye düşürmesin (Kim?) | Şeytan | Çıkardığı gibi (Kimi?) | Ana-babanızı (Nereden?) | Cennetten (O şeytan ne olduğu halde) | Çekip atıyor (Kimden?)

عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ

O ikisinden (Neyi?) | Onların elbiselerini (Niçin?) | O ikisine göstermek için (Neyi?) | İkisinin ayıp yerlerini | Muhakkak ki | Sizi görür (Kim?) | O şeytan | Ve yandaşları (Nereden?)

مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ

O yerden ki | Siz onları göremezsiniz | Muhakkak ki biz | Kıldık (Kimi?) | Şeytanları (Ne kıldık?) | Dostlar (Kime?) | O kimselere ki

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ

İman etmezler | Ve yaptıklarında (Neyi?) | Bir fenalığı | Derler | Biz bulduk (Nerede?) | Onun [o fenalığın] üzerinde (Kimi bulduk?) | Babalarımızı | Allah da

اَمَرَنَا بِهَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا

Bize emretti (Neyi?) | Bunu | De ki | Muhakkak ki Allah | Emretmez (Neyi?) | Fenalığı | Siz diyor musunuz? (Kim hakkında?) | Allah hakkında (Neyi?) | O şeyi ki

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ

Siz bilmiyorsunuz | De ki | Emretti (Kim?) | Benim Rabbim | Adaleti | Ve doğrultun/halis kılın (Neyi?) | Yüzlerinizi (Nerede?)

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ

Her secdede | Ve ona ibadet edin (Ne olduğunuz halde?) | Katışıksız kılıcılar olarak (Kime?) | O'na (Neyi?) | Dini | Sizi ilk yarattığı gibi | Döneceksiniz

﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدٰى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا

Bir kısmını | Hidayete erdirdi | Ve bir kısmı da | Hak oldu (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Sapıklık | Muhakkak ki onlar | Edindiler (Kimi?)

الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

Şeytanları (Ne edindiler?) | Dostlar (O dostlar ne olduğu halde?) | Allah'tan başka olduğu halde | Ve sanıyorlar ki | Onlar (Nedir?) | Hidayete ermişlerdir

يَا بَنٖٓى اٰدَمَ خُذُوا زٖينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

Ey Ademoğulları! | Alın (Neyi?) | Süsünüzü (Nerede?) | Her secde yerinde/vaktinde | Ve yiyin (Daha?) | Ve için

وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفٖينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زٖينَةَ اللّٰهِ الَّتٖٓى

İsraf etmeyin | Muhakkak ki O | Sevmez (Kimi?) | İsraf edenleri | De ki | Kim | Haram kıldı (Neyi?) | Allah'ın yarattığı süsü | Öyle süs ki

اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِىَ لِلَّذٖينَ

Çıkardı (Kim için?) | Kulları için (Daha neyi haram kıldı?) | Temiz şeyleri (Neden?) | Rızktan | De ki | Onlar [süs olan elbiseler ve temiz rızklar] (Kimin içindir?) | O kimseler içindir ki

اٰمَنُوا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ

Onlar iman ettiler (Nerede?) | Dünya hayatında (Onlar ne olduğu halde?) | Sadece kendilerine has olduğu halde (Nerede?) | Kıyamet gününde | İşte böylece | Tafsil ederiz (Neyi?) | Ayetleri (Kim için?)

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا

Bir kavim için ki | Bilirler | De ki | Ancak | Haram kıldı (Kim?) | Benim Rabbim (Neyi?) | Fenalıkları (O fenalıklardan bedel?) | O şeyi ki | Zahir oldu (Neden?) | Onlardan (Daha neyi haram kıldı?)

وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْىَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا

O şeyi ki | Onlardan gizli oldu (Daha neyi haram kıldı?) | Ve günahı | Ve haddi aşmayı (Nasıl?) | Haksız yere (Daha neyi haram kıldı?) | Şirk koşmanızı (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | O şeyi ki

لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ

Allah indirmedi (Neye?) | O şeye dair (Ne indirmedi?) | Bir delil (Daha neyi haram kıldı?) | Demenizi (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | O şeyi ki | Siz bilmiyorsunuz | Her ümmet için vardır (Ne?)

اَجَلٌ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

Bir ecel | Geldiğinde (Ne?) | Onların eceli | Ertelenmezler | Bir an | Öne de alınmazlar

يَا بَنٖٓى اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتٖى

Ey Ademoğulları! | Şayet | Size gelirse (Kim?) | Peygamberler (Öyle Peygamberler ki) | Sizden | Anlatırlarsa (Kime?) | Size (Neyi?) | Ayetlerimi

فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذٖينَ

Kim | Sakınırsa (Daha?) | Ve halini düzeltirse | Korku yoktur (Kime?) | Onlara | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar da?) | Üzülürler | O kimseler ki

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فٖيهَا

Yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi (Daha?) | Ve kibirlendiler (Neye karşı?) | Ayetlerimize karşı | İşte onlar (Nedir?) | Ateş halkıdır | Onlar (Nerede?) | O ateşte (Nedir?)

خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ

Ebedi kalıcıdırlar | Kim? | Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki | İftira etti (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Yalanı | Ya da | Yalanladı (Neyi?)

بِاٰيَاتِهٖ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصٖيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ

O'nun ayetlerini | İşte onlar | Onlara erişir (Ne?) | Onların nasibi (Neden?) | Kitaptan | Nihayet onlara geldiğinde (Kim?)

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Elçilerimiz (O elçilerimiz ne oldukları halde?) | Onların canlarını alıyor oldukları halde | Onlar derler | Nerede? | O şeyler ki | Siz idiniz | İbadet ediyor idiniz (O şeyler ne olduğu halde?) | Allah'tan başka olduğu halde

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرٖينَ ﴿٣٧﴾

Dediler ki | Kayboldular (Kimden?) | Bizden | Ve şahitlik ettiler (Kime?) | Kendi aleyhlerine ki | Onlar | İdiler (Ne idiler?) | Kafirler

31. Ey Âdemoğulları, her mescid huzurunda süslerinizi takının. Ve yiyin, için, ancak israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

32. De ki: "Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz, hoş rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Onlar, dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet gününde de yalnız (iman edenlere) ait olacaktır." Bu şekilde ilim sahibi olanlar için âyetleri ayrıntılarıyla açıklıyoruz.

33. De ki: "Rabbim, ancak şunları haram kıldı: Açık, gizli bütün hayâsızlıkları ve her türlü günahı, haksız yere isyanı, Allah'a, hiçbir zaman bir delil indirmediği herhangi bir şeyi ortak koşmanızı ve Allah'a bilmediğiniz şeyleri isnad etmenizi haram kıldı."

34. Her ümmet için bir süre belirlenmiştir. Süreleri gelince bir an geri de kalmazlar, öne de geçemezler.

35. Ey Âdemoğulları! Size her ne zaman içinizden benim âyetlerimi anlatan peygamberler gelir de, her kim bunlara karşı gelmekten sakınır ve davranışlarını düzeltirse, artık onlara korku yoktur ve üzülecek olanlar da onlar değildir.

36. Âyetlerimizi yalanlayanlar ve onlara inanmayı kibirlerine yediremeyenlere gelince, böyleleri cehennemliktirler, hep orada sonsuza dek kalıcıdırlar.

37. Zira Allah'a karşı yalan uyduran veya onun âyetlerine yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Bunlara kitaptan nasipleri erişir ve sonunda kendilerine göndereceğimiz melekler gelip canlarını alırken: "Hani o Allah'ı bırakıp da taptıklarınız nerede?" dediklerinde: "Onlar bizi bırakıp kayboldular." derler ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şahitlik ederler.

38. (Allah onlara): "Cinlerden ve insanlardan, sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin bakalım." buyurur. Her ümmet girdikçe kardeşine lanet eder. Sonunda hepsi orada birbirleriyle buluşurlar. Sonrakiler öndekileri göstererek: "Ey Rabbimiz! İşte şunlar bizi yoldan çıkardılar. Onun için onlara ateşten iki kat azap ver." derler. (Allah da) buyurur ki: "Her birinize iki kat (azap) var, fakat bilmiyorsunuz."

39. Öndekiler de sonrakilere: "Sizin bize karşı hiçbir üstünlüğünüz olmadı. Artık kendi kazancınızın cezası olarak tadın azabı." derler.

40. Elbette âyetlerimizi yalanlayan ve onlara imanı kibirlerine yediremeyen kimselere göğün kapıları açılmaz ve deve iğnenin deliğinden geçinceye kadar onlar cennete girmezler. İşte suçluları biz böyle cezalandırırız.

41. Onlara cehennemden bir döşek, üstlerine de (cehennem ateşinden) örtüler vardır. Ve işte zalimleri biz böyle cezalandırırız.

42. İman edip iyi işler yapan kimseler ise, -ki kişiye ancak gücünün yeteceği kadar (sorumluluk) yükleriz.- bunlar işte cennetliktirler ve orada sonsuza dek kalacaklardır.

43. Onların içlerinde kin namına ne varsa hepsini söküp atmışızdır, altlarından ırmaklar akar. Onlar: "Hamdolsun Allah'a ki, hidâyetiyle bizi buna muvaffak kıldı. O bize hidâyet etmeseydi, bizim kendiliğimizden bunun yolunu bulmamıza imkân yoktu. Gerçekten Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirdiler!" demektedirler. Onlara şöyle seslenilmektedir: "İşte bu gördüğünüz, amelleriniz sebebiyle mirasçı kılındığınız cennettir."

قَالَ ادْخُلُوا فٖٓى اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
[Allah] der ki | Girin (Nerede?) | Ümmetler arasında (Öyle ümmetler ki) | Geçti | Sizden önce (Kimlerden olan ümmetler?) | Cinlerden | Ve insanlardan (Nereye girin?)

فِى النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا
Ateşe | Her girdiğinde (Kim?) | Bir ümmet | Lanet eder (Kime?) | Kardeşine | Nihayet | Toplandıklarında (Nerede?)

فٖيهَا جَمٖيعًا قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ
Orada | Hepsi | Der (Kim?) | Onların arkadakileri (Kime derler?) | Onların öndekilerine (Ne derler?) | Ey Rabbimiz! | İşte şunlar | Bizi saptırdılar | Bundan dolayı onlara ver (Neyi?)

عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
Bir azabı ki | İki kat (Neden?) | Ateşten | [Allah] der ki | Hepsi için vardır (Ne vardır?) | İki kat azap | Fakat | Bilmiyorsunuz

٣٨ وَقَالَتْ اُولٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
Ve der (Kim?) | Onların öndekileri (Kime?) | Onların arkadakilerine | Olmadı (Kim için?) | Sizin için (Kim üzerine?) | Bizim üzerimize (Ne olmadı?) | Bir üstünlük

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٣٩ اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا
Artık tadın (Neyi?) | Azabı (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Kazanıyorsunuz | Muhakkak o kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?)

بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ
Ayetlerimizi (Daha?) | Ve kibirlendiler (Ne karşısında?) | Ayetlerimiz karşısında | Açılmaz (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Semanın kapıları (Daha?)

وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖى سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ
Ve onlar giremezler (Nereye?) | Cennete | Girene dek (Ne?) | Deve (Nereye?) | İğne deliğine | İşte böyle

نَجْزِى الْمُجْرِمٖينَ ٤٠ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
Cezalandırırız (Kimi?) | Suçluları | Onlar için vardır (Neyden?) | Cehennemden (Ne vardır?) | Ateşten döşek (Daha neyden vardır?) | Üstlerinden de vardır (Ne vardır?)

غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِمٖينَ ٤١ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
Ateşten örtüler | İşte böylece | Cezalandırırız (Kimi?) | Zalimleri | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ
Salih amelleri | Biz yüklemeyiz (Kime?) | Hiçbir kimseye | Ancak [yükleriz] (Ne yükleriz?) | Gücünün yettiğini | İşte onlar (Nedir?) | Cennet halkıdır

هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ٤٢ وَنَزَعْنَا مَا فٖى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖى
Onlar (Nerede?) | Orada (Nedir?) | Ebedidirler | Ve söküp atmışızdır (Neyi?) | O şeyi ki (O şey neredir?) | Onların göğüslerindedir (Onların göğüslerindeki şey de nedir?) | Kin | Akar (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى هَدٰينَا لِهٰذَا
Altlarından (Ne akar?) | Nehirler | Ve onlar der ki | Hamd (Nedir?) | Allah'ındır | Öyle Allah ki | Bizi eriştirdi (Neye?) | Buna

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
Ve biz olamazdık | Hidayete erişir | Şayet olmasaydı (Ne?) | Bize olan hidayeti (Kimin?) | Allah'ın | Elbette geldi (Ne?) | Rabbimizin peygamberleri (Ne ile?) | Hak ile

وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٣
Ve onlar nida olundular | Şununla ki | İşte bu (Bundan bedel) | Cennet (Nedir?) | Siz ona varis oldunuz (Ne sebebiyle) | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyor idiniz

رَبَّنَا	وَعَدَنَا	مَا	اَنْ قَدْ وَجَدْنَا	اَصْحَابَ النَّارِ	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	وَنَادٰٓى
Rabbimiz (Ne bulduk?)	Bize vaat etti (Kim?)	O şeyi ki	Şöyle ki, elbette biz bulduk (Neyi?)	Cehennem ashabına (Ne diye?)	Cennet ashabı (Kime?)	Ve seslendi (Kim?)

مُؤَذِّنٌ	فَاَذَّنَ	نَعَمْ	قَالُوا	حَقًّا	رَبُّكُمْ	وَعَدَ	مَا	فَهَلْ وَجَدْتُمْ	حَقًّا
Bir nida edici (Nerede?)	Nida eder (Kim?)	Evet, biz de bulduk	Onlar derler ki	Gerçek	Sizin Rabbiniz (Ne buldunuz mu?)	Vaat etti (Kim?)	O şeyi ki	Siz de buldunuz mu? (Neyi?)	Gerçek bulduk

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	يَصُدُّونَ	اَلَّذِينَ	﴿٤٤﴾	عَلَى الظَّالِمِينَ	لَعْنَةُ اللّٰهِ	اَنْ	بَيْنَهُمْ
Allah yolundan (Daha?)	Men ederler (Neyden?)	Onlar o kimselerdir ki		Zalimlerin üzerinedir	Allah'ın laneti (Nedir?)	Şunu nida eder ki	Aralarında

حِجَابٌ	وَبَيْنَهُمَا	﴿٤٥﴾	كَافِرُونَ	بِالْاٰخِرَةِ	وَهُمْ	عِوَجًا	وَيَبْغُونَهَا
Perde	Onların arasında vardır (Ne?)		İnkar edicidirler	Ahireti (Nedirler?)	Onlar	Eğri-büğrü	Ve o yolu istiyorlar (Ne halde istiyorlar?)

اَصْحَابَ الْجَنَّةِ	وَنَادَوْا	بِسِيمٰيهُمْ	كُلًّا	يَعْرِفُونَ	رِجَالٌ	وَعَلَى الْاَعْرَافِ
Cennet ashabına	Onlar seslenirler (Kime?)	Alametleriyle	Hepsini (Neyle tanırlar?)	Tanırlar (Kimi?)	Adamlar (Öyle adamlar ki)	A'râf üzerinde de vardır (Kimler?)

وَاِذَا صُرِفَتْ	﴿٤٦﴾	يَطْمَعُونَ	وَهُمْ	لَمْ يَدْخُلُوهَا	عَلَيْكُمْ	سَلَامٌ	اَنْ
Çevrilince (Ne?)		Ümit ediyorlar	Onlar oldukları halde	Henüz o cennete girmediler (Ne oldukları halde?)	Sizin üzerinizedir	Selam (Nedir?)	Şunu derler ki

لَا تَجْعَلْنَا	رَبَّنَا	قَالُوا	تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِ	اَبْصَارُهُمْ
Bizi kılma (Kimle birlikte?)	Ey Rabbimiz	Derler	Cehennem ashabının yönüne	Onların gözleri (Nereye?)

رِجَالًا	اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ	وَنَادٰٓى	﴿٤٧﴾	الظَّالِمِينَ	مَعَ الْقَوْمِ
Bir takım adamlara ki	A'râf ashabı (Kime?)	Ve nida eder (Kim?)		Zalimlerdir	Öyle bir kavimle ki

وَمَا كُنْتُمْ	جَمْعُكُمْ	عَنْكُمْ	مَٓا اَغْنٰى	قَالُوا	بِسِيمٰيهُمْ	يَعْرِفُونَهُمْ
Ve olmanız	Sizin çokluğunuz	Sizi (Ne kurtarmadı?)	Kurtarmadı (Kimi?)	Derler ki	Alametleriyle	Onları tanırlar (Ne ile?)

بِرَحْمَةٍ	اللّٰهُ	لَا يَنَالُهُمُ	اَقْسَمْتُمْ	الَّذِينَ	اَهٰٓؤُلَٓاءِ	﴿٤٨﴾	تَسْتَكْبِرُونَ
Rahmeti	Allah (Neyi?)	Onlara eriştirmez (Kim?)	Siz yemin etmiştiniz ki	O kimseler ki	Bunlar mı?		Kibirleniyorsunuz

وَنَادٰٓى	﴿٤٩﴾	تَحْزَنُونَ	وَلَٓا اَنْتُمْ	عَلَيْكُمْ	لَا خَوْفٌ	الْجَنَّةَ	اُدْخُلُوا
Ve nida eder (Kim?)		Üzülecekler	Ve siz değilsiniz de (Ne değilsiniz?)	Sizin üzerinize	Korku yok (Kim üzerine?)	Cennete	Girin (Nereye?)

اَوْ	مِنَ الْمَٓاءِ	عَلَيْنَا	اَفِيضُوا	اَنْ	اَصْحَابَ الْجَنَّةِ	اَصْحَابُ النَّارِ
Ya da	Sudan	Bizim üzerimize (Neden?)	Döküverin (Kim üzerine?)	Şöyle nida eder	Cennet ashabına	Cehennem ashabı (Kime?)

اَلَّذِينَ	﴿٥٠﴾	عَلَى الْكَافِرِينَ	حَرَّمَهُمَا	اِنَّ اللّٰهَ	قَالُوا	اللّٰهُ	رَزَقَكُمُ	مِمَّا
O kimseler ki		Kafirlere	Onları haram kıldı (Kime?)	Muhakkak Allah	Derler ki	Allah	Sizi rızıklandırdı (Kim?)	O şeyden ki

نَنْسٰيهُمْ	فَالْيَوْمَ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	وَغَرَّتْهُمُ	وَلَعِبًا	لَهْوًا	دِينَهُمْ	اِتَّخَذُوا
Onları unutacağız (Ne gibi?)	Bugün de	Dünya hayatı	Onları aldattı (Ne?)	Ve oyun	Eğlence (Daha?)	Dinlerini (Ne edindiler?)	Edindiler (Neyi?)

﴿٥١﴾	يَجْحَدُونَ	بِاٰيَاتِنَا	وَمَا كَانُوا	لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا	كَمَا نَسُوا
	İnkar ediyorlar	Bizim ayetlerimizi (Ne oldukları gibi?)	Oldukları gibi (Neyi?)	Bugüne kavuşacaklarını (Daha ne gibi?)	Unuttukları gibi (Neyi?)

44. Bir de cennetlikler, cehennemliklere şöyle seslenirler: "Gerçekten biz, Rabbimizin bize vâdettiğini hak olarak bulduk. Siz de Rabbinizin size vâdettiğini hak olarak buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Derken aralarında bir çağırıcı şöyle seslenmeye başlar: "Allah'ın laneti o zalimlerin üstüne olsun!"

45. Ki, Allah'ı yolundan alıkoyarlar ve onu eğip bükmek isterler ve onlar ahireti de inkâr eden kâfirlerdi.

46. Artık iki taraf arasında bir perde ve A'raf üzerinde bir takım adamlar... Her birini simalarından tanırlar. Ümit etmekle birlikte henüz cennete girmemiş olan bu kimseler, cennetliklere: "Selam size!" diye seslenmektedirler.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman da: "Ey Rabbimiz! Bizleri o zalimler güruhu ile beraber kılma!" demektedirler.

48. O A'raf sakinleri, simalarından tanıdıkları bir takım kimselere şöyle seslenirler: "Gördünüz mü, cemiyetinizin, yaptığınız kibir ve büyüklenmenin size hiçbir yararı olmadı!

49. Allah'ın kendilerini rahmetine erdirmeyeceğine dair yemin ettikleriniz şunlar mıydı?" dedikten sonra berikilere dönüp: "Girin cennete, size korku yok, artık siz üzülmeyeceksiniz." derler.

50. Cehennem sakinleri, cennet sakinlerine: "Lütfen suyunuzdan veya Allah'ın size rızık olarak verdiği nimetlerden biraz da bize dökün!" diye bağrışmaktadırlar. Onlar da: "Doğrusu Allah, bunları kâfirlere haram etti." demektedirler.

51. O kâfirlere ki, oyunu ve eğlenceyi kendilerine din edindiler ve o dünya hayatı kendilerini aldattı. Onlar bu günlerine kavuşacaklarını unutup âyetlerimizi inkâr ettikleri gibi, biz de bugün onları öyle unutacağız.

52. Gerçekten biz onlara, iman edecek herhangi bir kavme yol gösterici ve rahmet olması için, tam bir ilim üzere bölüm bölüm açıkladığımız bir kitap gönderdik.

53. Onlar hele bakalım nereye varacak diye, ancak onun te'vilini bekliyorlar. Onun te'vili geleceği gün, önceden onu unutmuş olanlar şöyle diyecekler: "Gerçekten Rabbimizin peygamberleri, hakkı tebliğ etmişlermiş. Bak şimdi bizim şefaatçilerden hiçbiri var mı ki, bize şefaat etsinler? Veya geri döndürülür müyüz ki, yaptığımız işlerden başkasını yapsak?" Doğrusu onlar, kendilerine yazık ettiler ve o uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gittiler.

54. Gerçekten Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde yaratan, sonra Arş üzerinde hükümran olan Allah'tır. Geceyi gündüze bürür; o onu kışkırtarak takip eder. Güneş, ay ve yıldızlar O'nun emrine boyun eğmiştir. Bak yaratma O'nun, hüküm O'nun Evet, o âlemlerin Rabbi olan Allah ne ulu!

55. Rabbinize yalvara yalvara ve gizlice dua edin! Kuşkusuz Allah haddi aşanları sevmez.

56. Islahından sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın ve O'na korku ve ümit ile kulluk edin! Kuşkusuz Allah'ın rahmeti, iyilik yapanlara yakındır.

57. Ve O, o Allah'tır ki, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderir. Sonunda bunlar (rüzgârlar), o ağır ağır bulutları hafif bir şey gibi kaldırıp yüklendiklerinde, bakarsın biz onları ölü bir memlekete sevk edip oraya su indirmişizdir de, orada her türlüsünden ürün çıkarmışızdır. İşte ölüleri böyle çıkaracağız. Gerektir ki, düşünüp ibret alırsınız.

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ	بِكِتَابٍ	فَصَّلْنَاهُ	عَلٰى عِلْمٍ	هُدًى	وَرَحْمَةً
Muhakkak biz onlara getirdik (Neyi?)	Bir kitabı (Öyle kitabı ki)	Biz onu tafsil ettik (Ne olduğumuz halde tafsil ettik?)	Bir ilim üzerine olduğumuz halde (O kitap ne olduğu halde?)	Hidayet (Daha?)	Ve rahmet (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾	هَلْ يَنْظُرُونَ	اِلَّا	تَأْوِيلَهُ	يَوْمَ	يَأْتِي	تَأْوِيلُهُ
Bir kavim ki	İman ediyorlar	Beklerler mi?	Ancak beklerler (Neyi?)	Onun tevilini	O gün de ki	Gelir (Ne?)	Onun tevili

يَقُولُ	الَّذِينَ	نَسُوهُ	مِنْ قَبْلُ	قَدْ جَاءَتْ	رُسُلُ رَبِّنَا	بِالْحَقِّ	فَهَلْ لَنَا
Diyecek (Kim?)	O kimseler ki	Onu unuttular (Ne zaman?)	Bundan önce (Ne diyecekler?)	Elbette geldi (Kim?)	Rabbimizin peygamberleri (Ne ile?)	Hak ile	Şimdi bizim için var mıdır? (Ne?)

مِنْ شُفَعَاءَ	فَيَشْفَعُوا	لَنَا	اَوْ	نُرَدُّ	فَنَعْمَلَ	غَيْرَ الَّذِي	كُنَّا
Şefaatçiler	Ki şefaat etsinler (Kime?)	Bize	Ya da	Dünyaya döndürülelim	Ki yapalım (Neyi yapalım?)	O şeyden başkasını ki	Biz [dünyada] idik (Ne idik?)

نَعْمَلُ	قَدْ خَسِرُوا	اَنْفُسَهُمْ	وَضَلَّ	عَنْهُمْ	مَا	كَانُوا	يَفْتَرُونَ
Yapıyor idik	Elbette yazık ettiler (Kime?)	Kendilerine	Ve kayboldu	Onlardan (Ne?)	O şey ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	İftira atıyor

﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ	اللّٰهُ	الَّذِي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ
Muhakkak sizin Rabbiniz (Kimdir?)	Allah'tır	Öyle Allah ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne kadar zamanda yarattı?)	Altı günde

ثُمَّ	اسْتَوٰى	عَلَى الْعَرْشِ	يُغْشِي	الَّيْلَ	النَّهَارَ	يَطْلُبُهُ
Sonra	İstiva etti (Ne üzerine?)	Arş üzerine (Allah ne olduğu halde yarattı?)	Örtüyor olduğu halde (Neyi?)	Geceyi (Neyle?)	Gündüzle (Gece ile gündüz ne olduğu halde?)	Biri diğerini takip eder olduğu halde (Nasıl?)

حَثِيثًا	وَالشَّمْسَ	وَالْقَمَرَ	وَالنُّجُومَ	مُسَخَّرَاتٍ	بِاَمْرِهِ	اَلَا
Hızlıca (Daha neyi yarattı?)	Ve güneşi (Daha?)	Ve ayı (Daha neyi?)	Ve yıldızları (Ne oldukları halde?)	Hizmetçi kılındıkları halde (Ne ile?)	O'nun emriyle	Âgâh olunuz ki

لَهُ	الْخَلْقُ	وَالْاَمْرُ	تَبَارَكَ	اللّٰهُ	رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾	اُدْعُوا
O'nundur (Ne?)	Bütün mahlukat (Daha?)	Ve emir de	Yüce oldu (Kim?)	Allah (Öyle Allah ki)	Alemlerin rabbi olan	Dua edin (Kime?)

رَبَّكُمْ	تَضَرُّعًا	وَخُفْيَةً	اِنَّهُ	لَا يُحِبُّ	الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾
Rabbiniz'e (Nasıl?)	Yalvara yakara (Daha?)	Gizli gizli	Muhakkak ki O (Nedir?)	Sevmez (Kimi?)	Haddi aşanları

وَلَا تُفْسِدُوا	فِي الْاَرْضِ	بَعْدَ اِصْلَاحِهَا	وَادْعُوهُ	خَوْفًا	وَطَمَعًا
Bozgunculuk yapmayın (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne zaman?)	O düzeltildikten sonra	Ve O'na dua edin (Nasıl dua edin?)	Korkarak (Daha?)	Umarak

اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ	قَرِيبٌ	مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾	وَهُوَ	الَّذِي	يُرْسِلُ
Muhakkak ki Allah'ın rahmeti (Nedir?)	Yakındır (Kime?)	Muhsinlere	O (Nedir?)	Öyle zattır ki	Gönderir (Neyi?)

الرِّيَاحَ	بُشْرًا	بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ	حَتّٰى	اِذَا اَقَلَّتْ	سَحَابًا
Rüzgârları (Ne olduğu halde gönderir?)	Müjde olduğu halde (Nerede gönderir?)	Rahmetinin önünde	Nihayet	Rüzgarlar taşıdığında (Neyi?)	Bulutları (Öyle bulutlar ki)

ثِقَالًا	سُقْنَاهُ	لِبَلَدٍ	مَيِّتٍ	فَاَنْزَلْنَا	بِهِ	الْمَاءَ	فَاَخْرَجْنَا	بِهِ
Ağır/yağmur yüklü	Onu sevk ederiz (Nereye?)	Bir beldeye (Öyle belde ki)	Ölü	Ve indiririz (Nereye?)	Oraya (Neyi?)	Suyu	Ve çıkarırız (Ne ile?)	Onunla (Neyi çıkarırız?)

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	كَذٰلِكَ	نُخْرِجُ	الْمَوْتٰى	لَعَلَّكُمْ	تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾
Her türlü meyveyi	Yine böyle	Çıkarırız (Neyi?)	Ölüyü	Ta ki siz	Düşünüp-ibret alasınız

Arapça	Kelime kelime anlam
وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَالَّذ۪ي خَبُثَ	Memleket (Öyle memleket ki) / Güzel / Çıkar (Ne?) / Onun bitkisi (Ne ile?) / Rabbi'nin izniyle / O memleket ki / Toprağı kötü oldu
لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًاۜ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾	Çıkmaz / Ancak çıkar (Nasıl?) / Külfetle / Böylece / Açıklarız (Neyi?) / Ayetleri (Kim için?) / Bir kavim için ki / Şükrederler
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ	Andolsun ki / Biz gönderdik (Kimi?) / Nuh'u (Kime?) / Kavmine / O dedi / Ey kavmim! / İbadet edin (Kime?) / Allah'a
مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ	Sizin için yoktur (Ne?) / Hiçbir ilah (O ilahtan bedel) / O'ndan başka / Muhakkak ki ben / Korkuyorum (Kim üzerine?) / Sizin üzerinize korkuyorum (Neden?) / O günün azabından ki / "Büyüktür"
﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ	Dedi (Kim?) / İleri gelenler (Kimden?) / Onun kavminden / Muhakkak ki biz / Elbette seni görüyoruz (Nerede?) / Bir sapıklıkta (Öyle sapıklık ki) / Apaçık / [Nuh] dedi ki
يَا قَوْمِ لَيْسَ ب۪ي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ	Ey kavmim! / Bende yok (Ne?) / Sapıklık / Fakat ben (Neyim?) / Elçiyim (Kim tarafından?) / Alemlerin rabbi tarafından
﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ	Size tebliğ ediyorum (Neyi?) / Rabbimin vahyettiklerini (Daha?) / Ve nasihat ediyorum (Kime?) / Size (Daha?) / Ve biliyorum (Kimden?) / Allah'tan (Neyi?)
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ	O şeyi ki / Siz bilmiyorsunuz / Şaştınız mı? (Neye?) / Size gelmesine (Ne?) / Bir öğüt (Kim tarafından?) / Rabbiniz tarafından (Kim üzerine?)
عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ	Bir adam üzerine (Öyle adam ki) / Sizden (Niçin?) / Sizi uyarmak için (Daha niçin?) / Sakınasınız diye / Ve ta ki siz / Rahmet edilesiniz
﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا	Bunun üzerine onu yalanladılar / Biz de onu kurtardık (Daha kimi?) / Ve o kimseleri ki / Onunla birliktedir (Nerede?) / Gemide (Daha ne yaptık?) / Ve boğduk (Kimi?)
الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَم۪ينَ ﴿٦٤﴾	O kimseleri ki / Yalanladılar (Neyi?) / Bizim ayetlerimizi / Muhakkak ki onlar / İdiler (Ne idiler?) / Bir kavim ki / Körler
وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًاۜ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ	Ve Âd kavmine gönderdik (Kimi?) / Kardeşlerini (Kardeşlerinden bedel) / Hûd'u / Dedi ki / Ey kavmim! / İbadet edin (Kime?) / Allah'a / Sizin için yoktur (Ne yoktur?) / Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?)
غَيْرُهُۜ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا	Ondan başka / Hala [Allah'tan] korkmuyor musunuz? / Dedi (Kim?) / İleri gelenler / Onlar o kimselerdir ki / Kafir oldular (Kimden?) / Onun kavminden / Muhakkak ki biz
لَنَرٰيكَ ف۪ي سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ	Seni elbette görüyoruz (Nerede?) / Bir sefihlik içinde / Ve muhakkak ki biz / Elbette seni zannediyoruz (Kimlerden?) / Yalancılardan / Dedi ki / Ey kavmim!
لَيْسَ ب۪ي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦٧﴾	Bende yoktur (Ne yoktur?) / Sefihlik / Şu kadarı var ki ben (Neyim?) / Elçiyim (Kim tarafından?) / Alemlerin rabbi tarafından

58. Güzel memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar. Kötüsünün ise çıkmaz, çıkan da bir şeye yaramaz. Şükredecek bir kavim için âyetlerimizi çeşit çeşit şekillerde böyle açıklarız.

59. Andolsun ki, Nuh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. O da varıp: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Gerçekten ben, üzerinize büyük bir günün azabının inmesinden korkuyorum." dedi.

60. Kavminden ileri gelenler: "Şüphesiz, biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz." dediler.

61. (Nuh): "Ey kavmim, bende hiçbir sapıklık yoktur, ancak ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim." dedi.

62. Size, Rabbimin mesajlarını iletiyorum, size öğüt veriyorum ve Allah tarafından (gelen vahiy ile) sizin bilemeyeceklerinizi biliyorum.

63. Size o korkunç sonu bildirmek için, korunmanız için ve belki de rahmete erdirilirsiniz diye, sizden bir adam aracılığı ile Rabbinizden size bir uyarı geldiğine inanmıyor da şaşıyor musunuz?

64. Bunun üzerine onu yalanladılar. Biz de kendisini ve beraberindeki iman edenleri gemide kurtuluşa erdirdik ve âyetlerimize yalan diyenleri suda boğduk. Çünkü onlar basiretleri körelmiş bir toplum idiler.

65. Ad kavmine de kardeşleri Hud peygamberi gönderdik: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yok. Hâlâ siz O'nun azabından sakınmayacak mısınız?" dedi.

66. Kavminden o inkâra dalmış olan ileri gelenler: "Gerçekten biz, seni bir çılgınlık içinde görüyoruz ve muhakkak seni yalancılardan biri sanıyoruz." dediler.

67. (Hud): "Ey kavmim, bende hiçbir çılgınlık yok. Fakat ben âlemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim!" dedi.

68. Size Rabbimin mesajlarını iletiyorum ve ben sizler için güvenilir bir öğütçüyüm.

69. Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığı ile size Rabbinizden bir ihtar geldiğine inanmıyor da şaşıyor musunuz? Düşünün ki, O sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldı ve size yaratılışta fazlaca bir genişlik verdi. O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp anın ki, kurtuluşa erebilesiniz."

70. "Yaa... Sen bize yalnız Allah'a tapalım ve atalarımızın tapa geldiklerini bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize tehdit edip durduğun o azabı başımıza getir de görelim!" dediler.

71. (Hud): "İşte üzerinize Rabbinizden bir azap fırtınası ve bir öfke indi. Siz benimle sizin ve atalarınızın taktığı kuru isimler hakkında mücadele mi ediyorsunuz? Allah onlara hiçbir zaman öyle bir saltanat hakkı indirmedi. Artık gözetin, ben de sizinle beraber gözetenlerdenim." dedi.

72. Bunun üzerine kendisini ve beraberindekileri, yalnız katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Âyetlerimize yalan deyip iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73. Semud kavmine de kardeşleri Salih peygamberi (gönderdik). (Salih onlara): "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, ondan başka hiçbir ilahınız yok. İşte size Rabbinizden açık bir mucize geldi. Bu size bir delil olmak üzere Allah'ın dişi devesidir. Bırakın onu, Allah'ın yeryüzünde otlasın. Sakının, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra can yakıcı bir azaba uğrarsınız!" dedi.

أُبَلِّغُكُمْ	Size tebliğ ediyorum (Neyi?)
رِسَالَاتِ رَبِّي	Rabbimin vahiylerini
وَأَنَا	Ve ben (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neyim?)
نَاصِحٌ	Nasihat ediciyim (Öyle nasihat edici ki)
أَمِينٌ ﴿٦٨﴾	Güvenilir
أَوَعَجِبْتُمْ	Şaşırdınız mı? (Neye?)
أَنْ جَاءَكُمْ	Size gelmesine (Ne?)
ذِكْرٌ	Bir öğüt (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Kim üzerine gelmesini?)
عَلَى رَجُلٍ	Bir adam üzerine (Öyle adam ki)
مِنْكُمْ	Sizden (Niçin gelmesini?)
لِيُنْذِرَكُمْ	Sizi uyarmak için
وَاذْكُرُوا	Hatırlayın
إِذْ	O vakti ki
جَعَلَكُمْ	Sizi kıldı (Ne kıldı?)
خُلَفَاءَ	Halifeler (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ	Nuh'un kavminden sonra
وَزَادَكُمْ	Ve sizi arttırdı (Nerede?)
فِي الْخَلْقِ	Yaratılışta (Ne cihetten artırdı?)
بَصْطَةً	Kuvvet olarak
فَاذْكُرُوا	Hatırlayın (Neyi?)
آلَاءَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetlerini
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾	Felaha eresiniz
قَالُوا	Dediler ki
أَجِئْتَنَا	Bize geldin mi? (Niçin?)
لِنَعْبُدَ	İbadet etmemiz için (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
وَحْدَهُ	Sadece O'na (Daha ne için geldin?)
وَنَذَرَ	Terk etmemiz için (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كَانَ	İdi (Ne idi?)
يَعْبُدُ	İbadet ediyor (Kim?)
آبَاؤُنَا	Bizim babalarımız
فَأْتِنَا	Öyleyse bize getir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
تَعِدُنَا	Bizi tehdit ediyorsun
إِنْ كُنْتَ	Eğer sen isen (Ne isen?)
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾	Doğrulardan isen
قَالَ	Dedi ki
قَدْ وَقَعَ	Elbette tahakkuk etti (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından (Ne tahakkuk etti?)
رِجْسٌ	Azap
وَغَضَبٌ	Ve gazap
أَتُجَادِلُونَنِي	Benimle mücadele mi ediyorsunuz? (Ne hakkında?)
فِي أَسْمَاءٍ	Bir takım isimler hakkında ki
سَمَّيْتُمُوهَا	Siz onları isimlendirdiniz (Kim isimlendirdi?)
أَنْتُمْ	Siz
وَآبَاؤُكُمْ	Ve babalarınız
مَا نَزَّلَ	İndirmedi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neye?)
بِهَا	O isimlere dair (Ne indirmedi?)
مِنْ سُلْطَانٍ	Bir delil
فَانْتَظِرُوا	Artık bekleyin
إِنِّي	Muhakkak ki ben
مَعَكُمْ	Sizinle birlikte (Neyim?)
مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾	Bekleyenlerdenim
فَأَنْجَيْنَاهُ	Bunun üzerine onu kurtardık (Daha kimi kurtardık?)
وَالَّذِينَ	O kimseleri ki
مَعَهُ	Onunla birliktedir (Ne ile kurtardık?)
بِرَحْمَةٍ	Bir rahmetle (Öyle bir rahmet ki)
مِنَّا	Bizden
وَقَطَعْنَا	Ve kestik (Neyi?)
دَابِرَ الَّذِينَ	O kimselerin arkalarını ki
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِآيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi
وَمَا كَانُوا	[Ve o kimselerin ki] onlar olmadılar (Ne olmadılar?)
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾	Müminler
وَإِلَى ثَمُودَ	Ve Semud'a da [gönderdik] (Kimi gönderdik?)
أَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel)
صَالِحًا	Salih'i
قَالَ	Salih dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için olmadı (Ne?)
مِنْ إِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki)
غَيْرُهُ	Ondan başka
قَدْ جَاءَتْكُمْ	Size elbette geldi (Ne?)
بَيِّنَةٌ	Açık delil (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
هٰذِهِ	İşte bu (Nedir?)
نَاقَةُ اللّٰهِ	Allah'ın devesidir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne olduğu halde?)
آيَةً	Bir ayet olduğu halde
فَذَرُوهَا	Artık onu bırakın
تَأْكُلْ	Otlasın (Nerede?)
فِي أَرْضِ اللّٰهِ	Allah'ın toprağında
وَلَا تَمَسُّوهَا	Ve ona dokunmayın (Ne ile?)
بِسُوءٍ	Bir kötülükle
فَيَأْخُذَكُمْ	Yoksa sizi alır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azab ki
أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾	Can yakıcı

وَاذْكُرُٓوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَٓاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ

Hatırlayın (Neyi?) | O vakti ki | Sizi kıldı (Ne?) | Halifeler (Ne zaman?) | Âd'dan sonra | Ve sizi yerleştirdi (Nereye?)

فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ

Yeryüzüne | Ediniyorsunuz (Neden?) | Onun düzlüklerinden (Ne ediniyorsunuz?) | Köşkler | Ve oyuyorsunuz (Neyi?)

الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُٓوا اٰلَٓاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ

Dağları (Ne oldukları halde?) | Evler | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetlerini (Daha?) | Ve taşkınlık yapmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)

مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ

Fesat çıkarıcılar | Dedi (Kim?) | O ileri gelenler ki | Büyüklük tasladılar (Kimden?) | Onun kavminden (Kime dediler?)

لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا

O kimselere ki | Hor görüldüler (O hor görülenlerden bedel?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimlerden?) | Onlardan (Ne dedi?) | Siz kesin biliyor musunuz? | Muhakkak ki Salih (Nedir?)

مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ قَالُٓوا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

Gönderilmiştir (Kim tarafından?) | Rabbi tarafından | Dediler ki | Muhakkak ki biz | O şeye ki | O gönderildi (Ne ile?) | Kendisiyle (Kendisiyle gönderildiği şeye biz neyiz?) | İman edenleriz

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا بِالَّذٖٓي اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ

Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar (Ne dediler?) | Muhakkak ki biz | O şeyi ki | Siz iman ettiniz (Neye?) | O şeye (Sizin iman ettiğiniz o şeyi biz neyiz?) | İnkar edicileriz

﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا

Ve ayaklarını keserek boğazladılar (Neyi?) | O dişi deveyi (Daha?) | Ve başkaldırdılar (Neye?) | Rablerinin emrine | Ve dediler

يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

Ey Salih! | Bize getir (Neyi?) | O şeyi ki | Bize vaat ediyorsun | Şayet sen isen (Ne?) | Gönderilmişlerden

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Onları yakaladı (Ne?) | Sarsıntı | Bunun üzerine oluverdiler (Nerede?) | Evlerinde (Ne oldular?) | Diz üstü çöküvermişler

﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبّٖي

Salih yüz çevirdi (Kimden?) | Onlardan | Ve dedi | Ey kavmim! | Elbette size ulaştırdım (Neyi?) | Rabbim'in vahyini

وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾

Ve nasihat ettim (Kime?) | Size | Şu kadarı var ki | Siz sevmiyorsunuz (Kimi?) | Nasihat edenleri

وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

Ve Lut'u da hatırla (Lut'tan bedel!) | O vakti ki | O demişti (Kime?) | Kavmine (Ne demişti?) | Yaklaşıyor musunuz? (Neye?) | Fuhuşa | Sizi geçmedi (Neye geçmedi?)

بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ

Bu fuhuşa (Kim geçmedi?) | Hiç kimse (Kimden?) | Alemlerden | Muhakkak ki siz | Elbette yanaşıyorsunuz (Kime?) | Erkeklere (Ne olduğunuz halde?)

شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

Şehvetli | Kadınları bırakıp | Bilakis siz (Nesiniz?) | Bir kavimsiniz ki | Haddi aşanlar olan

74. "Ve düşünün ki, O sizi Ad kavminden sonra halifeler yaptı. Ve bu yerde sizi yerleştirdi. Düzlüklerinden köşkler ediniyorsunuz ve dağlardan evler yontuyorsunuz. Artık hep Allah'ın nimetlerini anın da yeryüzünü bozgunculuk yaparak berbat etmeyin!" dedi.

75. Kavminin içinde kibirlerine yediremeyen ileri gelenler, hırpalanmakta olanlardan iman etmiş olanlara: "Siz, Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş olduğunu biliyor musunuz?" dediler. Onlar: "Doğrusu biz, onun gönderildiği şeye inanıyoruz." dediler.

76. O kibirlerine yediremeyenler: "Doğrusu biz, sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr edenleriz." dediler.

77. Derken o dişi deveyi ayaklarını keserek öldürdüler. Rablerinin emrine baş kaldırdılar. Ve: "Hey Salih! Sen gerçekten peygamberlerden isen, bizi tehdit etmekte olduğun azabı, getir de görelim!" dediler.

78. Bunun üzerine onları "o şiddetli sarsıntı" tutuverdi, vatanlarında çöke kaldılar.

79. (Salih) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim! Ben size Rabbimin mesajını tamamen ilettim ve öğüt verdim, hayrınıza çalıştım. Fakat siz öğüt verenleri sevmezsiniz!" dedi.

80. Lut peygamberi de (gönderdik). Bir zamanlar kavmine: "Sizden önce âlemlerden hiçbirinin yapmadığı hayâsızlığı siz mi yapıyorsunuz?" dedi.

81. Gerçekten siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz. Hayır, siz çok haddi aşan bir kavimsiniz!"

82. Kavminin ise: "Çıkarın şunları memleketinizden, çünkü bunlar, eteklerini çok temiz tutan (fazla temiz olmak isteyen) insanlar!" demelerinden başka cevabı olmadı.

83. Biz de onu ve ailesini kurtardık, ancak karısı kalıp, yere geçenlerden oldu.

84. Onların üzerine bir azap yağmuru yağdırdık. İşte bak suçluların sonu nasıl oldu!

85. Medyen kavmine de kardeşleri Şuayb peygamberi (gönderdik). (Onlara): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız yok. İşte size Rabbinizden apaçık bir delil geldi. Artık ölçü ve tartıyı tam tutun. İnsanların eşyasına haksızlık etmeyin, ıslahından sonra yeryüzünde yine bozgunculuk etmeyin! Eğer bana inanırsanız bu söylediklerim sizin için hayırlıdır." dedi.

86. Hem öyle tehdit ederek, her caddenin başına oturup da Allah'ın yolundan O'na iman edenleri çevirmeyin ve yolun çarpıklığını arzu etmeyin. Düşünün ki, bir zamanlar siz pek azdınız. O sizi çoğalttı ve bakın o bozguncuların sonu nasıl oldu!

87. Eğer içinizden bir kısmı, benim gönderilmiş olduğum gerçeğe inanmış, bir kısmı da inanmamış ise, Allah aramızda hükmünü verinceye kadar sabredin. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

وَمَا كَانَ	Ve olmadı
جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ	Kavminin cevabı
اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا	Ancak demeleri oldu (Ne demeleri?)
اَخْرِجُوهُمْ	Onları çıkarın (Nereden?)
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ	Memleketinizden
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar (Kimdir?)
اُنَاسٌ	Bir takım insanlardır ki
يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾	Çok temizlenirler
فَاَنْجَيْنَاهُ	Bunun üzerine onu kurtardık
وَاَهْلَهُٓ	Ve ailesini de
اِلَّا	Ancak kurtarmadık
امْرَاَتَهُۘ	Karısını
كَانَتْ	O oldu (Ne oldu?)
مِنَ الْغَابِر۪ينَ ﴿٨٣﴾	Geride kalanlardan
وَاَمْطَرْنَا	Ve yağdırdık (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne?)
مَطَراًۜ	Bir yağmur
فَانْظُرْ	Bak
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ۟	Günahkarların akıbeti
﴿٨٤﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ	Medyen'e de [gönderdik] (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel)
شُعَيْباًۜ	Şuayb'ı
قَالَ	Dedi ki
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Ne?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (O ilahtan bedel)
غَيْرُهُۜ	O'ndan başka
قَدْ جَٓاءَتْكُمْ	Elbette size geldi (Ne?)
بَيِّنَةٌ	Açık delil (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbiniz tarafından
فَاَوْفُوا	Tam tutun (Neyi?)
الْكَيْلَ	Ölçüyü (Daha?)
وَالْم۪يزَانَ	Ve tartıyı (Daha ne yapın?)
وَلَا تَبْخَسُوا	Eksik vermeyin (Kime?)
النَّاسَ	İnsanlara (Neyi?)
اَشْيَٓاءَهُمْ	Eşyalarını (Daha?)
وَلَا تُفْسِدُوا	Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne zaman?)
بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۜ	Onun düzeltilmesinden sonra
ذٰلِكُمْ	İşte size bu (Nedir?)
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
اِنْ كُنْتُمْ	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)
مُؤْمِن۪ينَۚ ﴿٨٥﴾	Müminler iseniz
وَلَا تَقْعُدُوا	Oturmayın (Neye?)
بِكُلِّ صِرَاطٍ	Her yola (Ne olduğunuz halde?)
تُوعِدُونَ	Tehdit ediyor olduğunuz halde (Daha?)
وَتَصُدُّونَ	Ve engelliyor olduğunuz halde (Neden?)
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah yolundan (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki
اٰمَنَ	İman etti (Kime?)
بِه۪	O'na (Daha ne olduğunuz halde?)
وَتَبْغُونَهَا	Allah yolunun olmasını isteyerek (O yol olduğu halde?)
عِوَجاًۚ	Eğri
وَاذْكُرُٓوا	Ve hatırlayın (Neyi?)
اِذْ	O vakti ki
كُنْتُمْ	Siz idiniz (Ne idiniz?)
قَل۪يلاً	Az
فَكَثَّرَكُمْۖ	Ve sizi çoğalttı
وَانْظُرُوا	Ve bakın
كَيْفَ كَانَ	Nasıl oldu (Ne?)
عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٨٦﴾	Bozgunculuk yapanların akıbeti
وَاِنْ كَانَ	Şayet ise (Kim?)
طَٓائِفَةٌ	Bir taife (Öyle taife ki)
مِنْكُمْ	Sizden (Ne ise?)
اٰمَنُوا	İnanmışlarsa (Neye?)
بِالَّـذ۪ٓي	O şeye ki
اُرْسِلْتُ	Ben gönderildim (Ne ile ?)
بِه۪	O şey ile
وَطَٓائِفَةٌ	Ve bir taife de
لَمْ يُؤْمِنُوا	İnanmamışlarsa
فَاصْبِرُوا	Bu durumda sabredin (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يَحْكُمَ	Hükmedinceye dek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nerede?)
بَيْنَنَاۚ	Bizim aramızda
وَهُوَ	O Allah (Nedir?)
خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨٧﴾	Hükmedenlerin en hayırlısıdır

قَالَ	الْمَلَأُ	الَّذِينَ	اسْتَكْبَرُوا	مِنْ قَوْمِهِ	لَنُخْرِجَنَّكَ	يَا شُعَيْبُ
Dedi ki (Kim?)	İleri gelenler	Öyle ileri gelenler ki	Kibirlendiler (Kimlerden?)	Onun kavminden (Ne dediler?)	Biz elbette seni çıkaracağız	Ey Şuayb! (Daha kimi çıkaracağız?)

وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	مَعَكَ	مِنْ قَرْيَتِنَا	اَوْ	لَتَعُودُنَّ	فِي مِلَّتِنَا	قَالَ
Ve o kimseler ki	İman ettiler (Kiminle birlikte çıkaracağız?)	Seninle birlikte (Nereden?)	Memleketimizden	Ya da	Kesin olarak döneceksiniz (Nereye?)	Bizim dinimize	Dedi ki

اَوَلَوْ كُنَّا	كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾	قَدِ افْتَرَيْنَا	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا	اِنْ عُدْنَا
Olsak bile mi? (Ne olsak?)	İstemeyenler	Elbette iftira etmiş oluruz (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Bir yalanı (Ne takdirde?)	Döndüğümüz takdirde (Nereye?)

فِي مِلَّتِكُمْ	بَعْدَ اِذْ	نَجّٰينَا	اللّٰهُ	مِنْهَا	وَمَا يَكُونُ	لَنَا	اَنْ نَعُودَ
Sizin dininize (Ne zaman?)	O zamandan sonra ki	Bizi kurtardı (Kim?)	Allah (Neyden?)	O dinden	Ve yaraşmaz (Kime?)	Bize (Ne yaraşmaz?)	Dönmemiz (Nereye?)

فِيهَا	اِلَّا اَنْ يَشَاءَ	اللّٰهُ	رَبُّنَا	وَسِعَ	رَبُّنَا	كُلَّ شَيْءٍ	عِلْمًا
O dine	Ancak dilerse (Kim?)	Allah (Kimdir O?)	Rabbimiz'dir	Kuşatmıştır (Kim ?)	Rabbimiz (Neyi?)	Her şeyi (Ne cihetten?)	İlim cihetinden

عَلَى اللّٰهِ	تَوَكَّلْنَا	رَبَّنَا	افْتَحْ	بَيْنَنَا	وَبَيْنَ قَوْمِنَا	بِالْحَقِّ	وَاَنْتَ
Yalnız Allah'a	Tevekkül ettik biz	Ey rabbimiz!	Aç/Hükmet (Nerede?)	Bizim aramızla	Kavmimiz arasında (Neyle?)	Hak ile	Sen (Nesin?)

خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾	وَقَالَ	الْمَلَأُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	مِنْ قَوْمِهِ	لَئِنِ	اتَّبَعْتُمْ
Açanların/Hüküm verenlerin en hayırlısısın	Ve dedi (Kim?)	İleri gelenler	Öyle ileri gelenler ki	Kafir oldular (Kimden?)	Kavminden	Andolsun ki eğer	Siz tabi olursanız (Kime?)

شُعَيْبًا	اِنَّكُمْ	اِذًا	لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾	فَاَخَذَتْهُمُ	الرَّجْفَةُ	فَاَصْبَحُوا
Şuayb'a	Muhakkak ki siz	O zaman	Ziyana uğrayanlarsınız	Bunun üzerine onları yakaladı (Ne?)	Sarsıntı	Ve oluverdiler (Nerede?)

فِي دَارِهِمْ	جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾	اَلَّذِينَ	كَذَّبُوا	شُعَيْبًا	كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا
Vatanlarında (Ne oldular?)	Diz üstü çöküvermişler	O kimseler ki	Yalanladılar (Kimi?)	Şuayb'ı	Sanki ikamet etmemiş gibiler (Nerede?)

فِيهَا	اَلَّذِينَ	كَذَّبُوا	شُعَيْبًا	كَانُوا	هُمُ	الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾	فَتَوَلّٰى
Orada	O kimseler ki	Yalanladılar (Kimi?)	Şuayb'ı	Oldular	Bizzat onlar (Ne oldular?)	Ziyana uğrayanlar	Şuayb yüz çevirdi (Kimden?)

عَنْهُمْ	وَقَالَ	يَا قَوْمِ	لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ	رِسَالَاتِ رَبِّي	وَنَصَحْتُ	لَكُمْ
Onlardan	Ve dedi ki	Ey kavmim!	Elbette size ulaştırmıştım (Neyi?)	Rabbimin vahiylerini (Daha ne yapmıştım?)	Ve nasihat etmiştim (Kime?)	Size

فَكَيْفَ	اٰسٰى	عَلٰى قَوْمٍ	كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾	وَمَا اَرْسَلْنَا	فِي قَرْيَةٍ
Nasıl	Üzülebilirim ki! (Kime?)	Bir kavme	Kafirlerdir	Ve biz göndermedik (Nereye?)	Hiçbir memlekete (Kimi göndermedik?)

مِنْ نَبِيٍّ	اِلَّا	اَخَذْنَا	اَهْلَهَا	بِالْبَاْسَاءِ	وَالضَّرَّاءِ	لَعَلَّهُمْ	يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
Hiçbir peygamberi	Ancak [gönderdiysek]	Biz yakaladık (Kimi?)	Oranın ahalisini (Ne ile?)	Şiddetli fakirlikle	Ve hastalıkla	Ta ki onlar	Yalvarıp yakarsınlar

ثُمَّ	بَدَّلْنَا	مَكَانَ السَّيِّئَةِ	الْحَسَنَةَ	حَتّٰى عَفَوْا	وَقَالُوا	قَدْ مَسَّ
Sonra	Değiştirdik (Neyi?)	Kötülüğün yerini (Neye değiştirdik?)	İyiliğe	Nihayet çoğaldılar	Ve dediler	Elbette dokundu (Kime?)

اٰبَاءَنَا	الضَّرَّاءُ	وَالسَّرَّاءُ	فَاَخَذْنَاهُمْ	بَغْتَةً	وَهُمْ	لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾
Babalarımıza (Ne dokundu?)	Darlık (Daha?)	Ve bolluk	Biz de onları yakalayıverdik (Nasıl?)	Ansızın	Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Farketmiyorlar

88. Kavminden büyüklenmek isteyen ileri gelenler: "Ey Şuayb! Kesinlikle seni de, seninle beraber iman edenleri de memleketimizden çıkarırız, ya da mutlaka dinimize döneceksiniz." dediler. Dedi ki: "İstemesek de mi?"

89. Doğrusu Allah bizi ondan kurtarmış iken, sizin dininize dönecek olursak bir yalan söyleyerek Allah'a iftira etmişiz demek olur. Ona tekrar dönmemiz bizim için olacak şey değildir, ancak Rabbimiz Allah dilemiş olsa o başka! Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. Biz Allah'a dayanmışız. Ey bizim Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hak ile hükmet. Sen hükmedenlerin en hayırlısısın!"

90. Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki: " Yemin ederiz, eğer Şuayb'a uyarsanız hiç şüphe yok, o durumda siz kesinlikle zarara uğrayacaksınız."

91. Derken onları o dehşetli sarsıntı yakalayıverdi ve hemen vatanlarında çöke kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada safa sürmemişlerdi. Şuayb'ı yalanlayanlar, zarara uğrayanlar onlar olmuşlardı.

93. (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve: "Ey kavmim! Allah biliyor ki, size Rabbimin mesajlarını ilettim, size öğüt verdim, şimdi kâfir bir kavme nasıl acırım?" dedi.

94. Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, yalvarıp yakarsınlar diye önce halkını yoksulluk ve darlıkla sıkmışızdır.

95. Sonra da o kötülük yerine güzellik getirmişizdir. Nihâyet çoğalmışlar ve: "Doğrusu atalarımızın sıkıntılı halleri de olmuş, sevinçli zamanları da..." demişlerdir. Tam o zaman biz de kendilerini, hiç akıllarından geçmezken, ansızın yakalayıverdik.

96. Eğer o memleketlerin halkı iman edip Allah'tan korksaydılar, elbette üzerlerine yerden ve gökten bereketler açardık. Fakat yalanladılar, biz de kendilerini kazandıklarıyla tuttuk alıverdik.

97. Şimdi şu köy, kasaba halkı geceleyin uyurlarken, kendilerine azabımızın baskın halinde gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

98. Yine o köy, kasaba halkı, kuşluk vakti oynayıp eğlenip dururlarken, kendilerine azabımızın gelivermeyeceğinden emin mi oldular?

99. Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ancak kendilerine yazık eden kavimlerden başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz!

100. Eski sahiplerinden sonra bu yeryüzüne varis olan kimselere hâlâ şu gerçek belli olmadı mı ki, eğer isteseydik onların da günahlarını başlarına çarpardık? Fakat kalplerinin üzerini mühürleriz de onlar gerçeği işitmezler.

101. İşte o memleketler... Bunların başlarına gelenlerden bir kısmını sana kıssa olarak naklediyoruz. Andolsun ki, onlara peygamberleri apaçık deliller ile geldiler. Öyleyken iman etmek istemediler. Çünkü ondan önce inkâr etmeyi âdet edinmişlerdi. Allah kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102. Hem çoğunda ahde vefa görmedik. Şu muhakkak ki, onların çoğunu itaatten çıkmış fasıklar olarak gördük.

103. Sonra onların arkasından Musa'yı âyetlerimizle, Firavun ve topluluğuna gönderdik. Tuttular o âyetlere zulmettiler. Ettiler de bak, o bozguncuların sonu nasıl oldu?

104. Musa: "Ey Firavun! Bil ki, ben âlemlerin Rabbi tarafından bir peygamberim." dedi.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ

Şayet o memleketlerin ahalisi | İman etselerdi (Daha?) | Ve Allah'tan korksalardı | Biz elbette açardık (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Neyi?) | Bereketleri (Öyle bereketler ki?)

مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا

Göklerden olan (Daha?) | Ve yeryüzünden olan | Ne var ki | Onlar yalanladılar | Bunun üzerine onları yakaladık (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne idiler?)

يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا

İşliyorlar | Yoksa emin mi oldu? (Kim?) | O memleketlerin ahalisi (Neden?) | Onlara gelmesinden (Ne?) | Bizim azabımız (Onlar ne oldukları halde?) | Geceleyici oldukları halde (Daha?)

وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

Onlar olduğu halde | Uyuyanlar | Ya da emin mi oldu? (Kim?) | O memleketlerin ahalisi (Neden?) | Onlara gelmesinden (Ne?) | Bizim azabımız (Ne vakit?)

ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَأْمَنُ

Kuşluk vakti | Onlar oldukları halde | Eğleniyolar | Onlar emin mi oldular? (Neden?) | Allah'ın tuzağından | Emin olamaz (Neden?)

مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذ۪ينَ

Allah'ın tuzağından | Ancak [emin olur] (Kim?) | Bir kavim ki | Hüsrana uğrayanlardır | Ortaya çıkmadı mı? (Kim için?) | O kimseler için ki

يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ

Varis oluyorlar (Neye?) | Yeryüzüne | Oranın ahalisinden sonra (Ne ortaya çıkmadı mı?) | Şu ki | Şayet biz dileseydik | Onları musibetlere uğratırdık (Ne sebebiyle?)

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

Günahları sebebiyle | Ve biz mühürleriz (Neyi?) | Onların kalplerini | Onlar | İşitmezler

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ

İşte o memleketler | Anlatıyoruz (Kime?) | Sana (Neyi anlatıyoruz?) | Onların haberlerinden bazısını | Ve andolsun ki onlara geldi (Kim?)

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ

Onların peygamberleri (Ne ile?) | Açık delillerle | Onlar yine de olmadılar (Ne olmadılar?) | İman eder olmadılar (Neye?) | O şeye ki | Yalanladılar (Ne zaman?) | Bundan önce

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا

İşte böylece | Mühürler (Kim?) | Allah (Neyi?) | Kafirlerin kalplerini | Ve biz bulmadık (Kim için?)

لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِق۪ينَ ﴿١٠٢﴾

Onların çoğu için (Ne bulmadık?) | Söze bağlılık | Muhakkak ki biz bulduk (Kimi?) | Onların çoğunu (Ne olarak?) | Fasıklar

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪

Sonra | Biz gönderdik (Ne vakit?) | Onlardan sonra (Kimi?) | Musa'yı (Ne ile gönderdik?) | Ayetlerimizle (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Ve onun avanesine

فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٠٣﴾

Onlar zulmettiler (Neye?) | O ayetlere | Artık bak! | Nasıl oldu (Ne?) | Bozguncuların akibeti

وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٠٤﴾

Ve dedi (Kim?) | Musa (Ne dedi?) | Ey Firavun! | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Bir peygamberim (Kim tarafından gönderilmiş?) | Alemlerin Rabbi tarafından

حَقٖيقٌ	عَلٰٓى اَنْ لَآ اَقُولَ	عَلَى اللّٰهِ	اِلَّا الْحَقَّ	قَدْ جِئْتُكُمْ
(Daha neyim?) Devamlı sabitim (Ne üzerine?)	Söylememem üzerine (Kime karşı?)	Allah'a karşı	Yalnızca hakkı	Şüphesiz ki ben size getirdim (Neyi?)

بِبَيِّنَةٍ	مِنْ رَبِّكُمْ	فَاَرْسِلْ	مَعِىَ	بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ ﴿١٠٥﴾	قَالَ	اِنْ كُنْتَ
Bir mucizeyi (Kim tarafından olan mucize?)	Rabbiniz tarafından	Artık gönder	Benimle birlikte (Kimi?)	İsrailoğullarını	Dedi ki	Şayet sen isen (Ne isen?)

جِئْتَ	بِاٰيَةٍ	فَأْتِ	بِهَٓا	اِنْ كُنْتَ	مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾	فَاَلْقٰى
Getirdiysen (Ne?)	Bir mucize	Öyleyse getir (Neyi?)	O mucizeyi	Şayet sen isen (Ne isen?)	Doğru söyleyenlerden	Bunun üzerine Musa bıraktı (Neyi?)

عَصَاهُ	فَاِذَا هِىَ	ثُعْبَانٌ	مُبٖينٌ ﴿١٠٧﴾	وَنَزَعَ	يَدَهُ	فَاِذَا هِىَ	بَيْضَٓاءُ
Asasını	Bir de o asa (Nedir?)	Ejderhadır (Öyle ejderha ki)	Apaçık	Ve sıyırıp çıkardı (Neyi?)	Elini	Birde o el (Nedir?)	Bembeyazdır (Kim için?)

لِلنَّاظِرٖينَ ﴿١٠٨﴾	قَالَ	الْمَلَاُ	مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ	اِنَّ هٰذَا	لَسَاحِرٌ
Bakanlar için	Dedi (Kim?)	İleri gelenler (Kimden?)	Firavun'un kavminden (Ne dediler)	Muhakkak ki bu [Musa] (Nedir?)	Elbette bir sihirbazdır (Öyle sihirbaz ki)

عَلٖيمٌ ﴿١٠٩﴾	يُرٖيدُ	اَنْ يُخْرِجَكُمْ	مِنْ اَرْضِكُمْ	فَمَاذَا	تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
Çok bilgili	İstiyor (Neyi?)	Sizi çıkarmayı (Nereden?)	Yerinizden (Bunun üzerine Firavun dedi ki)	O halde ne	Emredersiniz?

قَالُٓوا	اَرْجِهْ	وَاَخَاهُ	وَاَرْسِلْ	فِى الْمَدَٓائِنِ	حَاشِرٖينَ ﴿١١١﴾	يَأْتُوكَ
Dediler ki	Onu alıkoy	Kardeşini de	Ve gönder (Nereye?)	Şehirlere (Kimleri gönder?)	Toplayıcılar	Sana getirsinler (Kimi?)

بِكُلِّ سَاحِرٍ	عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾	وَجَٓاءَ	السَّحَرَةُ	فِرْعَوْنَ	قَالُٓوا	اِنَّ لَنَا
Her sihirbazı (Öyle sihirbaz ki)	Çok bilgili	Ve geldi (Kim?)	Sihirbazlar (Kime?)	Firavun'a	Dediler ki	Elbette bizim için vardır (Ne vardır?)

لَاَجْرًا	اِنْ كُنَّا نَحْنُ	الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾	قَالَ	نَعَمْ	وَاِنَّكُمْ
Bir mükafat	Şayet biz olursak (Ne olursak?)	Galipler	Dedi ki	Evet	Elbette siz

لَمِنَ الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾	قَالُوا	يَا مُوسٰٓى	اِمَّٓا اَنْ تُلْقِىَ	وَاِمَّٓا	اَنْ نَكُونَ نَحْنُ
Elbette [o zaman] yakınlaştırılmışlardansınız	Dediler ki	Ey Musa!	Ya sen [elindekini] atıver	Ya da	Biz olalım (Ne olalım?)

الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾	قَالَ	اَلْقُوا	فَلَمَّٓا اَلْقَوْا	سَحَرُٓوا	اَعْيُنَ النَّاسِ
Atanlar	Dedi ki;	Siz atın	Onlar ne zaman ki [ellerindekileri] attılar	Büyülediler (Neyi?)	İnsanların gözlerini

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ	وَجَٓاؤُ	بِسِحْرٍ	عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾	وَاَوْحَيْنَٓا
Onları dehşete düşürdüler	Ve getirdiler	Bir sihri ki	Pek büyük	Biz de vahyettik (Kime?)

اِلٰى مُوسٰٓى	اَنْ اَلْقِ	عَصَاكَ	فَاِذَا هِىَ	تَلْقَفُ	مَا	يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾
Musa'ya (Ne diye?)	At diye (Neyi?)	Asanı	Bir de o!	Yutuveriyor (Neyi?)	O şeyleri ki	[Sihirbazlar] uyduruyorlar

فَوَقَعَ	الْحَقُّ	وَبَطَلَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾	فَغُلِبُوا	هُنَالِكَ
Artık vaki oldu (Ne?)	Hak	Ve batıl oldu (Ne?)	O şey ki	Onlar idi (Ne idi?)	Yapıyorlar	Artık mağlup oldular (Nerede?)	Orada

وَانْقَلَبُوا	صَاغِرٖينَ ﴿١١٩﴾	وَاُلْقِىَ	السَّحَرَةُ	سَاجِدٖينَ ﴿١٢٠﴾
Ve ters-yüz çevrildiler (Ne oldukları halde?)	Küçük düşmüş oldukları halde	Yere kapandı (Kim?)	Sihirbazlar (Ne oldukları halde?)	Secde ediciler

105. "Allah'a karşı birinci vazifem, haktan başka bir şey söylemememdir. Gerçekten ben size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber gönder."

106. (Firavun): "Eğer bir delil ile geldinse, getir onu bakalım, doğru söyleyenlerden isen!" dedi.

107. Bunun üzerine asasını bırakıverdi. Bir de ne görsün, koskoca bir ejderha kesiliverdi.

108. Ve elini sıyırıp çıkardı. Bir de ne görsün, o bakanlara bembeyaz parlıyor.

109. Firavun'un kavminden o topluluk: "Şüphesiz bu, çok bilgili bir sihirbaz!" dedi.

110. Sizi yerinizden çıkarmak istiyor. O halde ne emredersiniz?

111. (Onlar): "Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere de toplayıcılar gönder." dediler.

112. Usta sihirbazların hepsini sana getirsinler.

113. Bütün sihirbazlar da Firavun'a geldiler: "Galip gelirsek elbette bize mükâfat var değil mi?" dediler.

114. (Firavun): "Evet, o zaman elbette siz gözdelerden olacaksınız." dedi.

115. "Ey Musa! Önce sen mi hüneri ortaya atacaksın, yoksa (ilk) atanlar biz mi olacağız?" dediler.

116. (Musa): "Siz atın." dedi. Atacaklarını attıkları zaman, halkın gözlerini büyülediler ve onları dehşete düşürdüler. Ve çok büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Musa'ya: "Asanı bırakıver!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki, o onların bütün uydurduklarını yalayıp yutuyor!

118. Artık gerçek ortaya çıktı ve onların bütün yaptıkları yok olup gitti.

119. Artık orada yenilmişlerdi, küçük düşmüşlerdi.

120. Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

121. Dediler ki: "İman ettik o âlemlerin Rabbine.

122. Musa ve Harun'un Rabbine..."

123. Firavun: "Siz, O'na ben izin vermeden iman ettiniz haa? Bu şüphesiz bir hiledir. Siz bu hileyi şehirde kurmuşsunuz. Yerli halkı oradan çıkarmak istiyorsunuz. O halde yakında anlarsınız.

124. Mutlaka sizin ellerinizi, ayaklarınızı çaprazına keseceğim. Mutlaka hepinizi birden asacağım!"

125. Dediler ki: "Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz!

126. Senin bize kızman da sırf Rabbimizin âyetleri gelince iman etmemizden dolayıdır. Ey bizim Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı iman selametiyle al!"

127. Firavun'un kavminden yine o topluluk: "Seni ve ilahlarını terk etsinler de yeryüzünde fesat çıkarsınlar diye mi Musa'yı ve kavmini bırakacaksın ya?" dediler. O da: "Oğullarını öldürürüz ve kadınlarını sağ bırakırız. Yine tepelerinde mutlak otoritemizi yürütürüz." dedi.

128. Musa kavmine: "Allah'ın yardımını isteyin ve acıya tahammül edip dayanın. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. O'na kullarından dilediğini mirasçı kılar. (Hayırlı) son ise, muttakilerindir." dedi.

129. (Kavmi de ona): "Biz, sen bize gelmeden önce de eziyet gördük, geldikten sonra da." dediler. (Musa da): "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı yok edip de sizi yeryüzünde halife kılacak ve sizin de nasıl işler yapacağınıza bakacaktır."

130. Gerçekten Firavun ailesini düşünüp ibret alsınlar diye senelerce kıtlık ve hâsılat eksikliği ile sıktık.

قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ

Dediler ki; | Biz iman ettik (Kime?) | Alemlerin Rabbi'ne (Öyle Rab ki) | Musa'nın Rabbi (Daha?) | Ve Harun'un Rabbi | Dedi (Kim?)

فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ

Firavun (Ne dedi?) | İman mı ettiniz? (Kime?) | Ona (Ne zaman?) | İzin vermeden önce (Kime?) | Size | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Elbette bir hiledir (Öyle hile ki) | Onu siz planladınız (Nerede?)

فِي الْمَدٖينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

Şehirde (Niçin planladınız?) | Çıkarasınız diye (Nereden?) | Oradan (Kimi?) | Oranın halkını | Artık yakında bileceksiniz

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ

Elbette keseceğim (Neyi?) | Sizin ellerinizi (Daha?) | Ve ayaklarınızı (O eller ve ayaklar ne olduğu halde?) | Çaprazlama | Sonra da | Elbette sizi asacağım

اَجْمَعٖينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ

Hepinizi | Dediler ki | Muhakkak ki biz | Rabbimiz'e | Dönücüleriz | Ve intikam almıyorsun (Kimden?)

مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا

Bizden | Ancak | İman etmemizden dolayı (Neye?) | Rabbimiz'in ayetlerine (Ne zaman iman etmemizden?) | Bize geldiği zaman | Ey Rabbimiz! | Yağdır (Neyi?) | Bizim üzerimize

صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمٖينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

Sabrı | Ve bizi öldür (Ne olduğumuz halde?) | Müslümanlar | Ve dedi (Kim?) | İleri gelenler (Kimden?) | Firavun'un kavminden

اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ

Bırakacak mısın? (Kimi?) | Musa'yı (Daha?) | Ve kavmini (Niçin?) | Bozgunculuk yapsınlar diye (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha ne için bırakacak mısın?) | Seni bıraksınlar diye (Daha kimi?)

وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ

Ve ilahlarını | Firavun dedi ki | Elbette öldüreceğiz (Kimi?) | Onların oğullarını | Ve diri bırakacağız (Kimi?) | Onların kadınlarını | Muhakkak ki biz | Onların üzerinde (Neyiz?)

قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعٖينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُواۚ

Mutlak hakimiyet sahibiyiz | Dedi (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine (Ne dedi?) | Yardım dileyin (Kimden?) | Allah'tan | Ve sabredin!

اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۜ وَالْعَاقِبَةُ

Muhakkak ki yeryüzü (Nedir?) | Allah'ındır | Onu mirasçı kılar (Kime?) | O kimseye ki | Diledi (O dilediği de kimdendir?) | Kullarından | Akibet (Kimindir?)

لِلْمُتَّقٖينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُٓوا اُوذٖينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا

Müttakîlerindir | [Onlar] Dediler ki | Biz eziyete uğradık (Ne zaman?) | Bize gelmenden önce (Daha?) | Ve o vakitten sonra ki

جِئْتَنَاۜ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ

Bize geldin | Musa dedi ki | Umulur ki | Sizin Rabbiniz (Ne umulur?) | Helak etmesi (Kimi?) | Düşmanlarınızı (Daha ne umulur?) | Ve sizi halef kılması (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا

Yeryüzünde | Ta ki baksın | Nasıl davranacaksınız | Ve andolsun ki biz cezalandırdık (Kimi?)

اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنٖينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

Firavun ailesini | Kuraklıkla (Daha ne ile cezalandırdık?) | Ve ürünlerin eksikliğiyle | Ta ki onlar | Öğütlensinler

Arapça	Türkçe
فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ	Onlara geldiğinde (Ne?)
الْحَسَنَةُ	Bir iyilik
قَالُوا	Derler ki
لَنَا	Bizim hakkımızdır (Ne?)
هٰذِهٖ	Bu
وَاِنْ تُصِبْهُمْ	Şayet onlara isabet etse (Ne?)
سَيِّئَةٌ	Bir kötülük
يَطَّيَّرُوا	Uğursuz sayarlardı (Kimi?)
بِمُوسٰى	Musa'yı (Daha kimi?)
وَمَنْ	Ve o kimseyi ki
مَعَهُ	Onunla birliktedir
اَلَٓا	Haberiniz olsun ki
اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ	Onların uğursuzlukları ancak (Nedir?)
عِنْدَ اللّٰهِ	Allah tarafındandır
وَلٰكِنَّ	Şu kadarı var ki
اَكْثَرَهُمْ	Onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾	Bilmezler
وَقَالُوا	Ve dediler
مَهْمَا تَأْتِنَا	Her o şey ki bize getirdin (Neyi?)
بِهٖ	Onu (O getireceğin şey de nedir?)
مِنْ اٰيَةٍ	Bir mucizedir (Ne için?)
لِتَسْحَرَنَا	Bizi sihirlemek için (Ne ile?)
بِهَا	Onunla [o mucizeyle]
فَمَا نَحْنُ	Biz olmadık
لَكَ	Sana
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾	İman ediciler
فَاَرْسَلْنَا	Bunun üzerine gönderdik (Kime?)
عَلَيْهِمُ	Onlara (Neyi?)
الطُّوفَانَ	Tufan'ı (Daha?)
وَالْجَرَادَ	Çekirgeyi (Daha?)
وَالْقُمَّلَ	Böcekleri (Daha?)
وَالضَّفَادِعَ	Kurbağaları (Daha?)
وَالدَّمَ	Kanı (Bu sayılanlar ne oldukları halde?)
اٰيَاتٍ	Mucizeler olarak (Öyle mucizeler ki)
مُفَصَّلَاتٍ	Ayrı ayrı
فَاسْتَكْبَرُوا	Yine de böbürlendiler
وَكَانُوا	Ve oldular (Ne oldular?)
قَوْمًا	Bir kavim ki
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾	Günahkarlar
وَلَمَّا وَقَعَ	Ne zaman ki çöktü
عَلَيْهِمُ	Üzerlerine (Ne?)
الرِّجْزُ	Azab
قَالُوا	Dediler
يَا مُوسَى	Ey Musa!
ادْعُ	Dua et! (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Kime dua et?)
رَبَّكَ	Rabbin'e (Neyle dua et?)
بِمَا عَهِدَ	[Rabbinin] ahdiyle (Neredeki ahdi?)
عِنْدَكَ	Senin katında
لَئِنْ	Andolsun ki şayet
كَشَفْتَ	Kaldırırsan (Kimden?)
عَنَّا	Bizden (Neyi?)
الرِّجْزَ	Azabı
لَنُؤْمِنَنَّ	Elbette iman ederiz (Kime?)
لَكَ	Sana (Daha?)
وَلَنُرْسِلَنَّ	Ve elbette göndeririz
مَعَكَ	Seninle birlikte (Kimi?)
بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ ﴿١٣٤﴾	İsrailoğullarını
فَلَمَّا كَشَفْنَا	Ne zaman ki kaldırdık (Nereden?)
عَنْهُمُ	Onların üzerinden (Neyi?)
الرِّجْزَ	Azabı (Ne zamana kadar?)
اِلٰٓى اَجَلٍ	Belli bir vakte kadar (Öyle vakit ki)
هُمْ	Onlar (Nedir?)
بَالِغُوهُ	O vakte erişicidirler
اِذَا هُمْ	Bir de bakarsın ki onlar
يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾	Sözlerinden dönüyorlar
فَانْتَقَمْنَا	Artık biz de intikam aldık (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan
فَاَغْرَقْنَاهُمْ	Ve onları boğduk (Nerede?)
فِي الْيَمِّ	Denizde (Ne sebebiyle?)
بِاَنَّهُمْ	Şu sebeple ki onlar
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi
وَكَانُوا	Ve oldular (Neyden?)
عَنْهَا	Ayetlerimizden (Ne oldular?)
غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾	Gafiller
وَاَوْرَثْنَا	Ve biz de varis kıldık (Kimi?)
الْقَوْمَ الَّذِينَ	O kavmi ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne idiler?)
يُسْتَضْعَفُونَ	Hor görülüyor idiler (Neye varis kıldık?)
مَشَارِقَ الْاَرْضِ	Yeryüzünün doğu yönlerine
وَمَغَارِبَهَا	Ve yeryüzünün batı yönlerine
الَّتٖي	Öyle yerler ki
بَارَكْنَا	Biz bereketli kıldık (Nereyi?)
فٖيهَا	Orayı
وَتَمَّتْ	Ve tamam oldu (Ne?)
كَلِمَتُ رَبِّكَ	Rabbin'in kelimesi (Öyle kelimesi ki)
الْحُسْنٰى	En güzel (Kim üzerine tamam oldu?)
عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ	İsrailoğulları üzerine (Ne sebebiyle?)
بِمَا صَبَرُوا	Sabretmeleri sebebiyle
وَدَمَّرْنَا	Ve yerle bir ettik (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
كَانَ يَصْنَعُ	Yapıyordu (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Daha kim?)
وَقَوْمُهُ	Ve onun kavmi (Daha neyi yerle bir ettik?)
وَمَا	Ve o şeyi ki
كَانُوا	Onlar idiler
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾	Dikiyor idiler

131. Fakat kendilerine iyilik geldiği zaman: "Ha bu bizim hakkımızdır." dediler. Ve başlarına bir kötülük gelirse, Musa ile yanındakilerin uğursuzluğuna yoruyorlardı. Uğursuzluk kuşları ise Allah'ın yanındadır. Ve lâkin çoğu bilmezlerdi.

132. Ve: "Sen bizi büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, imkânı yok sana inanacak değiliz." derlerdi.

133. Biz de kudretimizin ayrı ayrı mucizeleri olmak üzere başlarına tufan gönderdik, çekirge gönderdik, haşereler gönderdik, kurbağalar gönderdik, kan gönderdik. Yine inat ettiler ve çok suçlu bir kavim oldular.

134. Üzerlerine azap çöktüğü zaman dediler ki: "Ey Musa! Sana olan sözü hürmetine bizim için Rabbine dua et! Eğer bu azabı bizden sıyırırsan, andolsun ki, sana kesinlikle iman ederiz ve İsrailoğullarını seninle beraber mutlaka göndeririz."

135. Erişecekleri belirli bir süreye kadar azabı kendilerinden sıyırdığımız zaman, derhal yeminlerini bozdular.

136. Biz de âyetlerimizi yalanladıkları ve onlara kulak asmadıkları için kendilerinden intikam aldık ve hepsini denizde boğduk.

137. Ve o hırpalanıp ezilmekte bulunan kavmi, o bilinen yeryüzünün bereketlerle donattığımız doğusuna, batısına mirasçı kıldık. Ve Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel vaadi, sabretmeleri sebebiyle tamamen gerçekleşti. Ve Firavun ile kavminin yapageldikleri sanat eserlerini ve yükselttikleri binaları yerlere serdik.

138. Ve İsrailoğullarına denizi atlattık. Derken, bir kavme vardılar. Toplanmışlar, kendilerine mahsus bir takım putlara tapıyorlardı. Dediler ki: “Ey Musa! Bunların birçok ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah yap!” (Musa): “Siz gerçekten cahillik ediyorsunuz.” dedi.

139. “Çünkü o gördüklerinizin içinde bulundukları din, yok olmaya mahkûmdur ve bütün yaptıkları batıldır!

140. Hiç ben size Allah’tan başka bir ilah mı isterim? Hâlbuki O, sizi âlemlere üstün kıldı.” dedi.

141. Hem düşünseniz ya, sizi Firavun’un ailesinden kurtardığımız zamanı, size azabın kötüsünü yapıyorlardı. Oğullarınızı boyuna öldürüyorlar, kadınlarınızı diri tutuyorlardı. Bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan var.

142. Bir de Musa ile otuz gece için sözleştik ve onu bir on ile tamamladık. Bu şekilde Rabbinin tayin ettiği zaman tam kırk gece oldu. Musa kardeşi Harun’a şöyle dedi: “Kavmim içinde benim yerime geç ve ıslah a çalış, bozguncuların yoluna gitme!”

143. Ne zaman ki, Musa tayin ettiğimiz vakitte geldi, Rabbi O’na kelamıyla iltifatta bulundu. (Musa): “Ey Rabbim! Göster bana, bakayım sana.” dedi. Buyurdu ki: “Beni kesinlikle göremezsin. Ve lâkin dağa bak, eğer yerinde durursa, demek beni görebileceksin.” Derken, Rabbi dağa bir tecelli buyurunca, onu paramparça ediverdi. Musa da baygın düştü. Sonra ne zamanki ayıldı. (Musa): “Münezzehsin, sana tevbe ile döndüm ve ben mü’minlerin ilkiyim.” dedi.

Arapça	Türkçe
وَجَاوَزْنَا	Ve geçirdik (Kime?)
بِبَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ	İsrailoğullarına (Neyi?)
الْبَحْرَ	Denizi
فَاَتَوْا	Geldiler (Kime?)
عَلٰى قَوْمٍ	Bir kavme ki
يَعْكُفُونَ	İbadette bulunuyorlar (Neye?)
عَلٰٓى اَصْنَامٍ	Putlara (Öyle putlar ki)
لَهُمْ	Kendilerine ait olan
قَالُوا	Dediler ki
يَا مُوسٰى	Ey Musa!
اجْعَلْ	Yap (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Ne yap?)
اِلٰهًا	Bir ilah (Ne gibi?)
كَمَا لَهُمْ	Onlar için olduğu gibi (Ne olduğu gibi?)
اٰلِهَةٌ	İlahlar
قَالَ	Dedi ki;
اِنَّكُمْ	Muhakkak ki siz
قَوْمٌ	Bir kavimsiniz ki
تَجْهَلُونَ ١٣٨	Cahillik ediyorsunuz
اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ	Muhakkak ki bunlar (Nedir?)
مُتَبَّرٌ	Mahvolucudur (Ne?)
مَا	O şey ki
هُمْ	Onlar (Nedir?)
فٖيهِ	O şeyin içerisindedir (Daha nedir?)
وَبَاطِلٌ	Ve batıldır (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	Onlar idi (Ne idiler?)
يَعْمَلُونَ ١٣٩	Yapıyorlar
قَالَ	[Musa] dedi ki
اَغَيْرَ اللّٰهِ	Allah’tan başkasını mı?
اَبْغٖيكُمْ	Size arayacakmışım!? (Ne olarak ?)
اِلٰهًا	İlah olarak
وَهُوَ	Oysa O
فَضَّلَكُمْ	Sizi üstün kıldı (Kim üzerine?)
عَلَى الْعَالَمٖينَ ١٤٠	Alemler üzerine
وَاِذْ	O vakti hatırlayın ki
اَنْجَيْنَاكُمْ	Biz sizi kurtarmıştık (Kimden?)
مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ	Firavun hanedanından (Öyle Firavun hanedanı ki)
يَسُومُونَكُمْ	Sizi uğratıyorlardı (Neye?)
سُٓوءَ الْعَذَابِ	Azabın en kötüsüne
يُقَتِّلُونَ	Öldürüyorlardı (Kimi?)
اَبْنَٓاءَكُمْ	Oğullarınızı (Daha?)
وَيَسْتَحْيُونَ	Ve diri bırakıyorlardı (Kimi?)
نِسَٓاءَكُمْ	Kadınlarınızı
وَفٖى ذٰلِكُمْ	Bunda vardır (Ne vardır?)
بَلَٓاءٌ	Bir imtihan (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Sizin Rabbiniz’den (Öyle imtihan ki)
عَظٖيمٌ ١٤١	Pek büyük
وَوَاعَدْنَا	Ve biz vaatleştik (Kiminle?)
مُوسٰى	Musa ile (Neye vaatleştik?)
ثَلٰثٖينَ لَيْلَةً	Otuz geceye
وَاَتْمَمْنَاهَا	Ve o geceleri tamamladık (Neyle?)
بِعَشْرٍ	On ile [kırka tamamladık]
فَتَمَّ	Artık tamam oldu (Ne?)
مٖيقَاتُ رَبِّهٖٓ	Rabbin’in tayin ettiği vakit (o vakit ne olduğu halde?)
اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً	Kırk gece
وَقَالَ	Ve dedi (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Kime dedi?)
لِاَخٖيهِ هٰرُونَ	Kardeşi Harun’a dedi (Ne dedi?)
اخْلُفْنٖى	Benim yerime geç (Nerede?)
فٖى قَوْمٖى	Kavmim arasında
وَاَصْلِحْ	Ve ıslah et
وَلَا تَتَّبِعْ	Ve tabi olma (Neye?)
سَبٖيلَ الْمُفْسِدٖينَ ١٤٢	Bozguncuların yoluna
وَلَمَّا جَٓاءَ	Ve ne zaman ki geldi (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Ne zaman geldi?)
لِمٖيقَاتِنَا	Belirlediğimiz vakitte (Daha?)
وَكَلَّمَهُ	Ve onunla konuştu (Kim?)
رَبُّهُ	Rabbi
قَالَ	Musa dedi ki
رَبِّ	Ey Rabbim!
اَرِنٖٓى	Bana kendini göster de
اَنْظُرْ	Bakayım (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana
قَالَ	Allah dedi ki;
لَنْ تَرٰينٖى	Sen beni göremeyeceksin
وَلٰكِنِ	Şu kadarı var ki
انْظُرْ	Bak (Nereye?)
اِلَى الْجَبَلِ	Dağa
فَاِنِ اسْتَقَرَّ	Şayet o durursa (Nerede?)
مَكَانَهُ	Yerinde
فَسَوْفَ تَرٰينٖى	O zaman beni görürsün
فَلَمَّا تَجَلّٰى	Ne zaman ki tecelli etti (Kim?)
رَبُّهُ	Onun Rabbi (Neye?)
لِلْجَبَلِ	Dağa
جَعَلَهُ	Dağı yaptı (Ne yaptı?)
دَكًّا	Yerle bir
وَخَرَّ	Ve yere düştü (Kim?)
مُوسٰى	Musa (Ne olduğu halde?)
صَعِقًا	Baygın
فَلَمَّٓا اَفَاقَ	Ne zaman ki ayıldı
قَالَ	Dedi ki
سُبْحَانَكَ	Seni tenzih ederim
تُبْتُ	Tevbe ettim (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana
وَاَنَا	Ve ben (Neyim?)
اَوَّلُ الْمُؤْمِنٖينَ ١٤٣	İman edenlerin ilkiyim

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتٖي

Allah dedi ki | Ey Musa! | Muhakkak ki ben | Seni seçtim (Kim üzerine?) | İnsanlar üzerine (Ne ile?) | Risaletlerimle/vahiylerimle (Daha ne ile?)

وَبِكَلَامٖيۗ فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾

Kelamımla | Şimdi al! (Neyi?) | O şeyi ki | Sana verdim | Ve ol (Kimlerden?) | Şükredenlerden

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْص۪يلاً

Ve biz yazdık (Kim için?) | Onun için (Nerede?) | Levhalarda (Neden yazdık?) | Her şeyden (O her şeyden bedel?) | Bir öğüt (Daha?) | Ve bir açıklama (Ne için?)

لِكُلِّ شَيْءٍۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ

Her şey için | Onları al (Ne ile al?) | Kuvvetle (Daha?) | Ve emret (Kime?) | Kavmine | Alsınlar (Neyi?) | Onların en güzelini

سَاُر۪يكُمْ دَارَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ

Elbette göstereceğim size (Neyi?) | Fasıkların yurdunu | Elbette çevireceğim (Neden?) | Ayetlerimden (Kimi çevireceğim?) | O kimseleri ki

يَتَكَبَّرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

Büyükleniyorlar (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Haksız yere | Şayet görseler (Neyi?) | Her ayeti

لَا يُؤْمِنُوا بِهَاۚ وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلاًۚ

İman etmezler (Neye?) | O ayetlere | Şayet görseler (Neyi?) | Doğru yolu | Onu edinmezler (Ne edinmezler?) | Yol

وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلاًۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

Şayet görseler (Neyi?) | Azgınlık yolunu | Onu edinirler (Ne edinirler?) | Yol | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا

Yalanlamış olmaları (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi (Daha ne sebebiyledir?) | Ve yine olmaları (Neden?) | O ayetlerden (Ne olmaları?) | Gafiller | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?)

بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا

Bizim ayetlerimizi (Daha neyi?) | Ve ahirete kavuşmayı | Boşa gitmiştir (Ne?) | Onların amelleri | Cezalandırılmayacaklardır | Ancak

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِه۪

O şeyin cezasıyla ki | Onlar idiler | Yapıyorlar | Ve edindi (Kim?) | Musa'nın kavmi (Ne zaman?) | Ondan sonra (Neden edindiler?)

مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلاً جَسَداً لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

Ziynet takılarından (Ne edindiler?) | Bir buzağı (O buzağıdan bedel) | Bir heykel (Öyle heykel ki) | Onun için vardır (Ne?) | Böğürme | Onlar görmediler mi? | Muhakkak ki o | Onlarla konuşmuyor

وَلَا يَهْد۪يهِمْ سَب۪يلاًۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا

Onlara göstermiyor da (Ne?) | Yol | Onu edindiler | Ve oldular (Ne oldular?) | Zalimler | Ne zaman ki

سُقِطَ ف۪ٓي اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا

Düşürüldü (Nereye?) | Elleri arasına [yani pişman oldular] | Ve gördüler ki | Muhakkak onlar | Elbette saptılar | Dediler

لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

Şayet bize merhamet etmezse (Kim?) | Rabbimiz (Daha?) | Ve mağfiret etmezse (Kime?) | Bize | Elbette biz oluruz (Kimlerden?) | Hüsrana uğrayanlardan

144. (Allah) buyurdu ki: "Ey Musa! Haberin olsun, ben mesajlarımla ve kelamımla seni o insanların üzerine seçtim. Şimdi şu sana verdiğimi al ve şükrünü bilenlerden ol!"

145. Ve onun için levhâlârda her şeyden yazdık, öğüt ve hükümlerin ayrıntılarına dair her şeyi... Dedik ki: "Haydi bunları kuvvetle tut, kavmine de emret, onları en güzeliyle tutsunlar! İleride size o fasıkların yurdunu göstereceğim."

146. Yeryüzünde o haksızlıkla büyüklenenleri, âyetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar her âyeti görseler de ona iman etmezler. Doğru yolu görseler de, onu yol tutmazlar. Eğer sapıklık yolunu görürlerse, onu yol edinirler. Çünkü onlar âyetlerimizi yalanlamayı âdet edinmişler ve onlardan gafil olagelmişlerdir.

147. Hâlbuki âyetlerimizi ve ahirete kavuşacaklarını yalanlayanların bütün amelleri boşa gitmiştir. Onlar ancak yapa geldiklerinin cezasını çekerler.

148. Musa'nın arkasından ise, kavmi tutmuş takılarından bir dana; böğüren bir heykel edinmişlerdi. Onun kendilerine bir söz söyleyemediğini ve bir yol da gösteremediğini görmemişler miydi? Fakat onu (ilah) edindiler ve zalim idiler.

149. Ne zaman ki ellerine kırağı düşürüldü (şiddetli bir pişmanlığa düştüler), gerçekten sapıtmış olduklarını görünce: "Andolsun ki, eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bağışlamazsa kesinlikle zararda kalanlardan olacağız!" dediler.

150. Musa kızgın ve üzgün olarak kavmine döndüğü zaman: "Bana arkamdan ne kötü halef oldunuz. Rabbinizin emrine acele mi ettiniz?" dedi. Ve levhâlârı bırakıp kardeşinin başından tuttu ve kendine doğru çekiyordu. (Harun): "Anamın oğlu! İnan ki, bu adamlar beni hırpaladılar, az daha beni öldürüyorlardı. Sen de bana düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalim kavimle bir tutma." dedi.

151. (Musa): "Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetinin içine koy. Sen ki, merhamet edenlerin en merhametlisisin." dedi.

152. Şüphesiz o buzağıyı (ilah) edinenlere Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında da bir zillet erişecektir. Ve işte iftira edenleri böyle cezalandırırız.

153. O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbe edip iman edenler ise, hiç şüphesiz, Rabbin ondan sonra elbette gafurdur, rahimdir.

154. Musa'nın öfkesi geçince levhâlârı aldı. Onlardaki yazıda sadece Rablerinden korkanlar için bir hidâyet ve bir rahmet vardı.

155. Bir de Musa tayin ettiğimiz vakitte huzurumuzda bulunmak üzere kavminden yetmiş adam seçmişti. Ne zaman ki bunları o sarsıntı yakaladı. (Musa) dedi ki: "Rabbim, dileseydin bunları ve beni daha önce helak ederdin. Şimdi bizi içimizdeki o beyinsizlerin yaptıkları yüzünden helak mi edeceksin? O sırf senin imtihanın. Sen bununla dilediğini saptırır, dilediğine hidâyet edersin! Sen bizim velimizsin, artık bizi bağışla, bize merhamet eyle, bağışlayanların en hayırlısı sensin.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا

Ne zaman ki döndü (Kim?) | Musa (Nereye?) | Kavmine (Ne olduğu halde?) | Kızgın | Ve kederli bir halde | Dedi ki | Ne kötü şeyle!

خَلَفْتُمُون۪ي مِنْ بَعْد۪يۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ

Halef oldunuz bana (Ne zaman?) | Benden sonra | Acele mi ediverdiniz? (Nede?) | Rabbinizin emrinde | Ve Musa attı (Neyi?) | Levhaları | Ve tuttu (Neyi?)

بِرَاْسِ اَخ۪يهِ يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُون۪ي

Kardeşinin başını (Ne olduğu halde?) | Onu çekiyor olduğu halde (Kime doğru?) | Kendisine doğru | Harun dedi | Ey anamın oğlu! | Muhakkak ki kavim | Beni hor gördüler

وَكَادُوا يَقْتُلُونَن۪يۘ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْن۪ي

Az daha onlar | Beni öldürüyorlardı | Artık sevindirme (Kiminle?) | Benimle (Kimi?) | Düşmanları | Beni kılma (Kimle birlikte?)

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَلِاَخ۪ي وَاَدْخِلْنَا

O kavimle ki | Zalimlerdir | Musa dedi ki | Ey Rabbim! | Bağışla (Kimi?) | Beni (Daha kimi?) | Ve kardeşimi | Ve bizi dahil et (Nereye?)

ف۪ي رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا

Rahmetinin içine | Ve sen (Nesin?) | Merhametlilerin en merhametlisisin | Muhakkak o kimseler ki | Edindiler (Neyi?)

الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ

Buzağıyı | Onlara erişecektir (Ne?) | Bir gazap (Öyle gazap ki) | Rablerinden olan (Daha ne erişecek?) | Ve bir zillet (Nerede?) | Dünya hayatında

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَر۪ينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذ۪ينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ

Ve aynı şekilde | Cezalandırırız (Kimi?) | İftira atanları | O kimseler ki | İşlediler | Kötülükleri | Sonra da

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُواۘ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٥٣﴾

Tevbe ettiler (Ne zaman?) | O kötülüklerden sonra (Daha ne yaptılar?) | Ve iman ettiler | Muhakkak ki senin Rabbin | O tövbeden sonra (Nedir?) | Elbette çok mağfiret edicidir | Çok merhamet edicidir

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَف۪ي نُسْخَتِهَا

Ne zaman ki dindi (Kimden?) | Musa'dan (Ne?) | Gazap | Aldı (Neyi?) | Levhaları | Onun nüshasında vardır (Ne vardır?)

هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى

Hidayet (Daha?) | Ve rahmet vardır (Kim için?) | O kimseler için ki | Onlar | Rablerin'den | Korkarlar | Seçti (Kim?) | Musa (Kimden?)

قَوْمَهُ سَبْع۪ينَ رَجُلًا لِم۪يقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ

Kavminden | Yetmiş adam (Niçin?) | Tayin ettiğimiz vakit için | Ne zaman ki onları yakaladı (Ne?) | Sarsıntı | Musa dedi ki | Ey Rabbim!

لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ

Şayet isteseydin | Onları helak ederdin (Ne vakit?) | Bundan önce (Daha kimi helak ederdin?) | Beni de | Bizi helak eder misin? (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onu yaptı (Kim?) | Beyinsizler (Kimden?)

مِنَّاۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْد۪ي مَنْ تَشَٓاءُۜ

Bizden | Bu olmadı | Ancak oldu (Ne oldu?) | Senin imtihanın oldu | Sen saptırırsın (Ne ile?) | O imtihanla (Kimi?) | O kimseyi ki | Dilersin | Ve hidayete ulaştırırsın (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyorsun

اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِر۪ينَ ﴿١٥٥﴾

Sen (Nesin?) | Bizim sahibimizsin | Mağfiret et (Kime?) | Bize | Ve bize merhamet et | Sen (Nesin?) | Mağfiret edenlerin en hayırlısısın

وَاكْتُبْ	Yaz (Kim için?)
لَنَا	Bizim için (Nerede?)
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا	Bu dünya hayatında (Ne yaz?)
حَسَنَةً	Bir iyilik
وَفِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette de iyilik yaz
اِنَّا	Muhakkak biz
هُدْنَا	Tevbe ettik
اِلَيْكَ	Sana
قَالَ	Allah dedi ki;
عَذَابِي	Benim azabım
اُصِيبُ	Uğratırım (Neyi?)
بِهِ	Onu (Kime?)
مَنْ	O kimseye ki
اَشَاءُ	Diliyorum
وَرَحْمَتِي	Ve benim rahmetim
وَسِعَتْ	Kuşatmıştır (Neyi?)
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi
فَسَاَكْتُبُهَا	Elbette rahmetimi yazacağım (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
يَتَّقُونَ	Onlar Allah'tan korkarlar
وَيُؤْتُونَ	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı (Daha kime yazacağım?)
وَالَّذِينَ	O kimselere ki
هُمْ	Onlar
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimize
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾	İman ederler
اَلَّذِينَ	(Onlar) O kimselerdir ki
يَتَّبِعُونَ	Tabi olurlar (Kime?)
الرَّسُولَ	Rasûl'e (O Rasulden bedel)
النَّبِيَّ	Nebi'ye (Öyle nebi ki)
الْاُمِّيَّ	Ümmî
الَّذِي	Öyle nebi ki
يَجِدُونَهُ	Onu bulurlar (Ne olarak?)
مَكْتُوبًا	Yazılmış olarak
عِنْدَهُمْ	Yanlarında (Nerede yazılmış?)
فِي التَّوْرٰيةِ	Tevrat'ta (Daha?)
وَالْاِنْجِيلِ	Ve İncil'de
يَاْمُرُهُمْ	Onlara emreder (Ne yi?)
بِالْمَعْرُوفِ	İyiliği
وَيَنْهٰيهُمْ	Ve onları men eder (Neden?)
عَنِ الْمُنْكَرِ	Kötülükten
وَيُحِلُّ	Helal kılar (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Neyi?)
الطَّيِّبَاتِ	Temiz şeyleri (Daha?)
وَيُحَرِّمُ	Haram kılar (Kime?)
عَلَيْهِمُ	Onlara (Neyi?)
الْخَبَائِثَ	Pis şeyleri (Daha?)
وَيَضَعُ	Ve kaldırır (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Neyi?)
اِصْرَهُمْ	Yüklerini (Daha neyi kaldırır?)
وَالْاَغْلَالَ الَّتِي	Ve o bağlarını ki
كَانَتْ عَلَيْهِمْ	Onların üzerindeydi
فَالَّذِينَ	Artık o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Kime?)
بِهِ	Ona (Daha?)
وَعَزَّرُوهُ	Ona saygı gösterdiler
وَنَصَرُوهُ	Ve ona yardım ettiler (Daha?)
وَاتَّبَعُوا	Ve tabi oldular (Neye?)
النُّورَ الَّذِي	O nura ki
اُنْزِلَ	İndirildi
مَعَهُ	Onunla birlikte
اُولٰئِكَ	İşte onlar
هُمُ	Asıl onlardır (Kim?)
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾	Kurtuluşa erenler
قُلْ	De ki
يَا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
اِنِّي	Muhakkak ki ben (Neyim?)
رَسُولُ اللّٰهِ	Allah'ın Resulüyüm (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size
جَمِيعًا	Hepinize
الَّذِي	Öyle Allah ki
لَهُ	O'nun içindir (Ne?)
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin mülkü
وَالْاَرْضِ	Ve yerin mülkü
لَا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّا هُوَ	Ancak O vardır
يُحْيِي	O hem diriltir
وَيُمِيتُ	Hem de öldürür
فَاٰمِنُوا	Artık iman edin (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha kime?)
وَرَسُولِهِ	Ve Resulü'ne (O Rasulden bedel)
النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ	Ümmî Nebi'ye
الَّذِي	Öyle nebi ki
يُؤْمِنُ	İman eder (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a (Daha neye iman eder?)
وَكَلِمَاتِهِ	Ve O'nun kelimelerine
وَاتَّبِعُوهُ	Ona tabi olun
لَعَلَّكُمْ	Tâ ki siz
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾	Hidayete eresiniz
وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰى	Musa'nın kavminden de vardır (Kim?)
اُمَّةٌ	Bir ümmet (Öyle ümmet ki)
يَهْدُونَ	Hidayete erdirirler (Ne ile?)
بِالْحَقِّ	Hak ile
وَبِهِ	Ve o Hak ile
يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾	Adil olurlar

156. Ve bize hem bu dünyada bir iyilik yaz, hem ahirette... Biz gerçekten tevbe edip sana yöneldik." (Allah) buyurdu ki: "Kimi dilersem onu azabıma uğratırım, rahmetim ise her şeyi kuşatır. İleride onu özellikle korunanlara, zekât verenlere ve âyetlerimize iman edenlere yazacağım.

157. Onlar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı bulacakları o elçiye, o ümmi peygambere uyarlar. O, onlara iyiliği emreder ve onlara kötülüğü yasaklar. Ve temiz, hoş şeyleri kendileri için helal, murdar şeyleri üzerlerine haram kılar. Sırtlarından ağır yüklerini, üzerlerindeki bağları ve zincirleri indirir atar. İşte o zaman ona iman eden, ona kuvvetle saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile birlikte indirilen nuru izleyen kimseler, işte o murada eren kurtulmuşlar onlardır.

158. De ki: "Ey insanlar! Haberiniz olsun, ben size, sizin hepinize Allah'ın peygamberiyim. O Allah ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Hem diriltir, hem öldürür. Onun için gelin Allah'a ve peygamberine iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün sözlerine iman getiren o ümmi peygambere... Ve uyun ona ki, hidâyete erebilesiniz."

159. Evet! Musa'nın kavminden bir topluluk var ki, doğruya yöneltirler ve onunla adaletli davranırlar.

160. Bununla beraber biz onları on iki kabileye, o kadar ümmete ayırdık ve Musa'ya kavmi kendisinden su istediği zaman şöyle vahyettik: "Vur asan ile taşa!" O zaman ondan on iki pınar akmaya başladı. Halkın her kesimi kendi su alacağı yeri öğrendi. Bulutu da üzerlerine gölgelik çektik, kendilerine kudret helvası ile bıldırcın da indirdik ve: "Size rızık olarak verdiğimiz nimetlerin temizlerinden yiyin!" (dedik). Bununla beraber onlar zulmü bize yapmadılar, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161. Ve o zaman onlara denilmişti ki: "Şu şehre yerleşin ve ondan dilediğiniz yerde yiyin ve "hıtta" (bağışla bizi) deyin ve secde ederek kapıya girin ki, size suçlarınızı bağışlayalım, iyilere ileride daha fazlasını vereceğiz."

162. Derken içlerinden zulmedenler, sözü değiştirdiler, kendilerine söylenenden başka bir şekle soktular. Zulmü adet haline getirmeleri nedeniyle, biz de üzerlerine gökten bir azap salıverdik.

163. Onlara, o denizin kıyısında bir iskelesi olan, o şehrin başına geleni sor! O zaman Cumartesi yasağını çiğniyorlardı. O zaman Cumartesi tatili yaptıkları gün balıklar, yanlarına akın akın geliyorlardı. Cumartesi tatili yapmayacakları gün ise, gelmiyorlardı. İşte biz onları fasıklıkları sebebiyle böyle imtihana çekiyorduk!

وَقَطَّعْنَاهُمُ	اثْنَتَيْ عَشْرَةَ	اَسْبَاطًا	اُمَمًا	وَاَوْحَيْنَا
Ve biz onları ayırdık (Onlar ne oldukları halde?)	On iki oldukları halde (O on ikiden bedel)	Sıbtlar oldukları halde (O sıbtlardan bedel)	Topluluklar oldukları halde	Ve biz vahyettik (Kime?)

اِلٰى مُوسٰٓى	اِذِ	اسْتَسْقٰيهُ	قَوْمُهُٓ	اَنِ اضْرِبْ	بِعَصَاكَ
Musa'ya (Ne vakit?)	O vakit ki	Ondan su istedi (Kim?)	Kavmi (Ne diye vahyettik?)	Vur diye (Neyle?)	Âsan ile (Neye vur?)

الْحَجَرَۚ	فَانْبَجَسَتْ	مِنْهُ	اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۜ	قَدْ عَلِمَ
Taşa	Kaynayıp-akmaya başladı (Neden?)	Taştan (Ne akmaya başladı?)	On iki pınar	Muhakkak ki bildi (Kim?)

كُلُّ اُنَاسٍ	مَشْرَبَهُمْۜ	وَظَلَّلْنَا	عَلَيْهِمُ	الْغَمَامَ
Bütün insanlar (Neyi bildi?)	İçeceği yeri	Ve biz gölgelik yaptık (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Neyi?)	Bulutları (Daha?)

وَاَنْزَلْنَا	عَلَيْهِمُ	الْمَنَّ	وَالسَّلْوٰىۜ	كُلُوا	مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
Ve indirdik (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Neyi indirdik?)	Kudret helvası (Daha?)	Ve bıldırcın	Yiyin (Neden?)	O şeyin temizlerinden ki

رَزَقْنَاكُمْۜ	وَمَا ظَلَمُونَا	وَلٰكِنْ	كَانُٓوا	اَنْفُسَهُمْ	يَظْلِمُونَ
Biz sizi rızıklandırdık	Bize zulmetmediler	Şu kadarı var ki	Onlar oldu	Kendilerine (Ne oldular?)	Zulmediyorlar

﴿١٦٠﴾ وَاِذْ	قٖيلَ	لَهُمُ	اسْكُنُوا	هٰذِهِ الْقَرْيَةَ	وَكُلُوا	مِنْهَا
Ve o vakit ki	Denildi (Kime?)	Onlara (Ne denildi?)	Oturun (Nerede?)	Bu beldede	Ve yiyin (Neden?)	Ondan [o beldenin mahsülünden]

حَيْثُ شِئْتُمْ	وَقُولُوا	حِطَّةٌ	وَادْخُلُوا	الْبَابَ	سُجَّدًا
Dilediğiniz gibi	Ve deyin	[İsteğimiz]Hıttadır/ hatalarımızın bağışlanmasıdır	Ve girin (Nereye?)	Kapıya (Ne olduğunuz halde?)	Secde eder olduğunuz halde

نَغْفِرْ	لَكُمْ	خَطٖيٓـَٔاتِكُمْۜ	سَنَزٖيدُ	الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٦١﴾
Ki bağışlayalım (Kim için?)	Sizin için (Neyi bağışlayalım?)	Sizin hatalarınızı	Elbette [mükafatları] artıracağız (Kime?)	Muhsinlere

فَبَدَّلَ	الَّذٖينَ	ظَلَمُوا	مِنْهُمْ	قَوْلًا	غَيْرَ الَّذٖي	قٖيلَ
Fakat değiştirdi (Kim?)	O kimseler ki	Zulmettiler (Kimlerden?)	Onlardan (Neyi değiştirdiler?)	Sözü (Neyle değiştirdiler?)	O şeyden başkasıyla ki	Denildi (Kime?)

لَهُمْ	فَاَرْسَلْنَا	عَلَيْهِمْ	رِجْزًا	مِنَ السَّمَٓاءِ	بِمَا	كَانُوا
Onlara	Biz de gönderdik (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Azabı (Nereden?)	Semadan (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar oldu (Ne oldu?)

يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾	وَسْـَٔلْهُمْ	عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتٖي	كَانَتْ
Zulmediyorlar	Ve onlara sor (Neden?)	O memleketten ki	İdi (Ne idi?)

حَاضِرَةَ الْبَحْرِۢ	اِذْ	يَعْدُونَ	فِي السَّبْتِ	اِذْ	تَأْتٖيهِمْ
Deniz kıyısında idi	O vakit ki	Haddi aşıyorlardı (Nerede?)	Cumartesi gününde (Ne vakit haddi aşıyorlardı?)	O vakit ki	Onlara geliyordu (Ne?)

حٖيتَانُهُمْ	يَوْمَ سَبْتِهِمْ	شُرَّعًا	وَيَوْمَ	لَا يَسْبِتُونَۙ
Balıkları (Nerede gelirdi?)	Cumartesi günleri (O balıklar ne olduğu halde?)	Suyun üzerinde oldukları halde	Ve o günde ki	Cumartesi tatili yapmıyorlar

لَا تَأْتٖيهِمْۚ	كَذٰلِكَ	نَبْلُوهُمْ	بِمَا	كَانُوا	يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾
Onlara gelmezlerdi	İşte böylece	Onları imtihan ediyorduk (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar oldu	Fasıklık ediyorlar

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ

Ve o vakit ki | Dedi (Kim?) | Bir ümmet (Kimden?) | Onlardan (Ne dediler) | Niçin vaaz ediyorsunuz? (Kime?) | Bir kavme ki | Allah (Nedir?) | Onları helak edicidir | Ya da | Onlara azap edicidir (Nasıl?)

عَذَابًا شَدِيدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

Bir azapla ki | Şiddetli | Dediler ki | Bir özür olsun diye vaaz ediyoruz (Kime?) | Rabbiniz'e | Ta ki onlar | Allah'tan korksunlar

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذٖينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّٓوءِ

Ne zaman ki unuttular (Neyi?) | O şeyi ki | Hatırlatıldılar (Ne ile?) | O şeyle | Biz kurtardık (Kimi?) | O kimseleri ki | Men ederlerdi (Neden?) | Kötülükten (Daha ne yaptık?)

وَاَخَذْنَا الَّذٖينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَٔيٖسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ve yakaladık (Kimi?) | O kimseleri ki | Zulmettiler (Ne ile yakaladık?) | Bir azapla (Öyle azap ki) | Şiddetli (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Onlar idi | Fasıklık ediyorlar

﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئٖينَ

Ne zaman ki büyüklendiler (Neden?) | O şeyden ki | Men edildiler (Neden?) | O şeyden | Biz dedik (Kime?) | Onlara (Ne dedik?) | Olun (Ne olun?) | Maymunlar (Öyle maymunlar ki) | Zeliler olan

﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ

O vakit ki | İlan etti (Kim?) | Senin Rabbin | Elbette gönderecek (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne zamana kadar?) | Kıyamet gününe kadar (Kimi?) | O kimseyi ki

يَسُومُهُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرٖيعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ

Onlara tattıracak (Neyi?) | Azabın kötüsünü | Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?) | Elbette cezayı çabuk verendir | Ve Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir

رَحٖيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ

Çok merhamet edendir | Onları ayırdık (Nerede?) | Yeryüzünde (Neye ayırdık?) | Ümmetlere | Onlardan vardır | Salih kimseler

وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

Yine onlardan vardır (Kim?) | Bundan aşağı olan | Onları imtihan ettik (Ne ile?) | İyiliklerle (Daha?) | Ve kötülüklerle | Tâ ki onlar

يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ

Dönsünler | Varis oldu (Ne zaman?) | Onlardan sonra (Kim?) | Sonraki nesiller (Öyle nesiller ki) | Varis oldular (Neye?) | Kitab'a

يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَأْتِهِمْ

Onlar alırlar (Neyi?) | Bu alçak [dünyan]ın geçici malını | Ve derler ki | Yakında mağfiret edilecek (Kim için?) | Bizim için | Halbuki onlara gelecek olsa (Ne?)

عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مٖيثَاقُ الْكِتَابِ

Bir geçici mal (Öyle geçici mal ki) | Onun benzeri | Onu alırlar | Alınmamış mı idi? (Kimden?) | Onlardan (Ne alınmamış mı idi?) | Kitaptaki söz (Ne diye?)

اَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فٖيهِۜ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ

Demesinler diye | Allah'a karşı | Ancak Hakkı desinler diye (Daha ne olmamış mıydı?) | Ve okumamışlar mıydı? (Neyi?) | O şeyi ki (Neredir?) | Tevrat'tadır | Ahiret yurdu (Nedir?)

خَيْرٌ لِلَّذٖينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذٖينَ يُمَسِّكُونَ

Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimseler için ki | Onlar Allah'tan korkarlar | Hala akıl edemiyor musunuz? | O kimseler ki | Sarılırlar (Neye?)

بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُضٖيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحٖينَ ﴿١٧٠﴾

Kitab'a (Daha?) | Ve dosdoğru kılarlar (Neyi?) | Namazı | Muhakkak ki biz | Zayi etmeyiz (Neyi?) | Islah edicilerin mükâfatını

164. Ve içlerinden bir ümmet: "Niçin Allah'ın helak edeceği veya çetin bir azapla cezalandıracağı bir kavme vaaz ediyorsunuz?" dediği zaman o vaizler dediler ki: "Rabbinize karşı bir mazeret olması için. Bir de ne bilirsiniz, belki Allah'tan korkar sakınırlar."

165. Kendilerine yapılan nasihatleri unuttukları zaman, o kötülükten alıkoyanları kurtarıp, o zulmedenleri de yaptıkları fasıklık sebebiyle şiddetli bir azaba uğrattık.

166. Artık o yasaklandıkları şeylerden dolayı kızıp haddi aşmaya başladıkları zaman biz de onlara: "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

167. Ve o zaman, Rabbin mutlaka kıyamet gününe kadar, onları, hep o kötü azaba uğratacak kimseleri üzerlerine göndereceğini bildirmişti. Şüphesiz ki, Rabbin cezayı çok çabuk veren, yine şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

168. Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere parçaladık. İçlerinde iyi olanları da vardı, onlardan daha aşağı derecede bulunanları da. Belki dönerler diye, onları bazen nimet, bazen de musibet ile imtihan ettik.

169. Derken, arkalarından Kitab'ı (Tevrat'ı) miras alan bozuk bir güruh, bunların yerine geçti. Onlar şu alçak dünya malını (günah işleyerek) alırlar, bir de: "Biz bağışlanacağız!" derler. Karşı taraftan da kendilerine öyle bir şey gelse, onu da alırlar. Allah'a karşı haktan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden kitapta söz alınmadı mı? Ve onun içindekileri ders edinip okumadılar mı? Hâlbuki ahiret yurdu Allah'tan korkanlar için daha hayırlıdır, hâlâ akıllanmayacak mısınız?

170. Kitaba sarılan ve namazı dosdoğru kılan o iyi kimselerin mükâfatını biz hiçbir zaman zayi etmeyiz!

171. Hem bir zamanlar biz o dağı bir gölgelik gibi tepelerine çekmiştik de üzerlerine düşüyor zannetikleri bir sırada demiştik ki: "Size verdiğimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın, umulur ki korunursunuz!"

172. Hem Rabbin Âdemoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp da onları nefislerine karşı şahit tutarak: "Rabbiniz değil miyim?" diye şahit gösterdiği zaman "Evet, şahidiz !" dediler. Kıyamet günü: "Bizim bundan haberimiz yoktu!" demeyesiniz.

173. Yahut: "Ancak önceden atalarımız şirk koştular, biz ise onlardan sonra gelen bir nesil idik. Şimdi o batılı tesis edenlerin yaptıklarıyla bizi helak mi edeceksiniz?" demeyesiniz.

174. Ve işte biz âyetleri böyle ayrıntılı olarak açıklıyoruz, umulur ki dönerler.

175. Onlara o herifin kıssasını da oku ki, ona âyetlerimizi vermiştik, ama o, onlardan sıyrıldı çıktı. Derken onu şeytan arkasına taktı da, sapkınlardan oldu.

176. Eğer dileseydik biz onu o âyetlerle yükseltirdik. Ve lâkin o, yere (alçaklığa) saplandı ve arzularının ardına düştü. Artık onun durumu, o köpeğin durumuna benzer ki, üzerine varsan dilini sarkıtıp solur, bıraksan yine dilini salar solur. Bu, işte âyetlerimizi yalanlayan o kavmin durumudur. Kıssayı kendilerine bir aktar, belki bir düşünürler.

177. Ne çirkin durumu var, âyetlerimizi yalanlayan ve sırf kendilerine zulmeden o kavmin durumu!

178. Allah kime hidâyet ederse, hidâyet bulan o, kimi de sapıklıkta bırakırsa, zarara düşenler de işte onlardır.

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

Ve o vakit ki | Koparıp-kaldırmıştık (Neyi?) | Dağı (Nereye?) | Üzerlerine | Sanki o dağ (Nedir?) | Gölgeliktir | Ve zannettiler ki | Dağ (Nedir?) | Düşecektir (Kime?) | Onlara

خُذُوا مَا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Alın, [dedik] (Neyi?) | O şeyi ki | Size verdik (Ne ile alın?) | Kuvvetle | Ve zikredin (Neyi?) | O şeyi ki (O şey nedir?) | Kitaptadır | Ta ki siz | Allah'tan korkasınız

﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

Ve o vakit ki | Aldı-çıkardı (Kim?) | Senin Rabbin (Kimden?) | Adem oğullarından (Ondan bedel?) | Onların sırtlarından (Neyi çıkardı?) | Zürriyetlerini (Daha ne yaptı?)

وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى شَهِدْنَا

Ve onları şahit tuttu (Kime?) | Kendi nefislerine | Ben değil miyim? (Ne?) | Sizin Rabbiniz | Dediler ki | Evet, [sen Rabbimiz'sin] | Biz şahit olduk/tuttuk (Ne diye?)

اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ اَوْ

Demenizden dolayı (Ne zaman?) | Kıyamet gününde (Ne demeyesiniz?) | Muhakkak biz | İdik (Neden?) | Bundan (Ne idik?) | Gafiller | Ya da

تَقُولُوا اِنَّمَا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ

Demenizden dolayı | Muhakkak ki | Şirk koştu (Kim?) | Bizim babalarımız (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve biz olduk | Bir zürriyet | Onlardan sonra gelen

اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ

Sen bizi helak eder misin? (Ne sebebiyle?) | O şey sebebiyle ki | Yaptı (Kim?) | Batıl işleyenler | Böylece | Açıklarız (Neyi?) | Ayetleri

وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا

Ta ki onlar | Dönsünler | Oku (Kime?) | Onlara (Neyi?) | O kimsenin haberini ki | Biz ona verdik (Neyi?) | Ayetlerimizi

فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

Sonra sıyrılıp-ayrıldı (Neyden?) | O ayetlerden | Ve onu [kendisine] tabi kıldı (Kim?) | Şeytan | Ve o da oldu (Ne oldu?) | Sapkınlardan

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ

Şayet biz dileseydik | Elbette onu yükseltirdik (Ne ile?) | O ayetlerle | Şu kadarı var ki o | Çakılıp kaldı (Neye?) | Yeryüzüne (Daha?) | Ve tabi oldu (Neye?) | Hevasına

فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ

Onun misali (Nedir?) | Köpeğin misali gibidir ki | Şayet varırsan | Üzerine | Dilini çıkarıp solur | Ya da | Onu bırakırsan

يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاقْصُصِ

Yine dilini çıkarıp solur | İşte bu (Nedir?) | O kavmin durumudur ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | Anlat (Neyi?)

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ

Kıssayı | Ta ki onlar | Düşünsünler | Ne kötüdür! (Ne cihetten?) | Misal cihetinden (Ne?) | Kavim | Öyle kavim ki

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ

Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi | Ve kendi nefislerine | Onlar oldular (Ne oldular?) | Zulmeder oldular | Her kimi | Hidayete erdirdi (Kim?) | Allah

فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

İşte o kimse (Nedir?) | Hidayete erendir | Ve her kimi de | Saptırırsa | İşte onlar | Asıl onlardır (Kim?) | Hüsrana uğrayanlar

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَث۪يراً مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۘ لَهُمْ قُلُوبٌ

Andolsun ki biz yarattık (Ne için?) | Cehennem için (Kimi?) | Bir çoğunu (Kimlerden?) | Cinlerden | Ve insanlardan | Onlar için vardır (Ne?) | Kalpler (Öyle kalpler ki)

لَا يَفْقَهُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَاۘ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ

Anlayamazlar (Ne ile?) | Onlarla | Ve onlar için vardır (Ne?) | Gözler (Öyle gözler ki) | Göremezler (Ne ile?) | Onlarla | Onlar için vardır (Ne?) | Kulaklar (Öyle kulaklar ki) | İşitmezler (Ne ile?)

بِهَاۜ اُو۬لٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

okulaklarla | İşte onlar (Nedir?) | Hayvanlar gibidir | Bilakis onlar (Nedir?) | Daha aşağıdır | İşte onlardır | Asıl onlardır | Gafiller

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُوا الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ

Allah'a mahsustur (Ne?) | İsimler (Öyle isimler ki) | En güzel | Ona dua edin (Ne ile?) | O isimlerle (Daha?) | Ve terk edin (Kimi?) | O kimseleri ki | Haktan ayrılıyorlar (Ne konuda?)

ف۪ٓي اَسْمَٓائِه۪ۜ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَٓا اُمَّةٌ

Onun isimleri konusunda | Yakında cezalandırılacaktır (Neyin cezasıyla?) | O şeyin ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyor idiler | Yarattığımız kimselerden de vardır (Ne?) | Bir ümmet ki

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِه۪ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

Rehberlik ederler (Neye?) | Hakka | Ve hak ile | Adalette bulunurlar | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَاُمْل۪ي لَهُمْۜ اِنَّ كَيْد۪ي

Yavaş yavaş onları helaka yaklaştıracağız (Nereden?) | O yerden ki | Bilmiyorlar | Ben süre veririm (Kime?) | Onlara | Muhakkak ki benim tuzağım (Nedir?)

مَت۪ينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍۜ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذ۪يرٌ

Sağlamdır | Düşünmediler mi? | Onların arkadaşlarında yoktur (Ne yoktur?) | Bir delilik | O değildir | Ancak bir uyarıcıdır (Öyle uyarıcı ki)

مُب۪ينٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا ف۪ي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ

Apaçık | Düşünmezler mi? (Nerede?) | Göklerin muazzam mülkünde (Daha nerede?) | Ve yeryüzünde (Daha nerede?) | Ve o şeyde ki | Yarattı (Kim?) | Allah (Nedir o yarattığı?)

مِنْ شَيْءٍۙ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْۚ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ

Herhangi bir şeydir (Daha nede düşünmezler mi?) | Şunda ki | Umulur | Olması (Ne olması?) | Yaklaşmış olması (Ne?) | Onların ecelleri | Artık hangi söze

بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۜ وَيَذَرُهُمْ

Bundan sonra | İnanacaklar | Her kimi | Saptırırsa (Kim?) | Allah | Hidayete erdirecek yoktur (Kim için?) | O kişi için | Ve onları bırakır (Nerede?)

ف۪ي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ

Azgınlıkları içinde (Ne oldukları halde bırakır?) | Bocalayıp-duruyor oldukları halde | Sana soruyorlar (Neden?) | Kıyametten | Ne zamandır? (Ne?) | Onun meydana gelişi

قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪يۚ لَا يُجَلّ۪يهَا لِوَقْتِهَٓا اِلَّا هُوَۜ ثَقُلَتْ

De ki | Onun ilmi ancak (Neredeedir?) | Rabbimin katındadır | Onu açığa çıkaramaz (Nerede?) | Vakti geldiğinde | Ancak O çıkarır | O [kıyamet] ağır geldi (Nerede?)

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ لَا تَأْت۪يكُمْ اِلَّا بَغْتَةًۜ يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ

Semalarda (Daha?) | Ve yeryüzünde | Size gelmez | Ancak (Nasıl gelir?) | Ansızın | Sana soruyorlar | Sanki sen (Nesin?) | Çokça soru sorup öğrenmişsin de (Neden?)

عَنْهَاۜ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

O kıyametten | De ki | Onun ilmi ancak (Nedir?) | Allah katındadır | Fakat insanların çoğu | Bilmezler

179. Andolsun ki, cin ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların öyle kalpleri vardır ki, onunla duyup anlamazlar. Ve öyle gözleri vardır ki, onlarla görmezler. Ve öyle kulakları vardır ki, onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler, hatta daha şaşkındırlar. İşte bunlar hep o gafillerdir.

180. Hâlbuki en güzel isimler (esma-i hüsna) Allah'ındır. Onun için siz O'nu onlarla çağırın. Ve O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları bırakın. Yarın onlar yaptıklarının cezasını çekeceklerdir.

181. Yine bizim yarattıklarımızdan öyle bir ümmet de var ki, hakka rehberlik ederler ve onunla adaleti yerine getirirler.

182. Âyetlerimizi yalanlamakta olanları ise, bilemeyecekleri yönden yavaş yavaş yuvarlayacağız.

183. Ve ben onların ipini uzatırım (onlara mühlet veririm), çünkü benim tuzağım pek sağlamdır.

184. Bunlar hiç düşünmediler mi ki, kendilerine söz söyleyen zatta delilikten bir eser yoktur. O, ancak ilerideki tehlikeyi açık bir şekilde haber veren bir uyarıcıdır.

185. Bunlar göklerin, yerin ve Allah'ın yarattığı her hangi bir şeyin bütün tedbir ve hükümranlığı hakkında bir fikir yürütmediler mi? Ve şu ecellerinin gerçekten yaklaşmış olması ihtimalini hiç düşünmediler mi? O halde buna iman etmedikten sonra hangi söze inanırlar.

186. Allah kimi saptırırsa, artık onu yola getirecek yoktur. O, onları bırakır, azgınlıkları içinde körü körüne yuvarlanır giderler.

187. "Ne zaman demir atacak?" diye sana kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi yalnız Rabbimin katındadır. Onu vakti vaktine gerçekleştirecek olan ancak O'dur! O öyle ağır bir meseledir ki, bütün göklerde ve yerde dayanacak yok. O size ancak ansızın gelecektir." Sanki sen ondan inceden inceye araştırarak haberdar imişsin gibi soruyorlar. De ki: "Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

188. De ki: “Ben kendi kendime, Allah’ın dilediğinden başka herhangi bir fayda sağlama (gücüne) de sahip değilim, bir zarar vermeye de... Eğer ben bütün gaybı bilseydim, daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben o değil, ancak iman edecek bir kavmi uyarmak ve müjdelemek için görevli bir peygamberim.”

189. O, odur ki, sizi bir tek nefisten yarattı, eşini de ondan yaptı ki, gönlü buna ısınsın. Onun için ne zaman ki bunu kucaklayıp sardı, bu hafifçe bir yük yüklendi. Bir müddet bununla geçti, derken ağırlaştı. O vakit ikisi birden kendilerini yetiştiren Allah’a şöyle dua ettiler: “Bize yaraşıklı (salih) bir çocuk ihsan edersen, yemin ederiz ki, elbette şükreden kullarından oluruz!”

190. Fakat Allah kendilerine yaraşıklı (salih) bir çocuk verince, erkeği dişisi tuttular, kendilerine verdiği üzerine, O’na bir takım ortaklar koşmaya başladılar. Allah ise onların koştukları ortaklardan yücedir.

191. O’na, o hiçbir şey yaratamayan ve kendileri yaratılıp durmakta olan yaratıkları mı ortak koşuyorlar?

192. Hâlbuki onlar, onların imdadına yetişemezler, hatta kendilerini bile kurtaramazlar.

193. Ve eğer siz onları doğru yola çağıracak olsanız, size uymazlar. Ha onları çağırmışsınız, ha susmuşsunuz, sizin için aynıdır.

194. Çünkü Allah’tan başka taptıklarınızın hepsi sizin gibi kullardır. Eğer iddianızda doğru iseniz haydi, onları çağırın da size cevap versinler!

195. Ya, onların yürüyecek ayakları veya tutacak elleri veya görecek gözleri veya işitecek kulakları mı var? De ki: “Haydi çağırın ortak koştuklarınızı, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun, elinizden gelirse bana bir an bile göz açtırmayın.”

قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسٖى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُ

De ki | Ben sahip değilim (Neye?) | Kendime (Ne yönden?) | Menfaat (Daha?) | Ve zarar yönünden | Ancak o şey hariç ki | Diledi (Kim?) | Allah

وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِۚ وَمَا مَسَّنِىَ

Şayet ben olsaydım | Biliyor (Neyi?) | Gaybı | Elbette çokça yapardım | Hayrı | Ve bana dokunmazdı (Ne?)

السُّٓوءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖى

Kötülük | Ben değilim | Ancak bir uyarıcıyım (Daha neyim?) | Ve müjdeleyiciyim (Kimi?) | O kavmi ki | İman ediyorlar | O | Öyledir zattır ki

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ

Sizi yarattı (Neyden?) | Tek bir nefisten (Daha?) | Ve yarattı (Neden?) | O nefisten (Kimi yarattı?) | O nefsin eşini (Niçin yarattı?) | Sükünet bulsun diye (Kimle?)

اِلَيْهَاۚ فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖۚ

Onunla | Ne zamanki [erkek] onu sarıp-bürüdü | [Kadın] yüklendi (Neyi yüklendi?) | Hafif bir yük | Gidip-geldi [bir müddet] | Onunla birlikte

فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ

Ne zaman ki ağırlaştı | İkisi dua etti (Kime?) | Allah’a (Ondan bedel) | Rableri’ne (Ne diye?) | Şayet bize verirsen (Ne?) | Salih bir evlat | Elbette biz oluruz (Kimlerden?)

مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ

Şükredenlerden | Ne zamanki o ikisine verdi | Salih bir evlat | O ikisi koştular (Kime?) | Allah’a (Ne koştu?) | Ortaklar (Nerede ortaklar koştular?)

فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَاۚ فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ

O ikisine verdiklerinde | Pek yücedir! (Kim?) | Allah (Neyden?) | O şeyden ki | Şirk koşuyorlar | Ortak mı koşuyorlar? (Neyi?) | O şeyi ki | O şey yaratamaz (Neyi?)

شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۘ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا

Hiçbir şeyi | Halbuki kendileri | Yaratılmaktadırlar | Ve oysa onlar güç de yetiremezler (Kim için?) | Ortak koşanlar için (Neye?) | Bir yardıma

وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْۜ

Ve kendilerine de olmadılar (Ne olmadılar?) | Yardım ediyorlar | Şayet onları çağırsanız (Neye?) | Doğru yola | Size tabi olmazlar

سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ

Eşittir (Kime?) | Size (Ne eşittir?) | Onları çağırmanız da | Susmanız da | Muhakkak o kimseler ki

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا

İbadet ediyorsunuz (Onlar ne oldukları halde?) | Allah’tan başka oldukları halde (O ibadet ettikleriniz nedir?) | Kullardır (Öyle kullar ki) | Sizin gibi | Haydi onları çağırın da | Onlar’da icabet etsinler (Kime?)

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَٓا اَمْ لَهُمْ

Size | Şayet siz iseniz | Doğru sözlüler | Onlar için var mıdır? | Ayaklar (Öyle ayaklar ki) | Yürüyorlar (Ne ile?) | Onlarla | Ya da | Onlar için var mıdır?

اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَٓاۘ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ

Eller (Öyle eller ki?) | Tutuyorlar (Ne ile?) | O ellerle | Ya da | Onlar için var mıdır? | Gözler (Öyle gözler ki) | Görüyorlar (Ne ile ?) | O gözlerle | Ya da | Onlar için var mıdır? | Kulaklar (Öyle kulaklar ki)

يَسْمَعُونَ بِهَاۜ قُلِ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

İşitiyorlar (Ne ile?) | O kulaklarla | De ki | Çağırın (Kimi?) | Ortaklarınızı | Sonra da | Bana bir tuzak kurun | Bana göz açtırmayın

إِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

Şüphesiz benim sahibim (Kimdir?) | Allah'tır | Öyle Allah ki | İndirdi (Neyi?) | Kitabı | O sahip çıkar (Kime?) | Salihlere

١٩٦ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ

O kimseler ki | İbadet ediyorsunuz (O kimseler ne olduğu halde?) | Allah'tan başka olduğu halde | Güç yetiremezler (Neye?) | Size yardıma

وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ١٩٧ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا

Ve kendilerine de olmazlar (Ne olmazlar?) | Yardım ediyorlar | Şayet çağırsan onları (Neye?) | Hidayete | Duymazlar

وَتَرَيهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٨ خُذِ الْعَفْوَ

Ve sen onları görürsün | Bakarlar (Kime?) | Sana | Halbuki onlar | Görmezler | Tut (Neyi?) | Affı

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ١٩٩ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ

Ve emret! (Neyi?) | İyiliği | Ve yüz çevir (Kimden?) | Cahillerden | Şayet | Kışkırtacak olursa seni (Kim tarafından?)

مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠

Şeytan tarafından (Ne?) | Bir vesvese | Hemen sığın (Kime?) | Allah'a | Muhakkak ki O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا

Muhakkak o kimseler ki | Allah'tan korktular | Onlara dokunduğunda (Ne?) | Bir vesvese (Kimden?) | Şeytandan | Allah'ın azabını hatırlarlar

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ٢٠١ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى الْغَيِّ ثُمَّ

Ve derhal onlar | [Gerçeği] görücüler olurlar | Şeytanların kardeşleri [olan kafirler] | Şeytanlara yardım ederler (Ne konuda?) | Sapıklık konusunda | Sonra

لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٢ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

Bundan bir türlü vaz geçmezler | Getirmediğin zaman onlara (Neyi?) | Bir ayeti/mucizeyi | Derler ki; | O ayeti/mucizeyi kendinden getirmeli değil miydin?

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّى هٰذَا بَصَائِرُ

De ki | Ben ancak | Uyarım (Neye?) | O şeye ki | Vahyediliyor (Kime?) | Bana (Kimden?) | Rabbim'den | Bu (Nedir?) | Delillerdir (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٣ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

Rabbiniz'den (Daha nedir?) | Ve bir hidayettir (Daha?) | Ve rahmettir (Kim için?) | Bir kavim için ki | İman ediyorlar | Ve okunduğunda (Ne?) | Kuran

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠٤ وَاذْكُرْ رَبَّكَ

Hemen dinleyin (Neyi?) | Onu | Ve susun | Ta ki siz | Rahmet edilesiniz | Ve zikret! (Kimi?) | Rabbin'i (Nerede?)

فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

İçinde (Ne olduğun halde?) | Yalvarır halde (Daha?) | Ve korkar halde | Ve seslinin altında (O seslinin altında olan ne olduğu halde) | Söz olduğu halde (Ne vakit?) | Sabahları (Daha?)

وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ٢٠٥ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ

Ve akşamları | Ve olma (Kimlerden?) | Gafillerden | Muhakkak o kimseler ki (Neredeдir?) | Rabbin'in yanındadır

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٦

Kibirlenmezler (Neden?) | O'na ibadetten (Daha?) | Ve O'nu tesbih ederler | Ve yalnız O'na | Secde ederler

السجدة

196. Zira benim velim o Kitab'ı indiren Allah'tır. Ve O, hep salih kullarına velilik eder.

197. Sizin O'ndan başka taptıklarınız ise, ne size yardım edebilir, ne de kendilerine yardımları dokunur!

198. Siz onları, doğru yolu göstermeye çağıracak olsanız, işitmezler. Onların sana baktıklarını görürsün, ama görmezler.

199. Sen af yolunu tut, iyilikle emret ve kendilerini bilmezlerden yüz çevir!

200. Eğer şeytanın fitlemesi seni dürtüyorsa hemen Allah'a sığın. Çünkü Allah, işitendir, bilendir.

201. Kuşkusuz Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese iliştiği zaman, bir düşünürler, hemen basiretlerine sahip olurlar.

202. Şeytanların kardeşleri ise, bunları sapıklığa sürüklerler, sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Ve sen onlara bir âyet getirmediğin zaman: "Derleyip toplasaydın ya." dediler. De ki: "Ben ancak Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarım. Bütünüyle bu Kur'an Rabbinizden gelen basiretler (gönül gözlerini açan, gerçekleri gösteren nurlar)dır. İman edecek bir kavim için hidâyet ve rahmettir.

204. Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun! Umulur ki, rahmete erdirilirsiniz!

205. Hem de sabahleyin ve akşamları içinden yalvarıp yakararak, gizlice ve çok yüksek olmayan bir sesle Rabbini zikret de gafillerden olma!

206. Zira Rabbinin yakınında olanlar, O'na ibadet etmekten asla kibirlenmezler. Hep O'nu tespih ederler, hem yalnız O'na secde ederler!

ENFÂL SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Sana ganimetlerin bölüştürülmesinden soruyorlar. De ki: "Ganimetleri bölüştürmek Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten iman etmişseniz, Allah'tan korkun, birbirinizle aranızı düzeltin, Allah ve Resulüne itaat edin!"

2. Gerçek mü'minler ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir, karşılarında âyetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.

3. O kimseler ki, namazı dürüst kılarlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden infak ederler.

4. İşte gerçek mü'minler onlardır! Onlara Rablerinin katında dereceler var, bir mağfiret ve bol bir rızık var.

5. Nitekim Rabbin seni hak uğruna evinden çıkardı. Oysa mü'minlerden bir kısmı ise istemiyorlardı.

6. Gerçek ortaya çıkmışken hakta seninle tartışıyorlardı. Sanki göre göre ölüme sevk olunuyorlardı.

7. Ve o zaman Allah, size iki topluluktan birinin sizin olduğunu vaad ediyordu. Siz ise güçsüz olanın sizin olmasını arzu ediyordunuz. Oysa Allah kelimeleriyle hakkı gerçekleştirmek ve kâfirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8. Ki hakkı, hak olarak tanıtsın ve batılı ortadan kaldırsın, varsın suçlular istemesinler!

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْاَنْفَالِ — آيَاتُهَا ٧٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

يَسْـَٔلُونَكَ	عَنِ الْاَنْفَالِ	قُلِ	الْاَنْفَالُ	لِلّٰهِ	وَالرَّسُولِ	فَاتَّقُوا
Sana soruyorlar (Neden?)	Ganimetlerden	De ki	Ganimetler (Kim içindir?)	Allah içindir (Daha?)	Ve Resulü içindir	Artık korkun (Kimden?)

اللّٰهَ	وَاَصْلِحُوا	ذَاتَ بَيْنِكُمْ	وَاَط۪يعُوا	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُٓ	اِنْ كُنْتُمْ
Allah'tan	Ve ıslah edin (Neyi?)	Birbirlerinizle aranızı	Ve itaat edin (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve O'nun Resulü'ne	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)

مُؤْمِن۪ينَ ﴿١﴾	اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ	الَّذ۪ينَ	اِذَا ذُكِرَ	اللّٰهُ	وَجِلَتْ
İnananlar	Müminler ancak (Kimdir?)	O kimselerdir ki	Zikredildiğinde (Kim?)	Allah	Ürperir (Ne?)

قُلُوبُهُمْ	وَاِذَا تُلِيَتْ	عَلَيْهِمْ	اٰيَاتُهُ	زَادَتْهُمْ	ا۪يمَانًا
Onların kalpleri	Ve okunduğunda (Kime?)	Onlara (Ne?)	O'nun ayetleri	Onları artırır (Ne yönden?)	İman yönünden

وَعَلٰى رَبِّهِمْ	يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾	اَلَّذ۪ينَ	يُق۪يمُونَ	الصَّلٰوةَ	وَمِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ
Ve Rableri'ne de	Tevekkül ederler	Onlar o kimselerdir ki	Dosdoğru kılarlar (Neyi?)	Namazı	Ve o şeyden ki	Onlara rızık olarak verdik

يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾	اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُؤْمِنُونَ	حَقًّا	لَهُمْ	دَرَجَاتٌ
İnfak ederler	İşte onlar	Asıl onlardır (Kim?)	İman edenler (Nasıl?)	Hakikaten	Onlar için vardır (Ne?)	Dereceler (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّهِمْ	وَمَغْفِرَةٌ	وَرِزْقٌ	كَر۪يمٌ ﴿٤﴾	كَمَٓا اَخْرَجَكَ	رَبُّكَ	مِنْ بَيْتِكَ
Rableri katında (Daha ne vardır?)	Ve mağfiret vardır	Ve rızık (Öyle rızık ki)	Kıymetli	(Müslümanlardan bazılarının hoşnut olmaksızın ganimetler ile ilgili hükmü kabulü ne gibidir?) Seni çıkardığı gibidir (Kim?)	Rabbin (Nereden?)	Evinden (Ne ile?)

بِالْحَقِّ	وَاِنَّ فَر۪يقًا	مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ	لَكَارِهُونَ ﴿٥﴾	يُجَادِلُونَكَ
Hak ile	Halbuki elbette bir fırka (Kimden?)	Müminlerden (Nedir?)	Hoş görmeyicilerdi	Seninle mücadele ediyorlardı (Ne konuda?)

فِي الْحَقِّ	بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ	كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ	اِلَى الْمَوْتِ	وَهُمْ
Hakta	Ortaya çıktıktan sonra (Nasıl?)	Sanki sevk ediliyorlarmış gibi (Neye?)	Ölüme (Ne oldukları halde?)	Onlar

يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾	وَاِذْ	يَعِدُكُمُ	اللّٰهُ	اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ	اَنَّهَا
Bakıyorlar	O vakti [hatırla] ki	Size vaat etmişti (Kim?)	Allah (Neyi?)	İki taifeden birini (Ne diye vaat etmişti?)	Muhakkak ki onlardan biri (Nedir?)

لَكُمْ	وَتَوَدُّونَ	اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ	تَكُونُ	لَكُمْ	وَيُر۪يدُ
Sizindir	Ve siz de istiyordunuz ki	Güç sahibi olmayan	Olsun (Kimin?)	Sizin	ve oysa istiyordu (Kim?)

اللّٰهُ	اَنْ يُحِقَّ	الْحَقَّ	بِكَلِمَاتِه۪	وَيَقْطَعَ	دَابِرَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧﴾
Allah (Neyi?)	Ortaya çıkarmayı (Neyi?)	Hakkı (Ne ile?)	Sözleriyle (Daha ne istiyordu?)	Ve kesmeyi (Neyi?)	Kafirlerin arkasını

لِيُحِقَّ	الْحَقَّ	وَيُبْطِلَ	الْبَاطِلَ	وَلَوْ كَرِهَ	الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾
(Niçin kafirlerin arkasını kesmek istiyordu?) Gerçekleştirmek için (Neyi?)	Hakkı	Ve iptal etmek için (Neyi?)	Batılı	Hoşnut olmasalar da (Kim?)	Günahkarlar

إِذْ	تَسْتَغِيثُونَ	رَبَّكُمْ	فَاسْتَجَابَ	لَكُمْ	أَنِّي	مُمِدُّكُمْ	بِأَلْفٍ
O vakit ki	Siz yardım diliyordunuz (Kimden?)	Rabbiniz'den	O da kabul buyurdu (Kim için?)	Sizin için (Ne diye?)	Ki muhakkak ben (Neyim?)	Size yardım ediciyim (Ne ile?)	Bin ile (Neden olan?)

مِنَ الْمَلَائِكَةِ	مُرْدِفِينَ	﴿٩﴾	وَمَا جَعَلَهُ	اللَّهُ	إِلَّا بُشْرَىٰ
Meleklerden (Melekler ne oldukları halde?)	Peşpeşe oldukları halde		Ve bunu yapmadı (Kim?)	Allah	Ancak bir müjde [olarak yaptı] (Daha niye yaptı?)

وَلِتَطْمَئِنَّ	بِهِ	قُلُوبُكُمْ	وَمَا النَّصْرُ	إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
Ve mutmain olsun/ yatışsın diye (Ne ile?)	Bununla (Ne yatışsın?)	Sizin kalpleriniz	Yardım değildir	Ancak Allah katındandır

إِنَّ اللَّهَ	عَزِيزٌ	حَكِيمٌ	﴿١٠﴾	إِذْ	يُغَشِّيكُمُ	النُّعَاسَ	أَمَنَةً	مِنْهُ
Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Pek azizdir	Hikmet sahibidir		O vakit ki	Sizi bürüyordu (Neye?)	Uykuya (Niçin?)	Bir güven olması için (Kim tarafından?)	Kendi katından (Daha?)

وَيُنَزِّلُ	عَلَيْكُمْ	مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	لِيُطَهِّرَكُمْ	بِهِ	وَيُذْهِبَ
Ve indiriyordu (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Nereden?)	Gökten (Ne indiriyordu?)	Su (Niçin?)	Sizi temizlemek için (Ne ile?)	Onunla (Daha niçin?)	Ve gidermek için (Kimden?)

عَنْكُمْ	رِجْزَ الشَّيْطَانِ	وَلِيَرْبِطَ	عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ	وَيُثَبِّتَ
Sizden (Neyi?)	Şeytanın vesvesesini (Daha ne için su indiriyordu?)	Ve [yakini] bağlamak için (Ne üzerine?)	Kalpleriniz üzerine	Ve sabit kılmak için (Ne ile?)

بِهِ	الْأَقْدَامَ	﴿١١﴾	إِذْ يُوحِي	رَبُّكَ	إِلَى الْمَلَائِكَةِ	أَنِّي	مَعَكُمْ
Onunla [su ile] (Neyi?)	Ayakları		Hani vahyediyordu (Kim?)	Senin Rabbin (Kime?)	Meleklere (Ne diye?)	Muhakkak ben (Neyim?)	Sizinle birlikteyim

فَثَبِّتُوا	الَّذِينَ	آمَنُوا	سَأُلْقِي	فِي قُلُوبِ الَّذِينَ	كَفَرُوا
Haydi destek olun! (Kime?)	O kimseler ki	İman ettiler	Yakında ben salacağım (Nereye?)	O kimselerin kalplerine ki	Kafir oldular (Ne salacağım?)

الرُّعْبَ	فَاضْرِبُوا	فَوْقَ الْأَعْنَاقِ	وَاضْرِبُوا	مِنْهُمْ
Korku	Haydi vurun!	Boyunların üstüne (Daha?)	Vurun	Onlardan [onlara ait olan] (Neye vurun?)

كُلَّ بَنَانٍ	﴿١٢﴾	ذَٰلِكَ	بِأَنَّهُمْ	شَاقُّوا	اللَّهَ	وَرَسُولَهُ	وَمَنْ	يُشَاقِقِ
Bütün parmaklara		İşte bu (Ne sebebiyledir?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları sebebiyledir?)	Karşı çıkmış (Kime?)	Allah'a (Daha kime?)	Ve Resulü'ne	Ve her kim	Karşı çıkarsa (Kime?)

اللَّهَ	وَرَسُولَهُ	فَإِنَّ اللَّهَ	شَدِيدُ الْعِقَابِ	﴿١٣﴾	ذَٰلِكُمْ	فَذُوقُوهُ
Allah'a (Daha?)	Ve Resulü'ne	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Azabı şiddetli olandır		İşte size bu!	Şimdi tadın onu

وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ	عَذَابَ النَّارِ	﴿١٤﴾	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا	إِذَا لَقِيتُمُ
Ve şüphesiz kafirler için vardır (Ne vardır?)	Cehennem azabı		Ey iman edenler!	Karşılaştığınızda (Kimle?)

الَّذِينَ	كَفَرُوا	زَحْفًا	فَلَا تُوَلُّوهُمُ	الْأَدْبَارَ	﴿١٥﴾	وَمَنْ	يُوَلِّهِمْ	يَوْمَئِذٍ
O kimselerle ki	Kafir oldular (Onlar ne oldukları halde?)	Ağır ağır ilerliyor oldukları halde	Onlara dönmeyin (Neyi?)	Arkalarınızı		Ve her kim de	Onlara çevirirse	O günde (Neyi çevirirse?)

دُبُرَهُ	إِلَّا	مُتَحَرِّفًا	لِقِتَالٍ	أَوْ	مُتَحَيِّزًا	إِلَىٰ فِئَةٍ
Arkasını	Ancak müstesna	Dönen kişi (Niçin dönen?)	[Onlarla] savaşmak için	Ya da	Katılıcı olarak [dönen müstesna] (Neye katılıcı?)	[Savaşan] bir başka gruba

فَقَدْ بَاءَ	بِغَضَبٍ	مِنَ اللَّهِ	وَمَأْوَاهُ	جَهَنَّمُ	وَبِئْسَ	الْمَصِيرُ	﴿١٦﴾
Muhakkak ki dönmüş olur (Ne ile?)	Bir gazapla (Kimden?)	Allah'tan	Onun yurdu (Nedir?)	Cehennemdir	Ve ne kötü!	Bir varılacak yer	

9. O zaman siz Rabbinizden yardım istiyordunuz da size: "İşte ben birbiri ardınca bin melekle yardım ediyorum." diye cevap vermişti.

10. Ve bunu Allah size sırf bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer Allah'ın kendindendir. Gerçekten Allah, azizdir, hakîmdir.

11. O zaman size, tarafından bir güven olmak üzere, bir uyku sardırıyordu ve üzerinize gökten su indiriyordu ki, bununla sizi temizlesin, şeytanın pisliğini sizden gidersin, kalplerinize güç versin ve bununla ayaklarınızı sağlamlaştırsın.

12. O zaman Rabbin meleklere şu vahyi veriyordu: "Ben sizinle beraberim. Haydi, iman edenleri destekleyin. Kâfirlerin yüreklerine dehşet bırakacağım, hemen boyunlarının üstüne vurun, vurun onların parmaklarına..."

13. Böyle, çünkü onlar Allah'a ve peygamberine karşı geldiler. Kim Allah'a ve peygamberine karşı gelirse, bilsin ki Allah'ın azabı şiddetlidir.

14. İşte bunu gördünüz ya, şimdi onu tadın, kafirlere bir de cehennem azabı vardır!

15. Ey o bütün iman edenler! Ordu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, artık onlara arkalarınızı dönmeyin.

16. Her kim böyle bir günde onlara -dönüp çarpışmak için pırlanmak (kaçar gibi yapmak) veya diğer bir takımda mevzilenmek halleri hariç- arkasını dönerse, muhakkak Allah'tan bir gazaba uğramış olur. Ve varacağı yer cehennemdir, o ise ne kötü bir sondur.

17. Sonra onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü, attığın zaman da sen atmadın, lâkin Allah attı. Bu da mü'minlere güzel bir imtihan geçirtmek içindi. Gerçekten Allah işitendir, bilendir!

18. Bunu gördünüz, bir de kâfirlerin tedbirini Allah'ın zayıf düşürmesi var.

19. Fetih istiyorsanız (ey kâfirler), işte size fetih. Ve eğer vazgeçerseniz, hakkınızda daha hayırlı olur. Eğer döner yine başlarsanız, biz de başlarız. O zaman askerleriniz çok da olsa, size zerre kadar fayda vermez, çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20. Ey o bütün iman edenler! Allah'a ve Resulüne itaat edin. İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin.

21. Ve işitmedikleri halde: "İşittik." diyenler gibi olmayın!

22. Çünkü yeryüzünde debelenenlerin, Allah katında en kötüsü, hakkı akıllarına koymayan o sağır ve dilsizlerdir.

23. Allah onlarda bir hayır görseydi, elbette kulaklarına sokardı. Ve bu durumlarında kulaklarına soksaydı, yine de aldırmazlar, döner giderlerdi.

24. Ey o bütün iman edenler! Sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman peygamberi ile Allah'a icabet edin. Ve bilin ki, Allah gerçekten kişi ile kalbinin arasına girer ve siz gerçekten O'nun huzurunda toplanacaksınız!

25. Ve öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnız zulmedenlere dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ

Sonra [gerçekte] onları siz öldürmediniz | Lakin Allah | Onları öldürdü | Ve [gerçekte] sen atmadın *(Ne zaman?)* | Sen attığın vakit

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا

Lakin Allah | Attı *(Niçin?)* | İmtihan etmek için *(Kimi?)* | Müminleri *(Kimden?)* | Kendi katından *(Nasıl?)* | İmtihan ile *(Öyle imtihan ki)* | Güzel bir imtihanla

اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | İşte size bu | Ve muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Kafirlerin tuzağını zayıf düşürücüdür

﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوا

Şayet fetih istiyorsanız | İşte geldi size *(Ne?)* | Fetih | Eğer [küfürden ve harpten] vazgeçerseniz

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ

Artık o *(Nedir?)* | Daha hayırlıdır *(Kim için?)* | Sizin için | Ve eğer dönerseniz | Biz de döneriz | Ve defedemeyecek | Sizden *(Ne?)*

فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

Sizin topluluğunuz *(Neyi?)* | Hiçbir şeyi | [Cemaatiniz] kalabalık da olsa | Zira muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Müminlerle birliktedir

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ

Ey iman edenler! | İtaat edin *(Kime?)* | Allah'a *(Daha kime?)* | Ve Resulü'ne | Ve yüz çevirmeyin! *(Kimden?)* | O'ndan

وَاَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا

Halbuki siz | İşitiyorsunuz | Ve olmayın *(Kim gibi?)* | O kimseler gibi ki | Onlar dediler | Biz işittik

وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ

Halbuki onlar | İşitmezler | Şüphesiz ki canlıların en kötüsü *(Kim katında?)* | Allah katında | Sağırlardır

الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا

Dilsizlerdir | Öyle sağır ve dilsizler ki | Akıl erdiremezler | Ve şayet bilseydi *(Kim?)* | Allah *(Nerede?)* | Onlarda *(Ne bilseydi?)* | Bir hayır

لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

Elbette onlara işittirirdi | Ve şayet onlara işittirseydi | Elbette onlar yüz çevirirlerdi *(Ne oldukları halde?)* | Onlar oldukları halde *(Ne?)* | Kaçınanlar

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ

Ey iman edenler! | İcabet edin! *(Kime?)* | Allah'a | Ve Resul'e *(Ne zaman?)* | Sizi çağırdığında *(Neye?)*

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

O şeye ki | Size hayat veriyor | Ve bilin ki | Muhakkak ki Allah | Girer *(Nereye?)* | Kişinin arasıyla | Kalbi arasına

وَاَنَّهُ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ

Ve şüphesiz durum şu ki | Yalnız O'na | Toplanacaksınız | Ve sakınınız! *(Neden?)* | Bir fitneden ki | Elbette o isabet etmeyecektir *(Kime?)* | O kimselere ki

ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

Zulmettiler *(Kimden?)* | Sizden *(O fitne ne olduğu halde?)* | Onlara has olduğu halde | Ve bilin ki | Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Azabı şiddetli olandır

تَخَافُونَ	فِي الْاَرْضِ	مُسْتَضْعَفُونَ	قَلٖيلٌ	اَنْتُمْ	اِذْ	وَاذْكُرُوا
Korkuyordunuz *(Neden?)*	Yeryüzünde *(Daha ne idiniz?)*	Ve zayıf sayılanlardınız *(Nerede?)*	Az idiniz *(Daha ne idiniz?)*	Siz *(Neydiniz?)*	O vakti ki	Ve hatırlayın!

وَرَزَقَكُمْ	بِنَصْرِهٖ	وَاَيَّدَكُمْ	فَاٰوٰيكُمْ	النَّاسُ	اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ
Ve sizi rızıklandırdı *(Ne ile?)*	Yardımıyla *(Daha?)*	Ve sizi destekledi *(Ne ile?)*	İşte [o] sizi sığındırdı	İnsanların	Sizi tutup-çarpıvermesinden *(Kimin?)*

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	﴿٢٦﴾	تَشْكُرُونَ	لَعَلَّكُمْ	مِنَ الطَّيِّبَاتِ
Ey iman edenler!		Şükredesiniz	Ta ki siz	Temiz rızıklarla

وَاَنْتُمْ	اَمَانَاتِكُمْ	وَتَخُونُوا	وَالرَّسُولَ	اللّٰهَ	لَا تَخُونُوا
Halbuki siz *(Nesiniz?)*	Emanetlerinize de	Ve ihanet [etmeyin] *(Neye?)*	Ve Resul'e	Allah'a *(Daha kime?)*	İhanet etmeyin *(Kime?)*

فِتْنَةٌ	وَاَوْلَادُكُمْ	اَمْوَالُكُمْ	اَنَّمَٓا	وَاعْلَمُٓوا	﴿٢٧﴾	تَعْلَمُونَ
Bir fitnedir [imtihandır]	Ve sizin çocuklarınız *(Nedir?)*	Sizin mallarınız *(Daha?)*	Muhakkak ki	Ve biliniz ki		Biliyorsunuz

اِنْ تَتَّقُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا	﴿٢٨﴾	عَظٖيمٌ	اَجْرٌ	عِنْدَهُٓ	وَاَنَّ اللّٰهَ
Eğer korkarsanız *(Kimden?)*	Ey iman edenler!		Pek büyük	Bir mükafat ki	O'nun yanındadır *(Ne?)*	Ve muhakkak ki Allah

سَيِّـَٔاتِكُمْ	عَنْكُمْ	وَيُكَفِّرْ	فُرْقَانًا	لَكُمْ	يَجْعَلْ	اللّٰهَ
Günahlarınızı	Sizden *(Neyi?)*	Ve örter *(Kimden?)*	Bir furkan-ayırt edici	Size *(Ne kılar?)*	Kılar-verir *(Kime?)*	Allah'tan

يَمْكُرُ	وَاِذْ	﴿٢٩﴾	الْعَظٖيمِ	ذُو الْفَضْلِ	وَاللّٰهُ	لَكُمْ	وَيَغْفِرْ
Tuzak kuruyorlardı *(Kime?)*	Ve o vakti [hatırla] ki		Pek büyük	Lütuf sahibidir *(Öyle lütuf ki)*	Allah *(Nedir?)*	Sizin için	Ve bağışlar

يُخْرِجُوكَ	اَوْ	يَقْتُلُوكَ	اَوْ	لِيُثْبِتُوكَ	كَفَرُوا	الَّذٖينَ	بِكَ
Seni sürmek için	Ya da	Seni öldürmek için	Ya da	Seni hapsetmek için	Kafir oldular *(Niçin?)*	O kimseler ki	Sana *(Kim?)*

وَاِذَا تُتْلٰى	﴿٣٠﴾	خَيْرُ الْمَاكِرٖينَ	وَاللّٰهُ	وَيَمْكُرُ اللّٰهُ	وَيَمْكُرُونَ
Ve okunduğunda *(Kime?)*		Tuzak kuranların en hayırlısıdır	Allah *(Nedir?)*	Allah da tuzak kuruyordu	Tuzak kuruyorlardı

مِثْلَ هٰذَٓا	لَقُلْنَا	لَوْ نَشَٓاءُ	قَدْ سَمِعْنَا	قَالُوا	اٰيَاتُنَا	عَلَيْهِمْ
Bunun benzerini	Elbette söyleriz *(Neyi?)*	Şayet biz dilesek	Elbette işittik	Derler	Bizim ayetlerimiz	Onlara *(Ne?)*

اِنْ كَانَ هٰذَا	اَللّٰهُمَّ	قَالُوا	وَاِذْ	﴿٣١﴾	اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ	اِنْ هٰذَٓا
Şayet bu ise	Ey Allah'ım!	Dediler	Ve o vakti [hatırla] ki		Ancak öncekilerin masallarıdır	Bu değildir

مِنَ السَّمَٓاءِ	حِجَارَةً	عَلَيْنَا	فَاَمْطِرْ	مِنْ عِنْدِكَ	الْحَقَّ	هُوَ
Gökten	Taşlar *(Nereden?)*	Bizim üzerimize *(Ne?)*	Bu durumda yağdır *(Nereye?)*	Senin katından	Hak ise *(Nereden?)*	O *(Ne ise?)*

وَاَنْتَ	لِيُعَذِّبَهُمْ	اللّٰهُ	وَمَا كَانَ	﴿٣٢﴾	اَلٖيمٍ	بِعَذَابٍ	ائْتِنَا	اَوِ
Sen olduğun halde *(Nerede?)*	Onlara azap edecek olmadı	Allah *(Ne olmadı?)*	Ve olmadı *(Kim?)*		Can yakıcı	Bir azabı	Bize getir *(Neyi?)*	Ya da

﴿٣٣﴾	يَسْتَغْفِرُونَ	وَهُمْ	مُعَذِّبَهُمْ	اللّٰهُ	وَمَا كَانَ	فٖيهِمْ
	İstiğfar ediyorlar	Onlar oldukları halde *(Ne?)*	Onlara azap edici	Allah *(Ne olmadı?)*	Ve olmadı *(Kim?)*	Onların arasında

26. Ve düşünün ki, siz bir vakit yeryüzünde hırpalanıp duran bir azlıktınız, insanların sizi çarpıvereceğinden korkardınız. Öyle iken O sizi barındırdı, O sizi yardımıyla destekledi, O size temizlerinden rızıklar verdi ki, şükredesiniz.

27. Ey o bütün iman edenler! Allah ve Resulüne hainlik etmeyin ki, bile bile emanetlerinize hainlik etmiş olmayasınız.

28. Ve iyi bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandan ibarettir. Allah yanında ise büyük bir mükâfat vardır.

29. Ey iman edenler! Allah'tan korkarsanız, O size furkan (iyiyi kötüden ayırt eden bir anlayış) verir, günahlarınızı örter, sizin için de bağışlar. Allah büyük bir lütuf sahibidir.

30. Hani bir zaman da o kâfirler, seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri ya da sürüp çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Öyle ya Allah tuzakların hayırlısını kurar.

31. Ve onlara âyetlerimiz okunacağı zaman: "Artık işittik, dilesek bunun gibisini biz de söyleriz. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil." diyorlardı.

32. Bir zaman da: "Ey Allah, eğer bu senin tarafından gelmiş bir hak kitap ise, durma üzerimize gökten taşlar yağdır veya bize daha can yakıcı bir azap ver." demişlerdi.

33. Hâlbuki sen içlerinde iken, Allah onlara azap edecek değildi. İstiğfar ederlerken de Allah onlara azap edecek değil...

34. Şimdi ise Allah'ın kendilerine azap etmemesi için neleri var? Mü'minleri Mescid-i Haram'dan alıkoyuyorlar, oysa onun hizmetine ehil de değiller, onun hizmetine ehil olanlar ancak muttakilerdir, fakat onların çoğu bunu bilmezler.

35. Kâbe'nin huzurunda namazları ise, ıslık çalıp el çırpmaktan başka bir şey değil. O halde inkâr ve nankörlüğünüzden dolayı tadın azabı.

36. Şüphesiz Allah yolundan alıkoymak için mallarını harcayanlar, onu yine harcayacaklar, sonra bu kendilerine yürek acısı olacak, nihâyet mağlup olacaklar. Ve küfürlerinde ısrar edenler toplanıp cehenneme götürüleceklerdir.

37. Ki, Allah pisi temizden ayırsın ve pis kısmı birbirinin üzerine bindirip bir yığın haline getirsin ve hepsini cehenneme koysun! İşte bunlar, o zarar içinde kalanlar!

38. O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişteki günahları bağışlanır, yok yine isyana dönerlerse, kendilerinden önceki ümmetlere uygulanan ilahi kanun geçmişti. Artık onu beklesinler."

39. Siz de, ortalıkta bir fitne kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlara karşı cihad edin. Eğer vazgeçerlerse kuşkusuz Allah yaptıklarını görür.

40. Yok, vazgeçmezlerse, artık bilin ki, Allah sizin dostunuzdur. O, ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

وَمَا لَهُمْ	Onlara ne oluyor ki?
اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ	Onlara azap etmesin (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
وَهُمْ	Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)
يَصُدُّونَ	Men ediyorlar (Neden?)
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	Mescid-i Haram'dan
وَمَا كَانُوا	Halbuki onlar değillerdir (Ne?)
اَوْلِيَاءَهُ	Onun koruyucuları/hizmetlileri
اِنْ اَوْلِيَاؤُهُ	Onun [gerçek ve layık] koruyucuları/hizmetlileri olmadı
اِلَّا الْمُتَّقُونَ	Ancak muttakiler oldu
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	Fakat onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾	Bunu bilmezler
وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ	Ve onların namazları olmadı (Neredeki?)
عِنْدَ الْبَيْتِ	Beyt-i Şerif'in yanındaki
اِلَّا مُكَاءً	Ancak ıslık çalmak (Daha?)
وَتَصْدِيَةً	Ve el çırpmak [oldu]
فَذُوقُوا	Öyleyse tadın (Neyi?)
الْعَذَابَ	Azabı
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كُنْتُمْ	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾	İnkâr ediyorsunuz
اِنَّ الَّذِينَ	Muhakkak o kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
يُنْفِقُونَ	Harcarlar (Neyi?)
اَمْوَالَهُمْ	Mallarını (Niçin?)
لِيَصُدُّوا	Men etmek için (Neden?)
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolundan
فَسَيُنْفِقُونَهَا	Artık o malları yine harcayacaklardır
ثُمَّ	Sonra
تَكُونُ	[O mallar] olur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine (Ne olur?)
حَسْرَةً	Bir pişmanlık
ثُمَّ يُغْلَبُونَ	Sonra mağlup olacaklardır
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
اِلٰى جَهَنَّمَ	Cehenneme
يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾	Toplanacaklardır
لِيَمِيزَ	(Niçin pişmanlık olacaktır?) Ayırt etsin diye (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْخَبِيثَ	Pis olanı (Neden?)
مِنَ الطَّيِّبِ	Temiz olandan
وَيَجْعَلَ	Ve kılsın diye (Neyi?)
الْخَبِيثَ	Pis olanı (Ondan bedel?)
بَعْضَهُ	Onun bazısını kılsın diye (Ne kılsın?)
عَلٰى بَعْضٍ	Diğer bazısı üzerine
فَيَرْكُمَهُ	Böylece pis olanı yığsın
جَمِيعًا	Hepsini
فَيَجْعَلَهُ	Sonra da onu koysun (Nereye?)
فِي جَهَنَّمَ	Cehenneme
اُولٰئِكَ	İşte onlar
هُمُ	Asıl onlardır (Ne?)
الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾	Hüsrana uğrayanlar
قُلْ	De (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
اِنْ يَنْتَهُوا	Şayet vazgeçerlerse
يُغْفَرْ	Bağışlanır (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne?)
مَا	O şey ki
قَدْ سَلَفَ	Geçmiştir
وَاِنْ يَعُودُوا	Ve şayet dönerlerse
فَقَدْ مَضَتْ	Şüphe yok ki geçmiştir (Ne?)
سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾	Evvelkilerin sünneti/kanunu
وَقَاتِلُوهُمْ	Savaşın onlarla (Ne zamana kadar?)
حَتّٰى لَا تَكُونَ	Kalmayıncaya dek (Ne?)
فِتْنَةٌ	Fitne (Daha ne zamana kadar?)
وَيَكُونَ	Ve oluncaya dek (Ne?)
الدِّينُ	Din
كُلُّهُ	Onun hepsi (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için
فَاِنِ انْتَهَوْا	Şayet vazgeçerlerse
فَاِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
بِمَا	O şeyi ki
يَعْمَلُونَ	Yapıyorlar (Nedir?)
بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾	Görendir
وَاِنْ تَوَلَّوْا	Ve şayet vazgeçecek olurlarsa
فَاعْلَمُوا	Biliniz
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
مَوْلٰيكُمْ	Sizin mevlanızdır
نِعْمَ	O ne güzel!
الْمَوْلٰى	Mevladır
وَنِعْمَ	Ve O ne güzel!
النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾	Yardımcıdır

وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ

Ve biliniz | Muhakkak o şey ki | Siz ganimet edindiniz *(O ganimet ne olduğu halde?)* | Herhangi bir şey olduğu halde | Muhakkak Allah içindir *(Ne?)* | Onun beşte biri *(Daha?)* | Ve Resulü içindir *(Daha?)*

وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

Ve [Resulü'nün] yakınları içindir *(Daha?)* | Ve yetimler içindir *(Daha?)* | Miskinler içindir *(Daha?)* | Ve yolda kalmışlar içindir

اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ

Şayet iseniz *(Ne iseniz?)* | İman etmiş *(Kime?)* | Allah'a *(Daha neye?)* | Ve o şeye ki | Biz indirdik *(Kime?)* | Kulumuza *(Ne vakit?)* | Furkan gününde *(Ondan bedel)*

يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

Karşılaştığı günde *(Kim?)* | İki topluluk | Allah | Her şeye *(Nedir?)* | Gücü yetendir

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى

O vakit ki *(Yine o günden bedel)* | Siz *(Nerede idiniz?)* | Yakın vadinin kenarında idiniz | Onlar da | Uzak vadinin kenarında idiler

وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ

Ve kervan da | Sizden daha aşağıda idi | Şayet siz vaatleşmiş olsaydınız | Anlaşmazlığa düşerdiniz *(Nerede?)*

فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ

Anlaşma yerinde | Şu kadarı var ki *(Onları niçin topladı?)* | Yerine getirmesi için *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | Bir işi ki | [O iş] idi | Yapılmış/ kesinleşmiş *(Niçin?)* | Helak olsun diye *(Kim?)*

مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ

Helak olan *(Neden sonra?)* | Apaçık bir delilden sonra | Ve yaşasın diye *(Kim?)* | Yaşayan kimse *(Neden sonra?)* | Apaçık bir delilden sonra | Ve muhakkak ki Allah *(Nedir?)*

لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا

Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | O vakit ki | Gösteriyordu sana onları *(Kim?)* | Allah *(Nerede?)* | Uykunda *(Ne gösteriyordu?)* | Az

وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ

Şayet gösterseydi sana onları *(Ne gösterseydi?)* | Çok | Elbette ihtilaf edecektiniz *(Daha?)* | Ve anlaşmazlığa düşecektiniz *(Hangi konuda?)* | Bu işte

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ

Şu kadar var ki Allah | Kurtardı | Muhakkak ki O *(Nedir?)* | Ziyade bilendir *(Neyi?)* | Sinelerin özünü/ içini | Ve o vakit ki

يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ

Size gösteriyordu onları *(Ne zaman?)* | O zaman ki | Siz karşılaşmıştınız *(Nerede gösteriyordu?)* | Gözlerinizde *(Ne gösteriyordu?)* | Az | Ve sizi de az gösteriyordu *(Nerede?)*

فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ

Onların gözlerinde *(Niçin?)* | Yerine getirsin diye *(Kim ?)* | Allah *(Neyi?)* | Bir işi ki | İdi *(Ne idi?)* | Yapılmış/ kesinleşmiş | Ve yalnız Allah'a

تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً

Döndürülür *(Ne?)* | Bütün işler | Ey iman edenler! | Siz karşılaştığınızda *(Kiminle?)* | Bir toplulukla

فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

Sebat edin *(Daha?)* | Ve zikredin *(Kimi?)* | Allah'ı *(Nasıl zikirle?)* | Çokça | Ta ki siz | Felaha eresiniz

41. Bir de biliniz ki, ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyin mutlaka beşte biri Allah içindir. Ki, (bu da) peygambere ve ona akrabalığı olanlarla yetimler, miskinler ve yolda kalmışlaradır. Eğer siz Allah'a iman etmiş ve o furkan günü (hak ile batılın ayrıldığı gün), o iki topluluğun çarpıştığı gün, kulumuza indirdiklerimize iman etmiş iseniz, bunu böyle bilin. Allah her şeye kâdirdir.

42. O zaman siz vadinin beri yamacında idiniz, onlarsa öte yamacında. Süvarileri de sizden tam aşağıda idiler. Şayet onlarla önceden sözleşmiş olsaydınız, kesinlikle buluşma vaktinde görüş ayrılığına düşerdiniz. Fakat Allah, yok olacak olan, açık delil ile yok olsun. Yaşayacak olan da, açık delil ile yaşasın diye, takdir edilmiş bir işi yerine getirmek için o yapılmış idi. Çünkü kuşkusuz Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

43. O zaman ki, Allah sana onları rüyanda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi korkacaktınız ve komuta etmede tartışacaktınız. Fakat Allah, selamete bağladı, çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

44. Ve o zaman ki, kendileriyle karşılaştığınız sıra, onları sizin gözlerinizde azaltıyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Çünkü Allah, o takdir edilmiş olan emri yerine getirecekti. Öyle ya, bütün işler Allah'a döndürülecektir.

45. Ey o bütün iman edenler! Bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.

46. Allah'a ve peygamberine itaat etmekten ayrılmayın, birbirinizle çekişmeyin, sonra içinize korku düşer ve devletiniz elden gider. Ve sabırlı olun, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Yurtlarından çalım satarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Oysa Allah bütün yaptıklarını çember içine almıştı.

48. O zaman şeytan kendilerine yaptıklarını güzel göstermiş ve: "Bugün insanlardan size galip gelecek yok, ben de size yardımcıyım." demişti. Fakat iki taraf karşılaşınca ardına dönüverdi ve: "Ben kesinlikle sizden uzağım, sizin göremeyeceğiniz şeyleri görüyorum ve ben Allah'tan korkarım. Öyle ya, Allah'ın cezalandırması çok şiddetlidir." dedi.

49. O sırada münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Şunları dinleri aldattı." diyorlardı. Oysa her kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, azizdir, hikmet sahibidir.

50. Bir de meleklerin, yüzlerine ve arkalarına vura vura: "Tadın bakalım yangın azabını." diyerek o kâfirlerin canlarını alırken görseydin.

51. Bu, işte sizin kendi ellerinizin sunduğu yüzündendir ve Allah'ın kullarına haksızlık etmemesindendir.

52. Tıpkı Firavun hanedanı ve öncekilerin gidişi gibidir. Allah'ın âyetlerini tanımadılar da, Allah onları günahları ile tutup alıverdi. Çünkü Allah çok güçlüdür, cezalandırması pek şiddetlidir.

وَاَطِيعُوا — Ve itaat edin! (Kime?)
اللّٰهَ — Allah'a (Daha kime?)
وَرَسُولَهُ — Ve Resulü'ne
وَلَا تَنَازَعُوا — Ve çekişmeyin
فَتَفْشَلُوا — Yoksa yılarsınız da
وَتَذْهَبَ — Gider (Ne?)

رِيحُكُمْ — Rüzgarınız/ gücünüz
وَاصْبِرُوا — Ve sabredin
اِنَّ اللّٰهَ — Muhakkak ki Allah (Nedir?)
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ — Sabredenlerle beraberdir
وَلَا تَكُونُوا — Ve olmayın (Ne gibi?)

كَالَّذِينَ — O kimseler gibi ki
خَرَجُوا — Onlar çıktılar (Nereden?)
مِنْ دِيَارِهِمْ — Yurtlarından (Niçin?)
بَطَرًا — Çalım satmak için (Daha ne için?)
وَرِئَاءَ النَّاسِ — Ve insanlara gösteriş yapmak için (Daha?)

وَيَصُدُّونَ — Ve engellemek için (Neden?)
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ — Allah yolundan
وَاللّٰهُ — Allah
بِمَا — O şeyi ki
يَعْمَلُونَ — Yapıyorlar (Nedir?)
مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ — Kuşatıcıdır
وَاِذْ — Ve o vakti [hatırla] ki

زَيَّنَ — Süslemişti (Kime?)
لَهُمُ — Onlara (Kim?)
الشَّيْطَانُ — Şeytan (Neyi?)
اَعْمَالَهُمْ — İşlerini
وَقَالَ — Ve onlara demişti ki
لَا غَالِبَ — Galip gelecek yoktur (Kime?)
لَكُمُ — Size (Ne vakit?)

الْيَوْمَ — Bugün (Kimden?)
مِنَ النَّاسِ — İnsanlardan
وَاِنِّي — Ve muhakkak ki ben (Neyim?)
جَارٌ — Yardımcıyım (Kime?)
لَكُمْ — Size
فَلَمَّا تَرَاءَتِ — Ne zaman ki görünmeye başladı (Kim?)
الْفِئَتَانِ — İki topluluk

نَكَصَ — Geri döndü (Ne üzerine?)
عَلٰى عَقِبَيْهِ — Topukları üzerine
وَقَالَ — Ve dedi ki
اِنِّي — Muhakkak ben (Neyim?)
بَرِيءٌ — Uzağım (Kimden?)
مِنْكُمْ — Sizden
اِنِّي — Muhakkak ben (Neyi?)
اَرٰى — Görüyorum

مَا — O şeyleri ki
لَا تَرَوْنَ — Siz görmüyorsunuz
اِنِّي — Muhakkak ben
اَخَافُ — Korkarım (Kimden?)
اللّٰهَ — Allah'tan
وَاللّٰهُ — Allah (Nedir?)
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ — Azabı şiddetli olandır

اِذْ يَقُولُ — O vakit ki diyordu (Kim?)
الْمُنَافِقُونَ — Münafıklar (Daha kim diyordu?)
وَالَّذِينَ — O kimseler ki
فِي قُلُوبِهِمْ — Kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ — Hastalık (Ne diyordu?)
غَرَّ — Aldattı (Kimi?)
هٰٓؤُلَاءِ — Bunları (Ne aldattı?)

دِينُهُمْ — Dinleri
وَمَنْ — Ve her kim
يَتَوَكَّلْ — Tevekkül ederse (Kime?)
عَلَى اللّٰهِ — Allah'a
فَاِنَّ اللّٰهَ — Muhakkak ki Allah (Nedir?)
عَزِيزٌ — Azizdir
حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ — Hikmet sahibidir

وَلَوْ تَرٰى — Şayet görseydin
اِذْ — O vakti ki
يَتَوَفَّى — Canlarını alıyordu (Kimin?)
الَّذِينَ — O kimselerin ki
كَفَرُوا — Kafir oldular (Kim?)
الْمَلٰٓئِكَةُ — Melekler (O melekler ne oldukları halde?)
يَضْرِبُونَ — Vuruyorlarken (Nereye?)

وُجُوهَهُمْ — Onların yüzlerine
وَاَدْبَارَهُمْ — Ve arkalarına
وَذُوقُوا — [Onlara] "Tadın" [diyorken] (Neyi?)
عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ — Yakıcı azabı
ذٰلِكَ — Bu (Ne sebebiyledir?)

بِمَا — O şey sebebiyledir ki
قَدَّمَتْ — Takdim etti (Ne?)
اَيْدِيكُمْ — Sizin elleriniz
وَاَنَّ اللّٰهَ — Yoksa Allah kesinlikle
لَيْسَ بِظَلَّامٍ — Zulmedici değildir (Kime?)
لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ — Kullara (Bunların hali ne gibidir?)

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ — Firavun hanedanının hali gibidir (Daha ne gibidir?)
وَالَّذِينَ — Ve o kimselerin hali gibi ki
مِنْ قَبْلِهِمْ — Onlardan önceydiler
كَفَرُوا — Onlar inkar etmişlerdi (Neyi?)
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ — Allah'ın ayetlerini

فَاَخَذَهُمُ — Bunun üzerine onları yakalayıvermişti (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Ne sebebiyle?)
بِذُنُوبِهِمْ — Günahları sebebiyle
اِنَّ اللّٰهَ — Şüphe yok ki Allah
قَوِيٌّ — Çok güçlüdür
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ — Azabı şiddetli olandır

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ

Bu | Şu sebeptendir ki muhakkak Allah | Olmadı (Ne olmadı?) | Değiştirici (Neyi?) | Bir nimeti ki | Onu verdi (Kime?) | Bir topluluğa (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌۙ ﴿٥٣﴾

Onlar değiştirinceye kadar (Neyi?) | O şeyi ki (O şey nerededir?) | Onların kendilerindedir | Ve muhakkak ki Allah (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir (Onların hali ne gibidir?)

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْؕ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ

Firavun hanedanının hali gibidir (Daha kimin?) | O kimselerin ki | Onlardan öncedir | Onlar yalanladılar (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini

فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

Biz de helak ettik onları (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle (Daha ne yaptık?) | Ve boğduk (Kimi?) | Firavun hanedanını | Ve onların hepsi | İdiler (Ne idiler?) | Zalimler

اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٥٥﴾

Muhakkak ki canlıların en kötüsü (Nerede?) | Allah katında (Kimdir?) | O kimselerdir ki | Kafir oldular | Artık onlar | İman etmezler

اَلَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ

Onlar ki (O kimselerden bedel) | Sen anlaşma yaptın (Kimle?) | Onlardan bazılarıyla | Sonra | Bozarlar (Neyi?) | Anlaşmalarını | Her defasında

وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ

Halbuki onlar | Sakınmazlar | Bulursan onları (Nerede?) | Harpte | Korkutup def et (Kimle?) | Onlarla (Kimi?)

مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً

O kimseleri ki (Onlar neredEdir?) | Onların ardındadır | Ta ki onlar | Öğütlenirler | Kesin olarak korkarsan (Kimden?) | Bir kavimden (Neyinden?) | Hıyanetinden

فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَٓائِنِينَۚ ﴿٥٨﴾

Anlaşmalarını at (Kime?) | Onlara (Sizler ne olduğunuz halde?) | [Anlaşmanın geçersiz olduğunu bilme konusunda sizlerle onlar] Eşit olduğunuz halde | Muhakkak ki Allah | Sevmez (Kimi?) | Hainleri

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُواؕ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

Sakın zannetmesin (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Ne zannetmesin?) | Geçip gittiklerini [Allah'tan kurtulduklarını] | Şüphesiz ki onlar | Aciz bırakamayacaklardır

وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ

Ve hazırlayın (Kime karşı?) | Onlara karşı (Ne hazırlayın?) | O şeyi ki | Siz güç yetirdiniz (Nedir o?) | Kuvvettir (Daha ne hazırlayın?) | Cihat için bağlanıp-beslenmiş atlar (Ne olduğunuz halde?)

تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْۚ

Korkutuyor olduğunuz halde (Neyle?) | Bununla (Kimi?) | Allah'ın düşmanını (Daha?) | Ve sizin düşmanınızı | Ve başkalarını (Daha kimi?) | Onlardan başka olduğu halde ki

لَا تَعْلَمُونَهُمْۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْؕ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

Siz onları bilmezsiniz | Allah | Onları bilir | Her ne infak ederseniz (O infak ettikleriniz de nedendir?) | Herhangi bir şeydendir (Nerede?) | Allah yolunda

يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ

[Karşılığı] ödenir (Kime?) | Size | Siz olduğunuz halde (Ne?) | Zulme uğramıyor olduğunuz halde | Şayet meylederlerse (Neye?) | Barışa

فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِؕ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

Sen de razı ol (Neye?) | Barışa | Ve tevekkül et (Kime?) | Allah'a | Muhakkak ki O | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir

53. Bu şundandır: Bir kere Allah bir kavme verdiği bir nimeti, onlar kendilerindeki nedeni değiştirinceye kadar değiştirmiş değildir ve Allah işitir, bilir.

54. Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi gibi ki, onlar, Rablerinin âyetlerini yalanladılar. Biz de kendilerini günahları yüzünden helak ettik. Ve Firavun hanedanını suda boğduk. Hepsi de zalim idiler.

55. Bütün o debelenenlerin Allah katında en kötüsü inkâr etmiş olanlardır. Onlar imana gelmezler.

56. Onlar ki, kendileriyle anlaşma yaptığın halde her defasında antlaşmalarını bozar ve hiç çekinmezler.

57. Onun için onları ne zaman savaşta yakalarsan kendileri ile arkalarındakileri ürküt, belki ibret alırlar.

58. Eğer herhangi bir kavmin ihanet etmesinden endişe edersen, hemen doğrudan doğruya antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.

59. Ve inkâr edenler asla ileri gittiklerini zannetmesinler. Çünkü onlar aciz bırakamazlar.

60. Sizler de onlara karşı gücünüzün yettiği her çeşit kuvvetten ve cihad için beslenen atlardan hazırlık yapın. Onunla hem Allah'ın düşmanını korkutursunuz, hem sizin düşmanınızı, hem de onlardan başka sizin bilmediğiniz sadece Allah'ın bildiği diğerlerini. Allah yolunda her ne harcarsanız, mükâfatı size tamamen ödenir ve hiç de zarar etmezsiniz.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü işiten, bilen ancak O'dur.

62. Ve eğer sana hile yapmak isterlerse, sana yetişecek Allah'tır. Seni yardımı ile ve inananlarla destekleyen O'dur.

63. Ve kalplerinin arasını uzlaştırdı. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın yine de onların kalplerini uzlaştıramazdın. Ancak Allah, onların arasını uzlaştırdı. Çünkü O, azizdir, hikmet sahibidir.

64. Ey o peygamber! Yetişir sana Allah, arkandan gelen o mü'minlerle.

65. Ey o peygamber! Mü'minleri cihada teşvik eyle. Eğer sizden sabredecek yirmi kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Ve eğer sizden yüz kişi olursa o inkâr edenlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar, gerçeği ve sonu iyi kavrayamayan anlayışsız bir kavimdirler.

66. Şimdi Allah sizden yükü hafifletti ve sizde bir zaaf olduğunu bildi. Şimdi sizden sabredecek yüz kişi olursa, iki yüz kişiyi yenerler. Sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

67. Hiçbir peygamber için yeryüzünde ağır basmadıkça esirlerinin olması doğru değildir. Siz dünya malını istiyorsunuz. Allah ise ahireti kazanmanızı istiyor. Allah, güçlüdür, hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah'tan bir yazı (ilahi bir hüküm) geçmiş olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı kesinlikle size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve hoş olarak yiyin ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, gafurdur, rahimdir.

وَاِنْ يُرٖيدُٓوا	اَنْ يَخْدَعُوكَ	فَاِنَّ حَسْبَكَ	اللّٰهُ	هُوَ	الَّذٖٓى	اَيَّدَكَ
Şayet isterlerse (Neyi?)	Seni aldatmayı	Bu durumda şüphesiz ki sana yeter (Kim?)	Allah	O (Nedir?)	Öyle zattır ki	Seni destekledi (Neyle?)

بِنَصْرِهٖ	وَبِالْمُؤْمِنٖينَ ۝٦٢	وَاَلَّفَ	بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	لَوْ اَنْفَقْتَ
Yardımıyla (Daha ne ile?)	Ve müminlerle	Ve birleştirdi (Neyi?)	Onların kalplerinin arasını	Şayet sen infak etsen (Neyi?)

مَا	فِى الْاَرْضِ	جَمٖيعًا	مَٓا اَلَّفْتَ	بَيْنَ قُلُوبِهِمْ	وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
O şeyi ki (O şey neredir?)	Yeryüzündeki	Hepsini	Birleştiremezdin (Neyi?)	Onların kalplerinin arasını	Fakat Allah

اَلَّفَ	بَيْنَهُمْ	اِنَّهُ	عَزٖيزٌ	حَكٖيمٌ ۝٦٣	يَٓا اَيُّهَا النَّبِىُّ	حَسْبُكَ
Birleştirdi (Neyi?)	Onların arasını	Muhakkak ki O (Nedir?)	Azizdir	Hikmet sahibidir	Ey Nebi!	Sana yeter (Kim?)

اللّٰهُ	وَمَنِ	اتَّبَعَكَ	مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ۝٦٤	يَٓا اَيُّهَا النَّبِىُّ	حَرِّضِ
Allah (Daha kim?)	Ve o kimse ki	Sana tabi oldu (Kimlerden?)	Müminlerden	Ey Nebi!	Teşvik et (Kimi?)

الْمُؤْمِنٖينَ	عَلَى الْقِتَالِ	اِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	عِشْرُونَ	صَابِرُونَ
Mümineri (Neye?)	Savaşa	Şayet olursa (Kimden?)	Sizden (Ne olursa?)	Yirmi kişi (Öyle yirmi kişi ki)	Sabredenler

يَغْلِبُوا	مِائَتَيْنِ	وَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	مِائَةٌ	يَغْلِبُٓوا	اَلْفًا
Galip gelir (Kime?)	İki yüz kişiye	Ve şayet olursa (Kimden?)	Sizden (Ne olursa?)	Yüz kişi	Galip gelir (Kime?)	Bin kişiye (Kimlerden?)

مِنَ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	بِاَنَّهُمْ	قَوْمٌ	لَا يَفْقَهُونَ ۝٦٥	اَلْـٰٔنَ	خَفَّفَ	اللّٰهُ
O kimselerden ki	Kafir oldular (Bu ne sebebiyledir?)	Onların olması sebebiyledir (Ne olması?)	Bir kavim ki	Anlamıyorlar	Şimdi	Hafifletti (Kim?)	Allah (Kimden?)

عَنْكُمْ	وَعَلِمَ	اَنَّ فٖيكُمْ	ضَعْفًا	فَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	مِائَةٌ	صَابِرَةٌ
Sizden	Ve bildi ki	Elbette sizde vardır (Ne?)	Zayıflık	Şayet olursa (Kimden?)	Sizden (Ne olursa?)	Yüz kişi (Öyle yüz kişi ki)	Sabreden

يَغْلِبُوا	مِائَتَيْنِ	وَاِنْ يَكُنْ	مِنْكُمْ	اَلْفٌ	يَغْلِبُٓوا	اَلْفَيْنِ
Galip gelir (Kime?)	İki yüz kişiye	Ve şayet olursa (Kimden?)	Sizden (Ne olursa?)	Bin kişi	Galip gelir (Kime?)	İkibin kişiye (Ne ile?)

بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	مَعَ الصَّابِرٖينَ ۝٦٦	مَا كَانَ	لِنَبِىٍّ	اَنْ يَكُونَ	لَهُٓ
Allah'ın izniyle	Ve Allah (Nedir?)	Sabredenlerle beraberdir	Doğru değildir (Kim için?)	Hiçbir Peygamber için (Ne?)	Olması (Kim için?)	Onun için (Ne olması?)

اَسْرٰى	حَتّٰى يُثْخِنَ	فِى الْاَرْضِ	تُرٖيدُونَ	عَرَضَ الدُّنْيَا
Esirler (Ne zamana dek?)	Ağır basıncaya/güç kazanıncaya kadar (Nerede?)	Yeryüzünde	Siz istiyorsunuz (Neyi?)	Dünyanın geçici yararını

وَاللّٰهُ	يُرٖيدُ	الْاٰخِرَةَ	وَاللّٰهُ	عَزٖيزٌ	حَكٖيمٌ ۝٦٧	لَوْلَا كِتَابٌ
Ve Allah da	İstiyor (Neyi?)	Ahireti	Ve Allah (Nedir?)	Azizdir	Hikmet sahibidir	Bir yazı olmasaydı (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	سَبَقَ	لَمَسَّكُمْ	فٖيمَٓا	اَخَذْتُمْ	عَذَابٌ	عَظٖيمٌ ۝٦٨	فَكُلُوا
Allah'tan (Ne olmasaydı?)	Geçmiş	Elbette dokunurdu size (Nelerde?)	O şeylerde ki	Siz aldınız (Ne dokunurdu?)	Bir azap ki	Pek büyük	Artık yiyin (Neden?)

مِمَّا	غَنِمْتُمْ	حَلَالًا	طَيِّبًا	وَاتَّقُوا	اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحٖيمٌ ۝٦٩
O şeylerden ki	Ganimet olarak aldınız (Nasıl yiyiniz?)	Helal (Öyle helal ki?)	Temiz	Ve korkun (Kimden?)	Allah'tan	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فٖٓي اَيْدٖيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى اِنْ يَعْلَمِ

Ey Peygamber! | De (Kime?) | O kimseye ki (O kimse neredir?) | Sizin ellerinizde (Onlar ne oldukları halde?) | Esirlerden oldukları halde | Şayet bilirse (Kim?)

اللّٰهُ فٖي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ

Allah (Nerede?) | Sizin kalplerinizde (Neyi bilirse?) | Hayrı/ihlası | Size verir (Neyi?) | Daha hayırlısını (Neyden?) | O şeyden ki | Alındı (Kimden?) | Sizden (Daha ne yapar?) | Ve mağfiret eder (Kime?)

لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرٖيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا

Size | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Ve eğer esirler isterlerse (Ne isterlerse?) | Sana ihanet etmek | Muhakkak ki ihanet etmişlerdi (Kime?)

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ حَكٖيمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ

Allah'a da (Ne vakit?) | Bundan önce | Böylece O da imkan verdi (Kime karşı?) | Onlara karşı | Allah (Nedir?) | Hakkıyla bilendir | Hikmet sahibidir | Muhakkak o kimseler ki

اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ

İman ettiler (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?) | Ve cihat ettiler (Ne ile?) | Malları ile (Daha ne ile?) | Ve canları ile (Nerede?) | Allah yolunda

وَالَّذٖينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَالَّذٖينَ

Ve o kimseler ki | Barındırdılar (Daha?) | Ve yardım ettiler | İşte onlar (Onlardan bedel) | Onların bazısı (Nedir?) | Diğer bazısının velileridir | Ve o kimseler ki

اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

İman ettiler (Daha?) | Hicret etmediler | Sizin için yoktur (Neyden?) | Onların velayetlerinden (Ne yoktur?) | Hiçbir şey (Ne zamana dek?)

حَتّٰى يُهَاجِرُوا وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّٖينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا

Hicret edene dek | Ve şayet yardım isterlerse sizden (Ne konuda?) | Din hususunda | Size gerekir (Ne?) | Yardım etmek | Ancak [müstesna]

عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٧٢﴾

Bir kavim aleyhine ki | Sizin aranızla | Onların arasında vardır (Ne?) | Anlaşma | Allah | O şeyi ki | Siz işliyorsunuz (Nedir?) | Görücüdür

وَالَّذٖينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ

Ve o kimseler ki | Kafir oldular | Onların bazısı | Diğer bazısının velileridir | Şayet siz yapmazsanız bunu | Olur (Ne?) | Bir fitne (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبٖيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

Yeryüzünde (Daha ne olur?) | Ve bir fesat ki | Büyük | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?) | Ve cihat ettiler (Nerede?)

فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ وَالَّذٖينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

Allah yolunda | Ve o kimseler ki | Barındırdılar (Daha?) | Ve yardım ettiler | İşte onlar | Asıl onlardır (Kim?) | Müminler | Gerçek

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرٖيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا

Onlar için (Ne?) | Mağfiret (Daha?) | Ve bir rızık ki | Değerli | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Ne vakit?) | Bundan sonra (Daha?) | Ve hicret ettiler (Daha?)

وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

Ve cihat ettiler (Kimle birlikte?) | Sizinle birlikte | İşte onlar (Nedir?) | Sizdendir | Ve rahim sahipleri/akrabalar (Nedir?) | Onların bazısı

اَوْلٰى بِبَعْضٍ فٖي كِتَابِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٥﴾

Diğer bazısına daha yakındır (Nerede?) | Allah'ın kitabında | Muhakkak ki Allah | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir

70. Ey peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Ve eğer sana ihanet etmek isterlerse, unutmasınlar ki, bundan önce Allah'a ihanet ettiler de kahredilmelerine imkân verdi. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

72. İman edip yurtlarından hicret eden ve mallarıyla canlarıyla Allah yolunda savaşanlar ile onları barındıranlar ve yardıma koşanlar, işte bunlar birbirlerinin dostlarıdırlar. İman edip de hicret etmeyenler ise, hicret edinceye kadar sizin için onlara velâyet namına bir şey yoktur. Bununla beraber dinde yardımınızı isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluk aleyhinde olmamak şartıyla, yardım etmek de üzerinize borçtur. Allah, yaptıklarınızı gözetiyor.

73. İnkâr edenler de birbirlerinin dostlarıdırlar. Böyle yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

74. İman edip hicret edenler ve Allah yolunda cihada gidenlerle, onları barındırıp yardıma koşanlar, işte bunlar gerçek mü'minlerdir. Onlara bir mağfiret var ve bol bir rızık var.

75. Sonradan iman edenler ve hicret edip sizinle beraber cihad edenler, bunlar da sizdendir. Akrabalar ise, Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha yakındırlar. Şüphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

TEVBE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 129 âyet-i kerimedir

1. Bu, Allah ve peygamberinden antlaşma yaptığınız müşriklere bir ültimatomdur.

2. Bundan böyle yeryüzünde dört ay istediğiniz gibi dolaşın. Şunu da bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz ve şüphesiz Allah, kâfirleri rezil edecek.

3. Bir de (bu) Allah ve peygamberinden Hacc-ı Ekber günü insanlara bir ilandır ki, Allah müşriklerden uzaktır, peygamberi de... Hemen tevbe ederseniz, o hakkınızda daha hayırlıdır. Yok, eğer aldırmazsanız, bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah'ı ve peygamberi tanımayanlara can yakıcı bir azabı müjdele!

4. Ancak antlaşma yaptığınız müşriklerden daha sonra antlaşmalarında hiçbir eksiklik yapmamış ve aleyhinizde hiçbir kimseye arka çıkmamış olanlar müstesna. Bunlarla yaptığınız antlaşmayı süresine kadar tamamen yerine getirin. Muhakkak ki Allah, takva sahiplerini sever.

5. O haram aylar çıkınca artık müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe ederler ve namaz kılıp zekâtı verirlerse, yollarını açın. Çünkü Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.

6. Ve eğer müşriklerden biri senden aman dileyerek yakınına gelmek isterse, Allah'ın kelamını dinleyebilmesi için ona aman ver. Sonra da onu güven duyacağı yere kadar ulaştır. Çünkü bunlar hakikati bilmez bir kavimdirler.

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّوْبَةِ — آيَاتُهَا ١٢٩

بَرَٓاءَةٌ	مِنَ اللّٰهِ	وَرَسُولِه۪ٓ	اِلَى الَّذ۪ينَ	عَاهَدْتُمْ	مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ
(Bu ayetler nedir?) Bir berâattir/ihtardır (Kimden?)	Allah'tan (Daha kimden?)	Ve Resulü'nden (Kime?)	O kimselere ki	Siz anlaşma yaptınız (O anlaşma yaptıklarınız da kimlerdendir?)	Müşriklerdendir

١ فَس۪يحُوا	فِي الْاَرْضِ	اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ	وَاعْلَمُٓوا	اَنَّكُمْ
Artık [özgürce] dolaşın (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne kadar?)	Dört ay (Daha?)	Ve bilin ki	Muhakkak siz (Nesiniz?)

غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ٢	وَاَذَانٌ	مِنَ اللّٰهِ
Allah'ı aciz bırakıcı değilsiniz	Ve muhakkak Allah (Nedir?)	Kafirleri rezil edicidir (Daha nedir bu ayetler?)	Ve bir duyurudur (Kimden?)	Allah'tan (Daha kimden?)

وَرَسُولِه۪ٓ	اِلَى النَّاسِ	يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ	اَنَّ اللّٰهَ	بَر۪ٓيءٌ
Ve Resulü'nden (Kime?)	İnsanlara (Ne vakit?)	En büyük Hac gününde	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Uzaktır (Kimden?)

مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ	وَرَسُولُهُ	فَاِنْ تُبْتُمْ	فَهُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْ	وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
Müşriklerden	Ve O'nun Resulü de uzaktır	Artık tövbe ederseniz	Bu (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Ve eğer yüz çevirirseniz

فَاعْلَمُٓوا	اَنَّكُمْ	غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ	وَبَشِّرِ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا
Biliniz ki	Muhakkak siz (Nesiniz?)	Allah'ı aciz bırakıcı değilsiniz	Ve müjdele (Kimi?)	O kimseleri ki	Kafir oldular (Neyle müjdele?)

بِعَذَابٍ	اَل۪يمٍ ٣	اِلَّا الَّذ۪ينَ	عَاهَدْتُمْ	مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ	ثُمَّ
Bir azapla ki	Can yakıcı	Ancak o kimseler [müstesna] ki	Siz anlaşma yaptınız (Kimlerden?)	Müşriklerden	Sonra da

لَمْ يَنْقُصُوكُمْ	شَيْـًٔا	وَلَمْ يُظَاهِرُوا	عَلَيْكُمْ	اَحَدًا	فَاَتِمُّٓوا	اِلَيْهِمْ
Size eksik yapmadı (Neyi?)	Hiçbir şeyi (Daha?)	Ve arka çıkmadı da (Kime karşı?)	Size karşı (Kime arka çıkmadı?)	Hiç kimseye	O halde tamamlayın (Kime?)	Onlara (Neyi?)

عَهْدَهُمْ	اِلٰى مُدَّتِهِمْ	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ	الْمُتَّق۪ينَ ٤	فَاِذَا انْسَلَخَ
Anlaşmalarını (Ne vakte kadar?)	Sürelerine kadar	Muhakkak Allah	Sever (Kimi?)	Müttakîleri	Artık sıyrılıp-bitince (Ne?)

الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ	فَاقْتُلُوا	الْمُشْرِك۪ينَ	حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
Haram aylar	Öldürün (Kimi?)	Müşrikleri	Onları nerede bulursanız

وَخُذُوهُمْ	وَاحْصُرُوهُمْ	وَاقْعُدُوا	لَهُمْ	كُلَّ مَرْصَدٍ	فَاِنْ تَابُوا
Ve onları yakalayın (Daha?)	Ve onları hapsedin (Daha?)	Ve oturup bekleyin (Kimi?)	Onları (Nereye oturup bekleyin?)	Her geçit yerine	Fakat tövbe ederlerse (Daha?)

وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ	وَاٰتَوُا	الزَّكٰوةَ	فَخَلُّوا	سَب۪يلَهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	غَفُورٌ
Ve dosdoğru kılarlarsa (Neyi?)	Namazı (Daha ne yaparlarsa?)	Ve verirlerse (Neyi?)	Zekatı	Artık serbest bırakın (Neyi?)	Onların yollarını	Muhakkak Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir

رَح۪يمٌ ٥	وَاِنْ اَحَدٌ	مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ	اسْتَجَارَكَ	فَاَجِرْهُ	حَتّٰى يَسْمَعَ
Çok merhamet edendir	Ve şayet biri (Kimlerden?)	Müşriklerden	Senden eman isterse	Ona eman ver	Ta ki dinlesin (Neyi?)

كَلَامَ اللّٰهِ	ثُمَّ	اَبْلِغْهُ	مَأْمَنَهُ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	قَوْمٌ	لَا يَعْلَمُونَ ٦
Allah'ın kelamını	Sonra da	Onu ulaştır (Nereye?)	Emin olacağı yere	Bu (Ne sebebiyledir?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	Bir kavim ki	Bilmiyorlar

كَيْفَ	يَكُونُ	لِلْمُشْرِكِينَ	عَهْدٌ	عِنْدَ اللّٰهِ
Nasıl	Olur (Kim için?)	Müşrikler için (Ne?)	Bir antlaşma (Nerede?)	Allah katında (Daha nerede?)

وَعِنْدَ رَسُولِهٖ	اِلَّا الَّذِينَ	عَاهَدْتُمْ	عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ
Ve Resulü'nün katında	Ancak o kimseler müstesna ki	Siz anlaşma yaptınız (Nerede?)	Mescid-i Haram'ın yanında

فَمَا اسْتَقَامُوا	لَكُمْ	فَاسْتَقِيمُوا	لَهُمْ	اِنَّ اللّٰهَ	يُحِبُّ
Dürüst oldukları müddetçe (Kime karşı?)	Size karşı	Siz de dürüst olun (Kime karşı?)	Onlara karşı	Muhakkak Allah	Sever (Kimi?)

الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾	كَيْفَ	وَاِنْ يَظْهَرُوا	عَلَيْكُمْ	لَا يَرْقُبُوا
Muttakileri	Nasıl	Halbuki, eğer galip gelirlerse (Kime?)	Size	Gözetmezler (Kim hakkında?)

فِيكُمْ	اِلًّا	وَلَا ذِمَّةً	يُرْضُونَكُمْ	بِاَفْوَاهِهِمْ	وَتَاْبٰى	قُلُوبُهُمْۚ
Sizin hakkınızda (Neyi gözetmezler?)	Ne bir yakınlık	Ne de bir anlaşma	Sizi razı ederler (Ne ile?)	Ağızlarıyla	Halbuki karşı çıkıyor (Ne?)	Onların kalpleri

وَاَكْثَرُهُمْ	فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾	اِشْتَرَوْا	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	ثَمَنًا قَلِيلًا
Onların çoğu (Nedir?)	Fasıklardır	Satın aldılar (Neye karşı?)	Allah'ın ayetlerine karşı (Neyi?)	Az bir değeri

فَصَدُّوا	عَنْ سَبِيلِهٖ	اِنَّهُمْ	سَٓاءَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾
Böylece alıkoydular (Neden?)	O'nun yolundan	Muhakkak ki onlar	Ne kötüdür! (Ne?)	O şey ki	Onlar o şeyi idiler (Ne idiler?)	Yapıyor idiler

لَا يَرْقُبُونَ	فِي مُؤْمِنٍ	اِلًّا	وَلَا ذِمَّةً	وَاُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُعْتَدُونَ
Gözetmiyorlar (Nerede?)	Hiçbir müminde	Ne bir yakınlık	Ne de bir anlaşma	Ve işte onlar	Asıl onlardır (Kim?)	Haddi aşanlar

﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا	وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ	وَاٰتَوُا	الزَّكٰوةَ
Şayet tövbe ederlerse	Ve dosdoğru kılarlarsa (Neyi?)	Namazı	Ve verirlerse (Neyi?)	Zekatı

فَاِخْوَانُكُمْ	فِي الدِّينِ	وَنُفَصِّلُ	الْاٰيَاتِ	لِقَوْمٍ	يَعْلَمُونَ
Artık sizin kardeşlerinizdir (Nerede?)	Dinde	Ve açıklarız (Neyi?)	Ayetleri (Kim için?)	Bir kavim için ki	Bilirler

﴿١١﴾ وَاِنْ نَكَثُوا	اَيْمَانَهُمْ	مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ	وَطَعَنُوا
Ve şayet bozarlarsa (Neyi?)	Yeminlerini (Ne vakit?)	Anlaşmalarından sonra (Daha ne yaparlarsa?)	Ve saldırırlarsa (Nereye?)

فِي دِينِكُمْ	فَقَاتِلُوا	اَئِمَّةَ الْكُفْرِ	اِنَّهُمْ	لَٓا اَيْمَانَ	لَهُمْ
Dininize	Artık savaşın (Kimle?)	Küfrün önderleriyle	Muhakkak onlar	Yeminler yoktur (Kim için?)	Onlar için

لَعَلَّهُمْ	يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾	اَلَا تُقَاتِلُونَ	قَوْمًا	نَكَثُوا	اَيْمَانَهُمْ
Belki onlar	Vazgeçerler	Savaşmaz mısınız? (Kimle?)	Bir kavimle ki	Bozdular (Neyi?)	Yeminlerini

وَهَمُّوا	بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ	وَهُمْ	بَدَؤُكُمْ	اَوَّلَ مَرَّةٍ
Ve kalkıştılar (Neye?)	Peygamberi yurdundan çıkarmaya	Üstelik onlar	Size karşı savaşı başlatanlardır	İlk defa

اَتَخْشَوْنَهُمْۚ	فَاللّٰهُ	اَحَقُّ	اَنْ تَخْشَوْهُ	اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
Korkuyor musunuz onlardan?	Allah (Nedir?)	Daha layıktır (Neye?)	Kendisinden korkmanıza	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	İnananlar

7. O müşriklerin Allah yanında, peygamber yanında bir antlaşması nasıl olabilir? Ancak Mescid-i Haram'ın yanında antlaşma yaptıklarınız müstesna. Onlar size karşı doğru davrandıkça, siz de onlara karşı doğru davranın. Allah hainlikten sakınanları elbette sever.

8. Evet nasıl olabilir ki, eğer size karşı bir zafer kazansalar hakkınızda ne bir yemin gözetirler, ne de bir antlaşma. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışırlar, kalpleri ise karşı çıkar durur. Zaten çoğu insanlıktan çıkmış fasıklardır.

9. Allah'ın âyetlerini az bir değer karşılığında sattılar ve Allah yolundan alıkoydular. Gerçekten bunlar, ne kötü şeyler yapmaktalar!

10. Bir mü'min hakkında ne bir yemin gözetirler, ne de antlaşma... Bunlar öyle haddi aşanlardır.

11. Bundan böyle eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekâtı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar. Bilecek bir kavim için biz âyetlerimizi ayrıntılı olarak açıklarız.

12. Ve eğer antlaşma yaptıktan sonra yeminlerini bozar ve dininize saldırmaya kalkarlarsa, o küfür öncülerini hemen öldürün. Çünkü onların yeminleri yoktur, belki vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozup, peygamberi yurdundan çıkarmayı tasarlayan bir kavimle savaşmaz mısınız? Hem de ilk önce size saldırmaya onlar başladılar, yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer mü'minseniz, daha önce Allah'tan korkmalısınız!

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, rezil etsin, yardımıyla sizi onlara karşı zafere erdirsin ve mü'min bir kavmin yüreklerine su serpsin.

15. Ve kalplerindeki kini gidersin. Hem Allah, dilediğine tevbe de nasip eder. Allah alîmdir, hakîmdir.

16. Yoksa siz, kendi halinize bırakılacağınızı, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan, peygamberinden ve mü'minlerden başka sokulacak bir locaya tutunmayanları, Allah'ın hiç de bilip görmeyeceğini mi sandınız? Hâlbuki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

17. Müşrikler vicdanlarına karşı kendi küfürlerine kendileri şahit olup dururlarken, Allah'ın mescitlerini imar etmeleri mümkün değildir. Onların hayır namına bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve ateş içinde onlar ebedi olarak kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaza devam eden, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte bunların başarılı olmaları umulur.

19. Ya siz, hacılara su temin etmeyi ve Mescid-i Haram'da umreciliği Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad etmekte olanlar gibi mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zalimler güruhuna hidâyet vermez.

20. İman edip hicret etmiş ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekte bulunmuş olan kimseler, Allah yanında derece bakımından daha büyüktür ve bunlar işte o murada eren kazançlılardır.

عَلَيْهِمْ	وَيَنْصُرْكُمْ	وَيُخْزِهِمْ	بِاَيْد۪يكُمْ	اللّٰهُ	يُعَذِّبْهُمُ	قَاتِلُوهُمْ
Onlara karşı *(Daha?)*	Ve size yardım etsin *(Kime karşı?)*	Ve zelil etsin onları *(Daha?)*	Sizin ellerinizle *(Daha?)*	Allah *(Ne ile?)*	Onları azaplandırsın *(Kim?)*	Onlarla savaşın ki

وَيَتُوبُ	غَيْظَ قُلُوبِهِمْ	وَيُذْهِبْ	مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٤﴾	صُدُورَ قَوْمٍ	وَيَشْفِ
Ve tövbe nasip eder *(Kim?)*	Kalplerinin öfkesini	Ve gidersin *(Neyi?)*	Onlar mümindirler *(Daha ne yapsın?)*	Bir kavmin kalplerine ki	Ve şifa versin *(Neye?)*

حَسِبْتُمْ	اَمْ	حَك۪يمٌ ﴿١٥﴾	عَل۪يمٌ	وَاللّٰهُ	يَشَٓاءُ	عَلٰى مَنْ	اللّٰهُ
Sandınız mı ki?	Yoksa	Hikmet sahibidir	Her şeyi bilendir	Allah *(Nedir?)*	Diliyor	O kimseye ki	Allah *(Kime?)*

وَلَمْ يَتَّخِذُوا	مِنْكُمْ	جَاهَدُوا	الَّذ۪ينَ	وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ	اَنْ تُتْرَكُوا
Ve edinmeyenleri *(Kimi?)*	Sizden *(Daha kimi?)*	Cihat ettiler *(Kimden?)*	O kimseleri ki	Allah bilmeden *(Kimi bilmeden?)*	Bırakılacaksınız

خَب۪يرٌ	وَاللّٰهُ	وَل۪يجَةًۜ	وَلَا الْمُؤْمِن۪ينَ	وَلَا رَسُولِه۪	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Haberdar olandır *(Neden?)*	Allah *(Nedir?)*	Sırdaş	Ve müminlerden başka *(Ne edinmeyenleri?)*	Ve Resulü'nden başka *(Daha?)*	Allah'tan başka *(Daha kimden başkasını?)*

مَسَاجِدَ اللّٰهِ	اَنْ يَعْمُرُوا	لِلْمُشْرِك۪ينَ	مَا كَانَ	﴿١٦﴾ تَعْمَلُونَ	بِمَا
Allah'ın mescitlerini *(Ne oldukları halde?)*	Mamur etmeleri *(Neyi?)*	Müşrikler için *(Ne olmadı?)*	Olmadı *(Kim için?)*	Siz işliyorsunuz	O şeyden ki

اَعْمَالُهُمْۚ	حَبِطَتْ	اُو۬لٰٓئِكَ	بِالْكُفْرِۜ	عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ	شَاهِد۪ينَ
Onların amelleri	Boşa çıkmıştır *(Ne?)*	İşte onlar	Küfürle	Kendilerine *(Ne ile?)*	Şahitler olarak *(Kime?)*

مَنْ	مَسَاجِدَ اللّٰهِ	اِنَّمَا يَعْمُرُ	﴿١٧﴾ خَالِدُونَ	هُمْ	وَفِي النَّارِ
O kimse ki	Allah'ın mescitlerini *(Kim?)*	Ancak mamur eder *(Neyi?)*	Ebedi kalıcıdırlar	Onlar *(Nedir?)*	Ve ateşte de

الزَّكٰوةَ	وَاٰتَى	الصَّلٰوةَ	وَاَقَامَ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	بِاللّٰهِ	اٰمَنَ
Zekatı	Ve verdi *(Neyi?)*	Namazı *(Daha?)*	Ve dosdoğru kıldı *(Neyi?)*	Ve ahiret gününe *(Daha?)*	Allah'a	İman etti *(Kime?)*

مِنَ الْمُهْتَد۪ينَ	اَنْ يَكُونُوا	اُو۬لٰٓئِكَ	فَعَسٰٓى	اِلَّا اللّٰهَ	وَلَمْ يَخْشَ
Hidayete erenlerden	Olmaları *(Kimlerden?)*	Onlar *(Ne umulur?)*	Artık umulur ki	Ancak Allah'tan [korktu]	Ve korkmadı

وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ	اَجَعَلْتُمْ ﴿١٨﴾
Ve Mescid-i Haram'ı onarmayı *(Ne kıldınız mı?)*	Hacılara su vermeyi	Siz kıldınız mı? *(Neyi?)*

ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	وَجَاهَدَ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	بِاللّٰهِ	اٰمَنَ	كَمَنْ
Allah yolunda	Ve cihat etti *(Nerede?)*	Ve ahiret gününe *(Daha ne yaptı?)*	Allah'a *(Daha neye iman etti?)*	O iman etti *(Kime?)*	O kimse gibi ki

الظَّالِم۪ينَ ﴿١٩﴾	الْقَوْمَ	لَا يَهْد۪ي	وَاللّٰهُ	عِنْدَ اللّٰهِ	لَا يَسْتَوُ۫نَ
Zalimler	Kavme *(Öyle kavim ki?)*	Hidayet etmez *(Kime?)*	Allah	Allah katında	Bunlar eşit olmazlar *(Nerede?)*

بِاَمْوَالِهِمْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ	وَجَاهَدُوا	وَهَاجَرُوا	اٰمَنُوا	اَلَّذ۪ينَ
Malları *(Daha neyle?)*	Allah yolunda *(Neyle cihat ettiler?)*	Ve cihat ettiler *(Nerede?)*	Ve hicret ettiler *(Daha ne yaptılar?)*	İman ettiler *(Daha?)*	O kimseler ki

﴿٢٠﴾ الْفَٓائِزُونَ	هُمُ	وَاُو۬لٰٓئِكَ	عِنْدَ اللّٰهِۜ	دَرَجَةً	اَعْظَمُ	وَاَنْفُسِهِمْۙ
Kurtuluşa erenler	Asıl onlardır *(Kim?)*	Ve işte onlar	Allah katında	Rutbe yönünden *(Nerede?)*	Daha büyüktür *(Ne yönden?)*	Ve canlarıyla *(Onlar nedir?)*

يُبَشِّرُهُمْ	Onları müjdeler (Kim?)
رَبُّهُمْ	Rableri (Neyle?)
بِرَحْمَةٍ	Bir rahmetle (Öyle rahmet ki)
مِنْهُ	Kendi katından olan (Daha ne ile müjdeler?)
وَرِضْوَانٍ	Ve hoşnutlukla (Daha ne ile?)
وَجَنَّاتٍ	Ve cennetlerle
لَهُمْ	Onlar için vardır (Nerede?)
فِيهَا	O cennetlerde (Ne vardır?)
نَعِيمٌ	Çok nimet (Öyle çok nimet ki?)
مُقِيمٌ	Kalıcı
۝٢١	
خَالِدِينَ	(Ne oldukları halde?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)
فِيهَا	O cennetlerde
اَبَدًا	Sonsuza kadar
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
عِنْدَهُ	O'nun katındadır (Ne?)
اَجْرٌ	Bir mükafat
عَظِيمٌ	Pek büyük
۝٢٢	
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
لَا تَتَّخِذُوا	Edinmeyin (Kimi?)
اٰبَاءَكُمْ	Babalarınızı (Daha kimi?)
وَاِخْوَانَكُمْ	Ve kardeşlerinizi (Ne edinmeyin?)
اَوْلِيَاءَ	Dostlar
اِنِ اسْتَحَبُّوا	Şayet sevip tercih ederlerse (Neyi?)
الْكُفْرَ	Küfrü (Neye?)
عَلَى الْاِيمَانِ	İmana
وَمَنْ	Ve her kim
يَتَوَلَّهُمْ	Onları dost tutarsa (Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden
فَاُولٰئِكَ	İşte onlar
هُمُ	Asıl onlar (Nedir?)
الظَّالِمُونَ	Zalimlerdir
۝٢٣	
قُلْ	De ki
اِنْ كَانَ	Şayet ise
اٰبَاؤُكُمْ	Sizin babalarınız (Daha?)
وَاَبْنَاؤُكُمْ	Ve oğullarınız (Daha?)
وَاِخْوَانُكُمْ	Ve kardeşleriniz (Daha?)
وَاَزْوَاجُكُمْ	Ve eşleriniz (Daha?)
وَعَشِيرَتُكُمْ	Ve aşiretiniz (Daha?)
وَاَمْوَالٌ	Ve mallar (Öyle mallar ki)
اقْتَرَفْتُمُوهَا	Onları elde ettiniz (Daha ne ise?)
وَتِجَارَةٌ	Ve bir ticaret ki
تَخْشَوْنَ	Siz korkuyorsunuz (Neden?)
كَسَادَهَا	Kesat gitmesinden (Daha ne ise?)
وَمَسَاكِنُ	Ve evler (Öyle evler ki)
تَرْضَوْنَهَا	Onlardan hoşnut oluyorsunuz (Bütün bunlar ne ise?)
اَحَبَّ	Daha sevgili ise (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Daha kimden?)
وَرَسُولِهِ	Ve Resulü'nden (Daha neden?)
وَجِهَادٍ	Ve cihat etmekten (Nerede?)
فِي سَبِيلِهِ	O'nun yolunda
فَتَرَبَّصُوا	Artık bekleyin (Ne zamana dek?)
حَتّٰى يَاْتِيَ	Getirinceye dek (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
بِاَمْرِهِ	Emrini/azabını
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
لَا يَهْدِي	Hidayete erdirmez (Kimi?)
الْقَوْمَ	Kavmi (Öyle kavim ki)
الْفَاسِقِينَ	Fasıklar
۝٢٤	
لَقَدْ نَصَرَكُمُ	Andolsun, muhakkak ki size yardım etti (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nerede?)
فِي مَوَاطِنَ	Yerlerde (Öyle yerlerde ki)
كَثِيرَةٍ	Çok (Daha nerede yardım etti?)
وَيَوْمَ حُنَيْنٍ	Huneyn gününde de (O günden bedel)
اِذْ	O vakit ki
اَعْجَبَتْكُمْ	Sizi gururlandırmıştı (Ne?)
كَثْرَتُكُمْ	Sizin çokluğunuz
فَلَمْ تُغْنِ	Fakat savmamıştı (Kimden?)
عَنْكُمْ	Sizden (Neyi?)
شَيْئًا	Hiçbir şeyi
وَضَاقَتْ	Ve dar gelmişti (Kime?)
عَلَيْكُمُ	Size (Ne?)
الْاَرْضُ	Yeryüzü (Yeryüzü ne olduğu halde?)
بِمَا رَحُبَتْ	O kadar geniş olduğu halde
ثُمَّ وَلَّيْتُمْ	Sonra dönüp kaçmıştınız (Nasıl?)
مُدْبِرِينَ	Arkalarınızı dönücüler olduğunuz halde
۝٢٥	
ثُمَّ	Sonra
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
سَكِينَتَهُ	Sekinetini (Kim üzerine?)
عَلٰى رَسُولِهِ	Resulü üzerine (Daha kim üzerine?)
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ	Ve müminler üzerine (Daha ne yaptı?)
وَاَنْزَلَ	Ve indirdi (Neyi?)
جُنُودًا	Orduları ki
لَمْ تَرَوْهَا	Siz onları görmediniz (Daha ne yaptı?)
وَعَذَّبَ	Ve azap etti (Kime?)
الَّذِينَ	O kimselere ki
كَفَرُوا	Kafir oldular
وَذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ	Kafirlerin cezasıdır
۝٢٦	

21. Rableri onlara kendinden bir rahmet ve bir hoşnutluk ve onlar için içlerinde tükenmez nimet bulunan cennetler müjdeler.

22. Ebedî kalmak üzere orada onlar... Çünkü büyük ecir, ancak Allah yanındadır.

23. Ey o bütün iman edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz imana karşı küfürden hoşlanıyorlarsa, onları dostlar edinmeyiniz. Sizden her kim onları dost tanıyacak olursa, işte bunlar kendilerine zulmedenlerdir.

24. De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, hısımınız, kabileniz, ele geçirdiğiniz mallar, durgunlaşmasından korktuğunuz bir ticaret ve hoşunuza giden evler size Allah ve peygamberinden ve onun yolunda cihaddan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah öyle fasıklar güruhunu hidâyete erdirmez.

25. İnkâra yer yoktur ki, Allah size birçok yerlerde yardım etti. "Hüneyn" günü de... O andaki, çokluğunuz size güven vermişti de bir yararı olmamıştı. Yeryüzü o genişliğiyle başınıza dar gelmişti, sonra da bozularak arkanıza dönmüştünüz

26. Sonra Allah, peygamberinin üzerine ve mü'minlerin üzerine sekinetini (kalplere sükûnet veren rahmetini) indirdi ve görmediğiniz ordular indirip kendisini tanımayanları azaba uğrattı. Ve işte bu kâfirlerin cezası...

ثُمَّ	يَتُوبُ	اللّٰهُ	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ
Sonra	Tövbe nasip eder (Kim?)	Allah (Ne vakit?)	Bundan sonra (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor

وَاللّٰهُ	غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا
Allah (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Ve çok merhamet edendir	Ey iman edenler!

اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ	نَجَسٌ	فَلَا يَقْرَبُوا	الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
Müşrikler ancak (Nedir?)	Pisliktir	Artık yaklaşmasınlar (Nereye?)	Mescid-i Haram'a (Ne vakit?)

بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَاۚ	وَاِنْ خِفْتُمْ	عَيْلَةً	فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ
Onların bu senelerinden sonra	Şayet korkarsanız (Neden?)	Yoksul düşmekten	Sizi zenginleştirecektir (Kim?)

اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِه۪ٓ	اِنْ شَٓاءَۜ	اِنَّ اللّٰهَ	عَل۪يمٌ	حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾
Allah (Neden zenginleştirecektir?)	Lütfundan	Şayet dilerse	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir

قَاتِلُوا	الَّذ۪ينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
Savaşın (Kimle?)	O kimselerle ki	Onlar iman etmiyorlar (Kime?)	Allah'a (Daha neye iman etmiyorlar?)	Ahiret gününe de (Daha ne yapmıyorlar?)

وَلَا يُحَرِّمُونَ	مَا	حَرَّمَ	اللّٰهُ	وَرَسُولُهُ	وَلَا يَد۪ينُونَ
Ve haram görmüyorlar (Neyi?)	O şeyi ki	Haram kıldı (Kim?)	Allah (Daha kim haram kıldı?)	Ve Resulü	Ve din de edinmezler (Neyi?)

د۪ينَ الْحَقِّ	مِنَ الَّذ۪ينَ	اُو۫تُوا	الْكِتَابَ	حَتّٰى يُعْطُوا
Hak dini (Bu sayılan kişiler kimlerdendir?)	O kimselerdendir ki	Onlar verildiler (Ne verildi?)	Kitabı (Ne vakte kadar savaşın?)	Verinceye dek (Ne?)

الْجِزْيَةَ	عَنْ يَدٍ	وَهُمْ	صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾	وَقَالَتِ	الْيَهُودُ
Cizye (Onlar ne oldukları halde?)	Elden veriyor oldukları halde (Daha?)	Onlar yine oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Alçak	Ve dedi (Kim?)	Yahudiler (Ne dediler?)

عُزَيْرٌۨ	ابْنُ اللّٰهِ	وَقَالَتِ	النَّصَارَى	الْمَس۪يحُ	ابْنُ اللّٰهِۜ
Uzeyr (Nedir?)	Allah'ın oğludur, dediler	Ve dedi (Kim?)	Hıristiyanlar (Ne dediler?)	Mesih (Nedir?)	Allah'ın oğludur, dediler

ذٰلِكَ	قَوْلُهُمْ	بِاَفْوَاهِهِمْۚ	يُضَاهِؤُ۫نَ	قَوْلَ الَّذ۪ينَ
İşte bu (Nedir?)	Onların söyledikleridir (Neyle?)	Ağızlarıyla	Benzeşiyorlar (Neye?)	O kimselerin sözlerine ki

كَفَرُوا	مِنْ قَبْلُۜ	قَاتَلَهُمُ	اللّٰهُۚ	اَنّٰى	يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾
Kafir oldular (Ne vakit?)	Bundan önce	Kahretsin onları! (Kim?)	Allah	Nasıl da	[Haktan] Döndürülüyorlar

اِتَّخَذُٓوا	اَحْبَارَهُمْ	وَرُهْبَانَهُمْ	اَرْبَابًا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ
Onlar edindiler (Kimi?)	Hahamlarını (Daha?)	Ve rahiplerini (Ne edindiler?)	Rabler (Onlar ne oldukları halde)	Allah'tan başka oldukları halde (Daha kimi rab edindiler?)

وَالْمَس۪يحَ	ابْنَ مَرْيَمَۚ	وَمَٓا اُمِرُٓوا	اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا	اِلٰهًا
Mesihi de Rab edindiler (Öyle Mesih ki)	Meryem oğlu	Halbuki kendilerine emredilmemişti	Ancak ibadet etmeleri emredilmişti (Kime?)	Bir ilaha (Öyle ilah ki)

وَاحِدًاۚ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا هُوَۜ	سُبْحَانَهُ	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾
Tek (Yine öyle ilah ki)	Hiçbir ilah yok	Ancak O var	O münezzehtir (Neden?)	O şeylerden ki	Şirk koşuyorlar

27. Sonra Allah, bunun ardından dilediğine tevbe nasip eder. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

28. Ey o bütün iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettirler. Artık bu yıllardan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, Allah sizi lütfu ile zenginleştirecektir. Kuşkusuz Allah alîmdir, hakîmdir.

29. O kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde, ne Allah'a ne ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberinin haram ettiğini haram tanımayan ve hak dinini din edinmeyen kimselerle, küçülmüş oldukları halde, kendi elleriyle cizye verecekleri duruma kadar savaşın.

30. Yahudiler: "Üzeyr Allah'ın oğludur." dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih, Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların önceden Allah'ı inkâr edenlerin sözlerine benzeterek ağızlarıyla söyledikleri sözleridir. Allah kahrediseler, nereden saptırılıyorlar?

31. Hahamlarını, papazlarını Allah'dan başka rablar edindiler, Meryem'in oğlu Mesîhi de... Hâlbuki hepsi ancak bir ilâha kulluk ile emrolunmuşlardır ki, başka ilâh yok ancak O... O, .onların ortak koştukları şirkten münezzehtir.

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ

Allah | Oysa başka birşey istemiyor *(Kim?)* | Ağızlarıyla | Allah'ın nurunu *(Neyle?)* | Söndürmeyi *(Neyi söndürmeyi?)* | İstiyorlar *(Neyi?)*

اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذ۪ي

Öyle Allah'tır ki | O | Kafirler | Hoşlanmasa da *(Kim?)* | Nurunu | Ancak tamamlamayı *(Neyi tamamlamayı?)*

اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَد۪ينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

Onu üstün kılmak için *(Ne üzerine?)* | Ve hak dinle *(Niçin gönderdi?)* | Hidayetle *(Daha ne ile?)* | Resulü'nü *(Neyle?)* | Gönderdi *(Kimi?)*

عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا

Ey iman edenler! | Müşrikler | Hoş görmese bile *(Kim?)* | Bütün dinler üzerine

اِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ

Elbette yerler *(Neyi?)* | Ve Rahiplerden | Hahamlardan *(Daha?)* | Muhakkak ki bir çoğu *(Kimden?)*

اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ

Allah yolundan | Ve alıkoyarlar *(Nereden?)* | Batıl yolla *(Daha ne yaparlar?)* | İnsanların mallarını *(Ne ile yemeyin?)*

وَالَّذ۪ينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا

Ve onları harcamazlar *(Nerede?)* | Ve gümüşü *(Daha?)* | Altını *(Daha?)* | Biriktirirler *(Neyi?)* | Ve o kimseler ki

ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى

Kızdırılır | O günde ki | Can yakıcı | Bir azabla ki | Artık onları müjdele *(Ne ile müjdele?)* | Allah yolunda

عَلَيْهَا ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ

Ve yanları *(Daha?)* | Alınları *(Daha?)* | Bu altın ve gümüşlerle *(Ne dağlanır?)* | Ve dağlanır *(Neyle?)* | Cehennem ateşinde | Bu altın ve gümüşlerin üzeri *(Nerede?)*

وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ

Siz idiniz *(Ne idiniz?)* | O şeyi ki | Artık tadın *(Neyi?)* | Kendiniz için | Biriktirmiştiniz *(Kim için?)* | O şeydir ki | İşte bu *(Nedir?)* | Ve sırtları

تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ

On ikidir *(Ne cihetten?)* | Allah katında *(Nedir?)* | Muhakkak ki ayların sayısı *(Nerede?)* | Biriktiriyor idiniz

شَهْرًا ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

Ve yeri | Gökleri *(Daha?)* | Yarattığı günkü *(Neyi?)* | Allah'ın yazısında olan | Ay cihetinden *(Öyle on iki ay ki)*

مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا

Artık zulmetmeyin *(Nerede?)* | Dosdoğru dindir | İşte bu *(Nedir?)* | Haram aylardır | Dördü *(Nedir?)* | Onlardan

ف۪يهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِك۪ينَ كَافَّةً

Top yekun | Müşriklerle | Ve savaşın *(Kimle?)* | Kendinize | O aylarda *(Kime?)*

كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٣٦﴾

Muttakilerle beraberdir | Muhakkak Allah *(Nedir?)* | Ve bilin ki | Top yekun | Sizinle savaştıkları gibi

32. İstiyorlar ki, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürsünler. Allah da razı olnuyor,ancak nurunu tamamlamak diliyor. Kâfirler isterlerse hoşlanmasınlar.

33. O Allah'tır ki O, peygamberini hidâyet kanunu ve hak dini ile bütün dinlerin üzerine geçirmek için gönderdi. Müşrikler isterlerse hoşlanmasınlar.

34. Ey iman edenler! Haberiniz olsun ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan çevirirler. Altını ve gümüşü hazineye tıkıp da onu Allah yolunda harcamayanları ise, işte onları acı veren bir azap ile müjdele!

35. O gün ki, bunların üzeri cehennem ateşinde kızdırılacak da kendilerinin alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak: "İşte bu, sizin kendiniz için toplayıp tıktıklarınız, haydi, tadın bakalım ne toplayıp tıkıyor idiyseniz!" (denilecek.)

36. Doğrusu Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günkü Allah yazısında on iki aydır. Bunlardan dördü haram olanlardır. Bu, işte en sağlam, en doğru dindir. Onun için bunlar hakkında kendinize zulmetmeyin. Müşrikler sizinle topyekûn savaştıkları gibi siz de onlara karşı topyekûn savaşın ve bilin ki Allah, korunanlarla beraberdir.

37. O "nesi" (denilen haram ayları geciktirme adeti) ancak küfürde ileri gitmektir ki, onunla kâfirler şaşırtılır. Onu bir yıl helâl, bir yıl haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığının sayısına uydursunlar da, Allah'ın haram kıldığını helâl kılsınlar. Bu şekilde kötü işleri kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah kâfirlerden ibaret bir kavmi hidâyete erdirmez.

38. Ey o bütün iman edenler! Ne oldu ki size, "Allah yolunda seferber olun." denilince yerinize yığıldınız kaldınız. Yoksa ahiretten geçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat o dünya hayatının zevki ahiretin yanında ancak pek az bir şeydir.

39. Eğer toplanıp seferberlik etmezseniz, O size can yakıcı bir azapla azap eder. Yerinize başka bir kavim getirir ve siz de ona zerrece zarar veremezsiniz. Allah her şeye kâdirdir.

40. Eğer siz ona yardım etmezseniz, biliyorsunuz ya, o küfredenler onu çıkardıkları sırada, mağarada bulunan ikinin biri iken Allah ona yardım etmişti ki, o anda arkadaşına: "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir!" diyordu. Derken Allah onun üzerine sekinetini (kalplere sükûnet veren rahmetini) indirdi. Onu da görmediğiniz ordularla destekledi. Öyle yaptı ki, o küfredenlerin sözünü en alçak etti. Allah'ın kelimesi ise,en yüksek o. Öyle ya, Allah bir azîz hakîmdir.

اِنَّمَا النَّسٖٓيءُ	زِيَادَةٌ	فِي الْكُفْرِ	يُضَلُّ	بِهِ	الَّذٖينَ كَفَرُوا
Muhakkak ki Nesî/ erteleme (Nedir?)	Artıştır (Nerede?)	Küfürde	Saptırılır (Neyle?)	Onunla (Kim?)	Kafir olanlar (Şöyle ki)

يُحِلُّونَهُ	عَامًا	وَيُحَرِّمُونَهُ	عَامًا	لِيُوَاطِؤُا	عِدَّةَ مَا
Onu helal kılarlar	Bir yıl	Ve onu haram kılarlar	Bir başka yıl (Niçin böyle yaparlar?)	Uygunluk sağlasınlar diye (Neye?)	O şeyin sayısına ki

حَرَّمَ	اللّٰهُ	فَيُحِلُّوا	مَا	حَرَّمَ	اللّٰهُ	زُيِّنَ	لَهُمْ	سُٓوءُ اَعْمَالِهِمْ
Haram kıldı (Kim?)	Allah	Böylece helal kılmış olsunlar (Neyi?)	O şeyi ki	Haram kıldı (Kim?)	Allah	Süslendi (Kim için?)	Onlar için (Ne?)	Kötü işleri

وَاللّٰهُ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ	الْكَافِرٖينَ ۝٣٧	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
Allah	Hidayet etmez (Kime?)	Bir kavme ki	Kafirlerdir	Ey İman edenler!

مَا لَكُمْ	اِذَا قٖيلَ	لَكُمُ	انْفِرُوا	فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
Size ne oluyor? (Ne vakit?)	Dendiği vakit (Kime?)	Size (Ne dendiği vakit?)	Savaşa çıkın, dendiği vakit (Nerede?)	Allah yolunda

اثَّاقَلْتُمْ	اِلَى الْاَرْضِ	اَرَضٖيتُمْ	بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Ki yığılıp kaldınız (Nereye?)	Yere	Razı mı oldunuz? (Neye?)	Dünya hayatına

مِنَ الْاٰخِرَةِ	فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	فِي الْاٰخِرَةِ
Ahiret yerine	Dünya hayatının geçimliği değildir	Ahiretin yanında

اِلَّا	قَلٖيلٌ ۝٣٨	اِلَّا تَنْفِرُوا	يُعَذِّبْكُمْ	عَذَابًا	اَلٖيمًا
Ancak	Azdır	Şayet [savaşa] çıkmazsanız	Allah size azap eder (Neyle?)	Bir azapla ki	Can yakıcı

وَيَسْتَبْدِلْ	قَوْمًا	غَيْرَكُمْ	وَلَا تَضُرُّوهُ	شَيْـًٔا
Ve [sizi] değiştirir (Kimle?)	Bir kavimle ki	Sizden başkadır	Ve ona zarar da veremezsiniz	Hiçbir şey

وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدٖيرٌ ۝٣٩	اِلَّا تَنْصُرُوهُ	فَقَدْ نَصَرَهُ
Allah	Her şeye (Nedir?)	Ziyade gücü yetendir	Şayet ona yardım etmezseniz	Muhakkak ki ona yardım etmiştir (Kim?)

اللّٰهُ	اِذْ	اَخْرَجَهُ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا	ثَانِيَ اثْنَيْنِ
Allah (Ne vakit?)	O vakit ki	Onu çıkarmıştı (Kim?)	O kimseler ki	Kafir oldular (O ne olduğu halde?)	İkinin ikincisi iken (O vakitten bedel)

اِذْ	هُمَا	فِي الْغَارِ	اِذْ	يَقُولُ	لِصَاحِبِهٖ	لَا تَحْزَنْ
Şu vakit ki	O ikisi (Neredeydi?)	Mağaradaydı (Yine o vakitten bedel)	O zaman ki	Diyordu (Kime?)	Arkadaşına (Ne diyordu?)	Üzülme

اِنَّ اللّٰهَ	مَعَنَا	فَاَنْزَلَ	اللّٰهُ	سَكٖينَتَهُ	عَلَيْهِ	وَاَيَّدَهُ	بِجُنُودٍ
Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Bizimle beraberdir	Bunun üzerine indirdi (Kim?)	Allah (Neyi?)	Sekinetini (Kim üzerine?)	Onun üzerine (Daha?)	Ve onu destekledi (Neyle?)	Bir takım ordularla ki

لَمْ تَرَوْهَا	وَجَعَلَ	كَلِمَةَ الَّذٖينَ	كَفَرُوا	السُّفْلٰى
Siz onları görmediniz	Ve kıldı (Neyi?)	O kimselerin kelimesini ki	Onlar kafir oldular (Ne kıldı?)	En alçak

وَكَلِمَةُ اللّٰهِ	هِيَ	الْعُلْيَا	وَاللّٰهُ	عَزٖيزٌ	حَكٖيمٌ ۝٤٠
Ve Allah'ın kelimesi	O kelime (Nedir?)	En yücedir	Allah (Nedir?)	Azizdir	Hikmet sahibidir

اِنْفِرُوا	خِفَافًا	وَثِقَالًا	وَجَاهِدُوا	بِاَمْوَالِكُمْ	وَاَنْفُسِكُمْ
Seferber olun (Ne olduğunuz halde?)	Hafif	Ve ağır olduğunuz halde (Daha?)	Ve cihat edin (Neyle?)	Mallarınızla (Daha?)	Ve canlarınızla (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	ذٰلِكُمْ	خَيْرٌ	لَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾	لَوْ كَانَ
Allah yolunda	İşte size bu (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Şayet siz iseniz (Ne?)	Biliyor iseniz	Şayet [çağırdığın şey] olsaydı (Ne olsaydı?)

عَرَضًا	قَرِيبًا	وَسَفَرًا	قَاصِدًا	لَاتَّبَعُوكَ	وَلٰكِنْ	بَعُدَتْ
Geçici bir meta (Öyle ki)	Yakın (Daha?)	Ve bir yolculuk olsaydı ki	Orta	Elbette tabi olurlardı sana	Şu kadarı var ki	Uzak oldu (Kime?)

عَلَيْهِمُ	الشُّقَّةُ	وَسَيَحْلِفُونَ	بِاللّٰهِ	لَوِ اسْتَطَعْنَا	لَخَرَجْنَا
Onların üzerine (Ne?)	Meşakkat	Ve yakında yemin edecekler (Kime?)	Allah'a	Şayet güç yetirseydik	Elbette çıkardık (Kimle?)

مَعَكُمْ	يُهْلِكُونَ	اَنْفُسَهُمْ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ	اِنَّهُمْ	لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
Sizinle birlikte	Helak ediyorlar (Kimi?)	Kendilerini	Allah ise	Bilir ki	Muhakkak ki onlar (Nedir?)	Elbette yalancılardır

عَفَا	اللّٰهُ	عَنْكَ	لِمَ اَذِنْتَ	لَهُمْ	حَتّٰى يَتَبَيَّنَ	لَكَ	الَّذِينَ
Affetti (Kim?)	Allah (Kimi?)	Seni	Niçin izin verdin (Kime?)	Onlara (Ne vakte kadar?)	Ortaya çıkıncaya kadar (Kime?)	Sana (Kim?)	O kimseler ki

صَدَقُوا	وَتَعْلَمَ	الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾	لَا يَسْتَأْذِنُكَ	الَّذِينَ
Doğru söylediler (Daha ne vakte kadar?)	Ve bilinceye dek (Kimi?)	Yalancıları	Senden izin istemez (Kim?)	O kimseler ki

يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	اَنْ يُجَاهِدُوا	بِاَمْوَالِهِمْ
İnanırlar (Kime?)	Allah'a	Ve ahiret gününe (Hangi konuda izin istemezler?)	Cihat etmeleri konusunda (Neyle cihat?)	Malları (Daha?)

وَاَنْفُسِهِمْ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾	اِنَّمَا	يَسْتَأْذِنُكَ
Ve canlarıyla	Allah (Nedir?)	Ziyade bilendir (Kimi?)	Muttakileri	Ancak	Senden izin ister (Kim?)

الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	وَارْتَابَتْ	قُلُوبُهُمْ
O kimseler ki	İnanmazlar (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve ahiret gününe (Daha ne olmuştur?)	Ve şüpheye düşmüştür (Ne?)	Onların kalpleri

فَهُمْ	فِي رَيْبِهِمْ	يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾	وَلَوْ اَرَادُوا	الْخُرُوجَ
Artık onlar	Şüphelerinde	Çalkalanır dururlar	Şayet isteselerdi (Neyi?)	Çıkmayı

لَاَعَدُّوا	لَهُ	عُدَّةً	وَلٰكِنْ	كَرِهَ	اللّٰهُ	انْبِعَاثَهُمْ	فَثَبَّطَهُمْ
Elbette hazırlardı (Ne için?)	Onun için (Ne hazırlardı?)	Bir hazırlık	Ne var ki	İstemedi (Kim?)	Allah (Neyi?)	Savaşa koyulmalarını	Bundan dolayı alıkoydu onları

وَقِيلَ	اقْعُدُوا	مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾	لَوْ خَرَجُوا	فِيكُمْ
Ve onlara dendi	Oturun (Kimle?)	Oturanlarla birlikte	Şayet çıksalardı (Nerede?)	Sizin aranızda

مَا زَادُوكُمْ	اِلَّا خَبَالًا	وَلَاَوْضَعُوا	خِلَالَكُمْ	يَبْغُونَكُمُ
Sizi artırmazlardı	Bozgunculuktan öte (Daha?)	Ve elbette koşturulardı (Nerede?)	Aranızda (Ne oldukları halde?)	İsteyerek size (Neyi?)

الْفِتْنَةَ	وَفِيكُمْ	سَمَّاعُونَ	لَهُمْ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾
Fitneyi	Ve aranızda da vardır (Ne?)	Dinleyenler (Kimi?)	Onları	Allah (Nedir?)	Hakkıyla bilendir (Kimi?)	Zalimleri

41. Sizler gerek hafif, gerekse ağırlıklı olarak seferber olunuz. Ve mallarınızla canlarınızla Allah yolunda cihad ediniz! Eğer bilir takımından iseniz, bu sizin için hayırlıdır.

42. O, yakın bir ganimet ve orta bir yolculuk olsaydı, mutlaka arkana düşerlerdi. Fakat o meşakkatli mesafe kendilerine uzak geldi. Bununla beraber: "Eğer gücümüz olsaydı, elbette sizinle beraber (savaşa) çıkardık." diye yakında yemin edecekler ve kendilerini helake sürükleyecekler. Çünkü Allah biliyor ki, onlar kesinlikle yalancılardır.

43. Allah seni affetti ya! Neden doğru söyleyenler sana iyice belli oluncaya ve yalancıları öğreninceye kadar beklemedin de onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe imanlı kimseler, mallarıyla ve canlarıyla cihad edeceklerinden dolayı senden izin istemezler. Ve Allah, o takva sahiplerini bilir.

45. Ancak o kimseler senden isterler ki, Allah'a ve ahiret gününe inanmazlar ve kalpleri işkillidir de, işkilleri içinde çalkanır dururlar.

46. Eğer cihada çıkmayı isteselerdi, mutlaka onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah davranmalarını istemedi de onları alıkoydu ve: "Oturun, oturanlarla beraber!" denildi.

47. Eğer sizin aranızda (cihada) çıkmış olsalardı, bozgunculuk çıkarmaktan başka bir faydaları olmayacak ve sizi fitneye düşürmek maksadıyla aralarınıza saldıracaklardı. İçinizde de onları dinleyecekler vardı. Allah o zalimleri bilir.

48. Gerçekte bunlar, fitneyi daha önce çıkarmak istediler ve sana karşı türlü işler çevirdiler. Sonunda, onların hoşuna gitmemesine rağmen, hak yerini buldu ve Allah'ın emri üstün geldi.

49. İçlerinden: "Aman bize izin ver, başımı derde sokma!" diyen de var. Bilmiş ol ki, derde asıl kendileri düştüler ve kuşkusuz cehennem kâfirleri kesinlikle kaplar.

50. Sana bir güzellik kısmet olursa, fenalarına gider ve eğer bir musibet gelirse: "Biz tedbirimizi önceden almıştık!" derler ve sevine sevine döner giderler.

51. De ki: "Hiç bir zaman bize, Allah'ın bizim için yazdığından başka bir şey dokunmaz. O, bizim Mevlâmızdır ve mü'minler onun için yalnız Allah'a tevekkül etsinler."

52. De ki: "Siz bizim için ancak iki güzel şeyden birini bekleyebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın kendi tarafından veya bizim elimizle bir azap indirmesini bekliyoruz. O halde bekleyin, biz de sizinle birlikte bekliyoruz!"

53. De ki: "Gerek isteyerek infak edin, gerek istemeyerek... (Verdikleriniz) sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir, çünkü siz fasık bir kavim oldunuz."

54. Kendilerinden, harcamalarının kabul olunmasına engel olan da sırf şudur: Çünkü bunlar Allah'ı ve peygamberini inkâr ettiler. Ve namaza ancak üşene üşene geliyorlar, verdiklerini de ancak istemeyerek veriyorlar.

لَقَدِ ابْتَغَوُا	الْفِتْنَةَ	مِنْ قَبْلُ	وَقَلَّبُوا	لَكَ	الْأُمُورَ
Andolsun ki istemişlerdi (Neyi?)	Fitne çıkarmayı (Ne vakit?)	Bundan önce (Daha ne yapmışlardı?)	Ve altüst etmişlerdi (Kime?)	Sana (Neyi?)	İşleri

حَتّٰى جَٓاءَ	الْحَقُّ	وَظَهَرَ	اَمْرُ اللّٰهِ	وَهُمْ	كَارِهُونَ
Nihayet geldi (Ne?)	Hak (Daha?)	Ve zahir oldu (Ne?)	Allah'ın emri	Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Hoş görmezler

﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ	مَنْ	يَقُولُ	ائْذَنْ	لِي	وَلَا تَفْتِنّ۪ي	اَلَا
Onların arasında vardır (Kim?)	O kimse ki	Diyor	İzin ver (Kime?)	Bana (Daha?)	Ve beni fitneye düşürme	Haberiniz olsun ki

فِي الْفِتْنَةِ	سَقَطُوا	وَاِنَّ جَهَنَّمَ	لَمُح۪يطَةٌ	بِالْكَافِر۪ينَ
Fitneye	Düştüler	Muhakkak ki cehennem (Nedir?)	Elbette kuşatıcıdır (Kimi?)	Kafirleri

﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ	حَسَنَةٌ	تَسُؤْهُمْ	وَاِنْ تُصِبْكَ	مُص۪يبَةٌ
Şayet isabet ederse sana (Ne?)	Bir iyilik	Onları üzer	Ve isabet ederse sana (Ne?)	Musibet

يَقُولُوا	قَدْ اَخَذْنَا	اَمْرَنَا	مِنْ قَبْلُ	وَيَتَوَلَّوْا	وَهُمْ
Derler	Elbette almıştık (Neyi?)	Tedbirimizi (Ne vakit?)	Bundan önce (Daha ne yaparlardı?)	Ve dönüp giderler	Onlar oldukları halde (Ne?)

فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾	قُلْ	لَنْ يُص۪يبَنَٓا	اِلَّا مَا	كَتَبَ	اللّٰهُ	لَنَاۚ	هُوَ
Seviniciler	De ki	Bize asla isabet etmez	Ancak o şey isabet eder ki	Yazdı (Kim?)	Allah (Kime?)	Bize	O (Nedir?)

مَوْلٰينَاۚ	وَعَلَى اللّٰهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾	قُلْ
Bizim mevlamızdır	Ve yalnız Allah'a	Tevekkül etsin (Kim?)	Müminler	De ki

هَلْ تَرَبَّصُونَ	بِنَٓا	اِلَّٓا اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ	وَنَحْنُ	نَتَرَبَّصُ
Bekliyor musunuz (Kime?)	Bize	Ancak iki güzel akıbetten birini [bekliyorsunuz]	Ve biz de	Bekliyoruz (Kim için?)

بِكُمْ	اَنْ يُص۪يبَكُمُ	اللّٰهُ	بِعَذَابٍ	مِنْ عِنْدِه۪ٓ	اَوْ	بِاَيْد۪ينَاۘ
Sizin için (Neyi?)	Size isabet ettirmesini (Kim?)	Allah (Neyi?)	Bir azabı (Öyle azab ki?)	Kendi katından	Ya da (Öyle azap ki?)	Bizim ellerimizle olan

فَتَرَبَّصُٓوا	اِنَّا	مَعَكُمْ	مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾	قُلْ	اَنْفِقُوا
Artık bekleyedurun	Muhakkak ki biz	Sizinle birlikte (Neyiz?)	Bekleyenleriz	De ki	İnfakta bulunun (Nasıl?)

طَوْعًا	اَوْ	كَرْهًا	لَنْ يُتَقَبَّلَ	مِنْكُمْۜ	اِنَّكُمْ	كُنْتُمْ	قَوْمًا
İsteyerek	Ya da	İstemeyerek	Asla kabul edilmeyecektir (Kimden?)	Sizden	Muhakkak ki siz	Oldunuz (Ne oldunuz?)	Bir kavim (Öyle kavim ki)

فَاسِق۪ينَ ﴿٥٣﴾	وَمَا مَنَعَهُمْ	اَنْ تُقْبَلَ	مِنْهُمْ	نَفَقَاتُهُمْ
Fasıklar	Onlara mani olmadı (Neden?)	Kabul olmasından (Kimden?)	Onlardan (Neyin kabul olmasından?)	Onların infak ettiklerinin

اِلَّٓا اَنَّهُمْ	كَفَرُوا	بِاللّٰهِ	وَبِرَسُولِه۪	وَلَا يَأْتُونَ	الصَّلٰوةَ
Ancak şu mani oldu ki, onlar	İnkar ettiler (Kimi?)	Allah'ı	Ve Resulü'nü (Daha?)	Ve gelmiyorlardı (Neye?)	Namaza

اِلَّا	وَهُمْ	كُسَالٰى	وَلَا يُنْفِقُونَ	اِلَّا	وَهُمْ	كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾
Ancak geliyorlardı (Ne oldukları halde?)	Onlar	Tembel oldukları halde (Daha?)	Ve infak etmiyorlardı	Ancak ediyorlardı (Ne oldukları halde?)	Onlar	Kerih görücü oldukları halde

اللّٰهُ	اِنَّمَا يُرِيدُ	وَلَٓا اَوْلَادُهُمْۜ	اَمْوَالُهُمْ	فَلَا تُعْجِبْكَ
Allah (Neyi?)	Ancak diliyor (Kim?)	Ve onların çocukları	Onların malları (Daha ne imrendirmesin?)	İmrendirmesin seni (Ne?)

وَهُمْ	اَنْفُسُهُمْ	وَتَزْهَقَ	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	بِهَا	لِيُعَذِّبَهُمْ
Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Onların canlarının	Ve çıkmasını (Neyin?)	Dünya hayatında	O nimetler sebebiyle (Nerede?)	Onlara azap etmeyi (Ne sebebiyle?)

مِنْكُمْ	وَمَا هُمْ	لَمِنْكُمْۜ	اِنَّهُمْ	بِاللّٰهِ	وَيَحْلِفُونَ	كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
Sizden	Halbuki onlar değildir (Ne?)	Sizdendir	Muhakkak ki onlar (Nedir?)	Allah'a (Ne diye?)	Ve yemin ederler (Kime?)	Kafirler

مَغَارَاتٍ	اَوْ	مَلْجَاً	لَوْ يَجِدُونَ	يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾	قَوْمٌ	وَلٰكِنَّهُمْ
Mağaralar	Ya da (Ne bulsalar?)	Bir sığınak	Şayet bulsalar (Ne?)	Korkuyorlar	Bir kavimdir ki	Fakat onlar (Nedir?)

مَنْ	وَمِنْهُمْ	يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾	وَهُمْ	اِلَيْهِ	لَوَلَّوْا	مُدَّخَلًا	اَوْ
O kimse ki	Onların arasında vardır	Koşuyor oldukları halde	Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)	Oraya	Elbette dönerlerdi (Nereye?)	Girecek bir delik	Ya da

وَاِنْ لَمْ يُعْطَوْا	رَضُوا	مِنْهَا	فَاِنْ اُعْطُوا	فِي الصَّدَقَاتِۚ	يَلْمِزُكَ
Ve eğer verilmezse (Neden?)	Memnun olurlar	O sadakalardan	Şayet kendilerine verilirse (Neden?)	Sadakalar konusunda	Seni ayıplıyor (Ne konuda?)

مَٓا	رَضُوا	وَلَوْ اَنَّهُمْ	يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾	اِذَا هُمْ	مِنْهَٓا
O şeye ki	Razı olsaydılar (Neye?)	Ve şayet onlar	Öfkelenirler	Bir de bakarsın onlar	O sadakalardan

اللّٰهُ	سَيُؤْتِينَا	اللّٰهُ	حَسْبُنَا	وَقَالُوا	وَرَسُولُهُ	اللّٰهُ	اٰتٰيهُمُ
Allah (Nereden?)	Bize verecektir (Kim?)	Allah	Bize yeter (Kim?)	Ve deselerdi	Ve Resulü (Daha?)	Allah	Onlara verdi (Kim?)

اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ	رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾	اِلَى اللّٰهِ	اِنَّٓا	وَرَسُولُهُٓ	مِنْ فَضْلِهِ
Muhakkak ki sadakalar (Kim içindir?)	Rağbet edenleriz	Allah'a (Neyiz?)	Muhakkak ki biz	Ve onun Resulü de	Lütfundan (Daha kim verecektir?)

وَالْمُؤَلَّفَةِ	عَلَيْهَا	وَالْعَامِلِينَ	وَالْمَسَاكِينِ	لِلْفُقَرَٓاءِ
Ve ısındırılanlar içindir (Ne?)	Sadakalar üzerine (Daha kim içindir?)	Ve memur olanlar içindir (Neye?)	Miskinler içindir (Daha?)	Fakirler içindir (Daha?)

وَابْنِ السَّبِيلِۜ	وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ	وَالْغَارِمِينَ	وَفِي الرِّقَابِ	قُلُوبُهُمْ
Ve yolda kalanlar içindir (Bu sadakalar ne olduğu halde?)	Ve Allah yolundaki [gazi]ler içindir (Daha?)	Ve borçlular içindir (Daha?)	Köleler içindir (Daha?)	Kalpleri (Sadakalar daha kim içindir?)

وَمِنْهُمُ	حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾	عَلِيمٌ	وَاللّٰهُ	مِنَ اللّٰهِۜ	فَرِيضَةً
Yine onlar arasında vardır	Hikmet sahibidir	Her şeyi bilendir	Allah (Nedir?)	Allah'tan	Bir farz olduğu halde (Kimden?)

اُذُنُ خَيْرٍ	قُلْ	اُذُنٌۜ	هُوَ	وَيَقُولُونَ	النَّبِيَّ	يُؤْذُونَ	الَّذِينَ
Hayır kulağıdır (Kim için?)	De ki (Nedir o?)	Kulaktır	O (Nedir?)	Ve derler	Peygamber'e (Daha?)	Eziyet ederler (Kime?)	Öyleleri ki

اٰمَنُوا	لِلَّذِينَ	وَرَحْمَةٌ	لِلْمُؤْمِنِينَ	وَيُؤْمِنُ	بِاللّٰهِ	يُؤْمِنُ	لَكُمْ
İman ettiler (Kimden?)	O kimseler için ki	Ve rahmettir (Kim için?)	Müminlere (Daha nedir?)	Ve güvenir (Kime?)	Allah'a (Daha?)	İnanır (Kime?)	Sizin için

اَلِيمٌ ﴿٦١﴾	عَذَابٌ	لَهُمْ	رَسُولَ اللّٰهِ	يُؤْذُونَ	وَالَّذِينَ	مِنْكُمْۜ
Can yakıcı	Bir azap ki	Onlar için vardır (Ne?)	Allah Resulü'ne	Eziyet ediyorlar (Kime?)	Ve o kimseler ki	Sizden

55. Sakın onların malları da çocukları da seni imrendirmesin. O hiçbir şey değil. Ancak Allah, onları dünya hayatında bunlar nedeniyle azaba çarptırmayı ve canlarının kâfir oldukları halde çıkmasını istiyor.

56. Şeksiz şüphesiz sizden olduklarına dair Allah'a yemin de ederler. Oysa sizden değildirler. Fakat onlar öyle bir topluluk ki, ödleri patlıyor.

57. Eğer sığınacak bir yer veya barınacak mağaralar ya da sokulacak bir delik bulsalardı, başlarını diker ona doğru koşarlardı.

58. İçlerinden sadakalar hakkında sana imalı söz söyleyenler de var. Çünkü ondan kendilerine verilmişse, hoşnut olurlar;,verilmemişse hemen kızarlar.

59. Ne olurdu bunlar, Allah ve peygamberi kendilerine ne verdiyse ona razı olsaydılar da: "Bize Allah yeter, Allah bize lütfundan yine verir, peygamberi de. Bizim bütün rağbetimiz Allah'adır." deselerdi.

60. Sadakalar, ancak şunlar içindir: Fakirler, miskinler, zekât toplama görevlileri, kalpleri İslam'a ısındırılmak istenenler (müellefe-i kulup), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar... Allah tarafından kesin olarak böyle farz buyruldu. Allah alîmdir, hakîmdir.

61. Yine içlerinden öyleleri var ki, peygamberi incitiyorlar ve: "O her söyleneni dinler bir kulak." diyorlar. De ki: "O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah'a inanır, mü'minlere inanır ve iman edenleriniz için bir rahmettir. Allah'ın peygamberini incitenler için ise, can yakıcı bir azap vardır."

62. Size gelir hoşnutluğunuzu kazanmak için Allah'a yemin ederler, eğer bunlar mü'min iseler, daha önce Allah'ın ve peygamberinin rızasını düşünmeleri gerekir.

63. Ya, henüz şunu bilmediler mi? Her kim Allah ve peygamberiyle yarış etmeye kalkarsa ona muhakkak cehennem ateşi var. Sonsuza kadar onda kalmak üzere... İşte rezilliğin büyüğü o...

64. Münafıklar, bütün kalplerindekilerle kendilerini haber verecek bir surenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki: "Eğlenin bakalım, çünkü Allah o sizin çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır."

65. Şayet kendilerine sorsan "Biz, sadece lafa dalmış, şakalaşıyorduk." derler. De ki: "Siz Allah ile, âyetleriyle ve peygamberiyle mi eğleniyordunuz?"

66. Boşuna özür dilemeyin. Siz iman ettiğinizi söyledikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz. İçinizden bir kısmını affetsek bile, suçlarında ısrar etiklerinden dolayı bir kısmını azabımıza uğratacağız.

67. Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerinin tıpkısıdırlar. Kötülüğü emreder, iyilikten alıkoyarlar ve ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Gerçekten münafıklar hep fasıktırlar.

68. Allah, münafık erkeklere, münafık kadınlara ve bütün kâfirlere ebedi olarak cehennem ateşini vaad etti. O, onlara yeter. Allah onları rahmetinin alanından uzaklaştırdı. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.

يَحْلِفُونَ Yemin ediyorlar (Kime?)	بِاللّٰهِ Allah'a (Kim için?)	لَكُمْ Sizin için (Niçin?)	لِيُرْضُوكُمْ Sizi hoşnut etmek için	وَاللّٰهُ Allah	وَرَسُولُهُ Ve Resulü (Nedir?)	اَحَقُّ Daha layıktır (Neye?)	
اَنْ يُرْضُوهُ O'nu razı etmelerine	اِنْ كَانُوا Şayet iseler (Ne?)	مُؤْمِنِينَ Müminler	٦٢	اَلَمْ يَعْلَمُوا Bilmediler mi?	اَنَّهُ Durum şu ki	مَنْ Her kim	
يُحَادِدِ Karşı koyarsa (Kime?)	اللّٰهَ Allah'a (Daha?)	وَرَسُولَهُ Ve Resulü'ne	فَاَنَّ لَهُ Elbette onun için vardır (Ne?)	نَارَ جَهَنَّمَ Cehennem ateşi (O kişi ne olduğu halde)	خَالِدًا [Ebedi] kalıcı olduğu halde (Nerede?)	فِيهَا Orada	
ذٰلِكَ İşte bu (Nedir?)	الْخِزْىُ Rezillik (Öyle rezillik ki)	الْعَظِيمُ Büyük	٦٣	يَحْذَرُ Korkuyor (Kim?)	الْمُنَافِقُونَ Münafıklar (Neden?)	اَنْ تُنَزَّلَ İnmesinden (Kim üzerine?)	
عَلَيْهِمْ Onlar üzerine (Ne inmesinden?)	سُورَةٌ Bir sure ki	تُنَبِّئُهُمْ Onlara bildiriyor (Neyi?)	بِمَا O şeyi ki (O şey neredir?)	فِى قُلُوبِهِمْ Onların kalplerindedir	قُلِ De ki	اسْتَهْزِؤُا Alay edin bakalım	
اِنَّ اللّٰهَ Muhakkak ki Allah (Nedir?)	مُخْرِجٌ Çıkarıcıdır (Neyi?)	مَا O şeyi ki	تَحْذَرُونَ Çekiniyorsunuz	٦٤	وَلَئِنْ Andolsun ki eğer	سَاَلْتَهُمْ Soracak olursan onlara	لَيَقُولُنَّ Elbette onlar derler
اِنَّمَا كُنَّا Muhakkak ki biz idik	نَخُوضُ [Söze] dalmış	وَنَلْعَبُ Ve şakalaşıyorduk	قُلْ De ki	اَبِاللّٰهِ Allah'la mı?	وَاٰيَاتِهِ Ve onun ayetleriyle mi?	وَرَسُولِهِ Resulü'yle mi?	
كُنْتُمْ Siz idiniz	تَسْتَهْزِؤُنَ Alay ediyorsunuz	٦٥	لَا تَعْتَذِرُوا Özür beyan etmeyiniz	قَدْ كَفَرْتُمْ Muhakkak ki siz kafir oldunuz (Neden sonra?)			
بَعْدَ اِيمَانِكُمْ İman etmenizden sonra	اِنْ نَعْفُ Şayet biz affedersek (Kimden?)	عَنْ طَائِفَةٍ Bir topluluktan (Kimden olan?)	مِنْكُمْ Sizden olan	نُعَذِّبْ Azap ederiz (Kime?)	طَائِفَةً Diğer bir topluluğa (Ne sebebiyle?)		
بِاَنَّهُمْ كَانُوا Onların olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	مُجْرِمِينَ Suçlu-günahkarlar	٦٦	اَلْمُنَافِقُونَ Münafık erkekler	وَالْمُنَافِقَاتُ Ve Münafık kadınlar (Nedir?)			
بَعْضُهُمْ Onların bazıları	مِنْ بَعْضٍ Bazılarındandır	يَاْمُرُونَ Emrederler (Neyi?)	بِالْمُنْكَرِ Kötülüğü	وَيَنْهَوْنَ Ve nehyederler (Neden?)			
عَنِ الْمَعْرُوفِ İyilikten (Daha?)	وَيَقْبِضُونَ Ve sıkı tutarlar (Neyi ?)	اَيْدِيَهُمْ Ellerini	نَسُوا Unuttular (Kimi?)	اللّٰهَ Allah'ı	فَنَسِيَهُمْ O da onları unuttu		
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ Muhakkak ki münafıklar	هُمُ Asıl onlardır (Kim?)	الْفَاسِقُونَ Fasıklar	٦٧	وَعَدَ Vaat etti (Kim?)	اللّٰهُ Allah (Kime?)	الْمُنَافِقِينَ Münafık erkekler	
وَالْمُنَافِقَاتِ Ve münafık kadınlara (Daha kime?)	وَالْكُفَّارَ Ve kafirlere (Neyi vaat etti?)	نَارَ جَهَنَّمَ Cehennem ateşini (Ne oldukları halde?)	خَالِدِينَ [Ebedi] kalıcı oldukları halde (Nerede?)	فِيهَا Orada			
هِىَ O [cehennem] (Nedir?)	حَسْبُهُمْ Onlara yeter	وَلَعَنَهُمُ Ve lanet etti onlara (Kim?)	اللّٰهُ Allah	وَلَهُمْ Ve onlar için vardır (Ne?)	عَذَابٌ Bir azap ki	مُقِيمٌ Kalıcı	٦٨

كَالَّذِينَ	مِنْ قَبْلِكُمْ	كَانُوا	اَشَدَّ	مِنْكُمْ	قُوَّةً	وَاَكْثَرَ
O kimseler gibisiniz ki	Sizden önce olan	Onlar idiler	Daha şiddetli (Kimden?)	Sizden (Ne olarak?)	Güç olarak (Daha ne idiler?)	Ve daha çoktular (Ne olarak?)

اَمْوَالًا	وَاَوْلَادًاۜ	فَاسْتَمْتَعُوا	بِخَلَاقِهِمْ	فَاسْتَمْتَعْتُمْ
Mallar (Daha?)	Ve çocuklar olarak	Artık onlar nasiplendiler (Neyle?)	Nasipleriyle	Artık siz de nasiplendiniz

بِخَلَاقِكُمْ	كَمَا اسْتَمْتَعَ	الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِكُمْ	بِخَلَاقِهِمْ
Nasibinizle (Kim gibi?)	Faydalandığı gibi (Kim?)	O kimseler ki	Sizden öncedir (Neyle?)	Kendi nasipleriyle

وَخُضْتُمْ	كَالَّذ۪ي	خَاضُواۜ	اُو۬لٰٓئِكَ	حَبِطَتْ	اَعْمَالُهُمْ
Ve dalıverdiniz (Kim gibi?)	O kimse gibi ki	Daldılar	İşte onlar	Boşa çıkmıştır (Ne?)	Onların amelleri (Nerede?)

فِي الدُّنْيَا	وَالْاٰخِرَةِۚ	وَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾
Dünyada (Daha?)	Ve ahirette	Ve işte onlar	Asıl onlardır	Hüsrana uğrayanlar

اَلَمْ يَأْتِهِمْ	نَبَاُ الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	قَوْمِ نُوحٍ	وَعَادٍ	وَثَمُودَ
Gelmedi mi onlara? (Ne?)	O kimselerin haberi ki	Onlardan öncedir (O kimselerden bedel)	Nuh'un kavminin (Daha?)	Ve Ad kavminin	Ve Semud kavminin haberi (Daha?)

وَقَوْمِ اِبْرٰه۪يمَ	وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ	وَالْمُؤْتَفِكَاتِۜ	اَتَتْهُمْ
İbrahim'in kavminin haberi (Daha?)	Medyen halkının haberi (Daha?)	Alt üst edilmiş şehirlerin haberi	Onlara getirmişti (Kim?)

رُسُلُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِۚ	فَمَا كَانَ	اللّٰهُ	لِيَظْلِمَهُمْ	وَلٰكِنْ	كَانُٓوا
Peygamberleri (Neyi?)	Apaçık delilleri	Olmadı (Kim?)	Allah (Ne olmadı?)	Onlara zulmeder	Ne var ki	Onlar oldular

اَنْفُسَهُمْ	يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾	وَالْمُؤْمِنُونَ	وَالْمُؤْمِنَاتُ	بَعْضُهُمْ
Kendilerine (Ne oldular?)	Zulmeder oldular	Mümin erkekler (Daha?)	Ve mümin kadınlar (Nedir?)	Onların bazısı

اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ	يَأْمُرُونَ	بِالْمَعْرُوفِ	وَيَنْهَوْنَ	عَنِ الْمُنْكَرِ
Bazısının dostudur	Emrederler (Neyi?)	İyiyi	Ve nehyederler (Neden?)	Kötüden (Daha ne yaparlar?)

وَيُق۪يمُونَ	الصَّلٰوةَ	وَيُؤْتُونَ	الزَّكٰوةَ	وَيُط۪يعُونَ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُۜ
Ve dosdoğru kılarlar (Neyi?)	Namazı	Ve verirler (Neyi?)	Zekatı (Daha?)	Ve itaat ederler (Kime?)	Allah'a (Daha kime?)	Ve Resulü'ne

اُو۬لٰٓئِكَ	سَيَرْحَمُهُمُ	اللّٰهُۜ	اِنَّ اللّٰهَ	عَز۪يزٌ	حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾	وَعَدَ
İşte onlar	Rahmet edecektir onlara (Kim?)	Allah	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Azizdir	Hikmet sahibidir	Vaat etmiştir (Kim?)

اللّٰهُ	الْمُؤْمِن۪ينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِ	جَنَّاتٍ	تَجْر۪ي	مِنْ تَحْتِهَا
Allah (Kime?)	Mümin erkeklere (Daha?)	Ve mümin kadınlara (Neyi?)	Cennetleri (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Altlarından (Ne akıyor?)

الْاَنْهَارُ	خَالِد۪ينَ	ف۪يهَا	وَمَسَاكِنَ	طَيِّبَةً	ف۪ي جَنَّاتِ عَدْنٍۜ
Nehirler (Onlar ne oldukları halde?)	[Ebedi] kalıcı oldukları halde (Nerede?)	Orada (Daha ne vaat etti?)	Bir takım meskenler ki	Hoş (Öyle meskenler ki)	Adn cennetlerinde olan

وَرِضْوَانٌ	مِنَ اللّٰهِ	اَكْبَرُۜ	ذٰلِكَ	هُوَ	الْفَوْزُ	الْعَظ۪يمُ ﴿٧٢﴾
Ve hoşnutluk (Öyle hoşnutluk ki)	Allah'tan olan (Nedir?)	Daha büyüktür	İşte bu	Asıl budur (Ne?)	Kurtuluş (Öyle kurtuluş ki)	Pek büyük

69. Sizden öncekiler gibi ki, kuvvetçe sizden daha çetin, mal ve çocukları bakımından sizden daha çok idiler. Dünya hayatından kısmetleriyle zevk sürmeye bakmışlardı. O sizden öncekiler kısmetleriyle nasıl zevk sürmek istedilerse, siz de öyle kısmetinizle zevk sürmeye baktınız. Siz de o batağa dalanlar gibi daldınız. İşte bunların dünya ve ahirette bütün yaptıkları boşa gitti. İşte bunlar, hep o zarar içinde kalanlardır.

70. Bunlara o kendilerinden öncekilerin: Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt üst olmuş şehirlerin haberi gelmedi mi? Bunların hepsine peygamberleri apaçık delillerle gelmişti. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi. Ve lâkin kendileri kendilerine zulmediyorlardı.

71. Erkek, dişi bütün mü'minler birbirlerinin dostudurlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar, namazı dürüst kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve peygamberine itaat ederler. İşte bunları Allah yarın rahmeti ile bağışlayacaktır. Çünkü Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

72. Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara altından ırmaklar akan cennetler vaad etti. İçlerinde sonsuza kadar kalacaklar. Hem Adn cennetlerinde hoş hoş evler... Allah'ın bir hoşnutluğu ise hepsinden büyüktür. İşte asıl büyük kurtuluş da budur.

73. Ey şanlı peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı kalın ol (yumuşak davranma). Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir!

74. Allah'a söylemediklerine dair yemin ediyorlar. Andolsun ki, o küfür sözünü söylediler. İslâm'a geldikten sonra yine kâfirlik ettiler ve o başaramadıkları cinâyeti kurdular. Oysa öç almaya kalkmaları için, kendilerini Allah'ın peygamberiyle ilahî lütfundan zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tevbe ederlerse haklarında hayırlı olur. Yok yan çizerlerse, Allah onlara dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap ile azap eder. Ve yeryüzünde onlar için ne koruyacak, ne yardım edecek kimse bulunmaz.

75. Yine onlardan kimi de Allah'a şöyle söz vermişlerdi: "Eğer bize lütfundan ihsan ederse, mutlaka zekâtını veririz ve kesinlikle salihlerden oluruz!"

76. Ne zaman ki Allah lütfundan istediklerini verdi, cimrilik edip yüz çevirdiler ve zaten yan çizip duruyorlardı.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söylemeyi adet edindikleri için, O da bu yaptıklarının sonucunu kalplerinde kıyamet gününe kadar sürecek bir nifaka çeviriverdi.

78. Hâlâ bilmediler mi ki, Allah onların sırlarını da bilir, fısıltılarını da. Ve Allah gaybları çok iyi bilendir.

79. Sadakalarda farz olan zekâttan fazla olarak kendi gönülleriyle bağışlarda bulunanlara bir türlü ve güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulmayanlara başka türlü laf atarak, bunlarla eğlenenleri Allah maskaraya çevirdikten başka, bir de kendileri için can yakıcı bir azap vardır.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ

Ey Peygamber! | Cihat et! (Kimle?) | Kafirlerle (Daha kime?) | Ve münafıklarla (Daha?) | Ve sert ol (Kime karşı?)

عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ

Onlara | Onların varacakları yer (Nedir?) | Cehennemdir | Ve ne kötü! | Varılacak yerdir | Yemin ederler (Kime?)

بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا

Allah'a ki | Demediler | Oysa andolsun ki, dediler (Neyi?) | Küfür sözünü | Ve kafir oldular

بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُٓوا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ

İslamiyeti kabullerinden sonra | Ve yeltendiler (Neye?) | O şeye ki | Nail olamadılar | İnkar etmediler | Ancak onları zenginleştirdi diye (Kim?)

اللّٰهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ

Allah (Daha kim?) | Ve Resulü (Neden zenginleştirdi?) | Lütfundan | Eğer tövbe ederlerse | Olur (Ne olur?) | Daha hayırlı (Kim için?) | Onlar için

وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

Ve eğer yüz çevirirlerse | Onlara azap eder (Kim?) | Allah (Nasıl?) | Bir azapla ki | Can yakıcı (Nerede?) | Dünyada (Daha?) | Ve ahirette

وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ

Ve onlar için olmadı (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olmadı?) | Ne bir veli | Ve ne de bir yardımcı | Ve onların arasında vardır | O kimse ki

عَاهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

Ahitleşmişti (Kimle?) | Allah'la ki | Şayet verirse bize (Neden?) | Lütfundan | Elbette sadaka vereceğiz (Daha?) | Ve elbette olacağız (Kimlerden?)

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا

Salih kimselerden | Ne zaman ki verdi onlara (Neden verdi?) | Lütfundan | Cimrilik yaptılar (Nede?) | Onda (Daha?) | Ve döndüler

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ

Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Yüz çeviriciler | Böylece [akibetlerini] döndürdü (Neye?) | Nifaka (Öyle nifak ki) | Onların kalplerinde olan (Ne vakte kadar?) | Kendisiyle karşılaşacakları güne kadar (Ne sebebiyle?)

بِمَٓا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

Caymaları sebebiyle (Ne karşısında?) | Allah karşısında (Neden?) | Vaat ettiklerinden (Daha ne sebebiyle?) | Ve o şey sebebiyle ki | Onlar idiler | Yalan söylüyor

﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ

Hâlâ bilmediler mi ki? | Muhakkak ki Allah | Bilir (Neyi?) | Onların gizlisini (Daha?) | Ve onların fısıltılarını (Daha neyi bilmediler mi ki?) | Muhakak ki Allah (Nedir?)

عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ

Gaypleri pek iyi bilendir | O kimseler ki | Ayıplıyorlar (Kimi?) | Hayrına verenleri (Kimden?)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ

Müminlerden (Ne hususta?) | Sadakalarda (Daha kimi ayıplıyorlar?) | Ve o kimseleri ki | Bulamıyorlar | Ancak güçlerinin yettiğini buluyolar

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

Ve alayda bulunuyorlar (Kimle?) | Onlarla | Alaylarına karşılık vermiştir (Kim?) | Allah (Kimin?) | Onların | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْۜ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً

İstiğfarda bulun (Kim için?) | Onlar için | Ya da | İstiğfarda bulunma (Kim için?) | Onlar için | İstiğfar etsen bile (Kim için?) | Onlar için (Nasıl?) | Yetmiş defa

فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖۜ وَاللّٰهُ

Kesinlikle mağfiret etmeyecektir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Onların inkar etmeleri sebebiyledir (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | Ve Resulü'nü | Allah

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

Hidayet etmez (Kime?) | Bir kavme ki | Fasıklardır | Sevindi (Kim?) | Geri kalanlar (Neye?) | Evlerinde oturmalarına

خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

Resulullah'tan sonra (Daha ne yaptılar?) | Ve hoş görmediler (Neyi?) | Cihat etmeyi (Neyle?) | Mallarıyla (Daha?) | Ve canlarıyla (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّۜ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ

Allah yolunda | Ve dediler | Seferber olmayın (Nerede?) | Bu sıcakta | De ki | Cehennem ateşi (Nedir?) | Daha şiddetlidir (Ne yönden?)

حَرًّاۜ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًاۚ

Sıcak yönünden | Şayet olsalardı | Anlıyorlar | Artık gülsünler | Az | Ve ağlasınlar | Çok (Ne olarak?)

جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ

Ceza olarak (Neye?) | Olmalarına (Ne olmalarına?) | Kazanıyorlar | Şayet döndürürse seni (Kim?) | Allah (Nereye?) | Bir topluluğa ki

مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا

Onlardandır | Ve eğer izin isterlerse (Ne için?) | Çıkmak için | De ki | Artık asla çıkamayacaksınız | Benimle birlikte | Ebedi olarak

وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّاۜ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ

Ve asla savaşamayacaksınız | Benimle birlikte (Kimle?) | Düşmanla | Muhakkak ki siz | Razı oldunuz (Neye?) | Evlerinizde oturmaya (Ne vakit?) | İlk defasında

فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا

Artık oturun (Kimle birlikte?) | Geri kalanlarla birlikte | Cenaze namazını kılma (Kim üzerine?) | Biri üzerine (Öyle biri ki) | Onlardan olan (Yine öyle birisi ki) | Öldü | Ebediyyen [kılma]

وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖۜ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ

Ve durma (Nerede?) | Onun kabri başında | Muhakkak ki onlar | İnkar ettiler (Kimi?) | Allah'ı (Daha kimi?) | Ve Resulü'nü | Ve öldüler | Onlar oldukları halde

فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْۜ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ

Fasıklar | İmrendirmesin seni (Ne?) | Onların malları | Ve evlatları da | Ancak istiyor (Kim?) | Allah (Neyi?)

اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

Onlara azap etmeyi | O mallar ve evlatlarla (Nerede?) | Dünyada (Daha neyi istiyor?) | Ve çıkmasını (Neyin çıkmasını?) | Canlarının | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Kafirler

وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَاْذَنَكَ

Ve indiği zaman (Ne?) | Bir sure | Şöyle ki | İman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve cihat edin (Kimle?) | Onun Resulü'yle | Senden izin ister (Kim?)

اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

Güç ve servet sahipleri (Öyle kimseler ki) | Onlardan olan (Daha ne yaparlar?) | Ve derler | Bırak bizi | Olalım (Kimle birlikte?) | Evlerinde oturanlarla birlikte

80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme, onlar için yetmiş defa bağışlanma da dilesen, Allah onları hiç de bağışlayacak değildir. Böyle... Çünkü onlar Allah'ı ve peygamberini tanımadılar. Allah ise, öyle baştan çıkmış fasıklar sürüsüne hidâyet etmez.

81. Arkada kalanlar, Resûlullah'ın aksine olarak, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla mücahid olmaktan hoşlanmadılar. "Bu sıcakta seferber olmayın!" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcak!" Keşke duysalardı!

82. Artık kazandıkları günahın cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Bundan böyle Allah seni onlardan bir kısmının yanına döndürür de, başka bir cihada çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Artık siz benim beraberimde sonsuza kadar (savaşa) çıkamayacaksınız ve hiçbir düşmana karşı benimle birlikte savaşamayacaksınız. Daha önce de oturup kalmayı arzu ettiniz, şimdi de geri kalanlarla beraber oturun!"

84. Ve onlardan ölen birinin sonsuza kadar namazını kılma ve kabri başında da durma. Çünkü onlar Allah'ı ve peygamberini tanımadılar ve kâfir olarak can verdiler.

85. Hem onların ne malları, ne de evlatları senin gözüne batmasın. O hiçbir şey değil. Ancak Allah onlara dünyada bunlarla azap etmeyi ve kâfir olarak canlarının çıkmasını diliyor.

86. "Allah'a iman edin ve peygamberinin beraberinde cihada gidin!" diye bir sûre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler ve: "Bırak bizi oturanlarla beraber olalım!" dediler.

87. Kadınlarla beraber olmaya razı oldular, kalplerinin üzeri mühürlendi. Artık onlar gayeyi anlamazlar.

88. Fakat Peygamber ve beraberindeki mü'minler, mallarıyla canlarıyla cihad ettiler. Bunları görüyor musun, bütün hayırlar işte onlar içindir ve işte bunlar murada eren kurtulmuş kimselerdir.

89. Allah onlara altından nehirler akan cennetler hazırladı, içlerinde sonsuza dek kalacaklar. İşte o büyük kurtuluş bu!

90. Bedevilerden özür bahane edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve peygamberine yalan söyleyenler de oturdular. Muhakkak bunların kâfir olanlarına can yakıcı bir azap dokunacak.

91. Allah ve peygamberi için öğüt verdikleri takdirde ne güçsüzlere, ne hastalara ne de harcayacak bir şey bulamayanlara bir günah yoktur. İyi davrananları sorumlu tutmak için bir yol yoktur. Allah bağışlayan, merhamet edendir.

92. Bir de kendilerini bindirip göndermen için her ne zaman sana geldilerse: "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum." dediğin için, bu uğurda harcayacak şeyi bulamadıklarından dolayı üzüntülerinden gözleri yaş döke döke dönenlere de günah yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde kalmak için senden izin isteyenleredir. Bunlar, kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Allah da kalplerini mühürledi. Artık başlarına geleceği bilmezler.

رَضُوا — Razı oldular (Neye?) | بِاَنْ يَكُونُوا — Kendilerinin olmasına (Kimle birlikte?) | مَعَ الْخَوَالِفِ — Geri kalan[kadın]larla birlikte | وَطُبِعَ — Ve mühür vuruldu (Ne üzerine?) | عَلٰى قُلُوبِهِمْ — Kalpleri üzerine

فَهُمْ — Artık onlar | لَا يَفْقَهُونَ — Anlamazlar ﴿٨٧﴾ | لٰكِنِ — Şu kadarı var ki | الرَّسُولُ — Peygamber (Daha?) | وَالَّذِينَ — Ve o kimseler ki | اٰمَنُوا — İman ettiler (Kimle birlikte?) | مَعَهُ — Onunla birlikte

جَاهَدُوا — Cihat ettiler (Neyle?) | بِاَمْوَالِهِمْ — Malları (Daha?) | وَاَنْفُسِهِمْ — Ve canlarıyla | وَاُولٰٓئِكَ — İşte onlar | لَهُمُ — Onlar içindir (Ne?) | الْخَيْرَاتُ — Bütün hayırlar

وَاُولٰٓئِكَ — İşte onlar | هُمُ — Asıl onlardır (Kim?) | الْمُفْلِحُونَ — Kurtuluşa erenler ﴿٨٨﴾ | اَعَدَّ — Hazırladı (Kim?) | اللّٰهُ — Allah (Kim için?) | لَهُمْ — Onlar için (Neyi?) | جَنَّاتٍ — Cennetleri (Öyle cennetler ki) | تَجْرِي — Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا — Onların altından (Ne akıyor?) | الْاَنْهَارُ — Nehirler (Onlar ne olduğu halde?) | خَالِدِينَ فِيهَا — Orada [Ebedi] kalıcı oldukları halde (Nerede?) | ذٰلِكَ — İşte bu (Nedir?) | الْفَوْزُ — Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | الْعَظِيمُ — Büyük

﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ — Ve geldi (Kim?) | الْمُعَذِّرُونَ — Özür beyan edenler (Onlar ne oldukları halde?) | مِنَ الْاَعْرَابِ — Bedevilerden (Niçin geldiler?) | لِيُؤْذَنَ — İzin verilsin diye (Kime?) | لَهُمْ — Onlara | وَقَعَدَ — Ve oturup kaldı (Kim?)

الَّذِينَ — O kimseler ki | كَذَبُوا — Yalan söylediler (Kime?) | اللّٰهَ — Allah'a (Daha kime?) | وَرَسُولَهُ — Ve Resulü'ne | سَيُصِيبُ — Yakında isabet edecektir (Kime?) | الَّذِينَ — O kimselere ki | كَفَرُوا — Kafir oldular (Ne oldukları halde?) | مِنْهُمْ — Onlardan (Ne isabet edecektir?)

عَذَابٌ — Bir azap ki | اَلِيمٌ — Can yakıcı! ﴿٩٠﴾ | لَيْسَ — Yoktur (Kim üzerine?) | عَلَى الضُّعَفَٓاءِ — Zayıflar üzerine (Daha?) | وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى — Ve hastalar üzerine de (Daha?)

وَلَا عَلَى الَّذِينَ — Ve o kimselerin üzerine de yoktur ki | لَا يَجِدُونَ — Onlar bulamıyorlar (Neyi?) | مَا يُنْفِقُونَ — İnfak edecek şeyi (Ne yoktur?) | حَرَجٌ — Sorumluluk (Ne vakit?) | اِذَا نَصَحُوا — Nasihat ettikleri vakit (Kim için?)

لِلّٰهِ — Allah için (Daha?) | وَرَسُولِهِ — Ve rasülü için | مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ — İyilik edenler aleyhine yoktur (Ne yoktur?) | مِنْ سَبِيلٍ — Sorgulanma yolu | وَاللّٰهُ — Allah (Nedir?) | غَفُورٌ — Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ — Çok merhamet edendir ﴿٩١﴾ | وَلَا عَلَى الَّذِينَ — (Daha kime sorumluluk yoktur?) Ve o kimselere ki | اِذَا مَٓا اَتَوْكَ — Sana geldikleri vakit (Niçin?) | لِتَحْمِلَهُمْ — Kendilerine binek temin edesin diye | قُلْتَ — Sen demiştin

لَٓا اَجِدُ — Bulamıyorum (Neyi?) | مَٓا — O şeyi ki | اَحْمِلُكُمْ — Sizi bindireyim | عَلَيْهِ — Onun üzerine | تَوَلَّوْا — Geri dönüp gitmişlerdi | وَاَعْيُنُهُمْ — Gözleri olduğu halde (Ne olduğu halde?) | تَفِيضُ — Döker olduğu halde (Ne döker olduğu halde?)

مِنَ الدَّمْعِ — Gözyaşı (Niçin gözyaşı döküyorlar?) | حَزَنًا — Üzüntüden (Niçin üzüntülüler?) | اَلَّا يَجِدُوا — Bulamadıkları için (Neyi?) | مَا — O şeyi ki | يُنْفِقُونَ — Harcayacaklar ﴿٩٢﴾ | اِنَّمَا السَّبِيلُ — Sorgulanma yolu ancak (Kim üzerinedir?)

عَلَى الَّذِينَ — O kimseler üzerinedir ki | يَسْتَاْذِنُونَكَ — Senden izin isterler | وَهُمْ — Halbuki onlar | اَغْنِيَٓاءُ — Zenginlerdir | رَضُوا — Razı oldular (Neye?) | بِاَنْ يَكُونُوا — Olmaya (Kimlerle birlikte?)

مَعَ الْخَوَالِفِ — Geriye kalan[kadın]larla birlikte | وَطَبَعَ — Ve mühür vurdu (Kim?) | اللّٰهُ — Allah (Ne üzerine?) | عَلٰى قُلُوبِهِمْ — Kalpleri üzerine | فَهُمْ — Bundan dolayı onlar | لَا يَعْلَمُونَ — Bilmezler ﴿٩٣﴾

يَعْتَذِرُونَ Özür beyan ederler (Kime?)	اِلَيْكُمْ Size (Ne vakit?)	اِذَا رَجَعْتُمْ Döndüğünüz vakit (Kime?)	اِلَيْهِمْ Onlara	قُلْ De ki	لَا تَعْتَذِرُوا Özür beyan etmeyin		
لَنْ نُؤْمِنَ Asla inanmayız (Kime?)	لَكُمْ Size	قَدْ نَبَّاَنَا Elbette bize bildirdi (Kim?)	اللّٰهُ Allah (O bildirdiği de nedendir?)	مِنْ اَخْبَارِكُمْ Sizin haberlerinizdendir	وَسَيَرَى Ve görecektir (Kim?)		
اللّٰهُ Allah (Neyi?)	عَمَلَكُمْ Sizin amelenizi (Daha kim görecektir?)	وَرَسُولُهُ Ve Resulü de görecektir	ثُمَّ تُرَدُّونَ Sonra döndürüleceksiniz (Kime?)	اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ Gayb'ı/gizliyi bilene (Daha neyi bilene?)			
وَالشَّهَادَةِ Ve şehadet'i/aşikârı bilene	فَيُنَبِّئُكُمْ Sonra da size bildirecek (Neyi?)	بِمَا O şeyi ki	كُنْتُمْ Siz idiniz	تَعْمَلُونَ ۝٩٤ Yapıyorsunuz	سَيَحْلِفُونَ Yemin edecekler (Kime?)		
بِاللّٰهِ Allah'a (Kim için?)	لَكُمْ Sizin için (Ne vakit?)	اِذَا انْقَلَبْتُمْ Döndüğünüz vakit (Kime?)	اِلَيْهِمْ Onlara (Niçin yemin edecekler?)	لِتُعْرِضُوا Vazgeçesiniz diye (Kimden?)	عَنْهُمْ Onlardan	فَاَعْرِضُوا Artık yüzçevirin (Kimden?)	
عَنْهُمْ Onlardan	اِنَّهُمْ Muhakkak ki onlar (Nedir?)	رِجْسٌ Pisliktir	وَمَاْوٰيهُمْ Ve onların varacağı yer (Nedir?)	جَهَنَّمُ Cehennemdir (Nasıl?)	جَزَٓاءً Ceza olarak (Neye?)	بِمَا O şeye ki	كَانُوا Oldular (Ne oldular?)
يَكْسِبُونَ ۝٩٥ Kazanıyorlar	يَحْلِفُونَ Yemin ederler (Kim için?)	لَكُمْ Sizin için (Niçin?)	لِتَرْضَوْا Razı olmanız için (Kimden?)	عَنْهُمْ Onlardan	فَاِنْ تَرْضَوْا Eğer razı olursanız (Kimden?)		
عَنْهُمْ Onlardan	فَاِنَّ اللّٰهَ Şüphe yok ki Allah	لَا يَرْضٰى Razı olmaz (Kimden?)	عَنِ الْقَوْمِ O topluluktan ki	الْفَاسِقِينَ ۝٩٦ Fasıktırlar			
اَلْاَعْرَابُ Bedeviler (Nedir?)	اَشَدُّ Daha şiddetli/beterdir (Ne yönden?)	كُفْرًا Küfür yönünden (Daha?)	وَنِفَاقًا Ve nifak yönünden (Daha nedirler?)	وَاَجْدَرُ Ve daha yatkındırlar (Neye?)	اَلَّا يَعْلَمُوا Bilmemeye (Neyi?)		
حُدُودَ مَٓا اَنْزَلَ İndirdiğinin sınırlarını (Kimin indirdiğinin?)	اللّٰهُ Allah'ın (Kime?)	عَلٰى رَسُولِهِ Resulü'ne	وَاللّٰهُ Allah (Nedir?)	عَلِيمٌ Her şeyi bilendir	حَكِيمٌ ۝٩٧ Hikmet sahibidir		
وَمِنَ الْاَعْرَابِ Bedevilerden bazısı vardır	مَنْ O kimse ki	يَتَّخِذُ Ediniyor (Neyi?)	مَا O şeyi ki	يُنْفِقُ İnfak ediyor (İnfak ettiğini ne ediniyor?)	مَغْرَمًا Angarya (Daha?)	وَيَتَرَبَّصُ Ve bekliyor (Kime?)	بِكُمُ Size (Neyi?)
الدَّوَٓائِرَ Belaları	عَلَيْهِمْ Onlar üzerine olsun! (Ne?)	دَٓائِرَةُ السَّوْءِ O kötü bela	وَاللّٰهُ Allah (Nedir?)	سَمِيعٌ Her şeyi işitendir	عَلِيمٌ ۝٩٨ Her şeyi bilendir		
وَمِنَ الْاَعْرَابِ Bedevilerden bazıları da vardır	مَنْ O kimse ki	يُؤْمِنُ İman ediyor (Kime?)	بِاللّٰهِ Allah'a (Daha?)	وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ Ve ahiret gününe (Daha ne yapıyor?)	وَيَتَّخِذُ Ve ediniyor (Neyi?)	مَا O şeyi ki	
يُنْفِقُ İnfak ediyor (İnfağını ne ediniyor?)	قُرُبَاتٍ Yakınlıklar (Nerede?)	عِنْدَ اللّٰهِ Allah katında (Daha ne ediniyor?)	وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ Ve Resulün duaları	اَلَٓا Agah olun ki	اِنَّهَا O infak ettikleri (Nedir?)	قُرْبَةٌ Bir yakınlıktır (Kim için?)	
لَهُمْ Onlar için	سَيُدْخِلُهُمُ Girdirecektir onları (Kim?)	اللّٰهُ Allah (Nereye?)	فِي رَحْمَتِهِ Rahmetine	اِنَّ اللّٰهَ Muhakkak ki Allah (Nedir?)	غَفُورٌ Çok mağfiret edendir	رَحِيمٌ ۝٩٩ Çok merhamet edendir	

94. Yanlarına döndüğünüzde size özür beyan edecekler. De ki: "Özür beyan etmeyin, ihtimali yok, size inanmayacağız! Doğrusu Allah bize durumunuzdan birçok haberler verdi. Bundan böyle de Allah ve peygamberi yaptıklarınızı görecektir. Sonra hepiniz o görüneni ve görünmeyeni bilen (Allah'ın) huzuruna götürüleceksiniz. O zaman O, size neler yaptığınızı haber verecektir.

95. Yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerinden yüz çeviresiniz diye, Allah'a yemin edecekler. Siz de onlardan yüz çeviriniz, çünkü onlar pis şeylerdir. Kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de cehennemdir.

96. Siz kendilerinden razı olasınız diye, size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız da, kuşkusuz Allah, fasıklar sürüsünden razı olmaz.

97. Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha şiddetlidirler. Bununla beraber Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını bilmemeye daha layıktırlar. Allah alîmdir, hakîmdir.

98. Bedevilerden kimi de vardır ki, verdiğini angarya sayar ve sizin için zamanın türlü türlü belalarını gözetir. Kötü devir kendi başlarına olsun! Allah her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

99. Yine bedevilerden öyleleri vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Ve harcadığını Allah yanında yakınlıklara ve peygamberin dualarına vesile sayar. Gerçekten onlar kendileri için yakınlıklardır. İleride Allah, onları rahmeti içine koyacaktır, çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

100. Sabikûnun (öne geçenlerin) birincileri, muhacirler ve ensar ve ihsan ile onların ardınca gidenlerden Allah razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular. Ve onlara altlarından nehirler akan cennetler hazırladı ki, içlerinde sonsuza kadar kalacaklar. İşte büyük kurtuluş budur.

101. Hem çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var, hem de Medine halkından münafıklık üzerine idman yapanlar vardır. Sen onları bilemezsin, biz biliriz. Biz onları iki kere azaba uğratacağız. Sonra da büyük bir azaba itilecekler.

102. Diğer bir kısmı ise günahlarını itiraf ettiler ve iyi bir amel ile diğer bir kötüsünü karıştırdılar. Ola ki Allah tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah gafurdur, rahimdir.

103. Bunların mallarından bir sadaka al ki, onunla kendilerini hem temizler, hem de arındırırsın. Bir de haklarında dua ediver. Çünkü senin duan onların kalplerini yatıştırır. Allah işitendir, bilendir.

104. Bilmediler mi ki, şüphesiz Allah, O, kullarından tevbeyi kabul eder ve sadakaları alır. Ve gerçekten Allah tevbeleri çokça kabul edendir, rahmeti çok çok olan O'dur.

105. Ve de ki: "Çalışın! Çünkü yaptıklarınızı hem Allah görecek, hem peygamberi, hem mü'minler. Ve hepiniz mutlaka o görünmeyeni ve görüneni bilen Hakk'ın huzuruna götürüleceksiniz. O zaman O, size neler yaptığınızı haber verecek."

106. Diğer bir kısmı da Allah'ın emrine bırakılmışlardır, ya onlara azap eder veya tevbelerini kabul buyurur. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
Öne geçenler (Öyle öne geçenler ki) | İlkler (Kimlerden?) | Muhacirler'den (Daha?) | Ve Ensar'dan | Ve o kimseler ki | Onlara tabi oldu (Neyle?)

بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
İyilikle (İşte bunlar nedir?) | Razı olmuştur (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan (Daha?) | Ve onlar da razı olmuşlardır (Kimden?) | O'ndan | Ve hazırlamıştır (Kim için?) | Onlar için (Neyi?)

جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ
Cennetleri ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler (Onlar ne oldukları halde?) | Kalıcı oldukları halde | Orada | Ebedi olarak | İşte bu (Nedir?)

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ
Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük | Çevrenizdekiler içinden vardır (Kimlerden?) | Bedevilerden (Ne vardır?) | Münafıklar vardır

وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ
Ve Medinelilerden de | Direnenler vardır (Ne üzerine?) | Nifak üzerine | Sen bilmezsin onları | Ancak biz

نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ
Biliriz onları | Azap edeceğiz onlara | İki defa | Sonra da | Döndürülürler (Neye?) | Bir azaba ki | Pek büyük

﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
(Daha kim vardır?) Ve diğer [bedeviler] (Öyle diğerleri ki) | İtiraf ettiler (Neyi?) | Günahlarını | Karıştırdılar (Neyi?) | Salih ameli (Neyle?)

وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾
Diğer kötü ile | Umulur ki | Allah | Onların tövbelerini kabul eder | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
Al (Nereden?) | Onların mallarından (Ne al?) | Sadaka (Ne olduğun halde?) | Onları temizler olduğun halde (Daha?) | Ve onları arındırır olduğun halde (Neyle?) | O sadakayla (Daha ne yap?) | Ve dua et (Kime?)

عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا
Onlara | Muhakkak ki senin duan (Nedir?) | Bir sükunettir (Kim için?) | Onlar için | Allah (Nedir?) | Her şeyi işiten | Her şeyi bilendir | Bilmediler mi ki?

اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ
Muhakkak ki Allah | Ancak O | Kabul eder (Neyi?) | Tövbeyi (Kimden?) | Kullarından (Daha?) | Ve alır (Neyi?) | Sadakaları | Ve elbette Allah

هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
Ancak O | Tövbe kabul edicidir | Çok merhametli olandır | Ve de ki | Amel ediniz | Elbette görecektir (Kim?) | Allah (Neyi?) | Amelinizi (Daha kim görecektir?)

وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
Ve Resulü de (Daha kim?) | Ve müminler de [göreceklerdir] | Ve elbette döndürüleceksiniz | Gaybı bilene (Daha neyi bilene?) | Ve şehadeti de bilene

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ
O da bildirecektir size (Neyi?) | O şeyi ki | Siz daima oldunuz (Ne oldunuz?) | Yapıyorsunuz | Ve diğerleri de | Bırakılmışlardır (Neye?) | Allah'ın emrine

اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾
Ya azap eder onlara | Ya da | Onların tövbelerini kabul eder | Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir

وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
اتَّخَذُوا	Edindiler (Ne edindiler?)
مَسْجِدًا	Bir mescit (Niçin?)
ضِرَارًا	Zarar vermek için (Daha ne için?)
وَكُفْرًا	Ve küfr için (Daha?)
وَتَفْرِيقًا	Ve ayırmak için (Neyi?)
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ	Müminlerin arasını (Daha niçin?)
وَاِرْصَادًا	Ve gözlemek için (Kimi?)
لِمَنْ	O kimseyi ki
حَارَبَ	Savaş açtı (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a karşı (Daha kime?)
وَرَسُولَهُ	Ve Resulü'ne karşı (Ne vakit?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
وَلَيَحْلِفُنَّ	Ve yemin de edeceklerdir (Ne diye?)
اِنْ اَرَدْنَا	Biz istemedik
اِلَّا الْحُسْنٰى	Ancak güzellik [istedik]
وَاللّٰهُ	Allah
يَشْهَدُ	Şehadet eder ki
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar (Nedir?)
لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾	Elbette yalancıdırlar
لَا تَقُمْ	Namaz kılma (Nerede?)
فِيهِ	Orada
اَبَدًا	Ebedi olarak
لَمَسْجِدٌ	Bir Mescit ki
اُسِّسَ	Kuruldu (Ne üzerine?)
عَلَى التَّقْوٰى	Takva üzerine (Ne vakit?)
مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ	İlk günden beri (İşte bu mescit nedir?)
اَحَقُّ	Daha layıktır (Neye?)
اَنْ تَقُومَ	Namaz kılmana (Nerede?)
فِيهِ	İçerisinde
فِيهِ	Orada vardır (Kim?)
رِجَالٌ	Bir takım adamlar ki
يُحِبُّونَ	Severler (Neyi severler?)
اَنْ يَتَطَهَّرُوا	Çok temizlenmeyi
وَاللّٰهُ	Allah
يُحِبُّ	Sever (Kimi?)
الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾	Çok temizlenenleri
اَفَمَنْ	O kimse mi ki
اَسَّسَ	Kurdu (Neyi?)
بُنْيَانَهُ	Binasını (Ne üzere?)
عَلٰى تَقْوٰى	Korku üzere (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan (Daha ne üzerine?)
وَرِضْوَانٍ	Ve hoşnutluk üzerine
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır?
اَمْ	Yoksa
مَنْ	O kimse mi ki
اَسَّسَ	Kurdu (Neyi?)
بُنْيَانَهُ	Binasını (Ne üzerine?)
عَلٰى شَفَا جُرُفٍ	Altı oyulmuş bir yarın kenarı üzerine (Öyle yar ki)
هَارٍ	Yıkılmak üzere
فَانْهَارَ	Düşürmüştür (Neyi?)
بِهِ	O binayı (Nereye düşürmüştür?)
فِي نَارِ جَهَنَّمَ	Cehennem ateşine
وَاللّٰهُ	Allah
لَا يَهْدِي	Hidayet etmez (Kime?)
الْقَوْمَ	Bir kavme ki
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾	Zalimlerdir
لَا يَزَالُ	Süregelir (Ne?)
بُنْيَانُهُمُ	Onların binaları
الَّذِي	Öyle binaları ki
بَنَوْا	Kurdular (Ne olarak süregelir?)
رِيبَةً	Bir şüphe olarak (Nerede?)
فِي قُلُوبِهِمْ	Kalplerinde
اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ	Ancak parçalanmadıkça/ölmedikçe (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Onların kalpleri
وَاللّٰهُ	Allah
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾	Hikmet sahibidir
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
اشْتَرٰى	Satın aldı (Kimden?)
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	Müminlerden (Neyi?)
اَنْفُسَهُمْ	Canlarını (Daha neyi?)
وَاَمْوَالَهُمْ	Ve mallarını (Neye karşılık?)
بِاَنَّ لَهُمُ	Onlar için olmasına karşılık (Ne?)
الْجَنَّةَ	Cennet
يُقَاتِلُونَ	Savaşırlar (Nerede?)
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah yolunda
فَيَقْتُلُونَ	Öldürürler (Daha?)
وَيُقْتَلُونَ	Ve öldürülürler (Allah onlara nasıl vaat etti)
وَعْدًا	Vaat etmekle (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Kendisi üzerine (Nasıl bir vaat)
حَقًّا	Hak olan vaat (Nerede vaat etti?)
فِي التَّوْرٰيةِ	Tevrat'ta (Daha nerede?)
وَالْاِنْجِيلِ	Ve İncil'de (Daha?)
وَالْقُرْاٰنِ	Ve Kuran'da
وَمَنْ	Kimdir ki?
اَوْفٰى	Daha vefakar (Neye?)
بِعَهْدِهِ	Ahdine (Kimden daha vefakar?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah'tan
فَاسْتَبْشِرُوا	O halde seviniz (Neye?)
بِبَيْعِكُمُ	Alışverişinize
الَّذِي	Öyle alışveriş ki
بَايَعْتُمْ	Siz alışveriş yaptınız (Neyle?)
بِهِ	Onunla
وَذٰلِكَ	Ve işte bu
هُوَ	Asıl budur (Ne?)
الْفَوْزُ	Kurtuluş (Öyle kurtuluş ki)
الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾	Büyük olan

107. Bir de şunlar var ki, inadına zarar vermek, kâfirlik etmek, mü'minlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve peygamberine karşı savaş açan bir herife pusu yapıvermek için tuttular bir mescit yaptılar. Bununla beraber, "İyi niyetten başka bir maksadımız yoktu." diye yemin edecekler. Fakat Allah şahit ki, bunlar şeksiz şüphesiz yalancıdırlar.

108. Orada asla namaza durma! Ta ilk günden temeli takva üzerine kurulan mescit, içinde namaz kılmana elbette daha layık ve uygundur. Onun içerisinde öyle adamlar var ki, çok temizlenmeyi severler. Allah da çok temizlenenleri sever.

109. O halde binasını, Allah korkusu ve Allah rızası üzerine kurmuş olan mı daha hayırlıdır, yoksa binasını yıkılmak üzere olan bir uçurum kenarına kurup da onunla birlikte cehenneme yuvarlanan mı? Allah zalimler sürüsünü hidâyete erdirmez!

110. Onların kurmuş oldukları yapıları, kalpleri parçalanıncaya kadar kalplerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah alîmdir, hakîmdir.

111. Allah mü'minlerden canlarını ve mallarını, cennet muhakkak kendilerinin olması karşılığında satın aldı. Allah yolunda çarpışacaklar, öldürecekler ve öldürülecekler. (Bu), Tevrat'ta da, İncil'de de, Kur'an'da da kesin söz verdiği bir vaaddir. Allah'tan daha çok verdiği sözü yerine getirecek kim? O halde yaptığınız bu sözleşmeden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur.

112. O tevbe edenler, o ibadet edenler, o hamdedenler, o oruç tutanlar, o rukua varanlar, o secdeye kapananlar, o iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın koyduğu sınırları koruyanlar... Müjdele o bütün mü'minleri!

113. Ne peygambere, ne iman edenlere, akraba bile olsalar, cehennemlik oldukları onlara iyice belli olduktan sonra müşrikler için bağışlanma dilemek yoktur.

114. İbrahim'in babası hakkındaki bağışlanma dilemesi de sadece ona vermiş olduğu bir sözden dolayı idi. Böyle iken onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan yüz çevirdi. Gerçekten İbrahim, çok ince kalpli, çok halim idi.

115. Allah bir kavmi hidâyete erdirdikten sonra nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklamadıkça onları sapıklığa düşürme ihtimali yoktur. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir.

116. Muhakkak ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir de öldürür de. Ve size O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

117. Andolsun ki, Allah peygambere ve o güçlük saatinde ona uyan Muhacirlere ve Ensara yine lütfetti, içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın eğilecek gibi olmuşken, sonra tevbelerinin kabul edilmesi ile kendilerine ihsanda bulundu. Gerçekten O, onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ

Onlar tövbe edenlerdir | İbadet edenlerdir | Hamd edenlerdir | Oruç tutanlardır | Rüku edenlerdir

السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ

Secde edenlerdir | Emredenlerdir (Neyi?) | İyiliği (Daha?) | Ve nehyedenlerdir (Neden?)

عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Kötülükten | Ve koruyanlardır (Neyi?) | Allah'ın hududunu | Ve müjdele (Kimi?) | O müminleri

(١١٢) مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا

Layık olmadı (Kim için?) | Peygamber için (Daha?) | Ve o kimseler için ki | İman ettiler (Ne layık olmadı?) | İstiğfar etmeleri (Kim için?)

لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوٓا اُو۬لِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ

Müşrikler için | Onlar olsalar bile (Ne?) | Akrabaları (Ne vakit?) | O şeyden sonra ki | Açığa çıktı (Kim için?) | Onlar için

اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ (١١٣) وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ

Ki muhakkak onlar (Nedir?) | Ateş halkıdır | Ve değildi (Ne?) | İbrahim'in istiğfarı (Kim için olan?)

لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ

Babası için olan | Ancak bir vaatten dolayı idi (Öyle vaat ki) | Onu vaat etmişti (Kime?) | Babasına | Ne zaman ki ortaya çıktı (Kim için?)

لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُۜ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ (١١٤)

Onun için | Ki muhakkak o (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Allah'a | Uzaklaştı (Kimden?) | Ondan | Muhakkak ki İbrahim (Nedir?) | Çok yumuşak huylu | Halim biriydi

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ

Ve değildir (Kim?) | Allah (Ne değildir?) | Saptıracak (Kimi?) | Bir kavmi (Ne vakit?) | O vakitten sonra ki | Onlara hidayet etti | Açıklayıncaya kadar (Kime?)

لَهُمْ مَا يَتَّقُونَۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (١١٥) اِنَّ اللّٰهَ

Onlara (Neyi?) | Sakınacakları şeyi | Muhakkak ki Allah | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilendir | Muhakkak ki Allah

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يُحْيٖ وَيُمِيتُۜ وَمَا لَكُمْ

O'na aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü | Diriltir | Ve öldürür | Ve olmadı sizin için

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (١١٦) لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ

Allah'tan başka (Ne olmadı?) | Ne bir dost | Ne de bir yardımcı | Andolsun ki Tevbe kabulü ihsanında bulundu (Kim?) | Allah (Kime?)

عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ

Peygambere (Daha kime?) | Muhacirlere (Daha kime?) | Ensara | O kimseler ki onlar | O peygambere tabi oldular (Nerede?)

فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ

Güçlük anında (Ne vakit?) | O vakitten sonra ki | Az daha kayıyordu (Ne?) | Bir kısmının kalpleri (Kimden olan?)

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُ۫فٌ رَحِيمٌ (١١٧)

Onlardan | Sonra | Onların tevbelerini kabul buyurdu | Muhak-kak ki o | Onlara karşı (Nedir?) | Çok şefkatlidir | Çok merhametlidir

عَلَيْهِمُ	حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ	خُلِّفُواۜ	الَّذٖينَ	وَعَلَى الثَّلٰثَةِ	
Onlar üzerine (Ne?)	Nihayet dar gelmişti (Kim üzerine?)	[Tövbeleri] Geriye bırakıldı	Öyle üç kişi ki	(Daha kime tevbe kabulü ihsanında bulundu?) Ve üç kişiye de	
وَظَنُّٓوا	اَنْفُسُهُمْ	عَلَيْهِمْ	وَضَاقَتْ	بِمَا رَحُبَتْ	الْاَرْضُ
Ve anlamışlardı (Neyi?)	Canları (Daha ne olmuştu?)	Onlar üzerine (Ne?)	Ve dar gelmişti (Kim üzerine?)	Genişliğiyle beraber (Daha?)	Yeryüzü
لِيَتُوبُواۜ	عَلَيْهِمْ	ثُمَّ تَابَ	اِلَّٓا اِلَيْهِۜ	مِنَ اللّٰهِ	اَنْ لَا مَلْجَاَ
Tevbe etmeleri için	Onlara (Niçin?)	Sonra tevbe nasip etti (Kime?)	Ancak O'na sığınmak vardı	Allah'tan	Sığınacak yer olmadığını (Kimden sığınacak?)
اتَّقُوا	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	الرَّحٖيمُ ﴿١١٨﴾	التَّوَّابُ	هُوَ	اِنَّ اللّٰهَ
Korkun (Kimden?)	Ey iman edenler!	Çokça merhamet edendir	Tevbeleri çokça kabul edendir	O (Nedir?)	Muhakkak ki Allah
لِاَهْلِ الْمَدٖينَةِ	مَا كَانَ	مَعَ الصَّادِقٖينَ ﴿١١٩﴾	وَكُونُوا	اللّٰهَ	
Medineliler için (Daha kim için?)	Yakışmaz (Kim için?)	Sadık kullarla birlikte	Ve olun (Kimlerle birlikte?)	Allah'tan	
عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ	اَنْ يَتَخَلَّفُوا	مِنَ الْاَعْرَابِ	وَمَنْ حَوْلَهُمْ		
Allah'ın resulünden (Daha ne yakışmaz?)	Geri kalmaları (Kimden?)	Bedevilerden (Ne yakışmaz?)	Ve onların etrafındakiler için (Kimden?)		
لَا يُصٖيبُهُمْ	بِاَنَّهُمْ	ذٰلِكَ	عَنْ نَفْسِهٖۜ	بِاَنْفُسِهِمْ	وَلَا يَرْغَبُوا
Onlara isabet etmiyor (Ne?)	Onların olmaları sebebiyledir (Ne olmaları?)	İşte bu (Nedir?)	Onun canından [Peygamberin nefsinin çektiği sıkıntılardan]	Kendi canları sebebiyle (Neden yüz çevirmeleri?)	Ve yüz çevirmeleri de (Ne sebebiyle?)
مَوْطِئًا	وَلَا يَطَؤُنَ	فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ	وَلَا مَخْمَصَةٌ	وَلَا نَصَبٌ	ظَمَاٌ
Çiğnemekle (Öyle çiğnemekle ki)	Ve çiğnemeleri sebebiyledir (Nasıl?)	Allah yolunda (Daha ne sebebiyledir?)	Ve bir açlık (Bunlar nerede isabet etmiyor?)	Ve bir yorgunluk (Daha?)	Susuzluk (Daha?)
لَهُمْ	اِلَّا كُتِبَ	نَيْلًا	مِنْ عَدُوٍّ	وَلَا يَنَالُونَ	الْكُفَّارَ / يَغٖيظُ
Onlar için (Ne sebebiyle?)	Ancak yazılır (Kim için?)	Bir başarı	Düşmandan (Ne elde etmezler?)	Ve elde etmemeleri sebebiyledir (Kimden?)	Kafirleri (Daha ne sebebiyledir?) / [O çiğnemek] Kızdırır (Kimi?)
اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَۙ	لَا يُضٖيعُ	اِنَّ اللّٰهَ	صَالِحٌۜ	عَمَلٌ	بِهٖ
İyilik yapanların mükafatını	Zayi etmez (Neyi?)	Muhakkak ki Allah	Salih	Bir amel ki	Bu başarı sebebiyle (Ne yazılır?)
وَلَا يَقْطَعُونَ	وَلَا كَبٖيرَةً	صَغٖيرَةً	نَفَقَةً	وَلَا يُنْفِقُونَ ﴿١٢٠﴾	
Ve aşmazlar (Neyi?)	Ne de büyük (Daha?)	[Ne] küçük	Bir nafaka ki	Ve infak etmezler (Neyi?)	
كَانُوا	اَحْسَنَ مَا	اللّٰهُ	لِيَجْزِيَهُمُ	لَهُمْ	اِلَّا كُتِبَ / وَادِيًا
Onlar sürekli idiler (Ne idiler?)	O şeyin en güzelini ki	Allah (Neyi vermesi için?)	Onlara karşılığını vermesi için (Kim?)	Onlara (Niçin?)	Ancak yazılır (Kime?) / Bir vadiyi
فَلَوْلَا نَفَرَ	كَٓافَّةًۜ	لِيَنْفِرُوا	الْمُؤْمِنُونَ	وَمَا كَانَ	يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾
Çıkmalı değil miydi? (Kimden?)	Top yekun	Sefere çıkmaları [doğru] olmaz (Ne olarak?)	Müminler (Ne olmaz?)	Olmaz	Yapıyorlar
فِى الدّٖينِ	لِيَتَفَقَّهُوا	طَٓائِفَةٌ	مِنْهُمْ	مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ	
Dinde (Daha ne için?)	Fakih olmak için (Nerede?)	Bir grup (Niçin?)	Onlardan olan (Kim çıkmalı değil miydi?)	Her fırkadan (Kimden olan?)	
يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾	لَعَلَّهُمْ	اِلَيْهِمْ	اِذَا رَجَعُوا	قَوْمَهُمْ	وَلِيُنْذِرُوا
Sakınırlar	Ta ki onlar	Onlara	Döndükleri vakit (Kime?)	Kavimlerini (Ne vakit?)	Ve uyarmaları için (Kimi?)

118. Geri bırakılmış o üç kişiye de... Nihâyet o derece bunalmışlardı ki, yeryüzü bütün genişliğiyle başlarına dar geldi, vicdanları da kendilerini sıktı ve Allah'tan yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anladılar. Evet, tam o zaman, o tevbe edenler arasına dönmeleri için Allah tevbelerini kabul ederek tekrar ihsanda bulundu. Şüphesiz ki Allah, O'dur öyle tevbeleri çokça kabul eden, öyle çok merhamet eden...

119. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun!

120. Ne Medine halkının, ne de etrafındaki bedevilerin Allah'ın peygamberinden geri kalmaları ve onun nefsinde ne yaptığına bakmayıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yaraşmaz. Çünkü onların, Allah yolunda ne bir susuzluk, ne bir yorgunluk, ne bir açlık çekmeleri ve ne kâfirleri kızdıracak bir yeri çiğnemeleri, ne de düşmana karşı bir başarı elde etmeleri olmaz ki, karşılığında kendileri için kesin bir salih amel yazılmış bulunmasın. Çünkü Allah, güzel iş yapanların ecrini zayi etmez.

121. Ve küçük, büyük bir harcama yapmazlar ve bir vadi geçmezler ki, yaptıklarının daha güzeliyle Allah kendilerini mükâfatlandırmak için, (yaptıkları) hesaplarına yazılmış olmasın

122. Bununla beraber mü'minlerin hepsi birden toplanıp seferber olacak değillerdir. Fakat her topluluktan bir grup toplansa da, dinde fıkıh tahsil etseler ve döndükleri zaman kavimlerini uyarsalar, umulur ki sakınırlar.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ يَلُونَكُمْ
Ey iman edenler! | Savaşın (Kimle?) | O kimselerle ki | Sizin yakınınızda oluyor (Onlar ne oldukları halde?)

مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا ف۪يكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
Kafirlerden | Ve bulsunlar (Nerede?) | Sizde (Ne bulsunlar?) | Sertlik | Ve bilin ki | Muhakkak ki Allah (Nedir?)

مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ
Muttakilerle birliktedir | Ve indirildiğinde (Ne?) | Bir sure | Onlardan vardır | O kimse ki | Diyor

اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِه۪ٓ ا۪يمَاناًۚ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ
Sizden hanginizi | Kendisini arttırdı (Ne?) | Bu ayet (Ne yönden?) | İman yönünden | Ama o kimselere gelince ki | İman ettiler | Onları artırmıştır (Ne yönden?)

ا۪يمَاناً وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ
İman yönünden | Ve onlar | Müjdelenirler | Ve o kimselere gelince ki | Onların kalplerinde vardır (Ne?)

مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْساً اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ
Hastalık | Onları da artırdı (Ne yönden?) | Pisliklerine pislik yönünden | Ve öldüler | Halbuki onlar (Nedirler?)

كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ ف۪ي كُلِّ عَامٍ
Kafirlerdir | Görmezler mi ki | Muhakkak ki onlar | Fitneye tutuluyorlar (Ne vakit?) | Her sene

مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾
Bir kere | Ya da | İki kere | Sonra da | Tevbe etmiyorlar | Ve onlar olmuyor (Ne olmuyor?) | Düşünüp ibret alıyorlar

وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۜ
Ve indirildiğinde (Ne?) | Bir sure | Bakar (Kim?) | Onların bazısı (Kime?) | Bazısına

هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ
Sizi görüyor mu? (Kim?) | Bir kimse | Sonra da | Sıvışıp giderler | Çevirmiştir (Kim?) | Allah (Neyi?) | Onların kalplerini (Ne sebebiyle?)

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
Onların olmaları sebebiyle (Ne?) | Bir kavim ki | Anlamıyorlar | Andolsun ki size geldi (Kim?) | Bir resul ki | Kendi içinizden (Öyle Resul ki)

عَز۪يزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَر۪يصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِن۪ينَ
Ağırdır (Kimin üzerine?) | Onun üzerine (Ne?) | Sizin sıkıntıya düşmeniz (Yine öyle Resul ki) | Düşkündür (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize | Müminlere de (Nedir?)

رَؤُفٌ رَح۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُۘ لَٓا اِلٰهَ
Çok şefkatlidir | Çok merhametlidir | Eğer yüz çevirirlerse | Artık de ki | Yeter bana (Kim yeter?) | Allah | Hiçbir ilah yoktur

اِلَّا هُوَۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٢٩﴾
Ancak O [vardır] | Yalnız O'na | Ben tevekkül ettim | Ve O (Nedir?) | Arşın Rabbi'dir (Öyle arş ki) | Pek büyük

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ يُونُسَ آيَاتُهَا ١٠٩

123. Ey o bütün iman edenler! Kâfirlerin size yakın olanlarıyla çarpışın, onlar sizde sert bir kuvvet olduğunu görsünler. Ve bilin ki, Allah korunanlarla beraberdir.

124. Bir sure indirildiğinde, içlerinden biri çıkar: "Bu hanginizin imanını artırdı bakalım?" der. Evet, imanı olanların imanını artırmıştır ve onlar müjdelenip duruyorlar.

125. Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da küfürlerine küfür katmıştır ve kâfir olarak ölüp gitmişlerdir.

126. Her yıl bir veya iki kere (çeşitli belalarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da tevbe etmezler, ibret almazlar.

127. Bir sure indirildiğinde: "Sizi birisi görüyor mu?" diye birbirlerine göz ederler. Sonra da sıvışır giderler. Allah kalplerini burkmuştur. Çünkü bunlar anlamayı istemez kimselerdir.

128. Andolsun ki, size kendinizden gâyet izzetli bir peygamber geldi, zorlanmanız ona ağır geliyor, üstünüze hırs ile titriyor, mü'minlere karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

129. Eğer aldırmazlarsa de ki: "Bana Allah yetişir! O'ndan başka ilah yoktur! Ben O'na dayanmaktayım ve O, o büyük Arş'ın sahibidir!"

الرَّحِيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

عَجَبًا	لِلنَّاسِ	اَكَانَ	١ الْحَكِيمِ	اٰيَاتُ الْكِتَابِ	تِلْكَ	الٓرٰ
Şaşılacak bir şey (O şaşılacak şey ne oldu?)	İnsanlar için olduğu halde (Ne oldu mu?)	Oldu mu ki? (Kim için olduğu halde oldu mu?)	Hikmetli	Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki)	İşte bu (Nedir?)	Elif, Lâm, Râ

الَّذِينَ	وَبَشِّرِ	النَّاسَ	اَنْذِرِ	اَنْ	مِنْهُمْ	اِلٰى رَجُلٍ	اَنْ اَوْحَيْنَا
O kimseleri ki	Ve müjdele (Kimi?)	İnsanları	Korkut (Kimi korkut?)	Şöyle ki	Onlardan (Nasıl vahyetmemiz?)	Bir adama (Öyle adam ki)	Bizim vahy etmemiz (Kime?)

اِنَّ هٰذَا	الْكَافِرُونَ	قَالَ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	قَدَمَ صِدْقٍ	لَهُمْ	اَنَّ	اٰمَنُوا
Muhakkak ki bu (Nedir?)	Kafirler (Ne dediler?)	Dedi (Kim?)	Rableri katında	Güzel ecir (Nerede?)	Onlar için vardır (Ne?)	Şüphesiz ki	İman ettiler (Ne diye müjdele?)

السَّمٰوَاتِ	خَلَقَ	الَّذٖى	اللّٰهُ	٢ اِنَّ رَبَّكُمُ	مُبِينٌ	لَسَاحِرٌ
Gökleri (Daha?)	Yarattı (Neyi yarattı?)	Öyle Allah ki	Allah'tır	Muhakkak ki sizin Rabbi'niz (Kimdir?)	Apaçık	Bir sihirbazdır (Öyle ki)

الْاَمْرَ	يُدَبِّرُ	عَلَى الْعَرْشِ	اسْتَوٰى	ثُمَّ	فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ	وَالْاَرْضَ
İşleri	İdare ediyor olduğu halde (Neyi?)	Arşa (Allah ne olduğu halde istiva etti?)	İstiva etti (Neye?)	Sonra da	Altı günde	Ve yeri (Ne kadar sürede?)

فَاعْبُدُوهُ	رَبُّكُمْ	اللّٰهُ	ذٰلِكُمُ	اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهٖ	مَا مِنْ شَفِيعٍ
Öyleyse ona ibadet edin	Sizin Rabbiniz	Allah'tır (Öyle Allah ki)	İşte bu (Kimdir?)	Ancak onun izninden sonra vardır	Hiçbir şefaatçi yoktur

وَعْدَ اللّٰهِ	جَمِيعًا	مَرْجِعُكُمْ	اِلَيْهِ	٣ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ
Allah'ın vaadi olarak (Allah'ın bu vaadi hak oldu, nasıl?)	Hepinizin (Size bunu vaat etti, Nasıl?)	Sizin dönüşünüz	Ancak O'nadır (Ne?)	Hâlâ düşünmez misiniz?

اٰمَنُوا	الَّذِينَ	لِيَجْزِيَ	ثُمَّ يُعِيدُهُ	الْخَلْقَ	يَبْدَؤُا	اِنَّهُ	حَقًّا
İman ettiler (Daha?)	O kimselere ki	Karşılık versin diye (Kime?)	Sonra da onu iade eder (Niçin?)	Yarattıklarını	İlk olarak var eder (Neyi?)	Muhakkak ki O	Hak olarak

شَرَابٌ	لَهُمْ	كَفَرُوا	وَالَّذِينَ	بِالْقِسْطِ	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا
İçecek (Neden?)	Onlar için vardır (Ne?)	Kafir oldular	Ve o kimseler ki	Adaletle	Salih amelleri (Neyle karşılık vermek için?)	Ve işlediler (Neyi işlediler?)

جَعَلَ	الَّذٖى	هُوَ	٤ يَكْفُرُونَ	بِمَا كَانُوا	اَلٖيمٌ	وَعَذَابٌ	مِنْ حَمٖيمٍ
Yaptı (Neyi?)	Öyledir ki	O [Allah] (Nedir?)	İnkar ediyorlar	Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	Elem veren (Ne sebebiyle?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Kaynar sudan (Daha ne vardır?)

لِتَعْلَمُوا	مَنَازِلَ	وَقَدَّرَهُ	نُورًا	وَالْقَمَرَ	ضِيَاءً	الشَّمْسَ
Bilesiniz diye (Neyi?)	Menziller (Niçin?)	Ve ona [aya] belirledi (Ne belirledi?)	Bir nur	Ve ayı da [yaptı] (Ne yaptı?)	Bir ışık	Güneşi (Ne yaptı?)

يُفَصِّلُ	اِلَّا بِالْحَقِّ	ذٰلِكَ	اللّٰهُ	مَا خَلَقَ	وَالْحِسَابَ	عَدَدَ السِّنٖينَ
Tek tek açıklar (Neyi?)	Ancak hak ile [yarattı]	Bunu	Allah (Neyi?)	Yaratmadı (Kim?)	Ve hesabı	Senelerin sayısını (Daha neyi ?)

وَالنَّهَارِ	اِنَّ فِى اخْتِلَافِ الَّيْلِ	٥ يَعْلَمُونَ	لِقَوْمٍ	الْاٰيَاتِ
Ve gündüzün de (Daha nerede vardır?)	Muhakkak ki gecenin değişmesinde vardır (Daha neyin değişmesinde?)	Bilirler	Bir kavim için ki	Ayetleri (Kim için?)

٦ يَتَّقُونَ	لِقَوْمٍ	لَاٰيَاتٍ	وَالْاَرْضِ	فِى السَّمٰوَاتِ	اللّٰهُ	خَلَقَ	وَمَا
Sakınırlar	Bir kavim için ki	Elbette ayetler vardır (Kim için?)	Yeryüzünde (Bunlarda ne vardır?)	Göklerde (Daha nerede yarattı?)	Allah (Nerede yarattı?)	Yarattı (Kim?)	O şeyde ki

YÛNUS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
109 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Ra. İşte bunlar, o hikmetli kitabın âyetleridir.

2. İnsanlar için, içlerinden bir adama: "Bütün insanları uyar ve iman edenleri müjdele. Kendileri için Rablerinin katında güzel bir ecir var!" diye vahyedişimiz hiç duyulmadık bir şey mi oldu? Kâfirler: "Kesinlikle bu bir sihirbazdır!" dediler.

3. Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş üzerine istiva etti (hâkimiyeti altına aldı), işi idare ediyor. Hiç şefaatçi yok, ancak O'nun izninden sonra. İşte Rabbiniz bu vasıfların sahibi olan Allah'tır! O halde O'na ibadet ediniz! Artık düşünmez misiniz?

4. Dönüşünüz hep O'nadır! Allah'ın vaadi haktır. Çünkü O, yaratmaya başlar, sonra iman edip iyi iyi işler yapan kimseleri, adaletle karşılık vermek için geri çevirecektir. Küfredenlere ise inkârda bulunmaları yüzünden kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

5. Güneşi bir ziya, ayı bir nur yapan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona (aya) bir takım menziller takdir eden O'dur. Allah bunu ancak gerçek hikmet ile yarattı. Bilecek bir kavim için âyetlerini iyice açıklıyor.

6. Elbette gece ile gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde sakınan bir kavim için elbette bir çok âyetler vardır.

7. Onlar ki, bize kavuşmayı arzu (veya ümit) etmezler ve dünya hayatına razı olup onunla tatmin olmuşlardır ve onlar ki, bizim âyetlerimizden gafildirler.

8. İşte bunların kazandıkları sebebiyle varacakları yer ateştir!

9. Ama iman edip güzel güzel işler yapan kimseleri, onların Rabbi kendilerini imanları sebebiyle hidâyete erdirir. Naim cennetlerinde onların altlarından ırmaklar akar.

10. Orada duaları: "Subhaneke Allahumme"; (Münezzehsin her türlü eksikliklerden Allah'ım!); sağlık dilekleri: "Selam!" ; dualarının sonu da gerçekten: "Elhamdulillahi rabbilalemîn"dir. (Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun!)

11. Eğer Allah insanlara şerri, hayra ulaşmak için acele ettikleri gibi, çabuklaştırsaydı, ecelleri bitirilmiş olurdu. Fakat bize kavuşmayı arzu etmeyenleri bırakırız, azgınlıkları içinde körü körüne giderler.

12. İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan yatarken gerek otururken, gerek dikilirken, bize dua eder durur. Derken kendisinden sıkıntısını açıverdik mi sanki kendisine dokunan o sıkıntı için bize yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o müsriflere yaptıkları işler, böyle süslü gösterilmektedir.

13. Andolsun ki, biz sizden önceki çağların nesillerini, kendilerine peygamberleri açık deliller ile geldikleri halde, zulmettikleri ve iman etme ihtimalleri kalmadığı zaman helak ettik. İşte suçlu kavimleri biz böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler yaptık ki, bakalım nasıl ameller işleyeceksiniz.

إِنَّ الَّذِينَ	لَا يَرْجُونَ	لِقَاءَنَا	وَرَضُوا	بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Muhakkak o kimseler ki	Ummuyorlar (Neyi?)	Bizimle karşılaşmayı (Ne halde bırakırız?)	Ve razı oldular (Neye?)	Dünya hayatına (Daha?)

وَاطْمَاَنُّوا	بِهَا	وَالَّذِينَ	هُمْ	عَنْ اٰيَاتِنَا	غَافِلُونَ ﴿٧﴾	اُولٰئِكَ
Ve tatmin oldular (Neyle?)	O dünya hayatıyla (Daha?)	Ve o kimseler ki	Onlar	Bizim ayetlerimizden (Nedirler?)	Gafillerdir	İşte onlar

مَاْوٰيهُمُ	النَّارُ	بِمَا كَانُوا	يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾	اِنَّ الَّذِينَ	اٰمَنُوا
Onların varacakları yer (Nedir?)	Ateştir (Ne sebebiyle?)	Olmaları sebebiyle (Ne olmaları?)	Kazanıyorlar	Muhakkak o kimseler ki	İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	يَهْدِيهِمْ	رَبُّهُمْ	بِاِيمَانِهِمْ	تَجْرِي
Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri	Onlara hidayet eder (Kim?)	Onların Rabbi (Ne sebebiyle?)	İmanları sebebiyle	Akar (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهِمُ	الْاَنْهَارُ	فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾	دَعْوٰيهُمْ	فِيهَا
Onların altından (Ne?)	Nehirler (Nerede?)	Naim cennetlerinde	Onların duaları (Neredeki duaları?)	Cennetteki (Nedir?)

سُبْحَانَكَ	اللّٰهُمَّ	وَتَحِيَّتُهُمْ	فِيهَا	سَلَامٌ	وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ	اَنِ
Tenzih ederiz seni bütün noksanlıklardan	Ey Allah'ım!	Ve dirlik temennileri de (Nerede olan?)	Cennette (Nedir?)	Selamdır	Ve onların dualarının sonu da	Şudur ki

الْحَمْدُ	لِلّٰهِ	رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾	وَلَوْ يُعَجِّلُ	اللّٰهُ	لِلنَّاسِ	الشَّرَّ
Bütün hamdler (Kim içindir?)	Allah içindir (Öyle Allah ki)	Alemlerin rabbi olan	Şayet çabuklaştırsaydı (Kim?)	Allah (Kime?)	İnsanlara (Neyi?)	Şerri (Ne gibi?)

اسْتِعْجَالَهُمْ	بِالْخَيْرِ	لَقُضِيَ	اِلَيْهِمْ	اَجَلُهُمْ	فَنَذَرُ	الَّذِينَ
Onların acele istemeleri gibi (Neyi?)	Hayrı	Elbette bitirilmiş olurdu (Kime?)	Onlara (Ne bitirilmiş olurdu?)	Onların ecelleri	Bırakırız (Kimi?)	O kimseleri ki

لَا يَرْجُونَ	لِقَاءَنَا	فِي طُغْيَانِهِمْ	يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾	وَاِذَا مَسَّ	الْاِنْسَانَ
Ummuyorlar (Neyi?)	Bizimle karşılaşmayı	Azgınlıkları içerisinde	Körü körüne giderler	Ve dokunduğunda (Kime?)	İnsana (Ne dokunduğunda?)

الضُّرُّ	دَعَانَا	لِجَنْبِهِ	اَوْ قَاعِدًا	اَوْ قَائِمًا	فَلَمَّا كَشَفْنَا
Bir zarar	Bize dua eder (Nasıl?)	Yanı üzere olduğu halde	Ya da oturarak	Ya da ayakta	Ama ne zaman ki biz gideririz (Kimden?)

عَنْهُ	ضُرَّهُ	مَرَّ	كَاَنْ	لَمْ يَدْعُنَا	اِلٰى ضُرٍّ	مَسَّهُ	كَذٰلِكَ	زُيِّنَ
Ondan (Neyi?)	Zararını	Dönüp gider	Sanki	Bize dua etmemiş gibi (Neye dair?)	O zarara dair ki	Ona dokundu	İşte böylece	Süslendi (Kim için?)

لِلْمُسْرِفِينَ	مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾	وَلَقَدْ	اَهْلَكْنَا	الْقُرُونَ
Müsrifler için (Ne süslendi?)	O şey ki	Onlar idiler	Yapıyor idiler	Ve andolsun ki, elbette	Biz helak ettik (Kimi?)	Nesilleri (Öyle nesiller ki)

مِنْ قَبْلِكُمْ	لَمَّا ظَلَمُوا	وَجَاءَتْهُمْ	رُسُلُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	وَمَا كَانُوا
Sizden önceki (Ne vakit helak ettik?)	Zulmettikleri vakit	Halbuki onlara getirmişti (Kim?)	Onların peygamberleri (Neyi?)	Açık delilleri (Daha ne vakit helak ettik?)	Ve olmadıkları vakit (Ne olmadıkları?)

لِيُؤْمِنُوا	كَذٰلِكَ	نَجْزِي	الْقَوْمَ	الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾	ثُمَّ	جَعَلْنَاكُمْ
İman eder olmadıkları vakit	İşte böyle	Cezalandırırız (Kimi?)	Bir kavmi ki	Günahkardırlar	Sonra	Sizi kıldık (Ne kıldık?)

خَلَائِفَ	فِي الْاَرْضِ	مِنْ بَعْدِهِمْ	لِنَنْظُرَ	كَيْفَ	تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
Halifeler (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne zaman?)	Onlardan sonra (Niçin?)	Bakalım diye	Nasıl	Amel ediyorsunuz

لَا يَرْجُونَ	الَّذِينَ	قَالَ	بَيِّنَاتٍ	اٰيَاتُنَا	عَلَيْهِمْ	وَاِذَا تُتْلٰى
Ummuyorlar (Neyi?)	O kimseler ki	Dedi (Kim?)	Apaçık oldukları halde	Bizim ayetlerimiz (O ayetler ne olduğu halde?)	Onlara (Ne?)	Ve okunduğunda (Kime?)

لِى	مَا يَكُونُ	قُلْ	اَوْ بَدِّلْهُ	غَيْرِ هٰذَا	بِقُرْاٰنٍ	ائْتِ	لِقَاۤءَنَا
Benim için (Ne olmaz?)	Olmaz (Kim için?)	De ki	Ya da değiştir onu	Bundan başka	Bir Kuranı ki	Getir (Neyi?)	Bizimle karşılaşmayı (Ne dediler?)

يُوحٰى	اِلَّا مَا	اِنْ اَتَّبِعُ	مِنْ تِلْقَاۤئِ نَفْسِى	اَنْ اُبَدِّلَهُ
Vahyolunuyor (Kime?)	Ancak o şeye [uyarım] ki	Ben uymam	Kendi tarafımdan	Onu değiştirmem

عَظِيمٍ	عَذَابَ يَوْمٍ	رَبِّى	اِنْ عَصَيْتُ	اَخَافُ	اِنِّى	اِلَىَّ
Büyüktür	Bir günün azabından ki	Rabbime (Neden korkarım?)	Şayet asi olursam (Kime?)	Korkarım	Muhakkak ki ben	Bana

بِهِ	وَلَا اَدْرٰيكُمْ	عَلَيْكُمْ	مَا تَلَوْتُهُ	اللّٰهُ	لَوْ شَاۤءَ	قُلْ ﴿١٥﴾
Onu	Ve size bildirmezdi (Neyi?)	Size (Daha?)	Onu okumazdım (Kime?)	Allah	Şayet dileseydi (Kim?)	De ki

فَمَنْ	اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾	مِنْ قَبْلِهِ	عُمُرًا	فِيكُمْ	فَقَدْ لَبِثْتُ
Kim!	Hala akıl etmiyor musunuz?	Bundan önce	Bir ömür (Ne zaman?)	Aranızda (Ne kadar?)	Muhakkak ki ben kaldım (Nerede?)

بِاٰيَاتِهِ	كَذَّبَ	اَوْ	كَذِبًا	عَلَى اللّٰهِ	افْتَرٰى	مِمَّنِ	اَظْلَمُ
Onun ayetlerini	Yalanladı (Neyi?)	Ya da	Bir yalanı	Allah'a (Neyi?)	İftira attı (Kime?)	O kimseden ki	Daha zalimdir (Kimden?)

مَا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَيَعْبُدُونَ ﴿١٧﴾	الْمُجْرِمُونَ	لَا يُفْلِحُ	اِنَّهُ
O şeye ki	Allah'tan başka olduğu halde (Neye?)	Ve ibadet ediyorlar (Ne olduğu halde?)	Günahkarlar	Kurtuluşa ermez (Kim?)	Muhakkak durum şu ki

شُفَعَاۤؤُنَا	هٰۤؤُلَاۤءِ	وَيَقُولُونَ	وَلَا يَنْفَعُهُمْ	لَا يَضُرُّهُمْ
Bizim şefaatçilerimizdir (Nerede?)	İşte bunlar (Nedir?)	Ve derler	Ve onlara fayda da vermez	Onlara zarar vermez

فِى السَّمٰوَاتِ	لَا يَعْلَمُ	بِمَا	اللّٰهَ	اَتُنَبِّؤُنَ	قُلْ	عِنْدَ اللّٰهِ
Ne gökler de	O bilmiyor (Nerede?)	O şeyi ki	Allah'a (Neyi?)	Yoksa siz bildiriyor musunuz? (Kime?)	De ki	Allah katında

﴿١٨﴾ يُشْرِكُونَ	عَمَّا	وَتَعَالٰى	سُبْحَانَهُ	وَلَا فِى الْاَرْضِ
Ortak koşuyorsunuz	O şeyden ki	Ve yücedir (Neden?)	O münezzehtir	Ve ne de yeryüzünde

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ	فَاخْتَلَفُوا	اِلَّا اُمَّةً وَاحِدَةً	النَّاسُ	وَمَا كَانَ
Şayet o kelime olmasaydı (Öyle kelime ki)	Sonra ihtilafa düştüler	Ancak tek ümmetti	İnsanlar	Ve değildi (Kim?)

يَخْتَلِفُونَ	فِيهِ	فِيمَا	بَيْنَهُمْ	لَقُضِىَ	مِنْ رَبِّكَ	سَبَقَتْ
İhtilafa düşüyorlar	O şeyde	O şeyde ki	Aralarında (Ne konuda?)	Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)	Rabbin tarafından	Geçti (Kim tarafından?)

فَقُلْ	مِنْ رَبِّهِ	اٰيَةٌ	عَلَيْهِ	اُنْزِلَ	لَوْلَا	وَيَقُولُونَ ﴿١٩﴾
De ki	Rabbinden	Bir mucize (Kimden?)	Onun üzerine (Ne?)	İndirilseydi (Kim üzerine?)	Keşke	Ve derler

﴿٢٠﴾ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ	مَعَكُمْ	اِنِّى	فَانْتَظِرُوا	لِلّٰهِ	اِنَّمَا الْغَيْبُ
Bekleyenlerdenim	Sizinle birlikte (Neyim?)	Elbette ben de	Artık bekleyin	Allah'a aittir	Gayb ancak (Kime aittir?)

15. Böyle iken âyetlerimiz birer açık delil olarak karşılarında okunduğu zaman bize kavuşmayı arzu etmeyenler: "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir!" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir! Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Ben Rabbime isyan edersem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım."

16. De ki: "Eğer Allah dileseydi ben onu size okumazdım, hiçbir şekilde de size onu bildirmezdi. Bilirsiniz ki, ben sizin içinizde bundan önce bir ömür boyu durdum. Artık bir kere olsun aklınıza müracaat etmez misiniz?"

17. Artık Allah'a bir yalanı iftira eden veya O'nun âyetlerine yalan diyenden daha zalim kim olabilir? Şüphe yok ki, suçlular kurtuluşa eremez.

18. Allah'ı bırakıyorlar da kendilerine ne zarar, ne de fayda vermeyecek şeylere tapıyorlar ve: "Ha, onlar bizim Allah yanında şefaatçilerimiz!" diyorlar. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber verecek-siniz?" Hâşâ! O, onların isnad ettikleri ortaklardan münezzeh, yüksek çok yüksektir.

19. İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden ezelde geçmiş bir kelime (hüküm) olmasaydı, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında şimdiye kadar aralarında hüküm verilmiş bitmişti.

20. Bir de: "Ona Rabbinden bambaşka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. Sen de de ki: "Gayb ancak Allah'a aittir! Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

21. İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra, bir rahmet tattırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında derhal bir hileleri vardır. De ki: "Allah'ın hilesi daha çabuktur!" Haberiniz olsun: elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar!

22. O, odur ki, sizleri karada ve denizde gezdirtir. Hatta gemilerde bulunduğunuz ve içindekileri alıp hoş bir hava ile akıp gittikleri ve tam onunla sevindikleri sırada ona şiddetli bir fırtına gelir çatar. Ve her yerden onlara dalga gelmeye başlar. Ve tamamen kuşatılıp bittiklerini sanırlar. O zaman dini Allah'a halis kılarak dua ederler. Ve: " Söz veriyoruz ki, derler, eğer bizi bundan kurtarırsan şeksiz şüphesiz şükreden kullarından oluruz!"

23. Derken, onları ne zaman ki kurtarır, çıkar çıkmaz yeryüzünde haksız olarak azgınlığa başlarlar. Ey insanlar! Bu azgınlığınız sadece kendi aleyhinizedir. O alçak hayatın biraz zevkini sürersiniz, sonra döner bize gelirsiniz. Biz de bütün yaptıklarınızı size haber veririz.

24. O dünya hayatının misali ancak bir su gibidir, biz onu gökten indirmişiz. Derken onunla yeryüzünün otu, insan ve hayvan yiyeceği birbirine girmiştir. Sonunda yeryüzü bütün süsünü takınıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kendilerini güçlü sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün ona emrimiz gelivermiş, bir anda ona öyle bir tırpan atıvermiştir ki, sanki dün hiçbir şenlik yokmuş gibi olmuştur. İşte düşünecek bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

25. Allah barış yurduna çağırıyor ve dilediğini bir doğru yola eriştiriyor.

وَاِذَٓا اَذَقْنَا	النَّاسَ	رَحْمَةً	مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ	مَسَّتْهُمْ	اِذَا لَهُمْ	مَكْرٌ
Ve tattırdığımızda (Kime?)	İnsanlara (Neyi?)	Bir rahmeti (Neden sonra?)	Bir sıkıntıdan sonra (Öyle sıkıntı ki)	Onlara dokunmuş olan	Derhal onlar için vardır (Ne?)	Bir hile/tuzak (Nerede?)

فٖٓى اٰيَاتِنَاۜ	قُلِ	اللّٰهُ	اَسْرَعُ	مَكْرًاۜ	اِنَّ رُسُلَنَا	يَكْتُبُونَ	مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾
Ayetlerimiz hakkında	De ki	Allah (Nedir?)	Daha hızlıdır (Ne yönden?)	Tuzak yönünden	Muhakkak ki bizim elçilerimiz	Yazarlar (Neyi?)	Kurduğunuz tuzakları

هُوَ	الَّذٖى	يُسَيِّرُكُمْ	فِى الْبَرِّ	وَالْبَحْرِۜ	حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ	فِى الْفُلْكِۚ
O (Nedir?)	O zattır ki	Yürütür sizi (Nerede?)	Karada (Daha nerede?)	Ve denizde	Hatta siz olduğunuzda (Nerede?)	Gemilerde (Daha?)

وَجَرَيْنَ	بِهِمْ	بِرٖيحٍ	طَيِّبَةٍ	وَفَرِحُوا	بِهَا	جَٓاءَتْهَا	رٖيحٌ	عَاصِفٌ
Ve götürdüklerinde [o gemiler] (Kimi?)	Onları (Neyle?)	Bir rüzgarla ki	Tatlı	Ve ferahlandıklarında (Neyle?)	Bununla	Gemiye gelir (Ne gelir?)	Bir rüzgar ki	Şiddetli

وَجَٓاءَهُمُ	الْمَوْجُ	مِنْ كُلِّ مَكَانٍ	وَظَنُّٓوا	اَنَّهُمْ	اُحٖيطَ	بِهِمْۙ	دَعَوُا
Ve geldiğinde onlara (Ne?)	Dalgalar (Nereden?)	Her yerden	Ve sandıklarında ki	Onlar	Kuşatıldı (Ne?)	Kendileri/ etrafları	Dua ederler (Kime?)

اللّٰهَ	مُخْلِصٖينَ	لَهُ	الدّٖينَۚ	لَئِنْ	اَنْجَيْتَنَا	مِنْ هٰذِهٖ	لَنَكُونَنَّ
Allah'a (Ne oldukları halde?)	Halis kılıcı oldukları halde (Kim için?)	O Allah için (Neyi?)	Dini	Andolsun ki, eğer	Bizi kurtarırsan (Neden?)	Bundan	Elbette oluruz (Kimlerden?)

مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾	فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ	اِذَا هُمْ	يَبْغُونَ	فِى الْاَرْضِ
Şükredenlerden	Ne zaman ki onları kurtarmıştır	Bir de bakarsın ki onlar	Azgınlık yaparlar (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne oldukları halde?)

بِغَيْرِ الْحَقِّۜ	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اِنَّمَا بَغْيُكُمْ	عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ
Haksız oldukları halde	Ey insanlar!	Sizin taşkınlığınız ancak (Nedir?)	Kendinizedir

مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	ثُمَّ اِلَيْنَا	مَرْجِعُكُمْ	فَنُنَبِّئُكُمْ	بِمَا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ
Dünya hayatının metaıyla [faydalanırsınız]	Sonra da bizedir (Ne?)	Sizin dönüşünüz	Artık o zaman bildiririz size (Neyi?)	O şeyi ki	Siz idiniz	Yapıyor idiniz

﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	كَمَٓاءٍ	اَنْزَلْنَاهُ	مِنَ السَّمَٓاءِ	فَاخْتَلَطَ
Dünya hayatının misali ancak (Ne gibidir?)	Su gibidir (Öyle su ki)	Biz onu indirdik (Nereden?)	Gökten	Sonra karıştı

بِهٖ	نَبَاتُ الْاَرْضِ	مِمَّا	يَأْكُلُ	النَّاسُ	وَالْاَنْعَامُۜ	حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ
Onunla (Ne karıştı?)	Yeryüzünün otu (O yeryüzünün otu da nedendir?)	O şeyden ki	Yiyor (Kim?)	İnsanlar (Daha?)	Ve hayvanlar	Ta ki aldığında (Ne?)

الْاَرْضُ	زُخْرُفَهَا	وَازَّيَّنَتْ	وَظَنَّ	اَهْلُهَٓا	اَنَّهُمْ	قَادِرُونَ	عَلَيْهَٓاۙ
Yer (Neyi?)	Zinetini	Ve süslendiğinde	Ve zannettiğinde (Kim?)	Oranın ahalisi	Ki muhakkak onlar (Nedir?)	Kadirlerdir (Ne üzerine?)	O yer üzerine

اَتٰيهَٓا	اَمْرُنَا	لَيْلًا	اَوْ نَهَارًا	فَجَعَلْنَاهَا	حَصٖيدًا	كَاَنْ	لَمْ تَغْنَ
O yere gelir (Ne?)	Emrimiz/ azabımız (Ne vakit?)	Geceleyin	Ya da gündüzleyin	Biz de onu kılarız (Ne kılarız?)	Kökünden biçilmiş (Ne gibi?)	Sanki	Olmamış/ hiç yokmuş (Ne zaman?)

بِالْاَمْسِۜ	كَذٰلِكَ	نُفَصِّلُ	الْاٰيَاتِ	لِقَوْمٍ	يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾	وَاللّٰهُ	يَدْعُٓوا
Bir gün evvel	İşte böyle	Açık açık anlatırız (Neyi?)	Ayetleri (Kim için ?)	Bir kavim için ki	Tefekkür ederler	Allah	Çağırır (Nereye?)

اِلٰى دَارِ السَّلَامِۜ	وَيَهْدٖى	مَنْ	يَشَٓاءُ	اِلٰى صِرَاطٍ	مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾
Selam yurduna	Ve ulaştırır (Kimi?)	O kimseyi ki	Allah diliyor (Neye hidayet eder?)	Bir yola ki	Dosdoğru

لِلَّذِينَ	اَحْسَنُوا	الْحُسْنٰى	وَزِيَادَةٌ	وَلَا يَرْهَقُ	وُجُوهَهُمْ	قَتَرٌ
O kimseler için vardır ki	İhsanda bulundular (Ne vardır?)	Cennet (Daha ne vardır?)	Fazlası vardır	Ve kaplamaz (Neyi?)	Onların yüzlerini (Ne?)	Ne bir leke

وَلَا ذِلَّةٌ	اُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ الْجَنَّةِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾	وَالَّذِينَ
Ne de bir zillet	İşte onlar (Nedir?)	Cennet halkıdır	Onlar (Nerede?)	Orada (Nedirler?)	Ebedi kalıcıdırlar	Ve o kimseler için de [vardır ki]

كَسَبُوا	السَّيِّـَٔاتِ	جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ	بِمِثْلِهَا	وَتَرْهَقُهُمْ	ذِلَّةٌ	مَا لَهُمْ
Onlar işlediler (Neyi?)	Kötülükleri (Ne vardır?)	Kötülüğün karşılığı (Neyle?)	Misliyle	Ve onları kuşatır (Ne?)	Bir alçaklık	Onlar için olmadı (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	مِنْ عَاصِمٍ	كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ	وُجُوهُهُمْ	قِطَعًا	مِنَ الَّيْلِ	مُظْلِمًا
Allah'tan (Ne olmadı?)	Bir koruyucu	Sanki örtülmüş gibidir (Ne?)	Onların yüzleri (Neyle?)	Bir parçayla (Neden?)	Geceden (O gece ne olduğu halde?)	Karanlık

اُولٰٓئِكَ	اَصْحَابُ النَّارِ	هُمْ	فِيهَا	خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾	وَيَوْمَ	نَحْشُرُهُمْ
İşte onlar (Nedir?)	Ateş halkıdır	Onlar	Orada (Nedirler?)	Ebedi kalıcıdırlar	O gün	Onları toplarız (Nasıl?)

جَمِيعًا	ثُمَّ نَقُولُ	لِلَّذِينَ	اَشْرَكُوا	مَكَانَكُمْ	اَنْتُمْ	وَشُرَكَٓاؤُكُمْ
Toplu halde	Sonra deriz (Kime?)	O kimselere ki	Şirk koştular (Ne deriz?)	Yerinize!	Siz	Ve [koştuğunuz] ortaklar

فَزَيَّلْنَا	بَيْنَهُمْ	وَقَالَ	شُرَكَٓاؤُهُمْ	مَا كُنْتُمْ	اِيَّانَا	تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾	فَكَفٰى
Artık ayırmışızdır (Neyi?)	Aralarını	Ve dedi (Kim dedi?)	[Koştukları] ortaklar	Siz olmadınız	Bize	Tapıyorsunuz	Bu yüzden yeter (Kim?)

بِاللّٰهِ	شَهِيدًا	بَيْنَنَا	وَبَيْنَكُمْ	اِنْ	كُنَّا	عَنْ عِبَادَتِكُمْ	لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾
Allah (Ne olarak?)	Şahit olarak (Nerede?)	Bizimle	Sizin aranızda	Muhak-kak ki	Biz idik	Sizin ibadetinizden (Ne idik?)	Elbette habersiz idik

هُنَالِكَ	تَبْلُوا	كُلُّ نَفْسٍ	مَٓا	اَسْلَفَتْ	وَرُدُّٓوا	اِلَى اللّٰهِ
İşte orada	Bulur (Kim?)	Her canlı (Neyi?)	O şeyi ki	Önceden yaptı (Daha?)	Ve döndürüldüler	Allah'a (Öyle Allah ki)

مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ	وَضَلَّ	عَنْهُمْ	مَا	كَانُوا	يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾	قُلْ	مَنْ	يَرْزُقُكُمْ
Onların hak olan mevlası (Daha?)	Ve kayboldu (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	O şey ki	Onlar idiler	İftira atıyor idiler	De ki	Kim	Sizi rızıklandırıyor (Nereden?)

مِنَ السَّمَٓاءِ	وَالْاَرْضِ	اَمَّنْ	يَمْلِكُ	السَّمْعَ	وَالْاَبْصَارَ	وَمَنْ	يُخْرِجُ
Gökten (Daha?)	Ve yerden	Ya da kim?	Malik oluyor (Neye?)	Kulağa (Daha?)	Ve gözlere	Ve kim	Çıkarıyor (Kimi?)

الْحَيَّ	مِنَ الْمَيِّتِ	وَيُخْرِجُ	الْمَيِّتَ	مِنَ الْحَيِّ	وَمَنْ	يُدَبِّرُ	الْاَمْرَ
Diriyi (Neyden?)	Ölüden (Daha?)	Ve çıkarıyor (Neyi?)	Ölüyü (Neyden?)	Diriden	Ve kim	Yönetiyor (Neyi?)	İşi

فَسَيَقُولُونَ	اللّٰهُ	فَقُلْ	اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾	فَذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمُ الْحَقُّ
Derhal diyeceklerdir	O Allah'tır	Artık de ki	Hala korkmaz sakınmaz mısınız?	İşte bu! (Kimdir?)	Allah'tır (Öyle Allah ki)	Sizin hak Rabbiniz

فَمَاذَا	بَعْدَ الْحَقِّ	اِلَّا الضَّلَالُ	فَاَنّٰى	تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾	كَذٰلِكَ
Artık ne vardır?	Haktan sonra	Ancak sapkınlık [vardır]	O halde nasıl?	Döndürülüyorsunuz	İşte böyle

حَقَّتْ	كَلِمَتُ رَبِّكَ	عَلَى الَّذِينَ	فَسَقُوا	اَنَّهُمْ	لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾
Gerçekleşmiş oldu (Ne?)	Rabbi'nin kelimesi (Kim üzerine?)	O kimseler üzerine ki	Fasık oldular	Muhakkak ki onlar	İman etmezler

26. İyi işler yapanlara daha güzeli, bir de fazlası var. Ve yüzlerine ne bir kara bulaşır, ne zillet. Onlar cennet ehlidirler, hep orada ebedi kalacaklardır.

27. Kötülükler kazananlara gelince, kötülüğün cezası misliyledir. Ve onları bir zillet kaplar. Allah'tan kendilerini kurtaracak yoktur. Sanki yüzleri gece parçalarından kaplanmış kapkaranlık! Onlar cehennem ehlidirler, hep orada ebedi kalacaklardır.

28. Ve o gün ki, hepsini mahşere toplayacağız, sonra ortak koşanlara: "Haydi yerinize! Siz de, ortaklarınız da..." diyeceğiz. Artık aralarını açmışızdır. Ortakları da şöyle demektedir: "Siz bize tapmıyordunuz!

29. Şimdi sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah yeter! Doğrusu sizin ibadetinizden bizim asla haberimiz yoktu."

30. İşte burada her nefis geçmişte yaptığını deneyecek ve hepsi gerçek Mevlaları olan Allah'a döndürülmüş ve uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır!

31. De ki: "Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya o kulak ve gözlere kim sahiptir? Kim ölüden diriyi çıkarıyor ve diriden ölü çıkarıyor? Ve işi kim düzenliyor?" Hemen diyecekler: "Allah!" De ki: "O halde sakınmaz mısınız?

32. İşte o Allah, sizin gerçek Rabbinizdir. Haktan sonra da sapıklıktan başka ne vardır? O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz?

33. Öyle büsbütün hak yoldan çıkmış fasıklara Rabbinin sözü şöyle gerçekleşti: "Onlar artık imana gelmezler."

34. De ki: "Sizin ortaklarınızdan, yaratmayı ilkin yapacak, sonra da çevirip yapacak var mı?" De ki: "Allah yaratmayı başta yapar, sonra çevirir yine yapar. Artık nasıl saptırılıyorsunuz?"

35. De ki: "Sizin ortak koştuklarınızdan hakka hidâyet eden var mı?" De ki: "Allah hakka hidâyet eder. O halde hakka hidâyet eden mi uyulmaya daha layıktır yoksa hidâyet olunmadıkça kendi kendine hidâyete eremeyen mi? O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?"

36. Bununla beraber çoğu, sadece bir zan peşinde gider. Ama zan gerçek olarak hiçbir şey ifade etmez! Şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını bilip duruyor.

37. Bu Kur'an Allah'ın dışındakilerce uydurulamaz. Ancak o, önündekini doğrulayan ve Kitab'ı açıklayıcı olarak âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir. Bunda hiç şüphe yoktur!

38. Yaa: "Onu uydurdu!" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun benzeri bir sure getirin ve Allah'tan başka kime gücünüz yeterse çağırın, eğer doğru sözlü iseniz bunu yapın!"

39. Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş olan bir şeyi yalanladılar. Bunlardan önce gelip geçenler de böyle yalanlamışlardı. Ancak bak zalimlerin sonu nasıl oldu.

40. İçlerinden buna inanacaklar da var, inanmayacaklar da var. Rabbin o bozguncuları en iyi bilendir.

41. Eğer seni yalanlamakta ısrar ederlerse de ki: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız da size! Siz benim yapacağımdan uzaksınız, ben de sizin yapacağınızdan uzağım."

42. İçlerinden seni dinlemeye gelenler de var. Fakat akılları da yokken sağırlara sen mi duyuracaksın?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ قُلِ اللّٰهُ

De ki | [Koştuğunuz] ortaklardan var mıdır? | O kimse ki | İlkin/yoktan yapacak (Neyi?) | Yaratmayı | Sonra da | Onu [öldükten sonra hayata] döndürecek | De ki | Allah

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ

İlkin/yoktan yapacak (Neyi?) | Yaratmayı | Sonra da | Onu döndürür | Artık nasıl | Saptırılıyorsunuz | De ki | [Koştuğunuz] ortaklarınızdan var mıdır? | O kimse ki

يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدٖي لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدٖٓي اِلَى الْحَقِّ

Ulaştırıyor (Neye?) | Hakka | De ki | Allah | Ulaştırır (Neye?) | Hakka | O kimse mi ki | Ulaştırıyor (Neye?) | Hakka

اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدّٖٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰىۚ فَمَا لَكُمْ

Daha hak sahibidir (Neye?) | Tabi olunmaya | Yoksa o kimse mi ki | Doğruya ulaşamıyor | Ancak doğruya ulaştırıldığında [ulaşabiliyor] | Size ne oluyor?

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّاۜ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي

Nasıl | Hükmediyorsunuz? | Uymuyor (Kim?) | Onların çoğu | Ancak | Bir zanna [uyuyor] | Muhakkak ki zan | Yerini tutmaz (Neyin yerini tutmaz?)

مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ

Haktan | Hiçbir şeyin [yerini tutmaz] | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | O şeyi ki | Yapıyorlar | Ve olmadı (Ne?) | Bu Kuran (Ne olmadı?)

اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدٖيقَ الَّذٖي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصٖيلَ الْكِتَابِ

İftira/Uydurma (Kimden?) | Allah'ın gayrısından | Ancak [bu Kuran] indirilmiştir] (Ne olarak indirilmiştir?) | O şeyin/kitapların doğrulaması olarak ki | Kendinden önce (Daha ne olarak indirilmiştir?) | Ve yazılan hükümlerin açıklaması olarak (O hükümler ne olduğu halde?)

لَا رَيْبَ فٖيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ

Şüphe olmadığı halde (Nerede?) | Kendilerinde (Kim tarafından indirilmiştir?) | Alemlerin Rabbi tarafından | Yoksa | Diyorlar mı? | Onu uydurdu

قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

De ki | Öyleyse getirin (Neyi?) | Bir sureyi (Öyle sure ki) | Onun misli olan | Ve çağırın (Kimi?) | O kimseyi ki | Siz güç yetirdiniz (O kimse ne olduğu halde?) | Allah'tan başka

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحٖيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ

Şayet iseniz (Ne?) | Doğru kimseler | Bilakis | Yalanladılar (Neyi?) | O şeyi ki | Kuşatamadılar (Neyi?) | Onun ilmini | Ve halbuki gelmedi onlara (Ne gelmedi?)

تَاْوٖيلُهُۜ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

Onun tevili | İşte böyle | Yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Bak! | Nasıl oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهٖۜ

Zalimlerin akibeti! | Onlardan vardır | O kimse ki | İnanacak (Neye?) | Ona | Ve onlardan yine vardır (Kim?) | O kimse ki | İnanmayacak (Neye?) | Ona

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لٖي عَمَلٖي وَلَكُمْ

Ve Rabbin (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Fesatçıları | Ve eğer seni yalanlarsalar | De ki | Bana aittir (Ne?) | Benim amelim | Ve size aittir (Ne?)

عَمَلُكُمْۚ اَنْتُمْ بَرٖيؤُنَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا۬ بَرٖٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ

Sizin ameliniz | Siz (Nesiniz?) | Berisiniz (Neden?) | O şeyden ki | Ben yaparım | Ve ben de | Beriyim (Neden?) | O şeyden ki | Siz yapıyorsunuz | Ve onlardan vardır

مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

O kimseler ki | Kulak veriyorlar | Sana | Sen mi? | İşittireceksin (Kime?) | Sağırlara | Onlar olsalar bile (Ne olsalar bile?) | Akıl etmiyorlar

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا

Ve onlardan vardır | O kimse ki | Bakıyor (Kime?) | Sana | Sen misin? | Hidayete erdirecek (Kimi?) | Körleri | Onlar olsalar bile

لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ

Görmüyorlar | Muhakkak ki Allah | Zulmetmez (Kime?) | İnsanlara (Nasıl?) | Hiç bir şeyle | Fakat insanlar

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً

Kendilerine | Zulmederler | Ve o günde ki | Toplar onları (Ne gibi?) | Sanki | Beklemediler | Ancak bir vakit beklediler (Neden?)

مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ

Gündüzden | Onlar tanışırlar | Aralarında | Elbette hüsrana uğradı (Kim?) | O kimseler ki | Yalanladılar (Neyi?) | Allah'ın huzuruna çıkışı

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ

Ve olmadılar (Ne olmadılar?) | Hidayete erenler | Eğer | Gösterirsek sana (Neyi?) | O şeyin bazısını ki | Onlara vaat ediyoruz | Ya da

نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

Vefat ettirirsek seni | Bizedir (Ne?) | Onların dönüşü | Sonra | Allah (Nedir?) | Şahittir (Neye?) | O şey üzerine ki | Yapıyorlar

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌۚ فَاِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

Ve her ümmet için vardır (Ne vardır?) | Bir peygamber | Geldiğinde (Kim?) | Onların Peygamberi | Hükmedilir (Nerede?) | Aralarında (Neyle hükmedilir?) | Adaletle | Halbuki onlar

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

Zulmedilmezler | Ve derler ki | Ne zamandır | Bu vaat | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Doğru kimseler

قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ

De ki | Sahip değilim (Kim için?) | Kendim için (Neye?) | Ne bir zarara | Ve ne de bir faydaya | Ancak o şeye [sahibim] ki | Diledi (Kim?) | Allah | Her ümmet için vardır (Ne?)

اَجَلٌۜ اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

Bir ecel/süre | Geldiğinde (Ne?) | Onların eceli | Ertelenmezler (Ne kadar?) | Bir an | Ve öne alınmazlar da

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ

De ki | Ne dersiniz? | Şayet gelse size (Ne?) | Onun azabı (Ne vakit?) | Geceleyin | Ya da gündüzleyin | Neyi? | Acele istiyor (Neden?)

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖۜ اٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ

O azaptan (Kim?) | Günahkarlar | Sonra mı? (Neden sonra mı?) | Meydana geldiğinden | İman etmiş olacaksınız (Neye?) | Ona | Şimdi mi? | Halbuki siz idiniz (Neyi?)

بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ

Onu (Ne idiniz?) | Acele istiyor idiniz | Sonra da denilir (Kime?) | O kimselere ki | Zulmettiler (Ne denir?) | Tadın! (Neyi?) | Ebedi azabı

هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ

Siz cezalandırılacak mısınız? | Ancak | O şey sebebiyle ki | Siz idiniz | İşliyor idiniz | Senden haber almak istiyorlar ki

اَحَقٌّ هُوَۜ قُلْ اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

Hak mıdır? | O | De ki | Evet | Rabbime yemin olsun ki | Muhakkak ki o (Nedir?) | Elbette haktır | Ve siz değilsiniz (Ne değilsiniz?) | Aciz bırakıcılar

43. İçlerinden sana bakanlar da var. Fakat basiretleri de yokken körlere sen mi hidâyet edeceksin?

44. Şüphesiz Allah insanlara zerre kadar zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmediyorlar.

45. Sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar gibi hepsini mahşere sevk edeceği gün, aralarında tanışacaklar. Allah'ın huzuruna çıkacaklarını yalanlayıp da doğru yolu tutmamış olanlar, gerçekten zarara uğramış olacaklar.

46. Onlara vaad ettiğimizin bir kısmını sana hemen göstersek de, veya seni tamamen alsak da, her iki durumda da, sonunda onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, ne yapacaklarına da şahittir!

47. Her ümmet için bir peygamber vardır. O peygamberleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir, hiçbirine zulmedilmez.

48. "Eğer doğru sözlü kimseler iseniz, ne zamandır bu vaad,?" diyorlar.

49. De ki: "Ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir yarar, ne de bir zarar verme gücüne sahip değilim." Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiği zaman artık bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler.

50. De ki: "Söyleyin bakayım, şayet size O'nun azabı yatarken veya gündüzün gelecek olsa, suçlular bunun hangisini acele istiyorlar?"

51. Yoksa sonra gerçekleştiği zaman mı ona iman edeceksiniz? Ya... Şimdi öyle mi? Hani siz bunu acele istiyordunuz yâ!

52. Sonra o zulmedenlere denilecek ki: "Tadın bakalım ebedi azabı... Zamanında kazandığınızdan başka bir sebeple cezalandırılacak değilsiniz?"

53. "Gerçekten doğru mu bu?" diye senden soruyorlar. De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki, o dosdoğru ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız."

54. Zulmetmiş olan her nefis, bütün yeryüzüne sahip olsa idi, azabı gördükleri zaman hepsi içten içe pişmanlık duyarak, kendini kurtarmak için onu feda ederdi. Fakat aralarında hüküm adalet ile imza edilmiştir, hiçbirine zulmedilmez!

55. Uyan! Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Uyan! Allah'ın vaadi muhakkak gerçektir, fakat çoğu bilmezler.

56. O hem diriltir, hem öldürür ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

57. Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa ve mü'minler için bir hidâyet ve rahmet geldi.

58. De ki: "Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle, ancak onunla artık sevinç duyun. O, onların toplayıp durdukları şeylerden hayırlıdır!"

59. De ki: "Baksanıza, Allah sizin için rızık olarak neler indirdi de siz ondan bir kısmını haram, bir kısmını da helal yaptınız!" De ki: "Size Allah mı izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

60. Allah'a karşı yalan uyduranlar kıyamet gününü ne sanıyorlar? Muhakkak Allah insanlara karşı lütuf sahibidir, fakat çoğu şükretmezler.

61. Hangi durumda bulunsan, Kur'an'dan her ne okusan ve herhangi bir iş yapsanız, siz ona dalıp coşarken mutlaka biz üzerinizde şahidiz. Rabbinden ne yerde, ne gökte zerre kadar ve ondan daha küçük ve daha büyük hiçbir şey kaçmaz, hepsi apaçık bir kitaptadır.

وَلَوْ اَنَّ	لِكُلِّ نَفْسٍ	ظَلَمَتْ	مَا	فِى الْاَرْضِ	لَافْتَدَتْ	بِهٖ
Elbette şayet	Her kişi için olsaydı (Öyle kişi ki)	Zulmetmiş (Ne olsaydı?)	O şey ki (O şey neredir?)	Yeryüzündedir	Elbette fidye olarak verirdi (Neyi?)	Onu

وَاَسَرُّوا	النَّدَامَةَ	لَمَّا رَاَوُا	الْعَذَابَ	وَقُضِىَ	بَيْنَهُمْ	بِالْقِسْطِ
Gizlerler (Neyi?)	Pişmanlığı (Ne vakit?)	Gördüklerinde (Neyi?)	Azabı	Ve hükmedilir	Aralarında (Neyle?)	Adaletle

وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ۝٥٤	اَلَٓا	اِنَّ لِلّٰهِ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
Onlar oldukları halde (Ne?)	Zulmedilmez oldukları halde	Uyanınız!	Muhakkak ki Allah içindir (Ne?)	O şeyki (Neredir?)	Göklerde (Daha?)	Ve yeryüzündedir

اَلَٓا	اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ	حَقٌّ	وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ	لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٥	هُوَ	يُحْيٖ
Uyanınız!	Muhakkak ki Allah'ın vaadi (Nedir?)	Haktır	Fakat onların çoğu	Bilmezler	O	Diriltir

وَيُمِيتُ	وَاِلَيْهِ	تُرْجَعُونَ ۝٥٦	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	قَدْ جَٓاءَتْكُمْ
Ve öldürür	Ve yalnız ona	Döndürüleceksiniz	Ey insanlar!	Elbette size geldi (Ne?)

مَوْعِظَةٌ	مِنْ رَبِّكُمْ	وَشِفَٓاءٌ	لِمَا	فِى الصُّدُورِ	وَهُدًى	وَرَحْمَةٌ
Bir öğüt (Kimden?)	Rabbinizden (Daha?)	Ve şifa (Neye?)	O şeye ki (O şey neredir?)	Sinelerde (Daha nedir o gelen?)	Ve bir hidayet (Daha?)	Ve bir rahmet (Kim için?)

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧	قُلْ	بِفَضْلِ اللّٰهِ	وَبِرَحْمَتِهٖ	فَبِذٰلِكَ	فَلْيَفْرَحُوا
İnananlar için	De ki	Allah'ın lütfuyla (Daha?)	Ve onun rahmetiyle [dir bunlar]	İşte bununla	Sevinin

هُوَ	خَيْرٌ	مِمَّا	يَجْمَعُونَ ۝٥٨	قُلْ	اَرَاَيْتُمْ	مَٓا	اَنْزَلَ	اللّٰهُ	لَكُمْ
O (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Neden?)	O şeyden ki	Biriktiriyorlar	De ki	Ne dersiniz?	O şeye ki	İndirdi (Kim?)	Allah (Kim için?)	Sizin için (Nedir o indirdiği?)

مِنْ رِزْقٍ	فَجَعَلْتُمْ	مِنْهُ	حَرَامًا	وَحَلَالًا	قُلْ	آٰللّٰهُ	اَذِنَ	لَكُمْ	اَمْ
Rızktır	Ve siz de kıldınız (Neden?)	Ondan (Ne kıldınız?)	Haram (Daha?)	Ve helal	De ki	Allah mı?	İzin verdi (Kime?)	Size	Yoksa

عَلَى اللّٰهِ	تَفْتَرُونَ ۝٥٩	وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ	يَفْتَرُونَ	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ
Allah'a	İftira mı atıyorsunuz	O kimselerin zannı nedir ki?	İftira atıyorlar (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı (Ne konudaki zanları?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	اِنَّ اللّٰهَ	لَذُو فَضْلٍ	عَلَى النَّاسِ	وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
Kıyamet günü hakkındaki	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Lütuf sahibidir (Kime?)	İnsanlara	Fakat onların çoğu

لَا يَشْكُرُونَ ۝٦٠	وَمَا تَكُونُ	فِى شَاْنٍ	وَمَا تَتْلُوا	مِنْهُ	مِنْ قُرْاٰنٍ
Şükretmezler	Ve sen olmazsın (Nerede?)	Herhangi bir durumda (Daha?)	Ve okumazsın (Neye dair?)	O durumuna dair (Neden?)	Kuran'dan

وَلَا تَعْمَلُونَ	مِنْ عَمَلٍ	اِلَّا كُنَّا	عَلَيْكُمْ	شُهُودًا	اِذْ	تُفِيضُونَ
Ve işlemiyorsunuz (Ne?)	Bir iş ki	Ancak bütün bunlar hakkında biz olduk	Sizin üzerinize (Ne olduk?)	Şahitler (Ne vakit?)	O vakit ki	Dalıyorsunuz (Nereye?)

فِيهِ	وَمَا يَعْزُبُ	عَنْ رَبِّكَ	مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ	فِى الْاَرْضِ
Onlara	Ve kaçmaz (Kimden?)	Rabbinden (Ne kaçmaz?)	Zerre miskali (Neredeki?)	Yeryüzündeki (Daha?)

وَلَا فِى السَّمَٓاءِ	وَلَٓا اَصْغَرَ	مِنْ ذٰلِكَ	وَلَٓا اَكْبَرَ	اِلَّا فِى كِتَابٍ	مُبِينٍ ۝٦١
Ve gökteki (Daha ne kaçmaz Rabbinden?)	Ve daha küçük olan da [kaçmaz] (Neden daha küçük?)	Bundan	Ve daha büyük olan da	Ancak bütün bunlar kitaptadır (Öyle kitap ki)	Apaçık

اَلَٓا	اِنَّ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهِ	لَا خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ
Uyanın!	Muhakkak ki Allah'ın dostları	Korku yoktur (Kime?)	Onlara	Ve onlar değildirler	Üzülecekler

﴿٦٢﴾ اَلَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَكَانُوا	يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾	لَهُمُ	الْبُشْرٰى
(Kimdir onlar?) O kimselerdir ki	İman ettiler	Ve oldular (Ne oldular?)	Takva sahibi oldular	Onlar için vardır (Ne?)	Müjde (Nerede?)

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَفِى الْاٰخِرَةِ	لَا تَبْدِيلَ	لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
Dünya hayatında (Daha?)	Ve ahirette de	Değişiklik yoktur (Ne için?)	Allah'ın kelimeleri için

ذٰلِكَ	هُوَ	الْفَوْزُ	الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾	وَلَا يَحْزُنْكَ	قَوْلُهُمْ
İşte bu	Asıl o	Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki)	Çok büyük olan	Seni mahzun etmesin (Ne?)	Onların sözü

اِنَّ	الْعِزَّةَ	لِلّٰهِ	جَمِيعًا	هُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾	اَلَٓا	اِنَّ لِلّٰهِ
Muhakkak ki	İzzet	Allah içindir	Hepsi	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Ve iyi bilin ki	Muhakkak ki Allah'ındır (Kim?)

مَنْ	فِى السَّمٰوَاتِ	وَمَنْ	فِى الْاَرْضِ	وَمَا يَتَّبِعُ	الَّذِينَ
O kimseler ki (Nerededir?)	Göklerdedir (Daha?)	Ve o kimseler ki (Nerededir?)	Yerdedir	Ve tabi olmaz (Kim?)	O kimseler ki

يَدْعُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	شُرَكَٓاءَ	اِنْ يَتَّبِعُونَ	اِلَّا الظَّنَّ
Tapıyorlar (Ne olduğu halde?)	Allah'tan başka olduğu halde (Kime tabi olmaz?)	Ortaklara	Tabi olmuyorlar onlar	Ancak zanna [tabi oluyorlar]

وَاِنْ هُمْ	اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾	هُوَ	الَّذِى	جَعَلَ	لَكُمُ	الَّيْلَ
Ve onlar olmadı	Ancak tahminde bulunuyorlar	O (Nedir?)	O zattır ki	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neyi yarattı?)	Geceyi (Niçin yarattı?)

لِتَسْكُنُوا	فِيهِ	وَالنَّهَارَ	مُبْصِرًا	اِنَّ فِى ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ
Durup-dinlenesiniz diye yarattı (Nerede?)	Onda (Daha neyi yarattı?)	Ve gündüzü de yarattı (O gündüz ne olduğu halde)	Gösterici/ aşikar	Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)	Elbette ayetler (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾	قَالُوا	اتَّخَذَ	اللّٰهُ	وَلَدًا	سُبْحَانَهُ
Bir kavim için ki	Dinliyorlar	Dediler ki	Edindi (Kim?)	Allah (Ne edindi?)	Çocuk	O bundan münezzehtir!

هُوَ	الْغَنِىُّ	لَهُ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِى الْاَرْضِ
O (Nedir?)	Ganîdir	O'nundur (Ne?)	O şey ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve o şey ki	Yerdedir

اِنْ عِنْدَكُمْ	مِنْ سُلْطَانٍ	بِهٰذَا	اَتَقُولُونَ	عَلَى اللّٰهِ	مَا
Sizin yanınızda yoktur (Ne yoktur?)	Bir delil (Neye delil?)	Buna	Siz diyor musunuz? (Kim hakkında?)	Allah hakkında (Ne?)	O şey ki

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾	قُلْ	اِنَّ الَّذِينَ	يَفْتَرُونَ	عَلَى اللّٰهِ	الْكَذِبَ
Bilmiyorsunuz	De ki	Muhakkak o kimseler ki	İftira ediyorlar (Kime?)	Allah'a (Neyi?)	Yalanı

لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾	مَتَاعٌ	فِى الدُّنْيَا	ثُمَّ	اِلَيْنَا	مَرْجِعُهُمْ
Onlar kurtuluşa eremezler	[Onlar için] az bir geçimlik vardır (Nerede?)	Dünyada	Sonra da	Bizedir (Ne?)	Onların dönüşü

ثُمَّ	نُذِيقُهُمُ	الْعَذَابَ	الشَّدِيدَ	بِمَا	كَانُوا	يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾
Sonra da	Onlara tattırırız (Neyi?)	O azabı ki	Şiddetli	O şey sebebiyle ki (Ne sebebiyle?)	Onlar idiler (Ne idiler?)	İnkar ediyorlar

62. Uyan! Allah'ın evliyasına ne korku vardır, ne de onlar üzülürler!

63. Onlar ki, Allah'a iman etmişlerdir ve hep takva ile korunur dururlar.

64. Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde değişme yoktur, işte bu büyük kurtuluş o.

65. Ötekilerin lafları seni üzmesin! Çünkü izzet Allah'ındır. O, hepsini işitiyor, hepsini biliyor!

66. Uyan! göklerde kim var ve yerde kim varsa hep Allah'ındır! Allah'tan başkasına tapanlar dahi, ortak koştukları şeylerin uyruğu olmazlar. Ancak zanna uyarlar ve sadece kendi mızraklarıyla ölçer yalan söylerler.

67. O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaptı, gündüzü de göz açıcı kıldı. Elbette bunda dinleyecek bir kavim için birçok âyetler vardır.

68. Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir. Zengin O... Göklerdeki ve yerdeki hep O'nun... Elinizde ona dair hiçbir delil yoktur. Allah'a karşı ilim ile kanıtlayamayacağınız bir şey mi söylüyorsunuz?

69. De ki: " Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluş bulmazlar."

70. Dünyada az bir zevk, sonra dönüşleri bizedir, sonra da biz onlara, inkâr ettiklerinden dolayı azabı tattıracağız!

71. Bir de onlara Nuh'un kıssasını oku: Bir zamanlar kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer benim duruşum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatışım size ağır geliyorsa, bilin ki, ben Allah'a dayanmışım. Artık siz ve ortaklarınız her ne yapacaksanız, toplanıp bütün azminizle karar verin. Sonra yapacağınız sizi asla tasaya da düşürmesin. Sonra hükmünüzü bana uygulayın ve elinizden gelirse, bana bir an göz de açtırmayın.

72. Eğer aldırmazsanız, ben de sizden bir ücret istemedim ya! Benim ecrim ancak Allah'adır. Ve ben O'nun birliğine boyun eğen Müslümanlardan olmakla emrolundum!"

73. Bunun üzerine yine onu yalanladılar. Biz de onu ve beraberindekileri gemide kurtuluşa çıkarıp, bunları yeryüzünün halifeleri kıldık. Âyetlerimizi yalanlayanları ise boğduk. Bak işte uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik. Onlara açık mucizelerle vardılar. Fakat önce yalan dediklerine yine de bir türlü inanmak istemediler. İşte biz sınırı aşmayı alışkanlık haline getirenlerin kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra bunların arkasından Musa ile Harun'u Firavun ve cemaatine âyetlerimizle gönderdik. İman etmeyi kibirlerine yediremediler. Suçlu bir toplum idiler.

76. Tarafımızdan kendilerine hak geldiği zaman: "Kesinlikle bu açık bir sihir!" dediler.

77. Musa dedi ki: "Ya! Size bir gerçek gelince böyle mi diyorsunuz? Bu sihir midir?" Hâlbuki sihirbazlar kurtuluşa eremezler.

78. Dediler ki: "Sen, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan çeviresin de, bu yerde devlet ikinizin olsun diye mi geldin. Biz ikinize de inanamayız."

وَاتْلُ — Oku (Kime?) | عَلَيْهِمْ — Onlara (Neyi?) | نَبَاَ نُوحٍ — Nuh'un haberini (Ondan bedel) | اِذْ — O vakti ki (Kime?) | قَالَ — Demişti | لِقَوْمِهِ — Kavmine | يَا قَوْمِ — Ey Kavmim! | اِنْ كَانَ كَبُرَ — Şayet ağır geldi ise (Kime?) | عَلَيْكُمْ — Size (Ne?)

مَقَامِى — Benim makamım (Daha?) | وَتَذْكِيرِى — Ve benim öğüt verişim (Neyle?) | بِاٰيَاتِ اللّٰهِ — Allah'ın ayetleriyle | فَعَلَى اللّٰهِ — Allah'a | تَوَكَّلْتُ — Ben tevekkül ettim | فَاَجْمِعُوا — Siz de toplayın (Neyi?) | اَمْرَكُمْ — İşinizi (Kimle birlikte?)

وَشُرَكَاءَكُمْ — Ortaklarınızla birlikte | ثُمَّ — Sonra | لَا يَكُنْ — Olmasın (Ne?) | اَمْرُكُمْ — Sizin işiniz (Kim üzerine?) | عَلَيْكُمْ — Sizin üzerinize (Ne olmasın?) | غُمَّةً — Kapalı | ثُمَّ — Sonra | اقْضُوا — İcra edin (Kime?) | اِلَىَّ — Bana

وَلَا تُنْظِرُونِ — Ve bana göz açtırmayın ﴿٧١﴾ | فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ — Eğer yüz çevirirseniz | فَمَا سَاَلْتُكُمْ — Zaten ben istemedim sizden (Ne istemedim?) | مِنْ اَجْرٍ — Bir mükafat | اِنْ اَجْرِىَ — Benim mükafatım olmadı

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ — Ancak Allah'a ait [oldu] | وَاُمِرْتُ — Ve ben emrolundum (Neyle?) | اَنْ اَكُونَ — Olmakla (Kimlerden?) | مِنَ الْمُسْلِمِينَ — Müslümanlardan ﴿٧٢﴾ | فَكَذَّبُوهُ — Yine de yalanladılar onu | فَنَجَّيْنَاهُ — Biz de onu kurtardık (Daha kimi kurtardık?)

وَمَنْ — Ve o kimseleri ki | مَعَهُ — Onunla birliktedirler (Onlar ne oldukları halde?) | فِى الْفُلْكِ — Gemide | وَجَعَلْنَاهُمْ — Aynı zamanda onları yaptık (Ne yaptık?) | خَلَائِفَ — Halifeler (Daha ne yaptık?) | وَاَغْرَقْنَا — Ve boğduk (Kimi?) | الَّذِينَ — O kimseleri ki

كَذَّبُوا — Yalanladılar (Neyi?) | بِاٰيَاتِنَا — Ayetlerimizi | فَانْظُرْ — Artık bak! | كَيْفَ كَانَ — Nasıl oldu? (Ne?) | عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ — Uyarılanların akıbeti ﴿٧٣﴾ | ثُمَّ — Sonra | بَعَثْنَا — Gönderdik (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِهِ — Ondan sonra (Kimi?) | رُسُلًا — Peygamberleri (Kime?) | اِلٰى قَوْمِهِمْ — Kavimlerine | فَجَاؤُهُمْ — Onlar da onlara getirdi (Neyi?) | بِالْبَيِّنَاتِ — Açık delilleri | فَمَا كَانُوا — Olmadılar (Ne?) | لِيُؤْمِنُوا — İman ederler (Neye?)

بِمَا — O şeye ki | كَذَّبُوا — Yalanladılar (Neyi?) | بِهِ — Onu (Ne vakit?) | مِنْ قَبْلُ — Bundan önce | كَذٰلِكَ — İşte böyle | نَطْبَعُ — [Mühür] basarız (Ne üzerine?) | عَلٰى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ — Haddi aşanların kalpleri üzerine

﴿٧٤﴾ ثُمَّ — Sonra | بَعَثْنَا — Gönderdik (Ne zaman?) | مِنْ بَعْدِهِمْ — Onlardan sonra (Kimi?) | مُوسٰى — Musa'yı (Daha?) | وَهٰرُونَ — Ve Harun'u (Kime?) | اِلٰى فِرْعَوْنَ — Firavun'a (Daha kime?) | وَمَلَا۬ئِه۪ — Ve avanesine (Neyle gönderdik?)

بِاٰيَاتِنَا — Ayetlerimizle | فَاسْتَكْبَرُوا — Kibirlendiler | وَكَانُوا — Ve oldular (Ne?) | قَوْمًا — Bir kavim ki | مُجْرِمِينَ — Suçlu-günahkarlar ﴿٧٥﴾ | فَلَمَّا — Ne vakit ki | جَاءَهُمُ — Geldi onlara (Ne?)

الْحَقُّ — Hak (Nereden?) | مِنْ عِنْدِنَا — Katımızdan | قَالُوا — Dediler | اِنَّ هٰذَا — Muhakkak ki bu (Nedir?) | لَسِحْرٌ — Elbette bir sihirdir (Öyle sihir ki) | مُبِينٌ — Apaçık ﴿٧٦﴾ | قَالَ — Dedi ki (Kim?) | مُوسٰى — Musa

اَتَقُولُونَ — Siz der misiniz? (Ne için?) | لِلْحَقِّ — Hak için (Ne vakit?) | لَمَّا جَاءَكُمْ — Size geldiği vakit | اَسِحْرٌ — Bir sihir midir? | هٰذَا — Bu | وَلَا يُفْلِحُ — Halbuki felaha ermez (Kim?) | السَّاحِرُونَ — Sihirbazlar

﴿٧٧﴾ قَالُوا — Dediler | اَجِئْتَنَا — Bize geldin mi? (Niçin?) | لِتَلْفِتَنَا — Bizi döndürmek için (Neden?) | عَمَّا — O şeyden ki | وَجَدْنَا — Biz bulduk (Ne üzerine?) | عَلَيْهِ — O şey üzerine (Kimi?) | اٰبَاءَنَا — Babalarımızı (Daha niçin geldin mi?) | وَتَكُونَ — Ve olması için

لَكُمَا — Siz ikiniz için (Ne?) | الْكِبْرِيَاءُ — Büyüklük (Nerede?) | فِى الْاَرْضِ — Yeryüzünde | وَمَا نَحْنُ — Ve biz değiliz (Kim için?) | لَكُمَا — Siz ikiniz için (Ne değiliz?) | بِمُؤْمِنِينَ — İnananlar ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ

Ve dedi (Kim?) | Firavun | Bana getirin (Kimi?) | Her sihirbazı (Öyle sihirbaz ki) | Bilgili | Ne zaman ki geldi

السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّٓا اَلْقَوْا

Sihirbazlar | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim?) | Musa | Atın! (Neyi?) | O şeyi ki | Siz | Atıcılarsınız | Ne zaman ki attılar

قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ

Dedi (Kim?) | Musa | O şey ki | Siz getirdiniz (Neyi?) | Onu (Nedir o şey?) | Sihirdir | Muhakkak ki Allah | Onu iptal edecektir | Muhakkak ki Allah

لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

Düzeltmez (Neyi?) | Fesatçıların işini | Ve ihkak edecek | Allah (Neyi?) | Hakkı (Neyle?) | Kelimeleriyle

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَٓا اٰمَنَ لِمُوسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ

Velev ki hoş görmese bile (Kim?) | Günahkarlar | İman da etmedi (Kime?) | Musa'ya | Ancak bir zürriyet (Neden?) | [Firavun'un] Kavminden (O zürriyet ne olduğu halde?)

عَلٰى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ

Korku üzere olduğu halde (Kimden?) | Firavun'dan (Daha kimden?) | Ve onların adamlarından (O Firavundan bedel?) | Onları belaya uğratmasından | Muhakkak ki Firavun (Nedir?) | Elbette hakimdi (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسٰى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ

O yerde | Ve elbette o (Nedir?) | Elbette aşırı gidenlerdendir | Dedi (Kim?) | Musa | Ey Kavmim! | Şayet iseniz (Ne iseniz?)

اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا

İman etmiş (Kime?) | Allah'a | Artık ona | Tevekkül edin | Şayet iseniz (Ne?) | Müslümanlar | Onlar da dediler

عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا

Ancak Allah'a | Tevekkül ettik | Ey Rabbimiz! | Bizi yapma (Ne?) | Bir fitne (Kim için?) | Bir kavim için ki | Zalimlerdir | Ve bizi kurtar (Neyle?)

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰى

Rahmetinle (Kimden?) | Bir kavimden ki | Kafirlerdir | Ve biz vahyettik (Kime?) | Musa'ya (Daha kime?)

وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ

Ve onun kardeşine (Neyi?) | Şunu ki | Hazırlayın! (Kim için?) | Kavminiz için (Nerede?) | Mısır'da (Ne hazırlayın?) | Evler (Daha?) | Ve yapın (Neyi?) | Evlerinizi (Ne yapın?)

قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسٰى رَبَّنَٓا

Kıble/namazgah | Ve dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı | Ve müjdele (Kimi?) | Müminleri | Ve dedi (Kim?) | Musa | Ey Rabbimiz!

اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُ زِينَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

Muhakkak ki sen | Verdin (Kime?) | Firavun'a (Daha kime?) | Ve onun avanesine (Ne verdin?) | Bir zinet (Daha?) | Ve mallar (Nerede?) | Dünya hayatında

رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

Ey Rabbimiz (Niçin verdin?) | Nihayetinde saptırsınlar diye (Neden?) | Senin yolundan | Ey Rabbimiz! | Sil süpür (Neyi?) | Mallarını (Daha?) | Ve şiddetle mühürle (Neyi?)

عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

Kalplerini | Ki iman etmesinler | Görünceye dek (Neyi?) | Azabı (Öyle azabı ki) | Can yakıcı

79. Firavun da: "Bana bütün bilgiç sihirbazları getirin!" dedi.

80. Bunun üzerine sihirbazlar geldiği zaman Musa onlara: "Ne ortaya atacaksanız siz atın." dedi.

81. Attıklarında Musa dedi ki: "Bu sizin yaptığınız sihirdir. Muhakkak Allah onu iptal edecektir. Şüphesiz ki, Allah fesatçıların işini düzeltmez."

82. Allah kelimeleriyle gerçeğin gerçekliğiniortaya koyacaktır. İsterse suçlular hoşlanmasınlar!

83. Özetle, Firavun ve topluluğunun belası korkusundan, önceleri Musa'ya kavminin bir soyundan başka, iman eden olmadı. Çünkü Firavun, o yerde çok üstün ve çok aşırı giden müsriflerden idi.

84. Musa da: "Ey kavmim! Siz gerçekten Allah'a iman ettiyseniz, O'nun birliğine ihlâs ile teslim olmuş Müslümanlar iseniz, artık O'na güvenin!" dedi.

85. Onlar da dediler ki: "Biz Allah'a güvendik. Ey Rabbimiz! Bizi o zalim kavmin fitnesine düşürme!

86. Ve rahmetinle bizi o kâfir kavimden kurtar!"

87. Biz ise Musa'ya ve kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da bir takım evler hazırlayın ve evlerinizi kıble tarafına yapın ve namaz kılın! Hem de mü'minleri müjdele."

88. Musa dedi ki: "Ya Rab! Sen Firavun'a ve toplumuna dünya hayatında bir zinet, ihtişam ve nice nice mallar verdin. Yolundan saptırsınlar diye mi ya Rab? Ya Rab! Mallarını sil, süpür ve kalplerini sıktıkça sık ki, o can yakıcı azabı görmedikçe iman etmeyecekler."

89. Allah buyurdu ki: "Peki, duanız kabul olundu, siz yine dosdoğru yolda olmaya devam edin ve kendini bilmeyenlerin yoluna uymayın."

90. Derken İsrailoğullarına denizi geçirdik. Hemen Firavun askerleriyle takip etmek ve saldırmak için arkalarına düştü. Sonunda boğulmak üzere iken: "İnandım, gerçekten de İsrailoğullarının iman ettiğinden başka ilah yok, ben de O'na teslim olanlardanım." dedi.

91. Yâ... Şimdi ha? (iman ettin) Hâlbuki bundan önce isyan etmiştin, bozgunculuk yapanlardan idin.

92. Biz de bugün seni bedeninle bir tepeye atacağız ki, arkandan geleceklere bir ibret olasın. Bununla beraber insanların birçoğu âyetlerimizden gerçekten habersizdirler.

93. Gerçekte İsrailoğullarını cidden güzel bir yurda yerleştirdik ve hoş nimetlerden rızıklandırdık. Sonunda ayrılığa düşmeleri de kendilerine ilim geldikten sonra oldu. Şüphe yok ki, o ayrılığa düşüp durdukları şeylerde, Rabbin kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

94. Şimdi şu sana indirdiğimiz şeylerde şüphe edecek olursan, senden önce kitap (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, sana Rabbinden gerçek geldi, sakın şüphe edenlerden olma.

95. Ve sakın Allah'ın âyetlerini yalanlayanlardan olma ki, zarara uğrayanlardan olmayasın.

96. Gerçekten aleyhlerinde Rabbinin kelimesi gerçekleşmiş olanlar imana gelmezler.

97. İsterse kendilerine her âyet gelmiş olsun, tâ o can yakıcı azabı görecekleri ana kadar...

قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ

Dedi | Elbette kabul edildi (Ne?) | Siz ikinizin duası | Dosdoğru olun (Daha?) | Ve sakın tabi olmayın

سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي اِسْرَآئِلَ الْبَحْرَ

O kimselerin yoluna ki? | Bilmiyorlar | Ve geçirdik (Kime?) | İsrailoğullarına (Neyi?) | Denizi

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتّٰى اِذَا اَدْرَكَهُ

Onların peşine düştü (Kim?) | Firavun (Daha?) | Ve ordusu (Niçin?) | Zulüm için (Daha?) | Ve düşmanlık için | Nihayet ona geldiğinde (Ne?)

الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِي اٰمَنَتْ بِهِ بَنُوا اِسْرَآئِلَ

Boğulma | Dedi | Ben iman ettim | Şuna ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak o zat vardır ki | İman etti (Kime?) | O'na (Kim?) | İsrailoğulları

وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ

Ve ben de (Neyim?) | Müslümanlardanım | Şimdi mi? | Halbuki sen isyan etmiştin (Ne vakit?) | Bundan önce | Ve idin (Ne idin?)

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ

Bozgunculardan | Bugün | Seni kurtarırız (Nasıl?) | Bedeninle birlikte (Niçin?) | Olman için (Kime?) | O kimselere ki | Senin arkandadır (Ne olman için?)

اٰيَةً وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ

Bir ayet/ibret | Muhakkak ki çoğu | İnsanların | Bizim ayetlerimizden (Nedir?) | Elbette gafillerdir | Ve andolsun elbette

بَوَّاْنَا بَنِي اِسْرَآئِلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

Biz yerleştirdik (Kimi?) | İsrailoğullarını (Nereye?) | Doğru bir yurda (Daha?) | Ve onları rızıklandırdık (Neden?) | Temiz şeylerden

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ

Anlaşmazlığa düşmediler (Ne vakte kadar?) | Onlara gelinceye kadar (Ne?) | İlim | Muhakkak ki Rabbin | Hüküm verecektir | Aralarında (Ne vakit?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ

Kıyamet gününde (Ne hususta?) | O hususta ki | Onlar idiler (Nede?) | O hususta (Ne idiler?) | İhtilaf ediyor idiler | Şayet sen isen (Nerede?) | Şüphede (Neden?)

مِمَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

O şeyden ki | Biz indirdik (Kime?) | Sana | Sor o zaman! (Kime?) | O kimselere ki | Okuyorlar (Neyi?) | Kitabı (O kimseler ne olduğu halde?) | Senden öncekilerden

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

Elbette geldi sana (Ne?) | Hak (Kimden ?) | Rabbinden | Artık sakın olma! (Kimlerden?) | Şüpheye düşenlerden

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Ve kesinlikle olma da (Kimlerden?) | O kimselerden ki | Yalanladılar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Bundan dolayı olursun (Kimlerden?) | Hüsrana uğrayanlardan

﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

Muhakkak o kimseler ki | Hak oldu (Kime?) | Onlara (Ne?) | Rabbinin kelimesi | Onlar iman etmezler

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٩٧﴾

Velev gelse bile onlara (Ne?) | Her türlü ayet (Ne vakte kadar?) | Onlar görünceye kadar (Neyi?) | Azabı (Öyle azap ki?) | Can yakıcı

فَلَوْلَا كَانَتْ	قَرْيَةٌ	اٰمَنَتْ	فَنَفَعَهَٓا	ا۪يمَانُهَٓا	اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
Olsaydı ya! (Ne?)	Bir memleket (Ne olsaydı?)	İman etmiş de	Onlara memleket [ahalisin]e fayda etmiş (Ne?)	İmanları	Ancak Yunus'un kavmi [hariç]

لَمَّٓا اٰمَنُوا	كَشَفْنَا	عَنْهُمْ	عَذَابَ الْخِزْيِ	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Onlar ne zaman ki iman ettiler	Kaldırdık (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Rezillik azabını (Nerede?)	Dünya hayatında

وَمَتَّعْنَاهُمْ	اِلٰى ح۪ينٍ ﴿٩٨﴾	وَلَوْ شَٓاءَ	رَبُّكَ	لَاٰمَنَ	مَنْ	فِي الْاَرْضِ
Ve onları [dünya nimetlerinden] faydalandırdık (Neye kadar?)	Bir müddete kadar	Şayet dileseydi (Kim?)	Rabbin	Elbette iman ederdi (Kim?)	O kimseler ki	Yeryüzündedir

كُلُّهُمْ	جَم۪يعاً	اَفَاَنْتَ	تُكْرِهُ	النَّاسَ	حَتّٰى يَكُونُوا	مُؤْمِن۪ينَ ﴿٩٩﴾
Onların hepsi	Hep birlikte [iman ederdi]	Sen mi	Zorlayacaksın (Kimi?)	İnsanları (Ne vakte kadar?)	Oluncaya kadar	Müminler

وَمَا كَانَ	لِنَفْسٍ	اَنْ تُؤْمِنَ	اِلَّا	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَيَجْعَلُ	الرِّجْسَ
Olmadı (Kim için?)	Hiçbir nefis için (Ne olmadı?)	İman etmesi	Ancak	Allah'ın izniyle	Ve O kılar (Neyi?)	Pisliği (Kim üzerine?)

عَلَى الَّذ۪ينَ	لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾	قُلِ	انْظُرُوا	مَاذَا	فِي السَّمٰوَاتِ
O kimseler üzerine ki	Akletmiyorlar	De ki	Bakın!	Ne var ? (Nerede?)	Göklerde (Daha?)

وَالْاَرْضِ	وَمَا تُغْن۪ي	الْاٰيَاتُ	وَالنُّذُرُ	عَنْ قَوْمٍ	لَا يُؤْمِنُونَ
Ve yerde	Fakat fayda sağlamaz (Ne?)	Ayetler (Daha?)	Ve uyarıcılar (Kime?)	Bir kavme ki	İman etmezler

﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ	اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذ۪ينَ	خَلَوْا	مِنْ قَبْلِهِمْ	قُلْ
Bekliyorlar mı?	Ancak o kimselerin günlerinin benzerini ki	Geçtiler (Ne vakit?)	Onlardan önce	De ki

فَانْتَظِرُٓوا	اِنّ۪ي	مَعَكُمْ	مِنَ الْمُنْتَظِر۪ينَ ﴿١٠٢﴾	ثُمَّ	نُنَجّ۪ي	رُسُلَنَا
O halde bekleyin!	Muhakkak ki ben de	Sizinle birlikte (Neyim?)	Bekleyenlerdenim	Sonra	Biz kurtarırız (Kimi?)	Elçilerimizi (Daha kimi?)

وَالَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	كَذٰلِكَ	حَقّاً	عَلَيْنَا	نُنْجِ	الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾	قُلْ
Ve o kimseleri ki	İman ettiler	Aynı şekilde (Nasıl?)	Hak olarak (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize	Kurtarırız (Kimi?)	Müminleri	De ki

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اِنْ كُنْتُمْ	ف۪ي شَكٍّ	مِنْ د۪ين۪ي	فَلَٓا اَعْبُدُ	الَّذ۪ينَ
Ey insanlar!	Şayet siz iseniz (Ne iseniz?)	Bir şüphe içinde (Neden?)	Benim dinimden	Ben ibadet etmem (Neye?)	O şeylere ki

تَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَلٰكِنْ	اَعْبُدُ	اللّٰهَ	الَّذ۪ي	يَتَوَفّٰيكُمْ	وَاُمِرْتُ
Siz ibadet ediyorsunuz (Onlar ne olduğu halde?)	Allah'tan başka	Fakat	İbadet ederim (Kime?)	Allah'a	Öyle Allah ki	Sizi alıverir/vefat ettirir	Ve ben emrolundum

اَنْ اَكُونَ	مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٤﴾	وَاَنْ اَقِمْ	وَجْهَكَ	لِلدّ۪ينِ	حَن۪يفاً
Olmakla (Kimlerden?)	Müminlerden (Daha ne diye emrolundum?)	Ve doğrult diye (Neyi?)	Yüzünü (Ne için?)	Din için (Ne olduğun halde?)	Hanif olduğun halde

وَلَا تَكُونَنَّ	مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٠٥﴾	وَلَا تَدْعُ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مَا
Ve sakın olma [diye] (Kimlerden?)	Müşriklerden	Ve tapma [diye]	Allah'tan başka olduğu halde (Neye tapma?)	O şeylere ki

لَا يَنْفَعُكَ	وَلَا يَضُرُّكَ	فَاِنْ فَعَلْتَ	فَاِنَّكَ اِذاً	مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾
Sana fayda vermiyor	Ve zarar da vermiyor	Ve eğer yaparsan	Elbette sen o vakit	Zalimlerdensin

98. Fakat o zaman iman edip de imanları kendilerine fayda vermiş bir memleket olsaydı yâ! Ancak Yunus'un kavmi iman ettikleri zaman, dünya hayatında o rezillik azabını kendilerinden açmış ve belirli bir zamana kadar onları faydalandırmıştık.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mü'min olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını güzelce kullanmayanları Allah pislik içinde bırakır.

101. De ki: "Bakın göklerde ve yerde neler var." Fakat o âyetler, o uyarılar iman etmeyecek bir kavme ne yarar sağlar.

102. Onun için onlar, sırf kendilerinden öncekilerin günleri gibi bir gün gözlerler. De ki: "Gözleyin, ben de sizinle beraber gözleyenlerdenim."

103. Sonra peygamberlerimizi ve iman edenleri kurtarırız. Biz böyle üzerimizde bir hak olarak mü'minleri kurtarırız.

104. De ki: "Ey insanlar, benim dinimden bir şüphe ediyorsanız, haberiniz olsun ki, ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam. Ben ancak sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim ve ben mü'minlerden olmakla emrolundum."

105. Hem sırf hakka yönelmiş hanif olarak yüzünü dine çevir ve sakın müşriklerden olma.

106. Ve Allah'tan başka, sana kendi kendine ne fayda ve ne zarar veremeyecek şeylere tapma. Eğer bunu yaparsan o zaman sen şüphesiz kendine zulmedenlerden olursun.

107. Ve eğer Allah sana bir üzüntü dokunduracak olursa, onu O'ndan başka açacak yoktur. Ve eğer O sana bir hayır dilerse, o zaman da O'nun lütfunu geri çevirecek yoktur. O, onu kullarından dilediğine nasip eder. O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

108. De ki: "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden hak geldi. Artık hidâyeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur, sapkınlık eden de kendi aleyhine sapmış olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim."

109. Ve sana ne vahyolunursa ona uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret, hâkimlerin en hayırlısı O'dur.

HÛD SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 123 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından, âyetleri kesin kılınmış, sonra da ayrıntılı olarak açıklanmış bir kitaptır.

2. Şöyle ki, Allah'tan başkasına kul olmayın. Ben size, O'nun tarafından müjdelemek ve uyarmak için gönderilmiş bir peygamberim.

3. Bir de Rabbinizin mağfiretini isteyin. Sonra O'na tevbe edin ki, sizi belirli bir süreye kadar güzel bir şekilde yaşatsın ve her fazilet sahibine, mükâfatını versin. Ve eğer yüz çevirirseniz, haberiniz olsun ki, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım!

4. Hep dönüşünüz Allah'adır. O ise, her şeye gücü yetendir.

5. Evet ama onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büküyorlar. Evet, ama onlar örtülerine bürünürlerken, Allah onların neyi gizlediklerini ve neyi açığa vurduklarını bilir. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُرِدْكَ

Şayet sana dokundurursa (Kim?) | Allah (Neyi?) | Bir zararı | Artık kaldırıcı yoktur (Neyi?) | Onu | Ancak O vardır | Ve şayet sana dilerse (Neyi?)

بِخَيْرٍ فَلَا رَٓادَّ لِفَضْلِه۪ۜ يُص۪يبُ بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ

Bir hayrı | Artık çevirecek yoktur (Neyi?) | Onun lütfunu | İsabet ettirir (Neyi?) | Hayrı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (O kimseler ne olduğu halde?) | Kullarından

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمُ الْحَقُّ

O (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | De ki | Ey insanlar! | Elbette size geldi (Ne?) | Hak (Kimden?)

مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ

Rabbi'nizden | Artık her kim | Doğru yola gelirse | Ancak doğru yola gelir (Kim için?) | Kendisi için | Ve her kim de | Saparsa

فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنَا۬ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى

Ancak sapar (Kim aleyhine?) | Kendi aleyhine | Ve ben değilim | Sizin üzerinize (Ne değilim?) | Bir vekil | Tabi ol! (Neye?) | O şeye ki | Vahyediliyor (Kime?)

اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿١٠٩﴾

Sana (Daha?) | Ve sabret (Ne vakte kadar?) | Hükmedinceye kadar (Kim?) | Allah | O (Nedir?) | Hakimlerin en hayırlısıdır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ هُودٍ — آيَاتُهَا ١٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓرٰ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ خَب۪يرٍۙ ﴿١﴾

Elif Lâm Râ | [Bu] bir kitaptır (Öyle kitap ki) | Muhkem kılındı (Ne?) | Ayetleri | Sonra beyan edildi (Kim tarafından?) | Son derece hikmet sahibi zat tarafından (Öyle zat ki) | Her şeyden haberdar olan

اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنَّن۪ي لَكُمْ مِنْهُ نَذ۪يرٌ وَبَش۪يرٌۙ ﴿٢﴾ وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا

İbadet etmeyesiniz diye (Ne diye beyan edildi?) (Kimden başkasına?) | Allah'dan başkasına | Muhakkak ki ben | Size | O Allah tarafından (Neyim?) | Bir uyarıcıyım (Daha?) | Ve müjdeciyim | Mağfiret dileyesiniz diye (Daha ne diye beyan edilmiştir?) (Kimden?)

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

Rabbinizden (Daha?) | Sonra tövbe edesiniz diye (Kime?) | O Allah'a | Ki sizi faydalandırsın (Nasıl?) | Faydalanmakla (Öyle faydalanmak ki) | Güzel olan (Ne zamana kadar?) | Belirli bir vakte kadar (Daha?)

وَيُؤْتِ كُلَّ ذ۪ي فَضْلٍ فَضْلَهُۜ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ

Ve versin diye (Kime?) | Her fazilet sahibine (Neyi?) | Lütfunu | Eğer yüz çevirirseniz | Muhakkak ki ben | Korkarım (Kim için?) | Sizin için (Neden korkarım?)

عَذَابَ يَوْمٍ كَب۪يرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤﴾

Bir günün azabından (Öyle gün ki) | Son derece büyük olan | Yalnız Allah'adır (Ne?) | Dönüşünüz | O Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Ziyade gücü yetendir

اَلَٓا اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُۜ اَلَا ح۪ينَ يَسْتَغْشُونَ

Uyanın! | Muhakkak ki onlar | Bükerler (Neyi?) | Göğüslerini (Niye?) | Gizlenmek için | O'ndan | İyi bilin ki (Ne zamanda?) | Büründükleri zamanda (Neye?)

ثِيَابَهُمْۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۚ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

Elbiselerine | Allah bilir (Neyi?) | Gizlediklerini (Daha?) | Açığa çıkardıklarını | Çünkü O Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü/içini

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ	فِى الْاَرْضِ	اِلَّا عَلَى اللّٰهِ	رِزْقُهَا	وَيَعْلَمُ
Hiçbir canlı yoktur ki (Nerede?)	Yeryüzünde	Ancak Allah'a aittir (Ne?)	Onların rızkı	Ve Allah bilir (Neyi?)

مُسْتَقَرَّهَا	وَمُسْتَوْدَعَهَا	كُلٌّ	فٖى كِتَابٍ	مُبٖينٍ ۝٦	وَهُوَ الَّذٖى
O canlının durduğu yeri (Daha?)	Ve emanet bulunduğu yeri	Bunların tamamı (Neredir?)	Kitaptadır (Öyle kitap ki?)	Apaçık olan	O öyle bir Allah'tır ki

خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ	وَكَانَ عَرْشُهُ
Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne kadar zamanda?)	Altı günde	Ve Arş'ı idi (Ne üzerinde idi?)

عَلَى الْمَٓاءِ	لِيَبْلُوَكُمْ	اَيُّكُمْ	اَحْسَنُ	عَمَلًا	وَلَئِنْ قُلْتَ
Su üzerinde idi (Niçin yarattı?)	Sizi sınamak için	Hanginiz	Daha güzeldir (Ne bakımdan?)	Amel bakımından	Andolsun şayet dersen (Ne dersen?)

اِنَّكُمْ	مَبْعُوثُونَ	مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ	لَيَقُولَنَّ	الَّذٖينَ	كَفَرُٓوا
Muhakkak ki siz	Diriltileceksiniz (Neden sonra?)	Öldükten sonra	Elbette der (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne derler?)

اِنْ هٰذَٓا	اِلَّا	سِحْرٌ	مُبٖينٌ ۝٧	وَلَئِنْ	اَخَّرْنَا	عَنْهُمُ	الْعَذَابَ
Bu değildir	Ancak	Bir büyüdür ki	Apaçık	Andolsun ki şayet	Ertelesek (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Azabı (Ne zamana kadar?)

اِلٰٓى اُمَّةٍ	مَعْدُودَةٍ	لَيَقُولُنَّ	مَا يَحْبِسُهُ	اَلَا	يَوْمَ يَأْتٖيهِمْ
Bir müddete kadar (Öyle müddet ki)	Sayılı	Elbette derler (Ne derler?)	Bu [azabı] alıkoyan da nedir?	Şunu bilsinler ki	Onlara [azap] geldiği günde

لَيْسَ مَصْرُوفًا	عَنْهُمْ	وَحَاقَ	بِهِمْ	مَا	كَانُوا	بِهٖ	يَسْتَهْزِؤُنَ ۝٨
Çevrilecek değildir (Kimden?)	Onlardan	Ve kuşatır (Kimi kuşatır?)	Onları (Ne?)	O şeyler ki	Onlar sürekli idiler (Ne ile?)	Onunla (Ne idiler?)	Alay ediyorlardı

وَلَئِنْ اَذَقْنَا	الْاِنْسَانَ	مِنَّا	رَحْمَةً	ثُمَّ نَزَعْنَاهَا	مِنْهُ	اِنَّهُ
Andolsun ki tattıracak olsak (Kime?)	İnsana (Kimden?)	Tarafımızdan (Ne?)	Bir rahmet	Sonra o rahmeti alıversek (Kimden?)	Ondan	Muhakkak ki o insan (Ne olur?)

لَيَؤُسٌ	كَفُورٌ ۝٩	وَلَئِنْ اَذَقْنَا	هُ	نَعْمَٓاءَ	بَعْدَ ضَرَّٓاءَ	مَسَّتْهُ
Tamamen ümitsiz	Ve nankör	Ve andolsun ki tattıracak olsak (Kime?)	İnsana (Ne?)	Nimet (Neden sonra?)	Sıkıntıdan sonra (Öyle sıkıntı ki?)	Başına gelmiş olan

لَيَقُولَنَّ	ذَهَبَ	السَّيِّـَٔاتُ	عَنّٖى	اِنَّهُ	لَفَرِحٌ	فَخُورٌ ۝١٠	اِلَّا
Elbette diyecektir (Ne diyecektir?)	Gitti (Ne?)	Kötülükler (Kimden?)	Benden	Çünkü o[insan] (Nedir?)	Çok şımarık	Ve kibirlidir	Ancak hariç

الَّذٖينَ	صَبَرُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	اُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	مَغْفِرَةٌ	وَاَجْرٌ
O kimseler ki	Sabrettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	İyi işleri	İşte onlar	Onlar için vardır (Ne?)	Bağışlanma (Daha?)	Mükâfat (Öyle mükâfat ki)

كَبٖيرٌ ۝١١	فَلَعَلَّكَ	تَارِكٌ	بَعْضَ مَا	يُوحٰٓى	اِلَيْكَ	وَضَٓائِقٌ	بِهٖ
Pek büyük olan	Belki de sen (Nesin?)	Terk edici olacaksın (Neyi?)	O şeyin bazısını ki	Vahyolunuyor (Kime?)	Sana	Ve daralacak (Ne sebebiyle?)	Bu sebeple (Ne?)

صَدْرُكَ	اَنْ يَقُولُوا	لَوْلَٓا اُنْزِلَ	عَلَيْهِ	كَنْزٌ	اَوْ جَٓاءَ	مَعَهُ
Ruhun (Niçin terk edeceksin?)	Dedikleri için (Ne dedikleri için?)	İndirilmeli değil miydi? (Kime?)	O'na (Ne?)	Bir hazine	Ya da gelmeli değil miydi?	O'nunla birlikte (Ne?)

مَلَكٌ	اِنَّمَٓا اَنْتَ	نَذٖيرٌ	وَاللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	وَكٖيلٌ ۝١٢
Bir melek	Sen ancak (Nesin?)	Bir uyarıcısın	Allah ise (Neye?)	Her şeye (Nedir?)	Vekildir

6. Yeryüzünde hiç bir debelenen yoktur ki rızkı Allaha ait olmasın. O, onun karar ettiği yeri de bilir, emanet bulunduğu yeri de... Hepsi açık bir kitaptadır.

7. Hem hanginizin daha güzel amel yapacağını ortaya koymak için, gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Arşı su üzerinde idi. Böyle iken Allah bilir ya, "Siz öldükten sonra dirileceksiniz." dersen, inkâr edenler mutlaka şöyle derler: "Bu apaçık bir aldatmadan başka bir şey değildir."

8. Ve eğer ilerideki sayılı bir süreye kadar kendilerinden azabı ertelersek o zaman da mutlaka şöyle derler: "Onu ne engelliyor?" O, onlara geleceği gün, kendilerinden çevrilecek değildir ve alay ettikleri şey kendilerini sarmış olacaktır.

9. Ve şayet insana tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra da onu kendisinden çekip alırsak, şüphesiz ki o, çok ümitsizdir ve çok nankördür.

10. Şayet ona dokunan bir sıkıntıdan sonra bir mutluluk tattırıverirsek: "Kuşkusuz benden bütün kötülükler gitti." der ve şüphesiz sevinir, övünür.

11. Ancak her iki durumda da sabredip iyi işler yapanlar başka. İşte onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

12. Şimdi belki de sen: "Ona bir hazine indirilse veya beraberinde bir melek gelse ya!" diyorlar diye göğsün daralarak, sana vahyolunanın bir kısmını terk edecek olursun. Fakat sen, ancak bir uyarıcısın. Allah ise, her şeye karşı vekildir.

13. Yoksa: "Onu kendi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Öyle ise, haydi onun gibi uydurma on sure getirin. Allah'tan başka gücünüzün yettiğini de çağırın, eğer doğru söylüyorsanız bunu yaparsınız.

14. Yok eğer bunun üzerine size cevap veremedilerse, artık bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Nasıl artık teslim oluyor, İslam'ı kabul ediyorsunuz değil mi?

15. Her kim dünya hayatını ve onun süsünü arzu ederse, biz onlara dünyada yaptıklarının karşılığını tamamen öderiz ve bu konuda kendilerine hiçbir haksızlık yapılmaz.

16. Fakat onlar ahirette öyle olurlar ki, kendilerine ateşten başka bir şey yoktur ve orada yaptıkları bütün iyilikler boşa gitmiştir ve bütün yaptıkları boştur.

17. Rabbinden açık bir delil üzerinde bulunan, hem kendisini O'ndan bir şahidin takip ettiği, hem de ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (yanında) bulunan kimse onlara benzer mi? İşte bunlar, ona iman ederler. Gruplardan her kim onu inkâr ederse, artık ateş, onun varacağı yerdir. Sakın bunda şüpheye düşme. Çünkü bu bir gerçektir, Rabbindendir. Fakat insanların çoğu imana gelmezler.

18. Hem Allah'a karşı bir yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Bunlar, Rablerine sunulacaklar, şahitler de şöyle diyecekler: "İşte şunlar, Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir." Haberiniz olsun, Allah'ın laneti zalimlerin üstünedir.

19. Onlar ki, Allah yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler. Hem de ahireti onlar inkâr ederler.

Arapça	Türkçe
اَمْ يَقُولُونَ	Yoksa diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?)
افْتَرٰيهُ	O'nu uydurdu
قُلْ	Ey Habibim söyle
فَأْتُوا	O halde getirin (Ne getirin?)
بِعَشْرِ سُوَرٍ	On sûre (Öyle on sûre ki?)
مِثْلِه	O'nun benzeri olan (O on sure ne olduğu halde?)
مُفْتَرَيَاتٍ	Uydurmalar olduğu halde (Daha ne söyle?)
وَادْعُوا	Ve çağırın (Kimi?)
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ	Gücünüzün yettiği kişileri (Onlar ne olduğu halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka
اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz (Ne?)
صَادِقِينَ	Doğru söyleyenler
﴿١٣﴾ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا	Yok eğer karşılık veremezlerse (Kime?)
لَكُمْ	Size
فَاعْلَمُوا	O halde bilin (Neyi bilin?)
اَنَّمَا اُنْزِلَ	[Kuran] ancak indirildi (Ne ile?)
بِعِلْمِ اللّٰهِ	Allah'ın ilmiyle (Daha neyi bilin?)
وَاَنْ لَٓا اِلٰهَ	İlah olmadığını
اِلَّا هُوَ	Ancak O'nun [ilah] olduğunu
فَهَلْ اَنْتُمْ	Artık sizlersiniz değil mi? (Ne?)
مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾	Müslümanlar
مَنْ	Kim ise (Ne ise?)
كَانَ	Oldu (Ne?)
يُرِيدُ	İstiyor oldu
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	Dünya hayatını (Daha?)
وَزِينَتَهَا	Ve dünya süsünü
نُوَفِّ	Biz veririz (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Neyi?)
اَعْمَالَهُمْ	Yaptıklarını[n karşılığını] (Nerede?)
فِيهَا	O dünyada
وَهُمْ	Ve onlar
فِيهَا	Orada/dünyada
لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾	Haksızlığa uğratılmazlar
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
الَّذِينَ	Öyle kimselerdir ki
لَيْسَ	Yoktur (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Nerede?)
فِي الْاٰخِرَةِ	Ahirette
اِلَّا النَّارُ	Ancak ateş
وَحَبِطَ	Ve boşa gitmiştir (Ne boşa gitmiştir?)
مَا	O şeyler ki
صَنَعُوا	Yaptılar (Nerede boşa gitmiştir?)
فِيهَا	Orada/ahirette
وَبَاطِلٌ	Ve heder olmuştur (Ne?)
مَا	O şeyler ki
كَانُوا	Onlar sürekli
يَعْمَلُونَ	Yapıyorlar
﴿١٦﴾ اَفَمَنْ	O kimse midir?
كَانَ	Ki o olmuştur (Ne üzere?)
عَلٰى بَيِّنَةٍ	Açık bir delil üzere [olan] (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّه	Rabbi tarafından (Daha?)
وَيَتْلُوهُ	Ve [ayrıca] kendisini takip ediyor (Ne takip ediyor?)
شَاهِدٌ	Bir şahit (Kimden?)
مِنْهُ	Rabbi'nden
وَمِنْ قَبْلِه	Ve [ayrıca] ondan önce vardır (Ne?)
كِتَابُ مُوسٰٓى	Musa'nın kitabı [elinde bulunan] (Bu kitap ne olduğu halde?)
اِمَامًا	Önder (Daha?)
وَرَحْمَةً	Ve rahmet olduğu halde [inkarcılar gibi midir?]
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
يُؤْمِنُونَ	İman ederler (Neye?)
بِه	Ona
وَمَنْ	Kim
يَكْفُرْ	İnkâr ederse (Neyi?)
بِه	Onu (Kimlerden?)
مِنَ الْاَحْزَابِ	Topluluklardan
فَالنَّارُ	İşte cehennem ateşi (Nedir?)
مَوْعِدُهُ	Ona vaat edilen yerdir
فَلَا تَكُ	O halde bulunma (Ne içerisinde?)
فِي مِرْيَةٍ	Şüphe içerisinde (Neden?)
مِنْهُ	Ondan
اِنَّهُ	Çünkü O [Kuran] (Nedir?)
الْحَقُّ	Haktır (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbin tarafından
وَلٰكِنَّ	Fakat
اَكْثَرَ النَّاسِ	İnsanların çoğu (Nedirler?)
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾	İman etmezler
وَمَنْ	Kim
اَظْلَمُ	Daha zalimdir (Kimden?)
مِمَّنِ	O kimseden ki
افْتَرٰى	Uydurdu (Kim hakkında?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah hakkında (Neyi?)
كَذِبًا	Yalanı
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar
يُعْرَضُونَ	Sunulacaklar (Kime?)
عَلٰى رَبِّهِمْ	Rablerine
وَيَقُولُ	Ve diyecek (Kim?)
الْاَشْهَادُ	Şahitler (Ne diyecek?)
هٰٓؤُلَٓاءِ	İşte bunlar
الَّذِينَ	O kimselerdir ki
كَذَبُوا	Yalan söylediler (Kim hakkında?)
عَلٰى رَبِّهِمْ	Rableri hakkında
اَلَا	Şunu bilin ki
لَعْنَةُ اللّٰهِ	Allah'ın laneti (Kimedir?)
عَلَى الظَّالِمِينَ	Zalimleredir
﴿١٨﴾ الَّذِينَ	Bunlar öyle zalimlerdir ki
يَصُدُّونَ	Alıkoyarlar (Neden?)
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	Allah'ın yolundan (Daha?)
وَيَبْغُونَهَا	Ve o yolu isterler (O yol ne olduğu halde?)
عِوَجًا	Eğri
وَهُمْ	İşte onlar
بِالْاٰخِرَةِ	Ahireti
هُمْ	Onlar (Nedirler?)
كَافِرُونَ ﴿١٩﴾	İnkâr edicidirler

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ

İşte bunlar | Olmadılar (Ne olmadılar?) | Aciz bırakanlar (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve yine olmadı | Onlar için (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا

Allah'tan başka (Ne olmadı?) | Sahipler/yardım ediciler | Katlanacak (Kim için?) | Onlar için (Ne katlanacak?) | Azap | Çünkü onlar değildiler (Ne değildiler?)

يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ

Tahammül ederler (Neye?) | Dinlemeye | Ve onlar değildiler | Görenler | İşte bunlar öyle kimselerdir ki

خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ

Yazık ettiler (Kime?) | Kendilerine | Ve kayboldu (Kimden?) | Kendilerinden (Neler?) | O şeyler ki | Onlar idiler | Uyduruyorlar | Şüphe yok ki

اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا

Muhakkak ki onlar | Ahirette | Onlar (Nedirler?) | En çok zararda olanlardır | Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُٓوا اِلٰى رَبِّهِمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ

Ve işlediler (Neyi?) | İyi işleri (Daha?) | Ve boyun eğenler (Kime?) | Rablerine | İşte bunlar (Nedir?) | Cennet ehlidir

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ

Onlar | O cennette (Nedirler?) | Ebedi kalıcıdırlar | Bu iki grubun durumu (Ne gibidir?) | Kör ve sağır gibidir (Daha ne gibidir?)

وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

Gören ve duyan gibidir | Bu iki grup hiç eşit olur mu? (Ne bakımından?) | Durum bakımından | Hala düşünmez misiniz?

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِٓ اِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

Andolsun ki biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Nereye?) | Kavmine | Muhakkak ki ben (Kime?) | Size karşı (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık olan

اَنْ لَا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

(Ne diye uyarıcıyım?) İbadet etmeyin diye (Kimden başkasına?) | Allah'tan başkasına | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim için?) | Sizin için (Neden korkuyorum?) | Bir günün azabından (Öyle birgün ki) | Can yakıcı

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا

Ve dedi (Kim?) | O topluluk ki | İnkâr ettiler (Kimden?) | Kavminden (Ne dediler?) | Biz seni görmüyoruz | Ancak bir insan olarak [görüyoruz] | Bizim gibi

وَمَا نَرٰيكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ وَمَا نَرٰى

Ve biz yine seni görmüyoruz | Sana tabi oldu[ğunu] | Ancak o kimseler [tabi oluyorlar ki] | Onlar | Bizim alt tabakalarımızdandır (Ne zamanda?) | İlk nazarda | Ve biz görmüyoruz

لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ

Sizin için (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne görmüyoruz?) | Bir üstünlük | Bilakis biz sizi görüyoruz (Ne?) | Yalancılar | Dedi (Ne dedi?) | Ey kavmim!

اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَاٰتٰينِى رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ

Ne dersiniz (Şu hususta ki) | Eğer ben isem (Ne üzerine isem?) | Açık bir delil üzerine isem (Kim tarafından?) | Rabbim tarafından (Daha?) | Ve o bana vermişse (Ne?) | Bir rahmet (Kim tarafından?) | Kendi tarafından

فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

Ve bu kapalı kalmışsa (Kime?) | Size | Biz sizi bu işe zorlayacak mıyız? (Ne olduğunuz halde?) | Siz | O rahmeti | Kerih görücülersiniz

20. Bunlar yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Kendilerini Allah'tan kurtaracak bir koruyucuları da yoktur. Onlara azap kat kat olacaktır. Hem dinlemeye katlanamıyorlardı, hem de görmüyorlardı.

21. İşte bunlar kendilerine yazık etmiş kimselerdir ve o iftira ettikleri uydurmaları da hep kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

22. Şüphe yok ki bunlar, ahirette en fazla zarara uğrayanlardır.

23. Fakat iman edip salih ameller yapanlar ve Rablerine edeple gönülden itaat edenler, işte bunlar, cennetliklerdir, hep orada sonsuza dek kalacaklardır.

24. Bu iki grubun durumu, kör ve sağır ile gören ve işitenin durumu gibidir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Artık düşünmez misiniz?

25. Andolsun ki, bir zamanlar Nuh'u kavmine gönderdik ki, onlara şunu desin: "Haberiniz olsun! Ben size azabın sebeplerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir uyarıcıyım.

26. Allah'tan başkasına ibadet etmeyin! Gerçekten ben sizin için can yakıcı bir günün azabından korkuyorum."

27. Buna karşı kavminden inkâr eden ileri gelenler: "Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz, sana uyanları ise ilk bakışta en aşağılık olanlarımızdan ibaret görüyoruz. Sizin bizden fazla bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Hatta sizi yalancılar sanıyoruz." dediler.

28. (Nuh) dedi ki: "Ey kavmim! Ne dersiniz? Eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve bana katından bir rahmet bahşetmiş de size onu görecek göz verilmemiş ise, biz size onu istemediğiniz halde zorlayacak mıyız?

29. Ey kavmim! Buna karşı ben sizden bir mal istemiyorum. Benim ecrim ancak Allah'a aittir ve ben, o iman edenleri kovacak değilim. Kesinlikle onlar Rablerine kavuşacaklar, ama ben sizi cahillik eden bir topluluk olarak görüyorum.

30. Ey kavmim! Ben onları kovarsam, beni Allah'tan kim kurtaracak? Artık bir düşünmez misiniz?

31. Ben size ne, "Allah'ın hazineleri benim yanımda..." ne de gaybı bilirim demiyorum. "Ben bir meleğim." de demiyorum. O sizin gözlerinizin horladığı kişiler hakkında: "Allah onlara hiçbir hayır vermez." de demem. Onların içlerindekini en iyi bilen Allah'tır. Ben o zaman zalimlerden olmuş olurum.

32. Onlar: "Ey Nuh, gerçekten bizimle çok mücadele ettin ve bizimle yaptığın mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim." dediler.

33. (Nuh) dedi ki: "Onu size ancak dilerse Allah getirir ve siz onu aciz bırakacak değilsiniz.

34. Ben size öğüt vermek istemiş isem de, Allah sizi helak etmeyi diliyorsa, benim öğüdüm size fayda vermez. Rabbiniz O, ve siz sonunda O'na döndürüleceksiniz."

35. Yoksa: "Onu uydurdu mu?" diyorlar? De ki: "Eğer uydurdumsa günahı benim boynumadır. Oysa ben, sizin yüklendiğiniz günahtan uzağım."

36. Bir de Nuh'a vahyolunmuştu ki: "Haberin olsun, kavminden iman etmiş olanlardan başka hiçbiri iman etmeyecek. Onun için her ne yaparlarsa üzülme.

37. Bizim gözetimimiz altında ve vahyimiz çerçevesinde gemi yap. Ayrıca o zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme, çünkü onlar boğulacaklar."

Arapça	Türkçe
وَيَا قَوْمِ	Ey kavmim!
لَا أَسْأَلُكُمْ	Ben sizden istemiyorum
عَلَيْهِ	Buna karşı (Ne istemiyorum?)
مَالًا	Bir mal
إِنْ أَجْرِيَ	Benim mükâfatım olmadı
إِلَّا عَلَى اللَّهِ	Ancak Allah'a ait oldu
وَمَا أَنَا	Ve ben değilim de (Ne değilim?)
بِطَارِدِ الَّذِينَ	O kimseleri kovan ki
آمَنُوا	Onlar iman ettiler
إِنَّهُمْ	Zira onlar
مُلَاقُو رَبِّهِمْ	Rablerine kavuşacaklardır
وَلَٰكِنِّي	Fakat ben
أَرَاكُمْ	Sizi görüyorum (Ne olarak?)
قَوْمًا	Bir kavim olarak (Öyle kavim ki)
تَجْهَلُونَ ۝٢٩	Cahillik ediyorsunuz
وَيَا قَوْمِ	Ey kavmim!
مَنْ يَنْصُرُنِي	Beni kim kurtarır (Kimden?)
مِنَ اللَّهِ	Allah'tan
إِنْ طَرَدْتُهُمْ	Eğer onları kovarsam
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝٣٠	Hâlâ düşünmez misiniz?
وَلَا أَقُولُ	Ben demiyorum (Kime?)
لَكُمْ	Size (Ne demiyorum?)
عِنْدِي	Benim yanımdadır (Ne?)
خَزَائِنُ اللَّهِ	Allah'ın hazineleri
وَلَا	Ve yine [demiyorum] (Ne demiyorum?)
أَعْلَمُ	Ben bilirim (Neyi?)
الْغَيْبَ	Gaybı
وَلَا أَقُولُ	Ve demiyorum (Ne demiyorum?)
إِنِّي مَلَكٌ	Muhakkak ki ben meleğim
وَلَا أَقُولُ	Ve yine demiyorum
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
تَزْدَرِي	Hor görüyor (Ne hor görüyor?)
أَعْيُنُكُمْ	Sizin gözleriniz (Ne demiyorum?)
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ	Onlara asla vermeyecektir (Kim?)
اللَّهُ	Allah (Ne vermeyecektir?)
خَيْرًا	Hiçbir hayır
اللَّهُ	Allah
أَعْلَمُ	En iyi bilendir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
فِي أَنْفُسِهِمْ	Onların nefislerindedir
إِنِّي	Kesinlikle ben
إِذًا	O takdirde [olurum] (Kimlerden olurum?)
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝٣١	Elbette Zalimlerden
قَالُوا	Dediler ki
يَا نُوحُ	Ey Nuh!
قَدْ جَادَلْتَنَا	Elbette sen bizimle mücadele ettin
فَأَكْثَرْتَ	Ve çokça yaptın (Neyi?)
جِدَالَنَا	Bize karşı mücadeleyi
فَأْتِنَا	Öyleyse bize getir (Neyi?)
بِمَا	O şeyi ki
تَعِدُنَا	Bizi tehdit ediyorsun
إِنْ كُنْتَ	Eğer isen (Kimlerden isen?)
مِنَ الصَّادِقِينَ ۝٣٢	Doğru söyleyenlerden
قَالَ	Dedi (Ne dedi?)
إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ	Ancak size getirir (Neyi?)
بِهِ	Onu (Kim?)
اللَّهُ	Allah
إِنْ شَاءَ	Eğer dilerse
وَمَا أَنْتُمْ	Ve siz değilsiniz de (Ne değilsiniz?)
بِمُعْجِزِينَ ۝٣٣	Aciz bırakanlar
وَلَا يَنْفَعُكُمْ	Size fayda sağlamaz (Ne?)
نُصْحِي	Benim nasihatim
إِنْ أَرَدْتُ	İstesem de (Neyi?)
أَنْ أَنْصَحَ	Nasihat etmeyi (Kime?)
لَكُمْ	Size
إِنْ كَانَ اللَّهُ	Eğer Allah ise (Ne?)
يُرِيدُ	Diliyor ise (Neyi?)
أَنْ يُغْوِيَكُمْ	Sizi helak etmeyi
هُوَ	O
رَبُّكُمْ	Sizin rabbinizdir
وَإِلَيْهِ	Ve yalnız O'na
تُرْجَعُونَ ۝٣٤	Döndürüleceksiniz
أَمْ يَقُولُونَ	Yoksa diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?)
افْتَرَاهُ	O'nu uydurdu
قُلْ	De ki
إِنِ افْتَرَيْتُهُ	Eğer ben O'nu uydurduysam
فَعَلَيَّ	Bana aittir (Ne?)
إِجْرَامِي	Günahım
وَأَنَا	Ve ben
بَرِيءٌ	Beriyim (Neden?)
مِمَّا	O suçtan ki
تُجْرِمُونَ ۝٣٥	Siz onu işliyorsunuz
وَأُوحِيَ	Ve vahyolundu (Kime?)
إِلَىٰ نُوحٍ	Nuh'a
أَنَّهُ	Şöyle ki
لَنْ يُؤْمِنَ	Asla iman etmeyecek (Kimden?)
مِنْ قَوْمِكَ	Kavminden
إِلَّا مَنْ	Ancak o kimse hariç ki
قَدْ آمَنَ	O önceden iman etmişti
فَلَا تَبْتَئِسْ	O halde üzülme (Ne sebebiyle?)
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	Onlar idiler (Ne?)
يَفْعَلُونَ ۝٣٦	Yapıyorlardı
وَاصْنَعِ	Ve yap (Neyi?)
الْفُلْكَ	Gemiyi (Ne ile?)
بِأَعْيُنِنَا	Nezaretimizle
وَوَحْيِنَا	Ve vahyimizle
وَلَا تُخَاطِبْنِي	Ve bana hitapta bulunma (Kimler hakkında?)
فِي الَّذِينَ	O kimseler hakkında ki
ظَلَمُوا	Onlar zulmettiler
إِنَّهُمْ	Çünkü onlar
مُغْرَقُونَ ۝٣٧	Suda boğdurulmuşlardır

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ

Ve [Nuh] yapıyordu (Neyi?) | Gemiyi | Ve her uğradığında (Kime?) | Nuh'a (Kim?) | Bir topluluk (Kimin içinden olan?) | Kavmi içinden | Eğleniyorlardı | Onunla

قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

[Nuh] dedi ki | Eğer siz eğleniyorsanız | Bizimle | Muhakkak ki biz de | Eğleneceğiz | Sizinle (Ne gibi?) | Sizin eğlendiğiniz gibi

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

Yakında bileceksiniz (Kimi?) | O kimseyi ki | O'na gelecek (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki) | O'nu rezil edecek | Ve inecek (Kim üzerine?) | Kendisi üzerine (Ne inecek?) | Bir azap (Öyle azap ki)

مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا

Devamlı | Nihayet geldiği zaman (Ne?) | Emrimiz/hükmümüz | Ve fışkırdığında (Ne?) | Tandır | Biz dedik ki | Yükle (Nereye?) | O gemiye

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

Her bir çiftten [canlıdan] (Neyi yükle?) | İki tane (Daha?) | Ve aileni de yükle (Kimden başkasını yükle?) | Ancak o kimseden başkasını ki | Geçti (Kim hakkında?) | Kendisi hakkında (Ne geçti?) | Allah'ın hükmü (Daha kimi yükle?)

وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ

İman edenleri | Ama iman etmedi | O'nunla birlikte | Ancak çok az kişi müstesna | Ve dedi ki | Binin (Nereye?) | O gemiye | Allah'ın adıyladır (Ne?)

مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي

Geminin yürümesi | Ve durması | Muhakkak ki Rabbim (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Gemi | Götürüyordu

بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ

Onları (Ne içinde?) | Dalgalar içinde (Ne gibi dalgalar?) | Dağlar gibi | Ve seslendi (Kim?) | Nuh (Kime?) | Oğluna | Oğlu idi (Nerede?) | Ayrı bir yerde (Ne diye seslendi?)

يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاٰوِي

Ey oğulcuğum | Bin | Bizimle birlikte | Ve olma (Kim ile beraber?) | Kafirlerle beraber | [Oğlu] dedi | Sığınacağım (Nereye?)

اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ

Bir dağa ki | O beni koruyacak (Neden koruyacak?) | Sudan | [Nuh] dedi | Koruyucu yoktur | Bugün (Neden?) | Allah'ın emrinden

اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

Ancak o kimse hariç ki | Allah [ona] merhamet etti | Ve girdi (Ne girdi?) | İkisinin arasına | Dalga | Ve [oğlu] oldu (Kimlerden?) | Boğdurulanlardan

﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اَقْلِعِي وَغِيضَ

Ve denildi (Ne?) | Ey yer! | Yut (Neyi?) | Suyunu (Daha ne denildi?) | Ey gök! | Tut | Ve çekildi (Ne?)

الْمَاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا

Su | Ve bitirildi (Ne?) | İş | [Gemi] Yerleşti (Ne üzerine?) | Cudi üzerine | Ve denildi ki | Uzak olsun (Kime denildi?)

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي

O kavme ki | Zalimlerdir | Niyazda bulundu (Kim?) | Nuh (Kime?) | Rabbine | Ve dedi ki | Ey Rabbim! | Benim oğlum

مِنْ اَهْلِي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

Ailemdendir | Ve kesinlikle senin sözün | Haktır | Ve sen (Nesin?) | Hükmedenlerin en iyi hükmedenisin

38. O, gemiyi yapıyordu, kavminden herhangi bir grup da yanından geçtikçe onunla eğleniyorlardı. (Nuh) dedi ki: "Bizimle eğleniyorsanız, biz de sizinle sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz."

39. İleride rezil edecek azabın kime geleceğini ve sonsuz azabın da kimin başına ineceğini bileceksiniz.

40. Sonunda emrimiz gelip de tennur (geminin kazanı) kaynadığı zaman dedik ki: "Her birinden ikişer çift alıp, aleyhinde hüküm geçmiş olanların dışında aileni ve iman edenleri gemiye yükle." Bununla beraber, ancak pek azı onunla birlikte iman etmişti.

41. (Nuh) dedi ki: "Binin içine, yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir."

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalar içinde akıp gidiyordu ve Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağırdı: "Ay oğlum, gel bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma!" dedi.

43. O: "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım." dedi. (Nuh) dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden koruyacak yoktur. Ancak O, rahmet buyurursa başka." Derken dalga aralarına giriverdi ve o da boğulanlardan oldu.

44. Bir de: "Ey yer! Yut suyunu ve ey gök! Açıl." denildi. Su çekildi, iş bitirildi ve gemi Cudi üzerinde durdu ve o zalim kavme: "Defolun!" denilmişti.

45. Nuh Rabbine seslendi: "Ey Rabbim! Kuşkusuz oğlum benim ailemdendir ve kuşkusuz senin vaadin gerçektir ve sen hüküm verenlerin en iyisisin!" dedi.

46. (Allah) buyurdu ki: "Ey Nuh! O senin ailenden değildir. O, doğru olmayan bir iştir. Öyle ise bilmediğin şeyi benden isteme, ben seni cahillerden olmaktan sakındırırım."

47. (Nuh): "Ey Rabbim! Senden bilmediğim şeyi istemekten sana sığınırım. Sen beni bağışlamaz ve bana merhamet etmezsen kaybedenlerden olurum." dedi.

48. Denildi ki: "Ey Nuh! Sana ve beraberindeki kimselerden birçok ümmetlere bizden bir selam ve birçok bereketlerle (gemiden) in. Daha birçok ümmetleri de ileride faydalandıracağız. Sonra bizden onlara can yakıcı bir azap dokunacaktır.

49. İşte bunlar gayb haberlerindendir. Sana bunları vahiyle bildiriyoruz. Bundan önce onları ne sen bilirdin, ne kavmin. O halde sabret, kuşkusuz iyi sonuç muttakilerindir.

50. Ad'a kardeşleri Hud' u gönderdik. Onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Siz sadece iftira edip duruyorsunuz." dedi.

51. Ey kavmim! Ben sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum. Benim ecrim, ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?

52. Hem ey kavmim! Rabbinizin mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe ile başvurun ki, üzerinize bol bol göğün bereketini indirsin ve sizin kuvvetinize kuvvet katsın. Gelin suçlu suçlu dönüp gitmeyin.

53. Dediler ki: "Ey Hud! Sen bize apaçık bir delil getirmedin. Biz ise senin sözünle ilahlarımızı bırakmayız ve biz sana inanmayız."

قَالَ	Buyurdu (Ne buyurdu?)
يَا نُوحُ	Ey Nuh!
اِنَّهُ	Muhakkak ki O
لَيْسَ	Değildir (Neden?)
مِنْ اَهْلِكَ	Senin ailenden
اِنَّهُ	Muhakkak ki o (Nedir?)
عَمَلٌ	Bir ameldir (Öyle amel ki)
غَيْرُ صَالِحٍ	Salih olmayan
فَلَا تَسْـَٔلْنِ	Bu yüzden benden isteme (Neyi isteme?)
مَا	O şeyi ki
لَيْسَ لَكَ	Senin için yoktur
بِهِ	Onun hakkında (Ne yoktur?)
عِلْمٌ	Hiçbir bilgi
اِنِّى	Muhakkak ki ben
اَعِظُكَ	Sana öğüt veriyorum (Neyi?)
اَنْ تَكُونَ	Olmamanı
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾	Cahillerden
قَالَ	Dedi
رَبِّ	Ey rabbim
اِنِّى	Kesinlikle ben
اَعُوذُ	Sığınırım (Kime?)
بِكَ	Sana (Neden?)
اَنْ اَسْـَٔلَكَ	Senden istemekten (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
لَيْسَ لِى	Benim için yoktur
بِهِ	Onun hakkında (Ne yoktur?)
عِلْمٌ	Hiçbir bilgi
وَاِلَّا تَغْفِرْ	Eğer bağışlamazsan (Kimi?)
لِى	Beni
وَتَرْحَمْنِى	Ve bana merhamet etmezsen
اَكُنْ	Ben olurum (Kimlerden?)
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾	Hüsrana uğrayanlardan
قِيلَ	Denildi
يَا نُوحُ	Ey Nuh
اهْبِطْ	İn (Ne ile?)
بِسَلَامٍ	Selametle (Kim tarafından selametle?)
مِنَّا	Bizim tarafımızdan
وَبَرَكَاتٍ	Ve bereketlerle (Kim üzerine olan?)
عَلَيْكَ	Senin üzerine (Daha kimin üzerine?)
وَعَلٰٓى اُمَمٍ	Ve topluluklar üzerine
مِمَّنْ	O kimselerden ki
مَعَكَ	Seninle birliktedir
وَاُمَمٌ	Ve nice ümmetler
سَنُمَتِّعُهُمْ	Onları faydalandıracağız
ثُمَّ يَمَسُّهُمْ	Sonra onlara dokunacak (Kim tarafından?)
مِنَّا	Bizim tarafımızdan (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
اَلِيمٌ ﴿٤٨﴾	Can yakıcı
تِلْكَ	İşte bunlar (Nedendir?)
مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ	Gayb haberlerindendir (Öyle gayb haberleri ki)
نُوحِيهَا	Biz onları vahyediyoruz (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana
مَا كُنْتَ	Sen değildin (Ne değildin?)
تَعْلَمُهَا	Onu bilir
اَنْتَ	Ne sen
وَلَا قَوْمُكَ	Ne de kavmin
مِنْ قَبْلِ هٰذَا	Bundan önce
فَاصْبِرْ	O halde sabret
اِنَّ الْعَاقِبَةَ	Çünkü [güzel] son (Kim içindir?)
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾	Müttakiler içindir
وَاِلٰى عَادٍ	Ve Âd [kavmine de gönderdik] (Kimi?)
اَخَاهُمْ	Kardeşlerini (Ondan bedel?)
هُودًا	Hûd'u [gönderdik]
قَالَ	[Hûd] dedi
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?)
غَيْرُهُ	O'ndan başka
اِنْ اَنْتُمْ	Siz olmadınız
اِلَّا	Ancak [oldunuz]
مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾	İftira edenler
يَا قَوْمِ	Ey kavmim
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ	Sizden istemiyorum (Neye karşılık?)
عَلَيْهِ	Buna karşılık (Ne istemiyorum?)
اَجْرًا	Hiçbir ücret
اِنْ اَجْرِىَ	Benim ücretim olmadı
اِلَّا عَلَى الَّذِى	Ancak o zata ait oldu ki
فَطَرَنِى	O beni yoktan var etti
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾	Hala akıllanmayacak mısınız?
وَيَا قَوْمِ	Ey kavmim
اسْتَغْفِرُوا	Mağfiret dileyin (Kimden?)
رَبَّكُمْ	Rabbinizden
ثُمَّ تُوبُوٓا	Sonra tövbe edin (Kime?)
اِلَيْهِ	O'na
يُرْسِلِ	Ki göndersin (Neyi?)
السَّمَٓاءَ	Göğü (Kimin üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Nasıl?)
مِدْرَارًا	Bol yağmurlu olarak
وَيَزِدْكُمْ	Ve size katsın (Ne katsın?)
قُوَّةً	Güç (Neye?)
اِلٰى قُوَّتِكُمْ	Gücünüze
وَلَا تَتَوَلَّوْا	Ve yüz çevirmeyin (Ne olduğunuz halde?)
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾	Günah işleyenler olduğunuz halde
قَالُوا	Dediler
يَا هُودُ	Ey Hûd
مَا جِئْتَنَا	Sen bize getirmedin (Ne?)
بِبَيِّنَةٍ	Açık bir delil
وَمَا نَحْنُ	Ve biz değiliz (Ne değiliz?)
بِتَارِكِىٓ اٰلِهَتِنَا	İlahlarımızı terk edenler (Neden sebep?)
عَنْ قَوْلِكَ	Senin sözünden sebep
وَمَا نَحْنُ	Ve biz olmadık (Ne olmadık?)
لَكَ	Sana
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾	İnananlar

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ اِنّ۪ٓي اُشْهِدُ اللّٰهَ

Biz demeyiz | Ancak seni çarpmıştır [deriz] (Kim?) | İlahlarımızdan bazısı (Ne ile) | Fenalıkla | [Hûd] dedi ki | Muhakkak ki ben | Şahit tutuyorum (Kimi?) | Allah'ı

وَاشْهَدُوٓا اَنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِه۪ فَك۪يدُون۪ي

Ve siz de şahit olun (Neye?) | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Uzağım (Neden?) | O şeyden ki | Siz ortak koşuyorsunuz | (Neden başka?) O'ndan başka | O halde bana tuzak kurun (Nasıl?)

جَم۪يعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ اِنّ۪ي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ

Topluca | Sonra | Bana süre de tanımayın | Muhakkak ki ben | Tevekkül ettim (Kime?) | Allah'a (Ondan bedel?) | Benim Rabbim | Ve sizin Rabbinize

مَا مِنْ دَٓابَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٥٦﴾

Hiçbir canlı yoktur | Ancak O Allah (Nedir?) | Tutucudur (Neyi?) | Onun perçemini | Muhakkak ki benim Rabbim | Bir yol üzerinedir ki | Dosdoğru

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ٓ اِلَيْكُمْۜ وَيَسْتَخْلِفُ رَبّ۪ي

Eğer yüz çevirirseniz | Kesinlikle ben size tebliğ ettim (Neyi?) | O şeyi ki | Ben gönderildim (Ne ile?) | Onunla (Kime?) | Size | Ve peşinden getirir (Kim?) | Rabbim (Neyi?)

قَوْمًا غَيْرَكُمْۚ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔاۜ اِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَف۪يظٌ

Bir kavmi (Öyle kavim ki) | Sizden başka olan | Ve O'na zarar veremezsiniz | Ufacık bir şey bile | Muhakkak ki benim Rabbim | Her şeyi (Nedir?) | Koruyucudur/ gözeticidir

﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّاۚ

Ne zaman ki geldi (Ne?) | Bizim emrimiz | Kurtardık (Kimi?) | Hûd'u | Ve o kimseleri ki | İman ettiler (Kimle birlikte?) | Onunla birlikte (Ne ile kurtardık?) | Bir rahmetle (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan

وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌۗ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ

Ve biz onları kurtardık (Neden?) | Bir azaptan (Öyle azap ki) | Çetin olan | İşte bu (Kimdir?) | Âd kavmidir | İnkar ettiler (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini (Daha?)

وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُٓوا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَن۪يدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوا

Ve asi oldular (Kime?) | Peygamberlerine (Daha?) | Ve tabi oldular (Neye?) | Her zorbanın emrine (Öyle zorba ki) | İnatçı olan | Tabi tutuldular (Nerede?)

ف۪ي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَٓا اِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْۜ اَلَا بُعْدًا

Bu dünyada (Neye?) | Lanete (Daha nerede?) | Ve kıyamet gününde | Şunu bilin ki | Muhakkak ki Âd kavmi | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | Şunu da bilin ki | Uzak olsun (Kim için?)

لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًاۢ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

Ad (Ondan bedel?) | Hûd'un kavmi için | Semud kavmine [de gönderdik] (Kimi?) | Kardeşlerini [gönderdik] (O da kimdir?) | Salih'tir | [Salih] dedi ki | Ey kavmim | İbadet edin (Kime?)

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ

Allah'a | Sizin için yoktur (Ne?) | Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?) | O Allah'tan başka | O Allah | Sizi yaratmıştır (Neden yaratmıştır?) | Topraktan (Daha?) | Ve size hayat vermiştir (Nerede?)

ف۪يهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِۜ اِنَّ رَبّ۪ي قَر۪يبٌ مُج۪يبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا

O yeryüzünde | O halde O'ndan mağfiret dileyin | Sonra | Tövbe edin (Kime?) | O Allah'a | Muhakkak ki Rabbim (Nedir?) | Son derece yakındır | Ve [dualara] icabet edendir | Dediler ki

يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ ف۪ينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَٓا اَتَنْهٰينَٓا اَنْ نَعْبُدَ

Ey Salih | Sen idin (Nerede?) | Aramızda (Ne idin?) | Ümit beslenen biri (Ne zaman ümit beslenen idin?) | Bundan önce | Bize yasaklıyor musun (Neyi?) | Tapmamızı (Neye?)

مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَا وَاِنَّنَا لَف۪ي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ مُر۪يبٍ ﴿٦٢﴾

O şeye ki | Tapıyordu (Kim?) | Babalarımız | Muhakkak ki biz | Şüphe içindeyiz (Neden?) | Bizi çağırdığın şeyden (Neye?) | Kendisine (Öyle şüphe ki?) | Çok kuşkuya götüren

54-55. Biz yalnız: "İlahlarımızın bazısı seni kötü çarpmış." deriz. (Hud) dedi ki: "İşte ben Allah'ı şahit gösteriyorum, siz de şahit olun ki, işte ben O'ndan başka ortak koştuklarınızdan hiçbirini tanımıyorum. Artık hepiniz toplanın bana istediğiniz tuzağı kurun, sonra da bana bir an bile süre tanımayın.

56. Kuşkusuz hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. Yerde kımıldayan hiçbir canlı yoktur ki, perçemini O tutmuş olmasın. Şüphe yok ki Rabbim doğru bir yol üzerindedir.

57. Şimdi siz yüz çevirirseniz, ben işte size gönderilmiş olduğum vazifemi tebliğ ettim. Hem Rabbim sizin yerinize başka bir topluluk da getirir ve siz ona zerrece zarar veremezsiniz. Rabbim kesinlikle her şeyi gözetip koruyandır.

58. Emrimiz geldiği zaman, Hud'u ve beraberinde iman etmiş olanları tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Hem onları çetin bir azaptan kurtardık.

59. İşte Ad kavmi, Rablerinin âyetlerini inkâr ettiler, peygamberlerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca gittiler.

60. Hem bu dünyada bir lanetle takip edildiler, hem kıyamet gününde... Baksana, Âd kavmi Rablerini gerçekten inkar ettiler. Baksana, defoldu gitti o Hud'un kavmi Âd.

61. Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Sizi yerden O meydana getirdi. Onda imar yapmaya ve onu bayındır kılmaya size O güç verdi ve görevlendirdi. Onun için O'nun mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe ile müracaat edin. Şüphe yok ki Rabbiniz yakındır, duaları kabul edendir."

62. Onlar: "Ey Salih! Bundan önce sen, bizim içimizde ümit beslenen bir kişiydin. Şimdi bizi babalarımızın tapındığına tapmaktan yasaklıyor musun? Şüphesiz biz, senin bizi davet ettiğin şey hakkında, çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz." dediler.

63. (Salih): "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, düşünceniz nedir? Eğer Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve bana katından bir rahmet bahşetmiş ise, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki siz, bana zarar vermekten başka bir şey yapmayacaksınız.

64. Hem ey kavmim! İşte şu, "Allah'ın dişi devesi" sizin için bir mucizedir, bırakın onu, Allah'ın yeryüzünde yayılsın ve ona kötü bir amaçla el sürmeyin. Yoksa sizi yakın bir azap yakalar." dedi.

65. Derken onu tepelediler. Bunun üzerine (Salih) dedi ki: "Evinizde üç gün yaşayın. İşte bu, yalan çıkarılmamış bir vaaddir."

66. Emrimiz geldiği zaman Salih'i ve beraberinde iman etmiş olanları, tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık, hem de o günün zilletinden... Çünkü Rabbin öyle güçlü, öyle aziz olandır.

67. O zulmedenleri ise sayha (korkunç ses) tutuverdi de yurtlarında çöke kaldılar.

68. Sanki orada bir şenlik kurmamışlardı. Bak, Semûd (halkı) gerçekten Rablerini inkâr ettiler, bak işte defoldu gitti Semud!

69. Andolsun ki, İbrahim'e de elçilerimiz müjde ile geldiler ve: "selam" dediler. O da: "selam" dedi ve durmadan gidip kızartılmış bir buzağı getirdi.

70. Baktı ki, ona ellerini uzatmıyorlar, o zaman bunları garipsedi ve içinde onlara karşı bir çeşit korku duydu. Onlar: "Korkma, çünkü biz Lut kavmine gönderildik!" dediler.

71. Eşi dinliyordu ve bunu duyunca güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik, İshak'ın arkasından da Yakub'u.

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَاٰتٰين۪ي مِنْهُ

[Salih] dedi ki | Ey kavmim! | Ne dersiniz | Eğer ben isem (Ne üzerine?) | Açık bir delil üzere (Kim tarafından?) | Rabbim tarafından | Ve bana vermişse (Kimden?) | Kendisinden (Ne vermişse?)

رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي

Bir rahmet | O halde kim | Beni kurtarır (Neden?) | Allah'tan | Eğer O'na asi olursam | O takdirde siz beni artırmış olmayacaksınız (Neden başka?)

غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا

Hüsrandan başka | Ey kavmim | İşte şu (Nedir?) | Allah'ın dişi devesi (Kime?) | Size (Ne olarak?) | Bir mucize olarak | O halde deveyi bırakın

تَأْكُلْ ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ

Ki yesin (Nerede?) | Allah'ın yeryüzünde | Ve ona el sürmeyin (Ne ile?) | Kötülükle | Yoksa sizi yakalar (Ne?) | Bir azap (Öyle azap ki)

قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا ف۪ي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ

Çok yakın olan | O deveyi ayaklarını keserek boğazladılar | Ve [Salih] dedi (Ne dedi?) | Faydalanın (Nerede?) | Yurdunuzda (Ne kadar?) | Üç gün

ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

İşte bu (Nedir?) | Bir vaaddir (Öyle vaad ki?) | Yalanlanamayan | Ne zaman ki geldi (Ne?) | Bizim emrimiz/azabımız | Kurtardık (Kimi?)

صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ

Salih'i (Daha kimi?) | Ve o kimseleri ki | Onlar iman ettiler (Kim ile birlikte?) | Onunla birlikte (Ne ile kurtardık?) | Bir rahmetle (Kim tarafından?) | Tarafımızdan (Daha neden kurtardık?) | Ve o günün zilletinden

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا

Muhakkak ki senin Rabbin (Nedir?) | Odur | Güç sahibi olan | Aziz olan | Yakaladı (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlar zulmettiler (Ne yakaladı?)

الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا ف۪ي دِيَارِهِمْ جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ

Çığlık | Ve oluverdiler (Nerede?) | Yurtlarında (Ne oluverdiler?) | Dizleri üzerine çöküvermişler | Sanki

لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَاۜ اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا۬ كَفَرُوا رَبَّهُمْۜ اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ

İkamet etmemişlerdi (Nerede?) | Orada | Şunu bilin ki | Muhakkak ki Semud | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | Ve şunu da bilin ki | Uzak olsun (Kim için?) | Semud

﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًاۜ

Andolsun, muhakkak ki | Geldi (Kim?) | Bizim elçilerimiz [melekler] (Kime?) | İbrahim'e (Ne ile?) | Müjdeyle | Dediler (Ne dediler?) | Selam olsun

قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآ

[İbrahim] dedi (Ne dedi?) | Selam olsun | Geri durmadı (Neden?) | Getirmekten (Neyi?) | Buzağıyı (Öyle buzağı ki) | Kızartılmış | Ne zaman ki gördü (Neyi?)

اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةًۜ

Onların ellerini (Nasıl gördü?) | İlişmiyordu (Neye?) | Yemeğe | Onları yadırgadı | Ve duydu (Kimden?) | Onlardan dolayı (Ne?) | Korku

قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ

Dediler ki | Korkma | Muhakkak ki biz | Gönderildik (Nereye?) | Lut'un kavmine | Ve O'nun hanımı | Ayaktaydı

فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَۙ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

Ve güldü | Biz de O'nu müjdeledik (Kiminle?) | İshak'la (Daha kiminle?) | İshak'ın ardından da | Yakup ile

قَالَتْ	يَا وَيْلَتٰى	ءَاَلِدُ	وَاَنَا	عَجُوزٌ	وَهٰذَا بَعْلٖى	شَيْخًا	اِنَّ هٰذَا
Hanımı dedi	Vay başıma gelenler!	Ben doğuracak mıyım? (Ne olduğum halde?)	Ben	Yaşlı bir kadın olduğum halde	Ve şu kocam da	İhtiyar iken	Muhakkak ki bu (Nedir?)

لَشَیْءٌ	عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾	قَالُوا	اَتَعْجَبِينَ	مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ	رَحْمَتُ اللّٰهِ
Bir şeydir (Öyle ki)	Şaşılacak	Dediler ki	Şaşıyor musun? (Neye?)	Allah'ın emrine	Allah'ın rahmeti

وَبَرَكَاتُهُ	عَلَيْكُمْ	اَهْلَ الْبَيْتِ	اِنَّهُ	حَمِيدٌ	مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾	فَلَمَّا ذَهَبَ
Ve bereketleri	Sizin üzerinize olsun	Ey ev halkı	Muhakkak ki O Allah (Nedir?)	Son derece övülmeye layıktır	Ve lütfu çok olandır	Ne zaman ki gitti (Kimden?)

عَنْ اِبْرٰهِيمَ	الرَّوْعُ	وَجَاءَتْهُ	الْبُشْرٰى	يُجَادِلُنَا	فٖى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
İbrahim'den (Ne?)	Korku	Ve ona geldi (Ne?)	Müjde	Bizimle/meleklerle [adeta] mücadele etmeye başladı (Ne hakkında?)	Lut kavmi hakkında

اِنَّ اِبْرٰهِيمَ	لَحَلِيمٌ	اَوَّاهٌ	مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾	يَا اِبْرٰهِيمُ	اَعْرِضْ	عَنْ هٰذَا
Muhakkak ki İbrahim (Nedir?)	Ziyade yumuşak huylu (Daha nedir?)	Pek duygulu (Daha nedir?)	Ve Allah'a yönelendir	Ey İbrahim	Vazgeç (Neden?)	Bundan

اِنَّهُ قَدْ جَاءَ	اَمْرُ رَبِّكَ	وَاِنَّهُمْ	اٰتِيهِمْ	عَذَابٌ	غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
Çünkü kesinlikle gelmiştir (Ne?)	Rabbinin emri	Ve muhakkak ki onlar	Onlara gelmiştir (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Geri çevrilemeyen

وَلَمَّا جَاءَتْ	رُسُلُنَا	لُوطًا	سٖیٓءَ	بِهِمْ	وَضَاقَ	بِهِمْ	ذَرْعًا	وَقَالَ	هٰذَا
Ne zaman ki geldi (Kim?)	Elçilerimiz (Kime?)	Lut'a	Fenalaştı	Onlardan sebep	Ve daraldı	Onlardan sebep (Ne yönden?)	Göğüs yönünden	Ve dedi ki	Bu (Nedir?)

يَوْمٌ	عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾	وَجَاءَهُ	قَوْمُهُ	يُهْرَعُونَ	اِلَيْهِ	وَمِنْ قَبْلُ	كَانُوا	يَعْمَلُونَ
Bir gündür (Öyle gün ki)	Zor olan	Ve O'na geldi (Kim?)	Kavmi (Nasıl geldi?)	Koşarak (Kime?)	Kendisine	Bundan önce	Sürekli idiler (Ne idiler?)	Yapar idiler (Ne?)

السَّيِّـَٔاتِ	قَالَ	يَا قَوْمِ	هٰٓؤُلَاءِ	بَنَاتٖى	هُنَّ	اَطْهَرُ	لَكُمْ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ
Kötü işler	Dedi ki	Ey kavmim	İşte şunlar (Nedir?)	Benim kızlarımdır	Onlar (Nedir?)	Daha temizdir (Kim için?)	Sizin için	Ve korkun (Kimden?)	Allah'tan

وَلَا تُخْزُونِ	فٖى ضَيْفٖى	اَلَيْسَ	مِنْكُمْ	رَجُلٌ	رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾	قَالُوا
Beni de rezil etmeyin (Kimin yanında?)	Misafirlerimin yanında	Yok mu?	Sizin içinizde (Kim?)	Bir adam (Öyle adam ki)	Doğru [aklı başında]	Dediler ki

لَقَدْ عَلِمْتَ	مَا لَنَا	فٖى بَنَاتِكَ	مِنْ حَقٍّ	وَاِنَّكَ	لَتَعْلَمُ	مَا نُرِيدُ
Kesinlikle sen biliyorsun (Neyi?)	Bizim için olmadığını (Kimde?)	Senin kızlarında (Ne olmadığını?)	Bir hak [ilgi]	Ve sen (Nesin?)	Elbette bilirsin (Neyi?)	İstediğimizi

﴿٧٩﴾ قَالَ	لَوْ اَنَّ لٖى	بِكُمْ	قُوَّةً	اَوْ اٰوٖٓى	اِلٰى رُكْنٍ	شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾	قَالُوا
Lut dedi ki	Keşke benim için olsaydı (Kime karşı?)	Size karşı	Bir kuvvet (Ne olsaydı?)	Ya da sırtımı verseydim (Nereye?)	Bir kaleye (Öyle kale ki)	Sağlam	Dediler ki

يَا لُوطُ	اِنَّا	رُسُلُ رَبِّكَ	لَنْ يَصِلُوٓا	اِلَيْكَ	فَاَسْرِ	بِاَهْلِكَ	بِقِطْعٍ
Ey Lut	Muhakkak ki biz (Neyiz?)	Rabbinin elçileriyiz	Asla ilişemeyecekler (Kime?)	Sana	O halde yola çık (Kim ile birlikte?)	Ailenle birlikte (Ne zamanda?)	Bir kısmında (Neyin bir kısmında?)

مِنَ الَّيْلِ	وَلَا يَلْتَفِتْ	مِنْكُمْ	اَحَدٌ	اِلَّا امْرَاَتَكَ	اِنَّهُ	مُصِيبُهَا
Gecenin	Geri kalmasın (Kim?)	Sizden	Kimse (O kimseden bedel?)	Karından başka	Durum şu ki	O karına isabet edecektir (Ne?)

مَٓا اَصَابَهُمْ	اِنَّ مَوْعِدَهُمُ	الصُّبْحُ	اَلَيْسَ	الصُّبْحُ	بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾
Onlara isabet edecek olan [azap]	Onlara vaat edilen vakit (Nedir?)	Sabah vaktidir	Değil midir? (Ne?)	Sabah (Ne değil midir?)	Yakın

72. (Eşi) v, doğuracak mıyım? Ben bir kocakarı, bu kocam da biay dedir ihtiyar iken... Kuşkusuz bu çok şaşılacak bir şey!

73. (Elçiler): "Sen Allah'ın işine şaşıyor musun? Allah'ın rahmeti ve bereketi var üzerinizde ey ev halkı! Şüphe yok ki O, övgüye layık olandır, lütfu çok olandır." dediler.

74. Ne zaman ki İbrahim'den korku geçti ve kendine müjde geldi. Lut kavmi hakkında bizimle mücadeleye girişti.

75. Çünkü İbrahim, çok yumuşak huyludur, bağrı yanıktır ve (Allah'a) çok sığınandır.

76. (Elçiler): "Ey İbrahim! Bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri geldi ve kesinlikle onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir.

77. Ne zaman ki elçilerimiz Lut'a vardılar, onların yüzünden fenalaştı, eli ayağı dolaştı. "Bu, çok zor bir gün!" dedi.

78. Kavmi ona koşarak gelmişlerdi ve bundan önce de kötü kötü işler yapıyorlardı. (Lut) dedi ki: "Ey kavmim! İşte kızlarım, onlar sizin için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun, beni misafirlerim içinde rezil etmeyin. Hiç içinizde aklı başında bir adam yok mu?

79. (Onlar) dediler ki: "Senin kızlarına karşı bizim hiçbir ilgimizin olmadığını bilirsin ve sen bizim ne istediğimizi pekâlâ bilirsin."

80. (Lut): "Keşke benim size karşı bir kuvvetim olsaydı veya çok sarp bir kaleye sığınabilseydim!" dedi.

81. (Elçiler): "Ey Lut! Emin ol, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana imkânı yok el uzatamazlar. Sen hemen ailenle gecenin bir bölümünde yürü, içinizden hiçbir kimse geri kalmasın. Ancak karın hariç... Çünkü ona da, onlara gelen bela gelecektir. Haberin olsun, onlara vaadedilen zaman sabahtır. Sabah yakın değil mi?" dediler.

82. Emrimiz geldiğinde, o memleketin üstünü altına geçirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş istif taşlar yağdırdık.

83. Ki (bu taşlar), Rabbinin katında damgalanmışlar ve bunlar zalimlerden uzak değildir.

84. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı gönderdik. (Şu'ayb onlara): "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilahınız daha yoktur. Hem ölçüyü, tartıyı eksik tutmayın. Ben sizi bir hayır (nimet) içinde görüyorum ve ben sizi kuşatacak bir günün azabından korkuyorum.

85. Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı dengi dengine tam tutun. İnsanlara eşyaları konusunda haksızlık etmeyin ve yeryüzünde bozgunculuk ederek kötülük yapmayın.

86. Allah'ın helalinden bıraktığı kâr, sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'min iseniz. Bununla beraber, ben sizin üzerinizde bir gözcü değilim.

87. (Onlar): "Ey Şu'ayb! Atalarımızın taptıklarını bırakmamızı veya mallarımız hususunda dilediğimizi yapmaktan (vazgeçmemizi) sana namazın mı emrediyor? Kuşkusuz sen çok uslu ve akıllısın." dediler.

88. (Şu'ayb): "Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde bulunuyorsam ve O, kendisinden bana güzel bir rızık ihsan etmişse ne yapmalıyım? Ben size muhalefet etmemle, sizi men ettiğim şeylere kendim düşmek istemiyorum. Ben, yalnızca gücümün yettiği kadar düzeltmeyi istiyorum. Başarım da ancak Allah iledir. Ben yalnız O'na dayandım ve ancak O'na yönelirim." dedi.

فَلَمَّا جَٓاءَ	اَمْرُنَا	جَعَلْنَا	عَالِيَهَا	سَافِلَهَا	وَاَمْطَرْنَا	عَلَيْهَا
Ne zaman ki geldi (Ne?)	Emrimiz/ azabımız	Biz yaptık (Neyi?)	Memleketlerin üstünü (Ne yaptık?)	Memleketlerin altı yaptık	Ve yağdırdık (Kim üzerine?)	Memleketlerin üzerine (Ne yağdırdık?)

حِجَارَةً	مِنْ سِجّ۪يلٍ	مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾	مُسَوَّمَةً	عِنْدَ رَبِّكَ	وَمَا هِيَ
Taş (Neden?)	Pişirilmiş çamurdan (Öyle pişirilmiş çamur ki)	İstif edilmiş	(O taş ne olduğu halde?) İşaretlenmiş olduğu halde (Kimin katında işaretlenmiş?)	Rabbinin katında	O taşlar olmadı (Kimden?)

مِنَ الظَّالِم۪ينَ	بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾	وَاِلٰى مَدْيَنَ	اَخَاهُمْ	شُعَيْبًاۜ
Zalimlerden (Ne olmadı?)	Uzak	Ve Medyen halkına [gönderdik] (Kimi?)	Kardeşleri	Şuayb'ı

قَالَ	يَا قَوْمِ	اعْبُدُوا	اللّٰهَ	مَا لَكُمْ	مِنْ اِلٰهٍ	غَيْرُهُۜ	وَلَا تَنْقُصُوا
Dedi ki	Ey kavmim	İbadet edin (Kime?)	Allah'a	Sizin için yoktur (Ne yoktur?)	Hiçbir ilah yoktur (Öyle ilah ki)	O'ndan başka	Eksik tutmayın (Neyi?)

الْمِكْيَالَ	وَالْم۪يزَانَ	اِنّ۪ٓي	اَرٰيكُمْ	بِخَيْرٍ	وَاِنّ۪ٓي	اَخَافُ
Ölçeği (Daha?)	Ve teraziyi	Çünkü ben	Sizi görüyorum (Nerede?)	Hayır içerisinde	Muhakkak ki ben	Korkuyorum (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ	عَذَابَ يَوْمٍ	مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾	وَيَا قَوْمِ	اَوْفُوا	الْمِكْيَالَ
Sizin üzerinize (Neden?)	O günün azabından ki	Kuşatıcı olan	Ey kavmim	Tam tutun (Neyi?)	Ölçeği (Daha?)

وَالْم۪يزَانَ	بِالْقِسْطِ	وَلَا تَبْخَسُوا	النَّاسَ	اَشْيَٓاءَهُمْ
Ve teraziyi (Ne ile?)	Adaletle	Ve eksik vermeyin	İnsanlara (Neyi?)	Onların mallarını

وَلَا تَعْثَوْا	فِي الْاَرْضِ	مُفْسِد۪ينَ ﴿٨٥﴾	بَقِيَّتُ اللّٰهِ	خَيْرٌ	لَكُمْ
Fenalık yapmayın (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)	Bozguncu olduğunuz halde	Allah'ın bıraktığı (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için

اِنْ كُنْتُمْ	مُؤْمِن۪ينَۚ	وَمَٓا اَنَا	عَلَيْكُمْ	بِحَف۪يظٍ ﴿٨٦﴾	قَالُوا
Eğer iseniz (Ne iseniz?)	Müminler iseniz	Ben de değilim (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne değilim?)	Koruyucu	Dediler (Ne dediler?)

يَا شُعَيْبُ	اَصَلٰوتُكَ	تَأْمُرُكَ	اَنْ نَتْرُكَ	مَا يَعْبُدُ	اٰبَٓاؤُ۬نَٓا
Ey Şuayb	Namazın mı?	Sana emrediyor (Neyi?)	Terk etmemizi (Neyi terk etmemizi?)	Taptıklarını (Kimin?)	Babalarımızın

اَوْ	اَنْ نَفْعَلَ	ف۪ٓي اَمْوَالِنَا	مَا نَشٰٓؤُ۬اۜ	اِنَّكَ	لَاَنْتَ	الْحَل۪يمُ
Ya da	Yapmamızı emrediyor (Ne hususta?)	Mallarımız hususunda (Neyi?)	Dilediğimizi	Muhakkak ki sen	Kesinlikle sen (Nesin?)	Yumuşak huylu

الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾	قَالَ	يَا قَوْمِ	اَرَاَيْتُمْ	اِنْ كُنْتُ	عَلٰى بَيِّنَةٍ
Ve aklı başında birisin	Dedi ki	Ey kavmim	Ne dersiniz	Eğer ben isem	Bir delil üzerine (Kim tarafından?)

مِنْ رَبّ۪ي	وَرَزَقَن۪ي	مِنْهُ	رِزْقًا حَسَنًاۜ	وَمَٓا اُر۪يدُ	اَنْ اُخَالِفَكُمْ
Rabbim tarafından	Ve beni rızıklandırmışsa (Kim tarafından?)	Kendi tarafından (Nasıl?)	Güzel bir rızıkla	Ben istemiyorum (Neyi?)	Size muhalefet edip gitmeyi (Neye?)

اِلٰى مَٓا	اَنْهٰيكُمْ	عَنْهُۜ	اِنْ اُر۪يدُ	اِلَّا الْاِصْلَاحَ	مَا اسْتَطَعْتُۜ
O şeye ki	Ben sizi men ettim (Neden?)	Kendisinden	İstemiyorum	Ancak düzeltmeyi istiyorum (Neyi düzeltmeyi?)	Gücümün yettiği kadarı

وَمَا تَوْف۪يق۪ٓي	اِلَّا بِاللّٰهِۜ	عَلَيْهِ	تَوَكَّلْتُ	وَاِلَيْهِ	اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾
Başarıya ulaşmam olmadı	Ancak Allah ile oldu	Yalnız O'na	Tevekkül ettim	Ve yalnız O'na	Yönelirim

وَيَا قَوْمِ	لَا يَجْرِمَنَّكُمْ	شِقَاقِي	اَنْ يُصِيبَكُمْ	مِثْلُ مَا	اَصَابَ
Ey kavmim	Sizi sürüklemesin (Ne?)	Bana karşı gelmeniz (Neye sürüklemesin?)	Size isabet etmesine (Ne?)	O şeyin benzeri ki	İsabet etti (Kime?)

قَوْمَ نُوحٍ	اَوْ قَوْمَ هُودٍ	اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ	وَمَا قَوْمُ لُوطٍ	مِنْكُمْ	بِبَعِيدٍ
Nuh'un kavmine	Ya da Hud'un kavmine	Ya da Salih'in kavmine	Ve Lut'un kavmi olmadı (Kimden?)	Sizden (Ne olmadı?)	Uzak olmadı

﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا	رَبَّكُمْ	ثُمَّ	تُوبُوا	اِلَيْهِ	اِنَّ رَبِّي	رَحِيمٌ
Mağfiret dileyin (Kimden?)	Rabbinizden	Sonra	Tövbe edin (Kime?)	O'na	Muhakkak ki benim Rabbim (Nedir?)	Çok merhamet edendir

وَدُودٌ	﴿٩٠﴾ قَالُوا	يَا شُعَيْبُ	مَا نَفْقَهُ	كَثِيرًا مِمَّا	تَقُولُ	وَاِنَّا
Çok ziyade sevendir	Dediler (Ne dediler?)	Ey Şuayb	Biz anlayamıyoruz (Neyi?)	O şeylerin çoğunu ki	[Onu] Sen söylüyorsun	Ve kesinlikle biz

لَنَرٰيكَ	فِينَا	ضَعِيفًا	وَلَوْلَا رَهْطُكَ	لَرَجَمْنَاكَ	وَمَا اَنْتَ
Seni görüyoruz (Nerede?)	Aramızda (Ne olarak?)	Güçsüz olarak	Eğer senin kabilen olmasaydı	Elbette seni taşlardık	Ve sen olmadın

عَلَيْنَا	بِعَزِيزٍ	﴿٩١﴾ قَالَ	يَا قَوْمِ	اَرَهْطِي	اَعَزُّ	عَلَيْكُمْ
Bizim için (Ne olmadın?)	Değerli	Dedi ki	Ey kavmim	Benim aşiretim mi?	Daha üstündür	Size (Kimden?)

مِنَ اللّٰهِ	وَاتَّخَذْتُمُوهُ	وَرَاءَكُمْ	ظِهْرِيًّا	اِنَّ رَبِّي	بِمَا تَعْمَلُونَ
Allah'tan	Ve O'nu edindiniz (Nerede?)	Arkanızda (Ne edindiniz?)	Umursanmayan	Muhakkak ki Rabbim	Sizin yaptıklarınızı (Nedir?)

مُحِيطٌ	﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ	اعْمَلُوا	عَلٰى مَكَانَتِكُمْ	اِنِّي	عَامِلٌ
Kuşatandır	Ey kavmim	Yapın (Neye göre?)	Konumunuzun gerektirdiğine göre/elinizden geleni	Ben de	Yapacağım

سَوْفَ تَعْلَمُونَ	مَنْ	يَاْتِيهِ	عَذَابٌ	يُخْزِيهِ	وَمَنْ	هُوَ	كَاذِبٌ
İleride bileceksiniz (Kimi?)	O kimseyi ki	Ona geliyor (Ne?)	Bir azap ki	Onu rezil edecek (Daha kimi bileceksiniz?)	Ve O kimseyi ki	O (Nedir?)	Yalancıdır

وَارْتَقِبُوا	اِنِّي	مَعَكُمْ	رَقِيبٌ	﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ	اَمْرُنَا	نَجَّيْنَا
Gözetleyin	Muhakkak ki ben	Sizinle birlikte (Neyim?)	Gözetleyiciyim	Ne zaman ki geldi (Ne?)	[Azap] emrimiz	Kurtardık (Kimi?)

شُعَيْبًا	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	مَعَهُ	بِرَحْمَةٍ مِنَّا	وَاَخَذَتِ
Şuayb'ı (Daha kimi?)	Ve o kimseleri ki	Onlar iman ettiler (Kim ile birlikte?)	Şuayb'la birlikte (Ne ile kurtardık?)	Tarafımızdan rahmetle	Ve aldı (Kimi?)

الَّذِينَ	ظَلَمُوا	الصَّيْحَةُ	فَاَصْبَحُوا	فِي دِيَارِهِمْ	جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾
O kimseleri ki	Zulmettiler (Ne aldı?)	Bir çığlık	Ve oluverdiler (Nerede?)	Yurtlarında (Ne oldular?)	Dizleri üzerine çöküvermişler

كَاَنْ	لَمْ يَغْنَوْا	فِيهَا	اَلَا	بُعْدًا	لِمَدْيَنَ	كَمَا بَعِدَتْ	ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
Sanki	İkamet etmemişlerdi (Nerede?)	Orada	Şunu bilin ki	Uzak olsun (Kim için olsun o uzaklık?)	Medyen halkı (Ne gibi?)	Uzak olduğu gibi (Kim?)	Semud

وَلَقَدْ	اَرْسَلْنَا	مُوسٰى	بِاٰيَاتِنَا	وَسُلْطَانٍ	مُبِينٍ ﴿٩٦﴾	اِلٰى فِرْعَوْنَ
Andolsun muhakkak ki	Biz [peygamber] gönderdik (Kimi?)	Musa'yı (Ne ile?)	Mucizelerimizle (Daha ne ile?)	Ve bir hüccetle (Öyle hüccet ki)	Apaçık olan	(Kime gönderdik?) Firavun'a (Daha kime?)

وَمَلَائِهِ	فَاتَّبَعُوا	اَمْرَ فِرْعَوْنَ	وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ	بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾
Ve avanesine	Onlar ise tabi oldular (Neye?)	Firavun'un emrine	Hâlbuki Firavun'un emri değildi (Ne değildi?)	Doğru

89. (Şuayb) dedi ki: Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz sakın sizi, Nuh kavminin veya Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenler gibi bir musibete sürüklemesin! Lut kavmi de sizden uzak değildir.

90. Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra tevbe ile O'na dönün. Şüphe yok ki, Rabbim çok merhametlidir ve çok sevendir."

91. Dediler ki: "Ey Şu'ayb! Biz senin söylediklerinin çoğunu iyi anlamıyoruz ve kuşkusuz biz seni içimizde pek güçsüz buluyoruz. Eğer senin yakınlarından beş on kişi olmasaydı, kesinlikle seni taşlayarak öldürürdük. Senin bizim için hiçbir önemin yok.

92. (Şu'ayb): "Ey kavmim! Benim yakınlarım sizin için Allah'tan daha mı üstün ki, onu arkanıza atıp unuttunuz? Bilin ki, Rabbim bütün yaptıklarınızı kuşatmıştır.

93. Ve ey kavmim! Bütün gücünüzle yapacağınızı yapın. Ben görevimi yapıyorum. Kime rezil-rüsvay edici bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu ileride bileceksiniz. Gözleyin, doğrusu ben de sizinle beraber gözlüyorum.

94. Emrimiz geldiğinde Şu'ayb'ı ve beraberinde iman edenleri tarafımızdan bir rahmet ile kurtardık. O zulmedenleri ise sayha (korkunç ses) yakaladı da yurtlarında çöke kaldılar.

95. Sanki orada şenlik kurmamışlardı. Bak, işte Semud defolup gittiği gibi Medyen de defolup gitti.

96. Andolsun ki, Musa'yı da âyetlerimizle ve apaçık bir delil ile gönderdik.

97. Firavun ve toplumuna... Bunlar da Firavun'un emrine uydular. Firavun'un emri ise doğru değildir.

98. Firavun, kıyamet günü kavminin önüne düşer. Bir de bakarlar ki, onları suya götürür gibi ateşe götürmüştür. O varılan yer de, ne kötü yerdir.

99. Hem burada, hem de kıyamet gününde arkalarından bir lanetle takip edildiler. Bu yapılan yardım ne kötü yardımdır.

100. İşte bu, medeniyetlerin önemli haberlerindendir, sana onları kıssa olarak aktarıyoruz. Onlardan kalan da var, biçilip yerle bir edilen de var.

101. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler. Allah'tan başka taptıkları ilahları, Rabbinin emri geldiği zaman kendilerine hiçbir yarar sağlamadı ve zararlarını artırmaktan başka hiçbir işe yaramadı.

102. Ve işte Rabbin, medeniyetleri zulmederlerken çarptığı zaman böyle çarpar. Çünkü O'nun cezası çok acı, çok çetindir.

103. Kuşkusuz bunda, ahiret azabından korkanlar için kesin bir ibret vardır. O öyle bir gündür ki, onun için insanlar toplanacaktır. Hem öyle bir gündür ki, mutlaka görülecektir.

104. Biz, onu ancak sayılı bir süre için erteliyoruz.

105. O geleceği gün, O'nun izni olmaksızın hiçbir nefis konuşamaz. Artık kimi mutsuz, kimi de mutlu...

106. Şimdi mutsuz olanlar ateştedirler. Orada onların öyle (feci) bir soluyuş ve hıçkırışları vardır ki...

107. Onlar orada gökler ve yeryüzü durdukça sonsuza kadar kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği süre başka. Çünkü Rabbin, dilediğini yapandır.

108. Ama mutlu olanlar cennettedirler. Rabbinin dilediği süre müstesna, gökler ve yeryüzü durdukça onlar orada ebedi kalacaklardır. (Bu) kesintisiz bir lütuftur.

يَقْدُمُ	[Firavun] Önüne düşecek (Kimin?)
قَوْمَهُ	Kavminin (Ne zaman?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde
فَاَوْرَدَهُمُ	Ve onları götürecektir (Nereye?)
النَّارَ	Ateşe
وَبِئْسَ الْوِرْدُ	Ne kötü yerdir (Öyle yer ki)
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾	Varılacak olan
وَاُتْبِعُوا	Uğratıldılar (Nerede?)
ف۪ي هٰذِه۪	Burada/dünyada (Neye?)
لَعْنَةً	Lanete (Daha nerede?)
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	Kıyamet gününde de
بِئْسَ الرِّفْدُ	Ne kötü destektir (Öyle destek ki)
الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾	Yapılan destek
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedendir?)
مِنْ اَنْبَٓاءِ الْقُرٰى	Memleketlerin haberlerindendir
نَقُصُّهُ	Onu anlatıyoruz (Kime?)
عَلَيْكَ	Sana
مِنْهَا	Onlardan vardır (Ne vardır?)
قَٓائِمٌ	Yerinde duran
وَحَص۪يدٌ ﴿١٠٠﴾	Ve biçilmiş [yok olmuş] olan
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ	Biz onlara zulmetmedik
وَلٰكِنْ	Fakat
ظَلَمُٓوا	Onlar zulmettiler (Kime?)
اَنْفُسَهُمْ	Kendilerine
فَمَٓا اَغْنَتْ	Gidermedi (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Kim?)
اٰلِهَتُهُمُ	Onların ilahları
الَّت۪ي	O ilahları ki
يَدْعُونَ	Ona dua ediyorlardı (O ilahları ne oldukları halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Neyi gidermedi?)
مِنْ شَيْءٍ	Hiçbir şeyi
لَمَّا جَٓاءَ	Geldiği vakit (Ne?)
اَمْرُ رَبِّكَ	Rabbinin emri
وَمَا زَادُوهُمْ	Ve o ilahlar onlara artırmadı (Neden başkasını?)
غَيْرَ تَتْب۪يبٍ ﴿١٠١﴾	Zarardan başkasını
وَكَذٰلِكَ	İşte böyledir (Ne?)
اَخْذُ رَبِّكَ	Rabbinin yakalaması
اِذَٓا اَخَذَ	Yakaladığında (Neyi?)
الْقُرٰى	Memleketleri (Ne oldukları halde?)
وَهِيَ	O memleketler
ظَالِمَةٌ	Zalimler oldukları halde
اِنَّ اَخْذَهُٓ	Çünkü O'nun yakalayışı (Nedir?)
اَل۪يمٌ	Can yakıcıdır
شَد۪يدٌ ﴿١٠٢﴾	Ve çok şiddetlidir
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَةً	Bir ayet/ibret (Kim için?)
لِمَنْ خَافَ	Korkan kişi için (Neden?)
عَذَابَ الْاٰخِرَةِ	Ahiret azabından
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
يَوْمٌ	Öyle bir gündür ki
مَجْمُوعٌ	Toplanacaktır
لَهُ	O gün için (Kim?)
النَّاسُ	İnsanlar
وَذٰلِكَ	Ve işte bu (Nedir?)
يَوْمٌ	Öyle bir gündür ki
مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾	Şahit olunacaktır
وَمَا نُؤَخِّرُهُٓ	Biz onu [kıyamet gününü] ertelemiyoruz
اِلَّا	Ancak
لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾	Belirli bir vakte kadar [erteliyoruz]
يَوْمَ يَاْتِ	[Kıyamet] Geldiği gün
لَا تَكَلَّمُ	Konuşamaz (Kim?)
نَفْسٌ	Hiç kimse
اِلَّا بِاِذْنِه۪	Ancak Allah'ın izniyle [konuşabilir]
فَمِنْهُمْ	Onlardan vardır (Kim?)
شَقِيٌّ	Bedbaht
وَسَع۪يدٌ ﴿١٠٥﴾	Ve bahtiyar olan
فَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
شَقُوا	Onlar bedbaht oldular (Neredediler?)
فَفِي النَّارِ	Ateştedirler
لَهُمْ	Onlar için vardır (Nerede?)
ف۪يهَا	O ateşte (Ne vardır?)
زَف۪يرٌ	Feci bir soluyuş (Daha?)
وَشَه۪يقٌ ﴿١٠٦﴾	Ve hıçkırık
خَالِد۪ينَ	(Ne oldukları halde ordadırlar?) Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)
ف۪يهَا	O ateşte (Ne müddetçe?)
مَا دَامَتِ	Var oldukça (Ne?)
السَّمٰوَاتُ	Gökler (Daha?)
وَالْاَرْضُ	Ve yer
اِلَّا مَا شَٓاءَ	Ancak dilediği hariç (Kimin?)
رَبُّكَ	Rabbinin
اِنَّ رَبَّكَ	Çünkü senin rabbin (Nedir?)
فَعَّالٌ	Yapandır (Neyi?)
لِمَا يُر۪يدُ ﴿١٠٧﴾	Dilediğini
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	O kimselere gelince ki
سُعِدُوا	Onlar bahtiyar oldular (Neredediler?)
فَفِي الْجَنَّةِ	Cennettedirler (Ne oldukları halde?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)
ف۪يهَا	O cennette (Ne müddetçe?)
مَا دَامَتِ	Var olduğu müddetçe (Ne?)
السَّمٰوَاتُ	Gökler
وَالْاَرْضُ	Ve yer
اِلَّا مَا شَٓاءَ	Ancak dilediği hariç (Kimin?)
رَبُّكَ	Rabbinin
عَطَٓاءً	Bahşiş olarak (Öyle bahşiş ki)
غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾	Kesintisiz

فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا

O halde olma (Ne olma?) | Şüphe içinde (Neden?) | O şeyden ki | Tapıyor (Kim?) | Şunlar | Onlar tapmıyorlar | Ancak

كَمَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

Taptığı gibi (Kimin?) | Atalarının | Bundan önce | Ve kesinlikle biz | Onlara vereceğiz (Neyi?) | Paylarını (Nasıl?) | Eksiksiz

﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

Andolsun, muhakkak ki | Biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi verdik?) | Kitabı | İhtilaf edildi | O'nda | Şayet bir söz olmasaydı (Öyle söz ki)

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِنْهُ

Önceden geçmiş (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından | Kesinlikle hüküm verilirdi (Nerede?) | Aralarında | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Şüphe içerisindedir | Ondan (Öyle şüphe ki)

مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ اِنَّهُ

Kuşkulu | Andolsun ki tamamı | Kesinlikle onlara tam olarak verecektir (Kim?) | Rabbin (Neyi?) | Yaptıklarını | Çünkü O

بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

Onların yaptıklarını (Nedir?) | Ziyade bilicidir | O halde dosdoğru ol (Ne gibi?) | Emrolunduğun gibi (Kim ile birlikte?) | Tövbe edenlerle birlikte (Kimle beraber?) | Seninle beraber

وَلَا تَطْغَوْا اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُٓوا اِلَى الَّذِينَ

Haddi aşmayın | Çünkü O | Yaptıklarınızı (Nedir?) | Görendir | Yönelmeyin (Kime?) | O kimselere ki

ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ

Onlar zulmettiler | Yoksa sizi yakalar (Ne?) | Ateş | Ve sizin için yoktur (Neden öte?) | Allah'tan öte (Ne yoktur?) | Dostlar

ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا

Sonra yardım da görmezsiniz | Dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Ne zamanda?) | Gündüzün iki tarafında (Daha?) | Ve bir tarafında (Neyin bir tarafında?)

مِنَ الَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِ ذٰلِكَ ذِكْرٰى

Gecenin | Muhakkak ki iyi ameller (Nedir?) | Giderir (Neyi?) | Günahları | İşte bu (Nedir?) | Bir hatırlatmadır (Kim için?)

لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

Düşünenler için | Sabret | Çünkü Allah | Zayi etmez (Neyi?) | İyi amel işleyenlerin mükâfatını

﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ

Olmalı değil miydi? (Neden?) | Kuşaklardan (Kimden önceki?) | Sizden önceki (Kimler olmalı değil miydi?) | Fazilet sahibi kişiler (Ne olmalı değil miydi?) | Alıkoyuyorlar (Neden?)

عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ

Fesattan (Nerede?) | Yeryüzünde | Fakat azı [müstesna] (Kimden?) | O kimselerden ki | Biz kurtardık (Neden?) | İçlerinden

وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

Peşine düştü (Kim?) | O kimseler ki | Zulmettiler (Neyin?) | Refah içinde oldukları halin (Nerede?) | Kendisinde | Ve oldular (Ne oldular?) | Günahkârlar

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

Olmadı (Kim?) | Senin rabbin (Ne olmadı?) | Helak eder (Kimi?) | Memleketleri (Ne ile?) | Zulümle (Ne oldukları halde?) | Onların halkı | İyiler olduğu halde

109. O halde sakın şunların ibadet edişlerinden şüpheye düşme. Başka değil, atalarının ibadeti gibi ibadet ediyorlar. Biz de kuşkusuz kendilerine tamamıyla paylarını veririz.

110. Andolsun ki, Musa' ya kitabı verdik de onda anlaşmazlığa düşüldü. Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, kesinlikle aralarında hüküm verilmiş, bitmiş olurdu. Muhakkak ki onlar, bundan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

111. Ve gerçekten her biri öyle kimselerdi ki, Rabbin onlara yaptıklarının karşılığını tam olarak ödeyecektir. Çünkü O, her ne yapıyorlarsa haberdardır.

112. Onun için emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Sen ve beraberinde tevbe edenler de... Aşırı gitmeyin, çünkü O, her ne yapıyorsanız görendir.

113. Ve zulmedenlere yönelmeyin, yoksa size ateş dokunur. Allah'tan başka dostlarınız da yoktur, sonra kurtulamazsınız.

114. Ayrıca gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, idraki olanlara bir öğüttür.

115. Ve sabret, çünkü Allah iyilik yapanların ecrini zayi etmez.

116. Şimdi sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanları) bozgunculuktan alıkoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Fakat onlardan kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kimseden başka yok. Zulmedenler ise, şımartıldıkları refahın peşine düştüler ve hep suçlu oldular.

117. Rabbin de o memleketleri, halkı ıslah eden kimseler iken haksız yere helak edecek değildi ya!

118. Rabbin dileseydi, kesinlikle bütün o insanları bir tek ümmet yapardı. Oysa ihtilaf edip duracaklardır.

119. Ancak Rabbinin rahmeti ile bağışladığı kimseler müstesna. Ve onun için onları yarattı. Ve Rabbinin: "Andolsun ki, cehennemi tamamen cinlerden ve insanlardan dolduracağım" sözü tamamen yerine geldi.

120. Peygamberlerin haberlerinden kalbini kuvvetlendireceğimiz her türlüsünü sana anlatıyoruz. Bu surede de sana gerçek, mü'minlere bir öğüt ve uyarı geldi.

121. İman etmeyenlere de ki: "Siz yerinizde sayarak, yapacağınızı yapın! Kuşkusuz biz de çalışıyoruz.

122. Gözleyin, kuşkusuz biz de gözlemekteyiz."

123. Bununla beraber göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. Bütün işler O'na döndürülür, yalnız O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin ne yaptığınızdan ve yapacağınızdan habersiz değildir.

YÛSUF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 111 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif. Lam, Ra. İşte bunlar, sana o apaçık kitabın âyetleridir.

2. Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3. Biz sana bu Kur'an'ı vahyetmemizle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Senin ise, doğrusu bundan önce hiç haberin yoktu.

4. Bir zamanlar Yusuf babasına demişti ki: "Babacığım, ben rüyada on bir yıldızla güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki, onlar bana secde ediyorlar."

وَلَوْ شَاءَ	رَبُّكَ	لَجَعَلَ	النَّاسَ	اُمَّةً وَاحِدَةً	وَلَا يَزَالُونَ	مُخْتَلِفِينَ
Şayet dileseydi (Kim?)	Rabbin	Elbet yapardı (Kimi?)	İnsanları (Ne yapardı?)	Tek bir ümmet	Ve onlar sürekli olurlardı (Ne olurdu?)	İhtilaf eden kimseler

١١٨ اِلَّا	مَنْ	رَحِمَ	رَبُّكَ	وَلِذٰلِكَ	خَلَقَهُمْ	وَتَمَّتْ	كَلِمَةُ رَبِّكَ
Ancak [hariçtir]	O kimse ki	Merhamet etti (Kim?)	Rabbin	Bundan dolayı	Onları yarattı	Ve yerini bulmuştur (Ne?)	Rabbinin sözü (O söz de şudur ki;)

لَاَمْلَـَٔنَّ	جَهَنَّمَ	مِنَ الْجِنَّةِ	وَالنَّاسِ	اَجْمَعِينَ ١١٩	وَكُلًّا	نَقُصُّ
Kesinlikle dolduracağım (Nereye?)	Cehenneme (Kimlerden?)	Cinlerden (Daha?)	İnsanlardan	Tamamen	Hepsini	Anlatacağız (Kime?)

عَلَيْكَ	مِنْ اَنْبَاءِ الرُّسُلِ	مَا نُثَبِّتُ	بِهِ	فُؤَادَكَ	وَجَاءَكَ
Sana (Neden?)	Peygamberlerin haberlerinden (Hepsinden bedel neyi anlatacağız?)	Kuvvetlendireceğimizi (Ne ile?)	Kendisiyle (Neyi?)	Yüreğini	Ve sana gelmiştir (Ne hususta?)

فِي هٰذِهِ	الْحَقُّ	وَمَوْعِظَةٌ	وَذِكْرٰى	لِلْمُؤْمِنِينَ ١٢٠	وَقُلْ	لِلَّذِينَ
Bu hususta (Ne gelmiştir?)	Doğru bilgi (Daha?)	Ve öğüt (Daha?)	Ve uyarı (Kim için?)	Müminler için	Ey habibim söyle (Kime?)	O kimselere ki

لَا يُؤْمِنُونَ	اعْمَلُوا	عَلٰى مَكَانَتِكُمْ	اِنَّا	عَامِلُونَ ١٢١	وَانْتَظِرُوا	اِنَّا
Onlar iman etmiyorlar	Yapın (Ne olduğunuz halde?)	Haliniz-konumunuz üzere [elinizden geleni ardınıza koymadığınız halde]	Biz de	Yapıcılarız	Ve bekleyin	Muhakkak ki biz de (Neyiz?)

مُنْتَظِرُونَ ١٢٢	وَلِلّٰهِ	غَيْبُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَاِلَيْهِ	يُرْجَعُ	الْاَمْرُ
Bekleyicileriz	Allah'a aittir (Ne?)	Göklerin gaybı (Daha?)	Ve yerin [gaybı]	Ve yalnız O'na	Döndürülür (Ne?)	İşler

كُلُّهُ	فَاعْبُدْهُ	وَتَوَكَّلْ	عَلَيْهِ	وَمَا رَبُّكَ	بِغَافِلٍ	عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣
Hepsi	O halde O'na kulluk yap	Ve tevekkül et (Kime?)	O'na	Senin Rabbin olmadı (Ne olmadı?)	Habersiz (Neden?)	Yaptıklarınızdan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ يُوسُفَ — آيَاتُهَا ١١١

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

الٓرٰ	تِلْكَ	اٰيَاتُ الْكِتَابِ	الْمُبِينِ ١	اِنَّا	اَنْزَلْنَاهُ	قُرْاٰنًا	عَرَبِيًّا
Elif, Lâm, Râ	Bu (Nedir?)	Kitabın ayetleridir (Öyle Kitap ki)	Apaçık	Muhakkak ki biz	O'nu indirdik (Ne olduğu halde?)	Kuran olarak (Öyle Kuran ki)	Arapça

لَعَلَّكُمْ	تَعْقِلُونَ ٢	نَحْنُ	نَقُصُّ	عَلَيْكَ	اَحْسَنَ الْقَصَصِ
Ta ki siz	Akledesiniz	Biz	Anlatıyoruz (Kime?)	Sana (Neyi?)	En güzel kıssaları (Nasıl anlatıyoruz?)

بِمَا اَوْحَيْنَا	اِلَيْكَ	هٰذَا الْقُرْاٰنَ	وَاِنْ	كُنْتَ	مِنْ قَبْلِهِ
Vahyederek (Kime?)	Sana (Neyi vahyederek?)	Bu Kuran'ı	Muhakkak ki	Sen idin (Ne zaman?)	Bundan önce (Ne idin?)

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ٣	اِذْ	قَالَ	يُوسُفُ	لِاَبِيهِ	يَا اَبَتِ	اِنِّي	رَاَيْتُ
Bunlardan habersiz olanlardan	Hani	Demişti (Kim?)	Yusuf (Kime?)	Babasına (Ne dedi?)	Ey Babacığım!	Muhakkak ki ben	Gördüm (Ne gördüm?)

اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا	وَالشَّمْسَ	وَالْقَمَرَ	رَاَيْتُهُمْ	لِي	سَاجِدِينَ ٤
On bir yıldız (Daha?)	Güneş'i (Daha?)	Ay'ı	Onları gördüm (Ne oldukları halde gördüm?)	Bana	Secde ediciler oldukları halde gördüm

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا

Dedi ki / Ey yavrucuğum / Anlatma (Neyi?) / Rüyanı (Kime?) / Kardeşlerine / Yoksa tuzak kurarlar (Kime?)

لَكَ كَيْداً اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ

Sana (Nasıl?) / Tuzak kurmakla / Muhakkak ki şeytan / İnsan için (Nedir?) / Düşmandır (Öyle düşman ki) / Apaçık / Bu şekilde

يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ

Seni seçecek (Kim?) / Rabbin (Daha?) / Sana öğretecek (Neyi öğretecek?) / Olayları tevil etmeyi / Ve tamamlayacak (Neyi?) / Nimetini (Kime?)

عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ

Sana (Daha kime?) / Yakub'un soyuna (Ne gibi?) / Onu tamamladığı gibi (Kime?) / İki atana (Ne zaman?) / Bundan önce (Kimdir onlar?)

اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ

İbrahim ve İshak'dır / Muhakkak ki Rabbin (Nedir?) / Her şeyi bilendir (Daha nedir?) / Hikmet sahibidir / Andolsun ki / Vardır (Nerede?)

فِي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهِٓ اٰيَاتٌ لِلسَّٓائِلِينَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ

Yusuf'da (Daha?) / Kardeşlerinde (Ne vardır?) / İbretler (Kim için?) / Soranlar için / Hani / Demişlerdi (Ne demişlerdi?) / Muhakkak Yusuf

وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا

Ve kardeşi (Nedir?) / Daha sevimlidir (Kime?) / Babamıza (Kimden daha sevimlidir?) / Bizden / Halbuki biz (Neyiz?) / Güçlü bir topluluğuz / Muhakkak ki babamız

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضاً يَخْلُ لَكُمْ

Hatadadır (Öyle hata ki) / Apaçık / Öldürün (Kimi?) / Yusuf'u / Veya O'nu atın (Nereye?) / Bir yere ki / Size dönsün (Ne?)

وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْماً صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَٓائِلٌ

Babanızın yüzü / Ve olursunuz (Ne zaman?) / Ondan sonra (Ne olursunuz?) / Bir topluluk (Öyle topluluk ki) / Salihler / Dedi (Kim?) / Bir söz sahibi (Kimden?)

مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ

Onlardan (Ne dedi?) / Öldürmeyin (Kimi?) / Yusuf'u / O'nu bırakın (Nereye?) / Kuyunun dibine / O'nu yitik olarak alsın (Kim?)

بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا لَكَ

Kervanlardan biri / Şayet iseniz (Ne iseniz?) / Yapacak kişiler / Dediler ki / Ey babamız / Sana ne oluyor da

لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَداً

Bize güvenmiyorsun (Kim hakkında?) / Yusuf hakkında / Halbuki biz / O'nun için / İyilik isteyenleriz / O'nu gönder (Kimle?) / Bizimle (Ne zaman?) / Yarın

يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّي لَيَحْزُنُنِٓي

Gezsin (Daha?) / Oynasın / Doğrusu biz / O'nu / Koruyucularız / Dedi ki / Muhakkak ki ben / Elbette beni üzüyor (Ne?)

اَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

Götürmeniz (Kimi?) / Onu / Ve ben korkuyorum (Neden?) / O'nu yemesinden (Neyin?) / Kurdun / Siz iken / O'ndan (Ne iken?) / Habersizler iken

قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذاً لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

Dediler / Andolsun ki / O'nu yerse (Ne?) / Kurt / Biz olduğumuz halde (Ne?) / Güçlü bir topluluk / Muhakkak o takdirde biz / Hüsrana uğrayanlarız

5. (Babası) dedi ki: "Ey Yavrum, rüyanı kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır.

6. Ve işte öyle, Rabbin seni seçecek, sana olayların yorumuna ait ilimler öğretecek, hem sana ve hem de Ya'kub soyuna nimetini, bundan önce ataların İbrahim ve İshak' a tamamladığı gibi tamamlayacaktır. Şüphe yok ki, Rabbin her şeyi bilendir, hikmet sahibidir."

7. Andolsun ki, Yusuf ve kardeşlerinde soranlara ibret olacak âyetler vardı.

8. Çünkü (kardeşleri) dediler ki: "Şüphesiz Yusuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Biz ise tutkun ve kuvvetli bir topluluğuz. Doğrusu babamız belli ki, yanılıyor.

9. Yusuf'u öldürün veya bir yere atın ki, babanızın yüzü (sevgisi) size kalsın ve ondan sonra iyi bir topluluk olasınız.

10. İçlerinden bir söz sahibi dedi ki: "Yusuf'u öldürmeyin de, bir kuyu dibinde bırakın ki, kafilenin biri onu bir yitik olarak alsın. Eğer yapacaksınız böyle yapın."

11. Vardılar (babalarına) dediler ki: "Ey babamız, neden sen, Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Gerçekten biz onun iyiliğini isteyenleriz.

12. Yarın onu bizimle gönder, gezsin oynasın. Şüphesiz biz onu gözetiriz.

13. (Babaları) dedi ki: "Onu götürmeniz, gerçekten beni üzer ve korkarım onu kurt yer de haberiniz olmaz."

14. (Onlar) dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, biz güçlü bir topluluk iken onu kurt yerse, o takdirde biz kaybedenlerden oluruz."

15. Bunun üzerine ne zaman ki onu götürdüler ve kuyunun dibine koymaya karar verdiler, biz de ona şöyle vahyettik: “Andolsun ki, sen onlara, hiç farkında değillerken bu işlerini haber vereceksin.

16. Bıraktılar ve yatsı vaktinde ağlayarak babalarına geldiler.

17. Dediler ki: “Ey babamız, biz gittik yarışıyorduk, Yusuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık. Bir de baktık ki, onu kurt yemiş! Şimdi biz doğru da söylesek, sen bize inanmazsın.”

18. Bir de gömleğinin üzerinde yalan bir kan getirdiler. (Babaları) dedi ki: “Yok, nefisleriniz sizi aldatmış, (böyle) bir işe sevketmiş. Artık (bana düşen) güzel bir sabırdır. Ve Allah'tır ancak, söylediklerinize karşı yardımına sığınılacak...”

19. Öteden bir kervan gelmiş, sucularını göndermişlerdi. Vardı, kovasını saldı ve: “Aaa, müjde! Bu bir erkek çocuk!” dedi. Ve tuttular onu ticaret için gizlediler. Allah ise, ne yapacaklarını biliyordu.

20. Düşük bir değer karşılığında onu birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi.

21. Mısır'dan onu satın alan kişi karısına: “Buna güzel bak, belki bize yararı olur, ya da onu evlat ediniriz.” dedi. Bu şekilde Yusuf'u orada yerleştirdik, hem de ona olayların yorumunu yapma konusunda bilgiler öğretelim diye... Öyle ya, Allah, kendi işine hâkimdir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

22. Kıvamına geldiği zaman, biz ona bir hüküm ve bir ilim bahşettik. İşte biz, iyi davrananlara böyle karşılık veririz.

فَلَمَّا	Ne zaman ki
ذَهَبُوا	Götürdüler (Kimi?)
بِهٖ	O'nu
وَاَجْمَعُوا	Ve anlaştılar (Ne hususta?)
اَنْ يَجْعَلُوهُ	O'nu atma hususunda (Nereye?)
فٖى غَيَابَتِ الْجُبِّ	Kuyunun dibine
وَاَوْحَيْنَا	Ve biz vahyettik (Kime?)
اِلَيْهِ	O'na (Ne diye?)
لَتُنَبِّئَنَّهُمْ	Elbette sen onlara hatırlatacaksın (Neyi?)
بِاَمْرِهِمْ هٰذَا	Onların bu işlerini (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ	Onlar
لَا يَشْعُرُونَ	Farkına varmadıkları halde
﴿١٥﴾ وَجَاؤُ۫	Ve geldiler (Kime?)
اَبَاهُمْ	Babalarına (Ne vakit?)
عِشَاءً	Yatsı vakti (Nasıl?)
يَبْكُونَ ﴿١٦﴾	Ağlayor iken
قَالُوا	Dediler ki
يَا اَبَانَا	Ey babamız!
اِنَّا	Muhakkak ki biz
ذَهَبْنَا	Gitmiştik
نَسْتَبِقُ	Yarışıyorduk
وَتَرَكْنَا	Ve bırakmıştık (Kimi?)
يُوسُفَ	Yusuf'u (Nerede?)
عِنْدَ مَتَاعِنَا	Eşyalarımızın yanında
فَاَكَلَهُ	O'nu yemiş (Ne?)
الذِّئْبُ	Kurt
وَمَا اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ	Sen inanmazsın (Kime?)
لَنَا	Bize
وَلَوْ كُنَّا	Biz olsak dahi (Ne?)
صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾	Doğruyu söyleyenler
وَجَاؤُ۫	Ve getirdiler (Nerede?)
عَلٰى قَمٖيصِهٖ	Gömleğinin üstünde (Ne getirdiler ?)
بِدَمٍ كَذِبٍ	Sahte bir kan
قَالَ	[Yakup] dedi (Ne dedi?)
بَلْ سَوَّلَتْ	Bilakis güzel gösterdi (Kime?)
لَكُمْ	Size (Kim?)
اَنْفُسُكُمْ	Nefisleriniz (Neyi?)
اَمْرًا	Bir işi
فَصَبْرٌ	Artık [bana düşen] sabırdır (Öyle sabır ki)
جَمٖيلٌ	Güzel
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
الْمُسْتَعَانُ	Yardımına sığılacak olandır (Neye karşı?)
عَلٰى مَا	O şeylere karşı ki
تَصِفُونَ ﴿١٨﴾	Siz söylüyorsunuz
وَجَاءَتْ	Ve geldi (Ne?)
سَيَّارَةٌ	Bir kervan
فَاَرْسَلُوا	Ve gönderdiler (Kimi?)
وَارِدَهُمْ	Sucularını
فَاَدْلٰى	Ve saldı (Neyi?)
دَلْوَهُ	Kovasını
قَالَ	Dedi ki
يَا بُشْرٰى	Müjdeler olsun
هٰذَا غُلَامٌ	İşte bir çocuk
وَاَسَرُّوهُ	O'nu sakladılar (Ne olarak?)
بِضَاعَةً	Ticaret malı olarak
وَاللّٰهُ	Oysa Allah (Nedir?)
عَلٖيمٌ	Ziyadesiyle bilendir (Neyi?)
بِمَا	Ol şey ki
يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾	Yapıyorlar
وَشَرَوْهُ	Ve O'nu sattılar (Neye karşılık?)
بِثَمَنٍ	Bir fiyata ki
بَخْسٍ	Ucuz (Ondan bedel?)
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ	Birkaç dirheme
وَكَانُوا	İdiler (Kime?)
فٖيهِ	Yusuf'a (Ne idiler?)
مِنَ الزَّاهِدٖينَ	Değer vermeyenlerden idiler
﴿٢٠﴾ وَقَالَ	Dedi (Kim?)
الَّذٖى	O kimse ki
اشْتَرٰيهُ	O'nu satın aldı (Nerede?)
مِنْ مِصْرَ	Mısır'da (Kime dedi?)
لِامْرَاَتِهٖ	Hanımına (Ne dedi?)
اَكْرِمٖى	Güzel/kıymetli yap (Neyi?)
مَثْوٰيهُ	Onun [yanımızda] kalışını
عَسٰى	Umulur (Ne umulur?)
اَنْ يَنْفَعَنَا	Bize faydasının dokunması
اَوْ نَتَّخِذَهُ	Veya O'nu edinmemiz (Ne?)
وَلَدًا	Evlat
وَكَذٰلِكَ	İşte böylece
مَكَّنَّا	Yerleştirdik (Kimi?)
لِيُوسُفَ	Yusuf'u (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	O yerde (Niye?)
وَلِنُعَلِّمَهُ	O'na öğretelim diye (Ne?)
مِنْ تَاْوٖيلِ الْاَحَادٖيثِ	Rüyaların yorumunu
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
غَالِبٌ	Hâkimdir (Neye?)
عَلٰى اَمْرِهٖ	İşine
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ	Fakat insanların çoğu (Nedir?)
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾	Bilmezler
وَلَمَّا	Ne zaman ki
بَلَغَ	Ulaştı (Neye?)
اَشُدَّهُ	Olgunluk çağına
اٰتَيْنَاهُ	O'na verdik (Ne?)
حُكْمًا	Hüküm (Daha?)
وَعِلْمًا	İlim
وَكَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِى	Mükâfatlandırırız (Kimi?)
الْمُحْسِنٖينَ ﴿٢٢﴾	İyilik edenleri

وَرَاوَدَتْهُ	الَّتِى	هُوَ	فِى بَيْتِهَا	عَنْ نَفْسِهِ	وَغَلَّقَتِ	الْاَبْوَابَ
Ondan murat almak istedi (Kim?)	O kadın ki	Yusuf (Nerede idi?)	Onun evinde idi (Neden murad almak istedi?)	Yusuf'un nefsinden	Ve kilitledi (Neyi?)	Kapıları

وَقَالَتْ	هَيْتَ لَكَ	قَالَ	مَعَاذَ اللّٰهِ	اِنَّهُ	رَبِّى	اَحْسَنَ	مَثْوَاىَ
Ve dedi ki	Hadi gel!	[Yusuf] dedi (Ne dedi?)	Allah'a sığınırım	Muhakkak ki O [Efendisi] (Nedir?)	Benim sahibimdir	Güzel kılmıştır (Neyi?)	Yerimi

اِنَّهُ	لَا يُفْلِحُ	الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾	وَلَقَدْ	هَمَّتْ	بِهِ	وَهَمَّ	بِهَا
Durum şu ki	İflah olmaz (Kim?)	Zalimler	Andolsun ki	O kadın meyletti (Kime?)	Yusuf'a	O da meyletmişti (Kime?)	O kadına

لَوْلَٓا اَنْ رَاٰ	بُرْهَانَ رَبِّهِ	كَذٰلِكَ	لِنَصْرِفَ	عَنْهُ	السُّٓوءَ	وَالْفَحْشَٓاءَ
Şayet görmeseydi (Neyi?)	Rabbinin burhanını	İşte böylece [delilimizi gösterdik] (Niye?)	Uzak tutalım diye (Kimden?)	O'ndan (Neyi?)	Kötülüğü (Daha?)	Fuhşu

اِنَّهُ	مِنْ عِبَادِنَا	الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾	وَاسْتَبَقَا	الْبَابَ	وَقَدَّتْ
Muhakkak ki O (Kimlerdendir?)	Bizim kullarımızdandır (Öyle kullar ki)	İhlâsa erdirilmişler	İkisi de koştular (Nereye?)	Kapıya	Ve kadın yırttı (Neyi?)

قَمِيصَهُ	مِنْ دُبُرٍ	وَاَلْفَيَا	سَيِّدَهَا	لَدَا الْبَابِ	قَالَتْ
Yusuf'un elbisesini (Nereden?)	Arkadan	Ve rastladılar (Kime?)	Kadının efendisine (Nerede?)	Kapının yanında	Kadın dedi

مَا جَزَٓاءُ مَنْ	اَرَادَ	بِاَهْلِكَ	سُٓوءًا	اِلَّٓا اَنْ يُسْجَنَ	اَوْ عَذَابٌ
O kişinin cezası nedir ki	Kastetti (Kime?)	Senin ailene (Ne kastetti?)	Kötülük	Ancak zindana atılmaktır	Veya bir işkencedir (Öyle işkence ki)

اَلِيمٌ ﴿٢٥﴾	قَالَ	هِىَ	رَاوَدَتْنِى	عَنْ نَفْسِى	وَشَهِدَ	شَاهِدٌ
Can yakıcı	[Yusuf] dedi ki	O [kadın]	Murad almak istedi (Neden?)	Benim nefsimden	Şahitlik etti (Kim?)	Bir şahit (Kimden?)

مِنْ اَهْلِهَا	اِنْ كَانَ	قَمِيصُهُ	قُدَّ	مِنْ قُبُلٍ	فَصَدَقَتْ	وَهُوَ
Kadının/ailesinden akrabasından	Şayet ise (Ne?)	Onun [Yusuf'un] gömleği (Ne ise?)	Yırtılmış ise (Nereden?)	Ön taraftan	Kadın doğru söylüyor	Yusuf ise (Kimlerdendir?)

مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾	وَاِنْ كَانَ	قَمِيصُهُ	قُدَّ	مِنْ دُبُرٍ	فَكَذَبَتْ	وَهُوَ
Yalancılardandır	Şayet ise (Ne?)	Onun [Yusuf'un] gömleği (Ne ise?)	Yırtılmış ise (Nereden?)	Arka taraftan	Kadın yalan söylüyor	Yusuf ise (Kimlerdendir?)

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾	فَلَمَّا	رَاٰ	قَمِيصَهُ	قُدَّ	مِنْ دُبُرٍ	قَالَ	اِنَّهُ
Doğru söyleyenlerdendir	Ne zaman ki	Gördü (Neyi?)	O'nun gömleğini (Ne gördü?)	Yırtılmış (Nereden?)	Arka taraftan	Dedi ki	Muhakkak ki bu (Nedir?)

مِنْ كَيْدِكُنَّ	اِنَّ كَيْدَكُنَّ	عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾	يُوسُفُ	اَعْرِضْ	عَنْ هٰذَا
Siz kadınların tuzaklarındandır	Muhakkak siz kadınların tuzakları (Nedir?)	Gerçekten büyüktür	Ey Yusuf!	Sen vazgeç (Neden?)	Bundan

وَاسْتَغْفِرِى	لِذَنْبِكِ	اِنَّكِ	كُنْتِ	مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
Ve sen de [kadın!] tövbe et (Niçin?)	Günahın için	Muhakkak ki sen	Oldun (Ne oldun?)	Hata edenlerden

وَقَالَ	نِسْوَةٌ	فِى الْمَدِينَةِ	امْرَاَتُ الْعَزِيزِ	تُرَاوِدُ	فَتٰيهَا
Dedi (Kim?)	Bazı kadınlar (Neredeki?)	Şehirdeki (Ne dediler?)	Vezirin karısı	İstiyormuş (Kimi?)	Delikanlısını (Neden?)

عَنْ نَفْسِهِ	قَدْ شَغَفَهَا	حُبًّا	اِنَّا	لَنَرٰيهَا	فِى ضَلَالٍ	مُبِينٍ ﴿٣٠﴾
Nefsinden	Muhakkak ki O'nu sarmış (Ne bakımdan?)	Sevgi bakımından	Muhakkak ki biz	O kadını görüyoruz (Nerede?)	Bir sapkınlıkta (Öyle sapkınlık ki)	Apaçık

23. Derken evinde bulunduğu hanım, bunun nefsinden murat almak istedi ve kapıları kilitledi. "Haydi, (gelsene) seninim." dedi. O ise: "Allah'a sığınırım, doğrusu o benim efendim, bana güzel baktı ve gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa eremezler." dedi.

24. Hanım gerçekten ona niyetini kurmuştu. Eğer Rabbinin açık delilini görmeseydi, o da ona kurmuş gitmişti. Ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştıralım diye, böyle oldu. Gerçekten o, bizim ihlâsa erdirilmiş seçkin kullarımızdandır.

25. İkisi de kapıya koşuştular, hanım onun gömleğini arkasından yırttı ve kapının yanında hanımın beyine rast geldiler. Hanım: "Senin eşine fenalık yapmak isteyenin cezası, zindana konulmaktan veya can yakıcı bir cezadan başka nedir?" dedi.

26. (Yusuf) dedi ki: "O, kendisi benim nefsimden murat almak istedi." Hanımın akrabasından bir şahit de şöyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmış ise, hanım doğru söylemiştir, bu yalancılardandır.

27. Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa o yalan söylemiştir ve bu doğrulardandır."

28. (Kocası Yusuf'un) gömleğinin arkadan yırtılmış olduğunu görünce dedi ki: "Anlaşıldı, o, siz kadınların tuzağındandır. Gerçekten sizin tuzağınız çok büyüktür.

29. Yusuf! Sakın bundan söz etme. Sen de kadın, günahının bağışlanmasını dile. Sen gerçekten büyük günahkârlardan oldun."

30. Şehirdeki bir takım kadınlar da dediler ki: "Aziz'in karısı delikanlısının nefsinden murat istiyormuş, ona aşkından yüreğinin zarı çatlamış, karı besbelli çıldırmış.

31. Ne zaman ki (o hanım), bunların gizliden gizliye dedikodularını işitti, onlara davetçi gönderdi. Ve onlar için dayalı döşeli bir sofra hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. "Çık karşılarına." dedi. Hepsi onu görür görmez çok büyüttüler, kendilerinin ellerini doğradılar ve dediler ki: "Hâşâ, Allah için bu bir insan değil, ancak şerefli bir melek..."

32. Dedi ki: "Hakkında beni kınadığınız işte budur. Yemin ederim ki, ben bunun nefsinden murat almak istedim de o, namuslu davranma düşüncesiyle bundan kaçındı. Yine yemin ederim ki, eğer emrimi yerine getirmezse kesinlikle ve kesinlikle zindana atılacak ve kesinlikle ve kesinlikle zelillerden olacaktır."

33. (Yusuf) dedi ki: "Ey Rabbim! Zindan bana bunların davet ettikleri şeyden daha sevimlidir. Ve eğer sen, bu kadınların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, ben onların sevdasına düşerim ve cahillerden olurum."

34. Bunun üzerine Rabbi duasını kabul buyurdu da, ondan onların tuzaklarını uzaklaştırdı. Gerçekten O, öyle işiten, öyle bilendir.

35. Sonra bu kadar açık delilleri gördükleri halde o adamlara şu fikir baskın geldi: "Onu bir süre zindana atsınlar!"

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Birisi dedi ki: "Rüyada kendimi şarap sıkarken görüyorum." Diğeri de: "Ben, rüyada kendimi, başımın üstünde bir ekmek götürürken görüyorum, ondan kuşlar yiyor. Bize bunun tabirini haber ver. Çünkü biz seni iyilerden görüyoruz." dedi.

37. (Yusuf) dedi ki: "Size rızık olarak verilecek bir yiyecek gelecek ya, işte, o gelmeden önce kesinlikle ben size bunun tabirini haber vermiş olurum. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Çünkü ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkâr edenlerden ibaret olan bir kavmin dinini bıraktım."

فَلَمَّا	Ne zamanki
سَمِعَتْ	Kadın işitti (Neyi?)
بِمَكْرِهِنَّ	Onların dedikodularını
اَرْسَلَتْ	[Davetçi] gönderdi (Kime?)
اِلَيْهِنَّ	Onlara
وَاَعْتَدَتْ	Ve hazırladı (Kime?)
لَهُنَّ	Onlara (Ne?)
مُتَّكَاً	Dayalı döşeli bir sofra
وَاٰتَتْ	Ve verdi (Kime?)
كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ	Onlardan her birine (Ne?)
سِكِّيناً	Bıçak
وَقَالَتِ	Ve dedi (Ne dedi?)
اخْرُجْ	[Yusuf] Çık (Nereye?)
عَلَيْهِنَّ	Karşılarına
فَلَمَّا	Ne zamanki
رَاَيْنَهُ	O'nu gördüler
اَكْبَرْنَهُ	O'nu yücelttiler
وَقَطَّعْنَ	Ve kestiler (Neyi?)
اَيْدِيَهُنَّ	Ellerini
وَقُلْنَ	Ve dediler (Ne dediler?)
حَاشَ لِلّٰهِ	Hâşâ Rabbimiz!
مَا هٰذَا	Bu değildir (Ne değildir?)
بَشَراً	İnsan
اِنْ هٰذَا	Bu değildir
اِلَّا مَلَكٌ	Ancak bir melektir (Öyle melek ki)
كَر۪يمٌ ٣١	Şerefli
قَالَتْ	Dedi (Ne dedi?)
فَذٰلِكُنَّ	Size söylüyorum işte bu
الَّذ۪ي	O kişidir ki
لُمْتُنَّن۪ي	Beni kınadınız (Kim hakkında?)
ف۪يهِ	Onun hakkında
وَلَقَدْ	Andolsun ki
رَاوَدْتُهُ	Murad almak istedim (Neden?)
عَنْ نَفْسِه۪	O'nun nefsinden
فَاسْتَعْصَمَ	[O ise] hemen sakındı
وَلَئِنْ	Yemin ederim ki, şayet
لَمْ يَفْعَلْ	Yapmazsa (Neyi?)
مَٓا اٰمُرُهُ	Emrettiğim şeyi
لَيُسْجَنَنَّ	Elbette zindana atılacaktır
وَلَيَكُوناً	Ve kesinlikle olacaktır (Kimlerden?)
مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ٣٢	Sürünenlerden
قَالَ	Yusuf dedi ki
رَبِّ	Ey Rabbim
السِّجْنُ	Hapis (Nedir?)
اَحَبُّ	Daha sevimlidir (Kime?)
اِلَيَّ	Bana (Neden?)
مِمَّا	O şeylerden ki
يَدْعُونَن۪ٓي	Beni çağırıyorlar (Neye?)
اِلَيْهِ	Ona
وَاِلَّا تَصْرِفْ	Şayet bertaraf etmezsen (Kimden?)
عَنّ۪ي	Benden (Neyi?)
كَيْدَهُنَّ	O kadınların tuzaklarını
اَصْبُ	Meylederim (Kime?)
اِلَيْهِنَّ	Onlara
وَاَكُنْ	Ve olurum (Kimlerden?)
مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ٣٣	Cahillerden
فَاسْتَجَابَ	İcabet etti (Kime?)
لَهُ	Yusuf'a (Kim?)
رَبُّهُ	Rabbi
فَصَرَفَ	Ve bertaraf etti (Kimden?)
عَنْهُ	Ondan (Neyi?)
كَيْدَهُنَّ	Kadınların tuzaklarını
اِنَّهُ	Muhakkak O (Nedir?)
هُوَ السَّم۪يعُ	Her şeyi işitendir
الْعَل۪يمُ ٣٤	Her şeyi bilendir
ثُمَّ	Sonra
بَدَا	Uygun göründü (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا	Görmelerinden sonra (Neyi?)
الْاٰيَاتِ	Ayetleri (Ne uygun göründü?)
لَيَسْجُنُنَّهُ	Elbette onu zindana atsınlar (Ne zamana kadar?)
حَتّٰى ح۪ينٍ ٣٥	Bir süreye kadar
وَدَخَلَ	Ve girdi (Kimle?)
مَعَهُ	Yusuf'la birlikte (Nereye?)
السِّجْنَ	Zindana (Kim?)
فَتَيَانِ	İki genç
قَالَ	Dedi (Kim?)
اَحَدُهُمَٓا	Onlardan biri (Ne dedi?)
اِنّ۪ٓي	Muhakkak ki ben
اَرٰين۪ٓي	Kendimi rüyada gördüm (Nasıl?)
اَعْصِرُ	Sıkıyordum (Ne sıkıyordum?)
خَمْراً	Şarap [için üzüm sıkıyordum]
وَقَالَ الْاٰخَرُ	Diğeri de dedi ki
اِنّ۪ٓي	Muhakkak ki ben
اَرٰين۪ٓي	Kendimi gördüm (Nasıl?)
اَحْمِلُ	Taşıyordum (Nerede?)
فَوْقَ رَاْس۪ي	Başımın üstünde (Ne?)
خُبْزاً	Ekmek (Öyle ekmek ki)
تَاْكُلُ	Yiyordu (Ne?)
الطَّيْرُ	Kuşlar (Neden yiyordu?)
مِنْهُ	Ondan (Neyi?)
نَبِّئْنَا	Bize bildir
بِتَاْو۪يلِه۪	Bunun tevilini
اِنَّا	Muhakkak ki biz
نَرٰيكَ	Seni görüyoruz (Kimlerden?)
مِنَ الْمُحْسِن۪ينَ ٣٦	Muhsin kullardan
قَالَ	Dedi ki
لَا يَاْت۪يكُمَا	Size gelmez (Ne?)
طَعَامٌ	Yemek (Öyle yemek ki)
تُرْزَقَانِه۪ٓ	Onunla rızıklandırılıyorsunuz
اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا	[Gelirse] ancak size anlatırım (Neyi?)
بِتَاْو۪يلِه۪	Onun yorumunu (Ne zaman?)
قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا	Size gelmeden önce
ذٰلِكُمَا	Siz ikinize söylüyorum bu (Nedir?)
مِمَّا	O şeylerdendir ki
عَلَّمَن۪ي	Bana öğretti (Kim?)
رَبّ۪ي	Rabbim
اِنّ۪ي	Muhakkak ki ben
تَرَكْتُ	Terk ettim (Neyi?)
مِلَّةَ قَوْمٍ	Bir kavmin dinini ki
لَا يُؤْمِنُونَ	Onlar inanmıyorlardı (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
وَهُمْ	Ve onlar
بِالْاٰخِرَةِ	Ahireti
هُمْ	Onlar
كَافِرُونَ ٣٧	İnkar edenlerdir

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَائِى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا

Ve ben tabi oldum (Neye?) | Atalarımın dinine (Ondan bedel?) | İbrahim'in (Daha?) | Ve İshak'ın (Daha?) | Ve Yakub'un [dinine] | [Yaraşacak] değildir (Kime?) | Bize (Ne?)

اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ

Ortak koşmamız (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Bir şeyi | Bu (Nedendir?) | Allah'ın lütfundandır (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve insanlara

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ

Fakat insanların çoğu | Şükretmezler | Ey iki zindan arkadaşım

ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

İlahlar mı? (Öyle ilahlar ki) | Çeşitli çeşitli | Daha hayırlıdır | Yahut | Allah'mı? (Öyle Allah ki) | Tek olan | Kahhar olan

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ اِلَّا اَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ

İbadet etmiyorsunuz (Kimden başka?) | O'ndan başka | Ancak [ibadet ediyorsunuz] (Kime?) | İsimlere (Öyle isimler ki) | Onları taktınız | Siz (Daha?)

وَاٰبَاؤُكُمْ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنِ الْحُكْمُ

Ve babalarınız (Yine öyle isimler ki) | Allah indirmedi (Ne hakkında?) | Onlar hakkında (Ne indirmedi?) | Hiçbir delil | Hüküm değildir

اِلَّا لِلّٰهِ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

Ancak Allah'ındır | [Allah] emretti ki | İbadet etmeyeceksiniz | Ancak ibadet edeceksiniz (Kime?) | O'na | İşte bu (Nedir?) | Dosdoğru dindir

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّا اَحَدُكُمَا

Fakat insanların çoğu | Bilmezler | Ey iki zindan arkadaşım | Birinize gelince

فَيَسْقِى رَبَّهُ خَمْرًا وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ

İçirecek (Kime?) | Efendisine (Ne?) | Şarap | Diğerine gelince | Asılacak | Ve yiyecek (Ne?) | Kuşlar (Neden?)

مِنْ رَاْسِهِ قُضِىَ الْاَمْرُ الَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِى

Onun başından | Kesinleşti (Ne?) | Öyle iş ki | O iş hakkında | Soruyordunuz | Ve dedi (Kime?) | O kişiye ki

ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِى عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰيهُ

Sandı (Ne sandı?) | Muhakkak ki o (Nedir?) | Kurtulacak olandır (Kimlerden?) | İkisinden (Ne dedi?) | Beni an (Nerede?) | Efendinin yanında | O'na unutturdu (Kim?)

الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

Şeytan (Neyi?) | Efendisine anmayı | Ve Yusuf kaldı (Nerede?) | Zindanda (Ne kadar?) | Yıllarca

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّى اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَاْكُلُهُنَّ

Dedi (Kim?) | Melik (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Rüyamda gördüm (Ne?) | Yedi inek (Öyle yedi inek ki) | Semiz | Onları yiyordu (Ne?)

سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ

Yedi zayıf [inek] (Daha ne gördüm?) | Yedi başak (Öyle başak ki) | Yeşil (Daha?) | Başka [başaklar] (Öyle ki) | Kuru

يَا اَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُونِى فِى رُؤْيَاىَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

Ey ileri gelenler | Bana açıklama getirin (Ne hakkında?) | Rüyam hakkında | Şayet iseniz | Rüyayı | Tabir ediyorsanız

38. Ve atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız olamaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara bir lütfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

39. Ey benim zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı birçok ilahlar mı hayırlıdır, yoksa hepsine üstün, kahhâr olan bir Allah mı?

40. Sizin O'ndan başka taptıklarınız, siz ve atalarınızın takmış olduğu bir takım kuru isimlerden ibarettir. Yoksa Allah, onlara öyle bir saltanat indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'ındır. O size kendisinden başkasına tapmamanızı emretti. Doğru ve sabit din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

41. Ey benim zindan arkadaşlarım! Gelelim rüyanıza: "Biriniz, efendisine yine şarap sunacak, diğeri de asılacak, kuşlar başından yiyecek. İşte fetvasını istediğiniz iş halledildi."

42. Birde bunlardan kurtulacağını sandığı kişiye: "Efendinin yanında benden söz et." dedi. Ona da şeytan, efendisine ondan söz etmeyi unutturdu da yıllarca zindanda kaldı.

43. Bir gün hükümdar: "Rüyamda yedi arık ineğin yemekte olduğu yedi semiz inek ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak görüyorum. Ey efendiler, eğer rüya tabir ediyorsanız, bana rüyamı tabir edin!" dedi.

44. Dediler ki: "Rüya dediğin, demet demet hayallerdir, biz ise hayallerin yorumunu bilmiyoruz."

45. İkisinden kurtulmuş olan da, nice zamandan sonra hatırladı ve dedi ki: "Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni gönderin."

46. "Yusuf! Ey dosdoğru sözlü! Bize şu (rüyayı) yorumla: "Yedi semiz inek, bunları yedi arık inek yiyor ve yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak." Ümit ederim ki, o insanların yanına cevapla dönerim, ola ki, değerini bilirler."

47. Dedi ki: "Yedi yıl her zaman ektiğiniz gibi ekeceksiniz. Yiyeceğinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında bırakın.

48. Sonra onun arkasından yedi kurak yıl gelecek, saklayacağınız az bir miktar hariç, önce biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek.

49. Sonra onun arkasından halkın sıkıntıdan kurtulacağı, sıkıp sağacağı bir yıl gelecek."

50. Bunu duyan hükümdar: "Getirin bana onu!" dedi. Bunun üzerine ona gönderilen adam gelince Yusuf: "Haydi efendine dön de sor ona, o ellerini doğrayan kadınların amaçları neymiş? Şüphe yok ki, Rabbim onların hilelerini çok iyi bilir." dedi.

51. Hükümdar o kadınlara: "Derdiniz neydi ki, o zaman Yusuf'un nefsinden murad almaya kalktınız?" dedi. (Onlar) dediler ki: "Hâşâ, Allah için, biz onun aleyhine bir kötülük bilmiyoruz." Azizin karısı: "Şimdi gerçek ortaya çıktı. Onun nefsinden ben murat almak istedim. O ise şeksiz şüphesiz doğru söyleyenlerdendir." dedi.

52. Bu, işte şunun içindir ki, bilsin gerçekten ben ona yokluğunda hainlik etmedim ve gerçekten Allah hainlerin hilesini başarıya ulaştırmaz.

قَالُوا	اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ	وَمَا نَحْنُ	بِتَاْوِيلِ الْاَحْلَامِ	بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
Dediler ki (Bu nedir?)	Karmakarışık düşlerdir	Biz değiliz (Neyi?)	Böyle karışık rüyaların tabirini (Ne değiliz?)	Bilenler

وَقَالَ	الَّذِي نَجَا	مِنْهُمَا	وَادَّكَرَ	بَعْدَ اُمَّةٍ	اَنَا اُنَبِّئُكُمْ	بِتَاْوِيلِهِ
Dedi (Kim?)	Zindandan kurtulan kişi (Kimden?)	O ikisinden	Yusuf'u hatırladı (Ne zaman?)	Uzun süre sonra	Ben size haber veririm [dedi] (Neyi?)	Onun yorumunu

فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾	يُوسُفُ	اَيُّهَا الصِّدِّيقُ	اَفْتِنَا	فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
Beni gönderin	Ey Yusuf	Ey doğru sözlü	Bize tabirde bulun (Ne hakkında?)	Yedi inek hakkında ki

سِمَانٍ	يَاْكُلُهُنَّ	سَبْعٌ عِجَافٌ	وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ
Semiz	Onları yiyor (Ne?)	Yedi zayıf [inek] (Daha ne hakkında?)	Yedi yeşil başak hakkında

وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ	لَعَلِّي	اَرْجِعُ	اِلَى النَّاسِ	لَعَلَّهُمْ	يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾	قَالَ
Bir o kadar da kuru başak hakkında	Ümit ederim ki ben	Dönerim (Kime?)	İnsanlara	Umulur ki onlar	Öğrenirler	Dedi ki

تَزْرَعُونَ	سَبْعَ سِنِينَ	دَاَبًا	فَمَا حَصَدْتُمْ	فَذَرُوهُ	فِي سُنْبُلِهِ
Ekeceksiniz (Ne kadar?)	Yedi sene (Nasıl?)	Sürekli	Biçtiğinizi	Onu bırakın (Nerede?)	Başağında

اِلَّا قَلِيلًا	مِمَّا تَاْكُلُونَ ﴿٤٧﴾	ثُمَّ يَاْتِي	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ	سَبْعٌ شِدَادٌ	يَاْكُلْنَ
Ancak birazı hariç (Neden?)	Yiyeceklerinizden	Sonra gelecek (Ne zaman?)	Bundan sonra (Ne gelecek?)	Yedi kıtlık yılı (Öyle yedi kıtlık yılı ki)	Yiyor (Neyi?)

مَا قَدَّمْتُمْ	لَهُنَّ	اِلَّا قَلِيلًا	مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾	ثُمَّ يَاْتِي	مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
Biriktirdiğinizi (Ne için?)	Kendileri için	Ancak az bir miktar hariç (Neden?)	Sakladıklarınızdan	Sonra gelecek (Ne zaman?)	Bundan sonra (Ne gelecek?)

عَامٌ	فِيهِ	يُغَاثُ	النَّاسُ	وَفِيهِ	يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾	وَقَالَ	الْمَلِكُ
Bir yıl ki	O yılda	Yardım olunacak (Kim?)	İnsanlar	Ve o yılda	Sıkacaklar	Dedi (Kim?)	Melik (Ne dedi?)

ائْتُونِي بِهِ	فَلَمَّا جَاءَهُ	الرَّسُولُ	قَالَ	ارْجِعْ	اِلَى رَبِّكَ	فَسْـَٔلْهُ
O'nu [Yusuf'u] bana getirin	O'na geldiği zaman (Kim?)	Elçi	[Yusuf] dedi ki	Dön (Kime?)	Efendine	Ve ona sor (Ne diye?)

مَا بَالُ النِّسْوَةِ	الّٰتِي	قَطَّعْنَ	اَيْدِيَهُنَّ	اِنَّ رَبِّي	بِكَيْدِهِنَّ	عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
Kadınlar ne durumdadır?	O kadınlar ki	Kestiler (Neyi?)	Ellerini	Şüphesiz rabbim	Onların hilelerini	Hakkıyla bilendir

قَالَ	مَا خَطْبُكُنَّ	اِذْ رَاوَدْتُنَّ	يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ	قُلْنَ	حَاشَ	لِلّٰهِ
[Kadınlara] Dedi ki	Durumunuz neydi? (Ne zaman?)	Murad almak istediğiniz zaman	Yusuf'un nefsinden	Dediler ki	Hâşâ!	Allah için

مَا عَلِمْنَا	عَلَيْهِ	مِنْ سُوءٍ	قَالَتِ	امْرَاَتُ الْعَزِيزِ	الْـٰٔنَ	حَصْحَصَ
Biz bilmiyoruz	Yusuf'un aleyhinde (Ne?)	Bir kötülük	Dedi (Kim?)	Vezirin karısı (Ne dedi?)	Şimdi	Ortaya çıktı (Ne?)

الْحَقُّ	اَنَا رَاوَدْتُهُ	عَنْ نَفْسِهِ	وَاِنَّهُ	لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾	ذٰلِكَ	لِيَعْلَمَ
Gerçek	Ben murad almak istedim	O'nun nefsinden	Muhakkak ki O	Doğru söyleyenlerdendi	Bu (Niçindir?)	Bilsin için (Neyi?)

اَنِّي	لَمْ اَخُنْهُ	بِالْغَيْبِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	لَا يَهْدِي	كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾
Muhakkak ki ben	O'na [Efendime] ihanet etmedim (O ne olduğu halde?)	Gıyabımda olduğu halde	Ve muhakkak ki Allah	Muvaffak kılmaz (Neyi?)	Hainlerin hilelerini

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْسٖيۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّٖيۜ

Ben temize çıkarmıyorum (Kimi?) | Nefsimi | Zira nefis (Nedir?) | Ziyadesiyle emredicidir (Neyi?) | Kötülüğü | Ancak hariç (Kim?) | O kimse ki | Merhamet etti (Kim?) | Rabbim

اِنَّ رَبّٖي غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونٖي بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ

Şüphesiz Rabbim (Nedir?) | Çok bağışlayandır | Pek merhamet edendir | Dedi (Kim?) | Melik (Ne dedi?) | Bana getirin (Kimi?) | O'nu | Ki onu tahsis edeyim (Kime?)

لِنَفْسٖيۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكٖينٌ اَمٖينٌ ﴿٥٤﴾

Kendime | Ne zaman ki | Onunla konuştu | Dedi ki | Muhakkak ki sen | Bugün | Yanımızda | Makam sahibisin | Güvenilir birisin

قَالَ اجْعَلْنٖي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّٖي حَفٖيظٌ عَلٖيمٌ ﴿٥٥﴾

Dedi ki | Beni tayin et (Ne üzerine?) | Ülkenin hazinelerine | Muhakkak ki ben | Çok iyi koruyucuyum | Çok bilgiliyim

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ

Ve böylece | Yerleştirdik/yetkilendirdik (Kimi?) | Yusuf'u (Nerede?) | O ülkede | İkamet ediyordu (Nereden?) | O ülkeden | Dilediği yerde

نُصٖيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُضٖيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٥٦﴾

Sunarız (Neyi?) | Rahmetimizi (Kime?) | Dilediğimize | Ve zayi etmeyiz (Neyi?) | İhsan sahiplerinin mükafatını

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ

Muhakkak ahiret mükâfatı (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Daha?) | Ve sürekli oldular (Ne oldular?) | [Günahlardan] sakınır oldular | Geldi (Kim?)

اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾

Yusuf'un kardeşleri | Ve girdiler (Nereye?) | O'nun huzuruna | [Yusuf] Hemen onları tanıdı | Halbuki onlar | Yusuf'u | Tanıyamayanlardı

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونٖي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبٖيكُمْۚ اَلَا تَرَوْنَ

Ne zaman ki onlara hazırladı (Neyi?) | Yüklerini | Dedi ki | Bana getirin (Kimi?) | Kardeşinizi (Öyle kardeş ki?) | Sizin için olan (Kimden?) | Babanızdan | Görmüyor musunuz?

اَنّٖٓي اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِلٖينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُونٖي

Muhakkak ki ben | Tam yapıyorum (Neyi?) | Ölçeği | Ve ben (Neyim?) | Misafir ağırlayanların en iyisiyim | Eğer bana getirmezseniz (Kimi)

بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدٖي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ

O'nu | Ölçek yoktur (Kime?) | Size (Nerede?) | Benim yanımda | Ve yanıma yaklaşmayın | Dediler ki | İsteyeceğiz (Kimi?) | O'nu (Kimden?)

اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ

Babasından | Ve kuşkusuz biz | [Bunu] yapanlarız | Ve [Yusuf] dedi (Kime?) | Emrindeki gençlere (Ne dedi?) | Koyun (Neyi?) | Onların sermayelerini (Nereye koyun?)

فٖي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

Yüklerinin içine | Belki onlar | Onu anlarlar (Ne zaman?) | Döndükleri vakit (Nereye?) | Ailelerine | Belki de

يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَبٖيهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ

Dönerler | Ne zaman ki döndüler (Kime?) | Babalarına | Dediler ki | Ey babamız | Men edildi (Kimden?)

مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

Bizden (Ne?) | Ölçek | Gönder (Kimle?) | Bizimle (Kimi?) | Kardeşimizi | Ki ölçüp alalım | Ve muhakkak ki biz | O'nu | Koruyucuyuz

53. Nefsimi temize de çıkarmıyorum, çünkü nefis gerçekten kötülüğü emreder. Ancak Rabbimin rahmetiyle bağışladığı müstesna... Çünkü Rabbim çok bağışlayan, çok merhamet edendir."

54. Hükümdar da dedi ki: "Onu bana getirin, kendime danışman yapayım." Bunun üzerine onunla konuşunca da: "Sen bugün yanımızda gerçekten bir mevki sahibisin ve güvenilir bir kişisin." dedi.

55. (Yusuf) dedi ki: "Beni yeryüzü hazineleri üzerine görevlendir, çünkü ben iyi korur, iyi bilirim."

56. Ve işte böylece Yusuf'u o yerde yerleştirdik, neresinde isterse makam tutuyordu. Biz rahmetimizi dilediğimize nasip ederiz. Ve iyi davrananların ecrini zayi etmeyiz.

57. Ve elbette ahiret ecri, iman edip takva yolunu tutanlar için daha hayırlıdır.

58. Bir de Yusuf'un kardeşleri çıkageldiler, geldiler yanına girdiler. Derhal onları tanıdı, onlar ise onu tanımıyorlardı.

59. Ve ne zaman ki onları bütün hazırlıklarıyla donattı, dedi ki: "Bana sizin baba bir kardeşinizi getirin. Görüyorsunuz ya, ben ölçeği tam ölçüyorum ve ben konukseverlerin en yararlısıyım.

60. Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size bir ölçek (zahire bile) yok ve bana da yaklaşmayım"

61. Dediler ki: "Elbette onun için babasından izin almaya çalışırız ve muhakkak bunu yaparız."

62. (Yusuf) uşaklarına da dedi ki: "Sermayelerini yüklerinin içine koyuverin, belki ailelerine döndüklerinde anlarlar, belki yine gelirler."

63. Bu şekilde babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız! Bizden ölçek yasaklandı. Bu defa kardeşimizi bizimle beraber gönder, ölçüp alalım ve muhakkak biz onu koruruz."

64. (Babaları) dedi ki: "Bundan önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysem, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! En hayırlı koruyucu da Allah'tır. Ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir."

65. Derken yüklerini açtıklarında sermayelerini kendilerine geri verilmiş buldular. Dediler ki: "Ey babamız, daha ne isteriz, işte sermayemiz de bize geri verilmiş. Yine ailemize erzak getiririz, kardeşimizi de koruruz. Hem bir deve yükü fazla alırız. Bu (defa getirdiğimiz) az bir şey.

66. (Yakup) dedi ki: "Hepiniz kuşatılmadıkça, onu (bana) muhakkak (geri) getireceğinize dair Allah adına bana sağlam bir söz vermediğiniz sürece ihtimali yok, onu sizinle beraber göndermem. Söz verdikleri zaman dedi ki: "Allah söylediklerimize karşı vekildir."

67. Dedi ki: "Ey yavrularım! Şehre bir kapıdan girmeyin de ayrı ayrı kapılardan girin! Bununla beraber ne yapsam, hiçbir şeyde Allah' in takdirini sizden savuşturamam. Hüküm ancak Allah'ındır! Ben O'na tevekkül kıldım. Onun için bütün tevekkül edenler O'na tevekkül etmelidirler!"

68. Ne zaman ki babalarının emrettiği yerden girdiler, o, onlardan Allah'ın takdirinden hiçbir şeyi savuşturmuyordu. Ancak Yak'ub'un içindeki bir isteği yerine getirmiş oldu. Şüphe yok ki, o (Yakub) muhakkak bir ilim sahibi idi. Çünkü biz kendisine öğretmiştik ve fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Ne zaman ki Yusuf'un yanına girdiler, (Yusuf) kardeşini yanına aldı ve: "Haberin olsun, ben senin kardeşinim, sakın onların yapacaklarına üzülme." dedi.

قَالَ	هَلْ اٰمَنُكُمْ	عَلَيْهِ	اِلَّا	كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ	عَلٰٓى اَخٖيهِ
Dedi ki	Size güvenir miyim? (Kim hakkında?)	O'nun hakkında	Ancak [size güvenirim] (Ne kadar?)	Size güvendiğim gibi (Kim hakkında?)	O'nun kardeşi [Yusuf] hakkında (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ	فَاللّٰهُ	خَيْرٌ	حَافِظًا	وَهُوَ	اَرْحَمُ الرَّاحِمٖينَ ﴿٦٤﴾	وَلَمَّا
Daha önce	Allah (Nedir?)	En hayırlıdır (Ne bakımdan?)	Koruma bakımından	Ve O Allah (Nedir?)	Merhamet edenlerin en merhametlisidir	Ne zaman ki

فَتَحُوا	مَتَاعَهُمْ	وَجَدُوا	بِضَاعَتَهُمْ	رُدَّتْ	اِلَيْهِمْ	قَالُوا
Açtılar (Neyi?)	Eşyalarını	Buldular (Neyi?)	Sermayelerini (Ne olduğu halde?)	İade edilmiş olduğu halde (Kime?)	Kendilerine	Dediler ki

يَٓا اَبَانَا	مَا نَبْغٖى	هٰذِهٖ	بِضَاعَتُنَا	رُدَّتْ	اِلَيْنَا	وَنَمٖيرُ	اَهْلَنَا
Ey babamız	Daha ne istiyoruz	Bu (Ondan bedel?)	Bizim sermayemiz (Nedir?)	Geri verilmiştir	Bize	Erzak alırız (Kime?)	Ailemize

وَنَحْفَظُ	اَخَانَا	وَنَزْدَادُ	كَيْلَ بَعٖيرٍ	ذٰلِكَ	كَيْلٌ يَسٖيرٌ ﴿٦٥﴾
Ve koruruz (Kimi?)	Kardeşimizi (Daha?)	Fazla alırız (Ne kadar?)	Bir deve yükü kadar	Zaten bu (Nedir?)	Az bir miktardır

قَالَ	لَنْ اُرْسِلَهُ	مَعَكُمْ	حَتّٰى تُؤْتُونِ	مَوْثِقًا	مِنَ اللّٰهِ	لَتَأْتُنَّنٖى
[Yakub] dedi ki	O'nu asla göndermem (Kimle?)	Sizinle	Ta ki bana verinceye kadar (Ne?)	Söz (Kimden?)	Allah'tan (Ne diye?)	Mutlaka bana getireceksiniz diye (Kimi?)

بِهٖٓ	اِلَّٓا	اَنْ يُحَاطَ	بِكُمْ	فَلَمَّٓا	اٰتَوْهُ	مَوْثِقَهُمْ	قَالَ	اللّٰهُ	عَلٰى مَا
O'nu	Ancak müstesna (Ne?)	Kuşatma yapılması (Kime?)	Size	Ne zaman ki	O'na sundular (Neyi?)	Yeminlerini	[Yakub] dedi ki	Allah	O şeylere ki

نَقُولُ	وَكٖيلٌ ﴿٦٦﴾	وَقَالَ	يَا بَنِىَّ	لَا تَدْخُلُوا	مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ
Söylüyoruz (Nedir?)	Vekildir	[Yakub] dedi ki	Ey oğullarım	Girmeyin (Nereden?)	Tek bir kapıdan

وَادْخُلُوا	مِنْ اَبْوَابٍ	مُتَفَرِّقَةٍ	وَمَٓا اُغْنٖى	عَنْكُمْ	مِنَ اللّٰهِ
Girin (Nereden?)	Kapılardan (Öyle kapılar ki)	Farklı farklı	Gerçi ben engelleyemem (Kimden?)	Sizden (Kim tarafından?)	Allah tarafından (Neyi engelleyemem?)

مِنْ شَيْءٍ	اِنِ الْحُكْمُ	اِلَّا لِلّٰهِ	عَلَيْهِ	تَوَكَّلْتُ	وَعَلَيْهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ
Hiçbir şeyi	Hüküm değildir	Ancak Allah'ındır	Yalnız O'na	Tevekkül ettim	Ve O'na	Tevekkül etsin (Kimler?)

الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾	وَلَمَّا	دَخَلُوا	مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ	اَبُوهُمْ
Tevekkül edenler	Ne zaman ki	[Şehre] girdiler (Nereden?)	Onlara emrettiği yerden (Kimin?)	Babalarının

مَا كَانَ يُغْنٖى	عَنْهُمْ	مِنَ اللّٰهِ	مِنْ شَيْءٍ	اِلَّا	حَاجَةً
[Fakat bu] engelleyemezdi (Kimden?)	Onlardan (Kim tarafından?)	Allah tarafından (Neyi engelleyemezdi?)	Hiçbir şeyi	Ancak	Bir dilekti (Nerede olan?)

فٖى نَفْسِ يَعْقُوبَ	قَضٰيهَا	وَاِنَّهُ	لَذُو عِلْمٍ	لِمَا عَلَّمْنَاهُ
Yakub'un içinde olan (Öyle dilek ki)	Onu yerine getirmiş oldu	Muhakkak ki O [Yakub]	İlim sahibiydi (Neden dolayı?)	O'na öğrettiğimizden dolayı

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾	وَلَمَّا	دَخَلُوا	عَلٰى يُوسُفَ
Fakat insanların çoğu	Bilmezler	Ne zaman ki	Girdiler (Nereye?)	Yusuf'[un huzuru]na

اٰوٰٓى اِلَيْهِ	اَخَاهُ	قَالَ	اِنّٖٓى	اَنَا	اَخُوكَ	فَلَا تَبْتَئِسْ	بِمَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾
Kendi yanına aldı (Kimi?)	Kardeşini	Ve şöyle dedi	Muhakkak ki ben	Ben	Senin kardeşinim	Artık üzülme (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Onlar oldular (Ne oldular?)	Yapıyorlar

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ اَخِيهِ

Ne zaman ki | Onlara hazırladı (Neyi?) | Yüklerini | Koydu (Neyi?) | Su kabını (Nereye koydu?) | Kardeşinin yüküne

ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

Sonra bağırdı (Kim?) | Bir tellal (Ne diye bağırdı?) | Ey kervan | Muhakkak ki siz | Hırsızlarsınız | Dediler ki (Nasıl?)

وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ

Yönelmiş olarak | Onlara (Ne dediler?) | Neyi | Arıyorsunuz | Dediler ki | Arıyoruz (Neyi?) | Meliğin su kabını

وَلِمَنْ جَٓاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

Getirene vardır (Neyi?) | Onu (Ne vardır?) | Bir deve yükü | Ve ben de | Ona | Kefilim

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ

Dediler ki | Allah'a yemin olsun ki | Muhakkak siz de biliyorsunuz (Neyi?) | Bizim gelmediğimizi (Niçin?) | Fesat çıkarmak için (Nerede?) | Bu yerde

وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَٓاؤُهُٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

Ve biz değiliz (Ne?) | Hırsızlar | Dediler ki | Bunun cezası nedir? | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | Yalancılar

﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَٓاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَٓاؤُهُ كَذٰلِكَ

Dediler ki | Onun cezası (Nedir?) | O kişidir ki | [Su kabı] bulundu (Nerede?) | Onun yükünde | O kişi (Nedir?) | Onun cezasıdır | Bu şekilde

نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَٓاءِ اَخِيهِ

Cezalandırırız (Kimi?) | Zalim olanları | [Yusuf aramaya] başladı (Neyi?) | Onlarını yüklerini (Neden önce?) | Kardeşinin yükünden önce

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَٓاءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ

Sonra onu çıkardı (Nereden?) | Kardeşinin yükünden | İşte böyle | Takdir ettik (Kim için?) | Yusuf için | [Yoksa O] Olamazdı (Ne?)

لِيَأْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ

Kardeşini tutabilir [olamazdı] (Neye göre?) | Meliğin kanununa göre | Ancak müstesnadır (Ne?) | Allah'ın dilemesi | Yükseltiriz

دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوٓا

O kimselerin derecelerini ki | Diliyoruz | Ve her ilim sahibinin üstünde vardır (Ne vardır?) | Daha iyi bilen | Dediler ki

اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ

Eğer çalmışsa | Muhakkak ki çalmıştı (Kim?) | Kardeşi (Kimin?) | O'nun | Bundan önce (Ne zaman?) | Bunu gizledi (Kim?) | Yusuf (Nerede?)

فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

İçinde | Ve onu açmadı (Kime?) | Onlara | [Yusuf] dedi ki | Siz | Daha kötüsünüz (Ne itibarıyla?) | Durum itibarıyla | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir

بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهُٓ اَبًا شَيْخًا

O şeyi ki | Anlatıyorsunuz | Dediler ki | Ey Aziz | Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Bir baba ki | Yaşlı

كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهُ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

Kocamış | Alıkoy (Kimi?) | Birimizi | O'nun yerine | Muhakkak ki biz | Seni görüyoruz (Kimlerden?) | İyilik edenlerden

70. Sonra onları bütün hazırlıklarıyla donattığı zaman, su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra da bir tellal bağırdı: "Ey kervan! Siz kesinlikle hırsızlık yapmışsınız!"

71. Bunlara döndüler ve: "Ne arıyorsunuz?" dediler.

72. Dediler ki: "Kral'ın su kabını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü bahşiş var ve ben ona kefilim."

73. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun, sizce kesin olarak bilinmektedir ki, biz yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmedik, hırsız da değiliz..."

74. (Görevliler) dediler ki:"Şimdi yalancı çıkarsanız cezası ne?"

75. Dediler ki: "Cezası kimin yükünde çıkarsa, işte o kişinin kendisi onun cezasıdır. Biz zalimlere böyle ceza veririz!"

76. Bunun üzerine (Yusuf) kardeşinin kabından önce, onların kaplarını (aramaya) başladı. Sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Yusuf için böyle bir tedbir yaptık. Kral'ın dininde (ceza kanununda) kardeşini alıkoymasına çare yoktu. Ancak Allah'ın dilemesi başka! Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz ve her ilim sahibinin üstünde bir bilen vardır.

77. (Kardeşleri) dediler ki: "Eğer o çalmışsa, bundan önce bir kardeşi de çalmıştı." O zaman Yusuf bunu içine attı ve onlara belli etmedi. "Siz çok kötü bir durumdasınız. Ve Allah ne isnat ettiğinizi çok iyi biliyor." dedi.

78. Dediler ki: "Ey şanlı Aziz! Emin ol ki, bunun çok yaşlı bir babası var. Onun için yerine birimizi al. Çünkü biz seni iyi kimselerden görüyoruz."

79. Dedi ki: “Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını tutmamızdan Allah saklasın! Çünkü biz o takdirde zulmetmiş oluruz.”

80. Ne zaman ki ondan ümidi kestiler, fısıldaşarak (bir kenara) çekildiler. Büyükleri dedi ki: “Babanızın aleyhinizde Allah’tan söz almış olduğunu, bundan öncede Yusuf hakkında yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Ben artık babam izin verinceye veya Allah hakkımda bir hüküm verinceye kadar buradan ayrılmam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.”

81. Siz dönün babanıza da deyin ki: “Ey bizim babamız! İnan oğlun hırsızlık etti. Biz ancak bildiğimize şahitlik ediyoruz, yoksa gaybın bekçileri değiliz.

82. Hem bulunduğumuz şehre sor, hem de içinde geldiğimiz kervana... Ve emin ol ki biz, gerçekten doğru söylüyoruz.”

83. (Yakup) dedi ki: “Yok, sizi nefsiniz bir işe sürüklemiş, artık (bana düşen) güzel bir sabır... Yakındır ki Allah, bana hepsini birlikte getire! Gerçek şu ki, âlim O, hakîm O....”

84. Ve onlardan yüzünü çevirdi de: “Ey Yusuf’a olan hüznüm...” dedi ve üzüntüden gözlerine ak düştü, artık yutkunuyor, yutkunuyordu.

85. Dediler ki: “Allah’a yemin olsun ki, hâlâ Yusuf’u anıp duruyorsun, sonunda kederden eriyeceksin veya helak olanlara karışacaksın.”

86. Dedi ki: “Ben derdimi ve üzüntümü ancak Allah’a şikâyet ederim ve Allah’tan sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim!

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُۥٓ

[Yusuf] dedi ki | Allah’a sığınırız (Neden?) | Almaktan (Kimi?) | Ancak bulduğumuz kişiyi [alırız] (Neyi bulduğumuz?) | Eşyamızı (Nerede?) | Onun yanında

اِنَّٓا اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا

Muhakkak ki biz | O zaman | Zalimler oluruz | Ne zaman ki | Ümit kestiler (Kimden?) | O’ndan | Bir kenara çekildiler (Ne oldukları halde?) | Fışıldaştıkları halde

قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُٓوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ

Dedi (Kim?) | Büyükleri | Bilmiyor musunuz? (Neyi?) | Muhakkak ki babanız | Şüphesiz almıştı (Kimden?) | Sizden (Ne?)

مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَۚ فَلَنْ اَبْرَحَ

Söz (Kime?) | Allah’a (Daha neyi bilmiyor musunuz?) | Ve bundan önce | Kusurunuzu [bilmiyor musunuz?] (Kim hakkındaki?) | Yusuf hakkındaki | Kesinlikle ayrılmam (Nereden?)

الْاَرْضَ حَتّٰى يَأْذَنَ لِٓي اَبِٓي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيۚ وَهُوَ

Bu yerden | İzin verinceye kadar (Kime?) | Bana (Kim?) | Babam | Veya hükmedinceye kadar (Kim?) | Allah (Kime?) | Bana | O (Nedir?)

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُٓوا اِلٰٓى اَبِيكُمْ فَقُولُوا يَٓا اَبَانَٓا

Hükmedenlerin en hayırlısıdır | Dönün (Kime?) | Babanıza | Ve deyin ki | Ey babamız

اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَۚ وَمَا شَهِدْنَٓا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ

Muhakkak ki oğlun | Hırsızlık yaptı | Biz şahit olmadık | Ancak [şahit olduk] (Neye?) | Bildiğimize | Ve biz olmadık | Gayba (Ne olmadık?)

حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِٓي

Bekçiler | [İstersen] sor (Kime?) | O karyeye ki | Biz içindeydik (Daha kime?) | O kafileye ki

اَقْبَلْنَا فِيهَاۜ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ

Geldik (Nerede?) | Onun içinde | Muhakkak ki biz | Doğru söyleyenleriz | [Yakub] Dedi ki | Bilakis | Güzel gösterdi (Kime?) | Size (Kim?)

اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ فَصَبْرٌ جَمِيلٌۜ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ

Nefisleriniz (Neyi?) | [Böyle] bir işi | O halde [bana düşen] sabırdır (Öyle sabır ki) | Güzel | Umulur ki Allah | Bana getirir | Onları (Nasıl?)

جَمِيعًاۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ

Toplu halde | Muhakkak ki O (Nedir?) | En iyi bilendir | Hikmet sahibidir | Ve yüz çevirdi (Kimden?) | Onlardan | Ve dedi ki

يَٓا اَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ

Ah hüznüm ah! (Kime?) | Yusuf’a karşı olan | Ve ağardı (Ne?) | İki gözü (Neden ağardı?) | Üzüntüsünden | O [Yakub]

كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُونَ

Öfkesini içine atandır | Dediler ki | Allah’a and olsun ki | Hala devam ediyorsun | Hatırlamaya (Kimi?) | Yusuf’u | Sonunda olacaksın (Ne?)

حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا

Hasta | Veya olacaksın (Kimlerden?) | Helak olanlardan | [Yakub] dedi ki | Ben ancak şikâyet ederim (Neyi?)

بَثِّي وَحُزْنِٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

Kederimi (Daha?) | Ve üzüntümü (Kime şikayet ederim?) | Allah’a | Ve ben daha iyi bilirim (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Neyi?) | Sizin bilmediklerinizi

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ

Ey oğullarım! | Gidin | Ve arayın (Kimi?) | Yusuf'u (Daha?) | Ve kardeşini

وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا

Ve ümitsizliğe düşmeyin (Neden?) | Allah'ın rahmetinden | Doğrusu ümit kesmez (Neden?) | Allah'ın rahmetinden | Ancak ümit keser (Kim?)

الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا

Topluluk (Öyle topluluk ki) | Kafirlerdir | Ne zaman ki | Girdiler (Nereye?) | O'nun huzuruna | Dediler ki

يَا اَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ

Ey Aziz | Bizi bastırdı (Daha kimi bastırdı?) | Ailemizi (Ne bastırdı?) | Darlık | Ve biz geldik (Ne ile?) | Sermaye ile (Öyle sermaye ki)

مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ

Değersiz | Sen ise tam ver (Kime?) | Bize (Neyi?) | Ölçeği | Ve sadaka ver (Kime?) | Bize | Muhakkak ki Allah

يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ

Mükâfatlandırır (Kimi?) | Sadaka verenleri | Dedi ki | Biliyor musunuz? (Neyi?) | Yaptıklarınızı (Kime?)

بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ

Yusuf'a (Daha?) | Ve kardeşine | Hani siz | Cahiller iken | Dediler ki | Sen misin? | Gerçekten sen Yusuf musun?

قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

[Yusuf] dedi ki | Ben | Yusuf'um | Bu da | Kardeşim | Muhakkak ki lütufta bulundu (Kim?) | Allah (Kime?) | Bize

اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

Muhakkak ki | Kim günahlardan sakınırsa (Daha?) | Ve sabrederse | Muhakkak ki Allah | Zayi etmez (Neyi?) | İhsan sahibi kulların mükafatını

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾

Dediler ki | Allah'a yemin olsun ki | Muhakkak seni üstün tuttu (Kim?) | Allah (Kime?) | Bize | Ve muhakkak ki biz olduk (Ne olduk?) | Suç işleyenler

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ

[Yusuf] dedi ki | Kınama yoktur (Kime?) | Size (Ne zaman?) | Bugün | Mağfiret eder (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Zira O (Nedir?)

اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي

Merhamet edenlerin en merhametlisidir | Götürün (Neyi?) | Şu gömleğimi | Onu koyun (Nereye?) | Babamın yüzüne

يَاْتِ بَصِيرًا وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا

Ki gelsin (Ne olduğu halde?) | Görüyor olduğu halde | Ve bana getirin (Kimi?) | Ailenizi (Nasıl?) | Toplu halde | Ne zaman ki

فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ

Ayrıldı (Ne?) | Kervan | Dedi (Kim?) | Babaları (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Alıyorum (Neyi?) | Yusuf'un kokusunu

لَوْلَا اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

Eğer bana bunak demezseniz | Dediler ki | Allah'a yemin olsun ki | Muhakkak ki sen | Şaşkınlığındasın (Öyle şaşkınlık ki) | Eski

87. Ey oğullarım! Haydi, gidiniz de Yusuf ile kardeşini iyice araştırınız. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Çünkü Allah'ın rahmetinden ümidini kesen ancak kâfirler sürüsüdür."

88. Bunun üzerine Yusuf'un huzuruna girdikleri zaman dediler ki: "Ey şanlı Aziz! Biz ve ailemiz darlık ve sıkıntı içindeyiz. Önemsiz bir sermaye ile de geldik. Yine bize tam ölçü ver ve bize (biraz) da sadaka ver. Çünkü Allah sadaka verenlere mükâfatını verir."

89. Dedi ki: "Cahilliğinizde, siz Yusuf ile kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

90. "Ââ, Sen Yusuf musun?" dediler. Dedi ki: "Ben Yusuf'um, bu da kardeşim... Allah bize lütfuyle nimet verdi. Gerçek şu ki, her kim Allah' tan korkar ve sabrederse, şüphesiz Allah iyilerin mükâfatını zayi etmez."

91. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, seni Allah bize üstün kıldı. Biz doğrusu büyük suç işlemiştik."

92. (Yusuf) dedi ki: "Bugün size karşı azarlama yok, Allah sizi mağfiretiyle bağışlar ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.

93. Şimdi siz benim şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne bırakın, gözü açılır. Ve bütün ailenizle toplanıp bana gelin."

94. Ne zaman ki, bu taraftan kervan ayrıldı, öteden babaları dedi ki: "Eğer bana bunak demezseniz, ben gerçekten Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum."

95. Dediler ki: "Allah'a yemin olsun ki, sen gerçekten eski şaşkınlığını sürdürüyorsun."

96. Fakat ne zaman ki gerçekten müjdeci geldi, gömleği yüzüne bıraktı, gözü açılıverdi. "Ben size, Allah tarafından sizin bilemeyeceklerinizi bilirim, demedim mi?" dedi.

97. Dediler ki: "Ey bizim şefkatli babamız! Bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Bizler gerçekten büyük günah işlemiştik."

98. Dedi ki: "Sonra sizin için Rabbime istiğfar edeceğim. Gerçek şu ki, çok bağışlayan O, çok merhamet eden O...

99. Ne zaman ki Yusuf'un yanına vardılar, ana ve babasını kucakladı, yanına aldı ve: "Buyurun Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenle girin." dedi.

100. Ana ve babasını taht üzerine çıkardı, hepsi onun için secdeye kapandılar. (Yusuf) dedi ki: "Ey babacığım! İşte bundan önceki rüyamın yorumu bu. Gerçekten Rabbim onu gerçekleştirdi. Gerçekten bana lütufta bulundu. Çünkü beni zindandan çıkardı ve sizi çölden getirdi, şeytan benimle kardeşlerimin arasını dürtüştürüp bozduktan sonra... Gerçekten Rabbim dilemesinde lâtiftir. Gerçek şu ki, O, öyle alîm, öyle hakîmdir.

101. Ey Rabbim! Sen bana mülkten bir nasip verdin ve bana olayların yorumlanması konusunda bir ilim öğrettin. Gökleri ve yeri yaratan Rabbim! Benim dünya ve ahirette velim sensin, beni Müslüman olarak öldür ve beni sâlihler arasına kat."

102. Bu işte, gayb haberlerindendir. Sana onu vahiy ile bildiriyoruz. Yoksa onlar işlerine karar verip hile yaparlarken sen yanlarında değildin.

103. Ve insanların çoğu sen ne kadar çok arzu etsen de mü'min değillerdir!

فَلَمَّٓا — Ne zaman ki
اَنْ جَٓاءَ — Geldi (Kim?)
الْبَش۪يرُ — Müjdeci
اَلْقٰيهُ — Gömleği koydu (Nereye?)
عَلٰى وَجْهِه۪ — Babasının yüzüne
فَارْتَدَّ — Dönüverdi (Ne olduğu halde?)
بَص۪يراًۚ — Görüyor hale
قَالَ — Dedi ki

اَلَمْ اَقُلْ — Ben demedim mi (Kime?)
لَكُمْ — Size (Ne demedim mi?)
اِنّ۪ٓي — Muhakkak ki ben
اَعْلَمُ — Bilirim (Kimden?)
مِنَ اللّٰهِ — Allah tarafından (Neyi?)
مَا لَا تَعْلَمُونَ — Sizin bilmediklerinizi
(96)
قَالُوا — Dediler ki

يَٓا اَبَانَا — Ey babamız
اسْتَغْفِرْ — İstiğfar et (Kim için?)
لَنَا — Bizim için (Neye?)
ذُنُوبَنَٓا — Günahlarımıza
اِنَّا كُنَّا — Muhakkak ki biz olduk (Ne?)
خَاطِئ۪ينَ — Günahkârlar
(97)
قَالَ — [Yakub] dedi ki

سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ — Mağfiret dileyeceğim (Kim için?)
لَكُمْ — Sizin için (Kimden?)
رَبّ۪يۜ — Rabbimden
اِنَّهُ هُوَ — Muhakkak ki O
الْغَفُورُ — Çok mağfiret edendir
الرَّح۪يمُ — Çok merhamet edendir
(98)
فَلَمَّا — Ne zaman ki
دَخَلُوا — Girdiler

عَلٰى يُوسُفَ — Yusuf'un huzuruna
اٰوٰٓى اِلَيْهِ — Kendisine doğru çekti/kucakladı (Kimi?)
اَبَوَيْهِ — Ebeveynini
وَقَالَ — Ve dedi (Ne dedi?)
ادْخُلُوا — Girin (Nereye?)
مِصْرَ — Mısır'a
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ — İnşallah (Ne olduğunuz halde?)

اٰمِن۪ينَۜ — Emin olduğunuz halde
(99)
وَرَفَعَ — Çıkardı (Kimi?)
اَبَوَيْهِ — Ebeveynini (Ne üzerine çıkardı?)
عَلَى الْعَرْشِ — Tahtı üzerine
وَخَرُّوا — Ve eğildiler (Kime?)
لَهُ — O'na (Ne oldukları halde?)
سُجَّداًۚ — Secde/ruku eder oldukları halde

وَقَالَ — Ve [Yusuf] dedi ki
يَٓا اَبَتِ — Ey babacığım
هٰذَا — Bu (Nedir?)
تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ — Rüyamın tevilidir (Ne zaman ki rüyamın?)
مِنْ قَبْلُۘ — Bundan önce [gördüğüm rüyanın]
قَدْ جَعَلَهَا — Muhakkak ki onu kıldı (Kim?)
رَبّ۪ي — Rabbim (Ne kıldı?)

حَقّاًۜ — Gerçek
وَقَدْ اَحْسَنَ — Ve muhakkak ki ihsan etti (Kime?)
ب۪ٓي — Bana
اِذْ اَخْرَجَن۪ي — Çünkü beni çıkardı (Nereden?)
مِنَ السِّجْنِ — Zindandan
وَجَٓاءَ — Ve getirdi (Kimi?)
بِكُمْ — Sizi (Nereden?)

مِنَ الْبَدْوِ — Çölden (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ — Ayırdıktan sonra (Kim?)
الشَّيْطَانُ — Şeytan (Neyi?)
بَيْن۪ي وَبَيْنَ اِخْوَت۪يۜ — Benimle kardeşlerimin arasını

اِنَّ رَبّ۪ي — Muhakkak ki Rabbim (Nedir?)
لَط۪يفٌ — Lütfedicidir (Neyi?)
لِمَا يَشَٓاءُۜ — Dilediğini
اِنَّهُ هُوَ — Muhakkak ki O (Nedir?)
الْعَل۪يمُ — Her şeyi bilendir
الْحَك۪يمُ — Hikmet sahibidir
(100)
رَبِّ — Ey Rabbim!

قَدْ اٰتَيْتَن۪ي — Şüphesiz bana verdin (Neden?)
مِنَ الْمُلْكِ — Mülkten (Daha?)
وَعَلَّمْتَن۪ي — Ve bana öğrettin (Neyi?)
مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ — [Rüyada görülen] olayları tabir etmeyi

فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ — [Ey] gökleri vücuda getiren (Daha?)
وَالْاَرْضِ — Ve yeri
اَنْتَ — Sen (Nesin?)
وَلِيّ۪ — Benim velimsin (Nerede?)
فِي الدُّنْيَا — Dünyada (Daha?)
وَالْاٰخِرَةِۚ — Ve ahirette
تَوَفَّن۪ي — Beni vefat ettir (Ne olduğum halde?)

مُسْلِماً — Müslüman olduğum halde (Daha?)
وَاَلْحِقْن۪ي — Ve beni kat (Kimlere?)
بِالصَّالِح۪ينَ — Salih kullar arasına
(101)
ذٰلِكَ — Bu [Yusuf kıssası] (Nedendir?)
مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ — Gayb haberlerdendir

نُوح۪يهِ — Biz onu vahyediyoruz (Kime?)
اِلَيْكَۚ — Sana
وَمَا كُنْتَ — Sen değildin (Nerede?)
لَدَيْهِمْ — Onların yanında (Ne zaman?)
اِذْ اَجْمَعُٓوا — Karar verdiklerinde (Neye?)
اَمْرَهُمْ — İşlerine (Ne oldukları halde?)
وَهُمْ — Onlar

يَمْكُرُونَ — Hile yapıyor oldukları halde
(102)
وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ — İnsanların çoğu değildir
وَلَوْ حَرَصْتَ — Sen ne kadar hırslı olsan da (Ne değildir?)
بِمُؤْمِن۪ينَ — İman ediciler
(103)

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

Oysa sen onlardan istemiyorsun (Neye karşı?) | Buna karşı (Ne?) | Hiçbir ücret | Bu değildir | Ancak öğüttür (Kim için?) | Âlemler için

﴿١٠٤﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا

Nicesi vardır (Neden?) | Ayetlerden (Neredeki?) | Göklerdeki (Daha?) | Ve yerdeki | Uğrarlar (Nereye?) | O ayetlere (Ne oldukları halde?)

وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ

Onlar | O ayetlerden | Yüz çeviriciler | İnanmaz (Kim?) | Onların çoğu (Kime?) | Allah'a | Ancak [inanırlar] (Nasıl?) | Onlar

مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ

Şirk koşucular oldukları halde | Emin mi oldular? (Neden?) | Kendilerine gelmesinden (Ne?) | Kuşatıcı (Neden?) | Allah'ın azabından

اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهِ

Veya onlara gelmesinden (Neyin?) | Kıyamet saatinin (Nasıl?) | Ansızın (Ne oldukları halde?) | Onlar | Farkına varmıyorlar | De ki | Bu (Nedir?)

سَبِيلِي اَدْعُوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي

Benim yolumdur | Ben çağırıyorum (Kime?) | Allah'a | Basiret üzeredir (Kim?) | Ben (Daha?) | Ve bana tabi olanlar

وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا

Allah'ı tesbih ederim | Ve ben değilim (Kimlerden?) | Allah'a ortak koşanlardan | Biz göndermedik (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى

Senden önce | Ancak [gönderdik] (Kimleri?) | Bir kısım adamları ki | Vahyediyorduk (Kime?) | Onlara (Öyle adamlar ki) | Şehirlerin halkından

اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

Hiç gezmediler mi (Nerede?) | Yeryüzünde | Ki görsünler | Nasıl olmuş (Ne?) | O kimselerin akıbeti ki

مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُونَ

Onlardan öncedir | Elbette ahiret yurdu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimseler için ki | Takva sahibi oldular | Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?

﴿١٠٩﴾ حَتّٰى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا

Ta ki | Ümitlerini yitirdiklerinde (Kim?) | Peygamberler (Daha?) | Ve zannettiler ki | Onlar | Yalanlandılar

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا

[İşte o an] onlara geldi (Ne?) | Yardımımız | Ve kurtuldu (Kim kurtuldu?) | O kimse ki | Biz diliyoruz | Geri çevrilmez (Ne?) | Cezamız (Kimden?)

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ

Topluluktan (Öyle topluluk ki) | Günahkarlardır | Andolsun ki | Vardır (Nerede?) | Onların kıssalarında (Ne vardır?) | İbret (Kim için?)

لِاُولِي الْاَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي

Akılları olanlar için | [Bu Kuran] Olmamıştır (Ne?) | Söz (Öyle söz ki) | Uydurulmuş | Fakat O olmuştur (Ne olmuştur?) | O kitapların tasdiki ki

بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

Kendinden öncedir (Daha ne olmuştur?) | Ve her şeyin tafsili olmuştur (Daha ne olmuştur?) | Hidayet (Daha?) | Rahmet (Kim için?) | Topluluk için (Öyle topluluk ki) | İman ederler

104. Buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an), bütün âlemlere ancak ilahi bir hatırlatmadır.

105. Bununla beraber göklerde, yerde nice âyetler var ki, yüz yüze gelirler de onlardan yüzlerini çevirir geçerler.

106. Onların pek çoğu Allah'a ortak koşmaksızın iman etmezler.

107. Yoksa bunlar, Allah'ın azabından, hepsini saracak bir belanın gelivermesinden veya farkında değillerken kendilerine ansızın kıyametin gelivermesinden güven içinde midirler?

108. De ki: "İşte benim yolum budur. Basiret üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar... Ve Allah'ı tesbih ile tenzih ederim ve ben müşriklerden değilim."

109. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de başka değil, ancak şehirler halkından kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkeklerdi. Ya şimdi o yerde bir gezmediler mi? Baksalar ya, kendilerinden önce gelip geçenlerin sonları nasıl olmuş! Ve Elbette ahiret yurdu korunanlar için daha hayırlıdır. Ya, hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

110. Sonunda peygamberler ümitlerini kesecek hale geldikleri ve yalancı çıkarıldıklarını zannettikleri zaman, onlara yardımımız geldi de dilediklerimiz kurtuluşa erdirildi. Suçlular topluluğundan ise azabımız geri döndürülmez!

111. Gerçekten onların kıssalarında akıl sahipleri için bir ibret vardır! Bu uydurulur bir söz değil, fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayandır. İman eden bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmettir.

RA'D SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
43 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim, Ra. İşte bunlar sana o kitabın âyetleridir ve sana Rabbinden indirilen gerçektir. Ve lâkin insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah O'dur ki, göklere direksiz yükseklik verdi, onları görüyorsunuz. Sonra arş üzerine istiva etti. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirdi. Her biri belirli bir süre için akıp gidiyor. O her işi düzenliyor, sizler Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanasınız diye âyetleri iyice açıklıyor.

3. Hem O, O'dur ki, yeri enine boyuna uzattı ve onda oturaklı dağlar ve ırmaklar yaptı ve meyvelerin hepsinden onda iki çift yarattı. Geceyi gündüze bürüyüp duruyor. Kuşkusuz bunda düşünen bir kavim için âyetler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, çatallı-çatalsız hurmalıklar var... Hepsi bir su ile sulanır, hâlbuki yemişlerinde birini diğerine üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklı olan bir kavim için âyetler vardır.

5. Eğer şaşıracaksan, işte şaşılacak şey, onların şu lafıdır: "Biz toprak olduğumuz zaman mı, hele hele biz mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?" işte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. İşte bunlar halkalar boyunlarında ve işte bunlar cehennemlikler, hep orada kalacaklardır.

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الرَّعْدِ — آيَاتُهَا ٤٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِۜ وَالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
Elif, Lâm, Mîm, Râ | Bunlar (Nedir?) | Kitabın ayetleridir | O şey ki | İndirildi (Kime?) | Sana (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Sana indirilen nedir?) | Haktır

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١ اَللّٰهُ الَّذ۪ي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ
Fakat insanların çoğu | İnanmazlar | Allah | Öyle Allah ki | Yükseltti (Neyi?) | Gökleri (Nasıl?)

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
Direkleri olmadan (Öyle direkler ki?) | Onları görüyorsunuz/görebileceğiniz | Sonra Allah istiva etti | Arşa | Boyun eğdirdi (Neyi?) | Güneşi (Daha?)

وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ يَجْر۪ي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ
Ayı | Her biri | Akıp gider (Ne zamana kadar?) | Muayyen bir vakte kadar | Düzenler (Neyi?) | Bütün işleri | Açıklar (Neyi?) | Ayetlerini

لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝٢ وَهُوَ الَّذ۪ي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ
Ta ki siz (Neye?) | Rabbinize kavuşacağınıza | Kesin olarak inanasınız | Allah | Öyle Allah'tır ki | Uzattı (Neyi?) | Yeryüzünü | Ve yarattı (Nerede?)

ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَاراًۜ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ ف۪يهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
Yeryüzünde (Neyi?) | Dağları (Daha?) | Ve nehirleri | Ve her bir meyveden | Yarattı | Yeryüzünde (Neyi yarattı?) | İki çift

يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
Bürür (Neyi?) | Geceyi (Neye bürür?) | Gündüze | Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette ayetler/ibretler (Kim için ?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Tefekkür ediyorlar

۝٣ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ
Yeryüzünde vardır (Ne?) | Toprak parçaları (Öyle toprak parçaları ki) | Birbirine komşu (Yeryüzünde daha ne vardır?) | Bahçeler (O bahçeler ki) | Üzüm bağlarından (Yeryüzünde daha ne vardır?) | Ekinler (Daha?)

وَنَخ۪يلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ
Hurmalıklar [vardır] (Öyle hurmalıklar ki) | Çatallı (Yine öyle hurmalıklar ki) | Çatalsız | Sulanıyor (Ne ile?) | Su ile (Öyle su ki) | Tek | Üstün kılarız (Neyi?)

بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
Onların bazısını (Neye?) | Diğer bazısına (Nerede?) | Yemişlerinde | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Bir takım ayetler/ibretler (Kim için?) | Topluluk için (Öyle topluluk ki)

يَعْقِلُونَ ۝٤ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَاباً ءَاِنَّا
Akledİyorlar | Şayet şaşıyorsan | Şaşılacak şeydir (Ne?) | Onların şu sözü | Olduğumuz zaman mı (Ne?) | Toprak | Gerçekten biz mi?

لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍۜ اُولٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ
Bir yaratılış içinde bulunacağız (Öyle yaratılış ki?) | Yeni | Onlar | O kimselerdir ki | İnkar ettiler (Kimi?) | Rablerini | Ve onlar | Tasmalar/demir zincirler (Nerededir?)

ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ۝٥
Boyunlarındadır | Ve onlar (Nedir?) | Cehennem ehlidir | Onlar | Orada (Nedir?) | Ebedi kalacaklardır

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

Senden acilen istiyorlar (Neyi?) | Kötülüğü (Neden önce?) | İyilikten önce | Halbuki geçti (Kimden önce?)

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ

Onlardan önce (Ne?) | Azap örnekleri | Şüphesiz ki senin rabbin (Nedir?) | Mağfiret sahibidir (Kim için?) | İnsanlar için (Ne oldukları halde ?)

عَلٰى ظُلْمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

Kötülük/zulm ettikleri halde | Yine şüphe yok ki Rabbin (Nedir?) | Azabı pek şiddetlidir | Der (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ

Kafir oldular (Ne der?) | İndirilmeli değil miydi? (Kime?) | Ona (Ne?) | Alamet/mucize (Kimden) | Rabbinden | Sen ancak (Nesin?) | Bir uyarıcısın

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا

Ve her toplum için vardır (Ne vardır?) | Rehber | Allah (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Taşır (Kim?) | Her bir dişi | Yine o şeyi ki

تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

Azaltır (Ne?) | Rahimler (Daha neyi bilir?) | O şeyi ki | Artırır | Her şey | Onun katında (Nedir?) | Ölçü iledir

﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَٓاءٌ

(Allah daha nedir?) Gaybı bilendir (Daha) | Şehadet alemini/görülen alemi bilendir | Pek büyüktür | Yücedir | Eşittir (Kimden?)

مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

Sizden (Kim?) | O kimse ki | Gizledi (Neyi?) | Sözü (Daha kim eşittir?) | O kimse ki | Açığa vurdu (Neyi?) | Sözü (Daha kim?) | O kimse ki | O (Nedir?) | Gizlenendir (Ne zaman?)

بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

Gece (Daha kim?) | Aşikar olan (Ne zamanda aşikar olan?) | Gündüz | Onun için vardır (Ne?) | Takipçiler (Nereden?) | Ellerinin arasından/önünden (Daha) | Arkasından (Öyle takipçiler ki)

يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ

Onu korurlar (Ne ile?) | Allah'ın emri ile | Hiç şüphesiz Allah | Değiştirmez (Neyi?) | O şeyi ki | Bir topluluktadır (Ne müddetçe?)

حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ

Onlar değiştirene kadar (Neyi?) | O halleri ki | Kendilerindedir | Murad edince (Kim?) | Allah (Kime?) | Bir topluluğa (Neyi?) | Kötülüğü | Onun geri dönüşü yoktur

وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ

Onlar için yoktur (Kimden başka?) | Ondan başka (Ne yoktur?) | Himaye edici | Allah | Öyle Allah'tır ki | Size gösteriyor (Neyi?) | Şimşeği (Niçin ?)

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ

Korkmanız için (Daha niçin?) | Ümitlenmeniz için | Ve meydana getirir | Bulutları (Öyle bulutlar ki?) | Ağır | Tesbih eder (Ne?) | Gök gürültüsü (Ne ile?)

بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ

Allah'ı hamd ile (Daha kim?) | Melekler (Neden dolayı?) | Heybetinden dolayı | [Allah] gönderir (Neyi?) | Yıldırımları | Hemen isabet ettirir (Neyi?)

بِهَا مَنْ يَشَٓاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

Onları (Kime?) | O kimseye ki | Allah diledi | [Böyle iken] onlar | Mücadele ederler (Ne hakkında?) | Allah hakkında | Halbuki o (Nedir?) | Kahrı/gücü pek şiddetli olandır

6. Bir de senden iyilikten önce kötülüğün hemen gelmesini istiyorlar. Oysa önlerinden örnek olacak cezalar gelip geçti. Ve gerçekten Rabbin, insanların zulümlerine karşı mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin cezalandırması çok şiddetlidir.

7. O inkâr edenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bambaşka bir âyet indirilse ya!" Sen ancak bir uyarıcısın, her kavim için bir yol gösterici vardır.

8. Allah, O bilir her dişinin neye gebe olduğunu ve rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını... Her şey O'nun yanında bir ölçü iledir.

9. Görünmeyeni ve görüneni bilendir, büyüktür, her şeyden yücedir.

10. Ona içinizden sözü gizleyen ve açığa vuran, gece gizlenen, gündüz beliren aynıdır.

11. Her biri için önünden ve arkasından takip eden melekler vardır, onu Allah'ın emrinden dolayı gözetirler. Kuşkusuz Allah bir kavme verdiğini, onlar nefislerindekini bozmadıkça bozmaz! Bir kavme de Allah bir kötülük irade buyurdu mu, artık onun geri çevrilmesine çare bulunmaz. Onlar için O'ndan başka bir yardımcı da yoktur.

12. Size korku ve ümit içinde şimşeği gösteren ve o ağırlıklı bulutları meydana getiren O'dur.

13. Gök gürültüsü O'nu hamd ile tesbih eder. Melekler de korkusundan... Ve yıldırımlar gönderir de onunla dilediğini çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele edip duruyorlardır. Hâlbuki O'nun gücü çok şiddetlidir.

14. Gerçek dua ancak O'nadır. O'ndan başka yalvarıp durdukları ise, onlara hiçbir şeyle cevap vermezler. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimseye benzer ki, o ona gelmez. Kâfirlerin duası hep bir sapıklık içindedir.

15. Oysa göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah akşam Allah'a secde eder.

16. De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kim?" De ki: "Allah!" Yine de ki: "O'dan başka kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne sahip olmayan bir takım dostlar mı ediniyorsunuz!" De ki: "Hiç kör ile gören bir olur mu? Yahut karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah'a O'nun yarattığı gibi mahlûklar yaratan ortaklar buldular da yaratma kendilerine benzer mi göründü?" De ki: Allah her şeyin yaratıcısıdır ve O öyle birdir, öyle kahhârdır."

17. Gökten bir su indirdi de vadiler kendi miktarınca sel oldu. Sel, üste çıkan bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir eşya yapmak için ateşte üzerini körükledikleri madenlerden de, onun gibi bir köpük vardır... İşte Allah, hak ile batılı böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır! İşte Allah örnekleri böyle verir.

18. Rablerinin emrine uyanlara daha güzeli vardır. O'na uymayanlar ise, yeryüzünde olanların tamamı ve bir misli de beraber kendilerinin olsa, hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte onlar, hesabın kötüsü onlar içindir, varacakları yer de cehennemdir ve o ne kötü yataktır!

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ
Ancak Allah içindir (Ne?) | Hak davet | O kimseler ki | Duada bulunurlar (Kime?) | Ondan başkasına | İcabet edemezler (Kime?) | Onlara (Ne ile?) | Hiçbir şeyle

اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَٓاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ
Ancak (Kim gibi icabet ederler?) | İki avucunu açan gibi (Neye karşı?) | Suya karşı (Niçin?) | Su ulaşsın diye (Neye?) | Ağzına | Halbuki o [su] değildir (Ne değildir?) | Ona ulaşır

وَمَا دُعَٓاءُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
Kafirlerin duaları değildir | Ancak bir sapıklık içindedir | Sadece Allah'a | Secde eder (Kim?) | O kimse ki (Nerededir?) | Göklerdedir (Daha)

وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ
Yerdedir (Nasıl secde eder?) | İsteyerek (Daha nasıl secde eder?) | İstemeyerek (Daha ne Allah'a secde eder?) | Gölgeleri (Ne zaman?) | Sabah (Daha) | Akşam | De ki | Kimdir?

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَٓاءَ
Göklerin rabbi (Daha) | Ve yerin rabbi | De ki | Allah'tır | De ki | Edindiniz mi (Kimden başka?) | Ondan başka (Ne?) | Veliler (Öyle veliler ki)

لَا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى
Malik değiller (Kim için?) | Kendileri için (Neye?) | Ne bir faydaya | Ne de bir zarara | De ki | Hiç bir olur mu? (Kim?) | Kör ile

وَالْبَصِيرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ اَمْ جَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ
Gören kimse | Yahut | Bir olur mu? (Ne?) | Karanlıklar ile | Nur | Yoksa | Yaptılar mı? (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Ortaklar (Öyle ortaklar ki)

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
Yarattılar (Ne gibi?) | Allah'ın yaratması gibi | [Böylece güya] benzeşti/karışık geldi (Ne?) | Yaratma (Kime?) | Onlara | De ki | Allah (Nedir?) | Her şeyi yaratandır | Ve Allah (Nedir?)

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
Birdir (Daha) | Kahhardır | İndirdi (Nereden?) | Semadan (Neyi?) | Suyu | [Sel olup] aktı (Ne?) | Vadiler (Nasıl?) | Miktarlarınca

فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَٓاءَ حِلْيَةٍ
Ardından yükleniverdi (Ne?) | Sel (Neyi?) | Köpüğü (Öyle köpüğü ki) | Üste çıkan | Körüklediklerinden vardır (Neye?) | Üzerine (Nerede?) | Ateşte (Ne için?) | Süs yapmak için

اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ
Veya eşya yapmak için (Ne vardır?) | Köpük | Onun gibi | İşte böylece | Misal verir (Neye?) | Allah (Neye?) | Hakka (Daha) | Ve batıla | Köpüğe gelince

فَيَذْهَبُ جُفَٓاءً وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ
Atılır gider (Ne olduğu halde?) | Boş olduğu halde | Amma faydalı olan (Kime?) | İnsanlara | Bekler (Nerede?) | Yerde | İşte böyle

يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى وَالَّذِينَ
Açıklar | Allah (Neyi?) | Misalleri | O kimseler için vardır ki | Onlar icabet ettiler (Kime?) | Rablerine (Ne vardır?) | En güzel olan | O kimseler için de vardır ki

لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
İcabet etmediler (Kime?) | Rablerine | Şayet onlar için olsa (Ne?) | O şey ki (Neredeir?) | Yeryüzündedir | Yeryüzündekilerin hepsi (Daha?) | Ve bir o kadarı da (Ne ile birlikte?) | Onunla birlikte olsa | Elbette onu [kurtulmak için] feda ederler

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُٓوءُ الْحِسَابِ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾
İşte bunlar var ya | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Hesabın en şiddetlisi | Onların varacağı yer (Neresidir) | Cehennemdir | Ne kötü döşektir o!

السجدة

اَفَمَنْ يَعْلَمُ	اَنَّمَٓا	اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	مِنْ رَبِّكَ	الْحَقُّ	كَمَنْ	هُوَ اَعْمٰىۜ
Şunu bilen kişi olur mu ki?	Muhakkak o şey ki	İndirildi (Kime?)	Sana (Kim tarafından?)	Rabbin tarafından (Nedir o?)	Haktır (Kim gibi olur mu?)	O kimse gibi ki	O kördür

اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ	اُولُوا الْاَلْبَابِۙ ﴿١٩﴾	اَلَّذ۪ينَ	يُوفُونَ	بِعَهْدِ اللّٰهِ	وَلَا يَنْقُضُونَ
Ancak öğüt alır	Akıl sahipleri	O kimseler ki	Yerine getirirler (Neyi?)	Allah'a verilen sözü/ahdi (Daha?)	Ve de bozmazlar (Neyi?)

الْم۪يثَاقَۙ ﴿٢٠﴾	وَالَّذ۪ينَ	يَصِلُونَ	مَٓا	اَمَرَ	اللّٰهُ	بِه۪ٓ	اَنْ يُوصَلَ	وَيَخْشَوْنَ
Verilen sözü	O kimseler ki	Birleştirirler (Neyi?)	O şeyi ki	Emretti (Kim?)	Allah (Ne hakkında?)	Onun hakkında (Neyi emretti?)	Birleştirilmesini	Ve korkarlar (Kimden?)

رَبَّهُمْ	وَيَخَافُونَ	سُٓوءَ الْحِسَابِۜ ﴿٢١﴾	وَالَّذ۪ينَ	صَبَرُوا	ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
Rablerinden (Daha)	Ve de korkarlar (Neden?)	Hesabın kötüsünden	O kimseler ki	Sabrettiler (Ne oldukları halde?)	Rablerinin rızasını isteyerek (Daha?)

وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ	وَاَنْفَقُوا	مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ	سِرًّا	وَعَلَانِيَةً	وَيَدْرَؤُ۫نَ
Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)	Namazı (Daha)	İnfak ettiler (Neden?)	Onlara rızık olarak verdiklerimizden (Nasıl?)	Gizlice (Daha)	Aşikarca (Daha?)	Savarlar (Ne ile?)

بِالْحَسَنَةِ	السَّيِّئَةَ	اُو۬لٰٓئِكَ	لَهُمْ	عُقْبَى الدَّارِۙ ﴿٢٢﴾	جَنَّاتُ عَدْنٍ
İyilikle (Neyi?)	Kötülüğü	İşte onlar var ya	Onlar için vardır (Ne vardır?)	Dünya yurdunun sonu	(O sondan bedel?) Adn cennetleri vardır

يَدْخُلُونَهَا	وَمَنْ صَلَحَ	مِنْ اٰبَٓائِهِمْ	وَاَزْوَاجِهِمْ	وَذُرِّيَّاتِهِمْ	وَالْمَلٰٓئِكَةُ
O cennetlere girecekler (Kim ile birlikte?)	Salih olanlarla (Kimler arasından?)	Babalarından (Daha)	Eşlerinden (Daha)	Çocuklarından	Ve Melekler

يَدْخُلُونَ	عَلَيْهِمْ	مِنْ كُلِّ بَابٍۚ ﴿٢٣﴾	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ	بِمَا صَبَرْتُمْ	فَنِعْمَ
Girecekler	Onların yanına (Nereden?)	Her kapıdan	Size selam olsun (Ne sebebiyle?)	Sabretmeniz sebebiyle	Ne güzeldir!

عُقْبَى الدَّارِۜ ﴿٢٤﴾	وَالَّذ۪ينَ	يَنْقُضُونَ	عَهْدَ اللّٰهِ	مِنْ بَعْدِ م۪يثَاقِه۪
Dünya yurdunun sonu	O kimseler ki	Bozuyorlar (Neyi?)	Allah'a verdikleri sözü (Neden sonra?)	Onu iyice pekiştirdikten sonra

وَيَقْطَعُونَ	مَٓا	اَمَرَ	اللّٰهُ	بِه۪ٓ	اَنْ يُوصَلَ	وَيُفْسِدُونَ	فِي الْاَرْضِۙ	اُو۬لٰٓئِكَ
Ve koparıyorlar (Neyi?)	O şeyi ki	Emretti (Kim?)	Allah (Ne hakkında?)	Onun hakkında (Neyi emretti?)	Birleştirilmesini	Ve fesat çıkarıyorlar (Nerede?)	Yeryüzünde	Onlar var ya

لَهُمُ	اللَّعْنَةُ	وَلَهُمْ	سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾	اَللّٰهُ	يَبْسُطُ	الرِّزْقَ	لِمَنْ	يَشَٓاءُ
Onlar için vardır (Ne?)	Lanet	Ve onlar içindir (Ne?)	Kötü yurt	Allah	Genişletir (Neyi?)	Rızkı (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Daha ne yapar?)

وَيَقْدِرُۜ	وَفَرِحُوا	بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ	وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	فِي الْاٰخِرَةِ
[Dilediğine] Daraltır da	Şımardılar (Ne ile?)	Dünya hayatı ile	Oysaki dünya hayatı değildir	Ahiret hayatının yanında

اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾	وَيَقُولُ	الَّذ۪ينَ	كَفَرُوا	لَوْلَٓا اُنْزِلَ	عَلَيْهِ	اٰيَةٌ	مِنْ رَبِّه۪ۜ	قُلْ
Ancak az bir geçimliktir	Der (Kim?)	O kimseler ki	Kafir oldular	İndirilmeli değil miydi? (Kime?)	Ona (Ne?)	Ayet/Alamet (Kimden?)	Rabbinden	Söyle

اِنَّ اللّٰهَ	يُضِلُّ	مَنْ	يَشَٓاءُ	وَيَهْد۪ٓي	اِلَيْهِ	مَنْ	اَنَابَ ﴿٢٧﴾	اَلَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا
Hiç şüphesiz Allah	Saptırır	O kimseyi ki	Diliyor	Ve ulaştırır (Neye?)	O'na (Kimi?)	O kimseyi ki	[Kendisine] yöneldi	Onlar	İman ettiler

وَتَطْمَئِنُّ	قُلُوبُهُمْ	بِذِكْرِ اللّٰهِ	اَلَا	بِذِكْرِ اللّٰهِ	تَطْمَئِنُّ	الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾
Ve mutmain olur (Ne?)	Onların kalpleri (Ne ile?)	Allah'ı zikretmekle	İyi bilin ki	Ancak Allah'ı zikretmekle	Mutmain olur (Ne?)	Kalpler

19. Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen bir kimse, kör olan gibi olur mu? Fakat onu ancak akıl ve vicdanı temiz olanlar kavrar.

20. Onlar ki, Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri sözü bozmazlar.

21. Ve onlar ki, Allah'ın gözetilmesini emrettiği hakları gözetirler, Rablerine saygı besler ve hesabın kötülüğünden korkarlar.

22. Ve onlar ki, Mevlalarının rızasına ermek için sabretmekte, namazı dosdoğru kılmakta, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli açık harcamaktadırlar ve onlar kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte bunlar, dünya yurdunun sonu onlara mahsustur.

23. Adn cennetleri, onlara girecekler, atalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanlarla birlikte, öyle ki, melekler her kapıdan yanlarına girerek diyecekler:

24. "Selam sizlere, sabrettiğiniz için, bakın ne güzel dünya yurdunun sonu!"

25. Fakat Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar ve Allah'ın birleştirilmesini emrettiği ilişkileri koparanlar ve yeryüzünü fesada verenler; işte bunlar, lanet olsun onlara ve yurdun kötüsü onlara...

26. Allah, dilediği kimseye rızkı genişletir, daraltır da... Onlar ise dünya hayatı ile sevinmekteler. Oysa dünya hayatı, ahiretin yanında bir yol azığından ibarettir!

27. Yine o inkâr edenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bir âyet indirilseydi ya! De ki: "Gerçekten Allah dilediği kimseyi şaşırtıyor, kim de gönül verirse, ona hidâyet buyuruyor.

28. Onlar ki iman etmişlerdir ve kalpleri Allah'ın zikriyle yatışır. Evet, Allah'ın zikri ile kalpler yatışır!"

29. Onlar ki, iman etmişlerdir ve iyi işler yapmaktadırlar. Ne hoş, mutluluk onların, gelecek güzellik de onların!

30. İşte seni, böyle kendilerinden önce nice ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmet içinde gönderdik ki, onlar Rahman'ı inkâr ederlerken, sen onlara karşı sana vahyettiğimiz kitabı okuyasın diye... De ki: "O Rahman benim Rabbim, O'ndan başka ilah yok. Ben O'na dayandım, tevbem de O'nadır!"

31. Kendisiyle dağların yürütüldüğü veya yerin parçalandığı yahut kendisiyle ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı... Fakat bütün emir Allah'ındır! İman edenler, kâfirlerden ümidi kesip anlamadılar mı ki, Allah dileseydi elbette insanlara hep birden hidâyet buyururdu. O inkâr edenler, onların kendi yaptıkları yüzünden başlarına musibet inip duracak veya yurtlarının yakınına konacak. Sonunda Allah'ın vaadi gelecek! Şüphesiz ki Allah, miadını şaşırmaz.

32. Andolsun ki, senden önceki peygamberlerle alay edildi. Ben de o inkâr edenlere bir süre için mühlet verdim. Sonra da tuttum cezalandırdım! O zaman azabım nasıl oldu?

33. Böyle her nefsin bütün kazancıyla üzerinde hâkim olan zat inkâr edilir mi? Tuttular Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Söyleyin bakalım onların isimlerini."Ya O'na bu yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vereceksiniz? Yoksa anlamı olmayan sırf boş bir laf mı? Doğrusu inkâra saplananlara hileleri hoş gösterildi ve hak yolundan saptırıldılar. Her kimi de Allah saptırırsa artık onu yola getirecek yoktur!

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise elbette daha zorlu... Onları Allah'tan koruyacak da yoktur.

الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ

O kimseler ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?) | Salih amelleri | Müjdeler olsun (Kime müjdeler olsun?) | Onlara | Varılacak güzel yurt da onlaradır

٢٩ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖى اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا

Aynı şekilde | Seni de gönderdik (Kime?) | Bir ümmete (Öyle ümmet ki) | Geçti (Neden önce?) | Onlardan önce (Ne?) | Ümmetler (Niçin gönderdik?) | Tilavet edesin diye (Kime?)

عَلَيْهِمُ الَّذٖى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ

Onlara (Neyi?) | O şeyi ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana | Oysaki onlar | İnkar ediyorlar (Kimi?) | Rahman-ı | Söyle (Kime?)

هُوَ رَبّٖى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ٣٠ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا

O benim rabbimdir | Hiç bir ilah yoktur | Ancak O vardır | Sadece ona | Tevekkül ettim | Ve sadece onadır (Ne?) | Dönüşüm | Eğer bir Kur'an ki

سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى

Yürütülmüş olsa (Ne ile?) | Onunla (Ne?) | Dağlar | Veya parçalanmış olsa (Ne ile?) | O Kur'an'la (Ne?) | Yer | Veya konuşturulmuş olsa (Ne ile?) | Onunla (Kim?) | Ölüler [O kitap yine bu Kur'an olurdu]

بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمٖيعًا اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا اَنْ لَوْ يَشَاءُ

Fakat Allah'a aittir (Ne?) | İşler (Nasıl?) | Bütünüyle | Bilmedi mi ki ? (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler | Şayet dileseydi (Kim?)

اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمٖيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا تُصٖيبُهُمْ

Allah | Elbette hidayete erdirirdi | İnsanları (Nasıl?) | Bütünüyle | Devam edecektir (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Şu hal üzere devam edecektir ki) | Onlara isabet edecektir (Ne sebebi ile?)

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِىَ وَعْدُ اللّٰهِ

Yaptıkları şeyler sebebiyle (Ne isabet edecektir?) | Şiddetli musibet | Yahut inecektir (Nereye?) | Yakınına (Neyin yakınına?) | Onların yurdunun (Ne zamana kadar?) | Yerine gelinceye kadar (Ne?) | Allah'ın vadi

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ٣١ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

Şüphe yok ki Allah | Caymaz (Neden?) | Verdiği sözden | Yemin olsun alay edildi (Kimlerle?) | Peygamberlerle (Öyle peygamberler ki) | Senden öncedir

فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ٣٢

Fırsat verdim (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular | Sonra onları yakaladım | Nasıl | Oluverdi (Ne?) | Azabım!

اَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ

O zat [putlarla bir] olur mu? | O (Nedir?) | Gözetendir | Her bir nefsi (Ne ile?) | Kazanmış olduğuyla | Halbuki onlar koştular (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Ortaklar

قُلْ سَمُّوهُمْ اَمْ تُنَبِّـُٔونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ اَمْ

De ki | Onların isimlerini söyleyin | Yoksa | Ona bildirecek misiniz? (Neyi?) | Bir şeyi ki | Bilmiyor (Nerede?) | Yeryüzünde | Yoksa

بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا

Sözün zahiriyle [mi konuşuyorsunuz] | Bilakis süslü gösterildi (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular (Ne?) | Tuzakları (Daha?) | Ve alıkonuldular (Neden?)

عَنِ السَّبٖيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٣٣ لَهُمْ عَذَابٌ

Doğru yoldan | Kimi ki | Saptırdı (Kim?) | Allah | Artık onun için yoktur (Ne yoktur?) | Hidayete erdirecek | Onlar için vardır (Ne?) | Azap (Nerede?)

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ٣٤

Dünya hayatında | Ahiret azabı ise (Nedir?) | Daha çetindir | Onlar için yoktur (Kimden?) | Allah'tan (Ne?) | Koruyacak

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

Cennetin sıfatı | Öyle cennet ki | Vaat olunmuş (Kim?) | Takva sahipleri | Akar | Altından/zemininden (Ne?) | Irmaklar

أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ

Yemişleri (Nedir?) | Süreklidir (Daha) | Gölgesi de | İşte bu | O kimselerin akıbetidir ki | Takva sahibi oldular | Kafirlerin akıbeti ise (Nedir?)

النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا

Ateştir | O kimseler ki | Onlara verdik (Ne?) | Kitap | Sevinirler (Ne ile?) | O şeyle ki

أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ

İndirildi (Kime?) | Sana | Değişik taifelerden vardır (Kim vardır?) | O kimse ki | İnkar ediyor (Neyi?) | Kur'an'ın bazısını | De ki | Ben ancak emrolundum

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ

Kulluk etmemle (Kime?) | Allah'a (Daha) | Ortak koşmamamla (Kime?) | Ona | Ve yalnız ona | Çağırırım | Yalnız onadır (Ne?) | Dönüşüm | Böylece

أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ

O'nu indirdik (O ne olduğu halde?) | Bir hüküm/hakim (Öyle hüküm ki) | Arapça | Eğer uyarsan (Neye?) | Onların arzularına (Neden sonra?) | Sana geldikten sonra (Neden?)

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

İlimden | Sana yoktur | Allah'tan (Ne?) | Hiçbir veli (Daha?) | Ve de hiçbir koruyucu | Andolsun, gönderdik (Kimi?)

رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

Rasülleri | Senden önce | Ve biz verdik (Kime?) | Onlara (Ne?) | Eşler (Daha) | Ve zürriyet | Ve olmadı (Kim için?) | Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?)

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُو اللَّهُ

Getirmesi (Neyi?) | Bir ayeti/mucizeyi | Ancak | Allah'ın izniyle | Her ecel için vardır (Ne vardır?) | Kitap/yazı | Siler (Kim?) | Allah (Neyi?)

مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ

Dilediğini (Daha?) | Ve [dilediğini de] sabit kılar | Onun katındadır (Ne?) | Ana kitap | Eğer | Sana göstersek (Neyi?)

بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا

O şeyin bir kısmını [ki] | Onlara vaat ettik | Veya Seni vefat ettirsek | Yine de senin üzerine sadece vardır (Ne?) | Tebliğ | Ve bizim üzerimize de vardır (Ne vardır?)

الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا

Hesap vardır | Görmüyorlar mı ki | Biz | Geliyoruz/teveccüh ediyoruz (Nereye?) | Yeryüzüne | Eksiltip duruyoruz (Nereden?) | Onun etrafından

وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah | Hükmeder | Peşine düşecek yoktur (Neyin?) | Hükmünün | Allah (Nedir?) | Hesabı seri olandır

﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ

Tuzak kurmuştu (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedirler | [Fakat] Allah'a aittir | Asıl tuzaklar | Bütünüyle | O Allah bilir (Neyi?)

مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

Ne kazanacağını (Kimin?) | Her bir kişinin | Yakında bilecek (Kim?) | Kafirler (Neyi bilecektir?) | Kimindir (Ne?) | Dünya yurdunun sonu

35. Takva sahiplerine söz verilen cennetin niteliği (şöyledir): Altından ırmaklar akar, yemişleri süreklidir, gölgesi de... Bu, işte takva yolunu tutanların sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir.

36. Bir de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen bu Kur'an ile sevinç duyuyorlar. Hiziplerden onun bir kısmını inkâr eden de vardır. De ki: "Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben O'na davet ederim,varacağım O.

37. Ve işte biz o Kur'an'ı böyle Arapça bir hüküm olmak üzere indirdik. Andolsun ki, eğer sen, sana vahiyle gelen bu ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost vardır, ne de koruyacak.

38. Andolsun ki, biz senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da hem eşler verdik, hem soy... Allah'ın izni olmadıkça bir mucize getirmek, hiçbir peygamberin haddi değildir. Her ecel için bir yazı vardır.

39. Allah dilediğini siler, dilediğini olduğu gibi bırakır. Ana kitap O'nun yanındadır.

40. Onlara yaptığımız tehdidin bazısını sana kesin olarak göstersek de veya seni vefat ettirsek de, kuşkusuz tebliğ etmek sana, hesap ise bizedir.

41. Ya görmüyorlar mı da, biz o yeryüzünü etrafından eksiltip duruyoruz? Ve Allah öyle hükmünü icra eder ki, hükmünü takip edip bozacak yoktur. Hem O çok hızlı hesap görendir.

42. Evet onlardan öncekiler de tuzak kurdular. Fakat sonuçta bütün tuzak Allah'ındır. Herkesin ne kazandığını O bilir. Yarın bu dünyanın akıbetinin kime ait olduğunu kâfirler de bilecekler.

43. O inkâr edenler: “Sen peygamber değilsin.” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de yanında kitap ilmi bulunan...

İBRAHİM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 52 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bir kitap sana indirdik ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarasın diye... Doğruca O aziz hamid (olan Allah)'ın yoluna ki, bütün izzet ve hamd O'nundur.

2. O Allah'in (yoluna) ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur; şiddetli bir azaptan da vay kâfirlere...

3. Onlar ki, dünya hayatını sevip ahirete tercih ederler de Allah'ın yolundan çevirirler ve onun eğrilmesini isterler. İşte bunlar çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4. Ve biz her gönderdiğimiz peygamberi, ancak bulunduğu kavminin diliyle gönderdik ki, onlara iyice açıklasın. Sonra da Allah dilediğini sapıklık içinde bırakır, dilediğini de hidâyete erdirir. Ve O, öyle aziz, hakîmdir O!

5. Andolsun ki, Musa'yı âyetlerimizle: “Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günleri ile öğüt ver!” diye gönderdik. Şüphesiz ki bunda, çok sabırlı, çok şükredici her kimse için birçok Âyetler/ibretler vardır.

وَيَقُولُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَسْتَ	مُرْسَلًا	قُلْ	كَفٰى	بِاللّٰهِ
Der (Kim?)	O kimseler ki	Kafir oldular (Ne derler?)	Sen değilsin (Ne?)	Gönderilmiş peygamber	De ki	Yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)

شَهِيدًا	بَيْنِي	وَبَيْنَكُمْ	وَمَنْ	عِنْدَهُ	عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾
Şahit olarak (Nerede şahit?)	Benim aramla	Sizin aranızda (Daha kim yeter?)	O kimse ki	Yanında vardır (Ne?)	Kitabın ilmi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ اِبْرٰهِيمَ — آيَاتُهَا ٥٢

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

الٓرٰ	كِتَابٌ	اَنْزَلْنَاهُ	اِلَيْكَ	لِتُخْرِجَ	النَّاسَ
Elif, Lâm, Râ	[Bu] bir kitaptır (Öyle kitap ki)	Biz O'nu indirdik (Kime?)	Sana (Niçin?)	Çıkarman için (Kimi?)	İnsanları (Neden?)

مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ	بِاِذْنِ رَبِّهِمْ	اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ
Karanlıklardan (Nereye?)	Aydınlığa (Ne ile?)	Rablerinin izniyle (Aydınlıktan bedel nereye çıkarman için?)	Aziz Rabbinin yoluna (Yine öyle Rabbin ki?)

الْحَمِيدِ ﴿١﴾	اَللّٰهِ	الَّذِي	لَهُ	مَا فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا فِي الْاَرْضِ
Hamda layık olan	(Aziz ve hamda layık olandan bedel?) Allah'ın yoluna	Öyle Allah ki	O'na aittir (Ne?)	Göklerde olanlar (Daha?)	Ve yerde olanlar

وَوَيْلٌ	لِلْكَافِرِينَ	مِنْ عَذَابٍ	شَدِيدٍ ﴿٢﴾	اَلَّذِينَ
Vay haline!	Kâfirlerin (Neden dolayı?)	Azaptan dolayı (Öyle azap ki)	Ziyadesiyle şiddetli	O kimseler ki

يَسْتَحِبُّونَ	الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا	عَلَى الْاٰخِرَةِ	وَيَصُدُّونَ
Seviyorlar/tercih ediyorlar (Neyi?)	Dünya hayatını (Ne üzerine?)	Ahirete karşı (Daha?)	Ve men ediyorlar (Neden?)

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ	وَيَبْغُونَهَا	عِوَجًا	اُولٰئِكَ	فِي ضَلَالٍ	بَعِيدٍ
Allah yolundan (Daha?)	Ve Onun olmasını istiyorlar (Ne olduğu halde o yol?)	Eğri büğrü	İşte onlar (Nedirler?)	Bir sapıklık içindedirler (Öyle sapıklık ki?)	Uzak olan

﴿٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا	مِنْ رَسُولٍ	اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ	لِيُبَيِّنَ	لَهُمْ
Biz göndermedik (Kimi?)	Hiçbir Peygamberi	Ancak kavminin lisanıyla gönderdik (Niye?)	Açıklasın diye (Kime?)	Onlara

فَيُضِلُّ	اللّٰهُ	مَنْ	يَشَاءُ	وَيَهْدِي	مَنْ	يَشَاءُ	وَهُوَ
O halde saptırır (Kim?)	Allah (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	Ve doğru yola iletir (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	O Allah (Nedir?)

الْعَزِيزُ	الْحَكِيمُ	﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا	مُوسٰى	بِاٰيَاتِنَا
Ziyade azizdir (Daha nedir?)	Hikmet sahibidir	Muhakkak ki biz gönderdik (Kimi?)	Musa'yı (Ne ile?)	Mucizelerimizle (Ne diye?)

اَنْ اَخْرِجْ	قَوْمَكَ	مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ	وَذَكِّرْهُمْ
Çıkar diye (Kimi?)	Kavmini (Neden?)	Karanlıklardan (Nereye?)	Aydınlığa	Ve onlara hatırlat (Neyi?)

بِاَيَّامِ اللّٰهِ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِكُلِّ صَبَّارٍ	شَكُورٍ ﴿٥﴾
Allah'ın günlerini	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)	Büyük ibretler vardır (Kime?)	Çokça sabreden herkese (Öyle sabreden ki)	Çok şükreden

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ

Ve bir zaman ki | Demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine (Ne demişti?) | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kimin üzerine olan?) | Sizin üzerinize olan | Hani

اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ

Sizi kurtarmıştı (Kimden?) | Firavun'un hanedanından (Onlar ne halde iken?) | Sizi uğratıyorlarken (Neye?) | Azabın en kötüsüne

وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ

Ve boğazlıyorlarken (Kimi?) | Erkek çocuklarınızı (Daha?) | Ve sağ bırakıyorlarken (Kimi?) | Kadınlarınızı | Ve bunda vardır (Ne vardır?)

بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ۝٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

Bela/imtihan (Kim tarafından?) | Rabbiniz tarafından (Öyle bela ki?) | Çok büyük olan | Hani | Size duyurmuştu (Kim?) | Rabbiniz (Şunu duyurmuştu ki;) | Eğer şükrederseniz

لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖي لَشَدٖيدٌ ۝٧ وَقَالَ مُوسٰٓى

Elbette size [nimetlerimi] artıracağım | Eğer nankörlük yaparsanız | Muhakkak ki benim azabım (Nedir?) | Kesinlikle pek çetindir | Musa dedi ki

اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا

Şayet nankörlük ederseniz | Siz (Daha?) | Ve yeryüzünde olanlar | Toplu halde

فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ ۝٨ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

Gerçek şu ki Allah | Elbette ihtiyaçsızdır (Daha?) | Hamda pek layık olandır | Size gelmedi mi? (Ne?) | O kimselerin haberi ki | Sizden öncedirler (Onlardan bedel kimin haberi?)

قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ

Nuh'un kavminin (Daha?) | Ve Âd kavminin (Daha?) | Ve Semud kavminin (Daha kimin?) | Ve o kimselerin ki | Onlardan sonradırlar | Onları bilmez

اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ

Ancak Allah bilir | Onlara getirmişti (Kim?) | Peygamberleri (Neyi?) | Beyyineleri/apaçık delilleri | Ve onlar da götürmüştü (Neyi?) | Ellerini (Nereye?)

فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا

Ağızlarına | Ve demişlerdi ki | Kesinlikle biz inkâr ettik (Neyi?) | Ol şeyi ki | Siz gönderildiniz (Ne ile?) | Onunla | Ve kesinlikle biz (Ne içindeyiz?)

لَفٖي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ۝٩ قَالَتْ رُسُلُهُمْ

Bir şüphe içindeyiz (Neden?) | Bizi çağırdığın şeylerden (Neye?) | Kendisine (Öyle şüphe ki) | Kuşku veren | Dedi (Kim?) | Peygamberleri (Ne dedi?)

اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ

Allah hakkında var mıdır? (Ne?) | Şüphe (Öyle Allah ki) | Gökleri yoktan var eden (Daha neyi yoktan var eden?) | Yeri | O sizi çağırıyor (Niçin çağırıyor?)

لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

Bağışlamak için (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Günahlarınızı (Daha ne için çağırıyor?) | Sizi ertelemek için (Ne vakte kadar?) | Belirli bir vakte kadar

قَالُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا

Dediler (Ne dediler?) | Siz değilsiniz | Ancak bir insansınız (Öyle insan ki?) | Bizim gibi | İstiyorsunuz (Neyi?) | Bizi çevirmeyi (Neden?)

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ۝١٠

Sürekli oldukları şeylerden (Ne oldukları?) | Tapar (Kim?) | Babalarımız | O halde bize getirin (Ne getirin?) | Bir delil (Öyle delil ki) | Apaçık

6. Ve o zaman Musa kavmine dedi ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Bir zamanlar sizi Firavun'un ailesinden kurtardı. Sizi azabın kötüsüne uğratıyorlardı ve oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı diri tutmak istiyorlardı. Ve bunda Rabbinizden size büyük bir imtihan var.

7. Ve düşünün ki Rabbiniz şöyle ilan etti: "Andolsun ki, şükrederseniz elbette size artırırım ve eğer nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki, azabım çok şiddetlidir!"

8. Siz ve bütün yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz, şu muhakkak ki, Allah'ın hiçbirinize ihtiyacı yok ve O zatında övgüye layık bir zengindir.

9. Size, sizden önce gelip geçenlerin haberleri gelmedi mi? Nuh kavminin, Ad'ın ve Semud'un ve daha onlardan sonrakilerin (haberleri) ki, ayrıntılarını ancak Allah bilir. Onlara peygamberleri açık delillerle geldiler de onlar, ellerini ağızlarına ittiler ve: "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz ve biz, sizin bizi davet ettiğiniz şeyden bir şüphe içindeyiz." dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: "Hiç gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe edilir mi? O sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirlenmiş bir süreye kadar size müsaade ediyor." (Onlar da): "Siz de bizim gibi bir insansınız, bizi babalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize apaçık bir delil getiriniz." dediler.

11. Peygamberleri onlara: “Evet biz de sizin gibi bir beşerden başka bir şey değiliz, fakat Allah kullarından dilediğine nimetini lütfeder ve Allah'ın izni olmadıkça size bir delil getirmek bizim haddimiz değildir. Ve hep Allah'a tevekkül etmelidir onun için mü'minler!

12. Ve biz ne diye Allah'a tevekkül etmeyelim ki, O bizlere yollarımızı dosdoğru gösterdi. Ve elbette bize yaptığınız eziyetlere karşı sabredeceğiz... Ve onun için tevekkül edenler hep Allah'a tevekkül etmelidirler.

13. İnkâr edenler de peygamberlerine dediler ki: “Kesinlikle ve kesinlikle sizi toprağımızdan çıkarırız yahut milletimize (dinimize) dönersiniz.” Rableri de onlara şöyle vahyetti: “Kesinlikle ve kesinlikle zalimleri helak edeceğiz.

14. Ve arkalarından sizi o yere yerleştireceğiz. Bu, işte makamımdan korkana ve tehdidimden korkana vadimdir!”

15. Ve (peygamberler) hem fetihler istediler ve hem de hüsrana uğradı her zorba inatçı.

16. Arkasından da cehennem... Neler olacak ve irin suyundan sulanacak...

17. Yutmaya çalışacak, boğazından geçiremeyecek, her taraftan ona ölüm gelecek, hâlbuki ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azap...

18. Rablerini inkâr edenlerin örneği şudur: Amelleri bir küle benzer ki, onu fırtınalı bir günde rüzgâr şiddetle savurmaktadır. Kazandıklarından hiçbir şey ellerine geçmez! İşte budur, asıl o uzak sapıklık.

قَالَتْ	Dedi (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Kim?)
رُسُلُهُمْ	Peygamberleri (Ne dedi?)
اِنْ نَحْنُ	Biz değiliz
اِلَّا	Ancak
بَشَرٌ	Bir insanız (Kim gibi?)
مِثْلُكُمْ	Sizin gibi
وَلٰكِنَّ	Fakat
اللّٰهَ	Allah
يَمُنُّ	Lütfeder (Kime?)
عَلٰى مَنْ	O kimseye ki
يَشَٓاءُ	Diliyor (Kimden?)
مِنْ عِبَادِه۪	Kullarından
وَمَا كَانَ	Ve olmaz (Kim için?)
لَنَٓا	Bizim için (Ne olmaz?)
اَنْ نَأْتِيَكُمْ	Size getirmemiz (Ne?)
بِسُلْطَانٍ	Delil
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ	Ancak Allah'ın izniyle [getirebiliriz]
وَعَلَى اللّٰهِ	Ve yalnız Allah'a
فَلْيَتَوَكَّلِ	Tevekkül etsin (Kim?)
الْمُؤْمِنُونَ	Müminler
(١١) وَمَا لَنَٓا	Bize ne oluyor ki
اَلَّا نَتَوَكَّلَ	Biz tevekkül etmeyelim (Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Allah ne olduğu halde?)
وَقَدْ هَدٰينَا	Bize gösterdiği halde (Neyi?)
سُبُلَنَاۜ	Yollarımızı
وَلَنَصْبِرَنَّ	Ve kesinlikle biz sabredeceğiz (Neye?)
عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاۜ	Bize eziyet ettiğiniz şeylere
وَعَلَى اللّٰهِ	Ve yalnız Allah'a
فَلْيَتَوَكَّلِ	Tevekkül etsin (Kim?)
الْمُتَوَكِّلُونَ	Tevekkül edenler
(١٢) وَقَالَ	Dedi (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	Kâfir oldular (Kimi?)
لِرُسُلِهِمْ	Peygamberlerine (Ne dediler?)
لَنُخْرِجَنَّكُمْ	Elbette sizi çıkaracağız (Nereden?)
مِنْ اَرْضِنَٓا	Yurdumuzdan
اَوْ لَتَعُودُنَّ	Veya dönersiniz (Neye dönersiniz?)
فِي مِلَّتِنَاۜ	Bizim milletimize/dinimize
فَاَوْحٰٓى	Vahyetti (Kime?)
اِلَيْهِمْ	Onlara (Kim?)
رَبُّهُمْ	Rableri (Şunu vahyetti ki;)
لَنُهْلِكَنَّ	Elbette helak edeceğiz (Kimi?)
الظَّالِم۪ينَۙ	Zalimleri
(١٣) وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ	(Yine şunu vahyetti ki;) Ve elbette sizi ikamet ettireceğiz (Nerede?)
الْاَرْضَ	O yeryüzünde
مِنْ بَعْدِهِمْۜ	Onlardan sonra
ذٰلِكَ	İşte bu (Kim içindir?)
لِمَنْ	O kimse içindir ki
خَافَ	Korktu (Neden?)
مَقَام۪ي	Makamımdan (Daha kim içindir?)
وَخَافَ	Ve korkan içindir (Neden?)
وَع۪يدِ	Tehdidimden
(١٤) وَاسْتَفْتَحُوا	Ve [Peygamberler] fetih istediler
وَخَابَ	Ve bozguna uğradı (Kim?)
كُلُّ جَبَّارٍ	Her zorba (Öyle zorba ki)
عَن۪يدٍۙ	İnatçı
(١٥) مِنْ وَرَٓائِه۪	(Yine öyle zorba ki) Ardından da [O'nun için] vardır (Ne vardır?)
جَهَنَّمُ	Cehennem vardır
وَيُسْقٰى	Ve içirilecek (Neden?)
مِنْ مَٓاءٍ	Sudan (Öyle su ki)
صَد۪يدٍۙ	İrinli
(١٦) يَتَجَرَّعُهُ	O suyu yudumlayacak
وَلَا يَكَادُ يُس۪يغُهُ	Ve boğazından geçirmeye güç yetiremeyecek
وَيَأْت۪يهِ	Ve ona gelecek (Ne?)
الْمَوْتُ	Ölüm (Nereden gelecek?)
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ	Her taraftan
وَمَا هُوَ	Ve o olmayacak
بِمَيِّتٍۜ	Ölücü
وَمِنْ وَرَٓائِه۪	Ve bunun ardından da olacak (Ne olacak?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
غَل۪يظٌ	Daha katı
(١٧) مَثَلُ الَّذ۪ينَ	O kimselerin misali ki
كَفَرُوا	İnkâr ettiler (Kimi?)
بِرَبِّهِمْ	Rablerini
اَعْمَالُهُمْ	Onların amelleri (Ne gibidir?)
كَرَمَادٍ	Kül gibidir (Öyle kül ki)
اشْتَدَّتْ	Savurmuştur (Neyi?)
بِهِ	O külü (Ne?)
الرّ۪يحُ	Rüzgâr (Ne zamanda?)
ف۪ي يَوْمٍ	Bir günde (Öyle gün ki)
عَاصِفٍۜ	Fırtınalı
لَا يَقْدِرُونَ	Onlar güç yetiremezler (Neden?)
مِمَّا كَسَبُوا	Kazandıklarından (Neye güç yetiremezler?)
عَلٰى شَيْءٍۜ	Hiçbir şeye
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
هُوَ	Asıl budur
الضَّلَالُ	Sapıtma (Öyle sapıtma ki)
الْبَع۪يدُ (١٨)	Uzak

إِنْ يَشَأْ	بِالْحَقِّ	وَالْأَرْضَ	السَّمٰوَاتِ	خَلَقَ	أَنَّ اللّٰهَ	أَلَمْ تَرَ
Eğer dilerse	Hak ile	Ve yeri (Ne ile?)	Gökleri (Daha?)	Yarattı (Neyi?)	Muhakkak ki Allah	Görmedin mi ki

بِعَزِيزٍ	عَلَى اللّٰهِ	وَمَا ذٰلِكَ ۝١٩	بِخَلْقٍ جَدِيدٍ	وَيَأْتِ	يُذْهِبْكُمْ
Güç bir şey	Allah'a (Ne değildir?)	Bu değildir (Kime?)	Yeni bir mahlukat	Ve getirir (Ne getirir?)	Sizi ortadan kaldırır

اسْتَكْبَرُوا	لِلَّذِينَ	الضُّعَفَٓاؤُا	فَقَالَ	جَمِيعًا	لِلّٰهِ	۝٢٠ وَبَرَزُوا
Büyüklük tasladılar (Ne dedi?)	O kimseler ki	Zayıflar (Kime?)	Ve dedi (Kim?)	Toplu halde	Allah'ın (Nasıl?)	Huzura çıktılar (Kimin huzuruna?)

مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ	عَنَّا	فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ	تَبَعًا	لَكُمْ	إِنَّا كُنَّا
Yani Allah'ın azabından (Neyi?)	Bizden	Siz giderebilir misiniz? (Kimden?)	Tabiler idik	Size (Ne idik?)	Muhakkak ki biz idik (Kime?)

سَوَٓاءٌ عَلَيْنَا	لَهَدَيْنَاكُمْ	اللّٰهُ	لَوْ هَدٰينَا	قَالُوا	مِنْ شَيْءٍ
Şimdi bize eşittir (Ne?)	Biz de size doğru yolu gösterirdik	Allah	Şayet bizi doğru yola iletseydi (Kim?)	Dediler ki	Azıcık bir şeyi

الشَّيْطَانُ	وَقَالَ ۝٢١	مِنْ مَحِيصٍ	مَا لَنَا	أَمْ صَبَرْنَا	أَجَزِعْنَا
Şeytan (Ne zaman?)	Diyecek (Kim?)	Kaçacak bir yer	Bizim için yoktur (Ne yoktur?)	Ya da sabretmemiz	Tasalanmamız

وَوَعَدْتُكُمْ	وَعْدَ الْحَقِّ	وَعَدَكُمْ	إِنَّ اللّٰهَ	الْأَمْرُ	لَمَّا قُضِيَ
Ben de size vadettim	Doğru bir vaatle	Size vaat etti (Nasıl bir vaatle?)	Muhakkak ki Allah	İş (Ne diyecek?)	Bitirilince (Ne?)

إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ	مِنْ سُلْطَانٍ	عَلَيْكُمْ	وَمَا كَانَ لِيَ	فَأَخْلَفْتُكُمْ
Şu var ki ben sadece sizi çağırdım	Güç yoktur	Size karşı (Ne yoktur?)	Benim için yoktur	Fakat ben vaadimden döndüm

أَنْفُسَكُمْ	وَلُومُوا	فَلَا تَلُومُونِي	لِي	فَاسْتَجَبْتُمْ
Kendilerinizi	Kınayın (Kimi?)	O halde beni kınamayın	Bana	Siz de hemen icabet ettiniz (Kime?)

كَفَرْتُ	إِنِّي	بِمُصْرِخِيَّ	وَمَا أَنْتُمْ	بِمُصْرِخِكُمْ	مَا أَنَا
Kabul etmemiştim (Neyi?)	Muhakkak ki ben	Beni kurtarıcı	Ve siz de değilsiniz (Ne değilsiniz?)	Sizi kurtarıcı	Ben değilim (Ne değilim?)

۝٢٢ أَلِيمٌ	عَذَابٌ	لَهُمْ	إِنَّ الظَّالِمِينَ	مِنْ قَبْلُ	بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
Can yakıcı	Azap (Öyle azap ki)	Onlar içindir (Ne?)	Muhakkak ki zalimler	Bundan önce	Beni ortak koşmanızı

تَجْرِي	جَنَّاتٍ	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا	اٰمَنُوا	الَّذِينَ	وَأُدْخِلَ
Akıyor (Nereden?)	Cennetlere (Öyle cennetler ki)	Salih amelleri (Nereye girdirilecekler?)	Ve işlediler (Neyi?)	İman ettiler	O kimseler ki	Ve girdirilecek (Kim?)

فِيهَا	تَحِيَّتُهُمْ	بِإِذْنِ رَبِّهِمْ	فِيهَا	خَالِدِينَ	الْأَنْهَارُ	مِنْ تَحْتِهَا
O cennetlerdeki (Nedir?)	Onların duası (Neredeki?)	Rablerinin izniyle	O cennetlerde	Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?)	Irmaklar (Ne oldukları halde girdirilecekler?)	Altlarından (Ne akıyor?)

كَلِمَةً طَيِّبَةً	مَثَلًا	اللّٰهُ	ضَرَبَ	كَيْفَ	أَلَمْ تَرَ	۝٢٣ سَلَامٌ
Güzel sözü (Ne gibidir o söz?)	Misali (Ondan bedel?)	Allah	Koydu/ Beyan etti (Kim?)	Nasıl	Görmedin mi?	Selamdır

۝٢٤ فِي السَّمَٓاءِ	وَفَرْعُهَا	ثَابِتٌ	أَصْلُهَا	كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
Göktedir	Ve dal[lar]ı (Neredir?)	Sabittir (Daha?)	O ağacın kökü (Nedir?)	Temiz bir ağaç gibidir ki

19. Görmedin mi? Allah gökleri ve yeri hakkıyla yaratmış; dilerse sizi giderir, yepyeni bir halk getirir.

20. Ve Allah' a göre bu önemli ber şey değildir.

21. Bir de hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkmışlardır. Zayıflar büyüklük taslayanlara şöyle demektedirler: "Bizler sizlere uymuş idik. Şimdi siz, Allah'ın azabından zerrece bir şeyi bizden savuşturabiliyor musunuz?" (Onlar da): "Eğer Allah bize hidâyet etseydi, ebette sizi hidâyete erdirirdik. Şimdi bizler sızlansak da, sabretsek de birdir. Bizim için kurtuluş yoktur!" demişlerdir.

22. İş bitince şeytan da der ki: "Allah size gerçek olanı vaadetti. Ben de bir söz verdim, size karşı yalancı çıktım. Bununla beraber benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak sizi çağırdım, siz de bana uydunuz. O halde beni kınamayınız, kendinizi kınayınız! Ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Bundan önce de ben, sizin beni Allah'a ortak koşmanızı tanımadım. Muhakkak ki, zalimlerin hakkı can yakıcı bir azaptır."

23. İman edip iyi ve yararlı işler işleyenler ise, altından ırmaklar akar cennetlere konulmuşlardır. Rablerinin izniyle orada sonsuza kadar kalacaklardır. Orada (birbirlerini selamlamaları) "Selam" (şeklinde)dir.

24. Gördün ya, Allah hoş bir sözü; kökü sabit, dalı semada hoş bir ağaca benzeterek nasıl benzetme yaptı?

25. Yemişlerini Rabbinin izniyle her zaman verir. Ve Allah, insanlara böyle misaller sunar ki, kavrayıp düşünsünler.

26. Kötü bir kelimenin misali de, gövdesi yerden koparılmış o yüzden ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağaç gibidir.

27. Allah iman edenleri hem dünyada, hem ahirette sabit sözle sağlamlaştırır. Haksızlık edenleri ise şaşırtır ve Allah, ne isterse onu yapar.

28. Bakmaz mısın onlara ki, Allah'ın nimetini küfre değiştiler ve kavimlerini helak yurduna kondurdular.

29. Cehenneme... Yaslanırlar ona, o ise ne kötü bir yerleşme yeridir.

30. Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: "Keyfinize bakın. Çünkü gidişiniz ateşedir!"

31. Söyle o iman etmiş kullarıma: "Kendisinde ne alım-satım ne de dostluğun olmadığı gün gelmeden önce, namazı kılsınlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden gizli ve açık harcasınlar.

32. Allah, öyle bir ilahdır ki, gökleri ve yeri yarattı, yukarıdan su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı. Emriyle denizde akıp gitsin diye gemileri sizin emrinize boyun eğdirdi, size nehirleri de boyun eğdirdi.

33. Ve sizin için birbiri ardınca güneş ve ayı hizmetinize sundu. Yine gece ve gündüzü hizmetinize sundu.

تُؤْتٖٓى	(O ağaç ne olduğu halde?) Verir olduğu halde (Neyi?)
اُكُلَهَا	Yemişlerini (Ne zaman?)
كُلَّ حٖينٍ	Her zaman (Ne ile?)
بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ	Rabbinin izniyle
وَيَضْرِبُ	Beyan eder (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْاَمْثَالَ	Misalleri (Kime?)
لِلنَّاسِ	İnsanlara
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَتَذَكَّرُونَ (٢٥)	Öğüt alırlar
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ	Sözün misali (Öyle söz ki)
خَبٖيثَةٍ	Kötü olan (Ne gibidir?)
كَشَجَرَةٍ	Ağaç gibidir (Öyle ağaç ki)
خَبٖيثَةٍ	Kötü (Öyle ağaç ki)
اجْتُثَّتْ	Kökü koparılmış (Nereden?)
مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ	Yerin üzerinden
مَا لَهَا	Onun için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ قَرَارٍ (٢٦)	Karar
يُثَبِّتُ	Sabit tutar (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
الَّذٖينَ	O kimseleri ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Ne ile sabit tutar?)
بِالْقَوْلِ	Bir sözle (Öyle söz ki)
الثَّابِتِ	Sağlam olan (Nerede?)
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatında (Daha?)
وَفِى الْاٰخِرَةِۚ	Ve ahiret hayatında
وَيُضِلُّ	Ve saptırır (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimi?)
الظَّالِمٖينَ	Zalimleri
وَيَفْعَلُ اللّٰهُ	Allah yapar (Neyi?)
مَا يَشَٓاءُ	Dilediğini
(٢٧) اَلَمْ تَرَ	Görmedin mi? (Kimi?)
اِلَى الَّذٖينَ	O kimseleri ki
بَدَّلُوا	Değiştirdiler (Neyi?)
نِعْمَتَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetlerini (Neye değiştirdiler?)
كُفْرًا	Nankörlüğe (Daha?)
وَاَحَلُّوا	Ve sürüklediler (Kimi?)
قَوْمَهُمْ	Kavimlerini (Nereye?)
دَارَ الْبَوَارِۙ (٢٨)	Helak yurduna
جَهَنَّمَۚ	(Ondan bedel?) Cehenneme
يَصْلَوْنَهَاۜ	O cehenneme girecekler
وَبِئْسَ الْقَرَارُ	O ne fena bir yerleşim yeridir
(٢٩) وَجَعَلُوا	Var saydılar (Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için (Ne?)
اَنْدَادًا	Eşler (Niçin?)
لِيُضِلُّوا	Saptırmak için (Neden?)
عَنْ سَبٖيلِهٖۜ	O'nun yolundan
قُلْ	De ki
تَمَتَّعُوا	Keyfinize bakın
فَاِنَّ مَصٖيرَكُمْ	Çünkü varacağınız yer (Neresidir?)
اِلَى النَّارِ (٣٠)	Cehennemdir
قُلْ	Söyle (Kime?)
لِعِبَادِىَ	Kullarıma
الَّذٖينَ	Öyle kullarım ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Ne söyle?)
يُقٖيمُوا	Kılsınlar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı
وَيُنْفِقُوا	Ve infak etsinler (Neden?)
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ	Onlara verdiğimiz rızklardan (Nasıl?)
سِرًّا	Gizli (Daha?)
وَعَلَانِيَةً	Ve aşikâr halde (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ	Gelmeden önce (Ne?)
يَوْمٌ	O gün ki
لَا بَيْعٌ	Alış veriş yoktur (Nerede?)
فٖيهِ	O günde (Daha ne yoktur?)
وَلَا خِلَالٌ (٣١)	Dostluk da yoktur
اَللّٰهُ	Allah
الَّذٖى	O ilahtır ki O
خَلَقَ	Yaratmıştır (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri
وَاَنْزَلَ	Ve indirmiştir (Nereden)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Ne?)
مَٓاءً	Su
فَاَخْرَجَ	Ve çıkartmıştır (Ne ile?)
بِهٖ	O suyla (Neden?)
مِنَ الثَّمَرَاتِ	Meyvelerden (Ne çıkartmıştır?)
رِزْقًا	Rızık (Kim için?)
لَكُمْۚ	Sizin için
وَسَخَّرَ	Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
الْفُلْكَ	Gemileri
لِتَجْرِىَ	Yüzüp gitmeleri için (Nerede?)
فِى الْبَحْرِ	Denizde (Ne ile yüzüp gitmeleri?)
بِاَمْرِهٖۚ	Allah'ın emriyle
وَسَخَّرَ	Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
الْاَنْهَارَۚ (٣٢)	Nehirleri
وَسَخَّرَ	Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
الشَّمْسَ	Güneşi (Daha?)
وَالْقَمَرَ	Ve ayı (Ne oldukları halde?)
دَٓائِبَيْنِۚ	Devamlı seyreder oldukları halde
وَسَخَّرَ	Ve emre amade kılmıştır (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
الَّيْلَ	Geceyi (Daha neyi?)
وَالنَّهَارَۚ (٣٣)	Gündüzü

نِعْمَتَ اللّٰهِ	وَاِنْ تَعُدُّوا	سَاَلْتُمُوهُ	مِنْ كُلِّ مَا	وَاٰتٰيكُمْ
Allah'ın nimetlerini	Şayet saysanız (Neyi?)	Siz onu istediniz	O şeylerin hepsinden ki	O size verdi (Neden?)

اِبْرٰهِيمُ	وَاِذْ قَالَ	كَفَّارٌ ٣٤	لَظَلُومٌ	اِنَّ الْاِنْسَانَ	لَا تُحْصُوهَا
İbrahim (Ne demişti?)	Ve hani demişti (Kim?)	Ve pek nankördür	Pek zalimdir	Kesinlikle insan (Nedir?)	Onu bitiremezsiniz

اَنْ نَعْبُدَ	وَبَنِيَّ	وَاجْنُبْنِي	اٰمِنًا	هٰذَا الْبَلَدَ	اجْعَلْ	رَبِّ
Tapmaktan (Neye?)	Ve oğullarımı (Neden?)	Beni uzak eyle (Daha kimi?)	Güvenilir	Bu şehri (Ne yap?)	Yap (Neyi?)	Ey Rabbim!

فَمَنْ	مِنَ النَّاسِ	كَثِيرًا	اَضْلَلْنَ	اِنَّهُنَّ	رَبِّ	٣٥ الْاَصْنَامَ
O halde kim	İnsanlardan	Çoğunu (Kimden?)	Saptırdılar (Kimi?)	Kesinlikle o putlar	Ey Rabbim!	Putlara

رَبَّنَا	٣٦ رَحِيمٌ	غَفُورٌ	فَاِنَّكَ	عَصَانِي	وَمَنْ	مِنِّي	فَاِنَّهُ	تَبِعَنِي
Ey Rabbimiz!	Çok merhamet edensin	Çok mağfiret edensin	Muhakkak ki sen [Allah'ım] (Nesin?)	Bana itaat etmezse	Ve kim	Bendendir	Muhakkak ki O (Nedir?)	Bana tabi olursa

عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ	غَيْرِ ذِي زَرْعٍ	بِوَادٍ	مِنْ ذُرِّيَّتِي	اَسْكَنْتُ	اِنِّي
Beyt-i hareminin yanında	Ekini olmayan (Nerede?)	Bir vadiye (Öyle vadi ki)	Neslimden (Nereye yerleştirdim?)	Yerleştirdim (Kimden?)	Muhakkak ki Ben

مِنَ النَّاسِ	اَفْئِدَةً	فَاجْعَلْ	الصَّلٰوةَ	لِيُقِيمُوا	رَبَّنَا
İnsanlardan bir kısmının (Ne kıl?)	Gönüllerini (Kimin?)	O halde sen kıl (Neyi?)	Namazı	Dosdoğru kılsınlar için (Neyi?)	Ey Rabbimiz! (Niçin yerleştirdim?)

٣٧ يَشْكُرُونَ	لَعَلَّهُمْ	مِنَ الثَّمَرَاتِ	وَارْزُقْهُمْ	اِلَيْهِمْ	تَهْوٖى
Şükretsinler	Ta ki onlar	Meyvelerden	Ve onları rızıklandır (Neden?)	Onlara	Yönelir kıl (Kime?)

عَلَى اللّٰهِ	وَمَا يَخْفٰى	وَمَا نُعْلِنُ	مَا نُخْفِي	تَعْلَمُ	اِنَّكَ	رَبَّنَا
Allah'a (Ne?)	Gizli kalmaz (Kime?)	Ve aşikâre yaptığımızı	Gizlediğimizi (Daha neyi?)	Bilirsin (Neyi?)	Muhakkak ki sen	Ey Rabbimiz!

لِلّٰهِ الَّذٖى	اَلْحَمْدُ	٣٨ وَلَا فِي السَّمَاءِ	فِي الْاَرْضِ	مِنْ شَيْءٍ
O Allah'a ki	Bütün övgüler (Kime aittir?)	Ve göklerde	Yeryüzünde (Daha?)	Hiçbir şey (Nerede?)

لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ	اِنَّ رَبِّي	وَاِسْحٰقَ	اِسْمٰعِيلَ	عَلَى الْكِبَرِ	لِي	وَهَبَ
Duaları ziyade işitendir	Elbette Rabbim (Nedir?)	İshak'ı	İsmail'i (Daha kimi verdi?)	İhtiyarlığıma rağmen (Kimi verdi?)	Bana (Neye rağmen?)	Verdi (Kime?)

رَبَّنَا	وَمِنْ ذُرِّيَّتِي	مُقِيمَ الصَّلٰوةِ	اجْعَلْنِي	رَبِّ ٣٩
Ey Rabbimiz!	Zürriyetimden gelenleri	Namazını dosdoğru kılan (Daha kimi?)	Beni kıl (Ne kıl?)	Rabbim!

وَلِلْمُؤْمِنِينَ	وَلِوَالِدَيَّ	لِي	اغْفِرْ	رَبَّنَا ٤٠	دُعَاءِ	وَتَقَبَّلْ
Müminleri (Ne zaman?)	Anamı ve babamı (Daha kimi bağışla?)	Beni (Daha?)	Bağışla	Ey Rabbimiz!	Duamı	Kabul et (Neyi?)

عَمَّا يَعْمَلُ	غَافِلًا	اللّٰهَ	وَلَا تَحْسَبَنَّ ٤١	الْحِسَابُ	يَوْمَ يَقُومُ
Yaptıklarından (Kimin?)	Gafil (Neden?)	Allah'ı (Ne sanma?)	[Rasulüm!] Kesinlikle sanma (Kimi?)	Hesap	Kaim olacağı zaman (Ne?)

٤٢ الْاَبْصَارُ	فِيهِ	تَشْخَصُ	لِيَوْمٍ	اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ	الظَّالِمُونَ
Gözler	O günde (Ne?)	Yerlerinden dışarı fırlar (Nerede?)	O güne ki	Ne var ki Allah onları erteler (Neye?)	Zalimlerin

34. Hem size istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Öyle ki, Allah'ın nimetini saysanız, onu bitiremezsiniz. Kuşkusuz insan çok zalim, çok nankördür.

35. Bir de İbrahim'in şöyle dediği zamanı hatırla: " Ey Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak bulundur.

36. Ey Rabbim! Çünkü onlar, insanlardan birçoğunu şaşırttılar. Bundan böyle kim benim izimce gelirse, işte o bendendir. Kim bana karşı gelirse, artık sen gafursun, rahimsin.

37. Ey Rabbimiz! Ben soyumdan bazısını senin Beyti Haram'ının yanında, ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Ey Rabbimiz! Namaz kılsınlar diye... Bundan böyle insanlardan bir takım gönülleri onlara doğru akıt ve onları ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler.

38. Ey Rabbimiz! Biz neyi gizliyoruz ve neyi açıktan yapıyoruz kuşkusuz sen bilirsin. Ve ne yerde, ne gökte hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz.

39. İhtiyarlık halimde bana İsmail'i ve İshak'ı lütfeden Allah'a hamd olsun. Şüphesiz ki Rabbim, kesinlikle duayı çok iyi işitir.

40. Ey Rabbim! Beni namazı devamlı kılanlardan eyle, soyumdan da... Ey Rabbimiz! Hem de duamı kabul buyur.

41. Ey Rabbimiz! Hesabın başa dikileceği gün, beni, anamı, babamı ve bütün mü'minleri bağışla."

42. Bunları an ve sakın Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! O, onları sadece öyle bir güne erteliyor ki, o gün gözler korkudan dışarı fırlar.

43. Başlarını dikerek koşarlar, bakışları kendilerine dönmez ve yüreklerinin içi bomboş hava kesilmiştir.

44. O azabın geleceği günü uyararak, insanlara haber ver. O zulmedenler o zaman diyecekler ki: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele, davetine uyalım ve peygamberlerin izince gidelim." Hani ya bundan önce yemin etmiş değil miydiniz? Sizin için yok olup gitmek yoktu ya!

45. Siz de o kendilerine zulmetmiş olanların evlerine yerleştiniz. Onlara nasıl yaptığımız ise sizce apaçık belli oldu ve size örnekler gösterdik.

46. Gerçekten onlar tuzaklarını kurdular. Allah yanında da onlara tuzak var. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun!

47. O halde sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah güçlüdür, intikam sahibidir.

48. O gün yeryüzü başka bir yere dönüştürülür, gökler de... Ve hep O tek ve gücüne karşı durulmaz olan Allah için fırlarlar.

49. Ve o gün suçluları, birbirine yaklaştırılarak zincirlere vurulmuş görürsün!

50. Gömlekleri katrandandır ve yüzlerini ateş kaplıyor.

51. Çünkü Allah herkesi kazandığı ile cezalandıracak. Haberiniz olsun ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur...

52. İşte bu, insanlara anlaşılır bir tebliğdir. Hem bununla uyarılsınlar, hem O'nun ancak bir tek ilah olduğunu bilsinler, hem de akıl ve vicdanı temiz olanlar öğüt alsınlar!

مُهْطِعٖينَ	مُقْنِعٖي رُؤُ۫سِهِمْ	لَا يَرْتَدُّ	اِلَيْهِمْ	طَرْفُهُمْۚ
(Bu gözleri yerlerinden fırlayanlar ne oldukları halde?) Koşucular oldukları halde (Daha?)	Başlarını kaldırmış olarak (Yine ne oldukları halde?)	Dönemez olduğu halde (Kime?)	Kendilerine (Ne?)	Gözleri (Daha ne oldukları halde?)

وَاَفْـِٔدَتُهُمْ	هَوَٓاءٌۜ ۝٤٣	وَاَنْذِرِ	النَّاسَ	يَوْمَ يَأْتٖيهِمُ	الْعَذَابُ
Ve gönülleri	Boş olduğu halde	Uyar (Kimi?)	İnsanları (Neden?)	Onlara geleceği günden (Neyin?)	Azabın

فَيَقُولُ	الَّذٖينَ	ظَلَمُوا	رَبَّـنَٓا	اَخِّرْنَٓا	اِلٰٓى اَجَلٍ قَرٖيبٍۙ
Bu yüzden der (Kim?)	O kimseler ki	Zulmettiler (Ne der?)	Rabbimiz!	Bize süre ver (Ne zamana kadar?)	Yakın bir müddete kadar

نُجِبْ	دَعْوَتَكَ	وَنَتَّبِـعِ	الرُّسُلَۜ	اَوَلَمْ تَكُونُٓوا	اَقْسَمْتُمْ
Ki icabet edelim (Neye?)	Davetine (Daha?)	Ve tabi olalım (Kime?)	Peygamberlere (Onlara şöyle denir)	Siz değil miydiniz? (Ne değil miydiniz?)	Yemin etmiştiniz

مِنْ قَبْلُ	مَا لَكُمْ	مِنْ زَوَالٍۙ ۝٤٤	وَسَكَنْتُمْ
Bundan önce (Neye?)	Sizin için olmadığına (Ne olmadığına?)	Yok oluş	Ve siz yerleştiniz (Nereye?)

فٖي مَسَاكِنِ	الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا	اَنْفُسَهُمْ	وَتَبَيَّنَ	لَكُمْ	كَيْفَ فَعَلْنَا
O kimselerin yurtlarına ki	Onlar zulmettiler (Kime zulmettiler?)	Kendilerine	Ve açığa çıktı (Kime?)	Size (Ne?)	Nasıl yaptığımız (Kime?)

بِهِمْ	وَضَرَبْنَا	لَكُمُ	الْاَمْثَالَ ۝٤٥	وَقَدْ مَكَرُوا	مَكْرَهُمْ
Onlara	Ve verdik (Kime?)	Size (Ne?)	Örnekler	Elbette planladılar (Neyi?)	Hilelerini

وَعِنْدَ اللّٰهِ	مَكْرُهُمْۜ	وَاِنْ كَانَ	مَكْرُهُمْ	لِتَزُولَ	مِنْهُ	الْجِبَالُ ۝٤٦
Hâlbuki Allah katında [malumdur] (Ne?)	Onların hileleri	Olsa bile (Ne?)	Onların hileleri (Ne olsa?)	Gider olsa (Neden?)	O hileden dolayı (Ne gider olsa?)	Dağlar

فَلَا تَحْسَبَنَّ	اللّٰهَ	مُخْلِفَ وَعْدِهٖ	رُسُلَهُۜ	اِنَّ اللّٰهَ	عَزٖيزٌ
O halde kesinlikle sanma (Kimi sanma?)	Allah'ı (Ne sanma?)	Sözünden cayıcı (Kime verdiği söz?)	Peygamberlerine	Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Ziyade Azizdir (Daha nedir?)

ذُو انْتِقَامٍۜ ۝٤٧	يَوْمَ	تُبَدَّلُ	الْاَرْضُ	غَيْرَ الْاَرْضِ	وَالسَّمٰوَاتُ
İntikam sahibidir	O gün ki	Çevrilecek	Yeryüzü (Neye?)	Yeryüzünden başka bir şeye (Daha ne çevrilecek?)	Gökler de

وَبَرَزُوا	لِلّٰهِ	الْوَاحِدِ	الْقَهَّارِ ۝٤٨	وَتَرَى	الْمُجْرِمٖينَ	يَوْمَئِذٍ
Ve huzura çıkacaklar (Kim için?)	Allah için (Öyle Allah ki)	Tek olan	Ve her şeye galip gelen	Görürsün (Kimi?)	Günahkârları	O günde (Ne olarak görürsün?)

مُقَرَّنٖينَ	فِي الْاَصْفَادِۚ ۝٤٩	سَرَابٖيلُهُمْ	مِنْ قَطِرَانٍ	وَتَغْشٰى
Bağlanmışlar olarak (Neye bağlanmış?)	Zincirlere	Onların gömlekleri (Nedendir?)	Katrandandır	Ve kaplar (Neyi?)

وُجُوهَهُمُ	النَّارُۙ ۝٥٠	لِيَجْزِيَ	اللّٰهُ	كُلَّ نَفْسٍ	مَا كَسَبَتْۜ
Yüzlerini (Ne kaplar?)	Ateş	(Niçin Allah'ın huzuruna çıkarlar?) Karşılığını vermesi için (Kim?)	Allah (Kime?)	Herkese (Neyin karşılığını?)	Kazandığı[nın karşılığını]

اِنَّ اللّٰهَ	سَرٖيعُ الْحِسَابِ ۝٥١	هٰذَا	بَلَاغٌ	لِلنَّاسِ	وَلِيُنْذَرُوا بِهٖ
Muhakkak ki Allah (Nedir?)	Hesabı son derece seri olandır	İşte bu [Kuran] (Nedir?)	Bir tebliğdir (Kime?)	İnsanlara (Ne için?)	Onunla insanların uyarılması için (Daha?)

وَلِيَعْلَمُٓوا	اَنَّمَا هُوَ	اِلٰهٌ	وَاحِدٌ	وَلِيَذَّكَّرَ	اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٥٢
Ve insanların bilmesi için ki	Muhakkak O Allah (Nedir?)	İlahtır (Öyle ilah ki)	Tek (Daha ne içindir bu Kuran?)	Ve öğüt alması için (Kim?)	Akıl sahipleri

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْحِجْرِ — آيَاتُهَا ٩٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ

Elif Lam Ra | İşte bu (Nedir?) | Kitabın ayetleridir (Daha neyin ayetleridir?) | Kur'an'ın (Öyle Kuran ki) | Apaçık | Çoğu kere | Diler (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا

İnkâr ettiler (Neyi dilerler?) | Keşke olsaydılar (Ne?) | Müslümanlar | Onları bırak | Yesinler (Daha?) | Ve eğlensinler (Daha?)

وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

Ve onları oyalasın (Ne?) | Emel | Yakında bilecekler | Biz helak etmedik (Neyi?) | Hiçbir ülkeyi

اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا

Ancak [helak ettik] (Ne olduğu halde?) | Onun için var olduğu halde (Ne?) | Yazgı (Öyle yazgı ki) | Bilinen | Geçemez (Kim?) | Hiçbir ümmet (Neyi?) | Ecelini (Daha?)

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَا اَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ

Geciktiremezler de | Dediler ki: | Ey o kişi ki! | İndirildi (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Zikir | Muhakkak ki sen (Nesin?)

لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Elbette delisin | Bize getirmeli değil miydin? (Kimi?) | Melekleri | Şayet isen (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا اِذًا مُنْظَرِينَ

İndirmeyiz (Kimi?) | Melekleri | Ancak [indiririz] (Ne ile?) | Hak ile | Ve onlar olmazlar (Ne zaman?) | O zaman (Ne olmazlar?) | Mühlet verilmişler

﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ

Muhakkak ki biz | Biz | İndirdik (Neyi?) | Zikri | Ve muhakkak ki biz | Onu | Elbette muhafaza edeceğiz | Ve andolsun ki, kesinlikle

اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ

Biz [peygamberler] gönderdik (Ne zaman?) | Senden önce (Kimlere?) | [Senden] evvelki topluluklara | Onlara gelmez (Kim?)

مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ

Hiç bir peygamber | Ancak olurlardı | O'nu (Ne olurlardı?) | Alaya alıyorlar | İşte böyle | Biz onu sokarız (Nereye?)

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

Suçluların kalplerine | İman etmezler (Neye?) | O'na [Kuran'a] | Hâlbuki geçmiştir (Ne?) | Evvelkilerin sünneti

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾

Şayet açsaydık (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Bir kapıyı (Nereden?) | Gökten (Daha?) | Ve olsalardı (Nerede?) | Orada (Ne?) | Yukarı çıkıyorlar

لَقَالُوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

Elbette derlerdi ki: | Ancak | Döndürüldü (Ne?) | Gözlerimiz | Daha doğrusu | Biz (Neyiz?) | Bir topluluğuz (Öyle topluluk ki) | Büyülenmişler

HİCR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 99 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. İşte sana kitabın ve apaçık bir Kur'an'ın âyetleri...

2. Bir zaman olur, inkâr edenler Müslüman olsalardı diye arzu ederler.

3. Bırak onları, yesinler, içsinler, zevketsinler, emel kendilerini oyalayadursun, sonra bilecekler...

4. Biz, hiçbir ülkeyi kesin olarak bilinen bir yazgısı olmaksızın helak etmedik.

5. Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.

6. Bir de (onlar) dediler ki: "Ey kendisine kitap indirilmiş olan, sen mutlaka delisin!

7. Eğer doğru söyleyenlerden isen, getirsene o melekleri!"

8. Biz, o melekleri ancak hak ile indiririz ve o zaman, onlara göz açtırılmaz.

9. Şüphe yok ki, o Kur'an'ı biz indirdik biz... Elbette biz onu koruyacağız.

10. Andolsun ki, senden önce gelip geçmiş topluluklar içinden de peygamberler gönderdik.

11. Ve onlara hiçbir peygamber gelmiyordu ki, onunla alay eder olmasınlar.

12. Böylece biz onu suçluların kalplerine sokarız.

13. Ona iman etmezler, hâlbuki öncekilerin sünneti (başlarına gelene felaketler) önlerinde geçmiştir.

14-15. Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalardı: "Herhalde gözlerimiz döndürüldü, belki de biz büyüye tutulmuş bir topluluğuz." diyeceklerdi.

16. Andolsun ki, biz gökte burçlar yaptık ve onu düşünenler için süsledik.

17. Hem onu her kovulmuş şeytandan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı yapan olur, onu da parlak bir ateş takip etmektedir.

19. Yeryüzünü de döşeyip yaydık, ona ağır baskılar bıraktık ve onda ölçülü olan her şeyden bitirdik.

20. Hem sizin için, hem sizin rızık vericisi olmadığınız kimseler için onda geçimlikler meydana getirdik.

21. Hiç bir şey yoktur ki, bizim yanımızda hazineleri olmasın. Fakat biz onu, ancak belirli bir ölçü ile indiririz.

22. Bir de aşılayıcı rüzgârlar gönderdik de gökten bir ölçü ile su indirip, sizi onunla suladık. Onu hazinelerde tutan da siz değilsiniz.

23. Şüphesiz biz, mutlaka hem hayat verir, hem öldürürüz. Hepsine varis de biziz.

24. Andolsun ki, içinizden öne geçmek isteyenleri de biliyoruz, geri kalmak isteyenleri de biliyoruz.

25. Ve gerçekten Rabbin O, onları hep bir araya toplayacaktır. Gerçekten O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

26. Gerçekten biz, insanı kuru bir çamurdan, kokuşmuş bir balçıktan yarattık.

27. Cini ise, daha önce dumansız şiddetli ateşten yaratmıştık.

28. Ve düşün o zamanı ki, Rabbin meleklere demişti ki: “Ben, kuru bir çamurdan biçimlendirilmiş bir balçıktan bir insan yaratacağım.

29. Bunun için, ben ona şekil verdiğim ve ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın!”

30. Bunun üzerine melekler, hepsi toptan secde ettiler.

31. Ancak iblis, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

وَلَقَدْ	جَعَلْنَا	فِى السَّمَٓاءِ	بُرُوجًا	وَزَيَّنَّاهَا	لِلنَّاظِرِينَۙ (١٦)
Ve andolsun ki kesinlikle	Yarattık (Nerede?)	Gökte (Neyi?)	Burçları	Ve biz onları süsledik (Kim için?)	Bakanlar için

وَحَفِظْنَاهَا	مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ	رَجِيمٍۙ (١٧)	اِلَّا	مَنِ	اسْتَرَقَ السَّمْعَ
Ve biz onları koruduk (Neden?)	Her şeytandan (Öyle şeytan ki)	Kovulmuş	Ancak	Her kim	Kulak hırsızlığı yaparsa

فَاَتْبَعَهُ	شِهَابٌ	مُبِينٌ (١٨)	وَالْاَرْضَ	مَدَدْنَاهَا	وَاَلْقَيْنَا	فِيهَا
Onu takip eder (Ne?)	Alev (Öyle alev ki)	Parlak	Yeri	Onu yaydık	Ve yerleştirdik (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne?)

رَوَاسِىَ	وَاَنْبَتْنَا	فِيهَا	مِنْ كُلِّ شَىْءٍ	مَوْزُونٍ (١٩)	وَجَعَلْنَا	لَكُمْ
Sabit dağlar	Ve bitirdik (Nerede?)	Orada (Neden?)	Her şeyden (Öyle her şey ki)	Ölçülmüş	Ve yarattık (Kim için?)	Sizin için (Nerede?)

فِيهَا	مَعَايِشَ	وَمَنْ	لَسْتُمْ	لَهُ	بِرَازِقِينَ (٢٠)	وَاِنْ مِنْ شَىْءٍ	اِلَّا
Yeryüzünde (Ne yarattık?)	Geçim vasıtaları (Daha kim için?)	Ve o kimse için ki	Siz olmadınız (Kimi?)	Onu (Ne olmadınız?)	Rızıklandıranlar	Hiçbir şey yoktur	Ancak

عِنْدَنَا	خَزَٓائِنُهُ	وَمَا نُنَزِّلُهُٓ	اِلَّا	بِقَدَرٍ	مَعْلُومٍ (٢١)	وَاَرْسَلْنَا	الرِّيَاحَ
Bizim yanımızdadır (Ne?)	Onun hazineleri	Biz onu [yağmuru] indirmeyiz	Ancak [indiririz] (Ne ile?)	Ölçüyle (Öyle ölçü ki)	Belirli	Ve biz gönderdik (Neyi?)	Rüzgârları (Ne olduğu halde?)

لَوَاقِحَ	فَاَنْزَلْنَا	مِنَ السَّمَٓاءِ	مَٓاءً	فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُۚ	وَمَٓا اَنْتُمْ	لَهُ
Aşılayıcı	Ve biz indirdik (Nereden?)	Gökten (Neyi indirdik?)	Suyu	Ve sizi onunla suladık	Siz olmadınız	Onun için

بِخَازِنِينَ (٢٢)	وَاِنَّا	لَنَحْنُ	نُحْيِى	وَنُمِيتُ	وَنَحْنُ	الْوَارِثُونَ (٢٣)
Hazinedar	Ve muhakkak ki biz	Elbette biz	Diriltiriz (Daha?)	Ve öldürürüz	Ve bizler	Varisleriz

وَلَقَدْ	عَلِمْنَا	الْمُسْتَقْدِمِينَ	مِنْكُمْ	وَلَقَدْ	عَلِمْنَا	الْمُسْتَاْخِرِينَ
Andolsun ki, kesinlikle	Biz bildik (Kimi?)	Önce gelip geçenleri (Kimden önce?)	Sizden	Ve andolsun ki, kesinlikle	Biz bildik (Kimi?)	Sona kalanları

(٢٤) وَاِنَّ رَبَّكَ	هُوَ	يَحْشُرُهُمْۜ	اِنَّهُ	حَكِيمٌ	عَلِيمٌ (٢٥)	وَلَقَدْ	خَلَقْنَا
Şüphesiz Rabbin	O (Nedir?)	Onları toplayacaktır	Zira O (Nedir?)	Hikmet sahibidir (Daha?)	Her şeyi bilendir	Andolsun ki, kesinlikle	Biz yarattık (Kimi?)

الْاِنْسَانَ	مِنْ صَلْصَالٍ	مِنْ حَمَاٍ	مَسْنُونٍ (٢٦)	وَالْجَٓانَّ	خَلَقْنَاهُ
İnsanı (Neden?)	Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?)	Balçıktan (Öyle balçık ki)	Kokuşmuş	Cini	Onu da yarattık (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ	مِنْ نَارِ السَّمُومِ (٢٧)	وَاِذْ	قَالَ	رَبُّكَ	لِلْمَلٰٓئِكَةِ	اِنِّى	خَالِقٌ
Bundan önce (Neden yarattık?)	Dumansız ateşten	Hani	Demişti (Kim?)	Rabbin (Kime?)	Meleklere (Ne demişti?)	Muhakkak ki ben	Yaratıcıyım (Ne?)

بَشَرًا	مِنْ صَلْصَالٍ	مِنْ حَمَاٍ	مَسْنُونٍ (٢٨)	فَاِذَا سَوَّيْتُهُ	وَنَفَخْتُ
Bir beşer (Neden?)	Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?)	Balçıktan (Öyle balçık ki)	Kokuşmuş	Onu düzgün insan kıvamına getirdiğim zaman	Ve üflediğim zaman

فِيهِ	مِنْ رُوحِى	فَقَعُوا	لَهُ	سَاجِدِينَ (٢٩)	فَسَجَدَ	الْمَلٰٓئِكَةُ	كُلُّهُمْ
İçine (Neden?)	Ruhumdan	Hemen yere kapanın	O'nun için (Ne olduğunuz halde?)	Secde ediciler	Hemen secde etti (Kim?)	Melekler	Hepsi

اَجْمَعُونَۙ (٣٠)	اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ	اَبٰٓى	اَنْ يَكُونَ	مَعَ السَّاجِدِينَ (٣١)
Toptan	Ancak İblis hariç	Yüz çevirdi (Neden?)	Olmaktan (Kimler ile?)	Secde edenlerle beraber

قَالَ يَٓا اِبْلٖيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

[Allah] dedi ki: | Ey İblis! | Sana ne oluyor? | Olmuyorsun (Kimlerle?) | Secde edenlerle beraber | [İblis] dedi ki:

لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ

Ben değilim (Ne?) | Secde edecek (Kime?) | Bir beşere ki | Sen O'nu yarattın (Neden?) | Kuru bir çamurdan (Ondan bedel?) | Balçıktan (Öyle balçık ki) | Kokuşmuş | [Allah] dedi ki:

فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجٖيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدّٖينِ

O halde çık (Nereden?) | Oradan | Çünkü sen (Nesin?) | Kovulmuş birisin | Ve muhakkak ki | Senin üstüne olacaktır (Ne?) | Lanet (Ne zamana kadar?) | Din gününe kadar

﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنٖٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ

[İblis] dedi ki | Ey Rabbim! | Bana mühlet ver (Ne zamana kadar?) | Diriltilecekleri güne kadar | [Allah] dedi ki | Muhakkak ki sen

مِنَ الْمُنْظَرٖينَۙ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ

Mühlet verilenlerdensin | (Ne zamana kadar?) Bilinen vaktin gününe kadar | [İblis] dedi ki | Ey Rabbim!

بِمَٓا اَغْوَيْتَنٖي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعٖينَۙ

Yemin olsun ki, beni azdırmana karşılık | Elbette onlara süsleyeceğim (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha?) | Ve elbette onları azdıracağım | Hepsini

﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ

Ancak [azdıramayacağım] (Kimi?) | Kullarını (Kimlerden?) | Onlardan (Öyle kullarını ki) | İhlâslı kılınanlar | [Allah] dedi ki | Bu (Nedir?) | Yoldur (Öyle yol ki) | Bana ulaşan

مُسْتَقٖيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادٖي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ

Dosdoğru | Muhakkak benim kullarım | Senin için yoktur | Onlar üzerine (Ne?) | Hâkimiyet | Ancak [hariçtir] | O kimse ki

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوٖينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعٖينَۙ

Sana tabi oldu (Kimlerden?) | Azgınlardan | Ve muhakkak ki cehennem (Nedir?) | Elbette onlara vaat edilen yerdir | Hepsine

﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍۜ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

Cehennem için vardır (Ne?) | Yedi kapı | Her kapı için vardır (Neden?) | Onlardan [kâfirlerden] (Ne vardır?) | Bir kısım (Öyle kısım ki) | Taksim edilmiş

اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۜ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنٖينَ

Muhakkak ki muttakiler (Neredediler?) | Cennetlerdedirler (Daha?) | Pınar başlarında | O cennetlere girin (Ne olduğunuz halde?) | Selametle (Daha?) | Emniyet içinde oldukları halde

﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ

Ve biz çıkardık (Neyi?) | O şeyi ki | Onların kalbindedir (O da neden ibarettir?) | Kin (Ne oldukları halde?) | Kardeşler olarak (Yine ne oldukları halde?) | Tahtlar üzerinde (Daha ne oldukları halde?)

مُتَقَابِلٖينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فٖيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجٖينَ

Karşı karşıya oturur oldukları halde | Onlara dokunmaz (Nerede?) | O cennetlerde (Ne?) | Yorgunluk | Ve onlar olmayacaklar (Nereden?) | O cennetlerden (Ne olmayacaklar?) | Çıkartılacaklar

﴿٤٨﴾ نَبِّئْ عِبَادٖٓي اَنّٖٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحٖيمُۙ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابٖي

Haber ver (Kime?) | Kullarıma (Neyi?) | Muhakkak ki ben | Ben | Çok mağfiret edenim | Çok merhamet edenim | Ve benim azabım

هُوَ الْعَذَابُ الْاَلٖيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ ﴿٥١﴾

O (Nedir?) | Azaptır (Öyle azap ki?) | Can yakıcı | Onlara bahset (Neden?) | İbrahim'in konuklarından

32. (Allah Teâlâ): "Ey İblis, sen neden secde edenlerle beraber olmadın?" dedi.

33. (İblis): "Benim kuru bir çamurdan, biçimlendirilmiş bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmem mümkün değildir." dedi.

34. (Allah Teâlâ) dedi ki: "O halde çık oradan, çünkü sen kovuldun.

35. Ve bu lanet ceza gününe kadar üzerindedir."

36. (İblis): "Ey Rabbim! Öyle ise, bana onların diriltilecekleri güne kadar süre ver." dedi.

37-38. (Allah Teâlâ): "Haydi, sen zamanı bilinen güne kadar süre verilenlerdensin." dedi.

39. (Allah Teâlâ): "Rabbim, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki, kesinlikle ben yeryüzünde onlar için süslemeler yapacağım ve hepsini azdıracağım!

40. Ancak içlerinden ihlas verilen kulların müstesna." dedi.

41. (Allah Teâlâ): "Bu bir yol, garanti ederim ki, dosdoğru."

42. Gerçekten senin o kullarım üzerinde hiçbir hâkimiyetin yoktur. Ancak, azgınlardan sana uyanlar başka."

43. Kesinlikle bunların hepsine vaadedilen yer, kuşkusuz cehennem.

44. Onun yedi kapısı vardır. Her kapıya onlardan bir grup taksim edilmiştir.

45. Elbette takva sahipleri cennetler, pınarlar içinde...

46. Girin onlara esenlikle, emin emin...

47. Sinelerindeki kinleri soymuşuzdur da, kardeşler olarak köşkler üzerinde karşı karşıya otururlar.

48. Orada kendilerine hiçbir zahmet dokunmaz. Onlar oradan çıkarılacak da değildirler.

49. Haber ver kullarıma ki, gerçekten ben çok bağışlayıcı ve pek merhamet ediciyim.

50. Bununla birlikte azabım da can yakıcı bir azap...

51. Hem onlara, İbrahim'in misafirlerinden söz et.

52. O zaman, onun (İbrahim'in) yanına girdiklerinde "Selam" dediler. (İbrahim): "Biz gerçekten sizden korkuyoruz." dedi.

53. (Onlar): "Korkma, sana âlim bir oğul müjdeliyoruz." dediler.

54. (İbrahim): "Beni mi müjdelediniz? Bana ihtiyarlık gelip çatmışken artık beni nasıl müjdelersiniz?" dedi.

55. (Onlar): "Seni gerçek ile müjdeledik. Onun için ümidi kesenlerden olma!" dediler.

56. (İbrahim): "Rabbimin rahmetinden sapkınlardan başka kim ümidi keser?" dedi.

57. "Ey elçiler, bunun ardından göreviniz nedir?" dedi.

58. Dediler ki: "Haberin olsun, biz suçlu bir kavme gönderildik.

59. Ancak Lut'un ailesi müstesna... Biz onların hepsini kesinlikle kurtaracağız.

60. Ancak (Lut'un) hanımının hükmünü belirledik. Muhakkak ki o geride kalacaklardandır.

61. Bunun üzerine ne zaman ki elçiler Lut'un ailesine geldiler,

62. (Lut) dedi ki: "Siz gerçekten ürkülecek bir topluluksunuz."

63. Dediler ki: "Biz sana onların şüphe edip durduklarını getirdik.

64. Sana gerçek ile geldik, emin ol biz doğru söyleyenleriz.

65. Hemen gecenin bir kısmında aileni yürüt ve sen de arkalarından git, içinizden hiçbir kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere geçin gidin."

66. Ona kesin olarak şu emri vahyettik: "Sabaha çıkarken şunların arkaları kesinlilikle kesilecek."

67. Şehir halkı da haber alıp keyif içinde gelmişlerdi.

68. (Lut) dedi ki: "Aman, onlar benim misafirlerimdir, artık beni rezil etmeyin.

69. Allah'tan korkun, beni utandırmayım."

70. Dediler ki: "Biz seni herkesin işine karışmayı yasaklamadık mı?"

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًاۜ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
Hani girmişlerdi (Nereye?) | Yanına | Ve demişlerdi (Ne?) | Selam | [İbrahim] demişti (Ne demişti?) | Gerçekten biz | Sizden | Korkanlarız | Dediler ki:

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلٖيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونٖي
Korkma | Muhakkak ki biz | Seni müjdeliyoruz (Ne ile?) | Bir oğul ile ki | Âlim | [İbrahim] dedi ki: | Beni müjdeliyor musunuz?

عَلٰٓى اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
Bana gelmesine rağmen (Ne?) | İhtiyarlık | Ne ile | Müjdeliyorsunuz? | Dediler ki | Seni müjdeledik (Ne ile?) | Gerçek ile

فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطٖينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖٓ
Sakın olma (Kimlerden?) | Ümidini kesenlerden | [İbrahim] dedi ki: | Kim ümit keser? (Neden ümit keser?) | Rabbinin rahmetinden

اِلَّا الضَّٓالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
Ancak sapıklığa düşenler [keser] | [İbrahim] dedi ki: | Göreviniz nedir? | Ey elçiler!

﴿٥٧﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمٖينَۙ ﴿٥٨﴾ اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ
Dediler ki: | Biz | Gönderildik | Bir Kavme ki | Suçlulardır | Ancak müstesna (Kim?) | Lût'un ailesi

اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَٓاۙ اِنَّهَا
Muhakkak ki biz | Elbette onları kurtaracağız | Hepsini | Ancak karısı hariç | Biz takdir ettik (Neyi?) | Muhakkak ki O (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ اٰلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَۙ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ
Elbette geri kalacaklardandır | Ne zaman ki | Geldi (Kime?) | Lût ailesine (Kim?) | Elçiler | [Lût] dedi | Muhak kak ki siz

قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فٖيهِ يَمْتَرُونَ
Öyle bir topluluksunuz ki | Tanınmayanlar | Dediler ki: | Bilakis | Sana getirdik (Neyi?) | O şeyi ki | Kavmin oldular (Ne hakkında?) | O şey hakkında (Ne oldular?) | Şüphe eder oldular

﴿٦٣﴾ وَاٰتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ
Ve sana getirdik (Neyi?) | Gerçeği | Ve muhakkak ki biz | Elbette doğru söyleyenleriz | Yola çıkar (Kimi?) | Aileni (Ne zaman?)

بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا
Gecenin bir bölümünde (Daha?) | Sen de takip et | Arkalarından | Ardına bakmasın (Kimden?) | Sizden (Kim?) | Hiç kimse | Ve gidin (Nereye?)

حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
Size emredilen yere | Ve bildirdik (Kime?) | O'na (Neyi?) | Şu hükmümüzü (Nedir o hüküm?) | Muhakkak ki bunların soyları (Nedir?)

مَقْطُوعٌ مُصْبِحٖينَ ﴿٦٦﴾ وَجَٓاءَ اَهْلُ الْمَدٖينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ
Kesilmiştir (Ne oldukları halde?) | Sabahlayıcılar | Ve geldi (Kim?) | Şehir halkı (Ne oldukları halde geldiler?) | Seviniyorlar

﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ ضَيْفٖي فَلَا تَفْضَحُونِۙ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
Dedi ki: | Muhakkak ki bunlar | Benim misafirlerimdirler | Sakın beni rezil etmeyin | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمٖينَ ﴿٧٠﴾
Beni utandırmayın | Dediler ki: | Biz seni nehyetmedik mi? (Neden?) | Âlemlerden

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَۜ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ

Muhakkak ki onlar | Ömrüne yemin olsun ki | Yapıcılar | Şayet siz iseniz (Ne?) | Kızlarım | İşte bunlar | [Lût] dedi ki:

لَفٖي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَۙ ﴿٧٣﴾

İşrak vaktine giriciler oldukları halde | Çığlık (Ne oldukları halde?) | Ve ansızın onları yakalayıverdi (Ne?) | Körü körüne giderler | Sarhoşlukları içinde

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍۜ

Balçıktan | Bir taş ki | Onlar üzerine (Ne?) | Ve yağdırdık | Altına (Daha?) | Üstünü (Neye?) | Ve de çeviriverdik (Neyi?)

﴿٧٤﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ

Duran [harab olmamış] | Bir yoldadır ki | Ve muhakkak ki o (Nedir?) | Düşünenler için | Âyetler/İbretler (Kim için?) | Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)

﴿٧٦﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَۜ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ

Eyke halkı (Ne idiler?) | Muhakkak idiler (Kim?) | İman edenler için | Elbette bir ayet (Kim için?) | Muhakkak ki bunda vardır (Ne?)

لَظَالِمٖينَۙ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْۘ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍۜ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ

Andolsun ki, kesinlikle | Apaçık | Elbette öndedir (Öyle ön ki) | Her ikisi de | Onlardan | Biz de intikam aldık (Kimden?) | Zalimler

كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا

Ve oldular | Ayetlerimizi | Biz onlara verdik (Neyi?) | Peygamberleri | Hicr halkı (Kimi yalanladı?) | Yalanladı (Kim?)

عَنْهَا مُعْرِضٖينَۙ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ

Emniyet içinde oldukları halde | Evler (Ne oldukları halde?) | Dağlardan (Ne?) | Ve oyuyorlardı (Neden?) | Yüz çeviriciler | O ayetlerden (Ne oldular?)

﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَۙ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ

Onlardan (Ne?) | Savamadı (Kimden?) | Sabahlayıcılar | Çığlık (Ne oldukları halde?) | Ansızın onları yakalayıverdi (Ne?)

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَۜ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا

Ve ikisinin arasındaki şeyleri | Ve yeri (Daha?) | Gökleri (Daha?) | Biz yaratmadık (Neyi?) | Kazanıyorlar | İdiler (Ne?) | Ol şey ki

اِلَّا بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾

Güzel | Kaçınmakla (Öyle kaçınmak ki) | [Onlardan] kaçın (Nasıl?) | Elbette gelecektir | Ve muhakkak ki [kıyametin] saati | Hak ile | Ancak [yarattık] (Ne ile?)

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي

Tekrarlanandan [Fatiha'yı] (Daha neyi verdik?) | Yediyi (Neden?) | Sana verdik (Neyi?) | Andolsun ki, kesinlikle | Her şeyi bilendir | Her şeyi yaratandır | O (Nedir?) | Muhakkak ki Rabbin

وَالْقُرْاٰنَ الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا

Bazı sınıfları (Kimden?) | O şeyle (Kimi?) | Çokça faydalandırdık (Ne ile?) | O şeye ki | İki gözünü (Neye?) | Ve asla dikme (Neyi?) | Yüce olan | Kuran'ı (Öyle Kuran ki)

مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ

Ve de ki: | Müminlere | Kanatlarını (Kime?) | Ve ger (Neyi?) | Onlara | Üzülme (Kimlere?) | Onlardan

اِنّٖٓي اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُۚ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَۙ ﴿٩٠﴾

Taksim edenlerin üzerine | Tıpkı indirdiğimiz gibi (Kim üzerine?) | Apaçık | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Ben (Neyim?) | Muhakkak ki ben

---

71. (Lut): "İşte şunlar kızlarım, eğer yapacaksanız..." dedi.

72. Ey Peygamberim! Ömrüne yemin olsun ki, gerçekten onlar, sarhoşlukları içinde ne halt ettiklerini bilmiyorlardı.

73. Derken, işrak vaktine girdikleri sırada onları o korkunç ses tutuverdi.

74. Derhal şehirlerinin üstünü altına getiriverdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Elbette bunda, düşünme yeteneği ve feraseti olanlar için âyetler vardır.

76. Ve o harabe yol üstünde duruyor.

77. Elbette bunda imanı olanlar için bir âyet vardır.

78. Gerçekten Eyke halkı da zalimler idi.

79. Onlardan da intikam aldık, ikisi de açık yolda, göz önünde bulunuyorlar.

80. Gerçekten Hicr halkı da peygamberleri yalanladılar.

81. Ve biz onlara âyetlerimizi vermiştik de, ondan yüz çeviriyorlardı.

82. Dağlardan emniyetli emniyetli evler yontuyorlardı.

83. Bunları da sabahleyin korkunç ses tutuverdi.

84. Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiç yararı olmadı.

85. Öyle ya, biz gökleri, yeri ve aralarındakileri ancak hak ile yarattık ve şüphesiz o saat mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara iyi davran.

86. Çünkü Rabbin, O öyle yaratıcı, öyle bilen ki...

87. Andolsun ki, sana tekrarlanan yedi âyeti ve Büyük Kur'an'ı verdik.

88. Sakın, o kâfirlerden bir takımlarının zevk almasına izin verdiğimiz şeylere göz atma, onlara karşı üzülme ve mü'minlere kanadını indir.

89. Ve de ki: "Haberiniz olsun, ben, o apaçık uyarıcıyım"

90. Tıpkı o taksim edenlere indirdiğimiz gibi.

91. O Kur'an'ı kısım kısım ayıranlara...

92. Rabbin hakkı için, biz onların hepsine mutlak ve muhakkak soracağız.

93. Onların yapmış oldukları şeylerden.

94. Şimdi sen ne ile emrolunduysan, kafalarını çatlatırcasına söyle ve müşriklere aldırma.

95. Herhalde biz, o alay edenlere karşı sana yeteriz.

96. Allah ile birlikte başka bir ilah edinen o herifler, yarın bilirler!

97. Andolsun ki, onların ileri geri konuşmalarından dolayı senin gerçekten göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. O halde Rabbine hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!

99. Ve sana o yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine kulluk et!

NAHL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 128 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Allah'ın emri geldi, sakın onu acele istemeyin. O, onların ortak koşmalarından münezzeh, yüksek, çok yüksektir.

2. Kullarından dilediğine, emrinden bir ruh ile melekleri indiriyor ve: "Şu gerçeği bildirin ki, benden başka ilah yoktur, hemen benden korunun" buyuruyor.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, onların ortak koşmalarından yüksek, çok yüksektir.

4. İnsanı bir nutfeden (bir meniden) yarattı. Bir de bakarsın ki o, çok konuşan açık bir düşman kesilmiştir.

5. Hayvanları da yarattı, sizin için onlarda bir ısınıklık (ısıtacak şeyler) ve bir takım yararlar vardır, hem de onlardan yersiniz.

6. Akşam getirir, sabah salarken, onlarda sizin için bir güzellik de vardır.

اَلَّذٖينَ	جَعَلُوا	الْقُرْاٰنَ	عِضٖينَ	﴿٩١﴾	فَوَرَبِّكَ	لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ	اَجْمَعٖينَۙ
O kimseler ki	Yaptılar (Neyi?)	Kuran'ı (Ne yaptılar?)	Parçalar		Rabbine yemin olsun ki	Elbette onlara soracağız	Hepsine

﴿٩٢﴾ عَمَّا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ	﴿٩٣﴾	فَاصْدَعْ	بِمَا	تُؤْمَرُ	وَاَعْرِضْ
(Neden soracağız?) O şeylerden ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar		Ortaya koy (Neyi?)	O şeyi ki	Emrolundun	Ve yüz çevir (Kimlerden?)

عَنِ الْمُشْرِكٖينَ	﴿٩٤﴾	اِنَّا	كَفَيْنَاكَ	الْمُسْتَهْزِءٖينَۙ	﴿٩٥﴾	اَلَّذٖينَ
Müşriklerden		Muhakkak ki biz	Sana yeteriz (Kime karşı?)	Alay edenlere karşı		O kimseler ki

يَجْعَلُونَ	مَعَ اللّٰهِ	اِلٰهًا	اٰخَرَۚ	فَسَوْفَ	يَعْلَمُونَ	﴿٩٦﴾	وَلَقَدْ	نَعْلَمُ
Ediniyorlar (Ne ile beraber?)	Allah ile beraber (Ne?)	İlah (Öyle ilah ki)	Başka	Yakında	Bilecekler		Andolsun ki, kesinlikle	Biliyoruz ki

اَنَّكَ	يَضٖيقُ	صَدْرُكَ	بِمَا	يَقُولُونَۙ	﴿٩٧﴾	فَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ	وَكُنْ
Muhakkak ki sen	Daralıyor (Ne?)	Göğsün	Ol şey sebebiyle ki (Ne sebebiyle?)	Diyorlar		Öyleyse tesbih et (Ne ile?)	Rabbini hamd ile	Ve ol (Kimlerden?)

مِنَ السَّاجِدٖينَۙ	﴿٩٨﴾	وَاعْبُدْ	رَبَّكَ	حَتّٰى يَأْتِيَكَ	الْيَقٖينُ	﴿٩٩﴾
Secde edenlerden		Ve ibadet et (Kime?)	Rabbine	Sana gelinceye kadar (Ne?)	Yakin [ölüm]	

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّحْلِ — آيَاتُهَا ١٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحٖيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اَتٰى	اَمْرُ اللّٰهِ	فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ	سُبْحَانَهُ	وَتَعَالٰى
Geldi (Ne geldi?)	Allah'ın emri	Dolayısıyla onu acele istemeyin	[Allah] münezzehtir	Ve yücedir (Neden?)

عَمَّا	يُشْرِكُونَ	﴿١﴾	يُنَزِّلُ	الْمَلٰٓئِكَةَ	بِالرُّوحِ	مِنْ اَمْرِهٖ
Ol şeylerden ki	Şirk koşuyorlar		[Allah] indirir (Kimi?)	Melekleri (Ne oldukları halde?)	Ruh ile birlikte (Neden?)	Emrinden (Kime indirir?)

عَلٰى مَنْ	يَشَٓاءُ	مِنْ عِبَادِهٖٓ	اَنْ	اَنْذِرُٓوا	اَنَّهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّٓا اَنَا	فَاتَّقُونِ	﴿٢﴾
O kimseye ki	Dilediğine (Kimden?)	Kullarından	Şunu	Uyarın	Durum şu ki	Hiçbir ilah yoktur	Ancak ben varım	O halde benden korkun	

خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	بِالْحَقِّۜ	تَعَالٰى	عَمَّا	يُشْرِكُونَ
Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Ve yeri (Ne olduğu halde?)	Hak ile olduğu halde	Allah yücedir (Neden?)	Ol şeyden ki	Şirk koşuyorlar

﴿٣﴾	خَلَقَ	الْاِنْسَانَ	مِنْ نُطْفَةٍ	فَاِذَا هُوَ	خَصٖيمٌ	مُبٖينٌ	﴿٤﴾
	Allah yarattı (Kimi?)	İnsanı (Neden?)	Meniden	Birde bakarsın ki o insan (Nedir?)	Düşmandır (Öyle düşman ki)	Apaçık	

وَالْاَنْعَامَ	خَلَقَهَاۚ	لَكُمْ	فٖيهَا	دِفْءٌ	وَمَنَافِعُ	وَمِنْهَا	تَأْكُلُونَۖ
Hayvanları da	Onları yarattı (Kim için?)	Sizin için	O hayvanlarda vardır (Ne vardır?)	Soğuktan koruyuculuk (Daha ne vardır?)	Faydalar	Ve onlardan bir kısmını da	Yersiniz

﴿٥﴾	وَلَكُمْ	فٖيهَا	جَمَالٌ	حٖينَ تُرٖيحُونَ	وَحٖينَ تَسْرَحُونَۖ	﴿٦﴾
	Ve sizin için vardır (Nerede?)	O hayvanlarda (Ne vardır?)	Güzellik (Ne zamanda?)	Akşam getirdiğinizde (Daha ne zamanda?)	Sabahleyin salıverdiğiniz vakitte	

وَتَحْمِلُ	[O hayvanlar] Taşır (Neyi?)
اَثْقَالَكُمْ	Ağırlıklarınızı (Nereye?)
اِلٰى بَلَدٍ	Bir beldeye (Öyle belde ki)
لَمْ تَكُونُوا	Siz olamazsınız (Ne olamazsınız?)
بَالِغِيهِ	O beldeye erişir
اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ	Ancak canları zorlamakla [erişirsiniz]
اِنَّ رَبَّكُمْ	Muhakkak ki sizin Rabbiniz (Nedir?)
لَرَؤُفٌ	Çok şefkatlidir
رَحِيمٌ ۝٧	Ve çok merhametlidir
وَالْخَيْلَ	Ve atı (Daha?)
وَالْبِغَالَ	Ve katırı
وَالْحَمِيرَ	Ve eşeği [yarattı] (Niçin?)
لِتَرْكَبُوهَا	Onlara binmeniz için (Daha ne için?)
وَزِينَةً	Ve süs yapmanız için
وَيَخْلُقُ	Ve yaratır (Neyi?)
مَا	Ol şeyi ki
لَا تَعْلَمُونَ ۝٨	Siz bilmiyorsunuz
وَعَلَى اللّٰهِ	Allah'a aittir (Ne?)
قَصْدُ السَّبِيلِ	Yolun doğrusu
وَمِنْهَا	O yoldan da vardır (Ne vardır?)
جَائِرٌ	Sapan
وَلَوْ شَاءَ	O şayet dileseydi
لَهَدٰيكُمْ	Elbette size hidayet verirdi
اَجْمَعِينَ ۝٩	Hepinize
هُوَ	O
الَّذِي	O Zât'tır ki
اَنْزَلَ	İndirdi (Nereden?)
مِنَ السَّمَاءِ	Gökten (Neyi indirdi?)
مَاءً	Suyu (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
مِنْهُ	O sudan vardır (Ne vardır?)
شَرَابٌ	İçecek
وَمِنْهُ	Yine o sudan vardır (Ne vardır?)
شَجَرٌ	Bitkiler vardır
فِيهِ تُسِيمُونَ ۝١٠	O bitkilerde [hayvanlarınızı] otlatıyorsunuz
يُنْبِتُ	Allah bitirir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne sebebiyle?)
بِهِ	O su sebebiyle (Neyi bitirir?)
الزَّرْعَ	Ekinleri (Daha?)
وَالزَّيْتُونَ	Ve zeytini (Daha?)
وَالنَّخِيلَ	Hurma ağaçlarını (Daha?)
وَالْاَعْنَابَ	Ve üzümleri (Daha?)
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ	Ve diğer meyvelerin hepsinden
اِنَّ فِي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَةً	Bir ibret (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يَتَفَكَّرُونَ ۝١١	Düşünüyorlar
وَسَخَّرَ	Ve boyun eğdirdi (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neye?)
الَّيْلَ	Geceye (Daha?)
وَالنَّهَارَ	Ve gündüze (Daha)
وَالشَّمْسَ	Güneşe (Daha neye?)
وَالْقَمَرَ	Aya
وَالنُّجُومُ	Ve yıldızlar da (Nedir?)
مُسَخَّرَاتٌ	Boyun eğdirilmişlerdir (Neyle?)
بِاَمْرِهِ	Allah'ın emriyle
اِنَّ فِي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَاتٍ	İbretler (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir topluluk için (Öyle topluluk ki)
يَعْقِلُونَ ۝١٢	Akıllarını kullanıyorlar (Daha neye boyun eğdirdi?)
وَمَا	Ol şeye ki
ذَرَاَ	Yarattı (Kim için yarattı?)
لَكُمْ	Sizin için (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne oldukları halde?)
مُخْتَلِفًا	Çeşit çeşit (Ne?)
اَلْوَانُهُ	Renkleri
اِنَّ فِي ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?)
لَاٰيَةً	Elbette bir ibret vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يَذَّكَّرُونَ ۝١٣	Öğüt alıyorlar
وَهُوَ	O
الَّذِي	Öyle Zât'tır ki
سَخَّرَ	Boyun eğdirmiştir (Neye?)
الْبَحْرَ	Denize (Niçin?)
لِتَاْكُلُوا	Yemeniz için (Neden?)
مِنْهُ	Ondan (Ne?)
لَحْمًا	Et (Öyle et ki)
طَرِيًّا	Taze (Daha ne için?)
وَتَسْتَخْرِجُوا	Ve çıkarmanız için (Neden?)
مِنْهُ	Denizden (Ne?)
حِلْيَةً	Süs (Öyle süs ki)
تَلْبَسُونَهَا	Onları takınacaksınız
وَتَرَى	Ve görürsün (Neyi görürsün?)
الْفُلْكَ	Gemileri (Ne olduğu halde görürsün?)
مَوَاخِرَ	Yara yara gider olduğu halde (Nerede?)
فِيهِ	Denizde (Daha niçin?)
وَلِتَبْتَغُوا	Ve istemeniz için (Neden?)
مِنْ فَضْلِهِ	Allah'ın lütfundan
وَلَعَلَّكُمْ	Ve ta ki siz
تَشْكُرُونَ ۝١٤	Şükredesiniz

7. Ağırlıklarınızı da yüklenir, canlarınızın yarısını tüketmeden varamayacağınız memleketlere kadar götürürler. Şüphesiz Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları, eşekleri de yarattı ve bilemeyeceğiniz daha neler yaratacak.

9. Yolu doğrultmak da Allah'a aittir. Ondan sapan da vardır. Bununla beraber Allah dilese hepinizi hidâyete erdirirdi.

10. O'dur ki, gökten bir su indirdi. Size ondan bir içecek var; yine ondan bir ağaç (çıkar) ki, hayvan yayarsınız

11. Onunla size ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve türlüsünden meyveler bitirir. Elbette bunda düşünecek bir kavim için bir âyet vardır.

12. Hem sizin için geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı hizmete hazır kıldı. Bütün yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Elbette bunda aklı olan bir kavim için ayetler/deliller vardır.

13. Daha sizin için yeryüzünde türlü renklerle yarattığı neler neler var. Elbette bunda düşünüp ibret alacak bir kavim için bir ayetler/deliller vardır.

14. Yine taze bir et yiyesiniz ve içinden giyeceğiniz süs eşyasını çıkarasınız diye denizi emrinize veren O'dur. Gemileri de görürsünüz ki, denizde suları yara yara akıp giderler; hem lütfundan nasip arayasınız, hem de şükredesiniz diye...

15. Hem sizi çalkalar diye yeryüzüne ağır baskılar bıraktı; hem de doğru gidesiniz diye nehirler ve yollar (meydana getirdi.)

16. Ve işaretler (koydu.) Yıldızla da onlar yol doğrulturlar.

17. Şimdi yaratan, yaratmayana benzer mi? Artık siz, bir düşünmez misiniz?

18. Hâlbuki Allah'ın nimetini saysanız, sayamazsınız. Kuşkusuz Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

19. Hem Allah neyi sır tutar, neyi açığa vurursanız hepsini bilir.

20. Allah'tan başka yalvardıklarınız ise, hiçbir şey yaratamazlar, hâlbuki kendileri yaratılıp duruyorlar.

21. Hep ölüdürler, bizzat diri değildirler. Ne zaman diriltileceklerinin de bilincinde değildirler.

22. İlahınız bir tek ilahtır; öyle iken ahirete inanmayanlar, kendilerini büyük gördüklerinden dolayı kalpleri inkârcıdır.

23. Şüphe yok ki, Allah onların ne gizlediklerini, ne açıkladıklarını hep bilir. Kuşkusuz O, kibirlenenleri sevmez.

24. Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman da, "Eskilerin masalları..." dediler.

25. Şunun için ki, kıyamet günü kendi günahlarını tamamen yüklendikten başka, bilgisizlikleri yüzünden saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını da yüklenecekler. Bak, ne fena yük yükleniyorlar!

26. Evet, onlardan öncekiler tuzaklar kurmuşlardı. Allah da kurdukları binalarına temellerinden geldi de, tavan tepelerinden üzerlerine çöktü ve azap onlara duyamayacakları yönden geldi.

وَاَلْقٰى	Ve meydana getirdi (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Neyi?)
رَوَاسِىَ	Sabit dağları (Niçin?)
اَنْ تَم۪يدَ	Sarsar diye (Kimi sarsar diye?)
بِكُمْ	Sizi (Daha neyi meydana getirdi?)
وَاَنْهَارًا	Nehirleri
وَسُبُلًا	Ve yolları [meydana getirdi]
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾	Yolunuzu bulasınız
وَعَلَامَاتٍۜ	(Daha neyi meydana getirdi?) Ve birtakım alametleri
وَبِالنَّجْمِ	Ve yıldızlarla
هُمْ	Onlar
يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾	Yolunu bulurlar
اَفَمَنْ يَخْلُقُ	O halde yaratan zat olur mu? (Ne gibi?)
كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ	Yaratamayan gibi
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾	Hala düşünmez misiniz?
وَاِنْ تَعُدُّوا	Şayet saysanız (Neyi?)
نِعْمَةَ اللّٰهِ	Allah'ın nimetlerini
لَا تُحْصُوهَاۜ	Onu bitiremezsiniz
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
لَغَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾	Çok merhametlidir
وَاللّٰهُ	Allah
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
مَا	Ol şeyi ki
تُسِرُّونَ	Siz gizliyorsunuz (Daha?)
وَمَا	Ve ol şeyi ki
تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾	Aşikâre yapıyorsunuz
وَالَّذ۪ينَ	O şeyler ki
يَدْعُونَ	Tapıyorlar (Onlar ne oldukları halde?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Nedir?)
لَا يَخْلُقُونَ	Onlar yaratamazlar (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi (Ne iken?)
وَهُمْ	Kendileri
يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾	Yaratılmışlar iken
اَمْوَاتٌ	Ölülerdir
غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ	Diriler değildirler
وَمَا يَشْعُرُونَۙ	Bilemezler (Neyi?)
اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾	Ne zaman diriltileceklerini
اِلٰهُكُمْ	Sizin ilahınız (Nedir?)
اِلٰهٌ	İlahtır (Öyle ilah ki)
وَاحِدٌۚ	Tek olan
فَالَّذ۪ينَ	O kimseler ki
لَا يُؤْمِنُونَ	İnanmıyorlar (Neye?)
بِالْاٰخِرَةِ	Ahirete
قُلُوبُهُمْ	Onların kalpleri (Nedir?)
مُنْكِرَةٌ	İnkârcıdırlar
وَهُمْ	Ve onlar (Nedir?)
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾	Kendilerini büyük görenlerdir
لَا جَرَمَ	Şüphe yok ki
اَنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
مَا	Ol şeyi ki
يُسِرُّونَ	Gizliyorlar (Daha?)
وَمَا	Ve ol şeyi ki
يُعْلِنُونَۜ	Aşikâre yapıyorlar
اِنَّهُ	Çünkü Allah
لَا يُحِبُّ	Sevmez (Kimi?)
الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾	Kendini büyük görenleri
وَاِذَا ق۪يلَ	Dendiğinde (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne dendiğinde?)
مَاذَٓا	Neyi
اَنْزَلَ	İndirdi (Kim?)
رَبُّكُمْۙ	Rabbiniz
قَالُٓوا	Dediler ki
اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾	Öncekilerin uydurmaları
لِيَحْمِلُٓوا	(Ne için böyle derler?) Yüklenmeleri için (Neyi?)
اَوْزَارَهُمْ	Kendi yüklerini (Nasıl?)
كَامِلَةً	Tam olarak (Nerede?)
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ	Kıyamet gününde (Daha neden yüklenecekler?)
وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ	O kimselerin yüklerinden bir kısmını ki
يُضِلُّونَهُمْ	Onlar kendilerini saptırdılar (Nasıl?)
بِغَيْرِ عِلْمٍۜ	Bilgisizce
اَلَا	Bak
سَٓاءَ	Ne kötü oldu (Ne?)
مَا	Ol şey ki
يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾	Yükleniyorlar
قَدْ مَكَرَ	Elbette hile yapmıştı (Kim?)
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan öncedirler
فَاَتَى اللّٰهُ	Ve Allah irade etmişti (Neyi?)
بُنْيَانَهُمْ	Binalarını [yıkmayı] (Nereden?)
مِنَ الْقَوَاعِدِ	Temellerinden
فَخَرَّ	Ve çöküverdi (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمُ	Onlar üzerine (Ne çöküverdi?)
السَّقْفُ	Tavan (Nereden?)
مِنْ فَوْقِهِمْ	Üstlerinden (Daha ne oldu?)
وَاَتٰيهُمُ	Ve onlara geldi (Ne?)
الْعَذَابُ	Azap (Nereden?)
مِنْ حَيْثُ	O taraftan ki
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾	Fark edemiyorlar

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

Sonra | Kıyamet gününde | Allah onları rezil edecek | Ve diyecek *(Ne diyecek?)* | Ortaklarım nerededir | Öyle ortaklar ki | Siz idiniz *(Neydiniz?)*

تُشَٓاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ

[Müminlere] muhalefet ediyordunuz *(Ne hakkında?)* | Onlar hakkında | Der *(Kim?)* | O kimseler ki | Verildiler | İlim *(Ne der?)* | Muhakkak ki rezillik | Bugün *(Daha?)*

وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

Ve kötülük *(Kim üzerinedir?)* | Kâfirler üzerinedir | Öyle kafirler ki | Canlarını alırlar *(Kim?)* | Melekler *(Ne oldukları halde?)*

ظَالِمٖٓي اَنْفُسِهِمْ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍ

Kendilerine zulmeder oldukları halde | Atmışlardır *(Daha?)* | Teslim [bayrağın]ı *(Ne diyerekten?)* | Biz olmadık *(Ne?)* | Yapar *(Neyi?)* | Hiç bir kötülüğü *(Ne denecektir kendilerine?)*

بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ

Hayır | Muhakkak ki Allah *(Nedir?)* | Bilicidir *(Neyi?)* | Ol şeyi ki | Siz oldunuz *(Ne oldunuz?)* | Yapıyorsunuz | O halde girin *(Nereden?)* | Cehennemin kapılarından *(Ne olduğunuz halde?)*

خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

[Ebedi] kalıcılar olduğunuz halde *(Nerede?)* | Orada | Ne kötü oldu! *(Ne?)* | Kibirlenenlerin yeri | Denildiğinde *(Kime?)* | O kimselere ki | Takva sahibi oldular *(Ne denildiğinde?)*

مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا

Neyi indirdi *(Kim?)* | Rabbiniz | Dediler ki | Hayrı [indirdi] | O kimseler için vardır ki *(Nerede?)* | İyi amelde bulundular *(Nerede?)* | Bu dünyada *(Ne vardır?)*

حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

Güzellik vardır | Ve elbette ahiret hayatı *(Nedir?)* | Daha hayırlıdır | Ne güzeldir! *(Ne?)* | Takva sahiplerinin yurdu

﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ

Adn cennetleri ki *(Onların yurdundan bedel)* | Oraya girecekler *(Orası ne olduğu halde?)* | Akar olduğu halde *(Nereden?)* | Altlarından *(Ne akar olduğu halde?)* | Nehirler | Onlar için vardır *(Ne vardır?)*

فِيهَا مَا يَشَٓاؤُنَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ

Orada *(Ne vardır?)* | Ol şey ki | Diliyorlar | İşte böyle | Mükâfatlandırır *(Kim?)* | Allah *(Kimi?)* | Müttakileri | Öyle takva sahipleri ki

تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا

Onların canlarını alıyor *(Kim?)* | Melekler *(Ne oldukları halde?)* | Temiz oldukları halde | Diyecekler *(Ne diyecekler?)* | Selam olsun | Size | Girin *(Nereye?)*

الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ

Cennete *(Ne sebebiyle?)* | Ol şey sebebiyle ki | Siz idiniz *(Ne?)* | Yapıyorsunuz | Bekliyorlar mı? | Ancak onlara gelmesini [bekliyorlar] *(Kimin gelmesini?)*

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Meleklerin | Ya da gelmesini [bekliyorlar] *(Neyin?)* | Rabbinin emrinin | İşte böyle | Yapmıştı *(Kim?)* | O kimseler ki | Onlardan öncedirler

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ

Onlara zulmetmedi *(Kim?)* | Allah | Lakin | Onlar oldular | Kendilerine | Zulmediyorlar | Sonunda onlara ulaştı *(Ne ulaştı?)*

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٤﴾

O şeyin kötülüğü ki | Onu yaptılar *(Daha?)* | Ve sarıverdi *(Kimi sarıverdi?)* | Onları *(Ne sarıverdi?)* | O şey ki | Onlar oldular *(Neyi?)* | Onu *(Ne oldular?)* | Alaya alıyorlar

27. Sonra kıyamet günü (Allah) onları rezil edecek ve: "Hani nerede o sizin kendileri uğrunda ayrılık çıkarıp durduğunuz ortaklarım?" diyecek. Kendilerine ilim verilmiş olanlar dediler ki: "Gerçekten bütün perişanlık ve zillet bugün kâfirlerin üstünedir."

28. Onlar ki, melekler, kendilerine zulmetmiş kimseler olarak canlarını alırlar da, o zaman bakarsın şöyle diyerek teslim olmuşlardır: "Biz bir kötülük yapmıyorduk." Hayır, Allah sizin ne maksatla yapıyor olduğunuzu tamamen biliyor.

29. Onun için girin bakalım cehennemin kapılarından… İçinde ebedi kalmak üzere… Bak artık kibirlenenlerin yeri ne kötü!

30. Allah'tan korkup korunanlara ise: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde: "Hayır (indirdi.)" demişlerdir. Bu dünyada güzel iş yapanlara güzel bir mükâfat vardır. Elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne hoş!

31. Adn Cennetleri… Ona girecekler, altından nehirler akar, onlara orada ne isterlerse var. İşte Allah takva sahiplerine böyle mükâfat verir.

32. Onlar ki, melekler, onların (canlarını) hoş hoş alırlar. "Selam size, girin cennete, çünkü çalışıyordunuz." derler.

33. O kâfirler başka değil, kendilerine o meleklerin gelmesini veya Rabbinin emrinin gelmesine bakarlar. Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ve fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Onun için yaptıklarının kötülükleri başlarına bela oldu ve alay ettikleri şey kendilerini sarıverdi.

35. Bir de müşrikler: "Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." dediler. Bunlardan öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı peygamberin görevi, ancak açık bir tebliğdir.

36. Andolsun ki, biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan sakının." diye bir peygamber gönderdik. Sonra içlerinden kimine Allah hidâyet nasip etti, kiminin üzerine de sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde bir gezin de, bakın peygamberleri yalanlayanların sonu nasıl oldu?

37. Sen onların hidâyet bulmalarına çok istekli istesen de, kuşkusuz Allah, sapıklıkta bırakacağı kimselere hidâyet vermez. Onların yardımcıları da yoktur.

38. Onlar: "Allah, ölen kimseyi diriltmez." diye olanca yeminleriyle Allah'a yemin de ettiler. Hayır, diriltecek... Bu O'nun taahhüt ettiği gerçek bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

39. Diriltecek ki, onlara görüş ayrılığına düştükleri gerçeği anlatsın ve onu inkâr edenler kendilerinin yalancı olduklarını bilsinler...

40. Bizim herhangi bir şey için sözümüz, onu dilediğimiz zaman, ona sadece şöyle dememizdir: "Ol..." O da hemen oluverir.

41. Allah uğrunda zulme uğradıktan sonra hicret edenlere gelince de, elbette onları dünyada güzel bir şekilde yerleştiririz. Bununla beraber âhıret ecri kuşkusuz daha büyüktür, eğer bilseler...

42. Onlar ki, sabretmişlerdir ve hep Rablerine tevekkül ederler.

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ

Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Onlar ortak koştular (Ne dediler?) | Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Biz tapmazdık | Ondan başka

مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ

Hiçbir şeye | Ne biz | Ne de babalarımız | Ve haram kılmazdık | O olmadan (Neyi haram kılmazdık?) | Hiçbir şeyi

كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ

İşte böyle | Yapmıştı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedirler | Peygamberlere düşer mi | Ancak tebliğ [düşer] (Öyle tebliğ ki)

الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا

Açık olan | Şüphesiz biz gönderdik (Nerede?) | Her ümmet içerisinde (Kimi gönderdik?) | Resul'ü (Ne diye gönderdik?) | İbadet edin diye (Kime?)

اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ

Allah'a (Daha ne diye?) | Ve sakının diye (Neden?) | Tağuttan | Onlardan vardır (Kim vardır?) | O kimse ki | Hidayet etmiştir (Kim?) | Allah (Daha?) | Ve onlardan vardır (Kim vardır?)

مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا

O kimse ki | Hak odu (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Sapıklık | O halde gezin (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve bakın

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ

Nasıl olmuştur (Ne?) | Yalanlayanların sonu | Hırslı olsan da (Neye?) | Onların hidayete ermelerine

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا

Şunu bil ki Allah | Hidayete iletmez (Kimi?) | O kimseyi ki | Saptırıyor | Ve onlar için yoktur (Ne yoktur?) | Yardımcılar | Yemin ettiler (Kime?)

بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى

Allah'a (Nasıl?) | Yeminlerindeki olanca gayretle (Ne diye yemin ettiler?) | Diriltmez (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseyi ki | Ölüyor | Hayır, [diriltecek] (Allah onlara vaat etti, Nasıl?)

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ

Vaat etmekle (Kim üzerine?) | Kendi üzerine (Nasıl?) | Gerçek olan | Fakat | İnsanların çoğu | Bilmezler | (Onları niçin diriltecek?) Açıklasın diye (Kime?) | Onlara (Neyi?)

الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّهُمْ كَانُوا

O şeyi ki | İhtilaf ediyorlar (Nerede?) | O şeyde (Daha niçin diriltecek?) | Ve bilsin diye (Kim?) | O kimseler ki | Onlar inkar ettiler (Neyi?) | Muhakkak ki onlara | İdiler (Ne?)

كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ

Yalancılar | Şöyle ki bizim sözümüz (Ne için?) | Bir şey için | Biz onu istediğimizde (Bizim sözümüz nedir?) | Dememizdir (Ne için?) | O istediğimiz şey için (Ne dememizdir?)

كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا

"Ol" dememizdir | Ki peşinden o hemen oluverir | O kimseler ki | Hicret ettiler (Nerede?) | Allah yolunda (Neden sonra?) | Zulüm gördükten sonra

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ

Elbette onları yerleştireceğiz (Nerede?) | Dünyada (Nasıl?) | Güzel bir şekilde | Kesinlikle ahiret mükafatı (Nedir?) | Daha büyüktür

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

Şayet iseler (Ne iseler?) | Biliyorlar | O kimseler ki (Onlar kimlerdir?) | Sabrettiler | Ve yalnız rablerine | Tevekkül ederler

فَسْـَٔلُٓوا	اِلَيْهِمْ	نُوحٖٓى	اِلَّا رِجَالًا	مِنْ قَبْلِكَ	وَمَٓا اَرْسَلْنَا
O halde sorun (Kime?)	Onlara	Vahyediyorduk (Kime?)	Ancak o kişileri gönderdik ki	Senden önce	Biz göndermedik (Kimden önce?)

وَاَنْزَلْنَٓا	وَالزُّبُرِۜ	بِالْبَيِّنَاتِ	﴿٤٣﴾ لَا تَعْلَمُونَۙ	اِنْ كُنْتُمْ	اَهْلَ الذِّكْرِ
Ve indirdik (Kime?)	Ve sahifelerle	(Ne ile gönderdik?) Apaçık mucizelerle (Daha ne ile gönderdik?)	Bilmiyorsanız	Eğer iseniz (Ne iseniz?)	Ehli zikre/ilme

يَتَفَكَّرُونَ	وَلَعَلَّهُمْ	اِلَيْهِمْ	نُزِّلَ	مَا	لِلنَّاسِ	لِتُبَيِّنَ	الذِّكْرَ	اِلَيْكَ
Düşünsünler	Ta ki onlar	Kendilerine	İndirildi (Kime?)	Ol şeyi ki (Kime?)	İnsanlara (Neyi?)	Açıklayasın diye (Kime?)	Bu Zikr'i (Niçin?)	Sana (Neyi?)

الْاَرْضَ	بِهِمُ	اللّٰهُ	اَنْ يَخْسِفَ	السَّيِّـَٔاتِ	مَكَرُوا	الَّذٖينَ	﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ
Yerin dibine	Kendilerini (Nereye?)	Allah'ın (Kimi?)	Batırmasından (Kimin?)	Kötü işleri (Neden?)	Düzenlediler (Neyi?)	O kimseler ki	Emin mi oldu? (Kim?)

اَوْ يَأْخُذَهُمْ	﴿٤٥﴾ لَا يَشْعُرُونَۙ	مِنْ حَيْثُ	الْعَذَابُ	اَوْ يَأْتِيَهُمُ
(Daha neden emin mi oldular?) Veya onları yakalamasından (Ne zamanda?)	Farkına varamıyorlar	O taraftan ki	Azabın (Nereden?)	Veya onlara gelmesinden (Neyin?)

عَلٰى تَخَوُّفٍۜ	اَوْ يَأْخُذَهُمْ	﴿٤٦﴾ بِمُعْجِزٖينَۙ	فَمَا هُمْ	فٖى تَقَلُّبِهِمْ
Azar azar eksilterek	(Daha neden emin mi oldular?) Ya da onları yakalamasından (Nasıl?)	[Allah'ı] Aciz bırakıcılar	Dolayısıyla onlar değildir (Ne değildir?)	Dönüp dolaşmaları anında

مِنْ شَيْءٍ	اللّٰهُ	خَلَقَ	اِلٰى مَا	اَوَلَمْ يَرَوْا	﴿٤٧﴾ رَحٖيمٌ	لَرَؤُفٌ	فَاِنَّ رَبَّكُمْ
Herhangi bir şeyden (Öyle şey ki)	Allah	Yarattı (Kim?)	Ol şeye ki	Bakmadılar mı? (Neye?)	Ve çok merhametlidir	Çok şefkatlidir (Daha?)	Muhakkak ki sizin rabbiniz (Kimdir?)

دَاخِرُونَ	وَهُمْ	لِلّٰهِ	سُجَّدًا	وَالشَّمَٓائِلِ	عَنِ الْيَمٖينِ	ظِلَالُهُ	يَتَفَيَّؤُا
Boyun eğiciler	Onlar olduğu halde (Ne olduğu halde?)	Allah'a	Secde ederek (Kime?)	Ve soldan (Ne olduğu halde?)	Sağdan (Daha?)	Gölgesi (Nereden?)	Eğiliyor (Ne?)

مِنْ دَٓابَّةٍ	فِى الْاَرْضِ	وَمَا	فِى السَّمٰوَاتِ	مَا	يَسْجُدُ	﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ
Canlı	Yeryüzündedir (O şey de nedir?)	Ol şey ki	Göklerdedir (Daha?)	Ol şey ki	Secde eder (Ne?)	Yalnız Allah'a

مِنْ فَوْقِهِمْ	رَبَّهُمْ	يَخَافُونَ	﴿٤٩﴾ لَا يَسْتَكْبِرُونَ	وَهُمْ	وَالْمَلٰٓئِكَةُ
Üstlerinden [bir azap gelmesinden]	Rablerinden (Nereden korkarlar?)	(O melekler ne olduğu halde?) Korkuyorlar (Kimden korkuyorlar?)	Kibirlenmezler	Onlar	Melekler ise

اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِۚ	لَا تَتَّخِذُوا	اللّٰهُ	وَقَالَ	﴿٥٠﴾ يُؤْمَرُونَ۠	مَا	وَيَفْعَلُونَ
İki ilah edinmeyin	Edinmeyin (Ne edinmeyin?)	Allah (Ne buyurdu?)	Buyurdu (Kim?)	Emrolunuyorlar	Ol şeyi ki	Ve yaparlar (Neyi?)

فِى السَّمٰوَاتِ	مَا	وَلَهُ	﴿٥١﴾ فَارْهَبُونِ	فَاِيَّايَ	وَاحِدٌۚ	اِلٰهٌ	اِنَّمَا هُوَ
Göklerdedir (Daha?)	Ol şey ki	Ona aittir (Ne?)	Benden korkun	O halde yalnız benden	Tek	İlahtır (Öyle ilah ki)	Allah ancak (Nedir?)

وَمَا بِكُمْ	﴿٥٢﴾ تَتَّقُونَ	اَفَغَيْرَ اللّٰهِ	وَاصِبًاۜ	الدّٖينُ	وَلَهُ	وَالْاَرْضِ
Sizde ne varsa	Korkacaksınız	O halde Allah'tan başkasından mı?	Sürekli olarak	Din (O din ne olduğu halde?)	Ve yalnız Ona aittir (Ne?)	Ve yerdedir

﴿٥٣﴾ تَجْـَٔرُونَۚ	فَاِلَيْهِ	الضُّرُّ	اِذَا مَسَّكُمُ	ثُمَّ	فَمِنَ اللّٰهِ	مِنْ نِعْمَةٍ
Yalvarırsınız	O zaman yalnız O'na	Zarar	Size dokunduğunda (Ne?)	Sonra	O Allah'tandır	Nimetten

﴿٥٤﴾ يُشْرِكُونَۙ	بِرَبِّهِمْ	مِنْكُمْ	اِذَا فَرٖيقٌ	عَنْكُمْ	الضُّرَّ	اِذَا كَشَفَ	ثُمَّ
Ortak koşarlar	Rablerine	İçinizden (Kime?)	Bir de bakarsın ki bir grup (Neden?)	Sizden	Zararı (Kimden?)	Giderdiğinde (Neyi?)	Sonra

43. Senden önce de peygamber olarak başka değil, ancak kendilerine vahiy veriyor olduğumuz erkekler göndermişizdir. Eğer bilmiyorsanız zikir/ilim ehline sorun.

44. Apaçık delillerle ve kitaplarla... Sana da bu zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendilerine indirileni anlatasın, belki düşünürler.

45. Yoksa o kötülükleri yapmak için tuzak kurup duranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmesinden, hatır ve hayallerine gelmeyen yönlerden kendilerine azabın gelivermesinden emin mi oldular?

46. Veya dönüp dolaşırlarken kendilerini yakalayıvermesinden? Onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da kendilerini korkuta korkuta, eksilte eksilte alıvermesinden? Demek ki, Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Ya görmediler de mi? Herhangi bir şeyden Allah'ın yarattığına bir baksalar ya! Gölgeleri sağ ve sollarından sürünerek, Allah'a secdeler ederek döner dolaşır.

49. Hem göklerde ne var ve yerde ne varsa hepsi Allah'a secde eder, gerek canlılar kısmından olsun ve gerek melekler... Ve bunlar kibirlenmezler.

50. Üstlerinden Rablerinin korkusunu duyarlar ve kendilerine her ne emredilirse yaparlar.

51. Allah da buyurmuştur ki: "İki ilah edinmeyin; O ancak bir ilahtır. Onun için benden, yanlız benden korkun."

52. Hem göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Din de daima onundur. Öyle iken, siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Hem sizde nimet adına her ne varsa, hep Allah'tandır. Sonra size bir üzüntü dokunduğu zaman da hep O'na feryat edersiniz.

54. Sonra sizden o üzüntüyü kaldırdığı zaman da, içinizden bir kısmı derhal Rablerine ortak koşarlar.

55. Kendilerine verdiğimiz nimeti nankörlük ile karşılamak için... Şimdi zevk edin bakalım, fakat yarın bileceksiniz!

56. Bir de bizim kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden, tutuyorlar hiçbir şey bilmeyen nesnelere bir pay ayırıyorlar. Allah'a yemin olsun ki, siz bu yaptığınız iftiralardan mutlaka sorumlu olacaksınız.

57. Allah'a kızlar isnat ediyorlar. Hâşâ, O (bundan) münezzehtir, kendilerine ise canlarının istediği...

58. Hâlbuki onlardan birine kız çocuğu olduğu müjdesi verildiği zaman, öfkesinden yüzü simsiyah oluyor.

59. Verilen müjdenin kötü etkisiyle kavminden gizleniyor. Onu, hakarete katlanıp sağ mı bırakacak, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, ne kötü hükümler veriyorlar!

60. Ahirete iman etmeyenler için kötülük örneği sıfatlar vardır; en yüce sıfatlar ise Allah'ındır. Ve aziz O'dur, hakîm O...

61. Bununla birlikte Allah insanları zulümleri ile cezalandırsaydı, yeryüzünde bir deprenen bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği zaman da, bir saat ne geriletebilirler, ne öne geçirebilirler.

62. Hem Allah'a kendilerinin hoşlanmayacakları şeyleri isnat ediyorlar, hem de dilleri kendilerine yalan söylüyor: "En güzel son onlarınmış!" Doğrusu ateş onların; hem onlar ona en önde gidecekler.

63. Allah'a andolsun ki, biz senden önce birçok ümmetlere peygamberler gönderdik. Buna karşı şeytan onlara yaptıklarını süslü gösterdi. Bugün de onların dostudur. Ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

64. Sana bu kitabı, yalnızca onlara hakkında ihtilaf ettikleri şeyi açıklayasın ve iman edeceklere bir hidâyet ve rahmet olsun diye indirdik.

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
(Niçin böyle hareket ederler?) Nankörlük etmek için (Neye?) | Ol şeyler ki | Onlara verdik | O halde siz faydalanadurun | İleride bileceksiniz | Ve kılıyorlar (Ne için?)

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَص۪يبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
Ol şeyler ki | Bilmiyorlar (Ne kılıyorlar?) | Bir pay (Neden?) | Ol şeyden ki | Biz onlara rızık verdik | Allah'a yemin olsun ki | Kesinlikle sorulacaksınız (Neden sorulacaksınız?) | Ol şeyden ki | Siz idiniz

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
İftira atıyorsunuz | Ve isnad ederler (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Kızları | Onu tenzih ederiz | Ve kendilerine [isnad ederler] (Neyi?) | Ol şeyi ki | Arzuluyorlar

﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظ۪يمٌۚ
Müjdelendiğinde (Kim?) | Onlardan biri (Ne ile müjdelendiğinde?) | Kız çocuğu ile | Oluverir (Ne?) | Yüzü (Ne oluverir?) | Kapkara (Ne olduğu halde?) | O | Öfkelidir

﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِه۪ۜ اَيُمْسِكُهُ
Gizlenir (Kimden?) | Kavminden (Neden sebep?) | O şeyin kötülüğünden sebep ki | Müjdelendi | Onunla | Onu tutsa mı? (O kişi ne olduğu halde?)

عَلٰى هُونٍ اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذ۪ينَ
Hakirlik üzere olduğu halde | Yoksa sokuverse mi? (Nereye?) | Toprağa | Şunu bilin ki | Ne kötüdür! (Ne?) | Ol şey ki | Hükmediyorlar | O kimseler için vardır ki

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ وَهُوَ
Onlar inanmıyorlar (Neye?) | Ahirete (Ne vardır?) | Kötü sıfat | Ve Allah'a aittir (Ne?) | En yüce vasıflar | Allah (Nedir?)

الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُۚ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا
Azizdir (Daha nedir?) | Hikmet sahibidir | Şayet hesaba çekseydi (Kim?) | Allah (Kimi?) | İnsanları (Ne sebebiyle?) | Zulmetmeleri sebebiyle | Bırakmazdı (Nerede?) | O yeryüzü üzerinde (Ne bırakmazdı?)

مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ
Hiçbir canlı bırakmazdı | Lakin | [Allah] onları erteler (Ne zamana kadar?) | Bir vakte kadar ki | Belirli | Geldiğinde (Ne?)

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ
Onların vakti | Ertelenmezler (Ne kadar?) | Bir an | Ve öne de alınmazlar | Ve isnat ediyorlar (Kime?) | Allah'a (Neyi?)

مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ
Ol şeyi ki | Çirkin görüyorlar | Ve vasfediyor (Ne?) | Onların dilleri (Neyi vasfediyor?) | Yalanı (Ne diye?) | Şöyle ki onlara aitmiş (Ne?) | Güzellikler

لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا
Şüphe yok ki | Muhakkak ki onlara aittir (Ne?) | Cehennem | Ve kesinlikle onlar | [Cehenneme] Terkolunacaklardır | Allah'a yemin olsun ki | Kesinlikle biz gönderdik (Kime?)

اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ
Ümmetlere (Öyle ümmetler ki?) | Senden öncedirler | Ve süsledi (Kim için?) | Onlar için | Şeytan (Neyi?) | Amellerini | İşte o şeytan | Onların dostudur

الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
Bugün | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap vardır (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Biz indirmedik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kitabı

اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا ف۪يهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾
Ancak açıklayasın diye [indirdik] (Kime?) | Onlara (Neyi açıklayasın diye?) | Ol şeyi ki | İhtilaf ettiler (Nerede?) | O şeyde | Ve hidayet olsun diye | Ve rahmet olsun diye (Kime?) | Bir kavme (Öyle kavim ki) | İman ediyorlar

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ

Allah | İndirdi (Nereden?) | Gökten (Ne indirdi?) | Su indirdi | Ve hayat verdi | O suyla (Neye?) | Yere (Neden sonra?) | Öldükten sonra

اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ

Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette bir ayet vardır (Kim için?) | Bir topluluk için ki | Dinliyorlar | Kuşkusuz sizin için yine vardır (Nerede?) | Hayvanlarda (Ne vardır?) | Elbette bir ibret vardır

نُسْقٖيكُمْ مِمَّا فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا

Size içiriyoruz (Neden içiriyoruz?) | Ol şeyden ki | Onların karınlarındadır | Bağırsakların arası ile | Kanın arasından (Neyi içiriyoruz?) | Sütü (Öyle süt ki) | Halis (Yine öyle süt ki) | Akıp giden (Kim için?)

لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ

İçenler için | Ve hurma ağaçlarının meyvelerinden (Daha?) | Ve üzümlerden | Ediniyorsunuz (Neden?) | O meyveden (Ne ediniyorsunuz?)

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى

Sarhoş edici bir içecek (Daha ne ediniyorsunuz?) | Bir rızık (Öyle rızık ki) | Güzel | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette işaret vardır (Kim için?) | Bir topluluk ki | Akıl ediyorlar | Ve vahyetti (Kim?)

رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ

Rabbin (Neye?) | Bal arısına (Ne diye vahyetti?) | Edin diye (Neden?) | Dağlardan (Ne edin?) | Evler [konaklar] edin (Daha?) | Ve ağaçtan edin (Daha nereden evler edin?)

وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ

Ol yerden ki | [İnsanlar] kuruyorlar | Sonra | Ye (Neden?) | Bütün meyvelerden | Ve git (Nereye?) | Rabbinin yollarına (O yollar ne olduğu halde?)

ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ

Kolay yollar olduğu halde | Çıkar (Nereden?) | Arıların karınlarından (Ne?) | İçecek (Öyle içecek ki) | Farklı farklı (Ne?) | Renkleri | Onda vardır (Ne vardır?) | Şifa vardır (Kim için?) | İnsanlar için

اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ

Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Ayet vardır (Kim için?) | Bir kavim için ki | Düşünürler | Allah | Sizi yarattı | Sonra | Sizi vefat ettirecek

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ

Sizden vardır (Ne vardır?) | O kimse ki | Ulaştırılır (Nereye?) | Ömrünün en düşkün çağına (Niçin ulaştırılır?) | Bilmesin diye (Neden sonra?) | Bildikten sonra (Neyi bilmesin?) | Hiçbir şeyi

اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ

Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir (Daha nedir?) | Her şeye gücü yetendir | Allah | Üstün kıldı (Kimi?) | Bazınızı (Kime?) | Bazınıza (Ne hususta?) | Rızık hususunda

فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ

Olmadı o kimseler ki (Ne olmadılar?) | Üstün kılındılar (Ne olmadılar?) | Rızıklarını verici (Kime?) | Ol kimselere ki | Sahip oldu (Ne?) | Onların elleri | Ki onlar

فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ

Bu hususta (Nedirler?) | Eşittirler | Allah'ın nimetlerini mi? | İnkâr ederler | Allah | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Nefislerinizden (Ne yarattı?)

اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

Eşler | Ve yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Eşlerinizden (Ne yarattı?) | Evlatlar (Daha?) | Ve torunlar | Ve sizi rızıklandırdı (Neden?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

Temiz gıdalardan | Yine de batıla mı? | İman ederler | Ve Allah'ın nimetine mi? | Onlar | Nankörlük yapıyorlar

65. Evet Allah gökten bir su indirdi de, onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat verdi. Şüphesiz bunda dinleyecek bir kavim için bir âyet vardır.

66. Şüphesiz size sağmal hayvanlarda da bir ibret vardır. Size onun karınlarındakinden, fışkı ile kan arasından halis bir süt içiriyoruz ki, içenlerin boğazlarından kayar gider.

67. Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden de... Bundan hem sarhoş edecek bir içecek çıkarırsınız, hem de bir güzel rızık... Şüphesiz bunda aklı olan bir kavim için elbette bir âyet vardır.

68. Rabbin bal arısına da şöyle vahyetti: "Dağlardan, ağaçlardan ve (insanların) kuracakları köşklerden göz göz evler edin.

69. Sonra meyvelerin hepsinden ye de, Rabbinin kolaylaştırdığı yollara koy. İçlerinden renkleri çeşitli bir içecek çıkar ki, onda insanlara bir şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünecek bir kavim için elbette bir âyet vardır.

70. Hem Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettiriyor, içinizden kimi de biraz bilgiden sonra hiçbir şey bilmez olsun diye, ömrünün en düşkün çağına kadar ulaştırılır. Şüphesiz Allah hem her şeyi bilendir, hem her şeye gücü yetendir.

71. Allah rızık bakımından kiminizi kiminize üstün de kıldı. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere veriyorlar da, hepsi onda eşit oluyorlar da değil. Şimdi Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?

72. Allah size kendi cinsinizden eşler de verdi ve size eşlerinizden oğullar ve torunlar verdi. Ve sizi hoş hoş nimetlerle rızıklandırdı. Şimdi batıla inanıyorlar da, onlar Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

73. Allah'ı bırakıp da göklerden ve yerden kendileri için en küçük bir rızka sahip olmayan ve olma ihtimali bulunmayan şeylere tapıyorlar.

74. Artık Allah'a örnekler vermeye kalkmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah, başkasının malı olan ve hiçbir şeye gücü olmayan bir köle ile kendisine tarafımızdan güzel bir rızık nasip ettiğimiz ve ondan gizli-açık infak edip duran bir kişiyi örnek olarak verdi. Hiç bunlar eşit olurlar mı? Bütün hamd Allah'ındır, fakat çokları bilmezler.

76. Allah şunu da bir örnek olarak verdi: İki kişi... Birisi dilsiz, hiç bir şeye gücü yok, efendisine yalnızca bir yük... Ne tarafa gönderilse hiç bir hayra yaramaz. Hiç bu, adâletle emreden ve doğru bir yolda giden kimseye denk olabilir mi?

77. Bütün göklerin ve yerin gaybını bilmek de Allah'a mahsustur. Kıyametin kopması ise, yalnız bir göz kırpması gibi veya daha yakındır. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.

78. Ve Allah sizi analarınızın karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Öyle iken size, işitme, gözler ve gönüller verdi ki, şükredesiniz.

79. Görmediler mi, baksalar ya kuşlara, göğün boşluğunda boyun eğdirilmişler iken, onları Allah'tan başka tutan nedir? Elbette bunda iman edecek bir kavim için çok ayetler/ibretler vardır.

وَيَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مَا	لَا يَمْلِكُ	لَهُمْ	رِزْقًا
Tapıyorlar	Allah'tan başka (Kime?)	Ol şeylere ki	Sahip olamıyorlar (Kim için?)	Onlar için (Neye?)	Bir rızka (Öyle rızık ki?)

مِنَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	شَيْـًٔا	وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾
Göklerden gelen (Daha nerden gelen?)	Yerden gelen (O rızıktan bedel?)	Hiçbir şeye [güç yetiremeyen]	Ve ileride de güç yetiremeyecek olan

فَلَا تَضْرِبُوا	لِلّٰهِ	الْاَمْثَالَ	اِنَّ اللّٰهَ	يَعْلَمُ	وَاَنْتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾
O halde kılmayın (Kim için?)	Allah için (Ne kılmayın?)	Benzerler/denkler	Muhakkak ki Allah	Bilir	Sizler ise	Bilmezsiniz

ضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	عَبْدًا	مَمْلُوكًا	لَا يَقْدِرُ	عَلٰى شَيْءٍ	وَمَنْ
Verdi (Kim?)	Allah (Ne?)	Bir misal (Ondan bedel?)	Bir köle (Öyle köle ki?)	Başkasının mülkiyetinde (Öyle köle ki)	Güç yetiremiyor (Neye?)	Hiçbir şeye (Daha kimi misal verdi?)	O kimseyi ki

رَزَقْنَاهُ	مِنَّا	رِزْقًا	حَسَنًا	فَهُوَ	يُنْفِقُ	مِنْهُ	سِرًّا	وَجَهْرًا
Biz ona rızık verdik (Kim tarafından?)	Tarafımızdan (Nasıl?)	Bir rızık vermekle ki	Güzel	Ve o	İnfak ediyor (Neden?)	O rızıktan (Nasıl?)	Gizli	Ve aşikâre

هَلْ يَسْتَوُونَ	اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	بَلْ اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
Hiç eşit olurlar mı?	Bütün hamdler	Allah'a aittir	Fakat onların çoğu	Bilmezler

وَضَرَبَ	مَثَلًا	رَجُلَيْنِ	اَحَدُهُمَا	اَبْكَمُ	لَا يَقْدِرُ	عَلٰى شَيْءٍ	وَهُوَ
Ve [Allah] verdi (Ne?)	Bir misal (Ondan bedel?)	İki adam	Onlardan biri (Nedir?)	Dilsizdir	Güç yetiremiyor (Neye?)	Hiçbir şeye	Ve o adam (Nedir?)

كَلٌّ	عَلٰى مَوْلٰيهُ	اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ	لَا يَاْتِ	بِخَيْرٍ	هَلْ يَسْتَوِي
Bir yüktür (Kime?)	Efendisine	Ne zaman onu gönderse [bir işe]	Getiremez (Ne getiremez?)	Bir hayır	Hiç eşit olur mu? (Kim?)

هُوَ	وَمَنْ	يَاْمُرُ	بِالْعَدْلِ	وَهُوَ	عَلٰى صِرَاطٍ	مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾	وَلِلّٰهِ
O (Daha kim?)	Ve o kimse ki	Emrediyor (Ne ile emreden?)	Adaletle	O kişi (Nedir?)	Yol üzerinedir (Öyle yol ki)	Dosdoğru yol	Allah'a aittir (Ne?)

غَيْبُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ	اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
Göklerin gaybı (Daha?)	Ve yerin [gaybı]	Kıyamet saati de değildir	Ancak göz kırpma vakti gibidir

اَوْ هُوَ	اَقْرَبُ	اِنَّ اللّٰهَ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾	وَاللّٰهُ
Ya da o (Nedir?)	Daha yakındır	Muhakkak ki Allah (Neye?)	Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir	Allah

اَخْرَجَكُمْ	مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ	لَا تَعْلَمُونَ	شَيْـًٔا	وَجَعَلَ
Sizi çıkarttı (Nereden?)	Annelerinizin karnından (Siz ne olduğunuz halde?)	Bilmiyorsunuz (Ne?)	Hiçbir şey	Ve kıldı (Kim için?)

لَكُمُ	السَّمْعَ	وَالْاَبْصَارَ	وَالْاَفْئِدَةَ	لَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ
Sizin için (Ne kıldı?)	Kulak (Daha neler kıldı?)	Gözler (Daha?)	Ve kalpler kıldı	Ta ki siz	Şükredesiniz

﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا	اِلَى الطَّيْرِ	مُسَخَّرَاتٍ	فِي جَوِّ السَّمَاءِ
Bakmazlar mı? (Neye?)	Uçan kuşlara (Ne oldukları halde uçan?)	Emre boyun eğdirilmiş oldukları halde (Nerede uçan kuşlar?)	Göğün boşluğunda

مَا يُمْسِكُهُنَّ	اِلَّا اللّٰهُ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِقَوْمٍ	يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾
Onları [havada] tutamaz	Ancak Allah tutar	Muhakkak ki bunda vardır	Bir kısım ayetler/ibretler vardır (Kim için?)	Bir topluluk için ki	İnanıyorlar

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ

Allah | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Evlerinizi (Ne yaptı?) | Sükûnet bulacağınız yerler | Ve yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?)

مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

Hayvanların derilerinden (Ne yaptı?) | Evler/çadırlar (Öyle evler ki) | Onları kolayca taşıyorsunuz (Ne zamanda?) | Göç gününde (Daha?)

وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَثَاثًا

İkamet gününüzde (Daha neden yaptı?) | Onların yünlerinden (Daha?) | Ve onların tüylerinden (Daha?) | Ve onların kıllarından (Ne yaptı?) | Ev eşyası (Daha?)

وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ۝٨٠ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا

Ve ticaret eşyası (Ne zamana kadar?) | Belirli bir süreye kadar | Allah | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Yarattıklarından (Ne yarattı?) | Gölgeler

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ

Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Dağlardan (Ne yarattı?) | Barınaklar | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Ne?) | Elbiseler (Öyle elbiseler ki)

تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ

Sizi koruyor (Neden?) | Sıcaktan (Daha ne yarattı?) | Ve elbiseler [zırhlar] (Öyle elbiseler ki) | Sizi koruyor (Nerede?) | Savaşınızda | İşte böylece

يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۝٨١ فَاِنْ تَوَلَّوْا

Tamamlar (Neyi?) | Nimetini (Kime?) | Size | Ta ki siz | Müslüman olasınız | Eğer yüz çevirirlerse

فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝٨٢ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ

Sana ancak düşer (Ne?) | Tebliğ (Öyle tebliğ ki?) | Apaçık | Bilirler (Neyi?) | Allah'ın nimetini

ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۝٨٣ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ

Sonra | O nimetleri inkâr ederler | Onların çoğu (Nedir?) | Kafirlerdir | Göndereceğimiz gün (Neden?) | Her ümmetten (Kimi?)

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Bir şahidi | Sonra | Artık izin verilmez (Kime?) | O kimseler için ki | Kâfir oldular | Ve onlar değillerdir (Ne değillerdir?) | Kendilerinden özür istenenler

۝٨٤ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ

Gördüğü zaman (Kim?) | O kimseler ki | Zulmettiler | Azabı | Hafifletilmez (Kimden?) | Onlardan

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝٨٥ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَٓاءَهُمْ

Ve onlar değillerdir de | Mühlet veriliyorlar | Gördüğü zaman (Kim?) | O kimseler ki | Şirk koştular (Neyi?) | Ortak koştukları şeyleri

قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ شُرَكَٓاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا

Derler (Ne derler?) | Ey rabbimiz! | İşte bunlar (Nedirler?) | Bizim ortak koştuklarımızdır | Öyle ortak koştuklarımız ki | Biz daima olduk (Ne olduk?) | [Onlara] Tapar (Kimden başka?)

مِنْ دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝٨٦ وَاَلْقَوْا

Senden başka | Onlar da atarlar (Kime?) | O ortak koşanlara (Neyi?) | Sözü (Ne diye?) | Muhakkak ki siz | Yalancılarsınız | Ve Arzederler (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝٨٧

Allah'a (Ne zamanda?) | O günde (Neyi?) | Teslimiyeti | Ve kaybolur (Kimden?) | Onlardan (Ne kaybolur?) | Ol şey ki | Onlar idiler (Ne?) | İftira ediyorlar

80. Allah size evlerinizden bir mesken (huzur ve dinlenme yeri) yaptı. Hayvanların derilerinden size gerek göç gününüzde ve gerekse yerleşme gününüzde hafif hafif taşıyacağınız evler ve yünlerinden, yapağılarından, kıllarından bir zamana kadar (giyinecek, kuşanacak, serilecek döşenecek) bir ev eşyası ve (ticaret yapılacak) bir mal meydana getirdi.

81. Allah yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaptı ve sizin için dağlardan siperler yaptı. Hem sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, hem de savaşta koruyacak giysiler yaptı. Bu şekilde üzerinizde olan nimetini tamamlayacak ki, siz halis Müslüman olup esenlik yayasınız.

82. Buna karşı eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen, ancak açık tebliğdir.

83. Allah'ın nimetini tanırlar, sonra da inkâr ederler. Ve çoğu kâfir kimselerdir.

84. Bir gün gelecek ki, her ümmetten bir şahit getireceğiz. Sonra o küfredenlere ne izin verilecek, ne de onlardan özür dilemeleri istenecek.

85. Ve o zalimler azabı gördükleri zaman, artık o (azap) onlardan ne hafifletilecek, ne de kendilerine mühlet verilecek.

86. Ve o müşrikler, ortaklarını gördükleri zaman: "Ey Rabbimiz! İşte şunlar, seni bırakıp da kendilerine taptığımız ortaklarımız..." diyecekler. Onlar da şu sözü fırlatacaklar: "Siz kesinlikle yalancılarsınız!"

87. Ve o gün Allah'a teslim olmuşlardır ve bütün o uydurdukları şeyler kendilerini bırakarak kaybolup gitmişlerdir.

88. O, hem inkâr etmiş, hem de Allah yolundan çevirmiş olanlar, diğerlerini de bozdukları için, o azap üstüne bir azap daha katmışızdır.

89. Hele her ümmet içinde, kendilerinden üzerlerine bir şahit göndereceğimiz, seni de onların üzerine şahit getirdiğimiz gün... Ve bu kitabı sana, her şeyi beliğ bir şekilde açıklamak; hem bir hidâyet kanunu, hem bir rahmet, hem de Müslümanlara bir müjde olması için parça parça indirdik.

90. Haberiniz olsun ki, Allah size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlığı olana vermeyi emrediyor. Ve hayâsızlığı, kötülüğü ve azgınlığı yasaklıyor. Dinleyip, anlayıp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91. Bir de antlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin ve sağlam sağlam ettiğiniz yeminleri bozmayın. Nasıl olur ki, ona Allah'ı kefil kılmıştınız! Şüphe yok ki Allah, ne yaparsanız tamamen bilir.

92. Ve bir ümmet diğer bir ümmetten daha çok olduğu için, yeminlerinizi aranızda bir hile aracı edinerek, o ipliğini kat kat kuvvetle büktükten sonra sökmeye çalışan kadın gibi olmayın! Şüphesiz Allah, sizi onunla imtihan eder ve elbette o ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size muhakkak açıklayacaktır.

93. Allah dileseydi elbet hepinizi bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola eriştirir. Ve kesinlikle hepiniz, bütün yaptıklarınızdan sorumlu olacaksınız.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا

Ol kimseler ki | Kafir oldular | Ve engellediler (Neden?) | Allah'ın yolundan | Onları artırırız (Ne cihetinden?) | Azap cihetinden (Öyle azap ki)

فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

Azap üstüne [azap] (Ne sebebiyle artırırız?) | Ol şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne?) | Fesat çıkarıyorlar | O gün | Göndereceğiz (Nerede?)

فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا

Her ümmet içinde (Ne göndereceğiz?) | Birer şahit (Kime?) | Kendilerine (Nereden?) | Kendi içlerinden | Ve getirmiş olacağız (Kimi?) | Seni (Ne olarak?) | Şahit olarak (Kime?)

عَلٰى هٰٓؤُلَٓاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ

Onlara | Ve indirdik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kitabı (Ne için indirdik?) | Bir açıklama olsun diye (Neye açıklama?) | Her şeye (Daha ne diye indirdik?)

وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ

Hidayet olsun diye (Daha?) | Rahmet (Daha?) | Ve müjde olsun diye (Kime?) | Müslümanlara | Muhakkak ki Allah | Emreder (Neyi?)

بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَٓائِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى

Adaleti (Daha?) | İyiliği (Daha?) | Yakınına vermeyi | Ve [Allah] nehyeder (Neden?)

عَنِ الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Fuhşiyattan (Daha?) | Ve fenalıktan (Daha neden nehyeder?) | Azgınlıktan | [Allah] Size öğüt verir | Ta ki siz | Düşünesiniz

﴿٩٠﴾ وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ

Yerine getirin (Neyi?) | Allah'a verdiğiniz sözü (Ne zamanda?) | Ahitleşme yaptığınızda | Ve bozmayın (Neyi?) | Yeminleri (Neden sonra?)

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا اِنَّ اللّٰهَ

Onları pekiştirdikten sonra (Ne olduğunuz halde?) | Kıldığınız halde (Kimi?) | Allah'ı (Kime?) | Size (Ne kıldığınız halde?) | Kefil | Muhakkak ki Allah

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا

Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Siz yapıyorsunuz | Olmayın (Ne gibi?) | O kadın gibi ki | Bozdu (Neyi?) | Eğirdiği ipliğini (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ

Sağlamca yaptıktan sonra (Eğirdiği iplik ne olduğu halde?) | Tiftiklenmiş olduğu halde (Ne olduğunuz halde böyle olmayın?) | Ediniyor olduğunuz halde (Neyi?) | Yeminlerinizi (Ne ediniyor?) | Bir fesat aracı (Nerede?) | Aranızda (Niçin?)

اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ

Olsun diye (Kim?) | Bir topluluk (Ne olsun diye?) | O daha çok olsun diye (Neden?) | Diğer bir topluluktan | Ancak sizi imtihan eder (Kim?) | Allah (Ne ile?) | Bununla

وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

Elbette açıklayacaktır (Kime?) | Size (Ne zamanda?) | Kıyamet gününde (Neyi açıklayacaktır?) | Ol şeyi ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | O şeyde (Ne oldunuz?) | İhtilaf ediyorsunuz

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ

Şayet dileseydi (Kim?) | Allah | Kesinlikle sizi kılardı (Ne kılardı?) | Topluluk (Öyle topluluk ki) | Tek | Fakat | [Allah] saptırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Daha?)

وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

Ve hidayete erdirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Daha?) | Kesinlikle sorulacaksınız (Neden sorulacaksınız?) | Ol şeyden ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyorsunuz

وَلَا تَتَّخِذُوا	اَيْمَانَكُمْ	دَخَلًا	بَيْنَكُمْ	فَتَزِلَّ	قَدَمٌ
Edinmeyin (Neyi?)	Yeminlerinizi (Ne edinmeyin?)	Fesada araç (Nerede?)	Aranızda	Aksi takdirde kayar (Ne?)	Ayak (Neden sonra?)

بَعْدَ ثُبُوتِهَا	وَتَذُوقُوا	السُّوٓءَ	بِمَا صَدَدْتُمْ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Sabit olmasından sonra (Daha?)	Ve tadarsınız (Neyi?)	Kötü olanı (Ne sebebiyle?)	Alıkoymanız sebebiyle (Neden?)	Allah yolundan

وَلَكُمْ	عَذَابٌ	عَظِيمٌ ٩٤	وَلَا تَشْتَرُوا	بِعَهْدِ اللّٰهِ
Sizin için vardır (Ne vardır?)	Azap (Öyle azap ki)	Pek büyük	Satmayın (Neyi?)	Allah'a verdiğiniz sözü (Neye?)

ثَمَنًا قَلِيلًا	اِنَّمَا	عِنْدَ اللّٰهِ	هُوَ	خَيْرٌ	لَكُمْ	اِنْ كُنْتُمْ	تَعْلَمُونَ
Az bir karşılığa	Muhakkak o şey ki	Allah katındadır	O (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Sizin için	Eğer iseniz (Ne iseniz?)	Biliyorsunuz

٩٥ مَا	عِنْدَكُمْ	يَنْفَدُ	وَمَا	عِنْدَ اللّٰهِ	بَاقٍ	وَلَنَجْزِيَنَّ	الَّذِينَ
Ol şey ki	Sizin yanınızdadır	[O] tükenir	Ol şey ki	Allah katındadır (Nedir?)	[O] kalıcıdır	Elbette biz vereceğiz (Kime vereceğiz?)	O kimselere ki

صَبَرُوا	اَجْرَهُمْ	بِاَحْسَنِ مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ٩٦	مَنْ عَمِلَ
Sabrettiler (Ne vereceğiz?)	Mükâfatlarını (Nasıl?)	O şeyin en güzeliyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Kim yaparsa (Neyi?)

صَالِحًا	مِنْ ذَكَرٍ	اَوْ اُنْثٰى	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ	فَلَنُحْيِيَنَّهُ	حَيٰوةً
Salih amel (Kimden?)	Erkekten	Veya dişiden (Ne olduğu halde?)	O olduğu halde	Mümin olduğu halde	Elbette onu yaşatırız (Nasıl?)	Hayatla (Öyle hayat ki)

طَيِّبَةً	وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ	اَجْرَهُمْ	بِاَحْسَنِ مَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ٩٧
Güzel olan	Elbette biz o [sabredenler]lere veririz (Neyi veririz?)	Mükâfatlarını (Nasıl?)	O şeyin en güzeliyle ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyor idiler

فَاِذَا قَرَاْتَ	الْقُرْاٰنَ	فَاسْتَعِذْ	بِاللّٰهِ	مِنَ الشَّيْطَانِ	الرَّجِيمِ
Okuduğun zaman (Neyi?)	Kuran'ı	Hemen sığın (Kime?)	Allah'a (Kimden?)	Şeytandan (Öyle şeytan ki)	Kovulmuş olan

٩٨ اِنَّهُ	لَيْسَ	لَهُ	سُلْطَانٌ	عَلَى الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَلٰى رَبِّهِمْ
Gerçek şu ki	Yoktur (Kim için?)	O şeytan için (Ne yoktur?)	Bir hâkimiyet (Kime?)	O kimseler üzerine ki	İman ettiler (Daha?)	Yalnız rablerine

يَتَوَكَّلُونَ ٩٩	اِنَّمَا	سُلْطَانُهُ	عَلَى الَّذِينَ	يَتَوَلَّوْنَهُ	وَالَّذِينَ
Tevekkül ederler	Ancak	Onu gücü (Ancak kimedir?)	O kimseleredir ki	Onu dost ediniyorlar (Daha kimedir?)	O kimselere ki

هُمْ	بِهِ	مُشْرِكُونَ ١٠٠	وَاِذَا بَدَّلْنَا	اٰيَةً	مَكَانَ اٰيَةٍ	وَاللّٰهُ
Onlar (Kime?)	O'na [Allah'a] (Nedirler?)	Ortak koşanlardır	Değiştirdiğimizde (Neyi?)	Bir ayeti (Ne yerine?)	Diğer bir ayet yerine	Allah (Nedir?)

اَعْلَمُ	بِمَا	يُنَزِّلُ	قَالُوا	اِنَّمَا	اَنْتَ	مُفْتَرٍ	بَلْ	اَكْثَرُهُمْ
En iyi bilendir (Neyi?)	Ol şeyi ki	İndiriyor	Dediler (Ne dediler?)	Ancak	Sen (Nesin?)	Uydurucusun	Bilakis	Onların çoğu

لَا يَعْلَمُونَ ١٠١	قُلْ	نَزَّلَهُ	رُوحُ الْقُدُسِ	مِنْ رَبِّكَ	بِالْحَقِّ
Bilmezler	Ey Habibim de ki	Onu indirdi (Kim?)	Rûhu'l-Kudüs [Cebrâîl] (Kim tarafından?)	Rabbin tarafından (Ne ile indirdi?)	Hak ile (Niye indirdi?)

لِيُثَبِّتَ	الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَهُدًى	وَبُشْرٰى	لِلْمُسْلِمِينَ ١٠٢
Sağlamlaştırmak için (Kimi?)	O kimseleri ki	İman ettiler (Daha ne için indirdi?)	Hidayet olsun	Ve müjde olsun diye (Kime?)	Müslümanlara

94. Yeminlerinizi, aranızda hile ve fesada vesile edinmeyin, sonra sağlam basmışken bir ayak kayar ve Allah yolundan saptığınız için kötülüğü tadarsınız. Artık ahirette de size pek büyük bir azap olur.

95. Allah'ın ahdini azıcık bir bedele değişmeyin! Kuşkusuz Allah yanındaki sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

96. Sizin yanınızdaki tükenir, Allah'ın yanındaki ise kalıcıdır. Elbette biz o sabredenlere, yaptıkları işin daha güzeli ile ecirlerini muhakkak vereceğiz.

97. Erkekten, kadından her kim mü'min olarak iyi bir iş yaparsa, muhakkak ona hoş bir hayat yaşatacağız. Ve yapmakta oldukları işlerin daha güzeli ile ecirlerini muhakkak vereceğiz.

98. Şimdi, Kur'an okuduğun zaman, önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!

99. Gerçek şu ki, iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun hiçbir hâkimiyeti yoktur.

100. Onun hâkimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlaradır.

101. Bir âyetin yerini başka bir âyetle değiştirdiğimiz zaman; Allah indirdiğini ve indireceğini en iyi bilen iken, o şeytan dostları: "Sen yalnızca bir iftiracısın!" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler.

102. Söyle onlara: "Onu Rabbinden gerçek hikmet ile Rûhu'l-Kudüs (Cebrâîl), iman edenlere sebat vermek ve Müslümanlara bir hidâyet ve bir müjde olarak indirdi."

103. Muhakkak biliyoruz ki onlar: “Mutlaka onu bir insan öğretiyor!” da diyorlar. Haktan saparak kendisine nispet ettikleri kimsenin dili yabancıdır. Bu Kur’an ise, gâyet beliğ bir Arapçadır.

104. Allah’ın âyetlerine inanmayanları, elbette Allah hidâyete erdirmez ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

105. Yalanı ancak Allah’ın âyetlerine inanmayanlar uydurur, iftira ederler. İşte onlar, yalancıların ta kendileridirler.

106. Her kim imanından sonra Allah’ı inkâr ederse; kalbi iman ile yatışmış olduğu halde zorlanan müstesna, fakat kim küfre göğsünü açarsa, kuşkusuz onların üstüne Allah’tan bir gazap iner ve onlara büyük bir azap vardır.

107. Bunun sebebi, onların dünya hayatını sevip onu ahirete tercih etmiş olmalarıdır. Allah da kâfirler güruhunu doğru yola çıkarmaz.

108. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir. Ve işte onlardır hep gafil olanlar.

109. Çare yok, onlar ahirette tamamen zarara düşeceklerdir.

110. Sonra şüphesiz ki, Rabbin sıkıntı ve belaya uğramalarının arkasından hicret eden, sonra cihad eden ve sabreden kimseler hakkında, kuşkusuz Rabbin bunun arkasından elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
Elbette muhakkak | Biz biliriz ki | Muhakkak ki onlar | Diyorlar (Ne diyorlar?) | Muhakkak ki | Ona öğretiyor (Kim öğretiyor?) | Bir insan

لِسَانُ الَّذٖى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ
O kişinin dili ki | [Sözlerini istikametten] meylettiriyorlar (Kime?) | Kendisine (Nedir bu kişi?) | Yabancıdır | Bu [Kur’an] ise (Nedir?) | Bir dildir (Öyle dil ki) | Arapça (Yine öyle dil ki)

مُبٖينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ
Apaçık | O kimseler ki | İnanmıyorlar (Neye?) | Allah’ın ayetlerine

لَا يَهْدٖيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى
Onları hidayete erdirmez (Kim?) | Allah | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Ancak uydurur (Neyi?)

الْكَذِبَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
Yalanı (Kim?) | O kimseler ki | İnanmıyorlar (Neye?) | Allah’ın ayetlerine | İşte onlar | Asıl onlar (Nedir?)

الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ
Yalancılar | Her kim | İnkar ederse (Kimi?) | Allah’ı (Neden sonra?) | İmanından sonra | Ancak müstesna | O kimse ki

اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاٖيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ
İkrah edildi (Ne olduğu halde?) | Kalbi olduğu halde | Dolu (Ne ile?) | İmanla | Lakin | Her kim | Açarsa (Neye?)

بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
Küfre (Neyi?) | Göğüs/Gönül | İşte onların üzerinedir (Ne?) | Gazap (Öyle gazap ki?) | Allah’tan | Onlar için vardır (Ne?) | Azap (Öyle azap ki)

عَظٖيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
Pek büyük | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Kesinlikle onlar | Tercih ettiler (Neyi?) | Dünya hayatını (Neye?)

عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ
Ahirete | Ve kesinlikle Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | O kavmi ki | Kâfirlerdir

﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذٖينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ
İşte onlar | O kimselerdir ki | Mühürledi (Kim?) | Allah (Neyi?) | Onların kalplerini (Daha?) | Ve kulaklarını (Daha?)

وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ
Ve gözlerini | Ve onlar | Onlar (Kimlerdir?) | Gafillerdir | Şüphe yok ki

اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ
Onlar (Nerede?) | Ahirette | Onlar (Kimlerdir?) | Zarara uğrayanlardır | Sonra | Muhakkak ki senin rabbin (Kim için?)

لِلَّذٖينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
O kimseler için ki | Hicret ettiler (Neden sonra?) | Eziyete maruz kalmalarından sonra | Sonra cihat ettiler (Daha?)

وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٠﴾
Ve sabrettiler | Muhakkak ki senin rabbin (Neden sonra?) | Bütün bunlardan sonra (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha nedir?) | Çok merhamet edendir

يَوْمَ تَأْت۪ي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ

O gün | Gelecek (Kim gelecek?) | Her nefis (Öyle her nefis ki) | Mücadele eder (Neden sebep?) | Kendi canından sebep (Daha?) | Verilir (Kime?) | Her nefs (Ne verilir?)

مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً

Yaptığı [nın karşılığı] | Ve onlar | Zulme uğramazlar | Verdi (Kim?) | Allah (Neyi?) | Bir misali (O misalden bedel?) | Bir memleketi [misal verdi]

كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْت۪يهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ

O memleket idi (Ne idi?) | Güvenilir (Daha?) | Huzur içinde | O beldeye gelir (Ne gelir?) | Rızkı (Nasıl?) | Bol bol (Nereden?) | Her taraftan

فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

Sonra o belde [halkı] nankörlük etti (Neye?) | Allah'ın nimetlerine | Ve neticede onlara tattırdı (Kim?) | Allah (Neyi?) | Açlık elbisesini (Daha neyi tattırdı?) | Korku elbisesini (Ne sebebiyle?)

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ

O şey sebebiyle ki | Onlar idiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Elbette muhakkak | Onlara geldi (Kim?) | Elçi (Nereden?) | İçlerinden

فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا

Ve O'nu yalanladılar | Neticede onları yakaladı (Ne?) | Azap | Onlar oldukları halde | Zalimler | Artık yiyin (Neden?)

مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ

Ol şeyden ki | Sizi rızıklandırdı (Kim?) | Allah'ın (Onlar ne olduğu halde?) | Helal olduğu halde (Daha?) | Temiz olduğu halde | Ve şükredin (Neye?) | Allah'ın nimetine

اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ

Eğer iseniz (Kime?) | Allah'a (Ne iseniz?) | İbadet ediyorsunuz | Ancak haram kıldı (Kime?) | Size (Neyi?) | Leş hayvanı (Daha neyi?) | Kanı (Daha neyi?)

وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِه۪ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ

Hınzır etini (Daha neyi?) | Ve o şey ki (Kime?) | Bağırıldı (Neye bağırıldı?) | Allah'tan başkasına | O hayvana | Ancak her kim | Mecbur kalırsa (Ne olmaksızın?)

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا

Aşırı gitmeksizin (Daha?) | Başkasının hakkına tecavüz etmeksizin | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha?) | Çok merhamet edendir | Demeyin (Neden sebep?)

لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ

Vasıflamasından sebep (Neyin?) | Dillerinizin (Neyi?) | Yalanı (Ne demeyin?) | Bu (Nedir?) | Helaldir (Daha ne demeyin?) | Bu da (Nedir?) | Haramdır [demeyin]

لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ

Yoksa neticede atmış olursunuz (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Yalan | Kesinlikle o kimseler ki | Atıyorlar (Kime?) | Allah'a (Ne?)

الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَۜ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ

Yalan | Kurtuluşa eremezler | (Bu nedir?) Bir faydalanmadır (Öyle faydalanma ki?) | Az | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı

﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذ۪ينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ

Ve o kimselere ki | Yahudi oldular | Biz haram kıldık (Neyi?) | O şeyi ki | Biz anlattık (Kime?) | Sana (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

Bundan önce | Biz onlara zulmetmedik (Kime?) | Fakat | Onlar idiler (Neye?) | Nefislerine (Ne oldular?) | Zulmediyorlar

111. O gün ki, herkes kendi nefsini kurtarmak için mücadele ederek gelir. Her kişiye yapmış olduğu işin karşılığı tamamıyla ödenir ve hiçbirine zulmedilmez.

112. Bir de Allah, bir şehri örnek verdi ki, o güvenlik ve huzur içindeydi. Ona her yerden rızkı bol bol geliyordu. Derken Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler. Allah da ona o yaptıkları iş nedeniyle açlık ve korku elbisesini tattırıverdi.

113. Andolsun ki, onlara içlerinden bir peygamber geldi de ona: "Yalan söylüyor." dediler. Zulmederlerken azap da kendilerini yakalayıverdi.

114. Onun için siz Allah'ın size verdiği rızıklardan helal ve hoş olarak yiyin de Allah'ın nimetine şükredin. Eğer gerçekten O'na ibadet edecekseniz.

115. O size ancak ölüyü, kanı, domuz etini, bir de Allah'tan başkasının adına kesileni yasakladı. Her kim de zorda kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Artık şüphe yok ki, Rabbin çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

116. Sadece dillerinizin yalan yere nitelemesi ile: "Şu helaldır, şu haramdır." demeyin ki, yalanı Allah'a iftira etmiş olursunuz. Şüphe yok ki, yalanı Allah'a iftira edenler kurtuluşa eremezler.

117. (Bu) az bir faydalanmadır ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

118. Yahudilere ise bundan önce sana bildiklerimizi haram kıldık. Ve onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra kuşku yok ki, Rabbin bir bilgisizlikle kötülük yapan, sonra arkasından tevbe edip düzelen kimseler hakkında; şüphesiz ki Rabbin, bunun arkasından elbette çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

120. Muhakkak ki, İbrahim başlı başına bir ümmet/önder idi. Tek bir hanif olarak Allah'a itaat için kıyam etmişti ve hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

121. O'nun nimetlerine şükredendi. Allah onu seçmiş ve doğru bir yola iletmişti.

122. Ve biz ona hem dünyada bir iyilik verdik, hem de şüphesiz ki o, ahirette de kesinlikle iyilerdendir.

123. Sonra da sana: " Hakk'a tapan (hanif) olarak İbrahim'in dinine uy! O, hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmadı." diye vahyettik.

124. Cumartesi yasağı, ancak onda görüş ayrılığına düşenlere farz kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında, kıyamet gününü, aralarında hükmünü mutlaka verecektir.

125. Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel güzel öğütle davet et, onlarla da en güzel şekilde mücadele yap. Çünkü Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilendir ve doğru gidenleri en iyi bilen de ancak O'dur.

126. Ve eğer ceza ile karşılık verecek olursanız, ancak size yapılan cezanın misli ile karşılık veriniz. Ve şayet sabrederseniz, andolsun ki, bu sabredenler için elbette daha hayırlıdır.

127. Sabret, sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Ve onlara karşı üzülme, kurdukları tuzaktan dolayı telaş da etme!

128. Zira muhakkak ki Allah, iyi korunanlar ve hep güzellik yapanlarla beraberdir.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذ۪ينَ عَمِلُوا السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

Sonra | Kesinlikle senin rabbin (Kimi?) | O kimseleri ki | İşlediler (Neyi?) | Kötülüğü (Ne sebebiyle?) | Bilgisizliği sebebiyle | Sonra | Tövbe ettiler (Neden sonra?) | Bundan sonra (Daha?)

وَاَصْلَحُٓوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبْرٰه۪يمَ

Ve [hallerini] düzelttiler | Muhakkak ki senin rabbin (Neden sonra?) | Bu tövbeden [ya da cehaletten] sonra (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha?) | Çok merhamet edendir | Muhakkak ki İbrahim (Ne idi?)

كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَن۪يفًاۜ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ

İdi (Ne idi?) | Bir ümmet/önder (Daha ne idi?) | Boyun eğen idi (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Hanif olduğu halde | Ve İbrahim olmadı (Kimlerden?) | [Allah'a] ortak koşanlardan

﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِه۪ۜ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ

Şükredici idi (Neye?) (İbrahim daha ne idi?) | Allah'ın nimetlerine | [Allah] onu seçti (Daha?) | Ve O'nu iletti (Neye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru olan

﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ

Ve biz O'na verdik (Nerede?) | Dünyada (Ne verdik?) | Güzellik verdik | Ve kesinlikle o (Nerede?) | Ahirette

لَمِنَ الصَّالِح۪ينَۜ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ

Elbette salihlerdendir | Sonra | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Ne diye vahyettik?) | Uy diye (Neye?) | İbrahim'in milletine (İbrahim ne olduğu halde?)

حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ

Hanif olduğu halde | Ve İbrahim değildi (Kimlerden?) | Müşriklerden | Ancak farz kılındı (Ne?) | Cumartesi (Kime?)

عَلَى الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا ف۪يهِۜ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

O kimselere ki | İhtilafa düştüler (Nede?) | Onda | Ve kesinlikle senin rabbin | Elbette hükmeder (Nerede?) | Onların aralarında (Ne zamanda?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَب۪يلِ رَبِّكَ

Kıyamet gününde (Ne hususta?) | O şey hususunda ki | Onlar idiler (Nerede?) | Onda | İhtilafa düşüyorlar | Çağır (Nereye?) | Rabbinin yoluna (Ne ile?)

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّت۪ي هِيَ

Hikmetle (Daha ne ile?) | Nasihat ile (Öyle nasihat ki) | Güzel (Daha ne yaptı?) | Ve onlarla mücadele et (Ne ile?) | O mücadele ile ki | O mücadele (Nedir?)

اَحْسَنُۜ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَب۪يلِه۪ وَهُوَ اَعْلَمُ

En güzeldir | Muhakkak ki senin rabbin | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Saptı (Neden?) | Yolundan | O Allah (Nedir?) | En iyi bilendir

بِالْمُهْتَد۪ينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِه۪ۜ

Doğru yolu bulanları | Eğer ceza verecekseniz | Ceza verin (Ne ile?) | O şeyin benzeriyle ki | Siz işkence gördünüz (Ne ile?) | O şeyle

وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِر۪ينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

Şayet sabrederseniz | Muhakkak ki o (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sabredenler için | Sabret | Senin sabrın değildir

اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ ف۪ي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

Ancak Allah'ın yardımıyladır | Üzülme (Kime?) | Onlara | Ve olma (Ne içinde?) | Darlık içinde (Neden?) | O şeyden ki | Hile yapıyorlar

﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا وَالَّذ۪ينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

Muhakkak ki Allah (Kim ile beraberdir?) | O kimselerle beraberdir ki | Takva sahibi oldular (Daha kim ile beraberdir?) | Ve o kimselerle beraberdir ki (Kimlerdir?) | Onlar | İhsan ehlidir

الجزء ١٥

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْاِسْرَاءِ آيَاتُهَا ١١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سُبْحَانَ الَّذ۪ٓي اَسْرٰى بِعَبْدِه۪ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

O Allah [Noksan sıfatlardan] münezzehtir ki | Yürüttü *(Kimi?)* | Kulunu *(Ne zaman?)* | Geceleyin *(Nereden?)* | Mescidi Haram'dan *(Nereye?)*

اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذ۪ي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

Mescidi Aksa'ya | Öyle Mescidi Aksa ki | Biz mübarek kıldık *(Neyi?)* | Onun etrafını *(Niçin kulunu yürüttü?)* | Kendisine gösterelim diye *(Neden?)*

مِنْ اٰيَاتِنَاۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْبَص۪يرُ ﴿١﴾ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

Ayetlerimizden | Muhakkak ki Allah | O *(Nedir?)* | Her şeyi işitendir *(Daha nedir?)* | Her şeyi görendir | Ve biz verdik *(Kime?)* | Musa'ya *(Neyi?)* | Kitabı *(Daha?)*

وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُون۪ي

Ve onu kıldık *(Ne kıldık?)* | Hidayet *(Kime?)* | İsrailoğullarına *(Niye onu hidayet kıldık?)* | Edinmeyin diye *(Kimden başka?)* | Benden başka *(Ne edinmeyin?)*

وَك۪يلًاۜ ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍۜ اِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

Vekil | Ey o kimsenin soyundan gelenler ki | Biz [o kimseleri gemiye] yükledik *(Kim ile birlikte?)* | Nuh ile birlikte | Kesinlikle o Nuh | İdi *(Ne idi?)* | Kul idi *(Öyle kul ki)* | Çok şükreden

﴿٣﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ

Biz hükmettik *(Kime?)* | Beni İsrail'e *(Nerede?)* | Kitapta *(Ne ile hükmettik?)* | Elbette fesat çıkaracaksınız *(Nerede?)*

فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَب۪يرًا ﴿٤﴾ فَاِذَا جَٓاءَ

Yeryüzünde *(Nasıl?)* | İki defa *(Daha?)* | Ve kibirleneceksiniz *(Nasıl?)* | Kibirlenerek *(Öyle kibir ki)* | Pek büyük | Geldiğinde *(Ne?)*

وَعْدُ اُو۫لٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَٓا اُو۬ل۪ي بَأْسٍ شَد۪يدٍ

Bunlardan ilkinin vakti | Biz göndereceğiz *(Kim üzerine?)* | Sizin üzerinize *(Kimi?)* | Kulları *(Öyle kullar ki?)* | Bize ait olan *(Yine öyle kullar ki)* | Kuvvet sahibi *(Öyle kuvvet ki)* | Çok fazla

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِۜ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا

Ve aramış olacaklar *(Nereyi?)* | Evlerin aralarını | Bu idi *(Ne idi?)* | Bir söz *(Öyle söz ki)* | Yerine getirilmiş | Sonra | Biz [galibiyet] verdik *(Kime?)*

لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَن۪ينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

Size | Bir kez daha *(Kime karşı?)* | Onlara karşı | Ve sizi artırdık *(Ne ile?)* | Mallar ile *(Daha?)* | Ve evlatlar ile | Ve sizi kıldık *(Ne kıldık?)*

اَكْثَرَ نَف۪يرًا ﴿٦﴾ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْۜ وَاِنْ اَسَأْتُمْ

Daha fazla *(Ne açısından?)* | Sayı açısından | Eğer iyilik yaparsanız | İyilik yapmış olursunuz *(Kime?)* | Kendinize | Eğer kötülük yaparsanız

فَلَهَاۜ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓؤُ۫ا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

O da kendinizedir | Geldiğinde *(Ne?)* | Sonraki vaad *(Niçin?)* | Kara etmeleri için *(Neyi?)* | Yüzlerinizi *(Daha ne için?)* | Ve girmeleri için *(Nereye?)*

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْب۪يرًا ﴿٧﴾

Mescide | Oraya girdikleri gibi | İlk defa *(Daha ne için?)* | Ve harap etmeleri için *(Neyi?)* | O şeyi ki | Galip geldiler/ ele geçirdiler *(Nasıl?)* | Harap etmekle

İSRÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
111 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Uzaktır bütün noksanlıklardan O Allah ki, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüttü, ona âyetlerimizden gösterelim diye... Gerçek şu ki: O'dur, O işiten gören.

2. Musa'ya da kitap verdik ve onu İsrailoğullarına bir hidâyet rehberi kıldık, benden başka bir vekil tutmayın diye.

3. Ey Nuh ile birlikte (gemiye) yüklediğimiz kimselerin soyundan olanlar! O doğrusu çok şükredici bir kul idi.

4. Biz İsrailoğullarına kitapta şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yeryüzünde iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve kuşkusuz kabaracak, büyükleneceksiniz."

5. Şimdi birincisinin zamanı geldiğinde, üzerinize güçlü, kuvvetli kullarımızı göndereceğiz. Onlar ta evlerin aralarına girip araştıracaklar. Ve bu gerçekleştirilmiş bir vaad oldu.

6. Sonra size tekrar onların üzerine egemen olma gücünü iade ettik. Ve size mal ve oğullarla yardımda bulunduk ve sizi sayıca daha çoğalttık.

7. Eğer güzellik yaparsanız, kendinize güzellik etmiş olursunuz; yok eğer kötülük yaparsanız o da kendinizedir. Derken sonrakinin vakti geliverdi mi, yüzlerinizi kötületsinler diye, ilk defa girdikleri gibi yine Mescid'e girsinler ve her ele geçirdiklerini mahvetsinler de etsinler diye (düşmanlarınızı üzerinize saldık.)

8. Olur ki Rabbiniz size merhamet eder. Eğer yine dönerseniz biz de döneriz. Öyle ya, biz cehennemi kâfirleri çepçevre kuşatan bir zindan yapmışız.

9. Haberiniz olsun ki bu Kur'an, insanları en doğru yola iletir. Ve iyi iyi işler yapan mü'minlere büyük bir ecir olduğunu müjdeler.

10. Ahirete inanmayanlara da acı bir azap hazırlamışızdır.

11. İnsan hayrı ister gibi şerri de davet eder. İnsan çok acelecidir.

12. Oysa biz geceyi ve gündüzü iki delil yaptık. Sonra gece delilini silip giderdik ve gündüz delilini gösterici kıldık ki, Rabbinizden lütufunu isteyesiniz ve yılların sayısını ve hesabını bilesiniz. Hem her şeyi inceden inceye açıklamışız da açıklamışız.

13. Her insanın da kuşunu (baht ve kaderini) boynunda kendine takmışızdır. Onun için kıyamet günü bir kitap çıkarırız ki, açılmış olarak onu şöyle karşılar:

14. Oku kitabını, hesap görücü olarak bugün sana nefsin yeter!

15. Kim doğru giderse, sırf kendi lehine gider; kim de sapıklık ederse, ancak kendi aleyhine eder. Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez! Biz bir peygamber gönderinceye kadar azap da etmeyiz.

16. Bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman oranın ileri gelenlerine (Allah'a itaati) emrederiz. Onlar itaat etmez de orada bozgunculuk yaparlar. Bunun üzerine o ülke aleyhine hüküm hak olur! Artık onu yerle bir ederiz.

17. Hem Nuh'tan sonra nice nesilleri yok ettik. Kullarının günahlarından Rabbinin haberdar olması ve onları görmesi yeter!

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْۚ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَاۢ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
Umulur ki | Sizin rabbiniz (Ne umulur?) | Size merhamet etmesi | Ve eğer dönerseniz | Biz de döneriz | Biz yaptık (Nereyi?) | Cehennemi (Kim için?)

لِلْكَافِرٖينَ حَصٖيرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدٖي لِلَّتٖي هِيَ اَقْوَمُ
Kâfirler için (Ne yaptık?) | Zindan | Muhakkak ki bu (Ondan bedel?) | Kur'ân | Ulaştırır (Neye?) | O şeye ki | O (Nedir?) | En doğrudur

وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنٖينَ الَّذٖينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا
Ve [Kuran] müjdeler (Kime?) | Müminlere | Öyle müminler ki | İşliyorlar (Neyi?) | Salih amelleri (Neyi müjdeler? Şunu ki?) | Muhakkak ki onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükâfat (Öyle mükâfat ki)

كَبٖيرًاۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا
Büyük mükâfat | Ve o kimseler ki | İnanmıyorlar (Neye inanmayanlar?) | Ahirete | Biz hazırladık (Kime?) | Onlara (Ne hazırladık?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakan

﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَٓاءَهُ بِالْخَيْرِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا
İster (Kim?) | İnsan (Neyi ister?) | Şerri (Nasıl ister?) | İstediği gibi (Neyi istediği gibi?) | Hayrı | Ve olmuştur (Kim?) | İnsan (Ne olmuştur?) | Pek aceleci

﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَٓا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَٓا
Biz kıldık (Neyi?) | Geceyi (Daha?) | Gündüzü (Ne kıldık?) | İki delil | Biz kaldırdık (Neyi?) | Gece delilini | Ve kıldık (Neyi?)

اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
Gündüz delilini (Ne kıldık?) | Aydınlatan (Niye gündüzü aydınlatıcı kıldık?) | Arayasınız diye (Ne arayasınız?) | Bir rızık (Kim tarafından?) | Rabbiniz tarafından (Daha niye?) | Ve bilesiniz diye (Neyi?)

عَدَدَ السِّنٖينَ وَالْحِسَابَۜ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصٖيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ
Senelerin sayısını (Daha neyi bilesiniz diye?) | Hesabı | Her şeyi | Biz onu açıkladık (Nasıl?) | Açıklamakla | Her insana

اَلْزَمْنَاهُ طَٓائِرَهُ فٖي عُنُقِهٖۜ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ
Ona dolayıverdik (Neyi?) | Kuşunu [nasibini] (Nereye?) | Boynuna | Çıkartırız (Kim için?) | İnsan için (Ne zaman?) | Kıyamet gününde (Neyi çıkartırız?) | Kitabı (Öyle kitap ki) | Onu karşılayacak (Yine öyle kitap ki)

مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ اِقْرَأْ كِتَابَكَۜ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسٖيبًاۜ ﴿١٤﴾
Açılmış [Ona denecek ki] | Oku (Neyi?) | Kitabını | Yeter (Ne?) | Nefsin (Ne zaman?) | Bugün (Kime?) | Sana (Ne olarak yeter?) | Hesap görücü olarak

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدٖي لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۜ
Her kim | Hidayeti seçerse | Ancak | O hidayete ermiş olur (Kim için?) | Kendisi için | Ve her kim de | Sapıtırsa | Ancak | O sapıtmış olur (Ne aleyhine?) | Kendi aleyhine

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبٖينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا
Ve yüklenemez (Kim) | Hiçbir yüklenici (Neyi?) | Diğer birinin günahını | Ve biz olmadık (Ne olmadık?) | Azap ediciler (Ne zamana kadar?) | Ta ki biz gönderinceye kadar (Kimi?) | Peygamberi

﴿١٥﴾ وَاِذَٓا اَرَدْنَٓا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفٖيهَا فَفَسَقُوا فٖيهَا
Biz istediğimizde (Neyi?) | Helak etmeyi (Kimi?) | Bir memleketi | Emrederiz (Kime?) | O ülkenin ileri gelenlerine | Ve onlar günaha düşerler (Nerede?) | O memlekette

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمٖيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
Artık gerekli olur (Kime?) | O memlekete (Ne?) | Söz/hüküm | Bunun üzerine o memleketi helak ederiz | Helak etmekle | Ve nicesini | Helak ettik (Neden?) | Nesillerden (Kimden sonra?)

مِنْ بَعْدِ نُوحٍۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبٖيرًا بَصٖيرًا ﴿١٧﴾
Nuh'tan sonra | Ve yeter (Kim?) | Rabbin (Neye?) | Kullarının günahlarına (Ne olarak yeter?) | Haberdar olarak (Daha ne olarak?) | [Onları] Gören olarak

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَٓاءُ

Her kim | İse (Ne ise?) | İster ise (Neyi?) | Peşin olanı | Biz de peşin veririz (Kime?) | O kişiye (Nerede?) | Dünyada (Neyi?) | O l şeyi ki | Diliyoruz (O kişiden bedel kime?)

لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

Dilediğimiz kişiye | Sonra | Kılarız (Kime?) | O kişiye (Neyi kılarız?) | Cehennemi kılarız (O kişi ne olduğu halde?) | Cehenneme yaslanır olduğu halde (Ne olarak?) | Hor görülmüş olarak (Daha ne olarak?) | Kovulmuş olarak

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Ve her kim | İsterse (Neyi?) | Ahireti (Daha?) | Ve çalışırsa (Ne için?) | Ahiret için (Nasıl?) | Çalışmasıyla (Ne olduğu halde?) | O kişi | Mümin olduğu halde | İşte onlar

كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَٓاءِ وَهٰٓؤُلَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ رَبِّكَ

Olur (Ne?) | Onların çalışmaları (Ne olur?) | Kabul edilmiş | Her birisine | İyilikte bulunuruz (Her birisinden bedel?) | Onlara | Ve bunlara (Neden?) | Rabbinin ihsanından

وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

Değildir (Ne?) | Rabbinin ihsanı (Ne değildir?) | Yasak değildir | Bak | Nasıl | Üstün kıldık (Kimi?) | Onların bazısını (Kime?)

عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

Diğer bazısına | Şüphesiz ahiret (Nedir?) | Daha büyüktür (Ne bakımdan?) | Dereceler bakımından (Daha nedir?) | Ve daha büyüktür (Ne bakımdan?) | Üstünlük bakımından

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾ وَقَضٰى

Kılma (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Ne kılma?) | Bir ilah (Öyle ilah ki) | Başka | Sonra kalırsın (Ne olarak?) | Kınanmış (Daha?) | Ve terkedilmiş | Ve hükmetti [emretti] (Kim?)

رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ

Rabbin (Şuna hükmetti ki) | İbadet etmeyin | Ancak | O'na [ibadet edin] (Daha neye hükmetti?) | Ana ve babaya [iyilik etmeyi] (Nasıl?) | İyilik etmede | Eğer ulaşırlarsa (Nerede?)

عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ

Senin yanında (Neye?) | Yaşlılığa (Kim?) | Onlardan biri | Ya da her ikisi | Deme (Kime?) | O ikisine (Ne deme?) | "Of" dahi

وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ

Ve onları azarlama | Ve söyle (Kime?) | O ikisine (Ne söyle?) | Söz (Öyle söz ki?) | Güzel | Ger (Kime?) | Ana babana (Neyi?) | Alçak gönüllülük kanadını (Neden dolayı?)

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانٖي صَغٖيرًا

Merhametten dolayı | Ve dua et | Ey rabbim! | O ikisine merhamet et (Ne gibi?) | O ikisi beni yetiştirdikleri gibi (Ben ne olduğum halde?) | Küçük

﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فٖي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا صَالِحٖينَ فَاِنَّهُ

Rabbiniz (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Nefislerinizdedir | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Salihler | Kesinlikle Allah

كَانَ لِلْاَوَّابٖينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ

Daima oldu | Tövbe edenler için (Ne oldu?) | Çok bağışlayıcı | Ve ver (Kime?) | Akrabaya (Neyi ver?) | Hakkını ver (Daha kime ver?) | Yoksula (Daha?)

وَابْنَ السَّبٖيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذٖيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ الْمُبَذِّرٖينَ كَانُٓوا

Ve yolda kalmışa | Ve saçıp savurma (Nasıl?) | Saçıp savurmakla | Çünkü saçıp savuranlar | Olurlar (Ne olurlar?)

اِخْوَانَ الشَّيَاطٖينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهٖ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

Şeytanın dostları | Ve oldu (Kim?) | Şeytan (Kime karşı?) | Rabbine karşı (Ne oldu?) | Çok nankör

18. Her kim peşin istiyorsa, ona dünyada peşin veririz. Dilediğimiz kadar, istediğimize... Sonra da ona cehennemi ayırırız, kınanmış, kovulmuş bir halde ona yaslanır.

19. Her kim de ahireti ister ve inanarak ona layık bir çaba ile o çalışırsa, işte bunların gayretleri makbuldur.

20. Hepsine yardım ederiz, hem onlara, hem onlara... Sırf Rabbinin bir ihsanı olarak... Rabbinin ihsanı yasak değildir

21. Bak (insanların) bir kısmını diğerine nasıl üstün kılmışız. Ve elbette ahiret dereceler bakımından da daha büyük, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte başka bir ilah edinme ki, kınanmış ve kendi başına kalmayasın.

23. Rabbin kesin olarak şunları emretti: "O'ndan başkasına ibadet etmeyin, ana-babaya iyilik edin, onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılık çağına ulaşırsa sakın onlara "öf" deme ve onları azarlama, ikisine de güzel söz söyle.

24. İkisine de merhametten döşenerek kanat ger ve de ki: Rabbim! Küçükken beni yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et!"

25. Rabbiniz içinizde olanları daha iyi bilir; eğer siz iyi kimseler iseniz, şüphesiz ki O, çok tevbe edenlere karşı çok bağışlayıcıdır.

26. Akrabaya da hakkını ver, yoksula da, yolda kalmış olana da... Bununla beraber saçıp savurma!

27. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleridirler, şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

28. Ve eğer Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti aramak için o hak sahiplerinden yüz çevirmek mecburiyetinde kalırsan, o zaman da onlara yumuşak bir söz söyle.

29. Hem (cimrilikten dolayı) elini bağlayıp boynuna asma, hem de büsbütün açıp saçma ki, pişman olur, açıkta kalırsın.

30. Çünkü Rabbin hem dilediğine rızkı bol verir, hem de sıkar. Çünkü O, kullarından haberdardır, her şeyi görendir.

31. Bir de, "yoksul düşeriz" korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da rızkı biz veririz, size de... Onları öldürmek elbette büyük bir cinâyettir.

32. Zinaya da yaklaşmayın; çünkü o pek çirkindir ve yol bakımından da pek kötüdür.

33. Haklı bir neden olmadıkça, Allah'ın öldürülmesini haram eylediği cana da kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, velisine hakkını arama hususunda tam bir yetki vermişizdir. O da öldürmede aşırı gitmesin; çünkü o, yardıma eriştirilmiştir.

34. Yetim malına da yaklaşmayın. Ancak akıl-baliğ oluncaya kadar en güzel şekilde yaklaşma başka... Sözünüzü de yerine getirin! Çünkü verilen sözden dolayı sorumluluk kesindir.

35. Ölçtüğünüz zaman da tam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu hem hayırlı, hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

36. Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardınca gitme! Çünkü kulak, göz, gönül; bunların her biri ondan sorumludur.

37. Hem yeryüzünde büyüklenerek yürüme! Çünkü sen ne yeri yırtabilirsin, ne de boyca dağlara yetişebilirsin.

38. Bütün bunların yasaklanmış olanları, Rabbin katında hoşlanılmayan şeylerdendir.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
Eğer [ihtiyaçlarını karşılayamama durumunda kalıp] yüz çevirirsen (Kimden?) | Onlardan (Niye?) | Bir rahmeti/rızkı beklerek (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Öyle rahmet ki) | Sen onu umuyorsun

فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ
O halde söyle (Kime?) | Onlara (Ne söyle?) | Söz (Öyle söz ki) | Yumuşak | Yapma (Neyi?) | Elini (Ne yapma?) | Bağlı (Neye?) | Boynuna

وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
Ve o eli geniş de tutma (Nasıl?) | Büsbütün geniş tutmakla | Yoksa sonra olursun (Ne olursun?) | Kınanmış (Daha ne olursun?) | Açıkta kalmış | Muhakkak ki Rabbin | Açar (Neyi?)

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾
Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha ne yapar?) | Ve [dilediğine de] kısar | Çünkü Allah | Olmuştur | Kullarına (Ne olmuştur?) | Ziyade bilici | Ve ziyade görücü

وَلَا تَقْتُلُوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ
Öldürmeyin (Kimi?) | Çocuklarınızı (Neden dolayı?) | Geçim endişesinden dolayı | Biz | Onları rızıklandırırız | Ve sizi de rızıklandırırız | Muhakkak ki o çocukları öldürmek

كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
Olmuştur (Ne?) | Bir suç ki | Büyük | Yaklaşmayın (Neye?) | Zinaya | Çünkü o | Olmuştur (Ne?) | Çirkin/kötü | Ne kötü oldu! (Ne olarak?)

سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
Yol olarak | Öldürmeyin (Kimi?) | Kişiyi | Öyle kişi ki | Haram kıldı (Kim?) | Allah (Ne müstesna?) | Ancak müstesna | Hak ile [öldürmeniz] | Her kim

قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ
Öldürülürse (Nasıl?) | Mazlum olarak | Şüphesiz biz verdik (Kime?) | Velisine (Ne verdik?) | Yetki | O halde aşırıya gitmesin (Ne hususta?) | Öldürme hususunda

اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ
Zaten o veli | Olmuştur (Ne?) | Yardım görmüş | Yaklaşmayın (Neye?) | Yetimin malına | Ancak müstesna | O şekilde ki | O (Nedir?)

اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
En güzeldir (Ne zamana kadar?) | Erinceye kadar (Neye?) | Rüşt çağına | Ve tutun (Neyi?) | Sözü | Çünkü söz | Olmuştur (Ne olmuştur?)

مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
Mesul/sorumlu | Tam kılın (Neyi?) | Ölçeği (Ne zaman?) | Ölçeklediğinizde | Ve tartın (Ne ile?) | Teraziyle (Öyle terazi ki) | Dosdoğru

ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَاْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
İşte bu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Daha nedir?) | Ve daha güzeldir (Ne açısından?) | Sonuç açısından | Ardına düşme (Neyin?) | Ol şeyin ki | Yoktur (Kim için?) | Senin için (Nede?) | Kendisinde (Ne yoktur?) | Bir bilgi

اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾
Çünkü kulak (Daha?) | Ve göz (Daha?) | Ve gönül | Bunların hepsi | Oldu (Neden?) | Onlardan (Ne oldu?) | Mesul/sorumlu

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
Yürüme (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Böbürlenerek | Çünkü sen | Elbette yaramazsın (Neyi?) | Yeri (Daha?) | Ve kesinlikle ulaşamazsın (Neye?)

الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾
Dağlara (Nasıl?) | Boyca | Bunların hepsi | Olmuştur (Ne olmuştur?) | Onların kötüsü (Nerede?) | Rabbin katında (Ne olmuştur?) | Çirkin/hoşlanılmayan

ذٰلِكَ مِمَّٓا اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ
İşte bunlar (Nedendir?) | O şeylerdendir ki | Vahyetti (Kime?) | Sana (Kim vahyetti?) | Rabbin (Neden?) | Hikmetten | Edinme (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Ne edinme?)

اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ
Bir ilah ki | Başka | Yoksa atılırsın (Nereye?) | Cehenneme (Ne olduğun halde?) | Kınanmış (Daha?) | Kovulmuş [olduğun halde] | Size ayırdı mı? (Kim?) | Rabbiniz (Kimi?)

بِالْبَنٖينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا
Erkek çocukları | Ve edindi mi? (Kimden?) | Meleklerden (Ne?) | Kız çocuklar | Muhakkak ki siz | Elbette söylemiş oluyorsunuz (Ne söylemiş oluyorsunuz?) | Söz (Öyle söz ki) | Büyük

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا
Şüphesiz biz açıkladık (Nerede?) | Bu Kur'an'da (Niye?) | Düşünsünler diye | Onları artırmaz | Ancak | Nefret bakımından

﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ
De ki | Şayet olsa (Kim ile birlikte?) | Onunla birlikte (Ne olsa?) | İlahlar (Ne gibi?) | Dedikleri gibi | O takdirde | Kesinlikle arayacaklardı (Neye?) | Arşın sahibine [ulaşmaya] (Ne arayacaklardı?)

سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ
Yol arayacaklardı | O münezzehtir (Neden?) | Ve yücedir | Ol şeyden ki | Diyorlar | Yüce olmakla (Öyle yücelik ki) | Pek büyük | Tesbih eder (Kimi?) | O'nu

السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ
Gökler (Öyle gökler ki) | Yedi tane (Daha ne tesbih eder?) | Ve yer (Daha?) | Ve ol kimseler ki | O yer ve göğün içerisindedirler | Hiçbir şey yoktur | Ancak | Tesbih eder (Ne ile?)

بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾
Allah'a övgüyle | Fakat | Siz kavrayamazsınız (Neyi?) | Onların tesbihini | Kesinlikle Allah | Olmuştur (Ne?) | Halim (Daha?) | Çok mağfiret eden

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
Okuduğunda (Neyi?) | Kuran'ı | Yaparız | Senin aranla | O kimselerin arasında ki | İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete (Ne yaparız?)

حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ
Örtü (Öyle örtü ki) | Gizli | Koyduk (Neye?) | Kalplerinin üzerine (Ne koyduk?) | Örtüler (Neden?) | Onu anlamalarından [engelleyen]

وَفٖٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا
Ve kulaklarına da [koyduk] (Ne?) | Bir ağırlık | Andığında (Kimi?) | Rabbini (Nerede?) | Kuran'da (Rabbin ne olduğu halde?) | Tek | Dönerler (Neye?)

عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ
Arkalarına (Ne oldukları halde?) | Nefret ediyor oldukları halde | Biz | En iyi bileniz (Neyi?) | O şeyi ki | Dinliyorlar (Neyi?) | Onu | Kulak verdikleri zaman (Kime?)

اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا
Sana (Daha ne zaman?) | Onlar fısıldaşırlarken (Ondan bedel ne zaman?) | O zaman ki | Der (Kim?) | Zalimler | Siz uymuyorsunuz | Ancak [uyuyorsunuz] (Kime?) | Adama (Öyle adam ki) | Büyülenmiş

﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا
Bak | Nasıl | Verdiler (Kim için?) | Senin için (Neyi verdiler?) | Misalleri | Dolayısıyla saptılar | Bu yüzden güç de yetiremezler (Neye?) | Yola

﴿٤٨﴾ وَقَالُوٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾
Ve dediler (Ne dediler?) | Olduğumuz zaman mı? (Ne olduğumuz?) | Kemikler (Daha?) | Ve kokuşmuş toprak yığını | Biz mi? | Diriltilmiş olacağız (Nasıl?) | Yaratılışla (Öyle yaratılış ki) | Yeni

39. İşte bunlar Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın Allah ile beraber diğer bir ilah uydurma ki, sonra kınanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılırsın.

40. Ya şimdi Rabbiniz sizi oğullarla seçkin kıldı da, kendisi meleklerden dişiler edindi, öyle mi? Gerçekten siz çok büyük bir söz söylüyorsunuz!

41. Biz bu uyarıyı bu Kur'an'da türlü şekillerde ifade ettik ki, düşünüp akıllarını başlarına alsınlar. Hâlbuki o, onların ancak ürkekliğini artırıyor.

42. De ki: "Allah ile birlikte dedikleri gibi ilahlar olsa idi, o zaman onlar o Arş'ın sahibine elbet bir yol ararlardı."

43. Münezzehtir O, onların dediklerinden çok münezzeh ve çok yüksek, hem pek büyük bir yükseklikle yücedir.

44. O'nu yedi gök ile yer ve bütün bunlardaki akıllılar tesbih eder. Ve hatta hiçbir şey yoktur ki, O'nu hamdederek tesbih etmesin. Fakat siz onların tesbihlerini iyi anlamazsınız. O, gerçekten halîmdir, çok bağışlayandır.

45. Bir de sen Kur'an'ı okuduğun zaman, biz senin ile ahirete inanmayanların arasına görünmez bir perde çekeriz.

46. Ve kalplerinin üzerine onu iyi anlamalarına engel kabuklar geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kuran'da tek olarak andığın zaman da ürkerek arkalarına döner giderler.

47. Biz çok iyi biliyoruz, seni dinledikleri zaman ne şekilde dinliyorlar, birbirleriyle fısıldaşırlarken de ve o zalimler: "Başka değil, sırf büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." derlerken de.

48. Bak seni nelere kıyas ettiler de, nasıl sapıklığa düştüler. Onun için bir yol bulmaya da güçleri yok.

49. Bir de dediler ki: "Biz bir sürü kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50-51. De ki: "Kesinlikle, ister taş olun, ister demir, isterse gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık." O halde : "Bizi kim (eski varlığımıza) iade edebilir?" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratmış olan kudret sahibi." O zaman sana başlarını sallayacaklar. "O ne zaman?" diyecekler. De ki: "Yakın olması umulur."

52. O sizi çağıracağı gün, hemen O'na tam bir saygı ile cevap vereceksiniz ve pek az bir müddet kaldığınızı zannedeceksiniz.

53. Kullarıma söyle ki: "En güzel olan kelimeyi söylesinler. Çünkü şeytan aralarını bozar. Zira şeytan insana açık bir düşmandır.

54. Rabbiniz sizi daha çok bilir, dilerse size merhamet buyurur, dilerse azap eder. Seni de onların üzerlerine vekil göndermedik.

55. Hem Rabbin göklerde ve yerde kim varsa hepsini en iyi bilendir. Andolsun ki, peygamberlerin de kimini kimine üstün kıldık. Ve Davud'a da Zebur'u verdik.

56. De ki: "O'ndan başka (ilah olduğunu) iddia ettiklerinizi çağırın. O zaman anlarsınız ki, ne başınızdan sıkıntıyı giderebilirler, ne de değiştirebilirler.

57. Onların yalvarıp durdukları, Rablerine hangisi daha yakın diye vesile ararlar ve rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkunçtur.

58. Hiçbir memleket de yoktur ki, biz onu kıyamet gününden önce yok edecek veya şiddetli bir azap ile cezalandıracak olmayalım. Kitapta da bu yazılı bulunuyor.

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيداً ۝٥٠ اَوْ خَلْقاً مِمَّا يَكْبُرُ

De ki! | [İster] olun *(Ne olun?)* | Taş | Ya da | Demir | Ya da herhangi bir yaratık [olun] *(Neden?)* | Ol şeylerden ki | Büyük oluyor *(Nerede?)*

فِى صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ

Kalplerinizde | Diyecekler | Kim | Bizi tekrar döndürür | De ki | O zat ki [sizi döndürecek olan] | Sizi yarattı | İlk defa

فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰٓى

O zaman sallayacaklar *(Kime?)* | Sana *(Neyi?)* | Başlarını | Ve diyecekler *(Ne diyecekler?)* | Ne zamandır | O | De ki | Umulur

اَنْ يَكُونَ قَرِيباً ۝٥١ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ

Olması *(Ne zaman?)* | Yakında | Sizi çağıracağı gün | Siz de hemen icabet edersiniz *(Ne ile icabet edersiniz?)* | Ona hamd ile | Ve sanırsınız *(Ne sanırsınız?)*

اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلاً ۝٥٢ وَقُلْ لِعِبَادِى يَقُولُوا الَّتِى هِىَ اَحْسَنُ

Siz [dünyada] beklemediniz | Ancak | Az | De ki *(Kime?)* | Kullarıma | Söylesinler | Öyle kelime ki | O kelime | En güzeldir

اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا

Muhakkak ki şeytan | Bozar *(Neyi?)* | Onların arasını | Muhakkak ki şeytan | Olmuştur *(Kim için?)* | İnsan için *(Ne olmuştur?)* | Bir düşman ki

مُبِيناً ۝٥٣ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ

Apaçık | Rabbiniz | En iyi bilendir *(Kimi?)* | Sizi | Dilerse | Size rahmet eder | Yahut | Dilerse

يُعَذِّبْكُمْ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ۝٥٤ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ

Size azap eder | Seni göndermedik *(Kime?)* | Onlara *(Ne olarak?)* | Vekil olarak | Senin Rabbin | Daha iyi bilir *(Neyi?)*

بِمَنْ فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ

Ol kimseleri ki | Göklerdedir *(Daha?)* | Yerdedir | Ve şüphesiz biz üstün kıldık *(Kimi?)* | Peygamberlerin bazısını *(Kim üzerine?)*

عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ زَبُوراً ۝٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

Diğer bazısı üzerine | Ve verdik *(Kime?)* | Davud'a *(Ne verdik?)* | Zebur'u | De ki | Dua edin *(Kime?)* | O kimselere ki | Siz [onların ilah olduğunu] iddia etmiştiniz *(Ne oldukları halde?)*

مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلاً ۝٥٦

Allah'tan başka | Fakat onlar güç yetiremezler *(Neye?)* | Sıkıntıyı kaldırmaya *(Kimden?)* | Sizden *(Daha neye güç yetiremezler?)* | Ve [bu durumu] değiştirmeye

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ

İşte onlar | Öyle kimseler ki | Tapıyorlar | Onlar [taptıkları] ararlar *(Kime?)* | Rablerine *(Ne ararlar?)* | Vesile *(O arayanlardan bedel?)* | Onlardan hangisi *(Nedir?)*

اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

[Allah'a] Daha yakındır | Ve onlar umarlar *(Neyi?)* | Allah'ın rahmetini | Ve korkarlar *(Neden?)* | Allah'ın azabından | Muhakkak ki rabbinin azabı *(Nedir?)*

كَانَ مَحْذُوراً ۝٥٧ وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

Olmuştur *(Ne?)* | Sakınılmış | Hiçbir memleket yoktur | Ancak | Biz | O memleketi [ölümle] helak ederiz *(Neden önce?)* | Kıyamet gününden önce

اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَاباً شَدِيداً كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُوراً ۝٥٨

Ya da | Ona azap ederiz *(Nasıl?)* | Bir azapla *(Öyle azap ki)* | Şiddetli | Oldu *(Ne?)* | Bu *(Nerede?)* | Kitapta *(Ne oldu?)* | Satır satır kayıtlı

وَمَا مَنَعَنَٓا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّٓا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَۜ

Bizi alıkoymadı (Neden?) | Göndermemizden (Neyi?) | Ayetleri/mucizeleri | Ancak alıkoydu (Ne alıkoydu?) | Yalanlaması (Neyi?) | O ayetleri (Kimin yalanlaması?) | Evvelkilerin

وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَاۜ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ

Ve verdik (Kime?) | Semud halkına (Neyi verdik?) | Dişi deveyi (O mucizeler ne olduğu halde) | Açık | Onlar da zulmettiler (Neye?) | O deveye | Biz göndermeyiz (Neyi?) | Ayetleri

اِلَّا تَخْوٖيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِۜ

Ancak [göndeririz] (Ne için?) | Korkutmak için | Ve bir zaman ki | Biz demiştik (Kime?) | Sana (Ne demiştik?) | Kesinlikle senin rabbin | [İlmiyle] Kuşattı (Kimi?) | İnsanları

وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتٖٓى اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ

Biz kılmadık (Neyi?) | Rüyayı/görüntüyü | O rüya ki | Sana gösterdik | Ancak [kıldık] (Ne?) | İmtihan (Kime?) | İnsanlara (İmtihan için daha ne kıldık?) | Ağaç (Öyle ağaç ki)

الْمَلْعُونَةَ فِى الْقُرْاٰنِۜ وَنُخَوِّفُهُمْۙ فَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا

Lanetlenmiş olan (Nerede?) | Kuranda | Ve onları korkutuyoruz | Onları artırmaz | Ancak [artırır] (Neyi?) | Azgınlığını (Öyle azgınlık ki)

كَبٖيرًاۜ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا

Büyük | Bir zaman ki | Biz demiştik (Kime?) | Meleklere (Ne demiştik?) | Secde edin (Kime?) | Âdem'e | Ve [melekler] secde ettiler | Ancak müstesna

اِبْلٖيسَۜ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طٖينًاۚ ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ

İblis | O dedi ki | Secde mi edeyim (Kime?) | O kimseye ki | Yarattın (Neden?) | Çamurdan | [İblis] dedi ki | Gördün mü (Neyi?)

هٰذَا الَّذٖى كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ

Şu şeyi ki | Sen faziletli kıldın (Kime karşı?) | Bana karşı | Andolsun şayet | Beni ertelersen (Ne zamana kadar?) | Kıyamet gününe kadar | Elbette ele geçireceğim (Neyi ele geçireceğim?)

ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

Onun soyunu | Ancak müstesna | Pek azı | [Allah] dedi ki | Git | Her kim | Sana uyarsa (Kimden?) | Onlardan

فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُكُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ

Şüphesiz cehennem (Nedir?) | Sizin cezanızdır (Nasıl?) | Bir cezayla ki | Tam olan | Kışkırt (Kimi?) | O kimseyi ki | Gücün yetiyor (Kimden?)

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

Onlardan (Ne ile kışkırt?) | Sesin ile | Ve gürültüyü bas (Kime?) | Onlara (Ne ile?) | Süvarilerinle (Daha ne ile?) | Ve piyadelerinle | Ve onlara ortak ol (Nerede?)

فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا

Mallarında (Daha nerede?) | Ve çocuklarında | Ve onlara va'd et | Onlara va'd etmez (Kim?) | Şeytan | Ancak [vaad eder]

غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادٖى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌۜ وَكَفٰى

Yalan | Kesinlikle benim kullarım | Yoktur (Kim için?) | Senin için | Kullarıma karşı (Neyin yoktur?) | Hiç bir saltanatın/hakimiyetin | Yeter (Kim?)

بِرَبِّكَ وَكٖيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذٖى يُزْجٖى لَكُمُ الْفُلْكَ

Rabbin (Ne olarak?) | Vekil olarak | Rabbiniz | Öyle rabdir ki | Yürütür (Kim için?) | Sizin için (Neyi yürütür?) | Gemileri (Nerede?)

فِى الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖۜ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحٖيمًا ﴿٦٦﴾

Denizde (Niçin?) | Elde edesiniz diye (Neyi?) | [Allah'ın] lütfunu | Muhakkak ki Allah | Olmuştur | Size karşı (Ne olmuştur?) | Çok merhamet sahibi

59. O istenilen âyetler (mu'cizeler) ile peygamberlik vermekten bizi engelleyen de yoktur. Ancak onları önceki ümmetler yalanladılar. Semud kavmine de gözleri göre göre o dişi deveyi verdik de, onunla kendilerine zulmettiler. Hâlbuki biz o âyetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60. Ve unutma ki, bir zamanlar sana: "Haberin olsun ki, Rabbin o insanları kuşatmıştır." dedik. O sana gösterdiğimiz o rüyayı ve Kur'an'da lanet edilen ağacı da sadece insanlara bir imtihan için yapmışızdır. Biz onları tehdit ediyoruz. Bu onların azgınlıklarını iyice artırmaktan başka sonuç vermiyor.

61. Yine unutma ki, bir zamanlar meleklere: "Âdem için secde edin!" demiştik; derhal secde ettiler. Fakat iblis: "Ben bir çamur halinde yarattığın kimseye hiç secde mi ederim." dedi.

62. Baksana, dedi: "Şu benim üzerime şerefli kıldığına. Yemin ederim ki, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, ben onun zürriyetini pek azı hariç kesinlikle kumandam altına alırım."

63. Allah buyurdu ki: "Defol haydi! Onlardan her kim sana uyarsa, haberiniz olsun ki, cehennem de sizin cezanızdır, mükemmel bir ceza!

64. Hem onlardan gücün yettiğini sesinle oynat, süvarilerin ve piyadelerinle üzerlerine bas gürültüyü. Ve mallarına, evlatlarına ortak ol. Ve onlara vaadlerde bulun." Fakat şeytan onlara bir aldanıştan başka ne vaad eder?

65. Doğrusu o benim kullarım yok mu, senin onlar üzerine hiçbir saltanatın yoktur! Vekil olarak ise Rabbin yeter.

66. Rabbiniz o kudret sahibidir ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. Gerçekten O, size karşı çok merhametlidir.

67. Denizde size bir sıkıntı dokunduğu zaman, O'ndan başka yalvardıklarınız kaybolur. Derken O sizi kurtarıp karaya çıkarınca da yüz çevirirsiniz. İnsan da çok nankördür.

68. Ya (denizden) çıktığınızda, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden veya üzerinize çakıllı bir rüzgâr salıvermesinden, sonra da kendinize hiç vekil bulamamanızdan emin mi oldunuz?

69. Yoksa sizi bir kez daha oraya döndürüp de, üstünüze kırıp büken bir fırtına salıvererek, hepinizi ettiğiniz nankörlük sebebiyle boğuvermesinden, sonra da bize karşı onun bir öcünü alacak (birisini) bulamamanızdan emin mi oldunuz?

70. Andolsun ki, biz Âdemoğullarını şerefli kıldık. Karada ve denizde binitlere yükledik ve güzel güzel nimetlerden besledik. Yarattıklarımızdan çoğunun üzerine geçirdik.

71. Günün birinde her sınıf insanları önderleriyle çağıracağız. O gün her kime kitabı sağ eli ile verilirse, işte onlar kitaplarını okuyacaklar ve kıl kadar haksızlığa uğramayacaklar.

72. Her kim de bu dünyada körlük ettiyse, o artık ahirette daha kör ve gidişçe daha şaşkındır.

73. Az daha seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı iftira edesin diye, fitneye düşüreceklerdi ve o takdirde seni dost edineceklerdi.

74. Ve eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, sen onlara az bir şey meylediverecektin.

75. Ve o zaman biz sana muhakkak hayatın da katmerli, ölümün de katmerli acısını tattırırdık. Sonra bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın.

إِيَّاهُ	إِلَّا	تَدْعُونَ	مَنْ	ضَلَّ	فِي الْبَحْرِ	الضُّرُّ	وَإِذَا مَسَّكُمُ
O/ Allah	Ancak müstesna	Yalvarıyordunuz	O kimseler ki	Kaybolup gider (Kim kaybolup gider?)	Denizde	Bela (Nerede?)	Size iliştiğinde (Ne?)

٦٧	كَفُورًا	الْإِنْسَانُ	وَكَانَ	أَعْرَضْتُمْ	إِلَى الْبَرِّ	فَلَمَّا نَجّٰيكُمْ
	Nankör	İnsan (Ne olmuştur?)	Ve olmuştur (Kim?)	Siz yüz çevirdiniz	Karaya	Ne zaman ki sizi kurtarıp çıkarınca (Nereye?)

عَلَيْكُمْ	يُرْسِلَ	أَوْ	جَانِبَ الْبَرِّ	بِكُمْ	أَنْ يَخْسِفَ	أَفَأَمِنْتُمْ
Sizin üzerinize (Ne salıvermesinden?)	Salıvermesinden (Kim üzerine?)	Ya da	Kara tarafında	Sizi (Nerede?)	Yerin dibine geçirmesinden (Kimi?)	Emin mi oldunuz (Neden?)

أَنْ يُعِيدَكُمْ	أَمِنْتُمْ	أَمْ	٦٨	وَكِيلًا	لَكُمْ	لَا تَجِدُوا	ثُمَّ	حَاصِبًا
Sizi döndürmesinden (Nereye?)	Siz emin mi oldunuz	Yoksa		Bir vekil	Kendinize (Ne bulamazsınız?)	Bulamazsınız (Kime?)	Sonra	Taşlı kasırga

فَيُغْرِقَكُمْ	مِنَ الرِّيحِ	قَاصِفًا	عَلَيْكُمْ	فَيُرْسِلَ	أُخْرٰى	تَارَةً	فِيهِ
Ve sizi boğmasından (Ne sebebiyle?)	Rüzgârdan	Fırtına (Neden?)	Sizin üzerinize (Neyi göndermesinden?)	Ve peşinden göndermesinden (Kime?)	Başka	Bir defa daha	Oraya (Nasıl?)

٦٩	تَبِيعًا	بِهِ	عَلَيْنَا	لَكُمْ	لَا تَجِدُوا	ثُمَّ	بِمَا كَفَرْتُمْ
	Bir destekçi	Bu yaptıklarımız sebebiyle (Ne bulamazsınız?)	Bize karşı (Ne sebebiyle?)	Kendinize (Kime karşı?)	Bulamazsınız (Kime?)	Sonra	İnkâr etmeniz sebebiyle

وَرَزَقْنَاهُمْ	وَالْبَحْرِ	فِي الْبَرِّ	وَحَمَلْنَاهُمْ	بَنِي آدَمَ	وَلَقَدْ كَرَّمْنَا
Ve onlara rızk verdik (Neden?)	Denizde	Karada (Daha nerede?)	Ve onları taşıdık (Nerede?)	Âdemoğlunu	Elbette muhakkak biz kutsadık (Kimi?)

تَفْضِيلًا	مِمَّنْ خَلَقْنَا	عَلٰى كَثِيرٍ	وَفَضَّلْنَاهُمْ	مِنَ الطَّيِّبَاتِ
Üstün kılmakla	Yarattıklarımızdan (Nasıl?)	Çoğu üzerine (Neden?)	Ve onları üstün kıldık (Kim üzerine?)	Temiz nimetlerden

بِيَمِينِهِ	كِتَابَهُ	أُوتِيَ	فَمَنْ	بِإِمَامِهِمْ	كُلَّ أُنَاسٍ	نَدْعُوا	يَوْمَ	٧٠
Sağından	Kitabı (Nereden?)	Kendisine verildi (Neyi verildi?)	Her kim ki	Önderleriyle	Her topluluğu (Ne ile?)	Çağırırız (Kimi?)	O gün ki	

كَانَ	وَمَنْ	٧١	فَتِيلًا	وَلَا يُظْلَمُونَ	كِتَابَهُمْ	يَقْرَؤُنَ	فَأُولٰئِكَ
İse (Nerede?)	Ve her kim		Kıl kadar bir haksızlıkla	Ve haksızlığa da uğramazlar (Nasıl?)	Kitaplarını	Okurlar (Neyi?)	İşte onlar

٧٢	سَبِيلًا	وَأَضَلُّ	أَعْمٰى	فِي الْآخِرَةِ	فَهُوَ	أَعْمٰى	فِي هٰذِهِ
	Yol cihetinden	Ve iyice sapmıştır (Ne cihetinden?)	Kördür	Ahirette de (Nedir?)	O kişi (Nerede?)	Kör ise	Bu dünyada (Ne ise?)

لِتَفْتَرِيَ	إِلَيْكَ	أَوْحَيْنَا	عَنِ الَّذِي	لَيَفْتِنُونَكَ	وَإِنْ كَادُوا
İftira atasın diye (Kime?)	Sana (Niye saptıracak idiler?)	Biz vahyettik (Kime?)	O yoldan ki	Seni saptıracak idiler (Neden?)	Neredeyse o müşrikler idiler (Ne idiler?)

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ	٧٣	خَلِيلًا	لَاتَّخَذُوكَ	وَإِذًا	غَيْرَهُ	عَلَيْنَا
Eğer seni sabit kılmasaydık		İyi bir dost	Seni edinirlerdi (Ne?)	O takdirde	Vahyettiğimizden başkasını	Bize (Neyi?)

لَأَذَقْنَاكَ	إِذًا	٧٤	قَلِيلًا	شَيْئًا	إِلَيْهِمْ	تَرْكَنُ	لَقَدْ كِدْتَ
Sana tattırırdık (Neyi?)	O takdirde		Az	Bir parça	Onlara (Ne kadar?)	Meyleder (Kime?)	Gerçekten nerdeyse olacaktın (Ne olacaktın?)

٧٥	نَصِيرًا	عَلَيْنَا	لَكَ	لَا تَجِدُ	ثُمَّ	وَضِعْفَ الْمَمَاتِ	ضِعْفَ الْحَيٰوةِ
	Bir yardımcı	Bize karşı (Ne bulamazsın?)	Kendine (Kime karşı?)	Bulamazsın (Kime?)	Sonra	Kat kat [sıkıntılı] ölümü	Kat kat [sıkıntılı] hayatı (Daha?)

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا

Nerdeyse idiler (Ne idiler?) | Sana dar getirecek idiler (Neyi?) | Yeryüzünü (Niye?) | Seni sürecekler diye (Nereden?) | O diyardan | O takdirde

لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

Kalmazlardı (Ne zaman?) | Senin ardından | Ancak müstesna | Azıcık bir zaman | [Bunu kanun/sünnet kıldık, nasıl?] kanunla/sünnetle ki | Ki biz göndermiştik (Neden önce?) | Senden önce (Kimden?)

مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوٖيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ

Peygamberlerimizden | Bulamazsın (Nerede?) | Kanunumuzda (Ne bulamazsın?) | Hiçbir değişiklik | Dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Neden sonra?)

لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ

Güneşin batmaya meylinden sonra (Ne zamana kadar?) | Gece karanlığına kadar (Daha neyi kıl?) | Fecrin Kur'ân'ını/Sabah namazını | Şüphesiz sabah namazı

كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ

Olmuştur (Ne?) | Şahit olunmuş | Gecenin bir kısmında | Kuran ile (Ne olarak?) Teheccüd kıl (Ne ile?) | Nafile olarak (Kime ait?) | Sana ait | Umulur (Ne?) | Seni göndermesi (Kimin?)

رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنٖى مُدْخَلَ صِدْقٍ

Rabbinin (Nereye?) | Bir makama (Öyle makam ki) | Övülmüş olan | [Ey habibim!] de ki | Ey Rabbim! | Beni girdir (Nasıl?) | Doğrulukla girmekle

وَاَخْرِجْنٖى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لٖى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

Ve beni çıkar (Nasıl?) | Doğrulukla çıkmakla | Ve yap (Kim için?) | Benim için (Kim tarafından?) | Senin tarafından (Ne yap?) | Bir kuvvet (Öyle kuvvet ki)

نَصٖيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

Yardım edici | Ve de ki | Geldi (Ne?) | Hak | Ve yok olup gitti (Ne?) | Batıl | Şüphe yok ki batıl | Olmuştur

زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ

Yok olup gidici | Biz indiririz (Neden?) | Kuran'dan (Neyi?) | O şeyi ki | O şey (Nedir?) | Şifadır (Daha nedir?) | Ve rahmettir (Kim için?) | Müminler için

وَلَا يَزٖيدُ الظَّالِمٖينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا

[Kur'an] artırmaz (Kimi?) | Zalimleri | Ancak artırır (Neyini?) | Ziyanını | Nimet verdiğimizde (Kime?)

عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾

İnsana | Yüz çevirir | Ve uzaklaşır (Ne ile?) | Yanıyla | Ve ona dokunduğunda (Ne?) | Bir kötülük | Oluverir (Ne?) | Karamsar

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ

[Resulüm] de ki | Herkes | İşini yapar (Neye göre?) | Mizacına göre | O halde rabbiniz (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | O (Nedir?)

اَهْدٰى سَبٖيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبّٖى

Doğruya ulaşmıştır (Ne cihetinden?) | Yol cihetinden | Sana sorarlar (Neden?) | Ruhtan | Söyle [ey habibim!] | Ruh (Nedendir?) | Rabbimin emrindendir

وَمَٓا اُوتٖيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ

Ve size verilmemiştir (Neden?) | İlimden | Ancak müstesna | Pek azı | Andolsun ki şayet | Dileseydik | Ortadan kaldırırdık (Neyi?)

بِالَّذٖٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكٖيلًا ﴿٨٦﴾

O şeyi ki | Biz vahyettik (Kime?) | Sana | Sonra | Bulamazsın (Kime?) | Kendine (Neye dair bulamazsın?) | Bu Kuran'a dair (Kime karşı?) | Bize karşı (Ne bulamazsın?) | Koruyucu

76. Ve az daha seni bu yerden çıkarmak için rahatsız edeceklerdi ve o takdirde kendileri de senin ardından pek az kalacaklardı.

77. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere uygulanan bir kanundur ki, sen bizim bu kanunumuzda bir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin kaymasından, gecenin kararmasına kadar namazı güzel kıl. Bir de kıraatiyle seçkin olan sabah namazını... Çünkü sabah Kur'an'ı/namazı gerçekten şahitlidir.

79. Geceden de sana özel, fazla bir namaz olarak uykudan kalk. Kur'an ile teheccüd kıl. Yakındır ki, Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştıra.

80. Ve de ki: "Rabbim! Gireceğim yere doğrulukla girdir, çıkacağım yerden de doğrululukla çıkar ve benim için katından yardım edici bir güç ver."

81. Ve de ki: "Hak geldi, batıl yokluğa erdi, gerçekten batıl pek zavallıdır."

82. Biz de Kur'an'dan yavaş yavaş öylesini indiririz ki, mü'minler için o bir şifa ve bir rahmettir. Zalimlerin ise ancak zararını artırır.

83. Öyle ya, biz insana nimet verdiğimiz zaman aldırmaz, yan büker; kendisine kötülük dokunduğu zaman da pek umutsuz olur.

84. De ki: "Her biri kendi yaratılışına göre hareket ediyor. O halde yolca en doğru olanın kim olduğunu en iyi Rabbiniz bilir."

85. Bir de sana ruhtan soruyorlar. De ki: "Ruh Rabbimin emrindendir. Size ilimden ancak az bir şey verilmiştir."

86. Andolsun ki, dilersek sana vahyettiğimizi de tamamen gideriveririz. Sonra bize karşı kendine bir vekil de bulamazsın.

87. Ancak Rabbinden bir rahmet olursa o başka... Gerçekten senin üzerinde O'nun lütfu çok büyüktür.

88. De ki: "Yemin ederim, eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın benzerini getirmek üzere toplansalar, birbirlerine yardımcı bile olsalar, onun bir benzerini getiremezler.

89. Andolsun ki, biz bu Kur'an'da dillere destan olacak her manayı türlü türlü ifadeler ile insanlara anlattık. Yine insanların çoğu inkârda ısrar ettiler.

90. Ve dediler ki: "Biz sana asla inanmayız, ta ki bizim için şu yerden bir pınar akıtasın,

91. Veya hurmalıklardan ve üzümlüklerden bir bahçen olsun da aralarında şarıl şarıl çaylar akıtasın,

92. Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşüresin veya Allah'ı ve melekleri kefil getiresin,

93. Yahut altından bir evin olsun, ya da gökyüzüne çıkasın, ona çıktığına da asla inanmayız; ta ki bize okuyacağımız bir mektup indiresin!" De ki: "Subhanellah, ben sadece beşer olan bir peygamberim."

94. Kendilerine doğru yolu gösteren rehber geldiğinde insanların iman etmelerine ancak şöyle demeleri engel oldu: "Allah bir insanı mı peygamber gönderdi?"

95. Söyle onlara: "Eğer yeryüzünde hep uslu uslu yürüyen melekler olsaydı, elbette onlara gökten melek bir peygamber gönderirdik!"

96. De ki: "Allah, sizinle benim aramda şahit olarak yeter. Kuşkusuz O, kullarından haberdardır, çok iyi görendir."

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝٨٧ قُلْ

Ancak | Rahmet olarak (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından | Elbette onun lütfu | Olmuştur | Sana (Ne olmuştur?) | Pek büyük | [Ey Habibim] söyle

لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَاْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ

Şüphe yok ki şayet | Toplansa (Kim?) | İnsanlar (Daha?) | Ve cinler (Ne üzerine?) | Getirmek üzere (Neyi?) | Bu Kuran'ın benzerini

لَا يَاْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝٨٨ وَلَقَدْ

Getiremezler (Neyi?) | Benzerini | Olsa dahi (Kim?) | Onların bir kısmı (Kime?) | Diğer bir kısmına (Ne olsa?) | Sırt çıkar olsa dahi | Elbette muhakkak

صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ

Açıkladık (Kime?) | İnsanlara (Nerede?) | Bu Kuran'da (Neden?) | Her türlü örnekten | Geri durdu [ısrar etmedi] (Kim?) | İnsanların çoğu

اِلَّا كُفُورًا ۝٨٩ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا

Ancak | Nankörlüğe [ısrar ettiler] | Ve dediler (Ne dediler?) | Kesinlikle inanmayacağız (Kime?) | Sana | Ta ki fışkırtıncaya kadar (Kim için?) | Bizim için (Nereden?)

مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوعًا ۝٩٠ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ

Yerden (Ne?) | Bir kaynak | Ya da | Oluncaya dek (Kim için?) | Senin için (Ne?) | Bir bahçe (Neden?) | Hurmalıktan (Daha?) | Üzümlükten

فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝٩١ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَٓاءَ

Akıtmalısın (Neyi?) | Nehirleri (Nereden?) | Aralarından (Nasıl?) | Akıtmakla | Veya düşürünceye kadar (Neyi?) | Göğü (Ne gibi?)

كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِىَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ۝٩٢

İddia ettiğin gibi (Nereye düşürmelisin?) | Üzerimize (Ne olduğu halde?) | Parça parça | Ya da | Getirinceye kadar (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Ve Melekleri (Ne oldukları halde?) | Karşımızda görünür oldukları halde

اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِى السَّمَٓاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ

Veya | Oluncaya kadar (Kime ait?) | Sana ait (Ne olmalı?) | Bir ev (Neden?) | Altından | Veya yükselinceye kadar (Nereye?) | Semaya | Ve kesinlikle inanmayacağız da (Neye?)

لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّى

Yükselmene (Ne zamana kadar?) | Sen indirene kadar (Nereye?) | Üzerimize (Neyi?) | Kitabı (Öyle kitap ki) | Onu okuyacağız | De ki | Tenzih ederim (Kimi?) | Rabbimi

هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝٩٣ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا

Ben olmadım | Ancak oldum | Bir beşer (Öyle beşer ki) | Peygamber olarak gönderilmiş | Men etmemiştir (Kimi?) | İnsanları (Neden?) | İnanmalarından (Ne zaman?)

اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّٓا اَنْ قَالُوٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا

O vakit | Onlara gelmişti (Ne?) | Hidayet | Ancak [men etmiştir] (Ne?) | Demeleri (Ne demeleri?) | Gönderdi mi? (Kimi?) | Allah | Beşeri (Ne olarak?) | Peygamber olarak

۝٩٤ قُلْ لَوْ كَانَ فِى الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ

De ki | Şayet olsaydı (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olsaydı?) | Melekler (Ne olduğu halde?) | Yürür oldukları halde (Nasıl?) | Yerleşmişler olarak

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝٩٥ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ

Elbette indirirdik (Nereye?) | Onlar üzerine (Nereden?) | Gökten (Ne indirirdik?) | Bir melek (Öyle melek ki) | Gönderilmiş | De ki | Yeter (Kim?) | Allah

شَهِيدًا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٩٦

Şahit olarak (Nerede?) | Benim aramla (Daha?) | Sizin aranızda | Muhakkak ki o | Olmuştur (Kimi?) | Kullarını (Ne olmuştur?) | Ziyade haberdar (Daha?) | Ziyade görücü

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَاءَ

Her kime / Hidayet ederse (Kim?) / Allah / İşte o (Nedir?) / Doğru yola ulaşmış olandır / Ve her kimi de / Saptırırsa / Kesinlikle bulamazsın (Kim için?) / Onlar için (Ne bulamazsın?) / Dostlar (Onlar ne oldukları halde?)

مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا

Allah'tan başka / Biz onları haşrederiz (Ne zaman?) / Kıyamet gününde (Onlar ne oldukları halde?) / Yüzleri üzerinde [yürüyor oldukları halde] (Yine ne oldukları halde?) / Kör (Daha?) / Dilsiz (Daha?)

وَصُمًّا مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ

Sağır / Onların varacağı yer (Nedir?) / Cehennemdir / Ateşi yavaşladıkça / Biz onları fazlalaştırırız (Ne cihetinden?) / Alev / İşte bu (Nedir?)

جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا

Onların cezasıdır (Ne sebebiyle?) / Şundan dolayı ki onlar / İnkâr ettiler (Neyi?) / Ayetlerimizi / Ve dediler (Ne dediler?) / Biz olmuş iken mi (Ne olmuş iken?) / Kemikler (Daha?)

وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

Ve kokuşmuş toprak / Biz mi / Diriltilmiş olacağız (Nasıl?) / Yaratılışla (Öyle yaratılış ki) / Yeni / Görmediler mi ki / Muhakkak ki Allah

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ

Öyle Allah ki / Yarattı (Neyi?) / Gökleri (Daha?) / Ve yeryüzünü (O Allah nedir?) / Kadirdir (Neye?) / Yaratmaya (Neyi?) / Onların benzerlerini

وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَاَبَى الظَّالِمُونَ اِلَّا كُفُورًا

Ve takdir etti (Kim için?) / İnsanlar için (Ne takdir etti?) / Bir vakit (Öyle vakit ki) / Hiç şüphe yoktur (Nerede?) / Onda / Geri durdular [ısrar etmediler] (Kim?) / Zalimler / Ancak / Nankörlüğe [ısrar ettiler]

﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ

De ki / Şayet siz olsaydınız (Ne olsaydınız?) / Sahip oluyor olsaydınız (Neye?) / Rabbimin rahmet hazinelerine / O zaman / Kesinlikle [elinizi] tutardınız (Niye?)

خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى

İnfak etme korkusundan dolayı / Ve olmuştur (Kim?) / İnsan (Ne olmuştur?) / Eli bağlı / Elbette muhakkak / Biz verdik (Kime?) / Musaya (Ne verdik?)

تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي اِسْرَائِيلَ اِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ

Dokuz mucize verdik (Öyle mucize ki) / Açıklar olan / O halde sor / İsrailoğullarına (Şunu sor ki) / O vakit ki / Onlara gelmişti / Dedi (Kime?) / Musa'ya (Kim?)

فِرْعَوْنُ اِنِّي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ

Firavun (Ne dedi?) / Kesinlikle ben / Elbette seni zannediyorum / Ey Musa (Ne zannediyorum?) / Büyülenmiş / [Musa] dedi (Ne dedi?) / Kesinlikle sen bildin (Neyi?)

مَا اَنْزَلَ هٰؤُلَاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَائِرَ وَاِنِّي

İndirmedi (Neyi?) / Bunları / Ancak indirdi (Kim indirdi?) / Göklerin rabbi (Daha?) / Ve yerin rabbi (Onlar ne oldukları halde?) / Basiretler/ Deliller / Kesinlikle ben

لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ

Elbette seni sanıyorum / Ey firavun (Ne olduğunu sanıyorum?) / Mahvolmuş / İstedi (Neyi istedi?) / Onları sürmeyi (Nereden?) / Yeryüzünden

فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي اِسْرَائِيلَ

Nihayet biz de Firavun'u boğduk (Daha kimi?) / O kimseyi ki / Onunla birliktedir (Ne halde?) / Toplu halde / Ve dedik (Neyin ardından?) / Onun ardından (Kime?) / İsrailoğullarına (Ne dedik?)

اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

Yerleşin (Nereye?) / Yeryüzüne / Geldiğinde (Ne?) / Ahiret vaadi / Biz getiririz (Kimi?) / Sizi (Ne olduğunuz halde?) / Dürülmüş

97. Ve her kime Allah hidâyet ederse, o doğru yolu tutar; her kimi de sapıklık içinde bırakırsa, artık onlar için O'ndan başka dostlar bulamazsın. Ve biz onları kıyamet günü, kör, dilsiz, sağır oldukları halde yüzleri üstü bir araya toplarız. Varacakları yer cehennemdir. Ateş her dindikçe, onlar için alevini arttırırız.

98. O, onların cezalarıdır. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr ettiler de: "Ya biz, bir yığın kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, biz mi gerçekten yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" dediler.

99. Gökleri ve yeri yaratmış olan Allah'ın, kendilerinin benzerini yaratmaya kâdir olduğunu görmediler mi? (Allah) onlar için de bir ecel belirlemiştir, onda hiç şüphe yok. Fakat zalimlerin gâvurluktan başkasına baktıkları yok!

100. De ki: "Rabbimin rahmet hazinelerine siz malik olsaydınız, o zaman elden çıkar korkusuyla (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan bir de pek cimridir!"

101. Andolsun ki, Musa'ya açık açık dokuz mucize verdik. Sor İsrailoğullarına, Musa onlara geldiği zaman, Firavun ona dedi ki: "Ey Musa! Kuşkusuz ben seni bir büyüye tutulmuş zannediyorum."

102. Musa da: "Allah biliyor, pek ala bilirsin ki, bunları o göklerin ve yerin Rabbi ancak birer basiret (gerçeği görme aracı) olmak üzere indirdi. Mutlaka ben de, seni, ey Firavun, helak olmuş sanıyorum!" dedi.

103. Derken onları yeryüzünden sürüp çıkarmak istedi. Biz de hem kendisini, hem de beraberindekileri hepsini birden boğuverdik.

104. Arkasından da İsrailoğullarına dedik ki: "Haydi, yeryüzünde yerleşin, sonra ahiret vaadi geldiği zaman hepinizi dürüp bükerek getireceğiz."

105. Bunu da (Kur'an'ı) hak ile indirdik ve hak ile indi. Seni ancak sevabımızın müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik.

106. Hem onu bir Kur'an olmak üzere âyet âyet ayırdık ki, insanlara dura dura okuyasın, hem de tenzil şeklinde parça parça indirdik.

107. De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın. Çünkü bundan önce ilim verilmiş olanlar (Kur'an) kendilerine okununca, çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar.

108. Ve diyorlar ki: "Rabbimizin şanı yücedir. Gerçekten Rabbimizin vaadi kesinlikle gerçekleşmiş bulunuyor."

109. Ve ağlayarak çeneleri üstü yere kapanıyorlar, o onların huşûunu da artırıyor.

110. De ki: "Allah deyin, Rahman deyin, hangisini derseniz, hep O'nundur, o en güzel isimler. Bununla beraber namazında pek bağırma, sesini pek de gizleme. İkisinin arası bir yol tut.

111. Ve şöyle de: "Hamd o Allah'a ki, hiçbir çocuk edinmedi. O'na mülkte bir ortak da olmadı. O'na aczi yüzünden bir yardımcı da olmadı. O'nu tekbir ile büyükle de büyükle!

KEHF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 110 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd o Allah'a ki, kuluna kitap indirdi, hem ona hiçbir yamukluk, eğrilik yapmaksızın,

2. Dosdoğru olarak, tarafından şiddetli bir azap ile korkutmak ve yararlı yararlı işler yapan mü'minlere şunu müjdelemek için: Kendilerine gerçekten güzel bir güzel ecir var.

3. Ebedi olarak orada kalacaklar.

4. Hem: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَۜ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًاۘ ﴿١٠٥﴾

Hak ile | O'nu biz indirdik (Neyi?) | Ve yine hak ile | İndi | Ve biz seni göndermedik | Ancak gönderdik (Ne olarak?) | Müjdeleyici olarak | Ve uyarıcı olarak

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْز۪يلًا

Ve Kuran'ı | O'nu ayırdık (Niye?) | Onu okuyasın diye (Kime?) | İnsanlara (Nasıl?) | Yavaşça | Ve biz Onu indirdik (Nasıl?) | Peyderpey indirmekle

﴿١٠٦﴾ قُلْ اٰمِنُوا بِه۪ٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُواۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِه۪ٓ

[Ey habibim] söyle | İster inanın (Kime?) | Allah'a | Ya da | İnanmayın | Muhakkak o kimseler ki | Kendilerine verildi (Ne?) | İlim (Neden evvel?) | Bundan evvel

اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًاۙ ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَٓا

Okunduğunda (Kime?) | Kendilerine | Kapanırlardı (Ne üzerine?) | Çeneleri üzerine (Nasıl?) | Secde eder oldukları halde | Ve derlerdi (Ne derlerdi?) | Rabbimizi noksan sıfatlardan tenzih ederiz

اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَز۪يدُهُمْ

Muhakkak ki | Oldu | Rabbimizin sözü (Ne oldu?) | Gerçekleşmiş | Ve kapanırlar (Ne üzerine?) | Çeneleri üzerine (Ne oldukları halde?) | Ağlar oldukları halde | Ve onları fazlalaştırır (Ne yönden?)

خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَۜ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

Huşû yönünden | [Ey habibim] de ki (Ne de?) | [İster] niyazda bulunun (Kime?) | Allah'a | Ya da | Niyazda bulunun (Kime?) | Rahman'a | Hangisiyle | Niyaz da bulunursanız | Neticede O'na aittir (Ne?)

الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

En güzel isimler | Aşikâr okuma (Nerede?) | Namazında | Ve çok gizli de okuma (Nerede?) | Namazda | Ve tut

بَيْنَ ذٰلِكَ سَب۪يلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ

Bu ikisinin arasında (Ne tut?) | Bir yol | Ve de ki | Bütün övgüler (Kime aittir?) | Allah'a aittir | O Allah ki | Edinmedi (Ne edinmedi?) | Çocuk | Ve yoktur (Kim için?)

لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْب۪يرًا ﴿١١١﴾

Allah için (Ne yoktur?) | Bir ortak (Nerede?) | Mülkünde | Ve yoktur (Kim için?) | Allah için (Ne yoktur?) | Bir dost (Neden dolayı?) | Acizliğinden dolayı | Ve sen onu büyükle (Nasıl?) | Büyüklemekle

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَهْفِ — آيَاتُهَا ١١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ

Bütün hamdler | Allah'a mahsustur | Öyle Allah ki | İndirdi (Kime?) | Kuluna (Neyi?) | Kitab'ı (Ne olduğu halde?) | Koymadığı halde (Neye?)

لَهُ عِوَجًاۜ ﴿١﴾ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَد۪يدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ

Ona (Ne koymadığı halde?) | Eğrilik | (O kitap ne olduğu halde?) Dosdoğru olduğu halde (Niçin indirdi?) | Uyarmak için (Ne ile?) | Azap ile (Öyle azap ki?) | Şiddetli (Öyle azap ki?) | Kendi tarafından (Daha niçin indirdi?) | Müjdelemek için (Kimi?)

الْمُؤْمِن۪ينَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًاۙ

Müminleri | O müminler ki | Yapıyorlar (Ne?) | Güzel ameller (Şunu müjdelemek için ki) | Muhakkak onlar için vardır (Ne?) | Mükafaat (Öyle mükafat ki?) | Güzel

﴿٢﴾ مَاكِث۪ينَ ف۪يهِ اَبَدًاۙ ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذ۪ينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًاۗ ﴿٤﴾

(Onlar ne oldukları halde?) Kalıcı oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Sonsuza kadar | (Daha ne için indirdi?) Uyarmak için (Kimi?) | O kimseleri ki | Dediler | Edindi (Kim?) | Allah (Ne edindi?) | Çocuk

السَّجْدَةُ

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَآئِهِمْؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ

Çıkıyor (Nereden?) | Kelime bakımından (Öyle kelime ki?) | Ne büyüktür! (Ne bakımdan?) | Atalarının da [o şey hakkında bilgisi] yoktur | Hiçbir bilgi | O şey hakkında (Ne yoktur?) | Onlar için yoktur

مِنْ اَفْوَاهِهِمْؕ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ

Kendini | Mahvedeceksin (Neyi?) | Neredeyse sen | Yalan | Ancak [söylüyorlar] (Ne söylüyorlar?) | Söylemiyorlar | Ağızlarından

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَدِيثِ اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا

Muhakkak ki biz | Üzüntüden | Bu söze (Neden helak edeceksin?) | İman etmezlerse (Neye?) | Onların arkasından

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ

Daha güzeldir (Ne bakımdan?) | Ki onların hangisi (Nedir?) | Onları sınayalım diye | Yeryüzü için (Niye?) | Süs (Ne için?) | O şeyler yeryüzündedirler (Ne yaptık?) | O şeyleri ki | Yaptık (Neyi?)

عَمَلًا ﴿٧﴾ وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًاؕ ﴿٨﴾

Kupkuru | Toprak (Öyle toprak ki) | O şeyler yeryüzündedir (Ne yapacağız?) | O şeyleri ki | Yapıcılarız (Neyi?) | Muhakkak ki biz | Amel bakımından

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا

Bizim ayetlerimizden (Ne idiler?) | İdiler | Ashab-ı Rakîm | Muhakkak ki Ashab-ı Kehf (Daha) | Yoksa sanıyor musun?

عَجَبًا ﴿٩﴾ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا اٰتِنَا

Bize ver (Nereden?) | Ey Rabbi'miz! | Ve demişlerdi | Mağaraya | Gençler (Nereye?) | Sığınmıştı (Kimler?) | Hani | Şaşılacak şey [Şaşılacak şey sadece onlar mıydı?]

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا

Bunun üzerine biz vurduk (Ne üzerine?) | Kurtuluş yolu | Durumumuzdan (Ne?) | Bize (Neden?) | Ve hazırla (Kime?) | Rahmet (Daha?) | Katından (Ne?)

عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًاۙ ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ

Bilelim diye | Sonra onları ayağa kaldırdık/uyandırdık (Niye?) | Nice yıllar | Mağarada (Ne kadar?) | Kulakları üzerine [onları uyuttuk] (Nerede?)

اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوٓا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

Sana (Neyi?) | Anlatıyoruz (Kime?) | Biz | Süre açısından | Beklediler (Ne açıdan?) | O şeyi ki | Daha iyi hesap edicidir (Neyi?) | İki gruptan hangisi (Nedir?)

نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّؕ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًىۗ ﴿١٣﴾

Hidayet yönünden | Ve biz de onları artırdık (Ne yönden?) | Rablerine | İman ettiler (Kime?) | Gençlerdi (Öyle gençler ki?) | Muhakkak ki onlar (Kimlerdi?) | Gerçek olduğu halde | Onların kıssalarını (Ne olduğu halde?)

وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Ve yerin | Göklerin rabbidir (Daha?) | Bizim Rabbimiz (Kimdir?) | Ve şöyle demişlerdi | Ayağa kalkmışlardı | O vakit ki | Kalplerine | Ve metanet verdik (Neye?)

لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا

Saçma sapan | O zaman (Ne?) | Konuşmuş oluruz | Muhakkak ki | Bir ilaha | Ondan başka (Kime?) | Kesinlikle tapmayız

﴿١٤﴾ هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٓ اٰلِهَةًؕ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ

Onlar üzerine (Ne getirselerdi?) | Getirselerdi ya! (Ne üzerine?) | İlahlar | Ondan başka (Ne edindiler?) | Edindiler | Bizim kavmimiz (Kimdir onlar?) | Şunlar

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍؕ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاؕ ﴿١٥﴾

Yalanı | Allaha (Neyi?) | İftira etti (Kime?) | O kişiden ki | Daha zalimdir? (Kimden?) | Kim | Açık | Delil (Öyle delil ki)

5. Bu hususta ne kendilerinin bir bilgisi vardır, ne de babalarının. O ağızlarından çıkan ne büyük bir sözdür. Sadece yalan söylüyorlar.

6. Şimdi bu söze inanmazlarsa, belki arkalarından üzülerek kendini tüketeceksin.

7. Biz yeryüzünde olan şeyleri ona bir süs yaptık ki, insanları imtihan edelim: Hangisi daha güzel bir amel yapacak?

8. Bununla beraber şu da kesin ki, biz onun üzerinde ne varsa hepsini bir kuru toprağa çevirmekteyiz.

9. Yoksa sen Ashab-ı Kehf ve Rakim'ın, bizim âyetlerimizden şaşılacak bir şey olduklarını mı sandın?

10. O zaman o genç yiğitler mağaraya çekildiler ve şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Bizlere tarafından bir rahmet ihsan eyle ve bize işimizde bir başarı hazırla."

11. Bunun üzerine yıllarca mağarada kulakları üzerine vurduk, (yani onları yatırdık, uyuttuk).

12. Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini bilmek için onları uyandırdık.

13. Biz sana onların kıssalarını doğru olarak nakilediyoruz: Gerçekten bunlar, Rablerine iman eden birkaç genç yiğitti. Biz de hidâyetlerini artırdık.

14. Ve kalplerini pekiştirdik. O zaman ayaklandılar da dediler ki: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz ihtimali yok, O'ndan başka bir ilaha tapmayız. Doğrusu o zaman gerçekten saçma sapan konuşmuş oluruz.

15. Şunlar, şu bizim kavmimiz olacaklar, tuttular O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlara karşı açık bir delil getirselerdi ya! Artık bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir?

16. Mademki onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından uzaklaşmayı tercih ettiniz, o halde mağaraya çekilin ki, sizin için Rabbiniz rahmetinden kısmet yaysın ve size işinizde bir kolaylık hazırlasın.

17. Güneşi görüyorsun ya, doğduğu zaman mağaralarından sağ tarafa yönelir, battığı zaman da onları sol tarafa makaslar ve onlar onun içinde geniş bir alandadır. İşte bu Allah'ın âyetlerindendir. Allah her kime hidâyet ederse, işte o ermiştir; her kimi de saptırırsa artık ona yol gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Bir de onları uyanık zannedersin. Hâlbuki uykudadırlar. Ve biz onları sağa sola çeviririz. Köpekleri de girişte iki kolunu uzatmış. Eğer onların durumlarına muttali olsa idin dönüp onlardan kaçardın ve kuşkusuz dehşete kapılırdın.

19. Böylece biz, aralarında birbirlerine sormaları için onları uyandırdık. İçlerinden bir söyleyen: "Ne kadar durdunuz!" dedi. "Bir gün veya bir günün birazı." dediler. (Bir kısmı da) şöyle dediler: "Ne kadar durduğunuzu Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş paranızla şehre gönderin de baksın, hangisi yiyecekçe daha temiz, ondan size bir rızık getirsin. Hem çok kurnaz davransın ve sakın sizi hiç kimseye sezdirmesin.

20. Çünkü ellerine geçirirlerse sizi muhakkak taşlayıp öldürürler veya dinlerine döndürürler. Ve bu takdirde sonsuza kadar kurtuluşa eremezsiniz."

وَاِذِ	اعْتَزَلْتُمُوهُمْ	وَمَا	يَعْبُدُونَ	اِلَّا اللّٰهَ	فَأْوُۨا	اِلَى الْكَهْفِ
O vakit ki	Onlardan ayrıldınız (Daha neden ayrıldınız?)	Ve o şeylerden ki	İbadet ediyorlar	Allah'tan başka [batıl ilahlar]	Sığının (Nereye?)	Mağaraya

يَنْشُرْ	لَكُمْ	رَبُّكُمْ	مِنْ رَحْمَتِه۪	وَيُهَيِّئْ	لَكُمْ	مِنْ اَمْرِكُمْ
Genişlik versin (Kime?)	Size	Rabbiniz (Nerden?)	Rahmetinden (Daha?)	Ve hazırlasın (Kim için?)	Sizin için (Nede?)	İşinizde (Ne hazırlasın?)

مِرْفَقًا ۝١٦	وَتَرَى	الشَّمْسَ	اِذَا طَلَعَتْ	تَزَاوَرُ	عَنْ كَهْفِهِمْ
Kolaylık	Ve görürsün (Neyi?)	Güneşi (Ne zaman?)	Doğduğu zaman	Yönelir	Mağaranın

ذَاتَ الْيَم۪ينِ	وَاِذَا غَرَبَتْ	تَقْرِضُهُمْ	ذَاتَ الشِّمَالِ	وَهُمْ
Sağ tarafına	Battığı zaman	Onları makaslar/geçer (Ne tarafa doğru?)	Sol tarafa	Onlar oldukları halde (Nerede?)

ف۪ي فَجْوَةٍ	مِنْهُۜ	ذٰلِكَ	مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِۜ	مَنْ	يَهْدِ	اللّٰهُ	فَهُوَ	الْمُهْتَدِۚ
Geniş bir yerde (Öyle geniş bir yer ki)	Mağarada olan	İşte bu (Nedendir?)	Allah'ın ayetlerindendir	Her kimi	Hidayet ederse (Kim?)	Allah	O (Nedir?)	Hidayete ermiştir

وَمَنْ	يُضْلِلْ	فَلَنْ تَجِدَ	لَهُ	وَلِيًّا	مُرْشِدًاۚ ۝١٧	وَتَحْسَبُهُمْ
Her kimi de	Saptırırsa	Kesinlikle bulamazsın (Kim için?)	O kişi için (Ne?)	Yardımcı (Öyle yardımcı ki)	Onu irşad edici	Sen onları zannederdin (Ne zannederdin?)

اَيْقَاظًا	وَهُمْ	رُقُودٌۗ	وَنُقَلِّبُهُمْ	ذَاتَ الْيَم۪ينِ	وَذَاتَ الشِّمَالِۗ
Uyanık	Onlar oldukları halde (Ne?)	Uykuda	Biz onları çevirirdik	Sağ tarafa	Ve sol tarafa

وَكَلْبُهُمْ	بَاسِطٌ	ذِرَاعَيْهِ	بِالْوَص۪يدِۜ	لَوِ اطَّلَعْتَ	عَلَيْهِمْ
Onların köpekleri ise	Uzatmıştı (Neyi?)	İki dirseğini (Nereye?)	Eşiğe	Şayet görseydin (Kimi?)	Onları

لَوَلَّيْتَ	مِنْهُمْ	فِرَارًا	وَلَمُلِئْتَ	مِنْهُمْ	رُعْبًا ۝١٨	وَكَذٰلِكَ
Kaçardın (Kimden?)	Onlardan	Kaçmakla	Ve dolardın	Onlardan dolayı (Ne dolardın?)	Korku	Böylece

بَعَثْنَاهُمْ	لِيَتَسَاءَلُوا	بَيْنَهُمْۜ	قَالَ	قَٓائِلٌ	مِنْهُمْ	كَمْ	لَبِثْتُمْۜ
Onları ayaklandırdık/uyandırdık (Niye?)	Sorsunlar diye (Nerede?)	Aralarında	Dedi (Kim?)	Bir sözcü (Nereden?)	İçlerinden (Ne dedi?)	Ne kadar	Kaldınız?

قَالُوا	لَبِثْنَا	يَوْمًا	اَوْ	بَعْضَ يَوْمٍۜ	قَالُوا	رَبُّكُمْ	اَعْلَمُ	بِمَا لَبِثْتُمْۜ
Dediler ki	Kaldık (Ne kadar?)	Bir gün	Veya	Günün bir bölümü kadar	Dediler (Ne dediler?)	Rabbiniz (Nedir?)	En iyi bilendir (Neyi?)	Kaldığınız müddeti

فَابْعَثُٓوا	اَحَدَكُمْ	بِوَرِقِكُمْ	هٰذِه۪ٓ	اِلَى الْمَد۪ينَةِ	فَلْيَنْظُرْ	اَيُّهَٓا
Şimdi gönderin (Kimi?)	Birinizi (Ne ile?)	Paranızla	Şu [paranızla] (Nereye?)	Şehre	Baksın	Hangisi

اَزْكٰى	طَعَامًا	فَلْيَأْتِكُمْ	بِرِزْقٍ	مِنْهُ	وَلْيَتَلَطَّفْ	وَلَا يُشْعِرَنَّ
Daha temiz (Ne bakımdan?)	Yiyecek bakımından	Size getirsin (Ne?)	Rızık (Neden?)	Ondan	Ve dikkatli davransın	Sezdirmesin (Kimi?)

بِكُمْ	اَحَدًا ۝١٩	اِنَّهُمْ	اِنْ يَظْهَرُوا	عَلَيْكُمْ	يَرْجُمُوكُمْ
Sizi (Kime?)	Kimseye	Çünkü onlar	Farkına varırlarsa (Kimin?)	Sizin	Sizi taşlayarak öldürürler

اَوْ	يُع۪يدُوكُمْ	ف۪ي مِلَّتِهِمْ	وَلَنْ تُفْلِحُٓوا	اِذًا	اَبَدًا ۝٢٠
Veya	Sizi döndürürler (Nereye?)	Kendi dinlerine	Ve kesinlikle iflah olamazsınız (Ne zaman?)	O zaman	Ebediyen

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

İşte böylece | Bilgilendirdik (Kimi?) | Onları (Niye?) | Bilsinler diye ki | Muhakkak ki | Allah'ın vaadi (Nedir?) | Haktır

وَاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا

Ve muhakkak ki kıyamet saati (Nedir?) | Şüphe yoktur (Nerede?) | O saatte | Hani | Tartışıyorlardı (Nerede?) | Aralarında (Neyi?) | Onların durumunu | Ve dediler (Ne dediler?)

ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا

İnşa edin (Nereye?) | Onların üstüne (Ne?) | Bina | Onların Rabbi (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi) | Onları | Dedi (Kim?) | O kişiler ki | Vakıf oldular (Neye?)

عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ

Onların durumuna (Ne dedi?) | Kesinlikle yapacağız (Nereye?) | Onların üzerine (Ne yapacağız?) | Mescit | Diyecekler | Üç kişidir | Onların dördüncüsü (Nedir?)

كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ

Köpekleridir | Ve diyecekler ki | Beş kişidir | Onların altıncısı (Nedir?) | Köpekleridir (Ne oldukları halde böyle derler?) | Taşladıkları halde (Nereye?) | Gayba

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبّٓى اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ

Ve diyecekler (Ne diyecekler?) | Yedi kişidir | Onların sekizincisi (Nedir?) | Köpekleridir | De ki | Benim Rabbim (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Onların sayısını

مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً ظَاهِرًا

Onları bilmez | Ancak bilir | Az kişi | Tartışma (Kim hakkında?) | Onlar hakkında | Ancak tartış (Nasıl?) | Açık tartışmayla

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْیْءٍ اِنّ۪ى

Ve sorma (Kim hakkında?) | Onlar hakkında (Kimden?) | Onlardan | Hiçbirisine | Ve sakın deme (Ne için?) | Hiçbir şey için (Ne deme?) | Muhakkak ki ben

فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ

Yapacağım (Neyi?) | Bunu (Ne zaman?) | Yarın | Ancak müstesna | Dilemesi (Kim?) | Allah'ın | Ve hatırla (Kimi?) | Rabbini (Ne zaman?)

اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّ۪ى لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا

Unuttuğun zaman | Ve de ki | Umulur (Ne?) | Beni eriştirmesi (Kimin?) | Rabbimin (Nereye?) | Daha yakına (Neden?) | Bundan (Ne cihetten?) | Hidayet cihetinden

﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فٖى كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

Ve kaldılar (Nerede?) | Mağaralarında (Ne kadar?) | Üç yüz (Ne olarak?) | Sene olarak | Ve bunun üzerine kattılar (Ne kadar?) | Dokuz [yıl]

﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

De ki | Allah (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | Onların ne kadar kaldıklarını | Ona aittir (Ne?) | Göklerin gizli bilgisi (Daha?) | Ve yerin

اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

O ne güzel görür | Ne güzel işitir | Onlar için yoktur | Ondan başka (Ne?) | Veli | Ortak etmez (Neye?)

فٖى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ

Hükümranlığına (Kimi?) | Hiç kimseyi | Oku (Neyi?) | O şeyi ki | Vahyedildi (Kime?) | Sana (Neden?) | Rabbinin kitabından

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

Değiştirecek kimse yoktur (Neyi?) | Onun kelimelerini | Ve asla bulamazsın | Ondan başka (Ne?) | Sığınak

21. Bu şekilde de kendilerini haberdar ettik ki, Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve kıyamet gününün şüphesiz bulunduğunu bilsinler. O sırada aralarında (bunların) işleri konusunda tartışıyorlardı. Bunun üzerine dediler ki: "Üstlerine bir bina yapın; Rableri onları daha iyi bilir." Onların işi konusunda üstünlük sağlamış olanlar: "Biz mutlaka bunların üzerine bir mescit yaparız." dediler.

22. "Üçtür, dördüncüleri köpekleridir." diyecekler; "Beştir, altıncıları köpekleridir." diyecekler. Bunlar gayb taşlamadır. "Yedidir, sekizincileri köpekleridir." diyecekler. De ki: "Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onları (insanlardan) ancak pek azı bilir." Artık bunlar hakkında açık olarak ortaya konandan başka bir tartışmaya girişme ve bunlar hakkında hiç kimseye bir şey sorma.

23-24. Hiçbir şey hakkında da Allah'ın dilemesine bağlamaksızın: "Ben bunu yarın kesin yaparım deme. Ve unuttuğun zaman Allah'ı an ve şöyle de: "Ola ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir zamanda dosdoğru bir başarıya ulaştırır."

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar, dokuz da eklediler.

26. De ki: "Allah ne kadar durduklarını daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, öyle güzel görür, öyle güzel işitir ki!... Bütün onlara, ondan başka dostluk eden yoktur O, hiç kimseyi hükmüne ortak da etmez."

27. Öyle söyle ve Rabbinden sana vahyolunanı oku. O'nun sözlerini değiştirecek yoktur. O'ndan başka bir sığınacak bulamazsın!

28. Kendin de o kullarla beraber sabret ki, sabah akşam (her zaman) Rablerine duâ eder, cemalini (hoşnutluğunu) isterler. Sen dünya süsünü arzu ederek onlardan gözlerini ayırma. Ve o kimseye itaat etme ki, kalbini bizi anmaktan gafil bırakmışız, keyfinin ardına düşmüş ve işi haddini aşmak olmuştur.

29. Ve de ki: "O hak Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Çünkü biz zalimler için öyle bir ateş hazırlamışızdır ki, duvarları kendilerini kuşatmaktadır. Ve eğer yardım isterlerse, yüzleri kavuran erimiş cesed gibi bir su ile yardım edilirler. O ne kötü içki ve o ne kötü kurultay!

30. Ama iman edip iyi iyi işler yapanlar, şüphe yok ki, biz öyle güzel işler yapanların ecrini zayi etmeyiz.

31. İşte onlara Adn cennetleri vardır; altlarından nehirler akar; orada altın bileziklerle süslenecekler; ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler; tahtlar üzerine dayanıp kurulacaklar. O ne güzel mükâfat ve ne güzel kurultay!

32. Ve onlara iki adamı örnek getir: Birisine her türlü üzümden iki bağ vermişiz ve her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmışız. İkisinin arasına da bir ekinlik yapmışız.

33. İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş, hiçbir şey noksan bırakmamış, ikisinin ortasından bir de nehir akıtmışız.

34. Bundan başka geliri de var. Bundan dolayı bu adam arkadaşıyla konuşurken: "Ben senden malca daha zengin, toplulukça daha güçlüyüm." dedi.

وَاصْبِرْ	نَفْسَكَ	مَعَ الَّذِينَ	يَدْعُونَ	رَبَّهُمْ	بِالْغَدٰوةِ	وَالْعَشِيِّ
Sabret/ Hapset	Kendini (Kimle?)	O kişilerle ki	Yalvarıyorlar (Kime?)	Rablerine (Ne zaman?)	Sabah (Daha?)	Akşam (Ne oldukları halde?)

يُرِيدُونَ	وَجْهَهُ	وَلَا تَعْدُ	عَيْنَاكَ	عَنْهُمْ	تُرِيدُ	زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
İstiyor oldukları halde (Ne istiyor?)	O'nun vechini	Ve ayırma (Neyi?)	Gözlerini (Kimlerden?)	Onlardan (Ne olduğun halde?)	İstiyorsun (Neyi?)	Dünya hayatının süsünü

وَلَا تُطِعْ	مَنْ	اَغْفَلْنَا	قَلْبَهُ	عَنْ ذِكْرِنَا	وَاتَّبَعَ	هَوٰيهُ	وَكَانَ	اَمْرُهُ
Uyma (Kime?)	O kimseye ki	Gafil kıldık (Neyi?)	Onun kalbini (Neden?)	Bizi anmaktan	Ve uydu (Neye?)	Hevâsına	Ve oldu (Ne?)	Onun işi (Ne oldu?)

فُرُطًا ﴿٢٨﴾	وَقُلِ	الْحَقُّ	مِنْ رَبِّكُمْ	فَمَنْ	شَاءَ	فَلْيُؤْمِنْ	وَمَنْ	شَاءَ
Aşırı	Ve de ki	Hak (Nedir?)	Rabbinizdendir	Öyleyse her kim ki	Diledi	İman etsin	Her kim ki	Diledi

فَلْيَكْفُرْ	اِنَّا	اَعْتَدْنَا	لِلظَّالِمِينَ	نَارًا	اَحَاطَ	بِهِمْ	سُرَادِقُهَا
İnkâr etsin	Muhakkak ki biz	Hazırladık (Kim için?)	Zalimler için (Ne hazırladık?)	Ateş (Öyle ateş ki?)	Kuşatıyor (Kimi?)	Onları (Ne?)	Onun duvarları

وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا	يُغَاثُوا	بِمَاءٍ	كَالْمُهْلِ	يَشْوِي	الْوُجُوهَ	بِئْسَ الشَّرَابُ
Eğer imdat dileseler	İmdada koşulur (Ne ile?)	Bir su ile (Öyle su ki?)	Erimiş maden gibi (Yine öyle su ki?)	Haşlıyor (Neyi?)	Yüzleri	Ne fena içecektir o!

وَسَاءَتْ	مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾	اِنَّ الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	اِنَّا
Ve ne kötüdür! (Ne yönden?)	Rahat edilecek yer olma yönünden	Muhakkak o kimseler ki	İman ettiler	Ve işlediler (Ne?)	Salih ameller	Muhakkak ki biz

لَا نُضِيعُ	اَجْرَ مَنْ	اَحْسَنَ	عَمَلًا ﴿٣٠﴾	اُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	جَنَّاتُ عَدْنٍ
Zayi etmeyiz (Neyi?)	O kişinin ecrini ki	Güzel kıldı (Neyi?)	Amelini	İşte onlar	Onlar için vardır (Ne?)	Adn cennetleri (Öyle ki)

تَجْرِي	مِنْ تَحْتِهِمُ	الْاَنْهَارُ	يُحَلَّوْنَ	فِيهَا	مِنْ اَسَاوِرَ	مِنْ ذَهَبٍ
Akıyor (Nereden?)	Altlarından (Ne?)	Nehirler	Süslenecekler (Nerede?)	Orada (Neden?)	Bileziklerden (Öyle bilezikler ki)	Altından

وَيَلْبَسُونَ	ثِيَابًا	خُضْرًا	مِنْ سُنْدُسٍ	وَاِسْتَبْرَقٍ	مُتَّكِئِينَ	فِيهَا
Ve giyecekler (Ne?)	Elbiseler (Öyle elbiseler ki)	Yeşil (Yine öyle elbiseler ki?)	İnce ipekten (Daha?)	Kalın ipekten (Ne oldukları halde?)	Kuruldukları halde (Nerede?)	O cennetlerde (Ne üzerine?)

عَلَى الْاَرَائِكِ	نِعْمَ الثَّوَابُ	وَحَسُنَتْ	مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾	وَاضْرِبْ	لَهُمْ
Tahtlar üzerine	O ne güzel mükâfaattır!	Ve ne güzeldir! (Ne yönden?)	Rahat edilecek bir yer olma yönünden	Ver (Kime?)	Onlara (Ne ver?)

مَثَلًا	رَجُلَيْنِ	جَعَلْنَا	لِاَحَدِهِمَا	جَنَّتَيْنِ	مِنْ اَعْنَابٍ	وَحَفَفْنَاهُمَا
Misal (Ondan bedel?)	İki adamı (Öyle iki adam ki?)	Biz verdik (Kime?)	Onlardan birine (Ne?)	İki bağ (Neden?)	Üzümden	Ve onların etrafını donatmıştık (Ne ile?)

بِنَخْلٍ	وَجَعَلْنَا	بَيْنَهُمَا	زَرْعًا ﴿٣٢﴾	كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ	اٰتَتْ	اُكُلَهَا
Hurmalıklarla	Ve bitirdik (Nerede?)	Aralarında (Ne?)	Ekin	İşte o iki bağ	Verdi (Neyi?)	Ürünlerini

وَلَمْ تَظْلِمْ	مِنْهُ	شَيْـًٔا	وَفَجَّرْنَا	خِلَالَهُمَا	نَهَرًا ﴿٣٣﴾	وَكَانَ	لَهُ	ثَمَرٌ
Eksik bırakmamıştı (Neden?)	Ondan (Ne?)	Hiçbir şey	Ve akıttık (Nereden?)	Ortasından (Ne akıttık?)	Nehir	Ve olmuştu (Kim için?)	O kişi için (Ne?)	Gelir

فَقَالَ	لِصَاحِبِهِ	وَهُوَ	يُحَاوِرُهُ	اَنَا	اَكْثَرُ	مِنْكَ	مَالًا	وَاَعَزُّ	نَفَرًا ﴿٣٤﴾
Ve dedi ki (Kime?)	Arkadaşına (Ne olduğu halde?)	O	Onunla konuşuyor olduğu halde (Ne dedi?)	Ben (Neyim?)	Daha çoğum (Kimden?)	Senden (Ne bakımdan?)	Mal bakımından	Ve daha güçlüyüm (Ne bakımdan?)	Toplulukca/ nüfusca

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ۚ قَالَ مَٓا اَظُنُّ اَنْ تَب۪يدَ هٰذِه۪ٓ اَبَدًاۙ

Ve girdi (Nereye?) | Bağına (Ne olduğu halde?) | O | Zulmedici [olduğu halde] (Kime?) | Kendine | Dedi ki | Zannetmiyorum (Neyi?) | Helak olacağını (Neyin?) | Bunun | Ebediyen

(٣٥) وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةًۙ وَلَئِنْ رُدِدْتُ اِلٰى رَبّ۪ي لَاَجِدَنَّ

Ve ben zannetmiyorum (Neyi?) | Kıyameti (Ne zannetmiyorum?) | Kopacak | Şayet | Döndürülürsem (Kime?) | Rabbime | Elbette bulurum

خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا (٣٦) قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُٓ اَكَفَرْتَ

Daha hayırlı (Neden?) | Bundan (Ne cihetten?) | Sonuç | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Arkadaşı (Ne olduğu halde?) | O | Onunla konuşuyor/karşılık veriyor olduğu halde (Ne dedi?) | İnkâr mı ediyorsun? (Kimi)

بِالَّذ۪ي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًاۜ (٣٧)

O Allah'ı ki | Seni yarattı (Neden?) | Topraktan | Sonra | Nutfeden | Sonra | Seni düzgünce kıldı (Ne kıldı?) | Adam kıldı

لٰكِنَّا۬ هُوَ اللّٰهُ رَبّ۪ي وَلَٓا اُشْرِكُ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا (٣٨) وَلَوْلَٓا اِذْ دَخَلْتَ

Lakin ben ise | O | Allah | Benim rabbimdir (Nedir?) | Ve ortak koşamam (Kime?) | Rabbime (Kimi?) | Hiç kimseyi | Olmaz mıydı? | Girdiğinde (Nereye?)

جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَٓاءَ اللّٰهُۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا۬ اَقَلَّ مِنْكَ

Bağına | Deseydin olmaz mıydı? | Maşallah | Hiçbir kuvvet yoktur | Ancak | Allah iledir | Şayet | Beni görüyorsan ki | Ben (Neyim?) | Daha azım (Kimden?) | Senden (Ne yönden?)

مَالًا وَوَلَدًاۚ (٣٩) فَعَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

Mal yönünden (Daha?) | Evlat yönünden | Umulur ki | Rabbim | Bana vermesi (Ne?) | Daha hayırlısını (Neden?) | Senin bağından | Ve göndermesi (Ne üzerine)

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَٓاءِ فَتُصْبِحَ صَع۪يدًا زَلَقًاۙ (٤٠) اَوْ يُصْبِحَ

Onun [senin bağın] üzerine (Neyi?) | Afeti (Nereden gönderir?) | Gökten | Ve oluvermen (Ne?) | Toprak (Öyle toprak ki?) | Dümdüz/yalçın (Ne?) | Veya oluverir (Ne?)

مَٓاؤُ۬هَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَط۪يعَ لَهُ طَلَبًا (٤١) وَاُح۪يطَ بِثَمَرِه۪ فَاَصْبَحَ

Onun suyu (Ne oluverir?) | Çekilmiş | Ve asla güç yetiremezsin (Neyi?) | Onu (Neye?) | Aramaya | Ve istila ediliverdi (Ne?) | Ürünleri | Başladı (Neye?)

يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَٓا اَنْفَقَ ف۪يهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ

Ovuşturmaya (Neyi?) | Avuçlarını (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine ki | Harcamıştı (Nereye?) | O bağa (Ne olduğu halde?) | O [bağ] olduğu halde | Çökücü (Ne üzerine?) | Çardakları üzerine | Ve şöyle diyordu

يَا لَيْتَن۪ي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبّ۪ٓي اَحَدًا (٤٢) وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ

Ah ne olaydım | Şirk koşmasaydım (Kime?) | Rabbime (Kimi?) | Hiç kimseyi | Yok idi (Kim için?) | Onun için (Ne?) | Topluluk (Öyle topluluk ki?) | Ona yardım ediyor (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًاۜ (٤٣) هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّۜ هُوَ

Allah'tan başka | Ve olmadı da (Ne?) | [Kendine] Yardım edici | İşte burada | Velayet (Kim içindir?) | Allah içindir (Öyle Allah ki) | Hak olan | O (Nedir?)

خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا (٤٤) وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

En hayırlıdır (Ne cihetten?) | Sevapça (Daha nedir?) | En hayırlıdır (Ne cihetten?) | Akıbetçe | Misal ver (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Dünya hayatı misalini (Dünya hayatı ne gibidir?)

كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِه۪ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ

Bir su gibidir (Öyle su ki?) | Biz onu indirdik (Nereden?) | Gökten | Ve karıştı (Ne ile?) | Onunla (Ne?) | Yeryüzünün bitkileri | Ve döndü (Neye döndü?)

هَش۪يمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا (٤٥)

Çerçöp haline (Öyle çerçöp ki?) | Onu savuruyor (Ne?) | Rüzgâr | Ve olmuştur (Kim?) | Allah | Her şey üzerine (Nedir?) | Güç yetirendir

35. Ve bağına girdi... Kendine yazık ediyordu. Dedi ki: "Asla sanmam ki, bu yok olsun.

36. Ve kıyametin kopacağını da zannetmem. Bununla beraber şayet Rabbime döndürülürsem, mutlaka bundan daha hayırlı bir sonuç bulurum.

37. Arkadaşı da ona karşılık vererek dedi ki: "Sen, seni topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden) yaratan, sonra da bir adam seviyesine getiren Rabbini inkâr mı ediyorsun?

38. Lâkin o Allah benim Rabbim ve ben Rabbime kimseyi ortak koşmam.

39. Bağına girdiğin zaman: "Maşallah, güç, kudret ancak Allah iledir." deseydin olmaz mıydı? Eğer malca ve evlatça beni kendinden az görüyorsan,

40. Ne bilirsin belki Rabbim bana senin bağından daha hayırlısını verir. Seninkinin üzerine de gökten bir afet indiriverir de yalçın bir toprak haline gelir.

41. Yahut suyu çekiliverir de bir daha onu aramakla bulamazsın."

42. Derken bütün serveti istilaya uğradı. Bunun üzerine ona yaptığı harcamalara karşı avuçlarını oğuşturup kaldı. Bağ, çardakları üzerine çökmüş kalmıştı. "Ââh, diyordu, keşke Rabbime hiçbir ortak koşmamış olaydım!"

43. Allah'tan başka kendisine yardım edecek bir topluluk da olmadı; kendi kendini de kurtaramadı.

44. İşte burada velâyet gerçekten Allah'ındır. O sevapça da daha hayırlıdır, sonuçça da daha hayırlıdır.

45. Onlara dünya hayatının misalini de şöyle ver: Sanki bir su, onu gökten indirmişiz, derken onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karışmış, derken bir çöp kırıntısı olmuştur, rüzgârlar onu savurur gider... Allah her şeye gücü yetendir.

46. O mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak iyi işler ise, Rabbinin katında sevapça da hayırlıdır, ümitçe de hayırlıdır.

47. Düşün o günü ki, dağları yürütürüz; yeryüzünü çırılçıplak görürsün. Onları hep mahşer meydanına toplamışızdır, hiçbir kimseyi bırakmamışızdır.

48. Ve hepsi saf saf Rabbine sunulmuşlardır. (O da şöyle) buyurur: "İşte andolsun ki, ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz. Fakat sizin için, hiç buluşma zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız, değil mi?"

49. Defter de (ortaya) konulmuştur. Artık suçluların korku yüzünden heyecan içinde titrediklerini görürsün. Ve şöyle derler: "Eyvah bize! Bu defter de ne enteresan; ne küçük koymuş, ne büyük hepsini kaydetmiş. Ve bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Rabbin kimseye zulmetmez.

50. Yine düşün o zamanı ki, meleklere: "Âdem için secde edin." demiştik; hemen secde ettiler. Ancak İblis cinden idi de Rabbinin emrinden çıktı. Ya şimdi siz beni bırakıp da onu ve soyunu kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Onlar size öyle düşman iken! Zalimler için ne kötü bedel.

51. Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına şahit kılmadım. Ve hiçbir zaman yoldan saptıranları yardımcı edinmiş değilim.

52. Ve o gün diyecek ki: "Seslenin bakalım, o iddia ettiğiniz ortaklarıma." Derken onları çağırmışlar, yalvarmışlardır. Fakat onlar kendilerine cevap vermemişlerdir. Ve biz aralarına bir uçurum koymuşuzdur.

53. Ve suçlular ateşi görmüş, artık ona düşeceklerini anlamışlardır da ondan savuşacak bir yer bulamamışlardır.

اَلْمَالُ	وَالْبَنُونَ	زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَالْبَاقِيَاتُ	الصَّالِحَاتُ
Mal	Ve oğullar (Nedir?)	Dünya hayatının süsüdür	Baki kalanlar (Öyle baki kalanlar ki?)	Salih ameller (Nedir bunlar?)

خَيْرٌ	عِنْدَ رَبِّكَ	ثَوَابًا	وَخَيْرٌ	اَمَلًا ﴿٤٦﴾	وَيَوْمَ	نُسَيِّرُ	الْجِبَالَ
Daha hayırlıdır (Nerede?)	Rabbinin katında (Ne bakımdan?)	Mükafat bakımından (Daha nedir?)	Daha hayırlıdır (Ne bakımdan?)	Ümit	O gün	Yürütürüz (Neyi?)	Dağları

وَتَرَى	الْاَرْضَ	بَارِزَةً	وَحَشَرْنَاهُمْ	فَلَمْ نُغَادِرْ	مِنْهُمْ	اَحَدًا ﴿٤٧﴾
Ve görürsün (Neyi?)	Yeryüzünü (Ne görürsün?)	Çırılçıplak	Ve onları haşretmiş oluruz	Bırakmamışızdır (Kimlerden?)	Onlardan (Kimi?)	Hiç birisini

وَعُرِضُوا	عَلٰى رَبِّكَ	صَفًّا	لَقَدْ	جِئْتُمُونَا	كَمَا خَلَقْنَاكُمْ	اَوَّلَ مَرَّةٍ
Arz edilmişlerdir (Kime?)	Rabbine (Ne oldukları halde?)	Sıra sıra	Andolsun ki	Bize geldiniz (Ne gibi?)	Sizi yarattığımız gibi	İlk defa

بَلْ	زَعَمْتُمْ	اَلَّنْ نَجْعَلَ	لَكُمْ	مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾	وَوُضِعَ	الْكِتَابُ
Bilakis	Siz zannetmiştiniz (Neyi?)	Tayin etmediğimizi (Kime?)	Size (Ne tayin etmediğimizi?)	Buluşma zamanı	Konulmuştur (Ne?)	Defter

فَتَرَى	الْمُجْرِمِينَ	مُشْفِقِينَ	مِمَّا	فِيهِ	وَيَقُولُونَ	يَا وَيْلَتَنَا
Ve sen görürsün (Kimi?)	Günahkarları (Ne oldukları halde?)	Tedirginler (Neden?)	O şeyden ki	İçinde bulunuyorlar	Ve şöyle derler	Eyvah bize

مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ	لَا يُغَادِرُ	صَغِيرَةً	وَلَا كَبِيرَةً	اِلَّا	اَحْصٰيهَا
Bu kitap ne acayip	Bırakmamış (Ne?)	Ne küçük (Daha)	Ne de büyük	Ancak	Hepsini saymış/kaydetmiş

وَوَجَدُوا	مَا	عَمِلُوا	حَاضِرًا	وَلَا يَظْلِمُ	رَبُّكَ	اَحَدًا ﴿٤٩﴾	وَاِذْ	قُلْنَا
Bulmuşlardır (Neyi?)	O şeyleri ki	İşlediler (Ne bulmuşlardır?)	Hazır	Zulmetmez (Kim?)	Senin Rabbin (Kime?)	Hiç kimseye	O vakit ki	Demiştik (Kime?)

لِلْمَلٰئِكَةِ	اسْجُدُوا	لِاٰدَمَ	فَسَجَدُوا	اِلَّا	اِبْلِيسَ	كَانَ	مِنَ الْجِنِّ
Meleklere (Ne demiştik?)	Secde edin (Kime?)	Adem'e	Hemen secde ettiler	Ancak müstesna	İblis	[İblis]idi (Ne idi?)	Cinden idi

فَفَسَقَ	عَنْ اَمْرِ رَبِّهِ	اَفَتَتَّخِذُونَهُ	وَذُرِّيَّتَهُ	اَوْلِيَاءَ	مِنْ دُونِى	وَهُمْ	لَكُمْ
Ve çıktı (Neden?)	Rabbinin emrinden	Onu ediniyor musunuz? (Daha)	Onun zürriyetini (Ne ediniyor musunuz?)	Dostlar (Neden başka?)	Benden başka (Ne olduğu halde?)	Onlar olduğu halde (Kim için?)	Sizin için (Ne?)

عَدُوٌّ	بِئْسَ	لِلظَّالِمِينَ	بَدَلًا ﴿٥٠﴾	مَا اَشْهَدْتُهُمْ	خَلْقَ السَّمٰوَاتِ
Düşman	[Bu] Ne kötüdür! (Kim için?)	Zalimler için (Ne yönden?)	Bedel olma yönünden	Onları şahit tutmadım (Neye?)	Göklerin yaratılmasına (Daha?)

وَالْاَرْضِ	وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ	وَمَا كُنْتُ	مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ	عَضُدًا
Ve yerin yaratılmasına (Daha?)	Kendilerinin yaratılmasında da	Ve ben olmadım (Ne?)	Yoldan çıkaranları edinen (Ne edinen?)	Yardımcı

﴿٥١﴾ وَيَوْمَ	يَقُولُ	نَادُوا	شُرَكَائِىَ	الَّذِينَ	زَعَمْتُمْ	فَدَعَوْهُمْ
O gün	Der (Ne der?)	Çağırın (Kimi?)	Ortaklarımı	Öyle ortaklarımı ki	Siz iddia ediyordunuz	Onları çağırmışlardır da

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا	لَهُمْ	وَجَعَلْنَا	بَيْنَهُمْ	مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾	وَرَاَ	الْمُجْرِمُونَ
İcabet etmemişlerdir	Onlara	Ve koymuşuzdur (Nereye?)	Aralarına (Ne koymuşuzdur?)	Bir uçurum	Ve gördü (Kim?)	Günahkarlar (Neyi?)

النَّارَ	فَظَنُّوا	اَنَّهُمْ	مُوَاقِعُوهَا	وَلَمْ يَجِدُوا	عَنْهَا	مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾
Ateşi	Ve anladılar ki	Muhakkak onlar (Nedir?)	Ona düşecektir	Ve bulamayacaklardır (Nereden?)	Oradan (Ne?)	Savuşacak yer

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ

Andolsun ki | Çok çok açıkladık (Nerede?) | Bu Kuran'da (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Her türlü misali | Ve olmuştur (Kim?)

الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا اِذْ

İnsan (Ne olmuştur?) | Her şeyin en çoğu (Ne bakımdan?) | Cedel bakımından | Alıkoymadı (Kimi?) | İnsanları (Neden?) | İman etmelerinden (Ne zaman?) | O vakit ki

جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ

Onlara geldi (Ne?) | Hidayet (Daha neden?) | Mağfiret talep etmelerinden (Kimden?) | Rablerinden | Ancak [alıkoydu] (Ne alıkoydu?) | Onlara gelmesi (Ne gelmesi?) | Evvelkilerin sünneti

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا

Veya | Onlara gelmesi (Ne gelmesi?) | Azap (Ne olduğu halde?) | Göz göre göre | Biz göndermeyiz (Kimi?) | Peygamberleri | Ancak [göndeririz] (Ne oldukları halde?)

مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ

Müjdeleyiciler oldukları halde (Daha?) | Uyarıcılar oldukları halde | Mücadele ediyor (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Ne ile mücadele ediyorlar?) | Batılla (Niye mücadele ediyorlar?)

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوٓا اٰيَاتِي وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

Kaydırmak için (Ne ile?) | Onunla (Neyi?) | Hakkı | Ve aldılar (Neyi?) | Benim ayetlerimi (Daha?) | O şeyleri ki | Uyarıldılar (Neye aldılar?) | Alaya

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا

Kim | Daha zalimdir (Kimden?) | O kimseden ki | Ona hatırlatıldı (Ne hatırlatıldı?) | Rabbi'nin ayetleri | Ve yüz çevirdi (Neden?) | O ayetlerden | Ve unuttu (Neyi?) | O şeyleri ki

قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ

Yaptı (Ne?) | Onun elleri | Muhakkak ki biz | Koyduk (Ne üzerine?) | Onların kalpleri üzerine (Ne koyduk?) | Perde (Neye perde koyduk?) | Onu anlamalarına

وَفِٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُوٓا اِذًا اَبَدًا

Onların kulaklarına da koyduk (Ne?) | Ağırlık | Şayet onları çağırsan (Neye?) | Hidayete | Yola gelmezler (Ne zaman?) | O zaman | Ebediyen

﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا

Senin rabbin (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha?) | Çok rahmet sahibi olandır | Şayet onları hesaba çekecek olsaydı (Ne ile?) | O şeylerle ki | Onları kazandılar

لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ

Öne alırdı (Kim için?) | Onlar için (Neyi?) | Azabı | Fakat | Onlar için vardır (Ne?) | Belirlenmiş bir vakit | Asla bulamazlar (Neden başka?) | Ondan başka (Ne bulamazlar?)

مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا

Sığınacak yer | Ve işte şu memleketler ki | Biz onları helak etmişizdir (Ne zaman?) | Zulmettikleri zaman | Ve tayin etmiştik (Niçin?)

لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًاۜ ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ

Onları helak etmek için (Ne tayin etmiştik?) | Belli bir zaman | Ve hani | Demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Genç hizmetçisine (Ne demişti?) | Durmayacağım (Ne zamana kadar?)

حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا

Varıncaya kadar (Nereye?) | İki denizin birleştiği yere | Yahut | Ben gidinceye kadar (Ne kadar?) | Uzun müddet | Ne zaman ki | O ikisi ulaştı (Nereye?)

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

O iki denizin birleştiği yere | Unuttular (Neyi?) | Balıklarını | Ve edindi (Ne?) | Yol edindi (Nerede?) | Denizde (Neyi?) | Yarığı

54. Andolsun ki, gerçekten biz bu Kuran'da insanlara ibret olacak her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. İnsan ise her şeyden çok mücadelecidir.

55. Kendilerine doğru yolu gösteren peygamber geldiğinde insanları iman etmekten ve günahlarının bağışlanmasını istemekten alıkoyan da, başka (bir şey) değil, sadece öncekilerinin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesini veya ahiret azabının gözleri önüne serilmesini beklemek olmuştur.

56. Hâlbuki biz gönderdiğimiz peygamberleri ancak müjdeleyici ve uyarıcı olmak üzere göndeririz. İnkâr edenler ise, hakkı batılla kaydırmak için uğraşıyorlar. Âyetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıyı alaya aldılar.

57. O kimseden daha zalim kim olabilir ki, kendisine Rabbinin âyetleri öğüt verilmiştir de, onlardan yüz çevirmiş ve ellerinin önceden yaptığı şeyleri unutmuştur. Çünkü biz onların kalpleri üzerine onu iyi anlamalarına engel birtakım kabuklar ve kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Sen onları doğru yola çağırsan da o durumda onlar, asla yola gelmezler.

58. Hem o bağışlaması çok, rahmet sahibi Rabbin, onları kazandıkları günahlar yüzünden derhal cezalandırıverecek olsaydı, haklarında azabı hemen getiriverirdi. Fakat onlar için belirlenmiş bir zaman vardır ki, o gelince hiçbir kurtuluş çaresi bulamazlar.

59. İşte o memleketler ki, biz onları zulmettikleri zaman helak etmişiz ve helaklerine de bir zaman belirlemişiz.

60. Bir zaman da Musa genç arkadaşına demişti ki: "Durmayacağım, tâ iki denizin birleştiği yere kadar varacağım veya senelerce gideceğim."

61. Bunun üzerine ikisi de iki denizin birleştiği yere vardıklarında balıklarını unuttular. O zaman o (balık) denizde bir deliğe doğru yolunu tutmuştu.

62. Bu şekilde geçtikleri zaman genç arkadaşına: "Getir kuşluk yemeğimizi, gerçekten biz bu yolculuğumuzdan dolayı yorulduk." dedi.

63. Genç: "Gördün mü, kayaya sığındığımız zaman doğrusu ben balığı unuttum. Ve bana onu söylememi kesinlikle şeytan unutturdu. O şaşılacak bir şekilde denizdeki yolunu tutmuştu." dedi

64.(Musa da) dedi ki: "İşte aradığımız o ya." Bunun üzerine izlerini takip ederek gerisin geri döndüler.

65. Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş ve tarafımızdan bir ilim öğretmiştik

66. Musa ona: "Sana öğretilen ilimden bana da öğretmen şartıyla sana tabi olabilir miyim?" dedi.

67. (O):"Doğrusu sen benimle sabredemezsin." dedi.

68. "Havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin."

69. (Musa): "İnşallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiçbir işine karşı gelmem." dedi.

70. Dedi ki: "O halde eğer bana uyacaksan, bana hiçbir şey hakkında soru sorma, ta ki ben sana ondan söz açıncaya kadar."

71. Bunun üzerine ikisi beraber gittiler. Nihâyet gemiye bindiklerinde tuttu (o kul) gemiyi yaraladı. (Musa) dedi ki: "İçindekileri boğmak için mi yaraladın onu? Allah bilir ki, korkunç bir şey yaptın!"

72. "Demedim mi? Doğrusu sen benimle sabredemezsin?" dedi.

73. (Musa): "Unuttuğum şeyle beni suçlama ve bu işimden dolayı bana güçlük çıkarma." dedi.

74. Yine gittiler, nihâyet bir oğlana rast geldiler. Tuttu onu öldürüverdi. (Musa): "Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmaksızın öldürdün mü? Allah bilir ki, çok kötü bir şey yaptın!" dedi.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَق۪ينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
Ne zaman ki | O ikisi geçti | Dedi (Kime?) | Genç arkadaşına (Ne dedi?) | Bize getir (Neyi?) | Kuşluk yemeğimizi | Andolsun ki | Biz uğradık (Neden?) | Şu seferimizden (Neye uğradık?)

نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّ۪ي نَس۪يتُ
Yorgunluğa | Dedi ki | Gördün mü? | O vakit ki | Biz sığınmıştık (Nereye?) | Kayaya | Ben | Unuttum (Neyi?)

الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَان۪يهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ
Balığı | Bana onu unutturmadı (Kim?) | Ancak [unutturdu] | Şeytan (Neyi unutturdu?) | Onu hatırlamamı | Edindi (Ne?) | Yol edindi (Nerede?)

فِي الْبَحْرِۗ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
Denizde (Neyi?) | Acayip bir yolu | Dedi (Ne dedi?) | İşte bu (Nedir?) | O şeydir ki | Biz idik (Ne?) | [Kendisini] Arıyor idik | Ve o ikisi döndü (Ne üzerine?) | İzlerinin üzerine (Ne oldukları halde?)

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
Takip ediyor oldukları halde | Ve o ikisi buldu (Kimi?) | Bir kulu (Öyle kul ki?) | Kullarımızdan olan (Öyle kul ki?) | Biz ona vermiştik (Ne?) | Rahmet (Neden?) | Katımızdan

وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ
Ve biz ona öğretmiştik (Neden?) | Tarafımızdan (Ne öğretmiştik?) | İlim | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Musa | Sana tabi olayım mı? (Ne üzerine?)

عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ
Bana öğretmen üzerine (Neden?) | Sana öğretilenden (Ne öğretmen üzere?) | Doğruyu bulmaya yardım edecek bilgiyi | Dedi ki | Muhakkak ki sen | Asla güç yetiremezsin (Ne olduğun halde?) | Benimle birlikte olduğun halde (Neye?)

صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُن۪ٓي
Sabretmeye | Nasıl | Sabredeceksin (Neye?) | O şeye ki | Kuşatmıyorsun (Neyi?) | Onu (Ne açıdan?) | Bilmek açısından | Dedi ki | Beni bulacaksın

اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْص۪ي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَن۪ي
İnşallah (Ne bulacaksın?) | Sabırlı | Karşı da gelmem (Kime?) | Sana (Ne konuda?) | Hiçbir konuda | [Hızır] Dedi ki | Şayet | Bana tabi olacaksan

فَلَا تَسْـَٔلْن۪ي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا
Bana sorma (Neden sorma?) | Hiçbir şeyden (Ne zamana kadar?) | Ben söyleyinceye kadar (Kime?) | Sana (Neden?) | Ondan (Ne?) | Bir söz | Ve o ikisi gitti

حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّف۪ينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ
Ta ki | Bindikleri zaman (Neye?) | Gemiye | Onu deldi | [Musa] dedi (Ne dedi?) | Onu deldin mi? (Niçin?) | Gemi halkını boğmak için

لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ
Andolsun ki | Sen yaptın (Ne?) | Şey (Öyle şey ki?) | Şaşılacak | [Hızır] Dedi ki | Demedim mi? (Ne demedim mi?) | Muhakkak ki sen | Kesinlikle dayanamazsın (Ne olduğun halde?)

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْن۪ي بِمَا نَس۪يتُ وَلَا تُرْهِقْن۪ي
Benimle birlikte olduğun halde (Neye?) | Sabretmeye | [Musa] dedi ki | Beni mesul tutma (Neden dolayı?) | O şeyden dolayı ki | Onu unuttum | Ve bana yükleme (Nede?)

مِنْ اَمْر۪ي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ
İşimde (Ne yükleme?) | Zorluk | Yine yola koyuldular | Ta ki | Karşılaştıkları zaman (Kimle?) | Bir erkek çocukla | [Hızır] Onu öldürdü | [Musa] Dedi ki

اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾
Kıydın mı? (Kime?) | Bir cana (Öyle can ki?) | Masum (Ne olduğu halde?) | Bir can karşılığında olmadığı halde | Muhakkak ki | Sen yaptın | Bir şey (Öyle şey ki?) | Kötü

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ

[Hızır] Dedi ki | Demedim mi? (Kime?) | Sana | Muhakkak ki sen | Kesinlikle dayanamazsın (Ne olduğun halde?) | Benimle birlikte olduğun halde (Neye dayanamazsın?) | Sabretmeye | Dedi ki | Şayet

سَاَلْتُكَ عَنْ شَیْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِى قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّى

Sana sorarsam (Neden?) | Bir şeyden (Ne zaman?) | Bundan sonra | Benimle arkadaşlık etme | Doğrusu ulaştın (Nerden?) | Tarafımdan (Neye?)

عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَيَٓا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَٓا اَهْلَهَا

[Son] özre | Yine yola koyuldular | Ta ki | Geldiklerinde (Nereye?) | Köy halkına | Yemek istediler (Kimden?) | Köy halkından

فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ

Kaçındılar (Neden?) | O ikisini ağırlamaktan | O sırada buldular (Nerede?) | O köyde (Ne buldular?) | Bir duvar (Öyle duvar ki?) | İstiyor (Ne?) | Çökmek | [Hızır] Hemen onu doğrulttu

قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِى وَبَيْنِكَ

[Musa] Dedi (Ne dedi?) | Şayet dileseydin | Alırdın (Neye karşılık alırdın?) | Ona karşılık (Ne alırdın?) | Ücret | Dedi ki | İşte bu (Nedir?) | Benim aramın ayrılmasıdır (Daha?) | Ve senin aranın [ayrılmasıdır]

سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ

Sana haber vereceğim (Neyi?) | O şeylerin iç yüzünü ki | Güç yetiremedin (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine (Neye?) | Sabretmeye | Gemiye gelince

فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِى الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا

O idi (Kimin idi?) | Yoksul kimselerin (Öyle yoksullar ki?) | Çalışıyorlardı (Nerede?) | Denizde | Ben de istedim (Ne?) | Onu kusurlu kılmak

وَكَانَ وَرَٓاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ

Ve vardı (Nerede?) | Onların arkasında (Kim?) | Kral (Öyle kral ki?) | Alıyordu (Neyi?) | Her gemiyi (Nasıl?) | Gasp ederek | Erkek çocuğa gelince

فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَٓا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا

İdi (Kim?) | Onun anne-babası (Ne idi?) | Müminlerdi | Korktuk (Neden?) | Onları sürüklemesinden (Neye?) | Azgınlığa

وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَٓا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ

Ve küfre | Biz de istedik (Ne?) | Onların yerine vermesini (Kimin?) | Rableri-nin (Ne vermesini?) | Daha hayırlısını (Kimden?) | Ondan (Ne bakımdan?) | Temiz olma bakımından | Ve daha yakınını (Ne bakımdan?)

رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِى الْمَدِينَةِ

Merhamet bakımından | Duvara gelince | O idi (Kimin idi?) | İki erkek çocuğun (Öyle çocuklar ki?) | Yetimler (Öyle yetimler ki?) | Şehirde

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا فَاَرَادَ رَبُّكَ

Ve vardı (Nerede?) | Onun altında (Ne vardı?) | Hazine (Öyle hazine ki?) | O iki erkek çocuğa ait olan | Ve idi (Kim?) | O iki erkek çocuğun babası (Ne idi?) | Salih bir zat | Ve istedi (Kim?) | Senin Rabbin (Neyi?)

اَنْ يَبْلُغَٓا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

Ulaşsınlar (Neye?) | Rüşt çağlarına | Ve çıkarsınlar (Neyi?) | Hazinelerini (Niçin?) | Bir rahmet olsun için (Kimden?) | Rabbinden

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِى ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

Ben onları yapmadım (Neden yapmadım?) | Kendi reyimden | İşte bu (Nedir?) | O şeylerin iç yüzü ki | Takat getiremedin (Ne üzerine?) | O şeyler üzerine (Neye?) | Sabretmeye

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

Sana sorarlar [Ey Muhammed!] (Kimden?) | Zülkarneyn'den | De ki | Anlatacağım (Kime?) | Size (Kimden?) | Ondan (Ne anlatacağım?) | Bir hatıra/hikaye

75. "Doğrusu sen benimle sabredemezsin demedim mi sana?" dedi.

76. (Musa) dedi ki: "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, artık benimle arkadaşlık etme! Doğrusu tarafımdan son özre erdin."

77. Bunun üzerine yine gittiler, sonunda bir köy halkına vardılar, onlardan yiyecek istediler. Onlar bunları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere olan bir duvar buldular, tuttu onu doğrultuverdi. (Musa): "İsteseydin bunun karşılığında mutlaka bir ücret alırdın." dedi.

78. Dedi ki: "İşte bu, seninle benim aramın ayrılması (demektir.) Sana o sabredemediğin şeylerin iç yüzünü haber vereyim.

79. Önce gemi, denizde çalışan bir takım çaresiz kimselerindi. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim ki, ötelerinde bir kral vardı, her sağlam gemiyi el koyarak alıyordu

80. Oğlana gelince, anne-babası mü'min kimselerdi. Onun için bunları azgınlık ve küfür ile sarmasından sakındık.

81. İstedik ki, Rableri onun yerine kendilerine temizlikçe daha hayırlısını ve merhamet bakımından daha yakınını versin.

82. Gelelim duvara, o, şehirde iki yetim çocuğun idi. Altında onlar için saklanmış bir define vardı ve babaları iyi bir zat idi. Onun için Rabbin, onların erginlik çağına ermelerini, definelerini çıkarmalarını diledi. Hep bunlar, Rabbinden bir rahmet olarak (yapılmıştır) ve ben hiçbirini kendi görüşümle yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin açıklaması..."

83. Bir de sana Zulkarneyn'den soruyorlar. De ki: "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

84. Biz onun için yeryüzünde (maddi manevi) kuvvetler hazırladık ve ona her şeyden bir sebep verdik.

85. Derken o bir sebebi izledi.

86. Tâ güneşin battığı yere vardığı zaman, onu balçıklı bir gözde batıyor buldu. Ayrıca onun yanında bir kavim buldu. Dedik ki: "Ey Zulkarneyn! Ya cezalandırırsın veya haklarında güzel muamelede bulunursun."

87. Dedi ki: "Her kim haksızlık ederse, onu muhakkak cezalandırırız, sonra Rabbine iade edilir ve O da onu görülmedik bir azaba çeker.

88. Ancak her kim de iman edip iyi bir iş yaparsa, buna da mükâfat olarak en güzel akıbet vardır ve ona emrimizin kolayını söyleriz.

89. Sonra yine bir sebebi takip etti.

90. Tâ güneşin doğduğu yere vardığı zaman, güneşin kendilerini ondan koruyacak bir siper yapmadığımız, bir kavim üzerine doğmakta olduğunu gördü.

91. Böyle... Hâlbuki onun yanında neler vardı, tamamını biz biliyorduk.

92. Sonra da diğer bir sebebi takip etti.

93. Tâ iki set arasına vardığı zaman, önlerinde neredeyse hiç söz anlamayan bir kavim buldu.

94. Onlar: "Ey Zulkarneyn! Haberin olsun, Ye'cuc ve Me'cuc bu yerde bozgunculuk yapıp duruyorlar. Bu yüzden onlarla bizim aramızda bir set yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?" dediler.

95. Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu iktidar çok hayırlıdır. Haydi, siz bana gücünüz, kuvvetiniz ile yardım edin de sizinle onların arasına bir engel yapayım.

96. Bana demir kütleleri getirin. Tam iki ucu denkleştirdiği zaman: "Körükleyin!" dedi. Tam onu bir ateş haline koyduğu zaman: "Getirin bana üzerine erimiş bakır dökeyim!" dedi.

97. Artık ne onu aşabilirler, ne de delebildiler.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ

Muhakkak ki biz | Kudrete erdirdik (Kimi?) | Onu (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve biz ona verdik (Neden?) | Her şeyden (Ne verdik?) | Sebep/vasıta/yol | Ve o da takip etti (Neyi?)

سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ

Bir yolu | Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | Güneşin battığı yere | O güneşi buldu (Ne olarak buldu?) | Batıyor (Nerede?) | Gözde (Öyle göz ki?)

حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا

Balçıklı | Ve buldu (Nerede?) | O güneşin yanında (Ne buldu?) | Bir kavim | Dedik ki | Ey Zülkarneyn! | Ya | Azap edersin | Ya da

أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ

Yaparsın (Kim hakkında?) | Onlar hakkında (Ne yaparsın?) | Güzellik | Dedi ki | O kişiye gelince (Öyle kişi ki?) | Haksızlık yaptı | Yakında onu cezalandıracağız | Sonra | İade olunur (Kime?)

إِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ

Rabbine | O da onu azaba çeker (Nasıl?) | Bir azapla ki | Korkunç | O kişiye gelince ki | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Salih amel | Onun için vardır (Ne?)

جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

Ceza olarak (Ne vardır?) | Güzellik | Ve söyleriz (Kime?) | Ona (Neden?) | Emrimizden (Ne söyleriz?) | Kolayını | Sonra | Takip etti (Neyi?) | Bir yolu

حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ

Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | Güneşin doğduğu yere | O güneşi buldu (Ne olarak buldu?) | Doğuyor (Kim üzerine?) | Bir kavim üzerine ki | Yapmadık (Kim için?)

لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

Onlar için (Nereden?) | O güneşin önünden (Ne yapmadık?) | Örtü | İşte böyledir | Halbuki biz kuşatmışızdır (Neyi?) | O şeyleri ki | Onun yanındadır (Ne cihetten kuşatmışızdır?) | Bilmek cihetinden

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

Sonra | Takip etti (Neyi?) | Bir yolu | Ta ki | Ulaştığında (Nereye?) | İki set/dağ arasına | Buldu (Nerede?) | O iki setin yanında (Ne buldu?) | Bir kavim (Öyle kavim ki?)

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ

Neredeyse değiller (Ne değiller?) | Anlıyor değiller | Söz | Dediler ki | Ey Zülkarneyn! | Muhakkak ki Ye'cüc (Daha?) | Ve Me'cüc (Nedirler?)

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا

Bozguncudurlar (Nerede?) | Bu yerde | Versek olur mu? (Kime?) | Sana (Ne?) | Vergi (Ne karşılığında?) | Yapman karşılığında (Nereye?) | Bizim aramızla

وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ

Onlar arasına (Ne yapman karşılığında?) | Bir set | Dedi ki | O şey ki | Beni bulunduruyor (Nerede bulunduruyor?) | İçinde (Kim?) | Rabbim (Nedir?) | Daha hayırlıdır | Bana yardım edin (Ne ile?) | Bir kuvvetle ki

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى

Yapayım (Nereye?) | Sizin aranızla (Daha) | Onların arasına (Ne yapayım?) | Set | Bana getirin (Ne?) | Demir parçaları | Ta ki | Denkleştirdiği vakit (Neyi?)

بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ

İki [dağın] ucunu | Dedi ki | Körükleyin | Ta ki | Onu yaptığı vakit (Ne yaptığı vakit?) | Ateş | Dedi ki | Bana getirin | Dökeyim (Nereye?)

عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

Onun üzerine (Ne dökeyim?) | Erimiş bakır | Güç yetiremediler (Neye?) | Onun üstüne çıkmaya | Ve güç yetiremediler (Neye?) | Onu | Delmeye

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪ي فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَ وَكَانَ

Dedi ki | Bu (Nedir?) | Bir rahmettir (Kimden?) | Rabbimden | Geldiğinde (Ne?) | Rabbimin vaadi | Onu kılar (Ne?) | Yerle bir | Daima oldu (Ne?)

وَعْدُ رَبّ۪ي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ

Rabbimin vaadi (Ne oldu?) | Gerçek | Bırakmış oluruz (Kimi?) | Bazılarını (Ne zaman?) | O gün (Ne olduğu halde?) | Dalgalanırlar (Nerede?) | Diğer bir kısmında | [O gün] Üfürülmüştür (Neye?)

فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًا

Sur'a | Ve onları toplarız (Nasıl?) | Toplamakla | Ve gösteririz (Neyi?) | Cehennemi (Ne zaman?) | O gün (Kime?) | Kafirlere | Göstermekle

﴿١٠٠﴾ اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ

O kimseler ki | Oldu (Ne?) | Onların gözleri (Ne içinde?) | Bir örtü içinde (Neden?) | Beni hatırlamaktan | Ve oldular (Ne oldular?) | Güç yetiremiyorlar (Neye?)

سَمْعًا ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي اَوْلِيَٓاءَ

İşitmeye | Zannettiler mi? (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Ne zannettiler mi?) | Edineceklerini (Kimleri?) | Kullarımı (Kimden başka?) | Benden başka (Ne edineceklerini?) | Dostlar

اِنَّٓا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ

Muhakkak ki biz | Hazırladık (Neyi?) | Cehennemi (Kim için?) | Kafirler için (Ne olarak?) | Konak | De ki | Size haber vereyim mi? (Kimi?) | En çok ziyana uğrayanları (Ne bakımdan?)

اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Amelleri bakımından | O kimseler ki | Boşa gitti (Ne?) | Çabaları (Nerede?) | Dünya hayatında | Halbuki onlar | Sanıyorlar (Ne sanıyorlar?) | Muhakkak ki onlar

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪ فَحَبِطَتْ

Güzel yapıyorlar (Neyi?) | Sanatı | Onlar | Öyle kimselerdir ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini (Daha?) | Ve ona kavuşmayı | Ve boşa gitti (Ne?)

اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ جَهَنَّمُ

Onların amelleri | Tutmayacağız (Kim için?) | Onlar için (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne tutmayacağız?) | Ölçü | İşte [durum] bu | Onların cezası (Nedir?) | Cehennemdir (Neye karşılık?)

بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Kafir olmalarına karşılık | Ve almalarına karşılık (Neyi?) | Ayetlerimi (Daha) | Peygamberlerimi (Neye?) | Alaya | Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا

Salih amelleri | Olmuştur (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Firdevs cennetleri (Ne olmuştur?) | Konak | (Ne oldukları halde?) Ebedi kalıcılar (Nerede?) | O cennetlerde

لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي لَنَفِدَ

İstemezler (Nereden?) | O cennetlerden (Ne istemezler?) | Ayrılmayı | De ki | Şayet olsaydı (Ne?) | Deniz (Ne olsaydı?) | Mürekkep (Ne için?) | Rabbimin kelimeleri için | Elbette tükenirdi (Ne?)

الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا

Deniz (Ne zaman?) | Bitmeden önce (Ne bitmeden önce?) | Rabbimin kelimeleri | Getirsek bile (Ne kadar?) | Onun kadar (Ne cihetten?) | Mürekkep | De ki | Ancak

اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

Ben (Kimim?) | Beşerim (Kim gibi?) | Sizin gibi | [Fakat] vahyolunuyor ki (Kime?) | Bana | Ancak | Sizin ilahınız (Nedir?) | İlahtır (Öyle ilah ki?) | Tek | Her kim (Ne?) | Olursa | İstiyor olursa (Neyi?)

لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

Rabbine kavuşmayı | İşlesin (Ne?) | Amel (Öyle amel ki?) | Salih | Ortak koşmasın (Neye?) | Rabbi'ne ibadetine (Kimi ortak koşmasın?) | Hiçbir kimseyi

98. (Zulkarneyn): "Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi geldiği zaman, onu dümdüz edecektir. Rabbimin vaadi de gerçek oldu.

99. Ve o gün biz onları, birbirlerinin içinde dalgalanır bir durumda bırakıvermişizdir. Sura da üfürülmüştür, artık hepsini toplamış da toplamışızdır.

100. Ve cehennemi o gün kâfirlere bir gösteriş göstermişizdir.

101. Onlar ki beni hatırlatan âyetlerime karşı, gözleri bir örtü içinde idi, işitmeye de tahammül edemiyorlardı.

102. Ya o kâfirler, beni bırakıp da kullarımı kendilerine dost edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi o kâfirler için bir konukluk olarak hazırladık.

103. De ki: "Size amelleri en çok zarara gidenleri haber vereyim mi?

104. Onlar ki, dünya hayatında çabaları boşa gitmektedir de kendileri zannederler ki, gerçekten güzel iş yapıyorlar.

105. Bunlar, işte o kimselerdir ki, Rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr etmişlerdir de hayır adına yaptıkları bütün işleri boşa gitmiştir. Artık kıyamet günü biz onlara hiçbir tartı tutturmayız.

106. İşte böyle, onların cezası cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve benim âyetlerimi ve peygamberlerimi alaya almışlardır.

107. İman edip güzel güzel işler yapan kimselere gelince, onlar için Firdevs cennetleri bir konukluk olmuştur.

108. İçlerinde sonsuza dek kalırlar, onlardan çıkmak istemezler.

109. De ki: "Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsaydı, kesinlikle Rabbimin sözleri tükenmeden deniz tükenirdi, bir misli de yardımcı getirsek bile.

110. De ki: "Ben sırf sizin gibi bir insanım, ancak bana şöyle vahyolunuyor: İlahınız, ancak bir tek ilahtır. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse, güzel bir amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiçbir şirk karıştırmasın."

MERYEM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 98 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kâf, Hâ,Yâ, Ayn, Sâd.

2. (Bu) Rabbinin Zekeriyya kuluna olan rahmetini bir anıştır.

3. O zaman ki, Rabbine gizli bir seslenişle seslenmişti.

4. Demişti ki: "Ey Rabbim! İşte ben, artık kemik gevşedi benden ve baş bembeyaz alev aldı. Ve sana dua nedeniyle Rabbim, hiçbir zaman bedbaht olmadım.

5. Ben bu halimle, arkamdan yerime geçecek olan aile ve akrabalarımdan endişedeyim. Hanımım da kısırdır, onun için bana bir dost ihsan eyle.

6. Ki hem benim mirasımı, hem de Ya'kub ailesinin mirasını alsın. Hem de onu hoşnutluğuna mazhar kıl Rabbim.

7. (Allah şöyle buyurdu:) "Ey Zekeriya! Haberin olsun, biz sana bir oğul müjdeliyoruz, adı Yahya... Bundan önce hiçbir adaş yapmadık ona."

8. (Zekeriya) dedi ki: "Ey Rabbim! Benim için bir oğul nereden olacak? Hanımım kısırdır. Ben de son derece yaşlandım."

9. Buyurdu ki: "Öyledir. Fakat Rabbin buyurdu ki: "O bana kolaydır, bundan önce de seni yarattım, sen hiçbir şey değildin.

10. (Zekeriya) dedi ki: "Ey Rabbim! Bana bir alâmet ver." (Allah) buyurdu ki: "Alâmetin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlara söz söyleyememendir."

11. Derken, mihrabdan kavminin karşısına çıktı da: "Sabah ve akşam tesbih edin!" diye onlara işaret verdi.

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ مَرْيَمَ آيَاتُهَا ٩٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

كٓهٰيٰعٓصٓ ۝١ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝٢ اِذْ
Kaf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd | [Bu] Rabbinin rahmetini anıştır (Kime olan rahmeti?) | Kuluna (Kimdir o?) | Zekeriyya'dır | Hani

نَادٰى رَبَّهُ نِدَٓاءً خَفِيًّا ۝٣ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ
Nida etmişti (Kime?) | Rabbine (Nasıl?) | Bir nidayla ki | Gizli | Dedi | Rabbim! | Muhakkak ki ben | Gevşedi (Ne gevşedi?) | Kemikler

مِنّ۪ي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ
Benden | Ve tutuştu (Ne?) | Baş[ım] | Beyazlık cihetinden | Olmadım | Sana dua etmekle | Rabbim! (Ne olmadım?)

شَقِيًّا ۝٤ وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَٓائ۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي
Şaki/Mahrum olmadım | Gerçekten ben | Korkmaktayım (Kimden?) | Yakınlarımdan | Arkamdan | Ve oldu (Kim?) | Karım (Ne oldu?)

عَاقِرًا فَهَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝٥ يَرِثُن۪ي
Kısır | Bağışla (Kime?) | Bana | Senin tarafından (Ne?) | Bir veli (Öyle veli ki?) | Bana varis olacak (Daha?)

وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝٦ يَا زَكَرِيَّٓا
Ve varis olacak (Kime?) | Yakup ailesine | Ve onu yap (Ne yap?) | Rabbim! | Razı olunmuş | Ey Zekeriyya!

اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
Gerçekten biz | Seni müjdeliyoruz (Ne ile?) | Bir oğul ile ki | Onun ismi (Nedir?) | Yahya'dır | Yapmadık (Kime?) | Ona (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٧ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ
Bundan önce (Ne yapmadık?) | Adaş | [Zekeriya] dedi ki: | Rabbim | Nereden | Olur (Kim için?) | Benim için (Ne?) | Oğul

وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝٨ قَالَ
Halbuki olmuştur (Kim?) | Benim eşim | Kısır | Ben de ulaştım (Neden?) | Yaşlılıktan (Neye?) | Son hadde | [Allah Teâlâ] dedi ki

كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ
Bu böyledir | Dedi (Kim?) | Senin Rabbin | O | Bana (Nedir?) | Çok kolaydır | Seni yarattım | Bundan önce

وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝٩ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ٓي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ
Halbuki değildin | Hiçbir şey | [Zekeriya] Dedi ki | Rabbim, | Kıl (Kim için?) | Benim için (Ne?) | Bir alamet | [Allah] dedi ki | Senin alametin (Nedir?)

اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١٠ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪
Konuşmamandır (Kimlerle?) | İnsanlarla | Üç gece (Ne olduğun halde konuşamayacaksın?) | Sapa sağlam | Çıktı | Kavminin karşısına (Nereden?)

مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝١١
Mabetten | İşaret etti (Kime?) | Onlara (Ne diye?) | Tesbih edin [namaz kılın] diye (Ne zaman?) | Sabah (Daha?) | Akşam

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

Ey Yahya! | Tut/sarıl (Neye?) | Kitaba | Bütün kuvvetinle | Ve ona verdik (Ne?) | Hüküm (Ne olduğu halde?) | Çocuk olduğu halde (Daha ne verdik ona?)

وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ

Rahmet/kalp rikkati (Öyle rahmet ki?) | Katımızdan (Daha ne verdik?) | Ve bir temizlik/nezahet | Ve o idi (Ne idi?) | Takva sahibi (Daha ne idi?) | Ve çok itaatkâr idi (Kime?) | Ana babasına

وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ

Ve değildi | Zorba (Daha?) | İsyankâr da [değildi] | Selam olsun (Kime?) | Ona (Ne zaman?) | Doğduğu günde (Daha) | Öleceği günde (Daha)

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ

Ve kaldırılacağı günde (Ne olduğu halde?) | Diri olarak | An (Nerede?) | Bu kitapta (Kimi?) | Meryem'i | O vakit ki | Ayrılıp çekildi

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا

Ailesinden (Nereye?) | Bir yere (Öyle bir yere ki) | Doğu tarafında | Edindi (Nerede?) | Onların önünde (Ne?) | Örtü

فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ

Ve biz de gönderdik (Kime?) | O Meryem'e (Neyi gönderdik?) | Ruhumuzu | Temessül edip göründü (Kime?) | Meryem'e (Ne olduğu halde?) | Bir beşer şeklinde (Öyle beşer ki) | Düzgün | Meryem dedi

اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا

Gerçek-ten ben | Sığınırım (Kime?) | Rahman'a (Kimden?) | Senden | Eğer isen (Ne isen?) | Takva sahibi | [Cibril] dedi | Ben yalnız (Neyim?)

رَسُولُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ

Rabbinin elçisiyim (Niçin gönderildim?) | Bağışlamam için (Kime?) | Sana (Ne?) | Bir oğul (Öyle oğul ki) | Tertemiz | Meryem dedi | Nereden/nasıl | Olur (Kim için?)

ل۪ي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ

Benim için (Ne?) | Çocuk | Halbuki bana dokunmadı | Hiçbir beşer | Ve ben olmadım (Ne?) | Fahişe | Melek dedi | Öyledir

قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُٓ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا

Dedi (Kim?) | Senin Rabbin | O | Bana (Nedir?) | Kolaydır | Onu yapmamız için (Ne?) | Bir delil (Kime?) | İnsanlara (Daha ne?) | Ve bir rahmet (Öyle rahmet ki?) | Tarafımızdan

وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِه۪ مَكَانًا قَصِيًّا

İdi | Bir iş (Öyle iş ki) | Karara bağlanmış | Böylece Meryem ona gebe kaldı | Hemen ayrıldı (Kiminle birlikte?) | Karnındaki çocukla birlikte | Bir yere ki | Uzak

﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ

Meryem'i sevk etti | Doğum sancısı (Nereye?) | Hurma ağacının kütüğüne | Meryem dedi

يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا

Ya, ne olaydı ben | Öleydim | Bundan önce | Ve olsaydım (Ne?) | Tamamen unutulmuş | Birden Meryem'e seslendi (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

Aşağısından | Üzülme Meryem | Muhakkak yaptı (Kim?) | Senin Rabbin | Alt yanında (Ne?) | Su arkı

وَهُزّ۪ٓي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

Silkele (Nereye doğru?) | Kendine doğru (Neyi?) | Hurma ağacını | O ağaç dökülsün (Nereye dökülsün?) | Üzerine (Ne cihetinden dökülsün) | Taze hurma (Öyle taze hurma?) | Olgunlaşmış

12. "Ey Yahya! Kitabı kuvvetle tut." (dedik.) ve daha çocuk iken ona hikmet verdik.

13. Hem de katımızdan bir kalp inceliği ve temizlik... O, çok takva sahibi biri idi.

14. Anne babasına iyi davranan biriydi, zorba ve isyankâr değil idi.

15. Selam ona, hem doğduğu gün, hem öleceği gün, hem de diri olarak kaldırılacağı gün...

16. Kitapta Meryem'i de an. Hani bir zamanlar, ailesinden ayrılıp Doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17. Onlardan tarafa bir perde çekti. Derken kendisine ruhumuzu gönderdik de o, düzgün bir insan şeklinde ona görünüverdi.

18. (Meryem) ona dedi ki: "Şüphesiz ben, senden Rahman'a sığınırım, sakınırsın, eğer bir muttaki isen..."

19. (Ruh) dedi ki: "Haberin olsun, ben sana tertemiz bir erkek çocuğu vermek için sırf Rabbinin elçisiyim."

20. (Meryem) dedi ki: "Benim için bir erkek çocuğu nasıl olur? Bana hiçbir insan dokunmadı, ben bir iffetsiz de değilim!"

21. Dedi: "Öyle, fakat Rabbin buyurdu ki: "O bana göre kolaydır. Hem onu insanlara gücümüzün açık bir delili ve tarafımızdan bir rahmet kılacağımız için, hem de o, karara bağlanmış bir iştir."

22. Bu şekilde ona hamile oldu ve bu karnındakiyle uzak bir yere çekildi.

23. Derken sancı onu bir hurma dalına götürdü ve: "Ây, keşke bundan önce öleydim ve unutulmuş gitmiş olaydım." dedi.

24. Derken ona altından seslendi: "Sakın üzülme, Rabbin senin altında bir su arkı var etti."

25. Hurmanın da dalını kendine doğru silkele, üzerine olgun taze hurmalar dökülsün.

26. Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Artık bundan sonra insanlardan birini görürsen de ki: “Ben Rahman’a oruç adadım, onun için bugün hiçbir insana söz söylemeyeceğim.”

27. Derken onu yüklenerek kavmine getirdi. Onlar: “Hey Meryem! Sen Allah biliyor ya, yumurcak bir şey getirdin!

28. Ey Harun’un kız kardeşi, baban bir kötülük adamı değildi, anan de iffetsiz değildi.”

29. Bunun üzerine ona işaret etti, “Beşikteki bir bebek ile nasıl konuşuruz.” dediler

30. O (bebek) dedi ki: “Haberiniz olsun, ben Allah’ın kuluyum. O bana kitap verdi ve beni bir peygamber yaptı.

31. Ve beni her nerede olursam mübarek kıldı ve hayatta kaldığım müddetçe bana namazı ve zekâtı tavsiye buyurdu.

32. Beni anneme saygılı kıldı, bir zorba isyankâr kılmadı.

33. Ve selam bana, hem doğduğum gün, hem öleceğim gün, hem de diri olarak kaldırılacağım güne.”

34. İşte hakkında tartışıp durdukları Meryem oğlu İsa, hak sözü olarak budur!

35. Allah’ın oğul edinmesi hiçbir zaman olur şey değildir. O, bu gibi şeylerden münezzehtir. O, bir işin olmasını dileyince ona sadece “Ol.” der, oluverir.

36. Hem o (İsa) dedi ki: “Haberiniz olsun, Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Onun için hep O’na ibadet ediniz. İşte yegâne doğru yol budur.

37. Sonra gruplar kendi aralarında görüş ayrılığına düştüler. Artık büyük bir günün görülecek dehşetinden dolayı vay kâfirlerin haline!

38. Onlar bize gelecekleri gün neler işitecekler, neler görecekler! Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

فَكُل۪ي وَاشْرَب۪ي وَقَرّ۪ي عَيْناًۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَداًۙ

Artık ye (Daha?) | Ve iç (Daha?) | Ve hoşnut ol (Ne açıdan?) | Göz [Gözün aydın olsun] | Şayet görürsen (Kimlerden?) | İnsanlardan (Kimi?) | Birini

فَقُول۪ٓي اِنّ۪ي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْماً فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِياًّۚ

De ki | Doğrusu ben | Adadım (Kime?) | Rahman’a | Oruç | Bu yüzden asla konuşmayacağım (Ne zaman?) | Bugün (Kimle?) | Hiçbir insanla

٢٦ فَاَتَتْ بِه۪ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۜ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـٔاً فَرِياًّ

Getiriverdi (Kimi?) | Çocuğu (Kime?) | Kavmine (Ne olduğu halde?) | Çocuğu kucağında taşıyor olduğu halde | Dediler ki | Ey Meryem! | Yemin olsun ki sen yaptın (Ne?) | Bir şey ki | Çok kötü

٢٧ يَٓا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ

Ey Harun’un kız kardeşi! | Senin baban değildi (Ne değildi?) | Kötü bir kişi | Ve değildi (Kim?) | Senin annen

بَغِياًّۚ ٢٨ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِۜ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ

Fahişe | Ve Meryem işaret etti | Çocuğa | Dediler ki | Nasıl | Konuşuruz | O kimseyle ki | O olmuştur (Nerede?)

فِي الْمَهْدِ صَبِياًّ ٢٩ قَالَ اِنّ۪ي عَبْدُ اللّٰهِۜ اٰتٰنِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَن۪ي

Beşikte (Ne olduğu halde?) | Çocuk | [İsa] dedi ki | Kuşkusuz ben (Kimim?) | Allah’ın kuluyum | Bana verdi (Ne?) | Kitap | Ve beni yaptı (Ne?)

نَبِياًّۙ ٣٠ وَجَعَلَن۪ي مُبَارَكاً اَيْنَ مَا كُنْتُۖ وَاَوْصَان۪ي بِالصَّلٰوةِ

Peygamber | Ve beni kıldı | Mübarek (Nerede?) | Her nerede olursam | Bana farz kıldı (Neyi?) | Namazı (Daha)

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَياًّۖ ٣١ وَبَراًّ بِوَالِدَت۪يۘ وَلَمْ يَجْعَلْن۪ي جَبَّاراً

Ve zekatı (Bu ikisini bana farz kıldı) | Ben olduğum sürece | Diri | (Daha ne kıldı beni?) Son derece itaatkar (Kime?) | Anneme | Ve beni yapmadı (Ne?) | Zorba (Daha)

شَقِياًّ ٣٢ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَياًّ

İsyankar | Selam olsun | Bana (Ne zaman?) | Doğduğum günde (Daha) | Öleceğim günde (Daha) | Ve dirileceğim günde (Ne olduğum halde?) | Diri

٣٣ ذٰلِكَ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذ۪ي ف۪يهِ يَمْتَرُونَ ٣٤

İşte bu | İsâ’dır (Öyle İsa ki?) | Meryem-oğlu | [Ben söylüyorum, neyi?] Hak sözü | O söz ki | Onda | [Hıristiyanlar] şüpheye düşüyorlar

مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍۙ سُبْحَانَهُۜ اِذَا قَضٰٓى اَمْراً فَاِنَّمَا يَقُولُ

Olacak şey değildir (Kim için?) | Allah için (Ne?) | Edinmesi (Ne edinmesi?) | Çocuk | Allah bundan münezzehtir | Hükmettiği zaman (Neye?) | Bir işe | Ancak | Der

لَهُ كُنْ فَيَكُونُۜ ٣٥ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُۜ هٰذَا

Ona (Ne der?) | “Kün” [Ol] der | O da oluverir | Kuşkusuz Allah | Benim rabbim | Ve de sizin rabbinizdir | Şu halde ona ibadet edin | Bu

صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْۚ فَوَيْلٌ

Bir yoldur (Öyle yol ki) | Dosdoğru | İhtilafa düştü (Kim?) | Gruplar (Ne oldukları halde?) | Kendi aralarında | Yazıklar olsun! (Kime?)

لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ٣٧ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْۙ

O kimselere ki | Kafir oldular (Ne zaman yazıklar olsun?) | O güne şahit olunduğu zaman ki | Pek büyüktür | Ne acayip işitirler! | Ne acayip görürler! (Ne zaman?)

يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ٣٨

Bize geldikleri gün | Lakin | Zalimler | Bugün (Nedirler?) | Bir sapıklıkta ki | Apaçık

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فٖى غَفْلَةٍ

Onları uyar (Ne ile?) | Hasret günüyle (Ondan bedel?) | O vakitle ki | Karara bağlanmış olur (Ne?) | İş | Halbuki onlar | Gaflettedirler

وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا

Ve onlar | İman etmezler | Kuşkusuz ki biz | Ancak biz | Varis olacağız (Neye?) | Yere (Daha) | Ve ol kimselere ki | O yer üzerindedir | Ancak bize

يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِبْرٰهٖيمَ اِنَّهُ كَانَ صِدّٖيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ

Döndürülecekler dir | An | Bu kitapta (Kimi?) | İbrahim'i | Zira o | İdi (Ne idi?) | Sıddık (Daha ne idi?) | Peygamberdi | Bir vakit ki

قَالَ لِاَبٖيهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنٖى عَنْكَ

Demişti (Kime?) | Babasına | Ey babacığım! | Niçin taparsın (Neye?) | Ol şeylere ki | İşitmez (Daha) | Görmeyen şeye (Daha?) | Ve gidermez (Kimden?) | Senden

شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖى قَدْ جَٓاءَنٖى مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنٖٓى

Hiçbir şeyi | Ey babacığım! | Muhakkak ki ben | Bana geldi | İlimden (Ne?) | Ol ilim ki | Sana gelmedi | O halde bana tabi ol [ki]

اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ الشَّيْطَانَ

Seni ulaştırayım (Nereye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dümdüz | Ey babacığım! | İbadet etme (Kime?) | Şeytana | Çünkü şeytan

كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّٖٓى اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ

Olmuştur (Kime?) | Rahman'a (Ne olmuştur?) | Asi | Ey babacığım! | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Neden?) | Sana dokunmasından (Ne?)

عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ

Bir azap ki | Rahman'dan | Böylece olmandan (Kim için?) | Şeytan için (Ne?) | Veli | [Azer] dedi | Yüz çevirici misin | Sen (Neden?)

عَنْ اٰلِهَتٖى يَٓا اِبْرٰهٖيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنٖى مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

Benim ilahlarımdan | Ey İbrahim! | Şayet | Vazgeçmezsen | Elbette seni taşlarım | Beni terk et (Ne kadar?) | Uzun bir müddet

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّٖى اِنَّهُ كَانَ بٖى

[İbrahim] dedi (Ne dedi?) | Selam olsun | Sana | İstiğfar edeceğim (Kime?) | Senin için | Rabbime | Kuşkusuz o | Olmuştur (Kime?) | Bana (Ne olmuştur?)

حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّٖى

Çok ikram eden | Sizi bırakıp çekiliyorum (Daha) | Ve ol şeyleri ki | Niyaz ediyorsunuz/ibadet ediyorsunuz (Onlar ne oldukları halde?) | Allah'tan başka | Ve ben niyaz ederim/ibadet ederim (Kime?) | Rabbime

عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ بِدُعَٓاءِ رَبّٖى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا

Umulur ki | Olamam (Ne ile?) | Rabbime duam ile (Ne olamam?) | İsyankar/Mahrum | Ne zaman ki | Onlardan ayrıldı (Daha kimden ayrıldı?) | Ol şeylerden ki

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا

Onlar ibadet ediyorlar (O ibadet ettikleri ne olduğu halde?) | Allah'tan başka | Biz hibe ettik (Kime?) | Ona | İshak'ı (Daha) | Ve Yâkup'u | Her birini | Yaptık (Ne yaptık?)

نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

Peygamber | Ve ihsan ettik (Kime?) | Onlara (Neden?) | Rahmetimizden | Ve yaptık/nasip ettik (Kime?) | Onlara (Ne nasip ettik?) | Doğru bir yad (Öyle yad ki?) | Yüksek

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ مُوسٰٓى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

An (Nerede?) | Bu kitapta (Kimi?) | Musa'yı (Niçin?) | Çünkü o | İdi (Ne idi?) | İhlaslı | Ve idi (Ne idi?) | Bir peygamber (Daha) | Nebi

39. Onlar gaflet içinde iken, onlar iman etmezlerken, o pişmanlık gününün, o işlerin bitirildiği saatin dehşetini kendilerine haber ver!

40. Kesinlikle yeryüzüne ve bütün üzerindekilere biz varis olacağız biz. Ve onlar, hep bize döndürülecekler dir.

41. Kitapta İbrahim'i de an, çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamber idi.

42. Bir zaman babasına demişti: "A babacığım, o işitmez, görmez ve sana hiç faydası olmaz şeylere niçin tapıyorsun?

43. A Babacığım, emin ol, bana ilimden sana gelmeyen hakikat geldi. Gel bana uy da seni bir düz yola çıkarayım.

44. Babacığım, şeytana tapma. Çünkü şeytan Rahman'a isyan etti.

45. Babacığım ben gerçekten korkarım ki, sana o Rahman'dan bir azap dokunur da şeytana dost olursun."

46. (İbrahim'in babası) dedi ki: "Sen benim ilahlarımdan yüz çevirmek mi istiyorsun ey İbrahim? Yemin ederim ki, eğer vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım. Hem beni sen uzun bir süre bırak git ."

47. (İbrahim) dedi ki: "Selam sana... Senin için Rabbime istiğfar edeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır."

48. Hem sizi, Allah'tan başka taptıklarınızla baş başa bırakıp çekilirim de Rabbime dua ederim. Umulur ki, Rabbime yaptığım dua sayesinde talihsizlerden olmam."

49. Ne zaman ki, onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekildi, biz de ona İshak'ı ve Ya'kub'u ihsan ettik ve her birini bir peygamber yaptık.

50. Ve bunlara rahmetimizden lütuflar ihsanlar ettik ve hepsine dillerde yüksek bir doğruluk şanı verdik.

51. Kitapta Musa'yı da an, çünkü o, ihlâslı bir kul idi ve bir elçi, bir peygamber idi.

52. Hem ona Tur'un sağ tarafından seslendik, hem de onu yakarış makamında yakınlık mertebesine erdirdik.

53. Ve rahmetimizden ona, kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak ihsan eyledik.

54. Kitapta İsmail'i de an... Çünkü o gerçekten sözüne sadık bir kimse idi ve bir elçi, bir peygamber idi.

55. Ailesine namaz ve zekâtı emrederdi ve Rabbi katında kendisinden razı olunan bir kimseydi.

56. Kitapta İdris'i de an... Çünkü o, dosdoğru biri, bir peygamber idi.

57. Ve biz onu yüksek bir yere yükselttik.

58. İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden Âdem soyundan ve Nuh ile beraber taşıdıklarımızdan İbrahim ve İsrail'in soyundan ve hidâyete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Kendilerine Rahman'ın âyetleri okunduğu zaman, ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra arkalarından bozuk bir güruh geldi, namazı ziyan ettiler ve şehvetlerinin ardına düştüler. Bunlar da (cehennemdeki) Gayya vadisini boylayacaklardır.

60. Ancak tevbe edip imana gelen ve yararlı iş yapanlar müstesna... Çünkü bunlar, zerre kadar hakları yenmeyerek cennete gireceklerdir.

61. Rahman'ın kullarına söz verdiği Adn cennetlerine... Şüphe yok ki, O'nun verdiği söz, daima yerine getirilmiştir.

62. Orada hiç boş söz işitmezler. Ancak bir "Selam" ... Orada sabah akşam rızıkları da vardır.

63. İşte kullarımızdan korunup takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet odur!

64. Bir de biz (Rabbinin elçileri) Rabbinin emri olmadıkça inemeyiz. Önümüzdeki, ardımızdaki ve bunlar arasındakiler hep O'nundur ve Rabbin seni unutmuş değildir.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ

Ve ona nida ettik (Nereden?) | Tur dağı tarafından (Öyle taraf ki) | Sağ taraf | Onu yaklaştırdık (Ne olduğu halde?) | Yakarma makamında olduğu halde | Ve hibe ettik (Kime?) | Ona

مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ

Rahmetimizden (Neyi?) | Kardeşini (Ondan bedel?) | Harun'u (Ne olduğu halde?) | Peygamber | An (Nerede?) | Bu kitapta (Kimi?) | İsmail'i (Niçin?)

اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ

Zira o | İdi (Ne idi?) | Sözünde sadık | Ve idi (Ne idi?) | Bir peygamber (Daha) | Nebi idi | İdi | Emreder (Kime?) | Ailesine (Neyi?)

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

Namazı (Daha) | Ve zekatı | İdi | Rabbinin katında (Ne idi?) | Razı olunmuş | An (Nerede?) | Bu kitapta (Kimi?)

اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ

İdris'i | Zira o | İdi (Ne idi?) | Bir sıddık (Daha) | Bir peygamber idi | Onu yükselttik (Nereye?) | Bir makama ki | Pek yüksek | İşte onlar

الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا

Öyle kimseler ki | Nimet verdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara (Onlar ne oldukları halde?) | Peygamberlerden (O peygamberlerden bedel) | Adem'in zürriyetinden (Daha) | Ve o kimselerden ki | Biz yükledik

مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَٓائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا

Nuh ile birlikte (Daha?) | İbrahim'in zürriyetinden (Daha?) | İsrail'in zürriyetinden (Daha?) | Ve hidayet verdiklerimizden (Daha?) | Ve seçtiklerimizden

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

Okunduğu zaman | Onlara (Ne?) | Rahman'ın ayetleri | Yere kapanırlar (Ne olduğu halde?) | Secde edenler oldukları halde (Daha ne olduğu halde?) | Ağlar oldukları halde

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ

Sonra arkalarından geldi (Kimden sonra?) | Onlardan sonra (Kim?) | Bozuk bir nesil ki | Zâyi ettiler (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve tabi oldular (Neye?) | Şehvetlere

فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ

Yakında düşecekler (Neye?) | Gayya'ya | Ancak müstesnadır | O kimse ki (Daha) | Tövbe etti | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Salih amel | Çünkü bunlar

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي

Girecekler (Nereye?) | Cennete | Ve zulmedilmeyecekler (Ne?) | Hiçbir şey (O cennetten bedel?) | Adn cennetlerine [girecekler] | O cennet ki

وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ

Vaat etti (Kim?) | Rahman (Kime?) | Kullarına (Nasıl?) | Gayben | Kuşkusuz Allah | Olmuştur (Ne?) | Onun vaadi (Ne olmuştur?) | Yerine getirilmiş | İşitmezler (Nerede?)

فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ

Orada | Boş söz | Ancak [işitirler] | Selam | Onlar için vardır | Kendi rızıkları (Nerede?) | Orada (Ne zaman?) | Sabah (Daha?) | Akşam | İşte bu cennet

الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ

Öyle cennettir ki | Varis kılacağız | Kullarımızdan (Kimi?) | O kimseyi ki | Oldu (Ne?) | Takva sahibi | Biz inmeyiz | Ancak | Rabbinin emriyle

لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

Onun içindir (Ne?) | Ol şey ki | Bizim önümüzdedir | Ve ol şey ki | Arkamızdadır (Daha?) | Ve ol şey ki | Bunların arasındadır | Ve olmamıştır (Kim?) | Senin Rabbin (Ne olmamıştır?) | Unutkan

السجدة

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

Göklerin rabbidir (Daha?) | Yerin rabbidir (Daha?) | Ve ol şeylerin ki | Bu ikisinin arasındadır | Şu halde ona ibadet et | Sabırlı ol (Neye?)

لِعِبَادَتِهٖۜ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ

Ona ibadet etmeye | Bilir misin? (Kime?) | Ona (Ne?) | Adaş | Der (Kim?) | İnsan | Öldüğüm zaman mı!

لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ

İleride çıkartılacağım (Nasıl?) | Diri olarak | Hiç düşünmez mi ki (Kim?) | O insan | Muhakkak ki biz | Onu yarattık (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ

Bundan önce | Halbuki o değildi (Ne?) | Hiç bir şey | Evet, Rabbine andolsun ki | Elbette onları haşr edeceğiz (Daha?) | Şeytanları da

ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّاۚ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ

Sonra | Onları hazır edeceğiz (Nerede?) | Cehennemin etrafında (Ne oldukları halde?) | Diz çökmüş oldukları halde | Sonra | Elbet çekip ayıracağız (Neden?) | Her bir fırkadan (Kimi?)

اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّاۚ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ

Hangisi | Daha şiddetli ise | Rahman'a karşı (Ne bakımından?) | İsyankarlık bakımından | Sonra | Elbette biz | Daha iyi biliriz (Kimi?) | O kimseleri ki

هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَاۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ

Onlar (Nedir?) | Daha layıktır (Neye?) | O cehenneme (Ne bakımından?) | Yuvarlamak bakımından | Yoktur | Sizden | Ancak | Ona uğrayacaktır | Bu oldu (Kime?) | Rabbine (Ne oldu?)

حَتْمًا مَقْضِيًّاۚ ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ

Kesin (Daha?) | Karara bağlanmış | Sonra | Kurtaracağız (Kimi) | O kimseler ki | Sakındılar | Ve bırakacağız (Kimi?) | Zalimleri

فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ

Cehennemde (Ne oldukarı halde?) | Diz çökmüş vaziyette | Okunduğu vakit (Kime) | Onlara (Ne?) | Ayetlerimiz (Ne oldukları halde?) | Ayan beyan | Dedi (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓاۙ اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا

Kafir oldular (Kime dedi?) | O kimselere ki | İman ettiler (Ne dediler?) | İki fırkadan hangisi? | Daha üstündür (Ne bakımından?) | Makamca | Daha güzeldir (Ne bakımından?) | Meclisçe/toplulukça

﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾

Nicelerini | Helak ettik | Onlardan önce (Kimlerden?) | Nesillerden | Ki onlar (Nedir?) | Daha güzeldir | Malca | Ve görünüm itibarıyla

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّاۚ حَتّٰى اِذَا رَاَوْا

De ki | Kim | Olursa (Nerede?) | Sapıklık içinde | Mühlet versin (Kime?) | Ona (Kim?) | Rahman | Mühlet vermekle (Nasıl?) | Nihayetinde (Neyi?) | Gördüklerinde

مَا يُوعَدُونَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَۜ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ

Vaat olundukları şeyi (Ondan bedel?) | Ya azabı | Veya kıyamet gününü | Artık bileceklerdir (Neyi?) | Kim | O | Daha şerlidir (Ne bakımından?)

مَكَانًا وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًىۜ

Mekanca (Daha?) | Ve daha zayıftır (Ne bakımından?) | Taraftarca | Artırır (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimseleri ki | Ulaştılar (Neye?) | Hidayete

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

Baki olan ameller (Öyle baki olan ameller ki) | Salih ameller | Daha hayırlıdır (Nerede?) | Rabbinin katında (Ne bakımdan?) | Sevap bakımından | Daha hayırlıdır (Ne bakımından?) | Akıbet bakımından

65. O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O'na ibadet et ve ibadetine sebatla sabret. Hiç sen O'na bir adaş bilir misin?

66. Böyle iken insan diyor ki: "Her ne zaman ölürsem ileride mutlaka bir canlı olarak çıkarılacak mıyım?

67. Ya o insan hiçbir şey değil iken, bizim kendisini yaratmış olduğumuzu düşünmez mi?

68. Evet Rabbine yemin ederim ki, biz onları ve o şeytanları mutlaka ve mutlaka mahşere toplayacağız. Sonra da onları kesinlikle ve kesinlikle cehennemin etrafında diz üstü hazır bulunduracağız.

69. Sonra her topluluktan Rahman'a karşı en çok isyan eden hangileri ise muhakkak ve muhakkak onları çekip alacağız.

70. Sonra kuşkusuz biz, o cehenneme yaslanmaya en layık olanların kimler olduğunu daha iyi biliriz.

71. Hem içinizden oraya varmayacak hiçbir kimse yoktur ve bu, Rabbinin yapmayı üstlenmiş olduğu kesin bir hükümdür.

72. Sonra takva sahiplerine kurtuluş veririz de zalimleri diz üstü bırakırız.

73. Âyetlerimiz kendilerine açık açık "tecvid" üzere okunduğu zaman da, o inkâr edenler iman edenlere: "Bu iki topluluktan hangisi makamca daha iyi ve meclisçe ve toplulukça daha güzel?" dediler.

74. Oysa biz, kendilerinden önce mal ve görünüş bakımından daha güzel nice nesilleri helâk etmişiz.

75. De ki: "Kim sapıklık içinde ise, çok esirgeyici Allah, ona istediği kadar mühlet versin. Sonunda vaadolunduklari şeyi, ya azabı ya da kıyameti gördükleri zaman kimin yeri daha kötü ve iradesinin daha zayıf olduğunu bilecekler.

76. Hidâyeti kabul edenlere ise, Allah daha çok hidâyet verir. Kalıcı olacak olan iyi işler, Rabbinin katında sevap bakımından da, sonuç bakımından da daha hayırlıdır.

77. Şimdi şu inkâr edip de: “Bana muhakkak mal ve evlat verilecektir.” diyen herifi gördün mü?

78. Gaybdan haberdar mı olmuş, yoksa Rahman’ın huzurunda bir söz mü almış?

79. Hayır, biz onun dediğini yazacağız ve kendisine azabı uzattıkça uzatacağız.

80. Ve o söylediği şeyleri hep elinden alacağız da, o bize tek başına gelecektir.

81. Tuttular, kendilerine izzet ve kuvvet sağlasınlar diye, Allah’tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır, (o taptıkları) yarın ibadetlerini inkâr edecekler ve onlara karşı çıkacaklar.

83. Görmedin mi, biz şeytanları o kâfirlerin üzerine salmışız, onları kaynatıp oynatıp kıvrandırıyorlar.

84. Aleyhlerinde acele etme! Biz onlar için yalnızca bir sayı sayıyoruz.

85. Takva sahiplerini bir heyet halinde (bir temsilci olarak) Rahman’ın huzurunda toplayacağımız gün,

86. Suçluları da susuz olarak cehenneme sevk edeceğiz.

87. Rahman’ın katında bir söz almış olan kimseden başkaları şefaat etme hakkına sahip olamayacaklardır.

88. “O Rahman, çocuk edindi.” dediler.

89. Andolsun ki, pek ağır, pek çirkin bir iddiaya cüret ettiniz.

90. Az daha o yüzden gökler çatlayacak ve dağlar yıkılıp yerlere geçecek.

91. O Rahman’a çocuk iddiasında bulundular diye.

92. Hâlbuki çocuk edinmek Rahman’a yaraşmaz.

93. Göklerde ve yerde Rahman’a kul olarak gelmeyecek hiçbir kimse yoktur.

94. Andolsun ki, hepsini kuşatmış ve hepsini bir bir saymıştır.

95. Hepsi kıyamet günü O’na tek olarak gelecektir.

وَوَلَدًا	مَالًا	لَاُوتَيَنَّ	وَقَالَ	بِاٰيَاتِنَا	كَفَرَ	الَّذ۪ي	اَفَرَاَيْتَ
Ve çocuk	Mal (Daha?)	Elbette bana verilecek (Ne?)	Ve dedi	Ayetlerimizi	İnkar etti (Neyi?)	O kimseyi ki	Gördün mü?

﴿٧٨﴾ عَهْدًا	عِنْدَ الرَّحْمٰنِ	اِتَّخَذَ	اَمِ	الْغَيْبَ	اَطَّلَعَ ﴿٧٧﴾
Bir ahid	Rahman’ın katında (Ne?)	Edinmiş mi? (Nerede?)	Yoksa	Gayba	Muttali mi olmuş (Neye?)

وَنَرِثُهُ ﴿٧٩﴾	مَدًّا	مِنَ الْعَذَابِ	لَهُ	وَنَمُدُّ	يَقُولُ	مَا	سَنَكْتُبُ	كَلَّا
Ve biz onun varisi olacağız (Neyine?)	Uzatmakla	Azabı (Nasıl?)	Onun için (Neyi?)	Ve uzatacağız (Kim için?)	Diyor	Ol şeyi ki	Yazacağız (Neyi?)	Asla

لِيَكُونُوا	اٰلِهَةً	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	وَاتَّخَذُوا ﴿٨٠﴾	فَرْدًا	وَيَأْت۪ينَا	يَقُولُ	مَا
Olsunlar diye (Kim için?)	İlahlar	Allah’tan başka (Ne edindiler?)	Edindiler	Tek başına olduğu halde	Ve bize gelecek (Ne olduğu halde?)	Diyor	Ol şeye ki

عَلَيْهِمْ	وَيَكُونُونَ	بِعِبَادَتِهِمْ	سَيَكْفُرُونَ	كَلَّا ﴿٨١﴾	عِزًّا	لَهُمْ
Onlara karşı (Ne?)	Ve [O batıl ilahlar] olacaklar (Kime karşı?)	Onların ibadetlerini	[Batıl ilahlar] İnkâr edecekler (Neyi?)	Asla!	İzzet olsunlar diye	Kendileri için (Ne olsunlar diye?)

عَلَى الْكَافِر۪ينَ	الشَّيَاط۪ينَ	اَرْسَلْنَا	اَنَّا	اَلَمْ تَرَ ﴿٨٢﴾	ضِدًّا
Kafirlerin üzerine	Şeytanları (Kim üzerine?)	Saldık (Neleri?)	Muhakkak biz	Görmedin mi ki	Düşman

يَوْمَ ﴿٨٤﴾	عَدًّا	لَهُمْ	اِنَّمَا نَعُدُّ	عَلَيْهِمْ	فَلَا تَعْجَلْ ﴿٨٣﴾	اَزًّا	تَؤُزُّهُمْ
O gün	Saymakla	Onlar için (Nasıl?)	Muhakkak ki biz sayıyoruz (Kim için?)	Onlara karşı	Artık acele etme (Kime karşı?)	Sürüklemekle	Ki onları [günaha] sürüklüyorlar (Nasıl?)

الْمُجْرِم۪ينَ	وَنَسُوقُ ﴿٨٥﴾	وَفْدًا	اِلَى الرَّحْمٰنِ	الْمُتَّق۪ينَ	نَحْشُرُ
Suçluları	Ve sevk edeceğiz (Kimi?)	Bir heyet halinde	Rahman’ın huzuruna (Ne oldukları halde?)	Takva sahiplerini (Kime toplayacağız?)	Biz toplayacağız (Kimi?)

اتَّخَذَ	مَنِ	اِلَّا	الشَّفَاعَةَ	لَا يَمْلِكُونَ ﴿٨٦﴾	وِرْدًا	اِلٰى جَهَنَّمَ
Edindi (Nerede?)	O kimse ki	Ancak müstesna	Şefaate	Malik olamayacaklar (Neye?)	Susamış yayalar oldukları halde	Cehenneme (Ne oldukları halde?)

﴿٨٨﴾ وَلَدًا	الرَّحْمٰنُ	اتَّخَذَ	وَقَالُوا ﴿٨٧﴾	عَهْدًا	عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
Çocuk	Rahman (Ne edindi?)	Edindi (Kim?)	Dediler (Ne dediler?)	Ahid	Rahman’ın katında (Ne edindi?)

مِنْهُ	يَتَفَطَّرْنَ	السَّمٰوَاتُ	تَكَادُ ﴿٨٩﴾	اِدًّا	شَيْـًٔا	لَقَدْ جِئْتُمْ
Rahman’a çocuk isnat etmelerinden dolayı	Çatlayacaktı (Neden dolayı?)	Gökler	Az daha	Çok çirkin	Bir şey ki	Yemin olsun ortaya atmış oldunuz (Ne?)

اَنْ دَعَوْا ﴿٩٠﴾	هَدًّا	الْجِبَالُ	وَتَخِرُّ	الْاَرْضُ	وَتَنْشَقُّ
İsnat etmelerinden (Kime?)	Yüksek bir ses çıkartarak (Neden yarılacaktı?)	Dağlar (Nasıl?)	Yıkılıp çökecekti (Ne?)	Yer	Ve yarılacaktı (Ne?)

اِنْ ﴿٩٢﴾	وَلَدًا	اَنْ يَتَّخِذَ	لِلرَّحْمٰنِ	وَمَا يَنْبَغ۪ي ﴿٩١﴾	وَلَدًا	لِلرَّحْمٰنِ
Değildir	Çocuk	Edinmesi (Ne?)	Rahman için (Ne layık olmaz?)	Layık olmaz (Kim için?)	Çocuk	Rahman’a (Ne isnad etmelerinden?)

﴿٩٣﴾ عَبْدًا	اٰتِي الرَّحْمٰنِ	اِلَّا	وَالْاَرْضِ	فِي السَّمٰوَاتِ	كُلُّ مَنْ
Kul olduğu halde	Rahman’a gelicidir (Ne olduğu halde?)	Ancak varsa	Yerdedir	Göklerdedir (Daha)	Her o kimse ki (Neredir?)

﴿٩٥﴾ فَرْدًا	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	اٰت۪يهِ	وَكُلُّهُمْ ﴿٩٤﴾	عَدًّا	وَعَدَّهُمْ	لَقَدْ اَحْصٰيهُمْ
Tek olduğu halde	Kıyamet günü (Ne olduğu halde?)	O’nun huzuruna gelicidir (Ne zaman?)	Ve hepsi de	Saymakla	Ve onları saymıştır (Nasıl?)	Yemin olsun Allah hepsini kuşatmıştır (Daha)

اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ

Kuşkusuz o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve yaptılar (Neyi?) | Salih amelleri | Yapacak (Kim için?) | Onlar için (Kim?)

الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ

Rahman (Ne yapacak?) | Bir sevgi | Biz onu kolaylaştırdık (Ne ile?) | Senin lisanın ile (Niye?) | Müjdeleyesin diye (Ne ile?) | Onunla (Kimi?)

الْمُتَّقٖينَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

Muttakileri (Daha) | Ve de uyarasın diye (Ne ile?) | Onunla (Kimi?) | Topluluğu (Öyle topluluk ki) | İnatçı | Niceleri | Helak ettik | Onlardan önce (Kimden?)

مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

Nesillerden | Görüyor musun | Onlardan (Kimi?) | Hiç kimseyi | Ya da | İşitiyor musun? (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Gizli bir ses

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ طٰهٰ — آيَاتُهَا ١٣٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰهٰ ﴿١﴾ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ

Tâ Hâ | Biz indirmedik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kuran'ı (Niçin indirmedik?) | Güçlük çekesin diye | Ancak indirdik (Niçin?) | Öğüt olsun için (Kime?) | O kimseye ki

يَخْشٰى ﴿٣﴾ تَنْزٖيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾

Korkuyor | Peyderpey indirmekle [indirilmiştir] (Kim tarafından indirilmiştir?) | O kimse tarafından ki | Yarattı (Neyi?) | Yeri (Daha?) | Ve gökleri (Öyle gökler ki) | Yüksek olan

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا

O Rahman | Arş üzerine | İstiva etti | O'na aittir (Ne?) | Ol şeyleri ki | Göklerdedir (Daha?) | Ol şeyleri ki

فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ

Yeryüzündedir (Daha?) | Ol şeyleri ki | O yer ile gök arasındadır (Daha?) | Ol şeyleri ki | Ve nemli toprağın altındadır | Şayet aşikâr söylersen (Neyi?) | Sözü

فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ

Allah | Bilir (Neyi?) | Gizliyi (Daha neyi bilir?) | Ve daha gizli olanı | Allah (Nedir?) | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır] | Yalnız O'na aittir (Ne?) | İsimler (Öyle isimler ki)

الْحُسْنٰى ﴿٨﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ مُوسٰى ﴿٩﴾ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ

En güzel | Sana geldi mi? (Ne?) | Musa'nın haberi | O vakit ki | Musa gördü (Ne gördü?) | Bir ateş | Ve dedi (Kime?)

لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنّٖى اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّٖى اٰتٖيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ

Ailesine (Ne dedi?) | Bekleyin | Kesinlikle ben | Müşahede ettim (Ne müşahede ettim?) | Bir ateş | Belki ben | Size getiriyim (Neden?) | O ateşten | Bir meş'ale (Ne getiririm?)

اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا اَتٰيهَا نُودِىَ يَا مُوسٰى ﴿١١﴾

Ya da bulurum (Nerede?) | Ateşin yanında (Ne bulurum?) | Bir rehber | [Musa] ona vardığında | Kendisine seslenildi (Ne diye?) | Ey Musa!

اِنّٖى اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

Muhakkak ki ben | Ben (Neyim?) | Senin Rabbinim | Hemen çıkar (Neyi?) | Ayakkabılarını | Çünkü sen | Kutsal vadidesin (O vadi de nedir?) | Tuva'dır

96. İman edip yararlı işler yapanlar, muhakkak Rahman onlar için bir sevgi verecek, gönüllere sevdirecektir.

97. Biz Kur'an'ı, sadece onunla takva sahiplerini müjdeleyesin ve inat edenleri de uyarasın diye senin dilinle kolaylaştırdık.

98. Hem onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Hiç onlardan birini hissediyor musun veya onların gizli bir seslerini işitiyor musun?

TÂHÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 135 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Tâ, Hâ,

2. Kur'an'ı sana mutsuz olasın diye indirmedik.

3. Ancak saygısı olana bir öğüt olması için.

4. Parça parça olarak indirdik O yaratan Allah'tan ki, O hem yeri yarattı, hem o yüksek yüksek gökleri...

5. O Rahman, Arş'a istiva etti.

6. Bütün göklerdekiler, bütün yerdekiler, bütün bunların arasındakiler ve bütün yerin dibindekiler hep O'nundur.

7. Sen bu sözü açıktan söylesen de (bilmelisin ki) O, hem gizli olanı bilir, hem daha gizlisini bilir.

8. Allah, O'ndan başka ilah yok, ancak O. En güzel isimler hep O'nundur.

9. Hem geldi mi, Musa'nın kıssası sana?

10. Bir zaman o bir ateş gördü de ailesine: "Siz durun, benim gözüme bir ateş iliști, belki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir kılavuz bulurum." dedi.

11. Ne zaman ki ona vardı, kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa!

12. Haberin olsun, benim ben, Rabbin! Hemen pabuçlarını çıkar. Çünkü sen mukaddes vadide, Tuva'dasın!

13. Ve ben, seni seçtim. Şimdi verilecek vahyi dinle.

14. Gerçekten benim ben, Allah, benden başka ilah yoktur. Onun için bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl!

15. Çünkü kıyamet mutlaka gelecektir. Ben hemen hemen onu gizliyorum ki, her nefis yaptığının karşılığını görsün.

16. Dolayısıyla sakın ona inanmayıp da kendi arzusuna uyan kimse seni ondan alıkoymasın, sonra helâk olursun!

17. O sağ elindeki de ne, ey Musa?

18. O dedi ki: "Değneğim, üzerine dayanırım ve onunla davarlarıma yaprak çırparım. Benim daha başka ihtiyaçlarımı da görür."

19. (Allah) buyurdu ki: "Bırak onu, ey Musa!"

20. Bıraktı onu, bir de ne görsün, o bir yılan olmuş koşuyor!

21. Buyurdu ki: "Tut onu ve korkma, biz onu önceki haline döndüreceğiz."

22. Bir de elini koynuna sok ki, diğer bir mucize olarak kusursuz bembeyaz çıksın!

23. Ki (böylece) sana en büyük mucizelerimizden gösterelim.

24. Firavun'a git, çünkü o pek azdı.

25. (Musa) dedi ki: "Ey Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver.

26. Ve bana işimi kolaylaştır.

27. Dilimden düğümü çöz.

28. Sözümü iyi anlasınlar.

29. Bana ailemden bir yardımcı ver.

30. Kardeşim Harun'u.

31. Onunla sırtımı kuvvetlendir.

32. Ve onu işime ortak et.

33. Ki, seni çok tesbih edelim.

34. Ve çok analım.

35. Şüphe yok ki, sen bizi görüp duruyorsun."

36. Allah: "Haydi, erdirildin dileğine, ey Musa!" buyurdu.

37. Şanıma andolsun ki, biz sana diğer bir defa daha lütufta bulunmuştuk.

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ

Ve ben | Seni seçtim | O halde dinle (Neyi?) | Ol şeyi ki | Vahyediliyor | Muhakkak ki ben | Ben | Allah'ım | Hiçbir ilah yoktur

اِلَّٓا اَنَا۬ فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ

Ancak ben varım | O halde bana ibadet et | Ve dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Niçin?) | Beni anmak için | Muhakkak ki kıyamet (Nedir?) | Gelicidir | Nerdeyse ben

اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا

Onu gizleyeceğim (Niye gizleyeceğim?) | Karşılığını alsın için (Kim?) | Herkes (Neyin karşılığını alsın?) | Çabasının | O halde seni alıkoymasın (Neden?) | Kıyametten (Kim?)

مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ

O kimse ki | İnanmıyor (Neye?) | Ona (Daha?) | Ve uymuş (Neye?) | Nefsinin arzusuna | Yoksa mahvolursun | Bu nedir? (Nerede?) | Sağ elinde

يَا مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُ۬ا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَم۪ي

Ey Musa! | [Musa] dedi ki: | O (Nedir?) | Benim asamdır | Dayanırım (Neye?) | Ona (Daha?) | Ve yaprak silkerim (Ne ile?) | Onunla (Neye?) | Davarlarıma

وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا

Ve benim için vardır (Nerede?) | Onda (Ne vardır?) | İhtiyaçlar (Öyle ihtiyaçlar ki) | Bundan başka | [Allah] dedi ki: | Onu at | Ey Musa! | [Musa] da onu atıverdi

فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ۠ سَنُع۪يدُهَا

Birde baktı ki o asa (Nedir?) | Yılan (Öyle yılan ki) | Hızla sürünüyor | [Allah] dedi ki: | O yılanı tut | Ve korkma | Onu çevireceğiz (Neye?)

س۪يرَتَهَا الْاُو۫لٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ

Haline (Öyle haline ki) | Önceki | Ve sok (Neyi?) | Elini (Nereye?) | Koltuğunun altına | Çıksın (Ne olarak çıksın?) | Bembeyaz olarak (Nasıl?)

مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾

Bir bozukluk olmaksızın (Ne olarak çıksın?) | Başka bir mucize olarak | Ta ki sana gösterelim (Neden gösterelim?) | Mucizelerimizden (Öyle mucizelerimiz ki) | En büyük

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪ي

Git (Kime?) | Firavun'a | Çünkü o | Azıttı | [Musa] dedi ki: | Ey Rabbim! | Aç (Kim için?) | Benim için (Neyi?) | Göğsümü

﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا

Ve kolay et (Kime?) | Bana (Neyi?) | İşimi | Ve çöz (Neyi?) | Bağı (Nereden?) | Dilimden | Ki anlasınlar (Neyi?)

قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يراً مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِي ﴿٣٠﴾

Sözümü | Ve yap (Kim için?) | Benim için | Bir vezir (Öyle vezir ki?) | Ailemden (Kimi vezir kıl?) | Harun'u (Kimdir O?) | Kardeşim

اُشْدُدْ بِه۪ٓ اَزْر۪ي ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يراً

Kuvvetlendir (Kim ile?) | O'nunla (Neyi?) | Sırtımı | Ve O'nu ortak kıl (Nede?) | İşimde | Ki seni tenzih edelim (Öyle tenzih ki) | Çokça

﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَث۪يراًۜ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يراً ﴿٣٥﴾ قَالَ

Ve seni zikredelim (Öyle zikretmek ki) | Çokça | Muhakkak ki sen | Oldun | Bizi (Ne oldun?) | Daima görücü | [Allah] dedi ki:

قَدْ اُو۫ت۪يتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿٣٧﴾

Kesinlikle sana verildi (Ne?) | İstediğin | Ey Musa! | Ve andolsun ki kesinlikle | Biz lütfetmiştik (Kime?) | Sana | Bir kez daha

إِذْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰىۙ ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفٖيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفٖيهِ

O vakit ki | Biz vahyetmiştik (Kime?) | Annene (Neyi vahyetmiştik?) | Ol şeyi | Vahyediliyor | Şunu ki | O'nu [Musa'yı] koy (Neye?) | Sandığa | Ve O'nu bırak (Nereye?)

فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لٖي وَعَدُوٌّ

Denize | Ve peşinden O'nu bıraksın (Ne?) | Derya (Nereye?) | Sahile | Ta ki O'nu alsın (Kim?) | Düşman olan biri (Kime düşman?) | Bana | Ve yine düşman olan biri (Kime düşman?)

لَهُ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنّٖي وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنٖي ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشٖٓي

O'na | Ve ben koydum (Kim üzerine?) | Senin üzerine (Ne koydum?) | Sevgi (Kim tarafından?) | Benim tarafımdan (Niçin?) | Yetiştirilesin diye | Nezaretimde | O vakit ki (O lütfettiğin vakitten bedel?) | Yürüyordu (Kim?)

اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ

Kardeşin | Ve diyordu ki: | Size göstereyim mi (Kimi?) | O kimseyi ki | Ona bakacak | Böylece seni döndürdük (Kime?) | Annene (Niye?)

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ

Ferah/aydın olsun diye (Ne?) | Onun gözü (Daha niye?) | Ve üzülmesin diye | Ve sen öldürdün (Kimi?) | Bir kişiyi | Ve seni kurtardık (Neden?) | Üzüntüden

وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنٖينَ فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ

Ve seni düşürdük (Neye?) | Musibetlere | Ve sen kaldın (Ne kadar?) | Senelerce (Kimin arasında?) | Medyen halkı arasında | Sonra sen geldin (Neye?) | Bir kadere

يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسٖي ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاٰيَاتٖي

Ey Musa! | Seni ayırdım (Kim için?) | Kendim için | Git | Sen | Ve kardeşin (Ne ile?) | Mucizelerimle

وَلَا تَنِيَا فٖي ذِكْرٖي ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿٤٣﴾ فَقُولَا

Gevşeklik göstermeyin (Ne hususta?) | Beni zikretmek hususunda | Gidin (Kime?) | Firavun'a | Çünkü O | Haddi aştı | Ve ikiniz söyleyin (Kime?)

لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَٓا اِنَّنَا نَخَافُ

O'na (Ne söyleyin?) | Söz (Öyle söz ki) | Yumuşak | Ta ki O | Söz dinlesin | Ya da | Korksun | İkisi dedi ki: | Ey Rabbimiz! | Muhakkak ki biz | Korkuyoruz (Neden?)

اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَٓا اَوْ اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَٓا اِنَّنٖي مَعَكُمَٓا

Şiddetle saldırmasından (Kime?) | Bizim üzerimize (Veya neden korkuyoruz?) | Ya da haddi aşmasından | [Allah] dedi ki: | Korkmayın | Muhakkak ki ben | Sizinle birlikteyim

اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَاْتِيَاهُ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا

İşitiyorum | Ve görüyorum | Haydi ona gidin | Ve deyin ki: | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Senin Rabbinin iki elçisiyiz | Artık hemen gönder (Kiminle?) | Bizimle (Kimi?)

بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ

İsrailoğullarını | Ve onlara eziyet etme | Kesinlikle biz sana getirdik (Ne getirdik?) | Bir mucize (Kimden?) | Rabbinden | Selam (Kim üzerine olsun?)

عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُوحِيَ اِلَيْنَٓا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ

O kimse üzerine ki | Tâbi oldu (Neye?) | Hidayete | Muhakkak ki biz | Kesinlikle vahyolundu (Kime?) | Bize (Ne vahyolundu?) [Şu vahyolundu ki:] | Elbette azap (Kim üzerinedir?) | O kimse üzerinedir ki

كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذٖٓي

Yalanladı (Daha?) | Ve sırt çevirdi | [Firavun] dedi ki: | O halde kimdir | Siz ikinizin Rabbi | Ey Musa! | [Musa] dedi ki: | Bizim Rabbimiz | O zattır ki

اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰى ﴿٥١﴾

Verdi (Neye?) | Her şeye (Ne verdi?) | Yaratılışını | Sonra | Ulaştırdı | Dedi (Ne dedi?) | O halde milletlerin durumu nedir? (Öyle milletler ki) | Önceki

38. O zaman annene, verilen şu ilhamı verdik:

39. "Onu sandığın içine koy, denize bırak, deniz de onu sahile bıraksın, onu hem bana düşman, hem ona düşman biri alsın! Ve senin üzerine, gözetimim altında yetiştirilesin diye, katımdan bir sevgi koydum."

40. O zaman kız kardeşin (ona) gidiyor da diyordu ki: "Ona iyi bakacak birini bulayım mı size?" Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni tekrar annene iade ettik. Hem bir adam öldürdün de seni üzüntüden kurtardık. Ve türlü sıkıntılarla seni imtihan ettik. Bu sebeple yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra da bir kader üstüne geldin ey Musa!

41. Ben seni kendim için yetiştirdim.

42. Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin ve beni anmakta gevşeklik etmeyin.

43. Firavun'a gidin; çünkü o, pek azdı.

44. Varın da ona, belki dinler veya korkar diye yumuşak dille söyleyin.

45. "Ey Rabbimiz! Bize şiddetle saldırmasından veya azgınlığının artmasından korkarız!" dediler.

46. (Allah) Korkmayın buyurdu. Çünkü ben sizinle beraberim, işitirim ve görürüm.

47. Haydin, varın da ona deyin ki: "Haberin olsun, biz Rabbinin elçileriyiz, artık İsrailoğullarını bizimle gönder ve onlara işkence etme. Biz sana Rabbinden bir mucize ile geldik. Selam da doğruya uyanadır.

48. İnan ki bize şöyle vahyolundu: Kuşkusuz azap, yalanlayıp yüz çevirenedir.

49. (Firavun): "Sizin Rabbiniz kimdir, ey Musa?" dedi.

50. (Musa): "Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra da yolunu gösterendir." dedi.

51. (Firavun): "Ya öyle ise, ilk nesillerin durumu nedir?" dedi.

52. (Musa): “Onun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Rabbim şaşmaz ve unutmaz.”

53. O ki, sizin için yeryüzünü bir beşik yaptı ve onda size yollar açtı ve gökten bir su indirdi de bu nedenle çeşitli bitkilerden çiftler çıkarmaktayız.

54. Hem yiyiniz, hem de hayvanlarınızı güdünüz. Gerçekten bunda akıl sahipleri için birçok deliller vardır.

55. Sizi o topraktan yarattık, yine ona döndüreceğiz. Hem de sizi ondan bir defa daha çıkaracağız.

56. Andolsun ki, biz ona mucizelerimizin hepsini gösterdik. Öyle iken o, yine yalan dedi ve dayattı.

57. Dedi ki: “Ey Musa! Sen sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi bize geldin?

58. O halde bilmiş ol ki, biz de sana onun gibi bir sihir yapacağız. Şimdi sen, seninle aramızda bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne senin ne de bizim caymayacağımız denk bir yer olsun.” dedi.

59. (Musa): “Sizinle buluşma zamanı, ziynet günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir.” dedi.

60. Bunun üzerine Firavun, tedbir almaya girişti. Bütün hilesini derledi topladı, sonra geldi.

61. Musa onlara: “Yazıklar olsun size, Allah’a yalanı iftira etmeyin. Sonra bir azap ile kökünüzü keser. Gerçekten iftira eden hüsrana uğramıştır.” dedi.

62. Şöyle ki: Onlar aralarında işlerini tartıştılar ve gizlice fısıldaştılar.

63. Dediler ki: “Şüphesiz bunlar, iki sihirbazdır. Sizi yerinizden çıkarmak ve örnek alınacak olan hayat tarzınızı yok etmek istiyorlar.

64. Siz de bütün hilelerinizi birleştirin, sonra sıra halinde gelin. Bugün üstün gelen muhakkak kurtuluş bulur.”

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّٖى فٖى كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبّٖى وَلَا يَنْسٰى ﴿٥٢﴾

Dedi | O öncekilerin bilgisi (Nerede?) | Rabbimin indinde | Bir kitaptadır | Şaşmaz (Kim?) | Rabbim (Daha?) | Ve unutmaz

اَلَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فٖيهَا سُبُلًا وَاَنْزَلَ

Öyle zattır ki O | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi yaptı?) | Yeri (Ne yaptı?) | Beşik yaptı (Daha?) | Ve açtı (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne açtı?) | Yollar | Ve indirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾

Gökten (Ne indirdi?) | Su | Biz çıkarttık (Ne sebebiyle?) | O su sebebiyle (Ne çıkarttık?) | Çiftler (Neden?) | Bitkilerden (Öyle çiftler ki) | Çeşit çeşit

كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِى النُّهٰى ﴿٥٤﴾

Yiyin (Daha?) | Ve otlatınız (Neyi?) | Hayvanlarınızı | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | Elbette hikmetler vardır (Kim için?) | Akıl sahipleri için

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفٖيهَا نُعٖيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى

O yerden | Sizi yarattık | Ve oraya | Sizi döndüreceğiz | Ve oradan | Sizi çıkaracağız (Nasıl çıkaracağız?) | Bir defa daha

﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا

Ve andolsun ki kesinlikle | Biz O'na gösterdik (Neyi?) | Mucizelerimizi | Hepsini | Fakat O yalanladı | Ve geri durdu | [Firavun] dedi ki: | Sen geldin mi? (Niçin?)

لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ

Bizi çıkarasın için (Nereden?) | Yurdumuzdan (Ne ile?) | Sihrinle | Ey Musa! | Elbette biz sana getireceğiz (Ne?) | Bir büyü ki

مِثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ

Onun benzeri | O halde sen tayin et | Bizim aramızla | Senin aranda (Ne tayin et?) | Buluşma zamanı (Öyle buluşma zamanı ki) | Ondan caymayacağımız | Ne biz | Ne de sen (Nerede?)

مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّٖينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ

Bir mekânda (Öyle mekan ki) | Denk/düz bir yer | Dedi | Buluşma zamanınız (Nedir?) | Ziynet günüdür (Daha nedir?) | Ve toplanmasıdır (Kimin?) | İnsanların (Ne zaman?)

ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ

Kuşluk vaktinde | Bunun üzerine dönüp gitti (Kim?) | Firavun | Ve topladı (Neyi?) | Hilesini | Sonra | Geldi | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim?)

مُوسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ

Musa (Ne dedi?) | Yazık size | İftira atmayın (Kime?) | Allah'a (Neyi iftira atmayın?) | Yalanı | Yoksa kökünüzü keser (Ne ile kökünüzü keser?) | Bir azap ile

وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا

Muhakkak ziyana uğramıştır (Kim?) | O kimse ki | İftirada bulundu | Bunun üzerine tartıştılar (Neyi?) | Hallerini (Nerede tartıştılar?) | Aralarında | Ve gizlediler (Neyi?)

النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرٖيدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ

Gizli konuşmalarını | Dediler (Ne dediler?) | Muhakkak ki bu ikisi (Bu ikisi nedir?) | Elbette iki sihirbazdır (Öyle iki sihirbaz ki) | O ikisi istiyor (Neyi?) | Sizi çıkarmayı (Nereden?)

مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرٖيقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾

Yurdunuzdan (Ne ile?) | Sihirleriyle (Daha ne istiyorlar?) | Ve yok etmeyi (Neyi?) | Sizin yolunuzu (Öyle yol ki) | Örnek

فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

Öyleyse bir araya getirin (Neyi?) | Hilenizi | Sonra | Gelin (Ne olduğunuz halde?) | Saf | Kesinlikle felaha ermiştir (Ne zaman?) | Bugün (Kim?) | O kimse ki | Üstün geldi

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ

Dediler ki: | Ey Musa! | Ya sen at | Ya da | Biz olalım (Ne olalım?) | O kimsenin ilki ki | Attı | [Musa] dedi ki:

بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى

Bilakis | Siz atın | Birden oluverdi (Ne?) | Onların ipleri | Ve asaları (Ne oluverdi?) | Görünüyor (Kime?) | Kendisine | Büyülerinden sebep (Neyi görür gibi oldu?) | Ki onlar | Sürünüyor

﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فٖي نَفْسِهٖ خٖيفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ

Birden duydu (Nerede?) | İçinde (Ne duydu?) | Korku (Kim?) | Musa | Biz dedik (Ne dedik?) | Korkma | Muhakkak ki sen | Sen (Nesin?)

الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فٖي يَمٖينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا اِنَّمَا صَنَعُوا

En üstünsün | Ve at (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sağ elindedir | Ki yutsun (Neyi?) | Ol şeyi ki | Yaptılar | Doğrusu onların yaptıkları (Nedir?)

كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ

Sihirbaz hilesidir | Ve iflah olmaz (Kim?) | Sihirbaz (Nerede?) | Geldiği [her] yerde | Bunun üzerine [yere] atıldılar (Kim?) | Sihirbazlar (Ne oldukları halde?)

سُجَّدًا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ

Secde ediciler olarak | Dediler | Biz inandık (Kime?) | Harun'un Rabbine (Daha kimin rabbine?) | Ve Musa'nın | Dedi (Ne dedi?) | Siz inandınız mı? (Kime inandınız mı?) | O'na (Neden önce?) | Ben izin vermeden önce (Kime?)

لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبٖيرُكُمُ الَّذٖي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

Size | Doğrusu O (Nedir?) | Elbette sizin en büyüğünüzdür | Öyle büyüğünüz ki | Size öğretti (Neyi?) | Sihri | Öyleyse elbette keseceğim (Neyi?) | Ellerinizi (Daha neyi?)

وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فٖي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

Ve ayaklarınızı (Nasıl?) | Çaprazlama | Ve kesinlikle sizi asacağım (Nereye?) | Hurma dallarına | Ve kesinlikle bileceksiniz (Neyi?)

اَيُّنَٓا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا

Hangimiz | Daha çetindir (Ne cihetinden?) | Azap cihetinden | Ve daha kalıcıdır | [Sihirbazlar] dediler ki: | Seni asla tercih edemeyiz (Neye karşı?) | O şeye ki | Bize geldi (O şey nedir?)

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذٖي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضٖي

Açık mucizelerdir (Daha kime tercih edemeyiz?) | O zata ki | Bizi yarattı | Artık yap (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sen (Nesin?) | Yapıcısın | Doğrusu sadece | Senin hükmün geçer (Nerede?)

هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا

Bu dünya hayatında | Muhakkak ki biz | İman ettik (Kime?) | Rabbimize (Niye?) | Bağışlasın diye (Kim için?) | Bizim için (Neyi?) | Günahlarımızı (Daha neyi bağışlasın diye?) | Ve o şeyi ki | Sen bizi zorladın (Neye?)

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

Ona (O şey nedir?) | Büyüdür | Allah (Nedir?) | Daha hayırlıdır | Ve daha bakidir | Şu hakikat ki | Kim | Gelirse (Kime?) | Rabbine (Nasıl?) | Günahkâr bir halde

فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فٖيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهٖ مُؤْمِنًا

Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Cehennem | Ölmez (Nerede?) | Orada | Ve yaşamaz da | Ve kim | O'na gelirse (Nasıl?) | İnanarak (Ne olduğu halde?)

قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

İşlemiş olduğu halde (Neyi?) | Salih amelleri | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne?) | Dereceler (Öyle dereceler ki) | Yüksek olan (O derecelerden bedel ne vardır?) | Adn cennetleri (Öyle Adn cennetleri ki)

تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا وَذٰلِكَ جَزَٓاؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Onlar ne oldukları halde?) | [Ebedi] kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada | İşte bu (Nedir?) | O kimsenin mükâfatıdır ki | Arındı

65. (Onlar): "Ey Musa! Ya sen at, ya da ilk atan biz olalım." dediler.

66. (Musa): "Haydi, siz atın!" dedi. Bir de baktı ki, onların ipleri ve sopaları, sihirleri sebebiyle, kendisine gerçekten koşuyorlarmış gibi görünüyor.

67. Birdenbire Musa, içinde bir tür korku duydu.

68. Korkma dedik, çünkü sensin üstün sen!.

69. Ve elindekini bırakıver. O, onların yaptıklarını yalar yutar. Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise her nerede olsa felah bulmaz!"

70. Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar: "Harun ile Musa'nın Rabbine iman ettik." dediler.

71. (Firavun): " Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! O, mutlaka size sihri öğreten büyüğünüzdür. O halde andolsun ki, ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sizi kesinlikle hurma dallarına asacağım. Ve şüphesiz bileceksiniz hangimizin azap bakımından daha şiddetli ve daha sürekli olduğunu!" dedi.

72. (Sihirbazlar): "İhtimali yok, bize gelen bu açık mucizelere ve bizi yaratana karşı seni tercih edemeyiz. Artık ne yapabilirsen yap. Senin olsa olsa bu dünya hayatında hükmün geçer.

73. Doğrusu biz, günahlarımıza ve bizi zorladığın sihre karşı bizi bağışlasın diye Rabbimize iman ettik. Allah hem daha hayırlı hem daha bakidir.

74. Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa, şüphesiz ona cehennem vardır. Onda ne ölür, ne dirilir.

75. Her kim de mü'min olarak ve iyi işler yapmış bir halde varırsa, işte onlara en yüksek dereceler vardır.

76. Adn cennetleri... Altından nehirler akar, onlarda ebedi olarak kalacaklar. Ve o işte, temizlenen kimsenin mükâfatı.

77. Ve gerçekten Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımla geceleyin yürü de, onlara denizde kuru bir yol aç. Yetişilmekten korkma ve endişe etme."

78. Derken Firavun ordularıyla onları takip etti. Denizden kendilerini sarıp kuşatan, sarıp kuşattı.

79. Böylece Firavun kavmini sapıklığa sürükledi ve doğru yola götürmedi.

80. Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık ve size Tur'un sağ tarafında vaatte bulunduk ve üzerinize kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81. Size verdiğimiz rızıkların en hoşlarından yiyin ve hakkında taşkınlık yapmayın ki, sonra gazabım üzerinize iner. Her kimin üzerine de gazabım inerse, o uçuruma gider.

82. Bununla birlikte şüphe yok ki, ben tevbe eden ve iman edip iyi işler yapan sonra da doğru giden kimse için çok bağışlayıcıyım.

83. Hem seni, kavminden daha çabuk gelmeye sevk eden nedir Ey Musa?

84. (Musa): "Onlar, benim izim üzerindeler ve ben hoşnut olasın diye, sana gelmekte acele ettim ey Rabbim!" dedi.

85. (Allah): "Ama biz, senin ardından kavmini fitneye düşürdük ve Samiri onları şaşırttı." dedi.

86. Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak hemen kavmine döndü: "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Zaman mı uzadı, yoksa başınıza Rabbinizden bir gazap inmesini arzu ettiniz de mi, bana verdiğiniz sözü tutmadınız?" dedi.

87. Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözü kendiliğimizden bozmadık. Fakat biz, o kavmin ziynet eşyasından bir takım ağırlıklar yüklenmiş idik. Onları ateşe attık, aynı şekilde Samiri de attı.

وَلَقَدْ	اَوْحَيْنَٓا	اِلٰى مُوسٰٓى	اَنْ	اَسْرِ	بِعِبَادٖى	فَاضْرِبْ	لَهُمْ	طَرٖيقًا
Ve andolsun ki kesinlikle	Biz vahyettik (Kime?)	Musa'ya (Ne diye?)	Şunu	Gece yola çıkar (Kimi?)	Kullarımı (Daha ne diye vahyettik?)	Ve peşinden aç diye (Kime?)	Kullarıma (Ne aç?)	Bir yol (Nerede?)

فِى الْبَحْرِ	يَبَسًاۙ	لَا تَخَافُ	دَرَكًا	وَلَا تَخْشٰى ٧٧	فَاَتْبَعَهُمْ
Denizde (Öyle yol ki?)	Kuru (Yine öyle yol ki?)	Korkmayacaksın (Neden?)	Yetişmesinden	Ve endişelenmeyeceksin	Bunun üzerine onların peşine düştü (Kim?)

فِرْعَوْنُ	بِجُنُودِهٖ	فَغَشِيَهُمْ	مِنَ الْيَمِّ	مَا	غَشِيَهُمْ ٧٨	وَاَضَلَّ
Firavun (Ne ile?)	Ordusuyla	Ve onları kaplayıverdi (Neden?)	Deryadan (Ne?)	Ol şey ki	Onları kapladı	Saptırdı (Kim?)

فِرْعَوْنُ	قَوْمَهُ	وَمَا هَدٰى ٧٩	يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ	قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ
Firavun (Kimi?)	Kavmini	Ve doğru yolu göstermedi?	Ey İsrailoğulları!	Muhakkak ki biz sizi kurtardık (Kimden?)

مِنْ عَدُوِّكُمْ	وَوَاعَدْنَاكُمْ	جَانِبَ الطُّورِ	الْاَيْمَنَ	وَنَزَّلْنَا	عَلَيْكُمُ
Düşmanınızdan (Daha?)	Ve size vaat ettik (Neyi?)	Tûr'un yanını (Öyle yanı ki)	Sağ	Ve indirdik (Kimin üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne indirdik?)

الْمَنَّ	وَالسَّلْوٰى ٨٠	كُلُوا	مِنْ طَيِّبَاتِ مَا	رَزَقْنَاكُمْ	وَلَا تَطْغَوْا
Kudret helvası (Daha?)	Ve bıldırcın eti	Yiyin (Neden?)	O şeyin temiz olanlarından ki	Onu size rızık olarak verdik	Ve haddi aşmayın (Ne hususta?)

فٖيهِ	فَيَحِلَّ	عَلَيْكُمْ	غَضَبٖيۚ	وَمَنْ	يَحْلِلْ	عَلَيْهِ	غَضَبٖى	فَقَدْ هَوٰى
O rızıkta	Yoksa gerekir (Kim üzerine?)	Sizin üzerinize (Ne gerekir?)	Benim gazabım	Ve her kim	Gerekirse (Kim üzerine?)	Onun üzerine (Ne?)	Benim gazabım	Muhakkak ki o mahvolmuştur

٨١ وَاِنّٖى	لَغَفَّارٌ	لِمَنْ	تَابَ	وَاٰمَنَ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	ثُمَّ	اهْتَدٰى ٨٢
Elbette ben	Çok bağışlayıcıyım (Kimi?)	O kimseyi ki	Tövbe etti (Daha?)	Ve iman etti (Daha?)	Ve işledi (Ne?)	Salih amel	Sonra	Doğru yolda ilerledi

وَمَٓا اَعْجَلَكَ	عَنْ قَوْمِكَ	يَا مُوسٰى ٨٣	قَالَ	هُمْ	اُولَٓاءِ	عَلٰٓى اَثَرٖى
Seni aceleye düşüren nedir? (Neden?)	Kavminden [ayrılmaya]	Ey Musa!	[Musa] dedi ki:	Onlar (Nedirler?)	İşte bunlardır (Daha nedirler?)	Benim ardım sıradırlar

وَعَجِلْتُ	اِلَيْكَ	رَبِّ	لِتَرْضٰى ٨٤	قَالَ	فَاِنَّا	قَدْ فَتَنَّا	قَوْمَكَ
Ve ben acele ettim (Kime?)	Sana	Ey Rabbim! (Niye?)	Hoşnut olasın diye	Dedi	Muhakkak ki biz	Elbette imtihana tabi tuttuk (Kimi?)	Senin kavmini (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِكَ	وَاَضَلَّهُمُ	السَّامِرِيُّ ٨٥	فَرَجَعَ	مُوسٰٓى	اِلٰى قَوْمِهٖ	غَضْبَانَ
Senden sonra	Ve onları yoldan çıkardı (Kim?)	Samirî	Ve döndü (Kim?)	Musa (Nereye?)	Kavmine (Ne olduğu halde?)	Öfkeli (Daha ne olduğu halde?)

اَسِفًاۚ	قَالَ	يَا قَوْمِ	اَلَمْ يَعِدْكُمْ	رَبُّكُمْ	وَعْدًا	حَسَنًاۜ	اَفَطَالَ	عَلَيْكُمُ
Üzüntülü	[Musa] dedi ki:	Ey kavmim!	Size söz vermedi mi? (Kim?)	Rabbiniz (Nasıl?)	Bir vaatle ki	Güzel	Şu halde uzadı mı (Kime?)	Size (Ne?)

الْعَهْدُ	اَمْ	اَرَدْتُمْ	اَنْ يَحِلَّ	عَلَيْكُمْ	غَضَبٌ	مِنْ رَبِّكُمْ	فَاَخْلَفْتُمْ
Zaman	Yoksa	İstediniz mi? (Neyi?)	İnmesini (Kime?)	Üzerinize (Ne inmesini?)	Gazab (Öyle gazap ki?)	Rabbiniz tarafından	Ve siz döndünüz (Neden?)

مَوْعِدٖى ٨٦	قَالُوا	مَٓا اَخْلَفْنَا	مَوْعِدَكَ	بِمَلْكِنَا	وَلٰكِنَّا	حُمِّلْنَٓا
Bana olan vaadinizden	Dediler ki:	Biz dönmedik (Neden?)	Sana verdiğimiz sözden (Ne ile dönmedik?)	Kendi irademizle	Fakat biz	Yüklenmiştik (Ne yüklendik?)

اَوْزَارًا	مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ	فَقَذَفْنَاهَا	فَكَذٰلِكَ	اَلْقَى	السَّامِرِيُّۙ ٨٧
Bir takım yükler (Neden?)	Kavmin ziynet eşyalarından	Sonra da onları [ateşe] attık	İşte böylece	Attı (Kim?)	Samirî

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَا

Derken çıkarttı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir buzağı (Ne olarak?) | Ceset/heykel olarak (Öyle buzağı ki) | Onun için vardır (Ne vardır?) | Böğürme | Ve dediler (Ne dediler?) | Bu (Nedir?)

اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا

Sizin ilahınızdır (Daha nedir?) | Ve Musa'nın da ilahıdır | Fakat o bunu unutmuştur | Görmezler mi? (Neyi?) | O çeviremez (Kime?) | Onlara (Ne?) | Bir söz

وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ

Ve güç yetiremez (Kim için?) | Onlar için (Neye?) | Ne bir zarara | Ne de bir faydaya | Ve andolsun ki kesinlikle | Demişti (Kime?) | Onlara (Kim?) | Harun (Neden önce?) | Bundan önce (Ne demişti?)

يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي

Ey kavmim! | Ancak | Siz fitneye düştünüz (Ne sebebiyle?) | Bunun sebebiyle | Ve muhakkak ki Rabbiniz | Rahman'dır | O halde bana tabi olun

وَاَطِيعُوا اَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

Ve itaat edin (Neye?) | Emrime | Dediler ki: | Devam edeceğiz | Buna | İbadete durucular olmaya (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ

Ta ki dönünceye kadar (Kime?) | Bize (Kim?) | Musa | Dedi (Ne dedi?) | Ey Harun! | Seni ne alıkoydu (Ne zaman?) | O vakit ki

رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ

Sen onları gördün (Ne gördün?) | Sapıtmışlar (Neden alıkoydu?) | Beni takip etmekten | Asi mi oldun? (Neye?) | Emrime | Dedi (Ne dedi?) | Ey annemin oğlu!

لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَاْسِي اِنِّي خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ

Tutma (Neyi?) | Sakalımı | Ve de başımı | Muhakkak ki ben | Korktum (Neden korktum?) | Demenden (Ne demenden?) | Sen ayırdın (Neyi?)

بَيْنَ بَنِي اِسْرَآئِلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ

İsrailoğullarının arasını (Daha ne demenden?) | Ve gözetmedin [demenden] (Neyi?) | Sözümü | [Musa] dedi ki: | Senin maksadın nedir?

يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

Ey Samirî! | [Samirî] dedi ki: | Ben gördüm (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar görmediler | Onu | Ben aldım (Ne?)

قَبْضَةً مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

Bir avuç toprak (Neden?) | O elçinin izinden | Ve onu attım | İşte böyle | Güzel gösterdi (Kime?) | Bana (Ne?) | Nefsim

﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ

Dedi (Ne dedi?) | O halde git | Muhakkak ki senin için vardır (Nerede?) | Bu hayatta (Ne vardır?) | Demen (Ne demen?) | "[Bana] dokunmak yok" demen

وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ اِلٰى اِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ

Ve muhakkak ki senin için vardır (Ne vardır?) | Bir söz vakti (Öyle söz vakti ki) | Ondan cayılmayacaksın | Ve bak (Neye?) | İlahına | Öyle ilahın ki | Sen daima oldun

عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَا

Onun üzerine (Ne oldun?) | İbadete durucu | Elbette biz onu yakacağız | Sonra | Elbette onu parça parça atacağız (Nereye?) | Denize (Nasıl?) | Parça parça yapmakla | Doğrusu sadece

اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

Sizin ilahınız (Kimdir?) | Allah'tır | Öyle Allah ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O vardır | O kapladı (Neyi?) | Her şeyi (Ne açıdan?) | Bilgi açısından

88. Derken onlara, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Bunun üzerine: "İşte bu sizin ilahınız ve Musa'nın ilahıdır. Fakat o, bunu unuttu." dediler.

89. Şu gerçeği görmüyorlar mıydı ki, o onlara bir sözle karşılık veremiyor ve kendilerine ne bir zarar ne de bir yarar sağlayabiliyordu.

90. Andolsun ki, önceden Harun onlara: "Ey kavmim! Siz bununla yalnızca bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin Rabbiniz ancak Rahman'dır. Gelin bana uyun ve emrime itaat edin!" demişti.

91. (Onlar): "Biz, Musa bize dönünceye kadar onun başında durmaktan asla ayrılmayacağız!" dediler.

92. (Musa) dedi ki: "Ey Harun! Sana ne engel oldu bunların sapıklığa düştüklerini gördüğün zaman?

93. Peşimden gelmedin, emrime isyan mı ettin?"

94. (Harun): "Ey anamın oğlu! Sakalımı başımı tutma! Emin ol ki, "Dediğime bakmadın da İsrailoğulları arasına ayrılık düşürdün." dersin diye korktum." dedi.

95. (Musa): "Ya ey Sâmirî, senin derdin ne?" dedi.

96. (Samirî): "Ben onların görmediklerini gördüm de, o elçinin izinden bir avuç avuçladım da onu attım ve bana nefsim böyle hoş gösterdi." dedi.

97. (Musa) dedi ki: "Haydi, defol! Çünkü sana hayat boyu şöyle demek var: "Bana dokunmayın!" Hem sana bir tehdit var ki, ondan asla vazgeçilmeyecek. O başını bekleyip durduğun ilahına da bak! Onu mutlaka yakacağız da yakacağız. Sonra da onu kül edip muhakkak denize dökeceğiz!

98. Sizin ilahınız ancak o Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yoktur. O, ilmi ile her şeyi kuşatmıştır!" dedi.

99. Ya Muhammed, işte sana böyle geçmişin önemli haberlerinden kıssa anlatıyoruz. Şüphe yok ki, sana katımızdan bir zikir verdik.

100. Her kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz o, kıyamet gününde bir günah yüklenecektir.

101. Sonsuza dek onun altında kalacaklardır. Onlar için kıyamet günü o ne kötü bir yüktür!

102. O gün ki, sura üfürülecek ve suçluları o gün (gözleri korkudan) gömgök bir halde mahşere toplayacağız.

103. Onlar aralarında: "On günden fazla durmadınız." diye gizli gizli konuşacaklar.

104. Gidişatça en üstün olanları, "Bir günden fazla durmadınız." dediği zaman, ne diyeceklerini biz biliriz.

105. Bir de sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Rabbim, onları un ufak edip savuracak da,

106. Yerlerini dümdüz, bomboş bir halde bırakacak.

107. Onda ne bir eğrilik, ne de bir yumruluk göremeyeceksin.

108. O gün davetçiye hiçbir itirazsız uyacaklar. Öyle ki, Rahman'ın heybetinden sesler kısılmıştır. Artık bir hışırtıdan başka bir şey işitmezsin.

109. O gün şefaat fayda vermez; ancak Rahmân'ın izin verdiği ve sözüne razı olduğu kimse müstesnâ.

110. O, onların önlerindekini ve arkalarındakini bilir. Onlar ise onu ilimce kuşatamazlar.

111. Ve bütün yüzler, o diri ve her şeyi gözetip durana baş eğmiş ve bir zulüm yüklenen gerçekten hüsrana uğramıştır.

112. Her kim de mü'min olarak güzel işler yaparsa, ne bir zulümden korkar, ne de çiğnenmeden.

113. İşte böylece biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditleri türlü şekillerde tekrarladık ki, belki korunur takva yolunu tutarlar veya o onlarda bir düşünme, ibret alma meydana getirir.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
İşte böylece | Anlatırız (Kime?) | Sana (Neden?) | Haberlerinden | Önceden geçmiştir | Doğrusu sana verdik (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Ne verdik?)

ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ
Bir zikir | Her kim | Yüz çevirirse (Neden?) | Ondan | Muhakkak ki O | Yüklenecektir (Ne zaman?) | Kıyamet gününde (Ne yüklenecektir?) | Bir günah/yük (Onlar ne oldukları halde?)

﴿١٠٠﴾ خَالِدِينَ فِيهِۜ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
Ebedi kalıcılar (Nerede?) | O günahta | O ne kötüdür! (Kim için?) | Onlar için (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne açısından?) | Yük açısından | O gün de ki | Üfürülür

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ
Sura | Ve toplarız (Kimi?) | Günahkârları (Ne zaman?) | O günde (Ne oldukları halde?) | [Gözleri korkudan] Gömgök oldukları halde | Gizlice söyleşirler (Nerede?)

بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
Aralarında (Ne diye söyleşirler?) | Siz [dünyada] kalmadınız | Ancak [kaldınız] (Ne kadar?) | On gün | Biz (Neyiz?) | En iyi bileniz (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diyorlar (Ne vakit?)

اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
O vakit ki | Der | Onların en olgun olanı (Ne açısından?) | Yol tutma açısından (Ne der?) | Siz kalmadınız | Ancak [kaldınız] (Ne kadar?) | Bir gün | [Resûlüm!] sana soruyorlar (Neden?)

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبّ۪ي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ
Dağlardan | De ki | Onları ufalayıp savuracak (Kim?) | Rabbim (Nasıl?) | Ufalayıp savurmakla | Böylece onları bırakır (Ne oldukları halde?) | Dümdüz arazi | Ve bomboş bırakılmış olarak

﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
Göremezsin (Nerede?) | O dağlarda (Ne göremezsin?) | Bir iniş | Ne de bir çıkış | O günde | Uyarlar (Kime uyarlar?) | Çağırana

لَا عِوَجَ لَهُۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا
Yan çizme yoktur (Kim için?) | Onun için | Ve kısılmıştır (Ne?) | Sesler (Kim için?) | Rahman için | Bu yüzden işitemezsin | Ancak [işitirsin] (Ne?) | Fısıltı

﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ
O gün | Fayda vermez (Ne?) | Şefaat | Ancak [şefaat fayda verir] | O kimseye | İzin verdi (Kim için?) | O kişi için (Kim izin verdi?) | Rahman

وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُح۪يطُونَ
Ve razı oldu (Kimden?) | Ondan (Ne cihetinden?) | Söz cihetinden | [Rahman] bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Önlerindedir (Daha neyi bilir?) | Ol şeyi ki | Arkalarındadır | Halbuki onlar kuşatamazlar (Neyi?)

بِه۪ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِۜ وَقَدْ خَابَ
Onu (Ne cihetinden?) | Bilgi cihetinden | Boyun bükmüştür (Ne?) | Yüzler (Kim için?) | Diri olan zat için (Öyle diri zat ki) | Her şeyin hâkimiyeti elinde bulunan | Ve kesinlikle perişan olmuştur (Kim?)

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
O kimse ki | Yüklendi (Neyi?) | Zulmü | Ve her kim | İşlerse (Neden?) | İyi işlerden | Ve de kendisi | Mümindir

فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
O kişi korkmayacak (Neden?) | Zulümden (Daha neden korkmayacak?) | Ve hakkının çiğnenmesinden | İşte böylece | Onu da indirdik (Ne olarak?) | Kuran olarak (Öyle Kuran ki) | Arapça

وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَع۪يدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾
Ve çokça açıkladık (Nerede?) | Onda (Neden?) | İkazdan | Ta ki onlar | Sakınsınlar | Ya da | Ortaya koyar (Kim için?) | Onlar için (Ne ortaya koyar?) | Öğüt

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ

Yüce oldu (Kim?) | Allah (Öyle Allah ki) | Hükümdar olan (Yine öyle Allah ki?) | Hak olan | Acele etme (Neye?) | Kuran'a (Neden önce?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ يُقْضٰى اِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنٖى عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ

Tamamlanmadan önce (Kime?) | Sana (Ne?) | Onun vahyi | Ve de ki: | Ey Rabbim! | Beni arttır (Ne cihetinden?) | İlim cihetinden | Ve andolsun ki kesinlikle

عَهِدْنَا اِلٰى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا

Biz emretmiştik (Kime?) | Âdem'e (Neden önce?) | Bundan önce | Fakat O unuttu | Ve bulamadık (Kim için?) | O'nun için (Ne bulamadık?) | Bir azim | Ve hani | Biz demiştik (Kime?)

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوٓا اِلَّٓا اِبْلٖيسَ اَبٰى ﴿١١٦﴾

Meleklere (Ne demiştik?) | Secde edin (Kime?) | Âdem'e | Onlar da hemen secde ediverdiler | Ancak hariç | İblis | O baş kaldırdı

فَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا

Biz de dedik ki: | Ey Âdem! | Doğrusu bu (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Sana (Daha kime?) | Ve zevcene | Sakın sizi çıkarmasın (Nereden?)

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فٖيهَا وَلَا تَعْرٰى

Cennetten | Sonra bedbaht olursun | Muhakkak ki senin için vardır (Ne?) | Aç kalmamak (Nerede?) | Cennette (Daha ne vardır?) | Ve çıplak kalmamak

﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فٖيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ

Ve sen | Susuzluk çekmezsin (Nerede?) | Burada | Ve güneşte yanmazsın | Vesvese verdi (Kim?) | Âdem'e (Kim?)

الشَّيْطَانُ قَالَ يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ

Şeytan | Dedi ki: | Ey Âdem! | Sana göstereyim mi? (Neyi?) | Ebedilik ağacını (Daha neyi?) | Bir saltanatı ki

لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا

Sonu gelmez | Nihayet ikisi de yedi (Neden?) | O ağaçtan | Ve hemen ortaya çıktı (Kime?) | Kendilerine (Ne?) | Ayıp yerleri

وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى

Ve davrandılar | Örtmeye | Kendilerinin üzerine (Neden?) | Cennet yaprağından | Ve böylece asi oldu (Kim?) | Âdem (Kime?) | Rabbine | Ve şaşırdı

﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا

Sonra | Onu seçti (Kim?) | Rabbi | Tevbe kabulü ihsanında bulundu (Kim üzerine?) | Adem üzerine | Ve doğru yola iletti | [Allah] dedi ki: | İkiniz inin (Nereden inin?) | O cennetten (Ne halde?)

جَمٖيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِنّٖى هُدًى

Toplu halde | Sizin bir kısmınız | Diğer bir kısmınıza (Nedir?) | Düşman olduğunuz halde | Şayet | Size gelirse (Kim tarafından?) | Benim tarafımdan (Ne?) | Bir hidayet

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ

Her kim | Uyarsa (Neye?) | Benim hidayetime | O sapmaz (Daha?) | Ve mutsuz da olmaz | Ve her kim | Yüz çevirirse (Neden?)

عَنْ ذِكْرٖى فَاِنَّ لَهُ مَعٖيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى

Benim zikrimden | Muhakkak ki onun için vardır (Ne?) | Bir hayat (Öyle hayat ki) | Dar | Ve onu haşrederiz (Nerede?) | Kıyamet gününde (Ne olduğu halde?) | Kör halde

﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنٖٓى اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصٖيرًا ﴿١٢٥﴾

Der ki: | Ey Rabbim! | Beni niye haşrettin (Ne olduğum halde?) | Kör | Hâlbuki ben idim (Ne idim?) | Gören idim

114. Demek ki Allah, o gerçek hükümdar, yüce, çok yücedir. Bununla beraber sana vahyi tamamlanmadan önce Kur'an'ı (okumakta) acele etme ve: "Rabbim, benim ilmimi artır!" de.

115. Gerçek şu ki, bundan önce Âdem'e bir emir verdik, ama o unuttu ve biz onda bir kararlılık bulmadık.

116. Ve o zaman düşün ki, meleklere: "Âdem için secde edin!" dedik. Hemen secde ettiler, ancak İblis dayattı.

117. Bunun üzerine biz de dedik ki: "Ey Âdem! Haberin olsun, bu sana ve eşine düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra bedbaht olursun.

118. Çünkü senin acıkmaman ve çıplak kalmaman oradadır.

119. Ve sen orada susamazsın ve güneşte yanmazsın."

120. Derken şeytan ona vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana sonsuzluk ağacını ve çürümesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" dedi.

121. Bunun üzerine ikisi de ondan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açılıverdi. Üzerlerine cennet yaprağından yamamağa başladılar ve Âdem Rabbine asi oldu da şaşkın düştü.

122. Sonra Rabbi onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve yol gösterdi.

123. Buyurdu ki: "İniniz ikiniz de oradan hepiniz, kiminiz kiminize düşman olarak. Sonra ne zaman size benden bir doğru yolu gösterici gelir de her kim benim kılavuzuma uyarsa, işte o, sapıklığa düşmez ve mutsuz olmaz.

124. Her kim de zikrimden yüz çevirirse, ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz."

125. "Ey Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin. Oysa ben, gören bir kimse idim?" der.

126. (Allah): "Öyle, sana âyetlerimiz geldi de sen onları unuttun. Bugün de böyle bırakılacaksın." buyurur.

127. Ve işte Rabbinin âyetlerine inanmayıp aşırı gideni biz böyle cezalandıracağız. Ve elbette o ahiret azabı daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

128. Onlardan önce nice nesilleri helâk etmiş olmamız, kendilerini gerçeğe ulaştırmadı mı? Hâlbuki onların yurtlarında yürüyüp duruyorlar. Muhakkak bunda ibret alacak akıl sahipleri için çok âyetler vardır!

129. Eğer Rabbinden önceden verilmiş bir söz olmasaydı, mutlaka azap kaçınılmaz olurdu. Fakat belirlenmiş bir ecel var.

130. O halde onların dediklerine sabret. Güneşin doğmasından ve batmasından önce Rabbini hamd ile tesbih et. Gece saatlerinde ve gündüzleri de tesbih et ki, Rabbinin rızasına erebilesin.

131. Ve sakın öyle şeye gözlerini dikme ki, biz onun hakkında kâfirleri denemek için, onunla onlardan bir kaç çiftini dünya hayatının cici bicisinden zevklendirmişizdir. Hâlbuki Rabbinin rızkı hem daha hayırlı, hem daha kalıcıdır.

132. Hem ailene namazı emret, hem de kendin ona sabırla devam et! Biz senden bir rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırırız ve güzel sonuç takvanındır.

133. Bir de onlar: "Rabbinden bir mucize getirse ya !" dediler. Onlara, daha önceki kitaplardakinin apaçık delili gelmedi mi ki?

134. Eğer biz, onları bundan önce bir azap ile helâk etmiş olsaydık: "Ey Rabbimiz! Ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de biz alçak ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık." derlerdi.

135. De ki: "Herkes beklemekte, siz de bekleyin bakalım. Çünkü yakında, doğru yol sahiplerinin ve doğru gidenlerin kimler olduğunu bileceksiniz!

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسٖيتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

[Allah] der ki: | Böyledir (Ne?) | Sana geldi | Ayetlerimiz | Ve sen onları unuttun | Ve işte böyle | Bugün | Sen de unutulursun

وَكَذٰلِكَ نَجْزٖى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ

Ve işte böyle | Cezalandırırız (Kimi?) | O kimseyi ki | Haddi aştı (Daha?) | Ve inanmadı (Neye?) | Rabbinin ayetlerine

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

Ve ahiret azabı kesinlikle | Daha çetindir (Daha?) | Daha kalıcıdır | [Hakka] ulaştırmadı mı? (Kimi?) | Onları (Ne?) | Nicelerini | Helak etmiş olmamız (Kimden önce?) | Onlardan önce (Neden?)

مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فٖى مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِى النُّهٰى

Nesillerden (Onlar ne oldukları halde?) | Gezip dolaşıyor oldukları halde (Nerede?) | Onların oturduğu yerlerde | Muhakkak ki bunda vardır (Ne?) | Elbette birçok ayet (Kim için?) | Akıl sahipleri için

﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى

Şayet söz olmasaydı (Öyle söz ki) | Önceden sadır olmuş (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından | Elbette [helak] olurdu (Ne olurdu?) | [Onlar için] Kaçınılmaz olurdu (Daha ne olmasaydı?) | Bir ecel/vakit (Öyle vakit ki) | Belirlenmiş olan

﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

O halde sabret (Neye?) | Ol şeye ki | Diyorlar | Ve tesbih et (Ne ile?) | Rabbine hamd ile (Neden önce?) | Güneş doğmadan önce

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ اٰنَاۤئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ

Ve güneş batmadan önce | Ve gecenin vakitlerinden bir bölümünde | Tesbih et (Daha?) | Ve gündüzün iki ucunda [tesbih et] | Ta ki sen

تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ

Razı olursun | Ve asla dikme (Neyi?) | İki gözünü (Neye?) | O şeye ki | Çokça faydalandırdık (Ne ile?) | O şeyle (Kimi?) | Bir zümreyi (Kimden?) | Onlardan (Neyle faydalandırdık?)

زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فٖيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾

Dünya hayatının süsüyle (Niye faydalandırdık?) | Onları imtihana çekmek için (Neyde?) | O şeyde | Ve Rabbinin rızkı (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Daha?) | Ve daha kalıcıdır

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا نَحْنُ

Emret (Kime?) | Ailene (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve sürekli sebat et (Ne üzerine?) | O namaz üzerine | Biz senden istemiyoruz (Ne?) | Herhangi bir rızık | Biz asıl

نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَاْتٖينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖ

Seni rızıklandırırız | [Övgüye layık] son (Kime aittir?) | Takvaya aittir | Ve dediler (Ne dediler?) | Getirmeli değil miydi? (Ne?) | Bir mucize (Öyle mucize ki?) | Rabbi tarafından

اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنَاهُمْ

Onlara gelmedi mi? (Ne?) | Ol şeyin apaçık delili ki (Neyin apaçık delili?) | İlk kitaplardadır | Şayet biz | Onları helak etseydik (Ne ile?)

بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

Bir azapla (Neden önce?) | O'ndan önce | Elbette derlerdi (Ne derlerdi?) | Ey Rabbimiz! | Gönderseydin! (Kime?) | Bize (Ne?) | Bir elçi | Biz de uysaydık (Neye?)

اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا

Senin ayetlerine (Neden önce?) | Zelilliğe düşmemizden önce (Daha neden önce?) | Ve rüsvaylığa düşmemizden önce | [Habibim] söyle | Herkes (Nedir?) | Bekleyicidir | O halde siz de bekleyin

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

Çok yakında bileceksiniz (Neyi bileceksiniz?) | Kimdir? (Ne?) | Yolun yolcuları (Öyle yol ki?) | Doğru olan | Ve kimdir? | Doğru yola ulaşmış olan?

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ — اٰيَاتُهَا ١١٢

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اِقْتَرَبَ	لِلنَّاسِ	حِسَابُهُمْ	وَهُمْ	ف۪ي غَفْلَةٍ	مُعْرِضُونَۚ ١
Yaklaştı (Kim için?)	İnsanlar için (Ne yaklaştı?)	Onların hesabı	Halbuki onlar	Bir gaflet içerisinde (Nedirler?)	Yüz çeviricidirler

مَا يَأْت۪يهِمْ	مِنْ ذِكْرٍ	مِنْ رَبِّهِمْ	مُحْدَثٍ	اِلَّا	اسْتَمَعُوهُ
Onlara gelmez (Ne?)	Bir uyarı (Öyle uyarı ki?)	Rablerinden (Öyle uyarı ki)	Yeni	Ancak	Onu dinlerler (Ne oldukları halde?)

وَهُمْ	يَلْعَبُونَۙ ٢	لَاهِيَةً	قُلُوبُهُمْۜ	وَاَسَرُّوا	النَّجْوٰىۗ	اَلَّذ۪ينَ
Onlar	Eğleniyorlar	Daha ne oldukları halde onu dinlerler?) Oyunda olduğu halde (Ne?)	Kalpleri	Ve onlar gizlediler (Neyi?)	Gizli konuşmalarını (Onlardan bedel kim gizledi?)	O kimseler ki

ظَلَمُواۗ	هَلْ هٰذَٓا	اِلَّا	بَشَرٌ	مِثْلُكُمْۚ	اَفَتَأْتُونَ	السِّحْرَ	وَاَنْتُمْ
Zulmettiler	Bu mudur?	Ancak (Nedir?)	Bir beşerdir (Öyle beşer ki)	Sizin gibi	Gidiyor musunuz? (Neye?)	Sihire?	Halbuki sizler (Nesiniz?)

تُبْصِرُونَ ٣	قَالَ	رَبّ۪ي	يَعْلَمُ	الْقَوْلَ	فِي السَّمَٓاءِ	وَالْاَرْضِۘ
Görüyorsunuz	De	Benim rabbim (Nedir?)	Bilir (Neyi?)	Sözü (O söz ne olduğu halde?)	Semada (Daha?)	Ve yerde

وَهُوَ	السَّم۪يعُ	الْعَل۪يمُ ٤	بَلْ	قَالُٓوا	اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ	بَلِ
Ve O (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Bilakis	Dediler ki (O nedir?)	Karışık rüyalardır	Hayır

افْتَرٰيهُ	بَلْ	هُوَ	شَاعِرٌۚ	فَلْيَأْتِنَا	بِاٰيَةٍ	كَمَٓا اُرْسِلَ	الْاَوَّلُونَ
Onu iftira etmiştir	Hayır	O (Nedir?)	Şairdir	Bize getirsin (Ne?)	Bir mucize (Ne gibi?)	Gönderilmesi gibi (Kim?)	Evvelkiler

٥ مَٓا اٰمَنَتْ	قَبْلَهُمْ	مِنْ قَرْيَةٍ	اَهْلَكْنَاهَاۚ	اَفَهُمْ	يُؤْمِنُونَ ٦
İman etmedi (Ne zaman?)	Onlardan önce (Kim?)	Hiçbir belde halkı (Öyle belde halkı ki)	Onları helak ettik	Onlar mı?	İnanacaklar!

وَمَٓا اَرْسَلْنَا	قَبْلَكَ	اِلَّا	رِجَالًا	نُوح۪ٓي	اِلَيْهِمْ	فَسْـَٔلُٓوا
Biz göndermedik (Ne zaman?)	Senden önce	Ancak [gönderdik] (Kimi?)	Adamları (Öyle adamları ki)	Vahyediyorduk (Kime?)	Onlara	Sorun (Kime?)

اَهْلَ الذِّكْرِ	اِنْ كُنْتُمْ	لَا تَعْلَمُونَ ٧	وَمَا جَعَلْنَاهُمْ	جَسَدًا
Zikir ehline	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	Bilmiyorsunuz	Biz onları yapmadık (Ne yapmadık?)	Ceset (Öyle cesetler ki)

لَا يَأْكُلُونَ	الطَّعَامَ	وَمَا كَانُوا	خَالِد۪ينَ ٨	ثُمَّ	صَدَقْنَاهُمُ
Yemezler (Neyi?)	Yemeği	Ve onlar olmamıştır (Ne?)	Ebediler	Sonra	Onlara sadık olduk (Nede?)

الْوَعْدَ	فَاَنْجَيْنَاهُمْ	وَمَنْ	نَشَٓاءُ	وَاَهْلَكْنَا	الْمُسْرِف۪ينَ ٩
Sözümüzde	Ve onları kurtardık (Daha kimi?)	O kimseleri ki	Biz diliyoruz	Ve helak ettik (Kimi?)	Haddi aşanları

لَقَدْ	اَنْزَلْنَٓا	اِلَيْكُمْ	كِتَابًا	ف۪يهِ	ذِكْرُكُمْۜ	اَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٠
Andolsun ki	İndirdik (Kime?)	Size (Ne indirdik?)	Bir kitap ki	İçinde vardır (Ne?)	Sizin şanınız	Hâlâ akıl etmeyecek misiniz?

ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 112 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İnsanlara hesap zamanı yaklaştı. Onlar ise hâlâ gaflet içinde aldırmıyorlar.

2. Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı ancak alaya alarak dinliyorlar.

3. Kalpleri hep oyunda, hem onlar o zalimler şu gizli fısıltıyı gizlice birbirlerine söylediler: "Bu ancak sizin gibi bir insan! Artık göz göre göre büyüye mi gidiyorsunuz?"

4. Dedi ki: "Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir. O, her şeyi işitendir, bilendir."

5. (Onlar) dediler ki: "Bunlar bir takım karışık rüyalar, yok onu kendisi uydurdu, yok o bir şairdir. Öyle değilse, bize öncekilere gönderilen gibi bir mucize getirsin!"

6. Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir şehir (halkı) iman etmedi. Şimdi onlar mı iman edecekler?

7. Senden önce de başka değil, ancak kendilerine vahiy gönderdiğimiz bir takım erkekler gönderdik. Haydin, zikir ehline sorun, bilmiyorsanız

8. Biz onları yemek yemez bir ceset yapmadık; hem de ebedi de değildiler.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik de kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık, aşırı gidenleri helâk ettik.

10. Andolsun ki, size öyle bir kitap indirdik ki, bütün şanınız ondadır. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?

11. Oysa biz zulmetmekte olan nice memleketi kırdık geçirdik ve arkasından da diğerlerini başka bir kavim olarak var ettik.

12. Azabımızı hissettikleri zaman, hemen oradan üzengi tepiyorlardı. (Kaçmaya koyuluyorlardı.)

13. "Yok tepinmeyin, dönün içinde şımartıldığınız şeylere ve evlerinize ki, sorguya çekileceksiniz!" dedik.

14. (Onlar da): "Vay bizlere! Gerçekten bizler zalimlerdik!" dediler.

15. Artık bütün feryatları bu oldu kaldı. Neticede onları öyle yaptık ki, biçildiler, söndüler.

16. Biz, göğü, yeri ve arasındakileri oyunculuk etmek üzere yaratmadık.

17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık öyle yapardık.

18. Hayır, biz hakkı batılın tepesine fırlatırız da beynini parçalar, bir de bakarsın ki, o anda mahvolmuştur! Vay sizlere de, o yaptığınız nitelemelerden dolayı.

19. Oysa göklerde, yerde kim varsa O'nundur. O'nun huzurundakiler O'na ibadet etmekten ne çekinirler ne de yorgunluk duyarlar.

20. Gece gündüz O'nu tesbih ederler, usanmazlar.

21. Yoksa bir takım ilahlar edindiler de yeryüzünden; dirilişi onlar mı yapacaklar?

22. Yerde, gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı bunların ikisi de bozulmuş gitmişti. O Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları vasıflardan münezzehtir, beridir.

23. O yaptığından sorumlu olmaz, onlar ise sorumludurlar.

24. Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Haydi getirin delilinizi. İşte benimle beraber onların kitabı ve benden öncekilerin kitabı!" Fakat çokları hakkı bilmezler de onun için yüz çevirirler.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ

Nicelerini | Kırdık geçirdik (Neden?) | Memleketlerden (Öyle memleketler ki) | İdiler (Ne?) | Zalim | Ve vücuda getirdik (Ne zaman?) | Onların arkasından (Ne vücuda getirdik?) | Topluluklar (Öyle topluluklar ki) | Başkaları olan

﴿١١﴾ فَلَمَّا اَحَسُّوا بَاْسَنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا

Ne zaman ki | Hissettiler (Neyi?) | Azabımızı | O vakit | Onlar (Nereden?) | Oradan (Nedirler?) | Kaçıyorlardı (Ne dedi?) | Kaçmayın

وَارْجِعُوا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾

Dönün (Nereye?) | O yere ki | Şımartıldınız (Nerede?) | Orada (Daha nereye dönün?) | Ve yurtlarınıza [dönün] | Ta ki siz | Sorguya çekilesiniz

قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ

Dediler ki | Vay bize! | Muhakkak ki biz | İdik (Ne?) | Zalimler | Devam etti (Ne?) | Bu (Nedir?) | Onların feryatlarıdır

حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَٓاءَ

Ta ki | Onları eyledik (Ne eyledik?) | Biçilmiş (Ne oldukları halde?) | Sönmüş kimseler | Biz yaratmadık (Neyi?) | Göğü (Daha)

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا

Yeri (Daha?) | Ol şeyi ki | O ikisinin arasındadır (Ne olduğumuz halde?) | Oynayıcılar olduğumuz halde | Şayet | İsteseydik (Ne?) | Edinmek (Ne?) | Bir eğlence

لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّٓا اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ

Elbette onu edinirdik (Nereden?) | Tarafımızdan | Şayet biz olsaydık (Ne?) | Yapacaklar | Bilakis | Atarız (Neyi?) | Hakkı (Ne üzerine?)

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

Batıl üzerine | Onu parçalar | Bir de bakarsın | O (Ne?) | Mahvolmuştur | Size olsun (Ne?) | Yazıklar (Neden dolayı?) | O şeylerden dolayı ki | Vasıflıyorsunuz

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

Onundur (Kim?) | O kimseler ki (Nerededir?) | Göklerde (Daha) | Ve yerde (Daha kim onundur?) | O kimseler ki | Onun huzurunda (Nedirler?) | Çekinmezler (Neden?)

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

Ona ibadet etmekten (Daha?) | Ve yorulmazlar | Tesbih ederler (Ne zaman?) | Gece (Daha?) | Ve gündüz (Ne oldukları halde?)

لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ

Bıkıp usanmadıkları halde | Yoksa | Edindiler mi? (Ne?) | İlahlar (Neden?) | Yerden | Onlar mı? | Diriltecekler | Şayet

كَانَ فِيهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ

Olsaydı (Nerede?) | O yerde ve göklerde (Ne?) | İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Allah'tan başka | Kesinlikle ikisi de bozulup giderdi | Allah münezzehtir (Öyle Allah ki) | Arş'ın rabbi (Neden münezzehtir?)

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ

O şeylerden ki | Vasıflıyorlar | O sorumlu tutulamaz (Neden?) | O şeylerden ki | Yapıyor | Halbuki onlar | Sorgulanacaklardır | Yoksa

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ

Edindiler mi? (Neden başka?) | Ondan başka (Ne edindiler mi?) | İlahlar | De ki: | Getirin (Neyi?) | Kesin delilinizi | İşte bu (Nedir?) | O kimsenin zikridir ki | Benimle beraberdir (Daha kimin zikridir?)

وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

Ve yine o kimsenin zikridir ki | Benden öncedir | Bilakis | Onların çoğu | Bilmezler (Neyi?) | Hakkı | Ve onlar | Yüz çevirenlerdir

Arapça	Türkçe
وَمَٓا اَرْسَلْنَا	Biz göndermedik *(Ne zaman?)*
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce *(Kimi?)*
مِنْ رَسُولٍ	Hiçbir resulü
اِلَّا	Ancak
نُوح۪ٓي	Vahyolunuyordu *(Kime vahyolunuyordu?)*
اِلَيْهِ	Ona *(Ne?)*
اَنَّهُ	Muhakkak ki
لَٓا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّٓا	Ancak
اَنَا	Ben varım
فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾	O halde bana ibadet edin
وَقَالُوا	Dediler ki:
اتَّخَذَ	Edindi *(Kim?)*
الرَّحْمٰنُ	Rahman *(Ne edindi?)*
وَلَدًا	Evlat
سُبْحَانَهُ	O bundan münezzehtir
بَلْ	Bilakis *([O melekler] nedir?)*
عِبَادٌ	Kullardır *(Öyle kullar ki)*
مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾	İkram olunmuşlar
لَا يَسْبِقُونَهُ	Onu geçmezler *(Ne ile?)*
بِالْقَوْلِ	Söz ile
وَهُمْ	Halbuki onlar
بِاَمْرِه۪	Hep onun emrini
يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾	Yaparlar
يَعْلَمُ	Bilir *(Neyi?)*
مَا	O şeyleri ki
بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ	Onların önlerindedir *(Daha?)*
وَمَا	Ve o şeyleri ki
خَلْفَهُمْ	Onların arkalarındadır
وَلَا يَشْفَعُونَ	Ve şefaat etmezler
اِلَّا	Ancak
لِمَنِ	O kişiye ki
ارْتَضٰى	Allah razı oldu
وَهُمْ	Ve onlar
مِنْ خَشْيَتِه۪	Onun korkusundan *(Nedirler?)*
مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾	Titrerler
وَمَنْ	Her kim
يَقُلْ	Derse *(Kimden?)*
مِنْهُمْ	Onlardan *(Ne derse?)*
اِنّ۪ي	Muhakkak ki ben *(Neyim?)*
اِلٰهٌ	İlahım *(Kimden başka?)*
مِنْ دُونِه۪	Ondan başka
فَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْز۪يهِ	Onlara ceza olarak veririz *(Neyi?)*
جَهَنَّمَ	Cehennemi
كَذٰلِكَ	İşte böyle
نَجْزِي	Cezalandırırız *(Kimi?)*
الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٩﴾	Zalimleri
اَوَلَمْ يَرَ	Görmedi mi? *(Kim?)*
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَفَرُٓوا	İnkâr ettiler *(Ki)*
اَنَّ السَّمٰوَاتِ	Muhakkak ki gökler
وَالْاَرْضَ	Ve yeryüzü
كَانَتَا	O ikisi idi *(Ne idi?)*
رَتْقًا	Bitişik
فَفَتَقْنَاهُمَا	Biz o ikisini ayırdık
وَجَعَلْنَا	Ve biz yaptık *(Neden?)*
مِنَ الْمَٓاءِ	Sudan *(Neyi yaptık?)*
كُلَّ شَيْءٍ	Her şeyi *(Öyle şeyler ki)*
حَيٍّ	Canlı olan
اَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾	Hâlâ inanamıyorlar mı?
وَجَعَلْنَا	Ve diktik *(Nerede?)*
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzünde *(Neyi?)*
رَوَاسِيَ	Dağları *(Niye?)*
اَنْ تَم۪يدَ	Sarsmasından dolayı *(Kimi?)*
بِهِمْ	Onları
وَجَعَلْنَا	Ve yaptık *(Nerede?)*
ف۪يهَا	Yeryüzünde *(Ne yaptık?)*
فِجَاجًا	Açıklıklar *(Ondan bedel?)*
سُبُلًا	Yollar
لَعَلَّهُمْ	Ta ki onlar
يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾	Ulaşsınlar
وَجَعَلْنَا	Ve biz yaptık *(Neyi?)*
السَّمَٓاءَ	Gökyüzünü *(Ne yaptık?)*
سَقْفًا	Çatı *(Öyle çatı ki)*
مَحْفُوظًا	Korunmuş
وَهُمْ	Halbuki onlar
عَنْ اٰيَاتِهَا	Gökyüzündeki ayetlerden *(Nedir?)*
مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾	Yüz çeviricidirler
وَهُوَ	Ve O
الَّذ۪ي	Öyle bir zattır ki
خَلَقَ	Yarattı *(Neyi?)*
الَّيْلَ	Geceyi *(Daha?)*
وَالنَّهَارَ	Gündüzü *(Daha?)*
وَالشَّمْسَ	Güneşi *(Daha?)*
وَالْقَمَرَ	Ve ayı
كُلٌّ	Her biri
ف۪ي فَلَكٍ	Bir yörüngede
يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾	Yüzerler
وَمَا جَعَلْنَا	Biz vermedik *(Kime?)*
لِبَشَرٍ	Hiçbir beşere *(Ne zaman?)*
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce *(Ne vermedik?)*
الْخُلْدَ	Ölümsüzlük
اَفَاِنْ مِتَّ	Sen öldüğün takdirde mi
فَهُمُ	Onlar
الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾	Ebedi kalacaklar!
كُلُّ نَفْسٍ	Her nefis *(Nedir?)*
ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ	Ölümü tadıcıdır
وَنَبْلُوكُمْ	Ve sizi imtihan ederiz *(Ne ile?)*
بِالشَّرِّ	Şer ile *(Daha?)*
وَالْخَيْرِ	Ve hayır ile *(Niçin?)*
فِتْنَةً	Denemek için?
وَاِلَيْنَا	Ve bize
تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾	Döndürüleceksiniz

25. Biz senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: “Gerçek şu ki, benden başka ilah yoktur, onun için hep bana ibadet edin.”

26. Böyle iken dediler ki: “Rahman çocuk edindi.” Allah bundan münezzehtir. Doğrusu onlar ikram olunmuş kullardır.

27. Onlar Allah’ın sözünün önüne geçmezler, hep O’nun emriyle hareket ederler.

28. Onların önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Ve onlar O’nun razı olacağı kimselerden başkasına şefaat etmezler. Hepsi O’nun korkusundan titrerler.

29. İçlerinden her kim: “Ben O’ndan başka bir ilahım!” derse, biz ona cehennemi ceza olarak veririz. Zalimleri biz böyle cezalandırırız.

30. Ya o inkâr edenler görmediler mi ki, gökler ve yer bitişik idiler de biz onları ayırdık. Canlı olan her şeyi sudan yaptık. Hâlâ inanmıyorlar mı?

31. Yeryüzünde de onları çalkalar diye, baskılar oturttuk. Doğru gidebilsinler diye orada bol bol açıklıklar (geniş alanlar, ovalar, yollar) yaptık.

32. Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise O’nun âyetlerinden yüz çeviriyorlar.

33. Hâlbuki geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O’dur. Bütün o gök cisimleri, her biri birer yörüngede yüzüyorlar.

34. Bir de biz senden önce hiçbir insana ölümsüzlük vermedik. Eğer sen ölürsen onlar sonsuz olarak hayatta mı kalacaklar?

35. Her canlı ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilik ile deneyeceğiz; hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. O inkâr edenler seni gördükleri zaman, seni alaya alıyorlar ve: "İlahlarınızı anıp duran bu mudur?" diyorlar. Hâlbuki onlar hep Rahman'ın zikrini inkâr ediyorlar.

37. İnsan aceleden yaratıldı. Yarın ben onlara âyetlerimi göstereceğim, şimdi siz acele etmeyin!

38. Bir de: "Bu vaadedilen ne zaman? Eğer doğru iseniz." diyorlar.

39. Bir bilseler o inkâr edenler, ne yüzlerinden ne arkalarından ateşi savuşturamayacakları ve hiçbir taraftan yardım edilmeyecekleri o zamanı!

40. Doğrusu o onlara ansızın gelecek de kendilerini dondurakalacak... Artık ne geri çevrilmesine güçleri yetecek, ne de kendilerine mühlet verilecektir.

41. Andolsun ki, senden önce birçok peygamberlerle alay edildi de içlerinden alay edenleri o alay ettikleri şey kuşatıverdi.

42. De ki: "Sizi gece ve gündüz o Rahman'dan kim koruyabilir. Fakat onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmişlerdir.

43. Yoksa onlar için kendilerini bize karşı koruyacak ilahlar mı var? Onlar kendi nefislerini bile kurtaramayacakları gibi bizden yardım da görmezler.

44. Doğrusu biz onları ve atalarını yaşattık, hatta o ömür onlara uzun geldi. Fakat şimdi görmüyorlar mı, o yeryüzünü etrafından eksiltip duruyoruz? O halde üstün gelen onlar mıdır?

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًاۜ

Seni gördüğü zaman *(Kim?)* | O kimseler ki | Kafir oldular | Seni almıyorlar | Ancak [alıyorlar] *(Neye?)* | Alaya

اَهٰذَا الَّذٖى يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ

Bu mu? | O kimsedir ki | Anıyor *(Neyi?)* | İlahlarınızı | Halbuki onlar | Rahman'ın zikrini | Onlar *(Nedirler?)*

كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۜ سَاُورٖيكُمْ

İnkar edenlerdir | Yaratıldı *(Kim?)* | İnsan *(Neden yaratıldı?)* | Aceleden | Size göstereceğim *(Neyi?)*

اٰيَاتٖى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ

Ayetlerimi | Benden acele etmemi istemeyin | Derler ki | Ne zamandır? *(Ne?)* | Bu vaat

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذٖينَ كَفَرُوا

Şayet iseniz *(Ne?)* | Doğru söyleyenler | Bilseydi *(Kim?)* | O kimseler ki | İnkar ettiler *(Neyi bilselerdi?)*

حٖينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ

Savamayacakları zamanı *(Neden?)* | Yüzlerinden *(Neyi?)* | Azabı *(Daha?)* | Ve yine savamayacakları *(Neden?)* | Sırtlarından

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتٖيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ

Ve onlar olmayacaklar da | Yardım görürler | Bilakis | Onlara gelir *(Nasıl?)* | Ansızın | Ve onları şaşırtır

فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ

Güç yetiremezler *(Neye?)* | Onu geri çevirmeye | Ve onlar olmazlar da | Mühlet veriliyorlar | Andolsun ki | Alay edildi *(Kimle?)*

بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذٖينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا

Peygamberlerle *(Öyle peygamberler ki?)* | Senden öncedirler | Kuşattı *(Kimi?)* | O kişileri ki | Alaya aldılar *(Ne oldukları halde?)* | Onlardan *(Ne kuşattı?)* | O şey ki

كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ

İdiler | O şeyi *(Ne idiler?)* | Alaya alıyor idiler | De *(Ne de?)* | Kim? | Sizi koruyacak *(Ne zaman?)* | Gece *(Daha?)* | Ve gündüz *(Kimden?)*

مِنَ الرَّحْمٰنِۜ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ

Rahman'dan | Bilakis | Onlar | Rablerinin zikrinden | Yüz çevirenlerdir | Yoksa

لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَاۜ لَا يَسْتَطٖيعُونَ

Onlar için var mıdır? *(Ne?)* | İlahlar *(Öyle ilahlar ki)* | Onları koruyacak | Bizden başka | Güç yetiremezler *(Neye?)*

نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَٓاءِ

Kendilerine yardım etmeye | Ve onlar olamazlar | Bizden *(Ne olamazlar?)* | Korunurlar | Bilakis | Yaşattık *(Kimi?)* | Onları *(Daha?)*

وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۜ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا

Ve atalarını | Ta ki | Uzun geldi *(Kimlere?)* | Onlara *(Ne?)* | Ömür | Görmüyorlar mı ki | Muhakkak biz

نَأْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۜ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

Geliyoruz *(Nereye?)* | Yurtlarına | Onu eksiltiyoruz *(Neden?)* | Etrafından | Şimdi onlar mı? | Galipler

قُلْ	اِنَّمَا	اُنْذِرُكُمْ	بِالْوَحْيِ	وَلَا يَسْمَعُ	الصُّمُّ	الدُّعَٓاءَ	اِذَا مَا
De (Ne de?)	Ancak	Sizi uyarıyorum (Ne ile?)	Vahiy ile	Ve işitmez (Kim?)	Sağırlar (Neyi?)	Bu çağrıyı (Ne zaman?)	O zaman ki

يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾	وَلَئِنْ	مَسَّتْهُمْ	نَفْحَةٌ	مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ	لَيَقُولُنَّ
Uyarılıyorlar	Andolsun ki şayet	Onlara dokunsa (Ne?)	Bir esinti (Neden?)	Rabbinin azabından	Elbette derler (Ne?)

يَا وَيْلَنَا	اِنَّا	كُنَّا	ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾	وَنَضَعُ	الْمَوَازِينَ	الْقِسْطَ
Eyvah bize!	Muhak-kak ki biz	Olduk (Ne?)	Zalimler	Ve koyarız (Neyi?)	Terazileri (Öyle teraziler ki)	Adaletli (Niçin?)

لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ	فَلَا تُظْلَمُ	نَفْسٌ	شَيْـًٔا	وَاِنْ كَانَ	مِثْقَالَ حَبَّةٍ
Kıyamet günü için	Artık zulüm görmez (Kim?)	Hiçbir nefis	Hiçbir şekilde	Olsa bile (Ne olsa bile?)	Tane ağırlığınca (Neden?)

مِنْ خَرْدَلٍ	اَتَيْنَا	بِهَا	وَكَفٰى	بِنَا	حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا
Hardaldan	Getiririz (Neyi?)	Onu	Ve yeter (Kim?)	Biz (Ne olarak?)	Hesap görenler olarak	Andolsun ki	Biz verdik (Kime?)

مُوسٰى	وَهٰرُونَ	الْفُرْقَانَ	وَضِيَٓاءً	وَذِكْرًا	لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾	اَلَّذِينَ
Musa'ya (Daha?)	Ve Harun'a (Neyi?)	Furkan'ı (Daha ne verdik?)	Aydınlık (Daha ne verdik?)	Ve öğüt (Kim için?)	Takva sahipleri için	Onlar öyle kimselerdir ki

يَخْشَوْنَ	رَبَّهُمْ	بِالْغَيْبِ	وَهُمْ	مِنَ السَّاعَةِ	مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾	وَهٰذَا
Korkarlar (Kimden?)	Rablerinden (Onlar ne oldukları halde?)	Gayb oldukları/görmedikleri halde	Yine onlar	Kıyametten (Nedirler?)	Titrerler	Bu (Nedir?)

ذِكْرٌ	مُبَارَكٌ	اَنْزَلْنَاهُ	اَفَاَنْتُمْ	لَهُ	مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾	وَلَقَدْ
Öğüttür (Öyle öğüt ki)	Mübarek (Yine öyle öğüt ki)	Onu biz indirdik	Şimdi siz misiniz?	Onu	İnkarcılar	Andolsun ki

اٰتَيْنَا	اِبْرٰهِيمَ	رُشْدَهُ	مِنْ قَبْلُ	وَكُنَّا	بِهِ	عَالِمِينَ ﴿٥١﴾	اِذْ	قَالَ
Biz verdik (Kime?)	İbrahim'e (Ne verdik?)	Rüştünü (Ne zaman?)	Bundan önce	Ve biz idik	Onu (Ne idik?)	Biliciler	O vakit ki	Demişti (Kime?)

لِاَبِيهِ	وَقَوْمِهِ	مَا	هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ	الَّتِي	اَنْتُمْ	لَهَا	عَاكِفُونَ
Babasına (Daha kime?)	Ve kavmine (Ne demişti?)	Nedir?	Şu heykeller	Öyle heykeller ki	Siz	Onlara	İbadete duruyorsunuz

﴿٥٢﴾ قَالُوا	وَجَدْنَا	اٰبَٓاءَنَا	لَهَا	عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾	قَالَ	لَقَدْ	كُنْتُمْ
Dediler ki:	Biz bulduk (Kimi?)	Atalarımızı (Ne bulduk?)	Onlara	İbadet ediciler bulduk	Dedi (Ne dedi?)	Andolsun ki	Oldunuz

اَنْتُمْ	وَاٰبَٓاؤُكُمْ	فِي ضَلَالٍ	مُبِينٍ ﴿٥٤﴾	قَالُوا	اَجِئْتَنَا	بِالْحَقِّ
Siz (Daha?)	Ve babalarınız (Nerede oldunuz?)	Sapıklık içinde (Öyle sapıklık ki)	Apaçık	Dediler ki:	Bize getirdin mi? (Neyi?)	Gerçeği

اَمْ	اَنْتَ	مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾	قَالَ	بَلْ	رَبُّكُمْ	رَبُّ السَّمٰوَاتِ
Yoksa	Sen	Eğlenenlerden misin?	Dedi ki:	Bilakis	Sizin Rabbiniz (Kimdir?)	Göklerin rabbidir (Daha?)

وَالْاَرْضِ	الَّذِي	فَطَرَهُنَّ	وَاَنَا	عَلٰى ذٰلِكُمْ	مِنَ الشَّاهِدِينَ
Ve yeryüzünün rabbidir	Öyle Rab ki	Onları yarattı	Ve ben	Bunun üzerine	Şahitlik edenlerdenim

﴿٥٦﴾ وَتَاللّٰهِ	لَاَكِيدَنَّ	اَصْنَامَكُمْ	بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا	مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾
Allah'a yemin ederim ki	Elbette oyun yapacağım (Neye?)	Putlarınıza (Ne zaman?)	Siz gittikten sonra (Ne olduğunuz halde?)	Arkanızı dönücüler olduğunuz halde

45. De ki: "Ben sizi ancak vahiy ile uyarıyorum, ama sağırlar ne kadar uyarılsalar çağrıyı işitmezler.

46. Yemin olsun ki, Rabbinin azabından çok az bir şey onlara dokunursa, muhakkak diyeceklerdir ki: "Vay bizlere, bizler gerçekten zalimlerdik."

47. Biz ise, kıyamet günü için dürüst teraziler koyarız. Hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmez. Bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirir koruz. Hesap gören olarak da biz yeteriz.

48. Andolsun ki: "Musa ile Harun'a Furkan ve bir ışık ve bir zikir vermiştik, takva sahipleri için...

49. O takva sahipleri için ki, gıyabında Rablerinden korkarlar ve kıyametten dolayı titrer dururlar.

50. İşte bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz bunu mu inkâr ediyorsunuz?

51. Andolsun ki, bundan önce de İbrahim'e rüşdünü (din ve dünya konusunda doğruya ulaşma yeteneğini) vermiştik ve biz onu biliyorduk.

52. O zaman babasına ve kavmine dedi ki: "Başına toplanıp durduğunuz şu putlar nedir?"

53. (Onlar da): "Atalarımızı bunlara tapar bulduk." dediler.

54. (İbrahim): "Andolsun ki, siz de, atalarınız da açık bir sapıklık içindesiniz !" dedi.

55. Dediler ki: "Ciddi mi söylüyorsun, yoksa sen şakacılardan mısın?"

56. (İbrahim) dedi ki: "Doğrusu, Rabbiniz o göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları O yaratmıştır ve ben buna şehadet edenlerdenim.

57. Ve Allah'a yemin olsun ki, siz dönüp gittikten sonra putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım!"

58. Derken, onları parça parça etti. Ancak büyüklerinden birini bıraktı ki, belki ona müracaat ederler.

59. “Bunu bizim ilahlarımıza kim yapmış? Muhakkak o zalimlerden biridir.” dediler.

60. “Bir delikanlı işittik, bunları diline doluyor... Adına İbrahim deniyormuş.” dediler

61. “Haydin, getirin onu insanların gözleri önüne, belki tanıklık ederler.” dediler.

62. Dediler ki: “Sen mi yaptın bunu ilahlarımıza ey İbrahim?”

63. (İbrahim): “Belki şu büyükleri yapmıştır; sorun bakalım onlara, eğer söylerlerse.” dedi.

64. Bunun üzerine vicdanlarına müracaat ettiler de: “Doğrusu siz haksızsınız!” dediler.

65. Sonra tepeleri üstü ters döndüler: “Sen gerçekten bunların konuşmadığını bilirsin.” dediler.

66. (İbrahim) dedi ki: “O halde Allah’ı bırakıp da size hiçbir fayda veremeyecek, zarar da edemeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?

67. Yuh size ve Allah’tan başka taptıklarınıza! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?”

68. (Onlar): “Siz bunu yakın da ilahlarınızın öcünü alın, eğer bir şey yapacaksanız!” dediler.

69. “Ey ateş, İbrahim’e serin ve esenlik ol!” dedik.

70. O’na bir dolap kurmak istediler, biz de kendilerini daha fazla zarara uğrattık.

71. Ve onu Lut ile beraber kurtarıp içinde âlemlere bereketler verdiğimiz yere çıkardık.

72. Ona İshak’ı ihsan ettik, fazla olarak Yakub’u da... Ve her birini iyi kimseler yaptık.

فَجَعَلَهُمْ — Ve onları yaptı *(Ne yaptı?)*
جُذَاذًا — Param-parça
اِلَّا — Ancak [parçalamadı] *(Neyi?)*
كَبِيرًا — Büyüğünü *(Neyin?)*
لَهُمْ — Onların
لَعَلَّهُمْ — Belki onlar
اِلَيْهِ — Ona
يَرْجِعُونَ — Müracaat ederler

٥٨ قَالُوا — Dediler *(Ne dediler?)*
مَنْ — Kim
فَعَلَ — Yaptı *(Neyi?)*
هٰذَا — Bunu *(Kime?)*
بِاٰلِهَتِنَا — İlahlarımıza
اِنَّهُ — Muhakkak O *(Kimdir?)*
لَمِنَ الظَّالِمِينَ — Zalimlerden biridir ٥٩

قَالُوا — Dediler ki:
سَمِعْنَا — İşittik *(Kimi?)*
فَتًى — Bir genci *(Öyle genç ki)*
يَذْكُرُهُمْ — Onları diline doluyormuş
يُقَالُ — Deniyor *(Kime?)*
لَهُ — Ona *(Ne deniyor?)*
اِبْرٰهِيمُ — İbrahim ٦٠
قَالُوا — Dediler ki

فَاْتُوا — Getirin *(Kimi?)*
بِهِ — Onu *(Nereye?)*
عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ — İnsanların gözü önüne
لَعَلَّهُمْ — Belki onlar
يَشْهَدُونَ — Şahitlik ederler ٦١
قَالُوا — Dediler ki

ءَاَنْتَ — Sen mi?
فَعَلْتَ — Yaptın *(Neyi?)*
هٰذَا — Bunu *(Neye?)*
بِاٰلِهَتِنَا — İlahlarımıza
يَٓا اِبْرٰهِيمُ — Ey İbrahim! ٦٢
قَالَ — Dedi ki
بَلْ — Bilakis
فَعَلَهُ — Onu yaptı *(Ne?)*

كَبِيرُهُمْ — Onların büyüğü *(Öyle büyüğü ki)*
هٰذَا — Şu
فَسْـَٔلُوهُمْ — Onlara sorun
اِنْ كَانُوا — Şayet iseler *(Ne?)*
يَنْطِقُونَ — Konuşabiliyorlar ٦٣
فَرَجَعُوا — Bunun üzerine döndüler *(Neye?)*

اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ — Kendilerine/vicdanlarına
فَقَالُوا — Ve dediler *(Ne?)*
اِنَّكُمْ — Muhakkak ki siz
اَنْتُمُ — Sizler
الظَّالِمُونَ — Zalimlersiniz ٦٤
ثُمَّ — Sonra
نُكِسُوا — Döndüler *(Ne üzerine?)*

عَلٰى رُؤُسِهِمْ — Tepeleri üstlerine
لَقَدْ — Andolsun
عَلِمْتَ — Sen de biliyorsun ki
مَا هٰٓؤُلَٓاءِ — Bunlar değiller *(Ne değiller?)*
يَنْطِقُونَ — Konuşabiliyorlar ٦٥
قَالَ — Dedi ki

اَفَتَعْبُدُونَ — Öyleyse tapacak mısınız? *(Kimden başka?)*
مِنْ دُونِ اللّٰهِ — Allah’tan başka *(Neye?)*
مَا — O şeylere ki
لَا يَنْفَعُكُمْ — Size fayda veremiyor *(Neyi?)*
شَيْـًٔا — Hiçbir şeyi
وَلَا يَضُرُّكُمْ — Ve size zarar da veremiyor

٦٦ اُفٍّ — Yuh olsun *(Kime?)*
لَكُمْ — Size *(Daha?)*
وَلِمَا — Ve o şeylere ki
تَعْبُدُونَ — Tapıyorsunuz *(Kimden başka?)*
مِنْ دُونِ اللّٰهِ — Allah’tan başka
اَفَلَا تَعْقِلُونَ — Hala akıl edemeyecek misiniz?

٦٧ قَالُوا — Dediler ki
حَرِّقُوهُ — Onu yakın
وَانْصُرُوٓا — Ve yardım edin *(Neye?)*
اٰلِهَتَكُمْ — İlahlarınıza
اِنْ كُنْتُمْ — Şayet siz iseniz *(Ne?)*
فَاعِلِينَ — Yapıcılar ٦٨

قُلْنَا — Biz dedik ki
يَا نَارُ — Ey ateş!
كُونِي — Ol *(Ne?)*
بَرْدًا — Serin *(Daha?)*
وَسَلَامًا — Ve selamet *(Kime?)*
عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ — İbrahim’e ٦٩
وَاَرَادُوا — İstediler *(Kime?)*

بِهِ — Ona *(Ne istediler?)*
كَيْدًا — Tuzak kurmak
فَجَعَلْنَاهُمُ — Biz de onları yaptık *(Ne?)*
الْاَخْسَرِينَ — En fazla hüsrana uğrayanlar ٧٠
وَنَجَّيْنَاهُ — Ve onu kurtardık *(Daha kimi?)*
وَلُوطًا — Ve Lût’u *(Nereye?)*

اِلَى الْاَرْضِ — Bir yere
الَّتِي — Öyle yer ki
بَارَكْنَا — Bereket verdik *(Nerede?)*
فِيهَا — Orada *(Kim için?)*
لِلْعَالَمِينَ — Alemler için ٧١
وَوَهَبْنَا — Bahşettik *(Kime?)*

لَهُ — Ona *(Kimi bahşettik?)*
اِسْحٰقَ — İshak’ı *(Daha?)*
وَيَعْقُوبَ — Ve Yakub’u *(Ne olduğu halde?)*
نَافِلَةً — Fazla olarak
وَكُلًّا — Ve hepsini
جَعَلْنَا — Eyledik *(Ne eyledik?)*
صَالِحِينَ — Salih insanlar ٧٢

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ

Ve biz onları yaptık *(Ne?)* | Önderler *(Öyle önderler ki)* | Ulaştırıyorlar *(Ne ile?)* | Bizim emrimizle | Ve vahyettik *(Kime?)* | Onlara *(Ne vahyettik?)*

فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا

Hayır işler yapmayı *(Daha?)* | Namaz kılmayı *(Daha?)* | Ve zekat vermeyi | Ve onlar idiler | Bize *(Ne idiler?)*

عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ

İbadet ediciler | Lût'a | Ona verdik *(Ne?)* | Hüküm *(Daha ne verdik?)* | İlim | Ve onu kurtardık *(Neden?)*

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ

Memleketten | Öyle memleket ki | İdi *(Ne?)* | Yapıyor *(Ne yapıyor idi?)* | Çirkin işler | Muhakkak ki onlar | İdiler *(Ne?)* | Kötü bir kavim *(Öyle kavim ki)*

فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Fâsıklar | Ve onu girdirdik *(Nereye?)* | Rahmetimize | Zira O | Salihlerdendir

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ

Ve Nuh'u da [an] | Hani | Dua etmişti *(Ne zaman?)* | Bundan önce | Biz de karşılık vermiştik *(Neye?)* | Ona | Ve onu kurtarmıştık *(Daha kimi?)* | Ve ehlini *(Neden kurtarmıştık?)*

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا

Sıkıntıdan *(Öyle sıkıntı ki)* | Büyük | Ve ona yardım etmiştik *(Kime karşı?)* | Kavmine karşı | Öyle kavim ki | Yalanladılar *(Neyi?)*

بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

Ayetlerimizi | Muhakkak ki onlar | İdiler *(Ne?)* | Kötü bir kavim | Biz de onları boğduk | Hep birlikte

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ

Ve Davud'u da [an] *(Daha?)* | Ve Süleyman'ı da [an] | O vakit ki | Hüküm veriyorlardı *(Ne hakkında?)* | Ekin hakkında *(O vakitten bedel?)* | O vakit ki | Yayıldı *(Nerede?)*

فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا

O ekinin içinde *(Ne yayıldı?)* | Kavmin koyunları | Ve biz idik *(Ne idik?)* | Onların hükmünü | Görücüler [idik] | Böylece biz o meseleyi bildirdik *(Kime?)*

سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ

Süleyman'a | Ve her birine | Verdik *(Ne verdik?)* | Hüküm *(Daha?)* | Ve ilim | Emrine verdik *(Kimin?)* | Davud'un *(Neyi emrine verdik?)*

الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ

Dağları *(Ne oldukları halde?)* | Tesbih ediyor oldukları halde *(Daha neyi emrine verdik?)* | Kuşları da | Ve biz olduk *(Ne olduk?)* | Yapıcılar | Ve ona öğrettik *(Ne öğrettik?)*

صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ

Zırh yapmayı *(Kim için öğrettik?)* | Sizin için *(Niye?)* | Sizi koruyalım diye *(Neden koruyalım diye?)* | Şiddetinizden | Artık siz

شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِاَمْرِهِ

Şükrediciler | Ve Süleyman'a da [hizmetçi kıldık] *(Neyi?)* | Rüzgarı *(O rüzgar ne olduğu halde?)* | Şiddetli esici *(Öyle rüzgar ki)* | Esiyor *(Ne ile?)* | Onun emriyle *(Nereye?)*

اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

Yeryüzüne | Öyle yeryüzü ki | Bereketli kıldık *(Nereyi?)* | Orayı | Ve biz olduk *(Ne olduk?)* | Her şeyi | Biliciler

73. Ve hepsini emrimizle yol gösteren önderler yaptık ve kendilerine iyilikler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Ve hep bize kulluk ederlerdi.

74. Lut'a, ona da bir hüküm ve ilim verdik. Ve onu çirkeflikler işleyen o beldeden kurtardık. Doğrusu onlar kötü ve fasık bir kavim idiler.

75. Onu ise rahmetimizin içine aldık. Çünkü o gerçekten iyi kişilerdendi.

76. Nuh'u da... Zira daha önce dua etmişti. Biz de duasını kabul ettik de kendisini ve ailesini büyük bir sıkıntıdan kurtardık.

77. Âyetlerimize yalanlayan kavimden öcünü aldık. Gerçekten onlar kötü bir kavim idiler. Biz de hepsini birden boğuverdik.

78. Davud ile Süleyman'ı da... O zaman ki, ikisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı. O zaman ki, kavmin koyun sürüsü geceleyin ekin içinde yayılmıştı. Biz de hükümlerine şahit idik.

79. Derhal onu Süleyman'a anlattık. Bununla beraber her birine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Dağları Davud'un emrine amade kılmıştık, kuşlarla beraber tesbih ediyorlardı. Ve biz bunları yaparız!

80. Bir de ona sizin için, sizi savaşınızın şiddetinden korusun diye zırh yapma sanatını öğretmiştik. Şimdi siz şükrünü yerine getiriyor musunuz?

81. Süleyman için de, bereketli kıldığımız yere doğru emriyle esip giden şiddetli rüzgârı verdik. Biz her şeyi biliriz.

82. Şeytanlardan da onun için dalgıçlık yapanları ve daha başka işler için çalışanları emrine vermiştik ve hep onları kontrol altında tutan biz idik.

83. Eyyüb'u da... Zira: "Bana bir dert dokundu. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." diye Rabbine dua etti.

84. Biz de duasını kabul ettik. Hemen kendisindeki sıkıntıyı giderdik. Tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla birlikte olanların bir mislini daha verdik!

85. İsmail'i de, İdris'i de, Zülkifl'i de... Hepsi sabredenlerden idiler.

86. Bunları da rahmetimizin içine aldık. Çünkü onlar gerçekten iyi kimselerdendirler.

87. Zünnun'u (Yunus'u) da... Hani öfkelenerek gitmişti de, bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, seni tenzih ederim, ben gerçekten zalimlerden oldum." diye seslendi.

88. Biz de duasını kabul ederek cevap verdik, kendisini üzüntüden kurtardık ve işte mü'minleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriyya'yı da... Hani Rabbine: "Rabbim! Beni tek başıma bırakma, sen varislerin en hayırlısısın." diye yalvarmıştı.

90. Biz de duasını kabul ederek cevap verdik de, kendisine Yahya'yı verdik ve onun eşini çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Gerçekten bunlar hayırlı işlerde koşuşturur, bize umut ve korkuyla dua ederlerdi. Bize karşı derin saygı içindeydiler.

Arapça	Türkçe
وَمِنَ الشَّيَاطِينِ	Şeytanlardan da (Kimi?) (Daha kimden hizmetçi kıldık?)
مَنْ	O kimseleri ki
يَغُوصُونَ	Dalgıçlık ederlerdi (Kim için?)
لَهُ	Onun için (Daha?)
وَيَعْمَلُونَ	Ve yaparlardı (Ne?)
عَمَلًا	İş (Öyle iş ki)
دُونَ ذٰلِكَ	Bundan başka
وَكُنَّا	Ve biz idik (Kimi?)
لَهُمْ	Onları (Ne idik?)
حَافِظِينَ	Muhafaza edenler
﴿٨٢﴾	
وَاَيُّوبَ	Eyyûb'u da [an]
اِذْ	O vakit ki
نَادٰى	Niyaz etti (Kime?)
رَبَّهُ	Rabbine (Ne diyerek niyaz etti?)
اَنّ۪ي	Muhakkak ki ben
مَسَّنِيَ	Bana değdi (Ne?)
الضُّرُّ	Dert
وَاَنْتَ	Ve sen (Kimsin?)
اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ	Merhametlilerin en merhametlisi
﴿٨٣﴾	
فَاسْتَجَبْنَا	Biz de icabet ettik (Kime?)
لَهُ	Ona
فَكَشَفْنَا	Ve açtık (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
بِه۪	Kendisindedir (O da neden ibarettir?)
مِنْ ضُرٍّ	Dertten (Daha?)
وَاٰتَيْنَاهُ	Ve ona verdik (Kimi?)
اَهْلَهُ	Ailesini (Daha kimi?)
وَمِثْلَهُمْ	Ve onların bir mislini (Ne ile birlikte?)
مَعَهُمْ	Onlarla birlikte (Niçin böyle yaptık?)
رَحْمَةً	Rahmet için (Öyle rahmet ki)
مِنْ عِنْدِنَا	Tarafımızdan (Daha niçin?)
وَذِكْرٰى	Hatıra olsun için (Kime?)
لِلْعَابِد۪ينَ	Abidlere
﴿٨٤﴾	
وَاِسْمٰع۪يلَ	İsmail'i de [an]
وَاِدْر۪يسَ	İdris'i de [an]
وَذَا الْكِفْلِ	Ve Zülkifl'i de [an]
كُلٌّ	Hepsi (Kimlerdendir?)
مِنَ الصَّابِر۪ينَ	Sabredenlerdendir
﴿٨٥﴾	
وَاَدْخَلْنَاهُمْ	Ve girdirdik (Kimi?) / Onları (Nereye?)
ف۪ي رَحْمَتِنَا	Rahmetimize
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar (Kimlerdendir?)
مِنَ الصَّالِح۪ينَ	Salih kullardandır
﴿٨٦﴾	
وَذَا النُّونِ	Zünnun'u da [an]
اِذْ	O vakit ki
ذَهَبَ	Gitmişti (Ne olduğu halde?)
مُغَاضِبًا	Öfkeli olduğu halde
فَظَنَّ	Ve zannetmişti (Neyi?)
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ	Takdir etmeyeceğimizi (Kim aleyhine?)
عَلَيْهِ	Onun aleyhine
فَنَادٰى	Ve niyaz etti (Nerede?)
فِي الظُّلُمَاتِ	Karanlıklar içerisinde (Ne diyerek niyaz etti?)
اَنْ	Şöyle
لَٓا اِلٰهَ	Hiçbir ilah yoktur
اِلَّٓا	Ancak (Kim?)
اَنْتَ	Sen varsın
سُبْحَانَكَ	Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim
اِنّ۪ي	Muhakkak ki ben
كُنْتُ	Oldum (Kimlerden?)
مِنَ الظَّالِم۪ينَ	Zalimlerden
﴿٨٧﴾	
فَاسْتَجَبْنَا	Biz de icabet ettik (Kime?)
لَهُ	Ona
وَنَجَّيْنَاهُ	Ve onu kurtardık (Neden?)
مِنَ الْغَمِّ	Üzüntüden
وَكَذٰلِكَ	Ve işte böylece
نُنْجِي	Kurtarırız (Kimi?)
الْمُؤْمِن۪ينَ	İnananları
﴿٨٨﴾	
وَزَكَرِيَّٓا	Zekeriya'yı da [an]
اِذْ	O vakit ki
نَادٰى	Niyaz etmişti (Kime?)
رَبَّهُ	Rabbine
رَبِّ	Ey rabbim!
لَا تَذَرْن۪ي	Beni bırakma (Ne olduğum halde?)
فَرْدًا	Tek
وَاَنْتَ	Halbuki sen (Kimsin?)
خَيْرُ الْوَارِث۪ينَ	Varislerin en hayırlısısın
﴿٨٩﴾	
فَاسْتَجَبْنَا	Biz de icabet ettik (Kime?)
لَهُ	Ona
وَوَهَبْنَا	Ve verdik (Kime?)
لَهُ	Ona (Kimi?)
يَحْيٰى	Yahya'yı
وَاَصْلَحْنَا	Ve elverişli kıldık (Kim için?)
لَهُ	Onun için (Kimi?)
زَوْجَهُ	Eşini
اِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
كَانُوا	İdiler (Ne?)
يُسَارِعُونَ	Koşuyorlar (Nereye?)
فِي الْخَيْرَاتِ	Hayır işlerine (Daha ne idiler?)
وَيَدْعُونَنَا	Bize dua ediyorlar (Ne oldukları halde?)
رَغَبًا	Umutlu oldukları halde (Daha ne oldukları halde?)
وَرَهَبًا	Korktukları halde
وَكَانُوا	İdiler (Ne idiler?)
لَنَا	Bize
خَاشِع۪ينَ	Saygılılar
﴿٩٠﴾	

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا

Ve o kadını da [Meryem'i] an ki | Korudu (Neyi?) | Namusunu | Ve biz de üfledik (Nereye?) | Onun içine (Neden?)

مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ

Ruhumuzdan | Ve onu kıldık (Daha?) | Ve oğlunu (Ne kıldık?) | Ayet (Kim için?) | Alemler için | Muhakkak ki

هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةًۘ وَاَنَا۬ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

Bu (Nedir?) | Sizin ümmetinizdir (Ne olduğu halde?) | Bir ümmet ki | Tek | Ve ben | Sizin Rabbinizim | O halde bana ibadet edin

وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾

Bozdular (Neyi?) | İşlerini (Nerede?) | Aralarında | Hepsi | Bize (Nedir?) | Dönücüdürler

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

Her kim | Yaparsa (Neden?) | Salih amellerden | Halbuki o (Nedir?) | Mümindir | Nankörlük yoktur (Neye?)

لِسَعْيِه۪ۚ وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ

Onun çabasına | Ve muhakkak ki biz | Onu (Neyiz?) | Yazıcılarız | [Dünyaya geri dönmeleri] haramdır/imkansızdır | Bir beldeye ki

اَهْلَكْنَاهَٓا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ

Onu helak ettik (Onlara ne haramdır?) | Muhakkak ki onlar | Geri dönemezler | Ta ki | Açıldığı zaman (Kim?)

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾

Ye'cüc (Daha?) | Ve Me'cüc (Ne oldukları halde?) | Onlar | Her tepeden (Nedirler?) | Akın eder oldukları halde

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذ۪ينَ

Ve yaklaştı (Ne?) | Vaad (Öyle vaad ki) | Gerçek olan | Birde bakarsın | Donakalırcıdır (Ne?) | O kişilerin gözleri ki

كَفَرُواۜ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا

İnkar ettiler | Vay bize! | Muhakkak ki | Biz idik (Ne idik?) | Bir gaflet içinde idik (Neden?) | Bundan

بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Bilakis | Biz olduk (Ne?) | Zulmediciler [derler] | Muhakkak ki siz (Daha?) | Ve o şeyler ki | Tapıyorsunuz (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Siz ve onlar nelersiniz?)

حَصَبُ جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ

Cehennem odunu | Siz | O cehenneme (Nesiniz?) | Varıcılarsınız | Şayet | Olsaydı (Neler?)

هٰٓؤُلَٓاءِ اٰلِهَةً مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾

Onlar (Ne olsaydı?) | İlahlar | O cehenneme varmazlardı | Hepsi (Nerede?) | O cehennemde (Nedirler?) | [Ebedi] kalıcıdırlar

لَهُمْ ف۪يهَا زَف۪يرٌ وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ

Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?) | İnlemek | Ve onlar | Orada (Nedirler?) | İşitemezler | Muhakkak o kimseler ki

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓىۙ اُو۬لٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

Takdir edildi (Kim için?) | Onlar için (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Ne takdir edildi?) | Güzel olan | İşte o kimseler | O cehennemden (Nedirler?) | Uzaklaştırılmışlardır

91. Ve o kadını (Meryem'i de an) ki, namusunu titizlikle korudu da kendisine ruhumuzdan üfledik ve kendisiyle oğlunu âlemlere bir mucize kıldık.

92. İşte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmettir. Rabbiniz da bir benim, onun için hep bana kulluk edin.

93. Onlar kumandanlarını (işlerini, idarelerini) aralarında parçaladılar, fakat hepsi bize dönecekler.

94. Şimdi her kim mü'min olarak yararlı işlerden bir iş yaparsa, onun çabasına nankörlük yoktur. Şüphesiz biz bunu onun hesabına yazarız.

95. Helâk ettiğimiz bir memleket için dahi mümkün değil ki, bize dönmeyecek olsunlar.

96. En sonunda Ye'cuc ve Me'cuc (seddi) açılıp da her tepeden saldırdıkları,

97. Ve gerçek vaad yaklaştığı zaman, işte o zaman o inkâr edenler derhal gözlerini dikip kalacaklar: "Eyvah bizlere, biz bundan gafil idik! Hayır, kendimize zulmetmiş olduk!" diyecekler.

98. Haberiniz olsun ki, siz ve Allah'tan başka taptığınız nesneler hep cehennem mermisisiniz, siz oraya varacaksınız.

99. Onlar ilah olsalardı, oraya varmazlardı, hâlbuki hepsi orada ebedi kalacaklar.

100. Onların orada öyle bir iç çekişleri var ki, tapılanlar orada oldukları halde işitmezler.

101. Şüphe yok ki, haklarında bizden güzellik takdir edilmiş olanlar ondan uzaklaştırılmışlardır.

102. Onun hışıltısını bile duymazlar. Bunlar canlarının istediği şeyler içinde sonsuza dek kalacaklardır.

103. O büyük korku bunları mahzun etmeyecek ve bunları melekler şöyle karşılayacaklar: "İşte bu size vaadedilen gününüzdür."

104. O gün ki, gökyüzünü kitaplar için defter dürer gibi düreceğiz, yaratmayı ilk başladığımız gibi tekrarlayacağız. Bu vaadimizdir. Şüphe yok ki biz yaparız.

105. Andolsun ki, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yazmıştık ki: "Muhakkak yeryüzüne benim iyi kullarım varis olacaktır."

106. Şüphesiz ki, bunda ibadet eden bir kavim için yeterli bir öğüt vardır.

107. Seni ancak bütün âlemlere rahmet olarak göndermişizdir.

108. De ki: "Bana ancak ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Şimdi siz Müslüman oluyor musunuz?"

109. Bunun üzerine aldırmazlarsa o zaman da de ki: "Size düpedüz açıkladım, tehdit edildiğiniz şeyin yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmem."

110. Şüphesiz ki O, söylenenin açığa vurulanını da bilir, gizlediğinizi de bilir.

111. Ve bilmem belki bu mühlet sizin için bir imtihan ve bir süreye kadar bir yararlanmadır.

112. Dedi: "Ey Rabbim! Hak ile hükmet! Rabbimiz Rahman'dır ancak! İsnad ettiğiniz vasıflarınıza karşı yardımına sığınılandır."

لَا يَسْمَعُونَ حَسٖيسَهَاۚ وَهُمْ فٖى مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ
Duymazlar (Neyi?) | O cehennemin uğultusunu | Ve onlar | O şeyler içindedirler ki | Arzuluyor (Ne?) | Onların canları (O şeyler içinde nedirler?)

خَالِدُونَۚ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ
Ebedi kalıcıdırlar | Onları mahzun etmez (Ne?) | Korku (Öyle korku ki?) | En büyük | Ve onları karşılar (Kim?)

الْمَلٰٓئِكَةُؕ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذٖى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ
Melekler | İşte bu (Nedir?) | Sizin gününüzdür | Öyle gün ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Va'dolunuyor idiniz | O günde ki (Ne zaman onlar mahzun olmayacaktır?)

نَطْوِى السَّمَٓاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِؕ كَمَا بَدَاْنَٓا
Düreriz (Neyi?) | Gökleri (Ne gibi düreriz?) | Kağıtların dürülmesi gibi (Ne için dürülmesi?) | Kitablar için | Başladığımız gibi (Neye?)

اَوَّلَ خَلْقٍ نُعٖيدُهُؕ وَعْدًا عَلَيْنَاؕ اِنَّا كُنَّا فَاعِلٖينَ ﴿١٠٤﴾
İlk yaratmaya | Onu iade ederiz (Nasıl?) | Vaad olmakla (Kim üzerine?) | Bizim üzerimize | Muhakkak ki biz | Olduk (Ne olduk?) | Yapıcılar

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِى الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ
Andolsun ki | Yazmıştık (Nerede?) | Zebur'da (Neden sonra?) | Zikirden sonra (Şunu yazmıştık ki) | Muhakkak ki yeryüzü (Nedir?)

يَرِثُهَا عِبَادِىَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فٖى هٰذَا لَبَلَاغًا
Ona varis olacaktır (Kimler?) | Kullarım (Öyle kullarım ki) | Salihler | Muhakkak ki | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir öğüt (Kim için?)

لِقَوْمٍ عَابِدٖينَؕ ﴿١٠٦﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمٖينَ
Bir kavim için ki | Abidlerdir | Ve seni göndermedik (Kimi?) | Ancak [gönderdik] | Rahmet olarak (Neye?) | Alemlere

﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ
De ki | Ancak | Vahyolunuyor (Kime?) | Bana (Ne?) | Ancak | Sizin ilahınız (Kimdir?) | İlahtır (Öyle ilah ki) | Tek

فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَٓاءٍؕ
Artık sizler misiniz? | Müslümanlar | Şayet | Yüz çevirirlerse | O zaman de ki: | Size duyurdum (Ne olduğumuz halde?) | Eşit olduğumuz halde

وَاِنْ اَدْرٖٓى اَقَرٖيبٌ اَمْ بَعٖيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ اِنَّهُ يَعْلَمُ
Bilmem (Neyi bilmem?) | Yakın mıdır? | Yoksa | Uzak mıdır? (Ne?) | O şey ki | Vaadolunuyorsunuz | Muhakkak ki O | Bilir (Neyi?)

الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَاِنْ اَدْرٖى
Açık olanı (Neden?) | Sözden | Ve bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Gizliyorsunuz | Bilmem ki

لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حٖينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ
Belki de o (Nedir?) | İmtihandır (Kime?) | Size (Daha nedir?) | Bir menfaat (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | De ki | Ey Rabbim! | Hükmet (Ne ile hükmet?)

بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾
Hak ile (Daha ne de?) | Ve bizim Rabbimiz (Nedir?) | Rahman'dır (Daha nedir?) | Yardım umulandır (Neye karşı?) | O şeylere karşı ki | Vasıflıyorsunuz

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْحَجِّ آيَاتُهَا ٧٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

Ey insanlar! | Korkun (Kimden?) | Rabbinizden | Şüphe yok ki kıyamet zelzelesi | Bir şeydir (Öyle şey ki)

عَظ۪يمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ

Büyük | Onu göreceğiniz gün | Vazgeçecek (Kim?) | Her emziren kadın (Neden vazgeçecek?) | Emzirdiğinden (Daha?)

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى

Ve düşürecek (Kim?) | Her hamile kadın (Neyi?) | Yükünü | Ve görürsün (Kimi?) | İnsanları (Ne oldukları halde?) | Sarhoş oldukları halde

وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ

Halbuki onlar değildirler | Sarhoş | Lakin Allah'ın azabı | Çok şiddetlidir | İnsanlardan vardır

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَر۪يدٍۙ

Öylesi ki | Mücadele ederler (Ne hakkında?) | Allah hakkında (Nasıl?) | Bilgisizce (Daha?) | Ve tabi olur (Kime?) | Her şeytana (Öyle şeytan ki) | İnatçı

﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ

Yazılmıştır | Onun üzerine | Şüphesiz ki | Kim | Onu dost tutarsa | Muhakkak o [Şeytan] (Nedir?) | Onu saptırır | Ve onu sürükler (Neye?)

اِلٰى عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي رَيْبٍ

Alevli ateş azabına | Ey insanlar! | Eğer iseniz (Nede iseniz?) | Şüphede (Neden?)

مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

[Öldükten sonra] diriltilmenizden | Muhakkak ki biz | Sizi yarattık | Topraktan | Sonra | Nutfeden /safi bir sudan

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ

Sonra | Kan pıhtısından | Sonra | Et parçasından | Yaratılmış (Daha?) | Tam yaratılmamış (Niçin?) | Açık anlatalım diye (Kime?)

لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ

Size | Durdururuz (Nerede?) | Rahimlerde (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyoruz | Bir vakte kadar ki | Belirlenmiş | Sonra

نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى

Sizi çıkarırız (Ne olduğunuz halde?) | Çocuk olduğunuz halde | Sonra (Niçin?) | Ulaşasınız diye (Nereye?) | Olgunluk çağınıza | Sizden vardır (Kim?) | O kimse ki | Ölecek

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ

Ve sizden vardır (Kim?) | O kimse ki | İletilir/ yaşatılır (Ne zamana kadar?) | Ömrün en düşüğüne/ ihtiyarlık çağına kadar (Niçin böyle yaparız?) | Bilmesin için (Neden sonra?) | Bilgiden sonra (Neyi bilmesin?)

شَيْـًٔاۜ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

Hiçbir şeyi | Görürsün (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne görürsün?) | Ölmüş nebâtatsız | İndirdiğimiz zaman | Onun üzerine (Neyi?)

الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ﴿٥﴾

Suyu | Kıpırdanır (Daha?) | Ve artar (Daha?) | Ve bitirir (Neyi?) | Her sınıfı (Öyle sınıf ki?) | Letafetli /hoş

HACC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
78 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün insanlar! Rabbinizden korunun. Çünkü o kıyamet sarsıntısı çok büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli (kadın) emzirdiğinden geçer ve her hamile kadın çocuğunu düşürür. Ve insanları hep sarhoş görürsün, hâlbuki sarhoş değillerdir. Fakat Allah'ın azabı şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimileri de Allah hakkında bilgisizce tartışır da her kaypak şeytanın ardına düşer.

4. Ki onun üzerine şöyle yazılmıştır: "Kim buna dost olursa, muhakkak onu saptırır ve doğruca cehennem azabına götürür.

5. Ey insanlar! Eğer öldükten sonra dirilmekten şüphede iseniz, şu muhakkak ki, biz sizi topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden), sonra bir alakadan (döllenmiş bir yumurtadan) , sonra da organları belli belirsiz bir et parçasından yaratmaktayız ki, size anlatalım diye... Hem belirlenmiş bir ecele kadar dilediğimiz müddet rahimlerde durduruyoruz da sonra sizi bir bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da olgunluk çağına gelmeniz için geliştiririz. Bununla beraber, içinizden kimisi vefat ettiriliyor, yine içinizden kimisi de biraz bilgiden sonra bir şey bilmesin diye, ömrünün en kötü devresine getiriliyor. Yeryüzünü de sönmüş kül halinde görürsün. Derken üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçer, kabarır da her dilber çiftten bitkiler bitirir.

6. İşte bunlar, hep Allah'ın şüphesiz hak olmasından ve muhakkak ölüleri diriltiyor ve gerçekten her şeye gücü yetiyor olmasındandır.

7. Ve gerçek şu ki, o kıyamet gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Ve gerçekten Allah kabirlerdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan kimi de vardır ki, ne bir bilgiye, ne bir yol göstericiye, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışır.

9. Yanını bükerek Allah yolundan şaşırtmak için ki, dünyada ona bir utanç vardır; kıyamet günü de kendisine o yangın azabını tattıracağızdır.

10. "Bu senin iki elinin önceden yaptığı şeyler nedeniyle ve Allah'ın kullarına zulmeden olmadığı içindir."

11. İnsanlardan kimi de Allah'a kıyıdan kıyıya ibadet eder, eğer kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur ve eğer bir bela gelirse yüzüstü dönüverir. Dünyayı da ahireti de kaybetmiş olur, işte apaçık zarar budur.

12. Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne fayda vermeyecek şeylere yalvarır; işte uzak sapıklık budur.

13. Herhalde o, zararı yararından daha yakın olana yalvarıyor; o ne kötü efendi, o ne kötü yoldaş!

14. Şüphe yok ki Allah, iman edip iyi işler yapanları altından ırmaklar akar cennetlere koyacak. Şüphesiz Allah ne isterse yapar.

15. Her kim, Allah'ın ona dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini sanıyorsa, hemen gökyüzüne bir ip uzatsın, sonra nefesini kessin de bir baksın, (baş vurduğu) hilesi öfkesini giderecek mi?

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Şüphesiz Allah | O Allah (Nedir?) | Haktır (Daha?) | Ve şüphesiz Allah (Nedir?) | Diriltir (Kimi?) | Ölüleri (Daha?) | Ve şüphesiz Allah | Her şeye (Nedir?)

قَد۪يرٌۙ (٦) وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ ف۪يهَاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ

Gücü yetendir | Ve muhakkak kıyamet (Nedir?) | Gelicidir | Şüphe yoktur | O kıyamette | Ve şüphesiz Allah | Diriltip kaldıracak (Kimi?)

مَنْ فِي الْقُبُورِ (٧) وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

O kimseleri ki (Neredediler?) | Kabirlerinde | İnsanlardan vardır (Kim?) | Öylesi ki | Mücadele eder | Allah hakkında (Nasıl?) | Bilgisizce (Daha?)

وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُن۪يرٍۙ (٨) ثَانِيَ عِطْفِه۪ لِيُضِلَّ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ

Ve hiçbir rehberi olmadan (Daha?) | Ve hiçbir kitabı olmadan (Öyle kitap ki) | Aydınlatıcı | (Bu kişiler ne oldukları halde?) Yanını eğip büker olduğu halde (Niçin?) | Saptırmak için (Neden?) | Allah yolundan

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذ۪يقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَر۪يقِ (٩)

Onun için vardır (Nerede?) | Dünyada (Ne?) | Zillet vardır | Ona tattıracağız (Ne Zaman?) | Kıyamet günü (Neyi?) | Yangın azabını

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ (١٠)

İşte [bütün bunlar] | O sebepledir ki | Önceden yaptı (Ne?) | Senin iki elin | Ve şüphesiz Allah | Değildir (Ne?) | Zulmeden (Kime?) | Kullarına

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍۚ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌۨ اطْمَاَنَّ بِه۪ۚ

İnsanlardan vardır (Kim?) | Öylesi ki | İbadet eder (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Bir tereddüt üzere olduğu halde | Eğer ona dokunursa (Ne?) | Bir hayır | Gönlü rahat eder (Ne ile?) | Onunla

وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌۨ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِه۪ۗ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ

Ama ona isabet ederse (Ne?) | Bir sıkıntı | Dönüverir | Yüzü üzerine | Hüsrana uğradı (Nerede?) | Dünyada (Daha?) | Ahirette

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ (١١) يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ

İşte bu | Odur | O hüsran ki | Apaçık | Yalvarır (Kimden Başka?) | Allah'tan başkasına | Ol şeylere ki | Ona zarar vermiyor

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَع۪يدُ (١٢) يَدْعُوا لَمَنْ

Ol şeylere ki | Ona fayda vermiyor | İşte bu | Odur | O sapkınlık ki | Tamamıyla uzak | Çağırır (Kime?) | O kimseye ki

ضَرُّهُ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِه۪ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَش۪يرُ (١٣) اِنَّ اللّٰهَ

Onun zararı (Nedir?) | Daha yakındır (Neden?) | Faydasından | Ne fena bir efendi! | Ve ne fena bir yoldaştır! | Şüphesiz Allah

يُدْخِلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي

Koyacak (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?) | Salih amelleri (Nereye koyacak?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُر۪يدُ (١٤) مَنْ كَانَ يَظُنُّ

Altlarından (Ne?) | Irmaklar | Şüphesiz Allah | Yapar (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyor | Kim ki | Oldu (Ne Oldu) | Zannediyor (Ki)

اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ

Ona [peygambere] asla yardım etmeyecek (Kim?) | Allah (Nerede?) | Dünyada (Daha) | Ahirette | Hemen uzatsın | Bir ip (Nereye?)

اِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغ۪يظُ (١٥)

Semaya [evinin tavanına ip bağlasın] | Sonra da | Nefesini kessin | Ve bir baksın | Acaba giderecek mi (Ne?) | Başvurduğu bu yol (Neyi?) | O şeyi ki | Nefret ediyor

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يُرٖيدُ ﴿١٦﴾

İşte böylece | Biz O Kur'an'ı indirdik (Ne olduğu halde?) | Ayetler halinde (Öyle ayetler ki) | Apaçık | Şüphesiz ki Allah | Hidayet verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor

اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالصَّابِئٖينَ وَالنَّصَارٰى

Muhakkak o kimseler ki | İman ettiler (Daha) | O kimseler ki | Yahudi oldular (Daha) | Sâbiiler (Daha) | Hıristiyanlar (Daha)

وَالْمَجُوسَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُوا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

Mecûsiler (Daha) | O kimseler ki | Müşrik oldular | Hiç şüphesiz Allah | Ayrı ayrı hüküm verecek (Nerede?) | Aralarında (Ne zaman?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ

Kıyamet günü | Zira hiç şüphe yok ki Allah | Her şeye (Nedir?) | Şahittir | Görmedin mi? | Muhakkak ki Allah

السَّجْدَة

يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ

Secde eder (Kime?) | Ona (Kim?) | O kimse ki (Nerededir?) | Göklerde (Daha?) | Yine o kimse ki (Nerededir?) | Yerde (Daha ne secde eder?) | Güneş (Daha?)

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثٖيرٌ

Ay (Daha?) | Yıldızlar (Daha?) | Dağlar (Daha?) | Ağaçlar (Daha?) | Hayvanlar (Daha?) | Ve çokları (Kimden?)

مِنَ النَّاسِ وَكَثٖيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ

İnsanlardan | Ve bir çokları | Hak olmuştur | Üzerine (Ne?) | Azap | Her kimi ki | Hor ve hakir bırakırsa (Kim?) | Allah

فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ

Artık onun için yoktur (Kim?) | Değerli kılacak bir kimse | Muhakkak ki Allah | Yapar (Neyi?) | Dilediğini | Şu ikisi (Nedir?) | İki düşmandır (Öyle düşman ki?)

اخْتَصَمُوا فٖي رَبِّهِمْ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ

Birbirleriyle çekiştiler | Rableri hakkında | O kimseler ki | Kafir oldular | Biçildi (Kime?) | Onlara (Ne?) | Elbiseler (Neden?)

مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمٖيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا

Ateşten | Dökülür (Nereden?) | Başlarının üstünden (Ne?) | Kaynar su | Eritilir | Onunla (Ne?) | O şey ki (Nerededir?)

فٖي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدٖيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا اَرَادُوا

Karınlarında (Daha ne eritilir?) | Ve derileri | Onlar için vardır (Ne?) | Kamçılar (Neden?) | Demirden | Her ne zaman isterlerse

اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعٖيدُوا فٖيهَا وَذُوقُوا

Çıkmalarını (Nereden?) | O ateşten | Istıraptan dolayı | İade edilirler (Nereye?) | O ateşin içine (Daha?) | Ve tadın bakalım [denir] (Neyi?)

عَذَابَ الْحَرٖيقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Yangın azabını | Muhakkak ki Allah | Girdirecek (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha) | Yaptılar (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ

Salih amelleri (Nereye girdirecek?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Altlarından (Ne?) | Irmaklar | Ve süslenecekler (Nerede?)

فٖيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٢٣﴾

O cennetlerde (Ne ile?) | Bileziklerle (Öyle bilezikler ki) | Altından (Daha ne ile süslenirler?) | İncilerle | Onların elbiseleri (Nerede?) | O cennetlerde (Nedir?) | İpektir

16. Ve işte biz onu böyle apaçık âyetler olarak indirdik. Çünkü Allah istediğine hidâyet eder.

17. Onlar ki iman ettiler ve onlar ki Yahudi oldular ve o Sabiiler ve o Hıristiyanlar ve o Mecusiler ve o ortak koşanlar (yok mu) Allah kıyamet günü bunların arasını şüphesiz ayıracaktır. Çünkü Allah her şeye şahittir.

18. Görmedin mi göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyorlar. Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah her kimi de hakir ve zelil ederse artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah, ne dilerse yapar.

19. Şu ikisi Rableri hakkında tartışmaya girmiş iki hasımdır. Bu yüzden o inkâr edenler için ateşten çamaşırlar biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.

20. Bununla karınlarındaki ve derileri eritilir.

21. Bir de bunlara demirden kamçılar vardır.

22. Izdıraptan dolayı her ne zaman ateşten, onun bir gamından çıkmak isterlerse, yine içine geri döndürülürler. Haydi, tadın yangın azabını!

23. Şüphesiz Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları, altından ırmaklar akar cennetlere koyacak, orada altın bilezikler ve inci ile süslenecekler; elbiseleri de orada ipektir.

24. Onlar hem sözün hoşuna eriştirilmişledir, hem de övgüye layık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25. Şüphesiz inkâr edenler, Allah'ın yolundan (alıkoyanlar), yolcu olan, olmayan bütün insanlar için eşit kıldığımız Mescid- i Haram'dan alıkoyanlar (bilmeliler ki) her kim orada zulüm ile haktan saptırmaya yeltenirse, ona can yakıcı bir azap tattırırız.

26. Hem unutma o zamanı ki, Kâbe'nin yerini İbrahim'e şöyle diyerek hazırlamıştık: "Sakın bana hiçbir şeyi ortak koşma. Evimi tavaf edenler, kıyamda duranlar, rükû ve secdeye varanlar için tertemiz et!

27. Bütün insanlar içinde haccı ilan et, gerek yaya olarak ve gerekse derin vadilerden gelerek, incelmiş binekler üzerinde sana ulaşsınlar.

28. Gelsinler, kendilerine ait bir takım menfaatlere şahit olsunlar. Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlıklar üzerine belli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Siz de onlardan yiyin, yoksulu ve fakiri doyurun.

29. Sonra kirlerini atsınlar ve adaklarını yerine getirsinler ve o Beyt-i Atik'i (Ka'be'yi) tavaf etsinler.

30. Emir budur. Her kim de Allah'ın hürmet edilmesini istediği şeylere saygı gösterirse, bu kendisi için Rabbi katında mutlak hayırdır. Size ise, karşınızda (haramlığı) okunup duranlar müstesna olmak üzere, bütün hayvanlar helal kılındı. O halde o putlardan, o pislikten kaçının ve yalan sözden de kaçının.

وَهُدُٓوا	اِلَى الطَّيِّبِ	مِنَ الْقَوْلِ	وَهُدُٓوا	اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
İletilmişlerdir (Neye?)	En temiz olana (Neden?)	Sözden	Ve iletilmişlerdir	Ziyade övgüye layık olanın yoluna

﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَيَصُدُّونَ	عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
Muhakkak o kimseler ki	Kafir oldular	Ve alıkoymaya çalıştılar (Neden?)	Allah'ın yolundan (Daha neden?)

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ	الَّذِى	جَعَلْنَاهُ	لِلنَّاسِ	سَوَٓاءً
Ve Mescid-i Haram'dan	Öyle Mescit ki	Biz onu yaptık	İnsanlar için (Ne olduğu halde?)	Eşit (Kim?)

الْعَاكِفُ	فِيهِ	وَالْبَادِ	وَمَنْ	يُرِدْ	فِيهِ	بِاِلْحَادٍ	بِظُلْمٍ
İkamet eden	Orada (Daha)	Gelip geçen	Her kim	Arzu ederse (Nerede?)	Orada (Neyi?)	Haktan sapmayı (Ondan bedel?)	Zülmü [arzu ederse]

نُذِقْهُ	مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾	وَاِذْ	بَوَّأْنَا	لِاِبْرٰهِيمَ	مَكَانَ الْبَيْتِ
Ona tattıracağız (Neden?)	Can yakıcı azaptan	O vakit ki	Biz hazırlamıştık	İbrahim'e (Neyi?)	Beytullah'ın yerini

اَنْ	لَا تُشْرِكْ	بِى	شَيْـًٔا	وَطَهِّرْ	بَيْتِىَ	لِلطَّٓائِفِينَ
Şöyle [dedik]	Ortak koşma (Kime?)	Bana (Neyi?)	Hiçbir şeyi	Ve temizle (Neyi?)	Evimi (Kim için?)	Tavaf edenler için (Daha?)

وَالْقَٓائِمِينَ	وَالرُّكَّعِ	السُّجُودِ ﴿٢٦﴾	وَاَذِّنْ	فِى النَّاسِ
Orada kıyam duranlar için (Daha?)	Rükuya varanlar için (Daha?)	Secdeye varanlar için	Duyur (Kime?)	İnsanlara (Neyi?)

بِالْحَجِّ	يَأْتُوكَ	رِجَالًا	وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ	يَأْتِينَ	مِنْ كُلِّ فَجٍّ
Haccı	Sana gelsinler (Ne oldukları halde?)	Yayalar oldukları halde (Daha?)	Ve her zayıf [deve] üzerinde (Öyle zayıf develer ki?)	Geliyorlar (Nereden?)	Her bir geniş yoldan (Öyle geniş yol ki)

عَمِيقٍ	﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا	مَنَافِعَ	لَهُمْ	وَيَذْكُرُوا	اسْمَ اللّٰهِ
Uzak	(Niçin gelsinler?) Şahit olmaları için (Neye?)	Bir takım menfaatlere (Kim için?)	Kendileri için (Daha ne için?)	Ve anmaları için (Neyi?)	Allah'ın ismini (Ne zamanda?)

فِى اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ	عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ	مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ
Malum olan günlerde (Ne üzerine anmaları?)	Onlara rızık olarak verdikleri üzerine (Neden?)	Dört ayaklı kurbanlık hayvanlardan

فَكُلُوا	مِنْهَا	وَاَطْعِمُوا	الْبَٓائِسَ	الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾	ثُمَّ	لْيَقْضُوا
Yeyin (Nelerden?)	O hayvanlardan (Daha?)	Ve yedirin (Kime?)	Şiddetli/aşırı olana (Öyle kimse ki?)	Fakir olan	Sonra	Gidersinler (Neyi?)

تَفَثَهُمْ	وَلْيُوفُوا	نُذُورَهُمْ	وَلْيَطَّوَّفُوا	بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
Kirlerini (Daha?)	Yerine getirsinler (Neyi?)	Adaklarını (Daha?)	Ve tavaf etsinler (Neyi?)	Beyt-i âtik'i

﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ	وَمَنْ	يُعَظِّمْ	حُرُمَاتِ اللّٰهِ	فَهُوَ	خَيْرٌ	لَهُ
[Durum] budur	Her kim	Tazim ederse (Neyi?)	Allah'ın hürmetlerini	O	Daha hayırlıdır (Kim için?)	Onun için

عِنْدَ رَبِّهِ	وَاُحِلَّتْ	لَكُمُ	الْاَنْعَامُ	اِلَّا	مَا	يُتْلٰى	عَلَيْكُمْ
Rabbinin katında	Helal kılındı (Kime?)	Size (Ne?)	Bütün hayvanlar	Ancak müstesna	Ol hayvanlar ki	Okunuyor (Kime?)	Size

فَاجْتَنِبُوا	الرِّجْسَ	مِنَ الْاَوْثَانِ	وَاجْتَنِبُوا	قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾
Kaçının (Neden?)	Pislikten (O pislik ne olduğu halde?)	Putlardan (Daha?)	Kaçının (Neden?)	Yalan sözden

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكٖينَ بِهٖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ

Hanifler olduğunuz halde (Ne olduğunuz halde kaçının?) (Kim için?) | Allah için (Daha?) | Şirk koşmayanlar olduğunuz halde (Kime?) | Allah'a | Her kim | Şirk koşarsa (Kime?) | Allah'a | Sanki düşmüştür

مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٖى بِهِ الرّٖيحُ فٖى مَكَانٍ سَحٖيقٍ

Gökten (Daha?) | Ardından onu kapışmıştır (Ne?) | Kuşlar | Yahut | Savuruyor (Neyi?) | Onu (Ne?) | Rüzgar (Nereye?) | Bir yere ki | Derin/uzak

﴿٣١﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

[Durum] böyledir | Her kim | Tazim ederse (Neye?) | Allah'ın şiarlarına | Muhakkak ki o şiarlar[a tazim] (Nedir?) | Kalplerin takvasındandır

لَكُمْ فٖيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَٓا

Sizin için vardır (Nerede?) | Onlarda [o göndereceğiniz kurbanlarda] (Ne Vardır?) | Bir takım menfaatler | Bir vakte kadar ki | Belirlenmiş | Sonra | Onların varacağı yer (Nedir?)

اِلَى الْبَيْتِ الْعَتٖيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ

Beyt-i atik'in yanıdır | Her ümmet için | Biz yapmışızdır (Ne?) | Kurban kesecek bir yer (Niçin?) | Ansınlar için (Neyi?) | Allah'ın ismini (Ne Üzerine?)

عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهٖيمَةِ الْاَنْعَامِ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ

Ol şeyler üzerine ki | Onlara rızık vermiştir (Nedendir o verdiklerimiz?) | Dört ayaklı hayvanlardır | Sizin ilahınız | Bir ilahtır (Öyle ilah ki) | Tek

فَلَهُٓ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتٖينَ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ

Artık yalnız ona | Teslim olun | Ve müjdele (Kimi?) | Mütevazı olanları | O kimseler ki Onlar | Anıldığı vakit (Kim?) | Allah | Titrer

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرٖينَ عَلٰى مَٓا اَصَابَهُمْ وَالْمُقٖيمِى الصَّلٰوةِ

Kalpleri | Ve sabredenler (Neye?) | Ol şeylere ki | Onlara isabet etti | Namazı dosdoğru kılanları (Daha kimi?)

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ

Ol şeylerden ki | Biz onlara rızık verdik | İnfak ederler | Ve develeri de | Onları kıldık (Kim İçin?) | Sizin için (Neden kıldık?) | Allah'ın şiarlarından

لَكُمْ فٖيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَٓافَّ فَاِذَا وَجَبَتْ

Sizin için vardır (Nerede?) | Onlarda (Ne?) | Hayır | Şu halde zikredin (Neyi?) | İsmini (Ne üzerine?) | Onların üzerine (Ne oldukları halde?) | Bir eli yahut ayağı bağlı, üç ayağı üzere ayakta duruyor halde | Düştüğü zaman (Ne?)

جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذٰلِكَ

Yanları | Artık yeyin (Neden?) | Onlardan (Daha?) | Yedirin | Kanaatkâra (Daha?) | İhtiyacını gizlemeyene | İşte böyle

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا

Onları emre amade kıldık (Kime?) | Size | Ta ki siz | Şükredesiniz | Asla ulaşmayacak (Kime?) | Allah'a (Ne?) | Onların etleri (Daha?)

وَلَا دِمَٓاؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ

Ne de kanları | Fakat Allah'a ulaşır (Ne?) | Takva (Kimden?) | Sizden | Böylece | Onları emre amade kıldı (Kime?) | Size (Niçin?)

لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ

Yüceltesiniz diye (Kimi?) | Allah'ı | Sizi hidayete erdirmesi üzerine | Müjdele (Kimi?) | İyilik yapanları | Muhakkak ki Allah

يُدَافِعُ عَنِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

Bertaraf eder (Kimden?) | O kimselerden ki | İman ettiler | Kuşkusuz Allah | Sevmez (Kimi?) | Hiçbir hâini (Öyle hâin ki?) | Nankör olan

31. Allah için, O'na ortak koşmaksızın hanifler (birliğini tanıyan kimseler) olun. Her kim Allah'a ortak koşarsa, öyle olur ki, sanki gökten düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgâr kendisini ücra bir yere sürüklüyordur.

32. Bu budur, her kim de Allah'ın kurbanlıklarına saygı duyarsa şüphesiz o, kalplerin takvasındandır.

33. Sizin için onlarda belli bir zamana kadar bir takım faydalar vardır. Sonra da en son varacakları yer Beyt-i Atik (Ka'be)'dir.

34. Ve her ümmet için Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği dört ayaklı hayvanlar üzerine (Allah'ın) adını ansınlar diye bir mabed yapmışızdır. Hepinizin ilahı bir tek ilahtır. Onun için yalnız O'na teslim olan Müslüman olun. İtaat eden alçak gönüllü kimseleri müjdele!

35. Ki Allah anıldığı zaman, kalpleri titrer, kendilerine gelen musibete sabreder, namaza devamlıdırlar ve kendilerine verdiğimiz şeylerden harcarlar.

36. Hem o büyükbaş hayvanlar var ya, biz onları Allah'ın işaretlerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır. Bu yüzden ön ayaklarının biri bağlı olarak bir dizi halinde dururlarken üzerlerine Allah'ın adını anın. Yanları yere yaslandığı zaman da onlardan yiyin. Kanaat edip istemeyene de, isteyene de yedirin. O böylece onları sizin emrinize verdi ki, şükredesiniz.

37. Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizden olan takva ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir ile büyükleyesiniz. Görevlerini iyi yapan muhsinleri müjdele!

38. Haberiniz olsun ki, Allah iman edenleri koruyacaktır; çünkü Allah, hiçbir hain ve nankörü sevmez.

39. Kendilerine savaş açılan kimselere (savaş için) izni verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah onları zafere ulaştırmaya gerçekten kadirdir.

40. Onlar: "Rabbimiz Allah'tır." demelerinden başka hiçbir haklı gerekçe olmaksızın yurtlarından çıkarıldılar. Allah, insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi, şüphesiz manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescitler yıkılıp giderdi. Ve elbette Allah kendine yardım edenlere mutlaka yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir.

41. Onlar ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyilikle emir, kötülükten nehyederler. Bütün işlerin sonu sadece Allah'a aittir.

42. Eğer seni yalanlarsa, emin ol, onlardan önce Nuh kavmi de yalanladı; Ad da, Semud da;

43. İbrahim'in kavmi de, Lût'un kavmi de;

44. Medyen halkı da. Musa da yalanlandı. Ben de o kâfirlere bir süre verdim, sonradan kendilerini tuttum alıverdim. O zaman benim inkârım nasıl oldu?

45. Evet nice memleketler vardı ki, biz onları zulüm yaparlarken helâk ettik. Şimdi onlar damlarının üzerine çökmüş, ıp ıssız yıkıntı halindeler. Hem nice kullanılmaz hale gelmiş kuyu ve (bomboş kalmış) muhteşem köşkler vardır.

46. Ya o yerde niye bir dolaşmadılar ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpler ve işitmelerine sebep olacak kulaklar olsun... Zira gerçek şudur ki, gözler körelmez, ancak sinelerdeki kalpler körelir.

أُذِنَ	لِلَّذِينَ	يُقَاتَلُونَ	بِأَنَّهُمْ	ظُلِمُوا	وَإِنَّ اللّٰهَ	عَلٰى نَصْرِهِمْ
İzin verildi (Kime?)	O kimselere ki	Kendileri ile savaşılıyor (Ne sebebiyle izin verildi?)	Çünkü onlar	Zulme uğradılar	Hiç şüphesiz Allah	Onlara yardım etmeye

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾	اَلَّذِينَ	أُخْرِجُوا	مِنْ دِيَارِهِمْ	بِغَيْرِ حَقٍّ	إِلَّا	أَنْ يَقُولُوا
Elbette gücü yetendir	Öyle kimselerdir ki	Çıkartıldılar (Nereden?)	Yurtlarından (Nasıl?)	Haksız yere	Ancak	[Şöyle] demelerinden [dolayı çıkartıldılar]

رَبُّنَا	اللّٰهُ	وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ	النَّاسَ	بَعْضَهُمْ	بِبَعْضٍ
Bizim Rabbimiz (Kimdir?)	Allah'tır	Eğer Allah'ın defetmesi olmasaydı (Kimi?)	İnsanları (İnsanlardan bedel?)	İnsanların bazısını	Bazısıyla

لَهُدِّمَتْ	صَوَامِعُ	وَبِيَعٌ	وَصَلَوَاتٌ	وَمَسَاجِدُ	يُذْكَرُ	فِيهَا
Elbette param parça olurdu (Ne?)	Manastırlar (Daha?)	Kiliseler (Daha?)	Havralar (Daha?)	Ve mescitler (Öyle yerler ki buralar?)	Anılıyor (Nerede?)	O mabedlerin içlerinde (Ne?)

اسْمُ اللّٰهِ	كَثِيرًا	وَلَيَنْصُرَنَّ	اللّٰهُ	مَنْ	يَنْصُرُهُ	إِنَّ اللّٰهَ	لَقَوِيٌّ
Allah'ın ismi (Nasıl?)	Çokça	Elbette yardım edecektir (Kim?)	Allah (Kime?)	O kimseye ki	Ona [Allah'ın dinine] yardım ediyor	Hiç şüphesiz Allah	Çok çok güçlüdür

عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾	اَلَّذِينَ	إِنْ مَكَّنَّاهُمْ	فِي الْأَرْضِ	أَقَامُوا	الصَّلٰوةَ
Pek azizdir	O kimseler ki	Eğer onları muktedir kılsak (Nerede?)	Yeryüzünde	Dosdoğru kılarlar (Neyi?)	Namazı (Daha?)

وَآتَوُا	الزَّكٰوةَ	وَأَمَرُوا	بِالْمَعْرُوفِ	وَنَهَوْا	عَنِ الْمُنْكَرِ
Ve verirler (Neyi?)	Zekatı (Daha?)	Emrederler (Neyi?)	İyiliği (Daha?)	Ve sakındırırlar (Neden?)	Kötülükten

وَلِلّٰهِ	عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾	وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ	فَقَدْ كَذَّبَتْ	قَبْلَهُمْ
Allah'a aittir (Ne?)	Bütün işlerin sonu	Eğer seni yalanlıyorlarsa	Muhakkak yalanlamıştı	Onlardan önce (Kim?)

قَوْمُ نُوحٍ	وَعَادٌ	وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾	وَقَوْمُ إِبْرٰهِيمَ	وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
Nuh'un kavmi (Daha kim?)	Ve Ad kavmi (Daha?)	Semûd kavmi (Daha kim yalanlamıştı?)	İbrahim'in kavmi (Daha?)	Lût'un kavmi (Daha?)

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ	وَكُذِّبَ مُوسٰى	فَأَمْلَيْتُ	لِلْكَافِرِينَ	ثُمَّ
Medyen ahalisi de	Ve Musa da yalanlandı	Ve mühlet verdim (Kime?)	Kafirlere	Sonra

أَخَذْتُهُمْ	فَكَيْفَ	كَانَ	نَكِيرِ ﴿٤٤﴾	فَكَأَيِّنْ	مِنْ قَرْيَةٍ	أَهْلَكْنَاهَا
Onları alıverdim	Artık nasıl	Oldu	Benim inkarım	Nice	Memleketler vardır	Biz onları helak ettik

وَهِيَ	ظَالِمَةٌ	فَهِيَ	خَاوِيَةٌ	عَلٰى عُرُوشِهَا	وَبِئْرٍ	مُعَطَّلَةٍ
Halbuki o (Nedir?)	Zalimdir	Şimdi o memleketler	Yıkılmıştır (Ne üzerine?)	Tavanları üzerine	Ve [nice] kuyular da [vardır ki]	Metruktur

وَقَصْرٍ	مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾	أَفَلَمْ يَسِيرُوا	فِي الْأَرْضِ	فَتَكُونَ	لَهُمْ
Ve [nice] köşkler [vardır ki]	Yüksek [ve bomboş]	Gezip dolaşmadılar mı?	Yeryüzünde	Olsun (Kim için?)	Onlar için (Ne?)

قُلُوبٌ	يَعْقِلُونَ	بِهَا	أَوْ	آذَانٌ	يَسْمَعُونَ	بِهَا	فَإِنَّهَا	لَا تَعْمَى
Kalpler (Öyle kalpler ki)	Düşünürler (Ne ile?)	O kalplerle	Yahut	Kulaklar (Öyle kulaklar ki?)	İşitiyorlar (Ne ile?)	O kulaklar ile	Hakikat şudur	Kör olmaz (Ne?)

الْأَبْصَارُ	وَلٰكِنْ	تَعْمَى	الْقُلُوبُ	الَّتِي	فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾
Gözler	Fakat	Kör olur (Ne?)	Kalpler	O kalpler ki	Sinelerdedir

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ	Senden acele istiyorlar (Neyi?)
بِالْعَذَابِ	Azabı
وَلَنْ يُخْلِفَ	Asla caymayacak (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neden?)
وَعْدَهُ	Vaadinden
وَاِنَّ يَوْمًا	Şüphe yok ki bir gün
عِنْدَ رَبِّكَ	Rabbinin katında (Nedir?)
كَاَلْفِ سَنَةٍ	Bin yıl gibidir (Neden?)
مِمَّا	O yıllar-dan ki
تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾	Siz sayıyorsunuz
وَكَاَيِّنْ	Nice
مِنْ قَرْيَةٍ	Memleketler vardır ki
اَمْلَيْتُ	Mühlet verdim (Kime?)
لَهَا	Onlara
وَهِيَ	Onlar (Nedir?)
ظَالِمَةٌ	Zâlimdir
ثُمَّ	Sonra da
اَخَذْتُهَا	Onları alıverdim
وَاِلَيَّ	Ancak banadır (Ne?)
الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾	Dönüş
قُلْ	De ki:
يَا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
اِنَّمَا اَنَا	Ancak ben
لَكُمْ	Sizin için
نَذِيرٌ	Bir uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)
مُبِينٌ ﴿٤٩﴾	Apaçık
فَالَّذِينَ	O kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Yaptılar (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
مَغْفِرَةٌ	Mağfiret (Daha?)
وَرِزْقٌ	Ve bir rızık vardır (Öyle rızık ki)
كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾	Cömert/bolca
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
سَعَوْا	Koşuşturdular (Ne hakkında?)
فِي اٰيَاتِنَا	Ayetlerimiz hakkında (Ne oldukları halde?)
مُعَاجِزِينَ	[Bizimle] yarışıyor oldukları halde
اُولٰئِكَ	İşte onlar
اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾	Cehennem halkıdır
وَمَا اَرْسَلْنَا	Biz göndermedik
مِنْ قَبْلِكَ	Senden önce (Kimi?)
مِنْ رَسُولٍ	Hiçbir resulü (Daha?)
وَلَا نَبِيٍّ	Ne de hiçbir nebiyi
اِلَّا	Ancak
اِذَا تَمَنّٰى	Temenni ettiği zaman
اَلْقَى	[Vesvese] atmaya kalkışır (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Neye?)
فِي اُمْنِيَّتِهِ	Onun temennisine
فَيَنْسَخُ	Derhal siler (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
مَا	O şeyi ki
يُلْقِي	Atıyor (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan
ثُمَّ	Sonra da
يُحْكِمُ	Sağlam yapar (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
اٰيَاتِهِ	Ayetlerini
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
عَلِيمٌ	Her şeyi bilendir
حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾	Hikmet sahibidir
لِيَجْعَلَ	Yapması için (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
يُلْقِي	Bırakıyor (Kim?)
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Ne Yapması?)
فِتْنَةً	Bir imtihan vesilesi (Kim için?)
لِلَّذِينَ	O kimseler için ki
فِي قُلُوبِهِمْ	Kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ	Hastalık (Daha kim için?)
وَالْقَاسِيَةِ	Katı olanlar için (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Kalpleri
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ	Hiç şüphesiz zalimler
لَفِي شِقَاقٍ	Bir ayrılık içindedirler (Öyle ayrılık ki)
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾	Uzak
وَلِيَعْلَمَ	Ve bilmesi için (Daha niçin?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
اُوتُوا	Verildiler (Neyi?)
الْعِلْمَ	İlim (Neyi bilmesi için?)
اَنَّهُ	Muhakkak ki o
الْحَقُّ	Haktır (Ne olduğu halde?)
مِنْ رَبِّكَ	Rabbinden
فَيُؤْمِنُوا	Ve iman etsinler (Neye?)
بِهِ	Ona
فَتُخْبِتَ	Böylece saygı duysun (Neye?)
لَهُ	Ona (Ne?)
قُلُوبُهُمْ	Kalpleri
وَاِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah
لَهَادِ الَّذِينَ	O kimselere hidayet edendir ki
اٰمَنُوا	Onlar iman ettiler (Nereye hidayet edendir?)
اِلٰى صِرَاطٍ	Yola (Öyle yol ki)
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾	Dosdoğru
وَلَا يَزَالُ	Devam eder gider (Kim?)
الَّذِينَ	O kimselerki
كَفَرُوا	Kafir oldular (Nerede?)
فِي مِرْيَةٍ	Şüphe içerisinde
مِنْهُ	Ondan
حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ	Onlara gelinceye kadar (Ne?)
السَّاعَةُ	Kıyamet günü (Nasıl?)
بَغْتَةً	Ansızın
اَوْ	Yahut
يَأْتِيَهُمْ	Onlara gelinceye kadar (Ne?)
عَذَابُ يَوْمٍ	O günün azabı ki
عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾	Kısırdır

47. Bir de senden acele azap istiyorlar. Elbette Allah verdiği sözden dönmez. Bununla beraber Rabbinin katında bir gün, sizin sayacaklarınızdan bin sene gibidir.

48. Zulmedip dururlarken kendilerine süre tanıdığım nice memleket vardı ki, ben onu tutmuş alıvermiştim. Bütün dönüş sonunda banadır.

49. De ki: "Ey o bütün insanlar! Ben size sadece açıkça anlatan bir uyarıcıyım."

50. Şimdi iman edip iyi iyi işler yapanlar (var ya), onlar için hem bir mağfiret var, hem de bolca rızık...

51. Âyetlerimizi etkisiz kılmak için koşuşanlar ise, işte onlar cehennemliktirler.

52. Hem biz senden önce ne bir resul ve ne bir nebi göndermedik ki, o bir şey arzu ettiği zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmış olmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi derhal giderir. Sonra da Allah, âyetlerini sağlamlaştırır. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

53. Bunu, şeytanın karıştıracağı şüpheyi kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimselere bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Çünkü zalimler (haktan) uzak bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'an'ın şüphesiz Rabbinden gelen bir gerçek olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de, kalpleri O'na saygı duysun. Çünkü Allah iman edenleri doğru bir caddeye çıkarır.

55. O inkâr edenler de kendilerine o saat ansızın gelinceye veya o kısır günün azabı gelinceye kadar, ondan şüphe etmekte devam edip giderler.

56. Mülk o gün yalnızca Allah'ındır. Aralarında hükmünü verir. Artık iman edip iyi işler yapmış olanlar Naim cennetlerindedir.

57. İnkâr edip âyetlerimize yalan demiş olanlar ise, işte bunlara aşağılayıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlar ise, elbette Allah onları kesinlikle güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Çünkü Allah elbette rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. O kesinlikle onları hoşnut olacakları bir yere koyacaktır. Çünkü Allah gâyet alîmdir, gâyet halîmdir.

60. Bu böyle... Bir de her kim kendisine yapılan saldırıya benzeriyle ile karşılık verir de, sonra yine kendisine bir saldırı yapılırsa, elbette Allah ona yardım eder. Çünkü Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

61. Çünkü Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Ve Allah her şeyi işiten ve her şeyi görendir.

62. Çünkü Allah'tır ancak gerçek zat. Onların O'ndan başka yalvarıp çağırdıkları ise hep batıldır. Ve Allah'tır ancak biricik yüksek, biricik büyük.

63. Görmedin mi Allah'ın gökten bir su indirmesiyle ile yeryüzü yemyeşil oluveriyor? Gerçekten Allah lütuf sahibidir, her şeyden haberdardır.

64. Göklerdeki ve yerdeki hep O'nundur. Ve gerçekten Allah, hamd olunacak biricik zengin ancak O'dur.

اَلْمُلْكُ	يَوْمَئِذٍ	لِلّٰهِ	يَحْكُمُ	بَيْنَهُمْ	فَالَّذِينَ	اٰمَنُوا
Mülk	O günde	Allah'a aittir	Hükmeder	Aralarında	O kimseler ki	İman ettiler (Daha)

وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ٥٦	وَالَّذِينَ
Yaptılar (Neyi?)	Salih amelleri (Neredçdir?)	Naim cennetlerindedirler	O kimseler ki

كَفَرُوا	وَكَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَاُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	عَذَابٌ	مُهِينٌ
İnkar ettiler (Daha?)	Ve yalanladılar (Neyi?)	Ayetlerimizi	İşte onlar var ya	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Küçük düşürücü

٥٧ وَالَّذِينَ	هَاجَرُوا	فِى سَبِيلِ اللّٰهِ	ثُمَّ	قُتِلُوا	اَوْ مَاتُوا
O kimseler ki	Hicret ettiler (Nerede?)	Allah yolunda	Sonra	Öldürüldüler (Daha?)	Veya öldüler

لَيَرْزُقَنَّهُمُ	اللّٰهُ	رِزْقًا	حَسَنًا	وَاِنَّ اللّٰهَ	لَهُوَ	خَيْرُ الرَّازِقِينَ
Elbette onları rızıklandıracaktır (Kim?)	Allah (Ne ile?)	Bir rızıkla ki	Güzel	Şüphe yok ki Allah	Elbette o	Rızk verenlerin en hayırlısıdır

٥٨ لَيُدْخِلَنَّهُمْ	مُدْخَلًا	يَرْضَوْنَهُ	وَاِنَّ اللّٰهَ
Elbette onları girdirecektir (Nereye?)	Girilecek bir yere ki	O yerden hoşnut olacaklar	Şüphe yok ki Allah

لَعَلِيمٌ	حَلِيمٌ ٥٩	ذٰلِكَ	وَمَنْ	عَاقَبَ	بِمِثْلِ مَا	عُوقِبَ
Her şeyi bilendir	Halimdir	[Durum] böyledir	Her kim	Eziyet ederse	O şeyin misli ile ki	Kendisine eziyet edildi (Ne ile?)

بِهِ	ثُمَّ	بُغِيَ	عَلَيْهِ	لَيَنْصُرَنَّهُ	اللّٰهُ	اِنَّ اللّٰهَ	لَعَفُوٌّ	غَفُورٌ
Onunla	Sonra	Zulmedilirse (Kime?)	Kendisine	Elbette ona yardım edecektir (Kim?)	Allah	Şüphe yok ki Allah (Nedir?)	Çok affedendir	Çok mağfiret edendir

٦٠ ذٰلِكَ	بِاَنَّ اللّٰهَ	يُولِجُ	الَّيْلَ	فِى النَّهَارِ	وَيُولِجُ
İşte bu	Şundandır ki Allah	Girdirir (Neyi?)	Geceyi (Neye?)	Gündüze (Daha)	Girdirir (Neyi?)

النَّهَارَ	فِى الَّيْلِ	وَاَنَّ اللّٰهَ	سَمِيعٌ	بَصِيرٌ ٦١	ذٰلِكَ
Gündüzü (Neye?)	Geceye	Şüphe yok ki Allah	Her şeyi işitendir	Her şeyi görendir	İşte bu

بِاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْحَقُّ	وَاَنَّ مَا	يَدْعُونَ	مِنْ دُونِهِ	هُوَ
Şundandır ki Allah	Ancak o	Hakk'tır	Ve elbette her ne şey ki	Ona ibadet ediyorlar (O ibadet ettikleri şey de nedir?)	Allah'tan başkası	O

الْبَاطِلُ	وَاَنَّ اللّٰهَ	هُوَ	الْعَلِيُّ	الْكَبِيرُ ٦٢	اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ
Batıldır	Ve şüphe yok ki Allah	Ancak o	En yücedir	En büyüktür	Görmedin mi?	Şüphesiz ki Allah

اَنْزَلَ	مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	فَتُصْبِحُ	الْاَرْضُ	مُخْضَرَّةً
İndirdi (Nerden?)	Gökten (Ne?)	Su	Bu sebeple oluyor (Ne?)	Yer (Ne?)	Yemyeşil

اِنَّ اللّٰهَ	لَطِيفٌ	خَبِيرٌ ٦٣	لَهُ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ
Şüphe yok ki Allah (Nedir?)	Çok lütufkârdır	Her şeyden haberdardır	Ona aittir	O şeyler ki	Göklerdedir (Daha neler ona aittir?)

وَمَا	فِى الْاَرْضِ	وَاِنَّ اللّٰهَ	لَهُوَ	الْغَنِيُّ	الْحَمِيدُ ٦٤
Ol şey ki	Yerdedir	Şüphe yok ki Allah	Elbette O (Nedir?)	Zengindir (Daha nedir)	Çok övülendir

أَلَمْ تَرَ (Görmedin mi?) · أَنَّ اللّٰهَ (Muhakkak ki Allah) · سَخَّرَ لَكُمْ (Sizin hizmetinize verdi (Neyi?)) · مَا (Ol şeyleri ki) · فِي الْأَرْضِ (Yeryüzündedir (Daha neyi hizmetinize verdi?)) · وَالْفُلْكَ (Gemileri ki) · تَجْرِي (Yüzüyor (Nerede?))

فِي الْبَحْرِ (Denizde (Ne ile hizmetinize verdi?)) · بِأَمْرِهِ (Emri ile) · وَيُمْسِكُ (Tutar/korur (Neyi?)) · السَّمَاءَ (Göğü (Neden korur?)) · أَنْ تَقَعَ (Düşmekten (Nereye?)) · عَلَى الْأَرْضِ (Yeryüzüne)

إِلَّا (Ancak müstesna) · بِإِذْنِهِ (İzniyle olması) · إِنَّ اللّٰهَ (Şüphe yok ki Allah (Kime?)) · بِالنَّاسِ (İnsanlara) · لَرَؤُفٌ (Çok şefkatlidir) · رَحِيمٌ (Çok merhametlidir) ﴿٦٥﴾ · وَهُوَ (O Allah) · الَّذِي (Öyle Allah tır ki)

أَحْيَاكُمْ (Size hayat verdi) · ثُمَّ (Sonra) · يُمِيتُكُمْ (Sizi öldürecek) · ثُمَّ (Sonra da) · يُحْيِيكُمْ (Sizi diriltecek) · إِنَّ الْإِنْسَانَ (Gerçekten insan) · لَكَفُورٌ (Çok nankördür)

﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ (Her ümmet için) · جَعَلْنَا (Biz yaptık (Ne?)) · مَنْسَكًا (Bir ibadet yolu) · هُمْ (Onlar) · نَاسِكُوهُ (Onu uygularlar) · فَلَا يُنَازِعُنَّكَ (Öyle ise seninle çekişmesinler (Nerede?))

فِي الْأَمْرِ (Bu işte) · وَادْعُ (Sen davet et (Kime?)) · إِلَى رَبِّكَ (Rabbine) · إِنَّكَ (Şüphesiz sen) · لَعَلَى هُدًى (Elbette hidayet üzeresin (Öyle hidayet ki)) · مُسْتَقِيمٍ (Dosdoğru) ﴿٦٧﴾

وَإِنْ جَادَلُوكَ (Eğer seninle münakaşa ederlerse) · فَقُلِ (O zaman söyle) · اللّٰهُ (Allah (Nedir?)) · أَعْلَمُ (En iyi bilendir (Neyi?)) · بِمَا (Ol şeyleri ki) · تَعْمَلُونَ (Yapıyorsunuz) ﴿٦٨﴾ · اللّٰهُ (Allah (Nedir?)) · يَحْكُمُ (Hükmedecektir (Kim arasında?))

بَيْنَكُمْ (Sizin aranızda! (Ne zaman?)) · يَوْمَ الْقِيٰمَةِ (Kıyamet günü (Nerede hükmedecektir?)) · فِيمَا (O şeyde ki) · كُنْتُمْ (Siz oldunuz) · فِيهِ (Onda (Ne oldunuz?)) · تَخْتَلِفُونَ (İhtilaf ediyor oldunuz) ﴿٦٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ (Bilmez misin ki) · أَنَّ اللّٰهَ (Allah) · يَعْلَمُ (Bilir (Neyi?)) · مَا (O şeyleri ki (Neredediler?)) · فِي السَّمَاءِ (Göktedirler (Daha)) · وَالْأَرْضِ (Yerdedirler) · إِنَّ ذٰلِكَ (Hiç şüphesiz bu (Nedir?))

فِي كِتَابٍ (Bir kitaptadır) · إِنَّ ذٰلِكَ (Kuşkusuz bu) · عَلَى اللّٰهِ (Allah'a (Nedir?)) · يَسِيرٌ (Çok kolaydır) ﴿٧٠﴾ · وَيَعْبُدُونَ (İbadet ediyorlar (Kimden Başka?))

مِنْ دُونِ اللّٰهِ (Allah'tan başka (Neye?)) · مَا (O şeye ki) · لَمْ يُنَزِّلْ ([Allah] indirmemiştir (Neye dair?)) · بِهِ (Ona dair (Ne indirmemiştir?)) · سُلْطَانًا (Delil (Daha neye ibadet ediyorlar?)) · وَمَا (O şeye ki) · لَيْسَ (Olmadı (Kim için?)) · لَهُمْ (Onlar için (Ne hakkında?)) · بِهِ (Onun hakkında (Ne?))

عِلْمٌ (Bir bilgi) · وَمَا لِلظَّالِمِينَ (Zalimler için yoktur (Ne Yoktur?)) · مِنْ نَصِيرٍ (Hiçbir yardımcı yoktur) ﴿٧١﴾ · وَإِذَا تُتْلَى (Okunduğu vakit (Kime?)) · عَلَيْهِمْ (Onlara (Ne?)) · آيَاتُنَا (Ayetlerimiz (O ayetler ne oldukları halde?))

بَيِّنَاتٍ (Açık açık) · تَعْرِفُ (Görürsün (Nerede?)) · فِي وُجُوهِ الَّذِينَ (O kimselerin yüzlerine ki) · كَفَرُوا (İnkar ettiler (Neyi görürsün?)) · الْمُنْكَرَ (Hoşnutsuzluğu) · يَكَادُونَ (Neredeyse onlar) · يَسْطُونَ (Saldıracaklar (Kime?))

بِالَّذِينَ (O kimselere ki) · يَتْلُونَ (Okuyorlar (Kime?)) · عَلَيْهِمْ (Onlara (Neyi?)) · آيَاتِنَا (Ayetlerimizi) · قُلْ (Söyle) · أَفَأُنَبِّئُكُمْ (Size haber vereyim mi? (Neyi?)) · بِشَرٍّ (Daha şerlisini (Neden?)) · مِنْ ذٰلِكُمْ (O inkarınızdan)

اَلنَّارُ (İşte o cehennemdir) · وَعَدَهَا (Onu vaat etti (Kim?)) · اللّٰهُ (Allah (Kime?)) · الَّذِينَ (O kimselere ki) · كَفَرُوا (İnkar ettiler) · وَبِئْسَ (Ne kötü) · الْمَصِيرُ (Varılacak yerdir) ﴿٧٢﴾

65. Görmedin mi, Allah gerçekten bütün yerdekileri sizin emrinize sundu. Ve emriyle denizde seyredip giden gemileri de... Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten o tutuyor. Gerçekten Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.

66. Size hayatı veren de O'dur. Sonra sizi öldürür, sonra sizi yine diriltir. Gerçekten insan çok nankördür.

67. Biz her ümmet için bir ibadet yolu yapmışızdır ki, onlar o yolla ibadet ederler. Öyle ise bu işte seninle asla tartışmasınlar ve sen Rabbine davet et. Çünkü sen muhakkak hakka götüren, doğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer seninle tartışırlarsa de ki: "Ne yaptığınızı en iyi Allah biliyor."

69. Ve muhalefet edip durduğunuz şeyler hakkında kıyamet günü Allah aranızda hükmünü verecektir.

70. Bilmez misin ki, Allah gökte ve yerde ne varsa bilir. Muhakkak ki bunlar bir kitaptadır. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

71. Onlar, Allah'ı bırakıp, hakkında Allah'ın hiç bir delil indirmediği, kendilerinin de hakkında bir bilgileri bulunmayan şeylere tapıyorlar. Zalimler için ise bir yardımcı yoktur.

72. Kendilerine karşı âyetlerimiz birer delil olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Nerdeyse karşılarında âyetlerimizi okuyanlara karşı saldırıverecek gibi olurlar. De ki: "Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş... Allah onu inkâr edenlere vaadetti ki, o ne kötü sondur."

73. Ey insanlar! Bir misal verildi, şimdi ona iyi kulak verin! Haberiniz olsun ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız bir sinek yaratamazlar, hepsi onun için toplansalar bile. Ve şâyet sinek onlardan bir şey kaparsa onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de...

74. Allah'ın kadrini gereği gibi takdir edemediler. Gerçekten Allah yegâne güçlü, yegâne üstündür.

75. Allah hem meleklerden elçiler seçer, hem de insanlardan. Gerçekten Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

76. Hepsinin önlerindekini ve arkalarındakini bilir ve bütün işler hep Allah'a döndürülür.

77. Ey o bütün iman edenler! Rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah uğrunda gerçek bir cihad ile cihad edin! Sizi O seçti, üzerinize dinde hiçbir zorluk da yükletmedi. Haydin babanız İbrahim'in milletine! Bundan önce ve bunda size Müslüman adını o Allah verdi ki, peygamber size şahit olsun, siz de bütün insanlara karşı şahitler olasınız. Haydin namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sıkı tutunun ki, Mevlanız O'dur. Artık O ne güzel Mevla, ne güzel yardımcı...

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	Ey insanlar!
ضُرِبَ	Verildi
مَثَلٌ	Bir misal
فَاسْتَمِعُوا	Şimdi dinleyin (Neyi?)
لَهُ	Onu
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Muhakkak ki o kimseler
تَدْعُونَ	Dua ediyorlar (Neye?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka bir şeye
لَنْ يَخْلُقُوا	Onlar asla yaratamazlar (Ne?)
ذُبَابًا	Bir sinek
وَلَوِ	Velev ki
اجْتَمَعُوا	Toplanmış olsunlar (Ne için?)
لَهُ	Onun için
وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ	Eğer onlardan kapsa (Ne?)
الذُّبَابُ	Sinek (Neyi?)
شَيْـًٔا	Her hangi birşeyi
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ	Onu kurtaramazlar (Neden?)
مِنْهُ	Sinekten
ضَعُفَ	Aciz kaldı
الطَّالِبُ	İbadet edenler de (Daha)
وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾	İbadet ettikleri de
مَا قَدَرُوا	Taktir edemediler (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Nasıl?)
حَقَّ قَدْرِه۪	Gerçek kadriyle
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphe yok ki Allah (Nedir?)
لَقَوِيٌّ	Çok güçlüdür (Daha Nedir)
عَز۪يزٌ ﴿٧٤﴾	Azizdir
اَللّٰهُ	Allah
يَصْطَف۪ي	Seçer (Kimden?)
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ	Meleklerden (Ne?)
رُسُلًا	Elçiler (Daha)
وَمِنَ النَّاسِ	İnsanlardan da [seçer]
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah (Nedir?)
سَم۪يعٌ	Her şeyi işitendir (Daha Nedir?)
بَص۪يرٌ ﴿٧٥﴾	Her şeyi görendir
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
مَا	Ol şeyi ki
بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ	Önlerindedir (Daha)
وَمَا	Ve ol şeyi ki
خَلْفَهُمْ	Arkalarındadır
وَاِلَى اللّٰهِ	Ancak Allah'a
تُرْجَعُ	Döndürülür (Ne?)
الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾	Bütün işler
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
ارْكَعُوا	Rüku edin (Daha?)
وَاسْجُدُوا	Secde edin (Daha?)
وَاعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
رَبَّكُمْ	Rabbinize
وَافْعَلُوا	İşleyin (Neyi?)
الْخَيْرَ	Hayrı
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾	Kurtuluşa eresiniz
وَجَاهِدُوا	Cihat edin (Nerede?)
فِي اللّٰهِ	Allah yolunda (Nasıl?)
حَقَّ جِهَادِه۪	Hakkı verilmiş bir cihat ile
هُوَ	Allah
اجْتَبٰيكُمْ	Sizi seçti
وَمَا جَعَلَ	Allah yapmadı (Kim üzerine?)
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize (Nerede?)
فِي الدّ۪ينِ	Dinde (Ne Yapmadı?)
مِنْ حَرَجٍ	Hiçbir zorluk (Hangi dini kasdediyorum?)
مِلَّةَ اَب۪يكُمْ	Babanızın dinini (Kimdir o?)
اِبْرٰه۪يمَ	İbrahim'dir
هُوَ	O
سَمّٰيكُمُ	Size isim olarak verdi (Neyi?)
الْمُسْلِم۪ينَ	"Müslümanlar" ismini (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce (Daha)
وَف۪ي هٰذَا	Ve bu Kuran'da (Niçin?)
لِيَكُونَ	Olsun için (Kim?)
الرَّسُولُ	Peygamber (Ne Olsun?)
شَه۪يدًا	Şahit olsun (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Daha?)
وَتَكُونُوا	Olasınız diye
شُهَدَٓاءَ	Şahitler (Kime?)
عَلَى النَّاسِ	İnsanlara
فَاَق۪يمُوا	Şu halde dosdoğru kılın
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَاٰتُوا	Verin (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı (Daha?)
وَاعْتَصِمُوا	Ve sımsıkı sarılın (Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a
هُوَ	O (Nedir?)
مَوْلٰيكُمْ	Sizin mevlanızdır
فَنِعْمَ الْمَوْلٰى	Ne güzel Mevla'dır O!
وَنِعْمَ النَّص۪يرُ ﴿٧٨﴾	Ve ne güzel yardımcıdır O!

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ — اٰيَاتُهَا ١١٨

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قَدْ	اَفْلَحَ	الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿١﴾	اَلَّذ۪ينَ	هُمْ	ف۪ي صَلَاتِهِمْ	خَاشِعُونَۙ
Kesinlikle	Felaha kavuşmuştur (Kim?)	Müminler	Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Nerede?)	Namazlarında (Nedirler?)	Huşu içindedirler

﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ	هُمْ	عَنِ اللَّغْوِ	مُعْرِضُونَۙ ﴿٣﴾	وَالَّذ۪ينَ	هُمْ	لِلزَّكٰوةِ
Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Neden?)	Boş şeyden (Nedirler?)	Yüz çeviricidirler	Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Neyi?)	Zekâtı (Nedirler?)

فَاعِلُونَۙ ﴿٤﴾	وَالَّذ۪ينَ	هُمْ	لِفُرُوجِهِمْ	حَافِظُونَۙ ﴿٥﴾	اِلَّا
Vericidirler	Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Neyi?)	Avret mahallerini/ iffetlerini (Nedirler?)	Koruyucudurlar	Ancak müstesna (Kime karşı?)

عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ	اَوْ	مَا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُهُمْ	فَاِنَّهُمْ	غَيْرُ مَلُوم۪ينَۚ ﴿٦﴾	فَمَنِ
Eşlerine karşı (Daha kime karşı?)	Yahut	Ol kimselere karşı ki	Sahip oldu (Ne?)	Sağ elleri	Çünkü onlar (Nedirler?)	Kınanmış değildirler	Şu halde kim

ابْتَغٰى	وَرَٓاءَ ذٰلِكَ	فَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْعَادُونَۚ ﴿٧﴾	وَالَّذ۪ينَ	هُمْ
Ararsa (Neyi?)	Bunun ötesini	İşte onlar	Onlar (Nedirler?)	Haddi aşıcıdırlar	Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Neye karşı?)

لِاَمَانَاتِهِمْ	وَعَهْدِهِمْ	رَاعُونَۙ ﴿٨﴾	وَالَّذ۪ينَ	هُمْ	عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ
Emanetlerine karşı (Daha?)	Ve sözlerine karşı (Nedirler?)	Riayet edicidirler	Onlar öyle kimselerdir ki	Onlar (Neyi?)	Namazlarını

يُحَافِظُونَۢ ﴿٩﴾	اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْوَارِثُونَۙ ﴿١٠﴾	اَلَّذ۪ينَ	يَرِثُونَ
Muhafaza ederler	İşte onlar	Onlar (Kimlerdir?)	Varis olanlardır	Öyle varis olanlar ki	Varis olacaklar (Neye?)

الْفِرْدَوْسَۜ	هُمْ	ف۪يهَا	خَالِدُونَ ﴿١١﴾	وَلَقَدْ خَلَقْنَا	الْاِنْسَانَ
Firdevs'e	Onlar (Nerede?)	O Firdevs'de (Nedirler?)	[Ebedi] kalıcıdırlar	Ve kesinlikle biz yarattık (Neyi?)	İnsanı (Neden?)

مِنْ سُلَالَةٍ	مِنْ ط۪ينٍۚ ﴿١٢﴾	ثُمَّ	جَعَلْنَاهُ	نُطْفَةً	ف۪ي قَرَارٍ	مَك۪ينٍۖ ﴿١٣﴾
Bir özden (Öyle öz ki)	Çamurdan olan	Sonra	Onu çevirdik (Neye çevirdik?)	Nutfeye (Nerede?)	Bir yerde (Öyle yer ki)	Sağlam

ثُمَّ	خَلَقْنَا	النُّطْفَةَ	عَلَقَةً	فَخَلَقْنَا	الْعَلَقَةَ	مُضْغَةً
Sonra	Yaptık (Neyi?)	Nutfeyi (Ne yaptık?)	Pıhtılaşmış kan	Peşinden yaptık (Neyi?)	Pıhtılaşmış kanı (Ne yaptık?)	Bir parça et

فَخَلَقْنَا	الْمُضْغَةَ	عِظَامًا	فَكَسَوْنَا	الْعِظَامَ	لَحْمًاۗ	ثُمَّ	اَنْشَاْنَاهُ
Sonra da yaptık (Neyi?)	O bir parça eti (Ne yaptık?)	Kemiklere	Peşinden giydirdik (Neye?)	Kemiklere (Ne giydirdik?)	Et giydirdik	Sonra	Onu yarattık (Nasıl?)

خَلْقًا	اٰخَرَۜ	فَتَبَارَكَ	اللّٰهُ	اَحْسَنُ الْخَالِق۪ينَۜ ﴿١٤﴾	ثُمَّ	اِنَّكُمْ
Yaratılışla (Öyle yaratılış ki)	Başka	Yücedir (Kim?)	Allah (Öyle Allah ki)	Yapıp yaratanların en güzeli olan	Sonra	Kesinlikle siz (Neden sonra?)

بَعْدَ ذٰلِكَ	لَمَيِّتُونَۜ ﴿١٥﴾	ثُمَّ	اِنَّكُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾	وَلَقَدْ
Bundan [yaratıldıktan] sonra	Elbette ölücülersiniz	Sonra	Kesinlikle siz (Nerede?)	Kıyamet gününde	Tekrar diriltileceksiniz	Andolsun ki

خَلَقْنَا	فَوْقَكُمْ	سَبْعَ طَرَٓائِقَۗ	وَمَا كُنَّا	عَنِ الْخَلْقِ	غَافِل۪ينَ ﴿١٧﴾
Yarattık (Nerede?)	Sizin üstünüzde (Ne yarattık?)	Yedi yol yarattık	Ve biz değiliz (Neden?)	Yaratılandan (Ne değiliz?)	Gafiller

MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 118 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten kurtuluşa erdi o mü'minler...

2. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.

3. Onlar ki, faydasız işe, boş lafa bakmazlar.

4. Onlar ki, zekât vermek için çalışırlar.

5. Onlar ki, ırzlarını korurlar.

6. Ancak, eşleri ve sahibi bulundukları cariyelerine karşı müstesna... Çünkü onlar (bunlarla ilişkilerden dolayı) kınanmazlar.

7. Kim de bundan ötesini ararsa, işte onlar sınırı aşanlardır.

8. Ve onlar ki, emanetlerine ve verdikleri söze riayet ederler.

9. Onlar ki, namazlarının üzerine titrerler.

10. İşte onlardır o mirasçılar.

11. Ki, Firdevs'e varis olacak, orada sonsuza dek kalacaklardır.

12. Andolsun ki, biz insanı süzülmüş bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu, sağlam bir karargâhta bir nutfe yaptık.

14. Sonra o nutfeyi bir alaka (döllenmiş bir yumurta) yaptık. Derken o alakayı bir parçacık et haline getirdik. Derken o et parçasından bir takım kemikler yarattık. Derken o kemiklere bir et giydirdik. Sonra onu bambaşka bir yaratılışla meydana getirdik. Bak ne şanlı O Allah, yaratanların en güzeli!

15. Sonra siz, bunun arkasından mutlaka öleceksiniz.

16. Sonra siz, kıyamet gününde muhakkak diriltileceksiniz.

17. Gerçekte biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık ve yaratmaktan habersiz olmadık.

18. Gökten bir ölçü ile bir su indirdik ve onun yerde durmasını sağladık. Oysa biz, onu giderme gücüne de sahibiz.

19. Öyle iken durdurduk da onunla sizin için hurmalıklar, üzümlükler türünden bağlar-bahçeler meydana getirdik. Sizin için içlerinde birçok meyveler vardır, onlardan yer ve geçinirsiniz.

20. Ve bir ağaç ki, Tur-i Sina'dan çıkar, yağ olarak ve yiyenler için katık olarak biter.

21. Hayvanlarda da sizin için gerçekten bir ibret vardır. Onların karınlarındakilerden size içiriyoruz ve sizin için onlarda hem birçok yararlar vardır, hem de onlardan yersiniz.

22. Ayrıca hem onlar üzerinde, hem de gemiye yüklenip taşınırsınız.

23. Yüceliğime andolsun ki, biz Nuh'u kavmine peygamber gönderdik de dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Hâla korunmaz mısınız?"

24. Bunun üzerine kavminden inkâr eden kodaman güruh dediler ki: "Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir, başınıza geçmek istiyor. Eğer Allah dileseydi, elbette bir takım melekler gönderirdi. Biz önceki atalarımız içinde bunu işitmedik.

25. Kuşkusuz o, öyle bir adam ki, kendisinde bir delilik var. Onun için bunu bir süreye kadar gözetleyin!"

26. Nuh: "Ey Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı sen bana yardım et." dedi.

27. Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap, sonra emrimiz gelip de tandır kaynamaya başlayınca, hemen ona hepsinden bir iki çifti ve aleyhinde önceden hüküm verilmiş olanların dışındaki aileni bindir. Ve o zulmedenler hakkında bana yakarışta bulunma. Çünkü onlar kesinlikle boğulacaklardır!

Arapça	Türkçe
وَاَنْزَلْنَا	Biz indirdik (Nereden?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Ne indirdik?)
مَٓاءً	Su (Ne ile?)
بِقَدَرٍ	Belirli bir miktarla
فَاَسْكَنَّاهُ	Ve o suyu yerleştirdik (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
وَاِنَّا	Muhakkak ki biz (Neye?)
عَلٰى ذَهَابٍ	Gidermeye (Neyi?)
بِهٖ	O suyu (Neyiz?)
لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾	Kesinlikle güç yetiricileriz
فَاَنْشَاْنَا	Biz meydana getirdik (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne ile meydana getirdik?)
بِهٖ	O su ile (Ne meydana getirdik?)
جَنَّاتٍ	Bağlar (Neden olan?)
مِنْ نَخٖيلٍ	Hurmadan (Daha?)
وَاَعْنَابٍ	Ve üzümden
لَكُمْ	Sizin için vardır (Nerede?)
فٖيهَا	O bağlarda (Ne vardır?)
فَوَاكِهُ	Meyveler (Öyle meyveler ki)
كَثٖيرَةٌ	Çok
وَمِنْهَا	Ve o meyvelerden
تَاْكُلُونَ ﴿١٩﴾	Yersiniz
وَشَجَرَةً	Ve bir ağacı yarattık (Öyle ağaç ki)
تَخْرُجُ	Çıkıyor (Nereden?)
مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ	Tûri Sîna'dan
تَنْبُتُ	O ağaç verir (Ne verir?)
بِالدُّهْنِ	Yağ (Daha ne verir?)
وَصِبْغٍ	Ve katık (Kim için?)
لِلْاٰكِلٖينَ ﴿٢٠﴾	Yiyenler için
وَاِنَّ لَكُمْ	Muhakkak ki sizin için vardır (Nerede?)
فِى الْاَنْعَامِ	Hayvanlarda (Ne vardır?)
لَعِبْرَةً	Çok ibret vardır
نُسْقٖيكُمْ	Size içiririz (Neden?)
مِمَّا	O şeyden ki
فٖى بُطُونِهَا	Onların karınlarındadır
وَلَكُمْ	Ve sizin için vardır (Nede?)
فٖيهَا	O hayvanlarda (Ne vardır?)
مَنَافِعُ	Faydalar (Öyle faydalar ki)
كَثٖيرَةٌ	Çok
وَمِنْهَا	Ve o hayvanlardan
تَاْكُلُونَ ﴿٢١﴾	Yersiniz
وَعَلَيْهَا	Ve onların üzerinde (Daha?)
وَعَلَى الْفُلْكِ	Ve gemilerin üzerinde
تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾	Taşınırsınız
وَلَقَدْ	Andolsun, gerçekten
اَرْسَلْنَا	Biz gönderdik (Kimi?)
نُوحًا	Nuh'u (Nereye?)
اِلٰى قَوْمِهٖ	Kavmine
فَقَالَ	Ve o dedi (Ne dedi?)
يَا قَوْمِ	Ey kavmim!
اعْبُدُوا	İbadet edin (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
مَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Ne yoktur?)
مِنْ اِلٰهٍ	Hiçbir ilah (Öyle ilah ki?)
غَيْرُهُ	Ondan başka
اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾	Hala sakınmaz mısınız?
فَقَالَ	Dedi (Kim?)
الْمَلَؤُا	İleri gelenleri
الَّذٖينَ	Öyle ileri gelenler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Kimlerden ileri gelenler?)
مِنْ قَوْمِهٖ	Kavminden (Ne dediler?)
مَا هٰذَا	Bu değildir
اِلَّا بَشَرٌ	Ancak bir beşerdir (Kim gibi?)
مِثْلُكُمْ	Sizin gibi (Öyle beşer ki)
يُرٖيدُ	İstiyor (Neyi?)
اَنْ يَتَفَضَّلَ	Üstün olmayı (Kime karşı?)
عَلَيْكُمْ	Size karşı
وَلَوْ شَٓاءَ	Şayet dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَاَنْزَلَ	Kesinlikle gönderirdi (Neyi?)
مَلٰٓئِكَةً	Melekleri
مَا سَمِعْنَا	Biz duymadık (Neyi?)
بِهٰذَا	Bunu (Kimden duymadık?)
فٖٓى اٰبَٓائِنَا	Atalarımızdan (Öyle atalarımız ki)
الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٤﴾	Öncekiler
اِنْ هُوَ	O olmadı
اِلَّا رَجُلٌ	Ancak bir adam oldu (Öyle adam ki)
بِهٖ	Kendisinde vardır (Ne vardır?)
جِنَّةٌ	Delilik
فَتَرَبَّصُوا	O halde bekleyin (Kimi?)
بِهٖ	O'nu
حَتّٰى حٖينٍ ﴿٢٥﴾	Belirli bir süreye kadar
قَالَ	Nuh dedi (Ne dedi?)
رَبِّ	Ey rabbim!
انْصُرْنٖى	Bana yardım et (Ne sebebiyle?)
بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾	Beni yalanlamaları sebebiyle
فَاَوْحَيْنَٓا	Biz vahyettik (Kime?)
اِلَيْهِ	Nuh'a (Ne diye?)
اَنِ	Şöyle
اصْنَعِ	Yap (Neyi?)
الْفُلْكَ	Gemiyi (Ne olduğun halde yap?)
بِاَعْيُنِنَا	Bizim gözetimimizle birlikte olduğun halde (Daha?)
وَوَحْيِنَا	Ve vahyimize uyduğun halde [yap]
فَاِذَا جَٓاءَ	Geldiği zaman (Ne?)
اَمْرُنَا	Emrimiz (Daha?)
وَفَارَ	Ve fışkırdığı zaman (Ne?)
التَّنُّورُ	Tandır
فَاسْلُكْ	Hemen al (Nereye?)
فٖيهَا	Gemiye (Neden al?)
مِنْ كُلٍّ	Her cinsden al (Neyi al?)
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ	Erkek ve dişi birer tane al (Daha kimi al?)
وَاَهْلَكَ	Aileni
اِلَّا	Ancak müstesna
مَنْ	O kimse ki
سَبَقَ	Geçti (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Ne geçti?)
الْقَوْلُ	Söz (Kimler arasından?)
مِنْهُمْ	Onlar [ailen] arasından
وَلَا تُخَاطِبْنٖى	Ve bana hitapta bulunma (Kimler hakkında?)
فِى الَّذٖينَ	O kimseler hakkında ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler
اِنَّهُمْ	Çünkü onlar
مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾	Boğulacaklardır

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖى

Bindiğinde (Kim?) | Sen (Daha?) | Ve o kimseler ki | Seninle birliktedirler (Neye?) | Gemiye | De (Ne de?) | Bütün hamdler (Kime aittir?) | Allah'a aittir | Öyle Allah ki

نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنٖى مُنْزَلًا مُبَارَكًا

Bizi kurtardı (Kimden?) | Kavimden (Öyle kavim ki) | Zalimler | Ayrıca şunu de | Ey rabbim! | Beni indir (Nasıl?) | İndirilişle (Öyle indiriliş ki) | Mübarek olan

وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلٖينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلٖينَ

Ve sen (Nesin?) | İndirenlerin en hayırlısısın | Muhakkak ki bunda vardır (Ne vardır?) | İbretler vardır | Hakikaten | Biz daima (Neyiz?) | Sınayıcılarız

﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرٖينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا فٖيهِمْ رَسُولًا

Sonra | Yeniden meydana getirdik (Neden sonra?) | Onlardan sonra (Neyi?) | Bir nesli (Öyle nesil ki) | Başkaları | Gönderdik (Nereye?) | Aralarına (Ne gönderdik?) | Bir elçi (Kimden?)

مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ

Onlardan (Neyi bildiren?) | Şunu ki | İbadet edin (Kime?) | Allah'a | Sizin için yoktur (Ne yoktur?) | Hiçbir ilah (Öyle ilah ki) | Allah'tan başka | Hala korkmaz mısınız? | Dedi (Kim?)

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنَاهُمْ

İleri gelenler (Kimlerden?) | Onun kavminden | Öyle ileri gelenler ki | İnkâr ettiler (Daha?) | Ve yalanladılar (Neyi?) | Ahirete kavuşmayı | Ve biz onlara refah verdik (Nerede?)

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُونَ

Dünya hayatında (Ne dediler?) | Bu değildir | Ancak | Bir beşerdir (Kim gibi?) | Sizin gibi | Yer (Neden?) | O şeyden ki | Siz yiyorsunuz (Neden yiyorsunuz?)

مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ

Ondan | Ve içer (Neden içer?) | Ol şeyden ki | Siz içiyorsunuz | Ve şayet uyarsanız (Kime?) | Bir beşere (Öyle beşer ki) | Sizin gibi | Muhakkak ki siz

اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا

O takdirde | Elbette ziyana uğrayanlarsınız | Size vaat ediyor mu? (Neyi?) | Muhakkak ki siz (Ne zaman?) | Öldüğünüz zaman (Daha?) | Ve olduğunuz zaman (Ne?) | Toprak (Daha ne?) | Ve kemik yığını

اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ اِنْ هِىَ

Muhakkak ki siz | Çıkartılacaksınız | Uzak oldu | Uzak oldu (Ne uzak oldu?) | O şey ki | Size vaat ediliyor | O değildir

اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنْ هُوَ

Ancak | Dünya hayatımızdır | Ölürüz (Daha?) | Ve yaşarız | Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Tekrar diriltilecek olanlar | O değildir

اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنٖينَ ﴿٣٨﴾

Ancak | Bir adamdır ki | İftira etti (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Yalanı | Ve biz değiliz (Kime?) | Ona (Ne değiliz?) | İnanıcılar

قَالَ رَبِّ انْصُرْنٖى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلٖيلٍ لَيُصْبِحُنَّ

[Hud] şunu dedi | Ey rabbim! | Bana yardım et (Ne sebebiyle?) | Beni yalanlamaları sebebiyle | [Allah] şöyle buyurdu | Az bir zaman içinde | Elbette olacaklar (Ne olacaklar?)

نَادِمٖينَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا

Pişmanlar | Derken onları yakalayıverdi (Ne?) | Çığlık (Ne ile yakaladı?) | Hak/Adalet ile | Ve biz onları yaptık (Ne yaptık?) | Sel süprüntüsü | Uzak olsun! (Kim?)

لِلْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَرٖينَ ﴿٤٢﴾

Kavim (Öyle kavim ki) | Zalimler | Sonra | Tekrar meydana getirdik (Neden sonra?) | Onlardan sonra (Ne?) | Nesiller (Öyle nesiller ki) | Başkaları

28. Sen yanındakilerle birlikte geminin üzerine çıktığında de ki: "Hamd o Allah'a ki, bizi o zalim topluluktan kurtardı."

29. Ve de ki: "Ey Rabbim! Beni mübarek bir yere kondur. konuklayanların en hayırlısı sensin."

30. İşte bunda birçok âyetler vardır ve gerçekten biz, pek imtihancıyızdır.

31. Sonra arkalarından başka bir nesil meydana getirdik.

32. Onların içinde de kendilerinden: "Allah'a kulluk edin, O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Artık korunmaz mısınız?" diyen bir peygamber gönderdik.

33. Dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde inkâr edip ahirete ulaşmayı yalanlayan kavminden o kodaman güruh ise şöyle dedi: "Bu başka değil, ancak sizin gibi bir insan, yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor...

34. Ve eğer sizin gibi bir insana itaat ederseniz, kuşkusuz siz o durumda kesinlikle zarardasınızdır.

35. Size, öldüğünüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğunuz zaman, kesinlikle çıkarılacaksınız diye mi vaadediyor?

36. Heyhat, o vaadolunduğunuz şey ne kadar uzak!

37. O, bizim dünya hayatımızdan başka bir şey değildir, ölürüz ve yaşarız, fakat biz diriltilmeyiz.

38. O, sadece Allah hakkında bir yalan uyduran bir adamdır, biz ona inanacak değiliz."

39. (Nuh) dedi ki: Ey Rabbim! Beni yalanladıkları için, onlardan öcümü al."

40. (Allah) buyurdu ki: "Kısa bir süre içinde pişman olacaklar."

41. Derken, onları gerçekten korkunç bir ses alıverdi de kendilerini bir sel süpürüntüsü yapıverdik. Artık öyle bir defolmuş oldu ki o topluluk, o zalimler...

42. Sonra arkalarından başka nesiller meydana getirdik.

43. Hiç bir ümmet ecelini öne alamaz ve erteleyemezler.

44. Sonra peş peşe peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe, onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve onları birer efsane yaptık. Artık imana gelmez topluluk defolsun!

45. Sonra bir takım âyetlerimiz ve açık bir ferman ile Musa'yı ve kardeşi Harun'u gönderdik.

46. Firavun'a ve toplumuna... Fakat bunlar, kibirlerine yediremediler ve zaten dik başlı bir kavim idiler.

47. Onun için: "Biz, bizim gibi iki insana iman mı ederiz? Hâlbuki onların kavmi bize kulluk ediyor." dediler.

48. Bu şekilde onları yalanladılar da helâk edilenlerden oldular.

49. Andolsun ki, berikiler doğru yolu tutabilsinler diye Musa'ya o kitabı da verdik.

50. Meryem'in oğlunu ve annesini bir mucize kıldık ve ikisini yerleşmeye elverişli ve temiz sulu bir tepeye yerleştirdik.

51. Ey peygamberler! Helal ve hoş şeylerden yiyin ve güzel işler yapın. Çünkü ben, bütün yaptıklarınızı bilirim.

52. Ve işte bu sizin ümmetiniz bir tek ümmet ve Rabbiniz de benim. Artık hep benden korkun!

53. Derken kumandalarını (işlerini-idarelerini) aralarında kitap kitap parçaladılar, her grup kendilerininkine güveniyor.

54. Şimdi sen onları bırak dalgınlıkları içinde, taa bir zamana kadar...

55. Kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklar ile sanıyorlar mı ki,

56. Onlara gerçekten hayırlar sağlamaya koşuyoruz. Hayır, anlamıyorlar.

57. Kuşkusuz Rablerinin korkusundan titreyenler,

58. Ve Rablerinin âyetlerine iman edenler,

59. Ve Rablerine hiç ortak koşmayanlar,

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
Öne alamaz (Kim?) | Hiçbir ümmet (Neyi?) | Ecelini | Ve erteleyemezler de | Sonra | Gönderdik (Kimi?) | Peygamberlerimizi (Nasıl?)

تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
Arka arkaya | Her ne zaman ki | Gelse (Kime?) | Bir ümmete (Kim gelse?) | O ümmetin peygamberi | Onu yalanladılar | Biz de tabi kıldık (Kimi?) | Onların bir kısmını (Kime tabi kıldık?) | Bir kısmına

وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
Ve onları yaptık (Ne yaptık?) | İbretlik hikâyeler | Uzak oldu (Kim?) | Kavim (Öyle kavim ki) | İnanmıyorlar | Sonra | Gönderdik (Kimi?)

مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
Musa'yı (Daha kimi?) | Ve kardeşini (Ondan bedel?) | Harun'u (Ne ile?) | Ayetlerimizle (Daha ne ile?) | Ve delille (Öyle delil ki) | Apaçık olan | (Kime gönderdik?) Firavun'a (Daha?)

وَمَلَا۬ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ
Ve kavminin ileri gelenlerine | Onlar ise kibirlendiler | Ve oldular (Ne oldular?) | Bir kavim (Öyle kavim ki) | Kendilerini büyük görenler | Ve dediler (Ne dediler?) | İman edelim mi! (Kime?) | İki beşere (Öyle iki beşer ki)

مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
Bizim gibi | Onların kavmi olduğu halde (Kime?) | Bize (Ne olduğu halde?) | Kölelik edenler | Böylece o ikisini yalanladılar | Bu sebeple oldular (Neden?) | Helak olanlardan

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
Elbette muhakkak | Biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Kitab'ı | Ta ki onlar | Kurtulsunlar | Biz kıldık (Kimi?)

ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
Meryem-oğlu'nu (Daha kimi?) | Ve annesini (Ne kıldık?) | Bir mucize kıldık | Ve o ikisini yerleştirdik (Nereye?) | Bir tepeye (Öyle tepe ki) | Yerleşmeye elverişli (Daha?) | Ve suyu olan

يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنّٖى بِمَا تَعْمَلُونَ
Ey peygamberler! | Yiyin (Neden?) | Temiz olan yiyeceklerden (Daha?) | Ve işleyin (Neyi?) | Salih amel | Muhakkak ki ben (Neyi?) | Yaptıklarınızı (Neyim?)

عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهٖ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾
Ziyade biliciyim | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Sizin ümmetinizdir (Nasıl?) | Tek bir ümmet olarak | Ve ben (Neyim?) | Sizin rabbinizim | Öyleyse benden korkun

فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾
Ama böldüler (Neyi?) | İşlerini (Nerde?) | Aralarında (O işleri ne olduğu halde?) | Parça parça oldukları halde | Her fırka (Ne ile?) | Yanlarında olanla (Nedirler?) | Sevinçlidirler

فَذَرْهُمْ فٖى غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حٖينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ
Artık onları bırak (Nerede?) | Sapıklıkları içinde (Ne zamana kadar?) | Belirli bir vakte kadar | Onlar sanıyorlar mı ki | Ol şey ki | Onlara imdat ediyoruz/veriyoruz (Neyi?) | O şeyi (Nedir?)

مِنْ مَالٍ وَبَنٖينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
Maldır (Daha?) | Ve çocuklardır | Biz koşuşturuyoruz (Kim için?) | Onlar için (Neye?) | Hayırlara | Bilakis | Onlar işin aslını farkedemiyorlar

﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ
Muhakkak o kimseler ki | Onlar (Neden?) | Rablerinin haşyetinden (Nedirler?) | Titreyicidirler | Ve o kimseler ki | Onlar (Neye?)

بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
Rablerinin ayetlerine | İnanırlar | Ve o kimseler ki | Onlar (Kime?) | Rablerine | Ortak koşmazlar

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَٓا اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ

Ve o kimseler ki | Verirler (Neyi?) | Ol şeyi ki (Neyi?) | Yerine getirdiklerini (Ne olduğu halde?) | Kalpleri olduğu halde | Titrer (Niye?) | Çünkü onlar (Kime?) | Rablerine (Nedirler?)

رَاجِعُونَ ۝٦٠ اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝٦١

Dönecekler | İşte onlar | Yarışırlar (Ne konuda?) | Hayırlar konusunda | Ve onlar (Neye?) | O hayırlara (Nedirler?) | Önceden varıcılardır

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ

Biz yüklemeyiz (Kime?) | Hiçbir nefse | Ancak [yükleriz] (Neyi?) | Gücünün yettiğini | Ve bizim yanımızda vardır (Ne vardır?) | Bir kitap (Öyle kitap ki) | Konuşuyor (Ne ile?) | Hak ile | Ve onlar

لَا يُظْلَمُونَ ۝٦٢ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ

Zulmedilmezler | Bilakis | Onların kalpleri (Ne içindedir?) | Bir gaflet içindedir (Neden?) | Bundan | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir kısım ameller (Neden başka?)

مِنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝٦٣ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ

Bundan başka | Onlar (Neyi?) | Bu amelleri | Yapıcıdırlar | Ta ki | Yakaladığımızda (Kimi?) | Onların bolluk içerisinde olanlarını (Neyle?) | Azabla

اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ۝٦٤ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ۝٦٥

Bir de bakarsın ki onlar (Ne yaparlar?) | Feryadı basarlar | (O vakit onlara şöyle denir:) Feryat etmeyin (Ne zaman?) | Bugün | Çünkü kesinlikle siz (Kimden?) | Bizden | Yardım görmeyeceksiniz

قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ

Kesinlikle | İdi (Ne?) | Benim ayetlerim (Ne idi?) | Okunuyor idi (Kime?) | Size | Ve siz idiniz (Ne üzerine?) | Topuklarınız üzerine (Ne idiniz?) | Geri dönüyor

۝٦٦ مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝٦٧ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ

(Ne olduğunuz halde?) Kibirleniciler (Neye karşı?) | Ona karşı (Daha ne olduğunuz halde?) | Gece toplantıları yapan grup olarak | Terk ediyor olduğunuz halde | Düşünmediler mi? (Neyi düşünmediler mi?) | Bu kelamı

اَمْ جَٓاءَهُمْ مَا لَمْ يَاْتِ اٰبَٓاءَهُمُ الْاَوَّلِينَ ۝٦٨ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ

Yoksa | Onlara geldi mi? (Ne?) | O şey ki | Gelmemişti (Kime?) | Atalarına (Öyle ataları ki) | Öncekiler | Yoksa | Tanımadılar mı? (Kimi?) | Peygamberlerini

فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝٦٩ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَٓاءَهُمْ

Bu sebeple onlar (Kimi?) | O Peygamberi | İnkârcılardır | Yoksa | [Şunu mu] söylüyorlar: | Onda vardır (Ne vardır?) | Delilik | Bilakis | O onlara getirdi (Neyi?)

بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝٧٠ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَٓاءَهُمْ

Hakkı | Hâlbuki onların çoğu (Neyi?) | Hakkı (Nedirler?) | Çirkin görücüdürler | Şayet | Uysaydı (Ne?) | Hak (Neye?) | Onların kötü arzularına

لَفَسَدَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

Elbette bozulurdu (Ne?) | Gökler (Daha?) | Yer (Daha?) | O kimseler ki | Bu ikisi içerisindedir | Bilakis | Biz onlara getirdik (Neyi?) | Şan ve şereflerini | Onlar

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝٧١ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ

Şan ve şereflerinden/Kuran'dan (Nedirler?) | Yüz çeviricidirler | Yoksa | Onlardan istiyor musun? (Ne?) | Bir karşılık | Rabbinin karşılığı (Nedir?) | Daha hayırlıdır

وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝٧٢ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

O (Nedir?) | Rızk verenlerin en hayırlısıdır | Gerçek şu ki sen | Kesinlikle onları çağırıyorsun (Neye?) | Yola (Öyle yol ki) | Dosdoğru olan

۝٧٣ وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۝٧٤

Muhakkak o kimseler ki | İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete | Yoldan (Nedirler?) | Elbette sapıcıdırlar

60. Ve Rablerinin huzuruna varacaklarından yürekleri çarparak vergilerini verenler,

61. İşte bunlar hayırlı işlerde yarışırlar ve onun için ileri giderler.

62. Bununla beraber biz, kimseyi gücünün yettiğinden başkası ile yükümlü kılmayız ve katımızda bir kitap vardır, hakkı söyler,onlar da haksızlığa uğratılmazlar.

63. Fakat onların kalpleri bundan bir dalgınlık içindedir. Hem onların bundan başka bir takım işleri vardır ki, hep onlar için çalışırlar.

64. En sonunda refah içinde olanlarını azaba çektiğimiz zaman, hemen feryada başlayacaklardır.

65. Feryat etmeyin bugün. Çünkü siz, bizden kurtarılamazsınız!

66. Karşınızda âyetlerim okunuyordu da siz arkanızı çeviriyordunuz.

67. Ona kafa tutarak, gece toplantıları düzenleyerek saçma şeyler söylüyordunuz.

68. Ya hâlâ o sözü düşünmezler mi? Yoksa onlara önceki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini tanımadılar mı da, bu yüzden inkâr ediyorlar?

70. Yoksa onda bir delilik var mı diyorlar? Hayır, o, onlara gerçek ile geldi. Fakat onların çoğu gerçekten hoşlanmıyorlar.

71. Eğer gerçek onların keyiflerine uysaydı, gökler, yeryüzü ve bunlardaki kimseler kesinlikle bozulurdu. Hayır, biz onlara unutulmaz ders olacak zikirlerini getirdik de onlar, zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72. Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin ecri daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Doğrusu, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Fakat ahirete inanmayanlar, yoldan sapmaktadırlar.

75. Eğer biz onlara acıyıp da sıkıntılarını açıversek, mutlaka azgınlıklarında inat eder, hiçbir şey görmezler.

76. Gerçekten biz, onları azaba tuttuk da yine Rablerine karşı uslanmadılar ve yalvarmıyorlar.

77. Sonunda üzerlerine çetin azaplı bir kapı açtığımız zaman da, onun içinde ümitsizliğe düşüvereceklerdir.

78. Hâlbuki sizin için o kulağı, o gözleri ve o gönülleri yaratan O'dur. Siz, pek az şükrediyorsunuz.

79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O'dur; hep O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Ve O, öldüren ve dirilten O, gece ve gündüzün değişmesi de hep O'nun emriyledir. Artık akıllanmayacak mısınız?

81. Hayır, öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. Dediler ki: "Öldüğümüz ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi mutlaka diriltileceğiz?

83. Yemin ederiz ki, bize de atalarımıza da bu, bundan önce vadedildi. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değil!"

84. De ki: "Yeryüzü ve onda bulunan kimseler kimin, eğer biliyorsanız?"

85. Allah'ın diyecekler. De ki: "O halde düşünmez misiniz?

86. De ki: "Kim o yedi göğün Rabbi ve o azametli Arşın Rabbi?"

87. Allah diyecekler. De ki: "O halde korkmaz mısınız?"

88. De ki: "Kim o her şeyin egemenliğini elinde tutan ve o kayırır da, ona karşı kayırılmaz olan, eğer biliyorsanız?"

89. Allah diyecekler. De ki: "O halde nasıl büyüleniyorsunuz?"

Arapça	Türkçe
وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ	Eğer onlara acısaydık (Daha?)
وَكَشَفْنَا	Ve gidERSEydik (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
بِهِمْ	Onlardadır (O şey de nedir?)
مِنْ ضُرٍّ	Sıkıntıdır
لَلَجُّوا	Elbette direnirlerdi (Ne konuda?)
فٖى طُغْيَانِهِمْ	Sapıklıkları konusunda (Ne oldukları halde?)
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾	Körü körüne gider oldukları halde
وَلَقَدْ	Andolsun, elbette
اَخَذْنَاهُمْ	Onları yakaladık (Neyle?)
بِالْعَذَابِ	Azabla
فَمَا اسْتَكَانُوا	Yine boyun eğmediler (Kime?)
لِرَبِّهِمْ	Rablerine
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾	Ve yalvarıp yakarmıyorlar da
حَتّٰى	Ta ki
اِذَا فَتَحْنَا	Açtığımızda (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onlar üzerine (Ne?)
بَابًا	Bir kapı (Öyle kapı ki)
ذَا عَذَابٍ	Azabı olan (Öyle azap ki)
شَدٖيدٍ	Şiddetli
اِذَا هُمْ	Bir de bakarsın ki onlar
فٖيهِ	Orada
مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾	Ümitsizliğe düşenlerdir
وَهُوَ	Hâlbuki Allah
الَّذٖى	Öyle Allah'tır ki
اَنْشَاَ	Yarattı (Kim için?)
لَكُمُ	Sizin için (Neyi?)
السَّمْعَ	Kulağı (Daha neyi?)
وَالْاَبْصَارَ	Gözleri (Daha neyi?)
وَالْاَفْـِٔدَةَ	Gönülleri
قَلٖيلًا مَا	Ne de az
تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾	Şükrediyorsunuz
وَهُوَ	O Allah
الَّذٖى	Öyle Allah'tır ki
ذَرَاَكُمْ	Meydana getirip türetendir (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
وَاِلَيْهِ	Yalnız onun huzuruna
تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾	Toplanacaksınız
وَهُوَ	O Allah
الَّذٖى	Öyle Allah'tır ki
يُحْيٖى	Yaşatır (Daha?)
وَيُمٖيتُ	Ve öldürür
وَلَهُ	Ve Ona aittir (Ne?)
اخْتِلَافُ الَّيْلِ	Gecenin değişmesi (Daha?)
وَالنَّهَارِ	Ve gündüzün değişmesi
اَفَلَا تَعْقِلُونَ	Hala düşünmeyecek misiniz?
﴿٨٠﴾ بَلْ	Bilakis
قَالُوا	Onlar dediler (Ne gibi?)
مِثْلَ مَا	O şey gibi ki
قَالَ	Demişti (Kim?)
الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾	Öncekiler
قَالُوا	Onlar şöyle dediler
ءَاِذَا مِتْنَا	Öldüğümüzde mi? (Daha?)
وَكُنَّا	Ve olduğumuzda mı? (Ne?)
تُرَابًا	Toprak yığını (Daha?)
وَعِظَامًا	Ve kemik yığını
ءَاِنَّا	Biz mi?
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾	Diriltilecekmişiz
لَقَدْ	Yemin olsun ki
وُعِدْنَا	Biz vaat olunduk (Kim?)
نَحْنُ	Biz (Daha kim?)
وَاٰبَاؤُنَا	Ve atalarımız (Ne ile?)
هٰذَا	Bununla (Neden önce?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
اِنْ هٰذَا	Fakat bu değildir
اِلَّا	Ancak
اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨٣﴾	Öncekilerin masallarıdır
قُلْ	De ki
لِمَنِ	Kime aittir? (Ne?)
الْاَرْضُ	Yeryüzü (Daha ne?)
وَمَنْ	Ve o kimseler ki
فٖيهَا	O yeryüzündedir
اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz (Ne iseniz?)
تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾	Biliyorsunuz
سَيَقُولُونَ	Şöyle diyecekler:
لِلّٰهِ	Allah'a aittir
قُلْ	De ki
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾	Siz hala düşünmez misiniz?
قُلْ	Şöyle söyle onlara:
مَنْ	Kimdir?
رَبُّ السَّمٰوَاتِ	Göklerin rabbi (Öyle gökler ki)
السَّبْعِ	Yedi tane olan (Daha?)
وَرَبُّ الْعَرْشِ	Ve arşın rabbi (Öyle arş ki)
الْعَظٖيمِ ﴿٨٦﴾	Çok büyük olan
سَيَقُولُونَ	Diyecekler ki
لِلّٰهِ	Allah'tır
قُلْ	De ki
اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾	Hala korkmaz mısınız?
قُلْ	Şöyle söyle onlara:
مَنْ	Kimdir?
بِيَدِهٖ	Elinde olan (Ne?)
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ	Her şeyin mülkiyeti
وَهُوَ	O ki
يُجٖيرُ	Koruyup kolluyor (Daha?)
وَلَا يُجَارُ	Ve koruma kollama olmuyor (Kime?)
عَلَيْهِ	Kendisine
اِنْ كُنْتُمْ	Eğer iseniz (Ne iseniz?)
تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾	Biliyor iseniz
سَيَقُولُونَ	Diyecekler ki
لِلّٰهِ	Allah'tır
قُلْ	De ki
فَاَنّٰى	Nasıl da
تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾	Büyüye kapılıyorsunuz

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ

Bilakis | Biz onlara getirdik (Neyi?) | Hakkı | Onlar ise (Nedirler?) | Gerçekten yalancıdırlar | Edinmedi (Kim?) | Allah (Ne?)

مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا

Hiçbir çocuk | Ve olmadı (Kim ile beraber?) | Kendisiyle beraber (Ne olmadı?) | Hiçbir ilah | O vakit | Elbette giderdi (Kim?) | Her ilah (Ne ile?) | O şeyle ki

خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾

Onu yarattı | Ve üstün gelirdi (Kim?) | İlahların bir kısmı (Kime?) | Diğer bir kısmına | Allah beridir (Neden?) | O şeyden ki | Allah'ı [vasıflıyorlar]

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ

(Öyle Allah ki) Görülmeyeni bilen (Daha?) | Ve görüleni bilen | O Yücedir (Neden?) | O şeyden ki | Ortak koşuyorlar | De ki | Ey rabbim!

اِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ

Şayet | Bana behemahal göstereceksen (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar tehdit olunuyor | Ey rabbim! | Beni kılma (Nerede?) | Kavmin içinde (Öyle kavim ki)

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾

Zalimlerdir | Muhakkak ki biz (Neye?) | Sana göstermeye (Neyi?) | O şeyi ki | Onları tehdit ediyoruz (Neyiz?) | Kesinlikle gücü yetenleriz

اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

Sen def et (Ne ile?) | O şeyle ki | O (Nedir?) | En güzeldir (Neyi def et?) | Kötülüğü | Biz | Pekala bilmekteyiz (Neyi?) | O şeyleri ki | Vasıflıyorlar

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ

Ve de ki | Ey rabbim! | Sığınırım (Kime?) | Sana (Neden?) | Şeytanların kışkırtmalarından | Ve sığınırım (Kime?) | Sana

رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ

Ey rabbim! (Neden?) | Onların yanımda bulunmalarından | Ta ki | Geldiğinde (Kime?) | Onlardan birine (Ne geldiğinde?) | Ölüm | Şöyle der:

رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا

Ey rabbim! | Beni geri döndür | Umulur ki ben | Yaparım (Ne?) | Doğru iş (Nerede?) | Geride bıraktığım [dünya]da | Hayır | Muhakkak ki bu (Nedir?)

كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

Bir laftır ki | O kişi | Onu söyleyendir | Ve onların gerisinde vardır (Ne vardır?) | Bir berzah vardır (Ne zamana kadar?) | Dirilecekleri güne kadar

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

Üfürüldüğünde (Neye?) | Sûr'a | Artık akrabalık bağları olmaz (Nerede?) | Aralarında | O günde | Ve birbirlerine de sormazlar

﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ

Her kim ki | Ağır geldi (Ne?) | Tartıları | İşte onlar | Onlar (Kimlerdir?) | Felaha erenlerdir | Her kim ki

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

Hafif geldi (Ne?) | Tartıları | İşte onlar | Öyle kimselerdir ki | Yazık ettiler (Kime?) | Kendilerine (Ve onlar) | Cehennem'de (Nedirler?)

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

[Ebedi] kalıcıdırlar | Yakar (Neyi?) | Yüzlerini (Ne?) | Ateş | Onlar (Nerede?) | O Cehennem'de (Nedirler?) | Çirkin bir şekilde sırıtıp durucudurlar

90. Doğrusu biz onlara gerçeği getirdik, onlar ise şüphesiz yalancılar...

91. Allah asla oğul edinmedi ve beraberinde bir ilah da yoktur. Öyle olsaydı, her ilah kendi yarattığı ile giderdi ve elbette biri diğerine karşı büyüklenirdi. Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

92. O, gaybı ve aşikâr olanı bilendir. Dolaysıyla onların koştukları ortaklardan çok yücedir.

93. De ki: "Ey Rabbim! Eğer onlara vaadedilen azabı bana mutlaka göstereceksen,

94. Beni o zalimler sürüsü içinde bulundurma Rabbim!"

95. Şüphesiz ki biz, onlara yaptığımız tehdidi sana göstermeye elbette kadiriz.

96. Sen o kötülüğü en güzel olan bir davranışla savuştur. Biz onların nitelemelerini daha iyi biliriz.

97. Ve de ki: "Ey Rabbim! Şeytanların dürtüştürmelerinden (kışkırtmalarından) sana sığınırım!

98. Ve huzuruma gelmelerinden sana sığınırım Rabbim!"

99. Sonunda onlardan birine ölüm geldiği zaman diyecek ki: "Rabbim, beni geri döndür."

100. Belki ben, o geride bıraktığımda (dünyada) iyi bir iş yaparım!" Hayır, hayır! Bu, onun söylediği boş bir sözdür. Ötelerinde ise yeniden diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

101. Sur'a üfrüldüğü zaman, artık o gün ne aralarında soy sop ilişkisi vardır, ne de birbirlerini sorarlar.

102. O zaman her kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar o kurtuluş bulanlardır.

103. Her kimin tartıları hafif gelirse, işte onlar kendilerine yazık edenler ve cehennemde kalanlardır.

104. Orada dişleri sırıtırken ateş yüzlerini yalar.

105. (Onlara): Âyetlerimiz size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz değil mi?" (denilir.)

106. Derler ki: "Rabbimiz, bize azgınlığımız baskın çıktı ve biz sapkın bir kavim idik.

107. Ey bizim Rabbimiz! Çıkar bizi buradan, döner bir daha yaparsak şüphesiz ki biz zalimleriz.

108. Buyurur ki: "Sinin orada, bana bir şey söylemeyin!

109. Çünkü kullarımdan bir kesim vardı: "Ey Rabbimiz, iman ettik. Bizi bağışla, bize acı, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!" diyorlardı.

110. Siz onlarla alay ettiniz, hatta beni anmayı size unutturdular, onlara öyle gülüyordunuz.

111. İşte ben onlara sabretmelerine karşılık bugün bu mükâfatı verdim. Murada erenleronlardır, onlar.

112. (Allah): "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" buyurur.

113. (Onlar): "Bir gün veya bir günün bir kısmı, sayanlara sor." derler.

114. (Allah) buyuruyor ki: "Bilmiş olsanız, gerçekten pek az kaldınız."

115. Yoksa siz, bizim sizi boş yere yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?

116. Demek ki Allah, o hak padişah yüksek, çok yüksek! Başka ilah yoktur. Ancak O vardır. O, şerefli Arş'ın sahibidir.

117. Her kim Allah ile birlikte başka bir ilah olduğunu iddia ederse, onun bu hususta hiçbir delili yoktur ve ancak Rabbinin katında hesabı vardır. Gerçek şu ki, kâfirler kurtuluşa eremezler!

118. Ve de ki: "Rabbim! Beni bağışla, merhamet buyur. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!"

اَلَمْ تَكُنْ	اٰيَاتٖى	تُتْلٰى	عَلَيْكُمْ	فَكُنْتُمْ	بِهَا	تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾	قَالُوا
(Onlara denir ki) Olmadı mı (Ne?)	Benim ayetlerim (Ne olmadı mı?)	Okunur (Kime?)	Size	Ve siz olmadınız mı? (Neyi?)	O ayetleri (Ne?)	Yalanlıyorsunuz	Dediler ki

رَبَّنَا	غَلَبَتْ	عَلَيْنَا	شِقْوَتُنَا	وَكُنَّا	قَوْمًا	ضَٓالّٖينَ ﴿١٠٦﴾	رَبَّنَا
Ey rabbimiz!	Galip geldi (Kime?)	Bize (Ne?)	Kötü halliliğimiz	Ve biz olduk (Ne olduk?)	Bir kavim (Öyle kavim ki)	Sapmış olanlar	Ey rabbimiz!

اَخْرِجْنَا	مِنْهَا	فَاِنْ عُدْنَا	فَاِنَّا	ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾	قَالَ	اخْسَؤُا	فٖيهَا
Bizi çıkar (Nereden?)	Buradan	Eğer eski halimize dönersek	Muhakkak ki biz (Neyiz?)	Zalimleriz	Allah onlara şöyle der:	Alçalın (Nerede alçalın?)	Orada

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾	اِنَّهُ كَانَ	فَرٖيقٌ	مِنْ عِبَادٖى	يَقُولُونَ	رَبَّنَا	اٰمَنَّا
Ve benimle konuşmayın	Çünkü vardı (Ne?)	Bir fırka (Kimden?)	Kullarımdan	Diyorlardı ki	Ey rabbimiz!	Biz iman ettik

فَاغْفِرْ	لَنَا	وَارْحَمْنَا	وَاَنْتَ	خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١٠٩﴾	فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
Bağışla (Kimi?)	Bizi	Bize acı	Sen (Nesin?)	Acıyanların en hayırlısısın	Siz onları aldınız (Neye?)

سِخْرِيًّا	حَتّٰٓى	اَنْسَوْكُمْ	ذِكْرٖى	وَكُنْتُمْ	مِنْهُمْ	تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
Alaya aldınız	Ta ki	Size unutturdu (Neyi?)	Beni yâd etmeyi	Ve siz idiniz (Kime?)	Onlara (Ne idiniz?)	Gülüyor idiniz

اِنّٖى	جَزَيْتُهُمُ	الْيَوْمَ	بِمَا صَبَرُوا	اَنَّهُمْ	هُمُ	الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾	قَالَ
Kesinlikle ben	Onlara karşılığını verdim (Ne zaman?)	Bugün (Neyin?)	Sabretmelerinin	Muhakkak ki onlar	Onlar (Nedirler?)	Kurtulucudurlar	[Allah] dedi ki

كَمْ لَبِثْتُمْ	فِى الْاَرْضِ	عَدَدَ سِنٖينَ ﴿١١٢﴾	قَالُوا	لَبِثْنَا	يَوْمًا	اَوْ
Ne kadar kaldınız? (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne cihetinden?)	Senelerin sayısı cihetinden	Dediler ki	Biz kaldık (Ne kadar?)	Bir gün	Ya da

بَعْضَ يَوْمٍ	فَسْـَٔلِ	الْعَٓادّٖينَ ﴿١١٣﴾	قَالَ	اِنْ لَبِثْتُمْ	اِلَّا	قَلٖيلًا	لَوْ اَنَّكُمْ
Bir günün bir kısmı kadar	İşte sor (Kime?)	Sayanlara	Buyurdu	Siz kalmadınız	Ancak	Az	Şayet siz

كُنْتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾	اَفَحَسِبْتُمْ	اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ	عَبَثًا	وَاَنَّكُمْ
Olsaydınız (Ne olsaydınız?)	Biliyorsunuz	Siz sandınız mı ki	Biz sizi yarattık (Ne olduğunuz halde?)	Boş (Daha ne sandınız?)	Ve siz (Kime?)

اِلَيْنَا	لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾	فَتَعَالَى	اللّٰهُ	الْمَلِكُ	الْحَقُّ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا
Bize	Döndürülmeyeceksiniz (Kim?)	Yüce oldu	Allah (Öyle Allah ki)	Hükümdar (Öyle hükümdar ki)	Hak olan	Hiçbir ilah yoktur	Ancak

هُوَ	رَبُّ الْعَرْشِ	الْكَرٖيمِ ﴿١١٦﴾	وَمَنْ	يَدْعُ	مَعَ اللّٰهِ	اِلٰهًا	اٰخَرَ
O [vardır] (Ondan bedel?)	Arşın rabbi (Öyle arş ki)	Cömert/ şerefli	Her kim	Taparsa (Kim ile birlikte?)	Allah ile birlikte (Neye?)	Bir ilaha (Öyle ilah ki)	Başka olan

لَا بُرْهَانَ	لَهُ	بِهٖ	فَاِنَّمَا	حِسَابُهُ	عِنْدَ رَبِّهٖ	اِنَّهُ	لَا يُفْلِحُ	الْكَافِرُونَ
Ki hiçbir dayanak yoktur (Kim için?)	Kendisi için (Ne ile ilgili?)	Bununla ilgili	Ancak	Onun hesabı (Kim katındadır?)	Rabbi katındadır	Şöyle ki kesinlikle	Kurtulmaz (Kim?)	Kâfirler

﴿١١٧﴾ وَقُلْ	رَبِّ	اغْفِرْ	وَارْحَمْ	وَاَنْتَ	خَيْرُ الرَّاحِمٖينَ ﴿١١٨﴾
Ve de ki	Ey rabbim!	Mağfiret et	Ve merhamet et	Sen (Nesin?)	Merhamet edenlerin en hayırlısısın

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ النُّورِ آيَاتُهَا ٦٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ

[Bu] Bir süredir (Öyle süre ki) | Onu indirdik (Daha?) | Ve onu farz kıldık | Ve biz indirdik (Nerede?) | O sürede (Ne indirdik?) | Ayetler (Öyle ayetler ki) | Apaçık | Ta ki siz

تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ

Öğüt alasınız | Zina eden kadın (Daha?) | Zina eden erkek | Vurun (Kime?) | Her birine (Kimlerden?) | O ikisinden (Ne kadar vurun?) | Yüz sopa

وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

Sizi tutmasın (Kime karşı?) | O ikisine karşı (Ne tutmasın?) | Acıma hissi (Nerede?) | Allah'ın dininde | Şayet siz iseniz (Ne iseniz?) | İnanıyorsunuz (Kime?) | Allah'a (Daha)

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢﴾ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ

Ahiret gününe | Şahit olsun (Neye?) | O ikisinin cezasına (Kim?) | Bir grup (Kimlerden?) | Müminlerden | Zina eden erkek | Nikahlayamaz

اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ

Ancak [nikahlayabilir] (Kimi?) | Zina eden kadını | Veya | Müşrik olan kadını | Zina eden kadın da | Onu nikahlayamaz | Ancak [nikahlayabilir] (Kim?) | Zina eden erkek | Veya | Müşrik erkek | Haram kılındı (Ne?)

ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا

Bu (Kimlere?) | Müminlere | O kimseler ki | Zina suçlamasında bulundular (Kime?) | İffetli kadınlara | Sonra | Getirmediler (Ne getirmediler?)

بِاَرْبَعَةِ شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ

Dört şahit | Onlara vurun (Ne vurun?) | Seksen (Ne cihetten?) | Sopa cihetinden (Daha) | Ve kabul etmeyin (Kimden?) | Onlardan (Neyi kabul etmeyin?) | Şahitliğini (Ne zaman?) | Hiçbir zaman

وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ

Ve onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Fâsıklardır | Ancak hariç (Kim?) | O kimseler ki | Tövbe ettiler (Ne zaman?) | Bundan sonra | Ve hallerini düzelttiler

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

Muhakkak Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | O kimseler ki | Zina suçlamasında bulundular (Kime?) | Eşlerine (Ne olduğu halde?) | Olmadığı halde (Kim için?) | Onlar için (Ne?)

شُهَدَٓاءُ اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ

Şahitler | Ancak [şahit olarak vardır] | Kendileri | Onlardan [eşlerden] her birinin şahitliği (Nedir?) | Dört şahitliktir (Kime?) | Allah'a [yemin ederek] ki

اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ

Muhakkak ki kendisi (Kimlerdendir?) | Doğru söyleyenlerdendir | Beşincisi ise | Muhakkak | Allah'ın laneti (Nedir?) | Kendi üzerinedir | Şayet kendisi ise (Ne ise?) | Yalan söyleyenlerden

﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ

Kaldırır (Kimden?) | O kadından (Neyi?) | Azabı (Ne kaldırır?) | Şahitlik etmesi (Nasıl?) | Dört defa şahitlik etmekle (Kime yemin ederek şahitlik etmesi?) | Allah'a | Muhakkak o [kocası] (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ

Elbette yalancılardandır | Beşincisinde de [şahitlik etmesidir ki] | Muhakkak ki Allah'ın gazabı (Kim üzerinedir?) | Onun [kadının] üzerinedir | Şayet kocası ise (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾

Şayet olmasaydı (Ne olmasaydı?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti (Daha ne olmasaydı?) | Ve muhakkak Allah (Nedir?) | Tövbeleri çokça kabul edendir | Hikmet sahibidir

NÛR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 64 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. (Bu) indirdiğimiz ve (ahkâmını) farz kıldığımız ve içinde açık açık âyetler indirdiğimiz bir süredir; umulur ki belleyip tutarsınız.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkek... İşte bunlardan her birine hemen yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gönüne gerçekten inanıyorsanız, Allah'ın dinini uygulamada bunlara bir acıyacağınız tutmasın! Hem mü'minlerden bir grup cezalandırılmalarına şahit olsun!

3. Zina eden erkek, zina eden bir kadın veya müşrik bir kadından başkasıyla evlenmez. Zina eden kadına (gelince), onunla da zina eden bir erkek veya müşrik bir erkekten başkası evlenmez. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır.

4. Namuslu kadınlara zina iftirası atıp sonra dört şahit getirmeyen kimselere de seksen değnek vurun ve artık ebediyyen onların şahitliklerini kabul etmeyin! Bunlar öyle fasıklardır.

5. Ancak ondan sonra tevbe edip düzelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

6. Eşlerine zina iftirası atan, kendilerinden başka şahitleri de bulunmayan kimselerden her biri, kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah'a yemin ederek şahitlik etmelidir.

7. Beşincisinde, eğer yalan söyleyenlerden ise, Allah'ın lanetinin kendi boynuna (olmasını ifade etmelidir.)

8. Kadının dört defa: "Allah'a yemin ederim ki, o muhakkak yalancılardandır!" diye şahitlik etmesi kendisinden cezayı kaldırır.

9. Beşincisinde ise, eğer o (kocası) doğru söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabının kendi üzerine (olmasını ister.)

10. Ya üzerinizde Allah'ın lütfü ve rahmeti olmasaydı ve gerçekten Allah tevbeleri kabul eden ve hikmet sahibi olmasaydı!..

11. Haberiniz olsun ki, o iftirada bulunanlar, içinizden bir takımdır. Onu hakkınızda bir şer sanmayın! Belki o, sizin için bir hayırdır. Onlardan her kişiye, o günahtan kazandığı şey vardır. Günahın büyüğünü yüklenene de büyük bir azap vardır.

12. Ne vardı, onu işittiğiniz zaman mü'min erkeklerle mü'min kadınlar kendi kendilerine hüsnü zanda bulunsalardı da: "Bu açık bir iftiradır!" deselerdi ya?

13. Ona dört şahit getirselerdi ya, mademki şahit getiremediler, o halde onlar Allah katında yalancıların ta kendileridir.

14. Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı, o daldığınız yaygarada size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

15. O sırada siz onu dillerinizle birbirinize yetiştiriyor, ağızlarınızla hiçbir bilgi sahibi olmadığınız bir şeyi söylüyor ve onu kolay sanıyordunuz. Hâlbuki o Allah katında büyük bir günahtır.

16. Onu işittiğiniz zaman: "Bunu söylemek bize yakışmaz, hâşâ bu büyük bir iftiradır." deseydiniz ya!

17. Böyle bir şeye asla tekrar dönmeyesiniz diye Allah size öğüt veriyor, eğer iman etmiş iseniz.

18. Ve Allah, size âyetlerini açıklıyor. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

19. Mü'minler arasında edepsizce sözlerin yayılmasını arzu edenler için muhakkak dünyada ve ahirette can yakıcı bir azap vardır. Allah, onları bilir, siz bilemezsiniz.

20. Ya üzerinizde Allah'ın bol nimeti ve rahmeti olmasaydı ve gerçekten Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı!..

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ
Muhakkak o kimseler ki | Getirdiler (Neyi?) | O iftirayı (Onlar kimlerdir?) | Bir gruptur (Kimden bir grup?) | İçinizden | Onu sanmayın (Ne sanmayın?) | Şer (Kim için?) | Sizin için | Bilakis

هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي
O (Nedir?) | Hayırdır (Kim için?) | Sizin için | Her kişi için vardır (Kimlerden?) | Onlardan (Ne vardır?) | O şey ki | Kazandı (O kazandığı nedendir?) | Günahtan | Ve o kişi ki

تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
Yüklendi (Neyi?) | O günahın büyüğünü | Onlardan | Onun için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Büyük | (11) | Gerekmez miydi? (Ne zaman?) | O vakit ki | Onu işittiniz | Zannetmesi (Kimin?)

الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ
Mümin erkekler (Daha?) | Ve mümin kadınların (Kim hakkında?) | Birbirleri hakkında (Neyi zannetmesi?) | Hayrı (Daha ne gerekmez miydi?) | Ve demeleri gerekmez miydi? (Ne demeleri?) | Bu (Nedir?) | Bir iftiradır (Öyle iftira ki) | Apaçık

﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاؤُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
(12) | Gerekmez miydi? (Ne gerekmez miydi?) | Getirmeleri (Ne üzerine?) | Bu konu üzerine (Ne getirmeleri?) | Dört şahit | Madem ki getiremediler (Neyi?) | Şahitleri

فَأُولٰئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
Öyleyse onlar (Nerede?) | Allah katında | Asıl onlar (Nedirler?) | Yalancıdırlar | (13) | Olmasaydı (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?)

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ
Ve onun rahmeti (Nerede?) | Dünyada (Daha?) | Ve Ahirette | Elbette size isabet ederdi (Nerede?) | O konuda ki | Daldınız (Nereye?) | Ona (Ne isabet ederdi?) | Azap (Öyle azap ki)

عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا
Büyük | (14) | O vakit ki (Ne vakit daldınız?) | O iftirayı birbirinize aktarıyordunuz (Ne ile aktarıyordunuz?) | Dilleriniz ile (Daha ne yapıyordunuz?) | Ve söylüyordunuz (Ne ile?) | Ağızlarınızla (Ne söylüyordunuz?) | O şeyi ki

لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾
Yoktur (Kim için?) | Sizin için (Ne hakkında?) | O şey hakkında (Ne yoktur?) | Bir bilgi (Daha ne yapıyordunuz?) | Ve onu zannediyordunuz (Ne?) | Kolay/ önemsiz | Halbuki O (Nerede?) | Allah katında (Nedir?) | Büyüktür/ önemlidir | (15)

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ
Gerekmez miydi? (Ne zaman?) | Onu işittiğiniz zaman (Ne gerekmez miydi?) | Demeniz (Ne demeniz?) | Doğru olmaz (Kime?) | Bize (Ne doğru olmaz?) | Konuşmamız (Neyi?) | Bu olayı | Haşa

هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
Bu (Nedir?) | Bir iftiradır (Öyle iftira ki) | Büyük | (16) | Size öğüt veriyor (Kim?) | Allah (Niçin?) | Dönmenizden [korkulduğu] için (Neye dönmeniz?) | Onun benzerine | Asla (Dönmeyesiniz diye)

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Müminler iseniz | (17) | Ve açıklıyor (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi açıklıyor?) | Ayetleri | Ve Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir

﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ اٰمَنُوا لَهُمْ
(18) | O kimseler ki | Arzu ediyorlar (Neyi?) | Yayılmasını (Ne yayılmasını?) | O fitnenin (Nerede yayılmasını arzuluyorlar?) | O kimseler arasında ki | İman ettiler | Onlar için vardır (Ne vardır?)

عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı (Nerede?) | Dünyada (Daha nerede?) | Ahirette | Allah (Nedir?) | Bilir | Halbuki siz (Nesiniz?) | Bilmezsiniz

﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾
(19) | Olmasaydı (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kime?) | Size (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti (Daha ne olmasaydı?) | Ve muhakkak Allah (olmasaydı) (Nedir olmasaydı?) | Şefkat eden | Merhamet eden [Haliniz nice olurdu!] | (20)

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ

Ey iman edenler! | Uymayın (Neye?) | Şeytanın adımlarına | Her kim | Uyarsa (Neye?)

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ

Şeytanın adımlarına | Muhakkak O (Nedir?) | Emreder (Neyi?) | Kötülüğü (Daha neyi emreder?) | Hoş görülmeyen şeyleri | Olmasaydı (Ne?) | Allah'ın lütfu (Kime?)

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

Size (Daha ne olmasaydı?) | Ve onun rahmeti | Temize çıkamazdı (Kimden?) | Sizden (Kim temize çıkamazdı?) | Hiçbir kimse | Asla | Fakat | Allah

يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُو۬لُوا الْفَضْلِ

Temize çıkarır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | Yemin etmesin (Kim?) | Fazilet sahipleri (Kimden?)

مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُو۬لِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاك۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ

Sizden (Daha kim?) | Servet sahipleri (Ne konuda?) | Vermeleri konusunda (Kime vermeleri?) | Yakınlık sahiplerine (Daha?) | Yoksullara (Daha?) | Hicret edenlere (Nerede?)

ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ

Allah yolunda | Affetsinler (Daha?) | Aldırmasınlar | Sevmez misiniz? (Neyi?) | Bağışlamasını (Kimin?) | Allah'ın (Kimi bağışlamasını?)

لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

Sizi | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Muhakkak o kimseler ki | Zina iftirası atıyorlar (Kime?) | İffetli kadınlara (Öyle kadınlar ki?)

الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُمْ عَذَابٌ

Habersizler (Yine öyle kadınlar ki?) | Mümineler (Nedir bu iftirayı atanlar?) | Lanetlenmişlerdir (Nerede?) | Dünyada (Daha nerede?) | Ahirette | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki)

عَظ۪يمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ

Büyük | O gün ki (Ne vakit onlara büyük bir azap vardır?) | Şahitlik edecek (Kimlerin aleyhine?) | Onların aleyhine (Ne şahitlik edecek?) | Onların dilleri (Daha?) | Ve onların elleri (Daha?) | Ve onların ayakları (Neye şahitlik edecekler?)

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفّ۪يهِمُ اللّٰهُ د۪ينَهُمُ الْحَقَّ

O şeylere ki | İdiler (Ne idiler?) | İşliyor idiler | O gün | Onlara verecek (Kim?) | Allah (Neyi verecek?) | Onların cezalarını (Öyle cezalarını ki) | Hak olan

وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُب۪ينُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَب۪يثَاتُ لِلْخَب۪يث۪ينَ

Ve şunu anlayacaklar ki | Muhakkak ki Allah | O (Nedir?) | Haktır | Apaçık | Kötü kadınlar (Kim içindir?) | Kötü erkekler içindir

وَالْخَب۪يثُونَ لِلْخَب۪يثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّب۪ينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ

Kötü erkekler de (Kim içindir?) | Kötü kadınlar içindir | Temiz kadınlar ise (Kim içindir?) | Temiz erkekler içindir | Temiz erkekler de (Kim içindir?) | Temiz kadınlar içindir

اُو۬لٰٓئِكَ مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا يَقُولُونَۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٦﴾

Onlar (Nedirler?) | Uzaktırlar (Neden?) | O şeylerden ki | Diyorlar | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bağışlanma (Daha ne vardır?) | Ve rızık (Öyle rızık ki) | Cömert/bolca

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا

Ey iman edenler! | Girmeyin (Nereye?) | Evlere (Öyle evlere ki) | Sizin evlerinizden başka olan | Müsaade isteyinceye kadar (Daha?)

وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

Selam verinceye kadar (Kime?) | O evin halkına | Bu (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sizin için | Ola ki siz | Düşünürsünüz

21. Ey o bütün iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın! Her kim şeytanın adımlarına uyarsa, şunu bilsin ki o, çirkin ve kötü şeyler emreder. Allah'ın size karşı lütfu ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbiri asla temize çıkamazdı. Fakat Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

22. Bir de içinizden nimet ve varlık sahibi kişiler, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vereceğini vermekte kusur etmesinler, affetsinler, kusurlarına aldırmasınlar! Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah, bağışlayandır, merhamet sahibidir.

23. Şüphe yok ki, namuslu, kötülüklerden habersiz mü'min kadınlara iftira atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir ve onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün ki, aleyhlerinde dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına şahitlik edecektir.

25. O gün Allah, onlara gerçek cezalarını tamamen verecek ve onlar, Allah'ın apaçık gerçek olduğunu bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkekler için, kötü erkekler de kötü kadınlar içindir. Ve namuslu kadınlar namuslu erkekler için, namuslu erkekler de namuslu kadınlara içindir. Bunlar (namuslular) onların dediklerinden uzaktırlar. Kendilerine bir bağışlanma ve bolca bir rızık vardır.

27. Ey o bütün iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere sahiplerinden izin almadan ve onlara selam vermeden girmeyin! Bu, sizin için daha hayırlıdır. Ola ki, düşünürsünüz.

Arapça	Türkçe
فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا	Şayet bulamazsanız (Nerede?)
فِيهَٓا	Orada (Kimi?)
اَحَدًا	Hiç kimseyi
فَلَا تَدْخُلُوهَا	Oraya girmeyin
حَتّٰى	Ta ki
يُؤْذَنَ	İzin verilinceye kadar (Kime?)
لَكُمْ	Size
وَاِنْ قِيلَ	Şayet denilirse (Kime?)
لَكُمُ	Size (Ne denilirse?)
ارْجِعُوا	Dönün
فَارْجِعُوا	Hemen dönün
هُوَ	O [dönüş] (Nedir?)
اَزْكٰى	Daha temizdir (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
وَاللّٰهُ	Allah (Neyi?)
بِمَا	O şeyleri ki
تَعْمَلُونَ	Yapıyorsunuz (Nedir?)
عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾	Tam olarak bilicidir
لَيْسَ	Yoktur (Kime?)
عَلَيْكُمْ	Size (Ne yoktur?)
جُنَاحٌ	Günah (Ne konuda?)
اَنْ تَدْخُلُوا	Girmeniz konusunda (Nereye?)
بُيُوتًا	Evlere (Öyle evler ki)
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ	İçinde oturulmayan
فِيهَا	Ki o evlerde vardır (Ne?)
مَتَاعٌ	Yararlanma [hakkı] (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi bilir?)
مَا	O şeyleri ki
تُبْدُونَ	Açığa vuruyorsunuz (Daha neyi bilir?)
وَمَا	O şeyleri ki
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾	Gizliyorsunuz
قُلْ	Söyle (Kime?)
لِلْمُؤْمِنِينَ	Mümin erkeklere
يَغُضُّوا	Sakınsınlar (Neyi?)
مِنْ اَبْصَارِهِمْ	Gözlerini (Daha ne yapsınlar?)
وَيَحْفَظُوا	Muhafaza etsinler (Neyi?)
فُرُوجَهُمْ	Edep yerlerini/uçkurlarını
ذٰلِكَ	Bu (Nedir?)
اَزْكٰى	Daha temizdir (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
خَبِيرٌ	Bilir (Neyi?)
بِمَا	O şeyleri ki
يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾	Yapıyorlar
وَقُلْ	Söyle (Kime?)
لِلْمُؤْمِنَاتِ	Mümin kadınlara
يَغْضُضْنَ	Sakınsınlar (Neyi?)
مِنْ اَبْصَارِهِنَّ	Gözlerini (Daha ne yapsınlar?)
وَيَحْفَظْنَ	Muhafaza etsinler (Neyi?)
فُرُوجَهُنَّ	Edep yerlerini/namuslarını (Daha ne yapsınlar?)
وَلَا يُبْدِينَ	Teşhir etmesinler (Neyi?)
زِينَتَهُنَّ	Süslerini
اِلَّا	Ancak (açsınlar)
مَا	O şeyi ki
ظَهَرَ	Ortaya çıktı (Neden?)
مِنْهَا	O süslerden (Daha ne yapsınlar?)
وَلْيَضْرِبْنَ	Ve çeksinler (Neyi?)
بِخُمُرِهِنَّ	Başörtülerini (Ne üzerine?)
عَلٰى جُيُوبِهِنَّ	Yakalarının üzerine
وَلَا يُبْدِينَ	Teşhir etmesinler (Neyi?)
زِينَتَهُنَّ	Ziynetlerini
اِلَّا	Ancak [açabilirler] (Kime?)
لِبُعُولَتِهِنَّ	Kendi kocalarına
اَوْ	Veya
اٰبَٓائِهِنَّ	Kendi babalarına
اَوْ	Veya
اٰبَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ	Kocalarının babalarına
اَوْ	Veya
اَبْنَٓائِهِنَّ	Kendi oğullarına
اَوْ	Veya
اَبْنَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ	Kocalarının oğullarına
اَوْ	Veya
اِخْوَانِهِنَّ	Kendi erkek kardeşlerine
اَوْ	Veya
بَنٖٓي اِخْوَانِهِنَّ	Kendi erkek kardeşlerinin oğullarına
اَوْ	Veya
بَنٖٓي اَخَوَاتِهِنَّ	Kendi kız kardeşlerinin oğullarına
اَوْ	Veya
نِسَٓائِهِنَّ	Müslüman kadınlara
اَوْ	Veya
مَا	O kimseler ki
مَلَكَتْ	Sahip oldu (Ne sahip oldu?)
اَيْمَانُهُنَّ	Onların elleri (Daha kime açabilirler?)
اَوِ	Veya
التَّابِعِينَ	Hizmetçilere (Öyle hizmetçiler ki)
غَيْرِ اُو۬لِي الْاِرْبَةِ	Kadın ihtiyacı olmayan (Kimlerden?)
مِنَ الرِّجَالِ	Erkeklerden (Daha kime açabilirler?)
اَوِ	Veya
الطِّفْلِ	Çocuklara
الَّذٖينَ	Öyle çocuklar ki
لَمْ يَظْهَرُوا	Farkında olmuyorlar (Neyin farkında olmuyorlar?)
عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَٓاءِ	Kadınların avretlerinin
وَلَا يَضْرِبْنَ	Vurmasınlar (Neyi?)
بِاَرْجُلِهِنَّ	Ayaklarını (Niye vurmasınlar?)
لِيُعْلَمَ	Bilinsin diye (Ne bilinsin diye?)
مَا	O şey ki
يُخْفٖينَ	Gizliyorlar (Nedir o gizledikleri şey?)
مِنْ زٖينَتِهِنَّ	Ziynetleridir
وَتُوبُٓوا	Ve tevbe ediniz (Kime?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a
جَمٖيعًا	Hepiniz
اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ	Ey müminler!
لَعَلَّكُمْ	Ta ki siz
تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾	Kurtuluşa eresiniz

28. Bunun üzerine orada bir kimse bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeri girmeyin ve eğer size "Dönün." denilirse dönün. O sizin için daha temizdir. Ve Allah bütün yaptıklarınızı bilir.

29. İçinde oturulmayan ve içinde bir yararlanma yetkiniz olan evlere girmenizde size bir günah yoktur. Neyi açıklar ve neyi saklarsınız Allah bilir.

30. Mü'min erkeklere söyle: Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını (apışlarını) korusunlar. Bu, kendileri için daha temizdir. Muhakkak Allah, bütün yaptıklarından haberdardır.

31. Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, açıkta olan kısmı dışında zinetlerini açmasınlar ve baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar. Zinetlerini kocalarından veya kendi babalarından yahut kocalarının babalarından yahut kendi oğullarından yahut kocalarının oğullarından yahut kendi kardeşlerinden yahut kendi kardeş oğullarından yahut kız kardeşlerinin oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut sahibi bulundukları cariyelerden veya uyuntu (şehvetten yoksun) erkeklerden veya henüz kadınların avret yerlerinden habersiz olan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri zinetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar. Ey mü'minler! Hepiniz Allah'a tevbe edin ki, kurtuluş bulabilesiniz.

وَاَنْكِحُوا	الْاَيَامٰى	مِنْكُمْ	وَالصَّالِحِينَ	مِنْ عِبَادِكُمْ	وَاِمَآئِكُمْ
Evlendirin (Kimleri?)	Eşsiz olanları	Sizden (Daha kimi evlendirin?)	Salihleri (Kimlerden?)	Kölelerinizden (Daha kimlerden?)	Cariyelerinizden

اِنْ يَكُونُوا	فُقَرَآءَ	يُغْنِهِمُ	اللّٰهُ	مِنْ فَضْلِهِ	وَاللّٰهُ	وَاسِعٌ	عَلِيمٌ ٣٢
Şayet iseler (Ne iseler?)	Fakir iseler	Onları zenginleştirir (Kim?)	Allah (Neden zenginleştirir?)	Lütfundan	Allah (Nedir?)	[lütfu] Geniştir	Her şeyi bilendir

وَلْيَسْتَعْفِفِ	الَّذِينَ	لَا يَجِدُونَ	نِكَاحًا	حَتّٰى	يُغْنِيَهُمُ	اللّٰهُ
İffetli kalsınlar (Kimler?)	O kimseler ki	Bulamıyorlar (Neyi?)	Bir nikâhı	Ta ki	Onları zenginleştirinceye kadar (Kim?)	Allah (Neden?)

مِنْ فَضْلِهِ	وَالَّذِينَ	يَبْتَغُونَ	الْكِتَابَ	مِمَّا	مَلَكَتْ	اَيْمَانُكُمْ	فَكَاتِبُوهُمْ
Lütfundan	Ve o kimseler ki	İstiyorlar (Ne istiyorlar?)	Mükatebe yapmak (Kimlerden olan kimseler?)	O kimselerden ki	Sahip oldu (Ne?)	Elleriniz	Onlarla hemen mükatebe yapın (Ne takdirde?)

اِنْ عَلِمْتُمْ	فِيهِمْ	خَيْرًا	وَاٰتُوهُمْ	مِنْ مَالِ اللّٰهِ	الَّذٖى	اٰتٰيكُمْ	وَلَا تُكْرِهُوا
Bildiğiniz takdirde (Kim hakkında?)	Onlar hakkında (Ne bildiğiniz takdirde?)	Hayır	Ve onlara verin (Neden verin?)	Allah'ın malından	Öyle maldan ki	Size verdi	Zorlamayın (Kimi?)

فَتَيَاتِكُمْ	عَلَى الْبِغَاءِ	اِنْ اَرَدْنَ	تَحَصُّنًا	لِتَبْتَغُوا	عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Cariyelerinizi (Neye zorlamayın?)	Fuhşa	Şayet istiyorlarsa (Neyi?)	İffetli olmayı (Ne için fuhşa zorlamayın?)	Elde edeceksiniz diye (Neyi?)	Dünya hayatının geçici varlığını

وَمَنْ	يُكْرِهْهُنَّ	فَاِنَّ اللّٰهَ	مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ
Her kim	Onları zorlarsa	Muhakkak Allah (Ne zaman?)	Onların zorlamalarından sonra (Nedir?)	Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir

٣٣ وَلَقَدْ	اَنْزَلْنَا	اِلَيْكُمْ	اٰيَاتٍ	مُبَيِّنَاتٍ	وَمَثَلًا	مِنَ الَّذِينَ	خَلَوْا
Andolsun ki	Biz indirdik (Kime?)	Size (Ne indirdik?)	Ayetler (Öyle ayetler ki)	Açıkça beyan edilmiş (Daha ne indirdik?)	Örnekler (Kimden?)	O kimselerden ki	Geçtiler (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِكُمْ	وَمَوْعِظَةً	لِلْمُتَّقِينَ ٣٤	اَللّٰهُ	نُورُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ
Sizden evvel (Daha ne indirdik?)	Öğüt (Kimler için?)	Muttakiler için	Allah (Nedir?)	Göklerin nurudur (Daha?)	Ve yerin nurudur

مَثَلُ نُورِهِ	كَمِشْكٰوةٍ	فِيهَا	مِصْبَاحٌ	اَلْمِصْبَاحُ	فِى زُجَاجَةٍ
Onun nurunun misali (Ne gibidir?)	Bir kandillik gibidir ki	O kandilliğin içinde vardır (Ne vardır?)	Işık/lamba	Işık/lamba da (Neredededir?)	Kristal camın içindedir

اَلزُّجَاجَةُ	كَاَنَّهَا	كَوْكَبٌ	دُرِّىٌّ	يُوقَدُ	مِنْ شَجَرَةٍ	مُبَارَكَةٍ	زَيْتُونَةٍ
Kristal cam ise	Sanki o (Nedir?)	Yıldızdır (Öyle yıldız ki)	İncimsi (O ışık/lamba daha nedir?)	Tutuşturuldu (Neden tutuşturuldu?)	Ağaçtan (Öyle ağaç ki)	Mübarek (Yine öyle ağaç ki)	Zeytin ağacı (Yine öyle ağaç ki)

لَا شَرْقِيَّةٍ	وَلَا غَرْبِيَّةٍ	يَكَادُ	زَيْتُهَا	يُضِٓىءُ	وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ	نَارٌ
Doğuya nispet edilemeyen (Daha?)	Ve batıya da nispet edilemeyen	Nerdeyse	O Zeytin ağacının yağı	Işık verir	Ona değmese bile (Ne değmese bile?)	Ateş

نُورٌ	عَلٰى نُورٍ	يَهْدِى	اللّٰهُ	لِنُورِهِ	مَنْ	يَشَٓاءُ	وَيَضْرِبُ	اللّٰهُ	الْاَمْثَالَ
[Bu] nurdur (Öyle nur ki?)	Nurla üstüne	Eriştirir (Kim?)	Allah (Neye eriştirir?)	Kendi nuruna (Kimi eriştirir?)	O kişiyi ki	Diliyor	Ve misal olarak getirir (Kim?)	Allah (Neyi getirir?)	Çeşitli misalleri (Kim için?)

لِلنَّاسِ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَىْءٍ	عَلِيمٌ ٣٥	فِى بُيُوتٍ	اَذِنَ	اللّٰهُ	اَنْ تُرْفَعَ
İnsanlar için	Allah (Neyi?)	Her şeyi (Nedir?)	Hakkıyla bilicidir	O evlerde ki	İzin verdi (Kim?)	Allah (Neye izin verdi?)	Yükseltilmesine (Daha neye izin verdi?)

وَيُذْكَرَ	فِيهَا	اسْمُهُ	يُسَبِّحُ	لَهُ	فِيهَا	بِالْغُدُوِّ	وَالْاٰصَالِ ٣٦
Ve anılmasına (Nerede?)	İçlerinde (Neyin anılmasına?)	Kendi isminin	[İnsanlar] Tesbih eder (Kimi tesbih eder?)	O Allah'ı (Nerede?)	O evlerde (Ne zaman?)	Sabah vaktinde (Daha ne zaman?)	Akşam vaktinde

32. Bir de sizden olan dulları ve kölelerinizden, cariyelerinizden iyi olanları evlendirin. Eğer yoksul iseler, Allah onlara fazlından zenginlik verir. Allah, nimeti bol olan, her şeyi bilendir.

33. Evlenme imkânı bulamayanlar, Allah kendilerini lütfundan zenginleştirinceye kadar iffetli kalmaya çalışsınlar. Sahibi bulunduğunuz köle ve cariyelerden, kendi bedellerini ödeyip azad edilmek için mükâtebe yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız, hemen mükâtebe yapın ve Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici varlığını kazanacaksınız diye, sakın namuslu kalmayı dileyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Her kim de onları fuhuşa zorlarsa, şüphesiz ki Allah, onların zorla bu işe sürüklenmesinden sonra, onları bağışlar, merhamet eder.

34. Andolsun ki, size açıklayıcı âyetler, sizden önce geçenlerinki türünden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik.

35. Allah göklerin ve yerin nurudur. Nurun örneği, sanki bir kandillik, onun içinde bir lamba, lamba da bir sırça içinde, sırça sanki bir inci yıldızı ki, mübarek bir ağaçtan tutuşturulur. Bir zeytinden ki, o zeytin ağacı, ne doğuya özgü, ne batıya, yağı hemen hemen ateş dokunmasa bile ışık verir, nûr üzerine nûr... Allah, nûruna dilediğini hidâyet buyurur ve insanlar için örnekler verir. Ve Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

36. O evlerde ki, Allah onların yüceltilmesine ve kendi adının içlerinde anılmasına izin vermiştir. Onlarda sabah ve akşamüstleri O'nu tesbih ederler.

37. Nice erler ki, ne ticaret, ne de alışveriş kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekât vermekten alıkoymaz. Onlar kalplerin ve gözlerin kıvranacağı günden korkarlar.

38. Çünkü Allah, kendilerini yaptıkları işlerin en güzeli ile mükâfatlandıracak, onlara lütfünden daha fazlasını da bahşedecektir. Ve Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

39. İnkâr edenlerin yaptıkları ise, engin bir çöldeki serap gibidir. Susayan onu bir su sanır. Nihâyet ona vardığı zaman onu bir şey olarak bulmaz da, yanında vicdanı Allah'ı bulur ve O da onun hesabını tam olarak görüverir. Allah, hesabı çok çabuk görendir.

40. Ya da (inkâr edenlerin yaptıkları) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir ki, onu bir dalga bürüyor; üstünde bir dalga, onun üstünde de bir bulut... Birbiri üstüne karanlıklar... Elini çıkardığı zaman, onu görme ihtimali yok. Allah bir nûr vermemişse artık onun için hiçbir nûr yoktur.

41. Baksana, gerçekten Allah (var ya), o göklerdeki ve yerdeki kimseler, diziler halinde kanat çırpıp süzülen kuşlar hep O'nun için tesbih ediyorlar. Hepsi gerçekten duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah da onların bütün yaptıklarını biliyor.

42. Ve bütün o göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hem bütün dönüş O'nadır.

43. Baksana şu gerçeğe: Allah bir bulut sevk ediyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra onu üst üste yığıyor da, sen onun içinden yağmurun çıktığını görüyorsun. Bir de o gökten, ondaki dağlardan bir dolu indiriyor ve onu dilediğine isabet ettiriyor, dilediğinden uzaklaştırıyor. Şimşeğinin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek.

رِجَالٌ	لَا تُلْهِيهِمْ	تِجَارَةٌ	وَلَا بَيْعٌ	عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ	وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ
Adamlar ki	Onları alıkoymuyor (Ne?)	Ticaret/alım (Daha ne alıkoyamıyor?)	Satım (Neden alıkoymuyor?)	Allah'ı zikretmekten (Daha neden?)	Namaz kılmaktan (Daha neden?)

وَاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ	يَخَافُونَ	يَوْمًا	تَتَقَلَّبُ	فِيهِ	الْقُلُوبُ	وَالْاَبْصَارُ ۝٣٧
Zekat vermekten (Onlar ne oldukları halde?)	Korkar oldukları halde (Neden korkar oldukları halde?)	Bir günden ki	Allak bullak olur (Nerede?)	O günde (Ne allak bullak olur?)	Kalpler (Daha?)	Gözler

لِيَجْزِيَهُمُ	اللّٰهُ	اَحْسَنَ مَا	عَمِلُوا	وَيَزِيدَهُمْ	مِنْ فَضْلِهِ	وَاللّٰهُ	يَرْزُقُ
(Niçin tesbih ederler?) Onlara karşılık vermesi için (Kim?)	Allah	O şeyin en güzeliyle ki	Yaptılar (Daha ne için?)	Onlara fazlasıyla vermesi için (Neden?)	Lütfundan	Allah (Nedir?)	Rızıklandırır (Kimi?)

مَنْ	يَشَاءُ	بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٨	وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	اَعْمَالُهُمْ	كَسَرَابٍ
O kimseyi ki	Diliyor (Nasıl?)	Hesap olmadan	Ve o kimseler ki	İnkar ettiler (Nedir bunlar?)	Onların amelleri (Ne gibidir?)	Bir serap gibidir (Öyle serap ki)

بِقِيعَةٍ	يَحْسَبُهُ	الظَّمْاٰنُ	مَاءً	حَتّٰى	اِذَا جَاءَهُ	لَمْ يَجِدْهُ	شَيْـًٔا	وَوَجَدَ
Çölde (Yine öyle serap ki)	Onu sanıyor (Kim?)	Susayan (Ne sanıyor?)	Su	Nihayet	Ona geldiği zaman	Orada bulamadı (Ne?)	Hiçbir şey	Ve bulur (Kimi?)

اللّٰهَ	عِنْدَهُ	فَوَفّٰيهُ	حِسَابَهُ	وَاللّٰهُ	سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝٣٩	اَوْ	كَظُلُمَاتٍ
Allah'ı (Nerede bulur?)	Yanında	Allah ise tastamam görmüştür (Neyi?)	Onun hesabını	Allah (Nedir?)	Hesabı çabucak görendir	Veya (Ne gibidir onların amelleri?)	Karanlıklar gibidir (Nerede olan?)

فِي بَحْرٍ	لُجِّيٍّ	يَغْشٰيهُ	مَوْجٌ	مِنْ فَوْقِهِ	مَوْجٌ	مِنْ فَوْقِهِ	سَحَابٌ
Denizde (Öyle deniz ki)	Engin (Yine öyle deniz ki)	Onu kaplıyor (Ne kaplıyor?)	Dalga (Öyle dalga ki)	Onun üstünde vardır (Ne vardır?)	Dalga vardır (Öyle dalga ki)	Onun üstünde de vardır (Ne vardır?)	Bulut

ظُلُمَاتٌ	بَعْضُهَا	فَوْقَ بَعْضٍ	اِذَا اَخْرَجَ	يَدَهُ	لَمْ يَكَدْ	يَرٰيهَا	وَمَنْ
Karanlıklardır (Öyle karanlıklar ki)	Onların bazısı (Nedir?)	Bazısının üstündedir	Uzattığı zaman (Neyi uzattığı zaman?)	Elini	Neredeyse olmadı	Onu görebiliyor	Her kim

لَمْ يَجْعَلِ	اللّٰهُ	لَهُ	نُورًا	فَمَا لَهُ	مِنْ نُورٍ ۝٤٠	اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ	يُسَبِّحُ
Vermediyse (Kim?)	Allah (Kime?)	Ona (Ne vermediyse?)	Nur	Onun için yoktur (Ne yoktur?)	Bir nur	Görmez misin?	Muhakkak ki Allah	Tesbih ediyor (Kimi?)

لَهُ	مَنْ	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَالطَّيْرُ	صَافَّاتٍ	كُلٌّ	قَدْ عَلِمَ
O'nu (Kim tesbih ediyor?)	O kimse ki	Göklerdedir (Daha nerededir?)	Ve yerlerdedir (Daha kim?)	Kuşlar (O kuşlar ne oldukları halde?)	Kanatlarını açıp uçtukları halde	Hepsi	Muhakkak bildi (Neyi?)

صَلَاتَهُ	وَتَسْبِيحَهُ	وَاللّٰهُ	عَلِيمٌ	بِمَا	يَفْعَلُونَ ۝٤١	وَلِلّٰهِ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ
Onun duasını (Daha neyini bildi?)	Ve tesbihini	Allah (Nedir?)	Hakkıyla bilicidir (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorlar	Allah içindir (Ne?)	Göklerin mülkü (Daha neyin?)

وَالْاَرْضِ	وَاِلَى اللّٰهِ	الْمَصِيرُ ۝٤٢	اَلَمْ تَرَ	اَنَّ اللّٰهَ	يُزْجِي	سَحَابًا
Ve yerin	Ancak O'nadır (Ne?)	Dönüş	Görmez misin?	Muhakkak ki Allah	Sürüyor (Neyi)	Bulutları

ثُمَّ	يُؤَلِّفُ	بَيْنَهُ	ثُمَّ	يَجْعَلُهُ	رُكَامًا	فَتَرَى	الْوَدْقَ	يَخْرُجُ	مِنْ خِلَالِهِ
Sonra	Bir araya getiriyor (Neyi?)	Aralarını	Sonra	Yapıyor (Ne yapıyor?)	Üst üste	Sen görürsün (Neyi?)	Yağmuru (Ne görürsün?)	Çıkıyor (Neden çıkıyor?)	Aralarından

وَيُنَزِّلُ	مِنَ السَّمَاءِ	مِنْ جِبَالٍ	فِيهَا	مِنْ بَرَدٍ	فَيُصِيبُ	بِهِ	مَنْ	يَشَاءُ
Ve yağdırıyor (Nereden?)	Gökten (Gökten bedel?)	Dağlardan (Öyle dağlar ki)	O gökyüzünde olan (Ne yağdırıyor?)	Dolu	İsabet ettirir (Neyi?)	O doluyu (Kime?)	O kişiye ki	Diliyor

وَيَصْرِفُهُ	عَنْ مَنْ	يَشَاءُ	يَكَادُ	سَنَا بَرْقِهِ	يَذْهَبُ	بِالْاَبْصَارِ ۝٤٣
Ve onu uzak tutar (Kimden uzak tutar?)	O kişiden ki	Diliyor	Neredeyse	Onun şimşeğinin parıltısı	Alıp götürür (Neyi?)	Gözleri

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

Çevirir (Kim?) | Allah (Neyi çevirir?) | Geceyi (Daha neyi?) | Gündüzü | Muhakkak ki | Bunda vardır (Ne vardır?) | İbret vardır (Kim için?) | Basiret sahipleri için

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى بَطْنِه۪ۚ وَمِنْهُمْ

Allah (Nedir?) | Yaratmıştır (Neyi?) | Her hayvanı (Neden yaratmıştır?) | Sudan | Onlardan vardır (Ne?) | Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerinde?) | Karnı üzerinde (Daha?) | Ve onlardan vardır (Ne?)

مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ

Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerine?) | İki ayak üzerinde (Daha?) | Ve onlardan vardır (Ne?) | Öyleleri ki | Yürüyor (Ne üzerine?) | Dört ayak üzerinde | Yaratır (Kim?)

اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ

Allah (Neyi yaratır?) | O şeyi ki | Diliyor | Muhakkak Allah (Ne üzerine?) | Her şey üzerine (Nedir?) | Kadirdir/gücü yetendir | Andolsun ki | Biz indirdik (Ne indirdik?) | Ayetler (Öyle ayetler ki)

مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ

Açık seçik bildiren | Ve Allah (Nedir?) | Ulaştırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Nereye?) | Bir yola ki | Dosdoğru | Diyorlar (Ne diyorlar?)

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَۜ

İman ettik (Kime iman ettik?) | Allah'a (Daha kime?) | Peygamber'e (Daha ne diyorlar?) | Ve itaat ettik | Sonra | Yan çizdi (Kim yan çizdi?) | Bir grup (Kimlerden?) | Onlardan (Ne zaman?) | Bundan sonra

وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ

Onlar değillerdir (Ne değillerdir?) | İman ediciler | Çağırıldıklarında (Kime çağırıldıklarında?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne (Niçin çağırıldıklarında?) | Hükmetmesi için (Nerede?)

بَيْنَهُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا

Aralarında | Birde bakarsın ki bir grup (Kimlerden?) | Onlardan (Nedirler?) | Yüz çeviricidirler | Şayet olur ise (Kim için?) | Onlar için (Ne olur ise?) | Hak | Gelirler (Neye?)

اِلَيْهِ مُذْعِن۪ينَۜ ﴿٤٩﴾ اَف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ

O Hakka (Ne oldukları halde?) | Boyun eğici oldukları halde | Kalplerinde var mıdır? (Ne?) | Hastalık | Yoksa | Kuşkulandılar mı? | Yoksa | Korkuyorlar mı? (Neden?)

اَنْ يَح۪يفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّمَا

Haksızlık yapmasından (Kimin?) | Allah'ın (Kime?) | Onlara (Daha kimin?) | Ve resulünün | Bilakis | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Zalimdirler | Ancak

كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِن۪ينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

Oldu (Ne oldu?) | Müminlerin sözü (Ne zaman?) | Davet edildiklerinde (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve resulüne (Ne için davet edildiklerinde?) | Hükmetmesi için (Nerede?) | Aralarında (Onların sözleri nedir?)

اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ

Şöyle demeleridir: | İşittik (Daha?) | İtaat ettik | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Kurtuluşa erenler | Her kim

يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ

İtaat ederse (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne (Daha ne yaparsa?) | Ve saygı duyarsa (Kime?) | Allah'a (Daha ne yaparsa?) | Ondan kokarsa | İşte onlar | Asıl onlar (Nedir?) | Kurtuluşa erenlerdir

﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ قُلْ

Yemin ettiler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Yeminlerinin en kuvvetlisiyle | Andolsun ki şayet | Onlara emredersen | Kesin çıkacaklar | De ki

لَا تُقْسِمُواۚ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

Yemin etmeyin | [Bizim işimiz] bir itaattir ki | Bilinen | Muhakkak ki Allah (Nedir?) | Bilendir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz

44. Allah gece ile gündüzü evirip çeviriyor. Şüphe yok ki, bunlarda gözü olanlar için muhakkak bir ibret vardır.

45. Hem Allah her canlıyı bir sudan yarattı. Öyle iken kimisi karnı üstü yürüyor, kimisi iki ayak üzerine yürüyor, kimisi de dört ayak üzeri yürüyor. Allah, ne dilerse yaratır. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

46. Andolsun ki, gerçekten açıklayıcı âyetler indirdik. Ve Allah kimi dilerse doğru bir yola iletir.

47. Bir de: "Allah'a ve peygamberine inandık ve itaat ettik." diyorlar. Sonra onlardan bir kısmı bunun arkasından yan çiziyorlar. Bunlar mü'min değillerdir.

48. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında bir de bakarsın bunlardan bir kısmı çekinirler.

49. Eğer hak kendilerinden yana ise, baş eğerek ona gelirler.

50. Kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa Allah ve Resulünün kendilerine haksızlık edeceğinden kuşkulandılar, ya da korktular mı? Hayır, bunların kendileri zalimler...

51. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman mü'minlerin sözü ancak: "İşittik ve itaat ettik." demeleridir. İşte bunlar, kurtuluş bulacak olanlardır.

52. Ve her kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'ndan sakınırsa, işte murada erecek olanlar bunlardır.

53. Ötekiler, Allah'a en kuvvetli yeminleri ile yemin ettiler. "Allah'a yemin olsun ki, eğer kendilerine emredersen, hemen hiç tereddüt etmeden çıkar giderlermiş!" De ki: "Yemin etmeyin! Sizinki ancak bilinen bir itaattir! Kuşkusuz Allah, bütün yaptıklarınız ve yapacaklarınızdan haberdardır.

54. De ki: "Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin!" Eğer yine dinlemezseniz artık onun yükümlülüğü, kendisine yükletilen görevi yapmak, sizin üstünüze düşen de size yükletilen görevleri yerine getirmektir. Eğer ona itaat ederseniz hidâyete erersiniz. Peygamberin görevi ise yalnızca açık bir tebliğdir.

55. Sizden iman edip iyi işler yapanlara, Allah şöyle söz verdi: "Yemin olsun ki, onlardan öncekileri hâkim kıldığı gibi, kendilerini de yeryüzünde mutlaka ve kesinlikle hâkim kılacak. Hemen onlara, kendileri için razı olduğu dinlerini kuvvetle yürürlüğe koyma gücü verecek ve hemen onları, korkularının arkasından güvene kavuşturacak, hakkımda hiçbir şeyi ortak koşmayarak, hep bana ibadet edecekler. Kim de bundan sonra nankörlük ederse, onlar fasıkların ta kendileridir!

56. Hem namazı kılın, zekâtı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete erdirilesiniz."

57. Sakın o inkâr edenleri yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakabileceklerini sanma! Onların varacakları yer ateştir! Şüphesiz o, pek kötü bir gidiştir!

58. Ey iman edenler! Sahibi olduğunuz köleleriniz ve henüz erginlik çağına girmemiş olan çocuklarınız,(odanıza girmek için) sizden üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğle sıcağında elbisenizi çıkardığınız sırada ve yatsı namazından sonra. Bunlar, sizin için üç eksikli (tam giyinik olmayabileceğiniz) zamanınızdır. Bunların dışında ne size, ne de onlara bir günah yoktur. Çevrenizde dolaşırlar, birbirinize bakarsınız. İşte böyle Allah size âyetleri açıklıyor. Ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

De ki | İtaat edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve itaat edin (Kime?) | Peygamber'e | Şayet | Yüz çevirirseniz | Ancak | Onun üzerinedir (Ne?) | O şey ki | O yükletildi

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

Ve sizin üzerinizdir (Ne?) | O şey ki | Yükletildiniz | Şayet | Ona itaat ederseniz (Kime?) | Hidayete erersiniz | Peygamber üzerinde yoktur

اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا

Ancak vardır (Ne vardır?) | Tebliğ (Öyle tebliğ ki) | Apaçık | Vâdetti (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimden?) | Sizden (Daha ne yaptılar?) | Ve işlediler (Ne işlediler?)

الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ

Salih ameller (Şunu vaat etti) | Elbette onları sahip yapacağım (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne gibi?) | Sahip yaptığı gibi (Kimi?) | O kimseleri ki

مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ

Onlardan öncedirler (Ve şunu vaat etti) | Ve elbette yerleştirecek (Kim için?) | Onlar için (Neyi?) | Onların dinlerini | Öyle dinleri ki | Seçti (Kim için?) | Onlar için (Ve şunu vaat etti) | Ve elbette onlara sağlayacak (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔاۜ وَمَنْ

Korkularından sonra (Ne sağlayacağını?) | Emniyet | Bana ibadet ederler (Ne oldukları halde?) | Şirk koşmuyor oldukları halde (Kime?) | Bana (Neyi?) | Hiçbir şeyi | Her kim

كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ

Nankörlük ederse (Ne zaman?) | Bundan sonra | İşte onlar | Asıl onlar (Nedirler?) | Fasıklardır | Dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?)

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

Ve verin (Neyi?) | Zekatı (Daha?) | Ve itaat edin (Kime?) | Peygamber'e | Ta ki siz | Merhamet olunasınız

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِۚ وَمَاْوٰيهُمُ

Zannetme (Kimi zannetme?) | O kimseleri ki | İnkar ettiler (Ne zannetme?) | [Allah'ı] Aciz bırakabilenler (Nerede?) | Yeryüzünde | Onların varış yeri (Nedir?)

النَّارُۜ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِينَ

Ateştir | Ne kötü! | Varış yeridir | Ey iman edenler! | Sizden izin istesin (Kimler?) | O kişiler ki

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍۜ

Sahip oldu (Ne?) | Elleriniz (Daha kimler?) | O kimseler ki | Ulaşmadılar (Neye?) | Ergenlik çağına (Kimden?) | İçinizden (Ne kadar izin istesinler?) | Üç defa (O üç defadan bedel?)

مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

Sabah namazından önce (Daha ne zaman?) | Çıkardığınız zaman (Neyi?) | Elbiselerinizi (Ne vakit?) | Öğle vakti (Daha ne zaman?)

وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِۗ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

Yatsı namazından sonra | Üç mahrem vakittir (Kim için?) | Sizin için | Yoktur (Kime?) | Size (Daha?)

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ

Ve yine yoktur (Kime?) | Onlara (Ne yoktur?) | Günah (Ne zaman?) | Bunlardan sonra (Onlar nedirler?) | Dolaşıcıdırlar (Nerede?) | Sizin aranızda | Sizin bir kısmınız (Nedir?)

عَلٰى بَعْضٍۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

Diğer bir kısmınızla iç içedir | İşte böylece | Açıklıyor (Kim?) | Allah (Kim için?) | Sizin için (Neyi açıklıyor?) | Ayetleri | Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir

وَاِذَا بَلَغَ	الْاَطْفَالُ	مِنْكُمُ	الْحُلُمَ	فَلْيَسْتَاْذِنُوا	كَمَا اسْتَاْذَنَ
Ulaştığında (Kimler?)	Çocuklar (Kimlerden?)	Sizlerden (Neye ulaştığında?)	Ergenliğe	İzin istesinler (Ne gibi?)	İzin istediği gibi (Kim?)

الَّذ۪ينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمْ
O kimseler ki	Onlardan öncedirler	İşte böylece	Açıklar (Kim?)	Allah (Kim için açıklar?)	Sizin için (Neyi açıklar?)

اٰيَاتِه۪	وَاللّٰهُ	عَل۪يمٌ	حَك۪يمٌ ﴿٥٩﴾	وَالْقَوَاعِدُ	مِنَ النِّسَٓاءِ
Ayetlerini	Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Hikmet sahibidir	Oturmuş olanlar (Kimlerden?)	Kadınlardan

الّٰت۪ي	لَا يَرْجُونَ	نِكَاحًا	فَلَيْسَ	عَلَيْهِنَّ	جُنَاحٌ
O kadınlar ki	Ummuyorlar (Neyi?)	Bir nikahı	Olmadı (Kime?)	Onlara (Ne olmadı?)	Bir günah (Ne günah olmadı?)

اَنْ يَضَعْنَ	ثِيَابَهُنَّ	غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ	بِز۪ينَةٍ	وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
Çıkarmaları (Neyi?)	Elbiselerini (Ne oldukları halde?)	Teşhir edici olmadıkları halde (Neyi?)	Ziynetlerini	Onların iffetli davranmaları (Nedir?)

خَيْرٌ	لَهُنَّ	وَاللّٰهُ	سَم۪يعٌ	عَل۪يمٌ ﴿٦٠﴾	لَيْسَ	عَلَى الْاَعْمٰى
Daha hayırlıdır (Kim için?)	Onlar için	Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi bilendir	Yoktur (Kime?)	Âmâya (Ne yoktur?)

حَرَجٌ	وَلَا	عَلَى الْاَعْرَجِ	حَرَجٌ	وَلَا	عَلَى الْمَر۪يضِ	حَرَجٌ
Güçlük (Daha?)	Ve yine yoktur (Kime?)	Topala (Ne yoktur?)	Güçlük (Daha?)	Ve yine yoktur (Kime?)	Hastaya (Ne yoktur?)	Güçlük (Daha?)

وَلَا	عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ	اَنْ تَأْكُلُوا	مِنْ بُيُوتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اٰبَٓائِكُمْ
Ve yine yoktur (Kime?)	Sizlere (Ne konuda yoktur?)	Yemeniz konusunda (Nereden?)	Evlerinizden	Veya	Babalarınızın evlerinden

اَوْ	بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ	اَوْ
Veya	Annelerinizin evlerinden	Veya	Erkek kardeşlerinizin evlerinden	Veya

بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
Kız kardeşlerinizin evlerinden	Veya	Amcalarınızın evlerinden	Veya	Halalarınızın evlerinden

اَوْ	بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ	اَوْ	بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ	اَوْ	مَا
Veya	Dayılarınızın evlerinden	Veya	Teyzelerinizin evlerinden	Veya	O yerlerden ki

مَلَكْتُمْ	مَفَاتِحَهُٓ	اَوْ	صَد۪يقِكُمْ	لَيْسَ	عَلَيْكُمْ
Malik oldunuz (Neye?)	Onun anahtarlarına	Veya	Arkadaşlarınızın evlerinden	Yoktur (Kime?)	Size (Ne yoktur?)

جُنَاحٌ	اَنْ تَأْكُلُوا	جَم۪يعًا	اَوْ	اَشْتَاتًا	فَاِذَا دَخَلْتُمْ	بُيُوتًا
Sakınca (Ne konuda?)	Yemenizde (Ne olduğunuz halde?)	Toplu (Daha?)	Veya	Ayrı ayrı	Girdiğiniz zaman (Nereye?)	Evlere

فَسَلِّمُوا	عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ	تَحِيَّةً	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	مُبَارَكَةً
Selam verin (Kime?)	Kendi nefislerinize (Nasıl?)	Hoş bir afiyet dileği olarak (Kimden?)	Allah tarafından (Öyle afiyet dileği ki?)	Mübarek olarak (Yine öyle afiyet dileği ki?)

طَيِّبَةً	كَذٰلِكَ	يُبَيِّنُ	اللّٰهُ	لَكُمُ	الْاٰيَاتِ	لَعَلَّكُمْ	تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾
Pak olarak	İşte böylece	Açıklar (Kim?)	Allah (Kime açıklar?)	Size (Neyi açıklar?)	Ayetleri	Ta ki siz	Akledesiniz

59. Sizden olan çocuklar da erginlik çağına girince kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, izin istesinler. İşte böyle Allah size âyetlerini açıklıyor. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

60. Evlenme ümidi kalmayan oturmuş kadınların, bir zinet ile gösterişe çıkmamaları şartıyla, çarşaflarını bırakmalarında kendilerine bir günah yoktur. Bununla birlikte iffetlice sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır. Ve Allah işitendir, her şeyi bilendir.

61. Köre güçlük yok, topala güçlük yok, hastaya güçlük yok... Size de kendi evlerinizden veya babalarınızın evlerinden veya analarınızın evlerinden veya erkek kardeşlerinizin evlerinden veya kız kardeşlerinizin evlerinden veya amcalarınızın evlerinden veya hâlâlarınızın evlerinden veya dayılarınızın evlerinden veya teyzelerinizin evlerinden veya anahtarlarına sahip olduğunuz yerlerden veya dostunuzun evinden yemenizde bir sakınca yoktur. Gerek topluca, gerekse ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. O halde evlere girdiğiniz zaman Allah'tan mübarek, hoş bir sağlık dileği olmak üzere birbirinize selam verin! İşte böyle, Allah akıl erdiresiniz diye size âyetlerini açıklıyor.

62. Mü'minler, ancak Allah'a ve peygamberine iman etmiş kimselerdir. Onlar (peygamber ile) topluca yapılması gereken bir işte bulundukları zaman da, ondan izin almadan ayrılıp gitmezler. Gerçekte senden izin isteyenler, Allah'a ve Resulüne inananlardır. Bununla birlikte, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver ve Allah'tan bağışlanma isteyiver! Şüphe yok ki, Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

63. Peygamberin çağrısını, aranızda birbirinize yaptığınız çağrı gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp sıvışıp gidenleri Allah mutlaka biliyor. Dolaysıyla onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir fitnenin gelmesinden veya can yakıcı bir azabın isabet etmesinden sakınsınlar.

64. Bilin ki! Kuşkusuz göklerde ve yerde ne varsa hep Allah'ındır. Muhakkak O, sizin bulunduğunuz durumu bilir. Hele O'na döndürülecekleri günde ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Ve Allah, her şeyi bilendir.

FURKAN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 77 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Furkan'ı âlemlere bir uyarıcı olsun diye, kuluna indiren (Allah) ne yücedir!

2. O, göklerin ve yerin hâkimiyeti kendisinin olandır, hiçbir çocuk edinmemiştir ve mülkünde ona hiç ortak da yoktur. Her şeyi yaratmış ve her birini bir takdir ile belirleyip hepsinin mukadderatını hazırlamıştır.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاِذَا كَانُوا

Müminler ancak (Kimlerdir?) | O kimselerdir ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne | Ve oldukları zaman (Kimle beraber?)

مَعَهُ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُۜ اِنَّ الَّذِينَ

Onunla beraber (Ne üzerinde oldukları zaman?) | Bir iş (Öyle iş ki) | Ortak | Gitmezler (Ne zamana kadar gitmezler?) | Ondan izin alıncaya kadar | Muhakkak o kimseler ki

يَسْتَاْذِنُونَكَ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۚ

Senden izin istiyorlar | İşte onlar (Kimlerdir?) | O kimselerdir ki | İman ediyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne

فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ

Öyle ise senden izin istediklerinde (Niçin?) | Bazı ihtiyaçları için | İzin ver (Kime?) | O kişiye ki | Diledin (Kimlerden diledin?) | Onlardan | Ve istiğfar et (Kim için?)

لَهُمُ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ

Onlar için (Kime?) | Allah'a | Muhakkak Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Yapmayın | Peygamberin çağrısını (Nerede?)

بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًاۜ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ

Aranızda (Ne gibi yapmayın?) | Bazınızın çağrısı gibi (Kimi?) | Bazınızı | Muhakkak | Biliyor (Kim?) | Allah (Kimi biliyor?) | O kimseleri ki

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًاۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِه۪ٓ

Siper ediniyorlar (Kimden?) | Sizden (Ne oldukları halde?) | Sıvışıyor oldukları halde | Sakınsın (Kim?) | O kimseler ki | Muhalefet ediyorlar (Neye?) | Onun emrine (Neden sakınsınlar?)

اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ اَلَٓا اِنَّ

Onlara isabet etmesinden (Ne isabet etmesinden?) | Fitne | Veya | Onlara isabet etmesinden (Ne isabet etmesinden?) | Azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Bilmiş olun ki! | Muhakkak

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِۜ

Allah içindir (Ne?) | O şeyler ki | Göklerdedir (Daha nerdedir?) | Ve yerdedir | Muhakkak ki | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz (Nesiniz?) | O şey üzerinesiniz (Daha neyi bilir?)

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

Döndürülecekleri günü (Kime?) | Kendisine | Onlara haber verir (Neyi haber verir?) | O şeyleri ki | İşlediler | Allah (Neyi?) | Her şeyi (Nedir?) | Hakkıyla bilicidir

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْفُرْقَانِ آيَاتُهَا ٧٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

تَبَارَكَ الَّذ۪ي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِه۪ لِيَكُونَ لِلْعَالَم۪ينَ نَذ۪يرًاۙ

Ne yücedir (Kim?) | O zat ki | İndirdi (Neyi?) | Furkan'ı (Kime?) | Kuluna (Niye?) | Olsun diye (Kim için?) | Âlemler için (Ne olsun diye?) | Uyarıcı

﴿١﴾ اَلَّذ۪ي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

Yine o zat ki | O'na aittir (Ne?) | Göklerin hükümranlığı (Daha?) | Ve yerin [hükümranlığı] | Ve edinmemiştir (Ne?) | Çocuk

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْد۪يرًا ﴿٢﴾

Ve olmamıştır (Kim için?) | Kendisi için (Ne olmamıştır?) | Bir ortak (Nerede?) | Mülkünde | Ve yaratmıştır (Neyi?) | Her şeyi | Ve her şeyi takdir etmiştir (Nasıl?) | Takdir etmekle

Arapça	Türkçe
وَاتَّخَذُوا	Edindiler (Kimden başka?)
مِنْ دُونِهٖٓ	Ondan başka (Ne edindiler?)
اٰلِهَةً	İlahlar (Öyle ilahlar ki)
لَا يَخْلُقُونَ	Yaratamıyorlar (Neyi?)
شَيْـًٔا	Hiçbir şeyi
وَهُمْ	Bilakis onlar
يُخْلَقُونَ	Yaratılıyorlar (Yine öyle ilahlar ki)
وَلَا يَمْلِكُونَ	Güç yetiremiyorlar (Kim için?)
لِاَنْفُسِهِمْ	Kendileri için (Neye?)
ضَرًّا	Ne bir zarara
وَلَا نَفْعًا	Ne de bir faydaya (Ve yine öyle ilahlar ki)
وَلَا يَمْلِكُونَ	Ve güç yetiremiyorlar (Neye?)
مَوْتًا	Ne ölüme
وَلَا حَيٰوةً	Ne de hayata
وَلَا نُشُورًا ۝٣	Ne de öldükten sonra diriltmeye
وَقَالَ	Dedi (Kim?)
الَّذٖينَ	O kimseler ki
كَفَرُٓوا	Kafir oldular (Ne dediler?)
اِنْ هٰذَٓا	Bu değildir
اِلَّٓا	Ancak
اِفْكٌ	Bir iftiradır (Öyle iftira ki)
افْتَرٰيهُ	Onu uydurdu
وَاَعَانَهُ	Ve ona yardım etti (Ne üzerine?)
عَلَيْهِ	O [Kur'ân] üzerine (Kim?)
قَوْمٌ	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)
اٰخَرُونَ	Başkaları
فَقَدْ جَٓاؤُ	Muhakkak ki bunlar gittiler (Neye?)
ظُلْمًا	Zulme (Daha?)
وَزُورًا ۝٤	Ve iftiraya
وَقَالُٓوا	Ve şöyle dediler:
اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ	Bu [Kuran] öncekilerin masallarıdır (Öyle masallar ki)
اكْتَتَبَهَا	Onları yazdırdı
فَهِيَ	Onlar
تُمْلٰى	Okunuyor (Kime?)
عَلَيْهِ	Kendisine (Ne zaman?)
بُكْرَةً	Sabah (Daha?)
وَاَصٖيلًا ۝٥	Akşam
قُلْ	Şöyle de:
اَنْزَلَهُ	Onu indirdi (Kim?)
الَّذٖي	O zat ki
يَعْلَمُ	O biliyor (Neyi?)
السِّرَّ	Gizliyi (Neredeki?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdeki (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerdeki
اِنَّهُ	Kesinlikle
كَانَ	Olmuştur (Ne?)
غَفُورًا	Çok mağfiret eden
رَحٖيمًا ۝٦	Çok merhamet eden
وَقَالُوا	Ve şöyle dediler:
مَا	Ne oluyor? (Kime?)
لِهٰذَا الرَّسُولِ	Bu peygambere
يَأْكُلُ	Yiyor (Neyi?)
الطَّعَامَ	Yemeği (Daha?)
وَيَمْشٖي	Ve geziyor (Nerede?)
فِي الْاَسْوَاقِ	Çarşılarda
لَوْلَٓا اُنْزِلَ	İndirilmeli değil miydi? (Kime?)
اِلَيْهِ	Ona (Ne?)
مَلَكٌ	Bir melek
فَيَكُونَ	Ki o melek olsun (Kim ile beraber?)
مَعَهُ	Onunla beraber (Ne olsun?)
نَذٖيرًا ۝٧	Uyarıcı
اَوْ	Ya da
يُلْقٰٓى	Verilmeli değil miydi? (Kime?)
اِلَيْهِ	Kendisine (Ne?)
كَنْزٌ	Bir hazine
اَوْ	Veya
تَكُونُ	Olmalı değil miydi? (Kim için?)
لَهُ	Kendisi için (Ne?)
جَنَّةٌ	Bir bahçe (Öyle bahçe ki)
يَأْكُلُ	Yiyor (Neden?)
مِنْهَا	O bahçeden
وَقَالَ	Ve şöyle dedi (Kim?)
الظَّالِمُونَ	Zalimler
اِنْ تَتَّبِعُونَ	Siz uymuyorsunuz
اِلَّا	Ancak uyuyorsunuz (Kime?)
رَجُلًا	Bir adama (Öyle adam ki)
مَسْحُورًا ۝٨	Büyülenmiş olan
اُنْظُرْ	Bak
كَيْفَ	Nasıl da
ضَرَبُوا	Verdiler (Kim için?)
لَكَ	Senin için (Ne verdiler?)
الْاَمْثَالَ	Örnekler
فَضَلُّوا	Ve sapıttılar
فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ	Ve onlar bulamazlar (Ne?)
سَبٖيلًا ۝٩	Yol
تَبَارَكَ	Ne yüce oldu!
الَّذٖٓي	O zat ki
اِنْ شَٓاءَ	Şayet o dileseydi
جَعَلَ	Kılardı (Kim için?)
لَكَ	Senin için (Neyi?)
خَيْرًا	Daha iyisini (Neden?)
مِنْ ذٰلِكَ	Bundan (Ondan bedel?)
جَنَّاتٍ	Bahçeler [kılardı] (Öyle bahçeler ki)
تَجْرٖي	Akıyor (Neden?)
مِنْ تَحْتِهَا	Altlarından (Ne akıyor?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler
وَيَجْعَلْ	Ve ihsan ederdi (Kime?)
لَكَ	Sana (Ne?)
قُصُورًا ۝١٠	Köşkler
بَلْ	Bilakis
كَذَّبُوا	Yalanladılar (Neyi?)
بِالسَّاعَةِ	Kıyameti
وَاَعْتَدْنَا	Biz de hazırladık (Kim için?)
لِمَنْ	O kimse için ki
كَذَّبَ	Yalanladı (Neyi?)
بِالسَّاعَةِ	Kıyameti (Ne hazırladık?)
سَعٖيرًا ۝١١	Çok alevli bir ateş

3. Böyle iken O'ndan başka bir takım ilahlar edindiler ki, hiçbir şey yaratamazlar; aksine kendileri yaratılıp duruyorlar. Kendi kendilerine ne bir zarar, ne de bir yarar verme gücüne sahiptirler. Ne öldürmeye güç yetirebilirler, ne hayat vermeye, ne de diriltmeye...

4. Ve o İnkâr edenler: "Bu yalnızca onun uydurduğu bir iftiradır. Başka bir topluluk da bu konuda ona yardım etti." dediler. Doğrusu onlar, zulme ve yalana dalıp gittiler.

5. Ve dediler ki: "Bu eskilerin masallarıdır, onları yazdırtmış da akşam sabah onlar kendisine okunuyor."

6. De ki: "Onu o göklerdeki ve yerdeki sırrı bilen indirdi. Gerçekten O, çok bağışlayandır, merhamet edendir."

7. Bir de: "Bu peygambere ne oluyor, yemek yiyor ve çarşılarda dolaşıyor? Ona bir melek indirilse de, beraberinde bir yaver, bir uyarıcı olsa ya?

8. Veya ona bir hazine bırakılıverse, ya da onun güzel bir bahçesi olsa da ondan yese ya!" dediler. Yine o zalimler: "Siz, yalnız büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!" dediler.

9. Bak, senin hakkında ne kıyaslar yaptılar, ne örnekler verdiler de, çıkmaza saptılar, artık hiçbir yol bulamazlar.

10. Öyle yücedir O ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını verir, altından ırmaklar akar cennetler... Sana köşkler de yapar!

11. Fakat onlar kıyameti yalanladılar ve biz de o kıyameti yalanlayanlara çılgın bir ateş hazırladık.

12. O ateş onları uzak bir yerden gördüğü zaman, ona özgü bir hışımlanma ve uğultu duyarlar.

13. Ve çatılıp çatılıp onun dar bir yerine atıldıkları zaman da, orada "helâk"e haykırırlar!

14. Bugün bir helâke haykırmayın, çok helâke haykırın!

15. De ki: "O mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine vaadolunan sonsuzluk cenneti mi? O, kendilerine bir mükâfat ve varacakları yer olarak hazırlanmıştır.

16. Onlar için orada ne isterlerse var, hem de orada ebedi kalacaklardır. Bu, Rabbinin yükümlülüğünde yerine getirilmesi istenen bir sözdür.

17. Hele onları ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri bir araya toplayıp: "Siz mi saptırdınız kullarımı, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?" diyeceği gün…

18. Onlar: "Seni tenzih ederiz. Senden başka dostlar edinmemiz bize yakışmazdı. Fakat sen, onları ve atalarını zevke daldırdın. O kadar ki, sonunda zikri unuttular ve yok oluşa giden bir kavim oldular!" diyeceklerdir.

19. Demek sizi sözünüzde yalancı çıkarmışlardır. Artık ne azabı savmaya, ne de bir yardıma çare bulamayacaksınız ve içinizden her kim zulmederse ona büyük bir azap tattıracağız!

20. Biz, senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar hem yemek yiyorlar hem çarşılarda geziyorlardı. Bir de kiminizi kiminize bir imtihan aracı yaptık ki, bakalım sabredecek misiniz? Bununla birlikte Rabbin, her şeyi hakkıyla görendir.

اِذَا رَاَتْهُمْ	مِنْ مَكَانٍ	بَعِيدٍ	سَمِعُوا	لَهَا	تَغَيُّظًا	وَزَفِيرًا
[Cehennem ateşi] Onları görünce (Nereden?)	Bir mekândan (Öyle mekân ki)	Uzak	İşitirler (Ne için?)	O ateş için (Ne işitirler?)	Öfkeli uğultu (Daha?)	Ve korkunç bir homurtu

١٢ وَاِذَآ اُلْقُوا	مِنْهَا	مَكَانًا	ضَيِّقًا	مُقَرَّنِينَ	دَعَوْا	هُنَالِكَ
Atıldıklarında (Neden?)	Cehennemden (Nereye?)	Bir mekâna (Öyle mekân ki)	Dar (Ne oldukları halde?)	Elleri boyunlarına bağlı oldukları halde	İsterler (Nerede?)	Orada (Neyi?)

ثُبُورًا ١٣	لَا تَدْعُوا	الْيَوْمَ	ثُبُورًا	وَاحِدًا	وَادْعُوا	ثُبُورًا
Yok olmayı	İstemeyin (Ne zaman?)	Bugün (Neyi?)	Yok olmayı (Öyle yok olmak ki)	Bir defa olan	Ve isteyin (Neyi?)	Yok olmayı (Öyle yok olmak ki)

كَثِيرًا ١٤	قُلْ	اَذٰلِكَ	خَيْرٌ	اَمْ	جَنَّةُ الْخُلْدِ	الَّتِى	وُعِدَ
Çok olan	Şöyle söyle onlara:	Bu mu?	Daha iyidir	Yoksa	Ebedilik cenneti mi?	O cennet ki	Onunla vaat olundu (Kim?)

الْمُتَّقُونَ	كَانَتْ	لَهُمْ	جَزَٓاءً	وَمَصِيرًا ١٥	لَهُمْ	فِيهَا
Takva sahipleri	O cennet oldu (Kim için?)	Onlar için (Ne oldu?)	Bir mükâfat (Daha?)	Ve bir varış yeri	Onlar için vardır (Nerede?)	Cennette (Ne vardır?)

مَا يَشَٓاؤُنَ	خَالِدِينَ	كَانَ	عَلٰى رَبِّكَ	وَعْدًا	مَسْؤُلًا ١٦	وَيَوْمَ
Diledikleri (Ne oldukları halde?)	[Ebedi] kalıcı oldukları halde	Bu oldu (Kime?)	Rabbine (Ne oldu?)	Bir söz (Öyle söz ki)	İstenilen	O gün

يَحْشُرُهُمْ	وَمَا	يَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	فَيَقُولُ	ءَاَنْتُمْ
Biz onları toplarız (Daha kimi toplarız?)	Ve ol şeyleri ki	İbadet ediyorlar (Kimden başka?)	Allah'tan başka	Ve Allah şöyle buyurur:	Siz mi?

اَضْلَلْتُمْ	عِبَادِى	هٰٓؤُلَٓاءِ	اَمْ	هُمْ	ضَلُّوا	السَّبِيلَ ١٧	قَالُوا
Saptırdınız (Kimi?)	Kullarımı	İşte şu kullarımı	Yoksa	Onlar mı	Saptılar (Neden?)	Yoldan	Şöyle derler:

سُبْحَانَكَ	مَا كَانَ	يَنْبَغِى	لَنَا	اَنْ نَتَّخِذَ	مِنْ دُونِكَ	مِنْ اَوْلِيَٓاءَ
Seni tenzih ederiz	Olmadı (Ne olmadı?)	Yaraşır olmadı (Kime?)	Bize (Ne?)	Edinmemiz (Kimden başka?)	Senden başka (Ne edinmemiz?)	Dostlar edinmemiz

وَلٰكِنْ	مَتَّعْتَهُمْ	وَاٰبَٓاءَهُمْ	حَتّٰى نَسُوا	الذِّكْرَ
Fakat	Sen onları faydalandırdın (Daha kimi?)	Ve babalarına	Ta ki unuttular (Neyi?)	Zikri

وَكَانُوا	قَوْمًا	بُورًا ١٨	فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ	بِمَا	تَقُولُونَ
Ve oldular (Ne oldular?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Helake müstahak	Elbette sizi yalanladılar (Ne konuda yalanladılar?)	Ol şeylerde ki	Siz diyorsunuz

فَمَا تَسْتَطِيعُونَ	صَرْفًا	وَلَا نَصْرًا	وَمَنْ	يَظْلِمْ	مِنْكُمْ	نُذِقْهُ
Güç yetiremezsiniz (Neye?)	Geri çevirmeye (Daha?)	Ve bir yardım temin etmeye	Her kim	Zulmederse (Kimden?)	Sizden	Ona tattırırız (Neyi?)

عَذَابًا	كَبِيرًا ١٩	وَمَٓا اَرْسَلْنَا	قَبْلَكَ	مِنَ الْمُرْسَلِينَ	اِلَّٓا
Azabı (Öyle azabı ki)	Büyük	Biz göndermedik (Kimden önce?)	Senden önce (Kimden?)	Peygamberlerden	Ancak [göndermişsek]

اِنَّهُمْ	لَيَاْكُلُونَ	الطَّعَامَ	وَيَمْشُونَ	فِى الْاَسْوَاقِ	وَجَعَلْنَا
Muhakkak ki onlar	Elbette yerlerdi (Ne?)	Yemek (Daha?)	Ve gezerlerdi (Nerede?)	Çarşılarda	Biz kıldık (Kimi?)

بَعْضَكُمْ	لِبَعْضٍ	فِتْنَةً	اَتَصْبِرُونَ	وَكَانَ	رَبُّكَ	بَصِيرًا ٢٠
Bir kısmınızı (Kim için?)	Diğer bir kısmınız için (Ne kıldık?)	İmtihan kıldık	Bakalım sabredecek misiniz?	Ve olmuştur (Kim?)	Rabbin (Ne olmuştur?)	Her şeyi gören

وَقَالَ الَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ لِقَٓاءَنَا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ

Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki | Ummuyorlar (Neyi?) | Bizimle karşılaşmayı (Ne dediler?) | İndirilmeli değil miydi? (Kime?) | Bize (Ne?) | Melekler | Ya da

نَرٰى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبٖيرًا

Görmeli değil miydik? (Kimi?) | Rabbimizi | Andolsun kesinlikle | Onlar kibre kapıldılar (Nerede?) | Nefisleri konusunda (Daha?) | Ve azdılar (Nasıl?) | Azmakla (Öyle azmak ki) | Büyük

(21) يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمٖينَ وَيَقُولُونَ

[Hatırla] O günü ki | Görecekler (Kimi?) | Melekleri | Müjde yoktur (Ne zaman?) | O günde (Kime?) | Suçlulara | Ve o melekler diyecekler

حِجْرًا مَحْجُورًا (22) وَقَدِمْنَٓا اِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ

Yasak/haram (Öyle yasak/haram ki?) | Yasaklanmış/haram kılınmış [Yani cennet/rahmet size yasak] | Biz kastederiz (Neye?) | Ol şeye ki | Yaptılar (Nedendir o şey?) | Amelden | Ve o ameli çeviririz (Neye?)

هَبَٓاءً مَنْثُورًا (23) اَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَاَحْسَنُ

Toza (Öyle tozki?) | Saçılıp savrulmuş | Cennetlikler (Ne zaman?) | O gün (Nedir?) | Daha iyidir (Ne bakımdan?) | Oturacağı yer bakımından (Daha nedirler?) | Ve daha güzeldir (Ne cihetinden?)

مَقٖيلًا (24) وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَٓاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ

Dinleneceği yer cihetinden | O gün | Parçalanır (Ne?) | Gökyüzü (Ne ile?) | Beyaz bulutlarla | Ve indirilir (Kim?) | Melekler (Nasıl?)

تَنْزٖيلًا (25) اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا

Peyderpey indirilmekle | Hükümranlık (Ne zaman?) | O günde (Öyle hükümranlık ki) | Gerçek olan (Kime aittir?) | Rahman'a aittir | Bu oldu (Ne oldu?) | Bir gün ki

عَلَى الْكَافِرٖينَ عَسٖيرًا (26) وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ

Kâfirlere | Pek çetindir | O gün | Isırır (Kim?) | Zalim (Neyi ısırır?) | Ellerini (Ne olduğu halde?) | Şöyle der olduğu halde:

يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبٖيلًا (27) يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنٖي

Ne olaydı da ben | Tutaydım! (Kim ile birlikte?) | Peygamberle birlikte (Ne tutaydım?) | Yol tutaydım | Yazık bana! | Keşke ben

لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلٖيلًا (28) لَقَدْ اَضَلَّنٖي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَٓاءَنٖي

Edinmeseydim (Kimi?) | Filan kimseyi (Ne edinmeseydim?) | Dost edinmeseydim | Elbette beni saptırdı (Neden?) | Zikirden (Neden sonra?) | O vakitten sonra ki | Bana geldi

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا (29) وَقَالَ الرَّسُولُ

Ve olmuştur (Kim?) | Şeytan (Kim için?) | İnsan için (Ne oldu?) | Onu yüzüstü bırakan sahte dost | Şöyle dedi: (Kim?) | Peygamber

يَا رَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا (30) وَكَذٰلِكَ

Ey rabbim! | Muhakkak ki benim kavmim | Edindiler (Neyi?) | Bu Kuran'ı (Ne edindiler?) | Terkedilmiş | İşte böyle

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمٖينَ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا

Biz kıldık (Kime?) | Her peygambere (Ne kıldık?) | Düşman (Kimden?) | Günahkârlardan | Yeter (Kim?) | Rabbin (Ne olarak?) | Yol gösterici (Daha?)

وَنَصٖيرًا (31) وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ

Ve yardım edici olarak | Şöyle dedi (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler | İndirilmeli değil miydi? (Kime?) | Ona (Ne?) | Kuran (Nasıl?)

جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتٖيلًا (32)

Bir defada | Böyle yaptık [Peyderpey indirdik] (Niçin?) | Sağlamlaştırmak için (Neyle?) | Kuran'la (Neyi?) | Kalbini | Ve onu tane tane okuduk (Nasıl?) | Tane tane okumakla

21. Bununla beraber karşımıza çıkacaklarını ümit etmeyenler: "O melekler üzerimize indirilse yahut Rabbimizi görsek ya." dediler. Andolsun ki, doğrusu onlar kendilerini büyük gördüler, büyük azgınlık ettiler.

22. Melekleri görecekleri gün, suçlulara o gün müjde yoktur. Ve (melekler): "Yasak yasak!" diyeceklerdir.

23. Hem varmışızdır da, her ne iş yaptılarsa onu saçılıp savrulmuş toz zerreciklerine çevirmişizdir.

24. O gün cennetliklerin kaldıkları yer çok iyi, dinlendikleri yer pek güzeldir.

25. Hem o gökyüzünün bulutlar ile yarılacağı meleklerin peş peşe indirildiği gün,

26. Hükümranlık o gün, gerçekten Rahman'ındır; kâfirlere ise, o pek zorluklu bir gün olur.

27. O gün zalim kimse ellerini ısıracak ve şöyle diyecek: "Eyvah! Keşke peygamber ile birilikte bir yol tutsaydım!

28. Eyvah! Keşke falanı dost edinmeseydin!

29. Vallahı zikir bana gelmişken, beni (ondan) saptırdı. Öyle ya, şeytan, insanı (başı sıkıntıya düşünce) yardımsız bırakıp çekiliverir.

30. Peygamber de dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı bir kenara itip bıraktılar."

31. Ve işte biz böyle her peygamber için suçlulardan bir düşman yapmışızdır. Fakat yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32. Yine o inkâr edenler dediler ki: "O Kur'an ona hep birden indirilseydi ya!" Biz onu gönlüne iyice yerleştirmek için böyle indirdik. Ve mükemmel bir okuyuşla ağır ağır okuduk.

33. Hem onlar sana herhangi bir mesel ile gelmezler ki, mutlaka biz sana (ona karşılık) gerçeğin ve yorumun daha güzelini getirmiş olmayalım.

34. O yüzleri üstü cehenneme toplanacaklar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35. Andolsun ki, Musa'ya o kitabı verdik, kardeşi Harun'u da yanında ona yardımcı yaptık.

36. "Haydi âyetlerimizi yalan diyen o kavme gidiniz!" dedik. Sonunda o kavmi yerle bir ederek helâk ettik.

37. Nuh kavmini de, peygamberleri inkâr ettikleri zaman, suda boğduk ve kendilerini insanlara bir ibret yaptık. Zalimlere de can yakıcı bir azap hazırladık.

38. Ad'ı da, Semüd'u da, Ress halkını da ve bunlar arasında (gelip geçen) birçok nesilleri de (helâk ettik).

39. Ki her birine öğüt olarak örnekler anlatmıştık ve her birini mahv ve perişan ettik de ettik.

40. Andolsun ki, o felaket yağmuruna tutulan memlekete de vardılar. Artık onu görüyor değiller miydi? Doğrusu yeniden dirilmeyi ümit etmiyorlar, uyanmak istemiyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman da, sadece alaya alıyorlar: "Bu mu Allah'ın peygamber olarak gönderdiği?" diyorlar.

42. "Az kalsın bizi ilahlarımızdan saptıracaktı, eğer onlara tapmakta direnmemiş olsaydık!" diyorlar. Fakat ileride azabı görecekleri gün kimin yolunun daha sapık olduğunu bilecekler.

43. Gördün mü o ilahını hevası edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın?

وَلَا يَأْتُونَكَ	بِمَثَلٍ	اِلَّا	جِئْنَاكَ	بِالْحَقِّ	وَاَحْسَنَ	تَفْسِيرًا
Sana getiremezler (Ne getirmezler?)	Bir misal	Ancak [getirirlerse]	Biz sana getiririz (Neyi?)	Daha doğrusunu	Ve daha güzelini (Ne bakımdan?)	Açıklama bakımından

﴿٣٣﴾ اَلَّذِينَ	يُحْشَرُونَ	عَلٰى وُجُوهِهِمْ	اِلٰى جَهَنَّمَ	اُولٰٓئِكَ	شَرٌّ
O kimseler ki	Toplanırlar (Ne üzerine?)	Yüzleri üzerine (Nereye?)	Cehennem'e	İşte onlar (Nedir?)	En kötü olandır (Ne bakımdan?)

مَكَانًا	وَاَضَلُّ	سَبِيلًا ﴿٣٤﴾	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْكِتَابَ
Yer bakımından (Daha nedirler?)	Ve en sapıtmış olandır (Ne bakımdan?)	Yol bakımından	Andolsun, kesinlikle	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Kitabı

وَجَعَلْنَا	مَعَهُ	اَخَاهُ	هٰرُونَ	وَزِيرًا ﴿٣٥﴾	فَقُلْنَا	اذْهَبَا	اِلَى الْقَوْمِ
Ve kıldık (Kim ile birlikte?)	Onunla birlikte (Kimi?)	Kardeşini (Ondan bedel?)	Harun'u (Ne kıldık?)	Vezir kıldık	Biz şöyle dedik:	İkiniz gidin (Kime?)	Bir kavme

الَّذِينَ	كَذَّبُوا	بِاٰيَاتِنَا	فَدَمَّرْنَاهُمْ	تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾	وَقَوْمَ نُوحٍ
Öyle kavim ki	Yalanladılar (Neyi yalanladılar?)	Ayetlerimizi	Neticede biz de onları yerle bir ettik (Nasıl?)	Yerle bir etmekle	Nuh'un kavmini [an]

لَمَّا	كَذَّبُوا	الرُّسُلَ	اَغْرَقْنَاهُمْ	وَجَعَلْنَاهُمْ	لِلنَّاسِ
Ne zaman ki	Yalanladılar (Kimi?)	Peygamberleri	Biz de onları boğduk	Ve yaptık onları (Kim için?)	İnsanlar için (Ne yaptık?)

اٰيَةً	وَاَعْتَدْنَا	لِلظَّالِمِينَ	عَذَابًا	اَلِيمًا ﴿٣٧﴾	وَعَادًا	وَثَمُودَا
Bir ayet/ibret	Ve hazırladık (Kim için?)	Zalimler için (Ne hazırladık?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Âd kavmini de an (Daha kimi an?)	Semud'u (Daha kimi an?)

وَاَصْحَابَ الرَّسِّ	وَقُرُونًا	بَيْنَ ذٰلِكَ	كَثِيرًا ﴿٣٨﴾	وَكُلًّا
Ress halkını (Daha?)	Ve nesilleri	Bunlar arasında bulunan (Öyle nesiller ki)	Çok	Hepsine

ضَرَبْنَا	لَهُ	الْاَمْثَالَ	وَكُلًّا	تَبَّرْنَا	تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾	وَلَقَدْ	اَتَوْا
Verdik (Kime?)	Onlara (Ne verdik?)	Örnekler	Ve hepsini	Yerle bir ettik (Nasıl?)	Yerle bir etmekle	Andolsun, muhakkak ki	Geldiler (Nereye?)

عَلَى الْقَرْيَةِ	الَّتِى	اُمْطِرَتْ	مَطَرَ السَّوْءِ	اَفَلَمْ يَكُونُوا
Beldeye	Öyle belde ki	Üzerine yağdırıldı (Nasıl?)	Felaket yağmuru olarak	Onlar olmadılar mı? (Ne olmadılar mı?)

يَرَوْنَهَا	بَلْ	كَانُوا	لَا يَرْجُونَ	نُشُورًا ﴿٤٠﴾	وَاِذَا رَاَوْكَ
Orayı görür	Bilakis	Onlar oldular (Ne oldular?)	Ummaz oldular (Neyi?)	Öldükten sonra dirilmeyi	Seni gördüklerinde

اِنْ يَتَّخِذُونَكَ	اِلَّا	هُزُوًا	اَهٰذَا الَّذِى	بَعَثَ	اللّٰهُ	رَسُولًا ﴿٤١﴾	اِنْ
Seni edinmezler	Ancak	Alay konusu edinirler (Şöyle derler:)	Bunu mu?	Gönderdi (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Peygamber olarak	Muhakkak

كَادَ	لَيُضِلُّنَا	عَنْ اٰلِهَتِنَا	لَوْلَا	اَنْ صَبَرْنَا	عَلَيْهَا	وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
Nerdeyse	Bizi saptıracaktı (Neden?)	İlahlarımızdan	Olmasaydı	Sabretmemiz (Ne üzerine?)	Onlar üzerine	İleride bilecekler (Ne zaman?)

حِينَ يَرَوْنَ	الْعَذَابَ	مَنْ	اَضَلُّ	سَبِيلًا ﴿٤٢﴾	اَرَاَيْتَ
Gördüklerinde (Neyi?)	Azabı (Neyi bilecekler?)	Kim	Daha çok sapmıştır (Ne bakımından?)	Yol bakımından	Gördün mü? (Kimi?)

مَنِ	اتَّخَذَ	اِلٰهَهُ	هَوٰيهُ	اَفَاَنْتَ	تَكُونُ	عَلَيْهِ	وَكِيلًا ﴿٤٣﴾
O kimseyi ki	Edindi (Ne edindi?)	İlahı edindi (Neyi?)	Kötü arzusunu	Sen mi?	Olacaksın (Ne üzerine?)	Onun üzerine (Ne olacaksın?)	Vekil

اَمْ	تَحْسَبُ	اَنَّ اَكْثَرَهُمْ	يَسْمَعُونَ	اَوْ	يَعْقِلُونَۜ	اِنْ هُمْ	اِلَّا
Yoksa	Sen sanıyor musun? (Neyi?)	Muhakkak ki onların çoğu	[Söz] dinleyecekler	Ya da	Akıl edecekler	Onlar olmadı	Ancak [oldular] (Ne gibi?)

كَالْاَنْعَامِ	بَلْ	هُمْ	اَضَلُّ	سَبٖيلًا ﴿٤٤﴾	اَلَمْ تَرَ	اِلٰى رَبِّكَ	كَيْفَ
Hayvanlar gibi	Bilakis	Onlar	Daha sapıktırlar (Ne bakımdan?)	Yol bakımından	Görmedin mi?	Rabbini ki	Nasıl

مَدَّ	الظِّلَّ	وَلَوْ شَاءَ	لَجَعَلَهُ	سَاكِنًا	ثُمَّ	جَعَلْنَا	الشَّمْسَ	عَلَيْهِ
Uzattı (Neyi?)	Gölgeyi	Şayet dileseydi	Elbette gölgeyi kılardı (Ne kılardı?)	Sabit kılardı	Sonra	Biz kıldık (Neyi?)	Güneşi (Neye?)	Ona (Ne kıldık?)

دَلٖيلًا ﴿٤٥﴾	ثُمَّ	قَبَضْنَاهُ	اِلَيْنَا	قَبْضًا	يَسٖيرًا ﴿٤٦﴾	وَهُوَ	الَّذٖى
Delil kıldık	Sonra	Onu çekip aldık (Kime?)	Kendimize (Nasıl?)	Çekip almakla (Öyle çekip alma ki)	Yavaş yavaş	O	Öyle Allah'tır ki

جَعَلَ	لَكُمُ	الَّيْلَ	لِبَاسًا	وَالنَّوْمَ	سُبَاتًا	وَجَعَلَ	النَّهَارَ	نُشُورًا
Yaptı (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Geceyi (Ne yaptı?)	Örtü (Daha?)	Uykuyu da yaptı (Ne yaptı?)	İstirahat vesilesi	Ve kıldı (Neyi?)	Gündüzü (Ne kıldı?)	Yayılma [zamanı] kıldı

﴿٤٧﴾ وَهُوَ	الَّذٖى	اَرْسَلَ	الرِّيَاحَ	بُشْرًا	بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ	وَاَنْزَلْنَا
O	Öyle Allah'tır ki	Gönderdi (Neyi?)	Rüzgârları (Ne olarak gönderdi?)	Müjdeci olarak (Ne önünde?)	Rahmetinin önünde	Ve biz indirdik (Nereden?)

مِنَ السَّمَاءِ	مَاءً	طَهُورًا ﴿٤٨﴾	لِنُحْيِيَ	بِهٖ	بَلْدَةً	مَيْتًا	وَنُسْقِيَهُ
Gökyüzünden (Ne indirdik?)	Su (Öyle su ki)	Temiz olan	(Niçin indirdik?) Canlandıralım diye (Ne ile?)	Bu suyla (Neyi?)	Bir yeri (Öyle yer ki)	Ölü olan (Daha?)	Ve onunla sulayalım diye (Neden?)

مِمَّا	خَلَقْنَا	اَنْعَامًا	وَاَنَاسِيَّ	كَثٖيرًا ﴿٤٩﴾	وَلَقَدْ	صَرَّفْنَاهُ	بَيْنَهُمْ
Ol şeylerden ki	Biz yarattık (Neyi?)	Hayvanları (Daha?)	Ve insanları (Öyle insanları ki)	Çok	Andolsun, kesinlikle	Bunu çok kere dağıttık (Nerede?)	Onların arasında (Niçin?)

لِيَذَّكَّرُوا	فَاَبٰى	اَكْثَرُ النَّاسِ	اِلَّا	كُفُورًا ﴿٥٠﴾	وَلَوْ شِئْنَا	لَبَعَثْنَا
Öğüt alsınlar diye	Yüz çevirdi (Kim?)	İnsanların çoğu	Ancak	Nankörlüğe razı oldu	Şayet dileseydik	Elbette gönderirdik (Nereye?)

فٖى كُلِّ قَرْيَةٍ	نَذٖيرًا ﴿٥١﴾	فَلَا تُطِعِ	الْكَافِرٖينَ	وَجَاهِدْهُمْ	بِهٖ
Her beldeye (Ne gönderirdik?)	Uyarıcı	O halde boyun eğme (Kime?)	Kâfirlere	Ve onlara karşı savaş (Ne ile?)	Bununla (Nasıl?)

جِهَادًا	كَبٖيرًا ﴿٥٢﴾	وَهُوَ	الَّذٖى	مَرَجَ	الْبَحْرَيْنِ	هٰذَا	عَذْبٌ
Bir savaşla ki	Çok büyük	O	Öyle Allah'tır ki	Saldı (Neyi?)	İki denizi	Onlardan biri (Nedir?)	Tatlıdır (Öyle tatlı ki)

فُرَاتٌ	وَهٰذَا	مِلْحٌ	اُجَاجٌ	وَجَعَلَ	بَيْنَهُمَا	بَرْزَخًا	وَحِجْرًا
Susuzluğu giderici	Ve öteki de (Nedir?)	Tuzludur (Öyle tuzlu ki)	Acı	Ve kıldı (Nerede?)	İkisi arasında (Ne kıldı?)	Bir perde (Daha?)	Ve bir mani (Öyle mani ki)

مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾	وَهُوَ	الَّذٖى	خَلَقَ	مِنَ الْمَاءِ	بَشَرًا	فَجَعَلَهُ	نَسَبًا
Menedilmiş	O	Öyle Allah'tır ki	Yarattı (Neden?)	Sudan (Neyi?)	İnsanı	Ve onu kıldı (Ne kıldı?)	Bir soy (Daha?)

وَصِهْرًا	وَكَانَ	رَبُّكَ	قَدٖيرًا ﴿٥٤﴾	وَيَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	مَا
Ve akraba	Ve olmuştur	Senin rabbin (Nedir?)	Kadir/gücü yeten	İbadet ederler (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Neye?)	O şeye ki

لَا يَنْفَعُهُمْ	وَلَا يَضُرُّهُمْ	وَكَانَ	الْكَافِرُ	عَلٰى رَبِّهٖ	ظَهٖيرًا ﴿٥٥﴾
Onlara fayda vermiyor (Daha?)	Ve onlara zarar da vermiyor	Daima oldu (Kim?)	Kâfir (Kimin aleyhine?)	Rabbi aleyhine (Ne oldu?)	Uğraşıp durucu oldu

44. Yoksa onların çoğunun işittiklerini veya kavradıklarını mı sanıyorsun? Onlar sırf hayvan gibi, hatta gidişçe daha sapkındırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu bakmaz mısın? Dileseydi elbette onu hareketsiz de kılardı. Sonra biz güneşi ona nasıl delil kılmışız?

46. Sonra da tutup onu azar azar nasıl kendimize almaktayız.

47. O'dur O ki, size geceyi bir örtü yaptı, uykuyu bir dinlenme, gündüzü de yeniden bir hayata kalkış kıldı.

48. Yine O'dur O ki, rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak göndermekte ve biz, gökten tertemiz bir su indirmekteyiz.

49. Bununla ölü bir beldeyi diriltelim diye ve yarattığımız nice hayvan sürülerini ve birçok insan kümelerini sulayalım diye.

50. Andolsun ki, onu aralarında düşünsünler ve ibret alsınlar diye evirip çevirmekteyiz. Yine de insanların çoğu dayatmakta ve inkarcılıktan başkasına yanaşmamaktadır.

51. Dileseydik elbette her ülkeye bir uyarıcı gönderirdik.

52. Mademki, yalnız seni gönderdik. O halde kâfirlere itaat etme ve bununla (Kur'an ile) onlara karşı cihad et, büyük cihad!

53. İki denizi birbirine salıveren O'dur. Şu tatlı, yürek tazeler, şu da tuzlu çorak... Aralarına da bir engel ve aşılmaz bir sınır koymuştur.

54. O'dur O ki, sudan bir insan yarattı da, ona soy sop ve hısımlık verdi. Rabbin her şeye kadirdir.

55. Böyle iken Allah'ı bırakıp da kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyecek şeylere tapıyorlar. Ve kâfir, Rabbinin aleyhine uğraşıp duruyor.

56. Hâlbuki seni ancak bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik

57. De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine bir yol tutmak isteyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

58. Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a tevekkül et. O'nu hamd ile tesbih et! Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.

59. O diri ve ölümsüz Allah'a ki, gökleri ve yeri ve aralarındakileri altı günde yarattı. Sonra Arş üzerine istiva etti. O Rahman'dır. Hadi ne dileyeceksen O her şeyden haberdar olandan dile!

60. Bununla beraber onlara "Rahman'a secde edin!" denildiği zaman, "Rahman da neymiş?" Bize emrediyorsun diye secde mi ederiz?" dediler ve bu daha çok vahşetlerini artırdı.

61. Ne yücedir O ki, gökte burçlar yapmış, hem içlerinde bir kandil, bir de nurlu bir ay asmış...

62. Yine O'dur ki, düşünmek veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getirmiştir.

63. Ve Rahman'ın kulları O kimseler ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahiller kendilerine laf attıkları zaman "Selametle!" derler.

64. Ve onlar ki, Rablerine secdeler, kıyamlar ederek yatarlar.

65. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Gerçekten onun azabı kurtuluşu olmayan bir beladır.

66. Gerçekten o ne kötü bir yerleşme, ne kötü bir ikamet yeridir!

67. Ve onlar ki, harcadıkları zaman israf etmezler, cimrilik de yapmazlar; ikisi arasında dengeli giderler.

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
Biz seni göndermedik | Ancak [gönderdik] (Ne olarak?) | Müjdeleyici (Daha?) | Ve uyarıcı olarak | Onlara şöyle söyle: | Ben sizden istemiyorum (Neye karşı?) | Buna karşı (Ne istemiyorum?)

مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
Hiçbir ücret | Ancak [istiyorum] | O kimseleri ki | Diledi (Neyi?) | Edinmeyi (Kime?) | Rabbine (Ne edinmeyi?) | Yol | Güven (Kime?)

عَلَى الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ وَكَفٰى بِه۪
Diri olan zata | Öyle diri ki | Ölmez | Ve tesbih et (Ne ile?) | Ona hamdetmekle | Yeter (Kime?) | O'na (Ne yeter?)

بِذُنُوبِ عِبَادِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
Kullarının günahlarını | Pek ala bilmesi | Öyle Allah'tır ki | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha neyi?)

وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ
Ol şeyleri ki | Bu ikisinin arasındadır (Ne kadar sürede?) | Altı günde | Sonra | İstiva etti (Neye?) | Arşa | Rahman

فَسْـَٔلْ بِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ
O halde sor (Kimi?) | Onu (Kime?) | Bir bilene | Denildiğinde (Kime?) | Onlara (Ne denildiğinde?) | Secde edin (Kime?) | Rahman'a

قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾
Şöyle dediler: | Rahman da neymiş | Secde eder miyiz? (Neye?) | O şeye ki | Sen bize emrediyorsun | Ve onları artırdı (Ne yönden artırdı?) | Nefret yönünden

السجدة

تَبَارَكَ الَّذ۪ي جَعَلَ فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ ف۪يهَا سِرَاجًا
Yüce oldu (Kim?) | O zat ki | Yarattı (Nerede?) | Gökte (Neyi?) | Burçları (Daha?) | Ve yarattı (Nerede?) | Orada (Ne yarattı?) | Bir kandil (Daha ne yarattı?)

وَقَمَرًا مُن۪يرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً
Ve bir ay (Öyle ay ki) | Aydınlatıcı olan | O Allah | Öyle Allah'tır ki | Yaptı (Neyi?) | Geceyi (Daha?) | Ve gündüzü (Ne yaptı?) | Birbiri ardınca gelen (Kim için böyle yaptı?)

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ
O kimse için ki | İstedi (Neyi?) | Düşünmeyi | Ya da (O kimse için ki) | İstedi (Neyi?) | Şükretmeyi | Rahman'ın kulları | Öyle kimseler ki

يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
Yürürler (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Tevazu ile | Onlara muhatap olduğunda ise (Kim?) | Cahiller | Derler (Ne derler?)

سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذ۪ينَ
Selam | Ve öyle kimseler ki | Gecelerini geçirirler (Kim için?) | Rableri için (Ne oldukları halde?) | Secde halinde | Ve kıyam halinde | Ve öyle kimseler ki

يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
Derler (Ne derler?) | Ey rabbimiz! | Sav (Kimden?) | Bizden (Neyi?) | Cehennem azabını | Muhakkak ki cehennem azabı | Daima oldu (Ne oldu?)

غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ
Ayrılmaz | Muhakkak ki o cehennem | Ne kötü oldu! (Ne bakımdan?) | Yerleşme yeri | Ve kalma yeri bakımından | Öyle kimseler ki

اِذَٓا اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾
İnfak ettiklerinde | Ölçüyü kaçırmazlar (Daha?) | Ve kısmazlar da | Ve daima oldu (Nerede?) | Bu ikisi arasında (Ne oldu?) | Orta derece/dengeli

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ

Ve öyle kimseler ki | Yalvarmazlar (Kim ile birlikte?) | Allah ile birlikte (Kime?) | Bir ilaha (Öyle ilah ki) | Başka (Daha?) | Ve kıymazlar (Neye?) | Hiçbir cana

الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ

Öyle can ki | Haram kıldı (Kim?) | Allah | Ancak müstesna | Haklı bir sebeple kıymaları | Ve zina da etmezler | Ve her kim | Yaparsa | Bunu

يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ

Bulur (Neyi?) | Günahlarını | Kat kat artırılır (Kim için?) | O kişi için (Ne?) | Azap (Ne zaman?) | Kıyamet gününde | Ve ebedi kalır (Nerede?) | Orada (Ne olduğu halde kalır?)

مُهَانًا ﴿٦٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

Hor ve alçak olduğu halde | Ancak müstesnadır | O kimse ki | Tövbe etti (Daha?) | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Neyi?) | Bir ameli ki | Salih

فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا

İşte onlar | Çevirir (Kim?) | Allah (Neyi?) | Kötülüklerini (Neye?) | İyiliklere | Ve olmuştur | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret eden

رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ

Çok merhamet eden | Ve her kim | Tövbe eder | Ve işlerse (Neyi?) | Doğru ameli | Muhakkak ki o | Döner (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَاِذَا مَرُّوا

Allah'a (Nasıl?) | Dönmekle | Ve öyle kimseler ki | Şahit olmazlar (Neye?) | Yalana | Uğradıklarında (Neye?)

بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ

Boş bir şeye | Geçerler (Ne olarak?) | Vakur bir şekilde | Ve öyle kimseler ki | Kendilerine nasihat edildiğinde (Ne ile?) | Rablerinin ayetleriyle

لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ

Yıkılıp durmazlar (Ne üzerine?) | Ayetler üzerine (Ne olarak?) | Sağır | Ve kör olarak | Ve öyle kimseler ki

يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ

Derler (Ne derler?) | Ey rabbimiz! | Ver (Kime?) | Bize (Kimden?) | Eşlerimizden (Daha?) | Ve çocuklarımızdan (Ne ver?) | Göz aydınlığı

وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

Ve bizi kıl (Kim için?) | Takva sahipleri için (Ne kıl?) | Önder kıl | İşte onlar | Mükâfatlanacaklar (Ne ile?) | Cennetin en yüksek makamı ile (Neye karşılık?)

بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ

Sabretmelerine karşılık | Ve karşılanacaklar (Nerede?) | O cennette (Nasıl?) | Esenlik | Ve selamla | (Ne oldukları halde?) [Ebedi] kalıcılar oldukları halde (Nerede?)

فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ

O cennette | Ne güzel oldu! (Ne bakımdan?) | Yerleşme | Ve kalma yeri bakımından | Söyle | Değer vermez (Kime?) | Size (Kim?)

رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

Rabbim | Şayet sizin ibadetiniz olmasa | Kesinlikle | Siz yalanladınız | O halde yakında olacak (Ne olacak?) | [Azap size] Yapışıcı olacak

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ آيَاتُهَا ٢٢٧

68. Ve onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilaha dua etmezler. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina da etmezler. Her kim de bunları yaparsa ağır bir cezaya uğrar.

69. Kıyamet günü ona azap katlanır ve orada ebediyyen hor ve hakir olarak kalır.

70. Ancak tevbe ve iman edip, iyi bir iş yapanlar başka. Çünkü bunların kötülüklerini Allah iyiliklere çevirir. Ve Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.

71. Ve her kim tevbe edip iyi bir şekilde çalışırsa, muhakkak o tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72. Ve onlar ki, yalana şahitlik etmezler, anlamsız, boş bir şeye rastladıkları zaman vakar içinde geçer giderler.

73. Ve onlar ki, Rablerinin âyetleri hatırlatılınca, kör ve sağır üstüne yıkılıp yatmazlar.

74. Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Lütfünle bizlere eşlerimizden, çocuklarımızdan gözler sevinci ihsan buyur ve bizi takva sahiplerine önder kıl!" derler.

75. İşte hep bunlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı ile mükâfatlandırılacaklar, orada sağlık ve selam ile karşılanacaklar.

76. Orada ebedi kalacaklar. (Orası) ne güzel bir yerleşme, ne güzel bir ikamet yeri!...

77. De ki: "Duanız olmasa, Rabbim size ne kıymet verir?" Demek ki, yalanladılar! O halde yarın ceza (yakanıza) yapışacak!

ŞU'ARÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
227 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.
2. Bunlar sana o apaçık kitabın âyetleridir!
3. Onlar iman etmeyecekler diye, neredeyse sen kendine kıyacaksın.
4. Dilersek üzerlerine gökten bir âyet indiriveririz de, ona boyunları eğile kalır.
5. Bununla beraber Rahman'dan kendilerine yeni bir öğüt gelmiyor ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar.
6. Evet, yalanlamaktalar, fakat onlara alay edip durdukları şeyin korkunç haberleri gelecek!
7. Yeryüzüne bir bakmadılar mı? Biz onda her güzel çiftten ne kadar da (çok şey) bitirmişizdir.
8. Şüphesiz ki, bunda mutlak bir âyet var. Fakat ne var ki, çoğu iman etmedi.
9. Şüphesiz ki, Rabbin, gerçekten güçlü, çok merhametlidir.
10. Bir zaman da Rabbin Musa'ya şöyle dedi: "Git o zalim kavme!"
11. Firavun'un kavmine... Artık sakınmayacaklar mı?
12. (Musa) dedi ki: "Ey Rabbim! Doğrusu korkarım ki, beni yalanlarlar.
13. Ve göğsüm daralır, dilim açılmaz, onun için Harun'a da peygamberlik ver!
14. Hem benim üzerimde onlara karşı işlediğim bir günah da var, ondan dolayı hemen beni öldürürler diye korkarım.
15. (Allah) "Hayır, buyurdu; haydi, ikiniz bir, âyetlerimizle gidin. Muhakkak biz sizinle beraberiz, dinliyoruzdur.
16. Haydin, Firavun'a varın da deyin ki: "İnan ki biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz.
17. İsrailoğullarını bizimle beraber salıver."
18. (Firavun) dedi ki: "A! Biz seni çocukken içimizde büyütmedik mi? Hem aramızda ömründen birçok yıllarca kaldın.
19. Hem de o yaptığın (kötü) işi yaptın. O halde sen o nankör kâfirlerdensin!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
Ta, Sîn, Mîm | Bu (Nedir?) | Kitabın ayetleridir (Öyle Kitap ki) | Apaçık | Nerdeyse sen! | Helak edicisin (Kimi?) | Kendini (Niye helak edicisin?)

اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ اٰيَةً
Olmayacaklar diye (Ne olmayacaklar diye?) | İman ediciler | Şayet | Dilesek | İndiririz (Kime?) | Onlara (Nereden?) | Gökten (Ne indiririz?) | Bir mucize

فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ
Ve kalır (Ne?) | Onların boyunları | O mucizeye (Ne kalır?) | Eğiciler | Onlara gelmez (Ne gelmez?) | Bir öğüt (Kimden?)

مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا
Rahman'dan (Öyle öğüt ki) | Yeni | Ancak | Olurlar (Neden?) | O öğütten (Ne olurlar?) | Yüz çeviriciler | Muhakkak ki | Yalanladılar

فَسَيَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ
Fakat onlara gelecek (Ne?) | O şeylerin haberleri ki | İdiler | Onu (Ne idiler?) | Alaya alıyorlar | Bakmadılar mı? (Nereye?) | Yeryüzüne

كَمْ اَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ
Nice | Yetiştirdik (Nerede?) | Orada (Neden yetiştirdik?) | Her çiftten (Öyle çift ki) | Hoş olan | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Elbet bir ayet | Olmadı (Kim?)

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى
Onların çoğu (Ne olmadılar?) | İman ediciler | Ve muhakkak ki | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Hani | Nida etmişti (Kim?)

رَبُّكَ مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾
Rabbin (Kime?) | Musa'ya (Ne diyerek nida etmişti?) | Git diye (Kime git?) | Kavme (Öyle kavim ki) | Zalimler (O kavimden bedel?) | [Yani] Firavun'un kavmine git | Hala sakınmayacaklar mı?

قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَض۪يقُ صَدْر۪ي وَلَا يَنْطَلِقُ
Şöyle dedi: | Ey Rabbim! | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Neden?) | Beni yalanlamalarından | Ve daralıyor (Ne?) | Göğsüm (Daha?) | Dönmüyor (Ne?)

لِسَان۪ي فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ
Dilim | Bu sebeple peygamberlik ver (Kime?) | Harun'a | Onlar için vardır (Kim üzerinde?) | Benim üzerimde (Ne vardır?) | Suç | Ve ben korkuyorum (Neden?) | Beni öldürmelerinden

﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا
Dedi ki | Asla! | İkiniz gidin (Ne ile gidin?) | Ayetlerimizle | Muhakkak biz | Sizinle birlikteyiz (Neyiz?) | İşiticileriz | Haydi ikiniz gidin (Kime?)

فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
Firavun'a | Ve ikiniz deyin ki | Şüphesiz biz (Kimiz?) | Alemlerin Rabbinin elçileriyiz (Niçin gönderildik?) | Göndermen için (Kiminle birlikte?) | Bizimle birlikte (Kimi göndermen?) | İsrailoğullarını

﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ ف۪ينَا وَل۪يدًا وَلَبِثْتَ ف۪ينَا مِنْ عُمُرِكَ
Şöyle dedi: | Seni büyütmedik mi? (Nerede?) | Aramızda (Ne olduğun halde?) | Yeni doğmuş olduğun halde (Daha ne dedi?) | Ve kalmadın mı? (Nerede?) | Bizim aramızda (Neden?) | Ömründen (Ne kadar?)

سِن۪ينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّت۪ي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾
Senelerce | Ve yaptın (Neyi?) | Yaptığını | Öyle yaptığın ki | Sen yaptın | Ve sen (Nesin?) | Nankörlerdensin

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا۬ مِنَ الضَّٓالّٖينَؕ (٢٠) فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ

Dedi ki: | O işi yaptım | O zaman | Ben olduğum halde | Şaşmışlardan | Ve ben kaçtım *(Kimden?)* | Sizden *(Ne zaman?)*

لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لٖي رَبّٖي حُكْمًا وَجَعَلَنٖي مِنَ الْمُرْسَلٖينَ (٢١)

Sizden korktuğum zaman | Ve bahşetti *(Kime?)* | Bana *(Kim?)* | Rabbim *(Ne bahşetti?)* | Hikmet *(Daha ne yaptı?)* | Ve beni kıldı *(Kimlerden?)* | Peygamberlerden

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَؕ (٢٢) قَالَ فِرْعَوْنُ

Bu *(Nedir?)* | Öyle bir nimettir ki | Onu kakıyorsun *(Neye?)* | Benim başıma *(O nimet nedir?)* | Köleleştirmendir *(Kimi?)* | İsrailoğullarını | Dedi *(Kim?)* | Firavun

وَمَا رَبُّ الْعَالَمٖينَ (٢٣) قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ

Nedir? *(Kim?)* | Alemlerin Rabbi? | Dedi ki | Göklerin Rabbidir *(Daha neyin?)* | Ve yerin rabbidir *(Daha neyin?)* | Ve o ikisi arasındakilerin

اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنٖينَ (٢٤) قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ (٢٥) قَالَ

Şayet iseniz *(Ne iseniz?)* | Kesin bilenler | Dedi *(Kime?)* | O kimselere ki | Onun etrafındadırlar *(Ne dedi?)* | İşitmiyor musunuz? | Musa dedi ki:

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلٖينَ (٢٦) قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذٖٓي اُرْسِلَ

O sizin Rabbinizdir *(Daha kimin?)* | Atalarınızın Rabbidir *(Öyle atalarınız ki)* | Öncekiler | Firavun dedi ki: | Muhakkak sizin peygamberiniz | O peygamber ki | Gönderildi *(Kime?)*

اِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (٢٧) قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ

Size *(Nedir?)* | Elbette delidir | Musa dedi: *(O Rab kimdir?)* | Doğunun Rabbidir *(Daha?)* | Ve batının rabbidir *(Daha?)* | Ve o şeylerin rabbidir ki | O ikisinin arasındadır

اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (٢٨) قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرٖي لَاَجْعَلَنَّكَ

Şayet iseniz *(Ne iseniz?)* | Akıl ediyorsunuz | Firavun dedi *(Ne dedi?)* | Andolsun ki şayet | Edinirsen *(Ne?)* | Bir ilah ki | Benden başka | Elbette seni yaparım *(Kimlerden?)*

مِنَ الْمَسْجُونٖينَ (٢٩) قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبٖينٍ (٣٠) قَالَ فَأْتِ بِهٖٓ

Zindanlıklardan | Musa dedi *(Ne dedi?)* | Sana getirmiş olsam da mı? *(Ne getirmiş olsam da mı?)* | Bir şey ki | Apaçık | Firavun dedi *(Ne dedi?)* | Öyleyse getir *(Neyi?)* | Onu

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ (٣١) فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌۚ

Şayet isen *(Kimlerden?)* | Doğru söyleyenlerden | Ve attı *(Neyi?)* | Asasını | Birden | O *(Nedir?)* | Koca bir yılan ki | Apaçık

(٣٢) وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ۟ (٣٣) قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ

Ve çıkardı *(Neyi?)* | Elini | Birden | O el *(Nedir?)* | Bembeyaz *(Kim için?)* | Seyredenler için | Firavun dedi *(Kime?)* | Seçkinlere *(Neredeki?)* | Etrafındaki

اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌۙ (٣٤) يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖۗ

Muhakkak ki bu *(Nedir?)* | Gerçekten sihirbazdır *(Öyle sihirbaz ki)* | Bilgili | İstiyor *(Ne?)* | Sizi çıkarmak *(Nereden?)* | Yurdunuzdan *(Ne ile?)* | Sihriyle

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (٣٥) قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ

Ne | Buyurursunuz? | Dediler ki: | Onu oyala *(Daha kimi oyala?)* | Kardeşini | Ve gönder *(Nereye?)* | Şehirlere *(Kimleri gönder?)*

حَاشِرٖينَۙ (٣٦) يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلٖيمٍ (٣٧) فَجُمِعَ السَّحَرَةُ

Tellalları | Sana getirsinler *(Kimi?)* | Bütün sihirbazları *(Öyle sihirbazlar ki)* | Bilgili | Ve toplandı *(Kim?)* | Sihirbazlar *(Niçin?)*

لِمٖيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (٣٨) وَقٖيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَۙ (٣٩)

Bir günün vakti için *(Öyle gün ki)* | Belirlenmiş | Ve denildi *(Kime?)* | İnsanlara *(Ne denildi?)* | Siz misiniz? | Toplanıcılar

20. (Musa) dedi ki: "O zaman o işi yaptım, şaşkınlardandım.

21. Onun üzerine ne zaman ki, sizden korktum, içinizden kaçtım. Derken Rabbim bana hüküm lütfetti ve beni peygamberlerden kıldı.

22. O başıma kaktığın bir nimet de İsrailoğullarını kul köle edinmiş olmandır!"

23. Firavun: "Âlemlerin Rabbi de ne demek"" dedi.

24. (Musa): "Göklerin ve yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir. Eğer kesin bilgi sahibi kimseler iseniz." dedi.

25. (Firavun) etrafındakilere: "Dinlemez misiniz?" dedi.

26. (Musa): "Sizin Rabbiniz ve daha önceki atalarınızın Rabbi..." dedi.

27. (Firavun): "Size gönderilen elçiniz mutlaka delidir." dedi.

28. (Musa): "Doğu'nun ve Batı'nın ve bütün aralarındakilerin Rabbi... Eğer düşünüyorsanız." dedi.

29. (Firavun): "Yemin ederim ki, eğer benden başkasını bir ilah edinirsen, seni kesinlikle ve kesinlikle zindana atılmışlardan yaparım." dedi.

30. (Musa Firavun'a): "Sana (bunu) apaçık ispat edecek bir şey getirdimse de mi?" dedi.

31. (Firavun): "Haydi, onu getir bakayım, doğrulardan isen." dedi.

32. Bunun üzerine (Musa) asasını bırakıverdi, o apaçık bir ejderha kesiliverdi.

33. Bir de elini (koynundan) çekti çıkardı, o da bakanlar için bembeyaz oluverdi.

34. (Firavun) etrafındaki topluluğa dedi ki: "Bu gerçekten bilgiç bir sihirbaz!

35. Sizi sihriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne emredersiniz?"

36. Dediler ki: "Bunu ve kardeşini alıkoy! Şehirlere de toplayıcılar gönder.

37. Bütün bilgiç sihirbazları getirsinler!"

38. Bu şekilde bilinen bir gün, buluşma zamanı olarak tayin edilerek sihirbazlar toplandılar.

39. Ve halka: "Siz de toplanır mısınız?" denildi.

40. “Şâyet üstün gelirlerse, herhalde bizler sihirbazlara uyacağız.” dediler.
41. Derken ne zaman ki sihirbazlar geldiler. Firavun’a: “Kuşkusuz biz galip gelirsek, bize kesinlikle bir mükâfat var değil mi?” dediler.
42. (Firavun): “Evet, hem siz o zaman kesinlikle benim en yakınlarımdan olacaksınız.” dedi.
43. Musa onlara: “Atın, siz ne atacaksanız!” dedi.
44. Hemen iplerini ve sopalarını ortaya attılar ve: “Firavun’un yüceliği hakkı için elbette biz galibiz şüphesiz...” dediler.
45. Musa da asasını (yere) koyuverdi, bir de baktılar ki, onlar her ne dolap çeviriyorlarsa yutuyor.
46. Hemen sihirbazlar secdeye kapandılar.
47. Dediler ki: “İman ettik âlemlerin Rabbine,
48. Musa ve Harun’un Rabbine!”
49. (Firavun) dedi ki: “Ben size izin vermeden O’na iman ettiniz! Anlaşıldı ki, o size sihri öğreten büyüğünüzmüş! O halde kesinlikle yakında bileceksiniz. Çaresiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hem hepinizi muhakkak çarmıha gerdireceğim!”
50. (Büyücüler) dediler ki: “Zararı yok, mutlaka biz Rabbimize döneceğiz.
51. Kuşkusuz biz, mü’minlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bize mağfiret buyuracağını ümit ederiz.
52. Musa’ya şu vahyi verdik: “Kullarımı geceleyin yürüt; çünkü takip edileceksiniz.”
53. Firavun da şehirlere asker toplayıcılar gönderdi.
54. “Şunlar, şüphe yok ki küçük ve önemsiz bir topluluktur.
55. Fakat hakkımızda çok öfke besliyorlar.
56. Biz ise uyanık ve tedbirli bir topluluğuz.” (Diyordu.)
57. Böylece biz bunları bahçelerden, pınarlardan,
58. Hazinelerden ve şerefli makamlardan çıkardık.
59. Ve onları İsrailoğullarına miras kıldık.
60. Derken arkalarına düştüler, güneş doğmuştu

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ
Sanırız ki biz | Uyarız (Kime?) | Sihirbazlara | Şayet olurlarsa | Onlar (Ne olurlarsa?) | Galip gelenler | Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Sihirbazlar

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
Dediler (Kime?) | Firavun’a (Ne dediler?) | Var değil mi? (Kime?) | Bize (Ne?) | Büyük bir mükâfat (Ne zaman?) | Şayet olursak | Biz (Ne olursak?) | Galip gelenler | Dedi ki: | Evet

وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ
Muhakkak ki siz | O zaman (Kimlerdensiniz?) | Elbette bana en yakın kılınanlardansınız | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Musa (Ne dedi?) | Atın (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz

مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ
Atıcılarsınız | Ve attılar (Neyi?) | İplerini (Daha neyi attılar?) | Değneklerini | Ve dediler (Ne dediler?) | Firavun’un yüceliği için | Muhakkak ki biz | Elbette biz

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾
Galip gelenleriz | Ve attı (Kim?) | Musa (Neyi attı?) | Asasını | Birden | O | Yutuyor (Neyi?) | O şeyleri ki | Uydurdular

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِد۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾
Ve yere atıldı (Kim?) | Sihirbazlar (Ne oldukları halde?) | Secde eder oldukları halde | Dediler ki: | İman ettik (Kime?) | Âlemlerin Rabbine (Âlemlerin Rabbinden bedel?)

رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ
[Yani] Musa’nın Rabbine (Daha kimin?) | Ve Harun’un | Dedi (Ne dedi?) | İman mı ettiniz? (Kime?) | Ona | İzin vermeden önce (Kime?) | Size | Muhakkak ki o Musa (Kimdir?) | Kesin sizin büyüğünüzdür

الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
Öyle büyük ki | Size öğretti (Neyi?) | Sihri | Elbet yakında bileceksiniz | Elbette kestireceğim (Neyi?) | Ellerinizi (Daha?)

وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ
Ve ayaklarınızı (Nasıl?) | Çaprazlamasına (Daha ne yapacağım?) | Kesinlikle sizi çarmıha gereceğim | Hepinizi | Dediler ki: | Zararı yok

اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا
Şüphesiz biz | Rabbimize | Dönücüleriz | Muhakkak biz | Ümit ediyoruz (Neyi?) | Bağışlamasını (Kim için?) | Bizim için (Kimin?) | Rabbimizin (Neyi bağışlamasını?) | Hatalarımızı (Niçin?)

اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ
Olmamızdan dolayı (Ne olmamızdan dolayı?) | Müminlerin ilki | Ve biz vahyettik (Kime?) | Musa’ya (Ne diye vahyettik?) | Yürüt diye (Kimi?) | Kullarımı | Muhakkak siz (Nesiniz?)

مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ
Takip edileceksiniz | Ve gönderdi (Kim?) | Firavun (Nereye gönderdi?) | Şehirlere (Kimleri gönderdi?) | Toplayıcıları | Muhakkak | Bunlar (Nedirler?)

لَشِرْذِمَةٌ قَل۪يلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ
Bir topluluktur ki | Azlar | Ve muhakkak ki onlar | Bizi | Öfkelendiricidirler | Ve muhakkak ki biz | Elbet bir cemaatiz (Öyle cemaat ki) | İhtiyatlılar

﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٥٨﴾
Biz de onları çıkarttık (Nereden çıkarttık?) | Bahçelerden (Daha nereden çıkarttık?) | Pınarlardan (Daha nereden?) | Hazinelerden (Daha nereden çıkarttık?) | Makamdan (Öyle makam ki) | Şerefli

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ ﴿٦٠﴾
İşte böylece | Ve oralara mirasçı yaptık (Kimi?) | İsrailoğullarını | Onların ardına düştüler (Ne oldukları halde?) | Sabaha girer oldukları halde

فَلَمَّا تَرَٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَۚ

Ne zaman ki | Birbirini gördü (Kim?) | İki topluluk | Dedi (Kim?) | Musa'nın arkadaşları (Ne dedi?) | Muhakkak biz | Yetişilmişleriz

(٦١) قَالَ كَلَّاۚ اِنَّ مَعِيَ رَبّ۪ي سَيَهْد۪ينِ (٦٢) فَاَوْحَيْنَٓا

Musa dedi (Ne dedi?) | Hayır! | Şüphesiz | Benimledir (Kim?) | Rabbim | Beni ulaştıracaktır | Ve biz vahyettik (Kime?)

اِلٰى مُوسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَۜ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ

Musa'ya (Ne diye vahyettik?) | Vur diye (Ne ile vur?) | Asan ile (Neye?) | Denize | Deniz hemen yarıldı | Ve oldu (Ne?) | Her parça (Ne gibi oldu?)

كَالطَّوْدِ الْعَظ۪يمِۚ (٦٣) وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَۚ (٦٤) وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى

Dağ gibi (Öyle dağ ki) | Büyük | Ve yanaştırdık (Nereye?) | Oraya (Kimi?) | Diğerlerini | Ve kurtardık (Kimi?) | Musa'yı (Daha kimi?)

وَمَنْ مَعَهُٓ اَجْمَع۪ينَۚ (٦٥) ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَر۪ينَۜ (٦٦) اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ

O kimseleri ki | Onunla beraberdir | Hepsini | Sonra | Boğduk (Kimi?) | Diğerlerini | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?)

لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ (٦٧) وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ

Bir ders | Hâlbuki olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir

الرَّح۪يمُ۟ (٦٨) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰه۪يمَۢ (٦٩) اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪

Rahim'dir | Oku (Kime?) | Onlara (Neyi oku?) | İbrahim'in kıssasını | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Babasına (Daha kime?) | Ve kavmine (Ne dedi?)

مَا تَعْبُدُونَ (٧٠) قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ (٧١) قَالَ

Neye? | Tapıyorsunuz | Dediler ki: | Tapıyoruz (Neye?) | Putlara | Ve biz olacağız (Ne olacağız?) | O putlara | İbadete duranlar | Dedi ki:

هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَۙ (٧٢) اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ (٧٣)

Sizi işitiyorlar mı? (Ne zaman?) | O vakit ki | Siz yalvarıyorsunuz | Veya | Size fayda veriyorlar mı? | Veya | Zarar veriyorlar mı?

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ (٧٤) قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا

Dediler ki: | Bilakis | Bulduk (Kimi?) | Babalarımızı (Ne bulduk?) | Böyle | Yapıyorlar | Dedi ki: | Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki

كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ (٧٥) اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَۘ (٧٦) فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ ل۪ٓي

Oldunuz (Ne oldunuz?) | Tapıyor oldunuz | Siz (Daha?) | Ve atalarınız (Öyle atalarınız ki) | Geçmiş olanlar | Muhakkak onlar/putlar (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | Bana

اِلَّا رَبَّ الْعَالَم۪ينَۙ (٧٧) اَلَّذ۪ي خَلَقَن۪ي فَهُوَ يَهْد۪ينِۙ (٧٨) وَالَّذ۪ي

Ancak müstesnadır | Âlemlerin Rabbi | Öyle âlemlerin Rabbi ki | Beni yarattı | O | Beni doğruya eriştirir | Yine öyle Rab ki

هُوَ يُطْعِمُن۪ي وَيَسْق۪ينِۙ (٧٩) وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِۙ (٨٠) وَالَّذ۪ي

O | Beni yedirir (Daha?) | Ve içirir | Ve hasta olduğum zaman | Ancak O | Bana şifa verir | Yine öyle Rab ki

يُم۪يتُن۪ي ثُمَّ يُحْي۪ينِۙ (٨١) وَالَّذ۪ٓي اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ي خَط۪ٓيـَٔت۪ي

Beni öldürür | Sonra | Beni diriltir | Yine öyle Rab ki | Ümit ediyorum (Neyi?) | Bağışlamasını (Kim için?) | Benim için (Neyi bağışlamasını?) | Günahlarımı (Ne zaman?)

يَوْمَ الدّ۪ينِۜ (٨٢) رَبِّ هَبْ ل۪ي حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَۙ (٨٣)

Hesap gününde | Ey Rabbim! | Ver (Kime?) | Bana (Ne ver?) | Hüküm | Ve beni kat (Kimlere?) | Salihlere

61. Ne zaman ki iki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın arkadaşları: "Yakalandık." dediler.

62. (Musa): "Hayır! Asla! Rabbim muhakkak benimledir, bana yolunu gösterecektir." dedi.

63. Bunun üzerine Musa'ya: "Vur asan ile denize." diye vahyettik. Vurunca hemen yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oluverdi,

64. Ötekileri de buraya yanaştırmıştık.

65. Musa'yı ve beraberindekileri tamamen kurtardık.

66. Sonra da ötekileri boğduk.

67. Şüphesiz bunda gerçekten bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

68. Ve şüphesiz ki Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

69. Onlara İbrahim'in kıssasını da oku!

70. O bir zamanlar babasına ve kavmine: "Siz neye tapıyorsunuz?" dedi.

71. "Bir takım putlara taparız da, onlar sayesinde toplanırız." dediler.

72. (İbrahim) dedi ki: "Dua ettiğiniz zaman onlar işitirler mi?

73. Veya size bir yarar sağlar yahut bir zarar verirler mi?"

74. Dediler ki: "Yok, biz atalarımızı böyle yaparken bulduk."

75-76. (İbrahim) dedi ki: "Siz ve sizden önceki atalarınızın neye taptıklarını şimdi gördünüz?

77. Hep onlar benim düşmanımdır, ancak o âlemlerin Rabbi başka.

78. O ki, beni yarattı, sonra da bana o doğru yolu gösterir.

79. Ve O ki, bana o yedirir, o içirir.

80. Hastalandığım zaman da O bana şifa verir.

81. Ve O ki, beni öldürür, sonra beni yine diriltir.

82. Ve O ki, ceza günü ben O'nun günahımı bağışlamasını dilerim.

83. Ey Rabbim! Bana bir hüküm ihsan et ve beni iyiler arasına kat!"

84. Ve bana sonrakiler içinde iyilikle anılmak nasip eyle!

85. Ve beni Naim cennetinin varislerinden eyle!

86. Babamı da bağışla; çünkü o yanlış gidenlerden idi.

87. Ve (insanların) diriltilecekleri gün, beni utandırma.

88. O gün ki, ne mal fayda verir, ne oğullar.

89. Ancak Allah'a temiz bir kalp ile varan başka."

90. Hem cennet takva sahipleri için yaklaştırılmış,

91. Azgınlar için de cehennem hortlatılmıştır.

92-93. Ve bunlara denilir ki: "Hani nerede o Allah'tan başka taptıklarınız? Nasıl size yardım ediyorlar mı veya kendilerini kurtarıyorlar mı?"

94. Ve arkasından onlar ve azgınlar o cehennemin içine fırlatılmaktadırlar.

95-96. Ve bütün o İblis orduları onun içinde birbirleriyle çekişirlerken şöyle demektedirler:

97. "Allah'a yemin olsun ki biz, doğrusu açık bir sapıklık içindeymişiz.

98. Çünkü sizi âlemlerin Rabbi seviyesinde tutuyorduk.

99. Ve bizi hep o suçlular şaşırtmıştı.

100. Bak şimdi bizim için ne şefaatçiler var,

101. Ne de yakın bir dost!

102. Bari bizim için geriye dönme imkânı olsaydı da, mü'minlerden olsaydık."

103. Şüphesiz bunda mutlaka bir âyet vardır. Öyle iken çoğu inanmadı.

104. Ve şüphesiz ki, Rabbin çok güçlü ve çok merhametlidir.

105. Nuh kavmi gönderilen peygamberleri yalanladı.

106. O zaman ki, kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: "Siz Allah' tan korkmaz mısınız?

107. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

108. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!

109. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

110. Gelin Allah'tan korkun, bana itaat edin!"

111. "A! Senin peşine hep o bayağı kimseler takılmışken, biz sana hiç inanır mıyız?" dediler.

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِينَۙ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِۙ

Yap (Kim için?) | Benim için (Ne yap?) | Güzel bir yad (Nerede?) | Sonrakiler içinde | Beni yap (Kimlerden?) | Naim cennetinin varislerinden

﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَۙ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي

Ve bağışla (Kimi?) | Babamı | Çünkü O | Oldu (Kimlerden?) | Sapkınlardan | Ve beni mahcup etme (Ne zaman?)

يَوْمَ يُبْعَثُونَۙ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَۙ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ

Diriltilecekleri gün | O günde ki | Fayda vermez (Ne?) | Ne mal | Ne de oğullar | Ancak [fayda görür] | O kimse ki | Geldi (Kime?) | Allah'a (Ne ile?)

بِقَلْبٍ سَلِيمٍۜ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَۙ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

Bir kalple ki | Arınmış | Yanaştırılır (Ne?) | Cennet (Kime?) | Takva sahiplerine | Açığa çıkarılır (Ne?) | Cehennem (Kime?)

لِلْغَاوِينَۙ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Azgınlara | Ve denilir (Kime?) | Onlara (Ne denilir?) | Nerede o şeyler ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Tapıyordunuz (Kimden başka?) | Allah'tan başka

هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَۜ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُنَۙ ﴿٩٤﴾

Size yardım edebiliyorlar mı? | Veya | Yardım olunabiliyorlar mı? | Fırlatılmışlardır (Nereye?) | Oraya | Onlar (Daha?) | Ve azgınlar (Daha kimler?)

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَۜ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَۙ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ

İblis'in orduları | Hepsi | Derler ki: | Onlar oldukları halde | Orada | Çekişiyorlar (Ne derler?) | Allah'a yemin olsun ki

إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍۙ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

Muhakkak ki | Biz olmuşuz (Nerede olmuşuz?) | Bir sapkınlık içinde ki | Apaçık | Çünkü | Sizi eşit tutuyorduk (Kime?) | Âlemlerin Rabbine

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَۙ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ

Bizi saptırmadı | Ancak [saptırdı] | Mücrimler | Bizim için yok (Ne yok?) | Şefaatçiler (Daha?) | Arkadaş da yok (Öyle arkadaş ki)

حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذٰلِكَ

Yakın | Keşke bizim için olsaydı (Ne olsaydı?) | Dönüş | Biz de olsaydık (Kimlerden?) | Müminlerden | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?)

لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Bir ayet/ders | Halbuki olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir

﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَۚ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ

Yalanladı (Kim?) | Nuh'un kavmi (Kimi?) | Peygamberleri | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Onların kardeşleri (O kardeşlerinden bedel?) | Nuh dedi (Ne dedi?)

أَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌۙ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِۚ ﴿١٠٨﴾

Korkmaz mısınız? | Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan (Daha?) | Ve bana itaat edin

وَمَا أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَۚ ﴿١٠٩﴾

Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Benim ücretim değildir | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُونِۜ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَۜ ﴿١١١﴾

Korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ve bana itaat edin | Dediler ki: | İman mı edeceğiz? (Kime?) | Sana | Halbuki sana tabi oldu (Kim tabi oldu?) | En düşük kimseler

قَالَ وَمَا عِلْم۪ي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبّ۪ي

Dedi ki: (Neye?) – Benim bilgim yoktur – O şeyler ki – İdiler – Yapıyorlar – Onların hesabı değildir – Ancak – Rabbim üzerinedir

لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَٓا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذ۪يرٌ

Şayet – Düşünüyorsanız – Ve ben değilim (Ne değilim?) – İman edenleri kovucu – Ben değilim – Ancak – Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)

مُب۪ينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُوم۪ينَ ﴿١١٦﴾

Apaçık – Dediler ki: – Andolsun ki, şayet – Sen vazgeçmezsen – Ey Nuh! – Mutlaka olacaksın (Kimlerden?) – Taşlananlardan

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْم۪ي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْن۪ي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّن۪ي

Dedi (Ne dedi?) – Ey Rabbim! – Muhakkak kavmim (Nedir?) – Beni yalanlamıştır – Ayırt et (Neyi?) – Benim aramı (Daha?) – Onların arasını (Nasıl?) – Ayırt etmekle – Ve beni kurtar (Daha?)

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ

Ve benimle beraber olanları (Kimlerdendir onlar?) – Müminlerden – Biz de onu kurtardık (Kimle beraber?) – O kimselerle ki – Onunla beraberdirler (Nerede onunla beraberdirler?) – Gemide (Öyle gemi ki)

الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاق۪ينَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً

Dolmuş – Sonra – Boğduk (Ne zaman?) – Bundan sonra (Kimi?) – Kalanları – Muhakkak – Bunda vardır (Ne vardır?) – Bir ders

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٢٢﴾

Olmadı (Kim?) – Onların çoğu (Ne olmadı?) – İman ediciler – Ve muhakkak – Senin Rabbin – Elbette O (Nedir?) – Aziz'dir – Rahim'dir

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

Yalanladı (Kim?) – Âd kavmi (Kimi yalanladı?) – Peygamberleri – O vakit ki – Demişti (Kime?) – Onlara (Kim dedi?) – Onların kardeşleri (O kardeşlerinden bedel?) – Hûd (Ne dedi?) – Korkmaz mısınız?

اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٢٦﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ

Muhakkak ben – Sizin için (Neyim?) – Peygamberim (Öyle peygamber ki) – Güvenilir – Öyleyse korkun (Kimden?) – Allah'tan (Daha?) – Ve bana itaat edin – Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٧﴾ اَتَبْنُونَ

Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) – Bir ücret – Benim ücretim değildir – Ancak (Kim üzerinedir?) – Âlemlerin Rabbi üzerinedir – Dikiyor musunuz? (Nereye?)

بِكُلِّ ر۪يعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

Her tepeye (Ne dikiyor musunuz?) – Alamet (Ne olduğunuz halde?) – Eğleniyor olduğunuz halde – Ve yapıyorsunuz (Ne yapıyorsunuz?) – Köşkler – Sanki siz – Ebedi kalacaksınız

﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّار۪ينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ

Yakaladığınız zaman – Yakalıyorsunuz (Ne olduğunuz halde?) – Zorbalar olduğunuz halde – Korkun (Kimden?) – Allah'tan – Ve bana itaat edin

﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذ۪ٓي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَن۪ينَ

Ve korkun (Kimden?) – O zattan ki – Size verdi (Neyi?) – O şeyleri ki – Biliyorsunuz – Size verdi (Ne verdi?) – Davarlar (Daha?) – Oğullar (Daha ne verdi?)

﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ

Bahçeler – Pınarlar – Muhakkak ben – Korkuyorum (Kim üzerine?) – Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) – Bir günün azabından ki – Büyük

﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْنَٓا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظ۪ينَ ﴿١٣٦﴾

Dediler ki: – Birdir (Kime?) – Bize (Ne birdir?) – Vaaz etmen – Veya – Olmaman (Kimlerden?) – Vaaz edenlerden

112. (Nuh) dedi ki: "Benim onların ne yaptıkları hakkında ne bilgim olabilir?

113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir, eğer anlayabilirseniz!

114. Hem ben iman edenleri kovmakla görevli değilim.

115. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

116. "Yemin ederiz ki, ey Nuh, eğer vazgeçmezsen, kesinlikle taşlanmışlardan olacaksın!" dediler.

117. (Nuh) dedi ki: "Ey Rabbim! Anlaşıldı ki, kavmim beni yalanladılar.

118. Artık benimle onların arasını nasıl ayırt edeceksen et de, beni ve beraberimdeki mü'minleri kurtar!"

119. Bunun üzerine biz de onu ve beraberindekileri, o dolu gemide kurtuluşa erdirdik.

120. Sonra da arkasından geriye kalanları boğduk.

121. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır. Öyle iken çoğu iman etmedi.

122. Ve şüphesiz ki Rabbin, çok güçlü, çok merhametlidir.

123. Ad (kavmi de) gönderilen peygamberleri yalanladı.

124. Kardeşleri Hud o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

125. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

126. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin!

127. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

128. Siz her yüksek yere bir alamet bina yapıp eğlenir misiniz?

129. Bir takım sağlam yapılar da ediniyorsunuz, sanki ebedi olarak kalacaksınız.

130. Hem tuttuğunuz zaman, merhametsiz zorbalar gibi tutuyorsunuz.

131. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

132. O Allah'tan korkun ki, size o bildiğiniz şeylerle yardımda bulundu.

133-134. Davarlar, oğullar, cennet gibi bağlar, bahçeler, pınarlar ile size iyilikte bulunmakta.

135. Gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum."

136. Dediler ki: "Sen ha öğüt vermişsin, ha öğüt verenlerden olmamışsın, bizce birdir.

137. Bu sadece eskilerin âdetidir.
138. Biz azaba uğratılacak değiliz."
139. Diye O'nu yalanladılar. Biz de kendilerini helâk ediverdik. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.
140. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok göçlü ve çok merhametlidir.
141. Semûd (kavmi) de gönderilen peygamberleri yalanladı.
142. Kardeşleri Salih o zaman onlara şöyle demişti: "Allah'tan korkmaz mısınız?
143. Haberiniz olsun ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.
144. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
145. Buna karşı ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.
146. Siz burada güven ve huzur içinde bırakılacak mısınız?
147. O cennetler, pınarlar,
148. Salkımları sarkmış hurmalar, ekinler içinde.
149. Ki bir de dağlardan keyifli keyifli evler yontuyorsunuz.
150. Gelin Allah'tan korkun da bana itaat edin,
151. İtaat etmeyin o kimselere,
152. Ki onlar yeryüzünde bozgunculuk yaparlar da ıslah etmezler."
153. Dediler ki: "Sen iyice büyülenmişlerdensin;
154. Sen bizim gibi bir insandan başka nesin ki? Haydi, bir âyet getir, eğer doğrulardan isen!"
155. (Salih) dedi ki: "İşte bir dişi deve! Onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün su içme hakkı da sizindir.
156. Sakın ona bir kötülükle ilişmeyin ki, o yüzden sizi büyük bir günün azabı yakalar."
157. Derken onu vurdular, fakat pişman oldular.
158. Çünkü kendilerini azap yakalayıverdi. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır; öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.
159. Ve şüphesiz Rabbin gerçekten, O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

إِنْ هٰذَٓا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
Bu değildir | Ancak (Nedir?) | Evvelkilerin adetidir | Ve biz değiliz (Ne?) | Azap edilecek kimseler | Ve onu yalanladılar

فَاَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
Biz de onları helak ettik | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ayet/ders | Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ
Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Yalanladı (Kim?) | Semud kavmi (Kimi yalanladı?) | Peygamberleri

﴿١٤١﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Onların kardeşleri (Ondan bedel?) | Salih (Ne dedi?) | Korkmaz mısınız? | Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki)

اَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan (Daha?) | Ve bana itaat edin | Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?)

مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُونَ
Bir ücret | Benim ücretim değildir | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir | Bırakılacak mısınız? (Nerede?)

فِي مَا هٰهُنَا اٰمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
Burada bulunanın içinde (Ne olduğunuz halde?) | Güvende olduğunuz halde (Buradakinden bedel, nerede?) | Bahçelerde (Daha?) | Ve pınarlarda (Daha?) | Ve ekinlerde (Daha?) | Ve hurmalar içinde (Öyle hurmalar ki) | Onun salkımları (Nedir?)

هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
Zariftir | Ve yontuyorsunuz (Neden?) | Dağlardan (Ne yontuyorsunuz?) | Evler (Ne olduğunuz halde?) | Şımarıklar | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَاَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ اَلَّذِينَ يُفْسِدُونَ
Ve bana itaat edin | Ve itaat etmeyin (Neye?) | Haddi aşanların emrine | O haddi aşanlar ki | Bozgunculuk yapıyorlar (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ
Yeryüzünde (Daha?) | Ve ıslah etmiyorlar | Dediler ki: | Ancak | Sen (Kimlerdensin?) | Büyülenmişlerdensin

﴿١٥٣﴾ مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
Sen değilsin | Ancak (Kimsin?) | Bir beşersin (Öyle beşer ki?) | Bizim gibi | Getir (Ne getir?) | Bir mucize | Şayet isen (Kimlerden?) | Doğru söyleyenlerden

﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾
Dedi ki: | İşte bu (Nedir?) | Devedir | Onun için vardır (Ne vardır?) | İçme hakkı | Sizin için de vardır (Ne vardır?) | Bir günün içme hakkı (Öyle gün ki) | Belli

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا
Ve o deveye dokunmayın (Ne ile?) | Kötülükle | Yoksa sizi yakalar (Ne?) | Bir günün azabı ki | Büyük | Ve o deveyi boğazladılar

فَاَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً
Ve oldular (Ne?) | Pişmanlar | Ve onları yakaladı (Ne yakaladı?) | Azap | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ders

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾
Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ

Yalanladı (Kim?) | Lût'un kavmi (Kimi?) | Peygamberleri | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Onların kardeşleri | Lût (Ne dedi?)

اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾

Korkmaz mısınız? | Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan (Daha?) | Ve bana itaat edin

وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?) | Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Benim ücretim değildir | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir

اَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

Gidiyor musunuz? (Kime?) | Erkeklere (Kimlerden?) | Âlemlerden | Ve bırakıyor musunuz? (Kimi?) | O kimseleri ki | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Kim yarattı?) | Rabbiniz (Onlar kimlerdir?)

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ

Zevcelerinizdir | Bilakis | Siz (Nesiniz?) | Kavimsiniz (Öyle kavimsiniz ki) | Haddi aşanlar | Dediler ki: | Andolsun ki, şayet | Vazgeçmezsen | Ey Lût!

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

Elbette olacaksın (Kimlerden?) | Çıkarılanlardan | Dedi (Ne dedi?) | Muhakkak ben | Yaptığınıza (Kimlerdenim?) | Öfke duyanlardanım

رَبِّ نَجِّنِي وَاَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ

Ey Rabbim! | Beni kurtar (Daha kimi?) | Ve ehlimi (Neden?) | O şeylerden ki | Yapıyorlar | Biz de onu kurtardık (Daha kimi?) | Ve onun ehlini | Hepsini

﴿١٧٠﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا

Ancak [kurtarmadık] (Kimi?) | Kocakarıyı (Öyle kocakarı ki) | Geride kalanlar içinde olan | Sonra | Yerle bir ettik (Kimi?) | Diğerlerini | Ve yağdırdık (Kim üzerine?)

عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

Onlar üzerine (Ne yağdırdık?) | Yağmur | Ne kötüdür! (Ne?) | Uyarılanların yağmuru | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ayet/ders | Olmadı (Kim?)

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ

Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin rabbin | Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Yalanladı (Kim?)

اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

Eyke halkı (Kimi yalanladı?) | Peygamberleri | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Onlara (Kim dedi?) | Şuayb (Ne dedi?) | Korkmaz mısınız?

اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ

Muhakkak ben | Sizin için (Neyim?) | Peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir | Öyleyse korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ve bana itaat edin | Ve sizden istemiyorum (Ne üzerine?)

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ

Bunun üzerine (Ne istemiyorum?) | Bir ücret | Benim ücretim | Ancak (Kim üzerinedir?) | Âlemlerin Rabbi üzerinedir | Tastamam tutun (Neyi?) | Ölçeği

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

Ve olmayın (Kimlerden?) | Eksik verenlerden | Ve tartın (Ne ile?) | Terazi ile (Öyle terazi ki) | Doğru

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

Eksik vermeyin (Kime?) | İnsanlara (Neyi?) | Eşyalarını (Daha?) | Ve bozgunculuk yapmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?) | Fesat çıkarıcılar

160. Lût kavmi gönderilen peygamberleri yalanladı

161. Kardeşleri Lut o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

162. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

163. Gelin Allah'tan korkunda bana itaat edin.

164. Buna karşı ben sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatım ancak âlemlerin Rabbine aittir.

165-166. Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz da, insanlar içinden erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz.

167. (Onlar): "Yemin ederiz ki Ey Lût, vazgeçmezsen, kesinlikle ve kesinlikle sürülüp çıkarılanlardan olacaksın!" dediler.

168. (Lut) dedi ki: "Doğrusu ben sizin yaptığınıza öfke duyanlardanım.

169. Ey Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarının uğursuzluğundan kurtar!

170. Biz de onu ve ailesini tamamen kurtardık.

171. Ancak bir yaşlı kadın kaldı.

172. Sonra geride kalanların hepsini yerle bir ettik.

173. Ve üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki, ne kötü idi. O uyarılanların yağmuru!

174. Şüphesiz bunda gerçekten bir âyet vardır. Öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

175. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten çok güçlü ve çok merhametlidir.

176. Eyke halkı gönderilen peygamberleri yalanladı.

177. Şuayb o zaman onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

178. Haberiniz olsun, ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

179. Gelin Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

180. Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine aittir.

181. Ölçeği tam ölçün de, hak yiyenlerden olmayın.

182. Ve doğru terazi ile tartın!

183. Halkın malının değerini düşürmeyin ve yeryüzünde karışıklıklar çıkararak bozgunculu yapmayın.

184. O sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan yaratıcıdan korkun!"

185. Dediler ki: "Sen muhakkak büyülenmişlerdensin.

186. Sen de bizim gibi bir beşerden başka nesin ki? Doğrusu biz seni muhakkak yalancılardan olduğunu sanıyoruz.

187. Üzerimize gökten bir parça düşürüver, eğer doğru söyleyenlerden isen."

188. (Şuayb): "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir." dedi.

189. Böylece onu yalanladılar, kendilerini de o gölge gününün azabı alıverdi ki, o gerçekten büyük bir günün azabı idi.

190. Şüphesiz bunda mutlak bir âyet vardır, öyle iken onların çoğu mü'min olmadı.

191. Ve şüphesiz ki Rabbin, gerçekten O, çok güçlü ve çok merhametlidir.

192. Ve gerçekten bu (Kur'an) şüphesiz âlemlerin Rabbinin bir indirmesidir.

193. Onu Ruhu'l-Emin (Cebrail) indirdi.

194. Senin kalbine ki, o uyarıcılardan olasın diye,

195. Açık, parlak bir Arapça ile.

196. Hem o, şüphesiz öncekilerin kitaplarında da var.

197. Onu İsrailoğullarının âlimlerinin bilmesi de, onlara bir delil değil mi?

198. Eğer onu Arapça bilmeyenlerin birine indirseydik de,

199. O onlara okusaydı, yine iman etmeyeceklerdi.

200. Biz onu suçluların kalplerine öyle sokmuşuzdur.

201. Onlar can yakıcı azabı görecekleri zamana kadar ona iman etmezler.

202. Hiç farkında değillerken, ansızın (azap) kendilerine geliverecektir.

203. (O zaman) diyecekler: "Acaba bize bir zaman tanınır mı?"

204. Ya şimdi azabımızı hemen istiyorlar mı?

205. Gördün ya, onları yıllarca zevk ettirsek,

206. Sonra kendilerine vaadolunan gelip çatsa,

وَاتَّقُوا الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّل۪ينَۜ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ
Ve korkun (Kimden?) | O Zattan ki | Sizi yarattı (Daha kimi?) | Nesilleri (Öyle nesilleri ki) | Öncekiler | Dediler ki: | Ancak | Sen (Kimlerdensin?)

مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَۙ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ
Büyülenmişlerdensin | Sen değilsin | Ancak | Bir beşersin (Öyle beşer ki?) | Bizim gibi | Ve muhakkak | Biz seni sayıyoruz (Kimlerden?)

لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۚ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ
Elbette yalancılardan | Hadi düşür (Kimin üzerine?) | Bizim üzerimize (Ne düşür?) | Bir parça (Nereden düşür?) | Gökten | Şayet isen (Kimlerden?)

مِنَ الصَّادِق۪ينَۜ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
Doğru söyleyenlerden | Dedi ki: | Benim Rabbim (Nedir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz | Ve onu yalanladılar

فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِۜ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ
Ve onları yakaladı (Ne?) | Gölge gününün azabı | Muhakkak o | Oldu (Ne oldu?) | Bir günün azabı ki | Büyük | Muhakkak

ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
Bunda vardır (Ne vardır?) | Bir ders | Olmadı (Kim?) | Onların çoğu (Ne olmadı?) | İman ediciler | Ve muhakkak | Senin Rabbin

لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْز۪يلُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ
Elbette O (Nedir?) | Aziz'dir | Rahim'dir | Ve muhakkak O (Nedir?) | Elbette alemlerin Rabbinin indirmesidir | İndirdi (Neyi?)

بِهِ الرُّوحُ الْاَم۪ينُۙ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَۙ ﴿١٩٤﴾
Onu (Kim indirdi?) | Ruhu'l-Emîn (Neye indirdi?) | Senin kalbine (Niye?) | Olasın diye (Kimlerden?) | Uyarıcılardan (Ne ile?)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُب۪ينٍۜ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَف۪ي زُبُرِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ
Bir lisan ile (Öyle lisan ki) | Arapça (Yine öyle lisan ki) | Apaçık | Muhakkak O (Neredesdir?) | Evvelkilerin kitaplarındadır | Olmadı mı? (Kimler için?)

لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَۜ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ
Onlar için (Ne olmadı mı?) | Bir delil (Ne delil olmadı mı?) | Onu bilmesi (Kimin?) | İsrailoğullarının âlimlerinin | Şayet | Onu indirseydik (Kimlere?)

عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَم۪ينَۙ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ مُؤْمِن۪ينَۜ ﴿١٩٩﴾
Arapça bilmeyenlerin bazısına | Ve onu okusaydı (Kime?) | Onlara | Olmazlardı | Ona (Ne olmazlardı?) | İman ediciler

كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَۜ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ حَتّٰى يَرَوُا
İşte böylece | Onu sokarız (Nereye?) | Mücrimlerin kalplerine | İman etmezler (Kime?) | Ona (Ne zamana kadar?) | Görecekleri zamana kadar (Neyi?)

الْعَذَابَ الْاَل۪يمَۙ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٢٠٢﴾
Azabı (Öyle azabı ki) | Can yakıcı | Onlara [azap] gelinceye kadar (Daha ne zamana kadar?) | Ansızın | Halbuki onlar (Nedirler?) | Farkına varmıyorlar

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَۜ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾
Derler ki: | Biz olur muyuz? (Ne olur muyuz?) | Mühlet verilenler | Azabımızı mı? | Acele istiyorlar

اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِن۪ينَۙ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَۙ ﴿٢٠٦﴾
Ne dersin? | Şayet onları nimetlendirsek (Ne kadar?) | Senelerce | Sonra | Onlara gelse (Ne gelse?) | O şey ki | Oldular (Ne oldular?) | Vaat ediliyorlar

مِنْ قَرْيَةٍ	وَمَٓا اَهْلَكْنَا	يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾	كَانُوا	مَا	عَنْهُمْ	مَٓا اَغْنٰى
Hiçbir beldeyi	Ve biz helak etmedik (Kimi?)	Faydalandırılıyorlar	Oldular (Ne oldular?)	O şeyler ki	Onlara (Ne?)	Fayda vermedi (Kime?)

وَمَا تَنَزَّلَتْ	ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾	وَمَا كُنَّا	ذِكْرٰى	مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾	لَهَا	اِلَّا
İndirmedi (Neyi?)	Zulmediciler	Biz olmadık (Ne olmadık?)	[Onlara] Öğüt [verilmiştir]	Uyarıcılar	Onlar için vardır (Ne vardır?)	Ancak

اِنَّهُمْ	وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾	لَهُمْ	وَمَا يَنْبَغِى	الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾	بِهِ	
Muhakkak onlar	Ve onlar buna güç yetiremezler de	Şeytanlara	Ve yaraşmaz da (Kime?)	Şeytanlar	Onu (Kim?)	

فَتَكُونَ	اٰخَرَ	اِلٰهًا	مَعَ اللّٰهِ	فَلَا تَدْعُ	لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾	عَنِ السَّمْعِ
Yoksa olursun (Kimlerden?)	Başka	Bir ilaha (Öyle ilaha ki)	Allah ile beraber (Kime?)	Dua etme (Kimle beraber?)	Elbette uzaklaştırılmışlardır	İşitmekten (Nedirler?)

وَاخْفِضْ	الْاَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾	عَشِيرَتَكَ	وَاَنْذِرْ ﴿٢١٣﴾	مِنَ الْمُعَذَّبِينَ
İndir (Neyi?)	En yakın olanları	Akrabanı (Öyle akraba ki)	Ve uyar (Kimi?)	Azap edilenlerden

فَقُلْ	عَصَوْكَ	فَاِنْ	مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾	اتَّبَعَكَ	لِمَنِ	جَنَاحَكَ
De ki:	Sana asi olurlarsa	Şayet	Müminlerden	Sana tabi oldu (Kimlerden?)	O kimseye ki	Kanadını (Kime?)

الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾	عَلَى الْعَزِيزِ	وَتَوَكَّلْ	تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾	مِمَّا	بَرِٓيءٌ	اِنِّى
Rahim olana	Aziz olana	Ve tevekkül et (Kime?)	Siz yapıyorsunuz	O şeylerden ki	Uzağım (Neden?)	Muhakkak ben (Neyim?)

هُوَ	اِنَّهُ ﴿٢١٩﴾	فِى السَّاجِدِينَ	وَتَقَلُّبَكَ ﴿٢١٨﴾	حِينَ تَقُومُ	يَرٰيكَ	اَلَّذِى
O (Nedir?)	Muhakkak O	Secde edenler arasında	Ve dolaşmanı da (Nerede?)	Kalktığında (Daha neyi görüyor?)	Seni görüyor (Ne zaman?)	O öyle bir zattır ki

الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾	تَنَزَّلُ	عَلٰى مَنْ	هَلْ اُنَبِّئُكُمْ ﴿٢٢٠﴾	الْعَلِيمُ	السَّمِيعُ
Şeytanlar	İniyor (Kimler?)	O kişiyi ki	Size haber vereyim mi? (Kimi?)	Her şeyi bilendir	Her şeyi işitendir

كَاذِبُونَ	وَاَكْثَرُهُمْ	السَّمْعَ	يُلْقُونَ ﴿٢٢٢﴾	اَثِيمٍ	عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ	تَنَزَّلُ
Yalancıdırlar	Onların çoğu (Nedir?)	[Meleklerden] İşittiklerini	[Kahinlere] Haber verirler (Neyi?)	Günahkâr	Her iftiracıya (Öyle iftiracı ki?)	İner (Kime?)

فِى كُلِّ وَادٍ	اَنَّهُمْ	اَلَمْ تَرَ	الْغَاوُنَ ﴿٢٢٤﴾	يَتَّبِعُهُمُ	وَالشُّعَرَٓاءُ ﴿٢٢٣﴾
Her vadide (Nedirler?)	Muhakkak onlar	Görmedin mi ki?	Sapkınlar	Onlara uyar (Kim?)	Şairler

الَّذِينَ	اِلَّا ﴿٢٢٦﴾	لَا يَفْعَلُونَ	مَا	يَقُولُونَ	وَاَنَّهُمْ ﴿٢٢٥﴾	يَهِيمُونَ
O kimseler ki	Ancak hariç (Kim?)	Yapmıyorlar	O şeyi ki	Derler (Neyi derler?)	Ve şüphesiz onlar (Nedirler?)	Şaşkın şaşkın dolaşırlar

وَانْتَصَرُوا	كَثِيرًا	اللّٰهَ	وَذَكَرُوا	الصَّالِحَاتِ	وَعَمِلُوا	اٰمَنُوا
Öçlerini aldılar (Ne zaman?)	Çokça (Daha ne yaptılar?)	Allah'ı (Nasıl?)	Ve zikrettiler (Kimi?)	Salih amelleri (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	İman ettiler (Daha?)

يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾	اَىَّ مُنْقَلَبٍ	ظَلَمُوا	الَّذِينَ	وَسَيَعْلَمُ	مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
Dönecekler	Hangi dönüşle	Zalim oldular (Neyi bilecekler?)	O kimseler ki	Bilecek (Kim?)	Zulme uğradıktan sonra

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ النَّمْلِ آيَاتُهَا ٩٣

207. O yaşatıldıkları zevkin kendilerine hiç faydası olmayacaktır.

208. Bununla birlikte biz hangi memleketi helâk ettikse, muhakkak onu uyaranlar olmuştur.

209. (Onlara) ihtar edilmiştir ve biz haksızlık etmiş değilizdir.

210. Ve bunu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi.

211. Bu onlara hem yaraşmaz, hem güçleri yetmez.

212. Onlar (vahyi) işitmekten kesinlikle uzak tutulmuşlardır.

213. Bundan dolayı sakın, Allah ile beraber başka bir ilaha çağırma ki, o azap edileceklerden olmayasın.

214. Hem en yakın akrabalarını uyar.

215. Ve sana uyan mü'minlere kanadını indir.

216. Bunun üzerine sana isyan ederlerse: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım." de.

217. Ve O güçlü ve merhametli olana güvenip dayan.

218. O ki, (namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219. Ve secde edenler arasında dolaşmanı da.

220. Çünkü O her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

221. Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?

222. Günaha kendini kaptırmış her bir sahtekâr üzerine inerler.

223. Onlar kulak verirler ve çoğu yalan söylerler.

224. Şairler (e gelince) bunların arkasına da çapkınlar, sapkınlar düşer.

225. Görmez misin, bunlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Hem de onlar yapmayacakları şeyleri söylerler.

227. Ancak iman edip iyi işler yapanlar, Allah'ı çokça zikredenler ve kendilerine haksızlık edildikten sonra öçlerini alanlar müstesna... O haksızlık edenler, nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını yarın bilecekler.

NEML SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
93 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin. Bunlar sana Kur'an'ın ve apaçık bir kitabın âyetleridir,

2. Birer hidâyet ve müjde olmak üzere o mü'minlere...

3. Ki onlar namazı dürüstçe kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4. Çünkü ahirete inanmayanların yaptıklarını, kendilerine süslü göstermişizdir de, onlar ilerisini görmezler, kalpleri körelmiştir.

5. Bunlar o kimselerdir ki, kendilerine azabın kötüsü vardır ve ahirette en çok zarara uğrayacaklar da bunlardır.

6. Ve emin ol ki, sen, bu Kur'an'a, ilminin sonu olmayan bir hikmet sahibi tarafından erdiriliyorsun.

7. Hani bir zamanlar Musa ailesine: "Ben gerçekten bir ateş hissettim. Ondan size bir haber getireceğim yahut bir ateş parçası alıp geleceğim, umulur ki, bir ocak yakar ısınırsınız.

8. Derken ona vardığı zaman şöyle seslenildi: "Haberin olsun, bu ateşteki kimse ve bunun çevresindekiler mübarek kılınmıştır. Ve münezzehtir o âlemlerin Rabbi Allah.

9. Ey Musa! Gerçek şu ki, bu benim, O aziz ve hikmet sahibi olan Allah!

10. Ve bırak asanı!" Derken onu çevik bir yılan gibi depreniyor görüverince, dönüp geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa! Korkma, çünkü peygamberler benim huzurumda korkmaz."

11. Ancak haksızlık eden, sonra da yaptığı kötülüğün arkasından onu güzelliğe dönüştüren başka. Ona da ben çok bağışlayan, çok merhamet edenim.

12. Bir de elini koynuna sok, bembeyaz, kusursuz çıksın, Firavun ve kavmine dokuz mucizeden biri olarak. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim oldular.

13. Bu şekilde âyetlerimiz, hakikati gözlerine sokarak onlara vardığı zaman: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِن۪ينَ

Tâ Sîn | Bu (Nedir?) | Kuran'ın ayetleridir (Daha?) | Ve kitabın ayetleridir (Öyle kitap ki) | Apaçık | Bu bir hidayettir (Daha) | Ve bir müjdedir (Kim için?) | Müminler için

﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ

Onlar o kimselerdir ki | Dosdoğru kılarlar (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verirler (Neyi?) | Zekâtı | Ve onlar (Neye?) | Ahirete | Onlar

يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ

Yakinen inanırlar | Şüphesiz ki o kimseler | İnanmıyorlar (Neye?) | Ahirete | Süslü gösterdik (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Amellerini | Bu yüzden onlar (Nedir?)

يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

Körü körüne giderler | İşte onlar var ya | O kimselerdir ki | Onlar için vardır (Ne?) | Azabın en kötüsü | Ve onlar | Ahirette

هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَك۪يمٍ عَل۪يمٍ

Onlar (Nedir?) | En çok ziyana uğrayacak olanlardır | Şüphe yok ki sen | Elbette ulaştırılıyorsun (Neye?) | Kuran'a (Kim tarafından?) | Hikmet sahibi tarafından | Her şeyi bilen tarafından

﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِه۪ٓ اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَاراًۜ سَاٰت۪يكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ

Hani demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Ailesine | Muhakkak ki ben | Hissettim (Neyi?) | Bir ateşi | Size getireceğim (Neden?) | Ondan (Ne?) | Bir haber

اَوْ اٰت۪يكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ

Ya da | Size getiririm (Ne?) | Bir şule ki | Ateş | Belki de siz | Isınırsınız | Ne zaman ki oraya vardı | Kendisine nida olundu

اَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ

Şöyle | Mübarek kılınmıştır (Kim?) | O kimse ki (Neredir?) | Bu ateştedir | Ve o kimse ki (Neredir?) | Bu ateşin etrafındadır | Allah münezzehtir (Öyle Allah ki) | Alemlerin rabbi olan

﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ

Ey Musa! | Durum şu ki | Ben | Allah'ım (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Daha) | Hakim olan | Yere bırak (Neyi?) | Asanı

فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ

Ne zamanki o asayı gördü (Ne olduğu halde?) | Hareket ediyor (Nasıl?) | Sanki o asa (Nedir?) | Bir yılan | Kaçtı (Ne olduğu halde?) | Arkasını dönerek | Dönüp bakmadı | Ey Musa! | Korkma

اِنّ۪ي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً

Şüphe yok ki ben | Korkmaz (Nerede?) | Benim yanımda (Kim?) | Peygamberler | Ancak | O kimse ki | Zulmetti | Sonra da | Halini değiştirdi (Neye?) | Güzelliğe (Neden sonra?)

بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ

Kötülükten sonra | Artık ben | Çok mağfiret edenim | Çok merhamet edenim | Sok (Neyi?) | Elini (Nereye?) | Koynuna | Çıkıversin (Ne olduğu halde?) | Bembeyaz

مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ ف۪ي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْماً

Kusursuz olarak (Bu mucize ne olduğu halde?) | Dokuz mucize arasında olduğu halde (Kime?) | Firavun'a (Daha kime?) | Ve kavmine | Zira kuşkusuz onlar | Oldular (Ne?) | Bir kavim ki

فَاسِق۪ينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿١٣﴾

Fasıklar | Ne zamanki onlara geldi (Ne?) | Ayetlerimiz (Ne oldukları halde?) | Açık olduğu halde | Dediler ki: | Bu (Nedir?) | Bir sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَٓا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّاۜ فَانْظُرْ

Ve inkâr ettiler (Neyi?) | Bu ayetleri | Halbuki o ayetlere kesin inanmıştı (Ne?) | Onların vicdanları (Niçin inkar ettiler?) | Zulmetlikleri için (Daha) | Ve kibirlendikleri için | Bak

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا

Nasıl oldu (Ne?) | Bozguncuların sonu | Andolsun ki, elbette | Biz verdik (Kime?) | Davud'a (Daha kime?) | Ve Süleyman'a (Ne verdik?) | İlim

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي فَضَّلَنَا عَلٰى كَث۪يرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِن۪ينَ

O ikisi dediler ki | Bütün hamdler (Kim içindir?) | Allah içindir | Öyle Allah ki | Bizi üstün kıldı (Kime üstün kıldı?) | Bir çoğuna (Kimden?) | Kullarından (Öyle kulları ki) | İnananlar

﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

Varis oldu (Kim?) | Süleyman (Kime?) | Davud'a | Dedi ki: | Ey insanlar! | Bize öğretildi (Ne?) | Kuş dili (Daha?)

وَاُو۫ت۪ينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍۜ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُب۪ينُ

Ve bize verildi (Neden?) | Her şeyden | Kuşkusuz bu (Nedir?) | Elbette o (Nedir?) | Bir lütuftur (Öyle lütuf ki) | Apaçık

﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ

Toplandı (Kim için?) | Süleyman için (Kim?) | Orduları (Kimden olan?) | Cinlerden (Daha?) | İnsanlardan (Daha?) | Ve kuşlardan olan

فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ

Artık onlar | Düzenli olarak sevk ediliyordu | Nihayet | Geldikleri zaman (Nereye?) | Karınca vadisine | Dedi (Ne?) | Bir karınca

يَٓا اَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ

Ey karıncalar! | Giriniz (Nereye?) | Yuvalarınıza | Sizi kırıp geçirmesin (Kim?) | Süleyman (Daha?)

وَجُنُودُهُۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

Ve orduları | Onlar iken (Ne iken?) | Farkında değiller iken | Süleyman tebessüm etti (Ne olduğu halde?) | Sonunda gülücü olduğu halde (Neden?) | Karıncanın sözünden | Dedi ki:

رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ

Ey Rabbim! | Bana ilham et (Neyi?) | Şükretmemi (Neye?) | Senin nimetine | O nimetin ki | İhsanda bulundun (Kime?) | Bana (Daha?)

وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْن۪ي بِرَحْمَتِكَ

Anne babama (Daha neyi ilham et?) | İşlememi (Neyi?) | Salih ameli (Öyle salih amel ki) | Sen ondan razı oluyorsun (Daha?) | Beni girdir (Ne ile?) | Rahmetinle (Nereye?)

ف۪ي عِبَادِكَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَٓا اَرَى

Kulların arasına (Öyle kulların ki) | Salihler | Teftiş etti (Neyi?) | Kuşları | Dedi ki | Bana ne oldu ki? | Göremiyorum (Kimi?)

الْهُدْهُدَۘ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَٓائِب۪ينَ ﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَد۪يدًا اَوْ

Hüdhüd'ü | Yoksa | Oldu mu? (Kimlerden?) | Kayıplara karışanlardan | Yemin olsun ki ya onu cezalandıracağım | Bir ceza ile ki | Şiddetli | Ya da

لَاَا۬ذْبَحَنَّهُٓ اَوْ لَيَاْتِيَنّ۪ي بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَع۪يدٍ

Onu boğazlayacağım | Ya da | Bana getirecek (Ne getirecek?) | Bir delil | Açık | Bekledi (Ne kadar?) | Uzun olmayan bir müddet

فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَق۪ينٍ ﴿٢٢﴾

Ve şöyle dedi: | Öğrendim (Neyi?) | Bir şeyi ki | Sen bilmedin (Neyi?) | Onu | Ve sana getirdim (Nereden?) | Sebe'den (Ne getirdim?) | Bir haber ki | Sağlam

14. Ve nefisleri kesin onaylamış olduğu halde, sırf zulüm ve kibirden dolayı onları inkâr ettiler. Fakat bak o bozguncuların sonu nasıl oldu!

15. Andolsun ki, Davut'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. İkisi de: "Bizi mü'min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler.

16. Ve Süleyman Davud'un yerine geçip dedi ki: "Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Şüphesiz ki bu, kesinlikle apaçık bir lütufdur."

17. Hem Süleyman için, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan orduları toplandı. Hep bunlar sevk ve idare olunuyorlardı.

18. Hatta karınca deresi üzerine vardıklarında bir karınca şöyle dedi: "Ey karıncalar! Haydi, yuvalarınıza girin. Süleyman ve ordusu sizi fark etmeyerek kırıp geçirmesin."

19. O da, onun bu sözünden dolayı gülercesine tebessüm etti ve: "Ey Rabbim! Beni nefsime hâkim kıl ki, bana ve anama-babama verdiğin nimetlere şükredeyim ve razı olacağın iyi bir iş yapayım ve beni rahmetinle iyi kulların arasına sok!" dedi.

20. (Süleyman) bir de kuşları denetledi ve dedi ki: "Bana ne oluyor, Hüdhüd'ü görmüyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

21. Onu mutlaka ağır bir cezaya çarptırırım veya boynunu keserim yahut da bana muhakkak açık, kesin bir delil getirir."

22. Derken bekledi, çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve: "Ben senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sebe'den sağlam bir haber getirdim." dedi.

23. Çünkü ben, orada onlara hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş, görkemli bir tahtı olan bir kadın buldum.

24. Onu ve kavmini, Allah'a değil, güneşe secde ediyorlar gördüm. Şeytan onlara yaptıklarını yaldızlamış ve bu şekilde kendilerini yoldan saptırmış da doğru gidemiyorlar.

25. Göklerde ve yerde gizli olan her şeyi ortaya çıkaran ve sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilen Allah'a secde etmesinler diye.

26. Allah, başka ilah yok, ancak O, o büyük Arşın sahibi O!

27. (Süleyman) dedi ki: "Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız.

28. Şu mektubumu götür onlara bırak. Sonra geri çekil de, ne sonuca varacaklarına bak!"

29. Kadın dedi ki: "Ey ileri gelenler bana çok önemli ve saygıdeğer bir mektup bırakıldı.

30. Süleyman'dan ve O Rahman, Rahim olan Allah'ın adıyla (başlamaktadır.)"

31. Şöyle ki: "Bana karşı baş kaldırmayın ve Müslümanlar olarak gelin bana!"

32. (Melike): "Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin, sizin haberiniz olmadan ben hiçbir işi kestirip atmış değilim." dedi.

33. Dediler ki: "Biz bir kuvvet sahibiyiz ve çetin savaşçılarız; bununla birlikte emir sana aittir. Bak, ne emredersin.

34. (Melike) dedi ki: "Doğrusu, hükümdarlar bir memlekete girdiler mi orayı perişan ederler ve halkının güç ve makam sahibi olanlarını alçaltırlar, evet böyle yaparlar.

35. Ben ise onlara hediye ile bir heyet göndereceğim de bakacağım, elçiler ne ile dönecekler?"

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ

Şüphesiz ben | Buldum (Kimi?) | Bir kadını (Öyle kadın ki) | Onlara hükümdarlık ediyor | Ve kendisine verilmiş (Neden?) | Her şeyden | Ve o kadına ait vardır (Ne?) | Bir taht (Öyle taht ki)

عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ

Büyük | O kadını buldum | Ve kavmini (Ne oldukları halde?) | Secde ederler halde (Neye?) | Güneşe (O güneş ne olduğu halde?) | Allah'tan başka

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ

Süslemiş (Kime?) | Onlara (Kim?) | Şeytan (Neyi?) | Yaptıklarını | Böylece onları saptırmış (Neden?) | Yoldan | Artık onlar

لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ

Doğru yola giremiyorlar | (O süslediği amellerden bedel?) Secde etmemelerini [şeytan süsledi] (Kime?) | Allah'a | Öyle Allah ki | Çıkartır (Neyi?) | Her gizli olanı (O gizli ne olduğu halde?)

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ

Göklerde (Daha?) | Ve yerde | Ve bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Siz gizliyorsunuz (Daha?) | O şeyi ki | Aşikar yapıyorsunuz | Allah (Kimdir?)

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ

Hiç bir ilah yoktur | Ancak O vardır (Öyle O ki?) | Arşın Rabbi (Öyle arş ki) | Yüce | Dedi | Bakacağız | Doğru mu söyledin

أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ

Yoksa | Oldun mu (Kimlerden?) | Yalancılardan | Götür (Neyi?) | Mektubumla | Bu [mektubumla] | Ve onu bırak (Kime?) | Onlara

ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ

Sonra | Çekil (Kimden?) | Onlardan | Bak ki | Neye | Varacaklar | Sebe' melikesi dedi | Ey ileri gelenler!

إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ

Şüphesiz | Bırakıldı (Kime?) | Bana (Ne?) | Bir mektup ki | Çok değerli | O mektup (Kim tarafındandır?) | Süleyman tarafındandır | Ve gerçekten o mektup | Allah'ın ismiyle başlıyor (Öyle Allah ki)

الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ

Rahman olan (Öyle Allah ki) | Rahim olan (Mektupta şöyle deniyor:) | Baş kaldırmayın (Kime?) | Bana | Ve bana gelin (Nasıl?) | Müslümanlar olarak | Dedi ki

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا

Ey ileri gelenler! | Bana görüş bildirin (Ne hakkında?) | Bu işim hakkında | Ben olmadım (Ne?) | Kesinleştirmiş (Neyi?) | Her hangi bir işi

حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ

Ta ki | Siz şahitlik edene kadar | Onlar dediler ki: | Biz | Kuvvet sahipleriyiz (Daha?) | Ve güç sahipleriyiz (Öyle güç ki?) | Şiddetli | Karar (Nedir?)

إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا

Sana aittir | Artık bak | Neyi | Emredeceksin | Melike dedi ki: | Kuşkusuz hükümdarlar | Girdikleri vakit (Nereye?)

قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾

Bir memlekete | Orayı perişan ederler | Ve yaparlar (Kimi?) | Ahalisinin şereflilerini (Ne yaparlar?) | Zelliller | İşte böyle | Yaparlar

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

Muhakkak ki ben | Göndericiyim (Kime?) | Onlara (Ne?) | Bir hediye | Ve bakıcıyım | Ne ile | Dönecek (Kim?) | Gönderilenler

السجدة

فَلَمَّا جَٓاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَٓا اٰتٰينِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ

Ne zamanki geldi (Kime?) | Süleyman'a | Dedi ki: | Bana yardım mı ediyorsunuz (Ne ile?) | Mal ile | O şey ki | Bana verdi (Kim?) | Allah (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Neden?)

مِمَّٓا اٰتٰيكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ

Ol şeyden ki | Size verdi | Bilakis | Siz | Hediyelerinizle | Sevinirsiniz | Dön (Kime?) | Onlara | Elbette onlara varacağız (Ne ile?)

بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَٓا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

Öyle bir ordu ile ki | Dayanma gücü yoktur (Kimin?) | Onların (Neye karşı?) | O orduya karşı | Ve şüphesiz onları çıkartacağız (Nereden?) | Oradan (Ne oldukları halde?) | Zeliller olarak | Ve onlar oldukları halde | Hakirler

قَالَ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتٖينٖي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَاْتُونٖي مُسْلِمٖينَ

[Süleyman] dedi ki: | Ey ileri gelenler! | Hanginiz | Bana getirecek (Neyi?) | Belkıs'ın tahtını | Onlar bana gelmeden önce (Ne olarak?) | Müslümanlar olarak

﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرٖيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتٖيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ

Dedi (Kim?) | Bir ifrit (Öyle ifrit ki?) | Cinlerden | Ben | Sana getiriciyim (Neyi?) | Onu | Sen kalkmadan önce (Nereden?) | Makamından/bulunduğun meclisten

وَاِنّٖي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمٖينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذٖي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ

Ve şüphesiz ben | O tahtı getirmeye (Neyim?) | Elbette güçü yetenim | Emin birisiyim | Dedi (Kim?) | O kimse ki | Onun yanında vardır (Ne?) | Bir ilim (Neden?) | Kitaptan

اَنَا اٰتٖيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

Ben | Sana getiriciyim (Neyi?) | Onu | Dönmeden önce (Kime?) | Sana (Ne?) | Gözün | Süleyman onu görünce (Ne olduğu halde?) | Yerleşmiş olduğu halde | Yanı başında

قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبّٖي لِيَبْلُوَنٖٓي ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ

Dedi ki: | Bu (Nedir?) | Rabbimin lütfundandır (Bu ne içindir?) | Beni imtihan etmek içindir | Şükür mü edeceğim | Yoksa | Nankörlük mü edeceğim | Her kim | Şükrederse

فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبّٖي غَنِيٌّ كَرٖيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا

Ancak | Şükreder (Kim için?) | Kendisi için | Kim de | Nankörlük ederse | Hiç şüphesiz Rabbim (Nedir?) | İhtiyaçsızdır | Cömerttir | Süleyman dedi ki: | Bilemeyeceği bir hale getirin (Kim için?)

لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدٖٓي اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذٖينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

Onun için (Neyi?) | Tahtını | Bakalım | [Farkına] varacak mı | Yoksa | Olacak mı | O kimselerden ki | [Farkına] varamıyorlar

فَلَمَّا جَٓاءَتْ قٖيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ وَاُوتٖينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا

Ne zaman ki Melike geldi | Denildi (Ne denildi?) | Böyle midir (Ne?) | Senin tahtın | Dedi ki: (Nedir?) | Sanki bu | Odur | Bize verildi (Ne?) | Bilgi (Kimden önce?) | Bu mucizeden önce

وَكُنَّا مُسْلِمٖينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ

Ve bizler olduk (Ne?) | Müslümanlar | O melikeyi alıkoymuştu (Ne?) | O şey ki | İdi (Ne idi?) | Tapar idi (Neye?) | Allah'tan başka | Şüphesiz o kadın | İdi (Kimden idi?)

مِنْ قَوْمٍ كَافِرٖينَ ﴿٤٣﴾ قٖيلَ لَهَا ادْخُلٖي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

Bir kavimden ki | Kafirler | Denildi (Kime?) | O kadına | Gir (Nereye?) | Saraya | Ne zaman ki onu gördü | Onu sandı (Ne?) | Derince bir su birikintisi

وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارٖيرَ قَالَتْ رَبِّ

Açı verdi (Neyi?) | İki baldırını | Dedi | Gerçekten o | Bir köşktür ki | Düz (Neden?) | Sırçadan/saf billurdan | [Belkıs] dedi ki: | Ey Rabbim!

اِنّٖي ظَلَمْتُ نَفْسٖي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٤٤﴾

Şüphesiz ben | Zulmettim (Kime?) | Kendime | Ve teslim oldum (Kimle beraber?) | Süleyman ile beraber (Kime teslim oldum?) | Allah'a (Öyle Allah ki) | Alemlerin Rabbi olan

36. Bunun üzerine gönderilen (elçi) Süleyman'a vardığı zaman (Süleyman) dedi ki: "Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Bakın Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha iyidir. Hayır, siz hediyenize güveniyorsunuz.

37. Dön onlara (söyle): "Allah'a yemin olsun ki, karşı gelemeyecekleri ordularla varırım da, oradan kendilerini zilletler içinde hor ve hakir oldukları halde çıkarırım."

38. (Süleyman): "Ey heyet, kendileri teslim olarak bana gelmeden önce, o kadının tahtını bana kim getirir?" dedi.

39. Cinlerden bir ifrit: "Sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm. Ve gerçekten ben buna karşı güvenilir bir güce sahibim." dedi.

40. Yanında kitaptan bir ilim bulunan zat ise: "Ben onu sana gözünü kırpmadan önce getiririm." dedi. Derken (Süleyman) onu yanında duruyor görünce: "Bu Rabbimin lütfundandır, beni imtihan için ki, şükredecek miyim, yoksa nankörlük mü edeceğim. Her kim şükrederse ancak kendisi için şükreder, her kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki, Rabbim çok zengindir, çok cömerttir." dedi.

41. (Süleyman) dedi ki: "Tahtını tanınmaz duruma sokun, bakalım tanıyacak mı, yoksa tanımazlardan mı olacak?"

42. Bunun üzerine (Melike) geldiğinde: "Böyle mi senin tahtın?" denildi. (O da): "Sanki o! Zaten bize daha önce bilgi verildi ve biz Müslüman olduk!" dedi.

43. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler, ona engel olmuştu. Çünkü inançsız bir kavimden idi.

44. Ona: "Köşke gir!" denildi. Derken (Melike) onu görünce derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman: "O parlak bir köşk, sırçadan!" dedi. Kadın: "Ey Rabbim! Gerçekten ben daha önce nefsime zulmetmişim, şimdi Süleyman ile birilikte teslim oldum Allah'a, âlemlerin Rabbine… " dedi.

45. Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardeşleri Salih'i göndermiştik. Derken birbirleriyle çekişen iki fırka oldular.

46. (Salih) dedi ki: "Ey benim kavmim, iyilikten önce niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Ne olur Allah'a istiğfar etseniz, belki rahmetine nail olursunuz."

47. (Onlar) dediler ki: "Biz, senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık." (Salih) dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah tarafından biliniyor. Doğrusu siz imtihan edilen bir kavimsiniz."

48. Şehirde dokuz elebaşı vardı ki, hep yeryüzünde bozgunculuk yaparlar, düzeltmeye çalışmazlardı.

49. Allah'a yeminleşerek, birbirlerine şöyle dediler: "Andolsun ki, ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine yemin edelim: Biz onun helâkine şahit olmadık; şüphesiz sözümüz sözdür, doğru söylüyoruz."

50. (Onlar) böyle bir tuzak kurdular, hâlbuki haberleri yok, biz de bir tuzak kurmuştuk.

51. Şimdi bak! Tuzaklarının sonu nasıl oldu? Kendilerini ve kavimlerini toptan kırıp geçirdik.

52. Daha işte, evleri çökmüş, zulümleri yüzünden bomboş! Şüphesiz bunda bilen bir toplum için ibret alacak bir âyet vardır.

53. Hâlbuki iman edip, takva üzere olanları kurtuluşa erdirdik.

54. Lut'a da peygamberlik verdik. O zaman kavmine şöyle demişti: "Siz göz göre göre o hayâsızlığı yapacaksınız ha!

55. Gerçekten siz, kadınları bırakıp şehvet için mutlaka erkeklere mi gideceksiniz? Doğrusu siz ne yaptığınızı bilmez bir kavimsiniz."

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا
Andolsun ki, elbette | Biz gönderdik (Kime?) | Semud kavmine (Kimi?) | Onların kardeşini (Ondan bedel?) | Salih'i (Ne diye gönderdik?) | İbadet edin diye (Kime?)

اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
Allah'a | Birde onlar (Ne oldukları halde?) | İki ayrı zümre oldular (Öyle iki zümre ki) | Birbiriyle çekişiyorlar | Salih dedi | Ey kavmim!

لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ
Niçin acele istiyorsunuz (Neyi?) | Kötülüğü (Neden önce?) | İyilikten önce | Mağfiret dileseniz ya! (Kimden?)

اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ
Allah'tan | Ta ki siz | Merhamet olunasınız | Dediler ki | Uğursuzluğa düştük (Kim ile?) | Seninle (Daha?) | Ve o kimselerle ki | Seninle beraberdirler

قَالَ طَٓائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ
Salih dedi ki: | Sizin uğursuzluğunuz (Nerededir?) | Allah katındadır | Bilakis | Siz (Kimsiniz?) | Bir topluluk ki | İmtihan ediliyorsunuz | Vardı (Nerede?)

فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ
Şehirde (Ne vardı?) | Dokuz kişi (Öyle dokuz kişi ki?) | Bozgunculuk yapıyorlar (Nerede?) | Yeryüzünde (Daha?)

وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ
Hiç ıslah etmiyorlardı | Dediler ki: | Yeminleşin (Neye?) | Allah'a | Mutlaka ona gece baskın yapacağız (Daha kime gece baskın yapacağız?) | Onun arkadaşlarına

ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ
Sonra da | Elbette diyeceğiz (Kime diyeceğiz?) | Velisine | Biz şahit olmadık | Arkadaşlarının helak edilişine | Ve gerçekten biz | Elbette doğru söyleyenleriz

﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾
Hile kurdular (Nasıl?) | Bir çeşit hileyle | Biz de hilelerine karşılık verdik (Nasıl?) | Başka bir çeşit hile ile | Onlar iken (Ne iken?) | Farkında değiller iken

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
Şimdi bak | Nasıl oldu (Ne?) | Onların hilelerinin sonu | Muhakkak ki biz | Onları yok ettik (Daha kimi?) | Kavimlerini de

اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا
Top yekun | İşte şunlar | Onların evleridirler (Ne halde?) | Çökmüş olduğu halde (Ne sebebiyle?) | Zulmetmeleri sebebiyle

اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ
Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne?) | Bir ayet/ders vardır (Kim için?) | Bir toplum için ki | Biliyorlar | Ve biz kurtardık (Kimi?) | O kimseleri ki

اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَأْتُونَ
İman ettiler | Ve onlar idiler (Ne idiler?) | Sakınan kişiler | Lut'u da [gönderdik] | O vakit ki | Dedi (Kime?) | Kavmine | İşleyecek misiniz? (Neyi?)

الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
Fuhşu | Halbuki siz | Görüyorsunuz | Gerçekten sizler mi? | Yanaşıyorsunuz (Kime?) | Erkeklere (Nasıl?)

شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾
Şehvetle (Kime şehvetle?) | Kadınlardan başkasına | Bilakis | Siz | Bir toplumsunuz ki | Cahillik ediyorsunuz

فَمَا كَانَ	جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	اِلَّٓا	اَنْ قَالُٓوا	اَخْرِجُٓوا	اٰلَ لُوطٍ
Artık olmadı (Ne?)	Kavminin cevabı	Ancak [oldu]	Demeleri	Çıkartın (Kimi?)	Lut ailesini (Nereden?)

مِنْ قَرْيَتِكُمْ	اِنَّهُمْ	اُنَاسٌ	يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾	فَاَنْجَيْنَاهُ	وَاَهْلَهُٓ
Memleketinizden	Şüphesiz ki onlar	Bir takım insanlardır ki	Son derece arınıyorlar	Biz de onu kurtardık (Daha?)	Ailesini de

اِلَّا	امْرَاَتَهُ	قَدَّرْنَاهَا	مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾	وَاَمْطَرْنَا	عَلَيْهِمْ
Ancak hariç	Hanımı	O hanımını takdir ettik (Kimlerden?)	Geride kalanlardan	Ve biz yağdırdık (Kime?)	Onların üzerine (Ne?)

مَطَرًاۚ	فَسَٓاءَ	مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾	قُلِ	الْحَمْدُ	لِلّٰهِ	وَسَلَامٌ
Bir yağmur	Ne fena oldu! (Ne?)	Uyarılmış olanların yağmuru	Söyle:	Hamd (Kime mahsustur?)	Allah'a mahsustur	Ve selam olsun (Kim üzerine?)

عَلٰى عِبَادِهِ	الَّذِينَ	اصْطَفٰىۜ	آٰللّٰهُ	خَيْرٌ	اَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
Kulları üzerine	Öyle kulları ki	Seçti	Allah mıdır?	Daha hayırlı	Yoksa o şeyler midir ki	[Onları] şirk koşuyorlar

اَمَّنْ	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	وَاَنْزَلَ	لَكُمْ	مِنَ السَّمَٓاءِ
Yoksa o zat mı ki?	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Yeri	Ve indirdi (Kim için?)	Sizin için (Nereden?)	Gökten (Ne indirdi?)

مَٓاءًۚ	فَاَنْبَتْنَا	بِهِ	حَدَٓائِقَ	ذَاتَ بَهْجَةٍۚ	مَا كَانَ	لَكُمْ
Su	Ve biz bitirdik (Ne ile bitirdik?)	O su ile (Neyi bitirdik?)	Bahçeleri (Öyle bahçe ki)	Güzellik sahibi (Yine öyle bahçeler ki)	Yoktur (Kim için?)	Sizin için (Ne?)

اَنْ تُنْبِتُوا	شَجَرَهَاۜ	ءَاِلٰهٌ	مَعَ اللّٰهِۜ	بَلْ	هُمْ	قَوْمٌ	يَعْدِلُونَۜ ﴿٦٠﴾
Bitirmeniz (Neyi?)	O bahçenin ağacını	İlah mı var? (Kim ile birlikte?)	Allah'la birlikte	Bilakis	Onlar	Bir topluluktur ki	Şirk koşuyorlar

اَمَّنْ	جَعَلَ	الْاَرْضَ	قَرَارًا	وَجَعَلَ	خِلَالَهَٓا	اَنْهَارًا	وَجَعَلَ
Yoksa o kimse mi ki	Yaptı (Neyi?)	Yeri (Ne?)	Karargah (Daha?)	Ve yaptı (Nerede?)	Onların arasında (Ne?)	Nehirler (Daha?)	Ve yarattı

لَهَا	رَوَاسِيَ	وَجَعَلَ	بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ	حَاجِزًاۜ	ءَاِلٰهٌ
O yer için (Ne?)	Sabit dağlar (Daha?)	Ve yaptı (Nereye?)	İki denizin arasına (Ne?)	Engel	İlah mı vardır? (Kim ile beraber?)

مَعَ اللّٰهِۜ	بَلْ	اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْلَمُونَۜ ﴿٦١﴾	اَمَّنْ	يُجِيبُ	الْمُضْطَرَّ
Allah ile beraber	Bilakis	Onların çoğu (Nedir?)	Bilmezler	Yoksa o zat mı ki?	Karşılık veriyor (Kime?)	Zorda kalana (Ne zaman?)

اِذَا دَعَاهُ	وَيَكْشِفُ	السُّٓوءَ	وَيَجْعَلُكُمْ	خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِۜ
Kendisine dua ettiği zaman (Daha?)	Ve gideriyor (Neyi?)	Sıkıntısını (Daha?)	Ve sizi kılıyor (Ne?)	Yeryüzünde hükümdarlar

ءَاِلٰهٌ	مَعَ اللّٰهِۜ	قَلِيلًا مَا	تَذَكَّرُونَۜ ﴿٦٢﴾	اَمَّنْ	يَهْدِيكُمْ
İlah mı var? (Kim ile beraber?)	Allah ile beraber	Ne kadar az	Düşünüyorsunuz	Yoksa o zat mı ki?	Size yol gösteriyor (Nerede?)

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ	وَالْبَحْرِ	وَمَنْ	يُرْسِلُ	الرِّيَاحَ	بُشْرًا
Karanın karanlıklarında (Daha?)	Ve denizin karanlıklarında	O kimse mi?	Gönderiyor (Neyi?)	Rüzgarları (Ne olarak?)	Müjdeci olarak (Nerede?)

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِۜ	ءَاِلٰهٌ	مَعَ اللّٰهِۜ	تَعَالَى	اللّٰهُ	عَمَّا	يُشْرِكُونَۜ ﴿٦٣﴾
Rahmetinin önünde	İlah mı var? (Kim ile beraber?)	Allah ile beraber	Çok yücedir (Kim?)	Allah (Neden?)	Ol şeylerden ki	Şirk koşuyorlar

56. Buna kavminin cevabı sadece şu olmuştu: "Çıkarın şu Lut ailesini memleketinizden. Çünkü onlar, çok temizlik taslayan kimselerdir."

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Ancak karısını, geride kalanlar arasında olmasını takdir etmiştik.

58. Ve onların üzerine öyle bir yağmur yağdırmıştık ki... Ne kötüdür o uyarılanların yağmuru!

59. De ki: "Hamdolsun Allah'a, bir de selam olsun O'nun seçtiği kullarına!' Allah mı hayırlı, yoksa müşriklerin ortak koştukları mı?

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi? Biz, o su ile gözleri ve gönülleri açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bile bitiremezdiniz. Allah ile beraber bir ilah mı var? Hayır, onlar, sapkınlık ediyorlar.

61. Yoksa yeryüzünü bir karargâh kılıp, aralarında ırmaklar akıtan, onun için sabit dağlar yerleştiren ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah ile beraber bir ilah mı var? Hayır, onların çoğu ilim ehli değildir.

62. Yoksa darda kalan kendisine dua ettiği zaman, duasını kabul edip kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzüne halifeler kılan mı (daha hayırlı)? Allah ile beraber bir ilahı mı var? Siz pek az düşünüyorsunuz!

63. Yoksa o kara ve deniz karanlıklarında size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderen mi? Allah ile beraber bir ilah mı var? Allah, yüksek, çok yüksektir, onların ortak koştuklarından...

64. Yoksa halkı önce yaratıp sonra yaratmayı tekrarlayacak olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah ile beraber bir ilah mı var? De ki: “Hayır getirin delilinizi, eğer doğru sözlü kimselerden iseniz!”

65. De ki: “Göklerde ve yerde Allah’tan başka kimse gaybı bilmez. Onlar da ne zaman diriltileceklerini bilmezler.

66. Fakat ahiret hakkında kendilerine peşi peşine bilgi verilmektedir. Fakat onlar bundan bir şüphe içindedirler, daha doğrusu onlar ondan kördürler.

67. Ve o inkâr edenler şöyle dediler: “Biz ve atalarımız toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten bizler kesin olarak çıkarılacak mıyız?

68. Yemin ederiz ki, bu bize de söylenildi, bundan önce atalarımıza da... Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir.”

69. De ki: “Hele yeryüzünde bir dolaşın da bakın, suçluların sonu nasıl olmuş?

70. Onlara karşı üzülme ve kurdukları tuzaklar yüzünden bir darlığa da düşme!

71. Bir de: “Bu vaad ne zaman, eğer doğru söyleyenlerden iseniz?” diyorlar.

72. De ki: “Belki de çabuk gelmesini istediğiniz o azabın bir kısmı ensenize binmiş bulunuyor.”

73. Muhakkak Rabbin, insanlara karşı kesin bir lütuf sahibidir, fakat onların çoğu şükretmezler.

74. Hâlbuki Rabbin onların sinelerini ne gizliyor ve ne açığa vuruyorsa, mutlaka hepsini biliyor.

75. Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, açık bir kitapta olmasın.

76. Haberiniz olsun ki, bu Kur’an İsrailoğulların’a, ihtilaf edip durdukları şeylerin pek çoğunu anlatır.

اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاۤءِ

Yoksa o zat mı ki? | İlk defa yaratan (Neyi?) | Mahlukatı | Sonra da | Onu iade eden | Ve o kimse mi ki | Size rızık veriyor (Nereden?) | Gökten (Daha nereden?)

وَالْاَرْضِ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yerden | İlah mı var? (Kim ile beraber?) | Allah ile beraber | Söyle onlara ki: | Getirin (Neyi?) | Delilinizi | Eğer iseniz | Doğru sözlü olanlar

﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ

Söyle onlara ki: | Bilemez (Kim?) | O kimse ki (Neredeki?) | Göklerde (Daha?) | Ve yerde (Neyi bilemez?) | Gaybı | Ancak | Allah [bilir]

وَمَا يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

Onlar bilemezler de | Ne zaman | Diriltilecekler | Bilakis | Ard arda olmuştur (Ne?) | Onların ilimleri (Ne hakkındaki?) | Ahiret hakkındaki

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

Doğrusu | Onlar | Bir şüphe içindedirler (Neden?) | O ahiretten | Dahası | Onlar (Neden?) | O ahiretten (Nedirler?) | Kördürler | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Ne dediler?)

ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَاۤؤُنَۤا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا

Biz olduğumuz zaman mı? (Ne?) | Toprak (Daha kim?) | Ve babalarımız | Gerçekten biz mi? | Elbette çıkartılacağız | Andolsun ki, elbette | Vaat olunduk (Ne ile?) | Bununla

نَحْنُ وَاٰبَاۤؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَۤا اِلَّۤا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ

Biz (Daha kim?) | Ve babalarımız (Ne zaman?) | Bundan önce | Değildir | Bu | Ancak (Nedir?) | Eskilerin masallarıdır | Söyle onlara ki:

سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

Dolaşın (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve bakın | Nasıl olmuş (Ne?) | Suçluların sonu

﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

Üzülme (Kime?) | Onlara | Ve olma (Nerede?) | Darlık içinde (Neden dolayı?) | Tuzak kurmalarından dolayı

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰۤى

Ve derler ki: | Ne zamandır? | Bu vaat | Eğer olduysanız (Ne?) | Doğru söyleyen kimseler | De ki: | Umulur (Ne?)

اَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

Olması (Ne olması?) | Peşine takılmış (Kimin?) | Sizin (Ne?) | O şeyin bir kısmı ki | Onu acele istiyorsunuz | Şüphesiz senin Rabbin (Nedir?)

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

Elbette lütuf sahibidir (Kime?) | İnsanlara | Fakat onların çoğu (Nedir?) | Şükretmezler | Ve şüphesiz senin Rabbin

لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَاۤئِبَةٍ

Elbette bilir (Neyi?) | O şeyi ki | Saklıyor (Ne?) | Onların sineleri (Daha neyi bilir) | O şeyi ki | Açığa vuruyorlar | Hiçbir gaib yoktur ki (Nerede?)

فِي السَّمَاۤءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ

Gökte (Daha?) | Ve yerde | Ancak (O gaib nerededir?) | Bir kitaptadır (Öyle kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki bu Kuran

يَقُصُّ عَلٰى بَنِۤي اِسْرَاۤئِيلَ اَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

Anlatır (Kime?) | İsrailoğullarına (Neyi anlatır?) | O şeylerin çoğunu ki | İsrailoğulları | O şeyde (Nedirler?) | İhtilaf ediyorlar

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ

Şüphesiz Kuran (Nedir?) | Elbette bir hidayettir (Daha nedir?) | Ve bir rahmettir (Kime?) | İnananlara | Şüphesiz senin Rabbin | Hükmedecek (Kim arasında?) | Onlar arasında (Ne ile?)

بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ

Hükmü ile | O Allah (Nedir?) | Aziz'dir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir | Şu halde tevekkül et (Kime?) | Allah'a | Şüphesiz sen (Ne üzeresin?)

عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ

Hak üzeresin (Öyle hak ki) | Apaçık | Şüphesiz sen | İşittiremezsin (Kime?) | Ölülere (Daha?) | Ve yine işittiremezsin (Kime?) | Sağırlara (Neyi işittiremezsin?)

الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِى الْعُمْىِ

Çağrıyı (Ne zaman işittiremezsin?) | Kaçtıkları zaman (Ne oldukları halde?) | Arkalarını dönücüler oldukları halde | Sen değilsin (Ne?) | Körleri hidayete erdiren (Neden?)

عَنْ ضَلَالَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

Sapıklıklarından | Sen işittiremezsin | Ancak [işittirirsin] (Kime?) | O kimseye ki | İnanıyor (Neye?) | Bizim ayetlerimize | İşte onlar (Kimlerdir?) | Müslümanlardır

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ

Geldiği zaman (Ne?) | Verilen söz (Kime geldiği zaman?) | Onlara | Biz çıkartırız (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir dâbbe (Nereden?) | Yerden (Öyle dabbe ki) | Onlara şöyle söyler:

اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ

Muhakkak ki insanlar | Oldular (Neye karşı?) | Ayetlerimize karşı (Ne oldular?) | Kesin inanmaz oldular | Zikret o günü ki | Toplayacağız (Kimden?) | Her ümmetten (Kimi?)

فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ قَالَ

Bir taifeyi (Kimden?) | O kimselerden ki | Yalanlıyor (Neyi?) | Ayetlerimizi | Artık onlar | Bir araya getirilip [hesap yerine] sevkedilirler | Nihayet geldikleri vakit | [Allah] der ki

اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَاتِى وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

Yalanladınız mı? (Neyi?) | Ayetlerimi | Halbuki kuşatmadınız (Neyi?) | Ayetlerimi (Ne bakımından?) | İlim bakımından | Yoksa neydi? (Ne?) | Sizin olduğunuz şey (Ne olduğunuz?) | Yapar olduğunuz şey

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا

Vaki oldu (Ne?) | Verilen söz (Kime?) | Onlara (Ne sebebiyle?) | Zulümleri sebebiyle | Artık onlar | Konuşamazlar | Görmediler mi ki?

اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِى ذٰلِكَ

Şüphesiz biz | Yarattık (Neyi?) | Geceyi (Niye?) | İstirahat etsinler diye (Nerede?) | Onda (Daha neyi yarattık?) | Gündüzü de (Ne olduğu halde?) | Gösterici/aydınlık olarak | Hiç şüphesiz bunda vardır (Ne?)

لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ

Alametler (Kim için?) | Bir toplum için ki | İman ediyorlar (Daha neyi hatırla?) | Ve o günü ki | Üfürülecek (Neye?) | Sûr'a | Ve şiddetli bir korkuya kapılmıştır (Kim?) | O kimseler ki

فِى السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ وَكُلٌّ اَتَوْهُ

Göklerdedir (Daha?) | O kimseler ki | Yerdedir | Ancak müstesna | O kimse ki | Diledi (Kim?) | Allah | Ve hepsi | Ona geldiler (Ne oldukları halde?)

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

Boyunlarını bükmüşler oldukları halde | Görürsün (Neyi?) | Dağları | Onları sanırsın (Ne?) | Hareketsiz | Halbuki o dağlar | Geçer giderler (Ne gibi?) | Bulutların geçip gitmesi gibi

صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِٓى اَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ اِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

Allah'ın işi olarak | Öyle Allah ki | Sağlam yaptı (Neyi?) | Her şeyi | Hiç şüphesiz o (Nedir?) | Bilmektedir (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz

77. Ve gerçek şu ki, o doğruyu gösteren kesin bir hidâyet ve mü'minler için sırf bir rahmettir.

78. Elbette Rabbin, aralarında hükmünü verecektir ve O, güçlüdür, her şeyi bilendir.

79. O halde Allah'a güven. Sen, şüphesiz açık bir gerçek üzerindesin.

80. Şüphesiz sen, ölülere işittiremezsin. Arkalarını dönmüş kaçarlarken sağırlara da daveti işittiremezsin.

81. Sen o körleri sapıklıklarından kurtarıp hidâyete erdirecek de değilsin. Sen, ancak âyetlerimize inanacaklara işittirirsin de onlar Müslüman olur, esenliğe ulaşırlar.

82. Söylenen başlarına geleceği zaman, onlar için yerden bir dabbe çıkarırız, insanların âyetlerimize kesin bir şekilde inanmadıklarını kendilerine söyler.

83. Ve her ümmetten âyetlerimizi yalanlayan kimselerden bir grup yaparak mahşere süreceğimiz gün, artık onlar hep denetim ve gözetim altında tutulurlar.

84. Sonunda geldikleri zaman (Allah): "Siz, benim âyetlerimi, onları ilmen kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" buyurur.

85. Zulmetmeleri yüzünden aleyhlerinde söz gerçekleşir (söylenen başlarına gelir) de artık dilleri tutulur.

86. Görmediler mi, biz içinde dinlensinler diye geceyi yaptık, göz açmak üzere de gündüzü! Kesinlikle bunda iman edecek bir kavim için birçok âyetler vardır.

87. Hele Sur üfürüleceği, üfürülüp de Allah'ın dilediği kimselerin dışında bütün göklerdeki kimselerin ve yerdeki kimselerin hepsi şiddetli bir korku ile ürperdiği ve her biri ona hor ve hakir olarak geldikleri gün ne müthiştir!

88. Bir de o dağları görür, onları donuk ve hareketsiz sanırsın. Hâlbuki onlar, bulut geçer gibi geçer. Bu, her şeyi yerli yerinde, sağlam yapan Allah'ın sanatıdır. O, şüphesiz bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Her kim iyilikle gelirse, o zaman ona ondan daha hayırlısı vardır ve onlar o günkü şiddetli korkudan güven içinde kalırlar.

90. Her kim de kötülükle gelirse, artık yüzleri ateşte sürtülür. Başka değil, sırf yaptığınız işlerin cezasını (çekeceksiniz.)

91. Ben, yalnızca bu beldenin, onu saygın kılan ve her şey de kendisinin olan Rabbe ibadet etmekle emrolundum. Ve yine samimi Müslümanlardan olmakla emrolundum.

92. Ve Kuran okuyayım... Bunun üzerine her kim hidâyeti kabul ederse, yalnızca kendi lehine kabul etmiş olur. Kim de sapa giderse de ki: "Ben, yalnızca tehlikeyi haber verenlerdenim."

93. Ve de ki: "Hamdolsun Allah'a; O, size âyetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız. Ve Rabbin ne yapacağınızdan gafil değildir."

KASAS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
88 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.

2. Bunlar, sana o apaçık kitabın âyetleri...

3. Sana Musa ile Firavun kıssasından bir kısmını, iman edecek bir kavim için gerçek olarak okuyacağız.

4. Çünkü Firavun, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı. Onlardan bir grubu ezmek istiyor, oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. O kesinlikle bozgunculardandı.

5. Biz de o yerde ezilmekte olanlara lütufta bulunmak, onları öncü imamlar yapmak, hem onları varisler kılmak istiyorduk.

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ

Her kim | Gelirse (Ne ile?) | İyilikle | Onun için vardır (Ne?) | Hayır (Neden dolayı?) | Bundan dolayı | Ve onlar | O günün dehşetinden (Nedirler?) | Emindirler

٨٩ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِۜ هَلْ تُجْزَوْنَ

Kim de | Gelirse (Ne ile?) | Kötülükle | Artık sürtülür (Ne?) | Onların yüzleri (Nerede?) | Ateşte | Cezalanacak mısınız?

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٠ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ

Ancak | Ol şeyler ki cezasıyla | Siz idiniz (Ne?) | Yapıyordunuz | Ben muhakkak emrolundum (Ne ile?) | İbadet etmemle (Kime?) | Bu beldenin Rabbine

الَّذٖي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمٖينَۙ

Öyle Rabb ki | Onu hürmetli kılmıştır | Onun içindir (Ne?) | Herşey | Ve ben emrolundum (Ne ile?) | Olmamla (Kimlerden?) | Müslümanlardan (Daha ne ile emir olundum?)

٩١ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدٖي لِنَفْسِهٖۚ

Okumamla (Neyi?) | Kuran'ı | Artık her kim | Hidayet bulursa | Sadece hidayet bulur (Kim için?) | Kendisi için

وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُنْذِرٖينَ ٩٢ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

Her kim de | Saparsa | De | Ben sadece | Uyarıcılardanım | Ve de ki: | Bütün hamdler | Allah'a mahsustur

سَيُرٖيكُمْ اٰيَاتِهٖ فَتَعْرِفُونَهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٣

Yakında size gösterecektir (Neyi?) | Ayetlerini | Siz de onları bileceksiniz | Senin Rabbin değildir (Ne?) | Gafil (Neden?) | O şeyden ki | Yapıyorsunuz

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْقَصَصِ اٰيَاتُهَا ٨٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

طٰسٓمٓ ١ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبٖينِ ٢ نَتْلُوا عَلَيْكَ

Tâ Sîn Mîm | Bu (Nedir?) | Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki) | Apaçık | Okuruz (Kime?) | Sana (Neden?)

مِنْ نَبَاِ مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ اِنَّ فِرْعَوْنَ

Musa'nın kıssasından (Daha kimin?) | Ve Firavun'un kıssasından (Ne ile?) | Hak ile (Kim için okuruz?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Onlar inanıyorlar | Muhakkak ki Firavun

عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَٓائِفَةً

Yücelik tasladı (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve yaptı (Kimi?) | Halkını (Ne yaptı?) | Bölük bölük (Ne olduğu halde?) | Güçsüz görüyor olduğu halde (Kimi?) | Bir fırkayı (Kimden?)

مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖي نِسَٓاءَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ

Onlardan | Kesiyor (Kimi?) | Onların oğullarını | Ve sağ bırakıyordu (Kimi?) | Onların kızlarını | Muhakkak ki o | Oldu (Kimlerden?)

مِنَ الْمُفْسِدٖينَ ٤ وَنُرٖيدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذٖينَ اسْتُضْعِفُوا

Bozgunculuk yapanlardan | Biz de istiyorduk (Neyi?) | Lütufta bulunmayı (Kime?) | O kimselere ki | Güçsüz düşürüldüler (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثٖينَ ٥

O yerde (Daha neyi istiyorduk?) | Ve onları kılmayı (Ne kılmayı?) | Önderler (Daha neyi istiyorduk?) | Ve onları kılmayı (Ne kılmayı?) | Varisler kılmayı

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

Ve hâkimiyet vermeyi [istiyorduk] (Kime?) | Onlara (Nerede?) | O yerde (Daha neyi istiyorduk?) | Ve göstermemizi (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Haman'a (Daha?)

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَٓا

Ve o ikisinin ordularına (Kimden göstermemizi?) | Onlardan (Neyi?) | O şeyi ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Korkuyorlar | Biz vahyettik (Kime?)

اِلٰٓى اُمِّ مُوسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِى الْيَمِّ

Musa'nın annesine (Neyi vahyettik?) | Şöyle | Onu emzir | Korktuğunda (Kim üzerine?) | Musa'nın üzerine | Onu bırak (Nereye?) | Denize/suya

وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِى اِنَّا رَٓادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ

Korkma (Daha?) | Ve üzülme | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Onu geri döndürücüleriz (Kime?) | Sana (Daha?) | Ve onu kılıcılarız (Neden?)

مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

Peygamberlerden | Onu aldı (Kim?) | Firavun'un ailesi (Niye?) | Sonunda olsun diye (Kime?) | Kendilerine (Ne olsun diye?) | Düşman (Daha ne olsun diye?)

وَحَزَنًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

Ve üzüntü | Muhakkak ki Firavun (Daha?) | Ve Hâmân (Daha?) | Ve onların orduları | Oldular (Ne oldular?) | Yanlış yol tutanlar oldular

﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِى وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ

Dedi (Kim?) | Firavun'un karısı (Ne dedi?) | [Bu çocuk] göz ferahlığı/aydınlığıdır (Kim için?) | Benim için | Ve senin için | Onu öldürmeyin

عَسٰٓى اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

Umulur | Bize faydalı olması | Yahut | Onu edinmemiz (Ne?) | Evlat | Onlar | Farketmiyorlardı

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِى بِهِ

Sabahladı (Kim?) | Musa'nın annesinin kalbi (Ne olarak sabahladı?) | Bomboş olarak | Muhakkak | Nerdeyse | Açığa vuracaktı (Neyi?) | Bunu

لَوْلَٓا اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

Eğer bağlamasaydık/kuvvetlendirmeseydik (Neyi?) | Kalbini (Niçin?) | Olsun diye (Kimden?) | Müminlerden

وَقَالَتْ لِاُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ

Annesi dedi (Kime?) | Ablasına (Ne dedi?) | Onu takip et | O da gözetledi (Kimi?) | Onu (Ne olduğu halde gözetledi?) | Uzaktan | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?)

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ

Farkına varmaz oldukları halde | Biz menettik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Sütanneleri [kabul etmesini] (Neden önce?) | Bundan önce | Ve [kızkardeşi] dedi (Ne dedi?)

هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ

Size göstereyim mi? (Neyi?) | Bir ev halkını (Öyle ev halkı ki) | Onun bakımını üstüne alacak (Kim için?) | Sizin için | Onlar oldukları halde (Kime?) | Ona

نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ اِلٰٓى اُمِّهِ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

İyi davrananlar | Böylece biz Musa'yı geri döndürdük (Kime?) | Annesine (Niçin?) | Ferah/aydın olsun diye (Ne?) | Onun gözü (Daha niçin?) | Ve üzüntü duymasın diye (Daha?)

وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

Ve şunu bilsin diye ki | Muhakkak ki Allah'ın vaadi (Nedir?) | Gerçektir | Fakat | Onların çoğu | Bilmezler

6. Ve yeryüzünde onlara kuvvet ve imkân verelim de, Firavun'a, Haman'a ve ordularına onlardan korktukları şeyi gösterelim.

7. O sırada Musa'nın anasına şu vahyi verdik: "Onu emzir. Derken aleyhine bir korku hissettin mi, o zaman onu denize bırakıver. Hem korkma ve üzülme! Biz, kesinlikle onu sana geri vereceğiz ve kendisini peygamberlerden biri yapacağız"

8. Bunun üzerine Firavun ailesi onu yitik olarak aldılar, çünkü o, ileride kendilerine bir düşman, bir tasa olacaktı. Doğrusu Firavun da, Haman da, askerleri de hep suçlu kimseler idiler.

9. Firavun'un hanımı ise: "Bana da sana da bir göz bebeği, bunu öldürmeyin, belki bize yarar, ya da evlat ediniriz." dedi ve onlar farkında değillerdi.

10. Musa'nın annesinin gönlü ise bomboş sabah etti. Şayet inananlardan olması için kalbine kuvvet vermeseydik, az daha onu açığa vuracaktı.

11. Musa'nın ablasına, "İzini takip et." de demişti. O da uzaktan gözetledi, onlar farkında değillerdi.

12. Önceden ona emzikçileri (süt anneleri) haram etmiştik. Bu nedenle (ablası) vardı da: "Sizin için bunun bakımını üstlenecek, hem ona iyi davranacak bir ev halkı size buluvereyim mi?"dedi.

13. Böylece onu anasına geri verdik ki, annesinin gözü aydın olsun da, üzülmesin ve bilsin ki, Allah'ın vaadi kesinlikle gerçektir ve fakat çokları bilmezler.

14. Ne zaman ki (Musa) kıvamına erip dengini buldu, ona bir hâkimiyet ile bir ilim verdik. İşte biz iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.

15. Bir de, halkının habersiz bulunduğu bir sırada şehre girdi, orada dövüşmekte olan iki adam buldu. Biri kendi tarafından, biri düşmanından... Kendi tarafından olan, düşmanından olana karşı yardım istedi. Musa da ona bir yumruk indirdi, işini bitiriverdi. Bunun üzerine: "Bu, şeytanın işindendir. O, gerçekten şaşırtıcı belli bir düşmandır." dedi.

16. "Ey Rabbim! Doğrusu ben kendime yazık ettim, artık mağfiretinle benim suçumu ört!" dedi. Allah da onu bağışladı. Gerçekten O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

17. Ey Rabbim! Bana verdiğin bu nimet hakkı için, artık suçlulara asla arka çıkmam." dedi.

18. Derken şehirde korku içinde, çevreyi gözetleyerek sabahladı ve birden dün kendisinden yardım isleyenin yine feryad ettiğini gördü ve Musa ona: "Besbelli sen bir yaramazsın!" dedi.

19. (Böyle) deyip de o ikisinin de düşmanı olan adamı yakalayıvermek isteyince: "Ey Musa, dün bir adamı öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Arabululuculardan olmak istemeyip de yeryüzünde bir zorba mı olmak istiyorsun?" dedi.

20. Şehrin öte başından bir adam koşarak geldi ve: "Ey Musa! Haberin olsun, ileri gelenler seni öldürmek için hakkında görüşme yapıyorlar; hemen çık, ben gerçekten senin iyiliğini isteyenlerdenim." dedi.

21. Hemen oradan korku içinde, çevreyi gözetleyerek çıktı. Dedi ki: "Ey Rabbim! Kurtar beni bu zalim kavimden!"

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰى اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى

Ne zaman ki | Musa ulaştı (Neye?) | Yiğitlik çağına | Ve olgunlaştı | Biz Ona verdik (Ne verdik?) | Hüküm (Daha?) | Ve ilim verdik | İşte böyle | Mükâfatlandırırız (Kimi?)

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلٰى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا

İyilik yapanları | Ve girdi (Nereye?) | Şehre (Ne olduğu halde girdi?) | Bir gaflet anı üzere (Öyle gaflet ki?) | O şehir halkından olan

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

Ve buldu (Nerede?) | O şehirde (Ne buldu?) | İki adam (Öyle iki adam ki) | Dövüşüyorlar | Bu (Kimdendi?) | Kendi kavmindendi | Bu da (Kimdendi?) | Düşmanı tarafındandı

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسٰى

Ve Musa'dan yardım istedi (Kim?) | O kişi ki | Kendi kavminden olan (Kime karşı?) | O kimseye karşı ki | Düşmanı tarafından olan | Bunun üzerine ona bir yumruk vurdu (Kim?) | Musa

فَقَضٰى عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

[Hayatına] son verdi | O kişinin | Dedi (Ne dedi?) | Bu (Nedendir?) | Şeytanın işindendir | Muhakkak ki o (Nedir?) | Düşmandır (Daha nedir?) | Saptırıcıdır (Öyle saptırıcı ki) | Apaçık

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَاغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ

Musa dedi (Ne dedi?) | Ey Rabbim! | Doğrusu ben | Zulmettim (Kime?) | Kendime | Affet (Kimi?) | Beni | Bunun üzerine affetti (Kimi?) | Onu | Çünkü o | O (Nedir?)

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهِيرًا

Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Dedi (Ne dedi?) | Ey rabbim! (Neye karşı?) | İyilik etmene karşı (Kime?) | Bana | Artık ben kesinlikle olmayacağım (Ne olmayacağım?) | Sırt çıkar (Kime?)

لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى

Suçlulara | Sabahladı (Nerede?) | Şehirde (Ne olduğu halde?) | Korkar olduğu halde (Daha ne olduğu halde?) | Etrafı gözetler olduğu halde | Bir de ne görsün | O kimse ki

اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُبِينٌ

Ondan yardım istemişti (Ne zaman?) | Dün | Kendisinden yine yardım istiyor | Dedi (Kime?) | Ona (Kim?) | Musa (Ne dedi?) | Kesinlikle sen (Nesin?) | Elbette azgınsın (Öyle azgın ki) | Apaçık

﴿١٨﴾ فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسٰى

Ne zaman ki | Musa istedi (Neyi?) | Yakalamayı (Kimi?) | O kimseyi ki | O (Nedir?) | Düşmandır (Kime?) | İkisine | Yardım isteyen dedi (Ne dedi?) | Ey Musa!

اَتُرِيدُ اَنْ تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنْ تُرِيدُ اِلَّا اَنْ تَكُونَ

Sen istiyor musun? (Neyi?) | Beni de öldürmeyi (Ne gibi?) | Öldürdüğün gibi (Kimi?) | Bir kişiyi (Ne zaman?) | Dün | Sen istemiyorsun | Ancak [istiyorsun] | Olmayı (Ne olmayı?)

جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ

Zorba (Nerede?) | Bu yerde | Ve sen istemiyorsun (Neyi?) | Olmayı (Kimlerden?) | Düzeltenlerden | Ve geldi (Kim?)

رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُونَ

Bir adam (Nereden?) | Şehrin diğer ucundan (Ne olduğu halde?) | Koşar olduğu halde | Dedi (Ne dedi?) | Ey Musa! | Muhakkak ki ileri gelenler | Toplantı yapıyorlar (Kim hakkında?)

بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ

Senin hakkında (Ne için?) | Seni öldürmek için | Derhal çık | Muhakkak ki ben | Sana (Neyim?) | İyilik yapanlardanım | Hemen çıkıverdi (Nereden?)

مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

O şehirden (Ne olduğu halde?) | Korkar olduğu halde | Ve gözetler olduğu halde | Dedi (Ne dedi?) | Ey rabbim! | Beni kurtar (Kimden?) | Halktan (Öyle halk ki) | Zalimler

وَلَمَّا	تَوَجَّهَ	تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ	قَالَ	عَسٰى	رَبّٖٓى	اَنْ يَهْدِيَنٖى
Ne zaman ki	Yöneldi (Nereye?)	Medyen tarafına	Dedi (Ne dedi?)	Umulur (Kimden?)	Rabbim'den (Ne umulur?)	Beni iletmesi (Neye?)

سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ	﴿٢٢﴾	وَلَمَّا وَرَدَ	مَٓاءَ مَدْيَنَ	وَجَدَ	عَلَيْهِ	اُمَّةً
Doğru yola		Ne zaman ki geldi (Nereye?)	Medyen suyuna	Buldu (Nerede?)	O suyun yanında (Ne buldu?)	Bir topluluk (Neden?)

مِنَ النَّاسِ	يَسْقُونَ	وَوَجَدَ	مِنْ دُونِهِمُ	امْرَاَتَيْنِ	تَذُودَانِ	قَالَ
İnsanlardan (Öyle insan topluluğu ki)	Suluyorlar	Ve buldu (Neden başka?)	Onlardan başka (Ne buldu?)	İki kadın (Öyle iki kadın ki)	[Hayvanlarını sudan] alıkoyuyorlar	Dedi (Ne dedi?)

مَا خَطْبُكُمَا	قَالَتَا	لَا نَسْقٖى	حَتّٰى يُصْدِرَ	الرِّعَٓاءُ	وَاَبُونَا
Sizin derdiniz nedir?	Onlar da dedi ki	Sulayamayız (Ne zamana kadar?)	Ta ki ayrılıncaya kadar (Kim?)	Çobanlar	Bizim babamız (Nedir?)

شَيْخٌ	كَبٖيرٌ	﴿٢٣﴾	فَسَقٰى	لَهُمَا	ثُمَّ	تَوَلّٰٓى	اِلَى الظِّلِّ	فَقَالَ	رَبِّ
Yaşlıdır (Öyle yaşlı ki)	Büyük		Bunun üzerine Musa sulayıverdi (Kim için?)	Onlar için	Sonra	Çekildi (Nereye?)	Gölgeye	Ve dedi (Ne dedi?)	Ey rabbim!

اِنّٖى	لِمَٓا اَنْزَلْتَ	اِلَيَّ	مِنْ خَيْرٍ	فَقٖيرٌ	﴿٢٤﴾	فَجَٓاءَتْهُ	اِحْدٰيهُمَا
Muhakkak ki ben (Neye?)	İndireceğin herşeye (Kime indireceğin?)	Bana (Neden?)	Hayırdan (Neyim?)	Muhtacım		Ona geldi (Kim?)	Kızlardan biri (Ne olduğu halde?)

تَمْشٖى	عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍ	قَالَتْ	اِنَّ اَبٖى	يَدْعُوكَ	لِيَجْزِيَكَ
Yürür olduğu halde (Ne üzere?)	Hayâ üzere	Dedi (Ne dedi?)	Muhakkak ki benim babam	Seni çağırıyor (Ne için?)	Sana karşılık olarak vermek için (Neyi?)

اَجْرَ مَا سَقَيْتَ	لَنَا	فَلَمَّا	جَٓاءَهُ	وَقَصَّ	عَلَيْهِ	الْقَصَصَ	قَالَ
Sulamanın ücretini (Kim için sulamanın?)	Bizim için	Ne zaman ki	Babasının yanına geldi	Ve anlattı (Kime?)	Ona (Neyi?)	Başından geçen olayı	Babası dedi (Ne dedi?)

لَا تَخَفْ	نَجَوْتَ	مِنَ الْقَوْمِ	الظَّالِمٖينَ	﴿٢٥﴾	قَالَتْ	اِحْدٰيهُمَا
Korkma	Kurtuldun (Kimden?)	Halktan (Öyle halk ki)	Zalimler		Dedi (Kim?)	Kızlardan biri (Ne dedi?)

يَٓا اَبَتِ	اسْتَأْجِرْهُ	اِنَّ خَيْرَ مَنِ	اسْتَأْجَرْتَ	الْقَوِيُّ	الْاَمٖينُ
Ey babacığım!	Onu kendine ücretli tut	Çünkü o kimsenin en hayırlısı ki	Sen ücretle tutacaksın (Kimdir?)	Kuvvetli olan (Daha?)	Ve güvenilir olandır

﴿٢٦﴾	قَالَ	اِنّٖٓى	اُرٖيدُ	اَنْ اُنْكِحَكَ	اِحْدَى ابْنَتَيَّ	هَاتَيْنِ
	Dedi (Ne dedi?)	Muhakkak ki ben	İstiyorum (Neyi?)	Sana nikâhlamayı (Kimi?)	İki kızımdan birini	Şu iki kızımdan (Neye karşılık?)

عَلٰٓى اَنْ تَأْجُرَنٖى	ثَمَانِيَ حِجَجٍ	فَاِنْ اَتْمَمْتَ	عَشْرًا	فَمِنْ عِنْدِكَ
Bana çalışmana karşılık	Sekiz yıl	Eğer bunu tamamlarsan (Neye?)	On yıla	Kendindendir

وَمَٓا اُرٖيدُ	اَنْ اَشُقَّ	عَلَيْكَ	سَتَجِدُنٖٓى	اِنْ شَٓاءَ	اللّٰهُ
Ben istemiyorum (Neyi?)	Zahmet vermeyi (Kime?)	Sana	Beni bulacaksın	Şayet dilerse (Kim?)	Allah (Kimlerden?)

مِنَ الصَّالِحٖينَ	﴿٢٧﴾	قَالَ	ذٰلِكَ	بَيْنٖى	وَبَيْنَكَ	اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
İyilerden		Dedi (Ne dedi?)	Bu (Nedir?)	Benim aramla	Senin arandadır	İki süreden hangisini

قَضَيْتُ	فَلَا عُدْوَانَ	عَلَيَّ	وَاللّٰهُ	عَلٰى مَا نَقُولُ	وَكٖيلٌ	﴿٢٨﴾
Doldurursam	Düşmanlık yoktur (Kime?)	Bana	Allah	Dediklerimize (Nedir?)	Vekildir	

22. Ne zaman ki (Musa) Medyen tarafına doğru yöneldi: "Ola ki Rabbim beni düz yola çıkarır." dedi.

23. Ne zaman ki Medyen suyuna vardı, o su üzerinde bir küme insan buldu, (hayvanlarını) suluyorlar. Ötelerinde de (hayvanlarını suya gitmekten) alıkoyan iki kadın buldu. (Onlara): "Derdiniz nedir?" dedi. (Onlar): "Biz, çobanlar çekip gitmedikçe sulamayız ve bizim babamız da yaşlı bir ihtiyardır." dediler.

24. Bunun üzerine ikisi için hayvanlarını suladı, sonra gölgeye çekildi ve: "Ey Rabbim! Ben gerçekten bana indireceğin her hayra muhtacım!" dedi.

25. Derken o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona gelip: "Babam, bize su çekivermenin ücretini ödemek için seni çağırıyor." dedi. Bunun üzerine varıp ona başından geçenleri anlatınca o: "Korkma, kurtuldun o zalim kavimden!" dedi.

26. O iki kadından biri: "Babacığım, onu ücretle tut. Çünkü tuttuğun ücretlilerin en hayırlısı o, güçlü, güvenilir adam!" dedi.

27. (Baba) dedi ki: "Haberin olsun, ben şu iki kızımdan birini, bana sekiz yıl çalışmana karşılık sana nikâhlamak istiyorum. On yıla tamamlarsan o da kendinden. Bununla birlikte seni zorlamak istemiyorum. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın."

28. (Musa): "O, benimle senin arandadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem bana karşı bir düşmanlık yok demektir ve Allah anlaşmamıza kefildir!" dedi.

29. Musa belirlenen süreyi doldurup ailesiyle yola çıktığı zaman, Tur tarafından bir ateş hissetti. Ailesine: “Durun, ben bir ateş hissettim, ümit ederim ki size ondan bir haber getiririm veya o ateşten bir kor parçası alırım, belki bir ocak yakıp ısınırsınız.” dedi.

30. Derken ona varınca vadinin sağ kıyısından o mübarek yerde, ağaçtan ona şöyle seslenildi: “Ey Musa! Haberin olsun benim, ben, Allah, âlemlerin Rabbi!

31. Bırak asanı...” Derken onun sanki bir çevik yılan gibi hareket ettiğini görünce, öyle bir dönüp kaçtı ki, arkasına bile bakmadı. “Ey Musa! Yüzünü dön ve korkma. Çünkü sen güvenlik içinde olanlardansın!

32. Elini koynuna sok, çıksın bembeyaz, kusursuz olarak. Korkudan (açılan) kollarını kendine kavuştur! İşte bu ikisi, Rabbinden Firavun’a ve ileri gelen adamlarına karşı sana iki kesin delil! Çünkü onlar, yoldan çıkan bir topluluk oldular.”

33. (Musa): “Ey Rabbim! Ben onlardan bir adam öldürdüm, korkarım beni hemen öldürürler.

34. Kardeşim Harun ise konuşma bakımından benden daha düzgündür. Beni tasdik eden bir yardımcı olmak üzere yanımda ona da peygamberlik ver. Doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum!” dedi.

35. (Allah) buyurdu ki: “ Kardeşin ile gücüne güç katacağız ve sizin için bir saltanat kuracağız da size ulaşamayacaklar. Âyetlerimizin hakkı için, siz ve size uyanlar galip geleceksiniz!”

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

Ne zaman ki | Tamamladı (Kim?) | Musa (Neyi?) | Süreyi | Ve yola çıktı (Kim ile?) | Ailesiyle | Hissetti (Nereden?) | Tûr tarafından (Ne hissetti?)

نَاراًۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّٖٓي اٰنَسْتُ نَاراً لَعَلّٖٓي

Bir ateş | Dedi (Kime?) | Ailesine (Ne dedi?) | Bekleyin | Muhakkak ki ben | Hissettim (Ne hissettim?) | Bir ateş | Belki ben

اٰتٖيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

Size getiriciyim (Nereden?) | Oradan (Ne getiririm?) | Bir haber | Ya da | Bir parça getiririm (Neden?) | Ateşten | Belki de siz | Isınırsınız

﴿٢٩﴾ فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ

Ne zaman ki | Oraya geldi | Kendisine seslenildi (Nereden?) | Vadinin kıyısından (Öyle kıyısı ki) | Sağ tarafta olan (Neredeki vadinin?)

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنّٖٓي اَنَا

Mübarek yerdeki (Ondan bedel nereden seslenildi?) | Bir ağaçtan (Ne diye seslenildi?) | Şöyle | Ey Musa! | Muhakkak ki ben | Ben (Neyim?)

اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمٖينَۙ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ

Allah’ım | Alemlerin Rabbi olan (Daha ne diye seslenildi?) | Ve şöyle [seslenildi] | Yere bırak (Neyi?) | Asanı | Ne zaman ki | Musa o asayı gördü (Ne halde?) | Kıpırdar halde (Ne gibi?)

كَاَنَّهَا جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِراً وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ

Sanki o asa (Nedir?) | Küçük yılandır | Kaçtı (Ne olduğu halde?) | Arkasına döner olduğu halde | Ve gerisine bakmaz olduğu halde | Ey Musa! | Dön

وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنٖينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ فٖي جَيْبِكَ

Korkma | Muhakkak ki sen (Kimdensin?) | Güven içinde olanlardansın | Sok (Neyi?) | Elini (Nereye?) | Koynuna

تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ

Çıkacaktır (Ne olarak?) | Bembeyaz olarak (Ne olmadan?) | Bir kusur olmadan | Ve çek (Kime?) | Kendine (Neyi?) | Kollarını (Neden?)

مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِه۪ۜ اِنَّهُمْ

Korkudan | İşte bu ikisi (Nedir?) | İki apaçık delildir (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından (Kime karşı?) | Firavun’a (Daha kime?) | Ve ileri gelenlerine karşı | Muhakkak ki onlar

كَانُوا قَوْماً فَاسِقٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْساً

Oldular (Ne oldular?) | Bir topluluk (Öyle topluluk ki) | Fasıklar | Dedi (Ne dedi?) | Ey rabbim! | Muhakkak ben | Öldürdüm (Kimden?) | Onlardan (Kimi?) | Bir kimseyi

فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخٖي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّٖي لِسَاناً

Bundan dolayı korkuyorum (Neden?) | Beni öldürmelerinden | Kardeşim (Ondan bedel?) | Harun | O (Nedir?) | Daha fasihtir (Kimden?) | Benden (Ne bakımdan?) | Dil bakımından

فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءاً يُصَدِّقُنٖٓي اِنّٖٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

Onu gönder (Kim ile beraber?) | Benimle beraber (Ne olarak?) | Bir yardımcı olarak (Öyle yardımcı ki?) | Beni tasdik ediyor | Zira ben | Korkuyorum (Neden?) | Beni yalanlamalarından

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخٖيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَاناً

Allah buyurdu ki: | Kuvvet vereceğiz (Neye?) | Senin pazına (Kim ile?) | Kardeşinle (Daha?) | Ve kılacağız (Kim için?) | İkiniz için (Ne?) | Bir güç

فَلَا يَصِلُونَ اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

Böylelikle ilişemeyecekler (Kime?) | Size (Şimdi gidin) | Mucizelerimizle | Siz | Ve o kimseler ki | Size uydular (Nesiniz?) | Üstün gelenlersiniz

فَلَمَّا	جَٓاءَهُمْ	مُوسٰى	بِاٰيَاتِنَا	بَيِّنَاتٍ	قَالُوا	مَا هٰذَٓا	اِلَّا
Ne zaman ki	Onlara getirdi (Kim?)	Musa (Neyi?)	Mucizelerimizi (Ne oldukları halde)	Apaçık oldukları halde	Dediler (Ne dediler?)	Bu değildir	Ancak (Nedir?)

سِحْرٌ	مُفْتَرًى	وَمَا سَمِعْنَا	بِهٰذَا	فٖٓى اٰبَٓائِنَا	الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٦﴾
Bir büyüdür (Öyle büyü ki)	Uydurulmuş olan	Biz işitmedik (Neyi?)	Böylesini	Atalarımızda (Öyle atalarımız ki)	Öncekiler

وَقَالَ	مُوسٰى	رَبّٖٓى	اَعْلَمُ	بِمَنْ	جَٓاءَ	بِالْهُدٰى	مِنْ عِنْدِهٖ
Ve dedi (Kim dedi?)	Musa (Ne dedi?)	Benim rabbim (Nedir?)	En iyi bilendir (Neyi?)	O kimseyi ki	Getirdi (Neyi getirdi?)	Hidayeti (Kim tarafından?)	Kendi tarafından (Daha kimi en iyi bilendir?)

وَمَنْ	تَكُونُ	لَهُ	عَاقِبَةُ الدَّارِ	اِنَّهُ	لَا يُفْلِحُ	الظَّالِمُونَ
Ve o kimseyi ki	Olacak (Kim için olacak?)	Kendisi için (Ne olacak?)	Bu yurdun akıbeti	Kesinlikle	Kurtulmaz (Kim?)	Zalimler

﴿٣٧﴾ وَقَالَ	فِرْعَوْنُ	يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ	مَا عَلِمْتُ	لَكُمْ	مِنْ اِلٰهٍ
Ve dedi (Kim?)	Firavun (Ne dedi?)	Ey ileri gelenler!	Ben tanımıyorum (Kim için?)	Hiçbir ilah (Kimden başka?)	Sizin için (Ne tanımıyorum?)

غَيْرٖى	فَاَوْقِدْ	لٖى	يَا هَامَانُ	عَلَى الطّٖينِ	فَاجْعَلْ
Benden başka	O halde hemen yak (Kim için?)	Benim için	Ey Hâmân! (Ne üzerine?)	Çamur üzerine	Ve yap (Kime?)

لٖى	صَرْحًا	لَعَلّٖٓى	اَطَّلِعُ	اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى	وَاِنّٖى	لَاَظُنُّهُ
Bana (Ne yap?)	Bir kule	Belki ben	Ulaşırım (Kime?)	Musa'nın ilahına	Ve ben	Onun olduğunu düşünüyorum (Ne olduğunu?)

مِنَ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣٨﴾	وَاسْتَكْبَرَ	هُوَ	وَجُنُودُهُ	فِى الْاَرْضِ
Yalancılardan	Büyüklük tasladı (Kim?)	O (Daha?)	Ve askerleri (Nerede?)	Yeryüzünde (Nasıl?)

بِغَيْرِ الْحَقِّ	وَظَنُّوا	اَنَّهُمْ	اِلَيْنَا	لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾	فَاَخَذْنَاهُ
Haksızca	Ve sandılar (Ne sandılar?)	Gerçekten onlar (Kime?)	Bize	Döndürülmeyecekler	Biz de onu yakaladık (Daha kimi?)

وَجُنُودَهُ	فَنَبَذْنَاهُمْ	فِى الْيَمِّ	فَانْظُرْ	كَيْفَ	كَانَ
Ve ordusunu	Ve onları fırlattık (Nereye?)	Denize	Bak işte	Nasıl	Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٤٠﴾	وَجَعَلْنَاهُمْ	اَئِمَّةً	يَدْعُونَ	اِلَى النَّارِ
Zalimlerin sonu	Onları kıldık (Ne kıldık?)	Önderler (Öyle önderler ki)	Çağırıyorlar (Neye?)	Ateşe

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾	وَاَتْبَعْنَاهُمْ	فٖى هٰذِهِ الدُّنْيَا
Kıyamet gününde de	Onlar yardım görmezler	Onların peşlerine saldık (Nerede?)	Bu dünyada (Ne saldık?)

لَعْنَةً	وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	هُمْ	مِنَ الْمَقْبُوحٖينَ ﴿٤٢﴾	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا
Lanet	Kıyamet gününde	Onlar (Kimlerdendir?)	Kötülenmişlerdendir	Andolsun, kesinlikle	Verdik (Kime?)

مُوسَى	الْكِتَابَ	مِنْ بَعْدِ مَٓا	اَهْلَكْنَا	الْقُرُونَ	الْاُولٰى
Musa'ya (Neyi?)	Kitabı (Neden sonra?)	O şeyden sonra ki	Helak ettik (Neyi?)	Nesilleri (Öyle nesiller ki)	Öncekiler (O kitap ne olduğu halde?)

بَصَٓائِرَ	لِلنَّاسِ	وَهُدًى	وَرَحْمَةً	لَعَلَّهُمْ	يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾
Basiretler olduğu halde (Kime?)	İnsanlara (Daha?)	Ve hidayet olduğu halde (Daha?)	Ve rahmet olduğu halde	Ta ki onlar	Düşünsünler

36. Musa bunun üzerine açık açık âyetlerimizle onlara varınca: "Bu uydurma bir büyüden başka bir şey değildir. Biz bunu önceki atalarımızdan dahi işitmedik." dediler.

37. Musa da: "Rabbim, katından hidâyetle gelenin kim olduğunu ve bu dünya hayatının sonunda hayırlı akıbetin kimin olacağını daha iyi bilir. Doğrusu, zalimler kurtuluşa eremezler." dedi.

38. Firavun ise dedi ki: "Ey ileri gelenler, ben sizin için benden başka bir ilah bilmiyorum. Haydi, benim için çamur üzerine ocağı yak da ey Haman, bana bir kule yap. Belki Musa'nın ilahına çıkarım. Ama ben kesinlikle onun yalan söyleyenlerden olduğunu sanıyorum."

39. Hem de o ve askerleri yeryüzünde haksızlıkla kibirlenmek istediler ve bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40. Biz de kendisini ve ordularını tuttuk denize fırlatıverdik. Şimdi bak o zalimlerin sonu nasıl oldu?

41. Biz onları ateşe davet eden başkumandanlar yaptık. Kıyamet gününde de yardım olunmazlar.

42. Hem onlara bu dünyada arkalarından bir lanet yağdırmaktayız, hem de kıyamet gününde pek nefret edilenlerden olacaklardır.

43. Andolsun ki, ilk nesilleri helâk ettikten sonra biz Musa'ya o kitabı, insanların vicdanlarını aydınlatıp gözlerini açacak deliller ve bir hidâyet ve rahmet olmak üzere verdik, umulur ki öğüt alırlar.

44. Sen ise, Musa'ya o emri verip ulaştırdığımız sırada batı tarafında bulunmuyordun, o şahitlerden de değildin.

45. Fakat biz, birçok nesiller yarattık da ömürleri uzun oldu. Sen Medyen halkı arasında ikamet ederek âyetlerimizi onlardan okuyup öğrenmedin de. Ve fakat peygamberlik verip gönderen biz olduk.

46. Yine biz seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında da değildin. Fakat senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir topluluğu uyarasın diye, Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin, umulur ki düşünüp öğüt alırlar.

47. Ellerinin yaptığı günahlar yüzünden başlarına birer felaket geldiği zaman : "Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de âyetlerine uyup mü'minlerden olsaydık." diyecek olmasalardı, (seni peygamber olarak göndermezdik.)

48. Fakat şimdi onlara tarafımızdan gerçek geldiği zaman: "Musa'ya verilen gibisi verilse ya!" dediler. Oysa bundan önce Musa'ya verileni inkâr etmediler mi?" "İki sihir birbirini destekledi, sırtladı." dediler. Ve: "Biz, hiçbirisine inanmayız!" dediler.

49. De ki: "O halde, Allah katından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin, ben de ona uyayım, eğer doğru sözlü kimseler iseniz!"

50. Eğer yine çağrına uymazlarsa, artık bil ki, onlar sadece kendi heveslerinin peşinde gidiyorlar. Hâlbuki Allah tarafından bir doğru delil olmaksızın, sırf kendi arzuları peşinde giden kimselerden daha şaşkın kim olabilir? Muhakkak ki Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez.

وَمَا كُنْتَ	بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ	اِذْ	قَضَيْنَٓا	اِلٰى مُوسَى	الْاَمْرَ
Sen değildin (Nerede değildin?)	Batı tarafında	O vakit ki	Biz vermiştik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Bu emri

وَمَا كُنْتَ	مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿٤٤﴾	وَلٰكِنَّٓا	اَنْشَاْنَا	قُرُونًا
Ve sen değildin (Kimlerden?)	Görenlerden	Fakat biz	Meydana getirdik (Ne meydana getirdik?)	Nesiller

فَتَطَاوَلَ	عَلَيْهِمُ	الْعُمُرُ	وَمَا كُنْتَ	ثَاوِيًا	فٖٓى اَهْلِ مَدْيَنَ
Ve uzunca geçti (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Ne?)	Ömürleri	Ve sen olmadın (Ne olmadın?)	Kalıcı (Nerede?)	Medyen halkı arasında (Daha ne olmadın?)

تَتْلُوا	عَلَيْهِمْ	اٰيَاتِنَا	وَلٰكِنَّا	كُنَّا	مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾	وَمَا كُنْتَ
Okuyor da olmadın (Kime?)	Onlara (Neyi?)	Bizim ayetlerimizi	Fakat biz	Olduk (Ne olduk?)	Göndericiler	Sen olmadın (Nerede?)

بِجَانِبِ الطُّورِ	اِذْ	نَادَيْنَا	وَلٰكِنْ	رَحْمَةً	مِنْ رَبِّكَ	لِتُنْذِرَ
Tûr'un yanında (Ne zaman?)	O vakit ki	Biz seslenmiştik	Fakat [biz seni gönderdik] (Ne olarak?)	Bir rahmet olarak (Kim tarafından?)	Rabbin tarafından (Ne için?)	Uyarasın diye (Kimi?)

قَوْمًا	مَٓا اَتٰيهُمْ	مِنْ نَذٖيرٍ	مِنْ قَبْلِكَ	لَعَلَّهُمْ	يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
Bir topluluğu (Öyle topluluk ki)	Onlara gelmedi (Ne gelmedi?)	Hiçbir uyarıcı (Neden önce?)	Senden önce	Ta ki onlar	Düşünsünler

وَلَوْلَٓا	اَنْ تُصٖيبَهُمْ	مُصٖيبَةٌ	بِمَا	قَدَّمَتْ	اَيْدٖيهِمْ	فَيَقُولُوا
Şayet olmasaydı (Ne?)	Onlara isabet etmesi (Ne isabet etmesi?)	Bir musibet (Ne sebebiyle?)	Ol şey sebebiyle ki	[Onları] yaptı (Ne?)	Onların elleri (Daha ne olmasaydı?)	Ve bu sebeple demeleri (Ne demeleri?)

رَبَّنَا	لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ	اِلَيْنَا	رَسُولًا	فَنَتَّبِعَ	اٰيَاتِكَ	وَنَكُونَ
Ey rabbimiz!	Göndermeli değil miydin? (Kime?)	Bize (Kimi?)	Bir peygamberi	Ki uyalım (Neye?)	Senin ayetlerine	Ve olalım (Neden?)

مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾	فَلَمَّا	جَٓاءَهُمُ	الْحَقُّ	مِنْ عِنْدِنَا	قَالُوا
İnananlardan [Böyle olmasaydı onları hemen cezalandırırdık]	Ne zaman ki	Onlara geldi (Ne?)	Hak (Kim tarafından?)	Bizim tarafımızdan	Dediler (Ne dediler?)

لَوْلَٓا اُوتِىَ	مِثْلَ مَٓا	اُوتِىَ	مُوسٰى	اَوَلَمْ يَكْفُرُوا	بِمَٓا	اُوتِىَ	مُوسٰى
Verilmeli değil miydi? (Neyin benzeri?)	O şeyin benzeri ki	Verilmişti (Kim?)	Musa	İnkâr etmemişler miydi? (Neyi?)	O şeyi ki	Verilmişti (Kim?)	Musa (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُ	قَالُوا	سِحْرَانِ	تَظَاهَرَا	وَقَالُوٓا	اِنَّا	بِكُلٍّ	كَافِرُونَ
Bundan önce	Dediler (Ne dediler?)	Bunlar iki büyüdür (Öyle iki büyü ki)	Birbirini desteklemiş	Ve dediler (Ne dediler?)	Muhakkak biz (Neyi?)	Her birini	İnkâr edicileriz

﴿٤٨﴾ قُلْ	فَأْتُوا	بِكِتَابٍ	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	هُوَ	اَهْدٰى	مِنْهُمَٓا	اَتَّبِعْهُ
[Ey resulüm] Onlara de (Ne de?)	O halde getirin (Ne getirin?)	Bir kitap (Kimin katından?)	Allah katından (Öyle kitap ki)	O (Nedir?)	Daha doğruyu göstericidir (Neden?)	Bu ikisinden	Ki ona uyayım

اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾	فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا	لَكَ	فَاعْلَمْ
Eğer siz iseniz (Ne iseniz?)	Doğru söyleyenler iseniz	Eğer cevap veremezlerse (Kime?)	Sana	Bil ki

اَنَّمَا	يَتَّبِعُونَ	اَهْوَٓاءَهُمْ	وَمَنْ	اَضَلُّ	مِمَّنِ	اتَّبَعَ	هَوٰيهُ
Ancak	Onlar uyarlar (Neye?)	Heveslerine	Kimdir	Daha sapık (Kimden?)	O kimseden ki	Uydu (Neye?)	Hevesine (Nasıl?)

بِغَيْرِ هُدًى	مِنَ اللّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	لَا يَهْدِى	الْقَوْمَ	الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾
Bir hidayet olmadan (Kim tarafından?)	Allah tarafından	Muhakkak Allah	Doğru yola iletmez (Kimi?)	Halkı (Öyle halk ki)	Zalimler

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٥١ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ

Andolsun, kesinlikle | Birbiri ardınca getirdik (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Sözü | Ta ki onlar | Düşünsünler | O kimseler ki | Biz onlara verdik (Ne verdik?)

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ۝٥٢ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ

Kitap verdik (Neden önce?) | Bundan önce | Onlar (Neye?) | Bu kitaba | İnanırlar | Okunduğunda (Kime?) | Onlara

قَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمٖينَ

Dediler (Ne dediler?) | Biz inandık (Neye?) | Ona | Muhakkak o (Nedir?) | Haktır (Kim tarafından?) | Rabbimiz tarafından | Elbette biz | İdik (Neden önce?) | Bundan önce (Ne idik?) | Müslümanlar

۝٥٣ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُ۫نَ

İşte onlara | Verilirler (Neyi?) | Mükâfatlarını (Nasıl?) | İki defa (Neye karşılık?) | Sabretmelerine karşılık | Ve onlar savarlar (Ne ile?)

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝٥٤ وَاِذَا سَمِعُوا

İyilikle (Neyi?) | Kötülüğü | Ve o şeyden ki | Onlara rızık verdik | İnfak ederler | İşittiklerinde (Ne?)

اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَٓا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ

Boş söz | Yüz çevirirler (Neden?) | Ondan | Ve derler (Ne derler?) | Bize aittir (Ne?) | İşlerimiz (Daha?) | Ve size aittir (Ne?) | İşleriniz

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلٖينَ ۝٥٥ اِنَّكَ لَا تَهْدٖي مَنْ

Selam (Kimedir?) | Sizedir | Biz istemeyiz (Kimi?) | Cahilleri | Muhakkak ki sen | Hidayete iletemezsin (Kimi?) | O kimseyi ki

اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ

Sevdin | Fakat | Allah | Hidayete erdirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Allah | En iyi bilendir (Kimi?) | Hidayete erenleri

۝٥٦ وَقَالُٓوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا اَوَلَمْ نُمَكِّنْ

Ve dediler (Ne dediler?) | Eğer biz uyarsak (Neye?) | Doğru yola (Kim ile beraber?) | Seninle beraber | Sürülürüz (Nereden?) | Yurdumuzdan | Biz yerleştirmedik mi? (Kimi?)

لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا

Onları (Nereye?) | Harem'e (Öyle Harem ki) | Güvenli (Yine öyle Harem ki) | Toplanır (Nereye toplanır?) | Oraya (Ne?) | Her şeyin ürünleri (Ne olarak?) | Bir rızık olarak (Kim tarafından?)

مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٥٧ وَكَمْ اَهْلَكْنَا

Bizim tarafımızdan | Fakat | Onların çoğu | Bilmezler | Ve nicesini | Helak ettik (Kimdendir o helak ettiklerimiz?)

مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعٖيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ

Memleketlerden (Öyle memleketler ki) | Şımardı (Neden dolayı?) | Geçiminden dolayı | İşte bu | Onların oturdukları yerlerdir ki | Oralarda oturulmadı (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلٖيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثٖينَ ۝٥٨ وَمَا كَانَ

Onlardan sonra | Ancak | Az müddet hariç | Ve biz olduk | Biz (Ne olduk?) | Varisler | Olmadı (Kim?)

رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فٖٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

Senin rabbin (Ne olmadı?) | Beldeleri helak eden (Ne zamana kadar?) | Ta ki gönderinceye kadar (Nereye?) | Beldelerin merkezine (Kimi?) | Bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Okuyor (Kime?) | Onlara (Neyi?)

اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝٥٩

Ayetlerimizi | Ve biz olmadık (Ne olmadık?) | Beldeleri helak edenler olmadık | Ancak [helak ediciyiz] (Ne takdirde?) | Halkı olduğu takdirde (Ne olduğu takdirde?) | Zalimler

51. Andolsun ki, iyi düşünsünler diye, onlar hakkında sözü birbiri ardınca getirdik.

52. Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar.

53. Hem kendilerine okunur okunmaz: "Biz buna iman ettik. Bu şüphesiz Rabbimizden gelen bir gerçektir. Doğrusu biz önceden Müslüman idik." dediler.

54. İşte bunlar sabretmiş olmalarından dolayı mükâfatları iki kat verileceklerdir. Hem de kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan hayra harcarlar.

55. Ve boş söz işittikleri zaman ondan yüzlerini çevirirler de: "Bize kendi işlerimiz, size kendi işleriniz, selam size! Allah'a ısmarladık! Biz, cahillik edenleri aramayız." derler.

56. Doğrusu sen, sevdiğine hidâyet veremezsin. Ve fakat Allah kimi dilerse hidâyet verir ve hidâyete erecekleri o daha iyi bilir.

57. Bir de: "Doğrusun, ama biz o doğru yolu tutup seninle beraber olursak, hemen yerimizden yurdumuzdan olur, çarpılırız." dediler. Ya biz onlara, katımızdan bir rızık olarak, her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli mukaddes bir yeri mekân kılmadık mı? Fakat çoğu bilmezler.

58. Bununla beraber biz, geçim bolluğu ile şımarmış nice memleketleri helâk ettik. İşte evleri, bir daha arkalarından oturulmadı, ancak pek az... Ve hep biz onlara mirasçı olduk.

59. Hem Rabbin ülkeleri, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamberi ana noktalarına göndermedikçe helâk edici değildir. Hem de biz, o ülkeleri hep halkı zulüm ederlerken helâk etmişizdir.

60. Hem size hangi bir şey verilmişse, sırf dünya hayatının geçici malı ve süsüdür. Allah yanındaki ise, hem daha hayırlı hem kalıcıdır, artık akıl etmez misiniz?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve bundan ötürü de ona erişecek olan kimse, hiç o kendisine dünya hayatının geçici zevkini yaşattığımız, sonra kıyamet gününde huzurumuza getirilecek olan kimse gibi olur mu?

62. Hele onlara haykırıp da: "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün,

63. Aleyhlerinde hüküm kesinleşmiş olanlar şöyle demektedir: "Ey bizim biricik Rabbimiz! Daha işte şunlar: O azdırdığımız kimseler... Biz onları kendi azdığımız gibi azdırdık. Bütün bunlardan uzaklaşıp sana döndük. Zaten onlar bize tapmıyorlardı.

64. Bir de onlara: "Haydin yalvarın o ortak koştuklarınıza!" denilmiştir. Bunun üzerine yalvarmışlardır, fakat onlar, kendilerine cevap vermemişler ve azabı görmüşlerdir. Zamanında gerçeği görselerdi ya!

65. Hele onlara haykırıp da: "Gönderilen peygamberlere ne cevap verdiniz?" diyeceği gün,

66. Artık o gün onlara bütün haberler kör olmuştur. O zaman onlar birbirlerine de soramazlar.

67. Ama tevbe ve iman edip iyi işler yapan kimse, işte o, kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir.

68. Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim hakkı onların değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir.

69. Sineleri ne saklıyor ve ne açığa vuruyorlar, Rabbin bilir.

70. Allah O, O'ndan başka ilah yok, ancak O. Önünde sonunda hamd O'nadır. Hüküm O'nundur. Nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ	مِنْ شَيْءٍ	فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَزٖينَتُهَاۚ
Size ne verilmişse (Neden?)	Şeylerden	Bu dünya hayatının metaıdır (Daha?)	Ve süsüdür

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ	خَيْرٌ	وَاَبْقٰىۜ	اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾	اَفَمَنْ	وَعَدْنَاهُ	وَعْدًا
Allah katında olanlar ise (Nedir?)	Daha hayırlıdır (Daha?)	Ve daha kalıcıdır	Hala akıl etmiyor musunuz?	O kimse midir?	Biz ona vaat ettik (Neyi?)	Vaadi (Öyle vaat ki)

حَسَنًا	فَهُوَ	لَاقٖيهِ	كَمَنْ	مَتَّعْنَاهُ	مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Güzel olan	Ki o (Nedir?)	O vaade kavuşucudur (Bu kişi kim gibi midir?)	O kimse gibi midir? (Öyle kimse ki)	Biz onu faydalandırdık (Ne ile?)	Dünya hayatının geçici metaıyla

ثُمَّ	هُوَ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾	وَيَوْمَ	يُنَادٖيهِمْ	فَيَقُولُ	اَيْنَ
Sonra	O	Kıyamet gününde (Kimlerdendir?)	Hazır edilenlerdendir	O günü [yâd et] ki	[Allah]onlara nida edecek	Ve diyecek (Ne diyecek?)	Nerede

شُرَكَٓائِيَ	الَّذٖينَ	كُنْتُمْ	تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾	قَالَ	الَّذٖينَ	حَقَّ	عَلَيْهِمُ
Ortaklarım	Öyle ortaklarım ki	Siz daima oldunuz (Ne oldunuz?)	İddia eder oldunuz	Dedi (Kim?)	O kimseler ki	Gerçekleşti (Kim üzerine?)	Onlar üzerine (Ne gerçekleşti?)

الْقَوْلُ	رَبَّنَا	هٰٓؤُلَٓاءِ	الَّذٖينَ	اَغْوَيْنَاۚ	اَغْوَيْنَاهُمْ	كَمَا غَوَيْنَاۚ	تَبَرَّأْنَٓا
Söz (Ne dediler?)	Ey rabbimiz!	İşte onlar	O kimseler ki	Biz azdırmıştık (İşte o azdırdığımız kimseler nedirler?)	Biz onları azdırmışızdır (Ne gibi?)	Kendimiz azdığımız gibi	Beraatımızı beyan ettik (Kime?)

اِلَيْكَ	مَا كَانُٓوا	اِيَّانَا	يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾	وَقٖيلَ	ادْعُوا	شُرَكَٓاءَكُمْ
Sana	Onlar olmadılar (Kime?)	Bize (Ne olmadılar?)	Tapar olmadılar	Denir (Ne denir?)	Çağırın (Kimi?)	Ortaklarınızı

فَدَعَوْهُمْ	فَلَمْ يَسْتَجٖيبُوا	لَهُمْ	وَرَاَوُا	الْعَذَابَۚ	لَوْ اَنَّهُمْ	كَانُوا
Onlar da onları çağırırlar	Fakat onlar karşılık vermezler (Kime?)	O çağıranlara	Ve görürler (Neyi?)	Azabı	Keşke onlar	Olsalardı (Ne olsalardı?)

يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾	وَيَوْمَ	يُنَادٖيهِمْ	فَيَقُولُ	مَاذَٓا اَجَبْتُمُ	الْمُرْسَلٖينَ
Doğru yola ererler	O günü [yâd et] ki	[Allah]onlara nida edecek	Ve diyecek (Ne diyecek?)	Ne cevap verdiniz? (Kime?)	Gönderilen peygamberlere

﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ	عَلَيْهِمُ	الْاَنْبَٓاءُ	يَوْمَئِذٍ	فَهُمْ	لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾
Artık körleşir (Kime?)	Onlara (Ne?)	Bütün haberler (Ne zaman?)	O günde	Onlar	Birbirlerine de soramazlar

فَاَمَّا مَنْ	تَابَ	وَاٰمَنَ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	فَعَسٰٓى	اَنْ يَكُونَ
O kimseye gelince ki	Tövbe etti (Daha?)	Ve iman etti (Daha?)	Ve işledi (Ne?)	Doğru amel	Dolayısıyla umulur	Onun olması (Neden?)

مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾	وَرَبُّكَ	يَخْلُقُ	مَا	يَشَٓاءُ	وَيَخْتَارُۜ	مَا كَانَ	لَهُمُ
Felaha kavuşanlardan	Senin Rabbin	Yaratır (Neyi?)	Ol şeyi ki	Diliyor (Daha?)	Ve dilediğini seçer	Olmadı (Kim için?)	Onlar için (Ne olmadı?)

الْخِيَرَةُۜ	سُبْحَانَ اللّٰهِ	وَتَعَالٰى	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾	وَرَبُّكَ	يَعْلَمُ	مَا
Seçim hakkı	Allah münezzehtir (Daha?)	Ve yücedir (Neden?)	O şeyden ki	Onlar ortak koşuyorlar	Ve senin rabbin	Bilir (Neyi?)	Ol şeyi ki

تُكِنُّ	صُدُورُهُمْ	وَمَا	يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾	وَهُوَ	اللّٰهُ	لَٓا اِلٰهَ	اِلَّا	هُوَۜ
Gizliyor (Ne?)	Onların kalpleri (Daha neyi bilir?)	Ol şeyi ki	Açığa vururlar	O (Nedir?)	Allah'tır	Hiçbir ilah yoktur	Ancak	Ancak O [vardır]

لَهُ	الْحَمْدُ	فِي الْاُو۫لٰى	وَالْاٰخِرَةِۘ	وَلَهُ	الْحُكْمُ	وَاِلَيْهِ	تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾
Ona aittir (Ne?)	Hamd (Nerede?)	İlkinde (Daha?)	Ve sonrakinde	Ve ona aittir (Ne?)	Hüküm	Ve yalnız ona	Döndürüleceksiniz

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا

De ki | Ne dersiniz? | Şayet kılarsa (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Geceyi (Ne kılarsa?) | Sürekli (Ne zamana kadar?)

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَٓاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ

Kıyamet gününe kadar | Kimdir (Ne?) | İlah (Öyle ilah ki) | Allah'tan başka olan (Yine öyle ilah ki) | Size getirecek olan (Neyi?) | Aydınlığı | Hala dinlemez misiniz?

(٧١) قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا

De ki | Ne dersiniz? | Şayet kılarsa (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Gündüzü (Ne kılarsa?) | Sürekli (Ne zamana kadar?)

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ

Kıyamet gününe kadar | Kimdir (Ne?) | İlah (Öyle ilah ki) | Allah'tan başka olan (Yine öyle ilah ki) | Size getirecek olan (Neyi?) | Geceyi (Öyle gece ki) | Sükûnet bulursunuz (Nerede?) | Kendisinde

اَفَلَا تُبْصِرُونَ (٧٢) وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

Hala görmez misiniz? | O, rahmetinden dolayı | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Geceyi (Daha neyi?) | Ve gündüzü (Ne için?)

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Dinlenesiniz diye (Nerede?) | O gecede (Daha?) | Ve arayasınız diye (Neden?) | Onun lütfundan | Ve ta ki siz | Şükredesiniz

(٧٣) وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

O günü [yâd et] ki | [Allah] onlara nida edecek | Ve diyecek ki | Nerede | Ortaklarım | Öyle ortaklarım ki | Siz daima oldunuz (Ne oldunuz?)

تَزْعُمُونَ (٧٤) وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا

İddia eder oldunuz | Biz çekip alırız (Neden?) | Her ümmetten (Ne?) | Bir şahit | Ve deriz (Ne deriz?) | Getirin (Neyi?)

بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

Açık delilinizi | Böylelikle bilirler ki | Kesinlikle gerçek (Kime aittir?) | Allah'a aittir | Ve kaybolup gitmiştir (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | O şey ki | Onlar oldular (Ne odular?)

يَفْتَرُونَ (٧٥) اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ

Uydurur oldular | Muhakkak Karun | İdi (Neden idi?) | Musa'nın kavminden idi | Ve zulmetti (Kime?) | Onlara

وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَٓا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُٓوأُ بِالْعُصْبَةِ

Biz ona vermiştik (Neden?) | Hazinelerden (Neyi?) | O şeyi ki | Onun anahtarları | Elbette ağır geliyor (Kime?) | Bir topluluğa (Öyle topluluk ki)

اُولِي الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

Güç sahibi olan | Hani | Demişti (Kimi?) | Ona (Ne demişti?) | Kavmi (Kim?) | Şımarma | Çünkü Allah | Sevmez (Kimi?)

الْفَرِحِينَ (٧٦) وَابْتَغِ فِيمَٓا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ

Şımaranları | Ara (Nerede?) | O şeyde ki | Sana verdi (Kim?) | Allah (Neyi ara?) | Ahiret yurdunu (Daha?) | Ve unutma (Neyi?)

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَٓا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ

Nasibini (Neden?) | Dünyadan (Daha?) | Ve iyilik yap (Ne gibi?) | İyilik yaptığı gibi (Kim?) | Allah (Kime?) | Sana

وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (٧٧)

Ve arzulama (Neyi?) | Bozgunculuğu (Nerede?) | Yeryüzünde | Çünkü Allah | Sevmez (Kimi?) | Bozgunculuk yapanları

71. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer Allah, geceyi üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size bir ışık getirecek Allah'tan başka ilah kim? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?"

72. De ki: "Haber verin bakayım, eğer Allah gündüzü üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size içinde dinleneceğiniz bir gece getirecek Allah'tan başka ilah kim? Hâlâ görmeyecek misiniz?

73. Rahmetinden o sizin için hem geceyi, hem gündüzü yaptı ki, hem içinde dinlenesiniz ve hem çalışıp lütfundan isteyesiniz de, şükredesiniz...

74. Ve hele onlara haykırıp da, "Nerede o iddia ettiğiniz ortaklarım?" diyeceği gün!

75. Hem her ümmetten bir şahit çıkarıp da: "Haydi, kesin delilinizi getirin!" dediğimizde artık gerçeğin Allah'ın olduğunu bilmiş olacaklar ve o uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitmiş olacaktır.

76. Doğrusu Karun, Musa'nın kavminden idi ve onlara karşı azgınlık yapmış idi. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları gerçekten güçlü kuvvetli bir bölüğe ağır geliyordu. O zaman kavmi ona şöyle demişti: "(Şımarıp malına) güvenme, çünkü Allah, güvenenleri sevmez.

77. Ve Allah'ın sana bu vergisi için de, ahiret evini ara ve dünyadan nasibini de unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de iyilik et ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozguncuları sevmez!"

78. (O): “Ben, ona yalnızca bendeki bir ilim sayesinde nail oldum.” dedi. Allah’ın ondan önce o nesiller içinden ondan kuvvetçe daha çetin ve taraftarları daha çok nice kimseleri helâk etmiş olduğunu bilmiyor muydu? Suçlulara, günahlarından soru da sorulmaz..

79. Derken, süslenip kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler: “Ah ne olurdu, şu Karun’a verilen gibisi bizim de olsa, o gerçekten büyük bir bahtiyar (varlık sahibi)!” dediler.

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise: “Yazıklar olsun size! Allah’ın sevabı, iman edip iyi işler yapanlar için daha hayırlıdır. Ona ise sadece sabredenler kavuşturulur.” dediler.

81. Derken biz onu, hem de sarayı ile birlikte yerin dibine geçiriverdik. O zaman Allah’a karşı yardımına gelecek taraftarları da olmadı, kendini kurtaracaklardan da değildi.

82. Dün onun yerinde olmayı temenni edenler de bu sabah şöyle diyorlardı: “Vay be, demek ki, Allah, nimetini kullarından dilediğine bol veriyor ve (dilediğine) kısıyor. Eğer Allah bize lütufta bulunmasaydı, bizi de batırmıştı. Aay, demek ki, gerçek bu: Kâfirler kurtuluş bulmayacaklar!”

83. O âhiret yurdu (son yurt), biz onu öyle kimselere veririz ki, yeryüzünde ne bir böbürlenme, ne de bozgunculuk istemezler ve o güzel son korunan takva sahiplerinindir.

84. Her kim bir iyilikle gelirse, o zaman ona, ondan daha hayırlısı var. Her kim bir kötülük ile gelirse, kötülük yapanlar, sadece yaptıklarıyla cezalanırlar.

قَالَ — Dedi (Ne dedi?)
اِنَّمَٓا — Ancak
اُو۫تٖيتُهُ — O mülk bana verildi (Ne olduğum halde?)
عَلٰى عِلْمٍ — Bir ilim üzere olduğum halde (Öyle ilim ki)
عِنْدٖيۜ — Bende bulunan
اَوَلَمْ يَعْلَمْ — Bilmedi mi ki?
اَنَّ اللّٰهَ — Muhakkak Allah

قَدْ اَهْلَكَ — Elbette helak etmişti (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِهٖ — Ondan önce (Neden?)
مِنَ الْقُرُونِ — Nesillerden (Kimi?)
مَنْ — O kimseyi ki
هُوَ — O (Nedir?)
اَشَدُّ — Daha çetindir (Kimden?)
مِنْهُ — Karun’dan (Ne bakımdan?)
قُوَّةً — Güç bakımından (Daha?)

وَاَكْثَرُ — Ve daha çoktur (Ne bakımdan?)
جَمْعاًۜ — Cemiyet/taraftar bakımından
وَلَا يُسْـَٔلُ — Ve sorulmaz (Neden?)
عَنْ ذُنُوبِهِمُ — Günahlarından (Kim?)
الْمُجْرِمُونَ ٧٨ — Günahkârlar
فَخَرَجَ — Karun çıktı (Kimin karşısına?)

عَلٰى قَوْمِهٖ — Kavminin karşısına (Ne olduğu halde?)
فٖي زٖينَتِهٖۜ — Zinetleri içinde olduğu halde
قَالَ — Dedi (Kim?)
الَّذٖينَ — O kimseler ki
يُرٖيدُونَ — Onlar arzuluyorlar (Neyi?)
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا — Dünya hayatını (Ne dediler?)

يَا لَيْتَ — Ne olaydı da
لَنَا — Bizim de olsaydı (Ne?)
مِثْلَ مَٓا — O şeyin benzeri ki
اُو۫تِيَ — Verildi (Kim verildi?)
قَارُونُۙ — Karun
اِنَّهُ — Gerçek şu ki O (Nedir?)
لَذُو حَظٍّ — Bir bahtiyarlık sahibidir (Öyle bahtiyarlık ki)
عَظٖيمٍ ٧٩ — Büyük

وَقَالَ — Dedi (Kim?)
الَّذٖينَ — O kimseler ki
اُو۫تُوا الْعِلْمَ — Kendilerine ilim verildi (Ne dediler?)
وَيْلَكُمْ — Yazık size!
ثَوَابُ اللّٰهِ — Allah’ın mükâfatı (Nedir?)
خَيْرٌ — Daha iyidir (Kim için?)
لِمَنْ — O kimse için ki
اٰمَنَ — İman etti (Daha?)

وَعَمِلَ — Ve işledi (Neyi?)
صَالِحاًۚ — Doğru ameli
وَلَا يُلَقّٰيهَٓا — Ona kavuşamaz
اِلَّا — Ancak [kavuşur] (Kim?)
الصَّابِرُونَ ٨٠ — Sabredenler
فَخَسَفْنَا — Nihayet batırdık (Kimi?)
بِهٖ — Onu (Daha neyi?)

وَبِدَارِهِ — Ve sarayını (Nereye?)
الْاَرْضَ — Yere
فَمَا كَانَ — Olmadı (Kim için?)
لَهُ — Onun için (Ne olmadı?)
مِنْ فِئَةٍ — Bir topluluk (Öyle topluluk ki)
يَنْصُرُونَهُ — Ona yardım edecek (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ — Allah’tan başka

وَمَا كَانَ — Ve o olmadı (Kimlerden?)
مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ ٨١ — Kendini kurtaranlardan
وَاَصْبَحَ — Başladı (Kim?)
الَّذٖينَ — O kimseler ki
تَمَنَّوْا — İstiyorlardı (Neyi?)
مَكَانَهُ — Onun yerini (Ne zaman?)

بِالْاَمْسِ — Dün (Neye başladılar?)
يَقُولُونَ — Der olmaya (Ne der olmaya?)
وَيْكَاَنَّ — Vay! Demek ki
اللّٰهَ — Allah
يَبْسُطُ — Yayıyor (Neyi?)
الرِّزْقَ — Rızkı (Kime?)
لِمَنْ — O kimseye ki
يَشَٓاءُ — Diliyor (Kimden?)

مِنْ عِبَادِهٖ — Kullarından (Daha?)
وَيَقْدِرُۚ — Ve kısıyor
لَوْلَٓا — Şayet olmasaydı
اَنْ مَنَّ — Lütufta bulunması (Kim?)
اللّٰهُ — Allah (Kime?)
عَلَيْنَا — Bize
لَخَسَفَ — Elbette batırırdı (Kimi?)
بِنَاۜ — Bizi
وَيْكَاَنَّهُ — Vay! Demek ki

لَا يُفْلِحُ — Kurtulmaz (Kim?)
الْكَافِرُونَ ٨٢ — İnkâr edenler
تِلْكَ — İşte bu (Ondan bedel?)
الدَّارُ الْاٰخِرَةُ — Ahiret yurdu
نَجْعَلُهَا — Biz onu veririz (Kime?)
لِلَّذٖينَ — O kimselere ki

لَا يُرٖيدُونَ — Arzulamıyorlar (Neyi?)
عُلُوًّا — Büyüklüğü (Nerede?)
فِي الْاَرْضِ — Yeryüzünde (Daha neyi arzulamıyorlar?)
وَلَا فَسَاداًۜ — Ve bozgunculuğu
وَالْعَاقِبَةُ — Güzel son (Kime aittir?)
لِلْمُتَّقٖينَ — Takva sahiplerine aittir

٨٣ مَنْ — Her kim
جَٓاءَ — Getirirse (Neyi?)
بِالْحَسَنَةِ — İyiliği
فَلَهُ — Onun için vardır (Ne?)
خَيْرٌ — Daha iyisi (Neden?)
مِنْهَاۚ — O iyilikten
وَمَنْ — Ve her kim de
جَٓاءَ — Getirirse (Neyi?)
بِالسَّيِّئَةِ — Kötülüğü

فَلَا يُجْزَى — Cezalandırılmaz (Kim?)
الَّذٖينَ — O kimseler ki
عَمِلُوا — İşlediler (Neyi?)
السَّيِّـَٔاتِ — Kötülükleri
اِلَّا — Ancak [cezalandırılırlar] (Ne ile?)
مَا — O amelle ki
كَانُوا — Onlar oldular (Ne oldular?)
يَعْمَلُونَ ٨٤ — Yapar oldular

إِنَّ الَّذ۪ي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَٓادُّكَ اِلٰى مَعَادٍۜ قُلْ رَبّ۪ٓي

Muhakkak | O Allah ki | Farz kıldı (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kuran'ı (O Allah nedir?) | Elbette seni döndürücüdür (Nereye?) | Dönülecek yere | De (Ne de?) | Benim rabbim (Nedir?)

اَعْلَمُ مَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٨٥﴾

En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Getirdi (Neyi getirdi?) | Hidayeti (Daha kimi en iyi bilendir?) | Ve o kimseyi | O (Ne içindedir?) | Sapkınlık (Öyle sapkınlık ki) | Apaçık olan

وَمَا كُنْتَ تَرْجُٓوا اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتَابُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

Sen olmadın (Ne olmadın?) | Umar olmadın (Neyi?) | Vahyolunmasını (Kime?) | Sana (Neyin?) | Bu kitabın | Ancak [vahyolundu] (Ne olarak?) | Bir rahmet olarak (Kim tarafından?) | Rabbin tarafından

فَلَا تَكُونَنَّ ظَه۪يراً لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ

O halde sakın olma (Ne olma?) | Sırt çıkar (Kime?) | İnkâr edenlere | Kesinlikle seni alıkoymasın (Neden alıkoymasın?) | Allah'ın ayetlerinden (Neden sonra?)

بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

O vakitten sonra ki | İndirildi (Kime?) | Sana | Ve dua/ibadet et (Kime?) | Rabbine | Ve sakın olma (Kimden?)

مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۚ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً اٰخَرَۢ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ

Şirk koşanlardan | Dua/ibadet etme (Kim ile beraber?) | Allah'la beraber (Neye?) | Hiçbir ilaha (Öyle ilah ki) | Başka (Yine öyle ilah ki?) | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır]

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُۜ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

Her şey (Nedir?) | Yok olucudur | Ancak müstesna | Onun zatı | O'na aittir (Ne?) | Hüküm | Ve yalnız O'na | Döndürüleceksiniz

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ — اٰيَاتُهَا ٦٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓۚ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُٓوا اَنْ يَقُولُٓوا اٰمَنَّا وَهُمْ

Elif Lâm Mîm | Zannetti mi? (Kim?) | İnsanlar (Neyi?) | Bırakılacaklarını (Ne suretle?) | Demeleriyle (Ne demeleriyle?) | İman ettik | Onlar oldukları halde (Ne?)

لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ

İmtihan edilmeyecekler | Andolsun, kesinlikle | İmtihana çektik (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlardan öncedirler | Elbette bilecek (Kim?) | Allah (Kimi?)

الَّذ۪ينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ

O kimseleri ki | Doğru oldular | Ve elbette bilecek (Kimi?) | Yalancıları | Yoksa | Zannetti mi? (Kim?) | O kimseler ki | Yapıyorlar (Neyi?)

السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَسْبِقُونَاۜ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا

Kötülükleri (Ne zannetti mi?) | Bizden savuşacaklarını | Ne kötü oldu! (Ne?) | O şey ki | Hükmediyorlar | Her kim ki | Oldu ise (Ne oldu ise?) | Umuyor (Neyi umuyor?)

لِقَٓاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍۜ وَهُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ

Allah'a kavuşmayı | Allah'ın vakti (Nedir?) | Gelicidir | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir | Her kim ki

جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦﴾

Cihad ederse | Ancak | Cihad eder (Kim için?) | Kendi nefsi için | Muhakkak Allah (Nedir?) | İhtiyaçsızdır (Kimden?) | Âlemlerden

85. Kuşkusuz sana o Kur'an'ı farz kılan, seni mutlaka bir geri dönüş yerine kadar geri getirecektir. De ki: "Rabbim daha iyi bilir! Hidâyetle gelen kim? Açık bir sapıklık içinde olan kim?

86. Sen, sana kitap indirileceğini umuyor değildin. Fakat Rabbinden bir rahmettir o. O halde sakın kâfirlere arka çıkma!

87. Ve sakın sana indirildikten sonra, Allah'ın âyetlerinden seni çevirmesinler. Hemen Rabbine davet et ve sakın müşriklerden olma!

88. Allah'la birlikte diğer bir ilaha daha çağırma. Başka ilah yok, ancak O. O'nun zatından başka her şey helâk olacaktır. Hüküm O'nundur ve nihâyet döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 69 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. İnsanlar: "İnandık, demeleriyle bırakılıp da, imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?

3. Andolsun ki, biz onlardan öncekileri ne fitnelerle imtihan ettik. Yine Allah, elbette doğruluk gösterenleri bilecek ve elbette yalancıları da bilecektir.

4. Yoksa kötülük yapanlar, bizden savuşup kurtulacaklarını mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

5. Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse, elbette Allah'ın belirlediği ecel muhakkak gelecektir ve O, işitir, bilir.

6. Cihad eden yalnızca kendi hesabına cihad eder, çünkü Allah zengindir, âlemlere ihtiyacı yoktur.

7. Bununla beraber iman edip iyi iyi işler yapanların kesinlikle kötülüklerini örter ve onlara elbette yaptıkları işlere karşılık daha güzelini veririz.

8. Hem insana anne-babası hakkında güzellik tavsiye ettik. Eğer onlar, senin hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için uğraşırlarsa, o zaman onları dinleme! Dönüşünüz banadır ve ben o zaman size yaptıklarınızı haber veririm.

9. İman edip iyi iyi işler yapanları ise, elbette iyiler arasına katacağız.

10. İnsanlar içinde kimi de vardır ki, "Allah'a iman ettik." der sonra da Allah uğrunda bir eziyete uğradığında, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun ki, Rabbinden bir yardım gelirse, "Gerçekten biz sizinle beraberdik." diyeceklerinde şüphe yoktur. Yoksa Allah, bütün insanların sinelerindekini en iyi bilen değil midir?

11. Ve elbette Allah, iman etmiş olanları kesin bilecektir ve kuşkusuz münafıkları da kesinlikle bilecek!

12. Bir de inkâr edenler o iman etmiş olanlara: "Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı yüklenelim!" dediler. Oysa onlar, onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değiller ve elbette onlar kesinlikle yalancıdırlar.

13. Bununla birlikte onlar ağırlıklarını ve o ağırlıklarıyla birlikte daha birçok ağırlıkları yüklenecekler ve kesinlikle o ettikleri iftiradan kıyamet gününde sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik de içlerinde elli yılı hariç, bin yıl durdu. Derken onları tufan yakalayıverdi, hep zulmediyorlardı.

وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	لَنُكَفِّرَنَّ	عَنْهُمْ	سَيِّـَٔاتِهِمْ
O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	İşlediler (Ne?)	Salih ameller	Elbette örteriz (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Onların günahlarını (Daha?)

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ	اَحْسَنَ الَّذِى	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾	وَوَصَّيْنَا
Ve elbette onlara karşılık olarak veririz (Neyi?)	O şeyin en güzelini ki	Onlar idiler (Ne idiler?)	Yapıyorlar	Ve tavsiye/emir etik (Kime?)

الْاِنْسَانَ	بِوَالِدَيْهِ	حُسْنًا	وَاِنْ	جَاهَدَاكَ	لِتُشْرِكَ	بِى	مَا	لَيْسَ
İnsana (Kime karşı?)	Anne babasına karşı (Neyi emrettik?)	İyiliği	Şayet	Seni zorlarlarsa (Niçin zorlarlarsa?)	Ortak koşman için (Kime?)	Bana (Neyi?)	O şeyi ki	Yoktur (Kim için?)

لَكَ	بِهِ	عِلْمٌ	فَلَا تُطِعْهُمَا	اِلَىَّ	مَرْجِعُكُمْ	فَاُنَبِّئُكُمْ	بِمَا	كُنْتُمْ
Senin için (Nerede?)	Onda (Ne yoktur?)	Bir bilgi	O ikisine	Sadece banadır (Ne?)	Dönüşünüz	Size haber vereceğim (Neyi?)	O şeyleri ki	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)

تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	لَنُدْخِلَنَّهُمْ
Yapıyor oldunuz	O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	İşlediler (Ne?)	Salih ameller	Elbette onları katacağız (Nereye?)

فِى الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾	وَمِنَ النَّاسِ	مَنْ	يَقُولُ	اٰمَنَّا	بِاللّٰهِ
Salih kullar arasına	İnsanlardan vardır (Kim?)	Öylesi ki	Der (Ne der?)	İman ettik (Kime?)	Allah'a

فَاِذَا اُوذِىَ	فِى اللّٰهِ	جَعَلَ	فِتْنَةَ النَّاسِ	كَعَذَابِ اللّٰهِ	وَلَئِنْ	جَاءَ
Kendisine eziyet edildiğinde ise (Nerede?)	Allah uğrunda	Tutar (Neyi?)	İnsanların fitnesini (Ne gibi tutar?)	Allah'ın azabı gibi	Yemin olsun ki şayet	Gelse (Ne gelse?)

نَصْرٌ	مِنْ رَبِّكَ	لَيَقُولُنَّ	اِنَّا	كُنَّا	مَعَكُمْ	اَوَلَيْسَ	اللّٰهُ
Yardım (Kimden?)	Rabbinden	Elbet derler (Ne derler?)	Şüphesiz biz	Olduk (Kimle beraber?)	Sizinle beraber olduk	Değil mi? (Kim?)	Allah (Ne değil mi?)

بِاَعْلَمَ	بِمَا	فِى صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾	وَلَيَعْلَمَنَّ	اللّٰهُ	الَّذِينَ	اٰمَنُوا
En iyi bilen (Neyi?)	O şeyleri ki (O şeyler de neredeydirler?)	Âlemlerin sinelerindedir!	Yemin olsun ki bilir (Kim?)	Allah (Kimi?)	O kişileri ki	İman ettiler (Daha?)

وَلَيَعْلَمَنَّ	الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾	وَقَالَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	لِلَّذِينَ	اٰمَنُوا
Ve yemin olsun ki bilir (Kimi?)	Münafıkları	Dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Kime dediler?)	O kimselere ki	İman ettiler (Ne dediler?)

اتَّبِعُوا	سَبِيلَنَا	وَلْنَحْمِلْ	خَطَايَاكُمْ	وَمَا هُمْ	بِحَامِلِينَ
Uyun (Neye?)	Yolumuza	Yüklenelim (Neyi?)	Hatalarınızı	Onlar değiller (Ne değiller?)	Yüklenici (Neden?)

مِنْ خَطَايَاهُمْ	مِنْ شَيْءٍ	اِنَّهُمْ	لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾	وَلَيَحْمِلُنَّ	اَثْقَالَهُمْ
Onların hatalarından (Neyi?)	Hiç bir şeyi	Muhakkak onlar (Nedir?)	Yalancıdırlar	Yemin olsun yüklenecekler (Neyi?)	Yüklerini (Daha neyi yüklenecekler?)

وَاَثْقَالًا	مَعَ اَثْقَالِهِمْ	وَلَيُسْـَٔلُنَّ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	عَمَّا	كَانُوا
Ve yükleri (Öyle yükler ki)	Kendi yükleriyle beraber olan	Ve yemin olsun sorguya çekilecekler (Nerede?)	Kıyamet gününde (Neden sorguya çekilecekler?)	O şeylerden ki	İdiler (Ne idiler?)

يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾	وَلَقَدْ	اَرْسَلْنَا	نُوحًا	اِلٰى قَوْمِهِ	فَلَبِثَ	فِيهِمْ
Uyduruyor idiler	Andolsun, kesinlikle	Biz gönderdik (Kimi?)	Nuh'u (Kime gönderdik?)	Kavmine	Ve kaldı (Nerede?)	Onların arasında (Ne kadar?)

اَلْفَ سَنَةٍ	اِلَّا	خَمْسِينَ عَامًا	فَاَخَذَهُمُ	الطُّوفَانُ	وَهُمْ	ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾
Bin sene	Ancak hariç (Ne?)	Elli yıl	Ve onları yakaladı (Ne?)	Tufan	Onlar oldukları halde (Ne?)	Zalimler

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ

Ve biz onu kurtardık (Daha?) · Ve gemi arkadaşlarını · Ve onları kıldık (Ne kıldık?) · Ders (Kim için?) · Âlemler için

﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ

İbrahim'i de an · O vakit ki · Demişti (Kime?) · Kavmine (Ne demişti?) · İbadet edin (Kime?) · Allah'a · Ve ondan sakının · Bu (Nedir?)

خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Daha hayırlıdır (Kim için?) · Sizin için · Şayet iseniz (Ne iseniz?) · Biliyorsunuz · Ancak · Tapıyorsunuz (Kimden başka?) · Allah'tan başka (Neye tapıyorsunuz?)

اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Putlara (Daha?) · Ve uyduruyorsunuz (Ne?) · Yalan · Muhakkak o şeyler ki · Tapıyorsunuz (Kimden başka?) · Allah'tan başka

لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ

Onlar malik olamazlar (Kim için?) · Sizin için (Neye malik olamazlar?) · Bir rızka · Arayın (Nerede?) · Allah'ın katında (Neyi?) · Rızkı (Daha?)

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا

Ve Ona ibadet edin (Daha?) · Ve şükredin (Kime?) · Ona · Ancak ona · Döndürüleceksiniz · Şayet · Yalanlarsanız

فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا

Muhakkak · Yalanladı (Kim?) · Ümmetler (Öyle ümmetler ki) · Sizden önce · Peygamberin görevi değildir · Ancak (Nedir?)

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ

Tebliğdir (Öyle tebliğ ki) · Apaçık · Görmediler mi? · Nasıl · Yapıyor (Kim?) · Allah (Neyi?) · Mahlûkatı · Sonra

يُعِيدُهُ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ

Onu tekrar yapıyor · Muhakkak bu · Allah'a (Nedir?) · Kolaydır · De ki · Gezinin (Nerede?) · Yeryüzünde

فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ

Ve bakın · Nasıl · Allah ilk olarak yaptı (Neyi?) · Yaratmayı · Sonra Allah · Allah · İnşa edecek (Neyi?)

النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

Ahiret hayatını · Muhakkak Allah (Neye?) · Her şeye (Nedir?) · Gücü yetendir · O azap eder (Kime?) · O kişiye ki · Diliyor

وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

Ve merhamet eder (Kime?) · O kişiye ki · Diliyor · Ancak ona · Çevrileceksiniz · Siz değilsiniz (Ne değilsiniz?) · Aciz bırakıcılar (Nerede aciz bırakıcı değilsiniz?)

فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ

Yeryüzünde (Daha?) · Yine [aciz bırakıcı] değilsiniz (Nerede?) · Semada · Ve sizin için yoktur (Kimden başka?) · Allah'tan başka (Ne yoktur?) · Bir dost (Daha ne yoktur?)

وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَائِهِ

Bir yardımcı da yoktur · O kimseler ki · İnkâr ettiler (Neyi?) · Allah'ın ayetlerini (Daha?) · Ve ona kavuşmayı

اُولٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

İşte onlar · Ümit kesiyorlar (Neden?) · Benim rahmetimden · Ve işte onlar · Onlar için vardır (Ne vardır?) · Azap (Öyle azap ki) · Can yakıcı

15. Sonunda onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık ve o gemiyi âlemlere bir âyet kıldık.

16. İbrahim'i de (peygamber olarak gönderdik.) Hani o kavmine demişti ki: "Hep Allah'a ibadet edin ve O'ndan korunun. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer bilirseniz.

17. Siz Allah'ı bırakıp da sadece bir takım putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Haberiniz olsun ki, o sizin Allah'tan başka ilah diye taptıklarınız size bir rızık verme gücüne sahip olamazlar. Onun için rızkı Allah yanında arayın ve O'na kulluk edip O'na şükredin! Hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!"

18. Ve eğer siz yalanlarsanız, bilin ki, sizden önce bir takım ümmetler de yalanlamışlardı. Peygamberin görevi ise açık bir tebliğden ibarettir.

19. Allah'ın yaratma işini başlangıçta nasıl yapıyor olduğunu, sonra da onu tekrar yapacağını görmediler mi? Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: "Yeryüzünde bir gezinin de bakın, yaratmayı başta nasıl yapmış. Sonra da Allah bu yaratmayı tekrarlayacaktır. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir."

21. Dilediğine azap eder, dilediğine de rahmet eder. Ve hep O'na döndürüleceksiniz!

22. Siz, ne yeryüzünde, ne de gökte (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz ve size Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı yoktur.

23. Allah'ın âyetlerine ve O'na kavuşmaya inanmayanlar ise, hep onlar benim rahmetimden ümidini kesmiş olanlardır ve onlara can yakıcı bir azap vardır.

24. Onun için kavminin ona cevabı sadece şu oldu: "Öldürün onu veya yakın!" dediler. Allah da onu o ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda inanacak bir topluluk için âyetler vardır.

25. Ve (İbrahim) dedi ki: "Siz sadece dünya hayatında birbiriniz sevmek için, Allah'ı bırakıp bir takım putlara tutulmuşsunuz. Ama kıyamet gününde birbirinize küfredecek ve birbirinizi lanetleyeceksiniz. Varacağınız yer ateştir ve sizin için yardımcılardan eser de yoktur.

26. Bunun üzerine ona bir tek Lut iman etti. (İbrahim) dedi ki: "Ben Rabbime hicret edeceğim, gerçek şu ki: O, güçlüdür, hikmet sahibidir."

27. Biz ona İshak ile Yakub'u da ihsan ettik. Peygamberliği ve kitabı onun soyuna verdik. Ve kendisine hem dünyada mükâfatını verdik, hem de şüphesiz o, ahirette iyilerdendir.

28. Lut peygamberi de... Hani o kavmine: "Siz gerçekten o çirkin işi yapıyorsunuz ha! Sizden önce âlemlerden hiçbir kimse bu hayâsızlığı yapmadı!

29. Gerçekten siz hâlâ erkeklere gidecek ve yolu kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapıp duracak mısınız?" Buna kavminin cevabı ancak şöyle demeleri oldu: "Haydi, getir bize Allah'ın azabını, eğer doğru söyleyenlerden isen!"

30. (Lut): "Ey Rabbim! Ortalığı fesada veren bu kavme karşı bana yardım et!" dedi.

فَمَا كَانَ	جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	اِلَّٓا	اَنْ قَالُوا	اقْتُلُوهُ	اَوْ	حَرِّقُوهُ
Olmadı (Ne?)	Kavminin cevabı	Ancak oldu (Ne oldu?)	Demeleri (Ne demeleri?)	Onu öldürün	Veya	Onu yakın

فَاَنْجٰيهُ	اللّٰهُ	مِنَ النَّارِ	اِنَّ	فٖى ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِقَوْمٍ
Ve onu kurtardı (Kim?)	Allah (Neden?)	Ateşten	Muhakkak	Bunda vardır (Ne vardır?)	Dersler (Kim için dersler vardır?)	Kavim için (Öyle kavim ki)

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾	وَقَالَ	اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اَوْثَانًا
İman ediyorlar	Ve dedi (Ne dedi?)	Siz ancak edindiniz (Kimden başka?)	Allah'tan başka (Neyi edindiniz?)	Putlar (Niçin?)

مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ	فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	ثُمَّ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	يَكْفُرُ
Aranızda sevgiden dolayıdır (Ne hakkındaki sevgi?)	Dünya hayatı	Sonra (Nerede?)	Kıyamet gününde	İnkar edecek (Kim?)

بَعْضُكُمْ	بِبَعْضٍ	وَيَلْعَنُ	بَعْضُكُمْ	بَعْضًا	وَمَاْوٰيكُمُ
Bazınız (Kimi?)	Bazınızı (Daha?)	Ve lanet edecek (Kim?)	Bazınız (Kime?)	Bazınıza	Ve varacağınız yer (Nedir?)

النَّارُ	وَمَا لَكُمْ	مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٢٥﴾	فَاٰمَنَ	لَهُ	لُوطٌ	وَقَالَ
Ateştir	Ve sizin için yoktur (Kim?)	Yardımcılardan hiçbir kimse	Ve iman etti (Kime?)	Ona (Kim?)	Ve dedi (Ne dedi?)	Lût

اِنّٖى	مُهَاجِرٌ	اِلٰى رَبّٖى	اِنَّهُ	هُوَ	الْعَزٖيزُ	الْحَكٖيمُ ﴿٢٦﴾
Muhakkak ben	Hicret edeciyim (Kime?)	Rabbime	Muhakkak O	O (Nedir?)	Aziz'dir	Hikmet sahibidir

وَوَهَبْنَا	لَهُٓ	اِسْحٰقَ	وَيَعْقُوبَ	وَجَعَلْنَا	فٖى ذُرِّيَّتِهِ	النُّبُوَّةَ
Ve bağışladık (Kime?)	Ona (Kimi bağışladık?)	İshak'ı (Daha kimi?)	Yakub'u	Ve biz kıldık (Nerede kıldık?)	Onun zürriyetinde (Neyi?)	Peygamberliği (Daha neyi?)

وَالْكِتَابَ	وَاٰتَيْنَاهُ	اَجْرَهُ	فِى الدُّنْيَا	وَاِنَّهُ	فِى الْاٰخِرَةِ
Kitabı	Ve ona verdik (Neyi?)	Mükafatını (Nerede verdik?)	Dünyada	Ve muhakkak ki O (Nerede?)	Ahirette (Kimlerdendir?)

لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿٢٧﴾	وَلُوطًا	اِذْ	قَالَ	لِقَوْمِهٖٓ	اِنَّكُمْ	لَتَاْتُونَ
Salihlerdendir	Lût'u da an	O vakit ki	Demişti (Kime?)	Kavmine (Ne demişti?)	Siz mi!	Yapıyorsunuz (Neyi?)

الْفَاحِشَةَ	مَا سَبَقَكُمْ	بِهَا	مِنْ اَحَدٍ	مِنَ الْعَالَمٖينَ ﴿٢٨﴾
Çirkin işi	Sizden önce yapan geçmedi (Neyi yapan?)	O işi (Kim?)	Hiçbir kimse (Neden?)	Alemlerden

اَئِنَّكُمْ	لَتَاْتُونَ	الرِّجَالَ	وَتَقْطَعُونَ	السَّبٖيلَ	وَتَاْتُونَ
Siz mi?	Yaklaşıyorsunuz (Kime?)	Erkeklere (Daha?)	Kesiyorsunuz (Neyi?)	Yolu	Ve yapıyorsunuz (Nerede?)

فٖى نَادٖيكُمُ	الْمُنْكَرَ	فَمَا كَانَ	جَوَابَ قَوْمِهٖٓ	اِلَّٓا
Toplantılarınızda (Ne yapıyorsunuz?)	O çirkin şeyi	Olmadı (Ne?)	Kavminin cevabı	Ancak oldu (Ne oldu?)

اَنْ قَالُوا	ائْتِنَا	بِعَذَابِ اللّٰهِ	اِنْ كُنْتَ	مِنَ الصَّادِقٖينَ
Demeleri (Ne demeleri?)	Bize getir (Neyi?)	Allah'ın azabını	Şayet isen (Kimlerden?)	Doğru söyleyenlerden

﴿٢٩﴾ قَالَ	رَبِّ	انْصُرْنٖى	عَلَى الْقَوْمِ	الْمُفْسِدٖينَ ﴿٣٠﴾
Dedi ki	Ey rabbim!	Bana yardım et (Kim üzerine?)	Kavim üzerine (Öyle kavim ki)	Fesatçılar

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا اِنَّا

Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Bizim elçilerimiz (Kime?) | İbrahim'e (Ne ile?) | Müjde ile | Dediler ki | Muhakkak biz

مُهْلِكُوا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

Bu memleketin halkını helak edicileriz | Muhakkak onun halkı | Oldular (Ne?) | Zulmediciler

﴿٣١﴾ قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا

İbrahim dedi (Ne dedi?) | Muhakkak | Orada vardır (Kim?) | Lût | Dediler ki (Ne dediler?) | Biz (Neyiz?) | Daha iyi biliriz (Kimi?) | O kimseyi ki | Oradadır

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾

Elbet onu kurtaracağız (Daha kimi?) | Ve onun ehlini | Ancak [kurtarmayacağız] (Kimi?) | Onun karısını | O oldu (Kimlerden?) | Kalanlardan

وَلَمَّا اَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

Ne zaman ki | Geldi (Kim?) | Elçilerimiz (Kime?) | Lût'a | Kederlendi (Kim sebebiyle kederlendi?) | Onlar sebebiyle | Ve daraldı (Kim sebebiyle daraldı?) | Onlar sebebiyle (Ne cihetten daraldı?)

ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوكَ وَاَهْلَكَ

Göğüs [tâkat] cihetinde | Ve dediler ki | Korkma (Daha?) | Ve üzülme | Muhakkak biz | Seni kurtarıcıyız (Daha kimi?) | Ve ehlini

اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا مُنْزِلُونَ

Ancak [kurtarıcı değiliz] (Kimi?) | Karını | O oldu (Kimlerden?) | Kalanlardan | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | İndiriciyiz (Kim üzerine?)

عَلٰى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

Bu memleket halkı üzerine (Ne indiriciyiz?) | Korkunç ceza (Nereden?) | Gökten (Ne karşılığında?) | Olmaları karşılığında (Ne olmaları?)

يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا اٰيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Fasıklık yapıyor olmaları | Andolsun, kesinlikle | Bıraktık (Nereden?) | Oradan (Ne bıraktık?) | İbret (Öyle ibret ki) | Açık (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Aklediyorlar

﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

Medyen'e de [gönderdik] (Kimi?) | Kardeşlerini (Kimdir o?) | Şuayb'dır | O dedi ki | Ey kavmim! | İbadet edin (Kime?)

اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ

Allah'a (Daha ne dedi?) | Ve umut bağlayın (Neye?) | Ahiret gününe (Daha?) | Karışıklık çıkarmayın (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?)

مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا

Fesat çıkarıcılar olduğunuz halde | Ve onu yalanladılar | Bu yüzden onları yakalayıverdi (Ne?) | Sarsıntı | Ve oldular (Nerede?)

فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ

Yurtlarında (Ne oldular?) | Diz çökücüler | Âd kavmini (Daha?) | Semud kavmini de [helak ettik] | Muhakkak ki | Açık oldu (Kim için?)

لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ

Sizin için (Nereden?) | Onların oturdukları yerlerden | Süsledi (Kim için?) | Onlar için (Kim?) | Şeytan (Neyi süsledi?) | Amellerini

فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

Ve onları saptırdı (Nereden?) | Yoldan | Onlar oldukları halde (Ne oldukları halde?) | Bakıp görebilecekler oldukları halde

31. Ne zaman ki elçilerimiz İbrahim'e müjde ile vardılar: "Haberin olsun, biz bu memleketin halkını helak edeceğiz. Çünkü onun halkı hep zalim oldular." dediler.

32. (İbrahim): "Orada Lut var ya!" dedi. (Onlar): "Biz, orada kimin bulunduğunu çok iyi biliriz. Muhakkak onu ve ailesini kurtaracağız. Ancak karısı ötekilerden oldu." dediler.

33. Ne zaman ki elçilerimiz Lut'a geldi, onlar yüzünden fenalaştı ve haklarında eli kolu bağlandı. Onlar da dediler ki: "Korkma ve üzülme. Seni ve aileni kurtaracağız; ancak karın ötekilerden oldu.

34. Haberin olsun, biz bu memleket halkının, yapageldikleri günahları yüzünden üzerlerine gökten korkunç bir azap indireceğiz."

35. Andolsun ki, biz ondan geriye bir âyet, bir iz bırakmışızdır ki, aklını kullanacak bir topluluk için apaçık bir delil olsun…

36. Medyen'e de kardeşleri Şu'ayb'ı (gönderdik). Vardı dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin de son güne ümit besleyin. Bozgunculukla yeryüzünü berbat etmeyin!"

37. Buna karşı onu yalanladılar. Derken, onları o sarsıntı tutuverdi de yurtlarında dizleri üstü çöke kaldılar.

38. Ad ve Semud'a da (peygamberler gönderdik). Ki size bunlar evlerinden belli olmaktadır. Şeytan onlara yaptıklarını güzel göstermişti de kendilerini yoldan çevirmişti. Hâlbuki gözleri açık adamlar idiler.

39. Karun'a, Firavun'a ve Haman'a da... Andolsun ki, Musa onlara apaçık delillerle geldi de onlar, o yerde kibirlenip kafa tuttular. Oysa (azabın) önüne geçecek değillerdi.

40. Özetle, her birini günahı ile yakaladık. Kiminin başına bir taş yağdıran gönderdik, kimini korkunç bir ses alıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de boğduk. Allah onlara haksızlık etmiyordu. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka dostlara tutunanların durumu, kendisine bir yuva yapan örümcek örneği gibidir. Fakat evlerin en çürüğü de örümcek evidir, eğer bilselerdi.

42. Kuşkusuz Allah biliyor ki, onlar O'nu bırakıp nelere, ne gibi şeylere yalvarıyorlar. Hâlbuki güçlü O'dur, hikmet sahibi O.

43. Hem bu örnek verdiğimiz şeyler yok mu, biz onları insanlar için getiriyoruz. Bununla birlikte onlara âlimlerden başkasının aklı ermez.

44. Allah, o gökleri ve yeri (o yüksekleri ve aşağıyı) hak ile yaratmıştır. Kuşkusuz bunda inananlar için bir âyet vardır.

45. Sana vahyedilen kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl! Muhakkak doğru namaz edepsizlikten ve uygunsuzluktan alıkoyar. Ve muhakkak Allah'ı anmak en büyük iştir ve Allah, her ne yaparsanız bilir.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى

Karun'u (Daha?) | Firavun'u (Daha?) | Hâmân'ı da [helak ettik] | Ve muhakkak | Onlara getirdi (Kim?) | Musa (Neyi?)

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا

Delilleri | Ve büyüklük tasladılar (Nerede?) | Yeryüzünde | Halbuki onlar olamadılar (Ne olamadılar?)

سَابِقِينَۚ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهٖۚ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا

Azabın önüne geçici olamadılar | Her birini | Yakaladık | Günahları sebebiyle (Ne sebebiyle?) | Onlardan vardır (Kim?) | Öyleleri ki | Gönderdik (Kime?)

عَلَيْهِ حَاصِبًاۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُۚ وَمِنْهُمْ

Onlara (Ne gönderdik?) | Taş savuran rüzgar | Onlardan vardır (Kim?) | Öyleleri ki | Onları yakaladı (Ne?) | Çığlık | Onlardan vardır (Kim?)

مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَاۚ وَمَا كَانَ

Öyleleri ki | Batırdık (Kimi?) | Onları (Nereye?) | Yere | Onlardan vardır (Kim?) | Öyleleri ki | Boğduk | Olmadı (Kim?)

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

Allah (Ne olmadı?) | Onlara zulmeder olmadı | Fakat | Onlar oldular (Kime?) | Kendi nefislerine (Ne oldular?) | Zulmediyor oldular

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ

O kimselerin misali ki | Edindiler (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne edindiler?) | Dostlar (Ne gibidir?)

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًاۜ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ

Örümcek misali gibidir (Öyle örümcek ki) | Edindi (Ne edindi?) | Bir ev | Halbuki evlerin en çürüğü (Nedir?)

لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا

Elbette örümceğin evidir | Şayet olsalardı (Ne olsalardı?) | Biliyor olsalardı | Muhakkak Allah (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | O şeyi ki

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

İbadet ediyorlar (Kimden başka?) | O'ndan başka (Kime ibadet ettiklerini bilir?) | Her hangi bir şeye | O Allah (Nedir?) | Aziz'dir | Hikmet sahibidir

﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِۚ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا

Bu misaller ki | Biz onları veririz (Kim için?) | İnsanlar için | Onları akledemez | Ancak [akleder] (Kimler?)

الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ اِنَّ

Bilenler | Yarattı (Kim?) | Allah (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Ne olduğu halde?) | Hak ile olduğu halde | Muhakkak

فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَۚ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ

Bunda vardır (Ne vardır?) | Ayet (Kim için ayet vardır?) | İman edenler için | Oku (Neyi?) | O şeyi ki | Vahyedildi (Kime?) | Sana (Neden?)

مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَۜ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ

Kitaptan (Daha?) | Ve dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı | Muhakkak namaz (Nedir?) | Nehyeder (Neden?) | Hayâsızlıktan (Daha?)

وَالْمُنْكَرِۜ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

Kötü şeylerden | Elbet Allah'ı anmak (Nedir?) | Daha büyüktür | Allah (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz

وَلَا تُجَادِلُوا	اَهْلَ الْكِتَابِ	اِلَّا	بِالَّتِي	هِيَ	اَحْسَنُ
Mücadele etmeyin (Kimle?)	Ehl-i kitapla	Ancak [mücadele edin] (Ne suretle?)	Öyle suretle ki	O (Nedir?)	En güzel surettir

اِلَّا	الَّذِينَ	ظَلَمُوا	مِنْهُمْ	وَقُولُوا	اٰمَنَّا	بِالَّذِي	اُنْزِلَ
Ancak bundan müstesnadır (Kim?)	O kimseler ki	Zalim oldular (Kimlerden?)	Onlardan	Ve deyin (Ne deyin?)	İman ettik (Kime?)	O şey ki	İndirildi (Kime?)

اِلَيْنَا	وَاُنْزِلَ	اِلَيْكُمْ	وَاِلٰهُنَا	وَاِلٰهُكُمْ	وَاحِدٌ	وَنَحْنُ	لَهُ
Bize (Daha?)	İndirildi (Kime?)	Size	Bizim ilahımız (Daha?)	Ve sizin ilahınız (Nedir?)	Birdir	Ve biz (Kime?)	O'na (Neyiz?)

مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾	وَكَذٰلِكَ	اَنْزَلْنَا	اِلَيْكَ	الْكِتَابَ	فَالَّذِينَ
Teslim olucularız	İşte böylece	İndirdik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kitab'ı	O kimseler ki

اٰتَيْنَاهُمُ	الْكِتَابَ	يُؤْمِنُونَ	بِهِ	وَمِنْ هٰؤُلَاءِ	مَنْ	يُؤْمِنُ	بِهِ
Onlara verdik (Neyi?)	Kitab'ı (O kimseler nedirler?)	İman ederler (Neye?)	Ona	Şunlardan da vardır (Kim vardır?)	Öyleleri ki	İman ediyor (Neye?)	Ona

وَمَا يَجْحَدُ	بِاٰيَاتِنَا	اِلَّا	الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾	وَمَا كُنْتَ	تَتْلُوا
İnkâr etmez (Neyi?)	Ayetlerimizi	Ancak [inkar eder]	Kâfirler	Sen değildin (Ne değildin?)	Okuyor değildin (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلِهِ	مِنْ كِتَابٍ	وَلَا تَخُطُّهُ	بِيَمِينِكَ	اِذًا	لَارْتَابَ
Ondan önce (Ne okuyor değildin?)	Kitab (Daha?)	Ve onu yazmazdın (Ne ile?)	Elinle	O zaman	Kuşku duyarlardı (Kim?)

الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾	بَلْ	هُوَ	اٰيَاتٌ	بَيِّنَاتٌ	فِي صُدُورِ الَّذِينَ
Batıla uyanlar	Bilakis	O (Nedir?)	Ayetlerdir (Öyle ayetler ki)	Apaçık (O ne olduğu halde?)	O kimselerin sinelerinde olduğu halde ki

اُوتُوا	الْعِلْمَ	وَمَا يَجْحَدُ	بِاٰيَاتِنَا	اِلَّا	الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾	وَقَالُوا
Onlar verildiler (Neyi?)	İlmi	İnkar etmez (Neyi?)	Ayetlerimizi	Ancak [inkar eder] (Kim?)	Zalimler	Ve dediler (Ne dediler?)

لَوْلَا	اُنْزِلَ	عَلَيْهِ	اٰيَاتٌ	مِنْ رَبِّهِ	قُلْ	اِنَّمَا	الْاٰيَاتُ
Değil miydi? (Ne değil miydi?)	İndirilmeli (Kime?)	Ona (Ne indirilmeli değil miydi?)	Ayetler/ mucizeler (Kimden?)	Rabbinden	De ki:	Ancak	Mucizeler (Nerededir?)

عِنْدَ اللّٰهِ	وَاِنَّمَا	اَنَا	نَذِيرٌ	مُبِينٌ ﴿٥٠﴾	اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ	اَنَّا	اَنْزَلْنَا
Allah'ın katındadır	Ve ancak	Ben (Neyim?)	Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)	Apaçık	Onlara yetmedi mi? (Ne yetmedi mi?)	Muhakkak ki biz	İndirdik (Kime?)

عَلَيْكَ	الْكِتَابَ	يُتْلٰى	عَلَيْهِمْ	اِنَّ	فِي ذٰلِكَ	لَرَحْمَةً
Sana (Neyi?)	Kitabı (O kitap ne olduğu halde?)	Okunuyor olduğu halde (Kime?)	Onlara	Muhakkak	Bunda vardır (Ne vardır?)	Rahmet (Daha ne vardır?)

وَذِكْرٰى	لِقَوْمٍ	يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾	قُلْ	كَفٰى	بِاللّٰهِ	بَيْنِي	وَبَيْنَكُمْ
Ve öğüt (Kim için?)	Bir kavim için (Öyle kavim ki)	İman ediyorlar	De ki:	Yeter (Kim?)	Allah (Nerede?)	Benim aramla (Daha?)	Ve sizin aranızda (Ne olarak?)

شَهِيدًا	يَعْلَمُ	مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا
Şahit olarak	Bilir (Neyi?)	O şeyleri ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve yerdedir	O kimseler ki	İman ettiler (Neye?)

بِالْبَاطِلِ	وَكَفَرُوا	بِاللّٰهِ	اُولٰئِكَ	هُمُ	الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾
Batıla	Ve inkar ettiler (Kimi?)	Allah'ı	İşte onlar	Onlar (Nedirler?)	Zarara uğrayanlardır

46. Ehli Kitap ile, en güzel olan biçimi dışında mücadele de etmeyin! Ancak zulmedenleri başka... Ve deyin ki: "Biz, hem bize indirilene iman ettik, hem size indirilene. Ve bizim ilahımız ile sizin ilahınız birdir. Şu kadar ki, biz yalnız O'na teslim olmuşuzdur."

47. İşte sana böyle kitap indirdik. Onun için kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ederler. Şunlardan da ona iman edenler vardır. Bizim âyetlerimizi ancak kâfirler inkâr eder.

48. Sen bundan önce kitap okur değildin, hâlâ da elinle yazı yazmazsın. Öyle olsaydı batıla uyanlar şüphelenebilirlerdi.

49. Fakat o (Kur'an) kendilerine ilim verilmiş kimselerin sinelerinde parıldayan parlak âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi ancak zalimler inkâr eder.

50. Nitekim "Ona Rabbinden mucizeler indirilse ya!" dediler. De ki: "O mucizeler hep Allah'ın katındadır. Ben ise sadece açık bir uyarıcıyım."

51. Karşılarında okunup duran kitabı sana indirmemiz yetmedi mi onlara? Şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve ilahi bir ihtar vardır.

52. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler, işte onlardır hep zarara uğrayanlar.

53. Bir de senden acele azap istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, o azap onlara muhakkak gelmişti. Ve elbette o kendilerine gelecek, onlar farkında olmaksızın, ansızın gelecek!

54. Senden acele azap istiyorlar, hâlbuki cehennem kâfirleri kuşatıp duruyor.

55. O gün ki, azap onları hem üstlerinden, hem ayakları altından saracak da (Allah): "Tadın bakalım, neler yapıyordunuz." buyuracak.

56. Ey benim iman eden kullarım! Haberiniz olsun ki, benim arzım geniştir, o halde bana ibadet edin, o halde bana!

57. Her can ölümü tadacaktır. Sonra döndürülüp bize getirileceksiniz.

58. Ve iman edip iyi iyi işler yapmış olanlar, elbette onları cennetin altlarından ırmaklar akan köşklerine yerleştireceğiz, o halde orada ebedi kalacaklardır. Ne güzeldir mükâfatı o iş görenlerin

59. Ki onlar sabretmişlerdir ve yalnız Rablerine dayanırlar.

60. Öyle ya, nice canlılar var ki, rızkını (yanında) taşıyamaz. Allah onlara da rızık veriyor, size de! O her şeyi işitendir, bilendir.

61. Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?" diye sorsan elbette, şüphesiz "Allah" derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?

62. Allah kullarından dilediğine rızkı serer de, kısar da ona. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir.

63. Andolsun ki yine onlara: "Gökten azar azar su indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat veren kimdir?" diye sorsan elbette, şüphesiz "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'a mahsustur." Fakat onların çoğu aklı ermezlerdir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ
Senden acele istiyorlar (Neyi?) | Azabı | Olmasaydı (Ne?) | Vade (Öyle vade ki) | Belirlenmiş | Elbette onlara gelirdi (Ne gelirdi?)

الْعَذَابُ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ
Azap | Elbette onlara gelecek (Ne olduğu halde?) | Ansızın olduğu halde | Onlar iken (Ne iken?) | Farkında olmuyorlar | Senden acele istiyorlar (Neyi?)

بِالْعَذَابِ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ
Azabı | Muhakkak cehennem (Nedir?) | Kuşatıcıdır (Kimi?) | Kafirleri (Ne zaman?) | O gün ki | Onları saracak (Ne?)

الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
Azap (Nereden?) | Onların üstlerinden (Daha?) | Ve ayaklarının altından | Ve [Allah] der (Ne der?) | Tadın (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz idiniz (Ne idiniz?)

تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ اَرْضٖي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ
Yapıyor idiniz | Ey kullarım! | Öyle kullarım ki | İman ettiler | Muhakkak benim yerim (Nedir?) | Geniştir | Yalnız bana

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾
Bana ibadet edin | Her nefis (Nedir?) | Ölümü tadıcıdır | Sonra (Kime?) | Bize (Nesiniz?) | Döndürüleceksiniz

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا
O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi işlediler?) | Salih amelleri | Onları yerleştireceğiz | Cennetten (Neye?) | Köşklere (Öyle köşkler ki)

تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فٖيهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ
Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | [Ebedi] kalıcılar (Nerede?) | O köşklerde | Ne güzeldir! (Ne?) | İş yapanların mükâfatı

﴿٥٨﴾ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ
Öyle kimselerdir ki onlar | Sabrettiler | Ve rablerine de | Tevekkül ederler | Niceleri vardır (Kimlerden?) | Canlılardan

لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾
Taşıyamıyor (Neyi?) | Rızkını | Allah (Nedir?) | Onu rızıklandırır (Daha kimi?) | Ve sizi | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi bilendir

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
Yemin olsun ki şayet | Onlara sorsan (Neyi sorsan?) | Kim? | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha ne yaptı?) | Ve boyun eğdirdi (Neye?) | Güneşe (Daha?)

وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
Ve Ay'a | Elbette derler (Ne derler?) | Allah, [derler] | Nasıl | Döndürülüyorlar | Allah (Nedir?) | Bol bol verir (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kişiye ki

يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
Diliyor (Kimden?) | Kullarından | Kısar (Kime?) | Ona | Muhakkak Allah (Neyi?) | Her şeyi (Nedir?) | Bilicidir | Yemin olsun ki şayet

سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
Onlara sorsan (Neyi sorsan?) | Kim? | İndirdi (Nereden?) | Gökten (Neyi?) | Suyu (Daha?) | Ve diriltti (Neyle?) | Onunla (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne zaman?) | Onun ölümünden sonra

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
Elbette derler (Ne derler?) | Allah, [derler] | De ki: | Bütün hamdler (Kime mahsustur?) | Allah'a mahsustur | Bilakis | Onların çoğu (Nedir?) | Akıl etmezler

وَمَا هٰذِهِ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	اِلَّا	لَهْوٌ	وَلَعِبٌ	وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
Bu değildir (Bundan bedel)	Dünya hayatı [değildir]	Ancak	Bir eğlencedir (Daha?)	Ve oyundur	Muhakkak ahiret yurdu

لَهِيَ	الْحَيَوَانُ	لَوْ	كَانُوا	يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾	فَاِذَا رَكِبُوا	فِى الْفُلْكِ
Onun içindir (Ne?)	Yaşama	Şayet	Olsalardı (Ne olsalardı?)	Biliyorlar	Bindikleri zaman (Nereye?)	Gemiye

دَعَوُا	اللّٰهَ	مُخْلِصِينَ	لَهُ	الدِّينَ	فَلَمَّا	نَجّٰيهُمْ	اِلَى الْبَرِّ	اِذَا
Yalvarırlar (Kime?)	Allah'a (Ne oldukları halde?)	Has kılıcılar (Kime?)	Ona (Neyi?)	Dini	Ne zaman ki	Onları çıkardık (Nereye?)	Karaya	Bir de bakarsın ki

هُمْ	يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾	لِيَكْفُرُوا	بِمَا	اٰتَيْنَاهُمْ	وَلِيَتَمَتَّعُوا
Onlar (Nedirler?)	Şirk koşarlar (Niçin?)	Nankörlük etsinler diye (Neye?)	O şeylere ki	Onlara verdik	Ve faydalansınlar diye

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾	اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّا	جَعَلْنَا	حَرَمًا	اٰمِنًا	وَيُتَخَطَّفُ
Yakında bilecekler	Görmediler mi ki?	Muhakkak biz	Yaptık (Ne yaptık?)	Harem (Öyle harem ki)	Emniyetli	Halbuki [kaçırılıp] kapılıyor (Kim?)

النَّاسُ	مِنْ حَوْلِهِمْ	اَفَبِالْبَاطِلِ	يُؤْمِنُونَ	وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ	يَكْفُرُونَ
İnsanlar (Nereden?)	Çevrelerinden	Batıla mı?	İman ediyorlar	Ve Allah'ın nimetlerine mi?	Nankörlük ediyorlar

﴿٦٧﴾ وَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنِ	افْتَرٰى	عَلَى اللّٰهِ	كَذِبًا	اَوْ	كَذَّبَ	بِالْحَقِّ
Kimdir?	Daha zalim (Kimden?)	O kişiden ki	İftira etti (Kime?)	Allah'a (Neyi iftira etti?)	Yalanı	Veya	Yalanladı (Neyi?)	Hakkı (Ne zaman?)

لَمَّا جَاءَهُ	اَلَيْسَ	فِى جَهَنَّمَ	مَثْوًى	لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾	وَالَّذِينَ
Ona geldiğinde	Yok mu? (Nerede?)	Cehennemde (Ne yok mu?)	Yer (Kim için?)	Kafirler için	O kimseler ki

جَاهَدُوا	فِينَا	لَنَهْدِيَنَّهُمْ	سُبُلَنَا	وَاِنَّ اللّٰهَ	لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾
Cihat ettiler (Ne uğrunda?)	Bizim uğrumuzda	Elbette onları eriştireceğiz (Nereye?)	Yollarımıza	Muhakkak Allah (Nedir?)	Elbette Muhsinlerle beraberdir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الرُّومِ — اٰيَاتُهَا ٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim

الٓمٓ ﴿١﴾	غُلِبَتِ	الرُّومُ ﴿٢﴾	فِى اَدْنَى الْاَرْضِ	وَهُمْ
Elif Lâm Mim	Mağlup oldu (Kim?)	Rumlar (Nerede mağlup oldular?)	O [Arap] bölge[si]nin [kendilerine] en yakın yerinde	Ama onlar

مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ	سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾	فِى بِضْعِ سِنِينَ	لِلّٰهِ	الْاَمْرُ
Bu mağlubiyetlerinden sonra	Muhakkak galip gelecekler (Ne zaman?)	Birkaç yıl içinde	Allah'ındır (Ne?)	Emir (Ne zaman?)

مِنْ قَبْلُ	وَمِنْ بَعْدُ	وَيَوْمَئِذٍ	يَفْرَحُ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾
Bundan önce de	Bundan sonra da	Ve o gün	Sevinecektir (Kim?)	İnananlar (Ne ile sevineceklerdir?)

بِنَصْرِ اللّٰهِ	يَنْصُرُ	مَنْ	يَشَاءُ	وَهُوَ	الْعَزِيزُ	الرَّحِيمُ ﴿٥﴾
Allah'ın yardımıyla	Allah yardım eder (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor	Ve o	Aziz'dir	Çok merhametlidir

64. Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan ibarettir. Gerçekten ahiret yurdu, işte halis hayat odur. Keşke bilselerdi.

65. Baksana gemiye bindiklerinde dini sırf Allah'a has kılarak O'na ihlâsla dua ederler. Derken kendilerini karaya çıkardık mı hemen (Allah'a) ortak koşmaya koyulurlar.

66. Ki kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler ve hayattan zevk alsınlar diye! Fakat ileride bilirler.

67. Bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsi bir yer yaptığımızı görmediler mi? Oysa çevresindeki insanlar çarpılıp kapılıyor, artık batıla inanıyorlar da Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran yahut gerçek kendisine gelince yalan diyen kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennemde değil midir ancak kâfirlerin yeri?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenlere gelince, elbette biz onlara yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

RÛM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
60 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lâm, Mim.

2-3. Rumlar (Arapların bulunduğu bir bölgeye) en yakın bir yerde yenilgiye uğradılar. Bununla birlikte onlar bu yenilgilerinin arkasından muhakkak üstün geleceklerdir.

4-5. Bir kaç yıl içinde... Önünde de sonunda da emir Allah'ındır ve o gün mü'minler Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir. O kimi dilerse muzaffer kılar ve güçlü O'dur, çok merhamet edici olan O.

6. Allah'ın vaadi bu, Allah verdiği sözden dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar, bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler, ahiretten ise hep gafildirler.

8. Kendi benliklerinde bir düşünmediler mi? Allah gökleri ve yeri ve ikisi arasındaki şeyleri, başka değil, ancak gerçek bir neden ve belirli bir ecel ile yaratmıştır. Bununla beraber, doğrusu insanlardan birçoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ederler.

9. Yeryüzünde gezip bir bakmadılar da mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur? Oysa onlar kuvvetçe kendilerinden daha çetin idiler, yeryüzünü aktarmışlar ve onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri de onlara açık deliller ile gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra o kötülük yapanların akıbeti, en kötü akıbet oldu. Çünkü Allah'ın âyetlerini yalanladılar ve onlarla eğleniyorlardı.

11. Allah yaratmayı ilkin yapar, sonra da çevirir onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

12. O kıyamet çattığı gün, suçlular bütün ümitlerini yitirirler.

13. Ortak koştuklarından kendilerine şefaat edenler de bulunmaz. Ortak koştuklarını da hep inkâr etmişlerdir.

14. O kıyamet çattığı gün (insanlar birbirinden) ayrılırlar.

15. Şimdi iman edip iyi işler yapmış olanlar, o zaman onlar bir bahçede neşelenirler.

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Allah'ın vaadi olarak | Caymaz (Kim?) | Allah (Neden?) | Vaadinden | Ancak insanların çoğu | Bilmezler

٦ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ

Bilirler (Neyi?) | Görünen kısmı (Neden?) | Dünya hayatından | Ve onlar | Ahiretten

هُمْ غَافِلُونَ ٧ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ

Onlar (Nedir?) | Gafildirler | Hiç düşünmediler mi? (Ne hakkında?) | Nefisleri hakkında | Yaratmamıştır (Kim?) | Allah (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى

Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha?) | Ve ikisinin arasındakileri | Ancak | Hak ile (Daha?) | Ve bir süreyle ki | Belirli

وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ٨ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا

Yine de bir çoğu (Kimden?) | İnsanlardan | Rablerine kavuşmayı | Elbette inkar edicidirler | Hiç gezmediler mi? (Nerede?)

فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Yeryüzünde | Ve bakmadılar mı? | Nasıl olmuş (Ne?) | O kimselerin akibeti ki | Kendilerinden öncedir

كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا

Onlar idiler (Ne idiler?) | Daha şiddetli (Kimden?) | Onlardan | Kuvvet yönünden | Ve sürmüşlerdi (Neyi?) | Toprağı (Daha?) | Ve yeryüzünü imar etmişlerdi (Nasıl?)

اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ

Daha fazla (Neden?) | Bunların onu imar ettiğinden | Ve onlara gelmişti (Kim?) | Peygamberleri (Ne?) | Apaçık deliller | Dolayısıyla olmamıştır (Kim?)

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٩ ثُمَّ كَانَ

Allah (Ne olmamıştır?) | Onlara zulmeder | Ancak | Onlar oldular | Kendilerine (Ne oldular?) | Zulmediyorlar | Sonra | Oldu

عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٰٓاى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا

ol kimselerin akibeti ki | Kötülük yaptılar | Pek kötü (Bu ne sebebiyledir?) | Yalanlamaları sebebiyledir (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Daha ne sebebiyledir?) | Ve olmaları sebebiyledir

بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ١٠ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ

O ayetlerle (Ne olmaları?) | Alay ediyorlar | Allah | Yekten yapar (Neyi?) | Yaratmayı | Sonra da | Onu tekrar yapar | Sonra | Yalnız O'na

تُرْجَعُونَ ١١ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ١٢ وَلَمْ يَكُنْ

Döndürüleceksiniz | O gün ki | Gelir (Ne?) | Saat | Ümidini keser (Kim?) | Suçlular | Ve olmadı (Kim için?)

لَهُمْ مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ

Onlar için (Kimden?) | Ortaklarından (Ne olmadı?) | Şefaat ediciler | Ve onlar oldular | Ortak koştuklarını (Ne oldular?) | İnkar ediciler

١٣ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ١٤ فَاَمَّا الَّذٖينَ

O gün ki | Gelir (Ne?) | Saat | İşte o gün | Ayrılırlar | İşte o kimseler ki

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ١٥

İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne?) | Salih ameller | İşte onlar | Bir bahçede | Neşelenirler

Arapça	Türkçe
وَاَمَّا الَّذ۪ينَ	Ama o kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Daha?)
وَكَذَّبُوا	Ve yalanladılar (Neyi?)
بِاٰيَاتِنَا	Bizim ayetlerimizi (Daha neyi yalanladılar?)
وَلِقَٓائِ الْاٰخِرَةِ	Ahirete kavuşmayı
فَاُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
فِي الْعَذَابِ	Azap içinde
مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾	Hazır edilirler
فَسُبْحَانَ اللّٰهِ	O halde tesbih et Allah'ı (Ne zaman?)
ح۪ينَ تُمْسُونَ	Akşama erdiğiniz vakit (Daha ne zaman?)
وَح۪ينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾	Ve sabaha erdiğiniz vakit
وَلَهُ	Ve O'na mahsustur (Ne?)
الْحَمْدُ	Bütün hamdler (Nerede?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerde
وَالْاَرْضِ	Ve yerde (Daha ne zaman Allah'ı tesbih edin?)
وَعَشِيًّا	Akşamüstü (Daha ne zaman Allah'ı tesbih edin?)
وَح۪ينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾	Öğleye erdiğiniz vakit
يُخْرِجُ	O çıkarır (Neyi?)
الْحَيَّ	Diriyi (Neden?)
مِنَ الْمَيِّتِ	Ölüden (Daha?)
وَيُخْرِجُ	Ve çıkarır (Neyi?)
الْمَيِّتَ	Ölüyü (Neden?)
مِنَ الْحَيِّ	Diriden
وَيُحْيِ	Ve canlandırır (Neyi?)
الْاَرْضَ	Toprağı (Neden sonra?)
بَعْدَ مَوْتِهَا	Ölümünden sonra
وَكَذٰلِكَ	İşte böyle
تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾	Çıkarılacaksınız
وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ	Ve onun ayetlerindendir (Ne?)
اَنْ خَلَقَكُمْ	Sizi yaratmış olması (Neden?)
مِنْ تُرَابٍ	Topraktan
ثُمَّ	Sonra
اِذَٓا اَنْتُمْ	Sizler hemen
بَشَرٌ	Bir insansınız (Öyle insan ki?)
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾	Yeryüzüne yayılıyorsunuz
وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ	Yine onun ayetlerindendir (Ne?)
اَنْ خَلَقَ	Yaratmış olması (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neden?)
مِنْ اَنْفُسِكُمْ	Kendi nefislerinizden (Ne?)
اَزْوَاجًا	Eşler (Niye size eşler yarattı?)
لِتَسْكُنُٓوا	Sükünet bulasınız diye (Kimle?)
اِلَيْهَا	Onlarla
وَجَعَلَ	Ve koydu (Nereye?)
بَيْنَكُمْ	Sizin aranıza (Ne koydu?)
مَوَدَّةً	Bir sevgi (Daha?)
وَرَحْمَةً	Ve merhamet
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ	Şüphesiz bunda
لَاٰيَاتٍ	Elbette ibretler vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için ki
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾	Düşünüyorlar
وَمِنْ اٰيَاتِه۪	Ve yine onun ayetlerindendir (Ne?)
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin yaradılışı (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerin (Daha nedir onun ayetlerinden?)
وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ	Dillerinizin farklı olması (Daha neyin farklı olması?)
وَاَلْوَانِكُمْ	Ve renklerinizin farklı olması
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ	Şüphesiz bunda vardır
لَاٰيَاتٍ	Elbette ayetler/dersler (Kim için ayetler vardır?)
لِلْعَالِم۪ينَ ﴿٢٢﴾	Bilenler için
وَمِنْ اٰيَاتِه۪	Ve yine onun ayetlerindendir (Ne?)
مَنَامُكُمْ	Uyumanız (Ne zaman?)
بِالَّيْلِ	Gece
وَالنَّهَارِ	Ve gündüz (Daha ne onun ayetlerindendir?)
وَابْتِغَٓاؤُ۬كُمْ	Ve talepte bulunmanız (Neden?)
مِنْ فَضْلِه۪	Onun lütfundan
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ	Şüphesiz bunda
لَاٰيَاتٍ	Elbette ayetler vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için ki
يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾	İşitiyorlar
وَمِنْ اٰيَاتِه۪	Ve yine onun ayetlerindendir (Ne?)
يُر۪يكُمُ	Size göstermesi (Neyi?)
الْبَرْقَ	Şimşeği (Niçin?)
خَوْفًا	Korku için (Daha niçin?)
وَطَمَعًا	Ümit için
وَيُنَزِّلُ	Ve indirmesi (Nereden?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Ne?)
مَٓاءً	Su
فَيُحْيِ	Diriltir (Ne ile?)
بِه۪	O su ile (Neyi?)
الْاَرْضَ	Toprağı (Neden sonra?)
بَعْدَ مَوْتِهَا	Ölümünden sonra
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ	Şüphesiz bunda vardır
لَاٰيَاتٍ	Elbette ayetler (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için ki
يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾	Akıl ediyorlar

16. Âyetlerimize ve ahiret buluşmasına yalan deyip de inkâr edenlere gelince, işte bunlar o zaman azap içinde huzura getirilirler.

17. O halde akşama girdiğiniz zaman da, sabaha girdiğiniz zaman da Allah'ı tesbih edin.

18. Hem göklerde ve yerde, ikindi vaktinde de ve öğleye erdiğiniz zaman da hamd O'na mahsustur.

19. O ölüden diri çıkarır, diriden de ölü çıkarır ve toprağa ölümünden sonra hayat verir. Sizler de işte öyle çıkarılacaksınız.

20. Yine O'nun sizi topraktan yaratması âyetlerindendir. Sonra da siz şimdi bir beşersiniz, yayılıp duruyorsunuz.

21. Yine sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve bir esirgeme yapması da O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

22. Yine göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve benizlerinizin farklı oluşu da O'nun âyetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda âlimler için âyetler vardır.

23. Yine gecede, gündüzde uyumanız ve lütfundan nasip aramanız da (O'nun) âyetlerindendir. Şüphe yok ki, bunda işiten bir kavim için âyetler vardır.

24. Yine size hem korku ve hem de ümit için şimşeği göstermesi ve gökten bir su indirip de onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat vermesi, O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

25. Yine göğün ve yerin O'nun emriyle durması da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi bir çağırış çağırdığı zaman yerden hemen siz çıkarsınız.

26. Hem göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'nundur. Hepsi O'na divan durmaktadır.

27. Hem yaratmayı ilkin yapan, sonra da döndürüp yeniden yapacak olan O'dur. Bu O'na daha kolaydır. Göklerde ve yerde destan olacak en yüksek şan O'nun. Ve aziz O, hikmet sahibi O'dur.

28. (Allah) size kendinizden bir örnek verdi: Hiç size rızık olarak verdiğimiz şeyde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte aklını kullanacak bir kavim için âyetleri böyle açıklıyoruz.

29. Fakat zulmedenler bilgisizce heveslerine uydular. Artık Allah'ın şaşırttığını kim yola getirebilir? Onlara yardımcılardan eser de yoktur!

30. O halde yüzünü bir hanif olarak dine tut, O Allah'ın insanları kendisi üzerine yarattığı fıtratına. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. Doğru sabit din odur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. Başkasından geçerek hep O'na gönül verin. Ve O'na (sığınıp) korunun. Namaza devam edin de müşriklerden olmayın.

32. Onlardan ki, dinlerini ayırıp öbek öbek olmuşlardır. Her grup kendilerindekine güvenmektedir.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ	اَنْ تَقُومَ	السَّمَٓاءُ	وَالْاَرْضُ	بِاَمْرِه۪ؕ
Ve yine onun ayetlerindendir (Ne?)	Durması (Neyin?)	Göğün (Daha?)	Ve yerin (Ne ile?)	Onun emriyle

ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ	دَعْوَةً	مِنَ الْاَرْضِ	اِذَٓا اَنْتُمْ	تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾	وَلَهُ	مَنْ
Sonra sizi çağırdığında (Nasıl?)	Bir davetle (Nereden çağırdığında?)	Yerden	Siz hemen	Çıkıverirsiniz	Ve O'nundur (Ne?)	O şeyler ki

فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِؕ	كُلٌّ	لَهُ	قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾	وَهُوَ	الَّذ۪ي
Göklerdedir (Daha?)	Ve yerdedir	Hepsi	Ona	Boyun eğicilerdir	Ve O	Öyle bir zâttır ki

يَبْدَؤُا	الْخَلْقَ	ثُمَّ	يُع۪يدُهُ	وَهُوَ	اَهْوَنُ	عَلَيْهِؕ	وَلَهُ
Yekten yapar (Neye?)	Yaratmayı	Sonra da	Onu tekrar yapar	Ve bu	Çok kolaydır (Kime?)	O'na	Ve O'nundur (Ne?)

الْمَثَلُ	الْاَعْلٰى	فِي السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِۚ	وَهُوَ	الْعَز۪يزُ	الْحَك۪يمُ
Ol sıfat ki	En yüce (Neredeki?)	Göklerdeki (Daha?)	Ve yerdeki	Ve O	Azizdir	Hikmet sahibidir

﴿٢٧﴾ ضَرَبَ	لَكُمْ	مَثَلًا	مِنْ اَنْفُسِكُمْؕ	هَلْ لَكُمْ	مِنْ مَا	مَلَكَتْ
Verdi (Kim için?)	Sizin için (Ne verdi?)	Bir misal ki	Kendi nefislerinizdendir	Sizin için var mıdır? (Neden?)	Ol şeylerden ki	Sahip oldu (Ne?)

اَيْمَانُكُمْ	مِنْ شُرَكَٓاءَ	ف۪ي مَا	رَزَقْنَاكُمْ	فَاَنْتُمْ	ف۪يهِ	سَوَٓاءٌ
Sağ elleriniz (Ne var mıdır?)	Hiçbir ortak (Nerede?)	Ol şeylerde ki	Size rızık verdik	Böylece siz	O şeyde	Eşitsiniz

تَخَافُونَهُمْ	كَخ۪يفَتِكُمْ	اَنْفُسَكُمْؕ	كَذٰلِكَ	نُفَصِّلُ	الْاٰيَاتِ
Onlardan çekinesiniz? (Ne gibi?)	Çekindiğiniz gibi (Kimden?)	Kendi nefislerinizden	Böylece	Açıklarız (Neyi?)	Ayetleri (Kime açıklarız?)

لِقَوْمٍ	يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾	بَلِ	اتَّبَعَ	الَّذ۪ينَ	ظَلَمُٓوا	اَهْوَٓاءَهُمْ
Bir kavme ki	Akıl ediyorlar	Bilakis	Uydu (Kim?)	O kimseler ki	Zulmettiler (Neye uydu?)	Kendi arzularına (Nasıl?)

بِغَيْرِ عِلْمٍۚ	فَمَنْ	يَهْد۪ي	مَنْ	اَضَلَّ	اللّٰهُؕ	وَمَا لَهُمْ	مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾
Bilgisizce	Artık kim	Hidayete erdirebilir (Kimi?)	O kimseyi ki	Onu saptırmıştır (Kim?)	Allah	Ve onlar için yoktur (Ne?)	Yardımcılar

فَاَقِمْ	وَجْهَكَ	لِلدّ۪ينِ	حَن۪يفًاؕ	فِطْرَتَ اللّٰهِ	الَّت۪ي	فَطَرَ	النَّاسَ
O halde tut! (Neyi?)	Yüzünü (Neye?)	Dine (Nasıl?)	Hanif olarak	Allah'ın fıtratı-[na sarılın]	Öyle fıtrat ki	Yarattı (Kimi?)	İnsanları (Ne üzerine?)

عَلَيْهَاؕ	لَا تَبْد۪يلَ	لِخَلْقِ اللّٰهِؕ	ذٰلِكَ	الدّ۪ينُ	الْقَيِّمُۙ	وَلٰكِنَّ
O fıtrat üzerine	Değişiklik yoktur (Niçin?)	Allah'ın yaratışı için	İşte bu	Dindir (Öyle din ki?)	Dosdoğru	Velakin

اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَعْلَمُونَۗ ﴿٣٠﴾	مُن۪يب۪ينَ	اِلَيْهِ	وَاتَّقُوهُ	وَاَق۪يمُوا
İnsanların çoğu	Bilmezler (Ne halde Allah'ın dinine yüz tutun?)	Yönelerek (Kime?)	O'na (Daha?)	Ve O'ndan sakının (Daha?)	Ve dosdoğru kılın (Neyi?)

الصَّلٰوةَ	وَلَا تَكُونُوا	مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾	مِنَ الَّذ۪ينَ	فَرَّقُوا
Namazı (Daha?)	Ve olmayın (Kimden?)	Yöneliciler olarak (Onlardan bedel?)	O kimselerden olmayın ki	Onlar parçaladılar (Neyi?)

د۪ينَهُمْ	وَكَانُوا	شِيَعًاؕ	كُلُّ حِزْبٍ	بِمَا لَدَيْهِمْ	فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾
Dinlerini (Daha?)	Ve oldular (Ne?)	Bölük bölük	Her bir fırka (Nedir?)	Yanındakilerle	Sevinçlidirler

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنٖيبٖينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَٓا اَذَاقَهُمْ

Dokunduğu zaman (Kime?) | İnsanlara (Ne dokunduğu zaman?) | Bir zarar | Dua ederler (Kime?) | Rablerine (Nasıl?) | Yöneliciler olarak (Kime?) | O'na | Sonra | Onlara tattırdığında (Kim tarafından?)

مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرٖيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا

Kendi tarafından (Ne?) | Bir rahmet | Bir de bakarsın ki | Bir grup (Kimden?) | Onlardan | Rablerine | Şirk koşarlar (Niçin şirk koşarlar?) | Nankörlük etsinler diye (Neye?)

بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ

Ol şeye ki | Onlara verdik | Haydi faydalanın | Yakında bileceksiniz | Yoksa | İndirdik mi? (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Ne?)

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهٖ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَٓا اَذَقْنَا

Bir delil | O delil de | Söylüyor mu? (Neyi söylüyor mu?) | Olmalarını | O Allah'a | Şirk koşarlar | Ve biz tattırdığımızda (Kime?)

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَاۜ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

İnsanlara (Ne tattırdığımızda?) | Bir rahmet | Sevinirler (Ne ile?) | O rahmetle | Ama onlara isabet etse (Ne?) | Bir kötülük (Ne sebebiyle?) | Ol şey sebebiyle ki | Takdim etti (Ne?)

اَيْدٖيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

Onların elleri | Hemen onlar | Ümitsizliğe düşüverirler | Görmediler mi? | Muhakkak ki Allah | Yayar (Neyi?) | Rızkı (Kime?)

لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ

O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve kısar | Şüphesiz bunda | Elbette ibretler vardır (Kim için?) | Bir kavim için ki | İnanıyorlar | O halde sen ver (Kime?)

ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكٖينَ وَابْنَ السَّبٖيلِۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذٖينَ

Yakınlık sahibine (Neyi ver?) | Hakkını (Daha kime ver?) | Yoksula (Daha?) | Ve yolda kalana | Bu | Daha hayırlıdır (Kim için?) | O kimseler için ki

يُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِۘ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ

İstiyorlar (Neyi?) | Allah'ın vechini/rızasını | Ve işte onlar | Asıl onlardır (Ne?) | Kurtuluşa erenler | Ol şey ki | Siz verdiniz (Nedendir o verdiğiniz?)

مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا۬ فٖٓى اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِۚ وَمَٓا اٰتَيْتُمْ

Fazlalık/faiz (Niye verdiğiniz fazlalık?) | Artsın diye (Nerede?) | İnsanların malları arasında | Artmaz (Nerede?) | Allah'ın katında | Ve ol şey ki | Siz verdiniz (Nedendir o verdiğiniz?)

مِنْ زَكٰوةٍ تُرٖيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

Zekattır (Ne olduğunuz halde?) | İstiyor olduğunuz halde (Neyi?) | Allah'ın vechini/rızasını | İşte onlar | Onlardır | Kat kat arttıranlar

اَللّٰهُ الَّذٖى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْۜ

Allah | O öyle bir zattır ki | Sizi yarattı | Sonra da | Size rızık verdi | Sonra da | Sizi öldürecek | Sonra da | Diriltecektir

هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى

Acaba şirk koştuklarınızdan var mıdır? | O kimse ki | Yapar (Neden?) | Bunlardan | Bir şeyi | Allah münezzehtir | Ve yücedir (Neden?)

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

O şeyden ki | Şirk koşuyorlar | Çıktı (Ne?) | Fesat (Nerede?) | Karada (Daha nerede?) | Ve denizde (Ne sebebiyle?) | Ol şey sebebiyle ki | Kazandı (Ne?)

اَيْدِى النَّاسِ لِيُذٖيقَهُمْ بَعْضَ الَّذٖى عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

İnsanların elleri (Niye fesat çıktı?) | Onlara tattırsın diye (Neyi?) | Ol şeyin bir kısmını ki | Yaptılar | Ta ki onlar | Geri dönsünler

33. Bununla beraber insanlara bir sıkıntı dokunduğu zaman her şeyden geçerek Rablerine yalvarır, dua ederler. Sonra tarafından bir rahmet tattırıverdiği zaman da, bakarsın onlardan bir kısmı tutar, o Rablerine ortak koşarlar,

34. Kendilerine verdiğimiz nimete nankörlük etsinler diye. Haydi, zevkinizi sürün bakalım, yarın bileceksiniz!

35. Yoksa biz onlara bir ferman indirmişiz de, ona ortak koşmalarını, o mu söylüyor?

36. Bir de biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona güveniyorlar, ellerinin yapıp sunduğu bir şey sebebiyle başlarına bir kötülük gelirse, her ümidi kesiveriyorlar.

37. Görmediler de mi? Allah dilediğine rızkı serer, hem de sıkar, şüphesiz bunda iman edecek bir kavim için âyetler vardır.

38. O halde yakınlığı olana da hakkını ver, yoksula da, yolcuya da... Allah'ın yüzünü isteyenler (Allah'ın rızasını arayanlar) için o daha hayırlıdır, kurtuluşa erenler de işte onlardır.

39. İnsanların mallarında artsın diye verdiğiniz riba (faiz), Allah katında artmaz. Allah'ın yüzünü dileyerek (Allah'ın rızasını dileyerek) verdiğiniz zekât ise, (sevabını) katlayanlar işte onlardır.

40. Allah O'dur ki sizi yarattı, sonra da size rızık verdi. Sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak var mı? Çok münezzeh ve çok yücedir O, onların koştukları ortaklardan.

41. (Allah) yaptıklarının bazısını kendilerine tattırsın diye, insanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada ve denizde fesat meydana geldi. Belki dönerler.

42. De ki: "Yeryüzünde bir gezin de bakın, bundan öncekilerin akıbeti nasıl olmuş? Onların çoğu müşrik idiler."

43. (Böyle söyle de), Allah'tan geri çevrilme imkânı olmayan o gün gelmezden önce, yüzünü o doğru ve sabit dine çevir. O gün (insanlar) hep bölük bölük ayrılırlar.

44. Her kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kim de iyilikle çalışırsa sadece kendileri için döşemiş olurlar.

45. Çünkü iman edip de iyi iyi işler yapanlara lütfundan mükâfat verecektir. Çünkü O, kâfirleri sevmez.

46. Hem rahmetinden size tattırmak için, hem emriyle gemiler akması için, hem arayıp lütfundan kazanmanız için, hem de belki şükredersiniz diye, müjdeciler halinde rüzgârlar göndermesi O'nun âyetlerindendir.

47. Andolsun ki, senden önce birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik de onlara apaçık delillerle vardılar. Onun üzerine suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek ise yükümlülüğümüzde olan bir hak oldu.

48. Allah O'dur ki, rüzgârları gönderir de bir bulut savururlar. Derken onu gökyüzünde nasıl dilerse öyle serer, parça parça da eder. Derken aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Derken onu kullarından kimlere diliyorsa döküverdi mi, hemen yüzleri gülüverir.

49. Her ne kadar yağmur kendilerine indirilmeden önce ümidi kesmiş, karamsarlığa düşmüş iseler de...

50. Şimdi bak Allah'ın rahmetinin eserlerine! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor? Şüphe yok ki, O mutlaka ölüleri diriltir. Daha da her şeye gücü yetendir O...

قُلْ	سِيرُوا	فِى الْاَرْضِ	فَانْظُرُوا	كَيْفَ	كَانَ	عَاقِبَةُ الَّذِينَ
De ki:	Gezin (Nerede?)	Yeryüzünde [gezin de]	Bakın	Nasıl	Oldu (Ne?)	O kimselerin sonu ki

مِنْ قَبْلُ	كَانَ	اَكْثَرُهُمْ	مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾	فَاَقِمْ	وَجْهَكَ	لِلدِّينِ	الْقَيِّمِ
Bundan önce idiler	İdi (Ne?)	Onların çoğu	Müşrikler	Ve tut (Neyi?)	Yüzünü (Neye?)	Dine (Öyle din ki?)	Dosdoğru

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِىَ	يَوْمٌ	لَا مَرَدَّ	لَهُ	مِنَ اللّٰهِ	يَوْمَئِذٍ	يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾
Gelmeden önce (Ne?)	Bir gün ki	Geri dönüş yoktur (Kim için?)	O kimse için	Allah'tan	İşte o gün	Bölük bölük ayrılacaklardır

مَنْ	كَفَرَ	فَعَلَيْهِ	كُفْرُهُ	وَمَنْ	عَمِلَ	صَالِحًا	فَلِاَنْفُسِهِمْ	يَمْهَدُونَ
Kim	İnkar ederse	Onun aleyhinedir (Ne?)	Küfrü	Kim de	İşlerse (Ne?)	Salih amel	Kendi nefisleri için	Hazırlarlar (O gün niye bölük bölük ayrılacaklardır?)

﴿٤٤﴾ لِيَجْزِىَ	الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	مِنْ فَضْلِهِ	اِنَّهُ
Mükâfatlandırsın diye (Kimi?)	O kimselere ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri (Neden mükafatlandırsın?)	Kendi lütfundan	Şüphesiz O

لَا يُحِبُّ	الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾	وَمِنْ اٰيَاتِهِ	اَنْ يُرْسِلَ	الرِّيَاحَ	مُبَشِّرَاتٍ
Sevmez (Kimi?)	Kafirleri	Onun ayetlerindendir (Ne?)	Göndermesi (Neyi?)	Rüzgarları (Ne oldukları halde?)	Müjdeleyiciler olarak

وَلِيُذِيقَكُمْ	مِنْ رَحْمَتِهِ	وَلِتَجْرِىَ	الْفُلْكُ	بِاَمْرِهِ	وَلِتَبْتَغُوا
Ve size tattırsın diye (Neden?)	Rahmetinden (Daha?)	Ve de yüzsün diye (Ney?)	Gemiler (Ne ile?)	Onun emriyle	Ve de isteyesiniz diye (Neden?)

مِنْ فَضْلِهِ	وَلَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾	وَلَقَدْ	اَرْسَلْنَا	مِنْ قَبْلِكَ	رُسُلًا
Onun lütfundan	Ve ta ki siz	Şükredesiniz	Andolsun ki, şüphesiz	Biz gönderdik (Kimden önce?)	Senden önce (Kimi?)	Nice peygamberleri (Kime gönderdik?)

اِلٰى قَوْمِهِمْ	فَجَاۤؤُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	فَانْتَقَمْنَا	مِنَ الَّذِينَ	اَجْرَمُوا	وَكَانَ
Kavimlerine	Ve onlara getirdiler (Neyi?)	Apaçık delilleri	Biz de intikam aldık (Kimden?)	O kimselerden ki	Günah işlediler	Ve olmuştur (Ne olmuştur?)

حَقًّا	عَلَيْنَا	نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾	اَللّٰهُ	الَّذِى	يُرْسِلُ	الرِّيَاحَ	فَتُثِيرُ
Hak (Kim üzerine?)	Bizim üzerimize (Ne?)	İnananlara yardım etmek	Allah	Öyle bir zâttır ki O	Gönderir (Neyi?)	Rüzgarları	Ve onlar sürer (Neyi?)

سَحَابًا	فَيَبْسُطُهُ	فِى السَّمَاۤءِ	كَيْفَ يَشَاۤءُ	وَيَجْعَلُهُ	كِسَفًا	فَتَرَى
Bir bulutu	Böylece onu yayar (Nerede?)	Gökyüzünde (Nasıl?)	Nasıl diliyorsa öyle	Ve onu yapar (Ne?)	Parça parça	Böylece görürsün (Neyi?)

الْوَدْقَ	يَخْرُجُ	مِنْ خِلَالِهِ	فَاِذَاۤ اَصَابَ	بِهِ	مَنْ	يَشَاۤءُ	مِنْ عِبَادِهِ
Yağmuru (Nasıl?)	Çıkar olduğu halde (Nereden?)	Onun arasından	Ve isabet ettirdiğinde (Neyi?)	Onu (Kime?)	O kimseye ki	Diliyor (Kimden?)	Kullarından

اِذَا هُمْ	يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾	وَاِنْ	كَانُوا	مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ	عَلَيْهِمْ	مِنْ قَبْلِهِ
Bir de bakarsın onlar	Sevinirler	Ve muhakkak ki	Onlar idiler (Neden önce?)	İndirilmeden önce (Kime?)	Onlara	Ondan önce (Ne idiler?)

لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾	فَانْظُرْ	اِلٰى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ	كَيْفَ	يُحْيِ	الْاَرْضَ
Ümit kesmişler	Şimdi bak (Neye?)	Allah'ın rahmetinin eserlerine bak	Nasıl	Canlandırıyor (Neyi?)	Toprağı (Neden sonra?)

بَعْدَ مَوْتِهَا	اِنَّ ذٰلِكَ	لَمُحْيِ	الْمَوْتٰى	وَهُوَ	عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
Ölümünden sonra	Şüphesiz bu	Elbette diriltıcidir	Ölüleri	Ve O	Her şeye	Gücü yetendir

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رٖيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ

Andolsun ki, eğer | Göndersek (Ne?) | Bir [zararlı] rüzgar | Ve ekinleri görseler (Ne halde?) | Sararmış olduğu halde | Elbette başlarlar/olurlar (Neden sonra?) | Bundan sonra (Ne olurlar?) | Nankörlük ediyorlar

(٥١) فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا

Doğrusu sen | İşittiremezsin (Kime?) | Ölülere (Daha?) | Ve yine işittiremezsin (Kime?) | Sağırlara (Neyi?) | Daveti (Ne zaman işittiremezsin?) | Gittikleri zaman (Ne oldukları halde?)

مُدْبِرٖينَ (٥٢) وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ

Arkalarını dönücüler | Ve sen değilsin (Ne?) | Körleri hidayete erdirici (Neden hidayete erdirici?) | Sapıklıklarından | Sen işittiremezsin

اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ (٥٣) اَللّٰهُ الَّذٖى

Ancak [işittirebilirsin] | O kimseye ki | İman ediyor | Ayetlerimize | İşte onlar | Müslümanlardır | Allah | O öyle bir zâttır ki

خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ

Sizi yarattı (Neden?) | Zayıflıktan | Sonra | Verdi (Neden sonra?) | Zayıflıktan sonra (Ne verdi?) | Bir kuvvet | Sonra da | Verdi (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَهُوَ الْعَلٖيمُ

Kuvvetten sonra (Ne verdi?) | Başka bir zayıflık (Daha?) | Ve ihtiyarlık | Yaratır (Neyi?) | Ol şeyi ki | Diliyor | Ve O | Her şeyi bilendir

الْقَدٖيرُ (٥٤) وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا

Gücü yetendir | Ve o günde ki | Gelir (Ne?) | O an | Yemin eder (Kim?) | Günahkarlar (Neye dair?) | Onlar verildiler (Neyi?)

غَيْرَ سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ (٥٥) وَقَالَ الَّذٖينَ اُوتُوا

Bir andan fazla | İşte böylece | İdiler (Ne?) | Döndürülüyorlar | Dedi (Kim?) | O kimseler ki | Kendilerine verildi (Ne verildi?)

الْعِلْمَ وَالْاٖيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فٖى كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ

İlmi (Daha?) | Ve iman (Ne dedi?) | Andolsun ki, şüphesiz | Kaldınız (Nerede?) | Allah'ın yazısında (Ne zamana kadar kaldınız?) | Yeniden dirilme gününe kadar

فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٥٦) فَيَوْمَئِذٍ

İşte bu | Yeniden dirilme günüdür | Ancak siz | İdiniz (Ne?) | Bilmiyorsunuz | İşte o gün

لَا يَنْفَعُ الَّذٖينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (٥٧)

Fayda vermez (Kime?) | O kimseler ki | Zulmettiler (Ne fayda vermez?) | Mazeretleri | Ve onlar değildirler de (Ne?) | Geri dönmeleri isteniyorlar

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ

Andolsun ki, şüphesiz | Biz verdik (Kim için?) | İnsanlar için (Nerede?) | Bu Kuran'da (Neden verdik?) | Her misalden | Andolsun ki, eğer

جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ (٥٨)

Onlara getirsen | Bir mucize | Elbette der (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Ne derler?) | Siz değilsiniz | Ancak | Batılcılar

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ (٥٩) فَاصْبِرْ

İşte böyle | Mühür vurur (Kim?) | Allah (Neye?) | O kimselerin kalplerine ki | Bilmiyorlar | Artık sen sabret

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذٖينَ لَا يُوقِنُونَ (٦٠)

Çünkü Allah'ın vaadi (Nedir?) | Haktır | Seni hafifliğe sevk etmesin (Kim?) | O kimseler ki | Kesin olarak inanmıyorlar

51. Andolsun ki, bir rüzgâr göndersek de onu - o bitkileri- sararmış görseler, mutlaka onun arkasından nankörlüğe başlarlar.

52. Çünkü sen ölülere işittiremezsin. O daveti, arkalarını dönmüş giderlerken sağırlara da duyuramazsın.

53. Körlerin de sapıklıklarından (kurtarıp) doğru yola getiremezsin. Sen ancak âyetlerimize iman edeceklere duyurabilirsin de onlar İslam'a gelir, selameti bulurlar.

54. Allah o her şeye gücü yetendir ki, sizi bir güçsüzlükten yaratmakta... Sonra güçsüzlüğün arkasından bir kuvvet vermekte; sonra da kuvvetin arkasından bir güçsüzlük ve bir saç aklığı (ihtiyarlık) vermekte. Neyi dilerse yaratıyor. O, öyle her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

55. O gün saat gelir, kıyamet kopar, suçlular bir saatten fazla durmadıklarına yemin ederler. Önce de (haktan) böyle çevriliyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilenler de demektedir ki: "Allah bilir ya, Allah'ın kitabınca diriliş gününe kadar kaldınız, işte bu diriliş günü... Fakat siz bilmezler sürüsü idiniz!"

57. Artık o gün zulmedenlere mazeretleri fayda vermez ve dertlerinin çaresine bakılmaz.

58. Andolsun ki, bu Kur'an'da her türlü örnekten misal getirdik. Yemin ederim ki, sen onlara başka bir âyet de getirsen o inkâr edenler yine diyecekler ki: "Siz ancak batıl şeyleri ortaya atmaktasınız.

59. İlmin kadrini bilmeyenlerin kalplerini Allah böyle mühürler.

60. Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi kesin gerçekleşecektir. Ve sakın kesin inanç sahibi olmayanlar, seni hafifliğe sevk etmesinler.

LOKMÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 34 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. Bunlar sana, o hikmetli kitabın âyetleri...

3. Hidâyet ve rahmet için o (güzellik yapan) muhsinlere...

4. Ki (onlar) namazı kılarlar ve zekâtı verirler, ahirete de onlar kesin olarak inanırlar.

5. İşte bunlar, Rablerinden bir hidâyet üzeredirler, o kurtuluşa erenler işte bunlardır.

6. Bayağı insanlardan kimi de vardır ki, Allah yolundan bilmeyerek saptırmak ve onu eğlence yerine tutmak için laf eğlencesi satın alır. İşte bunlara alçaltıcı bir azap vardır.

7. Karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek ensesini döner. Sen de onu can yakıcı bir azap ile müjdele!

8. Fakat iman edip de iyi işler yapanlar, şüphesiz onlara naim cennetleri vardır.

9. İçlerinde sonsuza kadar kalmak üzere onlar... Gerçekten Allah'ın vaadi bu... Ve azîz O'dur, hakîm O.

10. O gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar bıraktı ve orada her bir canlıdan üretti. Hem gökten bir su indirdik de orada her hoş çeşitten yetiştirdik.

11. İşte bu, Allah'ın yarattığı... Haydi, gösterin bana O'nun dışındakiler ne yaratmış? Fakat o zalimler, apaçık sapıklık içindeler.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ لُقْمَانَ — آيَاتُهَا ٣٤

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
الٓمٓ ۚ ﴿١﴾	Elif Lâm Mîm
تِلْكَ	İşte bunlar (Nedir?)
اٰيَاتُ الْكِتَابِ	Kitab'ın ayetleridir (Öyle kitap ki)
الْحَك۪يمِۙ ﴿٢﴾	Hikmetli (Daha nedir?)
هُدًى	Hidayettir (Daha)
وَرَحْمَةً	Ve rahmettir (Kime hidayet ve rahmettir?)
لِلْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿٣﴾	Muhsinlere
اَلَّذ۪ينَ	Öyle muhsinler ki
يُق۪يمُونَ	Dosdoğru kılarlar (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı (Daha?)
وَيُؤْتُونَ	Ve verirler (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
وَهُمْ	Ve onlar
بِالْاٰخِرَةِ	Ahirete
هُمْ	Onlar
يُوقِنُونَۜ ﴿٤﴾	Kesin olarak iman ederler
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
عَلٰى هُدًى	Hidayet üzeredirler (Kim tarafından?)
مِنْ رَبِّهِمْ	Rableri tarafından
وَاُو۬لٰٓئِكَ	Ve işte onlar
هُمُ	Asıl onlardır
الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾	Felaha erenler
وَمِنَ النَّاسِ	Ve insanlardan vardır (Kim?)
مَنْ	Öyle kimse ki
يَشْتَر۪ي	Satın alır (Neyi?)
لَهْوَ الْحَد۪يثِ	Boş lafı (Niçin?)
لِيُضِلَّ	Saptırmak için (Neden saptırmak için?)
عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ	Allah'ın yolundan (Nasıl saptırmak için?)
بِغَيْرِ عِلْمٍۗ	Bilmeden (Daha niçin satın alır?)
وَيَتَّخِذَهَا	Ve o yolu edinmek için (Ne edinmek için?)
هُزُوًاۜ	Alay konusu
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap ki
مُه۪ينٌ ﴿٦﴾	Aşağılayıcı
وَاِذَا تُتْلٰى	Ve okunduğunda (Kime?)
عَلَيْهِ	Ona (Ne okunduğunda?)
اٰيَاتُنَا	Ayetlerimiz
وَلّٰى	Sırt çevirir (Nasıl?)
مُسْتَكْبِرًا	Kibirlenerek (Daha nasıl?)
كَاَنْ	Sanki
لَمْ يَسْمَعْهَا	Onları işitmemiş
كَاَنَّ	Sanki
ف۪ٓي اُذُنَيْهِ	Kulaklarında vardır (Ne?)
وَقْرًاۚ	Ağırlık
فَبَشِّرْهُ	Sen de onu müjdele (Ne ile?)
بِعَذَابٍ	Bir azab ile ki
اَل۪يمٍ ﴿٧﴾	Can yakan
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Muhakkak o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Ne?)
الصَّالِحَاتِ	Salih ameller
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
جَنَّاتُ النَّع۪يمِۙ ﴿٨﴾	Naîm cennetleri (Ne oldukları halde?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi kalıcılar (Nerede?)
ف۪يهَاۜ	Orada (Nasıl?)
وَعْدَ اللّٰهِ	Allah'ın vaadi olarak (Daha nasıl?)
حَقًّاۜ	Hak olarak
وَهُوَ	Ve O
الْعَز۪يزُ	Azizdir
الْحَك۪يمُ ﴿٩﴾	Hikmet sahibidir
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Nasıl?)
بِغَيْرِ عَمَدٍ	Direk olmaksızın (Öyle direk ki?)
تَرَوْنَهَا	Sizin görebileceğiniz
وَاَلْقٰى	Ve bıraktı (Nereye?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzüne (Ne?)
رَوَاسِيَ	Sabit dağlar (Niye?)
اَنْ تَم۪يدَ	Yeryüzü sarsar diye (Kimi?)
بِكُمْ	Sizi
وَبَثَّ	Ve yaydı (Nerede?)
ف۪يهَا	O yeryüzünde (Neden yaydı?)
مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍۜ	Her tür canlıdan
وَاَنْزَلْنَا	Ve indirdik (Nereden indirdik?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten (Ne indirdik?)
مَٓاءً	Su
فَاَنْبَتْنَا	Ve bitirdik (Nerede?)
ف۪يهَا	O yerde (Neden bitirdik?)
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ	Her sınıf canlıdan
كَر۪يمٍ ﴿١٠﴾	Hoş
هٰذَا	İşte bu
خَلْقُ اللّٰهِ	Allah'ın yarattığıdır
فَاَرُون۪ي	Hadi bana gösterin!
مَاذَا	Ne
خَلَقَ	Yaratmıştır (Kim?)
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
مِنْ دُونِه۪ۜ	Onun dışındadır
بَلِ	Bilakis
الظَّالِمُونَ	O zalimler
ف۪ي ضَلَالٍ	Bir sapıklık içindedirler ki
مُب۪ينٍ ﴿١١﴾	Apaçık

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا

Andolsun ki | Biz verdik (Kime?) | Lokman'a (Ne verdik?) | Hikmet | Şöyle [dedik] | Şükret (Kime?) | Allah'a | Ve her kim | Şükrederse | Ancak

يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ

O şükreder (Kim için?) | Kendi nefsi için | Ve her kim de | Nankörlük ederse | Şüphesiz Allah | Ganidir | Övülmeye layık olandır | O vakit ki | Demişti (Kim?)

لُقْمٰنُ لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِۜ اِنَّ الشِّرْكَ

Lokman (Kime?) | Oğluna | O iken (Ne iken?) | Oğluna nasihat ediyor (Ne demişti?) | Yavrucuğum! | Şirk koşma (Kime?) | Allah'a | Zira şirk koşmak

لَظُلْمٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا

Bir zulümdür ki | Büyük | Ve biz tavsiye ettik (Kime?) | İnsana (Neyi?) | Ana-babasını | Onu taşıdı (Kim?) | Anası (Ne olduğu halde?) | Bitkinlikle (Öyle bitkinlik ki?)

عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ ف۪ي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ ل۪ي وَلِوَالِدَيْكَۜ اِلَيَّ

Bitkinlik üzerine olan | Ve onun sütten kesilmesi (Ne kadar zamandadır?) | İki yıldadır | Şöyle [tavsiye ettik] | Şükret (Kime?) | Bana (Daha?) | Ve ana-babana | Sadece banadır (Ne?)

الْمَص۪يرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ لَكَ

Dönüş | Eğer seni zorlarlarsa (Neye?) | Şirk koşmana (Kime?) | Bana (Neyi?) | Öyle bir şeyi ki | Yoktur | Senin için (Neye dair?)

بِه۪ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ

Ona dair (Ne yoktur?) | Bir bilgi | Onlara itaat etme | Ve ikisine refakat et (Nerede?) | Dünyada (Nasıl?) | Güzel şekilde | Ve uy (Neye?)

سَب۪يلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

O kimsenin yoluna ki | Yöneldi (Kime?) | Bana | Sonra | Banadır (Ne?) | Dönüşünüz | Ben de size haber vereceğim (Neyi?) | O şeyi ki | Siz idiniz (Ne?)

تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ

Yapıyorsunuz | Yavrucuğum! | Muhakkak ki o | Olsa da (Ne kadar?) | Bir tane ağırlığı kadar (Neden olan tane?) | Hardaldan | Ve de olsa (Nerede?)

ف۪ي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُۜ

Bir kayanın içinde | Veya | Göklerde | Veya | Yerde | Getirir (Neyi?) | Onu (Kim?) | Allah

اِنَّ اللّٰهَ لَط۪يفٌ خَب۪يرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

Şüphesiz Allah | Latiftir | Ve haberdardır | Yavrucuğum! | Dosdoğru kıl (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Ve emret (Neyi?) | İyiliği (Daha?)

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَۜ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِۚ

Ve sakındır (Neden?) | Kötülükten (Daha?) | Ve sabret (Neye?) | Ol şeye ki | Sana isabet etti | Zira bu (Nedendir?) | Azmedilmeye değer işlerdendir

﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ

Çevirme (Neyi?) | Yanağını (Kime?) | İnsanlara (Daha?) | Ve yürüme (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?)

مَرَحًاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ ف۪ي مَشْيِكَ

Böbürlenerek | Zira Allah | Sevmez (Kimi?) | Hiçbir kibirliyi (Öyle kibirli ki) | Öğünen | Mutedil ol (Nerede?) | Yürüyüşünde (Daha?)

وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَۜ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَم۪يرِ ﴿١٩﴾

Ve alçalt (Neyi?) | Sesini | Çünkü seslerin en çirkini | Elbette merkeplerin sesidir

12. Andolsun ki, Lokman'a "Allah'a şükret!" diye hikmet verdik. Ve her kim şükrederse, kendi lehine eder. Kim de nankörlük ederse, kuşkusuz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye lâyıktır.

13. Hani Lokman da oğluna öğüt vererek demişti: "Yavrum! Allah'a ortak koşma. Çünkü Allah'a ortak koşmak çok büyük bir zulümdür!

14. Gerçi insana anasına, babasına karşı iyi davranmasını da tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflıkla taşıdı. (Onun) sütten kesimi de iki yıl içindedir. Bana ve anana-babana şükret diye de (tavsiye ettik). Dönüş ancak banadır.

15. Bununla beraber her ikisi de sana, hakkında hiçbir bilgin olmayan bir hiçi bana ortak koşturmaya uğraşırlarsa, o zaman onlara itaat etme ve onlara dünyada iyilikle davran da, bana yönelenin yoluna uy. Sonra dönüp bana geleceksiniz; ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. Yavrum! Haberin olsun ki, yaptığın bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, bir kaya içinde veya göklerde yahut yerin dibinde gizlense Allah onu getirir, terazine kor. Çünkü Allah en ince şeyleri bilendir, her şeyden haberdardır.

17. Yavrum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunlar azmedilecek işlerdendir.

18. Hem insanlara karşı avurdunu şişirme (böbürlenme), yeryüzünde çalımla yürüme! Çünkü Allah övüngen kurulganın hiçbirini (kendini beğenen hiçbir kimseyi) sevmez.

19. Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesini alçalt! Çünkü seslerin en çirkini elbette eşeklerin sesidir.

20. Allah Zülcelâl'ın göklerdekini ve yerdekini sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Bununla beraber insanlar içinde kimisi de var ki, ne bir bilgiye, ne bir yol göstericiye, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışıyor.

21. Ve (onlara): "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiği zaman: "Hayır biz atalarımızı neyin üzerinde bulduysak onun ardınca gideriz." diyorlar. Ya şeytan onları kızgın alevli ateşin azabına çağırıyor idiyse de mi?

22. Oysa her kim özü muhsin olarak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa (çevirirse), o gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Öyle ya, bütün işlerin akıbeti Allah'a dayanır.

23. Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni üzmesin! Onlar dönüp bize gelecekler, o zaman biz onlara bütün yaptıklarını haber vereceğiz. Muhakkak Allah kalplerde olanı şüphesiz çok iyi bilir.

24. Biz onlara biraz zevk ettiririz de sonra kendilerini şiddetli bir azaba mecbur bırakırız.

25. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan: "Elbette Allah" diyecekler. De ki: "Hamdolsun Allah'a." Fakat pek çokları bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Gerçekten Allah, öyle zengin, öyle her türlü övgüye layıktır.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de mürekkep, arkasından da yedi deniz (eklense), Allah'ın sözleri tükenmez. Gerçekten Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

28. Sizin yaratılmanız da, diriltilmeniz de ancak bir tek kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Muhakkak Allah, işitendir, görendir.

اَلَمْ تَرَوْا	Görmediniz mi ki?
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
سَخَّرَ	Boyun eğdirdi (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neye boyun eğdirdi?)
مَا	Ol şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha neye boyun eğdirdi?)
وَمَا	Ol şeyler ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedir
وَاَسْبَغَ	Ve yaydı
عَلَيْكُمْ	Size (Neyi?)
نِعَمَهُ	Nimetlerini (Nimetler ne olduğu halde?)
ظَاهِرَةً	Aşikar (Nimetler daha ne olduğu halde?)
وَبَاطِنَةً	Ve gizli olduğu halde
وَمِنَ النَّاسِ	Yine de insanlardan
مَنْ	Öylesi var ki
يُجَادِلُ	Tartışıyor (Kim hakkında?)
فِي اللّٰهِ	Allah hakkında (Nasıl tartışıyor?)
بِغَيْرِ عِلْمٍ	Bilgisiz (Daha?)
وَلَا هُدًى	Ve hiçbir rehberi olmadan (Daha neyi olmadan?)
وَلَا كِتَابٍ	Ve de bir kitabı olmadan (Öyle kitap ki)
مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾	Aydınlatıcı
وَاِذَا قِيلَ	Ve denildiğinde (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Ne denildiğinde?)
اتَّبِعُوا	Tâbi olun! (Neye?)
مَا	O şey ki
اَنْزَلَ	Onu indirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
قَالُوا	Derler ki:
بَلْ	Bilakis
نَتَّبِعُ	Biz tabi oluruz (Neye?)
مَا	O şey ki
وَجَدْنَا	Bulduk (Nerede?)
عَلَيْهِ	Onun üzerinde (Kimi bulduk?)
اٰبَاءَنَا	Babalarımızı
اَوَلَوْ كَانَ	Olsa bile mi?
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Ne olsa da?)
يَدْعُوهُمْ	Babalarını davet eder (Nereye?)
اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾	Alevli ateşin azabına
وَمَنْ	Her kim
يُسْلِمْ	Teslim ederse (Neyi?)
وَجْهَهُ	Yüzünü (Kime?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'a (Nasıl teslim ederse?)
وَهُوَ	O olduğu halde (Ne olduğu halde?)
مُحْسِنٌ	Muhsin
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ	Muhakkak ki o sarılmıştır (Neye?)
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى	En sağlam kulpa
وَاِلَى اللّٰهِ	Ve sadece Allah'a varır (Ne?)
عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿٢٢﴾	Bütün işlerin sonu
وَمَنْ	Ve her kim de
كَفَرَ	İnkar ederse
فَلَا يَحْزُنْكَ	Seni üzmesin! (Ne?)
كُفْرُهُ	Onun inkarı
اِلَيْنَا	Sadece bizedir (Ne?)
مَرْجِعُهُمْ	Onların dönüşü
فَنُنَبِّئُهُمْ	Biz onlara haber vereceğiz (Neyi?)
بِمَا	Ol şeyleri ki
عَمِلُوا	Yaptılar
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
عَلِيمٌ	Gayet iyi bilendir (Neyi?)
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾	Sinelerin içindekini
نُمَتِّعُهُمْ	Onları faydalandırırız (Ne kadar?)
قَلِيلًا	Biraz
ثُمَّ	Sonra da
نَضْطَرُّهُمْ	Onları mecbur ederiz (Neye?)
اِلٰى عَذَابٍ	Bir azaba ki
غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾	Katı
وَلَئِنْ	Andolsun ki, şayet
سَاَلْتَهُمْ	Onlara sorsan ki
مَنْ	Kim
خَلَقَ	Yarattı? (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri
لَيَقُولُنَّ	Elbette derler (Ne derler?)
اللّٰهُ	Allah
قُلِ	De ki:
الْحَمْدُ	Hamd
لِلّٰهِ	Allah'a mahsustur
بَلْ	Bilakis
اَكْثَرُهُمْ	Onların çoğu
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾	Bilmezler
لِلّٰهِ	Allah'ındır (Ne?)
مَا	O şeyler ki (Neredendir?)
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha neredendir?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerdedir
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
هُوَ	O
الْغَنِيُّ	Ganidir
الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾	Övgüye layık olandır
وَلَوْ	Şayet olsaydı (Ne?)
اَنَّمَا	O şey ki
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzündedir (Nedir o yeryüzünde olan şeyler?)
مِنْ شَجَرَةٍ	Ağaçlardır (Ağaçlar ne olsaydı?)
اَقْلَامٌ	Kalemler olsaydı (Daha?)
وَالْبَحْرُ	Halbuki deniz de (Nedir?)
يَمُدُّهُ	O denizi mürekkep olarak dolduruyor (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِهِ	O denizden sonra (Ne?)
سَبْعَةُ اَبْحُرٍ	Yedi deniz
مَا نَفِدَتْ	Yine de tükenmezdi (Ne?)
كَلِمَاتُ اللّٰهِ	Allah'ın kelimeleri
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
عَزِيزٌ	Azizdir
حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾	Hikmet sahibidir
مَا خَلْقُكُمْ	Sizin yaratılmanız değildir
وَلَا بَعْثُكُمْ	Ve tekrar diriltilmeniz de değildir
اِلَّا	Ancak (Nedir?)
كَنَفْسٍ	Bir nefis gibidir ki
وَاحِدَةٍ	Tek
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
سَمِيعٌ	İşitendir
بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾	Görendir

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

Görmedin mi? | Şüphesiz Allah | Katar (Neyi?) | Geceyi (Neye?) | Gündüze (Daha?) | Ve yine katar (Neyi?) | Gündüzü (Neye?)

فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٖٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

Geceye | Ve boyun eğdirmiştir (Neye?) | Güneşe (Daha neye?) | Ve aya | Hepsi (Nedir?) | Akıp gider (Ne zamana kadar?) | Bir süreye kadar ki | Belirli

وَاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ

Ve şüphesiz Allah | Ol şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Bilicidir | İşte bu (Ne sebepledir?) | Şu sebepledir ki Allah | O | Haktır

وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبٖيرُ ﴿٣٠﴾

Ve muhakkak o şeyler ki | Siz niyaz ediyorsunuz | Allah'tan başka (Nedir bunlar?) | Batıldır | Ve Allah | O | Yücedir | Büyüktür

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرٖى فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ

Görmedin mi ki? | Şüphesiz gemiler | Akıp gidiyor (Nerede?) | Denizde (Ne ile?) | Allah'ın ihsanıyla (Niçin akıp gidiyor?) | Size göstermek için (Neden göstermek için?)

مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

Ayetlerinden | Şüphesiz bunda | Elbette ayetler vardır (Kime?) | Her çok sabredene | Ve çok şükredene

وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ

Ve onları sardığında (Ne?) | Dalga (Ne gibi?) | Gölgeler gibi | Dua ederler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Has kılıcı oldukları halde (Kime?) | Ona (Neyi?) | Dini

فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا

Ne zaman ki onları çıkardı (Nereye?) | Karaya | Onlardan bir kısmı | Orta yolu tutucudur | Bilerek inkar etmez (Neyi?) | Bizim ayetlerimizi

اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا

Ancak [inkar eder] | Her hain | Nankör | Ey insanlar! | Korkun (Kimden?) | Rabbinizden (Daha?) | Ve korkun (Neden?) | Öyle bir günden ki

لَا يَجْزٖى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا

Ödeyemeyecek (Kim?) | Hiçbir baba (Kim adına?) | Oğlu adına | Ve hiçbir oğul da | O ödeyici (Kim adına?) | Babası adına (Ne?) | Hiçbir şey

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ

Şüphesiz Allah'ın vaadi | Haktır | O halde sakın sizi aldatmasın (Ne?) | Dünya hayatı | Ve sakın sizi kandırmasın (Kime karşı?)

بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ

Allah'a karşı (Kim kandırmasın?) | Çok aldatıcı [şeytan] | Şüphesiz Allah | Onun yanındadır (Ne?) | Kıyamet saatinin bilgisi | Ve o indirir (Neyi indirir?) | Yağmuru

وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرٖى نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا

Ve bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Rahimlerdedir | Ve bilemez (Kim?) | Hiç kimse (Neyi?) | Ne | Kazanacak (Ne zaman?) | Yarın

وَمَا تَدْرٖى نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿٣٤﴾

Ve yine bilemez (Kim?) | Hiç kimse (Neyi?) | Hangi yerde | Ölecektir | Şüphesiz Allah | Her şeyi bilendir | Her şeyden haberdardır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ السَّجْدَةِ — آيَاتُهَا ٣٠

29. Görmedin mi Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneş ile ayı da emrine boyun eğdirmiş, hepsi belirlenmiş bir ecele doğru akıp gidiyor. Ve gerçekten Allah, biricik yüce, biricik büyük O.

30. Bunun nedeni şudur: Çünkü Allah, kesinlikle gerçek O... O'ndan başka çağırdıklarınız hep batıldır. Gerçekten Allah çok yüce ve çok büyüktür.

31. Size âyetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetiyle gemilerin denizde akışına baksana! Şüphesiz ki bunda pek sabırlı ve çok şükredenler için birçok âyetler vardır.

32. Onları kara bulutlar gibi bir dalga sardığı zaman, dini yalnız Allah'a has kılarak yalvarırlar. Sonra Allah onları karaya çıkardığı zaman içlerinden doğru giden de bulunur. Ve bizim âyetlerimizi ancak gaddar, nankör olanlar inkâr eder.

33. Ey insanlar! Rabbinizden korkun ve öyle bir günden sakının ki, baba, çocuğu adına bir şey ödeyemez. Çocuk, o da babası adına bir şey ödeyecek değildir. Muhakkak Allah'ın vaadi gerçektir. O halde sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o mağrur (şeytan) sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın.

34. Şüphesiz Allah, kıyamete dair bilgi yalnızca O'nun yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde ne var O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilmez. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

SECDE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.

2. Kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan bu kitabın indirilişi, âlemlerin Rabbi tarafındandır.

3. Yoksa: "Onu uydurdu mu?" diyorlar. Hayır, gerçektir o, Rabbındendir. Senden önce kendilerine bir gocundurucu (uyarıcı) peygamber gelmemiş olan bir kavmi gocundurasın (uyarasın) diye... Umulur ki hidâyeti kabul ederler.

4. Allah O'dur ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra Arş üzerine istiva etmiştir. Sizin için O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir şefaatçi... Artık düşünmez misiniz?

5. Gökten yere (yukarıdan aşağıya) kadar bütün işleri o düzenleyip yönetir, sonra da sizin hesabınıza göre bin yıl kadar olan bir günde O'na yükselir.

6. İşte görülmeyeni de görüleni de bilen O'dur. Her şeye gücü yeter, çok merhametlidir.

7. O ki, yarattığı her şeyi güzel yarattı ve insanı yaratmaya da bir çamurdan başladı.

8. Sonra da onun soyunu süzülmüş bir özden, bayağı bir sudan yaptı.

9. Sonra onu şekillendirip içine ruhundan üfledi ve sizin için işitmeyi, o görmeleri ve gönülleri yaptı. Siz pek az şükrediyorsunuz!

10. Bir de: "A! Yerde kaybolup gittikten sonra mı, gerçekten biz mi muhakkak yeni bir yaratılışta olacağız?" dediler. Fakat onlar Rablerine kavuşmayı inkâr eden kâfirlerdir.

11. De ki: "Sizin için görevlendirilmiş olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz!"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ
Elif Lâm Mîm | Bu kitabın indirilişi | Hiçbir şüphe yoktur (Nerede?) | Onda (Bu kitabın indirilişi kimdendir?) | Alemlerin Rabbindendir

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْماً
Yoksa | Diyorlar mı? | Onu uydurdu | Bilakis | O | Haktır (Kimden?) | Senin Rabbinden (Niçin indirilmiştir?) | Uyarman için (Kimi?) | Bir kavmi ki

مَٓا اَتٰيهُمْ مِنْ نَذ۪يرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي
Onlara gelmedi (Kim?) | Hiçbir uyarıcı (Neden önce?) | Senden önce | Ta ki onlar | Hidayete ersinler | Allah | Öyle bir zâttır ki

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha?) | Ve ikisinin arasındakileri (Ne kadar zamanda?) | Altı günde | Sonra

اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۜ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَف۪يعٍ ۜ
İstiva etti (Ne üzerine?) | Arş üzerine | Sizin için yoktur (Kimin dışında?) | Onun dışında (Ne yoktur?) | Ne bir dost | Ne de bir şefaatçi

اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ
Hala düşünmeyecek misiniz? | Allah düzenleyip yönetir (Neyi?) | Bütün işleri (Nereden?) | Semadan (Nereye?) | Yeryüzüne | Sonra

يَعْرُجُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾
Yükselir (Kime?) | O'na (Ne zamanda?) | Bir günde ki | Olmuştur (Ne?) | O günün miktarı (Ne olmuştur?) | Bin sene (Neden?) | Ol şeylerden ki | Siz sayıyorsunuz

ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ٓي
İşte O | Görülmeyeni de bilendir (Daha neyi bilendir?) | Görüneni de | Azizdir | Çok merhametlidir | O öyle bir zâttır ki

اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ ط۪ينٍ ﴿٧﴾
Güzel eyledi (Neyi?) | Her şeyi ki | Onu yarattı | Ve başladı (Neye?) | İnsanı yaratmaya (Neden başladı?) | Çamurdan

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ
Sonra | Yaptı (Neyi?) | Onun neslini (Neden yaptı?) | Bir özden (Öyle bir öz ki) | Bir sudan (Öyle su ki) | Hakir | Sonra | Onu kıvamına erdirdi (Daha?) | Ve üfledi (Kime?)

ف۪يهِ مِنْ رُوحِه۪ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ
Ona (Neden?) | Kendi ruhundan | Ve verdi (Kime?) | Size (Ne verdi?) | Kulak (Daha ne verdi?) | Gözler (Daha ne verdi?) | Ve gönüller

قَل۪يلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا
Ne kadar da az | Şükrediyorsunuz! | Ve dediler ki: | Yok olduğumuz zaman mı? (Nerede?) | Toprağın içinde | Biz mi olacağız? (Nerede?)

لَف۪ي خَلْقٍ جَد۪يدٍ ۜ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ
Bir yaratılış içinde ki | Yeni | Bilakis | Onlar | Rablerine kavuşmayı | İnkar edenlerdir | De ki: | Sizi vefat ettirecek (Kim?)

مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذ۪ي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾
Ölüm meleği | Ki o | Vekil kılınmıştır (Kime?) | Size | Sonra | Rabbinize | Döndürüleceksiniz

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُ۫سِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَٓا

Bir görsen / O vakit ki / Günahkarlar / Başlarını eğicidirler (Nerede?) / Rablerinin yanında (Şöyle yakardıkları halde?) / Rabbimiz!

اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

Biz gördük / Ve işittik / Artık bizi geriye döndür / Ki yapalım (Neyi?) / Salih ameli / Çünkü biz / Artık kesin olarak inananlarız

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّ۪ى

Şayet dileseydik / Elbette verirdik (Kime?) / Her bir nefse (Neyi?) / Hidayetini / Fakat / Hak oldu (Ne?) / Şu söz (Kimden?) / Benden

لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا

Elbette dolduracağım (Neyi?) / Cehennemi (Neden dolduracağım?) / Cinden (Daha?) / Ve insanlardan / Hepsinden / Hadi tadın! (Ne sebebiyle?)

بِمَا نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا

Unutmuş olmanız sebebiyle (Neyi?) / Gününüze kavuşmanızı / Bu gününüze / Doğrusu biz de / Sizi unuttuk / Ve tadın (Neyi?)

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ

Sonsuz azabı (Neye karşılık?) / O şeye karşılık ki / Siz oldunuz (Ne oldunuz?) / Yapıyorsunuz / Sadece / İman eder (Neye?) / Bizim ayetlerimize (Kim?) / Öyle kimseler ki

اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ

Kendilerine öğüt verildiğinde (Ne ile?) / O ayetlerle / Yere kapanırlar (Ne oldukları halde?) / Secde ediciler / Ve tesbih ederler (Ne ile?) / Rablerinin hamdıyla / Ve onlar

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ

Büyüklük taslamazlar / Uzaklaşır (Ne?) / Yanları (Nereden?) / Yataklardan / Dua ederler (Kime?)

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًاۘ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ

Rablerine (Ne oldukları halde?) / Korkarak (Daha nasıl dua ederler?) / Ve ümit ederek / Ve bizim onlara verdiğimiz rızıktan / İnfak ederler / Bilemez (Kim?)

نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Hiç kimse (Neyi?) / Ol şeyi ki / Saklandı (Kim için?) / Onlar için (Nedendir o şey?) / Göz aydınlığından (Niçin böyle şeyler onlar için saklandı?) / Karşılık olsun için (Neye?) / O şeye ki / İdiler (Ne idiler?) / Yapıyorlar

﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ ﴿١٨﴾

Hiç olan kişi (Ne olan?) / Mü'min / Olan kişi gibi midir? (Ne olan?) / Fasık / [Bunlar] eşit olamazlar

اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَاْوٰىۘ

O kimselere gelince ki / İman ettiler (Daha?) / Ve işlediler (Neyi?) / Salih amelleri / Onlar için vardır (Ne?) / Me'va cennetleri (O cennetler ne olduğu halde?)

نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا فَمَاْوٰيهُمُ

Konukluk olduğu halde (Bunlar neye karşılıktır?) / O şeye karşılıktır ki / İdiler (Ne idiler?) / Yapıyorlar / Ve o kimselere gelince ki / Fasıklık ettiler / Onların varacağı yer

النَّارُۜ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا وَق۪يلَ

Ateştir / Her istediklerinde (Neyi?) / Çıkmayı (Nereden?) / Oradan / Döndürülürler (Nereye?) / Oraya / Ve denilir (Kime?)

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ى كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

Onlara (Ne denilir?) / Tadın (Neyi?) / Ateş azabını / Öyle azap ki / Siz idiniz / Onu (Ne idiniz?) / Yalanlıyorsunuz

12. O suçluların, Rableri huzurunda başlarını öne eğecekleri, "Rabbimiz! Gördük dinledik, şimdi bizi (dünyaya) geri çevir de, iyi bir iş yapalım, artık kesin olarak inandık." diyecekleri zamanı bir görsen!

13. Eğer dilemiş olsaydık, her nefse hidâyetini verirdik. Fakat benden şu söz hak oldu: "Elbette ve elbette cehennemi bütün cinlerle insanlardan dolduracağım!"

14. O halde bu gününüzün gelip çatmasını unuttuğunuz için tadın azabı. İşte biz de sizi unuttuk. Yapıp durduğunuz işler yüzünden tadın ebedi azabı!

15. Bizim âyetlerimize öyle kimseler iman ederler ki, onlarla kendilerine öğüt verildiği zaman, secdelere kapanırlar ve Rablerine hamd ile tesbih ederler de kibirlenmezler.

16. Yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümit içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayra harcarlar.

17. Şimdi kimse yaptıkları işlere bir mükâfat olarak, onlar için gizlenmiş olan göz aydınlığı olacak şeyleri bilemez.

18. Öyle ya, mü'min kimse fasık olan gibi olur mu? Onlar eşit olamazlar.

19. Evet, iman edip de o salih amelleri yapan kimselerin yaptıklarına karşılık konukluk olarak kendilerine Me'va cennetleri vardır.

20. Ama fasıklık etmiş olanların sığınacakları yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine: "Haydi tadın o ateşin yalanlayıp durduğunuz azabını!" denilir.

21. Şu da muhakkak ki, onlara en büyük azaptan önce, o yakın azaptan da tattıracağız, belki dönerler.

22. Rabbinin âyetleriyle kendisine öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz biz suçlulardan intikam alırız.

23. Andolsun ki bir zamanlar Musa'ya kitap vermiştik. Şimdi de sen ona kavuşmaktan şüpheye düşme. Ve onu İsrailoğulları için bir hidâyet rehberi kılmıştık.

24. Ve içlerinden, sabrettiklerinde emrimizle doğru yolu gösteren öncül imamlar yetiştirmiştik. Onlar âyetlerimize kesin bir inançla sarılmışlardı.

25. Şimdi görüş ayrılığına düşüp durdukları şeylerde, hiç şüphesiz ki Rabbin kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

26. Hâlâ doğru yola iletmedi mi onları ki, kendilerinden önce nice nesiller helâk etmişiz, yerlerinde yurtlarında geziyorlar? Şüphesiz bunda âyetler var. Hâlâ kulak vermeyecekler mi?

27. Ya hiç görmediler de mi, biz kır bir yere suyu salıveriyoruz da onunla bir ekin çıkarıyoruz, ondan hayvanları da yiyor, kendileri de? Hâlâ gözlerini açmayacaklar mı?

28. Bir de: "Ne zaman o fetih, eğer doğru söylüyorsanız?" diyorlar.

29. De ki: "O fetih günü inkâr edenlere, iman etmeleri fayda vermez ve onlara göz açtırılmaz.

30. Şimdi onlardan yüz çevir de gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ	مِنَ الْعَذَابِ	الْاَدْنٰى	دُونَ الْعَذَابِ	الْاَكْبَرِ
Ve elbette onlara tattıracağız (Neden?)	Azaptan (Öyle azap ki)	En yakın (Neden önce onlara yakın azabı tattıracağız?)	Azaptan önce (Öyle azap ki)	En büyük

لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ٢١	وَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنْ	ذُكِّرَ	بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ	ثُمَّ
Ta ki onlar	Dönsünler	Kimdir?	Daha zalim (Kimden?)	O kimseden ki	Kendisine hatırlatıldı (Ne?)	Rabbinin ayetleri	Sonra

اَعْرَضَ	عَنْهَا	اِنَّا	مِنَ الْمُجْرِمِينَ	مُنْتَقِمُونَ ٢٢	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا
Yüz çevirdi (Neden?)	O ayetlerden	Muhakkak ki biz	Günahkarlardan	İntikam alıcılarız	Andolsun ki, kesinlikle	Biz verdik (Kime?)

مُوسَى	الْكِتَابَ	فَلَا تَكُنْ	فِي مِرْيَةٍ	مِنْ لِقَائِهٖ	وَجَعَلْنَاهُ
Musa'ya (Neyi verdik?)	Kitabı	Sakın sen olma (Nerede?)	Şüphe içinde (Neden?)	Ona kavuşmaktan	Ve onu kıldık (Ne kıldık?)

هُدًى	لِبَنِي اِسْرَٓائِيلَ ٢٣	وَجَعَلْنَا	مِنْهُمْ	اَئِمَّةً	يَهْدُونَ	بِاَمْرِنَا
Hidayet (Kime?)	İsrailoğullarına	Ve tayin ettik (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	İmamlar (Öyle imamlar ki)	Doğru yola iletiyorlar (Ne ile?)	Bizim emrimizle (Ne zaman onlardan imamlar tayin ettik?)

لَمَّا صَبَرُوا	وَكَانُوا	بِاٰيَاتِنَا	يُوقِنُونَ ٢٤	اِنَّ رَبَّكَ	هُوَ
Sabrettikleri zaman (Daha ne zaman onlardan imamlar tayin ettik?)	Ve oldukları (zaman)	Bizim ayetlerimize (Ne oldukları zaman?)	Kesin olarak inanıyorlar	Muhakkak ki Rabbin	O

يَفْصِلُ	بَيْنَهُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فِيمَا	كَانُوا	فِيهِ	يَخْتَلِفُونَ ٢٥
Ayıracaktır (Neyi?)	Aralarını (Ne zaman?)	Kıyamet günü (Hangi konuda?)	O konuda ki	Onlar idiler	O konuda (Ne idiler?)	İhtilaf ediyorlar

اَوَلَمْ يَهْدِ	لَهُمْ	كَمْ	اَهْلَكْنَا	مِنْ قَبْلِهِمْ	مِنَ الْقُرُونِ	يَمْشُونَ
Doğru yola sevk etmedi mi? (Kimi?)	Onları (Ne?)	Nicelerini	Helak etmemiz (Neden önce?)	Onlardan önce? (Kimden nicelerini?)	Nesillerden (Ne oldukları halde doğru yola sevk etmedi mi?)	Gezip dolaşıyorlar [oldukları halde] (Nerede?)

فِي مَسَاكِنِهِمْ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	اَفَلَا يَسْمَعُونَ ٢٦
Onların yurtlarında	Muhakkak ki bunda	Elbette ayetler vardır	Hala dinlemeyecekler mi?

اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّا	نَسُوقُ	الْمَٓاءَ	اِلَى الْاَرْضِ	الْجُرُزِ	فَنُخْرِجُ
Görmediler mi ki	Şüphesiz biz	Sevk ediyoruz (Neyi?)	Suyu (Nereye?)	Yere (Öyle yer ki)	Çorak	Ve çıkarıyoruz (Ne ile?)

بِهٖ	زَرْعًا	تَاْكُلُ	مِنْهُ	اَنْعَامُهُمْ	وَاَنْفُسُهُمْ	اَفَلَا يُبْصِرُونَ
O suyla (Ne?)	Bir ekin ki	Yiyor (Neden?)	Ondan (Ne?)	Hayvanları (Daha?)	Ve kendileri	Hala görmeyecekler mi?

٢٧ وَيَقُولُونَ	مَتٰى	هٰذَا الْفَتْحُ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِقِينَ ٢٨
Ve diyorlar	Ne zaman? (Ne?)	Bu hüküm	Eğer iseniz (Ne iseniz?)	Doğru söyleyenler

قُلْ	يَوْمَ الْفَتْحِ	لَا يَنْفَعُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	اِيمَانُهُمْ	وَلَا هُمْ
De ki:	Hüküm gününde	Fayda vermez (Kime?)	O kimselere ki	İnkar ettiler (Ne fayda vermez?)	İmanları	Ve onlar

يُنْظَرُونَ ٢٩	فَاَعْرِضْ	عَنْهُمْ	وَانْتَظِرْ	اِنَّهُمْ	مُنْتَظِرُونَ ٣٠
Mühlet verilmezler de	Artık sen yüz çevir (Kimden?)	Onlardan	Ve bekle	Çünkü onlar da	Bekleyicidirler

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْاَحْزَابِ — اٰيَاتُهَا ٧٣

Arapça	Meal
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	Ey peygamber!
اتَّقِ	Kork *(Kimden?)*
اللّٰهَ	Allah'tan
وَلَا تُطِعِ	Ve uyma *(Kime?)*
الْكَافِر۪ينَ	Kafirlere *(Daha?)*
وَالْمُنَافِق۪ينَۜ	Ve münafıklara
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
كَانَ	Daima
عَل۪يماً	Her şeyi bilendir
حَك۪يماًۙ ﴿١﴾	Hikmet sahibidir
وَاتَّبِعْ	Ve tâbi ol *(Neye?)*
مَا	Ol şeye ki
يُوحٰٓى	Vahyediliyor *(Kime?)*
اِلَيْكَ	Sana *(Kimden?)*
مِنْ رَبِّكَۜ	Rabbinden
اِنَّ اللّٰهَ	Muhakkak ki Allah
كَانَ	Olmuştur
بِمَا تَعْمَلُونَ	Yaptıklarınızdan *(Ne olmuştur?)*
خَب۪يراًۙ ﴿٢﴾	Haberdar
وَتَوَكَّلْ	Ve güven *(Kime?)*
عَلَى اللّٰهِۜ	Allah'a
وَكَفٰى	Ve yeter *(Kim?)*
بِاللّٰهِ	Allah *(Ne olarak?)*
وَك۪يلاً ﴿٣﴾	Vekil olarak
مَا جَعَلَ	Yaratmadı *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Kim için?)*
لِرَجُلٍ	Bir adam için *(Ne yaratmadı?)*
مِنْ قَلْبَيْنِ	İki kalp *(Nerede?)*
ف۪ي جَوْفِه۪ۚ	İçinde
وَمَا جَعَلَ	Ve yapmadı *(Kimi?)*
اَزْوَاجَكُمُ	Eşlerinizi
الّٰٓـ۪ٔي	Öyle eşleriniz ki
تُظَاهِرُونَ	Zıhar yapıyorsunuz *(Kime zıhar yapıyorsunuz?)*
مِنْهُنَّ	Onlara *(Allah eşlerinizi ne yapmadı?)*
اُمَّهَاتِكُمْۚ	Anneleriniz
وَمَا جَعَلَ	Ve Allah yapmadı *(Kimi?)*
اَدْعِيَٓاءَكُمْ	Evlatlıklarınızı *(Ne yapmadı?)*
اَبْنَٓاءَكُمْۜ	Sizin çocuklarınız
ذٰلِكُمْ	Bu
قَوْلُكُمْ	Sizin söylemiş olduğunuz sözdür *(Ne ile?)*
بِاَفْوَاهِكُمْۜ	Ağzınızla
وَاللّٰهُ	Allah
يَقُولُ	Söyler *(Neyi?)*
الْحَقَّ	Gerçeği
وَهُوَ	Ve O
يَهْدِي	Ulaştırır *(Nereye?)*
السَّب۪يلَ ﴿٤﴾	Doğru yola
اُدْعُوهُمْ	Onları çağırın *(Kimin namına?)*
لِاٰبَٓائِهِمْ	Babaları namına
هُوَ	O *(Nedir?)*
اَقْسَطُ	Daha doğrudur *(Nerede?)*
عِنْدَ اللّٰهِۚ	Allah katında
فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا	Şayet bilmiyorsanız *(Kimi?)*
اٰبَٓاءَهُمْ	Babalarını *(Onlar nedirler?)*
فَاِخْوَانُكُمْ	Öyleyse onlar sizin kardeşlerinizdirler *(Nerede?)*
فِي الدّ۪ينِ	Dinde *(Daha nedir?)*
وَمَوَال۪يكُمْۜ	Ve dostlarınızdır
وَلَيْسَ	Ve yoktur *(Kim üzerine?)*
عَلَيْكُمْ	Sizin üzerinize *(Ne yoktur?)*
جُنَاحٌ	Bir günah *(Nerede?)*
ف۪يمَٓا	O şeyde ki
اَخْطَأْتُمْ	Yanıldınız *(Nerede?)*
بِه۪ۙ	O şeyde
وَلٰكِنْ	Ancak [günahtır]
مَا	O şey ki
تَعَمَّدَتْ	Kastetmiştir *(Ne?)*
قُلُوبُكُمْۜ	Kalpleriniz
وَكَانَ	Ve daima olmuştur *(Kim?)*
اللّٰهُ	Allah *(Ne olmuştur?)*
غَفُوراً	Çok mağfiret eden *(Daha ne olmuştur?)*
رَح۪يماً ﴿٥﴾	Çok merhamet eden
اَلنَّبِيُّ	Peygamber
اَوْلٰى	Daha yakındır *(Kime?)*
بِالْمُؤْمِن۪ينَ	Müminlere *(Neden daha yakındır?)*
مِنْ اَنْفُسِهِمْ	Kendi canlarından
وَاَزْوَاجُهُٓ	Ve onun eşleri *(Nedirler?)*
اُمَّهَاتُهُمْۜ	Onların anneleridir
وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ	Akraba olanlar
بَعْضُهُمْ	Onların bir kısmı
اَوْلٰى	Daha yakındır *(Kime?)*
بِبَعْضٍ	Diğer bir kısmına *(Nerede?)*
ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ	Allah'ın kitabında *(Kimden daha yakındır?)*
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ	Diğer müminlerden *(Daha?)*
وَالْمُهَاجِر۪ينَ	Ve muhacirlerden
اِلَّٓا	Ancak
اَنْ تَفْعَلُٓوا	Yapmanız müstesnadır *(Kime?)*
اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ	Dostlarınıza *(Ne?)*
مَعْرُوفاًۜ	İyilik
كَانَ	Olmuştur *(Ne?)*
ذٰلِكَ	Bu
فِي الْكِتَابِ	Kitapta *(Ne olmuştur?)*
مَسْطُوراً ﴿٦﴾	Yazılı

AHZÂB SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
73 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey peygamber! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Muhakkak ki, Allah bilendir, hikmet sahibidir.

2. Rabbinden sana ne vahyolunuyorsa onun ardınca git, muhakkak ki, Allah ne yapıyorsanız haberdardır.

3. Ve Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter!

4. Allah bir adam için, içinde iki kalp yapmamıştır. Kendilerinden zihar yaptığınız eşlerinizi analarınız kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız kılmamıştır. O sizin ağzınızdaki lafınızdır. Allah ise hakkı söylüyor ve doğru yola hidâyet ediyor.

5. Onları babalarına nisbet ederek çağırınız. Allah yanında o daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Bununla beraber hata ettiklerinizde üzerinize bir günah yoktur. Fakat kalplerinizin kasıtlı olarak yaptığında (günah) vardır. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir.

6. Peygamber, mü'minlere nefislerinden daha yakındır; hanımları da analarınızdır. Akraba da (miras bakımından) Allah'ın kitabına göre birbirlerine, öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Kitapta o yazılı bulunuyor.

7. Ve unutma o peygamberlerden misaklarını (kesin sözlerini) aldığımız zamanı! Hele senden, Nuh, İbrahim, Musa, Meryem oğlu İsa'dan ki, onlardan ağır bir söz aldık.

8. (Allah) doğrulara doğruluklarından soracağı için... Kâfirler için ise can yakıcı bir azap hazırladık.

9. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Hani o zaman size ordular gelmişti de, üzerlerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular salıvermiştik. Ve Allah ne yaptığınızı görüyordu.

10. O zaman ki, onlar hem üst tarafınızdan gelmişlerdi, hem aşağı tarafınızdan ve o zaman gözler kaymış, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Allah'a türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte burada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir surette sarsılmışlar da sarsılmışlardı.

12. Ve o zaman ki, münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize bir aldanıştan başka bir vaad yapmamış." diyorlardı.

13. Ve o zaman ki, bunlardan bir grup: "Ey Yesrip (Medine) halkı! Sizin için duracak yer yok, hemen dönün." diyorlardı. Yine onlardan bir kısmı da peygamberden izin istiyor, "Evlerimiz gerçekten açıktır." diyorlardı. Hâlbuki açık değildi, sırf kaçmak istiyorlardı.

14. Ve eğer onların her tarafından üzerlerine girilse de, sonra kendilerinden fitne çıkarmaları istenilse hemen onu yapacaklardı. Onunla da pek az duracaklardı.

15. Hâlbuki bundan önce Allah'a söz vermişlerdi. Arkalarını dönmeyeceklerdi. Allah'a verilen sözün ise sorumluluğu vardır, mutlaka sorulur.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
O vakit ki | Biz almıştık (Kimden?) | Peygamberlerden (Ne?) | Sözlerini (Daha kimden almıştık?) | Ve senden (Daha?) | Nuh'dan (Daha?) | İbrahim'den (Daha?)

وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقاً غَلٖيظاً ﴿٧﴾
Musa'dan (Daha?) | Ve Meryem oğlu İsa'dan [da söz almıştık] | Ve almıştık (Kimlerden?) | Onlardan (Ne?) | Bir söz ki | Ağır (Niye?)

لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَاباً اَلٖيماً
Sorsun diye | Doğru kimselere (Neden sorsun!) | Doğruluklarından | Ve Allah hazırladı (Kime?) | İnkar edenlere (Ne hazırladı?) | Bir azap ki | Can yakıcı

﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ
Ey iman edenler! | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kimin üzerine?) | Sizin üzerinize | O vakit ki | Size gelmişti (Ne?)

جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحاً وَجُنُوداً لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ
Ordular | Biz de göndermiştik (Kimin üzerine?) | Onların üzerine (Ne?) | Bir rüzgar (Daha?) | Ve ordular ki | Siz onları görmediniz | Ve olmuştur (Kim?) | Allah

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيراً ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ
Ol şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?) | Hakkıyla gören | O vakit ki | Size gelmişlerdi (Nereden?) | Yukarınızdan (Daha?) | Ve de aşağıdan (Kimden aşağıdan?) | Sizden

وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
Ve o vakit ki | Kaymıştı (Ne?) | Gözler (Daha?) | Ve gelmişti (Ne?) | Yürekler (Nereye?) | Gırtlaklara | Ve tahminlerde bulunuyordunuz (Kim hakkında?)

بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
Allah hakkında (Nasıl?) | Çeşit çeşit tahminlerle | İşte orada | İmtihan edilmişti (Kim?) | Müminler (Daha?) | Ve sarsılmışlardı (Nasıl?)

زِلْزَالاً شَدٖيداً ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
Bir sarsıntıyla ki | Şiddetli | Ve o vakit ki | Diyordu (Kim?) | Münafıklar (Daha?) | Ve o kimseler ki | Kalplerinde vardır (Ne?) | Hastalık (Ne diyorlardı?)

مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اِلَّا غُرُوراً ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ
Meğer bize vaat etmemiş (Kim?) | Allah | Ve Resûlü (Ne vaat etmemiş?) | Ancak [vaat etmiş] | Aldanış | Ve o vakit ki | Demişti (Kim?) | Bir grup (Kimden?) | Onlardan (Ne demişlerdi?)

يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاْذِنُ فَرٖيقٌ مِنْهُمُ
Ey Yesrib halkı! | Duracak yer yok (Kim için?) | Sizin için | Artık geri dönün | Ve izin istiyordu (Kim?) | Bir grup (Kimlerden?) | Onlardan (Kimden izin istiyordu?)

النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرٖيدُونَ
Peygamberden (Nasıl izin istiyorlardı?) | Diyorlar iken | Gerçekten bizim evlerimiz | Açıktır | Halbuki evleri değildir (Ne?) | Açık | Onlar istemiyorlar

اِلَّا فِرَاراً ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
Ancak [istiyorlardı] | Kaçmayı | Şayet varılmış olsaydı | Onların üzerine (Nereden?) | Medine'nin etrafından | Sonra | Onlardan istenseydi (Ne?) | Fitne çıkarmaları

لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيراً ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
Elbette onu yerine getirirlerdi | Ve kalmazlardı (Nerede?) | Orada | Ancak [kalırlardı] | Azıcık | Andolsun ki, kesinlikle | Onlar idiler (Ne idiler?) | Söz vermişler (Kime?)

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْؤُلاً ﴿١٥﴾
Allah'a (Ne zaman?) | Bundan önce (Neye dair söz vermişlerdi?) | Çevirmeyecekler (Neyi?) | Arkalarını | Ve olmuştur (Ne?) | Allah'a verilen söz (Ne olmuştur?) | Sorulmuş

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذاً

De ki: | Size asla fayda vermeyecek (Ne?) | Kaçmak | Şayet kaçarsanız (Neden?) | Ölümden | Veya | Öldürülmekten | Ve o takdirde

لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَليلاً ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ

Yaşatılmazsınız | Ancak [yaşatılırsınız] | Az | De ki: | Kimdir? | O kimse ki | Sizi koruyacak (Kimden?) | Allah'tan

اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوءاً اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

Şayet dilerse (Kime?) | Size (Ne dilerse?) | Bir kötülük | Veya | Dilerse (Kime?) | Size (Ne dilerse?) | Bir rahmet | Ve bulamazlar (Kim için?) | Kendileri için (Kimin dışında?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصيراً ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقينَ مِنْكُمْ

Allah'ın dışında (Ne bulamazlar?) | Ne bir dost | Ne de bir yardımcı | Elbette biliyor (Kim?) | Allah (Kimi?) | Savaştan alıkoyanları (Kimden?) | Sizin içinizden (Daha kimi?)

وَالْقَائِلينَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَليلاً

Ve diyenleri (Kime?) | Kardeşlerine (Ne diyenleri?) | Gelin, katılın (Kime?) | Bize | Ve onlar gelmezler (Neye?) | Zora | Ancak [gelirler] | Çok az (Ne oldukları halde gelirler?)

﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ

Kıskançlık duyarak (Kime karşı?) | Size karşı | Ve geldiğinde (Ne?) | Korku | Onları görürsün ki | Bakıyorlar (Kime?) | Sana (Ne halde?)

تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذى يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ

Dönüyor olduğu halde (Ne?) | Gözleri (Kim gibi?) | O kimse gibi ki | Baygınlık geliyor | Onun üzerine (Neden sebep?) | Ölümden sebep | Gittiğinde ise (Ne?)

الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُولٰئِكَ

Korku | Sizi incitirler (Ne ile?) | Öyle dillerle ki | Keskin (Ne oldukları halde gelirler?) | Kıskançlık duyarak (Neye?) | Hayra | İşte onlar

لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسيراً

İman etmediler | Bu sebeple boşa çıkardı (Kim?) | Allah (Neyi?) | Onların amellerini | Ve olmuştur (Ne?) | Bu | Allah'a (Ne olmuştur?) | Kolay

﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا

Sanıyorlar (Kimi?) | Düşman ordularını (Ne sanıyorlar?) | Gitmediler | Şayet gelecek olsa (Ne?) | Düşman orduları | İsterler

لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا

Onlar olsalardı (Ne?) | Çölde yaşayanlar (Kimin içinde?) | Bedevilerin içinde (Ne oldukları halde?) | Sorar oldukları halde (Neden?) | Sizin haberlerinizden | Şayet olsalardı (Nerede?)

فيكُمْ مَا قَاتَلُوا اِلَّا قَليلاً ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فى رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ

Sizin içinizde | Savaşmazlardı | Ancak [savaşırlardı] | Az | Andolsun ki, kesinlikle | Vardır (Kim için?) | Sizin için (Kimde?) | Allah Resûlünde (Ne vardır?) | Bir örnek (Öyle örnek ki)

حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثيراً

Güzel (Sizden bedel kim için güzel örnek vardır?) | O kimse için ki | Oldu (Ne oldu?) | Umar (Neyi?) | Allah'ı (Daha neyi umar oldu?) | Ahiret gününü (Daha?) | Ve zikretti (Kimi?) | Allah'ı (Nasıl?) | Çokça

﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ

Ve görünce (Kim?) | Müminler (Neyi?) | Düşman ordularını | Dediler ki: | Bu | Ol şeydir ki | Bize vaat etmiştir (Kim?) | Allah (Daha?)

وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيمَاناً وَتَسْليماً ﴿٢٢﴾

Ve Rasûlü | Ve doğru söyledi (Kim?) | Allah (Daha?) | Ve Rasûlü | Ve onları arttırmadı | Ancak [arttırdı] | İman yönünden (Daha?) | Ve teslimiyet yönünden

16. De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez. Faraza verdiği takdirde de, ancak pek az faydalandırılırsınız."

17. De ki: "Şayet size bir felaket dilerse veya size bir rahmet dilerse, sizi Allah'tan saklamak kimin haddine?" Allah'tan başka kendilerine bir dost da bulamazlar, bir yardımcı da.

18. Şüphesiz, Allah içinizden o savsaklayanları ve kardeşlerine: "Bize gelin!" diyenleri biliyor. (Onlar) savaşa pek az geliyorlardı.

19. Size karşı kıskançlık ediyorlardı. Derken o korku hali gelince, onları gördün, ölümden baygınlık sarmış kimse gibi gözleri dönerek sana bakıyorlardı. Derken o korku gidince, size keskin keskin diller sıyırdılar, iyiliğe karşı kıskançlık ediyorlardı. İşte bunlar iman etmediler de Allah yaptıklarını boşa çıkardı. Bu Allah'a göre önemsizdir.

20. Onlar düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Eğer o birlikler bir daha gelecek olsa, çölde bedevi Araplar içine çıkıp, sizin haberlerinizden sormayı arzu ederler, içinizde kalacak olsalar da savaşmazlar, ancak çok az...

21. Yemin ederim ki, kuşkusuz sizin için, Allah'a ve son güne ümit besleyip de Allah'ı çokça anan kimseler için, Allah'ın Resulünde pek güzel bir örnek vardır!

22. Mü'minler o düşman birilikleri gördükleri zaman: "İşte bu, Allah'ın ve Resulünün bize vaad ettiği... Allah ve Rasulü doğru çıktı." dediler ve bu, onların imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka bir şey yapmadı.

23. Mü'minlerden öyle yiğitler vardır ki, Allah'a verdikleri sözü yerine getirdiler. Kimi adağını ödedi, kimi de beklemektedir; (verdikleri sözü) hiçbir şekilde değiştirmediler.

24. Çünkü Allah doğrulara, doğrulukları ile mükâfat verecek, münafıklara da dilerse azap edecek veya tevbe nasip edecek. Şüphe yok ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

25. Hem Allah o kâfirleri elleri hiçbir hayra ermeksizin öfkeleriyle defetti. Ve bu şekilde Allah'(ın yardımı), mü'minlere savaş hususunda yetti. Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Hem de kitap ehlinden onlara arka çıkıp destekleyenleri, kalplerine korku düşürerek kulelerinden indirdi, (siz onların) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27. (Allah onların) arazilerini ve yurtlarını ve mallarını size miras kıldı. Bir de henüz ayak basmadığınız bir yeri de... Allah her şeye kadirdir.

28. Ey peygamber! Hanımlarına şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, haydi geliniz, sizi donatayım ve güzellikle bırakıp salıvereyim.

29. Yok eğer Allah ve Resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, haberiniz olsun ki, Allah içinizden güzellik edenlere pek büyük bir ecir hazırlamıştır."

30. Ey peygamberin hanımları! Sizden her kim açık bir terbiyesizlik ederse, ona azap iki kat katlanır. Bu Allah'a kolaydır.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ

Müminlerden vardır | Öyle adamlar ki | Yerine getirdiler (Neyi?) | Ol şeyi ki (Kiminle?) | Anlaştılar (Kiminle?) | Allah'la (Ne üzerine?) | Onun üzerine | İşte onlardan vardır

مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

Öyle kimseler ki | Yerine getirmiştir (Neyi?) | Sözünü | Ve onlardan vardır | Öyle kimseler ki | Sözünü yerine getirmeyi bekliyor | Ve hallerinde değişiklik yapmadılar (Nasıl?) | Hiçbir değişiklikle (Tüm bunlar niyedir?)

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ

Mükafatlandırsın diyedir (Kim?) | Allah (Kimi?) | Doğruları (Neye karşılık?) | Doğruluklarına karşılık (Daha niyedir?) | Ve cezalandırsın diyedir (Kimi?) | Münafıkları

اِنْ شَٓاءَ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ

Şayet dilerse | Yahut | Tevbe etmelerini sağlasın diyedir (Kimin?) | Onların | Şüphesiz Allah | Daima olmuştur (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden (Daha ne olmuştur?) | Çok merhamet eden | Ve geri çevirdi (Kim?)

اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ

Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | İnkar ettiler (Ne ile geri çevirdi?) | Kinleriyle birlikte (Ne halde geri çevirdi?) | Elde edemedikleri halde (Ne?) | Hiçbir yarar | Ve yetti (Kim?) | Allah (Kime?)

الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِينَ

Müminlere (Nerede?) | Savaşta | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Güçlü (Daha ne olmuştur?) | Aziz | Ve Allah indirdi (Kimi?) | O kimseleri ki

ظَاهَرُوهُمْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ

Onlara arka çıktılar (Kimden?) | Ehl-i kitaptan (Nereden indirdi?) | Kalelerinden | Ve attı (Nereye?)

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَاَوْرَثَكُمْ

Onların kalplerine (Ne?) | Korku | Bir kısmını | Öldürüyordunuz | Ve esir ediyordunuz (Kimi?) | Diğer bir kısmını | Ve sizi varis etti (Neye?)

اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ

Onların yerlerine (Daha?) | Yurtlarına (Daha?) | Mallarına (Daha?) | Ve öyle bir yere ki | Ona ayak basmadınız | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?)

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ

Her şeye | Gücü yeten | Ey peygamber! | Şöyle de: (Kime?) | Eşlerine | Eğer siz olduysanız (Ne?)

تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ

İstiyorsunuz (Neyi?) | Dünya hayatını (Daha neyi?) | Ve onun ziynetini | Öyleyse gelin | Size boşanma mütası vereyim (Daha?) | Ve sizi salıvereyim (Nasıl?)

سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ

Bir salmayla ki | Güzel | Ve eğer siz olduysanız (Ne?) | İstiyorsunuz (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Resûlünü (Daha?) | Ve ahiret yurdunu

فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

Muhakkak ki Allah | Hazırladı (Kime?) | Güzel davrananlara (Kimden?) | Sizden (Allah onlara ne hazırladı?) | Bir ecir ki | Büyük

يَا نِسَٓاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ

Ey peygamberin hanımları! | Kim | Gelirse (Kimden?) | Sizden (Ne ile?) | Bir hayasızlıkla ki | Açık | Katlanır (Kim için katlanır?)

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

Onun için (Ne?) | Azap (Kaça katlanır?) | İki katına | Ve daima olmuştur (Ne?) | Bu | Allah'a (Ne olmuştur?) | Çok kolay

وَمَنْ	يَقْنُتْ	مِنْكُنَّ	لِلّٰهِ	وَرَسُولِه	وَتَعْمَلْ	صَالِحًا	نُؤْتِهَا
Ve kim	Boyun eğer (Kimden?)	Sizden (Kime?)	Allah'a	Ve Resûlüne	Ve işlerse (Ne?)	Salih amel	Ona da veririz (Neyi?)

اَجْرَهَا	مَرَّتَيْنِ	وَاَعْتَدْنَا	لَهَا	رِزْقًا	كَرِيمًا ﴿٣١﴾	يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
Mükafatını (Kaç kere?)	İki kere	Ve hazırlamışızdır (Kim için?)	Onun için (Ne?)	Hoş	Bir rızık ki	Ey peygamberin hanımları!

لَسْتُنَّ	كَاَحَدٍ	مِنَ النِّسَاءِ	اِنِ اتَّقَيْتُنَّ	فَلَا تَخْضَعْنَ
Siz değilsiniz (Kim gibi?)	Herhangi biri gibi (Kimden?)	Kadınlardan (Ne takdirde?)	Takva sahibi olmanız takdirinde	Şu halde inceltmeyin (Neyi?)

بِالْقَوْلِ	فَيَطْمَعَ	الَّذِى	فِى قَلْبِهِ	مَرَضٌ	وَقُلْنَ	قَوْلًا	مَعْرُوفًا
Sözü	Yoksa ümide kapılır (Kim?)	O kimse ki	Kalbinde vardır (Ne?)	Hastalık	Ve söyleyin (Ne?)	Bir söz ki	Güzel

﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ	فِى بُيُوتِكُنَّ	وَلَا تَبَرَّجْنَ	تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ	الْاُولٰى
Ve oturun (Nerede oturun?)	Evlerinizde (Daha?)	Ve açılıp saçılmayın (Nasıl açılmayın?)	Cahiliyedeki açılıp saçılma gibi (Öyle cahiliye ki?)	Önceki

وَاَقِمْنَ	الصَّلٰوةَ	وَاٰتِينَ	الزَّكٰوةَ	وَاَطِعْنَ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ
Dosdoğru kılın (Neyi?)	Namazı (Daha?)	Verin (Neyi?)	Zekatı	Ve itaat edin (Kime?)	Allah'a	Ve Resûlüne

اِنَّمَا يُرِيدُ	اللّٰهُ	لِيُذْهِبَ	عَنْكُمُ	الرِّجْسَ	اَهْلَ الْبَيْتِ
Muhakkak ki istiyor (Kim?)	Allah (Neyi?)	Gidermeyi (Kimden?)	Sizden (Neyi?)	Kiri	Ey ehl-i beyt! (Allah daha ne istiyor?)

وَيُطَهِّرَكُمْ	تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾	وَاذْكُرْنَ	مَا	يُتْلٰى	فِى بُيُوتِكُنَّ
Ve sizi temizlemeyi (Nasıl?)	Temizlemekle	Ve hatırlayın (Neyi?)	Ol şeyi ki	Okunuyor (Nerede?)	Sizin evlerinizde (Nedir o okunan şey?)

مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ	وَالْحِكْمَةِ	اِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	لَطِيفًا	خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
Allah'ın ayetleridir (Daha nedir?)	Ve hikmettir	Şüphesiz Allah	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Latîf (Daha ne olmuştur?)	Haberdar

اِنَّ الْمُسْلِمِينَ	وَالْمُسْلِمَاتِ	وَالْمُؤْمِنِينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِ
Şüphesiz müslüman erkekler (Daha?)	Ve müslüman kadınlar (Daha?)	Mümin erkekler (Daha?)	Ve mümin kadınlar (Daha?)

وَالْقَانِتِينَ	وَالْقَانِتَاتِ	وَالصَّادِقِينَ	وَالصَّادِقَاتِ
İtaat eden erkekler (Daha?)	Ve itaat eden kadınlar (Daha?)	Sadık erkekler (Daha?)	Ve sadık kadınlar (Daha?)

وَالصَّابِرِينَ	وَالصَّابِرَاتِ	وَالْخَاشِعِينَ	وَالْخَاشِعَاتِ
Sabreden erkekler (Daha?)	Ve sabreden kadınlar (Daha?)	Huşu sahibi erkekler (Daha?)	Ve huşu sahibi kadınlar (Daha?)

وَالْمُتَصَدِّقِينَ	وَالْمُتَصَدِّقَاتِ	وَالصَّائِمِينَ	وَالصَّائِمَاتِ
Sadaka veren erkekler (Daha?)	Ve sadaka veren kadınlar (Daha?)	Oruç tutan erkekler (Daha?)	Ve oruç tutan kadınlar (Daha?)

وَالْحَافِظِينَ	فُرُوجَهُمْ	وَالْحَافِظَاتِ	وَالذَّاكِرِينَ	اللّٰهَ	كَثِيرًا
Muhafaza eden erkekler (Neyi?)	Edep yerlerini (Daha?)	Ve [iffetlerini] muhafaza eden kadınlar (Daha?)	Zikreden erkekler (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Çokça (Daha?)

وَالذَّاكِرَاتِ	اَعَدَّ	اللّٰهُ	لَهُمْ	مَغْفِرَةً	وَاَجْرًا	عَظِيمًا ﴿٣٥﴾
Ve Allah'ı zikreden kadınlar	Hazırladı (Kim?)	Allah (Kim için?)	Onlar için (Ne?)	Bir mağfiret	Ve bir ecir ki	Çok büyük

31. Yine sizden her kim Allah ve Resulüne divan durup iyi bir iş yaparsa, ona da ecrini iki kere veririz. Ayrıca onun için bol bir rızık hazırlamışızdır.

32. Ey peygamberin hanımları! Siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer korunur, takva sahibi olursanız, konuşurken kırıtmayın da, kalbinde bir hastalık bulunan ümide kapılmasın. Güsgüzel, dosdoğru söz söyleyin!

33. Hem vakarınızla evlerinizde durun da, önceki cahiliyyet devri çıkışı gibi süslenip çıkmayın. Namaz kılın, zekât verin, Allah'a ve peygamberine itaat edin. Allah sırf şunu istiyor: Sizden kiri uzaklaştırsın da, ey ehli beyt, sizi tertemiz, pampâk etsin!

34. Oturun da, evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti anın. Şüphe yok ki, Allah latifdir, herşeyden haberdardır.

35. Bütün müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, doğru sözlü erkekler ve doğru sözlü kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, alçak gönüllü erkekler ve alçak gönüllü kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler ve Allah'ı çok anan kadınlar (var ya), işte hep bunlara, Allah bir bağışlama ve büyük bir ecir hazırlamıştır.

36. Bununla beraber, Allah ve Rasulü bir işe hükmettiği zaman, gerek inanan bir erkek, gerek inanan bir kadın için, o işlerinde kendilerinin başka bir seçim hakkı olamaz. Her kim Allah'a ve peygamberine asi olursa, açık bir sapıklık etmiş olur.

37. Hem hatırla o zamanı ki, o kendisine hem Allah'ın nimet verdiği, hem de senin iyilik ettiğin kimseye: "Hanımını sıkı tut ve Allah'tan kork!" diyordun da gönlünde Allah'ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyor ve insanlardan çekiniyordun. Oysa Allah, kendisinden çekinmene daha layıktı. Sonra ne zaman ki Zeyd o kadınla ilişiğini kesti, evlatlıklarının ilişkilerini kestikleri eşlerini nikâhlama hususunda mü'minlere bir darlık olmasın diye, biz onu seninle evlendirdik. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Peygambere Allah'ın takdir ettiği, mübah kıldığı şeyde bir darlık yoktur. Bundan önce geçen bütün peygamberler hakkında Allah'ın kanunu böyledir. Allah'ın emri biçilmiş bir kaderdir.

39. Onlar ki, Allah'ın mesajlarını tebliğ ederler ve O'ndan korkarlar; Allah'tan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak da Allah yeter!

40. Muhammed, sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir. Fakat Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

41. Ey o bütün iman edenler! Allah'ı çokça anın!

42. Ve O'nu sabah akşam tesbih edin!

43. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O'dur. Melekleri de size istiğfar eder. Allah, mü'minlere karşı çok merhametlidir.

وَمَا كَانَ	لِمُؤْمِنٍ	وَلَا مُؤْمِنَةٍ	اِذَا قَضَى	اللّٰهُ	وَرَسُولُهُ	اَمْرًا
Olamaz (Kim için?)	Ne mümin erkek (Daha kim için?)	Ne de mümin kadın için (Ne zaman olamaz?)	Hükmettiği zaman (Kim?)	Allah (Daha?)	Ve Resûlü (Neye?)	Bir şeye (Ne olamaz?)

اَنْ يَكُونَ	لَهُمُ	الْخِيَرَةُ	مِنْ اَمْرِهِمْ	وَمَنْ	يَعْصِ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ
Olması (Kim için olması?)	Onlar için (Ne olması?)	Tercih hakkı (Ne hususta tercih hakları olamaz?)	İşleri hususunda	Ve her kim	Asi olursa (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve Resûlüne

فَقَدْ ضَلَّ	ضَلَالًا	مُبِينًا ۝٣٦	وَاِذْ	تَقُولُ	لِلَّذِى	اَنْعَمَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِ	وَاَنْعَمْتَ
Şüphesiz sapıtmış olur (Nasıl?)	Bir sapmayla ki	Apaçık	Ve o vakit ki	Diyordun (Kime?)	O kimseye ki	İhsanda bulundu (Kim?)	Allah (Kime?)	Ona	Ve sen de ihsanda bulundun (Kime?)

عَلَيْهِ	اَمْسِكْ	عَلَيْكَ	زَوْجَكَ	وَاتَّقِ	اللّٰهَ	وَتُخْفِى	فِى نَفْسِكَ	مَا
Ona (Ne diyordun?)	Tut (Kime?)	Kendine (Kimi?)	Eşini	Ve kork (Kimden?)	Allah'tan	Ve gizliyordun (Nerede?)	İçinde (Neyi?)	O şeyi ki

اللّٰهُ	مُبْدِيهِ	وَتَخْشَى	النَّاسَ	وَاللّٰهُ	اَحَقُّ	اَنْ تَخْشٰيهُ	فَلَمَّا قَضٰى	زَيْدٌ
Allah	Onu açığa çıkarıcıdır	Ve korkuyordun (Kimden?)	İnsanlardan	Oysa ki Allah	Daha layıktır (Neye?)	Kendisinden korkmana	Ve kesince (Kim?)	Zeyd (Kimden?)

مِنْهَا	وَطَرًا	زَوَّجْنَاكَهَا	لِكَىْ لَا يَكُونَ	عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	حَرَجٌ
Ondan (Neyi?)	İlişkiyi	Seni onunla evlendirdik (Niye?)	Olmasın diye (Kime?)	Müminlere (Ne?)	Bir güçlük (Ne hakkında?)

فِى اَزْوَاجِ اَدْعِيَائِهِمْ	اِذَا قَضَوْا	مِنْهُنَّ	وَطَرًا	وَكَانَ	اَمْرُ اللّٰهِ	مَفْعُولًا
Evlatlıklarının eşleri hakkında (Ne zaman?)	Kestiklerinde (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	İlişkiyi	Ve olmuştur (Ne?)	Allah'ın emri (Ne olmuştur?)	Yerine getirilmiş

۝٣٧ مَا كَانَ	عَلَى النَّبِىِّ	مِنْ حَرَجٍ	فِيمَا	فَرَضَ	اللّٰهُ	لَهُ	سُنَّةَ اللّٰهِ
Yoktur (Kime?)	Peygambere (Ne?)	Bir güçlük (Nerede?)	O şeyde ki	Farz kıldı (Kim?)	Allah (Kime farz kıldı?)	Ona (Bu ne gibidir?)	Allah'ın adeti gibidir (Kim hakkındaki adeti gibidir?)

فِى الَّذِينَ	خَلَوْا	مِنْ قَبْلُ	وَكَانَ	اَمْرُ اللّٰهِ	قَدَرًا	مَقْدُورًا ۝٣٨	اَلَّذِينَ
O kimseler hakkındaki	Geçtiler (Ne zaman?)	Bundan önce	Ve daima olmuştur (Ne?)	Allah'ın emri (Ne olmuştur?)	Bir kader ki	Takdir edilmiş (Bundan önce geçenler kimdir?)	Öyle kimselerdir ki

يُبَلِّغُونَ	رِسَالَاتِ اللّٰهِ	وَيَخْشَوْنَهُ	وَلَا يَخْشَوْنَ	اَحَدًا	اِلَّا اللّٰهَ
Duyururlar (Neyi?)	Allah'ın gönderdiklerini (Daha?)	Ve ondan korkarlar	Ve korkmazlar (Kimden?)	Hiç kimseden (Kimden başka?)	Allah'tan başka

وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	حَسِيبًا ۝٣٩	مَا كَانَ	مُحَمَّدٌ	اَبَا اَحَدٍ	مِنْ رِجَالِكُمْ
Ve yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Hesap görücü olarak	Olmamıştır (Kim?)	Muhammed (Ne olmamıştır?)	Hiç kimsenin babası (Kimden?)	Sizin erkeklerinizden

وَلٰكِنْ	رَسُولَ اللّٰهِ	وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ	وَكَانَ	اللّٰهُ	بِكُلِّ شَىْءٍ	عَلِيمًا
Ancak (Ne olmuştur?)	Allah'ın Resûlü (Daha?)	Ve peygamberlerin sonuncusu	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah	Her şeyi (Ne olmuştur?)	Hakkıyla bilen

۝٤٠ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	اذْكُرُوا	اللّٰهَ	ذِكْرًا	كَثِيرًا ۝٤١	وَسَبِّحُوهُ
Ey iman edenler!	Zikredin (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Bir zikirle ki	Çok	Ve onu tesbih edin (Ne zaman?)

بُكْرَةً	وَاَصِيلًا ۝٤٢	هُوَ	الَّذِى	يُصَلِّى	عَلَيْكُمْ	وَمَلٰئِكَتُهُ	لِيُخْرِجَكُمْ
Sabah (Daha?)	Ve akşam	O	Öyle bir zâttır ki	Salat ediyor (Kime?)	Size (Daha kim salat ediyor?)	Ve melekleri (Niçin?)	Sizi çıkarmak için (Nereden?)

مِنَ الظُّلُمَاتِ	اِلَى النُّورِ	وَكَانَ	بِالْمُؤْمِنِينَ	رَحِيمًا ۝٤٣
Karanlıklardan (Nereye?)	Nura	Ve o daima olmuştur	Müminlere (Ne olmuştur?)	Çok merhamet eden

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

Onların esenlik dileği (Ne zaman?) | Ona kavuşacakları gün (Nedir?) | Selamdır | Ve Allah hazırladı (Kime?) | Onlara (Ne?) | Bir ecir ki | Çok değerli/cömert

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا

Ey peygamber! | Şüphesiz biz | Seni gönderdik (Ne olarak?) | Şahit olarak (Daha ne olarak?) | Ve müjdeleyici olarak (Daha ne olarak?) | Ve uyarıcı olarak (Daha ne olarak gönderdik?) | Ve davet edici olarak (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ

Allah'a (Ne ile davet edici olarak?) | Onun izniyle (Daha ne olarak?) | Bir kandil ki | Işık saçan | Ve müjdele (Kimi?) | Müminleri (Şununla) | Elbette onlar için olmasıyla [müjdele]

مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

Allah'tan (Ne vardır?) | Bir lütufla ki | Değerli/cömert | Ve uyma (Kime?) | Kafirlere (Daha kime?) | Ve münafıklara

وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

Ve bırak (Neyi?) | Onların eziyetini (Daha?) | Ve güven (Kime?) | Allah'a | Ve yeter (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Vekil olarak

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ

Ey iman edenler! | Nikahladığınız zaman (Kimi?) | Mümin kadınları | Sonra da | Onları boşadığınız zaman (Neden önce?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا

Onlara dokunmadan önce | Sizin için yoktur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne yoktur?) | Bir iddet ki | Onu sayıyorsunuz

فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ

Bu durumda onlara müta verin (Daha?) | Ve onları salıverin (Nasıl?) | Bir salıvermekle ki | Güzel | Ey peygamber!

اِنَّا اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِى اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا

Şüphesiz biz | Biz helal kıldık (Kime?) | Sana (Kimi?) | Eşlerini | Öyle eşlerin ki | Sen verdin (Neyi?) | Ücretlerini (Daha neyi helal kıldık?) | O kadınları ki

مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ

Sahip oldu (Ne?) | Sağ elin (Sağ elinin sahip olduğu kimdendir?) | O kadınlardan ki | Ganimet olarak verdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Sana (Daha kimi helal kıldık?) | Amca kızlarını (Daha?)

وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِى هَاجَرْنَ

Hala kızlarını (Daha?) | Dayı kızlarını (Daha?) | Teyze kızlarını | Ki bunlar | Hicret ettiler (Kiminle birlikte?)

مَعَكَ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ

Seninle birlikte (Daha kimi helal ettik?) | Ve bir kadını ki | Mümine | Şayet hibe ederse (Kimi?) | Kendisini (Kime?) | Peygambere | Şayet isterse (Kim?)

النَّبِيُّ اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

Peygamber (Neyi?) | Onu nikahlamayı (Bunu nasıl helal kıldık?) | Mahsus olduğu halde (Kime?) | Sana (Daha ne olduğu halde?) | Diğer müminlere olmaksızın

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِى اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

Muhakkak biz bildik (Neyi?) | Ol şeyi ki | Biz farz kıldık (Kime?) | Onlara (Kim hakkında farz kıldığımızı bildik?) | Eşleri hakkında (Daha kim hakkında farz kıldığımızı bildik?) | O kadınlar ki | Sahip olmuştur (Ne?) | Sağ elleri (Niye bunları helal kıldık?)

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

Olmasın diye (Kimin üzerine olmasın diye?) | Senin üzerine (Ne?) | Güçlük | Ve daima olmuştur (Kim?) | Allah (Ne olmuştur?) | Çok mağfiret eden (Daha?) | Çok merhamet eden

44. O'na kavuşacakları gün, birbirlerine esenlik dileği selamdır. Onlar için çok şerefli bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey peygamber! Biz seni hakka bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir gocundurucu (uyarıcı) olarak gönderdik.

46. Hem Allah'a izniyle bir davetçi ve aydınlık saçan bir ışık olarak...

47. Mü'minlere müjdele, onlara Allah'tan bir büyük lütuf var.

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme, onların eziyetlerine aldırma da, Allah'a tevekkül et. Allah vekil olunca hepsine yeter!

49. Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp da kendileriyle ilişkide bulunmadan onları boşadığınız zaman, onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Hemen müt'alarını verin (biraz geçimlik verip memnun edin), onları güzel bir şekilde salıverin!

50. Ey peygamber! Biz özellikle sana şunları helal kıldık: Mehirlerini vermiş olduğun eşlerini, ve Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden sahibi olduğun cariyeyi, ve amcanın kızlarından, halalarının kızlarından, dayının kızlarından, teyzelerinin kızlarından seninle birlikte hicret etmiş olanları; birde inanan bir kadın eğer kendisini peygambere bağışlar da, peygamber de onunla evlenmek ister ise, (işte) onu, sadece sana, diğer mü'minlere değil. Onlara eşleri ve cariyeleri hakkında neleri farz kıldığımızı biliyoruz. Bunlar, sana bir darlık olmaması içindir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

51. Onlardan dilediğini geri bırakırsın, dilediğini yanına alırsın. Bıraktıklarından da arzu ettiğinde sana günah yoktur. Onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmaları için en elverişli olan budur. Allah, kalplerinizdekini bilir. Allah hem âlimdir, hem halimdir.

52. Bundan başka kadınlar sana helal olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz, isterse güzellikleri çok hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariye müstesna... Allah, her şeye gözcüdür.

53. Ey iman edenler! Vaktine bakmaksızın, size yemeğe izin verilmedikçe peygamberin evlerine girmeyin. Ancak davet edildiğiniz zaman da girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın. Sohbet için de izinsiz girmeyin. Çünkü bu hareketiniz peygambere rahatsızlık veriyor. Fakat o (size bunu söylemekten) utanıyor. Ama Allah gerçeği söylemekten sıkılmaz. Hem hanımlarına gerekli bir şey soracağınız zaman, perde arkasından sorun. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Ve sizin Allah'ın Resûlünü incitmeniz doğru olamaz. Arkasından hanımlarını nikâhlamanız da asla olamaz. Çünkü bu günah, Allah katında çok büyüktür.

54. Eğer bir şey açıklar veya gizlerseniz, şüphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

تُرْجِي	مَنْ	تَشَٓاءُ	مِنْهُنَّ	وَتُـْٔو۪ٓي	اِلَيْكَ	مَنْ	تَشَٓاءُۜ	وَمَنِ
Geri bırakırsın (Kimi geri bırakırsın?)	O kimseyi ki	İstiyorsun (Kimden?)	O kadınlardan	Ve alırsın (Nereye?)	Yanına (Kimi?)	O kimseyi ki	İstiyorsun	Her kimi de

ابْتَغَيْتَ	مِمَّنْ	عَزَلْتَ	فَلَا جُنَاحَ	عَلَيْكَۜ	ذٰلِكَ	اَدْنٰٓى	اَنْ تَقَرَّ
İstersen (Kimden?)	O kimselerden ki	Azlettin	Bir günah yoktur (Kimin üzerine?)	Senin üzerine	Bu	Daha yakındır (Neye?)	Aydın olmasına (Neyin?)

اَعْيُنُهُنَّ	وَلَا يَحْزَنَّ	وَيَرْضَيْنَ	بِمَٓا	اٰتَيْتَهُنَّ	كُلُّهُنَّۜ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ
O kadınların gözlerinin (Daha ne yakındır?)	Ve üzülmemelerine (Daha?)	Ve razı olmalarına (Neye razı olmalarına?)	O şeye ki	Sen onlara verdin	Hepsinin	Allah	Bilir (Neyi?)

مَا	ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَل۪يمًا	حَل۪يمًا ﴿٥١﴾	لَا يَحِلُّ	لَكَ
Ol şeyi ki	Sizin kalplerinizdedir	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)	Halim	Helal olmaz (Kime helal olmaz?)	Sana (Kim?)

النِّسَٓاءُ	مِنْ بَعْدُ	وَلَٓا اَنْ تَبَدَّلَ	بِهِنَّ	مِنْ اَزْوَاجٍ	وَلَوْ اَعْجَبَكَ
Kadınlar (Neden sonra?)	Bundan sonra (Daha ne helal olmaz?)	Değiştirmen de olmaz (Kimi değiştirmen helal olmaz?)	O kadınları (Kiminle?)	Başka eşlerle	Senin hoşuna gitse bile (Ne?)

حُسْنُهُنَّ	اِلَّا	مَا	مَلَكَتْ	يَم۪ينُكَۜ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
Güzellikleri	Ancak	O kadınlar hariç ki	Sahip oldu (Ne?)	Sağ elin	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah	Her şey üzerine (Ne olmuştur?)

رَق۪يبًا ﴿٥٢﴾	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	لَا تَدْخُلُوا	بُيُوتَ النَّبِيِّ
Gözetleyici	Ey iman edenler!	Girmeyin (Nereye?)	Peygamberin evlerine

اِلَّٓا	اَنْ يُؤْذَنَ	لَكُمْ	اِلٰى طَعَامٍ	غَيْرَ نَاظِر۪ينَ	اِنٰيهُۙ	وَلٰكِنْ
Ancak müstesna	İzin verilmesi (Kime?)	Size (Neye izin verilmesi?)	Yemeğe (Ne halde girmeyin?)	Gözetleyiciler olmaksızın (Neyi?)	Onun bıkkınlığını	Fakat

اِذَا دُع۪يتُمْ	فَادْخُلُوا	فَاِذَا طَعِمْتُمْ	فَانْتَشِرُوا	وَلَا مُسْتَأْنِس۪ينَ
Davet edildiğinizde	Girin	Yemeği yediğinizde de	Hemen dağılın (Daha ne halde girmeyin?)	Dalıcılar olmadığınız halde (Neye?)

لِحَد۪يثٍۜ	اِنَّ ذٰلِكُمْ	كَانَ	يُؤْذِي	النَّبِيَّ	فَيَسْتَحْي۪	مِنْكُمْۘ	وَاللّٰهُ
Söze	Çünkü bu	Olmuştur (Ne?)	Eziyet verir (Kime?)	Peygambere	O da çekiniyordu (Kimden?)	Sizden	Ama Allah

لَا يَسْتَحْي۪	مِنَ الْحَقِّۜ	وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ	مَتَاعًا	فَسْـَٔلُوهُنَّ
Çekinmez (Neden?)	Hakkı söylemekten	Ve onlardan istediğinizde (Ne istediğinizde?)	Bir eşya	Onlardan isteyin (Nereden?)

مِنْ وَرَٓاءِ حِجَابٍۜ	ذٰلِكُمْ	اَطْهَرُ	لِقُلُوبِكُمْ	وَقُلُوبِهِنَّۜ	وَمَا كَانَ
Perdenin arkasından	Bu	Daha temizdir (Niçin?)	Sizin kalpleriniz için (Daha?)	Ve onların kalpleri için	Olmadı (Kim için?)

لَكُمْ	اَنْ تُؤْذُوا	رَسُولَ اللّٰهِ	وَلَٓا	اَنْ تَنْكِحُٓوا	اَزْوَاجَهُ
Sizin için (Ne?)	Üzmeniz (Kimi?)	Allah'ın Resûlünü (Sizin için daha ne olmadı?)	Ve yine olmadı (Kimi?)	Nikahlamanız (Kimi?)	O peygamberin eşlerini (Kimden sonra?)

مِنْ بَعْدِه۪ٓ	اَبَدًاۜ	اِنَّ ذٰلِكُمْ	كَانَ	عِنْدَ اللّٰهِ	عَظ۪يمًا ﴿٥٣﴾
Ondan sonra	Hiçbir zaman	Çünkü elbette bu	Olmuştur	Allah katında (Ne olmuştur?)	Büyük

اِنْ تُبْدُوا	شَيْـًٔا	اَوْ	تُخْفُوهُ	فَاِنَّ اللّٰهَ	كَانَ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَل۪يمًا ﴿٥٤﴾
Eğer açıklarsanız (Ne?)	Bir şey	Yahut	Onu gizlerseniz	Muhakkak ki Allah	Olmuştur	Her şeyi (Ne olmuştur?)	Hakkıyla bilen

Arapça	Türkçe
لَا جُنَاحَ	Bir günah yoktur (Kim üzerine?)
عَلَيْهِنَّ	Onlar üzerine (Kim hakkında?)
فِى اٰبَٓائِهِنَّ	Babaları hususunda (Daha?)
وَلَٓا اَبْنَٓائِهِنَّ	Oğulları hakkında da yoktur (Daha?)
وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ	Erkek kardeşleri hususunda da yoktur (Daha?)
وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اِخْوَانِهِنَّ	Erkek kardeşlerinin oğulları hususunda da yoktur (Daha?)
وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اَخَوَاتِهِنَّ	Kız kardeşlerinin oğulları hususunda da yoktur (Daha?)
وَلَا نِسَٓائِهِنَّ	Ve kadınları hususunda da yoktur (Daha?)
وَلَا مَا	Ve ol kimseler hakkında da yoktur ki
مَلَكَتْ	Sahip olmuştur (Ne?)
اَيْمَانُهُنَّ	Onların sağ elleri
وَاتَّقِينَ	Sakının (Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan
اِنَّ اللّٰهَ	Çünkü Allah
كَانَ	Olmuştur
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şeye (Ne olmuştur?)
شَهِيدًا ۝٥٥	Şahit
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah (Daha?)
وَمَلٰٓئِكَتَهُ	Ve melekleri
يُصَلُّونَ	Salat ediyorlar (Kime?)
عَلَى النَّبِيِّ	Peygambere
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	Ey iman edenler!
صَلُّوا	Siz de salat edin (Kime?)
عَلَيْهِ	Ona (Daha?)
وَسَلِّمُوا	Ve selam edin (Nasıl?)
تَسْلِيمًا ۝٥٦	Selam etmekle
اِنَّ الَّذِينَ	Şüphesiz o kimseler ki
يُؤْذُونَ	Eziyet ediyorlar (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Daha?)
وَرَسُولَهُ	Ve Resûlüne
لَعَنَهُمُ	Onları lanetlemiştir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Nerede?)
فِى الدُّنْيَا	Dünya (Daha?)
وَالْاٰخِرَةِ	Ve ahirette
وَاَعَدَّ	Ve hazırlamıştır (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Ne?)
عَذَابًا	Bir azap ki
مُهِينًا ۝٥٧	Alçaltıcı
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
يُؤْذُونَ	Eziyet ediyorlar (Kime?)
الْمُؤْمِنِينَ	Mümin erkeklere (Daha?)
وَالْمُؤْمِنَاتِ	Ve mümin kadınlara (Ne sebebiyle?)
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا	Yapmadıkları bir şey sebebiyle
فَقَدِ احْتَمَلُوا	Şüphesiz yüklenmişlerdir (Ne?)
بُهْتَانًا	Bir iftira (Daha?)
وَاِثْمًا	Ve bir günah ki
مُبِينًا ۝٥٨	Apaçık
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	Ey peygamber!
قُلْ	De (Kime?)
لِاَزْوَاجِكَ	Hanımlarına (Daha?)
وَبَنَاتِكَ	Kızlarına (Daha?)
وَنِسَٓاءِ الْمُؤْمِنِينَ	Ve müminlerin kadınlarına (Ne de?)
يُدْنِينَ	Salsınlar (Neye?)
عَلَيْهِنَّ	Üzerlerine (Neyi?)
مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ	Cilbablarını
ذٰلِكَ	Bu (Nedir?)
اَدْنٰٓى	Daha yakındır (Neye?)
اَنْ يُعْرَفْنَ	Tanınmalarına
فَلَا يُؤْذَيْنَ	Ve böylece eziyet görmemelerine
وَكَانَ	Daima olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne olmuştur?)
غَفُورًا	Çok mağfiret eden
رَحِيمًا ۝٥٩	Çok merhamet eden
لَئِنْ	Andolsun ki, eğer
لَمْ يَنْتَهِ	Vazgeçmezse (Kim?)
الْمُنَافِقُونَ	Münafıklar (Daha kim vazgeçmezse?)
وَالَّذِينَ	Ve o kimseler ki
فِى قُلُوبِهِمْ	Onların kalplerinde vardır (Ne?)
مَرَضٌ	Hastalık (Daha kim?)
وَالْمُرْجِفُونَ	Ve yalan haber yayanlar (Nerede?)
فِى الْمَدِينَةِ	Şehirde
لَنُغْرِيَنَّكَ	Muhakkak seni mücadeleye davet ederiz (Kiminle?)
بِهِمْ	Onlarla
ثُمَّ	Sonra da
لَا يُجَاوِرُونَكَ	Sana yakınlaşamazlar (Nerede?)
فِيهَٓا	Orada
اِلَّا	Ancak [yakınlaşırlar]
قَلِيلًا ۝٦٠	Az
مَلْعُونِينَ	(Ne halde?) Lanetlenmiş oldukları halde
اَيْنَمَا	Nerede
ثُقِفُٓوا	Ele geçerlerse
اُخِذُوا	Yakalanır (Daha?)
وَقُتِّلُوا	Ve öldürülürler (Nasıl?)
تَقْتِيلًا ۝٦١	Öldürülmekle
سُنَّةَ اللّٰهِ	Allah bunu kendi kanunu olarak vaz' etmiştir (Kim hakkında?)
فِى الَّذِينَ	O kimseler hakkındaki
خَلَوْا	Geçtiler (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Bundan önce
وَلَنْ تَجِدَ	Ve asla bulamazsın (Niçin?)
لِسُنَّةِ اللّٰهِ	Allah'ın kanunu için (Ne bulamazsın?)
تَبْدِيلًا ۝٦٢	Bir değişiklik

55. O hanımlar için şunlarda günah yoktur: Ne babaları, ne oğulları, ne erkek kardeşleri, ne erkek kardeşlerinin oğulları, ne kızkardeşlerinin oğulları, ne kendi kadınları (mü'min kadınlar), ne de sahip oldukları kölelerinde... Bununla beraber Allah'tan korkun (ey peygamberin hanımları), çünkü Allah her şeye şahittir.

56. Muhakkak ki, Allah ve melekleri, peygamberi hep salat ile yüceltirler. Ey o bütün iman edenler! Haydi, ona teslimiyetle salât ve selam getirin!

57. Çünkü Allah ve Resulüne eziyet edenler, muhakkak ki, Allah onları dünyada ve ahirette lanetlemiş (rahmeti alanından kovmuş) ve onlara pek aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

58. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara hak etmedikleri bir biçimde eziyet edenler de şüphesiz bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey o peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle: Dış elbiselerinden (cilbablarından) üzerlerini sıkı örtsünler! Bu onların tanınmalarına, tanınıp da eziyet edilmemelerine en elverişli olandır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet edicidir.

60. Andolsun ki, o münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde dedikodu yayan, çeşitli tahriklerde bulunanlar eğer bundan vazgeçmezlerse, mutlak ve muhakkak seni kendilerine musallat ederiz. Sonra orada, çevrene pek az yanaşabilirler.

61. Lânetlenmiş olarak... Nerede ele geçirilirlerse, yakalanırlar ve öldürülürler de öldürülürler.

62. Allah'ın bundan önce geçenler hakkında kanunu budur. Allah'ın kanununu değiştirmeye asla çare bulamazsın.

63. O insanlar, sana kıyametten soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah'ın yanındadır ve ne bilirsin, belki de o kıyamet yakında olur.

64. Şu muhakkak ki, Allah kâfirleri lanetlemiş ve onlara bir çılgın ateş hazırlanmıştır.

65. Onda ebedi kalırlar ve ne bir dost bulabilirler, ne de bir yardımcı!

66. O gün yüzleri ateşte çevrilirken: "Ah ne olurdu bizler Allah'a itaat etseydik, peygambere itaat etseydik!" derler

67. "Ey Rabbimiz! Doğrusu biz, beylerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yanlış yola götürdüler." demektedirler.

68. Ey Rabbimiz! Onlara azabın iki katını ver ve kendilerini büyük bir lanet ile lanetle!"

69. Ey o bütün iman edenler! Sizler o Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın! Eziyet ettiler de Allah onu, onların dediklerinden temize çıkardı. O, Allah yanında itibar sahibiydi.

70. Ey o bütün iman edenler, Allah'tan korkun ve sağlam söz söyleyin.

71. Ki işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim de Allah'a ve peygamberine itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermiştir

72. Evet biz, o emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi. O gerçekten çok zalim, çok cahildir.

73. Çünkü Allah, münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkekler ve müşrik kadınlara azap edecek, mü'min erkekler ve mü'min kadınların da tevbelerini kabul buyuracak. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

يَسْـَٔلُكَ	النَّاسُ	عَنِ السَّاعَةِ	قُلْ	اِنَّمَا عِلْمُهَا	عِنْدَ اللّٰهِ
Sana soruyor (Kim?)	İnsanlar (Neden soruyorlar?)	Kıyamet saatinden	De ki:	Onun ilmi sadece	Allah katındadır

وَمَا يُدْر۪يكَ	لَعَلَّ	السَّاعَةَ	تَكُونُ	قَر۪يبًا ۝٦٣	اِنَّ اللّٰهَ	لَعَنَ	الْكَافِر۪ينَ
Sana ne bildiriyor	Belki de	O vakit	Olur (Ne olur?)	Yakın	Muhakkak ki Allah	Lanet etti (Kime?)	Kafirlere (Daha?)

وَاَعَدَّ	لَهُمْ	سَع۪يرًاۙ ۝٦٤	خَالِد۪ينَ	ف۪يهَٓا	اَبَدًاۚ	لَا يَجِدُونَ	وَلِيًّا
Ve hazırladı (Kime?)	Onlara	Alevli ateş (Ne halde?)	Kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	Orada	Sonsuza kadar	Bulamayacaklar (Ne?)	Ne bir dost

وَلَا نَص۪يرًاۚ ۝٦٥	يَوْمَ	تُقَلَّبُ	وُجُوهُهُمْ	فِي النَّارِ	يَقُولُونَ	يَا	لَيْتَنَٓا
Ne de bir yardımcı	O günde	Çevrilir (Ne?)	Yüzleri (Nerede?)	Ateşte	Derler ki:	Ah!	Keşke biz

اَطَعْنَا	اللّٰهَ	وَاَطَعْنَا	الرَّسُولَا ۝٦٦	وَقَالُوا	رَبَّنَٓا	اِنَّٓا	اَطَعْنَا
İtaat etseydik (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve itaat etseydik (Kime?)	O Rasûle	Ve dediler	Ey Rabbimiz!	Doğrusu biz	İtaat ettik (Kime?)

سَادَتَنَا	وَكُبَرَٓاءَنَا	فَاَضَلُّونَا	السَّب۪يلَا ۝٦٧	رَبَّنَٓا	اٰتِهِمْ	ضِعْفَيْنِ
Reislerimize (Daha?)	Ve büyüklerimize	Bize saptırdılar (Neyi?)	Yolu	Ey Rabbimiz!	Onlara ver (Ne?)	İki kat (Neden?)

مِنَ الْعَذَابِ	وَالْعَنْهُمْ	لَعْنًا	كَب۪يرًاۚ ۝٦٨	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	لَا تَكُونُوا
Azaptan	Ve onlara lanet et (Nasıl lanet et?)	Bir lanetle ki	Büyük	Ey iman edenler!	Olmayın (Kimler gibi?)

كَالَّذ۪ينَ	اٰذَوْا	مُوسٰى	فَبَرَّاَهُ	اللّٰهُ	مِمَّا	قَالُواۜ	وَكَانَ	عِنْدَ اللّٰهِ
O kimseler gibi ki	Eziyet ettiler (Kime?)	Musa'ya	Ve onu temize çıkardı (Kim?)	Allah (Neden?)	Ol şeyden ki	Dediler	Ve Musa idi (Nerede?)	Allah'ın katında (Ne idi?)

وَج۪يهًا ۝٦٩	يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	اتَّقُوا	اللّٰهَ	وَقُولُوا	قَوْلًا	سَد۪يدًاۙ
Değerli	Ey iman edenler!	Korkun (Kimden?)	Allah'tan	Ve söyleyin (Ne?)	Bir söz ki	Doğru

۝٧٠ يُصْلِحْ	لَكُمْ	اَعْمَالَكُمْ	وَيَغْفِرْ	لَكُمْ	ذُنُوبَكُمْۜ	وَمَنْ	يُطِعِ	اللّٰهَ
Ki düzeltsin (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Amellerinizi (Daha?)	Ve bağışlasın (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)	Günahlarınızı	Her kim	İtaat ederse (Kime?)	Allah'a (Daha kime?)

وَرَسُولَهُ	فَقَدْ فَازَ	فَوْزًا	عَظ۪يمًا ۝٧١	اِنَّا	عَرَضْنَا	الْاَمَانَةَ
Ve Resûlüne	Muhakkak ki o kurtuluşa ermiştir (Nasıl?)	Bir kurtuluşla ki	Büyük	Şüphesiz biz	Teklif ettik (Neyi?)	Emaneti (Neye teklif ettik?)

عَلَى السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَالْجِبَالِ	فَاَبَيْنَ	اَنْ يَحْمِلْنَهَا	وَاَشْفَقْنَ
Göklere (Daha?)	Yere (Daha?)	Ve dağlara (Daha?)	Onlar da kaçındılar (Neden?)	Onu yüklenmekten (Daha?)	Ve korktular (Neden?)

مِنْهَا	وَحَمَلَهَا	الْاِنْسَانُۜ	اِنَّهُ	كَانَ	ظَلُومًا	جَهُولًاۙ ۝٧٢	لِيُعَذِّبَ	اللّٰهُ
O emanetten	Ve onu yüklendi (Kim?)	İnsan	Doğrusu o	Oldu (Ne?)	Çok zalim (Daha ne oldu?)	Çok cahil (Niye teklif ettik?)	Sonunda azap etsin diye (Kim?)	Allah (Kime?)

الْمُنَافِق۪ينَ	وَالْمُنَافِقَاتِ	وَالْمُشْرِك۪ينَ	وَالْمُشْرِكَاتِ	وَيَتُوبَ
Münafık erkeklere (Daha?)	Münafık kadınlara (Daha?)	Müşrik erkeklere (Daha?)	Ve müşrik kadınlara (Daha niye teklif ettik?)	Ve tevbelerini kabul eder diye (Kim?)

اللّٰهُ	عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِۜ	وَكَانَ	اللّٰهُ	غَفُورًا	رَح۪يمًا ۝٧٣
Allah (Kimin?)	Mümin erkeklerin (Daha?)	Ve mümin kadınların	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Çok mağfiret eden	Çok merhamet eden

مَكِّيَّةٌ	سُورَةُ سَبَإٍ	آيَاتُهَا ٥٤

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	الَّذٖى	لَهُ	مَا	فِى السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِى الْاَرْضِ
Bütün hamdler (Kimedir?)	Allah'adır	O öyle bir zâttır ki	Onundur (Ne?)	Ol şey- ler ki	Göklerdedir (Daha?)	Ve ol şey- ler ki	Yerdedir

وَلَهُ	الْحَمْدُ	فِى الْاٰخِرَةِ	وَهُوَ	الْحَكٖيمُ	الْخَبٖيرُ	①	يَعْلَمُ
Ve ona mahsustur (Ne?)	Bütün hamdler (Nerede?)	Ahirette	Ve o	Hikmet sahibidir	Herşeyden haberdardır		Bilir (Neyi?)

مَا	يَلِجُ	فِى الْاَرْضِ	وَمَا	يَخْرُجُ	مِنْهَا	وَمَا	يَنْزِلُ	مِنَ السَّمَاۤءِ
Ol şe- yi ki	Giriyor (Nereye?)	Yere (Daha neyi bilir?)	Ol şe- yi ki	Çıkıyor (Nereden?)	Ondan (Daha neyi bilir?)	Ol şe- yi ki	İniyor (Nereden?)	Gökten (Daha neyi bilir?)

وَمَا	يَعْرُجُ	فٖيهَا	وَهُوَ	الرَّحٖيمُ	الْغَفُورُ	②	وَقَالَ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا
Ol şe- yi ki	Yükseliyor (Nereye?)	Oraya	Ve o	Çok merha- metlidir	Çok mağfiret edendir		Ve dedi (Kim?)	O kimse- ler ki	İnkar ettiler (Ne dediler?)

لَا تَاْتٖينَا	السَّاعَةُ	قُلْ	بَلٰى	وَرَبّٖى	لَتَاْتِيَنَّكُمْ	عَالِمِ الْغَيْبِ
Bize gelmeyecek (Ne?)	O zaman/ kıyamet	De ki:	Hayır!	Rabbime andolsun ki	Elbette size gele- cektir (Öyle Rabbim ki)	Gaybı bilen

لَا يَعْزُبُ	عَنْهُ	مِثْقَالُ ذَرَّةٍ	فِى السَّمٰوَاتِ	وَلَا فِى الْاَرْضِ
Kaçmaz (Kimden?)	Ondan (Ne?)	Zerre miktarınca bir şey (Neredeki zerre?)	Ne göklerdeki	Ne de yerdeki (Daha ne Allah'tan kaçmaz?)

وَلَٓا اَصْغَرُ	مِنْ ذٰلِكَ	وَلَٓا اَكْبَرُ	اِلَّا	فٖى كِتَابٍ	مُبٖينٍ	③	لِيَجْزِىَ
Ne daha küçüğü (Neden?)	Bundan (Daha?)	Ne de daha büyüğü	İllaki [o] (Neredir?)	Bir kitaptadır ki	Apaçık		Sonunda mükafat- landırsın diye (Kimi?)

الَّذٖينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	اُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	مَغْفِرَةٌ
O kim- seleri ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri	İşte onlar	Onlar için vardır (Ne?)	Bir bağışlanma

وَرِزْقٌ	كَرٖيمٌ	④	وَالَّذٖينَ	سَعَوْ	فٖٓى اٰيَاتِنَا	مُعَاجِزٖينَ	اُولٰٓئِكَ
Ve bir rızık ki	Değerli/ cömert		Ve o kim- seler ki	Koştular (Ne uğ- runda?)	Bizim ayetleri- miz uğrunda (Ne oldukları halde?)	Aciz bırakma- ya çalışanlar olarak	İşte onlar

لَهُمْ	عَذَابٌ	مِنْ رِجْزٍ	اَلٖيمٌ	⑤	وَيَرَى	الَّذٖينَ	اُوتُوا	الْعِلْمَ	الَّذٖٓى
Onlar için vardır (Ne?)	Öyle bir azap ki	Pislikten (Yine öyle azab ki)	Can yakıcı		Ve görür (Kim?)	O kimse- ler ki	Onlar verdiler (Neyi?)	İlimi	O şeyi ki

اُنْزِلَ	اِلَيْكَ	مِنْ رَبِّكَ	هُوَ	الْحَقَّ	وَيَهْدٖٓى	اِلٰى صِرَاطِ	الْعَزٖيزِ
İndirildi (Kime?)	Sana (Kimden?)	Rabbinden (Ne olarak görür?)	O	Haktır (Daha nedir?)	Ve erdirir	Yoluna (Kimin?)	Aziz olanın

الْحَمٖيدِ	⑥	وَقَالَ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا	هَلْ نَدُلُّكُمْ	عَلٰى رَجُلٍ
Hamîd olanın		Ve dedi (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Ne dediler?)	Size gösterelim mi? (Kimi?)	Bir adamı ki

يُنَبِّئُكُمْ	اِذَا مُزِّقْتُمْ	كُلَّ مُمَزَّقٍ	اِنَّكُمْ	لَفٖى خَلْقٍ	جَدٖيدٍ	⑦
Size bildiriyor (Şunu bildiriyor ki)	Paramparça ol- duğunuz zaman (Nasıl?)	Tamamen dağılarak	Muhakkak siz	Bir yaratılış içinde olacaksınız ki	Yenidir	

SEBE' SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 54 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd O Allah'a aittirki, göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur, ahirette de hamd O'nun. O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

2. Yere ne giriyor ve ondan ne çıkıyor, gökten ne iniyor ve ona ne çıkıyorsa hepsini bilir. O, çok merhametli, çok bağışlayıcıdır.

3. İnkâr edenler ise: "Bize o kıyamet gelmez." dediler. De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun ki, o size kesinlikle gelecektir. O'ndan göklerde ve yerde zerre kadar bir şey kaçmaz, ne ondan daha küçüğü, ne de daha büyüğü, hepsi apaçık bir kitaptadır.

4. Çünkü iman edip iyi işler yapanlara mükâfat verecektir. İşte onlar için bir bağışlama ve bol bir rızık vardır.

5. Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlar (var ya), onlar için de pislikten can yakıcı bir azap vardır.

6. Kendilerine ılim verilmiş olanlar ise, sana Rabbinden indirileni görüyorlar ki, o salt gerçek... Ve o (Kur'an), gücünün sonu olmayan ve her türlü övgüye sahip olanın yolunu gösteriyor.

7. Böyle iken o inkâr edenler şöyle dediler: "Size, tamamen parçalanıp didik didik didiklendiğiniz zaman, muhakkak siz yeni bir yaratılış içinde bulunacaksınız diye, size peygamberlik (iddiasında bulunan) bir adam gösterelim mi?"

8. Bir yalanı Allah'a iftira etmekte mi, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, doğrusu o ahirete inanmayanlar, derin bir sapıklıkla azap içindedirler.

9. Ya gökten ve yerden önlerindekine ve arkalarındakine bir bakmazlar mı? Dilersek kendilerini yere geçiriveririz veya gökten üzerlerine parçalar düşürüveririz. Gerçekten onda hakka gönül verecek bir kul için, şüphesiz bir âyet vardır.

10. Andolsun ki, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik: "Ey dağlar! Çınlayın onunla beraber ve ey kuşlar..." dedik ve ona demiri yumuşattık.

11. Geniş geniş zırhlar yap ve iyi biçim ver diye... Siz de iyi şekilde çalışın, daha iyi işler yapın. Çünkü ben, her yapacağınızı gözetiyorum."

12. Süleyman'ın emrine de rüzgârı verdik. Sabah gidişi bir aylık, akşam dönüşü bir aylık yol idi. Erimiş bakır kaynağını da ona sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan da her kim emrimizden saparsa, ona ateş azabını tattırırız.

13. Onlar ona mihraplar, heykeller, havuz benzeri çanaklar ve sabit kazanlardan her ne isterse yaparlardı. Çalışın ey Davud hanedanı, şükür için çalışın! Kullarımda içinde şükreden azdır.

14. Sonra ne zaman ki, ona (Süleyman'a) ölümü hükmettik, onlara onun ölümünü sezdiren olmadı, yalnız bir güve böceği dayandığı asasını yiyordu. Bu nedenle (Süleyman) yere yıkıldığı zaman ortaya çıktı ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı.

Arapça	Türkçe
اَفْتَرٰى	İftira mı etti? (Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a (Neyi?)
كَذِبًا	Bir yalanı
اَمْ	Yoksa
بِهٖ	Onda var mı? (Ne?)
جِنَّةٌ	Cinnet
بَلِ	Bilakis
الَّذٖينَ	Doğrusu o kimseler ki
لَا يُؤْمِنُونَ	İnanmıyorlar (Neye?)
بِالْاٰخِرَةِ	Ahirete (Onlar nerededir?)
فِى الْعَذَابِ	Azaptadırlar (Daha neredediler?)
وَالضَّلَالِ	Sapıklık içindedirler (Öyle sapıklık ki?)
الْبَعٖيدِ ۸	Uzak
اَفَلَمْ يَرَوْا	Bakmadılar mı? (Neye?)
اِلٰى مَا	O şeyler ki
بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ	Ellerinin arasındadır/yukarılarındadır (Daha neye bakmadılar mı?)
وَمَا	Ve o şeye ki
خَلْفَهُمْ	Arkalarındadır/altlarındadır (O şeyler nedir?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Göklerdir (Daha nedir?)
وَالْاَرْضِ	Ve yerdir
اِنْ نَشَاْ	Şayet dilersek
نَخْسِفْ	Geçiririz (Kimi?)
بِهِمُ	Onları (Nereye?)
الْاَرْضَ	Yere
اَوْ	Yahut
نُسْقِطْ	Düşürürüz (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne?)
كِسَفًا	Bir parça (Nereden bir parça düşürürüz?)
مِنَ السَّمَٓاءِ	Gökten
اِنَّ فٖى ذٰلِكَ	Muhakkak ki bunda vardır
لَاٰيَةً	Elbette bir ayet (Kim için?)
لِكُلِّ عَبْدٍ	Her kul için ki
مُنٖيبٍ ۹	Yönelen
وَلَقَدْ	Andolsun ki kesinlikle
اٰتَيْنَا	Biz verdik (Kime?)
دَاوُدَ	Davud'a (Kimden verdik?)
مِنَّا	Bizden (Ne verdik?)
فَضْلًا	Bir fazilet
يَا جِبَالُ	Ey dağlar!
اَوِّبٖى	Tekrarlayın (Kiminle?)
مَعَهُ	Onunla
وَالطَّيْرَ	Ve kuşlar [siz de birlikte]
وَاَلَنَّا	Ve yumuşattık (Kime?)
لَهُ	Ona (Neyi?)
الْحَدٖيدَ ۱۰	Demiri
اَنِ	(Biz ona emrettik) Şöyle
اعْمَلْ	Yap (Ne yap?)
سَابِغَاتٍ	Geniş zırhlar
وَقَدِّرْ	Ve ölçülü ol (Nerede?)
فِى السَّرْدِ	Yapımında
وَاعْمَلُوا	Ve işleyin (Ne işleyin?)
صَالِحًا	Salih amel
اِنّٖى	Çünkü ben
بِمَا	Ol şeyleri ki
تَعْمَلُونَ	Siz yapıyorsunuz
بَصٖيرٌ	Görücüyüm
۱۱ وَلِسُلَيْمٰنَ	Ve Süleyman için de [emre amade kıldık] (Neyi?)
الرّٖيحَ	Rüzgârı (Öyle rüzgar ki?)
غُدُوُّهَا	Sabah gidişi
شَهْرٌ	Bir aydır
وَرَوَاحُهَا	Akşam gidişi
شَهْرٌ	Bir aydır
وَاَسَلْنَا	Ve sel gibi akıttık (Kim için?)
لَهُ	Onun için (Neyi?)
عَيْنَ الْقِطْرِ	Bakır kaynağını
وَمِنَ الْجِنِّ	Ve cinlerden de vardı
مَنْ	O kimse ki
يَعْمَلُ	Çalışıyor (Nerede?)
بَيْنَ يَدَيْهِ	Onun önünde (Ne ile?)
بِاِذْنِ رَبِّهٖ	Rabbinin izniyle
وَمَنْ	Ve kim
يَزِغْ	Çıkarsa (Kimden?)
مِنْهُمْ	O cinlerden (Neden çıkarsa?)
عَنْ اَمْرِنَا	Bizim emrimizden
نُذِقْهُ	Ona tattırırız (Neden?)
مِنْ عَذَابِ السَّعٖيرِ ۱۲	Alevli ateşin azabından
يَعْمَلُونَ	Onlar yaparlardı (Kim için?)
لَهُ	Süleyman için (Ne yaparlardı?)
مَا	Ol şeyi ki
يَشَٓاءُ	Diliyor (Nedendir o dilediği şeyler?)
مِنْ مَحَارٖيبَ	Kuleler (Daha?)
وَتَمَاثٖيلَ	Ve heykeller (Daha?)
وَجِفَانٍ	Ve çanaklar (Öyle çanaklar ki)
كَالْجَوَابِ	Havuzlar gibi (Daha?)
وَقُدُورٍ	Ve tencereler/kazanlar ki
رَاسِيَاتٍ	Sabitlerdir
اِعْمَلُٓوا	Çalışın
اٰلَ دَاوُدَ	Ey Davud ailesi (Niçin?)
شُكْرًا	O'na şükretmek için
وَقَلٖيلٌ	Ve azdır
مِنْ عِبَادِىَ	Kullarımdan (Kim?)
الشَّكُورُ ۱۳	Şükreden
فَلَمَّا	Ne zaman ki
قَضَيْنَا	Hükmettik (Kim üzerine?)
عَلَيْهِ	Onun üzerine (Neyi?)
الْمَوْتَ	Ölümü
مَا دَلَّهُمْ	Onlara göstermedi (Neyi?)
عَلٰى مَوْتِهٖٓ	Öldüğünü (Ne?)
اِلَّا	Ancak [gösterdi]
دَٓابَّةُ الْاَرْضِ	Yer güvesi (Öyle güve ki)
تَاْكُلُ	Yiyordu (Neyi?)
مِنْسَاَتَهُ	Asasını
فَلَمَّا خَرَّ	Ne zaman ki [Süleyman yere] yıkıldı
تَبَيَّنَتِ	Anladı (Kim?)
الْجِنُّ	Cinler
اَنْ	Şüphesiz
لَوْ كَانُوا	Şayet olsalardı (Ne olsalardı?)
يَعْلَمُونَ	Biliyor (Neyi?)
الْغَيْبَ	Gaybı
مَا لَبِثُوا	Kalmazlardı (Nerede?)
فِى الْعَذَابِ	Azapta (Öyle azap ki?)
الْمُهٖينِ ۱۴	Alçaltıcı

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فٖى مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمٖينٍ وَشِمَالٍ

Andolsun kesinlikle | Vardı (Kim için?) | Sebe'liler için (Nerede vardı?) | Oturdukları yerlerde (Ne vardı?) | Bir ayet (O ayetten bedel?) | İki bahçe | Sağdan | Ve soldan

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ۝١٥

Yiyin (Neden?) | Rabbinizin rızkından (Daha?) | Ve şükredin (Kime?) | Ona | Bir belde ki | Hoş (Daha?) | Ve bir Rab ki | Çok mağfiret eden

فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ

Ve yüz çevirdiler | Biz de gönderdik (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Neyi?) | Arim selini | Ve onlara verdik (Neye karşılık?) | Bahçelerine karşılık (Ne?)

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَیْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلٖيلٍ ۝١٦

İki bahçe (Öyle iki bahçe ki?) | Yemiş sahibi (Öyle yemiş ki?) | Buruk (Yine öyle iki bahçe ki?) | Ilgın bitkisi sahibi (Yine öyle iki bahçe ki?) | Ve bir şey sahibi (Neden?) | Sedir ağacından ki | Az

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازٖٓى اِلَّا الْكَفُورَ ۝١٧

Bu | Onları cezalandırdık (Ne sebebiyle?) | Nankörlük etmeleri sebebiyle | Biz hiç cezalandırır mıyız! (Kimi?) | Kâfirlerden/Nankörlerden başkasını

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتٖى بَارَكْنَا فٖيهَا قُرًى ظَاهِرَةً

Ve var ettik (Nerede?) | Onların arasıyla | Şehirler arasında | Öyle şehirler ki | Biz bereket verdik (Nereye?) | Oralara (Ne var ettik?) | Şehirler ki | Sırt sırta

وَقَدَّرْنَا فٖيهَا السَّيْرَ سٖيرُوا فٖيهَا لَيَالِىَ وَاَيَّامًا اٰمِنٖينَ ۝١٨

Ve takdir ettik (Nerede?) | O şehirlerde (Ne?) | Seyahat imkanı | Seyahat edin (Nerede?) | O şehirlerde (Ne zaman?) | Geceleri (Daha?) | Ve gündüzleri (Nasıl?) | Eminler olarak

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ

Fakat onlar dediler ki | Ey Rabbimiz! | Uzaklaştır (Neyi uzaklaştır?) | Yolculuklarımızın arasını | Ve zulmettiler (Kime?) | Kendilerine | Biz de onları çevirdik (Neye?)

اَحَادٖيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فٖى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

İbretli haberlere | Ve onları dağıttık (Nasıl?) | Büsbütün dağıtarak | Muhakkak ki | Bunda vardır (Ne?) | Ayetler (Kim için?)

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝١٩ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلٖيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ

Her çok sabreden | Ve çok şükreden için | Andolsun ki kesinlikle | Doğru çıkarttı (Kim hakkında doğru çıkarttı?) | Onlar hakkında (Kim?) | İblis (Neyi doğru çıkarttı?) | Zannını | Ve ona tabi oldular

اِلَّا فَرٖيقًا مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ۝٢٠ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ

Ancak müstesna | Bir grup (Kimden?) | İnananlardan | Halbuki olmadı (Kim için?) | Onun için (Kim üzerinde?) | Onlar üzerinde (Ne olmadı?) | Hiçbir nüfuz

اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا

Ancak | [Ayırt edip] bilelim diye [böyle takdir ettik] | O kimseyi ki | İnanıyor (Neye?) | Ahirete (Kimden ayırtedelim?) | O kimseden ki | O | O ahiretten

فٖى شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ حَفٖيظٌ ۝٢١ قُلِ ادْعُوا الَّذٖينَ

Şüphe içindedir | Ve senin Rabbin | Her şeyi | Koruyup Gözetendir | De ki onlara | Çağırın (Kimi?) | O kimseleri ki

زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوَاتِ

[İlah olduğunu] zannettiniz (Kimden başka?) | Allah'tan başka | Onlar sahip değildirler (Neye?) | Zerre miktarınca bir şeye (Nerede?) | Ne göklerde

وَلَا فِى الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فٖيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهٖيرٍ ۝٢٢

Ne de yerde | Ve onların yoktur (Nerede?) | O ikisinde (Neyi?) | Hiçbir ortaklığı | Ve onun da yoktur (Kimden?) | Onlardan | Hiç bir yardımcısı

15. Andolsun ki, Sebe kavmi için yurtlarında gerçekten bir âyet vardı: Sağ ve soldan iki bahçe. (Onlara demiştik ki:) "Yiyin Rabbinizin rızkından da, O'na şükredin, ne güzel, hoş bir belde ve bağışlayıcı bir Rab!"

16. Fakat onlar yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arîm selini salıverdik ve o güzelim iki bahçelerini buruk yemişli, ılgınlık ve içinde biraz da sidir ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.

17. Bunu, onlara nankörlüklerinin cezası yaptık ve biz, hep öyle çok nankör olanları cezalandırırız.

18. Biz onlarla, o bolluk ve bereket verdiğimiz memleketler arasında sırt sırta şehirler meydana getirmiştik. Ve o şehirlerde düzenli gidiş gelişi takdir etmiştik, "Gezin oralarda, geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde!" demiştik.

19. Buna karşı onlar: "Ey Rabbimiz! Yolculuklarımızın arasını uzaklaştır!" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları efsanelere çevirdik ve tamamen didik didik dağıttık. Şüphesiz ki, bunda çok şükredecek her sabırlı (kul) için elbette âyetler vardır.

20. Yine andolsun ki, İblis onlar aleyhindeki zannını gerçekten doğru çıkarttı da, içlerinde mü'minlerden ibaret bir gruptan başkası ona uydular.

21. Hâlbuki onun, onların üzerinde hiçbir hâkimiyet gücü yoktu. Fakat biz ahirete imanı olanı belli edecek, ondan şüphe içinde bulunandan ayırt edecektik. Öyle ya, Rabbin herşeyi koruyup gözetendir.

22. De ki: "Allah'tan başka ilah olduğunu iddia ettiklerinize istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne de yerde zerre miktarına güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yoktur. O'nun onlardan bir yardımcısı yoktur.

23. O'nun huzurunda, izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda da vermez. Nihâyet kalplerinden dehşet giderildiği zaman: "Rabbiniz ne buyurdu?" derler. (Şefaatçılar da): "Hakkı." derler. O, öyle yüce, öyle büyüktür.

24. (Onlara) de ki: "Size göklerden ve yerden kim rızık veriyor?" De ki: "Allah! Şüphesiz biz veya siz kesinlikle bir hidâyet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içinde..."

25. De ki: "Siz, bizim suçlarımızdan sorumlu tutulmazsınız, biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız."

26. De ki: "Rabbimiz, hepimizi bir araya toplayacak, sonra da aramızı hak hükmü ile ayıracaktır. O, öyle hüküm veren, öyle her şeyi bilendir."

27. De ki: "O'na ortak diye takıştırdıklarınızı bana gösterin bakayım! Hayır, öyle şey yok. Doğrusu şu ki: Allah biricik aziz, biricik hâkimdir."

28. Seni de başka değil, ancak bütün insanları kapsayan bir elçilikle, rahmetimizin müjdecisi, azabımızın habercisi olarak gönderdik! Fakat insanların çoğu bilmezler.

29. Ve: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, ne zaman bu vaad?" diyorlar.

30. De ki: "Size vaad edilen öyle bir gündür ki, ondan bir saat geri de kalamazsınız, ileri de geçemezsiniz."

31. Bununla beraber, o inkâr edenler: "Biz ne bu Kur'an'a inanırız, ne de önündekine." dediler. Fakat o zalimler yakalanıp Rablerinin huzurunda durdurulduklari zaman birbirlerine laf atarken bir görsen! Ki bir taraftan zayıf düşürülüp ezilenler, o büyüklük taslayanlara şöyle diyorlardır: "Siz olmasaydınız kesinlikle biz mü'min olurduk!"

وَلَا تَنْفَعُ — Fayda vermez (Ne?)
الشَّفَاعَةُ — Şefaat (Nerede?)
عِنْدَهُٓ — Onun katında
اِلَّا — Ancak (Fayda verir?)
لِمَنْ — O kimseye ki
اَذِنَ — İzin verdi (Kime?)
لَهُ — Kendisine
حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ — Sonunda korkuları giderilince (Nereden?)

عَنْ قُلُوبِهِمْ — Kalplerinden
قَالُوا — Derler
مَاذَا — Ne
قَالَ — Dedi (Kim?)
رَبُّكُمْ — Rabbiniz
قَالُوا — Derler ki:
الْحَقَّ — Hakkı [dedi]
وَهُوَ — Ve O
الْعَلِيُّ — Pek yücedir

الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ — Pek büyüktür
قُلْ — De ki:
مَنْ — Kim
يَرْزُقُكُمْ — Size rızık veriyor (Nereden?)
مِنَ السَّمٰوَاتِ — Göklerden (Daha?)
وَالْاَرْضِ — Ve yerden
قُلِ — De ki:

اللّٰهُ — Allah'tır
وَاِنَّٓا — O halde ya biz
اَوْ اِيَّاكُمْ — Ya da siz
لَعَلٰى هُدًى — Elbette hidayet üzerinde
اَوْ فِى ضَلَالٍ — Veya bir sapıklık içindeyiz ki
مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ — Apaçık

قُلْ — De ki:
لَا تُسْـَٔلُونَ — Sorulmazsınız (Neden?)
عَمَّٓا اَجْرَمْنَا — Bizim işlediğimiz suçlardan
وَلَا نُسْـَٔلُ — Sorulmayız (Neden?)
عَمَّا تَعْمَلُونَ — Sizin yaptıklarınızdan

﴿٢٥﴾ قُلْ — De ki:
يَجْمَعُ — Toplar (Neyi?)
بَيْنَنَا — Aramızı (Kim?)
رَبُّنَا — Rabbimiz
ثُمَّ يَفْتَحُ — Sonra da ayırır (Nerede?)
بَيْنَنَا — Aramızı (Ne ile?)
بِالْحَقِّ — Hak ile
وَهُوَ — Ve o

الْفَتَّاحُ — Açandır
الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ — Gayet iyi bilendir
قُلْ — De ki:
اَرُونِىَ — Bana gösterin (Kimi?)
الَّذِينَ — O kimseleri ki
اَلْحَقْتُمْ — Kattınız (Kime?)
بِهِ — O'na
شُرَكَٓاءَ — Ortaklar

كَلَّا — Hayır!
بَلْ — Bilakis
هُوَ — O
اللّٰهُ — Allah'dır (Öyle Allah ki)
الْعَزِيزُ — Çok güçlü
الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ — Hikmet sahibi
وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ — Biz seni göndermedik

اِلَّا كَٓافَّةً — Ancak hepsine gönderdik (Kimin hepsine?)
لِلنَّاسِ — İnsanların (Ne olarak gönderdik?)
بَشِيرًا — Müjdeleyici (Daha?)
وَنَذِيرًا — Ve uyarıcı olarak
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ — Fakat insanların çoğu

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ — Bilmezler
وَيَقُولُونَ — Ve diyorlar ki:
مَتٰى — Ne zamandır? (Ne?)
هٰذَا الْوَعْدُ — Bu vaat
اِنْ كُنْتُمْ — Eğer siz iseniz (Ne?)
صَادِقِينَ — Doğru söyleyenler

﴿٢٩﴾ قُلْ — De ki:
لَكُمْ — Sizin için vardır (Ne?)
مِيعَادُ يَوْمٍ — Vaat edilen bir gün ki
لَا تَسْتَأْخِرُونَ — Geri kalamazsınız (Neden?)
عَنْهُ — Ondan (Ne kadar?)
سَاعَةً — Bir an

وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ — Ve öne de alamazsınız
وَقَالَ — Ve dedi: (Kim?)
الَّذِينَ — O kimseler ki
كَفَرُوا — İnkar ettiler (Ne dedi?)
لَنْ نُؤْمِنَ — Asla inanmayız (Neye?)
بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ — Ne bu Kuran'a

وَلَا بِالَّذِى — Ve ne de o şeye ki
بَيْنَ يَدَيْهِ — Onun [Kuran'ın] önündedir
وَلَوْ تَرٰٓى — Bir görsen! (Neyi?)
اِذِ — O zamanı ki
الظَّالِمُونَ — Zalimler
مَوْقُوفُونَ — Durdurulmuşlardır (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّهِمْ — Rablerinin huzurunda
يَرْجِعُ — Çevirir (Kim?)
بَعْضُهُمْ — Bir kısmı (Kime?)
اِلٰى بَعْضٍ — Diğer kısmına (Neyi?)
الْقَوْلَ — Lafı
يَقُولُ — Der (Kim?)
الَّذِينَ — O kimseler ki

اسْتُضْعِفُوا — Zayıf görüldüler (Kime derler?)
لِلَّذِينَ — O kimselere ki
اسْتَكْبَرُوا — Büyüklük tasladılar
لَوْلَٓا اَنْتُمْ — Şayet siz olmasaydınız
لَكُنَّا — Elbette biz olurduk (Ne?)
مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ — İman edenler

قَالَ الَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذٖينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ

Dedi: (Kim?) | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar (Kime dediler?) | O kimselere ki | Zayıf görüldüler (Ne dediler?) | Biz mi? | Sizi çevirdik (Neden?)

عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَٓاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمٖينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ

Hidayetten | O vakitten sonra ki | Size geldi | Bilakis | Siz idiniz (Ne?) | Günahkarlar | Dedi (Kim?)

الَّذٖينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذٖينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ

O kimseler ki | Zayıf görüldüler (Kime dediler?) | O kimselere ki | Büyüklük tasladılar (Ne dediler?) | Hayır! | [İşiniz] Gece hile yapmaktı (Daha?) | Ve gündüz

اِذْ تَأْمُرُونَنَٓا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُٓ اَنْدَادًا وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ

Çünkü | Bize emrediyordunuz (Neyi?) | İnkar etmemizi (Kimi?) | Allah'ı (Daha?) | Ve eylememizi (Kime?) | Ona (Ne?) | Eşler | Ve gizlerler (Neyi?) | Pişmanlığı (Ne zaman gizlerler?)

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فٖٓي اَعْنَاقِ الَّذٖينَ كَفَرُوا

Gördüklerinde (Neyi?) | Azabı | Ve takarız (Ne?) | Demir halkalar (Nereye?) | O kimselerin boyunlarına ki | İnkar ettiler

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا فٖي قَرْيَةٍ

Hiç cezalandırılırlar mı? | Ancak [cezalandırılırlar] | O şeye karşılık ki | İdiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar | Ve biz göndermedik (Nerede?) | Herhangi bir memlekette (Ne?)

مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

Hiçbir uyarıcı ki | Ancak [gönderdiğimizde] | Demiştir (Kim?) | Oranın refah içindeki şımarık kişileri | Doğrusu biz | Ol şeyi ki | Siz gönderildiniz (Ne ile?) | O şey ile | İnkar edenleriz

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ

Ve dediler ki: | Biz | Daha çoğuz (Ne yönden?) | Mallar (Daha?) | Ve evlatlar yönünden | Ve biz değiliz (Ne?) | Azap görecekler | De ki:

اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

Şüphesiz benim Rabbim | Genişletir (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve [dilediğine de] kısar | Fakat | İnsanların çoğu

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتٖي تُقَرِّبُكُمْ

Bilmezler | Sizin mallarınız değildir (Daha?) | Sizin çocuklarınız da değildir (Ne?) | Sizi yaklaştıran (Nerede?)

عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

Bizim katımızda (Nasıl?) | Yaklaştırmakla | Ancak | O kimse ki | İman etti (Daha?) | Ve işledi (Ne?) | Salih amel | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne?)

جَزَٓاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذٖينَ

Kat kat mükafat (Neye karşılık?) | Yaptıklarına karşılık | Ve onlar | Odalar da | Eminlerdir | O kimseler ki

يَسْعَوْنَ فٖٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزٖينَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

Koşuyorlar (Ne hakkında?) | Ayetlerimiz hakkında (Ne halde?) | Aciz bırakmaya çalışanlar olarak | İşte onlar | Azabın içinde | Hazır edilmişlerdir

﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبّٖي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ

De ki: | Şüphesiz benim Rabbim | Genişletir (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Kimden?) | Kullarından (Daha?) | Ve kısar (Kime?)

لَهُ وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٣٩﴾

O kişiye | Ne şeyi | İnfak ederseniz (Neden?) | Her hangi bir şeyden | O Allah | Onun yerini doldurur | Ve O | Rızık verenlerin en hayırlısıdır

32. Diğer taraftan büyüklük taslayanlar, zayıf düşürülenlere şöyle demektedir; "Ya, size hidâyet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçluydunuz!"

33. O zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara şöyle demektedir: "Hayır işiniz gece gündüz dolap çevirmekti. Çünkü sizler, bizlere hep Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz." Ve böyle atışırlarken, hepsi azabı gördükleri o zaman, içlerinden pişmanlık duymaktadırlar. Biz de hep o inkâr edenlerin boyunlarına tomrukları geçirmişizdir de yalnızca yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.

34. Biz herhangi bir memlekete bir uyarıcı, tehlikeyi haber veren bir elçi gönderdikse, kesinlikle onun refah ile şımartılmış olanları: "Biz, sizin gönderildiğiniz şeyleri tanımayız." dediler.

35. Ve dediler ki: "Biz malca da daha çoğuz, evlatça da... Ve bize azap edilmez."

36. De ki: "Rabbim, rızkı dilediğine döşer (bol verir), dilediğine de sıkar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

37. Oysa sizi huzurumuza yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır. Ancak iman edip iyilikle iş görenler (var ya), işte onların yaptıklarına karşılık, kendilerine kat kat mükâfat vardır. Ve onlar, cennet köşklerinde güvenlik içindedirler.

38. Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışarak çalışanlar ise, onlar hakkın huzuruna azap içinde getirileceklerdir.

39. De ki: "Gerçekten Rabbim, rızkı kullarından dilediği kimseye hem döşer (bol verir), hem kısar. Her neyi hayır için harcarsanız, O, onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

40. O gün ki, onları hep birlikte mahşere toplayacak, sonra meleklere: "Şunlar size mi tapıyorlardı?" diyecek.

41. (Onlar da): "Yüceler yücesi zatını tenzih ederiz. Sensin onlara karşı bizim sığınacak velimiz! Hayır, onlar cinlere tapıyorlardı, çoğu onlara inanmışlardı!" diyeceklerdir.

42. İşte o gün birbirinize ne bir yarar, ne de bir zarar vermeye gücünüz yeter. Ve o zulmedenlere: "Tadın bakalım, o yalan deyip durduğunuz ateşin azabını!" deriz.

43. Karşılarında açık deliller halinde âyetlerimiz okunduğu zaman o zalimler dediler ki: "Bu başka değil, sırf sizi atalarınızın taptığı ilahlardan engellemek isteyen bir adamdır!" Ve: "Bu (Kur'an), uydurulmuş bir iftiradan başka birşey değil!" dediler. Ve o inkâr edenler gerçek kendilerine geldiği zaman: "Bu apaçık bir büyüden başka birşey değildir!" dediler.

44. Hâlbuki biz onlara öyle ders alacakları kitaplar vermedik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermedik.

45. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Hem de bunlar, onlara verdiklerimizin onda birbirine ermediler. Peygamberlerimi yalanladılar da nasıl oldu inkârım?

46. De ki: "Size sadece bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer, üçer ve teker teker kalkarsınız, sonra da iyi düşünürsünüz, arkadaşınızda delilikten eser yoktur. O, yalnız şiddetli bir azap gelmeden önce sizi sakındıracak bir peygamberdir."

47. De ki: "Ben, sizden herhangi bir ücret istersem, o sizin olsun. Benim ecrim ancak Allah'a aittir ve Allah, her şeye şahittir."

48. De ki: "Gerçekten Rabbim, hakkı fırlatır (dilediğinin kalbine indirir.) O, gaybları hakkıyla bilendir."

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا
Ve [zikret] o günü ki | Onları toplayacak (Nasıl?) | Hep birlikte | Sonra | Diyecek (Kime?) | Meleklere | Bunlar mı? | Size | Oldular (Ne oldular?)

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
Tapıyorlar | Derler ki: | Seni tenzih ederiz | Sen | Bizim velimizsin | Onlar değil | Bilakis | Oldular (Ne oldular?)

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
Tapıyorlar (Kime?) | Cinlere/şeytanlara | Onların çoğu | O cinlere | İman edicilerdir | İşte o gün | Sahip olamaz (Kim?)

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
Kiminiz (Kim için?) | Kiminiz için (Neye sahip olamaz?) | Ne bir faydaya | Ne de bir zarara | Ve deriz (Kime?) | O kimselere ki | Zulmettiler (Ne deriz?) | Tadın (Neyi?)

عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
Ateş azabını | Öyle ateş ki | Siz idiniz | O ateşi | Yalanlıyorsunuz | Ve okunduğunda (Kime?) | Onlara (Ne?)

اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا
Ayetlerimiz (Nasıl?) | Açık açık | Dediler ki | Bu değildir | Ancak | Bir adamdır ki | İstiyor (Neyi?) | Sizi saptırmayı (Neden?) | O şeyden ki

كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ
İdi (Ne idi?) | Tapar (Kim?) | Babalarınız | Ve dediler ki: | Bu değildir | Ancak | Bir iftiradır (Öyle iftira ki?) | Uydurulmuştur | Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki

كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾
İnkar ettiler (Neye dediler?) | Hakka (Ne zaman?) | Onlara geldiği zaman (Ne dediler?) | Bu değildir | Ancak | Bir sihirdir ki | Apaçık

وَمَٓا اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ
Halbuki biz onlara vermedik (Ne?) | Kitaplar ki | Onları okuyorlar | Ve göndermedik (Kime?) | Onlara (Ne zaman?) | Senden önce (Ne göndermedik?) | Hiçbir uyarıcı

﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ
Ve yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Halbuki erişmemiştir (Neye?) | Ol şeyin onda birine ki | Onlara verdik

فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ
Ve yalanladılar (Kimi?) | Benim gönderdiğim peygamberleri | Nasıl | Olmuştu (Ne?) | Benim inkarım | De ki: | Ben size sadece öğüt vereceğim (Neyle?) | Bir şeyle (O da)

اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ
Kalkmanızdır (Kim için?) | Allah için (Nasıl?) | İkişer ikişer | Ve birer birer | Sonra da | Düşünmenizdir ki | Arkadaşınızda yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا
Bir cinnet | O değildir | Ancak | Bir peygamberdir (Kime?) | Size (Nerede?) | Önünde | Bir azabın ki | Şiddetli | De: | Ne şey

سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
Sizden istersem | Herhangi bir ücret olarak | O | Sizin olsun | Benim ücretim değildir | Ancak | Allah'a aittir | Ve O | Her şeye

شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾
Şahittir | De ki: | Şüphesiz Rabbim | Ortaya koyar (Neyi?) | Hakkı | O gaybı çok iyi bilendir

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعٖيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ

De ki: | Geldi (Ne?) | Hak | Artık hiçbir şeyi meydana getiremez (Ne?) | Batıl (Daha?) | Hiçbir şeyi geri de getiremez | De ki: | Eğer saptıysam

فَاِنَّمَٓا اَضِلُّ عَلٰى نَفْسٖى وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحٖٓى اِلَىَّ رَبّٖى

Sadece saparım (Ne aleyhine?) | Nefsimin aleyhine | Ve eğer doğru yolda isem | Ol şeyledir ki | Vahyediliyor (Kime?) | Bana (Kimin?) | Rabbimin

اِنَّهُ سَمٖيعٌ قَرٖيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا

Çünkü O | İşitendir | Yakındır | Bir görsen! | O vakti ki | Korkmuşlardır | Artık kaçış yoktur | Ve yakalanmışlardır (Nereden?)

مِنْ مَكَانٍ قَرٖيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ

Bir yerden ki | Yakın | Ve dediler ki | Biz iman ettik (Kime?) | Ona | Ve artık nerededir! (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | [İmana] kavuşmak (Nereden kavuşmak?)

مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ

Bir yerden ki | Uzak | Oysa inkar etmişlerdi (Neyi?) | Onu (Ne zaman?) | Bundan önce | Ve taş atıyorlardı (Neye?) | Gayba (Nereden?)

مِنْ مَكَانٍ بَعٖيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحٖيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ

Bir yerden ki | Uzaktır | Artık set çekilmiştir (Nereye?) | Onların arasıyla | O şeyler arasına ki | Arzu ediyorlar | Tıpkı yapıldığı gibi (Kime?)

بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا فٖى شَكٍّ مُرٖيبٍ ﴿٥٤﴾

Benzerlerine (Ne zaman?) | Bundan önce | Çünkü onlar | İdiler (Nerede?) | Bir şüphe içinde ki | Kuşku uyandıran

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ فَاطِرٍ — آيَاتُهَا ٤٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا

Bütün hamdler | Allah'a mahsustur (Öyle Allah ki) | Gökleri yaratan | Ve yeri de [yaratan] (Yine öyle Allah ki) | Melekleri kılan (Ne kılan?) | Elçiler (Öyle melekler ki)

اُو۬لٖٓى اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَ يَزٖيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُ اِنَّ اللّٰهَ

Kanatlı (Öyle kanatlar ki?) | İkişer (Daha?) | Üçer (Daha?) | Ve dörder | Allah arttırır (Nerede?) | Yaratmasında (Neyi arttırır?) | Ol şeyi ki | Diliyor | Şüphesiz Allah

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ

Her şeye | Gücü yetendir | Neyi | Açarsa (Kim?) | Allah (Kime?) | İnsanlara (Neden?) | Rahmetten | Tutacak yoktur (Neyi?)

لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿٢﴾

O rahmeti | Neyi de | Tutarsa | Salacak yoktur (Neyi?) | Onu | Ondan sonra | Ve o | Aziz'dir | Hikmet sahibidir

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ

Ey insanlar! | Hatırlayın (Neyi?) | Allah'ın nimetini (Kime?) | Size | Hiçbir yaratıcı var mıdır? (Öyle yaratıcı ki) | Allah'tan başka (Öyle yaratıcı ki?)

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

Sizi rızıklandıran (Nereden?) | Gökten (Daha?) | Ve yerden | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | O [vardır] | Öyleyse nasıl oluyor da | [Haktan] döndürülüyorsunuz?

49. De ki: "Hak geldi, artık batılın önü de kalmaz, sonu da..."

50. De ki: "Eğer ben yanılırsam, yalnız kendime kalarak yanılırım ve eğer doğru yolu bulmuşsam, bilmeli ki; Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Çünkü O, yakındır, işitir, işittirir.

51. Telaşa düştükleri zaman onları bir görsen! Artık kaçamak yoktur, yakın yerden yakalanmışlardır.

52. Ve: "O'na iman ettik!" demektedirler. Fakat onlar için uzak yerden el sunmak nerede!"

53. Hâlbuki daha önce O'nu inkâr etmişlerdi, uzak yerden gaybe taş atıyorlardı.

54. Artık kendileriyle arzularının arasına set çekilmiştir, tıpkı bundan önce emsallerine yapıldığı gibi. Çünkü hepsi işkilli bir şüphe içinde bulunuyorlardı.

FÂTIR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 45 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hamd Allah'a, o gökleri ve yeri yaratan ve melekleri ikişer üçer, dörder kanatlı elçiler kılan o Fatır'a mahsustur. O yaratmada dilediği kadar artırır. Gerçekten Allah, herşeye gücü yetendir.

2. Allah insanlara rahmetinden her neyi açarsa, artık onu tutacak, kısacak yoktur. Her neyi de tutar, kısarsa onu da ondan sonra salacak yoktur. O, öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? Size gökten ve yerden O rızık verir. Başka ilah yok, ancak O... O halde (haktan) nasıl çevrilirsiniz?

4. Ve eğer seni yalanlıyorlarsa, bundan önce birçok peygamberler de yalanlandı. Bütün işler Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Haberiniz olsun ki, Allah'ın vaadi muhakkak gerçektir; sakın o dünya hayatı sizi aldatmasın ve sakın o aldatıcı (şeytan) sizi, Allah'a karşı da aldatmasın!

6. Haberiniz olsun ki, şeytan size düşmandır, siz de onu düşman tutun, Çünkü o, etrafına toplanan taraftarlarını ancak cehennemliklerden olsunlar diye davet eder.

7. İnkâr edenlere gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip iyi işler yapanlar, onlar için de bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Ya kötü işi kendisine allanmış pullanmış da, onu güzel gören kimse de mi (iman edip iyi iş yapan gibi olacak)? Şüphe yok ki, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini doğru yola çıkarır. O halde canın onlara karşı üzüntülerle sıkılıp gitmesin. Çünkü Allah onların bütün yaptıklarını bilir.

9. Allah O'dur ki, rüzgârları göndermiştir, derken bir bulut kaldırır... Derken onu ölmüş bir beldeye sevketmişizdir, derken onunla yere ölümünden sonra hayat vermekteyizdir. İşte (ölümden sonra) diriliş böyledir.

10. Her kim izzet istiyorsa, bilsin ki, izzet tamamıyla Allah'ındır. O'na hoş kelimeler yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler kuranlara gelince, onlara şiddetli bir azap vardır ve onların tuzakları da hep darmadağın olur.

11. Hem Allah sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden (bir meniden) yarattı, sonra da sizi çiftler kıldı. O'nun bilgisine bağlı olmaksızın ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. Bir yaşatılana çok ömür verilmesi de, ömründen kısaltılması da kesinlikle bir kitapta yazılıdır. Şüphe yok ki, bu Allah'a göre çok kolaydır.

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

Eğer seni yalanlıyorlarsa! | Muhakkak ki | Yalanlandı (Kim?) | Birçok peygamber (Ne zaman?) | Senden önce | Yalnızca Allah'a | Döndürülecektir (Ne?) | Bütün işler

﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

Ey insanlar! | Şüphe yok ki Allah'ın vaadi (Nedir?) | Gerçektir | Sakın sizi aldatmasın (Ne?) | Dünya hayatı

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ

Ve sizi kandırmasın (Ne ile?) | Allah[ın rahmeti] ile (Kim kandırmasın?) | Şeytan | Şüphesiz şeytan | Sizin için (Nedir?) | Bir düşmandır | Siz de onu edinin (Ne?)

عَدُوًّاۜ اِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِۜ ﴿٦﴾ اَلَّذِينَ

Düşman | O sadece çağırır (Kimi?) | Taraftarlarını (Niçin çağırır?) | Olmaları için (Kimden?) | Alevli ateşin halkından | O kimseler ki

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۜ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

İnkar ettiler | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Şiddetli | Ve o kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne?)

مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًاۜ

Mağfiret (Daha?) | Bir ecir ki | Büyük | O kimse midir ki | Süslenmiştir (Kime?) | Ona (Ne?) | Kötü işi | Ve onu görmüştür (Ne görmüştür?) | Güzel [Allah'ın doğru yola ulaştırdığı kimse gibi midir?]

فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُۘ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

Zira Allah | Saptırır (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Daha?) | Ve hidayete erdirir (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Öyleyse kapılmasın (Ne?) | Nefsin (Kime karşı?) | Onlara karşı (Neye kapılmasın?)

حَسَرَاتٍۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِٓي اَرْسَلَ

Üzüntülere | Çünkü Allah | Gayet iyi bilendir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Yapıyorlar | Ve Allah | Öyle bir zattır ki | Gönderdi (Neyi?)

الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ

Rüzgârları | O da sürüyor (Neyi?) | Bir bulutu | Biz de onu sevk etmişiz (Nereye?) | Bir beldeye ki | Ölü | Ve diriltmişizdir (Neyle?) | Onunla (Neyi?) | O yeri (Neden sonra?)

بَعْدَ مَوْتِهَاۜ كَذٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ

Ölümünden sonra | İşte böyledir | Diriliş | Kim | Olduysa (Ne olduysa?) | İstiyor (Neyi?) | İzzeti | [Bilsin ki] Allah'a mahsustur (Ne?)

الْعِزَّةُ جَمِيعًاۜ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُۜ

İzzet (Nasıl?) | Bütünüyle | Ona | Yükselir (Ne?) | Söz (Öyle söz ki?) | Güzel | Salih amel de | O sözü yükseltir

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۜ وَمَكْرُ اُو۬لٰٓئِكَ هُوَ

O kimseler ki | Kuruyorlar (Neyi?) | Kötülükleri | Onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Şiddetli | Ve bunların kurdukları | O

يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًاۜ

Boşa çıkar | Allah | Sizi yarattı (Neden?) | Bir topraktan | Sonra da | Bir nutfeden | Sonra da | Sizi yaptı (Ne?) | Çiftler

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِۜ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ

Gebe kalmaz (Ne?) | Hiçbir dişi (Daha?) | Ve de doğurmaz | Ancak | Onun ilmiyle | Ömür verilmez (Kime?) | Hiçbir yaşatılana (Daha?)

وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِٓ اِلَّا فِي كِتَابٍۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

Ve kısaltılmaz (Neden?) | Onun ömründen | Ancak [bütün bunlar] | Kitaptadır | Şüphesiz bu | Allah'a (Nedir?) | Kolaydır

وَمَا يَسْتَوِى	الْبَحْرَانِ	هٰذَا	عَذْبٌ	فُرَاتٌ	سَائِغٌ	شَرَابُهُ	وَهٰذَا
Eşit değildir (Ne?)	İki deniz	Onlardan biri	Tatlıdır (Daha?)	[Susuzluğa] kandırır (Daha?)	Kolaydır (Ne?)	İçimi	Diğeri ise

مِلْحٌ	اُجَاجٌ	وَمِنْ كُلٍّ	تَأْكُلُونَ	لَحْمًا	طَرِيًّا	وَتَسْتَخْرِجُونَ
Tuzludur (Daha?)	Yakar, kavurur	Ve her birinden	Yersiniz (Ne?)	Bir et ki	Taze	Ve çıkarırsınız (Ne çıkarırsınız?)

حِلْيَةً	تَلْبَسُونَهَا	وَتَرَى	الْفُلْكَ	فِيهِ	مَوَاخِرَ	لِتَبْتَغُوا
Süs eşyası ki	Onları giyersiniz	Ve görürsün (Neyi?)	Gemileri (Nerede?)	O denizde (Nasıl görürsün?)	Suları yararken (Bunlar ne içindir?)	Aramanız içindir (Neden?)

مِنْ فَضْلِهِ	وَلَعَلَّكُمْ	تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾	يُولِجُ	الَّيْلَ	فِى النَّهَارِ
Onun lütfundan	Ve ta ki siz	Şükredesiniz	Girdirir (Neyi?)	Geceyi (Nereye?)	Gündüze (Daha?)

وَيُولِجُ	النَّهَارَ	فِى الَّيْلِ	وَسَخَّرَ	الشَّمْسَ	وَالْقَمَرَ	كُلٌّ
Ve girdirir (Neyi?)	Gündüzü (Nereye?)	Geceye	Ve emre amade kılmıştır (Neyi?)	Güneşi (Daha)	Ve ayı	Her biri

يَجْرِى	لِاَجَلٍ	مُسَمًّى	ذٰلِكُمُ	اللّٰهُ	رَبُّكُمْ	لَهُ	الْمُلْكُ	وَالَّذِينَ
Akıp gider (Ne zamana kadar?)	Bir süreye kadar ki	Belirli	İşte bu	Allah'tır	Sizin rabbiniz	O'na aittir	Mülk	Ve o kimseler ki

تَدْعُونَ	مِنْ دُونِهِ	مَا يَمْلِكُونَ	مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾	اِنْ تَدْعُوهُمْ
Dua ediyorsunuz (Kimden başka?)	Ondan başka	Sahip değildirler (Neye?)	Çekirdek zarına bile	Şayet onları çağırsanız

لَا يَسْمَعُوا	دُعَاءَكُمْ	وَلَوْ سَمِعُوا	مَا اسْتَجَابُوا	لَكُمْ
İşitmezler (Neyi?)	Çağrınızı	İşitseler bile	Karşılık veremezler (Kime?)	Size

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	يَكْفُرُونَ	بِشِرْكِكُمْ	وَلَا يُنَبِّئُكَ	مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾
Ve kıyamet günü	İnkar ederler (Neyi?)	Sizin şirk koşmanızı	Ve sana haber veremez (Kim?)	Her şeyden haberdar olan [Allah] gibi

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اَنْتُمُ	الْفُقَرَٓاءُ	اِلَى اللّٰهِ	وَاللّٰهُ	هُوَ	الْغَنِىُّ
Ey insanlar!	Sizler	Muhtaçsınız (Kime?)	Allah'a	Allah ise	O	Zengindir/kimseye muhtaç değildir

الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾	اِنْ يَشَاْ	يُذْهِبْكُمْ	وَيَاْتِ	بِخَلْقٍ	جَدِيدٍ ﴿١٦﴾	وَمَا ذٰلِكَ
Övgüye layık	Şayet dilerse	Sizi yok eder (Daha?)	Ve yerinize getirir (Ne?)	Bir mahlukat ki	Yeni	Ve bu değildir

عَلَى اللّٰهِ	بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾	وَلَا تَزِرُ	وَازِرَةٌ	وِزْرَ اُخْرٰى	وَاِنْ تَدْعُ
Allah'a (Ne değildir?)	Güç	Ve yüklenemez (Kim?)	Hiçbir günahkar (Neyi?)	Bir diğerinin günahını	Ve şayet çağırsa (Kim?)

مُثْقَلَةٌ	اِلٰى حِمْلِهَا	لَا يُحْمَلْ	مِنْهُ	شَيْءٌ	وَلَوْ كَانَ	ذَا قُرْبٰى
Yük altında ezilen (Neye çağırsa?)	O yükün taşınmasına	Yüklenilmez	Ondan (Ne?)	Hiçbir şey	Olsa bile (Ne olsa bile?)	Ona yakınlık sahibi

اِنَّمَا تُنْذِرُ	الَّذِينَ	يَخْشَوْنَ	رَبَّهُمْ	بِالْغَيْبِ	وَاَقَامُوا	الصَّلٰوةَ
Sen sadece uyarırsın (Kimi?)	O kimseleri ki	Korkuyorlar (Kimden?)	Rablerinden (O rableri ne olduğu halde?)	Gaib olduğu halde	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)	Namazı

وَمَنْ	تَزَكّٰى	فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى	لِنَفْسِهِ	وَاِلَى اللّٰهِ	الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾
Ve her kim	Arınırsa	Ancak arınır (Kim için?)	Kendisi için	Ve sadece Allah'adır (Ne?)	Dönüş

12. Hem iki deniz birbirine eşit olmaz. Şu tatlı, hararet keser, içerken kayar, şu da tuzludur, yakar kavurur. Bununla beraber her birinden bir taze et yersiniz ve bir süs çıkarır giyinirsiniz. Allah'ın lütfundan nasip arayasınız diye, gemilerin de onda (o denizde), suyu yara yara gittiğini görürsün. Umulur ki, şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze sokuyor, gündüzü de geceye sokuyor. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirmiştir. Her biri (belirlenmiş bir ecele), takdir edilmiş bir amaca doğru akıp gidiyor. İşte bu gördüklerinizi yapan Allah, Rabbinizdir, mülk O'nundur. O'ndan başka çağırdıklarınız ise, bir çekirdek zarını bile idare edemezler.

14. Kendilerine dua ederseniz, duanızı işitmezler. İşitseler bile size cevabını veremezler. Kıyamet günü de, kendilerini Allah'a ortak koştuğunuzu inkâr ederler. Sana herşeyden haberdar olan (Allah) gibi, haber veren olmaz.

15. Ey insanlar! Sizsiniz hep Allah'a muhtaç fakirler... Allah ise, zengin O, hamd ile övülecek nimetler veren O.

16. Dilerse sizi giderir ve yeni bir kavim getirir.

17. Ve bu Allah'a göre zor birşey değildir.

18. Hem günah çeken bir can, başkasının günahını çekmeyecek. Yükü ağır basan, onun (başkasına) yüklenmesi için çağrıda bulunsa da, ondan bir şey (alınıp) yüklenmeyecektir, isterse bir yakını olsun. Fakat sen ancak gıyaben Rablerinin korkusunu duyanları ve namazı dürüst kılanları sakındırırsın. Temizlenen de sırf kendisi için temizlenir. Nihâyet gidiş Allah'adır.

19. Ne kör ile gören eşit olur,

20. Ne karanlıklar ile aydınlık,

21. Ne de gölge ile sıcaklık.

22. Ölüler de eşit olmaz, diriler de... Gerçi Allah her dilediğine işittirirse de, sen kabirdekilere işittirecek değilsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Kuşkusuz biz seni gerçek ile hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinden bir uyarıcı geçmiş olmasın.

25. Seni yalanlıyorlarsa, bunlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Onlara peygamberleri apaçık delillerle, sayfalarla ve nurlu kitap ile gelmişlerdi.

26. Sonra ben, o inkâr edenleri tuttum alıverdim. O zaman inkârım nasıl oldu?

27. Görmedin mi, Allah yukarıdan bir su indirdi de, onunla renkleri başka başka birçok meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var, beyazlı kırmızılı, renkleri çeşitli, hem de simsiyah.

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da aynı şekilde çeşitli renklerde olanlar vardır. Ancak Allah saygısını, kullarından bilenler duyar. Haberiniz olsun ki, Allah güçlüdür, bağışlayıcıdır.

29. O Allah'ın kitabını okuyup ardınca gidenler, namazı kılıp kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden gizli ve açık harcamakta olanlar, kesinlikle hiç batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

30. Çünkü Allah, ecirlerini kendilerine tamamen ödedikten başka, lütfundan onlara fazlasını verecektir. Çünkü O hem bağışlayan, hem de şükrün karşılığını bol verendir.

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

Eşit olmaz (Kim?) — Kör ile — Gören — Ne de karanlıklarla — Aydınlık

﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَٓاءُ

Ne de gölgeyle — Sıcak — Ve eşit olmaz (Ne?) — Diriler

وَلَا الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَٓاءُ وَمَٓا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ

Ve ne de ölüler — Şüphesiz Allah — İşittirir (Kime?) — O kişiye ki — Diliyor — Ama sen değilsin (Ne?) — İşittirici (Kime?) — O kimseler ki

فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

Kabirdedirler — Sen değilsin — Ancak — Uyarıcı — Şüphesiz biz — Seni gönderdik (Ne ile?) — Hak ile (Nasıl?)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

Müjdeleyici olarak (Daha?) — Ve uyarıcı olarak — Ve hiçbir ümmet yoktur ki — Ancak — Geçmiştir (Nerede?) — O ümmet içinde (Kim?) — Bir uyarıcı

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

Eğer seni yalanlıyorlarsa — Şüphesiz yalanlamıştı (Kim?) — O kimseler ki — Onlardan öncedir — Onlara getirmişti (Kim?) — Peygamberleri (Ne?)

بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ

Açık deliller (Daha?) — Sahifeler — Ve o kitap ki — Nurlu — Sonra ben yakaladım (Kimi?)

الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ

O kimseleri ki — İnkar ettiler — Nasıl — Oldu — Benim inkarım/karşı koyuşum — Görmedin mi ki? — Şüphesiz Allah — İndirdi (Nereden?)

مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا

Gökten (Ne?) — Su — Ve çıkardık (Ne ile?) — O su ile (Ne çıkardık?) — Meyveler ki — Çeşit çeşit (Ne?) — Renkleri

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

Dağlardan da vardır (Ne?) — Yollar (Öyle yollar ki) — Beyaz (Daha?) — Ve kırmızı (Yine öyle yollar ki?) — Farklı tonlardadır (Ne?) — Renkleri (Yine öyle yollar ki?) — Kapkara (Ondan bedel?) — Simsiyah

﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَٓابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ

İnsanlardan — Hayvanlardan — Ve davarlardan da vardır (Ne?) — Farklı olan (Ne?) — Renkleri (Nasıl?) — Yine böyle

اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

Ancak — Korkar (Kimden?) — Allah'tan (Kimlerden?) — Kullarından (Kimler korkar?) — Alimler — Şüphesiz Allah — Aziz'dir — Çok mağfiret edendir

﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا

Şüphesiz o kimseler ki — Okuyorlar (Neyi?) — Allah'ın kitabını (Daha?) — Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?) — Namazı — Ve infak ettiler (Neden?)

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾

O şeyden ki — Biz onları rızıklandırdık (Nasıl infak ettiler?) — Gizli (Daha?) — Ve açık olarak — Umabilirler (Ne?) — Bir ticaret ki — Asla kesada uğramaz

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

Ta ki onlara tam olarak versin (Neyi?) — Mükâfatlarını (Daha?) — Ve onlara arttırsın (Neden?) — Lütfundan — Çünkü o — Çok mağfiret edendir — Bol bol karşılık verendir

وَالَّذٖٓى	اَوْحَيْنَٓا	اِلَيْكَ	مِنَ الْكِتَابِ	هُوَ	الْحَقُّ	مُصَدِّقًا
O şey ki	Biz vahyettik (Kime?)	Sana (Nedir o şey?)	Kitap	O	Haktır (Ne olduğu halde?)	Doğrulayıcı olduğu halde (Neyi?)

لِمَا	بَيْنَ يَدَيْهِ	اِنَّ اللّٰهَ	بِعِبَادِهٖ	لَخَبٖيرٌ	بَصٖيرٌ ﴿٣١﴾	ثُمَّ	اَوْرَثْنَا
Ol şeyi ki	Kendinden öncedir	Şüphesiz Allah	Kullarını	Elbette bilendir	Görendir	Sonra	Miras kıldık (Neyi?)

الْكِتَابَ	الَّذٖينَ	اصْطَفَيْنَا	مِنْ عِبَادِنَا	فَمِنْهُمْ	ظَالِمٌ	لِنَفْسِهٖ
Kitabı (Kime?)	O kimselere ki	Seçtik (Kimden?)	Kullarımızdan	İşte onlardan	Zulmeden var (Neye?)	Nefsine

وَمِنْهُمْ	مُقْتَصِدٌ	وَمِنْهُمْ	سَابِقٌ	بِالْخَيْرَاتِ	بِاِذْنِ اللّٰهِ	ذٰلِكَ
Ve onlardan	Orta halli olan var	Ve yine onlardan	Önde olan vardır (Ne ile?)	Hayırlarla (Nasıl?)	Allah'ın izniyle	İşte bu

هُوَ	الْفَضْلُ	الْكَبٖيرُ ﴿٣٢﴾	جَنَّاتُ عَدْنٍ	يَدْخُلُونَهَا	يُحَلَّوْنَ
Asıl bu (Nedir?)	Bir lütuftur ki	Büyük	Adn cennetleri	Oraya girecekler	Süslenirler (Nerede?)

فٖيهَا	مِنْ اَسَاوِرَ	مِنْ ذَهَبٍ	وَلُؤْلُؤًا	وَلِبَاسُهُمْ	فٖيهَا	حَرٖيرٌ
Orada (Ne ile?)	Bileziklerle (Neden yapılmış?)	Altın (Daha?)	Ve incilerle [süslenirler]	Ve elbiseleri (Nerede?)	Orada (Nedir?)	İpektir

﴿٣٣﴾ وَقَالُوا	الْحَمْدُ	لِلّٰهِ	الَّذٖٓى	اَذْهَبَ	عَنَّا	الْحَزَنَ	اِنَّ رَبَّنَا
Ve şöyle derler	Hamd	Allah'a mahsustur	Ki O	Giderdi (Kimden?)	Bizden (Neyi?)	Hüznü	Gerçekten Rabbimiz

لَغَفُورٌ	شَكُورٌ ﴿٣٤﴾	اَلَّذٖٓى	اَحَلَّنَا	دَارَ الْمُقَامَةِ	مِنْ فَضْلِهٖ
Çok mağfiret edendir	Ve bolca karşılık verendir	Ki O	Bizi yerleştirdi (Nereye?)	Oturulacak yurda (Nasıl yerleştirdi?)	Fazlından

لَا يَمَسُّنَا	فٖيهَا	نَصَبٌ	وَلَا يَمَسُّنَا	فٖيهَا	لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾	وَالَّذٖينَ
Bize değmez (Nerede?)	Orada (Ne?)	Yorgunluk (Daha?)	Ve değmez (Nerede?)	Orada (Ne?)	Bıkkınlık	O kimseler ki

كَفَرُوا	لَهُمْ	نَارُ جَهَنَّمَ	لَا يُقْضٰى	عَلَيْهِمْ	فَيَمُوتُوا
İnkar ettiler	Onlar için vardır (Ne?)	Cehennem ateşi	Hükmedilmez (Kime?)	Onlara	Ki ölsünler (Daha?)

وَلَا يُخَفَّفُ	عَنْهُمْ	مِنْ عَذَابِهَا	كَذٰلِكَ	نَجْزٖى	كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾	وَهُمْ
Ve hafifletilmez de (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	Cehennem azabı	İşte böyle	Cezalandırırız (Kimi?)	Her kafiri	Ve onlar

يَصْطَرِخُونَ	فٖيهَا	رَبَّنَٓا	اَخْرِجْنَا	نَعْمَلْ	صَالِحًا	غَيْرَ الَّذٖى
Feryat ederler (Nerede?)	Orada	Ey Rabbimiz!	Bizi çıkar	İşleyelim (Ne?)	Salih amel	O amelden başka ki

كُنَّا	نَعْمَلُ	اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ	مَا	يَتَذَكَّرُ	فٖيهِ	مَنْ	تَذَكَّرَ	وَجَٓاءَكُمُ
Biz idik (Ne idik?)	Yapıyor	Sizi yaşatmadık mı? (Ne kadar?)	O kadar ki	Düşünür (Nerede?)	Orada (Kim?)	O kimse ki	Düşünmüştür	Ve size gelmişti de (Kim?)

النَّذٖيرُ	فَذُوقُوا	فَمَا لِلظَّالِمٖينَ	مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٣٧﴾	اِنَّ اللّٰهَ
Uyarıcı	Artık azabı tadın	Zalimler için yoktur (Ne yoktur?)	Hiçbir yardımcı	Şüphesiz Allah

عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	اِنَّهُ	عَلٖيمٌ	بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾
Göklerin gaybını bilendir (Daha?)	Ve yerin de	Doğrusu O	Gayet iyi bilendir (Neyi?)	Sinelerin özünü

31. Kitaplar içinde o sana vahyettiğimiz kitap da, önündekileri (kendisinden öncekileri) doğrulayıcı olmak üzere, hak ancak odur. Muhakkak ki Allah kullarından haberdardır, herşeyi görüp gözetendir.

32. Sonra biz, o kitabı kullarımızdan süzüp seçtiklerimize miras kıldık. Onlardan da nefislerine zulmedenler var, orta bir yol tutan var, Allah'ın izniyle hayırlarda ileri geçenler var. İşte büyük lütuf odur.

33. Adn cennetleri, ona girecekler, orada altın bileziklerle, hem de incilerle süslenecekler. Elbiseleri de orada ipektir.

34. Ve şöyle demektedirler: "Hamdolsun Allah'a, bizden o üzüntüyü giderdi. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayıcı ve şükrün karşılığını bolca verendir.

35. Lütfundan bizi durulacak yurda kondurdu. Burada bize yorgunluk gelmeyecek, burada bize usanç gelmeyecektir."

36. İnkâr edenlere gelince, onlara cehennem ateşi vardır. Hüküm verilmez ki, ölsünler, kendilerinden biraz azap da hafifletilmez. İşte her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Ve onlar orada şöyle feryad ederler: "Ey Rabbimiz! Bizleri çıkar da, yapa geldiklerimizden başka yararlı bir iş yapalım. (Onlara şöyle denir): "Ya size orada düşünecek olanın düşüneceği kadar ömür vermedik mi ki? Hem size peygamber de geldi. O halde tadın, çünkü zalimleri kurtaracak yoktur!"

38. Şüphe yok ki Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Elbette O, sinelerin özünü bilir.

39. Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. O halde kim inkâr ederse inkârı kendi aleyhinedir. Kâfirlere inkârları, Rableri katında gazaptan başka birşey artırmaz. Kâfirlere inkârları, zarardan başka birşey artırmaz.

40. De ki: "Gördünüz ya, O Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızı! Gösterin bana onların bu yeryüzünün hangi parçasını yarattıklarını!" Yoksa onların göklerde mi bir ortaklığı var, ya da kendilerine bir kitap vermişiz de, ondan açık bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır, o zalimler, birbirlerini aldatmadan başka bir vaadde bulunmuyorlar!

41. Doğrusu gökleri ve yeri, yok oluvermelerinden Allah tutup koruyor. Andolsun ki, eğer yok oluverseler, onları O'ndan başka kimse tutamaz. O, gerçekten çok halim, çok bağışlayandır.

42. Onlar kendilerine uyarıcı bir peygamber gelirse, kesinlikle ilerideki ümmetlerin en birincisinden daha kabiliyetli olacaklarına, daha iyi yola gideceklerine dair Allah'a en ağır yeminleriyle yemin etmişlerdi. Fakat kendilerine uyarıcı bir peygamber geldiği zaman, bu onların yalnızca ürkekliklerini artırdı.

43. Bu, yeryüzünde (kurdukları) bir büyüklenme ve bir suikast düzenidir. Oysa kötü düzen, ancak sahibinin başına geçer. O halde öncekilerin kanunundan (onlara uygulanan ilahi kanundan) başka ne gözetirler! Sen Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın, Allah'ın kanununda asla bir sapma da bulamazsın!

44. Ya yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Oysa onlar, kendilerinden daha kuvvetli idiler. Allah'ı, ne göklerde ve ne de yerde, O'nu, hiçbir şeyin aciz bırakma imkânı ve ihtimali yoktur. O, hiç şüphesiz, herşeyi bilendir, herşeye gücü yetendir.

هُوَ	الَّذٖى	جَعَلَكُمْ	خَلَٓائِفَ	فِى الْاَرْضِ	فَمَنْ	كَفَرَ	فَعَلَيْهِ	كُفْرُهُ
O	Öyle bir zâttır ki	Sizi kıldı (Ne?)	Halifeler (Nerede?)	Yeryüzünde	Her kim	İnkar ederse	Onun aleyhinedir (Ne?)	İnkarı

وَلَا يَزٖيدُ	الْكَافِرٖينَ	كُفْرُهُمْ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	اِلَّا	مَقْتًا	وَلَا يَزٖيدُ	الْكَافِرٖينَ
Ve arttırmaz (Kimi?)	İnkar edenleri (Ne?)	İnkarları (Nerede?)	Rablerinin katında	Ancak	Hınç yönünden [arttırır]	Ve arttırmaz (Kimi?)	İnkar edenleri (Ne?)

كُفْرُهُمْ	اِلَّا	خَسَارًا	٣٩	قُلْ	اَرَاَيْتُمْ	شُرَكَٓاءَكُمُ	الَّذٖينَ	تَدْعُونَ
İnkarları	Ancak	Kaybetme yönünden [arttırır]		De ki	Gördünüz mü? (Kimi?)	Ortaklarınızı	Öyle ortaklar ki	Dua ediyorsunuz (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اَرُونٖى	مَاذَا	خَلَقُوا	مِنَ الْاَرْضِ	اَمْ	لَهُمْ	شِرْكٌ
Allah'tan başka	Bana gösterin	Ne şey	Yaratmışlar (Nereden?)	Yeryüzünden	Yoksa	Onlar için var mı? (Ne?)	Bir ortaklık (Nerede?)

فِى السَّمٰوَاتِ	اَمْ	اٰتَيْنَاهُمْ	كِتَابًا	فَهُمْ	عَلٰى بَيِّنَتٍ	مِنْهُ	بَلْ	اِنْ يَعِدُ
Göklerde	Yoksa	Onlara verdik de (Ne?)	Bir kitap	Onlar da	Bir delil üzere dirler mi (Neden?)	O kitaptan	Bilakis	Vaat etmiyor (Kim?)

الظَّالِمُونَ	بَعْضُهُمْ	بَعْضًا	اِلَّا	غُرُورًا	٤٠	اِنَّ اللّٰهَ	يُمْسِكُ	السَّمٰوَاتِ
Zalimler (Onlardan bedel?)	Bir kısmı	Diğer bir kısmına	Ancak	Aldanışı [vaat ediyor]		Şüphesiz Allah	Tutuyor (Neyi?)	Gökleri

وَالْاَرْضَ	اَنْ تَزُولَا	وَلَئِنْ	زَالَتَا	اِنْ اَمْسَكَهُمَا	مِنْ اَحَدٍ	مِنْ بَعْدِهٖ
Ve yeri (Neden tutuyor?)	Yok olmaktan	Andolsun ki şayet	Yok olurlarsa	O ikisini tutamaz (Kim tutamaz?)	Hiç kimse (Kimden sonra?)	Ondan sonra

اِنَّهُ	كَانَ	حَلٖيمًا	غَفُورًا	٤١	وَاَقْسَمُوا	بِاللّٰهِ	جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ	لَئِنْ
Şüphesiz o	Daima olmuştur (Ne?)	Halim	Çok mağfiret eden		Ve yemin ettiler (Kime?)	Allah'a (Nasıl?)	Var güçleriyle	Andolsun ki şayet

جَٓاءَهُمْ	نَذٖيرٌ	لَيَكُونُنَّ	اَهْدٰى	مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ	فَلَمَّا	جَٓاءَهُمْ	نَذٖيرٌ
Onlara gelirse (Kim?)	Bir uyarıcı	Elbette olacaklar (Ne?)	Daha doğru yolda (Kimden?)	Ümmetlerin [herhangi] birinden	Ne zaman ki	Onlara geldi (Ne?)	Uyarıcı

مَا زَادَهُمْ	اِلَّا	نُفُورًا	٤٢	اِسْتِكْبَارًا	فِى الْاَرْضِ	وَمَكْرَ السَّيِّئِ
Onları arttırmadı	Ancak	Kaçma yönünden [arttırdı]		Kibirlendikleri için	Yeryüzünde (Bu ne için böyleydi?)	Ve kötü planladıkları için

وَلَا يَحٖيقُ	الْمَكْرُ	السَّيِّئُ	اِلَّا	بِاَهْلِهٖ	فَهَلْ يَنْظُرُونَ	اِلَّا	سُنَّتَ الْاَوَّلٖينَ
Halbuki kuşatmaz (Ne?)	Tuzak (Öyle tuzak ki?)	Kötü	Ancak [kuşatır]	Ehlini	Onlar beklemiyorlar	Ancak [bekliyorlar]	Öncekilerin kanununu

فَلَنْ تَجِدَ	لِسُنَّتِ اللّٰهِ	تَبْدٖيلًا	وَلَنْ تَجِدَ	لِسُنَّتِ اللّٰهِ	تَحْوٖيلًا
Asla bulamazsın (Ne için?)	Allah'ın kanunu için	Bir değişiklik	Ve asla bulamazsın (Ne için?)	Allah'ın kanunu için	Bir çevirme

٤٣	اَوَلَمْ يَسٖيرُوا	فِى الْاَرْضِ	فَيَنْظُرُوا	كَيْفَ	كَانَ	عَاقِبَةُ الَّذٖينَ
	Gezmediler mi? (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve görmediler mi? (Neyi?)	Nasıl	Olmuş (Ne?)	O kimselerin sonu ki

مِنْ قَبْلِهِمْ	وَكَانُٓوا	اَشَدَّ	مِنْهُمْ	قُوَّةً	وَمَا كَانَ	اللّٰهُ	لِيُعْجِزَهُ
Onlardan önceydiler	Ve onlar idi (Ne?)	Daha şiddetli (Kimden?)	Bunlardan (Ne yönden?)	Kuvvet yönünden	Ve olmamıştır (Kim?)	Allah (Ne olmamıştır?)	Onu aciz bırakacak (Ne?)

مِنْ شَیْءٍ	فِى السَّمٰوَاتِ	وَلَا فِى الْاَرْضِ	اِنَّهُ	كَانَ	عَلٖيمًا	قَدٖيرًا	٤٤
Hiçbir şey (Nerede?)	Ne göklerde (Daha?)	Ne de yerde	Doğrusu o	Daima olmuştur (Ne?)	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)	Her şeye gücü yeten	

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ

Eğer cezalandıracak olsaydı *(Kim?)* | Allah *(Kimi?)* | İnsanları *(Ne sebebiyle?)* | Kazandıkları sebebiyle | Bırakmazdı *(Ne üzerinde?)*

عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ

Yerin sırtında *(Ne bırakmazdı?)* | Hiçbir canlı | Fakat | Onları ertelemektedir *(Ne zamana kadar?)* | Bir vakte kadar ki | Belirli

فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَص۪يرًا ﴿٤٥﴾

Artık geldiğinde *(Ne?)* | Vakitleri | Şüphesiz Allah | Daima olmuştur *(Ne?)* | Kullarını | Gören

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ يٰسٓ — اٰيَاتُهَا ٨٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَك۪يمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٣﴾

Yâ Sîn | Kuran'a yemin olsun *(Öyle Kuran ki)* | Hakîm olan | Muhakkak sen *(Kimdensin?)* | Elbette resullerdensin *(Ne üzerine gönderilen resullerden?)*

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤﴾ تَنْز۪يلَ الْعَز۪يزِ الرَّح۪يمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ

Yol üzerine *(Öyle yol ki)* | Dosdoğru olan | *(Allah onu indirmiştir, nasıl?)* Aziz olan zatın indirmesiyle *(Öyle yüce zat ki?)* | Pek merhametli olan *(Niçin indirildi?)* | Uyarman için *(Kimi?)*

قَوْمًا مَٓا اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ

Bir topluluğu *(Öyle topluluk ki)* | Uyarılmadı *(Kim?)* | Onların babaları | Bu yüzden onlar da *(Nedirler?)* | Habersizdirler | Andolsun kesinlikle | Hak olmuştur *(Ne?)* | Söz *(Kime olan söz?)*

عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا ف۪ٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا

Onların çoğunun aleyhine olan | Bu sebeple onlar | İman etmezler | Muhakkak ki biz | Geçirdik *(Nereye?)* | Onların boyunlarına *(Ne geçirdik?)* | Zincirler

فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْد۪يهِمْ

Onların elleri *(Nereye toplanmıştır?)* | Çenelerine toplanmıştır | Bu sebeple onlar *(Nedirler?)* | Başları kalkıktır | Biz meydana getirdik *(Nereden?)* | Önlerinden *(Ne meydana getirdik?)*

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

Bir set *(Daha nereden?)* | Ve arkalarından *(Ne meydana getirdik?)* | Bir set | Ve onları örttük | Onlar bu sebeple | Göremezler

وَسَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

Ve eşittir *(Kime?)* | Onlara *(Ne?)* | Uyarman | Ya da | Onları uyarmaman | Onlar inanmazlar

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ

Ancak sen uyarırsın *(Kimi?)* | O kimseyi ki | Uydu *(Neye?)* | Zikre *(Daha?)* | Ve korktu *(Kimden?)* | Rahman'dan *(Ne halde korktu?)* | Görmediği halde | İşte onu müjdele *(Ne ile?)*

بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَر۪يمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ

Bir mağfiret ile *(Daha ne ile?)* | Ve bir mükâfat ile *(Öyle mükâfat ki)* | Çok değerli/cömertçe | Muhakkak ki biz | Biz | Diriltiriz *(Neyi diriltiriz?)* | Ölüleri *(Daha?)* | Ve yazarız *(Neyi?)*

مَا قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ ف۪ٓي اِمَامٍ مُب۪ينٍ ﴿١٢﴾

O şeyleri ki | Takdim ettiler/yaptılar | Ve onların izlerini | Ve her şeyi | Onu saydık/kaydettik *(Nerede?)* | Bir kitapta *(Öyle kitap ki)* | Apaçık olan

45. Bununla beraber Allah, insanları kendi işledikleri yüzünden hemen cezalandıracak olsa, yeryüzünde bir deprenen (canlı) bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar erteler. Nihâyet ecelleri geldiği zaman, işte o zaman şüphe yok ki, Allah kullarını görür.

YÂSÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
83 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yasin.

2. Hikmetli Ku'ran'a andolsun ki,

3. Emin ol ki sen, o risaletle gönderilen peygamberlerdensin!

4. Bir dosdoğru yol üzerindesin.

5. Güçlü ve çok merhametli Allah'ın azar azar indirdiği vahyi ile.

6. Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir kavme korkunç sonu haber veresin diye...

7. Andolsun ki, pek çoklarına karşı söz hak olmuştur da, artık onlar imana gelmezler.

8. Çünkü biz onların boyunlarına kelepçeler geçirmişiz, onlar çenelerine dayanmıştır da burunları yukarı, gözleri aşağı somurtmaktadırlar.

9. Hem önlerinden bir set ve arkalarından bir set çekmişiz, kendilerini sarmışızdır da, baksalar da görmezler.

10. Ve onlar için birdir, ha uyarmışsın kendilerini, ha uyarmamışsın, inanmazlar

11. Ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmediği halde Rahman'a karşı korku besleyen kimseyi sakındırırsın. İşte onu hem bir bağışlama, hem de değerli bir mükâfatla müjdele!

12. Gerçekten biz, biziz, ölüleri diriltiriz ve önceden yapıp gönderdikleri şeyleri ve bıraktıkları eserleri kitaba geçiririz. Zaten herşeyi açık bir kütükte, bir İmam-ı Mübin'de saymışızdır.

13. Ve onlara, o şehir halkını örnek ver. Hani oraya o gönderilen elçiler varmıştı.

14. O sıra ki onlara (önce) o iki elçiyi göndermiştik, onları yalanladılar. Biz de bir üçüncü ile ızzet ve kuvvet verdik de, varıp dediler ki: "Haberiniz olsun, biz sizlere gönderilmiş elçileriz."

15. (Onlar) dediler ki: "Siz bizim gibi insandan başka bir şey değilsiniz, hem Rahman hiç birşey indirmedi, siz sırf yalan söylüyorsunuz!"

16. (Elçiler de) dediler ki: "Rabbimiz bilir, inanın biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

17. Açık bir tebliğden ötesi ise, bize düşmez."

18. (Onlar) dediler ki: "Doğrusu siz bize uğursuzluk getirdiniz. Yemin ederiz ki, vazgeçmezseniz sizi hiç tınmadan taşlarız ve kesinlikle size bizden pek acıklı bir azap dokunur."

19. (Elçiler): "Sizin uğursuzluk kuşunuz beraberinizdedir. Size öğüt verilse de, öyle mi? Doğrusu siz aşırılığı adet edinmiş bir kavimsiniz." dediler.

20. O sırada şehrin ta ucundan bir adam koşarak geldi ve dedi ki: "Ey hemşehrilerim, uyun o gönderilen elçilere!

21. Uyun, sizden bir ücret istemeyen o zatlara ki, onlar hidâyete ermişlerdir.

22. Hem neden kulluk etmeyeyim ki ben o beni yaratana? Hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz!

23. Ben hiç O'ndan başka ilahlar mı edinirim? Eğer o Rahman bana bir zarar dilerse, onların şefaati benden yana hiçbir şeye yaramaz ve beni kurtaramazlar.

24. Şüphesiz ben o zaman açık bir sapıklık içindeyimdir.

25. Haberiniz olsun ki ben, Rabbinize iman getirdim, gelin dinleyin beni!"

26. (Ona) denildi ki: "Haydi, gir cennete!" Dedi ki: "Ah ne olurdu, kavmim bilselerdi,

27. Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram olunan kullarından kıldığını."

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِۢ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَۚ

Ver (Kime?) | Onlara (Ne ver?) | Misalini (O misalden bedel?) | O şehir halkını | O vakit ki | Onlara gelmişti (Kim?) | Elçiler (Ondan bedel?)

١٣ اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

O vakit ki | Biz göndermiştik (Kime?) | Onlara (Kimi?) | İki kişiyi | Bunun üzerine yalanladılar (Kimi?) | İkisini | Biz de onları destekledik (Kim ile?) | Üçüncü bir elçiyle

فَقَالُٓوا اِنَّٓا اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ١٤ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ

Ve dediler (Ne dediler?) | Muhakkak ki biz (Kime?) | Size (Neyiz?) | Gönderilmişleriz | Dediler (Ne dediler?) | Siz değilsiniz | Ancak | Bir beşersiniz (Öyle beşer ki)

مِثْلُنَاۙ وَمَٓا اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ

Bizim gibi | Ve indirmedi (Kim?) | Rahman (Ne indirmedi?) | Herhangi bir şey | Siz değilsiniz | Ancak | Yalan söylüyorsunuz

١٥ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ١٦ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا

Dediler (Ne dediler?) | Rabbimiz | Biliyor | Muhakkak ki biz (Kime?) | Size | Elbette gönderilmişleriz | Bize düşmez | Ancak (Ne düşer?)

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٧ قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا

Tebliğ (Öyle tebliğ ki) | Apaçık olan | Dediler (Ne dediler?) | Muhakkak ki biz | Uğursuzluğa uğradık (Kiminle?) | Sizinle | Yemin olsun şayet | Vazgeçmezseniz

لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ١٨ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ

Elbette sizi taşlarız (Daha?) | Ve kesinlikle size erişir (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Ne erişir?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı | (Elçiler) Dediler (Ne dediler?) | Sizin uğursuzluğunuz (Kim ile beraberdir?)

مَعَكُمْۜ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ١٩ وَجَٓاءَ

Sizinle beraberdir | Şayet | Size öğüt veriliyorsa [uğursuzluğa mı uğrayacaksınız?] | Bilakis | Siz (Nesiniz?) | Bir topluluksunuz (Öyle topluluk ki) | Aşırılığa gidenler | Ve geldi (Nereden?)

مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَۙ ٢٠

Şehrin diğer ucundan (Kim?) | Bir adam (Öyle adam ki) | Koşuyor | Dedi (Ne dedi?) | Ey kavmim! | Uyun (Kime?) | Bu elçilere

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٢١ وَمَا لِيَ

Uyun (Kime uyun?) | O kimseye ki | Sizden istemiyor (Ne istemiyor?) | Hiçbir ücret | Onlar (Kimlerdir?) | Doğru yola ermişlerdir? | Bana ne oluyor ki

لَٓا اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٢ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِٓ

Ben ibadet etmeyeyim (Kime?) | O zata ki | Beni yoktan var etti | Ve yalnız ona | Döndürüleceksiniz | Edineyim mi? (Kimden başka?) | Ondan başka (Ne edineyim mi?)

اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا

İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Eğer dilerse bana (Kim dilerse?) | Rahman (Neyi dilerse?) | Zarar vermeyi | Gideremez (Kimden?) | Benden (Ne gideremez?) | Onların şefaati (Neyi gideremez?) | Ufacık bir şeyi

وَلَا يُنْقِذُونِۚ ٢٣ اِنِّٓي اِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢٤ اِنِّٓي اٰمَنْتُ

Ve beni kurtaramazlar da | Muhakkak ki ben | O takdirde (Neyim?) | Elbette bir sapkınlık içindeyimdir (Öyle sapkınlık ki) | Apaçık olan | Muhakkak ki ben | İnandım (Kime?)

بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِۜ ٢٥ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَۜ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

Rabbinize | O halde beni dinleyin | Denildi (Ne denildi?) | Gir (Nereye?) | Cennete | O da dedi ki | Ne olaydı keşke | Benim kavmim

يَعْلَمُونَۙ ٢٦ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ٢٧

Biliyor olsalardı (Neyi bilselerdi?) | Mağfiretini (Kime?) | Bana (Kimin?) | Rabbimin (Daha neyi bilselerdi?) | Ve beni kıldığını (Kimden?) | İkram edilen kullarından

وَمَٓا اَنْزَلْنَا	عَلٰى قَوْمِهٖ	مِنْ بَعْدِهٖ	مِنْ جُنْدٍ	مِنَ السَّمَٓاءِ
Biz indirmedik (Kime?)	Onun kavmine (Kimden sonra?)	Ondan sonra (Ne indirmedik?)	Bir ordu (Nereden?)	Gökten

وَمَا كُنَّا	مُنْزِلٖينَ ﴿٢٨﴾	اِنْ كَانَتْ	اِلَّا	صَيْحَةً	وَاحِدَةً	فَاِذَا هُمْ
Ve biz değiliz de (Ne değiliz?)	İndiriciler	Olmadı	Ancak	Çığlık oldu (Öyle çığlık ki)	Tek	Birden bire onlar

خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾	يَا حَسْرَةً	عَلَى الْعِبَادِ	مَا يَأْتٖيهِمْ	مِنْ رَسُولٍ
Sönüvericilerdir	Ya ne yazık (Kime?)	Kullara	Onlara gelmedi (Kim gelmedi?)	Bir peygamber

اِلَّا	كَانُوا	بِهٖ	يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٠﴾	اَلَمْ يَرَوْا	كَمْ	اَهْلَكْنَا	قَبْلَهُمْ
Ancak	Onlar oldular (Kim ile?)	O peygamberle (Ne oldular?)	Dalga geçerler	Bilmediler mi? (Neyi?)	Nicesini	Helak ettik (Neden önce?)	Onlardan önce (Neden?)

مِنَ الْقُرُونِ	اَنَّهُمْ	اِلَيْهِمْ	لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾	وَاِنْ كُلٌّ	لَمَّا	جَمٖيعٌ
Nesillerden	Elbette onlar (Kime?)	Bunlara	Dönmezler	Onların hiç biri değildir	Ancak	Toplanmışlardır (Nerede?)

لَدَيْنَا	مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾	وَاٰيَةٌ	لَهُمُ	الْاَرْضُ	الْمَيْتَةُ	اَحْيَيْنَاهَا
Yanımızda (Daha nedirler?)	Huzura getirilmişlerdir	Bir delildir (Kim için?)	Onlar için (Ne delildir?)	Yer (Öyle yer ki)	Ölü olan	Biz ona can verdik (Daha?)

وَاَخْرَجْنَا	مِنْهَا	حَبًّا	فَمِنْهُ	يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾	وَجَعَلْنَا	فٖيهَا	جَنَّاتٍ
Ve çıkarttık (Neden?)	Ondan	Dane çıkarttık (Ne çıkarttık?)	İşte ondan	Yerler	Ve meydana getirdik (Nerede?)	O yerde (Ne meydana getirdik?)	Bahçeler (Neden?)

مِنْ نَخٖيلٍ	وَاَعْنَابٍ	وَفَجَّرْنَا	فٖيهَا	مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾	لِيَأْكُلُوا
Hurma ağaçlarından (Daha?)	Ve üzüm bağlarından (Daha?)	Ve fışkırttık (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne fışkırttık?)	Pınarlar (Niçin bahçeler meydana getirdik?)	Yesinler diye (Neden?)

مِنْ ثَمَرِهٖ	وَمَا	عَمِلَتْهُ	اَيْدٖيهِمْ	اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾	سُبْحَانَ	الَّذٖى
Onların meyvesinden (Daha neden yesinler diye?)	Ol şeyden ki	Onu yapmıştır (Ne?)	Elleri	Hala şükretmezler mi?	Münezzehtir (Kim?)	O zat ki

خَلَقَ	الْاَزْوَاجَ	كُلَّهَا	مِمَّا	تُنْبِتُ	الْاَرْضُ	وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	وَمِمَّا
Yarattı (Neyi?)	Çiftleri	Tamamını (O çiftler nedendir?)	O şeylerden ki	Bitiriyor (Ne?)	Yer (Daha nedendir o çiftler?)	Ve kendilerinden (Daha nedendir?)	Ve o şeylerden ki

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾	وَاٰيَةٌ	لَهُمُ	الَّيْلُ	نَسْلَخُ	مِنْهُ	النَّهَارَ	فَاِذَا هُمْ
Bilmiyorlar	Bir delildir (Kime?)	Onlara (Ne delildir?)	Gece	Sıyırıp çekeriz (Neden?)	Geceden (Neyi?)	Gündüzü	Bir de bakarsın ki onlar (Nedirler?)

مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾	وَالشَّمْسُ	تَجْرٖى	لِمُسْتَقَرٍّ	لَهَا	ذٰلِكَ
Karanlığa gömülmüştürler	Güneş	Akıp gider (Nerede akıp gider?)	Yörüngede (Neye ait olan?)	Kendisine ait olan	İşte bu (Nedir?)

تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ	الْعَلٖيمِ ﴿٣٨﴾	وَالْقَمَرَ	قَدَّرْنَاهُ	مَنَازِلَ	حَتّٰى عَادَ
İzzet sahibi zat'ın takdiridir (Öyle izzet sahibi zat ki)	Her şeyi bilen	Ay	Onu tayin etmişizdir (Nerede?)	Bir takım konaklama yerlerinde	Ta ki döner (Neye döner?)

كَالْعُرْجُونِ	الْقَدٖيمِ ﴿٣٩﴾	لَا الشَّمْسُ	يَنْبَغٖى	لَهَا	اَنْ تُدْرِكَ
Eğri hurma dalı gibi olmaya (Öyle hurma dalı ki?)	Eski [kurumuş] olan	Güneş değildir (Ne değildir?)	Yaraşır değildir (Neye?)	Güneşe (Ne?)	Ulaşması (Neye ulaşması?)

الْقَمَرَ	وَلَا الَّيْلُ	سَابِقُ النَّهَارِ	وَكُلٌّ	فٖى فَلَكٍ	يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
Aya ulaşması	Ve gece de değildir (Ne değildir?)	Gündüzün önüne geçer değildir	Her biri (Nerede?)	Bir yörüngede	Yüzüp giderler

28. Arkasından ise kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik.

29. (Onları helâk eden) yalnızca korkunç bir ses oldu; hemen sönüverdiler.

30. Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ediyorlardı.

31. Baksalar ya, kendilerinden önce ne kadar nesiller helak etmişiz. Onlar hiç kendilerine geri dönüp gelmiyorlar...

32. Ancak hepsi toplanıp bizim huzurumuza getirilmişlerdir.

33. Hem ölü toprak onlara bir delildir. Biz ona hayat verdik ve ondan taneler çıkardık da, ondan yiyip duruyorlar.

34. Ve onda (yeryüzünde) bahçeler yaptık, hurma bahçeleri, üzüm bağları, neler neler... İçlerinde pınarlar akıttık.

35. Ürününden ve kendi elleriyle ürettiklerinden yesinler diye... Hâlâ şükretmeyecekler mi?

36. Yerin bitirdiklerinden ve kendi nefislerinden ve daha bilemeyecekleri nice şeylerden bütün o çiftlerin hepsini yaratan (Allah) münezzehtir.

37. Gece de onlara bir delildir, ondan gündüzü soyarız, bir de bakarlar ki, karanlığa dalmışlar.

38. Güneş de bir delildir, kendisine mahsus bir yörünge için akıp gidiyor. O işte, O güçlü ve herşeyi bilen Allah ın takdiridir.

39. Aya da, ona da konak konak miktarlar biçmişizdir. Nihâyet dönmüş, eski hurma salkımının eğri çöpü gibi (ipince) olmuştur.

40. Ne güneşin aya (yetişip) çatması yaraşır, ne de gece gündüzü geçer; herbiri birer yörüngede yüzerler.

41. Onlara bir delil de o dolu gemide zürriyetlerini taşımamız,

42. Ve kendilerine onun gibi binecekleri şeyler yaratmamızdır.

43. Dilersek onları (suda) boğarız da, o zaman onlar için ne feryat eden vardır, ne de onlar kurtarılırlar.

44. Ancak tarafımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar yaşatmak için başka.

45. Durum böyle iken onlara: "Önünüzdekini ve arkanızdakini gözetip korunun ki, rahmete erişesiniz." denildiği zaman,

46. Kendilerine Rablerinin âyetlerinden her hangi bir âyet de gelse, mutlaka ondan yüz çevire geldiler.

47. (Onlara): "Allah'ın size rızık olarak verdiği şeylerden hayra harcayın" denildiği zaman da, o kâfirler iman edenler için şöyle dediler: "Biz hiç yedirirmiyiz o kişiye ki, Allah dilese ona yiyeceğini verirdi. Siz apaçık bir sapıklık içinde değil de nesiniz?"

48. Ve onlar: "Ne zaman bu vaad, doğru sözlü iseniz?" diyorlar.

49. Başka değil, sadece bir tek korkunç sese bakıyorlar, bir korkunç ses ki, onlar çekişip dururlarken kendilerini yakalayıverir.

50. O zaman bir vasiyete bile güç yetiremezler; ailelerine de dönecek değillerdir.

51. Sur üfürülmüştür, bir de ne baksınlar, kabirlerinden Rablerine doğru akın ediyorlar.

52. Derler ki: "Eyvah başımıza gelenlere, bizi uyuduğumuz yerden kim kaldırdı? Bu işte O Rahimin'in vaad ettiği... O gönderilen peygamberler doğru söylemişler.

53. Başka değil, sadece tek bir korkunç ses olmuş, derhal hepsi toplanmış huzurumuza getirilmişlerdir.

54. Artık bugün hiç kimseye zerrece zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾
Bir delildir (Kime?) | Onlara (Ne delildir?) | Muhakkak ki biz | Taşıdık (Neyi?) | Onların zürriyetlerini (Nerede?) | Gemide (Öyle gemi ki) | Dopdolu olan

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ
Yarattık (Kim için?) | Onlar için (Neden?) | Bunun benzerinden (Ne yarattık?) | O şey ki | Biniyorlar | Şayet dilesek | Onları boğardık

فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا
O zaman hiç imdada koşan olmazdı (Kim için?) | Onlar için | Ve onlar olmazdı da (Ne olmazdı?) | Kurtarılırlar | Ancak hariç | Bir rahmet (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan | Ve faydalandırmamız hariç (Ne zamana kadar?)

اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
Belli bir süreye kadar | Denildiğinde (Kime?) | Onlara (Ne denildiğinde?) | Korkun (Neden?) | Ol şeyden ki | Sizin önünüzdedir (Daha neden korkun?) | Ve arkada bıraktığınızdan

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ
Ta ki siz | Merhamet olunasınız | Gelmemiştir (Ne gelmemiştir?) | Herhangi bir ayet (Neden?) | Rablerinin ayetlerinden

اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
Ancak (gelmişse) | Onlar oldular (Neden?) | O ayetten (Ne oldular?) | Yüz çeviriciler | Denildiğinde (Kime?) | Onlara (Ne denildiğinde?) | İnfak edin (Neden?) | O şeyden ki | Size rızık verdi (Kim rızık verdi?)

اللّٰهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ
Allah | Dedi (Böyle söylendiğinde) (Kim dedi?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kime dediler?) | O kimselere ki | Onlar iman ettiler (Ne dediler?) | Doyuralım mı? (Kimi?) | O kimseyi ki | Şayet dileseydi (Kim dileseydi?) | Allah

اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
Onu doyururdu | Siz değilsiniz | Ancak | Bir sapkınlık içindesiniz (Öyle sapkınlık ki) | Apaçık olan | Derler (Ne derler?) | Ne zamandır? (Ne?) | Bu tehdit

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | Onlar beklemiyorlar | Ancak [bekliyorlar] (Neyi?) | Çığlık (Öyle çığlık ki) | Tek (Yine öyle çığlık ki?)

تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً
Onları yakalayacak olan | Onlar iken (Ne iken?) | Çekişiyorlar | İşte o zaman ne güç yetirebilirler (Neye?) | Vasiyet etmeye

وَلَا اِلٰى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ
Ne de ailelerine | Dönebilirler | Ve üfürülmüştür (Neye?) | Sura | Bir de bakarsın ki onlar (Nereden?) | Kabirlerden (Kime?)

اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
Rablerine | Akıp giderler | Dediler (Ne dediler?) | Vay bize! | Kim | Bizi kaldırdı (Nereden?) | Uyuduğumuz yerden

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
Bu (Nedir?) | O şeydir ki | Vaat etmiştir (Kim?) | Rahman | Ve doğru söylemiştir (Kim?) | Peygamberler | Olmadı | Ancak (Ne oldu?)

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ
Bir çığlık (Öyle çığlık ki) | Tek | Birden bire onlar | Toplanmışlardır (Nerede?) | Yanımızda (Onlar daha nedirler?) | Huzura getirilmişlerdir | O gün

لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾
Haksızlığa uğramaz (Kim?) | Hiçbir can (Ne miktar haksızlığa uğramaz?) | En ufak bir miktar | Ve karşılığını almazsınız | Ancak (Karşılığını alırsınız) | O şeyin ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Yapar oldunuz

إِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ

Muhakkak ki cennetlikler | Bugün (Nerede?) | Meşguliyet içinde (Nedirler?) | Zevk-i sefa içindedirler | Onlar (Daha?) | Ve onların eşleri (Nerededir?)

فِى ظِلَالٍ عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَّكِؤُنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ

Gölgededirler | Tahtlar üzerine (Nedirler?) | Kurulucudurlar | Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?) | Yemiş/meyve | Ve onlar için vardır (Ne vardır?)

مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ

Ol şey ki | İstiyorlar | Selam (Nasıl?) | Söz olarak (Kim tarafındandır?) | Rab tarafındandır (Öyle rab ki) | Çok merhametli olan | Ayrılın (Ne zaman?) | Bugün

اَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِى اٰدَمَ اَنْ

Ey günahkârlar | Ahit vermedim mi? (Kime?) | Size? | Ey âdemoğulları (Ne demedim mi?) | Şöyle

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَاَنِ اعْبُدُونِى

İbadet etmeyin (Kime?) | Şeytana | Çünkü o (Kim için?) | Sizin için (Nedir?) | Düşmandır (Öyle düşman ki) | Apaçık olan (Daha ne demedim mi?) | Ve şöyle | Bana ibadet edin (Kime?)

هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

İşte bu (Nedir?) | Yoldur (Öyle yol ki) | Dosdoğru olan | Andolsun elbette | Saptırdı (Kimden?) | Sizden (Kimi?) | Nesilleri (Öyle nesiller ki) | Çok olan

اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

Hala olmadınız mı? (Ne olmadınız mı?) | Anlıyorsunuz | İşte bu (Nedir?) | Cehennemdir | Öyle cehennem ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Tehdit ediliyorsunuz

﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ

Oraya girin (Ne zaman?) | Bugün (Ne sebebiyle?) | Olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?) | İnkâr ediyorsunuz | O gün | Mühürleriz (Neyi?)

عَلٰى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

Ağızlarını | Ve bize konuşur (Ne?) | Elleri | Ve şahitlik eder (Ne?) | Ayakları (Neyi konuşur ve neye şahitlik eder?) | O şeye ki | Onlar oldular (Ne oldular?)

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا

Kazanır oldular | Şayet dileseydik | Kesinlikle silip kör ederdik (Neyi?) | Gözlerini | Hemen koşuşurlardı (Neye?)

الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

Yola | Ama nereden | Göreceklerdi | Şayet dileseydik | Elbette onların şekillerini değiştirirdik (Nerede?)

عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ

Yerlerinde | Böylece güçleri yetmezdi (Neye?) | İleri gitmeye | Ve dönemezlerdi | Ve her kime

نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

Ona uzun ömür verirsek | Onu tersine çeviririz (Nede tersine çeviririz?) | Yaratılışta | Hala düşünmezler mi? | Biz ona öğretmedik (Neyi öğretmedik?)

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِى لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾

Şiiri | Ve yaraşmaz da (Kime?) | Ona | O değildir | Ancak (Nedir?) | Bir öğüttür (Daha nedir?) | Ve Kuran'dır (Öyle Kuran ki) | Apaçık (Onu niçin indirdik?)

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

Uyarsın diye (Kimi uyarsın diye?) | O kimseyi ki | Oldu (Ne oldu?) | Canlı oldu (Daha niçin indirdik?) | Ve gerçekleşsin diye (Ne gerçekleşsin diye?) | Söz (Kime olan söz?) | Kâfirler aleyhine olan

55. Gerçekten cennetlikler bugün bir uğraş içinde zevk etmektedirler.

56. Kendileri ve eşleri gölgelikler içinde koltuklar üzerinde kurulmuşlardır.

57. Onlara orada bir meyve vardır. Hem onlara orada ne isterlerse var...

58. (Ayrıca onlara) Rahîm olan Rab'den bir "selam" sözü de vardır.

59. Ve haydi, ayrılın bugün ey suçlular!

60. Ey Âdemoğulları! Ben size şeytana kulluk etmeyin, o size açık bir düşmandır diye and vermedim mi?

61. Ve bana kulluk edin, doğru yol budur, diye.

62. Böyle iken, yüceliğime karşı o içinizden birçok nesilleri yoldan çıkardı. Ya o zaman sizin akıllarınız yok muydu?

63. Bu işte vaad olunup durduğunuz cehennem...

64. Bugün yaslanın ona bakalım, inkâr ettiğiniz için.

65. Bugün ağızlarını mühürleriz de neler kazandıklarını bize elleri söyler, ayaklar şahitlik eder.

66. Hem dilesek gözlerini, üzerinden silme kör ediverirdik de yola dökülürlerdi. Fakat nereden görecekler.

67. Daha dilesek kendilerini oldukları yerde, kılıklarını değiştirip donduruverirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne dönebilirlerdi.

68. Bununla beraber kimin ömrünü uzatıyorsak, yaratılışta onu tersine çeviriyoruz. Hâlâ akıllanmayacaklar mı?

69. Biz ona şiir öğretmedik. Bu ona yaraşmaz da... O sadece bir öğüt ve parlak bir Kur'an'dır.

70. (Bu) diri (aklı, duygusu) olanı uyandırmak, kâfirlere de o azap hükmünün kesin olarak gerçekleşmesi içindir.

71. Şunu da görmediler mi? Biz onlar için ellerimizin yaptıklarından bir takım yumuşak hayvanlar yaratmışız da, onlara sahiptirler.

72. Ve onları kendilerinin emrine vermişiz de hem onlardan binekleri var, hem de onlardan yiyorlar.

73. Onlarda daha birçok yararları ve türlü içecekleri de var. Hâlâ şükretmeyecekler mi?

74. Tuttular da Allah'tan başka bir takım ilahlar edindiler. Güya yardım olunacaklar.

75. Onların onlara yardıma güçleri yetmez. Kendileri ise, onlar için hazırlanan askerlerdir.

76. O halde onların sözleri seni üzmesin. Biz onların içlerini de biliriz, dışlarını da...

77. Görmedi mi o insan, biz onu bir nutfeden (bir meniden) yarattık da şimdi o çeneli bir çekişken kesildi.

78. Yaratılışını unutarak bize bir de örnek getirdi: "Çürümüşken o kemikleri kim diriltir?" dedi.

79. De ki: "Onları ilk defa yaratan diriltir ve O, her yaratmayı bilir."

80. O ki, size yeşil ağaçtan bir ateş yaptı da şimdi siz ondan tutuşturup duruyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini yaratmaya kadir değil midir? Elbette kadirdir. Yaratan O, her şeyi bilen O!

82. O'nun emri, birşeyi dileyince ona sadece "Ol!" demektir. O oluverir.

83. Artık tesbih edilmez mi, öyle herşeyin hükümranlığı elinde bulunan yüce Allah! Hep de döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

اَوَلَمْ يَرَوْا	Görmediler mi ki?
اَنَّا	Muhakkak ki biz
خَلَقْنَا	Yarattık (Kim için?)
لَهُمْ	Onlar için (Neden yarattık?)
مِمَّا	O şeyden ki
عَمِلَتْ	Yaptı (Ne yaptı?)
اَيْدٖينَٓا	Ellerimiz (Ne yarattık?)
اَنْعَامًا	Hayvanlar
فَهُمْ	Bu sayede onlar (Neye?)
لَهَا	Bu hayvanlara (Nedirler?)
مَالِكُونَ ٧١	Sahiptirler
وَذَلَّلْنَاهَا	Bu hayvanları buyruğuna verdik (Kimin?)
لَهُمْ	Onların
فَمِنْهَا	Hayvanlardan bir kısmı (Nedir?)
رَكُوبُهُمْ	Onların bineğidir
وَمِنْهَا	Ve onlardan bir kısmını da
يَأْكُلُونَ ٧٢	Yerler
وَلَهُمْ	Ve onlar için vardır (Nede?)
فٖيهَا	O hayvanlarda (Ne vardır?)
مَنَافِعُ	Birçok menfaat (Daha ne vardır?)
وَمَشَارِبُ	Ve içecekler vardır
اَفَلَا يَشْكُرُونَ ٧٣	Hala şükretmezler mi?
وَاتَّخَذُوا	Ve edindiler (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Ne edindiler?)
اٰلِهَةً	İlahlar
لَعَلَّهُمْ	Güya onlar
يُنْصَرُونَ ٧٤	Yardım görecekler
لَا يَسْتَطٖيعُونَ	Güç yetiremezler (Neye?)
نَصْرَهُمْ	Onlara yardım etmeye
وَهُمْ	Onlar (Kim için?)
لَهُمْ	Bunlar için (Nedir?)
جُنْدٌ	Bir ordudur (Öyle ordu ki)
مُحْضَرُونَ ٧٥	[Cehennemde kendileriyle beraber] hazır edilmişler
فَلَا يَحْزُنْكَ	Seni üzmesin (Ne?)
قَوْلُهُمْ	Onların sözleri
اِنَّا	Muhakkak ki biz
نَعْلَمُ	Biliyoruz (Neyi?)
مَا	Ol şeyi ki
يُسِرُّونَ	Gizliyorlar
وَمَا	Ol şeyi ki
يُعْلِنُونَ ٧٦	Açığa vuruyorlar
اَوَلَمْ يَرَ	Görmedi mi ki? (Kim?)
الْاِنْسَانُ	İnsan
اَنَّا	Muhakkak ki biz
خَلَقْنَاهُ	Onu yarattık (Neden?)
مِنْ نُطْفَةٍ	Bir nutfeden (Nedir?)
فَاِذَا هُوَ	Bir de bakarsın ki o
خَصٖيمٌ	Bir düşmandır (Öyle düşman ki)
مُبٖينٌ ٧٧	Apaçık
وَضَرَبَ	Ve getirmiştir (Kime?)
لَنَا	Bize (Ne getirmiştir?)
مَثَلًا	Bir misal
وَنَسِيَ	Ve unutmuştur (Neyi?)
خَلْقَهُ	Yaratılışını
قَالَ	Dedi ki
مَنْ	Kim
يُحْيِي	Diriltecek (Neyi?)
الْعِظَامَ	Kemik yığınını
وَهِيَ	Onlar iken (Ne iken?)
رَمٖيمٌ ٧٨	Çürümüş
قُلْ	Ey habibim söyle
يُحْيٖيهَا	Onları diriltir (Kim?)
الَّذٖٓي	O zat ki
اَنْشَاَهَٓا	Onları yoktan var etti (Ne olarak?)
اَوَّلَ مَرَّةٍ	İlk defa olarak
وَهُوَ	O (Neyi?)
بِكُلِّ خَلْقٍ	Her yaratılışı (Nedir?)
عَلٖيمٌ ٧٩	Ziyade bilicidir (Ondan bedel?)
اَلَّذٖي	O öyle zattır ki
جَعَلَ	Yarattı (Kim için?)
لَكُمْ	Sizin için (Neden?)
مِنَ الشَّجَرِ	Ağaçtan (Öyle ağaç ki)
الْاَخْضَرِ	Yeşil olan (Neyi yarattı?)
نَارًا	Ateşi
فَاِذَٓا اَنْتُمْ	Şimdi siz (Neden?)
مِنْهُ	O ağaçtan
تُوقِدُونَ ٨٠	Tutuşturuyorsunuz
اَوَلَيْسَ	Olmadı mı? (Kim?)
الَّذٖي	O zat ki
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
السَّمٰوَاتِ	Gökleri (Daha neyi?)
وَالْاَرْضَ	Ve yeri (Ne olmadı mı?)
بِقَادِرٍ	Güç yetirici (Neye?)
عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ	Yaratmaya (Neyi yaratmaya?)
مِثْلَهُمْ	Onların benzerlerini
بَلٰى	Evet oldu
وَهُوَ	Allah (Nedir?)
الْخَلَّاقُ	Her şeyi yaratandır (Daha nedir?)
الْعَلٖيمُ ٨١	Ziyade bilendir
اِنَّمَٓا	Ancak
اَمْرُهُٓ	Onun işi (Ne zaman?)
اِذَٓا اَرَادَ	İstediğinde (Neyi?)
شَيْـًٔا	Bir şeyi (Nedir?)
اَنْ يَقُولَ	Demesidir (Neye?)
لَهُ	O şeye (Ne demesidir?)
كُنْ	"Ol" demesidir
فَيَكُونُ ٨٢	O da hemen oluverir
فَسُبْحَانَ	Münezzehtir (Kim?)
الَّذٖي	O zat ki
بِيَدِهٖ	Elindedir (Ne?)
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ	Her şeyin hükümranlığı
وَاِلَيْهِ	Ve yalnız ona
تُرْجَعُونَ ٨٣	Döndürüleceksiniz

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الصَّافَّاتِ اٰيَاتُهَا ١٨٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالصَّٓافَّاتِ صَفًّاۙ ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًاۙ ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًاۙ ﴿٣﴾

Saf saf dizilenlere yemin olsun | Saf saf dizilmekle | [Bulutları] sürenlere (Nasıl?) | Sürmekle | Okuyanlara | Okumakla

اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌۜ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Muhakkak ki | Sizin ilahınız (Nedir?) | Elbette tektir | [O] Göklerin Rabbidir (Daha?) | Ve yerin de (Daha?) | Ve o şeylerin ki | O ikisinin arasındadır (Daha nedir?)

وَرَبُّ الْمَشَارِقِۜ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِز۪ينَةِۨ الْكَوَاكِبِۙ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا

Doğuların Rabbidir | Muhakkak biz | Süsledik (Neyi?) | Dünya göğünü (Ne ile?) | Süslerle (Ondan bedel?) | Yıldızlarla | Ve [koruduk] (Kimden?)

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍۚ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ

Her şeytandan (Öyle şeytan ki) | İsyankar | Kulak veremezler (Nereye kulak veremezler?) | Mele-i Âlâ'ya | Ve atılırlar (Nereden?)

مِنْ كُلِّ جَانِبٍۗ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌۙ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ

Her taraftan (Niçin atılırlar?) | Uzaklaştırılmak için | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap vardır (Öyle azap ki) | Sürekli | Ancak hariç (Kim?) | Birisi ki | Kaptı

الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا

Bir defa kapmakla | Onu takip eder (Ne?) | Ateş (Öyle ateş ki) | Delici | Onlara sor | Onlar mı? | Daha şiddetlidir (Ne bakımdan?) | Yaratma bakımından

اَمْ مَنْ خَلَقْنَاۜ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ط۪ينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ

Yoksa | O kimseler mi ki | Yarattık | Muhakkak biz | Onları yarattık (Neden yarattık?) | Çamurdan (Öyle çamur ki) | Yapışkan/cıvık | Bilakis | Sen [onların inkarına] şaşıyorsun (Halbuki onlar)

وَيَسْخَرُونَۖ ﴿١٢﴾ وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَۖ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَۖ ﴿١٤﴾

[Bununla] Alay ediyorlar | Ve öğüt verildiklerinde | Öğüt almazlar | Gördüklerinde (Neyi?) | Bir mucizeyi | Alay ederler

وَقَالُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌۚ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا

Ve derler (Ne derler?) | Bu değildir | Ancak (Nedir?) | Sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Öldüğümüzde mi? (Daha?) | Ve olduğumuzda mı? (Ne?) | Toprak (Daha?) | Kemik

ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَۙ ﴿١٦﴾ اَوَ اٰبَٓاؤُ۬نَا الْاَوَّلُونَۜ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَۚ

Biz mi? | Diriltilmişler olacağız (Daha kim?) | Atalarımız da mı? (Öyle atalarımız ki) | Evvelkiler | De ki | Evet (Ne olduğunuz halde diriltileceksiniz?) | Siz olduğunuz halde | Hakirler

﴿١٨﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا

Ancak | O (Nedir?) | Çığlıktır (Öyle çığlık ki) | Tek | Birden | Onlar (Nedirler?) | Beklerler | Dediler ki | Eyvah bize!

هٰذَا يَوْمُ الدّ۪ينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ۟ ﴿٢١﴾

Bu (Nedir?) | Ceza günüdür | Bu (Nedir?) | Ayırma günüdür | Öyle gün ki | Siz oldunuz (Neyi?) | O günü (Ne oldunuz?) | Yalanlıyorsunuz

اُحْشُرُوا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَۙ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

Toplayın (Kimi?) | O kimseleri ki | Zulmettiler (Daha Kimi?) | Ve onların eşlerini (Daha Kimi?) | Ve o şeyleri ki | İdiler (Ne idiler?) | İbadet ediyorlar (Kimden başka?) | Allah'tan başka

فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَح۪يمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُ۫لُونَۙ ﴿٢٤﴾

Onları eriştirin (Nereye?) | Cehennemin köprüsüne | Onları tutuklayın | Muhakkak onlar (Nedir?) | Sorguya çekileceklerdir

SÂFFÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 182 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o kuvvetlere, o saf dizip duranlara,

2. O haykırıp da sürenlere,

3. Ve o yolda zikir okuyanlara,

4. Ki, ilahınız birdir sizin.

5. Hep o göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbi ve bütün doğuların Rabbidir.

6. Bakınız, biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla donattık.

7. Hem itaata yanaşmaz her şeytandan koruduk.

8-9. Onlar mele-i a'lâyı (yüce melekler meclisini) dinleyemezler. Kovulmak için her taraftan mermilere tutulurlar. Onlara ayrılmaz bir azap vardır.

10. Ancak bir çalıp çarpan olur, onun da peşine gökten yere doğru delip geçen bir alev takılır.

11. Şimdi sor onlara: "Yaratılışça kendileri mi daha çetin, yoksa bizim yarattıklarımız mı?" Biz kendilerini bir cıvık çamurdan yarattık.

12. Fakat sen (Allah'ın kudretine ve onların inkârına) hayret ettin, onlar ise alay ediyorlar.

13. Uyarıldıklarında da, düşünmüyorlar.

14. Bir mucize gördükleri zaman da, alaya alıyorlar.

15. Ve diyorlar ki: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir.

16. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, biz mi tekrar dirilecek mişiz?

17. Önceki atalarımız da mı?"

18. De ki: "Evet... Hem siz çok kınanmış ve aşağılanmış olarak..."

19. Çünkü o, zorlu bir kumandadan ibarettir, hemen gözleri açılıverir.

20. "Eyvah bizlere! Bu o hesap günü." derler.

21. İşte bu, o sizin yalan dediğiniz ayırt etme günüdür.

22-24. O zulmedenleri, eşlerini ve Allah'tan başka taptıkları şeyleri mahşere toplayın, toplayın da götürün onları Sırat'a, cehennem köprüsüne doğru ve tutuklayın onları, çünkü sorguya çekilecekler.

25. “Ne oldu sizlere, yardımlaşmıyorsunuz?”

26. Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır.

27. Birbirlerine dönmüş soruyorlardır:

28. “Siz, bize sağdan gelip dururdunuz.” diyorlardır.

29. (Bunlar da): “Yok, siz inanmamıştınız.” diyorlardır.

30. Ve bizim size karşı zorlayacak bir gücümüz de yoktu. Fakat siz azmış bir kavimdiniz.

31. Onun için üzerimize Rabbimizin sözü hak oldu. Kuşkusuz (onu) hepimiz tadacağız.

32. Evet biz sizi kışkırttık, çünkü biz azgındık!”

33. O halde hepsi o gün azapta ortaktırlar.

34. İşte biz suçlulara böyle yaparız.

35. Çünkü onlar kendilerine: “Allah’tan başka ilah yoktur.” denildiği zaman kafa tutuyorlardı.

36. Ve: “Biz, hiç deli bir şair için ilahlarımızı bırakır mıyız?” diyorlardı.

37. Hayır, o hak ile geldi ve bütün peygamberleri doğruladı.

38. Elbette siz o can yakıcı azabı tadacaksınız.

39. Bununla beraber başka değil, hep yaptığınız işlerinizle cezalandırılacaksınız.

40. Ancak Allah’ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnadır.

41. Onlar için belli bir rızık var:

42. Meyveler... Ve onlara hep ikram olunur.

43. Naim Cennetlerinde,

44. Karşılıklı tahtlar üzerinde...

45-46. İçenlere lezzet veren, kaynaktan doldurulmuş bembeyaz bir kadehle onların çevrelerinde dolanılır.

47. Onda ne bir zarar verme özelliği vardır, ne de başlarına vurur.

48. Yanlarında iri gözlü, bakışlarını onlardan ayırmayan güzeller...

49. Sanki onlar saklı yumurtalar gibidirler.

50. Derken birbirlerine dönmüş soruyorlardır:

51. İçlerinden bir sözcü dedi ki: “Benim bir arkadaşım vardı.”

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ

Size ne oluyor? | Yardımlaşmıyorsunuz | Bilakis | Onlar (Ne zaman?) | Bugün (Nedirler?) | Teslim olmuşlardır | Döner (Kim?)

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُٓوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا

Onların bazısı (Kime?) | Bazısına (Ne oldukları halde?) | Soruyor oldukları halde | Derler (Ne derler?) | Muhakkak siz (Nesiniz?) | Olmuştunuz (Ne?) | Bize geliyor (Nereden?)

عَنِ الْيَمٖينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنٖينَۚ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا

Sağdan | Dediler ki | Bilakis | Siz olmadınız (Ne olmadınız?) | İman ediciler | Olmadı (Kim için?) | Bizim için (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغٖينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا

Sizin üzerinize (Ne olmadı?) | Bir güç | Bilakis | Oldunuz (Ne oldunuz?) | Bir kavim (Öyle kavim ki) | Azgınlar | Ve gerçek oldu (Kime?) | Bize (Ne gerçek oldu?)

قَوْلُ رَبِّنَٓا اِنَّا لَذَٓائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنَاكُمْ اِنَّا كُنَّا غَاوٖينَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ

Rabbimizin sözü | Muhakkak biz (Neyiz?) | [Azabı] Tadıcılarız | Sizi azdırdık | Çünkü biz | Olduk (Ne olduk?) | Azgınlar | Muhakkak onlar | O günde (Nerede?)

فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿٣٤﴾

Azapta (Nedirler?) | Ortaktırlar | Muhakkak ki biz | Aynı şekilde | Yaparız (Kime?) | Mücrimlere

اِنَّهُمْ كَانُٓوا اِذَا قٖيلَ لَهُمْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَۙ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ

Muhakkak ki onlar (Nedir?) | İdiler (Ne zaman?) | Denildiği zaman (Kime?) | Onlara (Ne denildiği zaman?) | Hiç bir ilah yoktur | Ancak | Allah [vardır] | Kibirleniyor idiler | Ve şöyle diyorlardı

اَئِنَّا لَتَارِكُٓوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍۜ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَٓاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ

Biz mi? | İlahlarımızı terk edicileriz (Kim için?) | Bir şair için (Öyle şair ki) | Mecnun | Bilakis | O getirdi (Neyi?) | Gerçeği (Daha?) | Ve doğruladı (Kimi?)

الْمُرْسَلٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَٓائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلٖيمِۚ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا

Peygamberleri | Muhakkak ki siz (Nesiniz?) | Azabı tadıcılarsınız (Öyle azabı ki) | Can yakıcı | Cezalandırılmayacaksınız | Ancak

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَۙ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصٖينَ ﴿٤٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ

O şeylerden ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyorsunuz | Ancak hariç | Allah’ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlas verilmişler | İşte onlar | Onlar için vardır (Ne vardır?)

رِزْقٌ مَعْلُومٌۙ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُۚ وَهُمْ مُكْرَمُونَۙ ﴿٤٢﴾ فٖي جَنَّاتِ النَّعٖيمِۙ ﴿٤٣﴾

Rızk (Öyle rızık ki) | Belli (O rızıktan bedel?) | Yemişler/meyveler vardır | Onlar (Nedirler?) | İkram olunmuşlardır (Daha nedirler?) | Naim cennetlerindedirler (Daha nedirler)

عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلٖينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعٖينٍۙ ﴿٤٥﴾ بَيْضَٓاءَ

Tahtlar üzerindedirler (Ne oldukları halde?) | Karşılıklı oturucular halde | Dolaştırılır (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne dolaştırılır?) | Kadeh (Öyle kadeh ki?) | Pınardan (Yine öyle kadeh ki?) | Bembeyaz (Yine öyle kadeh ki?)

لَذَّةٍ لِلشَّارِبٖينَۚ ﴿٤٦﴾ لَا فٖيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ

Lezzettir (Kim için?) | İçenler için | Onda yoktur (Ne?) | Sarhoşluk | Onlar değillerdir (Neden dolayı?) | Ondan dolayı (Ne değillerdir?) | Sersemliyor | Onların yanında vardır

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عٖينٌۙ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

Gözlerini tahsis etmiş kızlar (Öyle kızlar ki) | İri gözlüler | Sanki o kadınlar (Nedir?) | Yumurtadır (Öyle yumurta ki) | Saklı | Döner (Kim?) | Onların bazısı (Kime?)

عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ اِنّٖي كَانَ لٖي قَرٖينٌۙ ﴿٥١﴾

Bazısına (Ne olduğu halde?) | Soruyor oldukları halde | Der (Kim?) | Bir sözcü (Kimden?) | Onlardan (Ne der?) | Muhakkak ben | Var idi | Benim için (Ne?) | Arkadaş

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

Derdi | Sen de mi? (Kimlerdensin?) | Tasdik edenlerdensin | Öldüğümüzde mi? (Daha) | Ve olduğumuzda mı? (Ne?) | Toprak (Daha?)

وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ

Kemik | Biz mi? | Cezalandırılacağız | Der (Ne der?) | Siz misiniz? (Ne?) | Biliciler | Ve bakar

فَرَاٰهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾

Ve onu görür (Nerede?) | Cehennemin ortasında | Der (Ne der?) | Allah'a yemin olsun ki | Az daha sen | Beni de mahvedecektin

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ

Şayet olmasaydı (Ne?) | Rabbimin nimeti | Elbet olacaktım (Kimlerden?) | [Cehennemde] Hazır edilenlerden | Biz olmayacağız öyle mi? (Ne?)

بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

Ölüler | Ancak hariç (Ne?) | Ölümümüz (Öyle ölümümüz ki) | Birinci | Ve biz değiliz de (Ne değiliz?) | Azap edilmişler

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

Muhakkak ki bu | Elbet o (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük | Bunun gibisi için | Çalışsın (Kim?) | Çalışanlar

﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً

Bu mu? (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Ne olarak?) | Ziyafet olarak | Yoksa | Zakkum ağacı mı? | Muhakkak ki biz | Onu yaptık (Ne yaptık?) | Fitne (Kim için?)

لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

Zalimler | Muhakkak o (Nedir?) | Bir ağaçtır (Öyle ağaç ki) | Çıkar (Nerede?) | Cehennemin dibinde

طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ

Onun tomurcukları | Sanki o (Nedir?) | Şeytanların başlarıdır | Muhakkak onlar | Yiyicidirler (Neden?) | Ondan | Doldurucudurlar (Neden?)

مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ

Ondan (Neyi?) | Karınlarını | Sonra | Muhakkak onlar için vardır | Onun üzerine (Ne vardır?) | Karışım (Neden?) | Kaynar sudan | Sonra

اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾

Muhakkak onların dönüşü (Nedir?) | Elbette cehennemedir | Muhakkak onlar | Buldular (Kimi?) | Babalarını (Ne buldular?) | Sapık kimseler

فَهُمْ عَلٰى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ

Onlar (Ne üzerine?) | Onların izleri üzerine (Nedirler?) | Koşturuyorlar | Andolsun ki | Sapıttı (Ne zaman?) | Onlardan önce (Kim?) | Evvelkilerin çoğu

﴿٧١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

Andolsun kesinlikle | Gönderdik (Nereye?) | İçlerine (Kimi gönderdik?) | Uyarıcıları | Bak | Nasıl | Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا

Uyarılanların akıbeti | Ancak hariç | Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlas verilmişler | Andolsun kesinlikle | Bize nida etti (Kim?)

نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

Nuh | Ne güzeldir (Kim?) | İcabet edenler | Ve onu kurtardık (Daha kimi?) | Ve ehlini (Neden?) | Sıkıntıdan (Öyle sıkıntı ki) | Büyük

52. Derdi ki:"Sen gerçekten inananlardan mısın?

53. Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz cezalanacak mıyız?"

54. Der ki: 'Siz (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?'

55. Derken bakmış, onu cehennemin ta ortasında görmüştür.

56. Ve der ki: "Allah'a yemin olsun ki, doğrusu sen az daha beni helak edecektin.

57. Rabbimin nimeti olmasaydı, ben de bu getirililenlerden olacaktım.

58-59. Nasılmış bak? Biz ilk ölümümüzden başka ölecek değiliz ve biz azaba uğrayacak da değiliz.

60. Bu işte, hiç şüphesiz o büyük murad, büyük kurtuluş..."

61. Böyle bir murad için çalışsın, çalışan erler.

62. Nasıl, konmak için bu mu hayırlı, yoksa o zakkum ağacı mı?

63. Ki biz onu zalimler için bir fitne kılmışızdır.

64. O bir ağaçtır ki, cehennemin kökünde çıkar.

65. Tomurcukları şeytanların başları gibidir.

66. Mutlaka onlar ondan yiyeceklerdir. Yiyecekler de ondan karınlarını dolduracaklardır.

67. Sonra üzerine, onlar için kaynar su karıştırılmış bir içecek vardır.

68. Sonra da dönüşleri şüphesiz cehennemedir.

69. Çünkü onlar babalarını sapıklık içinde buldular.

70. Şimdi de onların izlerince koşturuluyorlar.

71. Gerçekten onlardan önce, eskilerin çoğu sapıklıkta idi.

72. Andolsun ki, içlerinde uyarıcı peygamberler de gönderdik.

73. Sonra da bak, o uyarılanların sonu nasıl oldu?

74. Ancak Allah'ın ihlâs ile seçilen kulları başka.

75. Andolsun ki, Nuh bize seslenmişti. Biz de gerçekten ne güzel cevap vereniz.

76. Hem onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

77. Hem soyunu baki kalanlar kıldık.
78. Hem de sonrakiler içinde namını bıraktık.
79. Bütün âlemler içinde Nuh'a selam!
80. İşte biz iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.
81. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.
82. Sonra da diğerlerini suda boğduk.
83. Şüphesiz İbrahim de onun izinden gidenlerdendir.
84. Çünkü Rabbine tertemiz bir kalb ile geldi.
85. Çünkü babasına ve kavmine şöyle dedi: "Siz nelere tapıyorsunuz?
86. Yalancılık etmek için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?
87. Siz âlemlerin Rabbini ne zannediyorsunuz?"
88. Derken yıldızlara bir bakış baktı da:
89. "Ben hastayım." dedi.
90. O zaman arkalarını dönerek başından kaçışıverdiler.
91. Derken bir kurnazlıkla onların ilahlarına vardı da: "Buyursanıza ya, yemez misiniz?" dedi.
92. Neyiniz var, söylemiyorsunuz!
93. Diyerek, yaklaşıp onlara kuvvetli bir darbe indirdi.
94. Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yöneldiler.
95. (İbrahim) dedi ki: "Siz kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"
96. Hâlbuki sizi ve yaptıklarınızı Allah yarattı."
97. "Haydin, bunun için bir bina yapın ve bunu ateşe atın!" dediler.
98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de tuttuk kendilerini daha alçak düşürdük.
99. Bir de dedi ki: "Ben Rabbime gidiyorum, O bana yolunu gösterir.
100. Rabbim, bana iyilerden (bir evlat) ihsan et!"
101. Biz de ona uslu bir oğul müjdeledik.
102. Ne zaman ki yanında koşma çağına erdi: "Yavrum, ben seni rüyamda boğazladığımı görüyorum. Artık bak ne düşünürsün?" dedi. (Çocuk da): "Babacığım ne emrediliyorsa yap! Beni inşaallah sabredenlerden bulacaksın!" dedi.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾

Ve kıldık (Neyi?) | Onun soyunu | Onlar (Nedir?) | Kalanlardır | Ve terk ettik (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Nerede?) | Sonrakiler arasında

سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Selam olsun (Kim üzerine?) | Nuh üzerine (Nerede?) | Âlemler içinde | Muhakkak biz | Böylece | Mükafatlandırırız (Kimi?) | Muhsinleri

﴿٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾

Muhakkak O (Kimlerdendir?) | Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki) | Müminler | Sonra | Boğduk (Kimi?) | Diğerlerini

وَاِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ

Muhakkak ki Onun tarafındandı (Kim?) | İbrahim | Çünkü | Geldi (Kime?) | Rabbine (Ne ile?) | Kalb ile (Öyle kalp ki) | Temiz | Hani | O demişti (Kime?)

لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ

Babasına (Daha kime?) | Ve kavmine | Neye? | Tapıyorsunuz | Yalancılık etmek için mi? | İlahları (Kimden başka?) | Allah'tan başka | İstiyorsunuz

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

Nedir? | Görüşünüz (Kim hakkında?) | Âlemlerin Rabbi hakkında? | Ve baktı | Bir bakışla (Nereye?) | Yıldızlara

فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰى اٰلِهَتِهِمْ

Ve dedi ki | Muhakkak ki ben (Neyim?) | Hastayım | Ve yüz çevirdiler (Kimden?) | Ondan (Ne halde?) | Arkalarını dönücüler oldukları halde | Vardı (Nereye?) | Onların ilahlarına

فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا

Ve dedi (Ne dedi?) | Yemez misiniz? | Size ne oldu? | Konuşmuyorsunuz | Ve yöneldi (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Nasıl?) | Vurmakla (Ne ile?)

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

Sağ eliyle | [Putperestler] Yöneldiler (Kime?) | Ona (Ne oldukları halde?) | Koştukları halde | Dedi (Ne dedi?) | Tapıyor musunuz? (Neye?) | O şeylere ki | Yontuyorsunuz

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ

Allah (Nedir?) | Sizi yaratmıştır (Daha neyi yaratmıştır?) | O şeyleri ki | Yapıyorsunuz | Dediler ki | İnşa edin (Kim için?) | İbrahim için (Ne inşa edin?) | Bir yapı | Hemen Onu atın (Nereye?)

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ

Ateşe | Ve istediler (Kime?) | Ona (Ne istediler?) | Tuzak kurmak | Biz de onları kıldık (Ne kıldık?) | Alçaklar | Dedi (Ne dedi?)

اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

Muhakkak ben (Neyim?) | Gidiciyim (Kime?) | Rabbime | O beni maksada ulaştıracak | Ey Rabbim! | İhsan et (Kime?) | Bana (Kimlerden?) | Salihlerden

﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ

Biz de onu müjdeledik (Ne ile?) | Bir çocukla (Öyle çocuk ki) | Yumuşak huylu | Ne zaman ki | Erdi (Kimle beraber?) | Onunla beraber (Neye erdi?) | Koşma çağına | Dedi ki | Ey oğlum!

اِنِّي اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ

Muhakkak ben | Görüyorum ki (Nerede?) | Rüyada | Ben | Seni kurban ediyorum | Bak bakalım | Ne | Düşünüyorsun? | Dedi (Ne dedi?)

يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

Ey babacığım! | Yap (Neyi?) | O şeyi ki | Emir olunuyorsun | Beni bulacaksın | İnşallah (Kimlerden?) | Sabredenlerden

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾

Ne zaman ki | O ikisi teslim oldu (Daha?) | Ve onu yıktı (Nereye?) | Bir yanı üzerine | Ona nida ettik | Şöyle | Ey İbrahim

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

Muhakkak ki | Tasdik ettin (Neyi?) | Rüyayı | Biz | İşte böyle | Mükafatlandırırız (Kimi?) | İyilik yapanları

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

Muhakkak ki bu | Elbette o (Nedir?) | İmtihandır (Öyle imtihan ki) | Apaçık | Ve biz ona fidye olarak verdik (Ne verdik?) | Bir kurbanlık (Öyle kurbanlık ki) | Büyük

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾

Ve [namını] bıraktık (Kimin?) | Onun (Nerede?) | Sonrakiler arasında | Selam olsun (Kime?) | İbrahim'e

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

Böylece | Mükafatlandırırız (Kimi?) | İyilik yapanları | Muhakkak ki O (Kimlerdedir?) | Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki) | Müminler

وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ

Onu müjdeledik (Kimle?) | İshak'la (Ne olduğu halde?) | Peygamber olduğu halde (Yine ne olduğu halde?) | Salihlerden | Ve bereketler verdik (Kime?) | Ona (Daha kime?)

وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

Ve İshak'a | Her ikisinin neslinden de vardır (Kim vardır?) | İyilik eden (Daha?) | Ve zulmeden (Kime?) | Kendine (Öyle zulmeden ki) | Apaçık

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا

Andolsun ki | İyilikte bulunduk (Kime?) | Musa'ya (Daha?) | Ve Harun'a | Ve o ikisini kurtardık (Daha?) | O ikisinin kavmini (Neden?)

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

Sıkıntıdan (Öyle bir sıkıntıdan ki) | Büyük | Ve onlara yardım ettik | Ve oldular (Ne oldular?) | Onlar | Galip gelenler

وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ

O ikisine verdik (Neyi?) | Kitab'ı (Öyle Kitab'ı ki) | Beyanında beliğ olan | Ve o ikisini ulaştırdık (Nereye?) | Yola (Öyle yola ki)

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ

Dosdoğru | Ve terk ettik (Kim üzerine?) | O ikisinin üzerine (Nerede?) | Sonrakiler arasında | Selam olsun (Kime?)

عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

Musa'ya (Daha?) | Ve Harun'a | Muhakkak ki biz | İşte böyle | Mükafatlandırırız (Kimleri?) | Muhsinleri

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

O ikisi (Kimlerdendir?) | Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki) | Müminler | Muhakkak İlyas da | Elbette peygamberlerdendir

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

Hani | Demişti (Kime?) | Kavmine (Ne demişti?) | Korkmaz mısınız? | Tapıyor musunuz? (Kime?) | Ba'l'e? (Daha?) | Ve bırakıyor musunuz (Neyi?)

اَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

Yaratıcıların en güzelini (Ondan bedel) | Allah'ı (Kimdir o?) | Sizin Rabbinizdir (Daha?) | Ve atalarınızın da Rabbidir (Öyle atalarınız ki) | Evvelkiler

103. Ne zaman ki ikisi de bu şekilde (Allah'a) teslim oldular, (İbrahim) onu tuttu şakağının üstüne yıktı.

104. Ve ona şöyle seslendik: "Ey İbrahim!

105. Rüyayı gerçekten doğrulukla yerine getirdin, işte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız."

106. Şüphesiz ki bu açık ve kesin bir imtihan (dedik.)

107. Ve ona büyük bir kurbanlık fidye verdik.

108. Sonrakiler içinde namını bıraktık.

109. Selam İbrahim'e...

110. İşte iyi hareket edenleri böyle mükâfatlandırırız.

111. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.

112. Bir de onu, iyilerden bir peygamber olmak üzere İshak ile müjdeledik.

113. Hem ona, hem İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan da hem güzel davrananlar var, hem de açıkça kendine açık zulmedenler var.

114. Andolsun ki, Musa ile Harun'a da nimetler verdik.

115. Hem kendilerini ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Hem yardım ettik onlara da, galip gelenler onlar oldular.

117. Hem kendilerine o belli kitabı verdik.

118. Ve kendilerini doğru yola çıkardık.

119. Sonrakiler içinde adlarına şunu bıraktık:

120. Selam Musa ile Harun'a...

121. İşte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız.

122. Çünkü ikisi de bizim mü'min kullarımızdandır.

123. Şüphesiz İlyas da gönderilen peygamberlerdendir.

124. Zira kavmine şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız?

125. O en güzel yaratanı bırakıp da bir Ba'le mi yalvarıyorsunuz?

126. O Rabbiniz ve önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı."

127. O zaman onu yalanladılar. Şüphesiz ki onlar da huzura getirildiler.
128. Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.
129. O'na da, sonrakiler içinde şunu bıraktık:
130. Selam İlyas'a...
131. İşte biz güzel davrananları böyle mükâfatlandırırız.
132. Çünkü o bizim mü'min kullarımızdandır.
133. Şüphesiz Lut da gönderilen peygamberlerdendir.
134. Zira onu ve bütün ailesini kurtardık.
135. Batanlar içinde kalan bir kadın hariç.
136. Sonra diğerlerini yerle bir ettik.
137. Ve siz elbette sabahları onlara uğrar ve üzerinden geçersiniz,
138. Ve geceleyin... Ya akıl edip düşünmez misiniz?
139. Şüphesiz Yunus da gönderilen peygamberlerdendir.
140. Hani bir zaman dolu gemiye kaçmıştı.
141. Kura çekişmişti de, (gemiden) kaydırılanlardan olmuştu.
142. Derken kendisini balık yuttu, kendini kınıyordu.
143. Eğer çok tesbih edenlerden olmasaydı,
144. Muhakkak diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.
145. Hemen biz onu alana attık, hasta idi.
146. Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik.
147. Ve onu (Yunus'u) yüzbin kişiye peygamber olarak gönderdik ve hatta artıyorlardı.
148. O zaman iman ettiler de, onları bir zamana kadar yararlandırdık.
149. Şimdi sor o seninkilere: "Kızlar Rabbine, oğullar onlara öyle mi?
150. Yoksa biz melekleri dişi yaratmışız da, onlar şahit mi bulunuyorlarmış?"
151. Ha!.. Onlar şüphesiz ki iftiralarından dolayı derler ki:
152. "Allah doğurdu." Ve elbette bunlar yalancıdırlar.
153. (Allah) kızları oğullara tercih mi etmiş?

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَۙ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
Ve Onu yalanladılar | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Huzura getirilmişlerdir | Ancak hariç (Kim?) | Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) | Kendilerine ihlâs verilmişler

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا
Ve [namını] bıraktık (Kimin?) | Onun (Nerede?) | Sonrakiler arasında | Selam olsun (Kime?) | İlyas'a | Muhakkak ki biz

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
İşte böyle | Mükafatlandırırız (Kimleri?) | Muhsinleri | O (Kimlerdendir?) | Kullarımızdandır (Öyle kullarımızdan ki) | Müminler

وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَۙ ﴿١٣٤﴾
Muhakkak ki | Lût (Kimlerdendir?) | Peygamberlerdendir | Zira | Onu kurtardık (Daha?) | Ve ehlini | Hepsini

اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ
Ancak kurtarmadık (Kimi?) | Yaşlı bir kadını (Öyle kadın ki) | Geride olanlardan | Sonra | Yerle bir ettik (Kimi?) | Diğerlerini | Muhakkak siz

لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾
Elbette uğruyorsunuz (Kime?) | Onlara (Ne olduğunuz halde?) | Sabahlayıcılar (Daha ne zaman?) | Ve akşamleyin | Düşünmeyecek misiniz?

وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَۜ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِۙ
Muhakkak ki Yunus (Kimlerdendir?) | Elbette Peygamberlerdendir | Hani | Kaçtı (Nereye?) | Gemiye (Öyle gemi ki) | Dolu

﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَۚ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ
Kura çekiştiler | Ve o oldu (Kimlerden?) | Kaybedenlerden | Onu yuttu (Ne?) | Bir balık (Ne halde?)

وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَۙ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ
O olduğu halde | Kınanacak bir iş yapmış | Şayet o olmasaydı (Kimlerden?) | Tesbih edenlerden | Elbette kalırdı (Nerede?)

فِي بَطْنِهِٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَٓاءِ وَهُوَ سَقِيمٌۚ ﴿١٤٥﴾
Onun karnında (Ne zamana kadar?) | Diriltilecekleri güne kadar | Onu attık (Nereye?) | Ağaçsız bir alana (Ne halde?) | O olduğu halde | Hasta

وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍۚ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنَاهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ
Ve biz bitirdik (Kim üzerine?) | Onun üzerine (Ne bitirdik?) | Ağaç (Ne türden?) | Kabak türünden | Onu gönderdik (Kime?) | Yüz bin kişiye

اَوْ يَزِيدُونَۚ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ
Veya | Artıyorlardı | Ve iman ettiler | Biz de onları faydalandırdık (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar | Onlara sor ki

اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَۙ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا
Rabbinin öyle mi? (Kimler?) | Kızlar | Ve onların [öyle mi?] (Kimler?) | Erkekler | Yoksa | Yarattık mı? (Kimi?) | Melekleri (Ne olarak?) | Kızlar olarak

وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَۙ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
Onlar oldukları halde | Şahitler | Dikkat edin! | Muhakkak onlar | İftiralarından dolayı | Elbette diyorlar ki | Doğurdu (Kim?)

اللّٰهُۙ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَۜ ﴿١٥٣﴾
Allah | Muhakkak onlar (Nedirler?) | Yalancıdırlar | Tercih mi etmiş? (Kimi?) | Kızları (Kime?) | Erkeklere

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ

Size ne oluyor? · Nasıl hükmediyorsunuz? · Hiç düşünmez misiniz? · Yoksa · Sizin için var mı? (Ne?) · Delil (Öyle delil ki) · Apaçık

﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ

Getirin (Neyi?) · Kitabınızı · Şayet iseniz (Ne iseniz?) · Doğru söyleyenler · Ve uydurdular (Nerede?) · Onun arasıyla (Daha?) · Cinler arasında (Ne uydurdular?)

نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا

Nesep · Andolsun · Bilir (Kim?) · Cinler (Neyi bilirler?) · Muhakkak onlar (Nedirler?) · [Cehenneme] Hazır edileceklerdir · Allah münezzehtir (Neden münezzehtir?) · O şeylerden ki

يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

Vasıflıyorlar · Ancak hariç · Allah'ın kulları (Öyle kulları ki) · Kendilerine ihlâs verilmişler · Çünkü siz · Ve o şeyler ki · Tapıyorsunuz

مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا

Siz değilsiniz (Ne değilsiniz?) (Kime karşı?) · Rabbe karşı · [Kimseyi] baştan çıkarıcı · Ancak [baştan çıkarabiirsiniz] · O kimseyi ki · O (Nedir?) · Cehenneme giricidir · (Cebrail peygambere şöyle dedi:) Bizden hiç kimse yoktur

اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ

Ancak · Onun için vardır (Ne vardır?) · Bir makamı (Öyle makam ki) · Belli · Muhakkak ki biz · Elbette biz (Kimleriz?) · Saf saf dizilenleriz · Ve muhakkak ki biz · Elbette biz (Kimleriz?)

الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

Tesbih edenleriz · Muhakkak ki · İdiler (Ne idiler?) · Diyorlardı (Ne diyorlardı?) · Şayet yanımızda olsaydı (Ne olsaydı?) · Zikir (Kimlerden?) · Evvelkilerden

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ

Olurduk (Kim?) · Allah'ın kulları (Öyle kullar ki) · Kendilerine ihlas verilmişler · Ve inkâr ettiler (Neyi?) · O kitabı · İleride · Bilecekler · Andolsun kesinlikle

سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

Geçmiştir (Ne?) · Sözümüz (Kim için?) · Kullarımız için (Öyle kullarımız ki) · Peygamber olarak gönderilmişler · Muhakkak onlar · Şüphesiz onlar (Nedirler?) · Yardım olunanlardır

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ

Ve muhakkak bizim ordularımız · Elbette onlar (Nedirler?) · Galip olanlardır · Yüz çevir (Kimlerden?) · Onlardan (Ne zamana kadar?) · Bir zamana kadar · Onları gör

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

İleride · Görecekler · Azabımızı mı? · Acele istiyorlar · İndiği zaman (Nereye?) · Onların yurtlarına

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ

Ne kötüdür! · Uyarılanların sabahı · Yüz çevir (Kimlerden?) · Onlardan (Ne zamana kadar?) · Bir zamana kadar · Onları gör

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

İleride · Görecekler · Rabbin münezzehtir (Öyle Rabbin ki) · İzzet sahibi (Neden münezzehtir?) · O şeylerden ki · Vasıflıyorlar

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

Ve selam olsun (Kime?) · Peygamberler üzerine · Ve bütün hamdler (Kim içindir?) · Allah içindir (Öyle Allah ki) · Âlemlerin Rabbidir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ صٓ — آيَاتُهَا ٨٨

154. Ne oldu sizlere! Nasıl hükmediyorsunuz?
155. Hiç de mi düşünmezsiniz!
156. Yoksa sizin için açık bir ferman mı var?
157. O halde getirin kitabınızı, doğru söylüyorsanız?
158. Bir de O'nunla (Allah ile) cinler arasında bir soy bağı uydurdular. Andolsun ki, cinler bilirler ki, onlar huzura getirileceklerdir.
159. Allah onların isnad ettikleri vasıflardan münezzehtir.
160. Fakat Allah'ın ihlâs ile seçilen kulları başka.
161. Çünkü siz ve taptıklarınız,
162. O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz.
163. Ancak cehenneme yaslanacak olanlar müstesna.
164. (Melekler derler ki): "Bizden ise, her birimiz için belli bir makam vardır.
165. Ve biz, elbette biz o saf dizenleriz,
166. Ve biz elbette biz, o tesbih edenleriz."
167. Ve gerçek (şu ki, daha) önce şöyle diyorlardı:
168. Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (ilahi bir kitap) olsaydı,
169. Kesinlikle Allah'ın ihlâs ile seçilmiş kullarından olurduk."
170. Fakat şimdi O'nu inkâr ettiler, artık ileride bilecekler.
171. Andolsun ki, peygamberlik göreviyle gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmiştir:
172. Onlar, elbette onlar muhakkak muzaffer olacaklardır.
173. Ve elbette bizim askerlerimiz, mutlaka onlar galip geleceklerdir."
174. Onun için bir zamana kadar onlardan yüz çevir.
175. Gör onları... Yakında görecekler.
176. Ya şimdi bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
177. Ama onların sahasına indiği zaman, o acı haber verilenlerin sabahı ne kötüdür!
178. Yine sen bir zamana kadar onlardan yüz çevir.
179. Gör... Yakında görecekler.
180. Güç ve kuvvet sahibi Rabbin, onların isnat etikleri vasıflardan münezzehtir.
181. Selam peygamberlere...
182. Ve hamd âlemlerin Rabbi Allah'a...

SÂD SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 88 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Sâd. Bu zikirle dopdolu Kur'an'a bak.

2. Fakat o inkâr edenler bir onur, bir ayrılık içindeler.

3. Kendilerinden önce nicelerini helak ettik. Feryat ettiler; fakat kurtulma zamanı değildi.

4. İçlerinden kendilerine uyandırıcı bir peygamber geldiğine şaştılar da kâfirler dediler ki: "Bu bir sihirbaz, bir yalancı..."

5. İlahları bir tek ilah mı kılmış? Bu gerçekten şaşılacak bir şey, çok tuhaf!

6. İçlerinden o heyet de fırladı. (Şöyle diyerek): "İlahlarınız üzerinde sabır ve sebat edin? Bu gerçekten arzu olunur bir şey, bir istek...

7. Biz bunu diğer dinde işitmedik, bu mutlaka bir uydurmadır.

8. O zikir (Kur'an) aramızdan ona mı indirilmiş? Doğrusu onlar benim zikrimden bir kuşkulu şüphe içindeler. Doğrusu henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa sana onu veren, güçlü ve sonsuz lütuf sahibi olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyle ise haydı, sebepler içinde yükselsinler!

11. Onlar burada hiziplerin döküntülerinden, (çeşitli gruplardan) kalma bozuk bir ordudur.

12. Onlardan önce Nuh kavmi, Ad kavmi ve o kazıkların sahibi Firavun da peygamberleri yalanlamıştı.

13. Semud kavmi, Lut kavmi ve Eykeliler... Bunlar işte o hizipler...

14. Başka değil, hepsi gönderilen elçileri (peygamberleri) yalanladılar da, öyle hak oldu azabım.

15. Onlar başka değil, sadece bir korkunç sese bakıyorlar. Öyle ki, onun gecikmesi de yoktur.

16. Bir de: "Ey Rabbimiz! Hesap gününden önce bizim azap payımızı acele ver!" dediler.

الرَّح۪يمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

وَشِقَاقٍ	ف۪ي عِزَّةٍ	كَفَرُوا	الَّذ۪ينَ	بَلِ	﴿١﴾	ذِي الذِّكْرِ	وَالْقُرْاٰنِ	صٓ
Ve bir muhalefet içindedirler	Bir büyüklenme içindedirler (Daha nedirler?)	İnkar ettiler (Onlar nedirler?)	O kimseler ki	Bilakis		Öğüt sahibi	Kuran'a yemin olsun (Öyle Kuran ki)	Sâd

ح۪ينَ مَنَاصٍ	وَلَاتَ	فَنَادَوْا	مِنْ قَرْنٍ	مِنْ قَبْلِهِمْ	اَهْلَكْنَا	كَمْ	﴿٢﴾
Kurtulma vakti	Hâlbuki [vakit] değildi (Ne değildi?)	Feryat ettiler	Birçok nesli	Onlardan önce (Neyi helak ettik?)	Helak ettik (Kimden önce?)	Nicesini	

سَاحِرٌ	هٰذَا	الْكَافِرُونَ	وَقَالَ	مِنْهُمْ	مُنْذِرٌ	اَنْ جَٓاءَهُمْ	وَعَجِبُٓوا	﴿٣﴾
Bir büyücüdür (Öyle büyücü ki)	Bu (Nedir?)	Kâfirler (Ne dediler?)	Ve dedi (Kim?)	İçlerinden	Bir uyarıcının (Kimden olan uyarıcı?)	Kendilerine gelmesine (Kimin gelmesine?)	Şaştılar (Neye?)	

﴿٥﴾	عُجَابٌ	لَشَيْءٌ	اِنَّ هٰذَا	وَاحِدًا	اِلٰهًا	الْاٰلِهَةَ	اَجَعَلَ	﴿٤﴾	كَذَّابٌ
	Tuhaf olan	Bir şeydir (Öyle bir şey ki)	Kesinlikle bu (Nedir?)	Tek olan	İlah (Öyle ilah ki)	İlahları (Ne yaptı mı?)	Yaptı mı? (Neyi?)		Pek yalancı olan

اِنَّ هٰذَا	عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ	وَاصْبِرُوا	امْشُوا	اَنِ	مِنْهُمْ	الْمَلَاُ	وَانْطَلَقَ
Muhakkak ki bu (Nedir?)	İlahlarınıza	Ve sabredin (Neye?)	Yürüyün (Daha ne söyleyerek?)	Şunu	Onlardan (Ne söyleyerek ayrılıp gittiler?)	İleri gelenler (Kimden?)	(Söyleyerek) Ayrılıp gitti (Kim?)

اِلَّا	اِنْ هٰذَٓا	فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ	بِهٰذَا	مَا سَمِعْنَا	﴿٦﴾	يُرَادُ	لَشَيْءٌ
Ancak (Nedir?)	Bu değildir	Son dinde	Bunu (Nerede?)	Biz duymadık (Neyi?)		İsteniliyor	Kesinlikle bir şeydir (Öyle bir şey ki)

ف۪ي شَكٍّ	هُمْ	بَلْ	مِنْ بَيْنِنَا	الذِّكْرُ	عَلَيْهِ	ءَاُنْزِلَ	﴿٧﴾	اخْتِلَاقٌ
Şüphe içerisindedirler (Neden?)	Onlar (Nededirler?)	Bilakis	Aramızdan	Bu zikir (O ne olduğu halde?)	Ona (Ne?)	İndirildi mi? (Kime?)		Bir uydurmadır

خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ	عِنْدَهُمْ	اَمْ	﴿٨﴾	عَذَابِ	لَمَّا يَذُوقُوا	بَلْ	مِنْ ذِكْر۪ي
Rabbinin rahmet hazineleri (Öyle rabbin ki?)	Yanlarında mıdır? (Ne?)	Yoksa		Azabımı	Henüz tatmadılar (Neyi tatmadılar?)	Bilakis	Zikrimden/ Benim Kuran'ımdan

بَيْنَهُمَا	وَمَا	وَالْاَرْضِ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	لَهُمْ	اَمْ	﴿٩﴾	الْوَهَّابِ	الْعَز۪يزِ
O ikisinin arasındadır	Ol şeyler ki	Ve yerin (Daha?)	Göklerin hükümranlığı (Daha?)	Onlara mı aittir? (Ne?)	Yoksa		Çokça veren	Aziz (Yine öyle rabbin ki)

مِنَ الْاَحْزَابِ	مَهْزُومٌ	هُنَالِكَ	جُنْدٌ مَا	﴿١٠﴾	فِي الْاَسْبَابِ	فَلْيَرْتَقُوا
[Senden önceki peygamberleri de yalanlayan] Topluluklardan bir topluluk	Hezimete uğramışlardır (Yine öyle topluluk ki)	Şuracıkta	Önemsiz bir ordudur		[Göklerin] yollarında	Haydi yükselsinler (Nerede?)

وَثَمُودُ	﴿١٢﴾	ذُو الْاَوْتَادِ	وَفِرْعَوْنُ	وَعَادٌ	قَوْمُ نُوحٍ	قَبْلَهُمْ	كَذَّبَتْ	﴿١١﴾
Semûd kavmi (Daha kim yalanladı?)		Kazıklar sahibi (Daha kim yalanladı?)	Ve Firavun (Öyle firavun ki)	Ad kavmi (Daha kim yalanladı?)	Nuh kavmi (Daha kim yalanladı?)	Onlardan önce (Kim yalanladı?)	Yalanladı (Ne zaman?)	

كَذَّبَ	اِلَّا	اِنْ كُلٌّ	﴿١٣﴾	الْاَحْزَابُ	اُولٰٓئِكَ	وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ	وَقَوْمُ لُوطٍ
Yalanladı (Kimi?)	Ancak	Hiçbirisi olmadı		Bu gruplardır	İşte onlar	Ve Eyke halkı	Lut kavmi (Daha kim yalanladı?)

مَا لَهَا	وَاحِدَةً	صَيْحَةً	اِلَّا	هٰٓؤُلَٓاءِ	وَمَا يَنْظُرُ	﴿١٤﴾	عِقَابِ	فَحَقَّ	الرُّسُلَ
Kendisi için yoktur (Ne yoktur?)	Tek (Öyle çığlık ki)	Çığlık (Öyle çığlık ki)	Ancak [beklerler] (Neyi beklerler?)	İşte bunlar	Beklemez (Kim?)		Azabım	Bu sebeple hak oldu (Ne?)	Peygamberleri

﴿١٦﴾	قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ	قِطَّنَا	لَنَا	عَجِّلْ	رَبَّنَا	وَقَالُوا	﴿١٥﴾	مِنْ فَوَاقٍ
	Hesap gününden önce	Payımızı (Neden önce ver?)	Bize (Neyi?)	Çabucak ver (Kime?)	Rabbimiz	Ve dediler (Ne dediler?)		Azıcık bir gecikme

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾

Sabret (Neye?) | O şeye ki | Diyorlar | Ve hatırla (Kimi?) | Kulumuzu (Ondan bedel?) | Davud'u (Öyle Davud ki) | Kuvvet sahibi | Muhakkak ki O (Nedir?) | Devamlı yönelicidir

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

Muhakkak ki biz | Emrine verdik (Neyi?) | Dağları (Kim ile birlikte?) | Onunla birlikte (Ne oldukları halde?) | Tesbih eder oldukları halde (Ne zaman?) | Akşam (Daha?) | Ve sabah (Daha neyi emrine verdik?)

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

Ve kuşları (Ne oldukları halde?) | Toplu oldukları halde | Tamamı (Kime?) | Ona (Nedirler?) | Yönelicidir | Ve kuvvetlendirdik (Neyi kuvvetlendirdik?) | Onun hükümranlığını (Daha?) | Ve ona verdik (Ne verdik?) | Hikmet (Daha ne verdik?)

وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾

Ve hitabı [hakla batılı] ayırt etme | Sana geldi mi? (Ne geldi mi?) | Davacının haberi | Hani | Tırmanmışlardı (Neye?) | Mabede? (O davacının haberinden bedel?)

اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغٰى

Hani | Girmişlerdi (Nereye?) | Davud'un yanına | Bunun üzerine korktu (Kimden?) | Onlardan | Onlar da dediler (Ne dediler?) | Korkma (Biz neyiz?) | İki davacıyız (Öyle iki davacı ki) | Hakka tecavüz etti (Kim?)

بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا

Birimiz (Kimin hakkına tecavüz etti?) | Diğerimizin | O halde sen hükmet (Nerede?) | Aramızda (Ne ile?) | Hak ile (Daha?) | Ve haksızlık yapma | Ve bizi ilet (Neye?)

اِلٰى سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخٖي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً

Doğru yola | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Benim kardeşimdir | Ona ait vardır (Ne vardır?) | Doksan dokuz (Ne cihetinden?) | Koyun cihetinden

وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنٖيهَا وَعَزَّنٖي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ

Ve bana ait de vardır (Ne vardır?) | Koyun (Öyle koyun ki) | Bir tane olan | Böyle iken dedi (Ne dedi?) | Onu bana ver | Ve bana galip geldi (Nede?) | Konuşmada | Davud dedi (Ne dedi?)

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ

Elbette muhakkak | Sana zulmetmiş (Ne ile?) | Koyununu istemekle (Nereye?) | Kendi koyunları arasına | Kesinlikle çoğu (Neden?) | Karışmışlardan

لَيَبْغٖي بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

Elbette haddi tecavüz eder (Kim?) | Onlardan biri (Kimin?) | Diğerinin | Ancak [hariçtir] (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi işlediler?) | Salih amelleri

وَقَلٖيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا (السجدة)

Ne de azdır (Kim?) | Onlar | Ve bildi (Neyi bildi?) | Davud | Elbette biz | Onu sınadık | Ve hemen af diledi (Kimden?) | Rabbinden | Ve yere kapandı (Ne olduğu halde?) | Rükû eder halde

وَاَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ

Ve yöneldi | Sonra bağışladık (Kimi?) | Onu (Neden dolayı?) | Bundan dolayı | Muhakkak ki onun için vardır (Nerede?) | Katımızda (Ne vardır?) | Güzel bir makam (Daha ne vardır?) | Ve güzel bir dönüş yeri

﴿٢٥﴾ يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلٖيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ

Ey Davud! | Muhakkak ki biz | Seni kıldık (Ne kıldık?) | Halife kıldık (Nerede?) | Yeryüzünde | O halde hükmet (Nerede?) | İnsanlar arasında (Ne ile?)

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذٖينَ يَضِلُّونَ

Hak ile | Ve uyma (Neye?) | Hevâya | Yoksa seni saptırır (Neden?) | Allah'ın yolundan | Muhakkak o kimseler ki | Sapıyorlar (Neden?)

عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

Allah'ın yolundan | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Pek çetin olan (Ne sebebiyle?) | Unutmaları sebebiyle (Neyi unutmaları?) | Hesap gününü

17. Şimdi sen onların dediklerine sabret de kuvvetli kulumuz Davud'u an! Çünkü o daima Allah'a yönelirdi.

18. Çünkü biz, onun beraberinde dağları emre boyun eğidirmiştik. Akşamleyin ve işrak vakti onunla birlikte tesbih ederlerdi.

19. Kuşları da toplu olarak (onun emrine boyun eğdirdik.) Hepsi onun nağmesine katılır, ahenk ile tesbih ederlerdi.

20. Hem mülkünü güçlendirmiştik, hem de kendisine hikmet ve hakkı batıldan ayıran söz yeteneği vermiştik.

21. Bir de davacıların kıssası geldi mi sana? Hani duvarı aşarak köşke ulaşmışlardı.

22. O zaman Davud'un yanına giriverdiler de, onlardan dolayı telaşa düştü. "Korkma!" dediler. Biz (birbiriyle davalı) iki hasımız, birbirimizin hakkını çiğnedik. Şimdi sen aramıza hak hükmet ve aşırı gitme de bizi doğru yolun ortasına çıkar.

23. Şu benim kardeşim, onun doksan dokuz dişi koyunu var. Benim ise bir tek dişi koyunum var. Böyle iken, "Onu da bana bırak." dedi. Ve beni söyleşmede yendi."

24. (Davut) dedi ki: "Doğrusu senin bir koyununu kendi koyunlarına katmak istemesiyle sana zulmetmiştir. Gerçekten karışıkların (bir toplum içinde yaşayanların) çoğu biribirlerine haksızlık ediyorlar. Ancak iman edip de iyilik isteyenler başka... Onlar da pek az... Ve sanmıştı ki Davud, bunu sırf kendisini imtihan için yaptık. Hemen Rabbine istiğfar etti ve rükû ederek yere kapandı, tevbe ederek (Allah'a) yöneldi.

25. Biz de onu kendisine bağışladık. Ve gerçekten ona yanımızda kesin bir yakınlık ve akibet güzelliği vardır.

26. Ey Davut! Gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Şimdi insanlar arasında hak ile hükmet de, (keyfe) arzuya uyma ki, seni Allah yolundan sapıtmasın. Çünkü Allah yolundan sapanlar, hesap gününü unuttukları için, kendilerine pek şiddetli bir azap vardır.

27. Hem o göğü, yeri ve aralarındakileri biz boşuna yaratmadık. O, o inkâr edenlerin zannı... Onun için cehennem ateşinden dolayı vay o inkâr edenlerin hâline!

28. Yoksa iman edip de iyi iyi işler yapanları biz o yeryüzündeki bozguncular gibi yapar mıyız? Yoksa o takva sahiplerini, arsız çapkınlar gibi yapar mıyız?

29. Bu çok mübarek kitabı sana, temiz özlüler âyetlerini düşünsünler ve ibret alsınlar diye indirdik.

30. Bir de Davud'a Süleyman'ı ihsan ettik. Ne güzel kul! O gerçekten daima Allah'a yönelirdi.

31. Ona bir akşamüstü, çalımlı, cins koşu atları sunulmuştu.

32. Dedi ki: "Ben o malı ve atı Rabbimin zikrinden dolayı sevdim." Nihâyet (bu atlar) perde ile gizlendi. (Ahırlara çekildi ya da koşup gözden kayboldu).

33. "Geri getirin onları bana." (Dedi.) Ve tuttu bacaklarını, boyunlarını silmeye başladı.

34. Andolsun ki, Süleyman'ı imtihan da ettik ve tahtının üzerine bir ceset bıraktık, sonra tevbe ile döndü.

35. "Ya Rab! Beni bağışla ve bana öyle bir mülk ihsan et ki, ardımdan kimseye yaraşmasın. Şüphesiz sensin bütün dilekleri veren, sonsuz lütufkâr sen." dedi.

36. Bunun üzerine rüzgârı onun emrine verdik. Emriyle istediği yere yumuşak bir şekilde akıp giderdi.

37. Bütün duvar ustası ve dalgıçlık yapan şeytanları da (emrine verdik.)

38. Ve daha zincirlerde birbirine bağlı diğerlerini de (emrine verdik.)

39. "Bu işte bizim ihsanımız. Artık dilersen kerem et, ihsan eyle. Dilersen tut, hesabı yok." dedik.

40. Şüphesiz ki, ona yüce huzurumuzda bir yakınlık ve bir akibet güzelliği vardır.

41. Kulumuz Eyyub'u da an, o zaman Rabbine şöyle seslenmişti: "Bak bana, sıkıntı ve acı ile bana şeytan dokundu!"

42. "Ayağını yere vur! İşte serin bir yıkanacak ve içecek (su)." dedik.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ

Biz yaratmadık (Neyi?) | Göğü (Daha neyi?) | Yeri (Daha?) | Ol şeyi ki | Bu ikisi arasındadır (Ne için yaratmadık?) | Boş yere | İşte bu (Nedir?) | O kimselerin zannıdır ki

كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا

Onlar inkar ettiler | Veyl (Kim içindir?) | O kimseler içindir ki | Onlar inkar ettiler (Neden olan veyl?) | Cehennemden | Yoksa | Yapar mıyız? (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ

Ve işlediler (Neyi?) | İyi amelleri (Kim gibi?) | Bozgunculuk çıkaranlar gibi (Nerede?) | Yeryüzünde | Yoksa | Yapar mıyız? (Kimi?) | Allah'tan korkanları (Kim gibi?)

كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ

Günahkârlar gibi | [Bu] Kitaptır | Onu indirdik (Kime?) | Sana (Daha nedir?) | Mübarektir (Ne için indirdik?) | Düşünsünler diye (Neyi düşünsünler diye?) | Ayetlerini (Daha ne için indirdik?) | Ve öğüt alsın diye (Kim?)

أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

Halis akıl sahipleri | Ve verdik (Kime?) | Davud'a (Kimi verdik?) | Sülayman'ı | Ne güzel oldu (Kim?) | Bu kul | Doğrusu o (Nedir?) | Daima yönelicidir

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

Hani | Arz edilmişti (Kime?) | Kendisine (Ne zaman?) | Öğleden sonra (Ne sunulmuştu?) | Üç ayağı üzerine basan, dördüncüsünü tırnağı üzerinde tutan atlar (Öyle atlar ki?) | Cins koşu atları | Ve dedi (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Sevdim/geri kaldım (Niçin?)

حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ

At sevgisinden dolayı (Neden geri kaldım?) | Rabbimin zikrinden | Ta ki [güneş] gizlendi (Ne ile?) | Perde ile (Daha ne dedi?) | Onları getirin (Kime?) | Bana

فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا

Ve başladı (Neye?) | Sıvazlamaya (Neyi?) | Bacaklarını (Daha neyi?) | Ve boyunlarını | Andolsun elbette | Biz sınadık (Kimi?) | Süleyman'ı | Ve bıraktık (Ne üzerine?)

عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا

Tahtı üzerine (Ne bıraktık?) | Bir ceset | Sonra | Dönüverdi | Dedi (Ne dedi?) | Ey Rabbim! | Beni affet | Ve ver (Kime?) | Bana (Ne ver?) | Bir hükümranlık (Öyle hükümranlık ki)

لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ

Yaraşmayacak (Kime?) | Hiç kimseye (Kimden sonra?) | Benden sonra | Muhakkak ki sen | Sen (Nesin?) | Ziyade verensin | Biz emrine verdik (Kimin?) | Onun (Neyi?)

الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ

Rüzgârı (Öyle rüzgâr ki) | Esiyor (Ne ile?) | Onun emriyle (Nasıl?) | Kolayca (Nereye esiyor?) | Dilediği tarafa (Daha neyi onun emrine verdik?) | Şeytanları (Ondan bedel?) | Her bina yapanı

وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ

Ve her dalgıcı (Daha neleri emrine verdik?) | Ve diğerlerini (Ne oldukları halde?) | Bağlanmışlar (Neye?) | Bukağılara | İşte bu (Nedir?) | Bizim bağışımızdır | İster ver

أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

Yahut | Tut (Nasıl?) | Hesapsızca | Muhakkak ki onun için vardır (Nerede?) | Katımızda (Ne vardır?) | Elbette güzel bir makam vardır (Daha ne vardır?) | Ve güzel bir varış yeri vardır

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ

Ve hatırla (Kimi?) | Kulumuzu (O da kimdir?) | Eyyüp'tür | Hani | Yakarmıştı (Kime?) | Rabbine (Ne diye?) | Muhakkak ki ben | Bana dokundu (Kim dokundu?) | Şeytan (Ne ile dokundu?)

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

Bir yorgunluk (Daha neyle dokundu?) | Ve eziyetle | Yere vur (Neyi?) | Ayağını | İşte bu (Nedir?) | Yıkanılacak sudur (Öyle su ki?) | Soğuk (Daha nedir?) | Ve içecektir

وَوَهَبْنَا لَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى

Biz bağışladık (Kime?) | Ona (Kimi bağışladık?) | Ailesini (Daha neyi bağışladık?) | Ve onların bir mislini [bağışladık] | Onlarla birlikte (Ne olarak bağışladık?) | Bir rahmet olarak (Kim tarafından?) | Bizim tarafımızdan (Daha ne olarak?) | Ve ibret olarak (Kim için?)

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا

Akıl sahipleri için | Ve al (Neye?) | Eline (Ne al?) | Bir demet sap | Sonra vur (Ne ile?) | Onunla | Ve yemininde durmamazlık etme | Muhakkak ki biz

وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرٰهٖيمَ

Onu bulduk (Ne olarak?) | Sabredici olarak | Ne güzel oldu (Kim?) | Bu kul | Gerçekten o (Nedir?) | Çok yönelicidir | Ve hatırla (Kimi?) | Kullarımızı (Ondan bedel?) | İbrahim'i (Daha?)

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِي الْاَيْدٖى وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ

İshak'ı (Daha?) | Ve Yakub'u (Öyle kullarım ki) | Kuvvet sahibi (Daha ne sahibi?) | Ve basiret sahibi | Muhakkak ki biz (Ne ile?) | Onları ihlâslı kimseler yaptık

بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ

Bir özellikle (Nedir o?) | Ahiret yurdunu düşünmektir | Ve doğrusu onlar | Bizim katımızda (Kimdendir?) | Seçilmişlerdendir (Öyle seçilmişler ki)

الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعٖيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ

İyi olanlar | Ve hatırla (Kimi?) | İsmail'i (Daha?) | Elyesa'yı (Daha kimi hatırla?) | Ve Zülkifl'i | Bunların hepsi (Kimdendir?)

مِنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقٖينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ

İyi kimselerdendir | İşte bu (Nedir?) | Bir hatırlatmadır | Gerçek şu ki | Takva sahipleri için vardır (Ne vardır?) | Kesinlikle güzel bir varış yeri (Güzel varış yerinden bedel ne vardır?) | Adn cennetleri (Ne oldukları halde?)

مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئٖينَ فٖيهَا يَدْعُونَ فٖيهَا بِفَاكِهَةٍ

Açılmış oldukları halde (Kime?) | Onlara (Ne?) | Kapılar (Onlar ne oldukları halde?) | Yaslanıcılar (Nerede?) | O cennetlerde (Ne oldukları halde yaslanırlar?) | İster oldukları halde (Nerede?) | O cennetlerde (Ne ister oldukları halde?) | Yemişler/meyveler

كَثٖيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا

Çok olan (Daha ne ister oldukları halde?) | Ve içecekler | Ve onların yanlarında vardır (Ne vardır?) | Gözlerini [sadece eşlerine] dikmiş kızlar vardır (Öyle güzel kızlar ki) | Hep bir yaşıt olan | İşte bu (Nedir?)

مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾

Ol şeydir ki | Siz vaat olunuyorsunuz | Hesap günü için | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Bizim rızkımızdır (Ne olduğu halde?) | Onun için olmadığı halde (Ne olmadığı halde?) | Bitme tükenme

هٰذَا وَاِنَّ لِلطَّاغٖينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

İşte bu | Muhakkak ki haddi aşanlar için vardır (Ne vardır?) | Elbette kötü bir varış yeri (Ondan bedel?) | Cehennem vardır (Öyle cehennem ki) | Ona yaslanacaklar | Ne kötü oldu (Ne?) | Bu konak

﴿٥٦﴾ هٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمٖيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ

İşte bu (O nedir?) | Onu tatsınlar (Daha nedir?) | Kaynar sudur | Ve irindir | Ve başka [azaplar] (Neden olan?) | Onun benzerinden olan (Nedir onlar?) | Türlü türlüdür

﴿٥٨﴾ هٰذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾

İşte bu (Nedir?) | Bir topluluktur (Öyle topluluk ki) | Dalan (Kiminle beraber dalan?) | Sizinle beraber (Ne derler?) | Rahat yok (Kime?) | Onlara | Gerçekten onlar (Kimlerdir?) | Cehenneme gidicilerdir

قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

Derler (Ne derler?) | Bilakis | Siz | Rahat yok (Kime?) | Size | Siz | Onu sundunuz (Kime sundunuz?) | Bize | Ne kötü oldu (Ne?) | Bu yer

﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

Derler (Ne derler?) | Ey Rabbimiz! | Her kim | Sunduysa (Kime?) | Bize (Neyi?) | Bunu | İşte onu fazlalaştır (Ne bakımdan?) | Azap bakımından (Nasıl?) | İki kat (Neredeki azap?) | Cehennemdeki

43. Ve ona bütün ailesini ve beraberlerinde bir o kadarını daha tarafımızdan bir rahmet olarak bahşettik. Hem de bir ibret dersi temiz akıllılar için…

44. Bir de: "Eline bir demet al, onunla vur, yemininde durmamazlık etme." (dedik.) Gerçekten biz onu sabırlı bulduk, ne güzel kul! Gerçekten o daima Allah'a yönelirdi.

45. Kullarımız İbrahim'i, İshakı, Ya'kub'u da an… Eller ve gözler sahipleri idiler.

46. Çünkü biz onları temiz bir hasletle, hâlis yurt (ahiret) düşüncesi ile has kullarımızdan kılmışızdır.

47. Çünkü onlar, gerçekten katımızda seçilmiş iyi kimselerdendirler.

48. İsmail'i de, Elyesa'yı ve Zülkifl'i de an! Hepsi de iyi kimselerdendir.

49. İşte bu bir zikirdir. Şüphesiz korunan müttakiler için kesinlikle güzel bir gelecek (bir güzel dönüş yeri) vardır.

50. Bütün kapıları kendilerine açılmış olan Adn cennetleri vardır.

51. İçlerine kurularak orada birçok yemişle bambaşka bir içki isteyeceklerdir.

52. Yanlarında da bakışlarını onlara dikmiş, hep bir yaşıt güzeller…

53. İşte bu, o hesap günü için size vaadedilenlerdir.

54. İşte bu bizim rızkımızdır. Şüphesiz ki, ona hiç tükenme yok.

55. Bu böyle, şüphesiz azgınlar için de kötü bir gelecek (kötü bir dönüş yeri) vardır.

56. Cehennem… Ona yaslanacaklar… Fakat o ne çirkin döşektir!

57. İşte kaynar su ve irin, artık tatsınlar onu.

58. Ve o şekilden çifter çifter bir diğeri.

59-60. (Şöyle denilir): Şu bir alay insan, sizinle birlikte zorluğa göğüs germiş, onlara merhaba yok. Çünkü onlar cehenneme gireceklerdir. Derler ki: "Hayır, size merhaba yok. Onu bize siz sundunuz, bakın ne kötü yatak…"

61. "Ey Rabbimiz! Bize bunu sunana cehennemde azabı hemen kat kat artır." derler.

62. Bir de derler ki: "Biz kötülerden saydığımız o adamları niçin görmüyoruz?

63. Onları eğlence yerine tuttuk ya! Yoksa bu gözler onlardan kaydı mı?"

64. Şüphesiz ki, bu gerçektir. Cehennemliklerin birbirine düşmanlığı muhakkak olacaktır.

65. De ki: "Ben ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. O tek ve ezici güç sahibi Allah'tan başka bir ilah da yoktur."

66. O göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin çok güçlü, çok bağışlayan Rabbi.

67. De ki: "Bu bir büyük haberdir.

68. Siz ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Benim mele-i âla (yüce topluluk, melekler âlemi) hakkında ne bilgim olurdu, onlar tartışırlarken.

70. Fakat ben, açık bir uyaran bir peygamber olduğum içindir ki, o bilgi bana vahyolunuyor."

71. Hani Rabbin meleklere demişti ki: "Haberiniz olsun, ben bir çamurdan bir insan yaratmaktayım.

72. Ona şekil verdiğim ve ruhumdan ona üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın!"

73. Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler.

74. Yalnız İblis kibirlenmek istedi ve kâfirlerden oldu.

75. (Allah) buyurdu ki: "Ey İblis! O benim iki elimle yarattığıma secde etmene sana ne engel oldu? Kibirlenmek mi istedin? Yoksa yücelerden misin?" dedi.

76. (İblis) dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım. Beni bir ateşten yarattın, onu ise bir çamurdan yarattın."

77. (Allah) buyurdu ki: "Hemen çık oradan, çünkü artık sen kovulmuş birisin.

78. Ve kuşkusuz lanetim, ceza gününe kadar üzerindedir."

79. (İblis) dedi ki: "Ya Rab! O halde diriltilecekleri güne kadar beni geri bırak."

80. (Allah) buyurdu ki: "Haydi, geri bırakılanlardansın.

81. Bilinen zaman gününe kadar.

82. (İblis) dedi ki: "Öyle ise yüceliğine yemin ederim ki, ben onların hepsini kesin aldatır saptırırım.

83. Ancak içlerinden ihlâs ile seçilmiş has kulların müstesna."

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ

Ve derler (Ne derler?) | Bize ne oluyor | Görmüyoruz (Kimi görmüyoruz?) | Adamları (Öyle adamları ki) | Biz idik (Ne idik?) | Onları sayar idik (Neden sayardık?) | Kötülerden | Biz onları edinmiştik (Ne edinmiştik?)

سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ

Alay konusu? | Yoksa | Kaçtı mı? (Kimden?) | Onlardan (Ne?) | Gözler | Muhakkak ki bu (Nedir?) | Gerçektir (Bundan bedel?) | Cehennemliklerin birbiriyle tartışması

﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

Söyle ki | Ancak | Ben (Neyim?) | Uyarıcıyım | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | Allah [var] | Tek olan | Ve galip gelen (Yine öyle Allah ki)

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ

Göklerin rabbi olan (Daha neyin rabbi?) | Yerin rabbi olan | Ol şeylerin ki | Bu ikisi arasındadır | Aziz | Ve çok mağfiret eden | De ki | O (Nedir?)

نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ

Bir haberdir (Öyle haber ki?) | Büyük | Siz (Neden?) | Ondan (Nesiniz?) | Yüz çevirenlersiniz | Yoktur | Benim için | Hiçbir bilgi (Neye dair?)

بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

Mele-i â'la'ya dair (Ne zaman?) | O vakit ki | Tartışıyorlardı | Vahyedilmiyor | Bana | Ancak [vahyediliyor ki] | Ancak | Ben (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık

﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ

Hani | Demişti (Kim?) | Rabbin (Kime?) | Meleklere (Ne demişti?) | Elbette ben (Neyim?) | Yaratıcıyım (Ne yaratıcıyım?) | Bir beşer (Neden?) | Çamurdan | Onu tesviye ettiğimde (Daha?)

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

Ve üflediğimde (Kime?) | Ona (Neden?) | Ruhumdan | Hemen yere kapanın (Kim için?) | Onun için (Ne olduğunuz halde?) | Secde edenler | Bunun üzerine secde etti (Kim?) | Bütün melekler

كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا اِبْلِيسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

Tamamı | Toplu halde | Ancak hariç | İblis | O kibirlendi | Ve oldu (Kimden oldu?) | Kâfirlerden

قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ

Allah dedi | Ey iblis! | Seni ne alıkoydu (Neden?) | Secde etmenden (Neye secde etmenden?) | Yarattığıma (Ne ile yarattığıma?) | Kudretimle | Sen böbürlendin mi?

اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ

Yoksa | Sen oldun mu? | Yücelerden | [İblis] Dedi | Ben (Neyim?) | Daha hayırlıyım (Kimden?) | Ondan | Beni yarattın (Neden?) | Ateşten | Ve onu yarattın (Neden?)

مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي

Çamurdan | [Allah] buyurdu | O halde çık (Nereden?) | Oradan | Çünkü artık sen (Nesin?) | Kovulmuşsun | Elbette senin üzerinedir (Ne?) | Benim lanetim (Ne zamana kadar?)

اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ

Din gününe kadar | [İblis] dedi | Ey Rabbim! | O halde bana mühlet ver (Ne zamana kadar?) | Onların diriltilecekleri güne kadar | [Allah] buyurdu

فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

Haydi elbette sen (Nedensin?) | Mühlet verilenlerdensin (Ne zamana kadar?) | O vaktin gününe kadar (Öyle vakit ki) | Belli olan | [İblis] dedi (Ne dedi?) | Senin izzet ve şerefine andolsun ki

لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

Elbette onları aldatacağım | Tamamını | Ancak hariç | Senin kulların | Onlardan (Öyle kulların ki?) | Kendilerine ihlas verilmiş olanlar

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ

[Allah] buyurdu | Bu doğru | Ki doğruyu | Ben söylerim | "Elbette dolduracağım (Neyi?) | Cehennemi (Kiminle?) | Seninle (Daha kiminle?) | Ve o kimselerle ki | Sana uydular (Kimden?)

مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

Onlardan (Ne olduğunuz halde?) | Topluca" | [Ey resulüm!] söyle | Ben sizden istemiyorum (Neye karşılık?) | Buna karşılık (Ne istemiyorum?) | Hiçbir ücret | Ve ben değilim (Kimlerden?) | Olduğundan başka türlü görünenlerden

﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

O değildir | Ancak | Bir zikirdir | Âlemler için | Ve and olsun ki bileceksiniz (Neyi?) | Onun haberini (Ne zaman?) | Bir müddet sonra

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الزُّمَرِ آيَاتُهَا ٧٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ اِنَّا اَنْزَلْنَا

Bu kitabın indirilişi (Kim tarafındandır?) | Allah tarafındandır (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki) | Hikmet sahibi olan | Şüphesiz ki biz | İndirdik (Kime?)

اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

Sana (Neyi?) | Kitap'ı (Ne ile indirdik?) | Hakk ile | O halde ibadet et (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Halis kılarak (Kime?) | Allah'a (Neyi?) | Dini

اَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ

İyi biliniz ki | Yalnız Allah'a aittir (Ne?) | Din (Öyle din ki) | Halis olan | O kimseler ki | Edindiler (Neyi?) | Ondan başkasını (Ne edindiler?) | Veliler [Onlar şöyle der:]

مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُونَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ

O ilahlara ibadet etmeyiz | Ancak ibadet ederiz (Niçin?) | Bizi yaklaştırsınlar diye (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Daha yakın bir yaklaştırmakla | Şüphe yok ki Allah (Nedir?) | Hükmedecektir (Nerede?)

بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

Onların arasında (Ne hususunda?) | O şey hususunda ki | Onlar | O hususta | İhtilaf ediyorlar | Muhakkak ki Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | O kimseyi ki | O (Nedir?)

كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى

Yalancıdır (Daha nedir?) | Çokça nankördür | Şayet isteseydi (Kim?) | Allah (Neyi?) | Edinmeyi (Ne?) | Bir çocuk | Elbette seçerdi (Kimden seçerdi?)

مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

O kimselerden ki | Yaratıyor (Kimi seçerdi?) | O kimseyi ki | Diliyor | O Allah bundan münezzehtir | O (Kimdir?) | Allah'tır (Öyle Allah ki) | Birdir | Mutlak gâlip gelendir

﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ

O yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Yeri (Nasıl?) | Hak ile | Dolayıp sarar (Neyi?) | Geceyi (Ne üzerine?)

عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

Gündüzün üzerine | Ve dolayıp sarar (Neyi?) | Gündüzü (Ne üzerine?) | Gecenin üzerine | Emre amade kılmıştır (Neyi?) | Güneşi (Daha) | Ayı

كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

Her biri | Akıp gitmektedir (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar (Öyle zaman ki) | Belirli | Haberiniz olsun ki | O (Nedir?) | Azizdir (Daha nedir) | Çok mağfiret edendir

84. (Allah) buyurdu ki: "O doğru ve ben hep doğruyu söylerim.

85. Andolsun ki, cehennemi mutlaka senden ve onların sana uyanlarından, topunuzdan tıkabasa dolduracağım."

86. De ki: "Buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve ben kendiliğimden, zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim.

87. O (Kur'an) bütün âlemler için sırf bir zikir, bir öğüttür.

88. Ve kesinlikle onun haberini bir zaman sonra bileceksiniz."

ZÜMER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Bu kitabın indirilişi, o azîz, hakîm olan Allah tarafındandır.

2. Emin ol, biz sana kitabı hakkıyla indirdik. Onun için dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet ve kulluk et!

3. İyi bil ki, halis din ancak Allah'ındır. O'ndan başka bir takım dostlara tutunanlar da şöyle demektedirler: "Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz. Şüphesiz Allah, onların aralarında görüş ayrılığına düştükleri konuda hükmünü verecektir. Yalancı, nankör olan kimseyi Allah kesinlikle doğru yola çıkarmaz.

4. Allah bir çocuk edinmek isteseydi elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. O bundan münezzehtir. O tek ve ezici güç sahibi olan Allah'tır.

5. O gökleri ve yeri hak ile yarattı, geceyi gündüzün üstüne sarıyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıyor. Ay ve güneşi emrine boyun eğdirmiş, her biri belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Uyan, O öyle azîzdir, öyle çok bağışlayıcıdır.

6. O sizi tek bir nefisten yarattı. Onun eşini de ondan meydana getirdi. Ve sizin için yumuşak başlı hayvanlardan sekiz çift de indirdi. Sizleri analarınızın karınlarında üç karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa yaratıp duruyor. İşte Rabbiniz Allah O'dur, mülk O'nundur, O'ndan başka ilah yok... O halde nasıl çevrilirsiniz?

7. Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber kulları adına küfre razı olmaz. Ve eğer şükrederseniz, sizin adınıza ona razı olur. Bir günahkâr da diğerinin günahını çekecek değildir. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O zaman O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir. Çünkü o bütün sinelerin özünü bilir.

8. İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman bütün gönlünü O'na vererek Rabbine dua eder. Sonra kendisine tarafından bir nimet lütfettiği zaman da önceden O'na dua ettiği hali unutur da, yolundan sapıtmak için Allah'a ortaklar koşmaya başlar. De ki: "Küfrünle biraz eğlen, zevklen. Çünkü sen, o ateşliklerdensin."

9. Yoksa o gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp ayakta durarak daima görevini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak temiz akıllı olanlar anlar.

10. Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkun! Bu dünyada güzellik yapanlara bir güzellik vardır. Ve Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenler mükâfatlarına hesapsız erdirilir."

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
O sizi yarattı (Neden?) | Öyle kişiden ki | Tek | Sonra da | Yarattı (Neden?) | Ondan (Kimi?) | Onun eşini | Ve indirdi (Kim için?) | Sizin için (Neden?)

مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فٖي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
Davarlardan (Ne indirdi?) | Sekiz çift | Ve sizi yaratıp duruyor (Nerede?) | Annelerinizin karınlarında (Nasıl?) | Bir yaratmakla (Öyle yaratmak ki)

مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فٖي ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
Yaratmaktan sonra (Nerede?) | Karanlıklarda (Öyle karanlıklar ki?) | Üç | İşte bu (Kimdir?) | Allah'tır (Öyle Allah ki) | Sizin Rabbiniz | O'na aittir (Ne?) | Mülk

لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
Hiç bir ilah yoktur | Ancak | O [vardır] | Artık nasıl oluyor da | Döndürülüyorsunuz | Eğer inkar ederseniz | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Müstağnidir (Kimden?)

عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ
Sizden (Daha?) | Razı olmaz (Kim için?) | Kulları için (Neye?) | Küfre | Eğer şükrederseniz | Ona razı olur (Kim için razı olur?) | Sizin için

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
Yüklenemez (Kim?) | Hiçbir günahkar (Neyi?) | Başkasının günahını | Sonra ancak Rabbinizedir (Ne?) | Dönüşünüz | Artık o size bildirecektir (Neyi?)

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ
O şeyi ki | Siz oldunuz (Ne?) | İşliyorsunuz | Şüphe yok ki Allah (Nedir?) | Ziyade bilendir (Neyi?) | Sinelerde olanları | Dokunduğu zaman (Kime?)

الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنٖيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ
İnsana (Ne?) | Bir zarar | Yalvarır (Kime?) | Rabbine (Ne olduğu halde?) | Yönelici olduğu halde (Kime?) | Allah'a | Sonra da | Ona lütfettiği zaman (Ne?) | Bir nimet (Kimden?) | Kendinden

نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ
Unutur (Neyi?) | O şeyi ki | İdi (Ne?) | Yalvarıyor (Kime?) | Allah'a (Ne vakit?) | Bundan önce | Kılar (Kim için?) | Allah için (Ne?) | Ortaklar (Niçin?) | Saptırmak için (Neden?)

عَنْ سَبٖيلِهٖ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلٖيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ
Allah'ın yolundan | De ki | Faydalan (Ne ile?) | Küfrün ile (Ne kadar?) | Azıcık | Hiç şüphe yok ki sen (Kimlerdensin?) | Cehennem halkındansın

﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ
Yoksa [asi kullar gibi olur mu] o kimse ki | O (Nedir?) | İbadet edendir (Ne zaman?) | Gece saatlerinde (Ne olduğu halde?) | Secde edici olduğu halde (Daha?) | Kıyamda bulunucu olduğu halde (Daha?) | Sakınır olduğu halde (Neden?) | Ahiretten

وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهٖ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذٖينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذٖينَ
Umar (Neyi?) | Rabbinin Rahmetini | De ki | Eşit olur mu (Kim?) | O kimseler ki | Biliyorlar (Kiminle?) | O kimselerle ki

لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذٖينَ
Bilmiyorlar | Ancak düşünüverir (Kim?) | Akıl sahipleri | De ki | Ey kullarım! | Öyle kullar ki

اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
İman ettiler | Korkunuz (Kimden?) | Rabbinizden | O kimseler için vardır ki | Onlar iyilik yaptılar (Nerede?) | Bu dünyada (Onlar için ne vardır?) | Güzellik

وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
Allah'ın yeryüzü (Nedir?) | Geniştir | Şüphesiz verilecektir (Kim?) | Sabredenler (Neyi verilecektir?) | Mükafatları (Nasıl?) | Hesapsızca

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ

Ben emrolundum (Ne?) | Dini | Ona (Neyi?) | Halis kılıcı olduğum halde (Kime?) | Allah'a (Ne olduğum halde?) | İbadet etmemle (Kime?) | Emrolundum (Ne ile?) | Şüphesiz ki ben | De ki

لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي

Rabbime (Neden korkarım?) | İsyan edersem (Kime?) | Korkarım | Muhakkak ki ben | De ki | Müslümanların ilki | Olmamla (Ne?)

عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصاً لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا

Artık siz de ibadet edin (Neye?) | Dinimi | Ona (Neyi?) | Halis kılıcı olduğum halde (Kime?) | İbadet ederim (Ne olduğum halde?) | Ancak Allah'a | De ki | Büyüktür | Bir günün azabından ki

مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ

Kendilerine (Daha?) | Yazık ettiler (Kimi?) | O kimselerdir ki | Şüphe yok ki hüsrana uğrayanlar (Kimdir?) | De ki | Ondan başka | Dilediniz (Neden başka?) | O şeye ki

وَاَهْل۪يهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ

Onlar için vardır (Nereden?) | Apaçık | Ziyandır (Öyle ziyan ki) | O (Nedir?) | İşte bu | Haberiniz olsun | Kıyamet gününde | Ve ailelerine (Ne zamanda?)

مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪

Bununla (Kimi?) | Allah (Ne ile?) | Korkutuyor (Kim?) | İşte | Tabakalar | Alt taraflarından da vardır (Ne?) | Ateşten (Daha?) | Tabakalar (Neden?) | Üst taraflarından (Ne?)

عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا

Ona ibadet etmekten kaçındılar (Daha?) | Taguttan (Ondan bedel) | Kaçındılar (Neden?) | O kimseler ki | Benden korkunuz | Ey kullarım! | Kullarını

وَاَنَابُٓوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ

Dinlerler (Neyi?) | Öyle kullar ki | Kullarımı | Artık müjdele (Kimi?) | Müjde | Onlar için vardır | Allah'a | Ve yöneldiler Kime?)

الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ

Ancak onlar | Ve işte onlar | Allah | Onları hidayete erdirdi (Kim?) | O kimselerdir ki | İşte onlar | En güzeline | Ve tabi olurlar (Neye?) | Sözü (Daha?)

اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ

Kurtaracaksın (Kimi?) | Sen mi | Azab kelimesi | Onun üzerine (Ne?) | Hak oldu (Kim üzerine?) | O kimseye mi? | Akıl sahipleridir

مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا

Onların üst tarafında | Odalar (Öyle odalar ki?) | Onlar için vardır (Ne?) | Rablerinden | Sakındılar (Kimden?) | Lakin o kimseler ki | Ateş içindedir | O kimseyi ki (Neredeir?)

غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ

Allah (Neden?) | Dönmez (Kim?) | Allah'ın vaadi olarak | Irmaklar | Altlarından (Ne?) | Akıyor (Nereden?) | Bina edilmiştir (Öyle odalar ki) | Odalar (Nedir?)

الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ

Kaynaklara (Nerede?) | Onu indirdi (Nereye?) | Su | Gökten (Ne?) | İndirdi (Nereden?) | Kuşkusuz Allah | Görmedin mi? | Vaadinden

فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعاً مُخْتَلِفاً اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ

Artık onu görüyorsun (Ne olduğu halde?) | Kuruyor da | Sonra | Renkleri | Muhtelif (Ne?) | Ekinleri (Öyle ekinler ki) | O su ile (Neyi?) | Çıkartıyor (Ne ile?) | Sonra | Yeryüzünde

مُصْفَراًّ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاماًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

Halis akıl sahipleri için | Bir öğüt (Kim için?) | Kuşkusuz bunda vardır (Ne?) | Çöp | Onu yapıveriyor (Ne?) | Sonra | Sararmış olduğu halde

11. De ki: "Ben Allah'a, dini yalnız O'na özgü kılarak ibadet edeyim diye emrolundum.

12. Hem O'nun birliğine teslim olan Müslümanların ilki olayım diye emrolundum."

13. De ki: "Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım."

14. De ki: "Ben dinimi O'na özgü kılarak yalnız Allah'a kulluk ederim.

15. Siz de O'ndan başka dilediğinize kul olun." De ki: "Asıl zarara uğrayanlar, kıyamet günü kendilerine ve mensuplarına zarar verenlerdir. Evet, işte asıl açık hüsran budur."

16. Onlara üstlerinden ateş çatılır, altlarından çatılır. Duydunuz ya, işte Allah kullarını bundan sakındırıyor: "Ey kullarım! Onun için bana sığınıp korunun."

17. Tağut'tan, ona kulluk etmekten kaçınıp da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlarındır. Haydi, müjde ver o kullarıma.

18. Onlar ki, sözü dinlerler, sonra da en güzelini uygularlar. İşte onlar Allah'ın kendilerine hidâyet verdiği kimselerdir. İşte onlardır o temiz akıllılar...

19. Ya üzerine azap hükmü kesinleşmiş olan kimse de (böyle) mi? Artık o ateşteki kimseyi sen mi çıkaracaksın?

20. Fakat o Rablerine sığınarak korunanlar (var ya), onlar için üst üste bina edilmiş odalar var, altlarından ırmaklar akar. Bu Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez.

21. Allah'ın gökten bir su indirip de, onu bir yoluyla yeryüzündeki kaynaklara koyduğunu görmedin mi? Sonra onunla türlü renklerde bir ekin çıkarır. Sonra o kurur, bir de onu sararmış görürsün, sonra da onu bir çöpe çevirir. Elbette bunda temiz akıllı olanlar için bir ihtar vardır.

22. Demek ki, Allah kimin bağrını İslam'a açmış ise işte o, Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? O halde vay kalpleri Allah'ın zikrinden (boş kalıp) kaskatı olanlara. Onlar, açık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah sözün en gözelini, ikizli ahenkli bir kitap olarak indirdi. Ondan Rablerine saygısı olanların derileri ürperir. Sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar. İşte bu Allah'ın rehberidir. Allah onunla dilediğini doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidâyet edecek yoktur.

24. O halde kıyamet günü zalimlere: "Tadın bakalım kazanıp durduklarınızı!" denilirken yüzü ile o kötü azaptan korunacak kimse ne olur?

25. Onlardan öncekiler de yalanladılar; yalanladılar da kendilerine hatırlarına gelmeyen yönden azap geliverdi.

26. Geliverdi de, Allah onlara dünya hayatında zilleti tattırdı. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

27. Yemin ederim ki, öğüt alsınlar diye bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnekler getirdik.

28. Pürüzsüz bir Arapça Kur'an olarak, gerek ki korunsunlar.

29. Allah şunu bir örnek olarak vermiştir: Bir adam (bir köle) var. Onun üzerinde bir takım ortaklar var, hırçın hırçın çekiştirip duruyorlar. Bir adam da (bir köle de) tek başına bir adamın. Hiç bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd Allah'ındır, fakat pek çokları bilmezler.

30. Kuşkusuz sen öleceksin ve kuşkusuz onlar da öleceklerdir.

31. Sonra siz muhakkak Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.

أَفَمَنْ	شَرَحَ	اللّٰهُ	صَدْرَهُ	لِلْإِسْلَامِ	فَهُوَ	عَلٰى نُورٍ	مِنْ رَبِّهِ
O kimse [kalbi mühürlenmiş kimse gibi] olur mu ki	Genişletti (Kim?)	Allah (Neyi?)	Göğsünü (Ne için?)	İslamiyet için	Artık o	Bir nur üzerine bulunmaktadır (Kimden?)	Rabbinden

فَوَيْلٌ	لِلْقَاسِيَةِ	قُلُوبُهُمْ	مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِ	أُولٰٓئِكَ	فِي ضَلَالٍ	مُبِينٍ
Artık vay hallerine (Kimin?)	Kaskatı kesilmiş olanlar (Ne?)	Kalpleri	Allah'ın kitabına karşı	İşte onlar var ya (Nerededir?)	Sapıklıktadır (Öyle sapıklık ki)	Apaçık

٢٢ اَللّٰهُ	نَزَّلَ	أَحْسَنَ الْحَدِيثِ	كِتَابًا	مُتَشَابِهًا	مَثَانِيَ	تَقْشَعِرُّ
Allah	İndirdi (Neyi?)	Sözün en güzelini (Ondan bedel?)	Kitap'ı indirdi (Öyle kitap ki)	Ayetleri birbiriyle uyumlu (Öyle kitap ki)	İkişerli	Kabarır (Neden?)

مِنْهُ	جُلُودُ الَّذِينَ	يَخْشَوْنَ	رَبَّهُمْ	ثُمَّ	تَلِينُ	جُلُودُهُمْ	وَقُلُوبُهُمْ
Ondan (Ne?)	O kimselerin derisi ki	Korkuyorlar (Kimden?)	Rablerinden	Sonra	Yumuşar (Ne?)	Onların derileri (Daha?)	Kalpleri (Neye?)

إِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ	ذٰلِكَ	هُدَى اللّٰهِ	يَهْدِي	بِهِ	مَنْ	يَشَاءُ	وَمَنْ	يُضْلِلِ	اللّٰهُ
Allah'ın zikrine	İşte bu	Allah'ın hidayetidir	Hidayete erdirir (Ne ile?)	Bununla (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor	Her kimi ki	Saptırırsa (Kim?)	Allah

فَمَا لَهُ	مِنْ هَادٍ ٢٣	أَفَمَنْ	يَتَّقِي	بِوَجْهِهِ	سُوٓءَ الْعَذَابِ
Artık onun için yoktur (Ne?)	Hidayete erdirici	O kimse [cennette güven içindeki kimse gibi] midir ki o	Korumaya çalışıyor (Neyi?)	Yüzünü (Neden?)	Azabın en şiddetlisinden (Ne zaman?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَقِيلَ	لِلظَّالِمِينَ	ذُوقُوا	مَا	كُنْتُمْ	تَكْسِبُونَ ٢٤	كَذَّبَ
Kıyamet gününde	Denilir (Kime?)	Zalimlere	Tadın bakalım (Neyi?)	O şeyi ki	Siz idiniz	Kazanıyordunuz	Yalanladı (Kim?)

الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	فَأَتٰيهُمُ	الْعَذَابُ	مِنْ حَيْثُ	لَا يَشْعُرُونَ ٢٥
O kimseler ki	Onlardan önce yaşadılar	Bunun üzerine geliverdi (Ne?)	Azap (Nereden?)	O yerden ki	Fark edemiyorlar

فَأَذَاقَهُمُ	اللّٰهُ	الْخِزْيَ	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
Böylece onlara tattırdı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Zilleti (Nerede?)	Dünya hayatında	Elbette ahiret azabı (Nedir?)

أَكْبَرُ	لَوْ كَانُوا	يَعْلَمُونَ ٢٦	وَلَقَدْ ضَرَبْنَا	لِلنَّاسِ	فِي هٰذَا الْقُرْآنِ
Daha büyüktür	Şayet olsalardı (Ne olsalardı?)	Biliyorlar	Andolsun biz getirdik (Kim için?)	İnsanlar için (Nerede?)	Bu Kuran'da (Neden?)

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ	لَعَلَّهُمْ	يَتَذَكَّرُونَ ٢٧	قُرْآنًا	عَرَبِيًّا
Her türlü misalden	Ta ki onlar	Düşünsünler	Kuran olarak (Öyle Kuran ki)	Arapça

غَيْرَ ذِي عِوَجٍ	لَعَلَّهُمْ	يَتَّقُونَ ٢٨	ضَرَبَ	اللّٰهُ	مَثَلًا	رَجُلًا	فِيهِ
Pürüzsüz	Ta ki onlar	Sakınırlar	Verdi (Kim?)	Allah (Ne verdi?)	Bir misal (Misalden kasıt)	Bir adam [köle]	Onda vardır (Ne?)

شُرَكَٓاءُ	مُتَشَاكِسُونَ	وَرَجُلًا	سَلَمًا	لِرَجُلٍ	هَلْ يَسْتَوِيَانِ	مَثَلًا
Ortaklar (Öyle ortaklar ki)	Çekişiyorlar (Daha ne misal verdi?)	Ve bir adam (Öyle adam ki)	Ait (Kime?)	Bir adama	Bu ikisi eşit olur mu? (Ne bakımından?)	Durum bakımından

اَلْحَمْدُ	لِلّٰهِ	بَلْ أَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْلَمُونَ ٢٩	إِنَّكَ	مَيِّتٌ	وَإِنَّهُمْ
Bütün hamdler (Nedir?)	Allah'a mahsustur	Fakat onların ekserisi (Nedir?)	Bilmiyorlar	Şüphe yok ki sen (Nesin?)	Ölümlüsün	Ve kuşkusuz onlar da (Nedir?)

مَيِّتُونَ ٣٠	ثُمَّ	إِنَّكُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	عِنْدَ رَبِّكُمْ	تَخْتَصِمُونَ ٣١
Ölümlüler	Sonra	Muhakkak ki sizler	Kıyamet gününde (Nerede?)	Rabbinizin divanında	Davalaşacaksınız

فَمَنْ	اَظْلَمُ	مِمَّنْ	كَذَبَ	عَلَى اللّٰهِ	وَكَذَّبَ	بِالصِّدْقِ
Kimdir	Daha zalim (Kimden?)	O kimselerden ki	Yalan söyledi (Kime karşı?)	Allah'a karşı (Daha?)	Ve yalanladı (Neyi?)	Doğruyu (Ne zaman?)

اِذْ	جَٓاءَهُ	اَلَيْسَ	ف۪ي جَهَنَّمَ	مَثْوًى	لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾	وَالَّذ۪ي
O vakit ki	Kendisine geldi	Yok mudur? (Nerede?)	Cehennemde (Ne?)	İkamet edecek yer (Kim için?)	Kâfirler için	O kimse ki

جَٓاءَ	بِالصِّدْقِ	وَصَدَّقَ	بِه۪ٓ	اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
Getirdi (Neyi?)	Doğruyu (Daha?)	Ve doğruladı (Kimi?)	Onu	İşte onlar	Ancak onlardır (Kim?)	Takva sahipleri

لَهُمْ	مَا	يَشَٓاؤُ۫نَ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	ذٰلِكَ	جَزٰٓؤُا الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٤﴾
Onlar için vardır (Ne?)	O şey ki	Diliyorlar (Nerede?)	Rablerinin katında	İşte bu (Nedir?)	Muhsin kulların mükafatıdır

لِيُكَفِّرَ	اللّٰهُ	عَنْهُمْ	اَسْوَاَ الَّذ۪ي	عَمِلُوا	وَيَجْزِيَهُمْ	اَجْرَهُمْ
Ta ki örtsün (Kim?)	Allah (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Ol şeyin en kötüsünü ki	Yaptılar	Ve onlara karşılık olarak versin (Neyi?)	Mükafatlarını (Neye karşılık?)

بِاَحْسَنِ الَّذ۪ي	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾	اَلَيْسَ	اللّٰهُ	بِكَافٍ
O şeyin en güzeline ki	Oldular (Ne oldular?)	Yapıyor oldular	Değil mi (Kim?)	Allah (Ne?)	Kâfi (Kime?)

عَبْدَهُ	وَيُخَوِّفُونَكَ	بِالَّذ۪ينَ	مِنْ دُونِه۪	وَمَنْ	يُضْلِلِ	اللّٰهُ
Kuluna	Seni korkutuyorlar (Ne ile?)	O şeylerle ki	Allah'tan başka	Kimi ki	Saptırırsa (Kim?)	Allah

فَمَا لَهُ	مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾	وَمَنْ	يَهْدِ	اللّٰهُ	فَمَا لَهُ	مِنْ مُضِلٍّ
Artık onun için yoktur (Ne?)	Hidayete erdirecek	Kimi de	Hidayete erdirirse (Kim?)	Allah	Artık onun için de yoktur (Ne?)	Saptırıcı

اَلَيْسَ	اللّٰهُ	بِعَز۪يزٍ	ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾	وَلَئِنْ	سَاَلْتَهُمْ	مَنْ	خَلَقَ
Değil midir (Kim?)	Allah (Ne?)	Aziz (Öyle aziz ki)	İntikam sahibi	Yemin olsun eğer	Onlara sorarsan (Neyi?)	Kim	Yarattı (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ	لَيَقُولُنَّ	اللّٰهُ	قُلْ	اَفَرَاَيْتُمْ	مَا	تَدْعُونَ
Gökleri (Daha?)	Yeri	Elbette derler (Ne derler?)	Allah, derler	De ki	O halde ne dersiniz?	O şey ki	İbadet ediyorsunuz (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ	اِنْ اَرَادَنِيَ	اللّٰهُ	بِضُرٍّ	هَلْ هُنَّ	كَاشِفَاتُ ضُرِّه۪ٓ
Allah'tan başka	Eğer bana murad ederse (Kim?)	Allah (Neyi?)	Bir sıkıntı [hastalık ve fakirlik]	Acaba onlar (Nedir?)	O sıkıntıyı kaldırabilecek kimseler midir?

اَوْ	اَرَادَن۪ي	بِرَحْمَةٍ	هَلْ هُنَّ	مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪
Ya da	Bana murad ederse (Neyi?)	Bir rahmeti	Acaba onlar	Onun rahmetini tutabilecek kimseler midir?

قُلْ	حَسْبِيَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِ	يَتَوَكَّلُ	الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾	قُلْ	يَا قَوْمِ
De ki	Bana yeter (Kim?)	Allah	Ancak O'na	Tevekkül eder (Kim?)	Tevekkül edenler	De ki	Ey kavmim!

اعْمَلُوا	عَلٰى مَكَانَتِكُمْ	اِنّ۪ي	عَامِلٌ	فَسَوْفَ	تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
Amel edin (Ne olduğunuz halde?)	Haliniz/konumunuz üzere [yani elinizden geleni ardınıza koymadığınız halde]	Şüphesiz ki ben de	Amel ediciyim	İleride	Bileceksiniz (Kimi?)

مَنْ	يَأْت۪يهِ	عَذَابٌ	يُخْز۪يهِ	وَيَحِلُّ	عَلَيْهِ	عَذَابٌ	مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾
O kimseyi ki	Ona gelecek (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Onu rezil edecek (Daha?)	Ve inecek (Kim üzerine?)	Onun üzerine (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Kalıcı

32. Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğruyu da kendisine geldiği zaman yalanlayan kimseden daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil midir?

33. Doğruyu getiren ve onu tasdik edenlere gelince, işte onlar korunan muttakileridir.

34. Onlara Rablerinin katında ne dilerlerse vardır. İşte O, güzel davrananların mükâfatıdır.

35. Çünkü Allah, onların önceden yaptıkları işlerin en kötüsünü bile keffaretle örtüp bağışlayacak ve yapmakta oldukları güzel işlerin en güzeline göre mükâfatlarını kendilerine ihsan edecektir.

36. Allah kuluna kâfi değil mi? Durmuşlar da seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Her kimi Allah şaşırtır, artık ona hidâyet edecek yoktur.

37. Her kime de Allah hidâyet verir, onu da şaşırtacak yoktur. Allah, intikam sahibi, çok güçlü değil midir?

38. Andolsun ki, onlara: "O gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan kesinlikle şüphesiz "Allah'tır" diyeceklerdir. De ki: "O halde gördünüz ya, o Allah'tan başka çağırdıklarınızı... Eğer Allah bana bir üzüntü dilerse, onlar O'nun verdiği üzüntüyü açabilirler mi? Ya da O, bana bir rahmet dilerse onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter! Hep O'na dayanır, tevekkül edenler...

39. De ki: "Ey kavmim! Haliniz üzere çalışın, şüphesiz ben de çalışıyorum. Artık ileride bileceksiniz;

40. Kime kendini rezil edecek bir azabın geleceğini ve kalıcı bir azabın kimin üstüne ineceğini..."

41. Biz, insanlar için sana hak ile kitap indirdik. O halde kim yola gelirse kendi lehinedir, her kim de saparsa yalnızca kendi aleyhine olarak sapar. Sen onların üzerine vekil değilsin!

42. Allah alır o canları, öldükleri zaman, ölmeyenleri de uyuduklarında... Sonra haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkor da, diğerlerini belirlenmiş bir süreye kadar salıverir. Şüphesiz ki, bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

43. Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akıl erdiremeseler de mi?"

44. De ki: "Bütün şefaat Allah'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz!"

45. Böyle iken Allah bir olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların yürekleri burkulur da, O'ndan başkaları anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

46. De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, görülmeyeni ve görüleni bilen Allah'ım! Kullarının arasında o görüş ayrılığına düşüp durdukları şeyler hakkında sen hüküm vereceksin!"

47. Ve eğer bütün yeryüzündekiler ve onunla birlikte bir misli daha o zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için onu mutlaka feda ederlerdi. Ama onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır.

إِنَّا	أَنْزَلْنَا	عَلَيْكَ	الْكِتَابَ	لِلنَّاسِ	بِالْحَقِّ	فَمَنِ	اهْتَدٰى
Şüphesiz ki biz	İndirdik (Kime?)	Sana (Neyi?)	Kitap'ı (Kim için?)	İnsanlar için (Ne ile indirdik?)	Hak ile	Artık kim	Hidayete ererse (Kimin lehinedir?)

فَلِنَفْسِهِ	وَمَنْ	ضَلَّ	فَإِنَّمَا	يَضِلُّ	عَلَيْهَا	وَمَا أَنْتَ	عَلَيْهِمْ
Kendi lehinedir	Ve kim de	Dalalete düşerse	Muhakkak ki	O delalete düşmüş olur (Kimin aleyhine?)	Kendi aleyhine	Ve sen değilsin (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Ne değilsin?)

بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾	اللّٰهُ	يَتَوَفَّى	الْأَنْفُسَ	حِينَ مَوْتِهَا	وَالَّتِي
Vekil	Allah (Nedir?)	Tamamen alır (Neyi?)	Nefisleri (Ne anında?)	Ölümleri esnasında	O nefisleri de [alır] ki

لَمْ تَمُتْ	فِي مَنَامِهَا	فَيُمْسِكُ	الَّتِي	قَضٰى	عَلَيْهَا	الْمَوْتَ
Ölmediler (Nerede alır?)	Uykularında	Artık tutuverir (Neyi?)	O nefsi ki	Hükmetti (Ne üzerine?)	Onun üzerine (Neyi hükmetti?)	Ölümü

وَيُرْسِلُ	الْأُخْرٰى	إِلٰى أَجَلٍ	مُسَمًّى	إِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَآيَاتٍ
Ve salıverir (Neyi?)	Diğerini (Ne zamana kadar?)	Bir zamana kadar (Öyle bir zaman ki)	Belirlenmiş	Hiç şüphesiz ki bunda vardır (Ne?)	Deliller vardır (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾	أَمِ	اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِ اللّٰهِ	شُفَعَاءَ	قُلْ
Bir kavim için (Öyle kavim ki)	Düşünüyorlar	Yoksa	Edindiler mi	Allah'tan başkasını (Ne edindiler mi?)	Şefaatçiler	De ki

أَوَلَوْ كَانُوا	لَا يَمْلِكُونَ	شَيْئًا	وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾	قُلْ	لِلّٰهِ
Olsalar da mı [şefaatçi edineceksiniz] (Ne olsalar?)	Malik olamayanlar (Neye?)	Hiçbir şeye (Daha ne olsalar?)	Akıl erdiremeyen	De ki	Ancak Allah'a aittir (Ne?)

الشَّفَاعَةُ	جَمِيعًا	لَهُ	مُلْكُ السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضِ	ثُمَّ	إِلَيْهِ
Şefaat	Hepsi	O'na aittir (Ne?)	Göklerin mülkü (Daha?)	Yerin mülkü	Sonra	Ancak O'na

تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾	وَإِذَا ذُكِرَ	اللّٰهُ	وَحْدَهُ	اشْمَأَزَّتْ	قُلُوبُ الَّذِينَ
Döndürüleceksiniz	Zikredildiği zaman (Kim?)	Allah (Ne olduğu halde?)	Tek	Ürker (Ne?)	O kimselerin kalpleri ki

لَا يُؤْمِنُونَ	بِالْآخِرَةِ	وَإِذَا ذُكِرَ	الَّذِينَ	مِنْ دُونِهِ	إِذَا هُمْ
İman etmiyorlar (Neye?)	Ahirete	Zikredildiği zaman (Ne?)	O ilahlar ki	Allah'tan başka	O vakit onlar

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾	قُلِ	اللّٰهُمَّ	فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ	وَالْأَرْضِ	عَالِمَ الْغَيْبِ
Ferahlanırlar	De ki	Ey Allah'ım! (Öyle Allah ki?)	Gökleri yaratan (Daha?)	Ve yeri (Yine öyle Allah ki?)	Gaybı bilen (Daha?)

وَالشَّهَادَةِ	أَنْتَ	تَحْكُمُ	بَيْنَ عِبَادِكَ	فِيمَا	كَانُوا
Ve aşikar olanı bilen	Sen (Nesin?)	Hükmedersin (Nerede?)	Kullarının arasında (Ne hususta?)	O hususta ki	Oldular (Nerede?)

فِيهِ	يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾	وَلَوْ أَنَّ	لِلَّذِينَ	ظَلَمُوا	مَا	فِي الْأَرْضِ
O konuda (Ne oldular?)	İhtilaf eder oldular	Eğer olsaydı (Kim için?)	O kimseler için ki	Zulmettiler (Ne?)	O şey ki (Neredir?)	Yerdedir

جَمِيعًا	وَمِثْلَهُ	مَعَهُ	لَافْتَدَوْا	بِهِ	مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
Hepsi (Daha?)	Bir o kadarı da [olsaydı] (Ne ile birlikte?)	Yerde olanların hepsi ile birlikte	Mutlaka fidye verirlerdi Neyi?	Onu (Neden dolayı?)	Azabın fenalığından dolayı (Ne zaman?)

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَبَدَا	لَهُمْ	مِنَ اللّٰهِ	مَا	لَمْ يَكُونُوا	يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾
Kıyamet gününde	Ve ortaya çıkmış olacaktır (Kim için?)	Onlar için (Kim tarafından?)	Allah tarafından (Ne?)	O şey ki	Olmadılar (Ne olmadılar?)	Hesaba katar olmadılar

Arapça	Türkçe
وَبَدَا	Ortaya çıkmış olacaktır (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Ne?)
سَيِّئَاتُ مَا	O şeylerin fenalıkları ki
كَسَبُوا	Kazandılar
وَحَاقَ	Ve kavuşmuş olacaktır (Kime?)
بِهِمْ	Onlara (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	İdiler (Neyle?)
بِهِ	Onunla (Ne diler?)
يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٤٨﴾	Alay eder idiler
فَاِذَا مَسَّ	Fakat dokunduğu zaman (Kime?)
الْاِنْسَانَ	İnsana (Ne?)
ضُرٌّ	Bir sıkıntı
دَعَانَا	Bize dua eder
ثُمَّ	Sonra
اِذَا خَوَّلْنَاهُ	Ona verdiğimiz vakit (Ne?)
نِعْمَةً	Bir nimet (Nereden?)
مِنَّا	Tarafımızdan
قَالَ	Der ki
اِنَّمَا	Ancak
اُوتِيتُهُ	Bu bana verildi (Ne üzerine?)
عَلٰى عِلْمٍ	Bir bilgi üzerine
بَلْ	Bilakis
هِيَ	O
فِتْنَةٌ	Bir fitnedir
وَلٰكِنَّ	Velakin
اَكْثَرَهُمْ	Onların birçoğu (Nedir?)
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾	Bilmiyorlar
قَدْ قَالَهَا	Muhakkak ki onu söylemiştir (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
مِنْ قَبْلِهِمْ	Onlardan öncedirler
فَمَا اَغْنٰى	Fakat [azabı] gidermedi (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne?)
مَا	O şey ki
كَانُوا	İdiler (Ne idiler?)
يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾	Kazanıyorlar
فَاَصَابَهُمْ	Ve onlara isabet etti (Ne?)
سَيِّئَاتُ مَا	O şeylerin kötülükleri ki
كَسَبُوا	Kazandılar
وَالَّذِينَ	O kimseler ki
ظَلَمُوا	Zulmettiler (Kimdendir onlar?)
مِنْ هٰؤُلَاءِ	Bunlardan olan
سَيُصِيبُهُمْ	Yakında onlara da yetişecektir (Ne?)
سَيِّئَاتُ مَا	O şeylerin kötülükleri ki
كَسَبُوا	Kazandılar
وَمَا هُمْ	Ve onlar değildir (Ne?)
بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾	Azabı bertaraf ediciler
اَوَلَمْ يَعْلَمُوا	Ve bilmediler mi ki
اَنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah
يَبْسُطُ	Bol verir (Neyi?)
الرِّزْقَ	Rızkı (Kime?)
لِمَنْ	O kimseye ki
يَشَاءُ	Diliyor (Daha?)
وَيَقْدِرُ	Ve [dilediğine de] darlaştırır
اِنَّ فِي ذٰلِكَ	Şüphe yok ki bunda vardır (Ne?)
لَاٰيَاتٍ	Elbette ibretler vardır (Kim için?)
لِقَوْمٍ	Bir kavim için (Öyle kavim ki)
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾	İman ediyorlar
قُلْ	De ki
يَا عِبَادِيَ	Ey kullarım!
الَّذِينَ	Öyle kullar ki
اَسْرَفُوا	Aşırı gittiler (Neye karşı?)
عَلٰى اَنْفُسِهِمْ	Nefislerine karşı
لَا تَقْنَطُوا	Ümit kesmeyin (Neden?)
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ	Allah'ın rahmetinden
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah
يَغْفِرُ	Bağışlar (Neyi?)
الذُّنُوبَ	Günahları
جَمِيعًا	Hepsini
اِنَّهُ	Muhakkak ki o
هُوَ	O (Nedir?)
الْغَفُورُ	Çok mağfiret edendir (Daha nedir)
الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾	Çok merhamet edendir
وَاَنِيبُوا	Dönün
اِلٰى رَبِّكُمْ	Rabbinize (Daha?)
وَاَسْلِمُوا	Ve teslim olun (Kime?)
لَهُ	Ona (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ	Size gelmeden önce (Ne?)
الْعَذَابُ	Azap
ثُمَّ	Sonra
لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾	Yardım olunmazsınız
وَاتَّبِعُوا	Tabi olunuz (Neye?)
اَحْسَنَ مَا	O şeyin en güzeline ki
اُنْزِلَ	İndirildi (Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size (Kimden?)
مِنْ رَبِّكُمْ	Rabbinizden (Neden önce?)
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ	Size gelmeden önce (Ne?)
الْعَذَابُ	Azap (Nasıl?)
بَغْتَةً	Ansızın
وَاَنْتُمْ	Siz olduğunuz halde
لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾	Farkına varmıyorsunuz
اَنْ تَقُولَ	(Rabbinize dönün, niçin?) Diyeceğinden dolayı
نَفْسٌ	Her bir nefis
يَا حَسْرَتٰى	Eyvah, bana yazıklar olsun! (Ne üzerine?)
عَلٰى مَا	O şey üzerine ki
فَرَّطْتُ	Kusur ettim (Ne konuda?)
فِي جَنْبِ اللّٰهِ	Allah'ın hakkı konusunda
وَاِنْ	Muhakkak
كُنْتُ	İdim (Kimlerden?)
لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٦﴾	Alay edenlerden

48. Öyle ki, yaptıkları işlerin kötülükleri karşılarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler kendilerini sarmıştır.

49. Fakat insana bir sıkıntı dokunuverince bize yalvarır, sonra kendisine tarafımızdan bir nimet bahşettiğimiz zaman da: "O bana bir bilgi sayesinde verildi." der. Doğrusu o bir imtihandır, fakat pek çokları bilmezler.

50. Onu bunlardan öncekiler de söyledi, fakat o kazandıkları kendilerini kurtaramadı.

51. Sonunda kazandıklarının kötülükleri başlarına geçti. Şunlardan o zulmedenlerin de kazandıklarının kötülükleri başlarına geçecektir. Onlar da (bunu) atlatacak değillerdir.

52. Hâlâ bilmediler mi ki, Allah rızkı dilediğine açar; kısar da... Şüphesiz ki bunda, iman edecekler için âyetler vardır.

53. De ki: "Ey nefisleri aleyhine haddi aşmış kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidi kesmeyin! Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."

54. Onun için ümidi kesmeyin de, başınıza azap gelmeden önce tevbe ile Rabbınıza sığının ve O'na halis Müslümanlık yapın, sonra kurtulamazsınız.

55. Haberiniz olmayarak ansızın başınıza azap gelmeden önce, samimi Müslüman olun da, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ve uygulayın!

56. Bir kimsenin: "Eyvah, Allah'ın huzurunda yaptığım kusurlardan dolayı vay bana! Doğrusu ben, eğlenenlerdendim." diyeceği (gün)...

57. Yahut: “Allah bana yolunu gösterseydi, kesinlikle ben takva sahiplerinden olurdum.” diyeceği (gün)...

58. Ya da azabı gördüğü zaman: “Bana bir daha geri dönüş (imkânı) olsaydı da, iyi davrananlardan olsaydım!” diyeceği (gün)...

59. (Ona): “Hayır, sana âyetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kâfirlerden oldun!” (denir.)

60. Hem o kıyamet günü, Allah'a karşı o yalan söyleyenlerin yüzlerini kararmış olduğunu görürsün. Böbürlenenlerin yeri cehennemde değil mi?

61. Korunan takva sahipleri ise, Allah muratlarınca kurtuluşa erdirecektir. Onlara kötülük dokunmaz, onlar üzülecek de değillerdir.

62. Allah her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerinde vekil de O'dur.

63. Bütün göklerin ve yerin kilitleri O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere gelince, işte onlar, kendilerine yazık edenlerdir.

64. De ki: “Böyle iken, şimdi O Allah'tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz bana, ey cahiller!”

65. Andolsun ki, sana da senden öncekilere de: “Yemin ederim ki, eğer (Allah'a) ortak koşarsan, bütün çalışman boşa gider ve mutlaka kendine yazık eden zarardakilerden olursun!” diye vahyolundu.

66. Hayır, onun için yalnızca Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol!

67. Onlar, Allah'ı gerektiği gibi takdir edemediler. Hâlbuki bütün yeryüzü kıyamet günü O'nun bir avucudur. Gökler de O'nun sağ eline dürülmüş olacaktır. O, onların ortak koştuklarından münezzeh ve çok yücedir.

اَوْ تَقُولَ	لَوْ اَنَّ اللّٰهَ	هَدٰينى	لَكُنْتُ	مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
Diyeceğin-Ya da den dolayı	Eğer Allah	Bana hidayet verseydi	Elbette olurdum (Kimlerden?)	Müttakîlerden

اَوْ تَقُولَ	حِينَ تَرَى	الْعَذَابَ	لَوْ اَنَّ لى	كَرَّةً	فَاَكُونَ
Diyeceğin-Ya da den dolayı	Gördüğü zaman (Neyi?)	Azabı	Şayet benim olsa idi (Ne?)	Bir kere daha dönme hakkım	Ben de olsaydım (Kimlerden?)

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾	بَلٰى	قَدْ جَاءَتْكَ	اٰيَاتى	فَكَذَّبْتَ	بِهَا
İyilik yapanlardan	Bilakis	Muhakkak sana geldi (Ne?)	Benim ayetlerim	Sen ise yalanladın (Neyi?)	Onları (Daha?)

وَاسْتَكْبَرْتَ	وَكُنْتَ	مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾	وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ	تَرَى
Ve böbürlendin (Daha?)	Ve oldun (Kimlerden?)	Kafirlerden	Ve kıyamet gününde	Görürsün (Kimi?)

الَّذِينَ	كَذَبُوا	عَلَى اللّٰهِ	وُجُوهُهُمْ	مُسْوَدَّةٌ	اَلَيْسَ	فى جَهَنَّمَ
O kimseleri ki	Yalan söylediler (Kime karşı?)	Allah'a karşı	Onların yüzleri (Nedir?)	Siyahlaşmıştır	Yok mudur (Nerede?)	Cehennemde (Ne?)

مَثْوًى	لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾	وَيُنَجِّى	اللّٰهُ	الَّذِينَ	اتَّقَوْا	بِمَفَازَتِهِمْ
Bir ikamet yeri (Kim için?)	Büyüklük taslayanlar için	Kurtarır (Kim?)	Allah (Kimi?)	O kimseleri ki	Sakındılar (Ne sebebiyle?)	Kurtuluşları sebebiyle (Nasıl?)

لَا يَمَسُّهُمُ	السُّوءُ	وَلَا هُمْ	يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾	اَللّٰهُ	خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ
Onlara dokunmaz (Ne?)	Kötülük	Ve onlar değillerdir (Ne?)	Üzülecekler	Allah (Nedir?)	Her şeyin yaratıcısıdır

وَهُوَ	عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ	وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾	لَهُ	مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ
Ve o	Her şeye (Nedir?)	Vekildir	O'na mahsustur (Ne?)	Göklerin anahtarları (Daha?)

وَالْاَرْضِ	وَالَّذِينَ	كَفَرُوا	بِاٰيَاتِ اللّٰهِ	اُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْخَاسِرُونَ
Yerin	O kimseler ki	İnkar ettiler (Neyi?)	Allah'ın ayetlerini	İşte onlar var ya	Onlar (Kimlerdir?)	Hüsrana uğrayanlardır

﴿٦٣﴾ قُلْ	اَفَغَيْرَ اللّٰهِ	تَاْمُرُونّى	اَعْبُدُ	اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾
Söyle	Allah'tan başkasına mı?	Bana emrediyorsunuz	İbadet edeyim	Ey cahiller!

وَلَقَدْ اُوحِىَ	اِلَيْكَ	وَاِلَى الَّذِينَ	مِنْ قَبْلِكَ	لَئِنْ اَشْرَكْتَ
And olsun ki vahyolundu (Kime?)	Sana (Daha kime?)	Ve o kimselere ki	Senden öncedirler	Eğer şirk koşarsan

لَيَحْبَطَنَّ	عَمَلُكَ	وَلَتَكُونَنَّ	مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾	بَلِ	اللّٰهَ
Elbette boşa çıkar (Ne?)	Amelin (Daha?)	Ve elbette olursun (Kimlerden?)	Hüsrana uğrayanlardan	Bilakis	Yalnız Allah'a

فَاعْبُدْ	وَكُنْ	مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾	وَمَا قَدَرُوا	اللّٰهَ	حَقَّ قَدْرِهِ
İbadet et	Ve ol (Kimlerden?)	Şükredenlerden	Takdir edemediler (Kimi?)	Allah'ı (Nasıl?)	Hak olan kıymetince

وَالْاَرْضُ	جَمِيعًا	قَبْضَتُهُ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	وَالسَّمٰوَاتُ
Yer	Tamamı (Nedir?)	Onun bir avucudur (Ne zaman?)	Kıyamet günü	Gökler de (Nedir?)

مَطْوِيَّاتٌ	بِيَمِينِهِ	سُبْحَانَهُ	وَتَعَالٰى	عَمَّا	يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾
Dürülmüşlerdir (Ne ile?)	Sağ eliyle	O münezzehtir	Ve yücedir (Neden?)	O şeyden ki	Ona ortak koşuyorlar

وَنُفِخَ فِى الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِى السَّمٰوَاتِ وَمَنْ

Ve üfürülmüştür (Nereye?) · Sûr'a · Ölüvermiştir (Kim?) · O kimse ki (Neredeydir?) · Göklerdedir (Daha?) · Ve o kimse ki (Neredeydir?)

فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ

Yerdedir · Ancak müstesna · O kimse ki · Diledi (Kim?) · Allah · Sonra · Üfürülmüştür (Nereye?) · Sur'a · Başka bir kez · O vakit onlar

قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ

Ayaktadırlar · Bakıyorlar · Parlamaya başlamıştır (Ne?) · Yer (Ne ile?) · Rabbinin nuru ile · Ve konulmuştur (Ne?) · Kitap

وَجِيءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ

Ve getirilmiştir (Kim?) · Peygamberler (Daha?) · Şahitler · Ve hüküm verilmiştir (Nerede?) · Aralarında (Ne ile?) · Hak ile · Ve onlar

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا

Zulme uğramazlar · Ödenmiştir (Kime?) · Her nefise (Ne ödenmiştir?) · O şey ki · İşledi · O Allah (Nedir?) · Çok iyi bilendir (Neyi?) · O şeyi ki

يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا

Yapıyorlar · Ve sevk edilmiştir (Kim?) · O kimseler ki · Kafir oldular (Nereye?) · Cehenneme (Ne oldukları halde?) · Bölük bölük

حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ

Nihayet · Geldiklerinde · Açılır (Ne?) · Cehennem kapıları · Dedi (Kime?) · Onlara (Kim?) · Cehennem bekçileri (Ne dedi?) · Size gelmedi mi (Kim?)

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ

Peygamberler · İçinizden (Öyle peygamberler ki) · Okuyorlar (Kime?) · Size (Neyi?) · Rabbinizin ayetlerini · Ve sizi uyarıyorlar (Ne ile?)

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

Gününüze kavuşacağınızla · Bu gününüze · Dediler ki · Evet geldi · Velakin · Hak oldu (Ne?) · Azap kelimesi (Kim üzerine?)

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

Kafirler üzerine · Denildi ki · Giriniz (Nereye?) · Cehennemin kapılarına (Ne olduğunuz halde?) · Ebedi kalıcılar olduğunuz halde (Nerede?) · Orada

فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

Ne kötüdür! (Ne?) · Böbürlenenlerin varacağı yer · Ve sevk edildi (Kim?) · O kimseler ki · Korktular (Kimden?) · Rablerinden (Nereye?)

اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتّٰى اِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ

Cennete (Ne oldukları halde?) · Zümre zümre · Nihayet · Oraya vardıklarında · Açıldığı halde (Ne?) · Cennetin kapıları · Ve dedi (Kime?)

لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

Onlara (Kim?) · Cennet bekçileri (Ne derler?) · Selam · Size · Tertemiz oldunuz · Artık bunlara giriniz (Ne olduğunuz halde?) · Ebedi kalıcılar olduğunuz halde

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ

Ve dediler ki · Hamd (Kime mahsustur?) · Allah'a mahsustur · Öyle Allah ki · Bize doğruladı (Neyi?) · Vaadini · Ve bizi varis kıldı (Nereye?) · Bu yere

نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

İkamet ederiz (Nereden?) · Cennetten (Nereye?) · Ol yere ki · Diliyoruz · Artık ne güzeldir! (Ne?) · Amel edenlerin mükafatı

68. Ve Sur üflenmiştir. Göklerde kim var ve yerde kim varsa çarpılıp yıkılmıştır. Ancak Allah'ın dilediği müstesnâ... Sonra ona bir daha üflenmiştir. Bu defa da onların hepsi kalkmışlar bakıyorlardır.

69. Ve yeryüzü Rabbinin nuru ile parlamıştır. Kitap konmuş, peygamberler ve şahitler getirilmiş, onlara hiçbir haksızlık yapılmadan, aralarında hak ile hüküm verilmektedir.

70. Ve her nefis ne iş yaptı ise, (karşılığı) tamamen ödenmiştir ve her ne yapıyorlarsa O, en iyi bilendir.

71. Ve inkâr edenler bölük bölük cehenneme sevkedilmektedir. Nihâyet ona vardıklarında kapıları açılır ve bekçileri onlara şöyle der: " İçinizden sizlere Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi bugünün buluşmasından korkutan peygamberler gelmedi mi?" "Evet, geldi." derler. Fakat azap sözü kâfirler üzerine hak oldu.

72. (Onlara): "Girin cehennemin kapılarına, sonsuza dek içinde kalmak üzere..."" denir. Bak, büyüklük taslayanların yeri ne kötü!

73. Rablerine sığınıp korunmuş takva sahipleri de bölük bölük cennete sevkedilmektedir. Nihâyet oraya vardıkları ve kapıları açıldığı zaman bekçileri onlara derler ki: "Selam sizlere, ne hoşsunuz! Haydin girin onlara, sonsuza dek kalmak üzere..."

74. Onlar da: "Hamdolsun o Allah'a ki, bize verdiği sözü gerçekleştirdi ve bizi bu yere varis kıldı. Cennette istediğimiz yerde makam tutuyoruz." dedikleri zaman, bak artık o iş yapanların mükâfatı ne güzeldir!

75. Melekleri de görürsün, Arş'ı etrafından donatmışlar, Rablerine hamd ile tesbih ediyorlardır. Ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir. Ve "Elhamdülillahi Rabbi'l-âlemîn." (âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun!)" denilmektedir.

MÜ'MİN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
85 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.

2. Bu kitabın indirilişi, O çok güçlü, herşeyi bilen Allah'tandır.

3. O günahkârları bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezalandırması şiddetli, bol lütuf sahibi Allah'tan ki, O'ndan başka tapılacak yoktur. Hem dönüş O'nadır.

4. Allah'ın âyetleri hakkında yalnızca nankörlük eden kâfirler mücadele eder. Şimdi onların memleketler içinde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın!

5. Onlardan önce Nuh kavmi, arkalarından da çeşitli gruplar yalanlamışlardı ve her ümmet kendi peygamberlerini yakalamaya kalkıştı. Onlar, hakkı batıl ile gidermek için boşuna mücadele ettiler de, ben onları tuttum alıverdim. O zaman nasıl oldu cezalandırmam?

6. Ve işte o nankörlük eden kâfirlere, Rabbinin kelimesi öyle hak oldu. Şüphe yok ki, onlar cehennemliktirler.

7. Arşı taşıyanlar ve onun çevresindekiler Rablerini hamd ile tesbih ederler. O'na iman ederler ve iman etmiş olanlar için şöyle bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Hemen o tevbe edip yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru!

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَٓافّ۪ينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْۚ

Ve görürsün (Kimi?) | Melekleri (Ne oldukları halde?) | Kuşatıcılar (Nereden?) | Arşın etrafından (Ne oldukları halde kuşatıcıdırlar?) | Tesbih ediyorlar (Ne ile?) | Rablerine hamd etmekle

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَق۪يلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٥﴾

Hükmedilmiştir (Nerede?) | Aralarında (Ne ile?) | Hakk ile | Ve denilmiştir (Ne?) | Hamd olsun (Kime?) | Allah'a (Öyle Allah ki) | Alemlerin rabbi olan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُؤْمِنِ — آيَاتُهَا ٨٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ

Hâ, Mîm | Kitab'ın indirilişi (Kimdendir?) | Allah'tandır (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki) | Her şeyi bilen (Yine öyle Allah ki) | Günahı bağışlayıcı olan (Daha?)

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَد۪يدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

Tövbeyi kabul edici olan (Yine öyle Allah ki) | Cezası şiddetli olan (Yine öyle Allah ki) | Lütuf sahibi olan | Hiçbir ilah yoktur | Ancak vardır (Kim vardır?) | O

اِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا

O'nadır (Ne?) | Dönüş | Mücadele etmez (Ne hakkında?) | Allah'ın ayetleri hakkında | Ancak [mücadele eder] (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler

فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

Seni aldatmasın (Ne?) | Onların dolaşmaları (Nerede?) | Şehirlerde | Yalanladı (Ne zaman?) | Onlardan önce (Kim yalanladı?) | Nuh'un kavmi (Daha?)

وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ

Ahzap da yalanladı (Ne zaman?) | Onlardan sonra | Ve kastetti (Kim?) | Her ümmet (Kimi?) | Resullerini (Niçin kastetti?) | Onu almaları/öldürmeleri için

وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ

Ve mücadele ettiler (Ne ile?) | Batılla (Niçin mücadele ettiler?) | Gidermeleri için (Ne ile?) | Batılla (Neyi?) | Hakkı | Ben de onları yakaladım | Nasıl?

كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذ۪ينَ

Oldu (Ne?) | Azabım | İşte böylece | Hak oldu (Ne?) | Rabbinin kelimesi (Kim üzerine hak oldu?) | O kimseler üzerine ki

كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ

İnkâr ettiler (O kelimeden bedel?) | Muhakkak onlar (Nedir?) | Cehennem ehlidir | O kimseler ki | Yükleniyorlar (Neyi?) | Arşı (Daha kim?)

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِه۪ وَيَسْتَغْفِرُونَ

Ve o kimseler ki | Onun etrafındadırlar | Onlar tesbih ederler (Ne ile tesbih ederler?) | Rablerine hamd ile (Daha ne yaparlar?) | İman ederler (Kime?) | O'na (Daha ne yaparlar?) | İstiğfar ederler (Kim için?)

لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُواۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

O kimseler için ki | İman ettiler | Ey rabbimiz! | Sen kuşattın (Neyi?) | Her şeyi (Ne bakımdan?) | Rahmet bakımından (Daha?) | Ve ilim bakımından | Bağışla (Kimi?)

لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ ﴿٧﴾

O kimseleri ki | Tevbe ettiler (Daha ne yaptılar?) | Ve tabi oldular (Neye?) | Senin yoluna | Ve onları koru (Neden?) | Cehennem azabından

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتٖى وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ

Ey rabbimiz! | Onları koy (Neye?) | Adn cennetlerine | Öyle Adn cennetlerine ki | Onlara vaat ettin (Daha kimi koy?) | Ve o kimseleri ki

صَلَحَ مِنْ اٰبَٓائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ

İyi kimse oldu (Kimler dendir onlar?) | Onların babalarından (Daha?) | Onların eşlerinden (Daha?) | Onların zürriyetlerinden | Muhakkak ki sen | Sen (Kimsin?) | Azizsin

الْحَكٖيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ

Hikmet sahibisin | Ve onları koru (Neden?) | Kötülüklerden | Her kim ki | Sen korudun (Neden?) | Kötülüklerden | O gün

فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ

Muhakkak ona rahmet etmişsindir | Ve bu | Bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük | Muhakkak o kimseler ki

كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ

İnkâr ettiler | Onlara nida edilir (Ne diye nida edilir?) | Allah'ın buğz etmesi (Nedir?) | Daha büyüktür (Neden daha büyüktür?) | Sizin buğz etmenizden (Kime?) | Kendinize

اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاٖيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا اَمَتَّنَا

Çünkü | Çağırılıyordunuz da (Neye?) | İmana | İnkâr ediyordunuz | Derler ki | Ey rabbimiz! | Bizi öldürdün (Kaç kere?)

اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ

İki kere (Daha?) | Ve bizi dirilttin (Kaç kere?) | İki kere | Biz de itiraf ettik (Neyi?) | Günahlarımızı | Çıkmaya var mıdır? (Ne var mıdır?)

مِنْ سَبٖيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِىَ اللّٰهُ وَحْدَهُ

Bir yol | Bu (Ne sebebiyledir?) | Muhakkak o şu sebepledir ki | Çağırıldığı zaman (Kim?) | Allah (Ne olduğu halde?) | Tek olduğu halde

كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِىِّ الْكَبٖيرِ

İnkâr ettiniz | Şirk koşulursa (Kime?) | O'na | İman ederdiniz | Hüküm (Kimindir?) | Allah'ındır (Öyle Allah ki) | Ulu olan | Kebir olan

﴿١٢﴾ هُوَ الَّذٖى يُرٖيكُمْ اٰيَاتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ رِزْقًا

O (Kimdir?) | O zattır ki | Size gösteriyor (Neyi?) | Delillerini (Daha?) | Ve indiriyor (Kim için?) | Sizin için (Nereden?) | Gökten (Neyi indiriyor?) | Rızkı

وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنٖيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ

Öğüt almaz | Ancak [alır] (Kim?) | O kişi ki | Şirkten dönüyor | Dua edin (Kime?) | Allah'a (Ne olduğunuz halde?) | Has kılıcılar olduğunuz halde (Kime?)

لَهُ الدّٖينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفٖيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ

Ona (Neyi?) | Dini | Çirkin görse bile (Kim?) | Kâfirler (O nedir?) | Dereceleri yükseltendir (Daha nedir?) | Arşın sahibidir

يُلْقِى الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ

İndirir (Neyi?) | Vahyi (O vahiy neden olduğu halde?) | Kendi emrinden olduğu halde (Kime indirir?) | O kimse üzerine ki | Diliyor (O kimse neden olduğu halde?) | Kullarından olduğu halde (Niye indirir?) | Uyarsın/haber versin diye (Neyi?)

يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ

Kavuşma gününü | O gün | Onlar (Nedirler?) | Meydana çıkıcıdırlar | Gizli kalmaz (Kime?) | Allah'a (Kimden?)

مِنْهُمْ شَىْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

Onlardan (Ne gizli kalmaz?) | Hiçbir şey | Kimindir? (Ne?) | Mülk (Ne zaman?) | Bugün | Allah'ındır (Öyle Allah ki) | Tek olan | Kahhar olan

8. Ey Rabbimiz! Onları o kendilerine vaad buyurduğun Adn cennetlerine koy. Atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi hali olanları da... Şüphesiz sen O güç sahibi, hikmet sahibisin."

9. Ve onları kötülüklerden koru. Sen her kimi kötülüklerden korursan, o gün mutlaka onu rahmetinle yarlıgamışındır. İşte asıl büyük kurtuluş da budur!"

10. O inkâr edenlere muhakkak şöyle bağırılacaktır: "Elbette Allah'ın gazabı, sizin kendinize karşı olan kızgınlığınızdan daha büyüktür. Çünkü siz imana çağrılıyordunuz da, inkâr ediyordunuz."

11. Diyecekler ki: "Ya Rab! Bizi iki kere öldürdün, iki kere de diriltin. Şimdi günahlarımızı anladık; acaba çıkmanın bir yolu var mı?"

12. İşte bu size şu yüzdendir: "Siz tek Allah'a çağrıldığınız zaman, inkâr ettiniz. O'na ortak koşulunca ise, (o ortak koşulanlara) inanıyordunuz. İşte hüküm O ulu, O büyük Allah'ındır."

13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indiren O'dur. Fakat ancak gönül veren anlar.

14. O halde siz, dini Allah'a özgü kılarak hep O'na çağırın. İsterse kâfirler hoşlanmasınlar.

15. O dereceleri yüksek Arş'ın sahibi, karşılaşma gününün dehşetini haber vermek için kullarından dilediği kimseye emrinden ruh (melek) indiriyor..

16. O gün onlar (kabirlerinden) meydana fırlarlar, kendilerinden hiçbir şey Allah'a karşı gizlenmez. "Bugün mülk kimindir?" (buyurulur). "Bir olan, ezici güç sahibi Allah'ındır." (denir.)

17. Bugün her nefis kazandığı ile cezalanacak. Zulüm yok bugün. Şüphesiz ki Allah'ın hesabı çok hızlıdır.

18. Hem o yaklaşan felaket gününü onlara haber ver. O zaman ki, yürekler gırtlaklara dayanmış, yutkunur da yutkunurlar. Zalimler için ne ısınacak bir hısım vardır, ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi...

19. Gözlerin hain bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğini de.

20. Allah hakkı yerine getirir. Onların O'ndan başka yalvardıkları ise, hiçbir şeyi yerine getiremezler. Çünkü Allah'tır hakkıyla işiten, gören.

21. Yeryüzünde bir gezmediler de mi? Bakslar ya, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar gerek kuvvet, gerekse yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha çetin idiler. Öyle iken Allah onları günahları yüzünden tututtu alıverdi. Ve kendilerine Allah'tan bir koruyucu da bulunmadı.

22. Bu şundan dolayı idi: Onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyorlardı da, inkâr ettiler. Allah da tuttu kendilerini alıverdi. Çünkü O'nun kuvveti çok, cezalandırması şiddetlidir.

23. Andolsun ki, Musa'yı âyetlerimizle ve açık bir delil ile gönderdik.

24. Firavun'a, Haman'a ve Karun'a da... Dediler ki: "(Bu) bir sihirbaz, bir yalancı."

25. Bunun üzerine kendilerine tarafımızdan hakkı getirince de: "Onunla beraber iman etmiş olanların oğullarını öldürün, kadınlarını diri bırakın!" dediler. Kâfirlerin düzeni de hep boşa çıkmıştır.

الْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْۜ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَۜ اِنَّ اللّٰهَ

O gün | Karşılık görür (Kim?) | Her nefis (Ne ile?) | O şeyler ki | Kazandı | Zulüm yoktur (Nerede?) | Bu günde | Muhakkak Allah (Nedir?)

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ

Hesabı süratli görendir | Onları uyar/bildir (Neyi?) | Yaklaşan günü (O günden bedel?) | Hani | Yürekler (Nerededir?)

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَۜ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ

Boğazının yanındadır (Ne oldukları halde?) | Yutkunuyorlar | Zalimler için yoktur (Ne yoktur?) | Bir dost (Daha ne yoktur?)

وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُۜ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

Bir şefaatçi (Öyle şefaatçi ki) | Sözü dinleniyor | Bilir (Neyi bilir?) | Gözlerin hainliğini (Daha neyi?) | O şeyleri ki | Gizliyor (Ne?)

الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّۜ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

Kalpler | Allah (Nedir?) | Hükmeder (Ne ile?) | Hak ile | Ve o kimseler ki | Dua ediyorlar (Kime?)

مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

Ondan başkasına | Hükmedemezler (Ne ile?) | Hiçbir şey ile | Muhakkak Allah | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir | Her şeyi görendir

اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

Gezmediler mi? (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve görmediler mi ki? | Nasıl | Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

O kimselerin akıbeti ki | İdiler (Ne idiler?) | Onlardan önce | Oldular | Onlar (Ne oldular?) | Daha şiddetli (Kimlerden?) | Onlardan (Ne bakımdan?) | Kuvvet

وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْۜ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ

Ve eserler bakımından (Nerede?) | Yeryüzünde | Onları yakaladı (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle | Ve olmadı (Kim için?) | Onlar için (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Ne olmadı?)

مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

Koruyucu | Bu (Ne sebebiyledir?) | Şu sebepledir ki muhakkak onlar | İdi (Ne idi?) | Onlara getirmişti (Kim?) | Onların peygamberleri (Ne getirmişti?) | Açık delilleri

فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُۜ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ

Onlar da inkâr etmişlerdi | Bunun üzerine onları yakaladı (Kim?) | Allah | Muhakkak O (Nedir?) | Pek kuvvetlidir | Azabı pek şiddetlidir | Andolsun, kesinlikle

اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ

Biz gönderdik (Kimi?) | Musa'yı (Ne ile?) | Ayetlerimizle (Daha?) | Ve delille (Öyle delil ki) | Apaçık (Kime gönderdik?) | Firavun'a (Daha?)

وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

Hâmân'a (Daha?) | Ve Kârûn'a | Onlar dediler ki | Bu bir sihirbazdır (Öyle sihirbaz ki) | Yalancı | Ne zaman ki | Onlara getirdi (Neyi?)

بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا اَبْنَاءَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ

Hakkı (Nereden?) | Tarafımızdan | Dediler | Öldürün (Kimi?) | O kimselerin oğullarını ki | İman ettiler (Kiminle beraber iman ettiler?) | Onunla beraber

وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْۜ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

Ve sağ bırakın (Kimi?) | Onların kadınlarını | Kâfirlerin tedbiri olmadı | Ancak [oldu] (Ne oldu?) | Ziyanda oldu

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونٖى اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنّٖى اَخَافُ

Ve dedi (Kim?) | Firavun (Ne dedi?) | Beni bırakın | Öldüreyim (Kimi?) | Musa'yı | Yalvarsın (Kime?) | Rabbine | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Neden?)

اَنْ يُبَدِّلَ دٖينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ

Değiştirmesinden (Neyi?) | Dininizi (Daha neden korkuyorum?) | Yahut | Çıkarmasından (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne çıkarmasından?) | Fesat | Ve dedi (Kim?)

مُوسٰٓى اِنّٖى عُذْتُ بِرَبّٖى وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ

Musa (Ne dedi?) | Muhakkak ki ben | Sığındım (Kime?) | Rabbime (Daha?) | Ve rabbinize (Kimden sığındım?) | Her kibirliden (Öyle kibirli ki) | İman etmiyor (Neye?)

بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ

Hesap gününe | Ve dedi (Kim?) | Bir adam (Öyle adam ki) | Mümin (Yine öyle adam ki) | Firavun'un ailesinden (Yine öyle adam ki) | Gizliyor (Neyi?)

اٖيمَانَهُٓ اَتَقْتُلُونَ رَجُلًا اَنْ يَقُولَ رَبِّىَ اللّٰهُ وَقَدْ جَٓاءَكُمْ

İmanını (Ne dedi?) | Öldürecek misiniz? (Kimi?) | Bir adamı ki (Ne diye?) | Demesinden dolayı (Ne demesinden dolayı?) | Benim rabbim (Kimdir?) | Allah'tır (Ne olduğu halde?) | Size getirdiği halde (Neyi?)

بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَاِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَاِنْ يَكُ

Delilleri (Kimden?) | Rabbinizden | Şayet o ise (Ne ise?) | Yalan söylüyor ise | Onun aleyhinedir (Ne?) | Yalanı | Eğer ise

صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذٖى يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدٖى مَنْ

Doğru söylüyor ise | Size isabet eder (Ne?) | O şeylerin bir kısmı ki | Size vaat ediyor | Muhakkak ki Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | O kimseyi ki

هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرٖينَ

O (Nedir?) | Haddi aşandır | Yalancıdır | Ey kavmim! | Sizin içindir (Ne?) | Mülk (Ne zaman?) | Bu gün (Ne olduğunuz halde?) | Zahir/üstünler olduğu halde (Nerede ortaya çıkıcı olduğunuz halde?)

فِى الْاَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَٓاءَنَا قَالَ

Yeryüzünde | Kim? | Bize yardım edebilir (Neye karşı?) | Allah'ın azabına karşı (Ne zaman?) | Şayet gelirse | Dedi (Kim?)

فِرْعَوْنُ مَٓا اُرٖيكُمْ اِلَّا مَٓا اَرٰى وَمَٓا اَهْدٖيكُمْ اِلَّا

Firavun (Ne dedi?) | Size göstermiyorum | Ancak [gösteriyorum] (Neyi?) | O şeyi ki | Görüyorum | Ve size göstermiyorum | Ancak [gösteriyorum] (Neyi?)

سَبٖيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذٖٓى اٰمَنَ يَا قَوْمِ اِنّٖٓى اَخَافُ

Doğru yolu | Ve dedi (Kim?) | O kimse ki | İman etti (Ne dedi?) | Ey kavmim! | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine?)

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) | Ahzab günleri gibi bir günden (Ondan bedel?) | Nuh'un kavminin durumu gibi (Daha?) | Ve Âd kavminin (Daha?) | Ve Semud kavminin (Daha?)

وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ يُرٖيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ

Ve o kişilerin ki | Onlardan sonradır | Allah değildir (Ne değildir?) | İstiyor değildir (Neyi?) | Zulmü (Kim için?) | Kulları için | Ey kavmim!

اِنّٖٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرٖينَ

Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine?) | Sizin üzerinize (Neden korkuyorum?) | Çağrışma/kıyamet gününden (O çağrışma gününden bedel?) | O günden ki | Kaçacaksınız (Ne olduğunuz halde kaçacağınız?) | Arkanızı dönücüler olduğunuz halde

مَا لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

Sizin için yoktur (Kimden?) | Allah'tan (Ne yoktur?) | Bir koruyucu | Her kim ki | Saptırırsa (Kim?) | Allah | Onun için yoktur (Ne yoktur?) | Hidayete erdirici

26. Bir de Firavun: "Bırakın beni, öldüreyim Musa' yı da, o Rabbine dua etsin! Çünkü ben, onun dininizi değiştirmesinden veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmasından korkuyorum." dedi.

27. Musa da: "Muhakkak ben, hesap gününe inanmayan her büyüklük taslayandan Rabbime ve Rabbinize sığındım!" dedi.

28. Firavun ailesinden mü'min bir adam da –ki imanını saklıyordu-: Siz bir adamı "Rabbim Allah..." diyor diye öldürecek misiniz? Size Rabbinizden açık delillerle gelmiş iken... Hem o bir yalancı ise, çok sürmez yalanı boynuna geçer. Fakat doğru ise size yaptığı tehditlerin bir kısmı olsun başınıza gelir. Şüphe yok ki, Allah aşırı giden bir yalancıyı doğru yola çıkarmaz.

29. Ey benim kavmim! Bugün mülk sizindir, yeryüzünde üstünsünüz. Fakat Allah'ın hışmından bizi kim kurtarır, eğer bize gelirse?" dedi. Firavun: "Ben size kendi görüşümden başkasını göstermem ve kuşkusuz ben size doğru yolu gösteriyorum." dedi.

30. O iman etmiş olan kişi de dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben sizin için Ahzap günleri gibi bir günden korkuyorum.

31. Nuh kavminin, Ad'ın, Semud'un ve daha sonrakilerin maceraları gibi ki, Allah kullarına bir haksızlık istemez.

32. Hem ey kavmim! Gerçekten ben sizin için o bağrışma gününden korkarım.

33. O arkanızı dönüp gideceğiniz gün, sizi Allah'tan bir koruyacak da yoktur. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık onu doğru yola iletecek biri yoktur!"

34. Bundan önce size apaçık delillerle Yusuf gelmişti. O zaman da onun size getirdiği gerçek konusunda şüphe edip durmuştunuz. Sonunda öldüğü zaman da: "Bundan sonra Allah asla peygamber göndermez!" dediniz. İşte aşırı şüpheci olanları Allah böyle şaşırtır.

35. Onlar ki, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. Allah yanında ve imanı olanların yanında kin beslenmesi için ne büyük huy! İşte Allah, her zorba, böbürlenen kimsenin kalbini öyle bir tabiat ile mühürler.

36. Firavun da: "Ey Haman! Bana bir kule yap, belki ben erişirim o yollara.

37. Göklerin yollarına da, Musa'nın ilahının ne olduğunu öğrenirim ve kesinlikle ben onu yalancı sanıyorum." dedi. İşte bu şekilde Firavun'a kötü işi süslendirildi de yoldan çıkarıldı. Firavun'un düzeni hep zarardadır.

38. O iman eden kişi ise dedi ki: "Ey kavmim! Gelin ardımca size doğru yolu göstereyim.

39. Ey kavmim! Bu dünya hayatı, ancak bir kazançtan ibarettir, ahiret ise durulacak yurttur.

40. Her kim bir kötülük yaparsa, ona onun gibi kötülükten başka karşılık olmaz. Gerek erkekten, gerek kadından her kim de mü'min olarak iyi bir iş yaparsa, işte onlar cennete girerler. Orada hesapsız rızıklanırlar.

وَلَقَدْ	جَٓاءَكُمْ	يُوسُفُ	مِنْ قَبْلُ	بِالْبَيِّنَاتِ	فَمَا زِلْتُمْ
Andolsun, kesinlikle	Size getirdi (Kim?)	Yusuf (Ne zaman?)	Bundan önce (Neyi getirdi?)	Açık delilleri	Siz sürekli (Neredeydiniz?)

فٖي شَكٍّ	مِمَّا	جَٓاءَكُمْ	بِهٖ	حَتّٰٓى	اِذَا هَلَكَ	قُلْتُمْ
Bir şüphe içindeydiniz (Neden?)	O şeyden ki	Size getirdi (Neyi?)	Onu	Ta ki	Vefat ettiği zaman	Dediniz

لَنْ يَبْعَثَ	اللّٰهُ	مِنْ بَعْدِهٖ	رَسُولًاۜ	كَذٰلِكَ	يُضِلُّ	اللّٰهُ	مَنْ
Asla göndermeyecek (Kim?)	Allah (Ne zaman?)	Bundan sonra (Ne göndermez?)	Peygamber	İşte böylece	Saptırır (Kim?)	Allah (Kimi?)	O kimseyi ki

هُوَ	مُسْرِفٌ	مُرْتَابٌۚ ﴿٣٤﴾	اَلَّذٖينَ	يُجَادِلُونَ	فٖٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ
O (Nedir?)	Aşırı gidicidir	Kuşkucudur	O kimseler ki	Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?)	Allah'ın ayetleri hakkında (Ne halde?)

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ	اَتٰيهُمْۜ	كَبُرَ	مَقْتًا	عِنْدَ اللّٰهِ	وَعِنْدَ الَّذٖينَ
[Ellerinde] delil olmadığı halde (Öyle delil ki)	Onlara gelen (O kimseler nedir?)	Ne büyüktür! (Ne bakımdan?)	Buğz bakımından (Nerede?)	Allah'ın indinde (Daha kimin indinde?)	Ve o kimselerin indinde ki

اٰمَنُواۜ	كَذٰلِكَ	يَطْبَعُ	اللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ	جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾
İman ettiler	İşte böylece	Mühür vurur (Kim?)	Allah (Neye mühür vurur?)	Her böbürlenen kimsenin kalbine (Öyle böbürlenen ki)	Zorba

وَقَالَ	فِرْعَوْنُ	يَا هَامَانُ	ابْنِ	لٖي	صَرْحًا	لَعَلّٖٓي	اَبْلُغُ
Ve dedi (Kim?)	Firavun (Ne dedi?)	Ey Hâmân!	Bina et (Kime?)	Bana (Ne bina et?)	Kule	Umulur ki ben	Erişirim (Neye?)

الْاَسْبَابَۙ ﴿٣٦﴾	اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ	فَاَطَّلِعَ	اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى	وَاِنّٖي
Yollara (O yollardan bedel?)	Göklerin yollarına	Böylece muttali olurum (Kime muttali olurum?)	Musa'nın rabbine	Ve muhakkak ben

لَاَظُنُّهُ	كَاذِبًاۜ	وَكَذٰلِكَ	زُيِّنَ	لِفِرْعَوْنَ	سُٓوءُ عَمَلِهٖ	وَصُدَّ
Onu zannediyorum (Ne zannediyorum?)	Yalancı	İşte böylece	Süslü gösterildi (Kime?)	Firavun'a	Kötü ameli	Ve çıkarıldı (Neden?)

عَنِ السَّبٖيلِ	وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ	اِلَّا	فٖي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾	وَقَالَ
Doğru yoldan	Firavun'un hilesi olmadı	Ancak [oldu]	Helakta	Ve dedi (Kim?)

الَّذٖٓي	اٰمَنَ	يَا قَوْمِ	اتَّبِعُونِ	اَهْدِكُمْ	سَبٖيلَ الرَّشَادِۚ ﴿٣٨﴾
O kimse ki	İman etti (Ne dedi?)	Ey kavmim!	Bana uyun	Sizi ulaştırayım (Nereye?)	Doğru yola

يَا قَوْمِ	اِنَّمَا	هٰذِهِ	الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا	مَتَاعٌۘ	وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ
Ey kavmim!	Ancak	Bu (Bundan bedel?)	Dünya hayatı (Nedir?)	Geçici bir menfaattir	Muhakkak Ahiret

هِيَ	دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾	مَنْ	عَمِلَ	سَيِّئَةً	فَلَا يُجْزٰٓى	اِلَّا
O (Nedir?)	Ebedi kalınacak yurttur	Her kim	İşlerse (Ne işlerse?)	Kötülük	Cezalandırılmaz	Ancak [cezalandırılır] (Neyle?)

مِثْلَهَاۚ	وَمَنْ	عَمِلَ	صَالِحًا	مِنْ ذَكَرٍ	اَوْ	اُنْثٰى	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ
Onun misliyle	Her kim de	İşlerse (Ne işlerse?)	Salih amel (O kişi ne olduğu halde?)	Erkek	Veya	Kadın olduğu halde (Daha ne olduğu halde?)	O	Mü'mindir

فَاُو۬لٰٓئِكَ	يَدْخُلُونَ	الْجَنَّةَ	يُرْزَقُونَ	فٖيهَا	بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾
İşte onlar (Nedir?)	Gireceklerdir (Nereye?)	Cennete (Ne oldukları halde?)	Kendilerine rızk veriliyor olduğu halde (Nerede?)	Orada (Nasıl?)	Hesapsız olarak

وَيَا قَوْمِ مَا لِى اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِى

Ey kavmim! | Nedir başıma gelen | Sizi çağırıyorum *(Neye?)* | Kurtuluşa | Siz ise beni çağırıyorsunuz *(Neye?)*

اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِى لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا

Ateşe | Beni çağırıyorsunuz *(Neye?)* | İnkar etmeye *(Kimi?)* | Allah'ı *(Daha?)* | Ve şirk koşmaya *(Kime?)* | Ona *(Neyi?)* | O şeyleri ki

لَيْسَ لِى بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

Yoktur | Benim için *(Ne hakkında?)* | O şeyler hakkında *(Ne yoktur?)* | Bilgi | Ve ben | Sizi davet ediyorum *(Kime?)* | Aziz olana | Çok mağfiret edene

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِى اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا

Hakikaten | Muhakkak o şey ki | Beni ibadet etmeye davet ediyorsunuz *(Neye?)* | Kendisine | Yoktur | Onun için *(Ne yoktur?)* | Duaya karşılık verme *(Nerede?)* | Dünyada

وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ

Ve yine yoktur *(Nerede?)* | Ahirette | Ve dönüşümüz *(Kimedir?)* | Allah'adır | Ve muhakkak | Aşırı gidenler | Onlar *(Nedirler?)*

اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ

Ateş ehlidirler | Hatırlayacaksınız *(Neyi hatırlayacaksınız?)* | O şeyleri ki | Söylüyorum *(Kime?)* | Size | Ben havale ediyorum *(Neyi?)*

اَمْرِى اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ

İşimi *(Kime?)* | Allah'a | Muhakkak Allah *(Nedir?)* | Görendir *(Kimi?)* | Kullarını | Ve onu korudu *(Kim?)* | Allah *(Neden?)*

سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

O şeylerin kötülüğünden ki | Tuzak kurdular | Ve kuşattı *(Kimi?)* | Firavun ailesini *(Ne?)* | Kötü azap

اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

Ateş *(Nedir?)* | Arz olunurlar *(Kime?)* | O ateşe *(Ne zaman?)* | Sabah *(Daha?)* | Akşam *(Daha?)* | Kıyametin kopacağı günde de

اَدْخِلُوا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَاجُّونَ

Sokun *(Kimi?)* | Firavun ailesini *(Nereye sokun?)* | En şiddetli azaba | Ve o vakit ki | Onlar çekişirler *(Nerede?)*

فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُنَّا

Ateşte | Der *(Kim?)* | Zayıf olanlar *(Kime?)* | O kimselere ki | Büyüklük tasladılar *(Ne derler?)* | Muhakkak ki biz | Olduk *(Kime?)*

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

Size *(Ne olduk?)* | Tabiler olduk | Siz olur musunuz? *(Ne?)* | Savıcılar *(Kimden?)* | Bizden *(Neyi?)* | Bir parçayı *(Öyle parçayı k?)* | Ateşten

﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُلٌّ فِيهَا اِنَّ اللّٰهَ

Der *(Kim?)* | O kimseler ki | Büyüklük tasladılar *(Ne derler?)* | Muhakkak ki biz | Hepimiz *(Neredeyiz?)* | Ateşteyiz | Muhakkak Allah

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ

Şüphesiz hükmetmiştir *(Nerede?)* | Kullar arasında | Der *(Kim?)* | O kimseler ki *(Nerededirler?)* | Ateştedirler *(Kime derler?)*

لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

Cehennem bekçilerine *(Ne derler?)* | Dua edin *(Kime?)* | Rabbinize | Hafifletsin *(Kimden?)* | Bizden *(Neyi?)* | Bir günü *(Neden?)* | Azaptan

41. Hem ey kavmim! Neden ben sizi kurtuluşa çağırırken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz?

42. Siz beni Allah'ı inkâr etmeye ve bence hiç ilimde yeri olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi o çok güçlü, çok bağışlayıcıya çağırıyorum.

43. Hiç inkâr edilebilir değildir ki, gerçekte sizin beni davet ettiğinizin ne dünyada ne de ahirette bir davet hakkı yoktur. Hepimizin varacağı Allah'tır ve bütün haddi aşanlar cehennemde yanacaktır.

44. Siz benim söylediklerimi sonra anlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Kuşkusuz Allah, kullarını görür, gözetir."

45. Onun için Allah onu, onların kurdukları tuzağın kötülüklerinden korudu da, Firavun'un ailesini o kötü azap kuşattı.

46. Ateş, onlar sabah akşam ona sunulur dururlar. Kıyamet kopacağı gün de, "Tıkın Firavun ailesini en şiddetli azaba!" (denilir.)

47. Ve hele ateş içinde biribirlerini protesto ederlerken, o zaman zayıf olanlar o büyüklük taslayanlara: "Hani bizler size tabi olmuş idik. Şimdi siz bizden bir ateş nöbetini savabiliyor musunuz?" diyorlardır.

48. Büyüklük taslayanlar ise şöyle demektedirler: "Evet, hepimiz onun içindeyiz. Çünkü Allah kulları arasında hükmünü verdi."

49. Ve hep o ateştekiler cehennem bekçilerine derler ki: "Rabbinize dua ediverin, bir gün bizden azabı biraz hafifletsin!"

50. (Bekçiler): "Ya size peygamberleriniz apaçık delillerle gelmiyorlar mıydı ki?" derler. (Onlar): "Evet." derler. (Bekçiler): "Öyle ise kendiniz dua edin." derler. Kâfirlerin duası ise hep çıkmazdadır.

51. Elbette biz peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem de şahitlerin dikileceği günde yardım edeceğiz.

52. O gün ki, zalimlere özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır ve onlara yurdun kötüsü vardır.

53. Andolsun ki, biz Musa'ya o hidâyeti verdik ve İsrailoğullarına o kitabı miras kıldık.

54. Aklı selim sahiplerine bir yol gösterici ve bir ihtar olması için...

55. O halde sabret, çünkü Allah'ın vaadi haktır. Günahının bağışlanmasını dile ve akşam-sabah Rabbini hamd ile tesbih et!

56. Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenler (var ya), kuşkusuz onların göğüslerinde ancak yetişemeyecekleri bir kibir vardır. Sen hemen Allah'a sığın, çünkü O, işiten O'dur, gören O!

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması o insanların yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58. Kör de gören ile eşit olmaz. İman edip iyi iyi işler yapan kimselerle kötülük yapan da (eşit olmaz). Siz pek az düşünüyorsunuz!

قَالُٓوا	اَوَلَمْ تَكُ	تَأْت۪يكُمْ	رُسُلُكُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	قَالُوا
Derler (Ne derler?)	Olmadı mı? (Ne olmadı mı?)	Size geliyor (Kim?)	Peygamberleriniz (Ne ile?)	Delillerle	Derler ki

بَلٰى	قَالُوا	فَادْعُواۚ	وَمَا دُعَٓؤُا الْكَافِر۪ينَ	اِلَّا
Evet	Derler (Ne derler?)	Dua edin	Kâfirlerin duası olmadı	Ancak oldu (Nerede oldu?)

ف۪ي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾	اِنَّا	لَنَنْصُرُ	رُسُلَنَا	وَالَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا
Dalalette oldu	Muhakkak ki biz	Elbette yardım ederiz (Kime?)	Resullerimize (Daha kime?)	Ve o kimselere ki	İman ettiler (Nerede yardım ederiz?)

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَيَوْمَ يَقُومُ	الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾	يَوْمَ	لَا يَنْفَعُ
Dünya hayatında (Daha nerede?)	Ve ortaya çıktığı günde (Kimler?)	Şahitler (O günden bedel?)	O gün ki	Fayda vermez (Kime fayda vermez?)

الظَّالِم۪ينَ	مَعْذِرَتُهُمْ	وَلَهُمُ	اللَّعْنَةُ	وَلَهُمْ	سُٓوءُ الدَّارِ
Zalimlere (Ne fayda vermez?)	Onların mazeretleri	Ve onlar içindir (Ne?)	Lanet	Ve onlar içindir (Ne?)	Yurdun kötüsü

﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا	مُوسَى	الْهُدٰى	وَاَوْرَثْنَا	بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ
Andolsun ki	Biz verdik (Kime?)	Musa'ya (Neyi?)	Hidayeti (Daha?)	Ve miras kıldık (Kime?)	İsrail oğullarına (Neyi?)

الْكِتَابَ	﴿٥٣﴾ هُدًى	وَذِكْرٰى	لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾	فَاصْبِرْ
Kitab'ı (O kitap ne olduğu halde?)	Hidayet olduğu halde (Daha?)	Ve zikir olduğu halde (Kime?)	Akl-ı selim sahiplerine	Sabret

اِنَّ	وَعْدَ اللّٰهِ	حَقٌّ	وَاسْتَغْفِرْ	لِذَنْبِكَ	وَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ
Muhakkak	Allah'ın vaadi (Nedir?)	Haktır	Ve bağışlanmanı iste (Niçin?)	Günahın için	Tesbih et (Ne ile?)	Rabbini hamd ile (Ne zaman?)

بِالْعَشِيِّ	وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾	اِنَّ الَّذ۪ينَ	يُجَادِلُونَ
Sabah (Daha ne zaman?)	Ve akşam	Muhakkak o kimseler ki	Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?)

ف۪ٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ	بِغَيْرِ سُلْطَانٍ	اَتٰيهُمْۙ	اِنْ	ف۪ي صُدُورِهِمْ	اِلَّا
Allah'ın ayetleri hakkında (Ne olduğu halde?)	Ellerinde delil olmadığı halde (Öyle delil ki)	Onlara geldi	Yoktur (Nerede yoktur?)	Onların kalplerinde	Ancak vardır (Ne vardır?)

كِبْرٌ	مَا هُمْ	بِبَالِغ۪يهِۚ	فَاسْتَعِذْ	بِاللّٰهِ	اِنَّهُ	هُوَ	السَّم۪يعُ
Bir büyüklük	Onlar değillerdir (Ne değillerdir?)	Ona erişiciler	Sığın (Kime?)	Allah'a	Muhakkak O	O (Nedir?)	Her şeyi işitendir

الْبَص۪يرُ ﴿٥٦﴾	لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	اَكْبَرُ
Her şeyi görendir	Göklerin yaratılması (Daha?)	Ve yerlerin yaratılması (Nedir?)	Daha büyüktür (Neden?)

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ	وَلٰكِنَّ	اَكْثَرَ النَّاسِ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
İnsanların yaratılmasından	Fakat	İnsanların çoğu (Nedirler?)	Bilmezler

وَمَا يَسْتَوِي	الْاَعْمٰى	وَالْبَص۪يرُ	وَالَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا
Eşit olmaz (Kim?)	Kör (Daha?)	Gören (Daha kim eşit olmaz?)	O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ	وَلَا الْمُس۪ٓيءُ	قَل۪يلًا مَا	تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
Salih amelleri (Kimle eşit olmaz?)	Kötülük yapanla eşit olmaz	Ne kadar az	Düşünüyorsunuz

إِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

Muhakkak kıyamet vakti *(Nedir?)* / Elbette gelicidir / Kuşku yoktur *(Nerede?)* / O kıyamet gününde / Fakat / İnsanların çoğu *(Nedir?)*

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

İman etmezler / Dedi *(Kim?)* / Rabbiniz *(Ne dedi?)* / Bana ibadet edin / İcabet edeyim *(Kime?)* / Size

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ

Muhakkak o kimseler ki / Kibirleniyorlar *(Neden?)* / Bana ibadet etmekten / Gireceklerdir *(Nereye?)* / Cehenneme *(Ne oldukları halde?)*

دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا

Aşağılanıcı oldukları halde / Allah *(Kimdir?)* / O zattır ki / Yarattı *(Kim için?)* / Sizin için *(Neyi yarattı?)* / Geceyi *(Niçin yarattı?)* / Dinlenesiniz için *(Nerede?)*

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

Orada *(Daha neyi yarattı?)* / Ve gündüzü *(Ne olduğu halde?)* / Görücü / Muhakkak Allah *(Kimdir?)* / Lütuf sahibidir *(Kim üzerine?)* / İnsanlar üzerine

وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ

Fakat / İnsanların çoğu *(Nedir?)* / Şükretmezler / İşte O *(Kimdir?)* / Allah'tır / Sizin Rabbinizdir

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

Her şeyin yaratıcısıdır / Hiçbir ilah yoktur / Ancak o vardır / Nasıl oluyor da / Çevriliyorsunuz

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

İşte böyle / Döndürülür *(Kim?)* / O kimseler ki / Oldular *(Neyi?)* / Allah'ın ayetlerini *(Ne oldular?)* / İnkâr ediyorlar

اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً

Allah *(Kimdir?)* / O'dur ki / Kıldı *(Kim için?)* / Sizin için *(Neyi?)* / Yeryüzünü *(Ne kıldı?)* / Yerleşim alanı *(Daha neyi kıldı?)* / Ve semayı kıldı *(Ne kıldı?)* / Bina *(Daha?)*

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

Ve size suret verdi *(Daha?)* / Ve güzelleştirdi *(Neyi?)* / Suretlerinizi *(Daha?)* / Ve sizi rızıklandırdı *(Neden?)* / Temiz şeylerden

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ

İşte O *(Kimdir?)* / Allah'tır / Sizin rabbinizdir / Ne yücedir! *(Kim?)* / Allah *(Öyle Allah ki)* / Âlemlerin Rabbi / O *(Nedir?)*

الْحَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

Diridir / Hiçbir ilah yoktur / Ancak vardır / O Allah / O'na dua edin *(Ne olduğunuz halde?)* / Has kılıcılar olduğunuz halde *(Kime?)* / Ona *(Neyi?)* / Dini

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ

Bütün hamdler *(Kime mahsustur?)* / Allah'a mahsustur *(Öyle Allah ki)* / Âlemlerin Rabbi / De ki / Muhakkak ki ben / Nehy edildim *(Neden?)* / Tapmaktan *(Kime?)*

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ

O şeylere ki / Dua ediyorsunuz *(Kimden başka?)* / Allah'tan başka *(Ne zaman?)* / Ne zaman ki bana geldi *(Ne geldi?)* / Açık deliller *(Kimden?)*

مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

Rabbimden / Ve ben emrolundum *(Neyle?)* / Teslim olmamla *(Kime?)* / Âlemlerin Rabbine

59. Kuşkusuz o saat (kıyamet) kesin gelecektir, onda şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu inanmazlar.

60. Oysa Rabbiniz buyurdu ki: "Bana yalvarın ki, size karşılık vereyim. Çünkü bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler, yarın aşağılanmış ve alçaltılmış olarak cehenneme gireceklerdir."

61. Allah O'dur ki, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaptı, göz açıcı olarak da gündüzü... Gerçekten Allah, insanlara karşı bir lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte O Allah'tır Rabbiniz, her şeyi yaratan, başka ilah yok ancak O. O halde nasıl çevrilirsiniz?

63. İşte Allah âyetlerini inkâr edenler öyle çevriliyorlar.

64. Allah O'dur ki, sizin için yeri bir yerleşim yeri, göğü de bir bina yaptı. Size biçim verdi, sonra da biçimlerinizi güzelleştirdi, hoş nimetlerden sizi rızıklandırdı da... İşte o Allah'tır Rabbiniz! Ne yücedir O, âlemlerin Rabbi...

65. Diri ancak O... O'ndan başka tapılacak yok... Bundan dolayı dini özgü kılarak O'na, hep O'na yalvarın! Hamd o âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır.

66. De ki: "Bana Rabbimden açık deliller geldiği zaman, ben o sizin Allah'tan başka yalvardıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men edildim ve O âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

67. O odur ki, sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfeden (bir meniden), sonra bir alakadan (döllenmiş bir yumurtadan); sonra da sizi bir bebek olarak çıkarıyor, sonra kuvvet ve olgunluk çağına eresiniz diye büyütüyor, sonra da yaşlanasınız diye... İçinizden kiminin de, daha önce canı alınır, hem de belirllenmniş bir süreye eresiniz diye... Bir de umulur ki, aklınızı kullanırsınız.

68. O O'dur ki, hem diriltir, hem öldürür. O bir işi istediği zaman ona sadece: "Ol!" der, (o da) oluverir.

69. Bakmaz mısın, şimdi o Allah'ın âyetleri hakkında mücadeleye kalkanlara, nereden döndürülüyorlar?

70. Kitaba ve peygamberlerimiz ile gönderdiğimiz şeylere yalan diyenler artık ileride bilecekler.

71. O zaman, boyunlarında tomruklar ve zincirler olduğu halde sürüklenecеklerdir.

72. Kaynar suda; sonra ateşte kaynatılacaklardır.

73-74. Sonra onlara: "Allah'ı bırakıp da koştuğunuz ortaklar nerede?" denilecek. Diyecekler ki: "Onlar bizden uzaklaşıp gittiler. Daha doğrusu biz bundan önce bir şeye ibadet etmiyormuşuz!" İşte Allah kâfirleri böyle şaşkın eder.

75. Bunun sebebi şudur. Çünkü siz, yeryüzünde haksızlıkla seviniyordunuz ve çünkü güveniyordunuz.

76. Girin cehennemin kapılarından, içlerinde ebedi kalmak üzere. Bak o kibirlenenlerin yeri, ne çirkindir!

77. Onun için sabret. Allah'ın vaadi gerçektir, muhakkak olacaktır. Artık onlara yaptığımız tehdidin bir kısmını sana göstersek de veya seni kendimize alsak da, onlar mutlaka döndürülüp bize getirileceklerdir.

هُوَ الَّذٖى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ

Sonra | Alakadan | Sonra da | Nutfeden | Sonra da | Topraktan | Sizi yarattı (Neden?) | O zattır ki | O (Kimdir?)

يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا

İhtiyarlar | Olmanız için (Ne?) | Sonra | Kuvvet çağınıza | Ulaşmanız için | Sonra (Niçin çıkarır?) | Bebekler olarak | Sizi çıkarır (Ne olarak?)

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُٓوا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ

Ta ki siz | Belirli (Daha niçin böyle yaptı?) | Bir vakte (Öyle vakit ki?) | Ulaşmanız için (Neye?) | Daha evvel (Daha niçin böyle yaptı?) | Vefat ediyor (Ne zaman?) | O kimse ki | Ve sizden vardır (Kim?)

تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذٖى يُحْيٖى وَيُمٖيتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا

Ancak | Bir şeye | Hükmedince | Ve öldürüyor | Diriltiyor (Daha?) | O zattır ki | O (Kimdir?) | Düşünesiniz

يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ

Mücadele ediyorlar (Ne hakkında?) | O kimselere ki | Bakmaz mısın? (Kime?) | O da oluverir | Ol, der | Ona (Ne der?) | Der (Neye?)

فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَّذٖينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَٓا

Ve o şeyleri ki | Kitab'ı (Daha?) | Yalanladılar (Neyi?) | O kimseler ki | Döndürülüyorlar! | Nasıl | Allah'ın ayetleri hakkında

اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ

Demir halkalar (Nerededir?) | O zaman ki | Bilecekler | İleride | Peygamberlerimizi | Onunla (Kimi?) | Gönderdik (Ne ile?)

فٖٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمٖيمِ ثُمَّ

Sonra | Kaynar suda | Sürüklenecekler (Nerede?) | Ve zincirler | Onların boyunlarındadır (Daha?)

فِى النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قٖيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

Ortak koşuyor idiniz (O ortak koştuğunuz şeyler ne olduğu halde?) | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Nerededir o şeyler ki | Onlara (Ne denilir?) | Denilir (Kime?) | Sonra | Kaynatılacaklar | Ateşte

مِنْ دُونِ اللّٰهِ ﴿٧٣﴾ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا

İbadet ediyor (Ne zaman?) | Biz olmamıştık (Ne olmamıştık?) | Bilakis | Bizden | Uzaklaştılar (Kimden uzaklaştılar?) | Derler ki | Allah'tan başka şeyler olduğu halde

مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرٖينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

Sizin olmanız sebebiyle (Ne olmanız sebebiyle?) | Bu (Ne sebebiyledir?) | Kâfirler | Allah (Kimi?) | Saptırır (Kim?) | İşte böyle | Hiçbir şeye | Daha önce (Neye?)

تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

Böbürleniyorsunuz | Ve sizin olmanız sebebiyle (Ne olmanız?) | Haksız olduğunuz halde (Daha ne sebebiyledir?) | Yeryüzünde (Ne olduğunuz halde?) | Şımarıyorsunuz (Nerede?)

﴿٧٥﴾ اُدْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ فٖيهَا فَبِئْسَ

Ne kötüdür! (Ne?) | Orada | Ebediler (Nerede?) | Cehennem kapılarına (Ne olduğunuz halde?) | Girin (Neye?)

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ

Sana gösteririz (Neyi gösteririz?) | Ya | Gerçektir | Allah'ın vaadi (Nedir?) | Muhakkak | Sabret | Kibirlenenlerin varacağı yer

بَعْضَ الَّذٖى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

Döndürülecekler | Bize | Seni vefat ettiririz | Yahut | Onlara vaat ettik | O şeylerin bazısını ki

وَلَقَدْ	اَرْسَلْنَا	رُسُلاً	مِنْ قَبْلِكَ	مِنْهُمْ	مَنْ	قَصَصْنَا	عَلَيْكَ
Andolsun, kesinlikle	Gönderdik (Kimleri?)	Peygamberleri (Ne zaman?)	Senden önce	Onlardan vardır (Kim?)	Öyleleri ki	Anlattık (Kime?)	Sana

وَمِنْهُمْ	مَنْ	لَمْ نَقْصُصْ	عَلَيْكَ	وَمَا كَانَ	لِرَسُولٍ	اَنْ يَأْتِيَ
Ve onlardan yine vardır (Kim?)	Öyleleri ki	Anlatmadık (Kime?)	Sana	Ve olmadı (Kim için?)	Hiçbir peygamber için (Ne olmadı?)	Getirmesi (Neyi?)

بِاٰيَةٍ	اِلَّا	بِاِذْنِ اللّٰهِ	فَاِذَا جَٓاءَ	اَمْرُ اللّٰهِ	قُضِيَ	بِالْحَقِّ
Bir ayeti	Ancak	Allah'ın izniyle oldu	Geldiği zaman (Ne?)	Allah'ın emri	Hükmolunur (Ne ile hükmolunur?)	Hak ile

وَخَسِرَ	هُنَالِكَ	الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾	اَللّٰهُ	الَّذٖى	جَعَلَ	لَكُمُ
Ve hüsrana uğrar (Nerede?)	Orada (Kim?)	Batıl yanlıları	Allah (Kimdir?)	O zattır ki	Yarattı (Kim için?)	Sizin için (Neyi?)

الْاَنْعَامَ	لِتَرْكَبُوا	مِنْهَا	وَمِنْهَا	تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾	وَلَكُمْ	فٖيهَا
Hayvanları (Niçin yarattı?)	Binmeniz için (Neye?)	Onlardan bir kısmına	Ve onlardan bir kısmından da	Yersiniz	Sizin için vardır	Onlarda (Ne vardır?)

مَنَافِعُ	وَلِتَبْلُغُوا	عَلَيْهَا	حَاجَةً	فٖى صُدُورِكُمْ	وَعَلَيْهَا
Faydalar (Daha ne için yarattı?)	Ulaşmanız için (Ne üzerinde?)	Onların üzerinde (Neye?)	Bir ihtiyaca (Öyle ihtiyaç ki?)	Kalplerinizde olan	Ve onun üzerinde (Daha?)

وَعَلَى الْفُلْكِ	تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾	وَيُرٖيكُمْ	اٰيَاتِهٖ	فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ
Ve gemiler üstünde	Taşınırsınız	Size gösteriyor (Neyi?)	Ayetlerini	Allah'ın hangi ayetlerini

تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾	اَفَلَمْ يَسٖيرُوا	فِى الْاَرْضِ	فَيَنْظُرُوا	كَيْفَ	كَانَ
İnkâr ediyorsunuz	Gezmediler mi? (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve bakmadılar mı?	Nasıl	Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الَّذٖينَ	مِنْ قَبْلِهِمْ	كَانُوٓا	اَكْثَرَ	مِنْهُمْ	وَاَشَدَّ	قُوَّةً
O kimselerin akıbeti ki	Onlardan öncedir	Onlar idiler (Ne idiler?)	Daha çok (Kimlerden?)	Onlardan (Daha ne idiler?)	Daha şiddetli (Ne bakımdan?)	Kuvvet bakımından (Daha ne bakımdan?)

وَاٰثَارًا	فِى الْاَرْضِ	فَمَٓا اَغْنٰى	عَنْهُمْ	مَا	كَانُوا	يَكْسِبُونَ
Ve eserler bakımından (Neredeki eserler?)	Yeryüzündeki	Azabı gideremedi (Kimden?)	Onlardan (Ne?)	O şey ki	İdiler (Ne idiler?)	Kazanıyorlar

﴿٨٢﴾ فَلَمَّا	جَٓاءَتْهُمْ	رُسُلُهُمْ	بِالْبَيِّنَاتِ	فَرِحُوا	بِمَا	عِنْدَهُمْ
Ne zaman ki	Onlara geldi (Kim?)	Peygamberleri (Neyi getirdi?)	Açık delilleri	Şımardılar (Ne ile?)	O şeyle ki	Onların yanındadır (O şey neden olduğu halde?)

مِنَ الْعِلْمِ	وَحَاقَ	بِهِمْ	مَا	كَانُوا	بِهٖ	يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٨٣﴾	فَلَمَّا	رَاَوْا
İlimden	Ve kuşattı (Kimi?)	Onları (Ne?)	O şey ki	İdiler (Neyi?)	Onu (Ne idiler?)	Alaya alıyorlar	Ne zaman ki	Gördüler (Neyi?)

بَأْسَنَا	قَالُوٓا	اٰمَنَّا	بِاللّٰهِ	وَحْدَهُ	وَكَفَرْنَا	بِمَا	كُنَّا	بِهٖ	مُشْرِكٖينَ
Azabımızı	Dediler ki	İman ettik (Kime?)	Allah'a (Ne olduğu halde?)	Tek olduğu halde (Daha?)	Ve inkâr ettik (Neyi?)	O şeyleri ki	Biz idik (Neyi?)	O şeyleri (Ne idik?)	Ortak koşanlar

﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ	يَنْفَعُهُمْ	اٖيمَانُهُمْ	لَمَّا رَاَوْا	بَأْسَنَا	سُنَّتَ اللّٰهِ
Olmadı (Ne olmadı?)	Onlara fayda verir olmadı (Ne?)	Onların imanı (Ne zaman?)	Gördükleri zaman (Neyi?)	Azabımızı (Ne olmakla?)	Allah'ın âdeti olmakla

الَّتٖى	قَدْ خَلَتْ	فٖى عِبَادِهٖ	وَخَسِرَ	هُنَالِكَ	الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾
Allah'ın öyle âdeti ki	Süregeldi (Kimler hakkında?)	Kulları hakkında	Ve hüsrana uğradı (Nerede?)	Orada (Kim?)	Kâfirler

78. Andolsun ki, biz senden önce nice peygamberler gönderdik. Onlardan kimini sana anlatmışız, kimini de anlatmadık. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın emri gelince de, hak yerine getirilir ve batıl yanlıları, işte zarara burada düştüler.

79. Allah O'dur ki, sizin için o yumuşak başlı hayvanları yarattı, onlardan binit edinesiniz diye, hem onlardan yersiniz.

80. Size onlarda daha birçok yararlar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya onların üzerinde ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem de gemiler üzerinde taşınırsınız.

81. Ve size âyetlerini gösterir, şimdi Allah'ın âyetlerinin hangisini inkâr edersiniz?

82. Daha yeryüzünde gezip de bir bakmazlar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur? Onlar kendilerinden hem daha çok, hem de kuvvetleri bakımından ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha çetin idiler. Öyle iken o elde ettikleri şeyler kendilerini kurtaramadı.

83. Çünkü onlara peygamberleri açık delillerle geldiği zaman, kendilerinde bulunan ilme güvendiler de, alay ettikleri şey kendilerini kuşatıverdi.

84. O zaman hışmımızı gördüklerinde: "Allah'ın birliğine inandık ve ona ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik!" dediler.

85. Dediler ama, hışmımızı gördükleri zamanki imanları kendilerine fayda verecek değildi. (Bu) Allah'ın kulları hakkındaki süregelen kanunu... Ve işte zarara bu noktada düştü kâfirler!

FUSSİLET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
54 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mîm.

2. O Rahman ve Rahim tarafından indirilmiştir.

3. Öz Arapça bir Kur'an olmak üzere, bilecek bir kavim için âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmış bir kitaptır.

4. Hem müjdeci olarak, hem uyarıcı... Onun için çokları başını çevirmiştir de, onlar işitmezler.

5. Ve şöyle demektedirler: "Kalplerimiz senin bizi çağırdığın şeye karşı örtüler içinde, kulaklarımızda da bir ağırlık var ve seninle bizim aramıza bir perde çekilmiştir. Haydi, yap yapacağını, çünkü biz yapıyoruz!"

6. De ki: "Ben, sadece sizin gibi bir insanım. Ancak bana, ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Onun için hep O'na yönelin ve O'nun mağfiretini isteyin. Ve vay haline o müşriklerin.

7. Ki zekâtı vermezler ve onlar ahireti inkâr ederler.

8. Şüphesiz iman edip, iyi iyi işler yapanlar için başa kakılmayacak bir ecir vardır.

9. De ki: "Siz gerçekten inkâr edip duracak mısınız, o yaratıcıyı ki, yeri iki günde yarattı? Bir de O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, bütün âlemlerin Rabbidir.

10. Hem o yere üstünden ağır baskılar yaptı. Orada bereketler meydana getirdi. Ve orada araştıranlar için, azıklarını dört gün içinde bir seviyede takdir etti.

11. Sonra göğe doğruldu da o bir duman iken ona ve yeryüzüne: "İkiniz de, ister istemez gelin!" dedi. İkisi de: "İsteye isteye geldik." dediler.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ فُصِّلَتْ — آيَاتُهَا ٥٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ۝١ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِۚ ۝٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ
Hâ Mîm | [Bu Kuran] indirilmiştir (Kim tarafından?) | Rahman tarafından | Ve Rahim tarafından (Nedir?) | Bir kitaptır (Öyle kitap ki?) | Açıklanmıştır (Ne?) | Ayetleri (Açıklanan bu kitap ne olduğu halde?)

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَۙ ۝٣ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًاۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ
Bir Kuran olduğu halde (Öyle Kuran ki?) | Arapça (Kim için açıklanmıştır?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Biliyorlar (Öyle Kuran ki) | Müjdeleyicidir (Yine öyle Kuran ki) | Uyarıcıdır | Fakat yüz çevirmiştir (Kim?) | Onların çoğu

فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ
Artık onlar | İşitemezler | Dediler ki | Kalplerimiz (Nedir?) | Örtüler içindedir (Neye karşı?) | O şeye karşı ki | Bizi davet ediyorsun (Neye?) | Ona

وَف۪ٓي اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا
Ve bizim kulaklarımızda da vardır (Ne?) | Bir ağırlık | Bizim aramızdan vardır (Kim ile bizim aramızdan?) | Senin aranla (Ne vardır?) | Bir perde | Artık sen amel et | Şüphesiz biz de

عَامِلُونَ ۝٥ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ
Amel edenleriz | De ki | Şüphe yok ben (Neyim?) | Beşerim (Öyle beşer ki?) | Sizin gibi | Vahy ediliyor (Kime?) | Bana (Ne?) | Sizin ilahınız (Nedir?)

اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُۜ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَۙ
Bir ilahtır ki | Tek | Şu halde doğrulun (Kime?) | O'na (Daha?) | Ve O'ndan mağfiret isteyin | Veyl olsun! (Kime?) | Müşriklere

۝٦ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝٧
O müşrikler ki | Vermezler (Neyi?) | Zekatı | Ve onlar | Ahireti | Onlar (Nedir?) | İnkar edenlerdir

اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٨ قُلْ
Muhakkak ki o kimseler | İman ettiler (Daha?) | İşlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükafat vardır (Öyle mükafat ki) | Asla başa kakılmayan | De ki

اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَرْضَ ف۪ي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ
Hakikaten siz mi | İnkâr ediyorsunuz (Kimi?) | O zatı ki | Yarattı (Neyi?) | Yeri (Ne kadar zamanda?) | İki günde | Ve siz kılıyorsunuz (Kim için?)

لَهُٓ اَنْدَادًاۜ ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَۚ ۝٩ وَجَعَلَ ف۪يهَا رَوَاسِيَ
O'nun için (Ne?) | Ortaklar | İşte o (Kimdir?) | Alemlerin Rabbidir | O yarattı (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?) | Sabit dağlar (Nereden?)

مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍۜ سَوَٓاءً
Yerin üstünden | Ve bereket meydana getirdi (Nerede?) | Orada | Takdir etti (Nerede?) | Orada (Neyi?) | Gıdalarını (Ne kadar zamanda?) | Dört günde (Nasıl?) | Eşit olarak (Kim için?)

لِلسَّٓائِل۪ينَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
Soranlar için | Sonra da | İstiva etti | Semâya | Halbuki o semâ (Nedir?) | Bir dumandır | Ardından buyurdu (Neye?)

لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًاۜ قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ۝١١
Semaya | Ve yeryüzüne | İkiniz gelin (Ne olduğunuz halde gelin?) | İsteyerek | Ya da | İstemeyerek | Yer ve sema dediler ki | Biz geldik (Ne olduğumuz halde?) | İtaat ediciler

Arapça	Türkçe
فَقَضٰيهُنَّ	Böylece onları tamamladı (Neye?)
سَبْعَ سَمٰوَاتٍ	Yedi kat semaya (Ne zamanda?)
فِى يَوْمَيْنِ	İki günde (Daha?)
وَاَوْحٰى	Vahyetti (Nerede?)
فِى كُلِّ سَمَٓاءٍ	Her gökte (Neyi vahyetti?)
اَمْرَهَا	Göklerin vazifelerini
وَزَيَّنَّا	Biz süsledik (Neyi?)
السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا	Dünya semasını (Ne ile?)
بِمَصَابِيحَ	Kandillerle
وَحِفْظًا	Ve korumakla [koruduk]
ذٰلِكَ	İşte bu (Nedir?)
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ	Aziz Allah'ın takdiridir (Öyle aziz ki)
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾	Her şeyi bilen
فَاِنْ اَعْرَضُوا	Şimdi eğer onlar yüz çevirirse
فَقُلْ	De ki:
اَنْذَرْتُكُمْ	Ben sizi uyardım (Ne ile?)
صَاعِقَةً	Yıldırımla (Öyle yıldırım ki)
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ	Ad kavmine gelen yıldırım gibi (Daha kime?)
وَثَمُودَ ﴿١٣﴾	Semûd kavmine
اِذْ	O vakit ki
جَٓاءَتْهُمُ	Onlara gelmişti (Kim?)
الرُّسُلُ	Peygamberler (Nereden?)
مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ	Önlerinden (Daha)
وَمِنْ خَلْفِهِمْ	Arkalarından (Ne diye geldikleri vakit?)
اَلَّا تَعْبُدُٓوا	İbadet etmeyin diye
اِلَّا اللّٰهَ	Allah'tan başkasına
قَالُوا	Dediler ki
لَوْ شَٓاءَ	Eğer dileseydi (Kim?)
رَبُّنَا	Rabbimiz
لَاَنْزَلَ	Elbette indirirdi (Ne indirirdi?)
مَلٰٓئِكَةً	Melekleri
فَاِنَّا	Bu yüzden şüphesiz biz (Neyi?)
بِمَٓا	O şeyi ki
اُرْسِلْتُمْ	Gönderildiniz (Ne ile?)
بِهِ	Onunla
كَافِرُونَ ﴿١٤﴾	İnkar edenleriz
فَاَمَّا عَادٌ	Ad kavmine gelince
فَاسْتَكْبَرُوا	Kibirlendiler (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde (Ne halde?)
بِغَيْرِ الْحَقِّ	Haksız oldukları halde
وَقَالُوا	Ve dediler ki
مَنْ	Kimdir ki?
اَشَدُّ	Daha şiddetli (Kimden?)
مِنَّا	Bizden (Ne bakımından?)
قُوَّةً	Kuvvet bakımından
اَوَلَمْ يَرَوْا	Düşünmediler mi ki
اَنَّ اللّٰهَ	Hiç kuşkusuz Allah
الَّذِى	Öyle Allah ki
خَلَقَهُمْ	Onları yarattı (Nedir?)
هُوَ	O
اَشَدُّ	Daha şiddetlidir (Kimden?)
مِنْهُمْ	Onlardan (Ne bakımından?)
قُوَّةً	Kuvvet bakımından
وَكَانُوا	Ve onlar oldular (Neyi oldular?)
بِاٰيَاتِنَا	Ayetlerimizi (Ne oldular?)
يَجْحَدُونَ	İnkar ederler
﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا	Artık biz de gönderdik (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Neyi?)
رِيحًا	Bir rüzgar (Öyle rüzgar ki)
صَرْصَرًا	Soğuk (Ne zamanda?)
فِى اَيَّامٍ	Günlerde (Öyle günler ki?)
نَحِسَاتٍ	Uğursuz (Niçin?)
لِنُذِيقَهُمْ	Onlara tattıralım için (Neyi?)
عَذَابَ الْخِزْيِ	Zillet azabını (Nerede?)
فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	Dünya hayatında
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ	Elbette ki Ahiret azabı (Nedir?)
اَخْزٰى	Daha ziyade zilletlidir
وَهُمْ	Ve onlar
لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾	Yardım olunmazlar
وَاَمَّا ثَمُودُ	Semud kavmine gelince
فَهَدَيْنَاهُمْ	Biz onlara doğru yolu gösterdik
فَاسْتَحَبُّوا	Onlar ise tercih ettiler (Neyi?)
الْعَمٰى	Körlüğü (Neye?)
عَلَى الْهُدٰى	Hidayete
فَاَخَذَتْهُمْ	Onun için onları yakalayıverdi (Ne?)
صَاعِقَةُ الْعَذَابِ	Azap yıldırımı (Öyle azap ki?)
الْهُونِ	Aşağılayıcı
بِمَا	O şey sebebiyle ki
كَانُوا	İdiler (Ne?)
يَكْسِبُونَ	Kazanıyorlar
﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا	Ve biz kurtardık (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
اٰمَنُوا	İman ettiler
وَكَانُوا	Ve oldular (Ne oldular?)
يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾	Takva sahibi oldular
وَيَوْمَ	Zikret o günü ki
يُحْشَرُ	Haşr olunur (Kim?)
اَعْدَٓاءُ اللّٰهِ	Allah'ın düşmanları (Nereye haşr olunur?)
اِلَى النَّارِ	Ateşe
فَهُمْ	Artık onlar
يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾	Sevk olunurlar
حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُهَا	Nihayet oraya geldikleri zaman
شَهِدَ	Şahitlik edecektir (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne?)
سَمْعُهُمْ	Kulakları (Daha?)
وَاَبْصَارُهُمْ	Gözleri (Daha?)
وَجُلُودُهُمْ	Ve derileri (Ne ile şahadet edecektir?)
بِمَا	O şeyle ki
كَانُوا	Oldular (Ne?)
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾	Yapıyorlar

12. Bu şekilde onları iki günde yedi gök olmak üzere yerine koydu ve her göğe işini vahyetti. Ve dünya gökyüzünü kandillerle donattık ve koruduk. İşte bu, hep o çok güçlü ve herşeyi bilenin takdiridir.

13. Bunun üzerine yine başlarını çevirirlerse, o zaman de ki: "Size Ad ve Semud yıldırımı gibi bir yıldırım haber veriyorum.

14. Onlara: "Allah'tan başkasına tapmayın!" diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman: "Rabbimiz dileseydi Melekler gönderirdi. Onun için biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmayız!" dediler.

15. Sonra Âd, yeryüzünde haksız yere kibirlenmek istediler ve: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Ya kendilerini yaratmış olan Allah'ın onlardan daha kuvvetli olduğunu bir düşünmediler de mi? Fakat âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Biz de kendilerine dünya hayatında aşağılanma azabını tattırmak için, uğursuz günlerde üzerlerine sarsar rüzgârı (dondurucu veya çok gürültülü bir kasırga) gönderdik. Elbette ki, ahiret azabı daha aşağılayıcıdır. Hem de onlar kurtarılamayacaklardır.

17. Semud'a gelince, biz onlara yolu gösterdik de, onlar hidâyete karşı körlüğü sevmek istediler. Derken kazandıkları şeyler yüzünden kendilerini o alçaltıcı azap yıldırımı alıverdi.

18. İman edip de korunanları ise kurtardık.

19. Allah düşmanlarının toplanıp ateşe sevkolunacakları gün ise, onlar baştan sona hep tutuklanırlar.

20. Hatta ona vardıklarında kulakları, gözleri ve derileri neler yaptıkları konusunda aleyhlerine şahitlik ederler.

21. Derilerine: “Niçin aleyhimizde şahitlik ettiniz?” derler. “Bizi her şeyi söyleten Allah söyletti. Sizi de ilk defa O yarattı, yine O’na götürülüyorsunuz.” derler.

22. Önce kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinize şahitlik edeceğinden sakınmazdınız. Fakat Allah’ın yaptıklarınızdan birçoğunu bilmeyeceğini zannetmiştiniz.

23. İşte Rabbinize beslediğiniz o zannınız, sizi helâka sürükledi de, zarara uğrayanlardan oldunuz.

24. Artık sabredebilirlerse ateş kendilerine bir kalma yeridir. Yok, eğer hoşnutluğa dönmek isterlerse, hoşnut edileceklerden değildirler.

25. Hem onlara bir takım arkadaşlar sardırmışızdır da, onlar kendilerine önlerindekini ve arkalarındakini süsleyivermişlerdir. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce geçen ümmetler içinde onların aleyhine de söz hak olmuştur. Çünkü hep kendilerine yazık etmişlerdir.

26. Bir de o inkâr edenler: “Şu Kur’an’ı dinlemeyin ve ona yaygara yapın, belki bastırırsınız,” dediler.

27. İşte biz de onun için o inkâr edenlere şiddetli bir azap tattıracağız ve kendilerine yaptıkları işlerin en kötüsünün cezasını vereceğiz.

28. O işte cezası Allah düşmanlarının, o ateş… Onlar için, ondadır ancak sonsuzluk evi… (Bu) âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinin cezası…

29. Ve o inkâr edenler muhakkak diyecekler ki: “Ey Rabbimiz göster bize, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranların ikisini de, ki onları ayaklarımızın altına alalım, en aşağılıklardan olsunlar!”

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذٖى

Ve derler (Neye?) | Derilerine | Niçin şahitlik ettiniz (Kim üzerine?) | Bizim üzerimize | Derler ki | Bizi söylet-ti (Kim?) | Allah | Öyle Allah ki

اَنْطَقَ كُلَّ شَیْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾

Konuşturdu (Neyi?) | Her şeyi | O Allah | Sizi yarattı (Ne zamanda?) | İlk defasında | Yine O’na | Döndürüleceksiniz

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَٓا اَبْصَارُكُمْ

Ve siz olmadınız (Ne?) | Saklanıyorsunuz (Neden?) | Şahitlik etmesinden (Kimin aleyhine?) | Sizin aleyhinize (Neyin?) | Kulaklarınızın (Daha?) | Gözlerinizin de (Daha?)

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثٖيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

Ve derilerinizin de | Fakat | Zannetmiştiniz ki | Allah | Bilmez (Neyi?) | O şeylerden bir çoğunu ki | İşliyorsunuz

وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذٖى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ

İşte bu | Sizin zannınızdır | Öyle zannınız ki | Zannetmiş oldunuz (Kime karşı?) | Rabbinize karşı | Sizi helake düşürdü | Artık oldunuz (Kimlerden?)

مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا

Hüsrana uğrayanlardan | Şimdi eğer dayanabilirlerse | Ateş (Nedir?) | İkametgahtır (Kim için?) | Onlar için | Eğer hoşnut olmak isterlerse

فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبٖينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَٓاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ

Artık onlar değildir (Kimlerden?) | Hoşnut edilecek kimselerden | Ve musallat kıldık (Kime?) | Onlara (Kimi?) | Arkadaşları | Onlar da süslediler (Kim için?) | Onlar için (Neyi?)

مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فٖٓى اُمَمٍ

O şeyi ki (Nerededir?) | Önlerindedir (Daha neyi?) | O şeyi ki (Nerededir?) | Arkalarındadır | Hak oldu (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Söz | Ümmetler içerisinde (Öyle ümmetler ki?)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرٖينَ

Geçmiş (Kimden önce?) | Onlardan önce (O geçenler de kimlerden olduğu halde?) | Cinlerden (Daha?) | Ve insanlardan | Şüphe yok ki onlar | Oldular (Ne oldular?) | Hüsrana uğramış kimseler

﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فٖيهِ

Dedi (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler | Dinlemeyiniz (Neyi?) | Şu Kuran’ı | Ve gürültü yapınız (Ne zaman?) | O’nun kıraati esnasında

لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذٖيقَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدٖيدًا

Ta ki siz | Galip gelesiniz | İşte elbette tattıracağız (Kime?) | O kimselere ki | Kafir oldular (Neyi?) | Bir azabı (Öyle azap ki?) | Çok şiddetli

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاءُ اَعْدَٓاءِ اللّٰهِ

Ve onları cezalandıracağız (Ne ile?) | O şeyin en kötüsü ile ki | Oldular (Ne oldular?) | İşler oldular | Bu (Nedir?) | Allah’ın düşmanlarının cezasıdır (O ceza da nedir?)

اَلنَّارُ لَهُمْ فٖيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

Ateştir | Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Ne?) | Ebedilik diyarı | Ceza olarak (Ne sebebiyle ceza?) | Olmaları sebebiyle (Neyi?) | Ayetlerimizi | İnkar ediyorlar

﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا رَبَّنَٓا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ

Der (Kim?) | O kimseler ki | Kâfir oldular (Ne der?) | Ey Rabbimiz! | Bize göster (Kimi?) | O iki kimseyi ki | O ikisi bizi saptırdı (Onlar kimlerdendir?) | Cinlerden (Daha)

وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلٖينَ ﴿٢٩﴾

İnsanlardan | Ki onları alalım (Nereye?) | Ayaklarımızın altına | Ta ki o ikisi olsunlar (Kimlerden?) | En aşağı olanlardan

إِنَّ الَّذِينَ	قَالُوا	رَبُّنَا	اللّٰهُ	ثُمَّ	اسْتَقَامُوا	تَتَنَزَّلُ	عَلَيْهِمُ
Muhakkak ki o kimseler	Dediler	Bizim Rabbimiz (Kimdir?)	Allah'tır	Sonra da	İstikamet üzere oldular	İnecektir (Kim üzerine?)	Onların üzerine (Kimler?)

الْمَلٰٓئِكَةُ	اَلَّا تَخَافُوا	وَلَا تَحْزَنُوا	وَاَبْشِرُوا	بِالْجَنَّةِ
Melekler (Ne diyecekleri halde?)	Şöyle:Korkmayın (Daha?)	Ve üzülmeyin (Daha?)	Sevinin (Ne ile?)	Cennet ile

الَّتِي	كُنْتُمْ	تُوعَدُونَ ۝٣٠	نَحْنُ	اَوْلِيَٓاؤُكُمْ	فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
Öyle cennet ki	Oldunuz (Ne?)	Vaat olunuyorsunuz [diyecekleri halde]	Biz (Kimiz?)	Sizin dostlarınızız (Nerede?)	Dünya hayatında (Daha?)

وَفِي الْاٰخِرَةِ	وَلَكُمْ	فِيهَا	مَا	تَشْتَهِٓي	اَنْفُسُكُمْ	وَلَكُمْ
Ahirette de	Sizin için vardır (Nerede?)	Orada (Ne?)	O şeyler ki	Arzuluyor (Ne?)	Nefisleriniz	Ve sizin için vardır (Nerede?)

فِيهَا	مَا	تَدَّعُونَ ۝٣١	نُزُلًا	مِنْ غَفُورٍ	رَحِيمٍ ۝٣٢	وَمَنْ
Orada (Ne?)	O şey ki	İstiyorsunuz [diyecekleri halde]	(Nasıl?) Bir konukluk olarak	Çok mağfiret eden	Çok merhamet eden [Allah tarafından, diyecekleri halde]	Kimdir? (Ne?)

اَحْسَنُ	قَوْلًا	مِمَّنْ	دَعَٓا	اِلَى اللّٰهِ	وَعَمِلَ	صَالِحًا	وَقَالَ	اِنَّنِي
Daha güzel (Ne bakımından?)	Söz bakımından (Kimden?)	O kişiden ki	Çağırdı (Kime?)	Allah'a (Daha?)	İşledi (Neyi?)	Salih ameli	Ve dedi	Kuşkusuz ben (Kimlerdenim?)

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝٣٣	وَلَا تَسْتَوِي	الْحَسَنَةُ	وَلَا السَّيِّئَةُ
Müslümanlardanım	Eşit olamaz (Ne?)	İyilik (Ne ile eşit olmaz?)	Kötülükle [eşit] olmaz

اِدْفَعْ	بِالَّتِي	هِيَ	اَحْسَنُ	فَاِذَا	الَّذِي	بَيْنَكَ	وَبَيْنَهُ
[Kötülüğü] bertaraf et (Ne ile?)	O şeyle ki	O (Nedir?)	En güzeldir	O vakit	O kimse ki	Senin aranla vardır (Daha?)	Onun arasında

عَدَاوَةٌ	كَاَنَّهُ	وَلِيٌّ	حَمِيمٌ ۝٣٤	وَمَا يُلَقّٰيهَا	اِلَّا	الَّذِينَ
Düşmanlık	Sanki o (Nedir?)	Bir dosttur (Öyle dost ki)	Sıcak/yakın	Buna kavuşturulmaz	Ancak kavuşturulur (Kim?)	O kimseler ki

صَبَرُوا	وَمَا يُلَقّٰيهَٓا	اِلَّا	ذُو حَظٍّ	عَظِيمٍ ۝٣٥	وَاِمَّا	يَنْزَغَنَّكَ
Sabrettiler	Ve buna kavuşturulmaz	Ancak	Nasipli olanlar [kavuşturulur] (Öyle nasip ki?)	Büyük	Eğer	Seni dürtecek olursa (Kim tarafından?)

مِنَ الشَّيْطَانِ	نَزْغٌ	فَاسْتَعِذْ	بِاللّٰهِ	اِنَّهُ	هُوَ	السَّمِيعُ	الْعَلِيمُ ۝٣٦
Şeytan tarafından (Ne?)	Bir vesvese	Hemen sığın (Kime?)	Allah'a	Şüphe yok ki O	Ancak O (Nedir?)	Her şeyi işitendir (Daha nedir?)	Her şeyi bilendir

وَمِنْ اٰيَاتِهِ	الَّيْلُ	وَالنَّهَارُ	وَالشَّمْسُ	وَالْقَمَرُ	لَا تَسْجُدُوا
O'nun ayetlerindendir (Ne?)	Gece (Daha?)	Gündüz (Daha?)	Güneş (Daha?)	Ve ay (Daha?)	Secde etmeyin (Neye?)

لِلشَّمْسِ	وَلَا لِلْقَمَرِ	وَاسْجُدُوا	لِلّٰهِ	الَّذِي	خَلَقَهُنَّ
Ne güneşe (Daha?)	Aya da [secde] etmeyin	Secde edin (Kime?)	Allah'a	Öyle Allah ki	Onları yarattı

اِنْ كُنْتُمْ	اِيَّاهُ	تَعْبُدُونَ ۝٣٧	فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا	فَالَّذِينَ
Eğer iseniz (Kime?)	Sadece o Allah'a (Ne?)	İbadet ediyorsunuz	Eğer büyüklük taslarlarsa	O kimseler ki (Neredediler?)

عِنْدَ رَبِّكَ	يُسَبِّحُونَ	لَهُ	بِالَّيْلِ	وَالنَّهَارِ	وَهُمْ	لَا يَسْـَٔمُونَ ۝٣٨
Rabbinin katındadırlar	Tespihte bulunurlar (Kime?)	O'na (Ne zaman?)	Gece (Daha?)	Gündüz	Ve onlar (Nedir?)	Usanmazlar/bıkmazlar

30. Haberiniz olsun ki "Rabbimiz Allah'tır." deyip de sonra doğru gidenler yok mu, onların üzerine melekler şöyle iner: " Korkmayın, üzülmeyin, vaadolunup durduğunuz cennet ile sevinin.

31. Bizler sizin hem dünya hayatında, hem de ahirette dostlarınızız. Ve size orada nefislerinizin hoşlanacağı şeyler vardır. Hem size orada ne isterseniz vardır.

32. Bağışlamasına ve merhametine sınır olmayan Allah'tan konukluk olarak.

33. Ben şüphesiz Müslümanlardanım deyip iyi iş yapan, Allah'a çağıran kimseden daha güzel sözlü de kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir olmaz, kötülüğü en güzel olan iyilik ile savuştur. O zaman bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, candan bir dost gibi olmuştur.

35. O rütbeye ise ancak sabredenler kavuşturulur ve o rütbeye ancak büyük bir pay sahibi olan kavuşturulur.

36. Şâyet seni şeytandan (gelen) bir dürtüş dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O'dur ancak işiten, bilen...

37. Gece ile gündüz ve güneş ile ay, O'nun (kudretinin) delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin de, onları yaratan Allah'a secde edin, gerçekten O'na ibadet edecekseniz!

38. Buna karşı kibirlenmek isterlerse, haberleri olsun ki, Rabbinin huzurundakiler gece ve gündüz O'nu tesbih ederler, hem onlar usanmazlar.

39. Senin yeryüzünü (kuraklıktan) boynu bükük, kupkuru perişan bir halde görmen de, O'nun âyetlerindendir. Derken üzerine suyu indiriverdik mi, hareketlenir ve kabarır. Şüphe yok ki, ona o hayatı veren, elbette ölüleri dirilticidir. Doğrusu O, herşeye gücü yetendir.

40. Âyetlerimiz hususunda doğruluktan sapanlar, elbette bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılan mı hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güven içinde gelecek olan mı? Düşünün de istediğinizi yapın, çünkü o her ne yaparsanız görür.

41. Onlar, o zikir kendilerine geldiği zaman, onu inkâr edenlerdir. Hâlbuki o, benzeri bulunmaz bir kitaptır.

42. Ona ne önünden, ne ardından batıl yaklaşamaz. O, bütün kaniatın övdüğü bir hikmet sahibi tarafından indirilmiştir.

43. Sana senden önceki peygamberlere denilenden başkası denilmiyor. Ve şüphe yok ki, Rabbin hem bir bağışlama sahibidir, hem de can yakıcı bir azap.

44. Ve eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, diyeceklerdi ki: "Âyetleri ayrıntılı açıklansaydı ya! Arap'a yabancı dil (öyle) mi?" De ki: "O iman edenler için bir hidâyet ve şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlak vardır ve o, onlara karşı körlüktür. Onlara uzak bir yerden haykırılır.

45. Andolsun ki, Musa' ya o kitabı verdik de, onda görüş ayrılığına düşüldü. Eğer Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı, aralarında iş bitirilirdi. Ve kesinlikle onlar, onun hakkında kuşkulu bir şüphe içindedirler.

46. İyi iş yapan kendine yapmıştır, kötü yapan da yine kendine… Yoksa Rabbin kullara zulmeden değildir.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

O'nun ayetlerindendir ki | Muhakkak ki sen | Görürüsün (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne olduğu halde görürsün?) | Boyun bükmüş | Ne zaman ki biz indiririz (Ne üzerine?) | Yeryüzü üzerine (Neyi?)

الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ

Suyu | Hareketlenmeye başlar | Kabarmaya başlar | Muhakkak o zat ki | Ona hayat vermiştir (O zat nedir?) | Elbette ölüleri dirilticidir | Şüphesiz O

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا

Her şeye (Nedir?) | Gücü yetendir | Şüphe yok o kimseler ki | Haktan sapıyorlar (Nerede?) | Ayetlerimizde

لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۜ اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي

Gizli kalamazlar (Kime?) | Bize | O kimse mi ki | Atılıyor (Nereye?) | Ateşe (Nedir?) | Hayırlıdır | Yoksa | Şu kimse mi ki | Gelecek (Ne olduğu halde?)

اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Emin bir halde (Ne zaman?) | Kıyamet günün | Yapın (Neyi?) | O şeyi ki | Dilediniz | Muhakkak ki Allah (Neyi?) | O şeyi ki | Yapıyorsunuz (Nedir?)

بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ

Görücüdür | Şüphesiz o kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Kuran'ı (Ne zaman?) | Kendilerine geldiği zaman [Onların cezasını vereceğiz] | Muhakkak o Kuran (Nedir?) | Elbette bir kitaptır (Öyle kitap ki)

عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ

Aziz olan | Ona gelemez (Ne?) | Batıl bir şey (Nereden?) | Ne önünden (Daha?) | Ne de ardından (O kitap nedir?) | İndirilmiştir (Kim tarafından?)

مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ

Hikmet sahibi tarafından (Daha) | Ziyade övgüye layık zat tarafından | Söylenmiyor (Kime?) | Sana | Ancak söyleniyor (Ne?) | O şey ki | Kuşkusuz bunlar söylendi (Kime?) | Peygamberlere (Kimden önce olan?)

مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

Senden önce olan | Hiç şüphesiz senin Rabbin (Nedir?) | Elbette mağfiret sahibidir (Daha nedir?) | Azap sahibidir (Öyle azap ki?) | Can yakan | Şayet biz onu yapsaydık (Ne yapsaydık?)

قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ قُلْ

تسهيل

Kuran (Öyle Kuran ki?) | Yabancı dilde olan | Elbette derlerdi ki | Tafsilatlı anlatılmalı değil miydi (Ne?) | Onun ayetleri | Yabancı dil olur mu? | Halbuki Arap'tır | De ki

هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا هُدًى وَشِفَٓاءٌۜ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ

O (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Nedir?) | Bir hidayettir (Daha nedir?) | Şifadır | O kimseler ki | İman etmezler | Onların kulaklarında vardır (Ne?)

وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًىۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾

Bir ağırlık | O Kuran (Kime karşı?) | Onlara (Nedir?) | Kapalıdır | İşte onlar | Çağırılırlar (Nereden?) | Bir mekandan (Öyle bir mekan ki?) | Uzak

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

Yemin olsun biz verdik (Kime?) | Musa'ya (Neyi?) | Kitabı | İhtilaf edildi (Nerede?) | Onda | Ve eğer bir söz olmasaydı (Ne?) | Geçmiş (Kimden?)

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ

Rabbinden | Elbette hüküm verilirdi (Nerede?) | Onların aralarında | Ve şüphe yok ki onlar | Elbette şüphe içerisindedirler (Neden?) | O Kuran'dan (Öyle şüphe ki) | Kuşku uyandırıcı | Kim | Yaparsa (Ne?)

صَالِحًا فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾

Bir salih amel | Kendisi içindir | Ve kim | Kötü iş yaparsa | Kendi aleyhinedir | Senin rabbin değildir (Ne?) | Zulmedici (Kime?) | Kullara

إِلَيْهِ	يُرَدُّ	عِلْمُ السَّاعَةِ	وَمَا تَخْرُجُ	مِنْ ثَمَرَاتٍ	مِنْ اَكْمَامِهَا
[Yanlızca] O'na	Bırakılır (Ne?)	Kıyamet bilgisi	Çıkmaz (Ne?)	Meyvelerden (Nereden?)	Tomurcuklarından (Daha?)

وَمَا تَحْمِلُ	مِنْ اُنْثٰى	وَلَا تَضَعُ	اِلَّا	بِعِلْمِهِ	وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
Gebe kalmaz (Ne?)	Hiçbir dişi (Daha?)	Ve doğuramaz	Ancak [bunlar olur]	Allah'ın ilmi ile	Onlara şöyle nida edeceği gün:

اَيْنَ شُرَكَاۤئِي	قَالُوۤا	اٰذَنَّاكَ	مَا مِنَّا	مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾	وَضَلَّ	عَنْهُمْ
Nerede benim ortaklarım	Derler ki	Sana arz ettik	Bizden yoktur (Ne?)	Hiçbir şahit	Kayboluverdi (Kimden?)	Onlardan (Ne?)

مَا	كَانُوا	يَدْعُونَ	مِنْ قَبْلُ	وَظَنُّوا	مَا لَهُمْ	مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾
O şey ki	İdiler (Ne?)	Tapıyorlar (Ne zaman?)	Evvelce	Ve anladılar ki	Kendileri için yoktur (Ne?)	Sığınılacak bir yer

لَا يَسْـَٔمُ	الْاِنْسَانُ	مِنْ دُعَاۤءِ الْخَيْرِ	وَاِنْ مَسَّهُ	الشَّرُّ	فَيَؤُسٌ
Usanmaz (Kim?)	İnsan (Neden?)	Hayır istemekten	Eğer kendisine dokunursa (Ne?)	Bir fenalık	Yeis halindedir (Daha?)

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾	وَلَئِنْ	اَذَقْنَاهُ	رَحْمَةً	مِنَّا	مِنْ بَعْدِ ضَرَّۤاءَ	مَسَّتْهُ
Ümitsizliğe kapılmıştır	Yemin olsun eğer	Ona tattırsak (Neyi?)	Bir rahmeti (Öyle rahmet ki?)	Tarafımızdan (Neden sonra?)	Bir sıkıntıdan sonra (Öyle zarar ki?)	Ona dokundu

لَيَقُولَنَّ	هٰذَا	لِي	وَمَاۤ اَظُنُّ	السَّاعَةَ	قَاۤئِمَةً	وَلَئِنْ	رُجِعْتُ
Elbette diyecektir ki	Bu (Kim içindir?)	Benim içindir	Ve zannetmem (Neyi?)	Kıyamet (Ne zannetmem?)	Dikilecek/ kopacak	Yemin olsun eğer	Döndürülürsem (Kime?)

اِلٰى رَبِّي	اِنَّ لِي	عِنْدَهُ	لَلْحُسْنٰى	فَلَنُنَبِّئَنَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	بِمَا
Rabbime	Şüphesiz benim için (Nerede?)	Onun katında (Ne vardır?)	Elbette iyilik vardır	Fakat yemin olsun haber vereceğiz (Kime?)	O kimselere ki	Küfre düştüler (Neyi haber vereceğiz?)	O şeyi ki

عَمِلُوا	وَلَنُذِيقَنَّهُمْ	مِنْ عَذَابٍ	غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾	وَاِذَاۤ اَنْعَمْنَا
Yaptılar	Ve yemin olsun onlara tattıracağız (Neden?)	Bir azaptan (Öyle azap ki)	Pek ağır	Nimet verdiğimiz zaman (Kime?)

عَلَى الْاِنْسَانِ	اَعْرَضَ	وَنَاٰ	بِجَانِبِهِ	وَاِذَا مَسَّهُ	الشَّرُّ	فَذُو دُعَاۤءٍ
İnsana	Yüz çevirir	Uzaklaşır (Ne ile?)	Yanı ile	Ve ona dokunduğu zaman (Ne?)	Bir kötülük	Artık duacıdır (Öyle dua ki?)

عَرِيضٍ ﴿٥١﴾	قُلْ	اَرَاَيْتُمْ	اِنْ كَانَ	مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ	ثُمَّ كَفَرْتُمْ	بِهِ
Genişçe/ bolca	De ki	Bana haber verin	Eğer o olmuş ise (Kim tarafından?)	Allah tarafından	Sonra inkar etmiş iseniz (Neyi?)	Onu

مَنْ	اَضَلُّ	مِمَّنْ	هُوَ	فِي شِقَاقٍ	بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾	سَنُرِيهِمْ	اٰيَاتِنَا
Kimdir (Ne?)	Daha sapık (Kimden?)	O kimseden ki	O (Nedir?)	Ayrılıktadır (Öyle ayrılık ki?)	Çok uzak/ derin	Yakında onlara göstereceğiz (Neyi?)	Ayetlerimizi (Nerede olan?)

فِي الْاٰفَاقِ	وَفِي اَنْفُسِهِمْ	حَتّٰى يَتَبَيَّنَ	لَهُمْ	اَنَّهُ	الْحَقُّ
Alemde olan (Daha nerede olan?)	Kendi nefislerinde olan	Ta ki ortaya çıksın ki (Kim için?)	Onlar için	Muhakkak ki O (Nedir?)	Haktır

اَوَلَمْ يَكْفِ	بِرَبِّكَ	اَنَّهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾	اَلَاۤ	اِنَّهُمْ
Yetmez mi (Kim?)	Rabbin	Muhakkak ki O	Her şey üzerine (Nedir?)	Şâhittir	Dikkat et	Şüphesiz ki onlar (Nedir?)

فِي مِرْيَةٍ	مِنْ لِقَاۤءِ رَبِّهِمْ	اَلَاۤ	اِنَّهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾
Kuşku içerisindedir (Neden?)	Rablerine kavuşmaktan	İyi bil ki	Muhakkak ki o	Her şeyi (Nedir?)	Kuşatıcıdır

47. O saati (kıyameti) bilme O'na bırakılır. O'nun bilgisi olmaksızın ne meyvelerden biri tomurcuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. (Allah): "Ortaklarım neredeymiş?" diye onlara haykıracağı gün, (onlar): "Bizden hiçbir şahit olmadığını huzuruna arz ederiz." diyeceklerdir.

48. Önceden tapıp durdukları şeyler, onlardan kaybolup gitmişler ve onlar kendileri için kaçacak bir yer kalmadığını anlamışlardır.

49. İnsan hayır istemekten usanmaz da, kendisine bir kötülük dokunuverirse hemen ümidi keser, ümitsizliğe düşer.

50. Ve eğer kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona tarafımızdan bir rahmet tattırırsak mutlaka der ki: "Bu benim hakkım... Kıyametin başıma dikileceğini de sanmıyorum. Faraza Rabbime döndürülecek olursam, muhakkak benim için O'nun yanında daha güzeli vardır." Fakat o zaman, biz o inkâr edenlere ne yaptıklarını haber vereceğiz ve onlara muhakkak yoğun bir azap tattıracağız.

51. Evet insana bir nimet verdiğimiz zaman yan büker, başının tuttuğuna gider. Kendisine bir kötülük de dokunuverdi mi, artık enine boyuna duaya dalar.

52. De ki: "Söyleyin bakayım, eğer o Kur'an Allah tarafından (gelmiş olup) da sonra siz onu inkâr etmişseniz, o uzak ayrılığa düşenden daha şaşkın kim olabilir?"

53. İleride biz onlara hem ufuklarda, hem kendi nefislerinde âyetlerimizi öyle göstereceğiz ki, sonunda onun gerçek olduğu kendilerine açıkça belli olacak. Rabbinin herşeye şahit olması kâfi değil mi?

54. Uyan! Onlar Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Uyan ki, O her şeyi kuşatmıştır.

ŞÛRA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
53 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1-2. Ha, Mim, Ayn, Sîn, Kâf.

3. O güçlü, hikmet sahibi Allah sana, senden öncekilere de, işte böyle vahyediyor.

4. Bütün göklerdeki ve yerdeki O'nundur ve O, öyle ulu, öyle yücedir.

5. Ki gökler, hemen hemen üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyorlar. Melekler Rablerine hamd ile tesbih ediyorlar ve yerdeki kimseler için mağfiret diliyorlar. Uyan! Allah'tır ancak öyle bağışlayıcı, öyle merhamet eden!

6. O'ndan başka dostlara tutunanlara gelince, Allah onların üzerinde gözcüdür. Sen üzerlerine vekil değilsin.

7. Ve işte böyle, sana Arapça bir Kur'an vahyetmekteyiz ki, Şehirlerin Anası'nı (Mekke'yi) ve çevresindekileri sakındırasın ve hakkında şüphe olmayan o toplama gününün dehşetini haber veresin. Bir grup cennette, bir grup cehennemde…

8. Allah dileseydi, elbette hepsini bir tek ümmet de yapardı. Fakat dilediğini rahmetine koyuyor. Zalimlere gelince, onlara ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.

9. Yoksa O'ndan başka dostlar mı edindiler? Fakat Allah'tır ancak dost… Ölüleri O diriltir ve her şeye gücü yeten de O'dur

10. Herhangi birşey hakkında da, görüş ayrılığına düştüğünüzde, hüküm Allah'a aittir. De ki: "İşte O Allah benim Rabbim, ben O'na dayanmaktayım ve hep O'na sığınırım."

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الشُّورٰى — آيَاتُهَا ٥٣

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
حٰمٓ ﴿١﴾	Hâ, Mîm
عٓسٓقٓ ﴿٢﴾	Ayn, Sîn, Kâf
كَذٰلِكَ	İşte böyle
يُوح۪ٓي	Vahyediyor (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Daha kime?)
وَاِلَى الَّذ۪ينَ	O kimselere ki
مِنْ قَبْلِكَ	Senden evveldirler (Kim vahyediyor?)

Arapça	Türkçe
اللّٰهُ	Allah (Öyle Allah ki)
الْعَز۪يزُ	Aziz olan (Yine öyle Allah ki)
الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾	Hikmet sahibi
لَهُ	O'na aittir (Ne?)
مَا	O şeyler ki
فِي السَّمٰوَاتِ	Göklerdedir (Daha)
وَمَا	O şeyler ki
فِي الْاَرْضِ	Yerdedir

Arapça	Türkçe
وَهُوَ	O Allah (Nedir?)
الْعَلِيُّ	Çok yücedir (Daha nedir?)
الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾	Pek büyüktür
تَكَادُ	Neredeyse
السَّمٰوَاتُ	Gökler
يَتَفَطَّرْنَ	Çatlayacaklar (Nereden çatlayacak?)
مِنْ فَوْقِهِنَّ	Üstlerinden

Arapça	Türkçe
وَالْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler de (Ne oldukları halde?)
يُسَبِّحُونَ	Tesbih ediyorlar
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ	Rablerine hamd eder oldukları halde
وَيَسْتَغْفِرُونَ	Ve mağfiret diliyorlar (Kim için?)
لِمَنْ	O kimse için ki (O neredir?)
فِي الْاَرْضِ	Yeryüzündedir

Arapça	Türkçe
اَلَٓا	Dikkat edin
اِنَّ اللّٰهَ	Hiç şüphesiz Allah
هُوَ	O
الْغَفُورُ	Çok mağfiret edendir
الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾	Çok merhamet edendir
وَالَّذ۪ينَ	O kimseler ki
اتَّخَذُوا	Edindiler (Kimden başka?)
مِنْ دُونِه۪ٓ	Allah'tan başka (Ne edindiler?)

Arapça	Türkçe
اَوْلِيَٓاءَ	Dostlar
اللّٰهُ	Allah (Nedir?)
حَف۪يظٌ	Gözetleyicidir (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine
وَمَٓا اَنْتَ	Ve sen değilsin (Kim üzerine?)
عَلَيْهِمْ	Onların üzerine (Ne değilsin?)
بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾	Vekil değilsin
وَكَذٰلِكَ	İşte böyle

Arapça	Türkçe
اَوْحَيْنَٓا	Biz vahyettik (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Neyi?)
قُرْاٰنًا	Kuran'ı (Öyle Kuran ki)
عَرَبِيًّا	Arapça olan (Niçin?)
لِتُنْذِرَ	Uyarman için (Neyi?)
اُمَّ الْقُرٰى	Şehirlerin anasını (Daha?)
وَمَنْ	O kimseleri ki (Neredir?)
حَوْلَهَا	Onun etrafındadır (Daha niçin indirdik)

Arapça	Türkçe
وَتُنْذِرَ	Ve korkutman/bildirmen için (Neyi?)
يَوْمَ الْجَمْعِ	Toplanma gününü (Öyle gün ki?)
لَا رَيْبَ	Şüphe yoktur (Nerede?)
ف۪يهِ	Onda
فَر۪يقٌ	Bir fırka (Neredir?)
فِي الْجَنَّةِ	Cennettedir
وَفَر۪يقٌ	Bir fırka da (Neredir?)

Arapça	Türkçe
فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾	Cehennemdedir
وَلَوْ شَٓاءَ	Şayet dileseydi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
لَجَعَلَهُمْ	Elbette onları yapardı (Ne yapardı?)
اُمَّةً	Ümmet (Öyle ümmet ki)
وَاحِدَةً	Tek bir ümmet
وَلٰكِنْ	Ancak
يُدْخِلُ	Girdirir (Kimi?)
مَنْ	O kimseyi ki

Arapça	Türkçe
يَشَٓاءُ	Diliyor (Nereye?)
ف۪ي رَحْمَتِه۪	Rahmetine
وَالظَّالِمُونَ	Zalimler
مَا لَهُمْ	Onlar için olmadı (Ne?)
مِنْ وَلِيٍّ	Hiçbir dost (Daha?)
وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾	Ve hiçbir yardımcı
اَمِ	Yoksa

Arapça	Türkçe
اتَّخَذُوا	Edindiler mi (Kimi?)
مِنْ دُونِه۪ٓ	Ondan başkasını
اَوْلِيَٓاءَ	Veliler
فَاللّٰهُ	Allah
هُوَ	O'dur
الْوَلِيُّ	Veli olan
وَهُوَ	Allah (Nedir?)
يُحْيِ	Diriltir (Kimi?)
الْمَوْتٰى	Ölüleri

Arapça	Türkçe
وَهُوَ	Ve O
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	Her şey üzerine (Nedir?)
قَد۪يرٌ ﴿٩﴾	Gücü ziyadesiyle yetendir
وَمَا	Hangi şey ki
اخْتَلَفْتُمْ	İhtilafa düştünüz (Nerede?)
ف۪يهِ	O şeyde (O şey ne olduğu halde?)
مِنْ شَيْءٍ	Herhangi birşey olduğu halde

Arapça	Türkçe
فَحُكْمُهُٓ	Onun hükmü (Kimedir?)
اِلَى اللّٰهِ	Allah'adır
ذٰلِكُمُ	İşte bu (Kimdir?)
اللّٰهُ	Allah'tır
رَبّ۪ي	Benim Rabbimdir
عَلَيْهِ	Ancak O'na
تَوَكَّلْتُ	Tevekkül ettim
وَاِلَيْهِ	Ancak O'na
اُن۪يبُ ﴿١٠﴾	Yönelirim

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

(Daha nedir O?) Gökleri yaratandır (Daha?) | Yeryüzünü yaratandır | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neden?) | Kendi cinsinizden (Ne yarattı?) | Eşler

وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

Hayvanlardan da yarattı (Ne?) | Çiftler | Sizi yaratır (Nerede?) | Orada | Olmadı | Onun gibi (Ne?) | Hiçbir şey

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

O (Nedir?) | Her şeyi işitendir (Daha nedir?) | Her şeyi görendir | O'na aittir (Ne?) | Göklerin anahtarları (Daha?) | Yeryüzünün de [anahtarları]

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

Açar (Neyi?) | Rızkı (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve [dilediğine de] kısar | Şüphesiz ki Allah | Her şeyi (Nedir?) | Ziyade bilicidir

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا

Kanun kıldı (Kim için?) | Sizin için (Ne olduğu halde?) | Dinden (Neyi?) | O şeyi ki | [Allah] emretti (Neyi?) | Onu (Kime?) | Nuh'a (Daha neyi kanun kıldı?) | Ve o şeyi ki | Biz vahyettik (Kime?)

اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا

Sana (Daha neyi kanun kıldı?) | O şeyi ki | Emrettik (Ne ile?) | Onunla (Kime?) | İbrahim'e (Daha?) | Musa'ya (Daha?) | İsa'ya (Nedir o?) | Şöyle ki:Doğru tutun (Neyi?)

الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ

Dini (Daha?) | Tefrikaya düşmeyin (Nerede?) | Onda | Ağır geldi (Kime?) | Müşriklere (Ne?) | O şey ki | Onları davet ediyorsun (Neye?)

اِلَيْهِ اَللّٰهُ يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

Ona | Allah | Seçer (Neye?) | Ona/tevhide (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor | Ulaştırır (Neye?) | Onu (Kimi?) | O kimseyi ki | Yöneliyor

﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

Ayrılığa düşmediler | Ancak [ayrılığa düştüler] (Ne vakit?) | Onlara geldikten sonra (Ne?) | Bilgi (Neden dolayı?) | Çekememezlikten dolayı (Öyle çekememezlik ki?) | Kendi aralarındaki

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ

Eğer kelime olmasaydı (Öyle kelime ki?) | Geçti (Kimden?) | Rabbinden (Ne zamana kadar?) | Bir vakte kadar (Öyle vakit ki?) | Malum | Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)

بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ

Aralarında | Muhakkak ki o kimseler | Varis kılındılar (Neye?) | Kitab'a (Ne vakit?) | Onlardan sonra (Nedirler onlar?) | Elbette şüphededirler (Neden?)

مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ

Ondan (Öyle şüphe ki) | Kuşkuya düşüren | İşte bundan dolayı | Davet et | Ve istikamet üzere ol (Nasıl?) | Emrolunduğun gibi | Tabi olma (Neye?)

اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ

Onların hevâlarına | Ve söyle | Ben iman ettim (Neye?) | O şeye ki (Kim?) | İndirdi | Allah (O indirdiği nedir?) | Bir Kitaptır | Ve ben emrolundum (Ne ile?) | Adil olmakla (Nerede?)

بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ

Aranızda | Allah (Nedir?) | Bizim Rabbimizdir (Daha?) | Sizin de Rabbinizdir | Bizim için vardır (Ne?) | Yaptıklarımız (Daha?) | Sizin için de vardır (Ne?) | Sizin yaptıklarınız

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

Tartışma yoktur (Nerede?) | Bizim aramızda (Daha?) | Sizin aranızda | Allah (Nedir?) | Toplayacaktır (Neyi?) | Aramızı | Ancak O'nadır (Ne?) | Varış

11. O gökleri ve yeri yaratandır. Size kendilerinizden eşler yapmış, hayvanlardan da çiftler... Sizi o şekilde üretip duruyor. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Allah işitendir, görendir.

12. Göklerin ve yerin kilitleri O'nun... Rızkı dilediğine açar ve kısar. Çünkü O, her şeyi bilir.

13. Dinden Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi ve İbrahim'e ve Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi sizin için kanun kıldı. Şöyle ki: Dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin. Bu davet ettiğin iş, müşriklere ağır geldi. Allah ona dilediklerini seçecek ve kendine yönelenleri doğru yola erdirecektir.

14. Kendilerine ilim geldikten sonra ayrılığa düşmeleri, sırf aralarındaki azgınlık ve ihtirastan dolayıdır. Ve eğer Rabbinden "belirlenmiş bir zamana kadar" diye bir söz geçmemiş olsaydı, aralarında verilen hüküm mutlaka yerine getirilir, iş bitirilirdi. Arkalarından kitaba mirasçı kılınanlar da, ondan kuşkulu bir şüphe içindedirler.

15. Bunun için sen durma çağır ve emrolunduğun gibi doğru gitl. Onların arzularına uyma ve de ki: "Ben Allah'ın indirdiği her kitaba iman getirdim ve aranızda adalet yapayım diye emrolundum. Allah bizim Rabbimiz, sizin de Rabbiniz... Bize yaptıklarımız, size de yaptıklarınız... Aramızda tartışmaya gerek yoktur. Allah hepimizi bir araya getirecek ve hep O'na gidilecektir.

16. Bu kabul edildikten sonra Allah hakkında tartışmaya kalkışacakların delilleri Rableri yanında geçersizdir. Üzerlerine bir gazap ve kendilerine şiddetli bir azap vardır.

17. O Allah'tır ki, hakka dair kitap ve mizan indirdi. Ve ne bilirsin, belki de kıyamet yakındır.

18. Onu, inanmayan imansızlar acele isterler. İman edenler ise gerçek olduğunu bilirler de ondan korkar, sakınırlar. İyi bil ki, o kıyamet hakkında tartışanlar, kesinlikle uzak bir sapıklık içindedirler

19. Allah kullarına çok lütufkârdır. Dilediğine rızık verir. Ve O çok kuvvetli, çok güçlüdür.

20. Her kim ahiret ekini isterse, onun ekinini artırırız. Her kim de dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz. Ama ahirette ona hiç bir nasip yoktur.

21. Yoksa onların ortakları var, onlara din konusunda Allah'in izin vermediği şeyleri meşru kıldılar, öyle mi? Eğer o ayırt edici söz olmasaydı aralarında hüküm verilir, iş bitirilirdi. Ve şüphesiz zalimler için can yakıcı bir azap vardır.

22. Göreceksin o zalimleri kazandıklarından dolayı titrerlerken... O (azap) ise tepelerine inmekte... İman edip güzel güzel işler yapanlar ise, cennetlerin hoş hoş bahçelerindedirler. Onlara Rablerinin yanında her istedikleri vardır, işte bu o büyük lütuf.

وَالَّذِينَ	يُحَاجُّونَ	فِى اللّٰهِ	مِنْ بَعْدِ مَا	اسْتُجِيبَ	لَهُ	حُجَّتُهُمْ
O kimseler ki	Tartışmaya giriyorlar (Nerede?)	Allah hakkında (Neden sonra?)	O şeyden sonra ki	İcabet edildi (Kim için?)	O Allah için	Onların delilleri (Nedir?)

دَاحِضَةٌ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	وَعَلَيْهِمْ	غَضَبٌ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	شَدِيدٌ
Boştur/geçersizdir (Nerede?)	Rablerinin katında	Onların üzerine vardır (Ne?)	Bir gazap	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap (Öyle bir azap ki)	Çok şiddetli

١٦ اَللّٰهُ	الَّذِى	اَنْزَلَ	الْكِتَابَ	بِالْحَقِّ	وَالْمِيزَانَ	وَمَا
Allah	Öyle Allah'tır ki	İndirdi (Neyi?)	Kitabı (Nasıl?)	Hak ile (Daha neyi indirdi?)	Mizan'ı da	Ne şey?

يُدْرِيكَ	لَعَلَّ السَّاعَةَ	قَرِيبٌ ١٧	يَسْتَعْجِلُ	بِهَا	الَّذِينَ
Sana bildirir	Belki kıyamet (Nedir?)	Yakındır	Acele ister (Neyi?)	O kıyameti (Kim?)	O kimseler ki

لَا يُؤْمِنُونَ	بِهَا	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	مُشْفِقُونَ	مِنْهَا	وَيَعْلَمُونَ
İman etmiyorlar (Neye?)	O kıyamete	O kimseler ki	İman ettiler	Korkucudurlar (Neden?)	Kıyamet gününden	Ve bilirler ki

اَنَّهَا	الْحَقُّ	اَلَا	اِنَّ الَّذِينَ	يُمَارُونَ	فِى السَّاعَةِ
Şüphesiz ki o kıyamet (Nedir?)	Haktır	İyi bilin ki	Muhakkak o kimseler ki	Tartışıyorlar (Ne hakkında?)	Kıyamet hakkında (Bunlar nedir?)

لَفِى ضَلَالٍ	بَعِيدٍ ١٨	اَللّٰهُ	لَطِيفٌ	بِعِبَادِهِ	يَرْزُقُ	مَنْ	يَشَاءُ
Elbette sapıklıktadırlar (Öyle sapıklık ki?)	Uzak	Allah (Nedir?)	Çok lütfedicidir (Kime?)	Kullarına	Rızklandırır (Kimi?)	O kimseyi ki	Diliyor

وَهُوَ	الْقَوِىُّ	الْعَزِيزُ ١٩	مَنْ	كَانَ	يُرِيدُ	حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
O (Nedir?)	Ziyade gücü yetendir (Daha nedir?)	Azizdir	Her kim	İse (Ne?)	İstiyor (Neyi?)	Ahiret ekinini

نَزِدْ	لَهُ	فِى حَرْثِهِ	وَمَنْ	كَانَ	يُرِيدُ	حَرْثَ الدُّنْيَا	نُؤْتِهِ
Artırırız (Kim için?)	Onun için (Nerede?)	Ekininde	Her kim de	Olursa (Ne?)	İstiyor (Neyi?)	Dünya ekinini	Ona da veririz (Neden?)

مِنْهَا	وَمَا لَهُ	فِى الْاٰخِرَةِ	مِنْ نَصِيبٍ ٢٠	اَمْ	لَهُمْ	شُرَكٰؤُا
O dünyadan	Ve onun için yoktur (Nerede?)	Ahirette (Ne yoktur?)	Hiçbir nasip	Yoksa	Onlar için var mıdır? (Ne?)	Ortaklar ki

شَرَعُوا	لَهُمْ	مِنَ الدِّينِ	مَا	لَمْ يَأْذَنْ	بِهِ	اللّٰهُ	وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
Meşru kıldılar (Kime?)	Onlara (Neden?)	Dinden (Neyi)	O şeyi ki	İzin vermedi (Neye?)	Ona (Kim?)	Allah	Eğer o fasıl kelimesi/erteleme sözü olmasaydı

لَقُضِىَ	بَيْنَهُمْ	وَاِنَّ الظَّالِمِينَ	لَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ
Elbette hüküm verilirdi (Nerede?)	Onların aralarında	Şüphesiz ki zalimler	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı

٢١ تَرَى	الظَّالِمِينَ	مُشْفِقِينَ	مِمَّا	كَسَبُوا	وَهُوَ	وَاقِعٌ
Göreceksin (Kimi?)	Zalimleri (Ne oldukları halde?)	Korkar oldukları halde (Neden?)	O şeyden ki	Kazandılar	O (Nedir?)	Gerçekleşecektir (Kime?)

بِهِمْ	وَالَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	فِى رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
Onlara	O kimseler ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri (Neredeler?)	Cennetlerin bahçelerindedirler

لَهُمْ	مَا	يَشَاؤُنَ	عِنْدَ رَبِّهِمْ	ذٰلِكَ	هُوَ	الْفَضْلُ	الْكَبِيرُ ٢٢
Onlar için vardır (Ne?)	O şey ki	Diliyorlar (Nerede?)	Rablerinin katında	İşte bu	Bu (Nedir?)	Lütuftur (Öyle lütuf ki?)	Büyük

ذٰلِكَ	İşte bu
الَّذٖى	Odur ki
يُبَشِّرُ	Müjde verir (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kime?)
عِبَادَهُ	Kullarına
الَّذٖينَ	Öyle kullar ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
قُلْ	Söyle
لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ	Sizden istemiyorum (Ne üzerine?)
عَلَيْهِ	Bunun üzerine (Ne istemiyorum?)
اَجْرًا	Bir ücret
اِلَّا	Ancak [istiyorum] (Neyi?)
الْمَوَدَّةَ	Sevgiyi (Öyle sevgi ki)
فِى الْقُرْبٰى	Akrabalıkta olan
وَمَنْ	Her kim
يَقْتَرِفْ	Kazanırsa (Neyi?)
حَسَنَةً	İyiliği
نَزِدْ	Artırırız (Kime?)
لَهُ	Ona (Nerede?)
فٖيهَا	O iyilikte (Ne artırırız?)
حُسْنًا	Bir güzellik
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz ki Allah (Nedir?)
غَفُورٌ	Çok mağfiret edendir
شَكُورٌ ﴿٢٣﴾	Şükrün karşılığını verendir
اَمْ	Yoksa
يَقُولُونَ	Derler mi ki
افْتَرٰى	İftirada bulundu (Kime karşı?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a karşı (Nasıl?)
كَذِبًا	Yalan yere
فَاِنْ يَشَاِ	Eğer dilerse (Kim?)
اللّٰهُ	Allah
يَخْتِمْ	Mühür basar (Nereye?)
عَلٰى قَلْبِكَ	Senin kalbin üzerine
وَيَمْحُ	Mahveder (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الْبَاطِلَ	Batılı
وَيُحِقُّ	Ve gerçekleştirir (Neyi?)
الْحَقَّ	Hakkı (Ne ile?)
بِكَلِمَاتِهٖ	Kelimeleriyle
اِنَّهُ	Muhakkak ki Allah (Nedir?)
عَلٖيمٌ	Bilendir (Neyi?)
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾	Sinelerin özünü
وَهُوَ	O
الَّذٖى	Öyle Allah'tır ki
يَقْبَلُ	Kabul eder (Neyi?)
التَّوْبَةَ	Tövbeyi (Kimden?)
عَنْ عِبَادِهٖ	Kullarından (Daha?)
وَيَعْفُوا	Ve affeder (Neden?)
عَنِ السَّيِّـَٔاتِ	Günahlardan (Daha?)
وَيَعْلَمُ	Ve bilir (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾	Yapıyorsunuz
وَيَسْتَجٖيبُ	İcabet eder (Kime?)
الَّذٖينَ	O kimselere ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
وَيَزٖيدُهُمْ	Onlara artırır (Neden?)
مِنْ فَضْلِهٖ	Lütfundan
وَالْكَافِرُونَ	Kafirler ise
لَهُمْ	Onlar için vardır (Ne?)
عَذَابٌ	Bir azap (Öyle azap ki)
شَدٖيدٌ ﴿٢٦﴾	Çok şiddetli
وَلَوْ بَسَطَ	Eğer yayacak olsa idi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
الرِّزْقَ	Rızkı (Kime?)
لِعِبَادِهٖ	Kullarına
لَبَغَوْا	Elbette haddi aşarlardı (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
وَلٰكِنْ	Velakin
يُنَزِّلُ	İndiriyor (Nasıl?)
بِقَدَرٍ مَا	Bir ölçü ile ki
يَشَٓاءُ	Diliyor
اِنَّهُ	Şüphesiz ki Allah (Kimi?)
بِعِبَادِهٖ	Kullarını (Nedir?)
خَبٖيرٌ	Bilendir (Daha?)
بَصٖيرٌ ﴿٢٧﴾	Onları hakkıyla görücüdür
وَهُوَ	O
الَّذٖى	Öyle Allah'tır ki
يُنَزِّلُ	İndiriyor (Neyi?)
الْغَيْثَ	Yağmuru
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
قَنَطُوا	Ümitsizliğe düştüler (O Allah daha nedir?)
وَيَنْشُرُ	Yayar (Neyi?)
رَحْمَتَهُ	Rahmetini
وَهُوَ	Ve O
الْوَلِيُّ	Dosttur
الْحَمٖيدُ ﴿٢٨﴾	Övülmeye layıktır
وَمِنْ اٰيَاتِهٖ	Onun ayetlerindendir (Ne?)
خَلْقُ السَّمٰوَاتِ	Göklerin yaratılışı (Daha?)
وَالْاَرْضِ	Yeryüzünün yaratılışı (Daha neyin?)
وَمَا	O şeyin ki
بَثَّ	Yaydı (Nerede?)
فٖيهِمَا	Yer ve göklerde (Neden?)
مِنْ دَٓابَّةٍ	Her bir canlıdan
وَهُوَ	Ve O
عَلٰى جَمْعِهِمْ	Onları toplamaya (Ne zaman?)
اِذَا يَشَٓاءُ	Dilediği zaman (Nedir?)
قَدٖيرٌ ﴿٢٩﴾	Gücü yetendir
وَمَٓا	Ne şey ki
اَصَابَكُمْ	Size isabet etti (O da nedendir?)
مِنْ مُصٖيبَةٍ	Musibetten
فَبِمَا	O sebepledir ki
كَسَبَتْ	Kazandı (Ne?)
اَيْدٖيكُمْ	Elleriniz
وَيَعْفُوا	Ve affeder/geçer (Neden?)
عَنْ كَثٖيرٍ ﴿٣٠﴾	Bir çoğundan
وَمَٓا اَنْتُمْ	Siz değilsiniz (Ne?)
بِمُعْجِزٖينَ	Aciz bırakıcılar (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Yeryüzünde
وَمَا لَكُمْ	Sizin için yoktur (Kimden başka?)
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka (Ne?)
مِنْ وَلِيٍّ	Hiç bir dost
وَلَا نَصٖيرٍ ﴿٣١﴾	Ve hiçbir yardımcı

23. İşte bu müjdedir ki, Allah, iman edip iyi iyi işler yapan kullarına müjdeliyor. De ki: "Buna karşı sizden yakınlıkta sevgiden başka bir ücret istemem." Ve her kim çalışır da bir güzellik kazanırsa, ona orada daha fazla bir güzellik veririz. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, çokça şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa, "Allah'a karşı bir yalan uydurdu mu?" diyorlar. Allah dilerse senin de kalbini üstünden mühürleyiverir. Allah batılı yok eder, sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphe yok ki O, bütün sinelerin içyüzünü bilir.

25. Hem O'dur ki O, kullarının tevbesini kabul eder ve kötülükleri affeder ve her ne yaparsanız bilir.

26. Ve iman edip salih ameller yapanlara icabet buyurur, lütfundan onlara fazla da verir. Kâfirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Bununla beraber Allah kullarına bol bol rızık seriverseydi, yeryüzünde azar ve taşkınlak ederlerdi. Fakat dilediği kadar bir ölçü ile indiriyor. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, onları görendir.

28. Ve öyledir ki O, ümidi kesmişlerken yağmur indirir ve rahmetini yayar. O, öyle dost, öyle övülmeye layık olandır.

29. O göklerin ve yerin yaratılışı ve onlarda ürettiği her canlının üretilişi de O'nun âyetlerindendir. Ve O dileyeceği zaman onları toplamaya da kadirdir.

30. Başınıza ne musibet geldiyse kendi ellerinizin kazancı iledir. Hâlbuki birçoğunu bağışlıyor.

31. Hem siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve size Allah'tan başka kurtaracak ne bir koruyucu, ne de bir yardımcı yoktur.

32. Denizde dağlar gibi akıp giden (gemiler) de O'nun âyetlerindendir.

33. Dilerse o rüzgârı durduruverir de, sırtı üzerinde durakalırlar. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için nice âyetler vardır.

34. Yahut da onları, içindekilerin kazançlarıyla helâke sürükler; birçoğunu da bağışlar.

35. Hem bilsinler diye o âyetlerimizle mücadele edenler ki, kendileri için kaçacak bir yer yoktur.

36. Özetle, size verilmiş bulunan şeyler hep bu dünya hayatının geçici menfaatidir. Allah'ın yanındaki ise, iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Ve onlar ki, günahın büyüklerine ve açık çirkinliklere uzak bulunurlar ve her öfkelendikleri zaman da, onlar kusur örterler.

38. Ve onlar ki, Rablerinin davetini kabul etmekte ve namazı kılmaktadırlar. İşleri aralarında danışıklıdır (işlerini aralarında danışarak çözerler), kendilerine verdiğimiz rızıklardan onlar harcarlar.

39. Ve onlar ki, kendilerine karşı azgınlık (haklarına saldırı) olduğu zaman birbirleriyle yardımlaşır, onlar öçlerini alırlar.

40. Kötülüğün cezası da onun gibi bir kötülüktür. Fakat her kim affedip islah ederse, onun da mükâfatı Allah'adır. Şüphesiz o zalimleri sevmez.

41. Ve elbette her kim zulme uğradıktan sonra öcünü alırsa, artık onlar üzerine (ceza için) yol yoktur.

42. Yol, ancak haksızlıkla yeryüzünde azgınlık ederek, insanlara zulmedenler üzerinedir, işte onlara can yakıcı bir azap vardır.

43. Her kim de sabreder, suç örterse işte o, azmolunacak işlerdendir.

44. Her kimi de Allah şaşırtırsa artık ondan sonra ona hiçbir dost yoktur. Ve göreceksin o zalimleri azabı gördükleri zaman diyecekler ki: Var mı geri dönmeye bir yol?

وَمِنْ اٰيَاتِهِ	الْجَوَارِ	فِي الْبَحْرِ	كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾	اِنْ يَشَاْ	يُسْكِنِ	الرِّيحَ
Ve onun ayetlerindendir (Ne?)	Akıp gidenler (Nerede?)	Denizde (Ne gibi?)	Dağlar gibi	Eğer dileyecek olsa	Durdurur (Neyi?)	Rüzgarı

فَيَظْلَلْنَ	رَوَاكِدَ	عَلٰى ظَهْرِهِ	اِنَّ فِي ذٰلِكَ	لَاٰيَاتٍ	لِكُلِّ صَبَّارٍ	شَكُورٍ
Artık olurlar (Ne?)	Duranlar (Nerede duranlar?)	Onun sırtı üzerine	Şüphe yok ki bunda vardır (Ne vardır?)	Elbette ayetler vardır (Kim için?)	Her ziyade sabreden için (Öyle sabreden ki)	Ziyade şükreden

﴿٣٣﴾ اَوْ	يُوبِقْهُنَّ	بِمَا	كَسَبُوا	وَيَعْفُ	عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾	وَيَعْلَمَ	الَّذِينَ
Yahut	Onları helak eder (Ne sebebiyle?)	O şey sebebiyle ki	Kazandılar	Ve affeder/geçer (Neden?)	Bir çoğundan	Bilsin (Kim?)	O kimseler ki

يُجَادِلُونَ	فِي اٰيَاتِنَا	مَا لَهُمْ	مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾	فَمَا	اُوتِيتُمْ	مِنْ شَيْءٍ
Mücadele ediyorlar (Nerede?)	Bizim ayetlerimizde (Neyi bilsinler?)	Onlar için olmadığını (Ne?)	Kurtuluş yeri	Ne şey ki	Size verildi (Ne verildi?)	Herhangi bir şey (O nedir?)

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا	وَمَا	عِنْدَ اللّٰهِ	خَيْرٌ	وَاَبْقٰى	لِلَّذِينَ	اٰمَنُوا
Dünya hayatının metaıdır	Ne şey ki	Allah katındadır (O nedir?)	Daha hayırlı (Daha nedir?)	Ve daha kalıcıdır (Kim için?)	O kimseler için ki	İman ettiler

وَعَلٰى رَبِّهِمْ	يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾	وَالَّذِينَ	يَجْتَنِبُونَ	كَبَائِرَ الْاِثْمِ	وَالْفَوَاحِشَ
Ve ancak Rablerine	Tevekkül ederler	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki	Kaçınıyorlar (Neden?)	Büyük günahlardan	Ve çirkin işlerden

وَاِذَا مَا غَضِبُوا	هُمْ	يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾	وَالَّذِينَ	اسْتَجَابُوا	لِرَبِّهِمْ	وَاَقَامُوا
Gazaba geldikleri vakit de	Onlar	Bağışlarlar	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki	İcabet ettiler (Kime?)	Rablerine (Daha?)	Ve dosdoğru kıldılar (Neyi?)

الصَّلٰوةَ	وَاَمْرُهُمْ	شُورٰى	بَيْنَهُمْ	وَمِمَّا	رَزَقْنَاهُمْ	يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾	وَالَّذِينَ
Namazı	Onların işleri (Nedir?)	Müşavere ile dir (Nerede?)	Aralarında	O şeyden ki	Onlara rızk olarak verdik	İnfakta bulunurlar	(Daha kim için hayırlı ve kalıcıdır?) O kimseler için ki

اِذَا اَصَابَهُمُ	الْبَغْيُ	هُمْ	يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾	وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ	سَيِّئَةٌ	مِثْلُهَا
Onlara isabet ettiği zaman (Ne?)	Zulüm	Onlar	Yardımlaşıp karşı koyarlar	Bir kötülüğün karşılığı (Nedir?)	Bir kötülüktür (Öyle kötülük ki)	Onun misli kadar

فَمَنْ	عَفَا	وَاَصْلَحَ	فَاَجْرُهُ	عَلَى اللّٰهِ	اِنَّهُ	لَا يُحِبُّ	الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
Fakat kim ki	Affederse (Daha?)	Düzeltirse	Onun mükafatı (Kime aittir?)	Allah'a aittir	Şüphesiz ki O (Nedir?)	Sevmez (Kimi?)	Zalimleri

وَلَمَنِ	انْتَصَرَ	بَعْدَ ظُلْمِهِ	فَاُولٰٓئِكَ	مَا عَلَيْهِمْ	مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾
Elbette kim ki	Hakkını alırsa (Neden sonra?)	Zulme uğradıktan sonra	İşte onlar	Onların aleyhine yoktur	Bir yol

اِنَّمَا السَّبِيلُ	عَلَى الَّذِينَ	يَظْلِمُونَ	النَّاسَ	وَيَبْغُونَ	فِي الْاَرْضِ
Yol ancak (Kimin aleyhinedir?)	O kimselerin aleyhinedir ki	Zulmediyorlar (Kime?)	İnsanlara (Daha?)	Ve azgınlıkta bulunuyorlar (Nerede?)	Yeryüzünde (Nasıl?)

بِغَيْرِ الْحَقِّ	اُولٰٓئِكَ	لَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿٤٢﴾	وَلَمَنْ	صَبَرَ	وَغَفَرَ	اِنَّ ذٰلِكَ
Haksız yere	İşte onlar var ya	Onlar için vardır (Ne?)	Bir azap (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Elbette her kim ki	Sabrederse (Daha?)	Ve bağışlarsa	Muhakkak ki bu (Nedir?)

لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾	وَمَنْ	يُضْلِلِ	اللّٰهُ	فَمَا لَهُ	مِنْ وَلِيٍّ	مِنْ بَعْدِهِ	وَتَرَى
Elbette azmedilen işlerdendir	Her kimi	Saptırırsa (Kim?)	Allah	Artık onun için yoktur (Ne?)	Bir veli (Kimden sonra?)	O'ndan sonra	Göreceksin (Kimi?)

الظَّالِمِينَ	لَمَّا رَاَوُا	الْعَذَابَ	يَقُولُونَ	هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ	مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾
Zalimleri (Ne zaman?)	Gördükleri zaman (Neyi?)	Azabı	Diyeceklerdir (Ne diyeceklerdir?)	Acaba geri dönmek için var mı? (Ne var mı?)	Bir yol

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعٖينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ

Ve onları göreceksin ki | Arz olunuyorlar (Neye?) | Ateşe (Ne oldukları halde?) | Boyunları bükükler olduğu halde (Neden?) | Zilletten (Daha ne oldukları halde) | Bakarlar oldukları halde (Nereden?)

مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ الْخَاسِرٖينَ الَّذٖينَ

Göz ucundan (Öylesine ki) | Gizlice | Diyecektir (Kim?) | O kimseler ki | İman ettiler | Şüphe yok ki hüsrana uğrayanlar | O kimselerdir ki

خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلٖيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَٓا اِنَّ الظَّالِمٖينَ

Hüsrana uğratırlar (Kimi?) | Kendilerini (Daha?) | Ailelerini (Ne zamanda?) | Kıyamet gününde | İyi bilin ki | Şüphesiz zalimler (Nerededirler?)

فٖي عَذَابٍ مُقٖيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ يَنْصُرُونَهُمْ

Bir azaptadırlar (Öyle azap ki) | Kalıcı | Olmadı (Kim için?) | Onlar için (Kimden?) | Dostlardan (Öyle dostlar ki) | Onlara yardım edecekler (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبٖيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجٖيبُوا

Allah'tan başka | Ve her kimi | Saptırırsa (Kim?) | Allah | Artık onun için yoktur (Ne?) | Bir yol | İcabet edin (Kime?)

لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ

Rabbinize (Neden önce?) | Gelmeden önce (Ne?) | Bir gün (Öyle gün ki) | Geri çevrilmek yoktur | O gün için (Kimden?) | Allah'tan | Sizin için yoktur (Ne?)

مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكٖيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا

Sığınacak bir yer (Ne zaman?) | O günde | Ve sizin için yoktur (Ne?) | İnkara bir imkan | Artık yüz çevirirlerse

فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفٖيظًا اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاِنَّٓا

Biz seni göndermedik (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Ne olarak?) | Bir muhafız olarak | Yoktur (Kim üzerine?) | Senin üzerine | Ancak [vardır] | Tebliğ etmek | Şüphe yok ki biz

اِذَٓا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

Tattırdığımız zaman (Kime?) | İnsana (Nereden?) | Tarafımızdan (Ne tattırdığımız zaman?) | Bir rahmet | Sevinir (Ne ile?) | Onunla | Eğer onlara isabet ederse (Ne?) | Bir kötülük (Ne sebebiyle?)

بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ

O sebeple ki | İşledi (Ne?) | Onların elleri | Artık şüphe yok ki insan (Nedir?) | Nankördür | Allah'a aittir (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ

Göklerin mülkü (Daha?) | Yerin mülkü | Yaratır (Neyi?) | O şeyi ki | Diliyor | Bağışlar (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Neyi bağışlar?)

اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَٓاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا

Kız çocukları | Bağışlar (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Neyi bağışlar?) | Erkek çocukları | Yahut | Onları çift eder (Ne olarak?) | Erkekler (Daha?)

وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَٓاءُ عَقٖيمًا اِنَّهُ عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٥٠﴾

Ve dişiler olarak | Yapar (Kimi?) | O kimseyi ki | Diliyor (Ne yapar?) | Kısır | Şüphesiz ki Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir (Daha nedir?) | Her şeye gücü yetendir

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَٓائِ حِجَابٍ اَوْ

Olmadı (Kim için?) | Hiçbir beşer için (Ne?) | Onunla konuşması (Kimin?) | Allah'ın | Ancak [bu olur] | Vahiyle | Veya | Bir hicap arkasından | Veya

يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَٓاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكٖيمٌ ﴿٥١﴾

Göndermesiyle olur (Ne göndermesiyle?) | Bir elçi | Böylece elçi vahyeder (Ne ile?) | O'nun izniyle (Neyi vahyeder?) | O şeyi ki | Allah diliyor | Şüphesiz ki O (Nedir?) | Pek yücedir (Daha nedir?) | Çok hikmet sahibidir

45. Sen onları, o ateşe sunulurlarken aşağılanmadan dolayı boyunlarını bükerek göz altından bakarlarken göreceksin! İman etmiş olanlar da şöyle demekte: "Gerçek zarara uğrayanlar kıyamet günü kendilerine ve ailelerine zarar veren kimselermiş." Bakın zalimler gerçekten sürekli bir azap içindedirler.

46. Ve onlara, Allah'ın önünden kendilerini kurtaracak dostlar da yoktur. Her kimi de Allah saptırırsa, artık onun için yol yoktur.

47. Allah'tan geri çevrilmesine çare olmayan bir gün gelmezden önce, Rabbinizin davetine icabet ediniz. O gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır, ne de inkâr etmeye bir çare.

48. Yine de aldırmıyorlarsa biz de seni üzerlerine bekçi göndermedik ya! Sana düşen ancak tebliğdir. Fakat biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinir ise de, kendi ellerinin yaptıkları yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, o zaman da insan hepsini unutan bir nankördür.

49. Bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır, dilediği kimseye dişiler bahşeder, dilediği kimseye de erkekler bahşeder.

50. Yahut da onları erkekli dişili ikizler olarak verir, dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz O'nun ilmi çok, kudretine son yoktur.

51. Bununla beraber hiçbir insan için mümkün değildir ki, Allah ona başka şekilde söz söylesin... Ancak vahiy ile veya bir perde arkasından yahut bir elçi gönderip de, izniyle ona dilediğini vahyettirmesi müstesna... Çünkü O, çok yüksek ve çok hikmet sahibidir.

52. Ve işte sana da böylece emrimizden bir ruh vahyettirdik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ama biz onu bir nur kıldık. Onunla kullarımızdan dilediğimize hidâyet vereceğiz. Ve emin ol sen kesinlikle doğru bir yola çağırıyorsun.

53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hep O'nundur. Uyan! Bütün işler döner dolaşır Allah'a varır.

ZÜHRUF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 89 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Bu parlak kitabın değerini bilin.

3. Gerçekten biz onu Arapça olarak okunacak bir Kur'an yaptık ki, akıl erdiresiniz.

4. Ve gerçekten o, bizim katımızdaki ana kitapta, çok yüksek, çok hikmetlidir.

5. Siz aşırı giden bir kavim olduğunuz için, şimdi sizden o öğüdü bir kenara mı atacağız.

6. Hâlbuki öncekiler içinde biz nice peygamber gönderdik.

7. Kendilerine hiçbir peygamber de gelmiyordu ki, onunla mutlaka eğlenmesinler.

8. Onun için biz onlardan daha sert pençelileri helak ettik. Ve öncekilerin örneği geçti.

9. Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle diyecekler ki: "Onları O çok güçlü ve her şeyi bilen yarattı."

10. O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik yaptı ve doğru gidesiniz diye size yollar açtı.

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْرٖى مَا الْكِتَابُ

Böylece | Biz vahyettik (Kime?) | Sana (Ne?) | Bir ruh (Nereden bir ruh?) | Emrimizden | Sen değildin (Ne?) | Bilir (Neyi?) | Kitap nedir (Daha neyi?)

وَلَا الْا۪يمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدٖى بِهٖ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ

İmanı da bilmezdin | Velakin | Biz onu yaptık (Ne yaptık?) | Bir nur (Öyle nur ki) | Hidayete erdiririz (Ne ile?) | Onunla (Kimi?) | O kimseyi ki | Biz dileriz (Kimden?) | Kullarımızdan

وَاِنَّكَ لَتَهْدٖٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذٖى لَهُ

Ve şüphe yok ki sen | Elbette rehberlik edersin (Nereye rehberlik edersin?) | Bir yola (Öyle yola ki) | Dosdoğru (O yoldan bedel?) | Allah'ın yolu | Öyle Allah ki | O'na aittir (Ne?)

مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَصٖيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

O şey ki (Neredir?) | Göklerdedir (Daha?) | O şey ki (Neredir?) | Yeryüzündedir | İyi biliniz ki | Ancak Allah'a | Varır (Ne?) | Bütün işler

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الزُّخْرُفِ — آيَاتُهَا ٨٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا

Hâ, Mîm | Kitaba yemin olsun (Öyle kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki biz | Onu yaptık (Ne yaptık?) | Kuran (Öyle Kur'an ki) | Arapça

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ ف۪ٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ

Ta ki siz | Akledesiniz | Şüphe yok ki o [sabittir] (Nerede?) | Ana kitapta [levh-i mahfuzda] (Ondan bedel?) | Katımızda (Daha nedir?) | Pek yücedir (Daha nedir?)

حَك۪يمٌۜ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ

Hikmet sahibidir | Geri çeker miyiz? | Sizden (Neyi?) | Kuran'ı (Nasıl?) | Vazgeçerek (Ne diye geri çeker miyiz?) | Oldunuz diye (Ne?)

قَوْمًا مُسْرِف۪ينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّل۪ينَ

Bir kavim (Öyle kavim ki) | Haddi aşanlar | Nicelerini | Gönderdik (Kimden?) | Peygamberlerden (Nerede?) | Önceki kavimler arasında

﴿٦﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾

Onlara gelir olmadı (Ne?) | Bir peygamber ki | Ancak | Onlar oldular (Kimle?) | O peygamberi (Ne oldular?) | Alaya alıyorlar

فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾

Biz de helak ettik (Kimi?) | Daha şiddetlisini (Kimden daha şiddetlisini?) | Onlardan | Kuvvet bakımından | Geçti (Ne?) | Öncekilerin misali

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ

And olsun, şayet | Onlara soracak olsan (Ne diye?) | Kim | Yarattı [diye] (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Yeri | Elbette derler ki

خَلَقَهُنَّ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ

Onları yarattı (Kim?) | Aziz olan | Her şeyi bilen [Allah] | O Allah ki | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne yaptı?)

مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

Beşik yaptı (Daha?) | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Nerede?) | Orada (Ne?) | Yollar | Ta ki siz | [Gideceğiniz yere] ulaşasınız

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا

O Allah ki | İndirdi (Nereden?) | Gökten (Ne?) | Su (Ne kadar?) | Bir miktar | Biz hayat verdik | Onunla (Neye hayat verdik?) | Bir beldeye (Öyle beldeye ki) | Ölü

كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

İşte böyle | Çıkartılacaksınız | O Allah Ki | Yarattı | Çiftleri | Hepsini | Ve yaptı (Kim için?)

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُا

Sizin için (Neden?) | Gemilerden (Daha) | Hayvanlardan (Ne yaptı?) | O şeyi ki | Biniyorsunuz | Ta ki yerleşesiniz (Nerede?)

عَلٰى ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا

Sırtlarında | Sonra da | Düşünesiniz (Neyi?) | Rabbiniz'in nimetini (Ne zaman?) | Yerleştiğiniz zaman (Nereye?) | Onun üzerine | Ve diyesiniz

سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَ ﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا

O Allah'ı ki tenzih ederiz ki | Emre amade kıldı (Kim için?) | Bizim için | Bunu | Halbuki biz değildik (Neye?) | Buna (Ne değildik?) | Güç yetirebilenler | Şüphesiz ki biz (Kime?)

اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا

Yalnız Rabbimiz'e (Neyiz?) | Dönüp gidicileriz | Yaptılar (Kim için?) | Allah için (Kimden?) | Kullarından (Ne yaptılar?) | Cüz/evlat

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

Muhakkak ki insan (Nedir?) | Çok nankördür (Öyle nankör ki) | Apaçık | Yoksa | Allah edindi mi? (Neden?) | Yarattıklarından (Ne?) | Kızlar

وَاَصْفٰيكُمْ بِالْبَنٖينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ

Ve size mi ayırdı (Neyi?) | Erkek çocukları | Halbuki müjdelendiği zaman (Kim?) | Onlardan biri (Ne ile?) | O şeyle ki/kız çocukla ki | İsnat etti (Kime?)

لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَ

Rahman'a (Ne olarak isnat etti?) | Benzer olarak | Dönüşür (Ne?) | Yüzü (Neye dönüşür?) | Simsiyah olmaya | O ne olduğu halde | Pek öfkeli olduğu halde | [Demek Allah'a isnat ediyorlar] öyle mi? (Kimi?)

مَنْ يُنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾

O kimseyi/kızları ki | Yetiştiriliyor (Nerede?) | Süs içinde | Halbuki o/kız (Ne hususunda?) | Mücadele hususunda (Nedir?) | [Delilini] ortaya koyamayandır

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذٖينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا اَشَهِدُوا

Ve yaptılar (Kimi?) | Melekleri | Öyle melekler ki | Onlar (Kimdir?) | Rahman'ın kullarıdırlar (Ne yaptılar?) | Dişiler | Şahit mi oldular?

خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ

Onların yaratılışına | Elbette yazılacak (Ne?) | Onların şahadeti | Onlara sorulacaktır | Dediler ki | Eğer dileseydi (Kim?)

الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ

Rahman | Biz onlara tapmazdık | Onlar için yoktur (Neye dair?) | Buna dair | Hiçbir bilgi | Onlar değildir | Ancak | Yalan söylüyorlar

﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ

Yoksa | Onlara verdik mi (Ne?) | Bir kitap (Neden önce?) | Bundan önce | Artık onlar (Neye?) | O kitaba (Nedir?) | Tutunuculardır | Bilakis

قَالُٓوا اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

Dediler ki | Kuşkusuz biz | Bulduk (Kimi?) | Atalarımızı (Ne üzerine?) | Bir din üzerine | Ve muhakkak bizler | Onların izlerine | Uyanlarız

11. Ve O ki, yukarıdan bir ölçü ile su indirmekte ve onunla ölü bir beldeye hayat yaymaktayız. İşte siz de (kabirlerden) öyle çıkarılacaksınız.

12. Ve O ki, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve yumuşak başlı hayvanlardan bineceğiniz şeyler yaptı.

13. Ki sırtlarına kurulasınız, sonra üzerlerine yerleştiğinizde Rabbinizin nimetini anıp şöyle diyesiniz: "Münezzehtir O yüce Allah ki, bunu bizim emrimize vermiş; yoksa biz bunu (kendimize) yanaştıramazdık.

14. Ve kesinlikle biz dönüp dolaşıp Rabbimize varacağız."

15. Öyle iken tuttular kullarından bir kısmını O'nun parçası saydılar. Gerçekten insan çok nankör, açık bir küfürbazdır.

16. Yoksa O, yaratıp durduğu mahlûklarından kendine kızlar edindi de, oğullarla imtiyazı size mi verdi?

17. Oysa içlerinden biri o Rahman'a nispet ettiği şeyin benzeri (yakıştırdığı kız çocuğu) ile kendisi müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesiliyor da, üzüntüsünden yutkunup yutkunup duruyor.

18. Ya, o süs içinde yetiştirilecek de, mücadeleye gelince beceremeyecek olanı (Allah'a nispet) öyle mi?

19. Rahman'ın kulları olan melekleri de dişi yaptılar. Yaratılışlarına şahit mi idiler? Şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekilecekler.

20. Bir de dediler ki: "Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık." Bu hususta onların bir bilgileri yoktur, sadece atıyorlar.

21. Yoksa biz onlara bundan önce bir kitap vermişiz de, ona mı tutunuyorlar?

22. Hayır, şöyle dediler: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerince giderek murada ereriz."

23. Yine böyle senden önce hangi memlekette bir uyarıcı gönderdikse, onun refah içindeki takımı demişti ki: "Bizler atalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız."

24. Dedi ki:"Ya, size atalarınızı üzerinde bulduğunuzdan daha doğrusunu getirdimse de mi?" Dediler ki: "Biz sizin gönderildiğiniz şeylere inanmıyoruz."

25. Bunun üzerine biz de onlardan intikamını aldık. Bak o yalanlayanların sonu nasıl oldu?

26. Bir zaman İbrahim, babasına ve kavmine dedi ki: "Haberiniz olsun, ben o sizin taptıklarınızdan uzağım.

27. O beni yaratandan başka... Çünkü O beni doğru yola erdirecektir."

28. Ve bu sözü ardında (soyunda) kalıcı bir söz yaptı ki (insanlar Allah'a kulluğa) dönsünler.

29. Fakat şunları ve atalarını ta kendilerine o gerçek ve apaçık bir peygamber gelinceye kadar yararlandırıp yaşattım.

30. Yaşattım da, kendilerine gerçek gelince: "Bu bir sihirdir, biz buna inanmayız." dediler.

31. Ve: "Ne olurdu şu Kur'an iki memleketten bir büyük adama indirilseydi?" dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimlerini aralarında biz paylaştırdık. Ve bir kısmını diğerinin üstüne derecelerle çıkardık ki, bir kısmı diğer kısmını tutsun, çalıştırsın. Rabbinin rahmeti ise onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar hep (inkâra sapacak) bir ümmet olacak olmasaydı, biz o Rahmanı inkâr eden kimselerin muhakkak evlerine gümüşten tavanlar ve üzerlerinde çıkacakları asansörler yapardık.

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فٖى قَرْيَةٍ مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓا

Ve böylece | Biz göndermedik (Kimden önce?) | Senden önce (Nereye?) | Hiçbir şehre (Ne göndermedik?) | Bir uyarıcı | Ancak [gönderdiysek] | Dedi (Kim?) | Onların refah içinde yaşayanları

اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ

Şüphesiz ki biz | Bulduk (Kimi?) | Atalarımızı (Ne üzerine?) | Bir din üzerine | Ve muhakkak ki biz | Onların izlerine | Uyan kimseleriz | [Uyarıcı onlara] dedi ki?

اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ قَالُٓوا اِنَّا

Size getirdimse de mi (Neyi?) | Daha doğrusunu (Neden?) | O şeyden ki | Buldunuz | Onun üzerine (Kimi?) | Babalarınızı | Dediler ki | Şüphesiz ki biz (Neyi?)

بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

O şeye ki | Siz gönderildiniz (Ne ile?) | Onunla | İnkar edenleriz | Bunun üzerine biz de intikam aldık (Kimden?) | Onlardan | İşte bak! | Nasıl | Oldu (Ne?)

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنٖى

Yalanlayanların sonu | Ve o vakit ki | Dedi (Kim?) | İbrahim (Kime?) | Babasına (Daha) | Kavmine (Şunu demişti) | Şüphesiz ki ben

بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذٖى فَطَرَنٖى فَاِنَّهُ سَيَهْدٖينِ ﴿٢٧﴾

Uzağım (Neden?) | Ol şeylerden ki | Siz tapıyorsunuz | Ancak O müstesna ki | Beni yarattı | Şüphesiz ki O | Beni doğru yola iletecektir

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فٖى عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ

Ve bu sözü yaptı | Bir kelime (Öyle kelime ki) | Kalıcı (Nerede?) | Zürriyeti arasında | Ta ki onlar | Dönsünler | Bilakis | Faydalandırdım (Kimi?)

هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبٖينٌ ﴿٢٩﴾

Onları (Daha?) | Ve atalarını | Ta ki onlara geldi (Ne?) | Hak (Daha?) | Ve bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Apaçık

وَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا

Ne zaman ki onlara geldi (Ne?) | Hak | Dediler ki | Bu (Nedir?) | Bir sihirdir | Ve şüphesiz ki biz (Neyi?) | Bunu (Neleriz?) | İnkar edenleriz | Ve dediler ki

لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظٖيمٍ ﴿٣١﴾ اَهُمْ

İndirilmeli değil miydi (Ne?) | Bu Kuran (Kime?) | Bir adama (Kimden olan?) | İki beldeden birinden (Öyle adam ki) | Büyük | Onlar mı

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعٖيشَتَهُمْ

Taksim ediyorlar (Neyi?) | Rabbinin rahmetini | Biz | Taksim ettik (Kim arasında?) | Onların arasında (Neyi?) | Onların geçimlerini (Neredeki?)

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ

Dünya hayatındaki | Ve yükselttik (Kimi?) | Bazılarını | Bazısının üstüne (Nasıl?) | Derecelerle (Niçin?) | Ta ki yapsın diye (Kim?)

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

Bazıları (Kimi?) | Diğer bazılarını (Ne yapsın?) | İş görücü/Hizmetçi | Rabbinin rahmeti ise (Nedir?) | Daha hayırlıdır (Neden?) | Ol şeylerden ki | Topluyorlar

﴿٣٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ

Eğer olmasaydı (Kim?) | İnsanlar (Ne?) | Ümmet (Öyle ümmet ki) | Bir tek | Elbette biz yapardık (Kim için?) | O kimse için ki | İnkar ediyor (Kimi?)

بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

Rahman'ı (O kimseden kasıt) | Onların evleri için yapardık (Ne?) | Tavanlar (Neden?) | Gümüşten (Daha ne yapardık?) | [Gümüşten] Merdivenler (Öyle merdivenler ki?) | O merdivenler üzerinde | Çıkıyorlar

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَاِنْ

Ve odaları için de [yapardık] (Ne?) | [Gümüşten] Kapılar (Daha ne yapardık?) | [Gümüşten] koltuklar ki | Onlar üzerine | Yaslanıyorlar | Ve altın yaldızlı nakışlar [yapardık] | Muhakkak

كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقٖينَ

Bunların tamamı | Elbette | Dünya hayatının aldatıcı metaıdır | Ahiret ise (Nerede?) | Rabbinin katında (Kime mahsustur?) | Takva sahiplerine mahsustur

﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ

Kim ki | Yüz çevirirse (Neden?) | Rahman'ın zikrinden/Kuran'dan | Musallat kılarız (Kime?) | Ona (Neyi?) | Şeytanı | Artık o şeytan (Kim için?) | Onun için (Nedir?)

قَرٖينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Arkadaştır | Ve hiç şüphesiz o şeytanlar | Onları çıkartırlar (Neden?) | Doğru yoldan | Onlar da zannederler ki | Şüphesiz kendileri (Nedir?)

مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنٖي وَبَيْنَكَ

Hidayete ermiş kimselerdir | Nihayet onlar bize geldiği zaman | Der ki | Keşke olsaydı | Benim aramla | Senin aranda

بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرٖينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ

Doğu ile batı arası kadar uzaklık | Sen ne kötü yoldaşmışsın! | Asla size fayda vermeyecektir (Ne zaman?) | Bugün (Bugünden bedel?) | O vakit ki | Siz zulmettiniz (Niçin fayda vermez?)

اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي

Çünkü siz | Azapta (Nesiniz?) | Ortaklarsınız | Artık sen mi! | İşittireceksin (Kime?) | Sağırlara | Ya da | Hidayete erdireceksin (Kimi?)

الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فٖي ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ

Körleri (Daha) | O kimseyi ki | Oldu (Nerede?) | Sapıklıkta (Öyle sapıklık ki) | Apaçık | Eğer | Götürsek de/vefat ettirsek de (Kimi?)

بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذٖي وَعَدْنَاهُمْ

Seni | Şüphe yok ki biz (Kimden?) | Onlardan (Neyiz?) | İntikam alıcılarız | Veya | Sana göstersek de (Neyi?) | O azabı ki | Onlara vaad etmiştik

فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذٖٓي اُوحِيَ اِلَيْكَ

Muhakkak herhalukarda biz | Onların üzerine (Kimleriz?) | Güç yetirenleriz | Artık sen sarıl (Neye?) | O şeye ki | Vahyolundu (Kime?) | Sana

اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ

Muhakkak ki sen (Ne üzeresin?) | Bir yol üzeresin (Öyle yol ki) | Dosdoğru | Ve şüphesiz ki o Kur'an | Pek büyük bir öğüttür/şereftir (Kim için?) | Senin için (Daha?) | Kavmin için

وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَٓا

Ve ileride | Sorulacaksınız | Sor (Kime?) | O zâta ki | Gönderdik (Kimden önce?) | Senden önce (Kimlerden olan zat?) | Elçilerimizden (Neyi sor?)

اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

Biz yaptık mı? | Rahman'dan başka (Ne?) | İlahlar (Öyle ilahlar ki) | Tapınılıyorlar | Andolsun ki biz gönderdik (Kimi?)

مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ فَقَالَ اِنّٖي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمٖينَ

Mûsa'yı (Ne ile?) | Ayetlerimiz ile (Kime?) | Firavun'a (Daha?) | Onun avanesine | Ve dedi ki | Muhakkak ki ben (Kimim?) | Alemlerin Rabbinin bir elçisiyim

﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

Ne zaman ki onlara vardı (Ne ile?) | Ayetlerimizle | O zaman onlar | Ayetlerimize | Gülüverdiler

34. Ve odalarına kapılar ve üzerlerine kurulacakları koltuklar, kanepeler...

35. Ve altın süsler yapardık... Doğrusu bütün bunlar dünya hayatının geçici yararıdır. Ahiret ise, Rabbinin katında takva sahipleri içindir.

36. Ve her kim Rahman'ın zikrinden körlük edip görmezlikten gelirse, biz ona bir şeytan sardırırız, artık o ona arkadaştır.

37. Ve muhakkak o şeytanlar onları yoldan çıkarırlar, onlar ise onları doğru sanırlar.

38. Sonunda bize geldiği zaman: "Ah! Keşke benimle senin aranda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı; sen ne kötü arkadaşmışsın!" der.

39. Böyle söylemek bugün size hiç de fayda vermez, çünkü zulmettiniz, hepiniz azapta ortaksınız.

40. O halde sen mi işittireceksin o sağırlara yahut sen mi hidâyet edeceksin o körlere ve açık bir sapıklık içinde bulunanlara?

41. Şu halde eğer biz seni alıp götürürsek, kuşkusuz onlardan intikam alacağız.

42. Yahut onlara yaptığımız tehdidi sana gösteririz. Şüphe yok ki, bizim ona da gücümüz yeter.

43. Sen hemen o sana vahyedilene tutun. Muhakkak ki sen doğru bir yol üzerindesin.

44. Ve muhakkak ki o hem senin için, hem kavmin için bir şereftir ve ileride ondan sorumlu olacaksınız.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimizden sor, biz Rahman'dan başka ibadet olunacak ilahlar yapmış mıyız?

46. Andolsun ki, Musa'yı mucizelerimizle Firavun'a ve topluluğuna gönderdik. (Musa) vardı: "Haberiniz olsun, ben bütün âlemlerin Rabbinin elçisiyim." dedi.

47. Ne zaman ki onlara böyle mucizelerimizle vardı, onlar hemen bunlara gülüverdiler.

48. Her ne mucize de gösteriyorsak onlara, kesinlikle o mucizeler birbirinden büyüktü. Dönsünler diye tuttuk onları azaba da çektik.

49. Bu halde diyorlardı ki: "Gel ey büyücü! Sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbine bir dua et. Çünkü biz artık yola geleceğiz."

50. Bunun üzerine kendilerinden azabı açtığımız zaman da, hemen cayıverdiler.

51. Ve Firavun kavminin içinde şöyle bağırdı: "Ey kavmim! Mısır krallığı benim değil mi? Ve altımdan akıp duran şu nehirler benim değil mi? Artık gözünüzü açsanıza ya!

52. Yoksa ben şundan daha hayırlı değil miyim ki, o hem zavallı, hem de meramını anlatamıyor.

53. Eğer o dediği gibi ise, üzerine altın bilezikler atılsa ya veya yanında melekler dizilse gelse ya!"

54. Bu şekilde (Firavun) kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü dinden çıkmış günahkâr bir kavim idiler.

55. Böyle ne zaman ki bizi öfkelendirdiler, biz de kendilerinden intikam aldık, hepsini birden boğuverdik.

56. Boğuverdik de, böylece onları sonrakiler için hem geçmiş bir ibret, hem de bir örnek kıldık.

57. Ve ne zaman ki Meryem'in oğlu bir örnek olarak ortaya atıldı, hemen kavmin ondan dolayı çığrıştılar

58. "Ya, bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" dediler. Bunu sana sırf bir tartışma olsun diye ortaya attılar. Doğrusu onlar çok kavgacı bir kavimdirler.

59. Hayır, o ilâh değil, halis bir kuldur. Biz ona nimet verdik ve kendisini İsrailoğulları için bir örnek yaptık.

60. Ve dilersek sizlerden de melekler yaparız, yeryüzünde sizin yerinize geçerler.

وَمَا نُرِيهِمْ	مِنْ اٰيَةٍ	اِلَّا	هِيَ	اَكْبَرُ	مِنْ اُخْتِهَا	وَاَخَذْنَاهُمْ
Onlara göstermedik (Neden?)	Ayetlerden	Ancak [gösterdiysek]	O ayet [mucize] (Nedir?)	Daha büyüktür (Neden?)	Kardeşinden/ diğerinden	Ve onları yakaladık (Ne ile?)

بِالْعَذَابِ	لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾	وَقَالُوا	يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ	ادْعُ	لَنَا
Azap ile	Ta ki onlar	Geri dönsünler	Ve dediler ki	Ey büyücü!	Dua et (Kim için?)	Bizim için (Kime?)

رَبَّكَ	بِمَا	عَهِدَ	عِنْدَكَ	اِنَّنَا	لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾	فَلَمَّا كَشَفْنَا
Rabbine (Neye binaen?)	O şeye binaen ki	Ahid verdi (Kim yanında?)	Senin yanında	Şüphe yok ki biz böylece biz de	Hidayete ermiş oluruz	Ne zaman ki biz kaldırdık

عَنْهُمُ	الْعَذَابَ	اِذَا هُمْ	يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾	وَنَادٰى	فِرْعَوْنُ	فِي قَوْمِهِ
Onlardan (Neyi?)	Azabı	O zaman onlar	Sözlerinden dönüverdiler	Nida etti (Kim?)	Firavun	Kavminin arasında

قَالَ	يَا قَوْمِ	اَلَيْسَ	لِي	مُلْكُ مِصْرَ	وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ	تَجْرِي
Dedi ki	Ey kavmim!	Yok mudur?	Benim için (Ne?)	Mısır'ın mülkü (Daha?)	Ve bu nehirler (Öyle nehirler ki)	Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِي	اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾	اَمْ	اَنَا	خَيْرٌ	مِنْ هٰذَا	الَّذِي
Altımdan	Hala görmüyor musunuz?	Yoksa görüyor musunuz?	O halde ben	Daha hayırlıyım (Kimden?)	Şu kimseden	Öyle kimse ki

هُوَ	مَهِينٌ	وَلَا يَكَادُ	يُبِينُ ﴿٥٢﴾	فَلَوْلَٓا	اُلْقِيَ	عَلَيْهِ	اَسْوِرَةٌ
O (Nedir?)	Hâkirdir	Ve neredeyse değildir	Meramını anlatabiliyor	Değil miydi?	Verilmeli (Kime?)	Musa'ya (Ne?)	Bilezikler (Neden olan?)

مِنْ ذَهَبٍ	اَوْ	جَٓاءَ	مَعَهُ	الْمَلٰٓئِكَةُ	مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾	فَاسْتَخَفَّ
Altından	Ya da	Gelmeli değil miydi (Kim ile beraber?)	Onunla beraber (Kimler?)	Melekler (Ne oldukları halde?)	Birbirlerine yakın oldukları halde	Küçümsedi/ aldattı (Kimi?)

قَوْمَهُ	فَاَطَاعُوهُ	اِنَّهُمْ	كَانُوا	قَوْمًا	فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾	فَلَمَّٓا اٰسَفُونَا
Kavmini	Onlar da ona itaat ediverdiler	Şüphe yok ki onlar	İdiler (Ne?)	Bir topluluk (Öyle topluluk ki)	Fasıklar	Ne zaman ki bizi öfkelendirdiler

انْتَقَمْنَا	مِنْهُمْ	فَاَغْرَقْنَاهُمْ	اَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾	فَجَعَلْنَاهُمْ
İntikam aldık (Kimden?)	Onlardan	Ve hemen onları boğduk	Hepsini	Artık onları yaptık (Ne?)

سَلَفًا	وَمَثَلًا	لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾	وَلَمَّا ضُرِبَ	ابْنُ مَرْيَمَ	مَثَلًا
Geçmişler (Daha ne yaptık?)	Bir ibret (Kim için?)	Sonrakiler için	Ne zamanki Kuran'da verildi (Kim?)	Meryem oğlu (Ne olarak verildi?)	Misal olarak

اِذَا قَوْمُكَ	مِنْهُ	يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾	وَقَالُٓوا	ءَاٰلِهَتُنَا	خَيْرٌ	اَمْ	هُوَ
O zaman kavmin	O misalden	Sevinip çığırışıyorlar	Ve dediler ki	Bizim ilahlarımız mı (Nedir?)	Daha hayırlıdır	Yoksa	O [Meryem oğlu]mu?

مَا ضَرَبُوهُ	لَكَ	اِلَّا	جَدَلًا	بَلْ	هُمْ	قَوْمٌ	خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾	اِنْ	هُوَ
Bu misali verdiler (Kime?)	Sana	Ancak [verdiler]	Cedel olsun diye	Bilakis	Onlar (Nedir?)	Bir kavimdir (Öyle kavim ki)	Aşırı düşmanlar olan	Değildir (Kim?)	O

اِلَّا	عَبْدٌ	اَنْعَمْنَا	عَلَيْهِ	وَجَعَلْنَاهُ	مَثَلًا	لِبَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ ﴿٥٩﴾
Ancak	Bir kuldur (Öyle kul ki)	Nimet verdik (Kime?)	Ona (Daha?)	Ve onu yaptık (Ne yaptık?)	Bir işaret (Kim için?)	İsrailoğulları için

وَلَوْ نَشَٓاءُ	لَجَعَلْنَا	مِنْكُمْ	مَلٰٓئِكَةً	فِي الْاَرْضِ	يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾
Eğer dileyecek olsaydık	Elbette yaratırdık (Kimden?)	Sizden (Ne yaratırdık?)	Melekler (Nerede?)	Yeryüzünde (Öyle melekler ki?)	Yerinize geçerlerdi

وَاِنَّهُ	لَعِلْمٌ	لِلسَّاعَةِ	فَلَا تَمْتَرُنَّ	بِهَا	وَاتَّبِعُونِ	هٰذَا	
Ve şüphe yok ki o [Meryem oğlu] (Nedir?)	Bir bilgidir/alamettir (Ne için?)	Kıyamet için	Artık şüpheye düşmeyin (Ne hakkında?)	O kıyamet hakkında	Ve bana tabi olunuz	Bu (Nedir?)	
صِرَاطٌ	مُسْتَق۪يمٌ ٦١	وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ	الشَّيْطَانُ	اِنَّهُ	لَكُمْ		
Bir yoldur (Öyle yoldur ki)	Dosdoğru	Sakın sizi alı koymasın (Ne?)	Şeytan	Şüphe yok ki o	Sizin için (Nedir?)		
عَدُوٌّ	مُب۪ينٌ ٦٢	وَلَمَّا جَٓاءَ	ع۪يسٰى	بِالْبَيِّنَاتِ	قَالَ	قَدْ جِئْتُكُمْ	
Düşmandır (Öyle düşman ki)	Apaçık	Ne zamanki getirdi (Kim?)	İsa (Neyi?)	Açık mucizeleri	Dedi ki	Muhakkak ben size geldim (Ne ile?)	
بِالْحِكْمَةِ	وَلِاُبَيِّنَ	لَكُمْ	بَعْضَ الَّذ۪ي	تَخْتَلِفُونَ	ف۪يهِ	فَاتَّقُوا	
Hikmet ile (Daha niçin geldim?)	Açıklayayım için (Kime?)	Size (Neyi?)	O şeyin bir kısmını ki	İhtilaf ediyorsunuz (Nerede?)	Onda	Artık korkun (Kimden?)	
اللّٰهَ	وَاَط۪يعُونِ ٦٣	اِنَّ اللّٰهَ	هُوَ	رَبّ۪ي	وَرَبُّكُمْ	فَاعْبُدُوهُ	هٰذَا
Allah'tan	Ve bana itaat edin	Ve şüphesiz ki Allah	O (Nedir?)	Benim Rabbim (Daha?)	Ve sizin Rabbinizdir	Öyleyse ona ibadet edin	Bu (Nedir?)
صِرَاطٌ	مُسْتَق۪يمٌ ٦٤	فَاخْتَلَفَ	الْاَحْزَابُ	مِنْ بَيْنِهِمْ	فَوَيْلٌ		
Bir yoldur (Öyle yol ki)	Dosdoğru	İhtilafa düştü (Kim?)	O taifeler (Nerede?)	Kendi aralarında	Yazık! (Kime?)		
لِلَّذ۪ينَ	ظَلَمُوا	مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ	اَل۪يمٍ ٦٥	هَلْ يَنْظُرُونَ	اِلَّا		
O kimselere ki	Zulmettiler (Neden dolayı?)	O günün azabından ki	Can yakıcıdır	Bekliyorlar mı?	Ancak [bekliyorlar]		
السَّاعَةَ	اَنْ تَأْتِيَهُمْ	بَغْتَةً	وَهُمْ	لَا يَشْعُرُونَ ٦٦	اَلْاَخِلَّٓاءُ		
Kıyameti (Kıyametten bedel?)	Onlara gelmesini (Nasıl?)	Ansızın	Halbuki onlar iken	Farkına varmıyorlar	Dostlar		
يَوْمَئِذٍ	بَعْضُهُمْ	لِبَعْضٍ	عَدُوٌّ	اِلَّا	الْمُتَّق۪ينَ ٦٧	يَا عِبَادِ	
O gün	Bazıları	Diğer bazılarına (Nedir?)	Düşmandır	Ancak hariç	Takva sahipleri	Ey kullarım!	
لَا خَوْفٌ	عَلَيْكُمُ	الْيَوْمَ	وَلَٓا اَنْتُمْ	تَحْزَنُونَ ٦٨	اَلَّذ۪ينَ		
Hiçbir korku yoktur (Kime?)	Size (Ne zaman?)	Bugün	Ve siz değilsiniz (Ne?)	Üzülecekler	Onlar öyle kullarımdır ki		
اٰمَنُوا	بِاٰيَاتِنَا	وَكَانُوا	مُسْلِم۪ينَ ٦٩	اُدْخُلُوا	الْجَنَّةَ	اَنْتُمْ	
İman ettiler (Neye?)	Ayetlerimize	Oldular (Ne?)	Müslümanlar	Giriniz (Nereye?)	Cennete	Siz (Daha?)	
وَاَزْوَاجُكُمْ	تُحْبَرُونَ ٧٠	يُطَافُ	عَلَيْهِمْ	بِصِحَافٍ	مِنْ ذَهَبٍ		
Eşleriniz olduğunuz halde (Ne olduğunuz halde?)	Yüzü gülenler olduğunuz halde	Dolaşılır	Onların etrafında (Ne ile?)	Tabaklarla (Neden olan?)	Altından (Daha?)		
وَاَكْوَابٍ	وَف۪يهَا	مَا	تَشْتَه۪يهِ	الْاَنْفُسُ	وَتَلَذُّ	الْاَعْيُنُ	وَاَنْتُمْ
Kadehlerle	Orada vardır (Ne?)	O şeyler ki	Arzuluyor (Ne?)	Canlar (Daha)	Ve lezzet alıyor (Ne?)	Gözler	Ve siz (Nerede?)
ف۪يهَا	خَالِدُونَ ٧١	وَتِلْكَ الْجَنَّةُ	الَّت۪ٓي	اُورِثْتُمُوهَا	بِمَا		
Orada (Nesiniz?)	[Ebedi] kalıcılarsınız	İşte bu cennet	O cennettir ki	Ona varis kılındınız (Ne sebeple?)	O şey sebebiyle ki		
كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ ٧٢	لَكُمْ	ف۪يهَا	فَاكِهَةٌ	كَث۪يرَةٌ	مِنْهَا	تَأْكُلُونَ ٧٣
Siz oldunuz (Ne?)	Amel ediyorsunuz	Sizin için vardır (Nerede?)	Orada (Ne?)	Meyveler (Öyle meyveler ki)	Çok	Onların bazısından	Yersiniz

61. Gerçekten o (İsa) saat (kıyamet) için bir ilimdir. Onun için sakın o saatin geleceğinden şüpheye düşmeyin de bana uyun, işte bu biricik doğru yoldur.

62. Ve sakın sizi şeytan çelmesin. Çünkü o, size açık bir düşmandır.

63. İsa da o apaçık delillerle geldiği zaman şöyle dedi: "Ben size hikmet ile ve anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerin bir bölümünü size açıklayayım diye geldim. Onun için Allah' tan korkun ve bana itaat edin.

64. Haberiniz olsun, Allah benim Rabbimdir. Sizin de Rabbiniz ancak O'dur. Onun için hep O'na ibadet edin. İşte bu biricik doğru yoldur."

65. Sonra o gruplar kendi aralarında (İsa hakkında) görüş ayrılığına düştüler. Onun için can yakıcı bir günün azabından dolayı vay o zulmedenlere!

66. Hep o saate, hiç farkında değillerken onun ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar.

67. O gün takva sahipleri hariç, dostlar birbirlerine düşmandırlar.

68. Ey benim kullarım! Bugün size hiç korku yoktur ve siz üzülmeyeceksiniz de.

69. Benim âyetlerime iman edip de samimi Müslüman olan kullarım.

70. Girin cennete, siz ve eşleriniz sevinç ve mutluluklar içinde..."

71. Altından tepsiler ve küplerle ile üzerlerine dönülür dolaşılır. Nefislerin hoşlanacağı, gözlerin lezzet alacağı şeyler hep oradadır. Ve siz orada ebedi kalacaksınız

72. Ve işte bu, sizin yaptığınız ameller nedeniyle mirasçı kılındığınız cennet!

73. Sizin için orada çok meyveler vardır, onlardan yiyeceksiniz.

74. Haberiniz olsun ki, suçlular cehennem azabında ebedi olarak kalacaklardır.

75. Kendilerinden o azap gevşetilmez ve onlar onun içinde her ümidi kesmişlerdir.

76. Ve biz onlara zulmetmemişizdir. Ve fakat kendileri zalim idiler.

77. Ve şöyle bağrışmaktadırlar: "Ey Malik! Rabbin işimizi bitiriversin!" O da demiştir ki: "Siz kesinlikle duracaksınız."

78. Andolsun ki biz, size hakkı gönderdik; fakat çoğunuz gerçekten hoşlanmayanlarsınız.

79. İşi sıkı mı büktüler, fakat işte sıkı büken biziz...

80. Yoksa biz onların sırlarını ve fısıltılarını işitmeyiz mi sanıyorlar? Hayır, işitiriz, hem de yanlarında elçilerimiz vardır, yazarlar.

81. De ki: "Rahman'ın bir oğlu olsaydı, ben ona tapanların ilki olurdum."

82. Münezzehtir, yücedir o göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi onların nitelemelerinden.

83. Şimdi bırak onları dalsınlar, oynaya dursunlar, vaadolundukları günlerine çatasıya kadar!

84. Hem O, O'dur ki, gökte de ilah, yerde de ilahtır. Hikmet sahibi O'dur, herşeyi bilen O'dur.

85. Ve O ne yücedir ki, göklerin, yerin ve aralarındakilerin hükümranlığı O'nundur. Kıyamete dair bilgi de O'nun yanındadır. Ve hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.

86. O'ndan başka yalvarıp durdukları şeyler şefaat de edemezler; ancak bilerek gerçeğe şahitlik eden kimseler müstesna.

87. Andolsun ki, sorsan onlara: "Kendilerini kim yarattı?" Elbette "Allah..." derler. O halde (haktan) nasıl çevrilirler?

88. Onun, "Ey Rabbim!" deyişine yemin olsun ki, onlar kesinlikle imana gelmez bir kavimdirler.

89. Şimdi sen onlara aldırma da, "Selam!" de! Artık ilerde bileceklerdir.

اِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ

Muhakkak ki kâfirler (Nerede?) | Cehennem azabında (Nedirler?) | [Ebedi] kalıcıdırlar | Azapları hafifletilmeyecektir (Kimden?) | Onlardan

وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

Ve onlar | Azabın içinde (Nedir?) | Ümitsizce susanlardır | Biz onlara zulmetmedik | Velakin | Onlar idiler (Ne?) | Onlar | Zalimler

﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ﴿٧٧﴾

Nida ettiler [Edecekler] | Ey malik! | Artık hükmetsin (Kimin üzerine?) | Bizim üzerimize (Kim?) | Senin Rabbin | Malik de dedi ki | Şüphesiz siz | Kalıcılarsınız

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾ اَمْ

Andolsun biz size getirdik (Neyi?) | Hakkı | Velakin | Sizin bir çoğunuz (Ne için?) | Hakk için (Nedir?) | Hoşlanmayanlardır | Yoksa

اَبْرَمُوا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُونَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ

Çok sağlam mı tuttular/kesin karar mı verdiler (Neye?) | Bir işe | Artık şüphe yok ki biz de | Sapa sağlam tutanlarız | Yoksa | Zannediyorlar mı ki | Gerçekten biz | İşitmeyiz (Neyi?)

سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ

Onların sırlarını (Daha?) | Aralarında ki fısıltıları | Bilakis | Ve bizim elçilerimiz (Nerede?) | Onların yanında (Nedirler?) | Yazıyorlar | Söyle | Eğer olsaydı (Kim için?)

لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَاَنَا اَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ

Rahman için (Ne?) | Evlat | Ben | İbadet edenlerin ilki olurdum | Göklerin Rabbi münezzehtir (Daha?)

وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا

Yerin (Ondan bedel?) | Arşın Rabbi [münezzehtir] (Neden münezzehtir?) | O şeyden ki | Vasıflıyorlar | Artık onları bırak | Dalsınlar (Daha?) | Oynaya dursunlar (Ne zamana kadar?)

حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِى فِى السَّمَاءِ اِلٰهٌ

Kavuşacakları zamana kadar (Neye?) | Kendi günlerine | O günleri ki | Vaad olunuyorlardı | O | Öyle Allah'tır ki O | Gökte (Nedir?) | İlahtır (Daha?)

وَفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِى لَهُ

Yerde de (Nedir?) | İlahtır | O Allah (Nedir?) | Hikmet sahibidir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir | Çok yücedir (Kim?) | O zat ki | Onundur (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ

Göklerin mülkü (Daha?) | Yerin (Daha?) | O şeyin ki (Neredir?) | İkisinin arasındadır | Onun yanındadır (Ne?) | Kıyamet vaktinin bilgisi | Ve ancak ona

تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ

Döndürüleceksiniz | Malik değildir (Ne?) | O şeyler ki | İbadet ediyorlar (Kimden başka?) | Allah'tan başkasına (Neye malik değildir?) | Şefaate | Ancak hariç | O kimse ki

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ

Şahitlik etti (Neye?) | Hakka | Ve de onlar | Biliyorlar | Yemin olsun eğer | Onlara soracak olsan ki | Kim | Kendilerini yarattı

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ اِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ

Elbette derler | Allah yarattı | O halde nasıl oluyor da | Çevriliyorlar | Ve onun deyişine yemin olsun ki (Ne demesine?) | Ey Rabbim [deyişine] | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Bir kavimdir ki

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

İman etmezler | Şimdilik aldırma (Kime?) | Onlara | Ve de | Selam olsun | İleride | Bilecekler

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الدُّخَانِ آيَاتُهَا ٥٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ

Hâ, Mîm | Kitab'a yemin olsun (Öyle Kitap ki) | Apaçık | Muhakkak ki biz | Onu indirdik (Nerede?) | Bir gecede (Öyle gece ki)

مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍ

Mübarek | Gerçekten biz | Daima olduk (Ne olduk?) | Uyaranlar | O gecede | Ayırt edilir (Ne ayırt edilir?) | Her iş (Öyle iş ki) | Hükme bağlanmış (Nasıl ayırt edilir?)

﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

Bir emir olarak (Kim tarafından?) | Tarafımızdan | Muhakkak ki biz | Daima olduk (Ne olduk?) | Gönderenler (Ne olarak gönderenler olduk?) | Rahmet olarak (Kim tarafından bir rahmet olarak?) | Rabbin tarafından

اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Doğrusu o | O (Nedir?) | Her şeyi işitendir (Daha nedir?) | Her şeyi bilendir (Ondan bedel?) | Göklerin Rabbi tarafından (Daha?) | Ve yerin Rabbi (Daha?)

وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

Ve ikisi arasında bulunanların Rabbi | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Kesin olarak inananlar | Hiçbir ilah yoktur | Ancak vardır | O | O diriltir (Daha?) | Ve öldürür (O kimdir?)

رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

Sizin Rabbinizdir (Daha?) | Ve atalarınızın da Rabbidir (Öyle atalarınız ki) | Öncekiler | Bilakis | Onlar (Nedir?) | Bir şüphe içinde | Eğlenirler

﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى

O halde şimdi bekle | Getireceği günü (Neyin getireceği?) | Göğün (Neyi getireceği?) | Bir dumanı (Öyle duman ki) | Apaçık olan (Yine öyle duman ki) | Kaplayacak (Kimi?)

النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا

İnsanları | İşte bu (Nedir?) | Bir azaptır (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Ey Rabbimiz! | Kaldır (Kimden?) | Bizden (Neyi?) | Bu azabı | Gerçekten biz (Neyiz?)

مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

İnananlarız | Nerede (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Öğüt almak | Hâlbuki onlara gelmişti (Kim?) | Peygamber (Öyle peygamber ki) | Apaçık

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ

Sonra | Yüz çevirdiler (Kimden?) | Ondan (Daha?) | Ve dediler ki | O belletilmiştir (Daha nedir?) | O delidir | Elbette biz (Neyiz?) | Azabı kaldırıcıyız (Ne kadar?)

قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا

Az bir süre | Muhakkak ki siz (Nesiniz?) | [Eski küfrünüze] dönücülersiniz | Yakaladığımız günü hatırla (Nasıl?) | Büyük bir yakalayışla | Gerçekten biz (Neyiz?)

مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ

İntikam alıcılarız | Andolsun kesinlikle | Biz sınamıştık (Kimden önce?) | Onlardan önce (Kimi sınamıştık?) | Firavun'un halkını | Ve onlara gelmişti (Kim gelmişti?) | Bir peygamber (Öyle peygamber ki)

كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٨﴾

Pek değerli (Ne diye gelmişti?) | Görevlerinizi yerine getirin diye (Kime karşı?) | Bana karşı | Ey Allah'ın kulları! | Çünkü ben | Sizin için (Neyim?) | Bir peygamberim (Öyle peygamber ki) | Güvenilir

DUHÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 59 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Hem apaçık kitaba yemin olsun ki,

3. Kuşkusuz biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz uyarıcı gönderiyorduk.

4. Bir gece ki, her hikmetli iş onda ayırt edilir.

5. Tarafımızdan bir emirle… Çünkü biz peygamber gönderiyorduk,

6. Rabbinden bir rahmet olarak… Gerçekten O öyle işiten, öyle bilendir.

7. O, göklerin, yerin ve bütün aralarındakilerin Rabbidir, eğer kesin inanıyorsanız.

8. O'ndan başka ilah yoktur. Hem diriltir, hem de öldürür. Hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbidir.

9. Fakat onlar şüphe içinde oynuyorlar.

10. O halde o göğün açık bir duman ile geleceği günü gözetle.

11. Ki insanları saracaktır; bu can yakıcı bir azaptır.

12. "Ey Rabbimiz! Bizden bu azabı aç, çünkü biz inanıyoruz." diyecekler.

13. Onlara düşünmek, ibret almak nerede? Kendilerine apaçık anlatan bir peygamber geldi de,

14. Sonra ondan döndüler. "Öğretilmiş bir deli…" dediler.

15. Biz o azabı biraz açacağız, fakat siz yine döneceksiniz.

16. Ama o büyük şiddetle sıkıvereceğimiz gün, muhakkak biz intikam alacağız.

17. Andolsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini imtihan ettik. Onlara da değerli bir peygamber gelmişti.

18. (Onlara demişti ki): "Allah'ın kullarını bana teslim edin. Çünkü ben size (gönderilmiş) güvenilir bir peygamberim.

19. Ve Allah'a karşı baş kaldırmayın. Çünkü ben size açık bir delil ile geliyorum.

20. Ve haberiniz olsun ki ben, sizin beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığınmışımdır.

21. Eğer bana iman etmezseniz, bari beden uzak durun.

22. Sonra Rabbine dua etti: "Bak bunlar suçlu bir kavimdir!" dedi.

23. (Allah buyurdu ki): "Hemen kullarımı geceleyin yürüt, çünkü siz takip edileceksiniz.

24. Ve denizi açık bırak, çünkü onlar ordu halinde gelip boğulacaklar."

25. Neler bırakmışlardı, ne bahçeler, ne pınarlar;

26. Ne çiftlikler, ne değerli makamlar,

27. Ve içinde sefa sürdükleri ne nimet ve refah...

28. Evet öyle ve hep onları başka bir kavme miras kıldık.

29. Sonuçta ne gök ağladı üzerlerine, ne yer... Ne de kendilerine zaman tanındı.

30. Andolsun ki, İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan kurtarmıştık.

31. Firavun'dan... Çünkü o üstün idi, aşırı gidenlerden idi.

32. Andolsun ki, biz onları bir ilim üzere, bütün âlemlere karşı seçmiştik.

33. Ve onlara mucizelerden öylesini vermiştik ki, onda açık bir nimet ile imtihan vardı.

34. Fakat şu berikiler diyorlar ki:

35. "İlk ölümümüzden ilerisi yok ve biz, yeniden diriltilecek değiliz.

36. Haydi getirin babalarımızı, doğru (söyleyen kimseler) iseniz..."

37. Ya onlar mı hayırlı, yoksa Tubba kavmi ve onlardan öncekiler mi? Hep onları helak ettik, çünkü suçlu idiler.

38. Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

39. İkisini de ancak gerçek nedenle yarattık ve fakat pek çokları bilmezler.

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٩﴾ وَاِنّ۪ي

Ve de büyüklük taslamayın diye (Kime karşı?) | Allah'a karşı | Çünkü ben | Size getiriciyim (Ne getiriciyim?) | Bir delil (Öyle delil ki) | Apaçık | Muhakkak ki ben

عُذْتُ بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ

Sığındım (Kime?) | Benim Rabbime (Daha?) | Ve sizin Rabbinize (Neden sığındım?) | Beni taşlamanızdan | Eğer inanmazsanız (Kime?) | Bana | O halde benden uzak olun

﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي لَيْلًا

Bunun üzerine dua etti (Kime?) | Rabbine (Ne diye dua etti?) | Muhakkak ki bunlar (Nedir?) | Bir toplumdur (Öyle toplum ki) | Suçlular [Rabbi ona dedi ki:] | Öyleyse yola çıkar (Kimi?) | Kullarımı (Ne zaman?) | Geceleyin

اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًاۜ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

Şüphe yok ki siz (Nesiniz?) | Takip edilenlersiniz | Ve bırak (Neyi?) | Denizi (Ne olarak bırak?) | Açık olarak | Çünkü onlar (Nedir?) | Bir ordudur (Öyle ordu ki) | Boğulmuşlar

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ

Nicesini | Bıraktılar (Neyin?) | Bahçelerin (Daha?) | Pınarların (Daha?) | Ekinlerin (Daha?) | Ve konakların (Öyle konaklar ki) | Pek değerli (Daha?) | Ve nimetlerin (Öyle nimetler ki)

كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾

Onlar idiler (Nerede?) | O nimetler içinde (Ne idiler?) | Sefa sürüyoryorlar | İşte durum böyledir | Ve biz onları miras bıraktık (Kime?) | Bir topluma (Öyle toplum ki) | Başkalar

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ

Ağlamadı (Kime?) | Onlara (Ne?) | Gök (Daha ne?) | Ve yer | Ve onlar olmadılar da (Ne olmadılar?) | Mühlet verilmişler | Andolsun kesinlikle

نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَۜ اِنَّهُ

Biz kurtardık (Kimi?) | İsrailoğullarını (Neden kurtardık?) | Azaptan (Öyle azap ki) | Alçaltıcı (O azaptan bedel?) | Firavun[azabın]dan | Çünkü o

كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى عِلْمٍ

Oldu (Ne oldu?) | Zorba (Öyle zorba ki?) | Haddi aşanlardan | Andolsun kesinlikle | Biz onları/İsrailoğullarından iman edenleri seçtik (Ne üzerine?) | Bir bilgi üzerine (Neye karşı seçtik?)

عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ

Âlemlere karşı | Ve onlara verdik (Neden?) | Mucizelerden (Neyi?) | O şeyi ki | Onda vardır (Ne vardır?) | Bir nimet/imtihan | Apaçık

﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا نَحْنُ

Muhakkak ki bunlar [Mekke kafirleri] | Elbette diyorlar (Ne diyorlar?) | Bu değildir | Ancak | Bizim ölümümüzdür (Öyle ölümümüz ki) | İlk olan | Ve biz değiliz (Ne değiliz?)

بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ خَيْرٌ

Tekrar dirilecekler (Yine diyorlar ki) | O halde getirin (Kimi?) | Babalarımızı | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | Bunlar mı? | Daha hayırlıdır

اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍۙ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِم۪ينَ

Yoksa | 'Tübba' kavmi mi? (Daha kim?) | Ve o kimseler ki | Onlardan öncediler | Ki onları yok ettik | Çünkü onlar | İdiler (Ne idiler?) | Suçlular

﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ

Biz yaratmadık (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Daha?) | Ve bu ikisi arasındakileri (Ne olduğumuz halde?) | Oynayanlar olduğumuz halde

﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

Biz yaratmadık (Neyi?) | Bu ikisini | Ancak [yarattık] (Ne ile?) | Hak ile | Fakat | Onların çoğu | Bilmiyorlar

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَۙ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي

Şüphesiz hüküm günü (Hüküm günü nedir?) | Onların belirlenmiş vaktidir | Hepsinin (O günden bedel?) | Gideremeyeceği gün (Kimin?)

مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۙ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ

Hiçbir dostun (Kimden?) | Kendi dostundan (Neyi gideremeyeceği gün?) | Hiçbir şeyi | Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar?) | Yardım görürler | Ancak [böyle değildir] (Kim?) | O kimseler ki

رَحِمَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِۙ

[Ona] merhamet etti (Kim?) | Allah | Şüphesiz ki o | Sadece o (Nedir?) | Aziz'dir (Daha nedir?) | Çok merhametlidir | Şüphesiz zakkum ağacı (Bu ağaç nedir?)

﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَثِيمِۚ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِۚ يَغْلِي فِي الْبُطُونِۙ ﴿٤٥﴾

Günahkârların yiyeceğidir (Bu ağaç ne gibidir?) | Erimiş maden gibidir ki | Kaynar (Nerede?) | Karınlarda (Ne gibi kaynar?)

كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَٓاءِ الْجَحِيمِۚ

Kaynar suyun kaynaması gibi | Onu alın | Ve sürükleyin (Nereye sürükleyin?) | Cehennemin ortasına

﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَاْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِۜ ﴿٤٨﴾ ذُقْۚ

Sonra da | Dökün (Nereden?) | Başının üstünden (Neden dökün?) | Kaynar su azabından | Tat bakalım!

اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ

Hani kesinlikle sen | Bizzat sen (Neydin?) | Üstündün (Daha neydin?) | Şerefliydin | Muhakkak ki bu (Nedir?) | O şeydir ki | Siz oldunuz (Neye dair?) | Ona dair (Ne odunuz?)

تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ اَمِينٍۙ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ

Şüpheye düşer | Muhakkak ki takva sahipleri (Nerededir?) | Bir yerdedir (Öyle yer ki) | Güvenilir (O yerden bedel?) | Bahçelerdedirler (Daha neredediler?)

وَعُيُونٍۚ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَۚ

Ve pınar başlarındadırlar | Giyerler (Neden giyerler?) | İnce ipekten (Daha?) | Ve parlak atlastan (Ne oldukları halde?) | Karşılıklı oturuyor oldukları halde

﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍۜ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا

İşte durum böyledir | Ve onları evlendirdik (Kiminle?) | Hurilerle (Öyle huriler ki) | İri gözlü | İsterler (Nerede?) | Orada (Neyi?)

بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَۙ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ

Her tür meyveyi (Ne halde iken?) | Güven içindeler iken | Tatmazlar (Nerede?) | Orada (Neyi tatmazlar?) | Ölümü (Neden başka?) | Ölümden başka (Öyle ölüm ki)

الْاُولٰىۚ وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِۙ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَۜ

Birinci | Ve [Allah] onları korumuştur (Neden?) | Cehennem azabından (Nasıl?) | Bir lütuf olarak (Kim tarafından bir lütuf olarak?) | Rabbin tarafından

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

İşte bu | Asıl bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Çok büyük | Doğrusu | Biz onu/Kuran'ı kolaylaştırdık (Ne ile?) | Senin lisanınla

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

Ta ki onlar | Düşünsünler | O halde artık gözetle | Çünkü onlar da | Gözetliyorlar

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْجَاثِيَةِ آيَاتُهَا ٣٧

40. Haberiniz olsun ki, o ayırım günü hepinizin buluşma zamanıdır.

41. O gün ki, dost dosttan bir şey savuşturamaz ve bir taraftan yardım da olunmazlar.

42. Ancak Allah'ın rahmetiyle merhamet ettiği başka... Çünkü O, öyle güçlü, öyle merhametlidir.

43. Şüphesiz o zakkum ağacı,

44. Çok günah yüklenenin yemeğidir.

45. Erimiş maden gibi karınlarında kaynar.

46. Kaynar suyun kaynaması gibi.

47. Tutun onu da, yaka paça doğru cehennemin ortasına sürükleyin

48. Sonra da başının üstüne kaynar su azabından dökün.

49. "Tat bakalım, deyin. Çünkü (hani) sen çok güçlüydün, şerefli idin."

50. İşte o sizin şüphe ve mücadele edip durduğunuz şey budur.

51. Kuşkusuz müttakiler güvenli bir makamdadırlar.

52. Cennetlerde, pınar başlarında,

53. İnce ve kalın ipekten elbiseler giyerek karşı karşıya (otururlar.)

54. Evet böyle, hem onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir de.

55. Orada güvenler içinde, her türlü yemişi isteyip getirtirler.

56. İlk ölümden başka ölüm tatmazlar, (Allah) onları o cehennem azabından korumuştur.

57. Hepsi Rabbinden bir lütuf olarak... İşte budur ancak büyük kurtuluş...

58. Biz onu sadece senin dilinle kolaylaştırdık. Umulur ki, iyi düşünüp öğüt alırlar.

59. O halde gözet, çünkü onlar da gözetiyorlar.

CÂSİYE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
37 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hâ, Mim.

2. Kitap indirilmesi o güçlü ve hikmet sahibi Allah'tandır.

3. Kuşkusuz göklerde ve yerde mü'minler için âyetler vardır.

4. Canlıları çeşit çeşit üreterek sizi yaratmasında da, kesin olarak inanan bir kavim için çok âyetler vardır.

5. Gece ile gündüzün biribiri arkasından gelmesinde ve Allah'ın gökten rızık indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları evirip çevirmesinde aklı olan bir kavim için bir çok âyetler vardır.

6. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Sana onları hakkıyla okuyoruz. Artık Allah'ın âyetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanırlar.

7. Yazıklar olsun, o her bir günah yüklü sahtekâra!

8. Allah'ın âyetleri karşısında okunurken işitir de, sonra kibrinden hiç işitmemiş gibi diretir. İşte onu can yakıcı bir azap ile müjdele!

9. Âyetlerimizden birşey öğrendiği zaman, onu alaya alır. İşte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

10. Peşlerinde de cehennem var. Ve onlardan ne kazandıkları (azaptan) bir şey savuşturabilir, ne de Allah'tan başka dostlar edindikleri şeyler... Hem onlara büyük bir azap vardır.

11. Bu bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise, onlara en kötüsünden can yakıcı bir azap vardır.

12. Allah O'dur ki, sizin için denizi emre boyun eğdirdi, emriyle orada gemiler seyredip gitsinler diye; hem de lütfundan isteyesiniz diye... Ve umulur ki şükredersiniz.

13. Hem göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini kendinden olarak, sizin için emre boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda düşünecek bir kavim için âyetler vardır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ۝١ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ۝٢

Hâ, Mim | Bu kitabın indirilişi (Kimdendir?) | Allah'tandır (Öyle Allah ki) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki) | Hikmet sahibi olan

اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ۝٣ وَف۪ي خَلْقِكُمْ وَمَا

Muhakkak göklerde vardır (Daha nerede?) | Yeryüzünde (Ne vardır?) | Ayetler (Kim için ayetler vardır?) | Müminler için | Sizin yaratılmanızda da vardır (Daha nerede?) | Ve o şey de ki

يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝٤ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا

Yayıyor (Onlar da nedendir?) | Canlılardan (Ne vardır?) | Ayetler (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Kesin olarak inanıyorlar | Ve gecenin değişmesinde de vardır (Daha neyin değişmesinde?) | Gündüzün (Daha nede vardı?) | Ve o şeyde ki

اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

İndirdi (Kim?) | Allah (Nereden?) | Gökten (Nedir o şey?) | Rızıktır | Ve diriltti (Ne ile?) | Onunla (Neyi?) | Yeryüzünü (Ne zaman?) | Ölümünden sonra (Daha nede vardır?)

وَتَصْر۪يفِ الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٥ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

Ve rüzgârları çevirmesinde (Ne vardır?) | Ayetler (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Akledi-yorlar | İşte bu (Nedir?) | Allah'ın ayetleridir (Öyle ayetler ki) | Onları okuyoruz (Kime?) | Sana (Ne ile?)

بِالْحَقِّۚ فَبِاَيِّ حَد۪يثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِه۪ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَث۪يمٍۙ

Hak ile | Hangi söze | Allah'tan sonra (Daha neden sonra?) | Ve onun ayetlerinden sonra | İnanırlar | Veyl olsun (Kime?) | Her iftiracıya (Öyle iftiracı ki) | Günahkâr

۝٧ يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَاۚ

O ki işitir (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne halde işitir?) | Okunuyor oldukları halde (Kime?) | Kendisine | Sonra ısrar eder (Ne olduğu halde?) | Kibirlenici olduğu halde | Sanki | Onu duymamış gibi

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ۝٨ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـٔاًۨ اتَّخَذَهَا هُزُوًاۜ

Onu müjdele (Ne ile?) | Azapla (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Öğrendiği zaman (Neden?) | Ayetlerimizden (Ne öğrendiği zaman?) | Bir şey | Onu edinir (Ne edinir?) | Alay

اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌۜ ۝٩ مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُۚ وَلَا يُغْن۪ي عَنْهُمْ مَا

İşte onlar | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Alçaltıcı | Onların ötelerinde vardır (Ne vardır?) | Cehennem | Defedemez (Kimlerden?) | Onlardan (Ne?) | O şeyler ki

كَسَبُوا شَيْـٔاً وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۜ

Kazandılar (Neyi def edemez?) | Hiçbir şeyi | Ve [yine defedemez] (Ne?) | O şeyler ki | Edindiler (Ne olduğu halde?) | Allah'tan başka olduğu halde (Ne edindiler?) | Dostlar | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Azap (Öyle azap ki) | Büyük

۝١٠ هٰذَا هُدًىۚ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَل۪يمٌ

Bu (Nedir?) | Hidayettir | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Neyi?) | Rablerinin ayetlerini | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir pay vardır (Neden?) | Azaptan (Öyle azap ki) | Can yakıcı

۝١١ اَللّٰهُ الَّذ۪ي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ ف۪يهِ بِاَمْرِه۪ وَلِتَبْتَغُوا

Allah (Kimdir?) | O zattır ki | Boyun eğdirdi (Kim için?) | Sizin için (Neyin boynunu eğdirdi?) | Denizin (Niçin?) | Yüzmesi için (Ne?) | Gemiler (Nerede?) | O denizde (Ne ile?) | Onun emriyle (Daha niçin boyun eğdirdi?) | Aramanız için (Neden?)

مِنْ فَضْلِه۪ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَۚ ۝١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا

Onun lütfünden (Daha niçin boyun eğdirdi?) | Ve umulur ki siz | Şükredersiniz | Ve boyun eğdirdi (Kime?) | Size (Neyi?) | O şeyleri ki | Göklerdedir (Daha neyi boyun eğdirdi?) | Ve o şeyleri ki (Neredelerdir?)

فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً مِنْهُۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣

Yeryüzündedir | Hepsini (Ne olduğu halde?) | Ondan olduğu halde | Muhakkak | Bunda vardır (Ne vardır?) | Ayetler (Kim için?) | Bir kavim için (Öyle kavim ki) | Düşünüyorlar

قُلْ	لِلَّذٖينَ	اٰمَنُوا	يَغْفِرُوا	لِلَّذٖينَ	لَا يَرْجُونَ	اَيَّامَ اللّٰهِ	لِيَجْزِيَ
Söyle (Kime?)	O kimselere ki	İman ettiler (Şunu söyle ki)	Bağışlasınlar (Kimi?)	O kimseleri ki	Ummuyorlar (Neyi ummuyorlar?)	Allah'ın günlerini (Niye bağışlayın?)	Allah karşılığını versin diye (Kime?)

قَوْمًا	بِمَا	كَانُوا	يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾	مَنْ	عَمِلَ	صَالِحًا	فَلِنَفْسِهٖ
Bir kavme (Ne ile karşılığını versin?)	O şeylerle ki	İdiler (Ne idiler?)	Kazanıyorlar	Her kim	İşlerse (Neyi?)	Salih ameli	Kendi içindir

وَمَنْ	اَسَٓاءَ	فَعَلَيْهَا	ثُمَّ	اِلٰى رَبِّكُمْ	تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾	وَلَقَدْ	اٰتَيْنَا
Kim de	Kötülük yaparsa	Kendi aleyhinedir	Sonra	Rabbinize	Döndürüleceksiniz	Andolsun ki kesinlikle	Biz verdik (Kime?)

بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ	الْكِتَابَ	وَالْحُكْمَ	وَالنُّبُوَّةَ	وَرَزَقْنَاهُمْ
İsrailoğullarına (Neyi?)	Kitab'ı	Hükmü (Daha ne verdik?)	Peygamberliği	Ve onları rızıklandırdık (Neden?)

مِنَ الطَّيِّبَاتِ	وَفَضَّلْنَاهُمْ	عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾	وَاٰتَيْنَاهُمْ	بَيِّنَاتٍ
Temiz şeylerden (Daha?)	Ve onları üstün kıldık (Neyin üzerine?)	Âlemlerin üzerine	Ve onlara verdik (Neyi?)	Açık delilleri (Öyle delilleri ki)

مِنَ الْاَمْرِ	فَمَا اخْتَلَفُوا	اِلَّا	مِنْ بَعْدِ مَا	جَٓاءَهُمُ	الْعِلْمُ
Bu emirden olan	İhtilafa düşmediler	Ancak düştüler (Ne zaman düştüler?)	O zamandan sonra ki	Onlara geldi (Ne?)	İlim (Ne yüzünden ihtilafa düştüler?)

بَغْيًا	بَيْنَهُمْ	اِنَّ رَبَّكَ	يَقْضٖي	بَيْنَهُمْ	يَوْمَ الْقِيٰمَةِ	فٖيمَا
Çekememezlik yüzünden (Neredeki çekememezlik?)	Aralarındaki	Muhakkak ki Rabbin	Hüküm verecek (Nerede?)	Onların aralarında (Ne zaman hüküm verecek?)	Kıyamet gününde (Ne hakkında?)	O şeyler hakkında ki

كَانُوا	فٖيهِ	يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾	ثُمَّ	جَعَلْنَاكَ	عَلٰى شَرٖيعَةٍ	مِنَ الْاَمْرِ
İdiler (Ne hakkında?)	O şey hakkında (Ne idiler?)	Çekişiyorlar	Sonra	Seni kıldık (Ne üzerine kıldık?)	Bir şeriat/yol üzerine (Öyle yol ki)	Bu emirden olan

فَاتَّبِعْهَا	وَلَا تَتَّبِعْ	اَهْوَٓاءَ الَّذٖينَ	لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾	اِنَّهُمْ	لَنْ يُغْنُوا
Ona uy	Uyma (Neye?)	O kişilerin isteklerine ki	Bilmiyorlar	Muhakkak onlar	Asla defedemezler (Kimden?)

عَنْكَ	مِنَ اللّٰهِ	شَيْـًٔا	وَاِنَّ	الظَّالِمٖينَ	بَعْضُهُمْ	اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ
Senden	Allah'tan [gelecek]	Hiç bir şeyi	Ve muhakkak ki	Zalimler	Onların bazıları (Nedir?)	Bazılarının dostlarıdır

وَاللّٰهُ	وَلِيُّ الْمُتَّقٖينَ ﴿١٩﴾	هٰذَا	بَصَٓائِرُ	لِلنَّاسِ	وَهُدًى	وَرَحْمَةٌ
Allah ise (Nedir?)	Muttakilerin dostudur	Bu (Nedir?)	Delillerdir (Kim için?)	İnsanlar için (Daha nedir?)	Ve hidayettir (Daha nedir?)	Ve rahmettir (Kim için?)

لِقَوْمٍ	يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾	اَمْ	حَسِبَ	الَّذٖينَ	اجْتَرَحُوا	السَّيِّـَٔاتِ
Bir kavim için (Öyle kavim ki)	Kesin inanıyorlar	Yoksa	Zannetti mi? (Kim?)	O kimseler ki	İşlediler (Neyi?)	Kötülükleri (Ne zannetti mi?)

اَنْ نَجْعَلَهُمْ	كَالَّذٖينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	سَوَٓاءً	مَحْيَاهُمْ
Onları yapacağımızı (Kim gibi yapacağımızı?)	O kimseler gibi ki	İman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi işlediler?)	Salih amelleri (Ne yapacağımızı zannttiler?)	Eşit	Onların hayatları (Daha?)

وَمَمَاتُهُمْ	سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾	وَخَلَقَ	اللّٰهُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ
Ve ölümleri konusunda	Ne kötü hükmediyorlar!	Ve yarattı (Kim?)	Allah (Neyi?)	Gökleri (Daha?)	Yeryüzünü (Ne ile yarattı?)

بِالْحَقِّ	وَلِتُجْزٰى	كُلُّ نَفْسٍ	بِمَا	كَسَبَتْ	وَهُمْ	لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾
Hak ile	Ve karşılığını görmesi için (Kim?)	Her nefis (Neyin karşılığını?)	O şeylerin ki	Kazandı	Onlar (Nedirler?)	Zulme uğramazlar

14. İman edenlere söyle ki: Allah'ın (ceza) günlerinin (geleceğini) ümit etmeyen kimselere, bağışlayarak davransınlar. Çünkü (Allah) her kavmi kazandıkları ile cezalandıracaktır.

15. Her kim iyi bir iş yaparsa kendi yararınadır, her kim de kötü yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra hep döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz.

16. Andolsun ki, biz bir zamanlar İsrailoğullarına kitap vermiş, hüküm vermiş, peygamberlik vermiştik. Ve kendilerini temiz rızıklardan rızıklandırmıştık, hem de onları âlemlere üstün kılmıştık.

17. Bu emirden onlara açık deliller de vermiştik. Şimdi ayrılığa düşmeleri sırf kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve ihtirastan dolayıdır. Muhakkak ki Rabbin, onların anlaşmazlığa düşüp durdukları şeyde kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra emirden bir şeriat ile seni görevlendirdik. Onun için sen o şeriata uy da, bilgisi olmayanların arzularına uyma!

19. Çünkü onlar, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden savuşturamazlar. Ve çünkü zalimler birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise, muttakilerin dostudur.

20. Bu (Kur'an) insanlara basiret nurları ve kesin inanç edinecek bir kavim için salt hidâyet ve rahmettir.

21. Yoksa o kötülükleri yapıp duran kimseler, kendilerini o iman edip salih ameller yapan kimseler gibi yapacağız, hayat ve ölümlerini eşit kılacağız mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Hâlbuki Allah, o gökleri ve yeri hak ile yarattı. Hem de her nefsi, hakları hiç yenilmeksizin, kazandığı ile cezalandırmak için…

23. Ya şimdi baksana o kimseye ki, ilâhını arzusu edinmiş, Allah da onu bir bilgi üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir. Artık onu Allah'tan sonra kim yola getirir? Hâlâ da düşünmez misiniz?

24. Hem dediler ki: "O hayat sırf bizim dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman helâk eder." Hâlbuki bunа dair bir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanda bulunurlar.

25. Karşılarında âyetlerimiz açık açık deliller halinde okunurken, şöyle demekten başka bir tutunacakları yoktur:"Doğru iseniz, haydi babalarımızı getirin!"

26. De ki: "Size Allah hayat veriyor, sonra sizi O öldürür. Sonra da hiç kuşku olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Fakat insanların çoğu bilmezler."

27. Bütün göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet saati gelecek, işte o gün batıla sapanlar hep zarara uğrayacaklardır.

28. Ve her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılıyordur: "Bugün o yaptığınız işlerin karşılığı verilecek."

29. İşte kitabımız, yüzünüze karşı gerçeği söylüyor. Çünkü biz sizin yaptıklarınızı hep kaydediyorduk.

30. İşte iman edip de yaraşıklı işler yapmış olan kimselere gelince, o zaman Rableri onları rahmeti içine koyacaktır. İşte apaçık kurtuluş budur.

31. İnkâr edenlere gelince (onlara): "Benim âyetlerim karşınızda okunurdu da, kibirlenmek isterdinizdi ve suçlu bir kavim idiniz, değil mi?" (denilir.)

32. Hem "Allah'ın vaadi gerçektir ve o kıyametin geleceğinde şüphe yoktur." denildiğinde, demiştiniz ki: "Bilmiyoruz, kıyamet nedir? Yalnız bir zandır, zannediyoruz. Fakat biz kesin bir bilgi edinmiş değiliz!"

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ

Gördün mü? (Kimi?) | O kimseyi ki | Edindi (Ne edindi?) | İlahı edindi (Neyi ilah edindi?) | Hevâsını | Ve onu saptırdı (Kim?) | Allah (Ne üzerine?) | Bir ilim üzerine (Daha?) | Ve mühür vurdu (Ne üzerine?)

عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشَاوَةًۜ فَمَنْ يَهْد۪يهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِۜ

Kulağına (Daha?) | Ve kalbine | Ve yaptı (Ne üzerine?) | Gözü üzerine (Ne yaptı?) | Bir perde | Artık kim | Onu hidayete eriştirecek (Kimden sonra?) | Allah'tan sonra

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

Düşünmez misiniz? | Ve derler ki | O hayat değildir (Nedir?) | Ancak | Hayatımızdır (Öyle hayat ki?) | Dünya hayatı/peşin hayat | Ölürüz | Ve yaşarız

وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

Ve bizi helak edemez | Ancak helak eder (Ne?) | Zaman | Onlar için yoktur (Ne hakkında?) | Bu konu hakkında (Ne yoktur?) | Bir bilgi yoktur | Onlar değiller | Ancak (Nedirler?) | Zannediyorlar

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا

Okunduğu zaman (Kime?) | Onlara (Ne okunduğu zaman?) | Ayetlerimiz (O ayetler ne olduğu halde?) | Apaçık | Olmadı (Ne?) | Onların delilleri | Ancak oldu (Ne oldu?) | Demeleri oldu (Ne demeleri?) | Getirin (Kimi?)

بِاٰبَائِنَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْي۪يكُمْ ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

Atalarımızı | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | De ki | Allah (Nedir?) | Sizi diriltir | Sonra | Sizi öldürür | Sonra da | Sizi toplar (Nereye?)

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

Kıyamet gününe (Kıyamet günü ne olduğu halde?) | Kuşku yoktur (Nerede?) | O günde | Fakat | İnsanların çoğu (Nedirler?) | Bilmezler

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ

Allah'a aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin mülkü | Ve o gün ki | Kopacak (Ne?) | Kıyamet | O gün | Hüsrana uğrar (Kim?)

الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةًۜ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَاۜ

Batıla sapanlar | Görürsün (Neyi?) | Her ümmeti (Ne görürsün?) | Diz çökmüş | Her ümmet (Nedir?) | Çağırılır (Nereye?) | Kitabına

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّۜ

Bugün | Cezalandırılırsınız (Ne ile?) | O şeyle ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | Yapıyorsunuz | Bu (Nedir?) | Kitabımızdır (Ne olduğu halde?) | Konuşuyor olduğu halde (Kimin aleyhinde?) | Sizin aleyhinize (Neyi konuşuyor?) | Hakkı

اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

Muhakkak ki biz | İdik (Ne idik?) | Kaydediyorduk (Neyi?) | O şeyleri ki | Siz idiniz (Ne idiniz?) | İşliyorsunuz | O kimselere gelince ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?)

الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُب۪ينُ ﴿٣٠﴾

Salih amelleri | Onları sokar (Kim?) | Rableri (Nereye?) | Rahmetine | İşte bu | Asıl bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Apaçık

وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَات۪ي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ

Ve o kimselere gelince ki | İnkâr ettiler | Olmadı mı? (Ne?) | Ayetlerim (Ne olmadı mı?) | Okunuyor (Kime?) | Size | Ve siz büyüklük tasladınız | Ve oldunuz (Ne?)

قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا ق۪يلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ ف۪يهَا

Bir kavim (Öyle kavim ki) | Suçlular | Denildiği zaman (Ne denildiği zaman?) | Muhakkak Allah'ın vaadi (Nedir?) | Haktır | Ve kıyamet (Nedir?) | Kuşku yoktur (Nerede?) | Onda

قُلْتُمْ مَا نَدْر۪ي مَا السَّاعَةُۙ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِن۪ينَ ﴿٣٢﴾

Dediniz | Bilmiyoruz (Neyi?) | Kıyamet nedir? | Zannetmiyoruz | Ancak [zannediyoruz] (Nasıl?) | Bir zannetmekle | Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Kesin bilgi sahipleri

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾

Ve göründü (Kime?) | Onlara (Ne göründü?) | O şeylerin kötülükleri ki | Yaptılar (Kimi?) | Ve kuşattı | Onları (Ne kuşattı?) | O şey ki | İdiler | O şeyi (Ne idiler?) | Alaya alıyorlar

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ

Ve denildi ki | Bugün | Sizi unutuyoruz (Ne gibi?) | Unuttuğunuz gibi (Neyi?) | Gününüze kavuşmayı (Öyle gün ki) | Şugün | Sizin yeriniz (Nedir?) | Ateştir

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا

Ve sizin için yoktur (Ne yoktur?) | Yardım edenler | Bu (Şu sebepledir ki) | Muhakkak ki siz | Edindiniz (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ne edindiniz?) | Alay

وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Ve sizi aldattı (Ne?) | Dünya hayatı | Bugün | Çıkarılmayacaklar (Nereden?) | Oradan | Ve onlar değillerdir (Ne değillerdir?) | [Rablerini] hoşnut edecek şeye döndürülmeleri isteniyor

﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

Allah'a mahsustur (Ne?) | Hamd (Öyle Allah ki?) | Göklerin Rabbi (Yine öyle Allah ki?) | Ve yerin Rabbi (Yine öyle Allah ki?) | Âlemlerin rabbine mahsustur

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

Ona mahsustur (Ne?) | Büyüklük (Büyüklük ne olduğu halde?) | Göklerde olduğu halde (Daha?) | Ve yerde olduğu halde | Ve o | Aziz'dir | Hikmet sahibidir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَحْقَافِ — آيَاتُهَا ٣٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا

Hâ Mîm | Bu kitabın indirilişi (Kimdendir?) | Allah'tandır (Öyle Allah ki) | Yüce olan (Yine öyle Allah ki) | Hikmet sahibi olan | Biz yaratmadık (Neyi?)

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى

Gökleri (Daha?) | Yeri (Daha?) | Ve ikisi arasında bulunanları | Ancak | Hak ile yarattık (Daha ne ile yarattık?) | Ve bir müddetle ki | Belirli

وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

O kimseler ki | Kafir oldular | O şeyden ki | Uyarıldılar (Nedirler?) | Yüz çeviricidirler | De ki | Ne dersiniz? | O şey ki | Yalvarıyorsunuz (Kimden başka?)

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

Allah'tan başka | Bana gösterin | Neyi | Yarattılar (Neden?) | Yeryüzünden | Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne?) | Bir ortaklık (Nerede?)

فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ

Göklerde | Bana getirin (Ne getirin?) | Bir kitap (Neden önce?) | Bundan önce | Ya da (Ne getirin?) | Bir eser/kırıntı (Neden?) | İlimden

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ

Eğer iseniz (Ne iseniz?) | Doğru söyleyenler | Kimdir | Daha sapık olan (Kimden?) | O kimseden ki | Yakarıyor (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Kime yakarıyor?) | O kimseye ki

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

Karşılık veremez (Kime?) | Kendisine (Ne zamana kadar?) | Kıyamet gününe kadar | Onlar [taptıkları] (Neden?) | Onların yakarışlarından (Nedirler?) | Habersizdirler

33. Derken onlara yaptıkları işlerin kötülükleri yüz göstermiş ve o alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir.

34. Ve denilmiştir ki: "Bugün biz sizi, sizin bu gününüzün geleceğini unuttuğunuz gibi unutacağız. Yatağınız ateştir ve sizin için yardımcılardan bir eser de yoktur."

35. Bunun sebebi, çünkü siz, Allah'ın âyetlerini eğlence konusu yaptınız ve dünya hayatı sizi aldattı. Onun için bugün ateşten çıkarılmazlar ve kendilerinden özür dilemeleri de kabul edilmez.

36. Dolaysıyla hamd, o göklerin Rabbi, yerin de Rabbi ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'adır.

37. Göklerde ve yerde büyüklük O'na aittir. O, öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir.

AHKAF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 35 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ha, Mâm.

2. Bu kitabın parça parça indirilmesi çok güçlü ve hikmet sahibi Allah'tandır.

3. Biz gökleri, yeri ve aralarındakileri ancak hak ile ve belirlenmiş bir ecel ile yarattık. İnkâr edenler ise uyarıldıkları şeylerden yüz çeviriyorlar.

4. De ki: "Şimdi baksanıza, şu sizin Allah'tan başka yalvarıp durduklarınıza... Gösterin bana, onlar yeryüzünden hangi parçayı yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortakları mı var? Haydin, bana bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya eskiden kalmış küçücük bir bilgi kırıntısı getirin, eğer doğru söylüyorsanız!"

5. Hem Allah'ı bırakıp da kendisine kıyamete kadar cevap veremeyecek kimselere dua edenden daha şaşkın kim olabilir? Onlar ise, onların dualarından habersizdirler.

6. İnsanlar toplanıp bir araya getirildiği zaman da (dua ettikleri bu şeyler) onlara düşman olurlar ve ibadetlerini inkâr ederler.

7. Karşılarında ayetlerimiz açık açık, parlak parlak okunurken de o inkâr edenler hak için, kendilerine geldiği zaman: "Bu parlak bir büyüdür." dediler.

8. Yoksa: "Uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Ben onu uydurduysam, siz beni Allah'tan kurtaracak hiçbir şeye sahip olamazsınız ve O, sizin niye yaygara edip durduğunuzu en iyi bilir. Benimle aranızda şahit olarak ona O yeter. Hem de çok bağışlayıcıdır, çok merhamet sahibidir O...

9. De ki: "Ben Peygamberler içinden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Yalnız bana gönderilen vahye uyuyorum. Ben başka değil, sadece açık bir uyarıcıyım."

10. De ki: "Şuna vicdanınızda bir görüş edindiniz mi: Eğer bu Allah tarafından (geldi) de siz onu inkâr ettiyseniz ve İsrailoğullarından bir şahit de onun benzerine şahitlik edip iman getirdi de, siz kibirlenmek istediyseniz (o zaman ne yapacaksınız)? Şüphe yok ki, Allah zalimleri doğru yola çıkarmaz."

11. Bir de inkâr edenler, iman edenler hakkında dediler ki: "Eğer o bir hayır olsaydı, bizden önce ona koşmazlardı." Bununla başarılı olamayınca da şöyle diyecekler: "Bu, eski bir yalan..."

12. Ondan önce de bir yol gösterici ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarmak için, güzel davrananlara da bir müjde olarak Arap diliyle gelmiş doğrulayıcı bir kitaptır

13. Rabbimiz Allah deyip de sonra doğru gidenler var ya, onlara kesinlikle hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar cennetliktir, yaptıkları işlerin mükâfatı olarak sonsuza dek orada kalacaklardır.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَٓاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ
Toplandığında (Kim?) | İnsanlar | Olurlar (Kime?) | Onlara (Ne olurlar?) | Düşmanlar | Ve olurlar (Neyi?) | Onların ibadetini (Ne olurlar?) | İnkâr ediciler

﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
Okunduğunda (Kime?) | Onlara (Ne okunduğunda?) | Ayetlerimiz (Ne olduğu halde?) | Apaçık olduğu halde | Der (Kim?) | O kimseler ki | Kafir oldular (Ne için der?) | Hak için der (Ne zaman?)

لَمَّا جَٓاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ
Kendilerine geldiği zaman (Ne der?) | Bu (Nedir?) | Bir büyüdür (Öyle büyü ki) | Apaçık | Yoksa | Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) | Onu uydurdu | De ki | Eğer ben onu uydurduysam

فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى
Siz güç yetiremezsiniz (Kim için?) | Benim için | Allah'tan (Neye güç yetiremezsiniz?) | En ufak bir şeye | O (Kimdir?) | En iyi bilendir (Neyi?) | O şeyi ki | Siz taşkınlık yapıyorsunuz (Ne hakkında?) | Kuran hakkında | Yeter (Kim?)

بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ
O (Ne olarak yeter?) | Şahit olarak (Kim arasında?) | Benimle | Sizin aranızda | O (Nedir?) | Çok mağfiret edendir (Daha nedir?) | Çok merhamet edendir | De ki | Ben olmadım (Ne olmadım?)

بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَٓا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا
İlki (Neden?) | Peygamberlerden | Ve ben bilmem de (Neyi?) | Ne şey | Yapılacak (Kime?) | Bana (Daha kime?) | Size de [ne yapılacağını] bilmem | Ben uymam | Ancak [uyarım] (Neye?)

مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ وَمَٓا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ
O şeye ki | Vahyolunuyor (Kime?) | Bana | Ve ben değilim | Ancak | Bir uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki?) | Apaçık | De ki | Ne dersiniz? | Eğer Kuran ise (Kimden ise?)

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ
Allah'tan ise | Ve siz inkar etmişseniz (Neyi?) | Onu | Ve şahit olmuşsa (Kim?) | Bir şahit (Kimden?) | İsrailoğullarından (Neye şahit olmuşsa?) | Bunun bir benzerine

فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾
Hemen inanmışsa | Ve siz de böbürlenmişseniz [Bu durumda siz zalimlerden olmuş olmaz mısınız?] | Muhakkak ki Allah | Hidayete erdirmez (Kimi?) | Halkı (Öyle halk ki) | Zalimlerdir

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَٓا
Ve dedi (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kime dediler?) | O kimselere ki | İman ettiler (Ne dediler?) | Şayet [iman] olsaydı (Ne olsaydı?) | İyi birşey olsaydı | Bizi geçemezlerdi (Ne konuda?)

اِلَيْهِ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هٰذَٓا اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ
Ona ulaşma konusunda | Hidayete eremediklerinde ise (Ne ile?) | Bununla | Hemen diyecekler (Ne diyecekler?) | Bu (Nedir?) | Uydurmadır (Öyle uydurma ki) | Eski | Bundan önce de vardır (Ne vardır?)

كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا
Musa'nın kitabı (Ne olarak?) | Bir rehber (Daha?) | Ve bir rahmet olarak | İşte bu Kuran (Nedir?) | Bir kitaptır (Öyle kitap ki) | Doğrulayıcı olan (Ne olduğu halde doğrulayıcı olan?) | Bir lisanla ki | Arapça

لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
Uyarması için (Kimi?) | O kimseleri ki | Onlar zulmettiler (O Kuran daha nedir?) | Müjdedir (Kime?) | İyilik yapanlara | Muhakkak o kimseler ki | Dediler (Ne dediler?) | Bizim rabbimiz (Kimdir?)

اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ اُولٰٓئِكَ
Allah'tır | Sonra | Dosdoğru oldular | Korku yoktur (Kime?) | Onlara | Ve onlar değiller dir de (Ne değillerdir?) | Üzülecekler | İşte onlar (Kimlerdir?)

اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
Cennetliklerdir (Ne oldukları halde?) | Ebedi kalıcılar (Nerede?) | Orada | [Onlar tam]bir mükâfatlanmakla [mükafatlandırılacaklardır] (Neye karşılık?) | O şeye karşılık ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Yaparlar

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ

Biz emrettik (Kime?) | İnsana (Kime karşı?) | Ana babasına karşı (Neyi emrettik?) | İyilik yapmayı | Onu taşımıştır (Kim?) | Annesi (Nasıl?) | Zahmetle | Ve onu doğurmuştur (Nasıl?)

كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ

Zahmetle | Ve onun taşınması (Daha?) | Ve sütten kesilmesi (Ne kadardır?) | Otuzdur (Ne cihetinden?) | Ay cihetinden | Ta ki | Ulaştığında (Neye?) | Rüşt çağına | Ve ulaştığında (Neye?)

اَرْبَع۪ينَ سَنَةًۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْن۪ٓي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتَ

Kırkına (Ne cihetinden?) | Sene cihetinden | Der ki | Ey rabbim! | Bana ilham et (Neyi?) | Şükretmemi (Neye şükretmemi?) | Senin nimetine | O nimetin ki | Sen ihsan ettin (Kime ihsan ettin?)

عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ ل۪ي

Bana | Ve ana babama (Daha neyi ilham et?) | İşlememi (Ne işlememi?) | Doğru amel (Öyle doğru amel ki) | Sen ona razı oluyorsun | Ve salih kıl (Kim için?) | Benim için (Neyi?)

ف۪ي ذُرِّيَّت۪يۚ اِنّ۪ي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنّ۪ي مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ

Soyumu | Muhakkak ki ben | Yöneldim (Kime?) | Sana | Ve elbette ben (Kimlerdenim?) | Müslümanlardanım | İşte onlar (Kimdir?)

الَّذ۪ينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّـَٔاتِهِمْ

O kimselerdir ki | Biz kabul edeceğiz (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | O şeyin en güzelini ki | Yaptılar | Ve geçeriz (Neden?) | Kötülüklerinden (Ne oldukları halde?)

ف۪ٓي اَصْحَابِ الْجَنَّةِۜ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذ۪ي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ي قَالَ

Cennetlikler oldukları halde (Nasıl?) | Doğru bir söz olarak | Öyle doğru söz ki | Onlar oldular (Ne oldular?) | Kendilerine söz verilmişler oldular | O kimse ki | Dedi (Kime?)

لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَكُمَٓا اَتَعِدَانِن۪ٓي اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْل۪ي

Ana babasına (Ne dedi?) | Öf (Kime öf?) | Size | Beni tehdit mi ediyorsunuz (Ne ile?) | Kabirden çıkartılmakla | Geçmiş iken (Ne?) | Nesiller (Kimden önce?) | Benden önce [Ve kabirlerinden çıkartılmamış iken]

وَهُمَا يَسْتَغ۪يثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَيَقُولُ مَا هٰذَٓا

Ve anne babası | Yardım dilerler (Kimden?) | Allah'tan [Ve ona şöyle derler:] | Yazıklar olsun sana! | İman et | Muhakkak ki Allah'ın sözü (Nedir?) | Gerçektir | Bunun üzerine der (Ne der?) | Bu diriliş değildir

اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٧﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ف۪ٓي اُمَمٍ

Ancak | Eskilerin masallarıdır | İşte onlar (Kimdir?) | O kimselerdir ki | Hak olmuştur (Kim üzerine?) | Onlar üzerine (Ne?) | Azap sözü (Nerede?) | Ümmetler içinde (Öyle ümmetler ki)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِۜ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٨﴾

Geçmişti (Kimden önce?) | Onlardan önce (Kimlerdendir onlar?) | Cinlerden (Daha?) | Ve insanlardan | Gerçekten onlar | Oldular (Ne oldular?) | Ziyana uğrayanlar

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Herkes için vardır (Ne vardır?) | Dereceler (Neden dereceler vardır?) | O şeyden ki | Yaptılar (Niye böyledir?) | Onlara karşılığını vermesi için (Neyin?) | Yaptıklarının | Ve onlar | Zulüm görmezler

﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ

Arz olunacağı gün (Kim?) | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Neye arz olunacağı?) | Cehenneme (Ne denecek?) | Harcadınız (Neyi?) | Güzelliklerinizi (Nerede harcadınız?)

ف۪ي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَاۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

Dünya hayatınızda | Ve zevk sürdünüz (Ne ile zevk sürdünüz?) | Bu güzelliklerle | Fakat bugün | Cezalandırılacaksınız (Neyle?) | Alçak bir azapla (Neye karşılık?)

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

Olmanıza karşılık (Ne?) | Böbürleniyorsunuz (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Haksız yere (Daha neye karşılık?) | Ve olmanıza karşılık (Ne?) | Fasıklık ediyorsunuz

15. Hem biz o insana ana-babası hakkında iyilik tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Onun taşınması ile sütten kesilmesi otuz ay sürer. En sonunda olgunluk çağına ulaşıp kırk yaşına girdiği zaman: "Ey Rabbim, beni öyle yönlendir ki, bana ve anama-babama verdiğin nimetine şükredeyim ve hoşnut olacağın iyi bir iş yapayım. Soyum hakkında da benim için iyilik nasip eyle. Çünkü ben, gerçekten tevbe ile sana yöneldim ve ben gerçek Müslümanlardanım." dedi.

16. İşte bunlar, cennetlikler içinde o seçkin kimselerdir ki, kendilerinden yaptıkları işlerin en güzelini kabul edeceğiz ve günahlarından geçip affedeceğiz. Bu onlara vaad edilmiş şaşmaz doğru vaaddir.

17. O kimse ki, anasına-babasına: "Of size" dedi. "Bana (diriltilip) çıkarılacağımı mı vaad ediyorsunuz? Hâlbuki benden önce nice kuşaklar gelip geçmiş!" Bu ikisi (ana ve babası) ise, Allah'a sığınarak: "Yazık sana, iman et, kuşkusuz Allah'ın vaadi gerçektir." diyorlar da, o yine diyor ki: "Bu eskilerin masallarından başka bir şey değildir!"

18. İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip geçmiş ümmetler içinde, aleyhlerine (azap) sözü hak olmuş olan kimselerdir. Çünkü bunlar, hep zarara uğramaya mahkûm olmuşlardır.

19. Her biri için de yaptıkları işlerden dereceler vardır. Bu da hiç hakları yenmeyerek, bütün yaptıklarını kendilerine tamamen ödemek içindir.

20. Ve inkâr edenler ateşe sunulacağı gün (onlara şöyle denir): "Siz, bütün güzel şeylerinizi dünya hayatınızda (tüketip) giderdiniz ve onlarla zevklendiniz, alacağınızı aldınız. Artık bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladığınız ve dinden çıkıp fasıklık yaptığınızdan dolayı aşağılanma azabıyla cezalandırılacaksınız!

21. Bir de Ad'ın kardeşini (Hüd'u) an. Ahkaf'ta kavmini uyardığı zamanı ki, önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmiştir. (Demişti ki): "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Çünkü ben, sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum"

22. Dediler ki: "Sen bizi tapındıklarımızdan çevirmek için mi geldin bize? Haydi, getir o bize vaad edip durduğun azabı; eğer doğru söyleyenlerden isen!"

23. (Hud) dedi ki: "O bilgi yalnızca Allah yanındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum ve lâkin sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

24. Derken, ne zaman ki onu vadilerine doğru gelen bir bulut halinde gördüler: "Bu, bize yağmur yağdıracak ufukta beliren bir buluttur." dediler. "Hayır, o, sizin çabuk gelmesini istediğiniz şeydir: Bir rüzgâr ki, onda can yakıcı bir azap var.

25. Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Derken öyle oluverdiler ki, evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu. İşte öyle, suçlu bir kavme biz böyle ceza veririz.

26. Yeminle söylerim, doğrusu biz onlara öyle şeyler vermiş idik ki, size o kuvvet ve imkânı vermemişizdir. Hem onlar için kulaklar, gözler ve gönüller yapmış idik ki, ne kulakları, ne gözleri ve ne de gönülleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi.

27. Andolsun ki, gerçekten çevrenizdeki memleketleri helâk etmişizdir. Belki dönerler diye, ayetleri çeşitli şekillerde açıklamıştık.

28. O zaman, Allah'tan başka, O'na yakınlık sağlamak için ilah edindikleri kimseler onları kurtarsalardı ya! Tersine onlardan savuşup yittiler-gittiler. Ki işte onların sapıtmalarının ve uydurup durdukları iftiraların sonucu budur.

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

Ve hatırla (Kimi?) | Âd'ın kardeşini/Hud'u | Hani | O uyarmıştı (Kimi?) | Kavmini (Neredeki kavmini?) | Ahkaf'daki (Ne halde iken?) | Geçmiş iken (Kim?) | Uyarıcılar (Nereden?)

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ

Önünden (Daha?) | Ve ardından | Tapmayın diye | Ancak | Allah'a [tapın] | Muhakkak ki ben | Korkuyorum (Kim üzerine korkuyorum?)

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ

Sizin üzerinize korkuyorum (Neden korkuyorum?) | Günün azabından (Öyle gün ki) | Pek büyük olan | Dediler (Ne dediler?) | Sen bize geldin mi? (Ne için?) | Bizi alıkoymak için (Neden?) | İlahlarımızdan

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ

O halde getir (Neyi?) | O şeyi ki | Bizi tehdit ediyorsun | Eğer isen (Neden?) | Doğru söyleyenlerden | Dedi (Ne dedi?) | Ancak | Bilgi (Neredir?)

عِنْدَ اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ

Allah katındadır | Ve ben size tebliğ ediyorum (Neyi?) | O şeyi ki | Ben gönderildim (Ne ile?) | Onunla | Fakat ben | Sizi görüyorum (Ne olarak?) | Bir topluluk olarak (Öyle topluluk ki) | Cahillik ediyorsunuz

﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضاً مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ

Nihayet | Onu/azabı gördüler (Ne olarak gördüler?) | Yayılmış bir bulut olarak (Öyle yayılmış bulut ki) | Vadilerine yönelmiş olan | Dediler (Ne dediler?) | Bu (Nedir?) | Yayılmış buluttur (Öyle ki)

مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾

Bize yağmur yağdıracak olan | Bilakis | O | O şeydir ki | Siz acele istediniz (Neyi?) | Kendisini (Ondan bedel?) | Bir rüzgârdır (Öyle rüzgâr ki) | Onda vardır (Ne vardır?) | Bir azap (Öyle azap ki) | Can yakıcı (Yine öyle rüzgâr ki)

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ

Mahveder (Neyi?) | Her şeyi (Ne ile mahveder?) | Rabbinin emriyle | Böylelikle oldular (Ne oldular?) | Görülmez oldular | Ancak hariç | Evleri

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا

İşte böyle | Cezalandırırız (Kimi?) | Kavmi (Öyle kavmi ki) | Suçlular | Andolsun kesinlikle | Onlara vermiştik (Neyi?) | O şeyi ki

اِنْ مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعاً وَاَبْصَاراً وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى

Size vermedik (Neyi vermedik?) | Onu | Ve yarattık (Kim için?) | Onlar için (Ne yarattık?) | Kulak (Daha?) | Gözler (Daha?) | Ve kalpler | Fakat savamadı (Kimden?)

عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا

Kendilerinden (Ne savamadı?) | Ne işitmeleri (Daha?) | Ne görmeleri (Daha?) | Ne de kalpleri [savmadı] (Neyi savamadı?) | En ufak bir şeyi bile (Niçin savamadı?) | Zira | Onlar oldular (Ne oldular?)

يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾

İnkâr ederler (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Ve indi (Kime?) | Onlara (Ne indi?) | O şey ki | Onlar idiler | Onunla (Ne idiler?) | Alay ederler

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ

Andolsun kesinlikle | Biz yok ettik (Neyi?) | Ol şeyi ki | Sizin etrafınızdadır (Nedendir onlar?) | Beldelerden | Ve tekrar tekrar açıkladık (Neyi?) | Ayetleri | Ta ki onlar

يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَاناً

Dönerler | Onlara yardım etmeli değil miydi (Kim?) | O kimseler ki | Onlar edindiler (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne edindiler?) | Yakınlık sağlayan (Ondan bedel?)

اٰلِهَةًۜ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

İlahlar [edindiler] | Bilakis | Kaybolup gittiler (Kimden?) | Onlardan | İşte bu (Nedir?) | Onların uydurmasıdır (Daha nedir?) | Ve o şeydir ki | Onlar idiler (Ne oldular?) | Uyduruyorlar

وَاِذْ	صَرَفْنَا	اِلَيْكَ	نَفَرًا	مِنَ الْجِنِّ	يَسْتَمِعُونَ	الْقُرْاٰنَ
Hani	Yöneltmiştik (Kime?)	Sana (Kimi?)	Bir grubu (Neden?)	Cinlerden (Ne oldukları halde?)	Dinler oldukları halde (Neyi?)	Kuran'ı

فَلَمَّا حَضَرُوهُ	قَالُٓوا	اَنْصِتُوا	فَلَمَّا قُضِيَ	وَلَّوْا	اِلٰى قَوْمِهِمْ	مُنْذِرِينَ
Ne zaman ki Kuran'a [Onu dinlemeye] hazır oldular (Neye?)	Dediler (Ne dediler?)	Susun	Ne zaman ki bitti	Yöneldiler (Neye?)	Kavimlerine (Ne olarak?)	Uyarıcılar

۝٢٩ قَالُوا	يَا قَوْمَنَٓا	اِنَّا	سَمِعْنَا	كِتَابًا	اُنْزِلَ	مِنْ بَعْدِ مُوسٰى	مُصَدِّقًا
Dediler (Ne dediler?)	Ey kavmimiz	Muhakkak ki biz	Dinledik (Neyi dinledik?)	Bir kitabı (Öyle kitap ki)	İndirildi (Kimden sonra?)	Musa'dan sonra (Yine öyle kitap ki)	Doğrulayıcı olan (Neyi?)

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ	يَهْدٓي	اِلَى الْحَقِّ	وَاِلٰى طَرِيقٍ	مُسْتَقِيمٍ ۝٣٠
Önünde olanı (Yine öyle kitap ki)	İletiyor (Neye?)	Doğruya (Daha neye iletiyor?)	Ve yola (Öyle yol ki)	Dosdoğru olan

يَا قَوْمَنَٓا	اَجِيبُوا	دَاعِيَ اللّٰهِ	وَاٰمِنُوا	بِهٖ	يَغْفِرْ	لَكُمْ	مِنْ ذُنُوبِكُمْ
Ey kavmimiz	Uyun (Kime?)	Allah'ın davetçisine	Ve iman edin (Kime?)	Ona	Ki bağışlasın (Kim için?)	Sizin için (Neden bağışlasın?)	Günahlarınızdan

وَيُجِرْكُمْ	مِنْ عَذَابٍ	اَلِيمٍ ۝٣١	وَمَنْ	لَا يُجِبْ	دَاعِيَ اللّٰهِ	فَلَيْسَ
Ve sizden gidersin (Neyi?)	Azabı (Öyle azap ki)	Can yakıcı	Ve her kim	Uymazsa (Kime?)	Allah'ın davetçisine	O değildir (Ne değildir?)

بِمُعْجِزٍ	فِي الْاَرْضِ	وَلَيْسَ	لَهُ	مِنْ دُونِهٖٓ	اَوْلِيَٓاءُ	اُولٰٓئِكَ	فٖي ضَلَالٍ
Aciz bırakıcı (Nerede?)	Yeryüzünde	Ve yoktur (Kim için?)	Onun için (Kimden başka?)	Ondan başka (Ne yoktur?)	Dostlar	İşte onlar (Nededir?)	Sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki)

مُبِينٍ ۝٣٢	اَوَلَمْ يَرَوْا	اَنَّ اللّٰهَ	الَّذٖي	خَلَقَ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضَ
Apaçık	Görmediler mi ki?	Muhakkak ki Allah	O ki	Yarattı (Neyi?)	Gökleri (Daha neyi?)	Ve yeri

وَلَمْ يَعْيَ	بِخَلْقِهِنَّ	بِقَادِرٍ	عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ	الْمَوْتٰى	بَلٰٓى	اِنَّهُ
Ve yorulmadı (Ne ile?)	Bunları yaratmakla (Nedir o Allah?)	Gücü yetendir? (Neye gücü yetendir?)	Diriltmeye (Neyi?)	Ölüleri	Evet, [onun buna gücü yeter]	Muhakkak O (Neye?)

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَدِيرٌ ۝٣٣	وَيَوْمَ يُعْرَضُ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا	عَلَى النَّارِ
Her şeye (Nedir?)	Gücü yetendir	Arz olunacağı gün (Kim?)	O kimseler ki	İnkar ettiler (Neye arz olunacağı?)	Cehenneme (Ne denecek?)

اَلَيْسَ	هٰذَا	بِالْحَقِّ	قَالُوا	بَلٰى	وَرَبِّنَا	قَالَ	فَذُوقُوا	الْعَذَابَ
Olmadı mı? (Ne?)	Bu (Ne olmadı mı?)	Hak	Derler (Ne derler?)	Evet, [hak oldu]	Ve rabbimize yemin olsun, gerçek oldu, derler	[Allah] Der (Ne der?)	O halde tadın (Neyi?)	Azabı (Ne sebebiyle?)

بِمَا	كُنْتُمْ	تَكْفُرُونَ ۝٣٤	فَاصْبِرْ	كَمَا صَبَرَ	اُولُوا الْعَزْمِ	مِنَ الرُّسُلِ
O şey sebebiyle ki	Siz oldunuz (Ne oldunuz?)	İnkâr ediyorsunuz	O halde sen de sabret (Ne gibi?)	Sabrettiği gibi (Kim?)	Azim sahibi olanlar (Kimden azim sahibi?)	Peygamberlerden

وَلَا تَسْتَعْجِلْ	لَهُمْ	كَاَنَّهُمْ	يَوْمَ يَرَوْنَ	مَا	يُوعَدُونَ	لَمْ يَلْبَثُٓوا
Ve acele etme (Kim hakkında?)	Onlar hakkında	Sanki onlar	Gördükleri gün (Neyi?)	O şey ki	Vaat ediyorlar	Kalmadılar

اِلَّا	سَاعَةً	مِنْ نَهَارٍ	بَلَاغٌ	فَهَلْ يُهْلَكُ	اِلَّا	الْقَوْمُ	الْفَاسِقُونَ ۝٣٥
Ancak [kaldılar] (Ne kadar?)	Bir saat (Neden?)	Gündüzden (Bu Kur'ân nedir?)	Allah'tan bir tebliğdir	Helak edilir mi?	Ancak [helak edilir] (Kim?)	Halk (Öyle halk ki)	Fasıklar

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ مُحَمَّدٍ آيَاتُهَا ٣٨

29. Bir de şu zamanı anlat ki, cinlerden bir takımını Kur'an dinlemek üzere sana göndermiştik. Bu şekilde ne zaman ki onun yanında hazır oldular: "Susun, dinleyin!" dediler. Bitirildiği zaman da döndüler, uyarmak üzere kavimlerine gittiler.

30. Ve dediler ki: "Ey kavmimiz, haberiniz olsun ki, bizler bir kitap dinledik, Musa'dan sonra indirilmiş, kendinden öncekini doğruluyor, gerçeğe ve bir doğru yola iletiyor.

31. Ey kavmimiz! Allah' ın davetçisine uyun ve O'na iman edin ki, bazı günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı bir azaptan korusun!"

32. Ve her kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve O'ndan başka sahip olacak dostları da yoktur. Öyleleri açık bir sapıklık içindedirler.

33. Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmakla yorulmamış olan Allah'ın ölüleri diriltme gücüne de kuşkusuz sahip olduğunu görmediler mi? Evet, hiç şüphe yok ki, O, her şeye gücü yetendir!

34. Ve O inkâr edenlere ateşe sunulacakları gün: "Nasıl bu gerçek değil miymiş?" (denilir). (Onlar): "Evet, Rabbimize yemin olsun ki (gerçekmiş)." diyecekler. (Allah) buyuracak ki: "Öyleyse inkâr edegeldiğiniz için, haydin, tadın azabı."

35. O halde azim sahibi peygamberlerin sabrettiği gibi sabret ve onlar hakkında acele etme! Sanki onlar, kendilerine o vaadedilen acıyı görecekleri gün, gündüzün bir saatinden başka durmamışa döneceklerdir. (Bu) yeterli bir tebliğdir. Demek ki, helâk edilecek kimseler, başkası değil, ancak o itaatsizlik etmiş fasıklar topluluğudur!

MUHAMMED SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
38 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Onlar ki, inkâr etmekte ve Allah yolundan yüz çevirmektedirler. Allah, onların yaptıklarını boşa çıkarmaktadır.

2. İman eden ve iyi iyi işler yapan ve Muhammed'e indirilene Rablerinden gelen bir gerçek olarak iman edenlere gelince, (Allah) onların kusurlarını örtmekte, durumlarını ve şanlarını düzeltmektedir.

3. Bunun sebebi şudur: Çünkü inkâr edenler kendilerini batıla uydurmakta, iman edenlerin ise Rablerinden gelen gerçeğe uymaktadırlar. İşte Allah, insanlara kılıklarını böyle tanıtır.

4. Onun için inkâr edenlerle savaşa tutuştunuz mu, hemen boyunlarını vurmaya bakın, ta kuvvetlerini derinden kırıp tepeleyinceye kadar. O zaman da bağı sıkı basın! Ondan sonra da savaş ağırlıklarını bırakıp da sona erinceye kadar ya karşılıksız, ya da fidye karşılığı salıverin. Bu böyle... Eğer Allah dilese kesinlikle onlardan öç alıverir. Ve fakat sizi birbirinizle imtihan edecek. Allah yolunda öldürülenlere gelince, onların yaptıklarını asla boşa çıkarmaz.

5. İleride onları muratlarına erdirir, ruhlarını şad eder.

6. Ve kendilerini cennete koyar. Onu (cenneti) onlar için güzel kokularla donatmaktadır.

7. Ey o bütün iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O size yardım eder ve ayaklarınızı kaydırmaz.

8. İnkâr edenler ise, yıkım onlara! (Allah) ne yapacaklarını şaşırtmaktadır.

9. Öyle, çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamışlardır. O da onların bütün yaptıklarını boşa çıkarmaktadır.

10. Ya yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya, kendilerinden öncekilerin sonları ne olmuş? Allah yerle bir eylemiş onları, o kâfirlere de öylesi yaraşır.

11. Öyle, çünkü Allah iman edenlerin dostudur, kâfirlere gelince, onlar için dost yoktur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
O kimseler ki | İnkâr ettiler (Daha?) | Ve alıkoydular (Neden?) | Allah'ın yolundan | Allah boşa çıkarmıştır (Neyi?) | Onların amellerini | Ve o kimseler ki | İman ettiler (Daha?)

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۙ
Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri (Daha?) | Ve iman ettiler (Neye?) | O şeylere ki (Kime?) | İndirildi | Muhammed üzerine | Ve O (Nedir?) | Haktır (Kimden?) | Rablerinden

كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا
Örter (Kimden?) | Onlardan (Neyi?) | Günahlarını (Daha?) | Ve düzeltir (Neyi?) | Onların durumlarını | Bu (Şu sebepledir ki?) | Muhakkak o kimseler ki | İnkâr ettiler | Tabi oldular (Neye?)

الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْۜ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
Batıla | Ve muhakkak o kimseler ki | İman ettiler | Tabi olmuşlardır (Neye?) | Hakka (Ne olduğu halde?) | Rablerinden olduğu halde | İşte böyle | Anlatır (Kim?) | Allah (Kime?)

لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِۜ
İnsanlara (Neyi?) | Misallerini | Karşılaştığınız zaman (Kimlerle?) | O kimselerle ki | İnkâr ettiler | Boyunlarını vurmakla [vurun]

حَتّٰٓى اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ
Ta ki | Onları iyice zayıf düşürdüğünüzde | Bağlayın (Neyi?) | Bağı | Ya karşılıksız salmakla salın (Ne zaman?) | Daha sonra | Ya da | Fidye karşılığı salmakla salın (Ne zamana kadar?) | Atıncaya kadar (Ne?)

الْحَرْبُ اَوْزَارَهَاۚ ذٰلِكَۜ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا۬
Savaş (Neyi?) | Yüklerini | Budur | Şayet | Dileseydi (Kim?) | Allah | Elbette intikam alırdı (Kimden?) | Onlardan | Fakat (Niçin?) | Denemek için (Kimi?)

بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ
Bazınızı (Kimle?) | Bazısıyla | O kimseler ki | Öldürülüyorlar (Nerede öldürülüyorlar?) | Allah'ın yolunda | Elbette boşa çıkarmayacak (Neyi?) | Onların amellerini

﴿٤﴾ سَيَهْد۪يهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْۚ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾
Onları erdirecek (Daha?) | Ve düzeltecek (Neyi?) | Durumlarını | Onları koyar (Neye?) | Cennete (Öyle cennet ki) | Onu tarif etti (Kime?) | Onlara

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾
Ey iman edenler! | Şayet | Yardım ederseniz (Kime?) | Allah'a | Size yardım eder (Daha ne yapar?) | Sabit tutar (Neyi?) | Ayaklarınızı

وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا
Ve o kimseler ki | İnkâr etiler | Yıkım onlaradır | Ve boşa çıkartmıştır (Neyi?) | Onların amellerini | Bu (Ne sebebiyledir?) | Çünkü onlar | Beğenmediler (Neyi?)

مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
O şeyi ki | İndirdi (Kim?) | Allah | Ve iptal etti (Neyi?) | Onların amellerini | Gezmediler mi? (Nerede?) | Yeryüzünde | Ki görsünler (Neyi?)

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا
Nasıl | Oldu (Ne?) | O kimselerin akıbeti ki | Onlardan öncedir | Helak yağdırdı (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | Kâfirler için de vardır (Ne vardır?) | Onun gibisi

﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾
Bu (Ne sebebiyledir?) | Çünkü Allah (Nedir?) | O kimselerin sahibi dir ki | İman ettiler | Muhakkak kâfirler | Sahip yoktur (Kim için?) | Onlar için

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي

Muhakkak Allah | Sokacak (Kimi?) | O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi işlediler?) | Salih amelleri (Nereye sokacak?) | Cennetlere (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ كَمَا تَاْكُلُ

Onun altından (Ne akıyor?) | Nehirler | O kimseler ki | İnkâr ettiler | Faydalanırlar (Daha?) | Ve yerler (Ne gibi?) | Yediği gibi (Ne?)

الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ

Hayvanlar | Ateş (Nedir?) | Yurttur (Kim için?) | Onlar için | Niceleri vardır (Kimden?) | Beldelerden (Öyle beldeler ki?) | O (Nedir?) | Daha şiddetlidir (Ne bakımdan?)

قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّت۪ٓي اَخْرَجَتْكَۚ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

Kuvvet bakımından (Neden daha kuvvetlidir?) | Senin beldenden | Öyle belden ki | Seni çıkarttı | Onları helak ettik | Yardımcı yoktur (Kim için?) | Onlar için

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّه۪ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِه۪ وَاتَّبَعُٓوا

O kimse olur mu hiç? (Öyle kimse ki) | Oldu (Ne üzeri-ne oldu?) | Açık delil üzerine (Öyle hüccet ki) | Rabbinden olan (Kim gibi olur mu?) | O kimse gibi ki | Güzel göründü (Kime?) | Ona (Ne güzel göründü?) | Kötü ameli (Daha?) | Ve uydular (Neye?)

اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّت۪ي وُعِدَ الْمُتَّقُونَۜ ف۪يهَٓا اَنْهَارٌ مِنْ مَٓاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍۚ

Heveslerine | Cennetin misali | Öyle cennet ki | Vaad olundu (Kim?) | Muttakiler (Nedir cennetin misali?) | Orada vardır (Ne vardır?) | Nehirler (Öyle nehirler ki) | Sudan olan (Öyle su ki) | Bozulmayan (Daha ne vardır?)

وَاَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۚ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِب۪ينَۚ وَاَنْهَارٌ

Nehirler (Öyle nehirler ki) | Sütten (Öyle süt ki) | Değişmiyor (Ne?) | Onun tadı (Daha ne vardır?) | Nehirler (Öyle nehirler ki) | Şaraptan (Öyle şarap ki) | Lezzetli (Kim için?) | İçenler için (Daha ne vardır?) | Nehirler

مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّىۜ وَلَهُمْ ف۪يهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْۜ كَمَنْ

Baldan (Öyle bal ki) | Süzülmüş | Onlar için vardır (Nerede?) | Orada (Neden olan?) | Meyvelerin hepsinden (Daha ne vardır?) | Ve bağışlanma (Kimden olan?) | Rablerinden | O kimse gibi midir? (Öyle kimse ki)

هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَٓاءً حَم۪يمًا فَقَطَّعَ اَمْعَٓاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ

O (Nedir?) | Ebedi kalıcıdır (Nerede?) | Ateşte? (Daha?) | Ve içiriliyor (Ne içiriliyor?) | Su (Öyle su ki) | Kaynar | Ve parçalıyor (Neyi?) | Onların bağırsaklarını | Onlardan vardır (Kim?)

مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذ۪ينَ اُو۫تُوا

O kimseler ki | Dinliyor (Kimi?) | Seni | Ta ki | Çıktıklarında (Nereden?) | Senin yanından | Derler (Kime?) | O kimselere ki | Verildi (Ne verildiler?)

الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُٓوا

İlim (Ne derler?) | Ne dedi? (Ne zaman?) | Az önce | İşte onlar | O kimselerdir ki | Mühür vurdu (Kim?) | Allah (Neye?) | Onların kalplerine (Daha?) | Ve tabi oldular (Neye?)

اَهْوَٓاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾

Heveslerine | O kimseler ki | Hidayete erdiler | Onlara artırır (Neyi artırır?) | Hidayeti | Ve onlara verir (Neyi?) | Takvalarını

فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةًۚ فَقَدْ جَٓاءَ اَشْرَاطُهَاۚ

Beklemiyorlar | Ancak | Kıyameti (Ondan bedel?) | Onlara gelmesini (Ne olduğu halde?) | Ansızın | Muhakkak ki | Geldi (Ne geldi?) | Onun işaretleri

فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَٓاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ

Onlar için ne faydası var? (Ne zaman?) | Onlara geldiği zaman (Neyin ne faydası var?) | Anlamalarının | Bil (Neyi bil?) | Muhakkak ki | Hiçbir ilah yoktur | Ancak | Allah vardır | Ve istiğfar et (Niçin?)

لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

Günahların için (Daha kim için?) | Mümin erkekler (Daha?) | Ve mümin kadınlar için | Allah (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | Dolaştığınız yeri (Daha neyi?) | Durduğuz yeri

12. Muhakkak ki Allah, iman edip iyi iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise zevk etmeye bakarlar ve hayvanlar gibi yerler, içerler. Oysa onların kalacakları yer ateştir.

13. Seni şehrinden çıkaran şehirden daha kuvvetli ne şehirler vardı ki, biz onları helâk ettik de onları kurtaran yok.

14. Şimdi Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, hiç o kötü işi kendisine süslü gösterilmiş de, arzu ve heveslerinin ardına düşmüş kimselere benzer mi?

15. Takva sahiplerine vaadedilen cennetin durumu şudur: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve safi süzme baldan ırmaklar vardır. Ayrıca onlara ürünlerin her türlüsünden var ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Bunlar hiç o ateşte ebedi kalacak olan ve kaynar bir sudan sulanıp da, bağırsaklarını parçalamakta olan kimselere benzer mi?

16. Onlardan seni dinlemeye gelen de var. Hatta yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara derler ki: "O, az önce ne söyledi?" Bunlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini mühürlemiştir de, hep arzularının ardına düşmektedirler.

17. Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların başarılarını artırmakta ve kendilerine korunmalıklarını (takvalarını) vermektedir.

18. Artık onlar, yalnızca o kıyametin kendilerine ansızın gelivermesine bakıyorlar. Çünkü işte onun alâmetleri geldi. Fakat o başlarına geldiği zaman, anlamaları kendilerine ne fayda verir?

19. Şimdi şunu bil ki, başka ilah yok, ancak bir Allah. Bil de, günahına, inanan erkeklere ve inanan kadınlara bağışlanma dile. Allah, dolaştığınız yeri de bilir, durduğunuz yeri de...

20. İman edenler: "Keşke cihad hakkında bir sure indirilseydi?" diyorlar. Derken hükümü kesin bir sure indirilip, onda savaş anılınca, kalplerinde bir hastalık bulunanların tıpkı ölüm baygınlığında olan kimsenin bakışı misali, sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.

21. Fakat bir itaat ve bir güzel söz, sonra emir kesinleşince, Allah'a verdikleri sözde dursalardı, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Nasıl, döner de yeryüzünde bozgunculuk yapar ve yakınlarınızı doğratabilir misiniz?

23. Onlar öyle kimselerdir ki, Allah onları lanetlemiş de, duygularını almış ve gözlerini kör etmiştir.

24. Öyle olmasa, Kur'an'ı iyice bir düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?

25. Haberiniz olsun ki, o kendileri için hak iyice ortaya çıktıktan sonra gerisin geri irtidada (dinden dönmeye) doğru gidenlere şeytan fit vermiş ve onları uzun uzun emellere düşürmüştür.

26. Öyle... Çünkü bunlar Allah'ın indirdiklerinden hoşlanmayanlara demişlerdir ki: "Biz size bazı işlerde itaat edeceğiz." Allah ise, onların o gizli konuşmalarını bilip duruyor.

27. O halde melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırlarken, nasıl olacak bakalım!

28. Öyle... Çünkü onlar Allah'ın öfkelenmesine sebep olan şeylerin ardına düştüler de onun hoşnutluğunu istemediler. O da onların bütün işlerini boşa çıkarmıştır.

29. Yoksa o kalplerinde bir hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini asla meydana çıkarmaz mı sandılar?

Arapça	Anlam
وَيَقُولُ	Der (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Ne derler?)
لَوْلَا نُزِّلَتْ	İndirilseydi ya! (Ne indirilseydi?)
سُورَةٌ	Süre
فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ	İndirildiği zaman (Ne?)
سُورَةٌ	Bir süre (Öyle süre ki)
مُحْكَمَةٌ	Muhkem (Daha ne zaman?)
وَذُكِرَ	Ve zikredildiği zaman (Nerede?)
فِيهَا	Onda (Ne zikredildiği zaman?)
الْقِتَالُ	Cihad
رَاَيْتَ	Sen görürsün (Kimi?)
الَّذِينَ	O kimseleri ki
فِى قُلُوبِهِمْ	Onların kalplerinde vardır (Ne vardır?)
مَرَضٌ	Hastalık (Onlar ne oldukları halde?)
يَنْظُرُونَ	Bakıyorlar (Kime?)
اِلَيْكَ	Sana (Ne gibi?)
نَظَرَ الْمَغْشِيِّ	Baygınlık gelmiş gibi (Kime?)
عَلَيْهِ	Kendisine
مِنَ الْمَوْتِ	Ölümden
فَاَوْلٰى	En evla olan (Kim için?)
لَهُمْ ﴿٢٠﴾	Onlar için (Nedir evla olan?)
طَاعَةٌ	İtaattir (Daha?)
وَقَوْلٌ	Ve sözdür (Öyle söz ki)
مَعْرُوفٌ	Güzel
فَاِذَا عَزَمَ	Kesinleştiği zaman (Ne?)
الْاَمْرُ	İş
فَلَوْ	Şayet
صَدَقُوا	Sadakat gösterselerdi (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a
لَكَانَ	Elbette olurdu (Ne olurdu?)
خَيْرًا	Daha hayırlı (Kim için?)
لَهُمْ ﴿٢١﴾	Onlar için
فَهَلْ عَسَيْتُمْ	Yoksa sizin için umulur mu?
اِنْ تَوَلَّيْتُمْ	Eğer dönerseniz (Ne?)
اَنْ تُفْسِدُوا	Fesat çıkarmanız (Nerede?)
فِى الْاَرْضِ	Dünyada (Daha?)
وَتُقَطِّعُوا	Ve kesmeniz (Neyi?)
اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾	Akrabalık bağlarınızı?
اُولٰٓئِكَ	İşte onlar (Kimdir?)
الَّذِينَ	O kimselerdir ki
لَعَنَهُمُ	Onları lanetledi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Daha?)
فَاَصَمَّهُمْ	Ve onları sağır kıldı (Daha?)
وَاَعْمٰٓى	Kör etti (Neyi?)
اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾	Onların gözlerini
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ	Düşünmüyorlar mı? (Neyi?)
الْقُرْاٰنَ	Kuranı
اَمْ	Yoksa
عَلٰى قُلُوبٍ	Kalpleri üzerinde var mı? (Ne var mı?)
اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾	Kilitleri
اِنَّ الَّذِينَ	O kimseler ki
ارْتَدُّوا	Döndüler (Nereye döndüler?)
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ	Arkalarına (Ne zaman?)
مِنْ بَعْدِ مَا	O şeyden sonra ki
تَبَيَّنَ	Belli oldu (Kime?)
لَهُمُ	Onlara (Ne belli oldu?)
الْهُدٰى	Hidayet
الشَّيْطَانُ	Şeytan (Nedir?)
سَوَّلَ	Güzel gösterdi (Kime?)
لَهُمْ	Onlara (Daha?)
وَاَمْلٰى	Ve uzun emellere düşürmüştür (Kimi?)
لَهُمْ ﴿٢٥﴾	Onları
ذٰلِكَ	Bu (Ne sebebiyledir?)
بِاَنَّهُمْ	Çünkü onlar
قَالُوا	Dediler (Kime?)
لِلَّذِينَ	O kimselere ki
كَرِهُوا	Çirkin gördüler (Neyi?)
مَا	O şeyleri ki
نَزَّلَ	İndirdi (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Ne dediler?)
سَنُطِيعُكُمْ	Size uyacağız (Nerede?)
فِى بَعْضِ الْاَمْرِ	Bazı hususlarda
وَاللّٰهُ	Allah (Nedir?)
يَعْلَمُ	Bilir (Neyi?)
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾	Onların gizlediklerini
فَكَيْفَ	Nasıldır? (Ne zaman?)
اِذَا تَوَفَّتْهُمُ	Onların canlarını alırken (Kim?)
الْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler (Melekler ne oldukları halde?)
يَضْرِبُونَ	Vuruyor oldukları halde (Nereye?)
وُجُوهَهُمْ	Yüzlerine (Daha nereye?)
وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾	Arkalarına
ذٰلِكَ	Bu (Ne sebebiyledir?)
بِاَنَّهُمُ	Çünkü onlar
اتَّبَعُوا	Tabi oldular (Neye?)
مَٓا	O şeye ki
اَسْخَطَ	Gazaplandırdı (Kimi?)
اللّٰهَ	Allah'ı (Daha ne sebebiyledir?)
وَكَرِهُوا	Ve çirkin gördüler (Neyi?)
رِضْوَانَهُ	Onun rızasını
فَاَحْبَطَ	Ve heder etti (Neyi?)
اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾	Onların amellerini
اَمْ	Yoksa
حَسِبَ	Zannetti mi? (Kim?)
الَّذِينَ	O kimseler ki
فِى قُلُوبِهِمْ	Onların kalplerinde vardır (Ne vardır?)
مَرَضٌ	Hastalık (Ne zannetti mi?)
اَنْ لَنْ يُخْرِجَ	Çıkarmayacağını (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Neyi?)
اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾	Onların kinlerini

وَلَوْ نَشَاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ

Şayet dilesek | Elbette onları sana gösterirdik | Sen de onları tanırdın (Ne ile?) | Simalarıyla | Yemin olsun ki sen onları tanırsın (Nereden tanırsın?)

فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى

Konuşma tarzından | Allah (Nedir?) | Bilir (Neyi?) | Onların amellerini | Sizi imtihan edeceğiz | Ta ki

نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

Bilelim (Kimi bilelim?) | Cihad edenleri (Kimden?) | Sizden (Daha kimleri?) | Sabredenleri (Daha ne diye?) | İlan edelim diye (Neyi?) | Sizin haberlerinizi

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ

Muhakkak o kimseler ki | Kâfir oldular (Daha?) | Ve alıkoydular (Neden?) | Allah'ın yolundan (Daha?) | Karşı geldiler (Kime?) | Peygamber'e (Ne zaman?)

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ

Açık olduktan sonra (Kime?) | Onlara (Ne açık olduktan sonra?) | Hidayet | Asla zarar veremezler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Hiçbir zararla | Heder edecektir (Neyi?)

اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا

Onların amellerini | Ey iman edenler! | İtaat edin (Kime?) | Allah'a (Daha ne yapın?) | Ve itaat edin (Kime?)

الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

Peygamber'e (Daha?) | Ve heder etmeyin (Neyi?) | Amellerinizi | Muhakkak | O kimseler ki | İnkâr ettiler (Daha ne yaptılar?) | Ve alıkoydular (Neden?)

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

Allah'ın yolundan | Sonrada | Öldüler (Ne oldukları halde?) | Onlar (Nedir?) | Kâfirlerdir | Asla affetmeyecek (Kim?) | Allah (Kimi?) | Onları

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ

Gevşemeyin (Daha?) | Ve yalvarmayın (Neye?) | Barışa (Ne olduğunuz halde?) | Siz (Nesiniz?) | En üstün olansınız | Allah (Nedir?) | Sizinle beraberdir

وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ

Size azaltmayacaktır (Neyi?) | Amellerinizi | Ancak | Dünya hayatı (Nedir?) | Oyundur (Daha nedir?) | Ve eğlencedir

وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

Şayet iman ederseniz (Daha?) | Ve korkarsanız | Size verir (Neyi?) | Ecirlerinizi | Ve sizden istemez (Neyi?) | Mallarınızı

اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَا اَنْتُمْ

Şayet onları sizden isteseydi | Ve size üsteleseydi | Cimrilik ederdiniz | Ve çıkartırdı (Neyi?) | Kinlerinizi | İşte siz

هٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ

Şu kimseler (Nesiniz?) | Çağrılıyorsunuz (Neye?) | İnfak etmeye (Nerede?) | Allah'ın yolunda | Sizden vardır (Kim?) | O kimseler ki | Cimrilik ediyor | Ve her kim ki

يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

Cimrilik ediyor | Ancak | Cimrilik eder (Kime?) | Kendine | Allah (Nedir?) | İhtiyaçsızdır (Ne olduğunuz halde?) | Hâlbuki sizler (Nesiniz?) | Muhtaçsınız

وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

Şayet yüz çevirirseniz | Getirir (Kimi?) | Bir kavmi (Öyle kavim ki) | Sizden başka | Sonra | Olmazlar (Ne gibi?) | Sizler gibi

30. Dilesek biz onları sana gösteriverirdik de, kendilerini bütün simaları ile tanırdın ve kesinlikle sen onları sözlerinin üslûbundan tanırsın, Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.

31. Andolsun ki sizi, içinizden cihat edenleri ve sabredenleri ortaya çıkaralım ve haberlerinizi imtihan alanına örnek yapalım diye imtihan edeceğiz.

32. Haberiniz olsun ki, o inkâr edip Allah yolundan alıkoyanlar ve gerçek kendilerine iyice belli olduktan sonra peygambere karşı gelenler, hiç bir zaman Allah'a zerre miktarı zarar verecek değillerdir. O, onların işlerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey o bütün 0dsaiman edenler! Allah'a itaat edin ve peygambere itaat edin de amellerinizi boşa çıkarmayın!

34. Haberiniz olsun ki, inkâr edip Allah yolundan sapan sonra da kâfir oldukları halde ölenleri, Allah hiç bir zaman bağışlamaz.

35. Onun için gevşeklik etmeyin de sizler daha üstün olacakken barış için yalvarmayın! Allah sizinledir ve asla sizin amellerinize kıymaz.

36. Dünya hayatı, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Hâlbuki siz, iman eder de iyi korunursanız, size hem ecirlerinizi verir, hem de sizden bütün mallarınızı istemez.

37. Eğer sizden onların hepsini ister de sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edip dayatırsınız. O da bütün kinlerinizi meydana çıkarır.

38. İşte siz öyle kimselersiniz ki, Allah yolunda infak etmeye (gereken harcamayı yapmaya) çağrılıyorsunuz da, yine içinizden kimi (malını) kıskanıp cimrilik ediyor. Oysa kim kıskanır ise, kendine kıskanmış olur. Allah zengindir, yoksul sizsiniz, (ihtiyaç sizin)... Ve eğer tersine giderseniz, başka bir kavmi tutar yerinize getirir, sonra onlar sizin gibi olmazlar.

FETİH SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten biz sana apaçık bir fetih açtık.

2. Ki Allah, senin günahından geçmişini ve geleceğini bağışlayıp, üzerindeki nimetini tamamlayacak ve seni dosdoğru bir yola çıkaracak.

3. Ve benzersiz bir zafer ile sana Allah yardım edecek ve üstün kılacaktır.

4. O, O'dur ki, mü'minlerin kalplerine o güveni indirdi, imanları üstüne iman artırsınlar diye... Öyle ya, Allah'ındır bütün o göklerin ve yerin orduları ve Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

5. (Bu) mü'min erkekleri ve mü'min kadınları ebedi olarak içinde kalmak üzere, altından ırmaklar akar cennetlere koymak ve kusurlarını onlardan silip örtmek içindir. Allah katında bu, büyük bir kurtuluştur.

6. Ve Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkekleri, münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları, o kötülük girdabı başlarına dönesiceleri azaba uğratmak için ki, Allah, onlara gazap etmiş, lanet etmiş ve kendilerine cehennemi hazırlamıştır. Ona gidiş de ne kötüdür!

7. Allah'ındır evet, o göklerin ve yerin bütün orduları ve Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

8. Şüphesiz biz seni hem bir şahit olarak gönderdik, hem bir müjdeleyici, hem de bir uyarıcı...

9. Ki böylece Allah'a ve peygamberine iman edesiniz de, onu destekleyip saygı gösteresiniz, O'nu sabah akşam tesbih edesiniz diye...

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْفَتْحِ — آيَاتُهَا ٢٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

إِنَّا	فَتَحْنَا	لَكَ	فَتْحًا	مُب۪ينًاۙ ﴿١﴾	لِيَغْفِرَ	لَكَ	اللّٰهُ	مَا تَقَدَّمَ
Muhakkak ki biz	Fetih ihsan ettik (Kime?)	Sana (Nasıl?)	Fetih ihsan etmekle (Öyle fetih ki)	Apaçık (Niçin fetih ihsan ettik?)	Nihayetinde bağışlasın için (Kime?)	Sana (Kim?)	Allah (Neyini bağışlasın diye?)	Önceden yaptığını (Neden?)

مِنْ ذَنْبِكَ	وَمَا تَأَخَّرَ	وَيُتِمَّ	نِعْمَتَهُ	عَلَيْكَ	وَيَهْدِيَكَ	صِرَاطًا
Günahtan (Daha neyini bağışlasın diye?)	Ve sonradan yapacağını (Daha niçin fetih ihsan ettik?)	Ve tamamlasın diye (Neyi tamamlasın diye?)	Nimetini (Kim üzerine olan?)	Senin üzerine olan (Daha niçin fetih ihsan ettik?)	Ve seni iletsin diye (Neye?)	Yola (Öyle yol ki)

مُسْتَق۪يمًاۙ ﴿٢﴾	وَيَنْصُرَكَ	اللّٰهُ	نَصْرًا	عَز۪يزًا ﴿٣﴾	هُوَ	الَّذ۪ي	اَنْزَلَ
Dosdoğru olan (Daha niye fetih ihsan ettik?)	Ve sana yardım etsin diye (Kim?)	Allah (Nasıl?)	Yardım etmekle (Öyle yardım ki)	Pek izzetli olan	O (Kimdir?)	O zattır ki	İndirdi (Ne indirdi?)

السَّك۪ينَةَ	ف۪ي قُلُوبِ الْمُؤْمِن۪ينَ	لِيَزْدَادُٓوا	ا۪يمَانًا	مَعَ ا۪يمَانِهِمْ
Güven indirdi (Nereye?)	Müminlerin kalplerine (Niçin?)	Fazlalaşsınlar diye (Ne açıdan?)	İman açısından (Ne ile birlikte?)	İmanlarıyla birlikte

وَلِلّٰهِ	جُنُودُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَل۪يمًا
Ve Allah'a aittir (Ne?)	Göklerin orduları (Daha?)	Ve yerin orduları	Ve daima olmuştur (Kim?)	Allah (Ne olmuştur?)	Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?)

حَك۪يمًاۙ ﴿٤﴾	لِيُدْخِلَ	الْمُؤْمِن۪ينَ	وَالْمُؤْمِنَاتِ	جَنَّاتٍ	تَجْر۪ي	مِنْ تَحْتِهَا
Hikmet sahibi (Niçin cihadı emretti?)	Girdirmek için (Kimi girdirmek için?)	Mümin erkekleri	Ve mümin kadınları (Nereye?)	Cennetlere (Öyle cennetler ki)	Akıyor (Nereden?)	Altlarından (Ne akıyor?)

الْاَنْهَارُ	خَالِد۪ينَ	ف۪يهَا	وَيُكَفِّرَ	عَنْهُمْ	سَيِّـَٔاتِهِمْ	وَكَانَ	ذٰلِكَ	عِنْدَ اللّٰهِ
Irmaklar akıyor (Ne oldukları halde?)	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)	Orada (Daha niçin cihadı emretti?)	Ve bağışlaması için (Kimden?)	Onlardan (Neyi?)	Günahlarını	Ve olmuştur (Ne?)	Bu	Allah katında (Ne oldu?)

فَوْزًا	عَظ۪يمًاۙ ﴿٥﴾	وَيُعَذِّبَ	الْمُنَافِق۪ينَ	وَالْمُنَافِقَاتِ	وَالْمُشْرِك۪ينَ
Bir kurtuluş (Öyle kurtuluş ki)	Pek büyük (Daha niçin cihadı emretti?)	Ve azap etmesi için (Kime?)	Münafık erkeklere (Daha?)	Ve münafık kadınlara (Daha?)	Ve müşrik erkeklere (Daha?)

وَالْمُشْرِكَاتِ	الظَّٓانّ۪ينَ	بِاللّٰهِ	ظَنَّ السَّوْءِ	عَلَيْهِمْ	دَٓائِرَةُ السَّوْءِ
Ve müşrik kadınlara (Öyle münafık müşrik kadın ve erkekler ki)	Zanda bulunan (Kim hakkında?)	Allah hakkında (Nasıl?)	Kötü zanla	Onların üzerine olsun (Ne?)	Kötülük çemberi

وَغَضِبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمْ	وَلَعَنَهُمْ	وَاَعَدَّ	لَهُمْ	جَهَنَّمَ	وَسَٓاءَتْ	مَص۪يرًا
Ve gazap etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)	Onlara (Daha?)	Ve onlara lanet etmiştir	Ve hazırlamıştır (Kim için?)	Onlar için (Neyi?)	Cehennemi	Orası ne kötüdür (Ne olarak?)	Varış yeri olarak

﴿٦﴾ وَلِلّٰهِ	جُنُودُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَز۪يزًا	حَك۪يمًا
Ve Allah'a aittir (Ne?)	Göklerin orduları (Daha?)	Ve yerin orduları	Ve daima	Allah (Ne olmuştur?)	Aziz (Daha?)	Ve hikmet sahibi olmuştur

﴿٧﴾ اِنَّٓا	اَرْسَلْنَاكَ	شَاهِدًا	وَمُبَشِّرًا	وَنَذ۪يرًاۙ ﴿٨﴾	لِتُؤْمِنُوا	بِاللّٰهِ
Muhakkak ki biz	Seni gönderdik (Ne olarak?)	Şahit olarak (Daha ne olarak gönderdik?)	Ve müjdeleyici olarak (Daha ne olarak gönderdik?)	Ve uyarıcı olarak (Niçin?)	Ta ki inansınlar (Kime?)	Allah'a (Daha?)

وَرَسُولِه۪	وَتُعَزِّرُوهُ	وَتُوَقِّرُوهُ	وَتُسَبِّحُوهُ	بُكْرَةً	وَاَص۪يلًا ﴿٩﴾
Ve elçisine (Daha niçin?)	Ve onu desteklesinler diye (Daha?)	Ve ona saygı göstersinler diye	Ve onu tenzih etsinler diye (Ne zaman?)	Sabah (Daha?)	Ve akşam

إِنَّ الَّذ۪ينَ يُبَايِعُونَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَۜ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْد۪يهِمْۚ

Muhakkak o kimseler ki | Sana biat ediyorlar | Ancak onlar biat etmişlerdir *(Kime?)* | Allah'a | Allah'ın eli *(Neredir?)* | Onların elinin üzerindedir

فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِه۪ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ

Her kim | Cayarsa | Ancak | Caymış olur *(Kimin aleyhine caymış olur?)* | Kendi aleyhine | Ve her kim | Yerine getirirse *(Neyi?)* | O şeyi ki | Ahit verdi *(Ne üzerine?)*

عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْت۪يهِ اَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

Onun üzerine *(Kime ahit verdi?)* | Allah'a | Allah ona verecektir *(Ne verecektir?)* | Mükâfat *(Öyle mükâfat ki)* | Pek büyük olan | Diyecek *(Kime?)* | Sana *(Kim diyecek?)* | Geride kalanlar *(Kimden?)*

مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَٓا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَاۚ

Bedevilerden *(Ne diyecekler?)* | Bizi alıkoydu *(Ne?)* | Mallarımız *(Daha?)* | Ve ailelerimiz | Artık mağfiret dile *(Kim için?)* | Bizim için *(Ne buyurdu?)*

يَقُولُونَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ ف۪ي قُلُوبِهِمْۜ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

Diyorlar *(Ne ile diyorlar?)* | Dilleriyle *(Neyi diyorlar?)* | O şeyi ki | Yoktur | Kalplerinde | De ki | Kimdir | Güç yetirecek olan *(Kim için?)*

لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ

Sizin için *(Kimden?)* | Allah'tan *(Neye güç yetirecek?)* | En ufak bir şeye | Eğer isterse *(Kime?)* | Sizin hakkınızda *(Ne isterse?)* | Bir zarar | Ya da | İsterse *(Kime?)* | Size *(Ne isterse?)*

نَفْعًاۜ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ

Bir fayda | Doğrusu | Daima oldu *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | Yaptıklarınızı *(Ne oldu?)* | Bilici oldu | Doğrusu | Siz sandınız *(Ne sandınız?)*

اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰٓى اَهْل۪يهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ

Kesinlikle dönemeyeceğini *(Kimin?)* | Peygamberin *(Daha kimin?)* | Ve mü'minlerin *(Nereye dönemeyeceğini?)* | Ailelerine *(Ne surette?)* | Ebediyen | Ve güzel göründü *(Ne?)* | Bu *(Neye?)*

ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ

Sizin gönüllerinize | Ve zanda bulundunuz *(Nasıl?)* | Kötü zanla | Ve oldunuz *(Ne oldunuz?)* | Bir topluluk *(Öyle topluluk ki)* | Yok olan | Ve her kim

لَمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ فَاِنَّٓا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَع۪يرًا ﴿١٣﴾

İman etmezse *(Kime?)* | Allah'a *(Daha?)* | Ve elçisine | Şüphesiz ki biz | Hazırlamışızdır *(Kim için?)* | Kâfirler için *(Ne?)* | Çılgın bir ateş

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ

Ve Allah'a aittir *(Ne?)* | Göklerin hükümranlığı *(Daha?)* | Ve yerin hükümranlığı | Bağışlar *(Kimi?)* | O kimseyi ki | Diliyor | Ve azaba uğratır *(Kimi?)*

مَنْ يَشَٓاءُۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ

O kimseyi ki | Diliyor | Ve daima oldu *(Kim?)* | Allah *(Ne oldu?)* | Çok mağfiret eden *(Daha?)* | Çok merhamet eden | Diyecek *(Kim?)* | Geride kalanlar *(Ne zaman?)*

اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْۚ يُر۪يدُونَ

Gittiğinizde *(Nereye?)* | Ganimetlere *(Ne için gittiğinizde?)* | Onları almak için *(Ne diyecekler?)* | Bizi bırakın | Sizi takip edelim | Onlar istiyorlar *(Ne istiyorlar?)*

اَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِۜ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُۚ

Çevirmeyi *(Neyi?)* | Allahın sözünü | De ki | Asla bizi takip etmeyeceksiniz | Böyle | Buyurdu *(Kim?)* | Allah *(Neden önce?)* | Bundan önce

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَاۜ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٥﴾

Bunun üzerine diyecekler *(Ne diyecekler?)* | Hayır doğrusu | Bilakis siz bizi kıskanıyorsunuz | Onlar daima oldular *(Ne oldular?)* | Anlamaz oldular | Ancak hariç | Azı

10. Şüphesiz sana biat edenler sırf Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Onun için her kim cayarsa, yalnızca kendi aleyhine cayar. Her kim de Allah'a verdiği sözü yerine getirirse, O da ona, yarın büyük bir mükâfat verecektir.

11. Bedevilerden (savaştan) geri bırakılanlar yakında sana: "Bizleri mallarımız ve ailelerimiz oyaladı, onun için bizim bağışlanmamızı dile!" diyeceklerdir. Kalplerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söyleyecekler. De ki: "Şimdi eğer Allah sizi bir zarara uğratmayı dilerse veya size bir yarar sağlamayı dilerse, Allah'a karşı kim bir şeye güç yetirebililir? Doğrusu Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

12. Doğrusu siz, peygamberin ve mü'minlerin ebedi olarak ailelerine dönemeyeceklerini sandınız. Ve bu, kalplerinizde allandı pullandı, kötü zanna düştünüz de yıkıma uğramış bir kavim oldunuz ya!

13. Her kim Allah'a ve peygamberine inanmazsa, bilsin ki, biz kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, dilediği kimseyi bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Sizler bir takım ganimetleri almak için koştuğunuz zaman o geri bırakılanlar yakında diyecekler ki: "Bırakın bizi, arkanızdan gelelim!" Onlar Allah'ın sözünü değiştirmek isteyecekler. De ki: "Siz bizim arkamızdan asla gelmeyeceksiniz. Hakkınızda bundan önce Allah böyle buyurdu." Ona da diyecekler ki: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz!" Hayır, onlar ince anlayıştan yoksun, anlayışları az kimselerdir.

16. O (savaştan) geri bırakılan bedevilere de ki: "Siz, ileride çok zorlu savaşçı bir toplulukla savaşmaya çağrılacaksınız. Onlarla savaşırsınız yahut Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, o zaman Allah size güzel bir ecir verir ve eğer bundan önce yaptığınız gibi aksine giderseniz sizi can yakıcı bir azap ile cezalandırır.

17. Köre sorumluluk yoktur, aksağa sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla beraber, her kim Allah'a ve peygamberine itaaat ederse, onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Ve her kim aksine giderse, onu da can yakıcı bir azap ile cezalandırır.

18. Gerçekten Allah, o ağacın altında sana biat ederlerken, o mü'minlerden razı oldu. Onların kalplerindekini bildi de, üzerlerine o güveni indirdi ve kendilerini bir yakın fetih ile ödüllendirdi.

19. Ve onları alacakları birçok ganimetlerle de ödüllendirdi. Allah, çok güçlüdür, hikmet sahibidir.

20. Allah size birçok ganimetler vaad buyurdu, onları alacaksınız. Şimdilik bunu size peşin verdi ve sizden o insanların ellerini çekti ki, mü'minlere bir delil olsun ve sizi doğru bir yola çıkarsın.

21. Bir diğer (ganimet) daha ki, ona henüz eliniz ermedi. Fakat Allah onu kuşatmıştır. Allah her şeye kadirdir.

22. Eğer o inkâr edenler sizinle çarpışsa idiler, mutlaka arkalarını döneceklerdi, sonra da ne bir dost bulabileceklerdi, ne de bir yardımcı...

23. Allah'ın öteden beri süregelen kanunu (budur). Allah'ın o kanununda bir değişiklik de bulamazsın.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُو۬لِي بَاْسٍ

قُلْ	لِلْمُخَلَّفِينَ	مِنَ الْاَعْرَابِ	سَتُدْعَوْنَ	اِلٰى قَوْمٍ	اُو۬لِي بَاْسٍ
[Ey habibim] söyle (Kime?)	Geride kalanlara (Kimden?)	Bedevilerden (Ne söyle?)	Siz yakında çağrılacaksınız (Kime karşı?)	Bir topluluğa karşı (Öyle topluluk ki)	Savaş ehli olan (Öyle savaş ehli ki)

شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ فَاِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا

شَدِيدٍ	تُقَاتِلُونَهُمْ	اَوْ	يُسْلِمُونَ	فَاِنْ تُطِيعُوا	يُؤْتِكُمُ	اللّٰهُ	اَجْرًا
Pek çetin (Ne olduğunuz halde çağrılacaksınız?)	Onlarla savaşacaksınız	Ya da	Boyun eğecekler	Eğer itaat ederseniz	Size verir (Kim?)	Allah (Ne verir?)	Mükâfat (Öyle mükâfat ki)

حَسَنًا وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا

حَسَنًا	وَاِنْ تَتَوَلَّوْا	كَمَا تَوَلَّيْتُمْ	مِنْ قَبْلُ	يُعَذِّبْكُمْ	عَذَابًا	اَل۪يمًا
Güzel olan	Eğer yüz çevirirseniz (Ne gibi?)	Yüz çevirdiğiniz gibi (Ne zaman?)	Bundan önce	Sizi azaba uğratır (Ne olmakla?)	Azaba uğratmakla (Öyle azap ki)	Can yakıcı

(16) لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا

لَيْسَ	عَلَى الْاَعْمٰى	حَرَجٌ	وَلَا	عَلَى الْاَعْرَجِ	حَرَجٌ	وَلَا
Yoktur (Kime?)	Köre (Ne yoktur?)	Bir zorlama	Ve yoktur (Kime?)	Topala (Ne yoktur?)	Bir zorlama	Ve yoktur (Kime?)

عَلَى الْمَر۪يضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

عَلَى الْمَر۪يضِ	حَرَجٌ	وَمَنْ	يُطِعِ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	يُدْخِلْهُ	جَنَّاتٍ
Hastaya (Ne yoktur?)	Bir zorlama	Her kim	İtaat ederse (Kime?)	Allah'a	Ve resulüne	Onu girdirir (Nereye girdirir?)	Cennetlere (Öyle cennetler ki)

تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَل۪يمًا (17)

تَجْر۪ي	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	وَمَنْ	يَتَوَلَّ	يُعَذِّبْهُ	عَذَابًا	اَل۪يمًا
Akıyor (Nereden?)	Altlarından (Ne akıyor?)	Irmaklar	Ve her kim	Yüz çevirirse	Onu azaba uğratır	Azaba uğratmakla (Öyle azap ki)	Can yakıcı

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِن۪ينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

لَقَدْ	رَضِيَ	اللّٰهُ	عَنِ الْمُؤْمِن۪ينَ	اِذْ	يُبَايِعُونَكَ	تَحْتَ الشَّجَرَةِ
Andolsun kesinlikle	Razı olmuştur (Kim?)	Allah (Kimden?)	Müminlerden (Ne zaman?)	Hani	Sana biat ediyorlardı (Nerede?)	O ağacın altında

فَعَلِمَ مَا ف۪ي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّك۪ينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا

فَعَلِمَ	مَا	ف۪ي قُلُوبِهِمْ	فَاَنْزَلَ	السَّك۪ينَةَ	عَلَيْهِمْ	وَاَثَابَهُمْ	فَتْحًا
Ve bildi (Neyi bildi?)	Ol şeyi ki	Kalplerindedir	Böylelikle indirdi (Ne indirdi?)	Güven duygusunu (Kim üzerine?)	Onlar üzerine	Ve onları ödüllendirdi (Neyle?)	Fetihle (Öyle fetih ki)

قَر۪يبًا (18) وَمَغَانِمَ كَث۪يرَةً يَاْخُذُونَهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَز۪يزًا حَك۪يمًا

قَر۪يبًا	وَمَغَانِمَ	كَث۪يرَةً	يَاْخُذُونَهَا	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَز۪يزًا	حَك۪يمًا
Yakın olan (Daha neyle ödüllendirdi?)	Ve ganimetlerle (Öyle ganimetler ki)	Pek çok olan (Yine öyle ganimetler ki)	Onları alacaklar	Ve daima oldu (Kim?)	Allah (Ne oldu?)	Aziz	Ve hikmet sahibi

(19) وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَث۪يرَةً تَاْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِه۪

وَعَدَكُمُ	اللّٰهُ	مَغَانِمَ	كَث۪يرَةً	تَاْخُذُونَهَا	فَعَجَّلَ	لَكُمْ	هٰذِه۪
Size vaat etmiştir (Kim?)	Allah (Neyi vaat etmiştir?)	Ganimetleri (Öyle ganimetler ki)	Pek çok olan (Yine öyle ganimetler ki)	Onları alacaksınız	Ve hemen vermiştir (Kime?)	Size (Neyi?)	Bunu

وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَيَهْدِيَكُمْ

وَكَفَّ	اَيْدِيَ النَّاسِ	عَنْكُمْ	وَلِتَكُونَ	اٰيَةً	لِلْمُؤْمِن۪ينَ	وَيَهْدِيَكُمْ
Ve alıkoymuştur (Neyi?)	İnsanların ellerini (Neden?)	Sizden	Ve olsun diye (Ne olsun diye?)	Bir işaret (Kim için?)	Müminler için (Daha ne diye?)	Ve sizi iletsin diye (Neye?)

صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًا (20) وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ

صِرَاطًا	مُسْتَق۪يمًا	وَاُخْرٰى	لَمْ تَقْدِرُوا	عَلَيْهَا	قَدْ اَحَاطَ
Yola (Öyle yol ki)	Dosdoğru olan	Başka olan ganimetler de vardır (Öyle ki)	Siz henüz elde edemediniz (Neyi?)	Onları	Elbette kuşatmıştır (Kim?)

اللّٰهُ بِهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرًا (21) وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذ۪ينَ

اللّٰهُ	بِهَا	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ	قَد۪يرًا	وَلَوْ قَاتَلَكُمُ	الَّذ۪ينَ
Allah (Neyi?)	Onları	Ve daima oldu (Kim?)	Allah (Ne oldu?)	Her şeye	Güç yetirici	Şayet sizinle savaşaydı (Kim?)	O kimseler ki

كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا (22) سُنَّةَ اللّٰهِ

كَفَرُوا	لَوَلَّوُا	الْاَدْبَارَ	ثُمَّ	لَا يَجِدُونَ	وَلِيًّا	وَلَا نَص۪يرًا	سُنَّةَ اللّٰهِ
İnkar ettiler	Elbette dönerlerdi (Neyi?)	Arkalarını	Sonra	Bulamazlardı (Ne bulamazlardı?)	Ne bir dost	Ne de bir yardımcı	Allah'ın kanunu olarak

الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْد۪يلًا (23)

الَّت۪ي	قَدْ خَلَتْ	مِنْ قَبْلُ	وَلَنْ تَجِدَ	لِسُنَّةِ اللّٰهِ	تَبْد۪يلًا
Öyle kanun ki	Süregeldi (Ne zamandan beri?)	Önceden beri	Ve kesinlikle bulamazsın (Nede?)	Allah'ın kanununda (Ne bulamazsın?)	Bir değiştirme

وَهُوَ	الَّذِى	كَفَّ	اَيْدِيَهُمْ	عَنْكُمْ	وَاَيْدِيَكُمْ	عَنْهُمْ	بِبَطْنِ مَكَّةَ
O (Kimdir?)	O zattır ki	Alıkoydu (Neyi?)	Onların ellerini (Kimden?)	Sizden (Daha neyi alıkoydu?)	Ve sizin ellerinizi (Kimden?)	Onlardan (Nerede?)	Mekke'nin içinde (Neden sonra?)

مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ	عَلَيْهِمْ	وَكَانَ	اللّٰهُ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	بَصِيرًا
Sizi muzaffer kıldıktan sonra (Kime karşı?)	Onlara karşı	Ve daima oldu (Kim?)	Allah	Ol şeyi ki	Siz yapıyorsunuz (Ne olmuştur?)	Gören

٢٤ هُمُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	وَصَدُّوكُمْ	عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
Onlar (Kimdir?)	O kimselerdir ki	İnkar ettiler	Ve sizi alıkoydular (Neden alıkoydular?)	Mescidi haramdan (Daha neyi alıkoydular?)

وَالْهَدْىَ	مَعْكُوفًا	اَنْ يَبْلُغَ	مَحِلَّهُ	وَلَوْلَا رِجَالٌ	مُؤْمِنُونَ
Ve kurbanları (Ne olduğu halde o kurbanlıklar?)	Durdurulmuş (Ondan bedel neden alıkoydular?)	Ulaşmasından (Nereye?)	Yerlerine	Şayet erkekler olmasaydı (Öyle erkekler ki)	Müminler

وَنِسَاءٌ	مُؤْمِنَاتٌ	لَمْ تَعْلَمُوهُمْ	اَنْ تَطَؤُهُمْ	فَتُصِيبَكُمْ	مِنْهُمْ
Ve kadınlar [olmasaydı] (Öyle kadınlar ki)	Mümineler	Onları tanımıyorsunuz (Onlardan bedel ne olmasaydı?)	Onları çiğnemeniz	Ve bu sebeple size ilişmesi olmasaydı (Kimden?)	Onlardan (Ne ilişmesi?)

مَعَرَّةٌ	بِغَيْرِ عِلْمٍ	لِيُدْخِلَ	اللّٰهُ	فِى رَحْمَتِهِ	مَنْ	يَشَاءُ
Bir üzüntü (Ne ile?)	Bilgisizce (Niçin böyledir?)	Girdirmesi için (Kim?)	Allah (Nereye?)	Rahmetine (Kimi?)	Ol kimseyi ki	Diliyor

لَوْ تَزَيَّلُوا	لَعَذَّبْنَا	الَّذِينَ	كَفَرُوا	مِنْهُمْ	عَذَابًا	اَلِيمًا ٢٥
Şayet birbirinden ayrılmış olsalardı	Elbette azaba uğratırdık (Kimi?)	O kimseleri ki	İnkar ettiler (Kimden?)	Onlardan (Nasıl?)	Azaba uğratmakla (Öyle azap ki)	Can yakıcı (Ne vakit azaba uğratırdık?)

اِذْ	جَعَلَ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	فِى قُلُوبِهِمُ	الْحَمِيَّةَ	حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ
O vakit ki	Koydu (Kim?)	O kimseler ki	Onlar küfrettiler (Nereye koymuştu?)	Kalplerine (Neyi koymuşlardı?)	Taassubu (Taassuptan bedel?)	Cahiliye taassubunu

فَاَنْزَلَ	اللّٰهُ	سَكِينَتَهُ	عَلَى رَسُولِهِ	وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ	وَاَلْزَمَهُمْ
Sonra indirdi (Kim?)	Allah (Neyi indirdi?)	Güven duygusunu (Kim üzerine?)	Elçisi üzerine (Daha?)	Ve müminler üzerine	Ve onlara yükledi (Neyi yükledi?)

كَلِمَةَ التَّقْوٰى	وَكَانُوا	اَحَقَّ	بِهَا	وَاَهْلَهَا	وَكَانَ	اللّٰهُ	بِكُلِّ شَىْءٍ
Takva kelimesini	Ve zaten onlar da idiler (Ne idiler?)	Daha layık idiler (Neye?)	Buna (Daha ne idiler?)	Ve buna ehil idiler	Ve daima oldu (Kim?)	Allah (Neyi?)	Her şeyi (Ne oldu?)

عَلِيمًا	٢٦ لَقَدْ	صَدَقَ	اللّٰهُ	رَسُولَهُ	الرُّءْيَا	بِالْحَقِّ	لَتَدْخُلُنَّ
Pek ala bilici oldu	Andolsun kesinlikle	Doğru çıkarmıştır (Kim?)	Allah (Kime?)	Elçisine (Neyi?)	Rüyasını (Nasıl?)	Hakkıyla	Elbette gireceksiniz (Nereye?)

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ	اِنْ شَاءَ	اللّٰهُ	اٰمِنِينَ	مُحَلِّقِينَ	رُؤُسَكُمْ
Mescidi harama	Şayet dilerse (Kim?)	Allah (Ne halde?)	Güvende kimseler olarak (Daha?)	Tıraş ediciler olduğunuz halde (Neyi?)	Başlarınızı (Daha?)

وَمُقَصِّرِينَ	لَا تَخَافُونَ	فَعَلِمَ	مَا	لَمْ تَعْلَمُوا	فَجَعَلَ	مِنْ دُونِ ذٰلِكَ
Ve kısaltıcılar olduğunuz halde (Ne olduğunuz halde?)	Korkmadığınız halde	Dolayısıyla [Allah] bilmiştir (Neyi?)	Ol şeyi ki	Siz bilmediniz	Ve kılmıştır (Neden önce?)	Bundan önce (Ne kılmıştır?)

فَتْحًا	قَرِيبًا ٢٧	هُوَ	الَّذِى	اَرْسَلَ	رَسُولَهُ	بِالْهُدٰى
Bir fetih (Öyle fetih ki)	Pek yakın olan	O (Kimdir?)	O zattır ki	Göndermiştir (Kimi?)	Elçisini (Ne ile?)	Hidayetle (Daha ne ile?)

وَدِينِ الْحَقِّ	لِيُظْهِرَهُ	عَلَى الدِّينِ	كُلِّهِ	وَكَفٰى	بِاللّٰهِ	شَهِيدًا ٢٨
Hak dinle (Ne için göndermiştir?)	Onu üstün kılmak için (Ne üzerine?)	Dinler üzerine	Bütün dinler üzerine	Ve yeter (Kim?)	Allah (Ne olarak?)	Şahit olarak

24. Ve O, Mekke deresinde onlara karşı size zafer vermişken, onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. Hem Allah, her ne yaparsanız görendir.

25. Onlar, o inkâr edip de sizi Mescidi Haram'dan alıkoyanlar ve durdurulmakta olan kurbanlıkları yerine varmaktan engelleyen kimselerdir. Eğer kendilerini bilmediğiniz bir takım mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilmeyerek çiğneyip de o yüzden şanınıza bir leke gelecek olmasaydı (ellerinizi onlardan çekmezdi). Allah dilediğini rahmetine koyacağı için, eğer onlar çekilebilselerdi elbette içlerinden o inkâr edenleri can yakıcı bir azaba uğratırdık.

26. O inkâr edenler, kalplerinde o bağnazlığı, cahiliye bağnazlığını kaynattığı sıradaydı ki, işte o zaman Allah, peygamberinin ve mü'minlerin üzerine iç huzuru ve güvenini indirdi, onların takva sözünü tutmalarını sağladı. Zaten onlar, buna layık ve ehliyetli kimseler idiler. Allah her şeyi bilendir.

27. Andolsun ki, Allah gerçekten peygamberine o rüyayı hakkıyla doğru gösterdi. Allah'ın yüceliğine yemin olsun ki, inşaallah Mescid-i Haram'a güvenlik içinde, başlarınızı kazıtarak, kırkarak korkusuzca kesin olarak gireceksiniz! Fakat Allah, sizin bilmediğiniz şeyleri bildi de, ondan önce yakın bir fetih verdi.

28. O, O'dur ki, peygamberini hidayet rehberi ve hak dini ile gönderdi, onu her dinin üstüne çıkarmak için... Şahit olarak da Allah yeter!

29. Muhammed, Allah'ın peygamberidir. Onun beraberindekiler ise, kâfirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derece merhametlidirler. Onları cemaatle rükû ve secde ederek, Allah'ın lütfunu ve hoşnutluğunu dilerken görürsün. Onların alametleri yüzlerindeki secdelerin izidir. Bu onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları ise; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, derken gövdesi üzerinde dosdoğru dikilmiş, çiftçilerin de hoşuna giden bir ekin gibidir. Onlarla kâfirleri öfkelendirmek için, onlardan iman edip de iyi iyi işler yapanlara Allah hem bir bağışlama vaad etti, hem de büyük bir ecir...

HUCURÂT SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
18 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın ve peygamberinin önüne geçmeyin ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah işitir, bilir.

2. Ey o bütün iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinden üstüne çıkarmayın ve ona sözü, birbirinize bağırır gibi bağırırcasına söylemeyin! Haberiniz olmadan amelleriniz boşa gidiverir.

3. Şüphesiz Allah'ın elçisinin yanında seslerini kısanlar (var ya), işte onlar o kimselerdir ki, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlara hem bir bağışlama, hem de büyük bir ecir vardır.

4. Odaların arkasından sana bağıranlar, şüphesiz onların çoğu aklı ermeyenlerdir.

مُحَمَّدٌ	رَسُولُ اللّٰهِ	وَالَّذِينَ	مَعَهُ	اَشِدَّاءُ	عَلَى الْكُفَّارِ	رُحَمَاءُ
Muhammed (Nedir?)	Allah'ın elçisidir	Ve o kimseler ki (Kim ile birlikte olan?)	Onunla birliktedir (Onlar nedirler?)	Katıdırlar (Kime karşı?)	Kâfirlere karşı (Daha nedirler?)	Merhamet sahibidirler (Nerede?)

بَيْنَهُمْ	تَرٰيهُمْ	رُكَّعاً	سُجَّداً	يَبْتَغُونَ	فَضْلاً	مِنَ اللّٰهِ	وَرِضْوَاناً
Aralarında	Onları görürsün (Ne olarak?)	Rükû edenler	Ve secde edenler olarak	Dilerler (Ne dilerler?)	Lütuf (Kimden?)	Allah'tan (Daha ne dilerler?)	Ve hoşnutluk

سِيمَاهُمْ	فِى وُجُوهِهِمْ	مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ	ذٰلِكَ	مَثَلُهُمْ	فِى التَّوْرٰيةِ
Onların nişanları (Nerededir?)	Yüzlerindedir (Onların nişanları nedendir?)	Secde izindendir	İşte bu (Nedir?)	Onların vasıfları (O vasıflar ne olduğu halde?)	Tevrat'ta geçen vasıflar olduğu halde (Daha?)

وَمَثَلُهُمْ	فِى الْاِنْجِيلِ	كَزَرْعٍ	اَخْرَجَ	شَطْـَٔهُ	فَاٰزَرَهُ	فَاسْتَغْلَظَ
Onların vasıfları (O vasıflar ne olduğu halde?)	İncil'de geçen vasıflar olduğu halde (Onların İncil'deki vasıfları ne gibidir?)	Bir ekin gibidir (Öyle ekin ki)	Çıkarttı (Neyini?)	Filizini	Derken onu kuvvetlendirdi	Derken kalınlaştı

فَاسْتَوٰى	عَلٰى سُوقِهِ	يُعْجِبُ	الزُّرَّاعَ	لِيَغِيظَ	بِهِمُ	الْكُفَّارَ	وَعَدَ	اللّٰهُ
Ve dimdik oldu (Ne üzerine?)	Sapı üzerine (Öyle ki)	Hayrete düşürüyor (Kimi?)	Ekincileri (Niçin buna benzetilmişlerdir?)	Öfkelendirsin diye (Ne ile?)	Onlarla (Kimi?)	Kâfirleri	Vaat etmiştir (Kim?)	Allah (Kime?)

الَّذِينَ	اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	مِنْهُمْ	مَغْفِرَةً	وَاَجْراً	عَظِيماً ۝٢٩
O kimselere ki	Onlar iman ettiler (Daha?)	Ve işlediler (Neyi?)	Salih amelleri (Kimden?)	Onlardan (Neyi vaat etmiştir?)	Bir mağfiret	Ve bir mükâfat (Öyle mükâfat ki)	Pek büyük

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحُجُرَاتِ — آيَاتُهَا ١٨

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لَا تُقَدِّمُوا	بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ	وَرَسُولِهِ	وَاتَّقُوا
Ey iman edenler!	Geçmeyin (Nereye?)	Allah'ın önüne (Daha kimin?)	Ve onun Resulünün	Korkun (Kimden?)

اللّٰهَ	اِنَّ اللّٰهَ	سَمِيعٌ	عَلِيمٌ ۝١	يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا	لَا تَرْفَعُوٓا
Allah'tan	Muhakkak Allah (Nedir?)	Her şeyi işitendir	Her şeyi görendir	Ey iman edenler!	Yükseltmeyin (Neyi?)

اَصْوَاتَكُمْ	فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ	وَلَا تَجْهَرُوا	لَهُ	بِالْقَوْلِ	كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
Seslerinizi (Nereye yükseltmeyin?)	Peygamber'in sesinin üstüne (Daha?)	Ve sesli/bağırarak yapmayın (Kime?)	Ona (Neyi?)	Sözü (Ne gibi?)	Bazınızın bağırması gibi (Kime?)

لِبَعْضٍ	اَنْ تَحْبَطَ	اَعْمَالُكُمْ	وَاَنْتُمْ	لَا تَشْعُرُونَ ۝٢
Bazınıza (Niçin sesiniz yükseltmeyin?)	Heder olur [korkusundan] dolayı (Ne?)	Amelleriniz (Ne olduğunuz halde?)	Siz (Nesiniz?)	Anlamazsınız

اِنَّ الَّذِينَ	يَغُضُّونَ	اَصْوَاتَهُمْ	عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ	اُولٰٓئِكَ	الَّذِينَ
Muhakkak o kimseler ki	Kısıyorlar (Neyi?)	Seslerini (Nerede?)	Allah'ın resulünün yanında	İşte onlar	O kimselerdir ki

امْتَحَنَ	اللّٰهُ	قُلُوبَهُمْ	لِلتَّقْوٰى	لَهُمْ	مَغْفِرَةٌ	وَاَجْرٌ	عَظِيمٌ ۝٣
İmtihan etti (Kim?)	Allah (Neyi?)	Onların kalplerini (Niçin?)	Takva için	Onlar için vardır (Ne vardır?)	Bir mağfiret (Daha?)	Ve ecir (Öyle ecir ki)	Büyük

اِنَّ الَّذِينَ	يُنَادُونَكَ	مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ	اَكْثَرُهُمْ	لَا يَعْقِلُونَ ۝٤
Muhakkak o kimseler ki	Sana sesleniyorlar (Nereden?)	Odaların arkasından	Onların çoğu (Nedir?)	Akılları ermezler

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

Şayet onlar | Sabretselerdi (Ne zamana kadar?) | Sen çıkıncaya kadar (Nereye?) | Onlara | Elbette olurdu (Ne olurdu?) | Daha hayırlı (Kim için?) | Onlar için | Allah (Nedir?) | Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ ۝٥ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوٓا

Çok merhamet edendir | Ey iman edenler! | Şayet size getirirse (Kim?) | Bir fasık (Ne getirirse?) | Bir haber | Araştırın (Niçin araştırın?)

اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۝٦

İsabet etmeniz [korkusundan] dolayı (Kime?) | Bir kavme (Ne olduğunuz halde?) | Cahiller olduğunuz halde | Olursunuz (Neye?) | O şeye ki | Siz yaptınız (Ne olursunuz?) | Pişmanlar

وَاعْلَمُوٓا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ

Biliniz ki | Muhakkak içinizdedir (Kim?) | Allah'ın elçisi | Şayet size uysa (Nerede?) | Çoğunda (Neden?) | İşlerinizden

لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ

Sıkıntıya düşerdiniz | Fakat Allah | Sevdirdi (Kime?) | Size (Neyi?) | İmanı (Daha?) | Ve onu süsledi (Nerede?) | Kalplerinizde | Ve çirkin gördü (Kime?)

اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۝٧

Size (Neyi?) | Küfrü (Daha?) | Fasıklığı (Daha?) | İsyanı | İşte onlar | Onlar (Nedirler?) | Doğru yolda olanlardır

فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٨ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ

Lütuf olarak (Kimden?) | Allah'tan (Daha ne olarak?) | Ve nimet olarak | Allah (Nedir?) | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir | Şayet iki grup (Kimlerden?)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا

Müminlerden | Savaşırlarsa | Düzeltin (Neyi?) | O ikisinin arasını | Şayet saldırırsa (Kim?) | O iki gruptan biri (kime?)

عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَٓاءَتْ

Diğerine | Savaşın (Kimle?) | O grupla ki | Saldırıyor (Ne zamana kadar?) | Dönünceye kadar (Neye?) | Allah'ın emrine | Şayet dönerse

فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝٩

Düzeltin (Neyi?) | O ikisinin arasını (Ne ile?) | Adaletle | Ve adaletli olun | Muhakkak Allah (Nedir?) | Sever (Kimi?) | Adil davrananları

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

Ancak | Müminler (Nedir?) | Kardeştir | Düzeltin (Neyi?) | Kardeşlerinizin arasını | Ve sakının (Kimden?) | Allah'tan | Umulur ki siz

تُرْحَمُونَ ۝١٠ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى

Merhamet olunursunuz | Ey iman edenler! | Hor görmesin (Kim hor görmesin?) | Bir topluluk (Kimi?) | Bir topluluğu | Umulur

اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا

Onların olmaları (Ne olmaları?) | Daha hayırlı (Kimden?) | Onlardan | Kadınlar da hor görmesin (Kimi?) | Kadınları | Umulur | Onların olmaları (Ne olmaları?) | Daha hayırlı (Kimden?)

مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الْاِسْمُ

Onlardan | Ayıplamayın (Kimi?) | Kendinizi (Daha?) | Atışmayın (Ne ile?) | Lakaplarla | Ne kötü (Ne?) | İsimdir (Ondan bedel?)

الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝١١

Fasıklık (Neden sonra?) | İmandan sonra | Her kim de | Tövbe etmezse | İşte onlar | Onlar (Nedirler?) | Zalimlerdir

5. Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, elbette haklarında daha hayırlı olurdu. Bununla beraber Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

6. Ey o bütün iman edenler! Eğer size bir fasık bir haber getirirse onu iyice araştırın, sonra bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da, yaptığınıza pişman olursunuz.

7-8. Hem biliniz ki, içinizde Allah'ın elçisi vardır. Eğer o, birçok işlerde size itaat etseydi, haliniz yaman olurdu. Fakat Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsledi, küfrü, fasıklığı ve isyanı size çirkin gösterdi. İşte onlar, Allah'ın lütfu ve nimeti ile doğruluğa ermiş olanlardır. Allah, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

9. Ve eğer mü'minlerden iki grup birbirleriyle çarpışırlarsa, hemen aralarını bulun, barıştırın. Şayet biri diğerine karşı azgınlık yapıyorsa, o zaman Allah'ın emrine dönünceye kadar, azgınlık yapanla savaşın. Eğer dönerse, yine adaletle aralarını düzeltin ve hep insaflı olun. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.

10. Mü'minler ancak kardeştirler, onun için iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki, rahmete erdirilesiniz.

11. Ey o bütün iman edenler! Bir topluluk bir toplulukla alay etmesin, belki de onlar kendilerinden daha hayırlı olurlar, bir takım kadınlar da diğer kadınlarla (alay etmesin), belki o kadınlar kendilerinden daha hayırlı olurlar. Hem birbirinizi ayıplamayın ve kötü lakaplarla atışmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü isimdir! Her kim de tevbe etmezse, artık onlar kendilerine zulmedenlerdir.

12. Ey o bütün iman edenler! Zannın çoğundan kaçının! Çünkü zannın bazısı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın, birbirinizin gıybetini de yapmayın! Sizden biriniz kardeşinin ölü halindeki etini yemek ister mi hiç? Demek tiksindiniz! O halde Allah'tan korkun. Çünkü Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok bağışlayıcıdır.

13. Ey o bütün insanlar! Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık, hem de sizi birbirinizle tanışanız diye millet millet, kabile kabile yaptık. Haberiniz olsun ki, Allah katında en değerliniz, en takvalınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, her şeyden haberdardır.

14. Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "Siz henüz iman etmediniz. Ve fakat henüz iman kalplerinizin içine girmemiş olduğu halde "İslâm'a girdik" deyin. Eğer Allah'a ve peygamberine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edendir."

15. Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve peygamberine iman ettikten sonra şüpheye düşmeyip, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat etmektedirler. İşte doğrular ancak onlardır.

16. De ki: "Siz Allah'a dindarlığınızı mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdekini ve yerdekini bilir ve Allah her şeyi bilendir."

17. İslâm'a girmiş olmalarını senin başına kakıyorlar. De ki: "İslâmınızı benim başıma kakmayın. Aksine size iman yolunu gösterdiği için Allah sizin başınıza kakar, eğer doğru kimseler iseniz."

18. Göklerin, yerin gaybını Allah bilir ve Allah, her ne yaparsanız görür.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا	اجْتَنِبُوا	كَث۪يراً	مِنَ الظَّنِّۘ	اِنَّ
Ey iman edenler!	Sakının (Neden?)	Çoğundan (Neyin?)	Zannın	Muhakkak ki

بَعْضَ الظَّنِّ	اِثْمٌ	وَلَا تَجَسَّسُوا	وَلَا يَغْتَبْ	بَعْضُكُمْ	بَعْضاًۜ
Zannın bazısı (Nedir?)	Günahtır	Ve araştırmayın	Çekiştirmesin (Kim?)	Bazınız (Kimi?)	Bazınızı

اَيُحِبُّ	اَحَدُكُمْ	اَنْ يَأْكُلَ	لَحْمَ اَخ۪يهِ	مَيْتاً	فَكَرِهْتُمُوهُۜ	وَاتَّقُوا	اللّٰهَۜ
Hoşlanır mı? (Kim?)	Sizden biriniz (Neden hoşlanır mı?)	Yemekten (Neyi?)	Kardeşinin etini (Ne olduğu halde?)	Ölü olduğu halde	İşte onu çirkin gördünüz	Sakının (Kimden?)	Allah'tan

اِنَّ اللّٰهَ	تَوَّابٌ	رَح۪يمٌ ۝١٢	يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ	اِنَّا	خَلَقْنَاكُمْ	مِنْ ذَكَرٍ
Muhakkak Allah (Nedir?)	Tövbeleri kabul edendir	Merhamet edendir	Ey insanlar	Muhakkak biz (Neyiz?)	Sizi yarattık (Neden?)	Erkekten (Daha?)

وَاُنْثٰى	وَجَعَلْنَاكُمْ	شُعُوباً	وَقَبَٓائِلَ	لِتَعَارَفُواۜ	اِنَّ	اَكْرَمَكُمْ
Ve dişiden	Ve sizi kıldık (Ne kıldık?)	Milletler (Daha ne kıldık?)	Kabileler (Niçin böyle kıldık?)	Tanışasınız için	Muhakkak	Sizin en değerli olanınız (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ	اَتْقٰيكُمْۜ	اِنَّ اللّٰهَ	عَل۪يمٌ	خَب۪يرٌ ۝١٣	قَالَتِ	الْاَعْرَابُ	اٰمَنَّاۜ	قُلْ
Allah katında (Kimdir?)	En takva olanınızdır	Muhakkak Allah (Nedir?)	Her şeyi bilendir	Her şeyden haberdardır	Dedi (Kim?)	Bedeviler (Ne dediler?)	İman ettik	De ki (Ne de?)

لَمْ تُؤْمِنُوا	وَلٰكِنْ	قُولُٓوا	اَسْلَمْنَا	وَلَمَّا يَدْخُلِ	الْا۪يمَانُ	ف۪ي قُلُوبِكُمْۜ
İman etmediniz	Fakat	Deyin (Ne deyin?)	Teslim olduk	Henüz girmedi (Ne girmedi?)	İman (Nereye?)	Kalplerinize

وَاِنْ تُط۪يعُوا	اللّٰهَ	وَرَسُولَهُ	لَا يَلِتْكُمْ	مِنْ اَعْمَالِكُمْ	شَيْـٔاًۜ	اِنَّ اللّٰهَ
Şayet itaat ederseniz (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve resûlüne	Sizden eksiltmez (Neden?)	Sizin amellerinizden (Ne eksiltmez?)	Hiçbir şey	Muhakkak Allah (Nedir?)

غَفُورٌ	رَح۪يمٌ ۝١٤	اِنَّمَا	الْمُؤْمِنُونَ	الَّذ۪ينَ	اٰمَنُوا	بِاللّٰهِ	وَرَسُولِه۪
Çok mağfiret edendir	Çok merhamet edendir	Ancak	Müminler	Öyle müminler ki	İman ettiler (Kime?)	Allah'a (Daha?)	Ve onun resulüne

ثُمَّ	لَمْ يَرْتَابُوا	وَجَاهَدُوا	بِاَمْوَالِهِمْ	وَاَنْفُسِهِمْ	ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ
Sonra	Şüpheye düşmediler (Daha?)	Ve cihad ettiler (Ne ile?)	Mallarıyla (Daha?)	Ve canlarıyla (Nerede cihad ettiler?)	Allah yolunda

اُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الصَّادِقُونَ ۝١٥	قُلْ	اَتُعَلِّمُونَ	اللّٰهَ	بِد۪ينِكُمْۜ	وَاللّٰهُ	يَعْلَمُ
İşte onlar	Onlar (Kimlerdir?)	Sadık olanlardır	De (Ne de?)	Öğretiyor musunuz? (Kime?)	Allah'a	Dininizi	Allah (Nedir?)	Bilir (Neyi?)

مَا	فِي السَّمٰوَاتِ	وَمَا	فِي الْاَرْضِۜ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَيْءٍ	عَل۪يمٌ ۝١٦
O şeyleri ki (O şeyler neredir?)	Göklerdedir (Daha neyi bilir?)	Ve o şeyleri ki (O şeyler neredir?)	Yerdedir	Allah	Her şeyi (Nedir?)	Bilendir

يَمُنُّونَ	عَلَيْكَ	اَنْ اَسْلَمُواۜ	قُلْ	لَا تَمُنُّوا	عَلَيَّ	اِسْلَامَكُمْۚ	بَلِ	اللّٰهُ
Kakıyorlar (Kime?)	Sana (Neyi?)	İslam'a girmelerini	De ki	Kakmayın (Kime?)	Bana (Neyi?)	İslamınızı	Bilakis	Allah

يَمُنُّ	عَلَيْكُمْ	اَنْ هَدٰيكُمْ	لِلْا۪يمَانِ	اِنْ كُنْتُمْ	صَادِق۪ينَ ۝١٧	اِنَّ اللّٰهَ
Kakar (Kime?)	Size (Neyi kakar?)	Sizi ulaştırmasını (Neye?)	İmana	Şayet iseniz (Ne iseniz?)	Sadıklar	Muhakkak ki Allah (Nedir?)

يَعْلَمُ	غَيْبَ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِۜ	وَاللّٰهُ	بَص۪يرٌ	بِمَا	تَعْمَلُونَ ۝١٨
Bilir (Neyi?)	Göklerin gizliliklerini (Daha?)	Ve yerin	Allah (Nedir?)	Görendir (Neyi?)	O şeyleri ki	Yapıyorsunuz

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ قٓ — آيَاتُهَا ٤٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] / Rahman olan / Rahim olan

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ

Kâf / Kuran'a yemin olsun (Öyle Kuran ki) / Pek şerefli olan / Doğrusu / Şaştılar (Neye?) / Kendilerine gelmesine (Kimin?) / Bir uyarıcının (Kimden?) / İçlerinden / Ve dedi (Kim?)

الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ

İnkâr edenler (Ne dediler?) / İşte bu (Nedir?) / Bir şeydir (Öyle bir şey ki) / Şaşırtıcı / Vakit mi? / Öldüğümüz vakit mi? (Daha?) / Ve biz olmuş iken (Ne olmuş iken?) / Toprak / İşte bu (Nedir?)

رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ

Bir dönüştür (Öyle dönüş ki) / Pek uzak / Kesinlikle biz bildik (Neyi?) / O şeyi ki / Eksiltiyor (Ne?) / Yeryüzü (Kimden?) / Onlardan / Ve bizim katımızda vardır (Ne vardır?) / Bir kitap (Öyle kitap ki)

حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾

Koruyan / Bilakis / Onlar yalanladılar (Neyi?) / Hakkı (Ne zaman?) / Kendilerine geldiğinde / Şimdi onlar (Ne içindedirler?) / Bir hal içindedirler (Öyle hal ki) / Karmaşık

اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا

Bakmazlar mı? (Neye bakmazlar mı?) / Göğe (Ne olduğu halde?) / Üstlerinde olduğu halde / Nasıl / Onu bina ettik / Ve onu nasıl donatmışız / Ve onda yoktur (Ne yoktur?)

مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا

Hiç yarık (Daha neye bakmazlar mı?) / Yeryüzüne / Onu döşedik (Daha?) / Ve koyduk (Nereye?) / Yeryüzüne (Ne koyduk?) / Sabit dağlar / Ve bitirdik (Nerede?)

ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ۙ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ

Yeryüzünde (Neden?) / Her çiftten (Öyle her çift ki) / Gönül açan (Niçin böyle yaptık?) / Basiretini açmak için (Daha niçin?) / Ve öğüt olsun diye (Kime?) / Her kula (Öyle kul ki) / Yönelen

﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ

Ve indirdik (Nereden?) / Gökten (Ne indirdik?) / Su indirdik (Öyle su ki) / Bereketli olan / Ve bitirdik (Ne ile?) / Bu su ile (Ne bitirdik?) / Bahçeler (Daha ne bitirdik?)

وَحَبَّ الْحَص۪يدِ ۙ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌ ۙ ﴿١٠﴾ رِزْقًا

Ve biçilecek olan daneyi (Daha neyi bitirdik?) / Hurma ağaçlarını (Ne halde?) / Upuzun oldukları halde / Kendileri için vardır (Ne?) / Tomurcuklar (Öyle tomurcuklar ki) / Birbirine girmiş olan (Niçin bitirdik?) / Rızk olsun diye (Kime?)

لِلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًا ۘ كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ

Kullara / Ve can verdik (Ne ile?) / Bununla (Neye can verdik?) / Toprağa (Öyle toprak ki) / Ölü olan / İşte böyledir (Ne?) / Çıkmak / Yalanladı (Kimden önce?) / Onlardan önce (Kim yalanladı?)

قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۙ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ ۙ

Nûh kavmi (Daha kim?) / Ve Res halkı (Daha kim yalanladı?) / Ve Semûd kavmi (Daha kim yalanladı?) / Âd kavmi (Daha?) / Ve Firavun / Ve Lut'un kardeşleri (Daha kim yalanladı?)

﴿١٣﴾ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۜ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَع۪يدِ

Eyke halkı / Ve Tübba milleti / Tamamı / Yalanladı (Kimi?) / Peygamberleri / Ve gerçekleşti (Ne?) / Benim tehdidim

﴿١٤﴾ اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ۜ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

Yorulup aciz mi düştük? (Ne ile?) / İlk yaratışla / Bilakis / Onlar (Ne içindedirler?) / Şüphe içindedirler (Neden?) / Yaradılıştan (Öyle yaradılış ki) / Yeni

KAF SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 45 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kâf ve şerefli Kur'ân'a andolsun.

2. Doğrusu kendilerine içlerinden korkutucu bir peygamber geldiğine şaştılar da kâfirler dediler ki: "Bu şaşılacak bir şey!"

3. Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz zaman ha? Bu, çok uzak bir dönüştür!"

4. Fakat biz yerin onlardan neyi eksilttiğini biliriz ve katımızda (her şeyi) muhafaza eden bir kitap vardır.

5. Doğrusu, gerçek kendilerine geldiği zaman yalanladılar da, şimdi karmakarışık bir durum içindeler.

6. Artık üstlerindeki göğe bir baksalar ya, biz onu nasıl bina etmişiz ve süslemişiz, hiçbir gediği yok.

7. Yeryüzünü de uzatıp yaymışız, ona ağır baskılar oturtmuşuz ve seyrine doyulmaz her türden çiftler bitirmişiz.

8. Hakka yönelen her kul için gözler gönüller açar, yaratanın kudretini hatırlatır, bir basiret göstergesi ve ibret örneği olmak üzere dersler verir.

9. Bir de gökten mübarek bir su indirip de, onunla bağlar bahçeler ve biçilecek taneler bitirmekteyiz.

10. Ve tomurcukları üst üste dizilmiş, başı göklere uzanan hurma ağaçları...

11. (Bunlar) kullara rızık içindir. Ve onunla ölü bir beldeye hayat vermekteyiz. İşte o dirilip çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

13. Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri de...

14. Eyke halkı ve Tubba' kavmi de... Her biri gönderilen peygamberleri yalanladılar da, hak oldu azabım.

15. Yoksa biz, artık birinci yaratış nedeniyle yoruluverdik mi? Doğrusu, onlar yeni bir yaratılıştan şüphe içindelerdir.

16. Andolsun ki, gerçekten insanı biz yarattık, nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınızdır.

17. İki kayıt memuru (melek), sağda ve solda oturmuş kayıt tutarlarken...

18. (İnsan) her ne söylerse, mutlaka yanında hazır bir gözcü vardır.

19. Ve ölüm sarhoşluğu gerçekten geldiğinde: "İşte (ey insan) bu senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir, (denir).

20. Ve Sûr'a üfürüldüğünde, işte o tehdit günüdür.

21. Ve her nefis yanında bir sevk memuru ve bir şahit olduğu halde gelmiştir.

22. "Andolsun ki, sen bundan bir gaflette idin, şimdi senden perdeni açtık. Artık bugün gözün keskindir." (denir).

23. Ve arkadaşı demiştir ki: "İşte bu, yanımda hep hazırdır.

24. (Buyrulur ki): "Atın atın cehenneme her inatçı nankörü!"

25. Hayra engel, haşarı, şüpheci kâfiri!

26. Ki, Allah'ın yanında başka ilah edinmiştir. Haydi, ikiniz atın onu şiddetli azabın içine!

27. Arkadaşı der ki: "Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi!"

28. Buyurur ki: "Huzurumda çekişmeyin, ben size önceden uyarı göndermiş iken...

29. Benim katımda söz değiştirilmez ve ben kullara zulmedici değilim."

30. O gün ki, cehenneme: "Doldun mu?" diyeceğiz. O da: "Daha var mı?" diyecek.

31. Cennet de takva sahiplerine uzak olmayarak, yaklaştırılmış olacak.

32. İşte bu, o size söz verilen, her bir tevbekâra, görevine riayet edene...

33. Görmediği halde Rahman'dan korkup, O'na yönelen bir kalple gelen kimselere...

34. Girin ona bir selam ile, bu işte o ebedilik günü...

35. Orada onlara ne dilerlerse var, bizim katımızda ise daha fazlası vardır.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِه۪ نَفْسُهُۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

Andolsun kesinlikle | Biz yarattık (Kimi?) | İnsanı | Halbuki biz biliyoruz | O şeyi ki | Fısıldıyor (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Nefsi | Ve biz (Neyiz?) | Daha yakınız (Kime?) | İnsana (Neden daha yakınız?)

مِنْ حَبْلِ الْوَر۪يدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَم۪ينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

Şah damarından | Hani | Zabıt tutar (Kim?) | İki zabıtçı (Nerededir?) | Sağındadır | Ve solundadır (Kim?)

قَع۪يدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَق۪يبٌ عَت۪يدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ

Oturanlar | [İnsan] söylemez (Ne söylemez?) | Hiçbir [söylerse] söz | Ancak | Yanında vardır (Ne vardır?) | Bir gözetleyici (Öyle gözetleyici ki) | Hazır bulunan | Ve getirir (Ne getirir?) | Ölüm sarhoşluğu (Neyi getirir?)

بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَح۪يدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ

Gerçeği | İşte bu | O şeydir ki | Sen sürekli oldun (Neden?) | Bundan (Ne oldun?) | Kaçar oldun | Ve üfürülür (Neye?) | Sura | İşte bu (Nedir?)

يَوْمُ الْوَع۪يدِ ﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَه۪يدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ

Tehdit edilen gündür | Ve gelir (Kim gelir?) | Her kişi (Nasıl gelir?) | Kendisiyle birlikte var olduğu halde (Kim?) | Bir sevk eden (Daha kim?) | Ve bir şahit | (Ne denir?) Andolsun kesinlikle | Sen idin (Ne içinde idin?)

ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَد۪يدٌ

Bir gaflet içinde idin (Neden?) | Bundan | Derhal biz kaldırdık (Kimden?) | Senden | Perdeni (Neyi kaldırdık?) | Artık senin gözün (Ne zaman?) | Bugün (Nedir?) | Keskindir

﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَر۪ينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَت۪يدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا ف۪ي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ

Ve der (Kim?) | Yanındaki arkadaşı (Ne der?) | İşte bu (Bundan bedel?) | O ki | Yanımda olan (Nedir?) | Hazırdır | (Ne denir?) Atın atın (Nereye?) | Cehenneme (Kimi atın?) | Her kâfiri (Öyle kâfir ki)

عَن۪يدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُر۪يبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا

İnatçı olan (Yine öyle kâfir ki) | Çokça engelleyen (Neyi?) | Hayrı (Yine öyle kâfir ki) | Haddi aşan (Yine öyle kâfir ki) | Şüpheci | O kimse ki | Kıldı (Kim ile birlikte?) | Allah'la birlikte (Ne kıldı?) | Bir ilah (Öyle ilah ki)

اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّد۪يدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَر۪ينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ

Başka olan | Onu atın atın (Neye?) | Azaba (Öyle azap ki) | Şiddetli olan | Der (Kim?) | O kişinin arkadaşı (Ne der?) | Ey rabbimiz | Ben onu azdırmadım

وَلٰكِنْ كَانَ ف۪ي ضَلَالٍ بَع۪يدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ

Fakat | Kendisi daima oldu (Ne içinde oldu?) | Sapkınlık içinde (Öyle sapkınlık ki) | Derin | Dedi (Ne?) | Çekişmeyin (Nerede?) | Huzurumda (Kime?) | Ve kesinlikle ben sunmuştum

اِلَيْكُمْ بِالْوَع۪يدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا۬ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٢٩﴾

Size (Neyi?) | Tehdidimi | Değiştirilmez (Ne?) | Söz (Nerede?) | Huzurumda | Ve ben değilim (Ne değilim?) | Zulmedici (Kime?) | Kullara (Ne vakit ben zalim değilimdir?)

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَز۪يدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ

O günde ki | Biz deriz (Neye deriz?) | Cehenneme (Ne deriz?) | Doldun mu? | Ve o da der (Ne der?) | Daha fazla var mı? | Ve yakınlaştırılır (Ne?)

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّق۪ينَ غَيْرَ بَع۪يدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَف۪يظٍ

Cennet (Kime?) | Takva sahiplerine (Ne olduğu halde o cennet?) | Uzak olmadığı halde | (Ne denir?) İşte bu (Nedir?) | O şeydir ki | Siz vaat ediliyordunuz | Çokça yönelen içindir (Öyle çokça yönelen ki) | Buyruklarını gözeten (Ondan bedel?)

﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُن۪يبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا

O kimse ki | Korktu (Kimden?) | Rahmandan (Ne olduğu halde?) | Gayb olduğu/görmediği halde | Ve geldi (Ne ile geldi?) | Kalple (Öyle kalp ki) | Yönelmiş olan | (Ne denir?) Oraya girin (Ne ile?)

بِسَلَامٍۜ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُ۫نَ ف۪يهَا وَلَدَيْنَا مَز۪يدٌ ﴿٣٥﴾

Selametle | İşte bu (Nedir?) | Ebedilik günüdür | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Ol şeyi ki | Diliyorlar | Orada | Ve katımızda vardır (Ne vardır?) | Fazlası

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا

Ve nicesini | Helak ettik *(Kimden önce?)* | Onlardan önce *(Neden?)* | Nesillerden *(Öyle nesiller ki)* | Onlar *(Nedir?)* | Daha çetindir *(Kimden?)* | Bunlardan *(Ne bakımdan?)* | Güç bakımından

فَنَقَّبُوا فِى الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى

Ve dolaşıp durdular *(Nerede dolaşıp durdular?)* | Beldelerde | Kaçacak yer var mı? | Muhakkak ki bunda vardır *(Ne vardır?)* | Elbette ders vardır *(Kim için?)*

لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ

O kimse için ki | Olmuştur *(Kim için?)* | Kendisi için *(Ne?)* | Kalp | Ya da | Vermiştir *(Neyi?)* | Kulağını *(Nasıl?)* | Halbuki O *(Nedir?)* | Şahittir | Andolsun kesinlikle

خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا

Biz yarattık *(Neyi?)* | Gökleri *(Daha?)* | Yeri *(Daha?)* | Ve ikisi arasındakileri *(Ne sürede yarattık?)* | Altı günde | Ve bize ilişmedi *(Ne?)*

مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

Hiçbir yorgunluk | O halde sabret *(Neye sabret?)* | Ol şeylere ki | Diyorlar | Ve tesbih et *(Ne ile birlikte?)* | Rabbine hamdetmekle birlikte *(Neden önce?)*

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ

Güneş doğmadan önce *(Daha neden önce?)* | Ve güneş batmadan önce | Ve gecenin bir bölümünde | Onu tesbih et *(Daha ne zaman tesbih et?)*

وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

Secdelerin ardından | Kulak ver *(Neye kulak ver?)* | Çağıracağı güne *(Kimin?)* | Çağıranın *(Nereden çağıracağı?)* | Bir yerden *(Öyle yer ki)* | Yakın olan *(Çağrılacağı günden bedel?)*

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ

O gün ki | İşitirler *(Neyi işitirler?)* | Çığlığı *(Ne ile?)* | Hak ile | İşte bu *(Nedir?)* | Çıkış günüdür | Muhakkak ki biz | Biz

نُحْيٖى وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ

Diriltiriz | Ve öldürürüz | Ve yalnız bizedir *(Ne?)* | Dönüş *(O günden bedel?)* | O gün ki | Yarılır *(Ne yarılır?)* | Yer *(Kimden?)* | Onlardan *(Onlar ne oldukları halde çıkarlar?)*

سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

Acele edici oldukları halde | İşte bu *(Nedir?)* | Bir toplamadır | Bizim üzerimize *(Öyle toplama ki)* | Kolay olan | Biz | En iyi bileniz *(Neyi?)* | Ol şeyi ki | Diyorlar

وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

Ve sen olmadın *(Kim üzerine?)* | Onların üzerine *(Ne olmadın?)* | Bir zorlayıcı | O halde öğüt ver *(Ne ile?)* | Kuran'la *(Kime?)* | O kimseye ki | Korkuyor *(Neden korkuyor?)* | Tehdidimden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الذَّارِيَاتِ — آيَاتُهَا ٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

Yemin olsun savuranlara *(Ne olmakla?)* | Savurmakla *(Daha neye yemin olsun?)* | Taşıyanlara *(Ne taşıyan?)* | Yük *(Daha neye yemin olsun?)* | Akanlara *(Nasıl akıyor?)* | Kolaylıkla *(Daha kime yemin olsun?)*

فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

Taksim edenlere *(Neyi?)* | İşi | Muhakkak size yapılan vaat *(O nedir?)* | Doğrudur | Muhakkak ki ceza *(Nedir?)* | Gerçekleşecektir

36. Hem onlardan önce, kendilerinden daha güçlü, kuvvetli ve beldeleri delik deşik etmiş olan nice nesilleri helâk ettik, var mı bir kaçamak?

37. Şüphesiz bu söylenende kalbi olan yahut şahit olarak kulak veren kimse için uyandıracak bir öğüt vardır.

38. Andolsun ki, biz o gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı.

39. O halde onların sözlerine karşı sabret ve Rabbini güneş doğmadan önce ve batmadan önce hamd ile tesbih et!

40. Geceden (bir vakitte) de onu tesbih et, hem de secdelerin ardından da...

41. Ve o seslenenin yakın bir yerden bağıracağı günü dinle.

42. Hakka çağıran o haykırışı işitecekleri gün, işte o (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz ki biz, biziz! Hem diriltiriz, hem öldürürüz ve dönüş de bizedir.

44. O gün ki, yeryüzü onlardan ayrılır, hızlıca koşarlar! O bir haşirdir ki, ancak bize kolaydır.

45. Biz onların ne söylediklerini çok iyi biliyoruz. Bununla beraber sen onlara karşı bir zorba değilsin. Şimdi sen benim tehditlerimden korkacaklara bu Kur'an ile öğüt ver!

ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 60 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O tozdurup savuranlara,

2. Derken bir ağırlık taşıyanlara,

3. Derken (gemiler, trenler, otomobiller gibi) bir kolaylıkla akıp gidenlere,

4. Derken bir iş bölümü yapanlara yemin olsun ki,

5. Kuşkusuz o size vaat edilen kesinlikle doğrudur.

6. Ve muhakkak ki, ceza kesinlikle gerçekleşecektir.

7. O sağlam ve düzgün dokunmuş hâreli kumaş gibi olan, o güzel ve yüksek göğe yemin ederim ki,

8. Siz pek çelişkili bir söz içinde bulunuyorsunuz.

9. Ondan çevrilen çevrilir.

10. O kahrolası yalancılar!

11. Ki onlar, bir sarhoşluk içinde ne yaptığını bilmezler.

12. Soruyorlar: "Ne zaman o ceza günü?"

13. Ateş üzerinde kıvranacakları gün...

14. Tadın azabınızı... Bu işte o sizin acele istediğiniz şey...

15. Şüphesiz ki, takva sahipleri, cennetlerde pınar başlarındadırlar.

16. Rablerinin kendilerine verdiğini alarak... Çünkü onlar, bundan önce güzel şeyler yapmayı adet edinmişlerdi.

17. Geceden pek az uyuyorlardı.

18. Ve seher vakitlerinde hep istiğfar ederlerdi.

19. Ve mallarında isteyen ve muhtaç olan kimseler için bir hak vardı.

20. Yeryüzünde de kesin inanç sahipleri için birçok âyetler vardır.

21. Nefislerinizde de... Hâlâ görmeyecek misiniz?

22. Gökte de rızkınız ve o size söz verilen şey (var).

23. İşte o göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, o şüphesiz gerçektir, tıpkı sizin konuşmanız gibi.

24. İbrahim'in ikram olunan misafirlerinin kıssası geldi mi sana?

25. Yanına girdikleri zaman: "Selam!" dediler. O da: "Selam! Görülmedik bir kavim!" dedi.

26. Hemen bir bahane ile ailesine gitti, semiz bir dana (keserek pişirip) getirdi de,

27. Onu yakınlarına koydu: "Yemeğe buyurmaz mısınız?" dedi.

28. O zaman onlardan ötürü içine bir korku düştü. "Korkma!" dediler ve kendisine âlim bir oğul müjdelediler.

29. Bunun üzerine karısı bir çığlık içinde döndü, elini yüzüne çarptı ve: "Kısır bir kocakarı (çocuk mu doğurur)?" dedi.

30. (Onlar) dediler ki: "Öyle... Rabbin buyurdu. Şüphesiz hikmet sahibi O, her şeyi bilen O."

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝٧ اِنَّكُمْ لَفٖى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۝٨ يُؤْفَكُ

Döndürülür (Kimden?) | Muhtelif | Bir sözdesiniz (Öyle söz ki) | Muhakkak ki siz (Neredesiniz?) | Yollar/yörüngeler sahibi | Göğe yemin olsun (Öyle gök ki)

عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ۝٩ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ۝١٠ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖى غَمْرَةٍ سَاهُونَ

Gafildirler | Cehalet içinde (Nedirler?) | Onlar | O kimseler ki | Yalancılar | Gebersin/kahrolsun (Kim?) | Döndürüldü | O kimse ki | Ondan (Kim?)

۝١١ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدّٖينِ ۝١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝١٣

İşkence edilirler (Ne denilir?) | Ateş üzerinde (Nedirler?) | Onlar | O gün ki | Ceza günü? | Ne zamandır? (Ne?) | Soruyorlar (Neyi?)

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذٖى كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٤ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ

Şüphesiz muttakiler (Nerededir?) | Acele istiyordunuz | Onu | Siz idiniz (Ne idiniz?) | O şeydir ki | Bu (Nedir?) | Azabınızı | Tadın (Neyi?)

فٖى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٥ اٰخِذٖينَ مَا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ

Bundan önce (Ne idiler?) | İdiler (Ne zaman?) | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Rableri | Onlara verdi (Kim?) | O şeyleri ki | Alıcılar oldukları halde (Neyi?) | Ve pınarlardadır (Onlar ne oldukları halde?) | Cennetlerde/bahçelerdedirler

مُحْسِنٖينَ ۝١٦ كَانُوا قَلٖيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝١٧ وَبِالْاَسْحَارِ

Seher vaktinde de | Uyurlardı | Geceden (Ne idiler?) | Az [bir süre] (Neden?) | İdiler | İyilik yapan kimseler

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝١٨ وَفٖى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝١٩

Ve yoksul için | İsteyen kimse için (Daha?) | Hak vardı (Kim için?) | Onların mallarında vardı (Ne vardı?) | İstiğfar ederlerdi | Onlar (Nedir?)

وَفِى الْاَرْضِ اٰيَاتٌ لِلْمُوقِنٖينَ ۝٢٠ وَفٖى اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٢١

Hala görmeyecek misiniz? | Nefislerinizde de vardır | Kesin olarak inananlar için | Ayetler (Kim için?) | Yerde vardır (Ne vardır?)

وَفِى السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ

Ve yerin Rabbine andolsun ki | Göğün Rabbine (Daha?) | Siz vaat ediliyorsunuz | Ve ol şey ki | Sizin rızkınız (Daha ne semadadır?) | Semadadır (Ne?)

اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝٢٣ هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ

İbrahim'in misafirlerinin haberi (Öyle misafirleri ki) | Sana geldi mi? (Ne geldi mi?) | Konuşuyorsunuz | Sizin olmanız gibi (Ne?) | Elbette haktır (Öyle hak ki) | Muhakkak o (Nedir?)

الْمُكْرَمٖينَ ۝٢٤ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ

Bir kavim (Öyle kavim ki) | Selam [dedi] | Dedi (Ne dedi?) | Selam [dediler] | Ve dediler (Ne dediler?) | Onun huzuruna | Girmişlerdi (Nereye?) | Hani | İkram edilmişler

مُنْكَرُونَ ۝٢٥ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمٖينٍ ۝٢٦ فَقَرَّبَهُٓ اِلَيْهِمْ

Onlara | Onu yaklaştırdı (Kime?) | Semiz | Bir buzağı (Öyle buzağı ki) | Ve getirdi (Ne?) | Ailesine | Gitti (Kime?) | Görülmemişler

قَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ۝٢٧ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خٖيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ

Ve onu müjdelediler (Ne ile?) | Korkma | Dediler ki | Korku | Onlardan (Ne gizledi?) | Ve gizledi (Kimden?) | Yemez misiniz? | Dedi ki

بِغُلَامٍ عَلٖيمٍ ۝٢٨ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فٖى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ

Ve dedi ki | Yüzüne | Ve vurdu (Neye?) | Çığlık içinde | Hanımı (Ne olduğu halde döndü?) | Döndü (Kim?) | Bilgili | Bir oğlan çocuğu ile (Öyle çocuk ki)

عَجُوزٌ عَقٖيمٌ ۝٢٩ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكٖيمُ الْعَلٖيمُ ۝٣٠

Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir | O (Nedir?) | Muhakkak o | Rabbin | Dedi (Kim?) | İşte böyle | Dediler ki | Kısır | Kocakarı (Öyle kocakarı ki)

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ

Dedi ki | Göreviniz nedir? | Ey elçiler | Dediler ki | Muhakkak ki biz | Gönderildik (Kime?) | Bir kavme (Öyle bir kavme ki)

مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً

Suçlular | (Niçin gönderildik?) Salmak için (Kime?) | Onların üstüne (Ne salmak için?) | Taş (Öyle taşlar ki?) | Çamurdan (O taşlar ne olduğu halde?) | Damgalanmış (Nerede?)

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

Rabbinin katında (Kim için damgalanmış?) | Aşırı gidenler için | Ve çıkardık (Kimi?) | O kimseleri ki | İdi | Orada (Nerede?) | Müminlerden (Kimlerden?)

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَٓا اٰيَةً

Bulamadık (Nerede?) | Orada (Ne bulamadık?) | Bir ev dışında (Kimlerden?) | Müslümanlardan | Bıraktık (Nerede?) | Orada (Ne bıraktık?) | Alamet (Kim için?)

لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ

O kimseler için ki | Korkuyor (Neden?) | Azaptan (Öyle azap ki) | Can yakıcı | Musa'da da | Hani | Onu gönderdik (Kime?)

اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ

Firavun'a (Ne ile?) | Delille (Öyle delil ki) | Apaçık | Yüz çevirdi (Ne ile?) | Erkânıyla birlikte | Ve dedi (Nedir?) | Sihirbazdır | Ya da | Delidir

﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ

Ve onu yakaladık (Daha kimi?) | Onun ordusunu da | Ve onları attık (Nereye?) | Deryaya/suya | O olduğu halde (Ne olduğu halde?) | [Kendi kendini] kınayıcı | Âd kavminde de vardır

اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ

O vakit ki | Göndermiştik (Kime?) | Onlara (Neyi göndermiştik?) | Rüzgârı (Öyle rüzgâr ki) | Kasıp kavuran | Bırakmıyordu (Neyi?) | Hiçbir şeyi (Öyle şey ki) | Geçti (Nereden?) | Üzerinden

اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ

Ancak | Onu yapıyordu (Ne gibi?) | Kül gibi | Semud kavminde de vardır | Hani | Denilmişti (Kime?) | Onlara (Ne denilmişti?) | Faydalanın (Ne zamana kadar?) | Bir zamana kadar

﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

Azgınlık edip çıktılar (Neden?) | Rablerinin emrinden | Böylece onları yakaladı (Ne?) | Yıldırım | Halbuki onlar (Nedirler?) | Bakıyorlar

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ

Güç yetiremediler (Neye?) | Ayağa kalmaya | Ve olmadılar (Ne?) | Yardım edilenler | Nûh'un kavmini de [helak ettik] (Ne zaman?) | Bundan önce

اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَٓاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ

Çünkü onlar | İdiler (Ne?) | Bir kavim ki | Fasıklar | Göğü | Onu bina ettik (Ne ile?) | Güçle | Ve muhakkak ki biz | Genişletmekteyiz

﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا

Yeri de | Onu yaydık | [Biz] ne güzel | Yayıcılarız | Her şeyden | Yarattık (Ne yarattık?)

زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّٓوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

İki çift | Ta ki siz | Düşünesiniz diye | O halde kaçın (Kime?) | Allah'a | Muhakkak ki ben | Sizin için | Ondan (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki)

مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

Apaçık | Ve uydurmayın (Kimle beraber?) | Allah ile beraber (Ne uydurmayın?) | İlah (Öyle ilah ki) | Başka | Muhakkak ki ben | Sizin için | Ondan (Neyim?) | Uyarıcıyım (Öyle uyarıcı ki) | Apaçık

31. İbrahim: "O halde asıl göreviniz nedir ey elçiler?" dedi.

32. Dediler ki: "Biz suçlu bir kavme gönderildik,

33. Üzerlerine çamurdan taşlar salmak için...

34. (Bu taşlar) aşırı gidenler için Rabbinin katında damgalanmışlardır."

35. Sonuçta orada bulunan mü'minleri çıkardık.

36. Fakat orada bir evden başka Müslüman da bulmadık.

37. Ve orada can yakıcı bir azaptan korkacaklar için bir âyet bıraktık.

38. Bir de Musa'da (ibret verici deliller vardır) ki, onu açık bir delille Firavun'a gönderdik de,

39. O (Firavun) bütün gücüyle tersine gitti: "Bu bir sihirbaz veya delidir!" dedi.

40. Bunun üzerine biz de tuttuk kendisini ve ordularını denize fırlatıverdik, alçaklık ederken o aşağılık herif...

41. Bir de Ad (kavminde de...) Ki üzerlerine o köklerini kesen rüzgârı salıvermiştik.

42. (O rüzgâr) uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu çürütüp kül gibi ediyordu.

43. Bir de Semud'da da... Ki onlara: "Bir zamana kadar istifade edin." denilmişti de,

44. Rablerinin emrine karşı azgınlık ettiler. Bu yüzden bakınıp dururlarken o yıldırım kendilerini yakalayıverdi.

45. O zaman ayağa kalkmaya güç yetiremediler, bir yardım da görmediler.

46. Daha önce de Nuh kavmini (helâk ettik). Çünkü onlar hep yoldan çıkmış birer kavim idiler.

47. Bir de göğe bakın, biz onu kuvvetle bina ettik ve şüphe yok ki, biz çok genişleticiyiz.

48. Yeryüzünü döşedik, bakınız biz ne güzel döşeriz.

49. Hem her şeyden iki çift yarattık ki, düşünesiniz.

50. O halde hemen Allah'a kaçın, haberiniz olsun ki, ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

51. Ve Allah'la beraber başka bir ilah uydurmayın, haberiniz olsun ki, ben size ondan gelen açık bir uyarıcıyım.

52. Böyle, bunlardan öncekiler bir peygamber gelince (onun hakkında): “Ya sihirbaz, ya delidir.” dediler.

53. Hep bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler! Hayır, hep onlar azgın kavimler.

54. Onun için onlardan yüz çevir, artık sen kınanacak değilsin!

55. Bununla beraber öğüt vermeye devam et, çünkü öğüt mü’minlere fayda verir.

56. Ve ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

57. Ben onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yemek yedirmelerini de istemiyorum.

58. Şüphesiz Allah bol rızık verendir, sarsılmaz kuvvet sahibi O’dur.

59. Onun için muhakkak o zulmedenlere arkadaşlarının payı gibi, dolgun bir pay vardır, şimdi onu acele istemesinler!

60. Artık o kendilerine vaadolunan o günlerden ötürü vay o inkâr edenlere!

TÛR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
49 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla

1. Yemin olsun o Tur’a,

2. Ve yazılmış bir kitaba,

3. Yayılmış bir sayfada,

4. Ve Beyt-i Ma’mûr’a,

5. Yükseltilmiş tavana,

6. Ve kaynatılmış denize ki,

7. Rabbinin azabı muhakkak olacak.

8. Yoktur onu hiçbir savuşturacak.

9. O gün gök bir çalkanışla çalkalanır,

10. Dağlar da bir yürüyüş yürür...

11. Vay artık o gün, o yalan diyenlere,

12. Ki onlar, daldıkları bir batakta oynayıp duruyorlar.

13. O gün ki, cehenneme itilip atılırlar:

14. “İşte bu sizin o yalan deyip durduğunuz ateş!” diye.

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ

İşte böylece | Gelmedi (Kime?) | O kimselere ki | Onlardan öncedir (Kim gelmedi?) | Bir peygamber | Ancak | Dediler ki | Sihirbazdır

اَوْ مَجْنُونٌ ۝٥٢ اَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝٥٣ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

Veya | Delidir | Vasiyetleştiler mi? (Neyi?) | Onu | Bilakis | Onlar (Nedir?) | Bir kavimdir (Öyle kavim ki) | Azgınlar | Artık yüz çevir (Kimden?) | Onlardan

فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍ ۝٥٤ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝٥٥

Sen değilsin (Ne değilsin?) | Kınanacak | Öğüt ver | Zira öğüt (Nedir?) | Fayda verir (Kime?) | Müminlere

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝٥٦ مَٓا اُرِيدُ مِنْهُمْ

Ben yaratmadım (Kimi?) | Cinleri (Daha?) | Ve insanları | Ancak (Niye yarattım?) | Bana ibadet etsinler diye | İstemiyorum (Kimden?) | Onlardan (Ne istemiyorum?)

مِنْ رِزْقٍ وَمَٓا اُرِيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ۝٥٧ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ

Hiçbir rızk | Ve istemiyorum (Ne istemiyorum?) | Beni yedirmelerini | Muhakkak Allah | O (Kimdir?) | Rızık verendir (Daha?) | Kuvvet sahibidir (Daha?)

الْمَتِينُ ۝٥٨ فَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ

Metindir | Muhakkak ki | O kimseler için vardır ki | Zulmettiler (Ne vardır?) | Suçlar (Ne gibi?) | Arkadaşlarının suçu gibi

فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۝٥٩ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝٦٠

Acele etmesinler | Yazıklar olsun (Kime?) | O kimselere ki | Kâfir oldular (Ne zaman?) | O günlerinde | Öyle gün ki | Vaat ediliyorlardı

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الطُّورِ — اٰيَاتُهَا ٤٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah’ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالطُّورِ ۝١ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۝٢ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۝٣ وَالْبَيْتِ

Tura yemin olsun (Daha neye yemin olsun?) | Ve kitaba yemin olsun (Öyle kitap ki) | Yazılı olan (Nerede yazılı olan?) | İnce bir deride (Öyle deri ki) | Yayılmış olan (Daha neye yemin olsun?) | Eve (Öyle ev ki)

الْمَعْمُورِ ۝٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

Mamur olan (Daha neye yemin olsun?) | Semaya (Öyle sema ki) | Yükseltilmiş (Daha neye yemin olsun?) | Denize (Öyle deniz ki) | Doldurulmuş

۝٦ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝٧ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝٨ يَوْمَ تَمُورُ

Muhakkak ki rabbinin azabı (Nedir?) | Meydana gelicidir | O kişi için yoktur (Ne yoktur?) | Hiçbir engelleyici (Ne zaman meydana gelecektir?) | O gün ki | Çalkalanır (Ne?)

السَّمَٓاءُ مَوْرًا ۝٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝١٠ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

Gök (Nasıl?) | Çalkalanmakla | Ve yürür (Ne?) | Dağlar (Nasıl?) | Yürümekle | Veyl vardır (Ne zaman?) | O gün (Kime?)

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١١ اَلَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝١٢ يَوْمَ يُدَعُّونَ

Yalanlayanlara | Öyle kimselerdir ki | Onlar (Ne içinde?) | Batıl bir şey içinde | Oynayıp durmaktadırlar (O günden bedel?) | O gün ki | İtilip atılırlar (Nereye?)

اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝١٣ هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝١٤

Cehennem ateşine (Nasıl?) | İtilip atılmakla | İşte bu (Ne denir?) (Nedir?) | Cehennemdir | O cehennem ki | Siz devamlı oldunuz (Neyi?) | O cehennemi (Ne oldunuz?) | Yalanlıyorsunuz

أَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا اَوْ

Sihir mi? (Ne?) | Bu | Yoksa | Siz | Görmüyor musunuz? | Oraya girin | İster sabredin | Ya da

لَا تَصْبِرُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

Sabretmeyin (Nedir?) | Eşittir (Kime?) | Size | Kesinlikle ancak | Siz karşılıklarını alacaksınız (Neyin?) | Ol şeyin ki | Siz oldunuz (Ne oldunuz?) | Yapıyorsunuz

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَآ اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ

Muhakkak ki takva sahipleri (Nerededir?) | Cennetlerde | Ve nimet içindedirler (Ne halde?) | Sefa sürer oldukları halde (Ne ile?) | Onlara vermesiyle (Kimin vermesiyle?) | Rableri (Daha ne ile sefa sürer oldukları halde?)

وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِٓيـًٔا

Ve onları korumasıyla (Kimin?) | Rableri (Neden korumasıyla?) | Cehennem azabından | (Ne denir?) Yiyin | Ve için (Ne olduğunuz halde?) | Afiyet içinde olduğunuz halde (Ne sebebiyle?)

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِـٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ

Olmanız sebebiyle (Ne?) | Yapıyorsunuz | Yaslanıcılar oldukları halde | Tahtlara (Öyle tahtlar ki) | Sıra sıra dizilmiş olan | Ve biz onları eş yaptık (Kim ile?)

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيمَانٍ اَلْحَقْنَا

Hurilerle (Öyle huriler ki) | İri gözlü | O kimseler ki | İman ettiler (Ve yine o kimseler ki) | Onlara tabi oldu (Kim?) | Onların soyları (O zürriyetler ne olduğu halde?) | İmanlı oldukları halde | Biz kattık (Kime?)

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ

Onlara (Neyi?) | Soylarını | Ve onları eksiltmedik de (Neden?) | Amellerinden (Ne eksiltmedik?) | En ufak bir şey | Her kişi (Neye?)

بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Kazandığına (Nedir bu kişi?) | Bağlıdır | Onlara verdik de verdik (Ne verdik?) | Meyve (Daha?) | Ve et (Neden?) | O şeyden ki | Onların canları çekiyor

﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَاْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَاْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ

Birbirleriyle alıp verirler (Nerede?) | Orada (Neyi?) | Kadehleri | Saçmalama yoktur (Nerede?) | Orada (Daha ne yoktur?) | Ve de günaha sokma | Dönüp dolaşır (Nerede?)

عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

Onların etrafında (Kim dolaşır?) | Hizmetçiler (Kime ait olan?) | Kendilerine ait olan | Sanki onlar (Nedirler?) | İncidirler (Öyle inci ki) | Saklı olan | Döner (Kim?) | Onların bazısı (Kime döner?)

عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

Diğer bazısına (Ne oldukları halde?) | Sorar oldukları halde | Derler (Ne derler?) | Muhakkak ki biz | Daima idik (Neden önce?) | Bundan önce (Nerede?) | Ailemiz arasında (Ne idik?) | Korkanlar

﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا

Dolayısıyla iyilik yaptı (Kim?) | Allah (Kime?) | Bize (Daha?) | Ve bizi korudu (Neden korudu?) | Kavurucu azaptan | (Ne derler?) Muhakkak ki biz | Devamlı olduk (Neden önce?)

مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ

Bundan önce (Ne olduk?) | Ona yalvarır olduk | Çünkü o | O (Kimdir?) | İyilik yapandır (Daha kimdir?) | Esirgeyendir | O halde sen nasihat et | Sen değilsin (Ne ile?)

بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ

Rabbinin lütfuyla (Ne değilsin?) | Bir kâhin (Daha ne değilsin?) | Ve bir deli | Yoksa | Diyorlar mı? (Nedir?) | Bir şairdir | Bekliyoruz (Kim hakkında?)

بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

Onun hakkında (Neyi bekliyoruz?) | Zamanın felaketlerini | De ki | Bekleyin | Çünkü ben de (Kiminle birlikte?) | Sizinle birlikte (Neyim?) | Bekleyicilerdenim

15. Bu da mı sihir, yoksa siz görmüyor musunuz?

16. Yaslanın ona bakalım, ister sabredin, ister etmeyin, artık hepsi birdir. Hep yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

17. Fakat korunan muttakiler, cennetler, nimetler içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdiği ile zevklenmektedirler. Rableri onları o cehennem azabından korumuştur.

19. Yaptıklarınıza karşılık yiyin, için, afiyetler olsun,

20. Sıra sıra dizilmiş çok güzel koltuklara yaslanarak... Kendilerine güzel, iri gözlü hurileri de eş etmişizdir.

21. İman edenleri ki, nesilleri de iman ile arkalarından gelmiş, (işte biz de) onların nesillerini de kendilerine katmışızdır. Bununla beraber kendilerine, yaptıklarından hiçbir şey de eksiltmemişizdir. Herkes kazandığı karşılığında rehindir.

22. Bir de onlara bir meyve ve içlerinin çekeceği bir et yetiştirmekteyizdir.

23. Orada bir kadeh tokuştururlar ki, onda ne bir saçmalama vardır, ne de bir günaha sokma!

24. Kendilerine ait hizmetçiler, sanki sedef içinde saklı inciler gibi onların etrafında pırıl pırıl dönerler.

25. Birbirlerine dönmüş soruyorlardır.

26. Demektedirler ki: "Evet biz bundan önce ehlimiz (ailemiz, ilimiz, obamız) içinde korkular içindeydik.

27. Bakınız, Allah bize lütfetti ve bizleri o iliklere kadar işleyen azaptan korudu.

28. Evet biz bundan önce O'na dua ediyor, korumasını istiyorduk. Gerçekten O, öyle iyiliği bol, öyle merhametli olandır."

29. O halde öğüt vermeye ve hatırlatmaya devam et. Çünkü sen, Rabbinin nimetine andolsun ki, ne kâhinsin ne de deli...

30. Yoksa: "O bir şairdir, biz onun zamanın felaketlerine uğramasını gözetiyoruz." mu diyorlar?

31. De ki: "Gözetin, çünkü ben de sizinle beraber gözetenlerdenim.

32. Yoksa onlara bunu (bu çelişkiyi) akılları mı emrediyor. Yoksa onlar azgın bir kavim midirler?

33. Yoksa “Onu (o Kur’an’ı) kendisi uydurmakta mı?” diyorlar? Hayır, kendileri inanmazlar.

34. Haydi, onun gibi bir söz getirsinler, eğer doğru iseler!

35. Yoksa kendileri hiçbir şeysiz (yaratıcısız) mı yaratıldılar? Yoksa yaratan onlar mıdırlar?

36. Yoksa gökleri ve yeri mi yarattılar? Hayır, onlar kesin inanç sahibi değiller.

37. Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa (Allah’ın egemenliğini) onlar mı istila etmişler?

38. Yoksa onlara mahsus bir merdiven var da ondan (çıkıp) dinliyorlar mı? Öyleyse dinleyicileri, açıklayıcı bir delil getirsin.

39. Yoksa kızlar O’na, oğullar size, öyle mi?

40. Yoksa kendilerinden bir ücret istiyorsun da, onlar ağır bir borç altında ezilmekteler mi?

41. Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat o inkâr edenler, kendileri o tuzağa düşeceklerdir.

43. Yoksa onların Allah’tan başka bir ilahları mı var? Allah onların ortak koşmasından münezzehtir.

44. Hem onlar gökten bir parçayı düşerken görseler: “ Üst üste yığılmış bir bulut.” diyecekler.

45. O halde bırak onları, ta o çarpılacakları günlerine kadar.

46. O gün ki, hiç bir önlemlerinin kendilerine zerre kadar faydası olmayacaktır ve hiçbir şekilde kurtarılmayacaklardır.

47. O zulmedenlere bundan başka da bir azap vardır. Fakat pek çokları bilmezler.

48. Hem Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen bizim gözetimimiz altındasın, kalktığında Rabbini hamd ile tesbih et.

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızların batmaya yaklaştığı sırada da O’nu tesbih et.

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَٓا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۚ

Yoksa | Onlara emrediyor mu? (Ne?) | Onların akılları (Neyi?) | Bunu | Ya da | Onlar (Nedir?) | Bir topluluktur? (Öyle topluluk ki) | Azgınlar | Yoksa | Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) | Onu uydurdu

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَد۪يثٍ مِثْلِه۪ٓ اِنْ كَانُوا صَادِق۪ينَۜ ﴿٣٤﴾

Hayır, doğrusu | Onlar inanmazlar | O halde getirsinler (Ne getirsinler?) | Bir söz (Öyle söz ki) | Ona benzeyen | Eğer iseler (Ne iseler?) | Doğru söyleyenler

اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَۜ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ

Yoksa | Onlar yaratıldılar mı? (Ne oldukları halde?) | Hiçbir şey [yaratıcı] olmadan | Yoksa | Onlar | Yaratıcılar mı? | Yoksa | Yarattılar mı? (Neyi?) | Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَۜ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ

Ve yeri | Hayır doğrusu | Onlar kesinkes inanmıyorlar | Yoksa | Onların yanında mıdır? (Ne?) | Rabbin hazineleri | Yoksa | Onlar mıdır? (Ne?)

الْمُصَيْطِرُونَۜ ﴿٣٧﴾ اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ ف۪يهِۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

Hâkim olanlar | Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne var mıdır?) | Merdiven (Öyle merdiven ki?) | Dinliyorlar (Nede?) | Onda | Öyleyse getirsin (Kim?) | Onların dinleyenleri (Ne getirsin?)

بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍۜ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَۜ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

Bir delil (Öyle delil ki) | Apaçık olan | Yoksa | Ona mı aittir? (Ne?) | Kız çocukları | Size aitken (Ne?) | Erkek çocukları | Yoksa | Sen onlardan istiyor musun? (Ne?)

اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَۚ ﴿٤٠﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَۜ

Bir ücret | Bu sebeple onlar (Neden?) | Borçtan dolayı | Ezilip kalıyorlar | Yoksa | Onların yanında mıdır? (Ne?) | Gayb | Ve onlar | Yazıyorlar

﴿٤١﴾ اَمْ يُر۪يدُونَ كَيْدًاۜ فَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَك۪يدُونَۜ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ

Yoksa | İstiyorlar mı? (Neyi?) | Hile yapmayı | O kimseler ki (Kimlerdir?) | İnkar ettiler | Onlar | Hileye düşecek olanlar | Yoksa | Onlar için var mıdır? (Ne var mıdır?)

اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا

Bir ilah (Öyle ilah ki) | Allah’tan başka olan | Allah münezzehtir (Neden?) | O şeyden ki | Onlar ortak koşuyorlar | Şayet görseler (Ne görseler?) | Bir kütle (Nereden?)

مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا

Gökten (Öyle kütle ki?) | Düşen | Derler (Nedir?) | Bir buluttur (Öyle bulut ki) | Üst üste yığılmış | O halde onları bırak (Ne zamana kadar?) | Ta ki karşılaşıncaya kadar (Neye?)

يَوْمَهُمُ الَّذ۪ي ف۪يهِ يُصْعَقُونَۙ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْن۪ي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا

O günlerine ki | O günde | Çarpılacaklar (O günden bedel?) | O gün ki | Gideremez (Kimden gideremez?) | Kendilerinden (Ne gideremez?) | Onların hileleri (Neyi gideremez?) | En ufak birşeyi bile

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَۜ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ

Ve onlar olmazlar da (Ne olmazlar?) | Yardım görürler | Muhakkak o kimseler için vardır ki | Onlar zulmettiler (Ne vardır?) | Bir azap vardır (Öyle azap ki) | Bundan başka olan

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ

Fakat onların çoğu | Bilmezler | Sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne | Çünkü sen (Neredesin?) | Nezaretimizdesin | Ve tesbih et (Nasıl?)

بِحَمْدِ رَبِّكَ ح۪ينَ تَقُومُۙ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

Rabbine hamdederek (Ne zaman?) | Kalkacağın zaman | Ve gecenin bir kısmında | Onu tesbih et (Daha ne zaman tesbih et?) | Yıldızların batışından sonra

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ النَّجْمِ آيَاتُهَا ٦٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ

Yıldıza yemin olsun (Ne zaman?) | Battığı zaman | Şaşırmadı (Kim?) | Arkadaşınız (Daha?) | Azıtmadı da | Konuşmuyor (Neden?)

عَنِ الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾

Arzusundan | O değildir | Ancak (Nedir?) | Bir vahiydir (Öyle vahiy ki) | Vahyediliyor | Ona öğretti | Kuvvetleri şiddetli (Öyle melek ki?)

ذُو مِرَّةٍۜ فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾

Güç sahibi | Doğruldu (Ne olduğu halde?) | O (Neredeydi?) | Ufuktadır (Öyle ufuk ki) | En yüksek | Sonra | Yaklaştı | Ve iniverdi

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾

Ve oldu (Ne oldu?) | İki yay mesafesi | Veya | Daha yakın | Ve vahyetti (Kime?) | Kuluna (Neyi?) | O şeyleri ki | Vahyetti

مَا كَذَبَ الْفُؤٰادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

Yalanlamadı (Ne?) | Gönlü (Neyi yalanlamadı?) | O şeyi ki | Gördü | Onunla tartışıyor musunuz? (Ne hakkında?) | O şeyler hakkında ki | Görüyor | Andolsun kesinlikle | Onu gördü

نَزْلَةً اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ

Bir kez daha (Nerede?) | Sidretu'l Münteha'nın yanında | Onun yanında vardır (Ne?) | Cennetü'l-Me'vâ vardır (Ne zaman onu gördü?)

﴿١٥﴾ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾

O vakit ki | Bürüyordu (Neyi?) | O ağacı (Ne?) | O şey ki | Bürüyor | Şaşmadı (Ne?) | Gözü | Aşmadı da

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾

Andolsun kesinlikle | Gördü (Neden?) | Rabbinin ayetlerinden (Neyi gördü?) | Büyüğünü | Gördünüz mü? (Neyi?) | Lat'ı (Daha?) | Ve Uzza'yı (Daha?)

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذاً

Ve Menat'ı (Öyle Menat ki) | Üçüncü olan (Öyle üçüncü ki) | Öteki | Sizin öyle mi? (Kim?) | Erkekler (Daha?) | Ve onun (Kim?) | Dişiler | Bu | O zaman (Nedir?)

قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ

Bir taksimdir (Öyle taksim ki) | Haksız | O değildir | Ancak | İsimler (Öyle isimler ki) | Onları taktınız | Siz (Daha?) | Ve babalarınız

مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُۚ

İndirmedi (Kim?) | Allah (Ne hakkında?) | Onlar hakkında (Ne indirmedi?) | Bir delil | Tabi olmuyorsunuz | Ancak | Zanna [tabi oluyorsunuz] | Ve o şeyler ki | Arzuluyor (Ne?) | Nefisler (Ne olduğu halde?)

وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾

Andolsun ki | Onlara geldi (Kimden?) | Rablerinden (Ne geldi?) | Yol gösterici | Yoksa | İnsan için var mıdır? (Ne var mıdır?) | O şey ki | Arzu ediyor

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُو۫لٰى۟ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي

Allah içindir (Ne?) | Ahiret (Daha?) | Ve ilki | Nicesi (Kimden?) | Meleklerden (Öyle Melekler ki) | Göklerde olan! | Yaramaz (Ne?)

شَفَاعَتُهُمْ شَيْـٔاً اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

Onların şefaati (Neye?) | Hiçbir şeye | Ancak | İzin verdikten sonra (Kim?) | Allah (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor (Daha?) | Ve razı oluyor

NECM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 62 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İnmekte olan yıldıza yemin ederim ki,

2. Arkadaşınız şaşırmadı, azıtmadı da...

3. Ve arzusuna göre söylemiyor.

4. O yalnızca bir vahiydir, ancak vahyolunur.

5. Ona kuvvetleri çok güçlü olan öğretti.

6. Bir kuvvet sahibi, hemen doğruldu.

7. Ve o en yüksek ufukta idi.

8. Sonra yaklaştı da sarkıverdi.

9. Aradaki mesafe iki yay boyu, hatta daha yakın oldu da,

10. Kuluna verdiği vahyi verdi.

11. Gözün gördüğünü kalp yalanlamadı.

12. Şimdi siz onunla, o gördüğü şey hakkında tartışıyor musunuz?

13. Andolsun ki, o onu bir kez de inişinde gördü,

14. Sidre-i Münteha'nın yanında.

15. Ki "Cennetü'l-Me'va" onun yanındadır.

16. O zaman ki, o Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17. Göz ne şaştı, ne (de sınırı) aştı.

18. Andolsun ki, Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü.

19. Siz de gördünüz değil mi, Lât ve Uzza'yı?

20. Üçüncü olarak da diğerini, Menat'ı?

21. Size erkek, O'na dişi, öyle mi?

22. Öyle ise, bu haksızca bir paylaşım....

23. Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve babalarınızın taktığı kuru isimlerdir. Allah onlara öyle bir saltanat indirmedi. Onlar yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rablerinden kendilerine doğru yolu gösteren geldi.

24. Yoksa her umduğu şey insanın mıdır?

25. Ama ahiret ve dünya Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyip razı olduğuna izin vermezden önce, şefaatleri hiçbir işe yaramaz.

27. Evet, ahirete inanmayanlar meleklere dişi adı takıp duruyorlar.

28. Bununla beraber, onların buna dair bilgileri olduğundan değil, sadece zanna uyuyorlar. Hâlbuki zan, hakikat bakımından hiçbir şey ifade etmez.

29. O halde sen de bizi anmaktan yüz çevirip de, dünya hayatından ötesini istemeyen kimselere bakma!

30. İşte odur onların ilimden erişebildikleri son sınır. Şüphesiz ki Rabbin, O'dur en iyi bilen yolundan sapanı, hem de O'dur en iyi bilen, hidayet yolunu tutanı.

31. Hem bütün göklerdeki ve yerdeki, hep Allah'ındır! Sonunda kötülük yapanları yaptıkları ile cezalandıracak, güzellik yapanları da daha güzeliyle mükâfatlandıracaktır.

32. Onlar ki, günahın büyüklerinden ve hayâsızlıklardan kaçınırlar, ancak ufak tefek kusurlar başka. Şüphesiz ki Rabbin, bağışlaması geniş olandır. Hem sizin her halinizi en iyi bilendir, sizi topraktan meydana getirdiğinde ve sizler analarınızın karınlarında ceninler halinde iken. Şimdi kendinizi temize çıkarmaya kalkışmayın. Takva sahibi olanı en iyi bilen O'dur.

33. Şimdi gördün ya, o yüz çevireni,

34. Ve biraz verip de dayatıvereni…

35. Gayb ilmi onun yanında da, artık görüyor mu?

36. Yoksa haber mi verilmedi, Musa'nın sahifelerindeki,

37. Ve çok vefalı olan İbrahim'in (sahifelerindeki).

38. Doğrusu hiçbir günahkâr bir başkasının günahını çekecek değildir.

39. Doğrusu insanın çalıştığından başkası kendinin değildir.

40. Ve elbette çalışması yarın görülecek.

41. Sonra ona en değerli mükâfat verilecek.

42. Ve elbette sonunda Rabbine gidilecektir.

43. Gerçekten O'dur güldüren, ağlatan…

44. Gerçekten O'dur öldüren, diriltan…

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى

Muhakkak | O kimseler ki | İman etmiyorlar (Neye?) | Ahiret'e | Elbette takıyorlar (Kime?) | Meleklere (Ne takıyorlar?) | Dişi adı

﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي

Onlar için yoktur (Ne hakkında?) | Onun hakkında (Ne yoktur?) | Hiçbir bilgi | Tabi olmuyorlar | Ancak | Zanna [tabi oluyorlar] | Ve muhakkak ki zan (Nedir?) | İfade etmez (Neden?)

مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا

Haktan (Ne ifade etmez?) | Hiçbir şey | Yüz çevir (Kimden?) | O kimseden ki | Döndü (Neden?) | Bizim zikrimizden (Daha?) | İstemiyor | Ancak

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ

Dünya hayatını [istiyor] | Bu (Nedir?) | Onların erişebildikleri yerdir (Neden?) | İlimden | Muhakkak | Senin rabbin | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki

ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ

Saptı (Neden?) | Onun yolundan | Ve O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kimseyi ki | Hidayete erdi | Allah içindir (Ne?) | O şeyler ki | Göklerdedir (Daha?)

وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذٖينَ

Ve o şeyler ki | Yerdedir (Niçin?) | Cezalandırması için (Kimi?) | O kimseleri ki | Kötülük yaptılar (Ne ile cezalandırması için?) | O şeylerle ki | İşlediler (Daha niçin?) | Cezalandırması için (Kimi?) | O kimseleri ki

اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ

Güzellik yaptılar (Ne ile cezalandırması için?) | Güzellikle | O kimseler ki onlar | Kaçınıyorlar (Neden?) | Günahın büyüklerinden (Daha?) | Ve edepsizliklerden

اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ

Ancak hariç | Ufak kusurlar | Muhakkak senin rabbin (Nedir?) | Bağışlaması geniştir | O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | Sizi (Ne zaman?) | O vakit ki | Sizi yarattı (Neden?)

مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فٖي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا اَنْفُسَكُمْ

Yerden (Daha ne zaman?) | Ve o vakit ki | Siz | Ceninlersiniz (Nerede?) | Annelerinizin karınlarında | Temize çıkarmayın (Neyi?) | Nefislerinizi

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ الَّذٖي تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلٖيلًا

O (Nedir?) | En iyi bilendir (Kimi?) | O kişiyi ki | Sakındı | Gördün mü? (Kimi?) | O kişiyi ki | Yüz çevirdi | Verdi (Ne kadar?) | Azıcık (Daha?)

وَاَكْدٰى ﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ

Ve cimrilik etti | Onun yanında mı? (Ne?) | Gaybın bilgisi | O (Nedir?) | Görüyor [mu]? | Yoksa | Haber verilmedi mi? (Ne?)

بِمَا فٖي صُحُفِ مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهٖيمَ الَّذٖي وَفّٰى ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ

O şeyler ki (O şeyler nerededir?) | Musa'nın sahifelerindedir (Daha ne haber verilmedi mi?) | Ve İbrahim'in [sahifelerindekini] | Öyle İbrahim ki | Vefakâr oldu | Şöyleki yüklenmez (Kim?) | Yüklenici (Neyi?)

وِزْرَ اُخْرٰى ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهُ

Başkasının yükünü | Yoktur (Kim için yoktur?) | İnsan için | Ancak | O şey vardır ki | Çalıştı | Ve onun çalışması

سَوْفَ يُرٰى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى

İleride | Görülecek | Sonra | Ona karşılığı verilecek (Nasıl?) | Tastamam karşılıkla | Ve muhakkak ki | Rabbinedir (Ne?) | Son varış

﴿٤٢﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾

Muhakkak ki o | O | Güldürdü (Daha?) | Ve ağlattı | Muhakkak ki o | O | Öldürdü (Daha?) | Ve diriltti

وَاَنَّهُ	Muhakkak ki o
خَلَقَ	Yarattı (Neyi?)
الزَّوْجَيْنِ	İki eşi (Ondan bedel?)
الذَّكَرَ	Erkeği (Daha?)
وَالْاُنْثٰى ۝٤٥	Dişiyi (Neden yarattı?)
مِنْ نُطْفَةٍ	Nutfeden (Ne zaman?)
اِذَا تُمْنٰى ۝٤٦	[O nutfe] Atıldığında
وَاَنَّ	Muhakkak ki (Ne?)
عَلَيْهِ	Ona aittir
النَّشْاَةَ	Diriltme (Öyle diriltme ki)
الْاُخْرٰى ۝٤٧	Son
وَاَنَّهُ	Muhakkak ki o
هُوَ	O
اَغْنٰى	Zengin edendir (Daha?)
وَاَقْنٰى ۝٤٨	Ve sermaye veren
وَاَنَّهُ	Muhakkak ki O
هُوَ	O (Nedir?)
رَبُّ الشِّعْرٰى ۝٤٩	Şi'ra'nın rabbi
وَاَنَّهُ	Muhakkak ki o
اَهْلَكَ	Helak etti (Kimi?)
عَادًا	Âd kavmini (Öyle Âd kavmini ki)
الْاُولٰى ۝٥٠	Önceki (Daha kimi helak etmiştir?)
وَثَمُودَا	Semud'u da
فَمَٓا اَبْقٰى ۝٥١	Bırakmadı (Daha kimi helak ettik?)
وَقَوْمَ نُوحٍ	Nuh'un kavmini de (Ne zaman?)
مِنْ قَبْلُ	Daha önce
اِنَّهُمْ	Muhakkak onlar (Nedir?)
كَانُوا	İdiler
هُمْ	Onlar (Ne idiler?)
اَظْلَمَ	Çok zalim
وَاَطْغٰى ۝٥٢	Ve çok azgın
وَالْمُؤْتَفِكَةَ	Mü'tefike'yi de
اَهْوٰى ۝٥٣	Yerle bir etti
فَغَشّٰيهَا	Onlara sardırdı (Neyi?)
مَا	O şeyi ki
غَشّٰى ۝٥٤	Sardırdı
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ	Rabbinin nimetlerinin hangisine dair
تَتَمَارٰى ۝٥٥	Kuşku duyarsın
هٰذَا	Bu (Nedir?)
نَذِيرٌ	Uyarıcıdır (Ne olduğu halde)
مِنَ النُّذُرِ	Uyarıcılardan (Öyle uyarıcılar ki)
الْاُولٰى ۝٥٦	İlk olan
اَزِفَتِ	Yaklaştı (Ne?)
الْاٰزِفَةُ ۝٥٧	Yaklaşan
لَيْسَ	Yoktur
لَهَا	Onun için
مِنْ دُونِ اللّٰهِ	Allah'tan başka [bir nefis] (Ne yoktur?)
كَاشِفَةٌ ۝٥٨	Ortaya çıkaran
اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ	Bu söze mi?
تَعْجَبُونَ ۝٥٩	Şaşıyorsunuz (Daha?)
وَتَضْحَكُونَ	Gülüyorsunuz
وَلَا تَبْكُونَ ۝٦٠	Ağlamıyorsunuz
وَاَنْتُمْ	Siz (Nesiniz?)
سَامِدُونَ ۝٦١	Gafillersiniz
فَاسْجُدُوا	Secde edin (Kime?)
لِلّٰهِ	Allah'a (Daha?)
وَاعْبُدُوا ۝٦٢	Ve [ona] ibadet edin

السجدة

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَمَرِ — آيَاتُهَا ٥٥

بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan
اِقْتَرَبَتِ	Yaklaştı (Ne?)
السَّاعَةُ	O vakit (Daha?)
وَانْشَقَّ	Ve yarıldı (Ne yarıldı?)
الْقَمَرُ ۝١	Ay
وَاِنْ يَرَوْا	Şayet görseler (Ne görseler?)
اٰيَةً	Bir mucize
يُعْرِضُوا	Yüz çevirirler (Daha?)
وَيَقُولُوا	Ve derler ki (Nedir?)
سِحْرٌ	Bir büyüdür (Öyle büyü ki)
مُسْتَمِرٌّ ۝٢	Kuvvetli/sürekli olan
وَكَذَّبُوا	Ve yalanladılar (Daha?)
وَاتَّبَعُوٓا	Ve uydular (Neye uydular?)
اَهْوَٓاءَهُمْ	Heveslerine
وَكُلُّ اَمْرٍ	Hâlbuki her iş (Nedir?)
مُسْتَقِرٌّ ۝٣	Ulaşıcıdır
وَلَقَدْ	Andolsun kesinlikle
جَٓاءَهُمْ	Onlara gelmiştir (Neden gelmiştir?)
مِنَ الْاَنْبَٓاءِ	Olaylardan (Ne gelmiştir?)
مَا	Ol şey ki
فِيهِ	Onda vardır (Ne?)
مُزْدَجَرٌ ۝٤	[Kötülükten] engelleme
حِكْمَةٌ	Bir hikmettir (Öyle hikmet ki)
بَالِغَةٌ	Yeterli olan
فَمَا تُغْنِ	Fakat fayda vermez (Ne?)
النُّذُرُ ۝٥	Uyarılar
فَتَوَلَّ	O halde yüz çevir (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan (Ne zaman çıkarlar?)
يَوْمَ يَدْعُ	Çağırdığı gün (Kimin?)
الدَّاعِ	Çağıranın (Neye çağırdığı gün?)
اِلٰى شَيْءٍ	Bir şeye (Öyle şey ki)
نُكُرٍ ۝٦	Bilinmeyen

45. Gerçekten erkeği, dişiyi iki eş yaratan O'dur.

46. Bir nutfeden ekildiği zaman...

47. Şüphesiz sonraki yaratış da O'na aittir.

48. Gerçekten zengin eden, sermaye veren de O'dur.

49. Ve gerçekten Şi'ra yıldızının Rabbi de O'dur.

50. Ve gerçekten O helâk etti, önceki Ad kavmini.

51. Ve Semud'u da hiç bırakmadı.

52. Daha önce de Nuh kavmini (helâk etmişti). Çünkü onlar pek zalim ve pek azgın idiler.

53. Mü'tefike'yi (Lut kavminin yaşadığı şehirleri) de havaya kaldırıp yerin dibine geçirdi.

54. Sardırttı da onlara o sardırdığını.

55. Şimdi Rabbinin hangi nimetlerinden kuşku duyarsın!

56. Bu işte, o önceki uyarılardan bir uyarıdır.

57. Yaklaşan yaklaştı.

58. Ona Allah'tan başka açıcı yoktur.

59. Şimdi siz bu söze mi şaşıyorsunuz?

60. Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.

61. Siz mi kafa tutuyorsunuz ey gafiller?

62. Haydi secdeye kapanın ve kulluk edin!

KAMER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 55 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yaklaştı kıyamet, ay yarıldı.

2. Hâlâ bir mucize görseler, yüz çevirip derler ki: "Süregelen bir büyü."

3. Yalan dediler, arzularına uydular. Hâlbuki her iş (Allah'ın takdirinde) yerini almıştır.

4. Andolsun ki, onlara (kötülüklerden) vazgeçirici haberleri içeren kıssalar geldi.

5. Sağlamlığın ve hedefe ulaşmanın en yüksek derecesine ermiş bir hikmet... Fakat uyarılar fayda vermiyor.

6. Sen de onlardan yüz çevir, o gün ki, çağırıcı görülmedik korkunç bir şeye çağırır.

7-8. Gözleri dalgın dalgın, çekirgeler gibi yayılmış, o çağırana koşarak kabirlerden çıkarlar. Kâfirler derler ki: "Bu çok çetin bir gündür!"

9. Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladı. O kulumuza "Yalancı." dediler, "Deli." dediler, çok incittiler.

10. O da sonunda Rabbine dua etti: "Ben yenildim, hemen bana yardımını ver!" dedi.

11. Bunun üzerine göğün kapılarını şakır şakır dökülen bir su ile açtık.

12. Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık, derken sular önceden takdir edilmiş bir iş için birleşti.

13. Onu ise tahtalardan yapılmış, çivilerle çakılmış bir gemide taşıdık.

14. Gözetimimiz altında giderdi, o nankörlük edilen zata bir mükâfat olarak...

15. Andolsun ki, o gemiyi bir âyet olarak bıraktık. Fakat düşünen mi var?

16. Ki nasıl azabım ve uyarılarım?

17. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

18. Ad kavmi de yalanladı, azabım ve uyarılarım nasıl oldu?

19. Çünkü üzerlerine, uğursuzluğu devamlı bir günde, sarsan bir soğuk rüzgâr salıverdik.

20. İnsanları, kökünden devrilen hurma kütükleri gibi yolar.

21. Bak nasılmış azabım ve uyarılarım?

22. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

23. Semud da o uyarıları yalanladılar.

24. Şöyle dediler: "İçimizden bir insana mı uyacağız? Şüphesiz biz o zaman şaşkınlık içinde kalır, ateşlere yanarız.

25. O vahiy aramızdan ona mı bırakılıyor? Hayır, o bir şımarık yalancıdır!

26. İleride bilecekler, o şımarık yalancı kimdir?

27. İşte biz onları imtihan etmek için o dişi deveyi salıyoruz. Onun için onları gözet ve sabırlı ol.

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌۙ
Düşkün olarak (Nesi düşmüş?) | Gözleri | Çıkarlar (Nereden?) | Mezarlarından | Sanki onlar (Nedir?) | Çekirgelerdir (Öyle çekirgeler ki) | Yayılmış (Nasıl çıkarlar?)

﴿٧﴾ مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِۜ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
Koşalar olarak (Kime?) | Çağırana | Der (Kim?) | Kâfir olanlar (Ne derler?) | Bu (Nedir?) | Bir gündür (Öyle gün ki) | Zor olan | Yalanladı (Kimden önce?)

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
Onlardan önce (Kim yalanladı?) | Nuh'un kavmi | Ve yalanladılar (Kimi?) | Kulumuzu | Ve dediler (Ne dediler?) | Delidir | Ve o bezdirilmiş idi | Bunun üzerine yalvardı (Kime?)

رَبَّهُٓ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَٓا اَبْوَابَ السَّمَٓاءِ بِمَٓاءٍ مُنْهَمِرٍۘ
Rabbine (Ne diye yalvardı?) | Elbette ben | Yenik düştüm | Yardım et | Sonra biz açtık (Neyi açtık?) | Göğün kapılarını (Ne ile?) | Su ile (Öyle su ki) | Boşanan

﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَٓاءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَۚ ﴿١٢﴾
Ve fışkırttık (Nerede?) | Yeryüzünde (Neyi?) | Kaynakları | Ve birleşti (Ne?) | Su (Ne üzerine?) | Bir iş üzerine (Öyle iş ki) | Takdir edilmiş olan

وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍۙ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَاۚ جَزَٓاءً
Onu bindirdik (Ne üzerine?) | Tahtadan yapılmış [gemi] üzerine (Daha?) | Ve kenetli olan | Akıp gidiyordu (Nerede?) | Nezaretimizde (Niçin?) | Bir mükâfat olsun diye (Kime?)

لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَٓا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
O kimseye ki | O oldu (Ne oldu?) | İnkâr edilmiş | Andolsun kesinlikle | Onu terk ettik (Nasıl?) | Bir ibret olarak | Fakat düşünen var mı? | Nasıl oldu (Ne?)

عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾
Benim azabım (Daha?) | Ve uyarılarım | Andolsun kesinlikle | Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran'ı (Ne için?) | Öğüt alınsın diye | Fakat düşünen var mı?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا
Yalanladı (Kim?) | Âd kavmi | Bak nasıl | Oldu (Ne?) | Benim azabım | Ve uyarılarım | Muhakkak ki biz | Gönderdik (Kime?) | Onlara (Ne gönderdik?) | Bir rüzgâr (Öyle rüzgâr ki)

صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّۙ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ
Şiddetli olan (Ne zaman gönderdik?) | Uğursuz bir günde (Öyle uğursuz gün ki) | Devamlı olan | Savuruyordu (Kimi?) | İnsanları (Ne gibi savuruyordu?) | Sanki onlar (Onlar nedir?) | Hurma kütükleridir (Öyle hurma kütükleri ki)

مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
Sökülmüş olan | Bak nasıl | Oldu (Ne?) | Benim azabım | Ve uyarılarım | Andolsun kesinlikle | Biz kolay ettik (Neyi?) | Kuran'ı (Ne için?)

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُٓوا اَبَشَرًا
Öğüt alınsın diye | Fakat düşünen var mı? | Ve yalanladı (Kim?) | Semûd kavmi (Neyi?) | Uyarıları | Ve dediler (Ne dediler?) | Bir beşere mi? (Kimden?)

مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُٓۙ اِنَّٓا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ
İçimizden (Öyle beşer ki) | Tek olan | Ona uyacağız | Muhakkak ki biz | O takdirde (Ne içinde oluruz?) | Bir sapkınlık içinde | Ve delilik içinde oluruz | Verildi mi? (Ne verildi mi?) | Zikir (Kime?)

عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ
Ona (Nereden?) | Aramızdan | Hayır bilakis | O (Nedir?) | Bir yalancıdır (Öyle yalancı ki) | Küstah olan | Bilecekler (Ne zaman?) | Yarın (Neyi bilecekler?) | Kimmiş (Ne?) | Yalancı olan (Öyle yalancı ki)

الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْۘ ﴿٢٧﴾
Küstah | Muhakkak ki biz (Neyiz?) | Dişi deveyi gönderenz (Ne olarak?) | Bir bela olarak (Kime?) | Onlara | O halde sen gözetle | Ve sabret

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا

Ve onlara haber ver (Neyi haber ver?) / Kesinlikle su (Nedir?) / Taksim edilmiştir (Nerede?) / Aralarında / Her su hakkı (Nedir?) / Hazır bulunmuş olacaktır / Bunun üzerine çağırdılar (Kimi?)

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّٓا

Arkadaşlarını / O da aldı / Ve kesti / Bak nasıl / Oldu (Ne?) / Benim azabım (Daha?) / Ve uyarılarım / Muhakkak ki biz

اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ

Gönderdik (Kime?) / Onlara (Ne gönderdik?) / Çığlık (Öyle çığlık ki) / Tek / Ve hemen oluverdiler (Ne gibi?) / Ağılcının dökülen kuru otu gibi / Andolsun kesinlikle

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

Biz kolay ettik (Neyi?) / Kuran'ı (Ne için?) / Öğüt alınsın diye / Fakat düşünen var mı? / Yalanladı (Kim?) / Lût'un kavmi (Neyi yalanladı?) / Uyarıları

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍۙ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً

Muhakkak ki biz / Gönderdik (Kime?) / Onlara (Ne gönderdik?) / Taş yüklü bir rüzgâr / Ancak Lut'un ailesi hariç / Onları kurtardık (Ne zaman?) / Bir seher vaktinde? (Ne olarak kurtardık?) / Bir nimet olarak (Nereden?)

مِنْ عِنْدِنَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا

Katımızdan / İşte böyle / Mükâfatlandırırız (Kimi?) / Ol kimseyi ki / Şükretti / Andolsun kesinlikle / Onları uyardı (Ne ile uyardı?) / Şiddetli azabımızla

فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ

Fakat onlar şüpheyle karşıladılar (Neyi?) / Uyarıları / Andolsun kesinlikle / Ondan kötülük niyetiyle istediler (Neyi?) / Misafirlerini / Hemen siliverdik (Neyi?) / Onların gözlerini

فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّۚ ﴿٣٨﴾

Ve şimdi tadın bakayım (Neyi?) / Benim azabımı (Daha?) / Ve uyarılarımı / Andolsun kesinlikle / Onlara çatıverdi (Ne zaman?) / Bir sabah vakti (Ne çatıverdi?) / Bir azap (Öyle azap ki) / Onlara ulaşıp onlarda kalan

فَذُوقُوا عَذَابٖي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

Şimdi tadın bakayım (Neyi?) / Benim azabımı / Ve uyarılarımı / Andolsun kesinlikle / Biz kolay ettik (Neyi?) / Kuran'ı (Ne için?) / Öğüt almaları için / Fakat düşünen var mı?

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُۚ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ

Andolsun kesinlikle / Gelmişti (Kime?) / Firavunun halkına (Ne gelmişti?) / Uyarılar / Yalanladılar (Neyi?) / Ayetlerimizi / Tamamını / Fakat biz onları yakalayıverdik (Nasıl?)

اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُو۬لٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ

Yüce olan zatın yakalayışıyla (Öyle yüce zat ki) / Kudret sahibi olan / Sizin kâfirleriniz mi? (Nedir?) / Daha iyidir (Kimden?) / Bunlardan / Yoksa / Sizin için var mıdır? (Ne var mıdır?) / Bir kurtuluş (Nerede?)

فِي الزُّبُرِۚ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ

Kitaplarda / Yoksa / Diyorlar mı? (Ne diyorlar mı?) / Biz (Neyiz?) / Bir topluluğuz (Öyle topluluk ki) / Birbiriyle yardımlaşan/galip olan / Yakında bozguna uğrayacak (Ne?) / O topluluk

وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾

Ve dönüp kaçacaklar (Nereye?) / Arkalarına / Bilakis / Kıyamet (Nedir?) / Onlara vaat edilen saattir / Ve o saat ise (Nedir?) / Daha belalı (Daha nedir?) / Ve daha acıdır

اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖي ضَلَالٍ وَسُعُرٍۢ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ

Muhakkak ki günahkârlar (Ne içindedirler?) / Sapkınlık içindedirler (Daha ne içindedirler?) / Ve ateş içindedirler / Sürüldükleri gün (Nereye?) / Cehenneme (Ne oldukları halde?)

عَلٰى وُجُوهِهِمْۜ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

Yüzleri üzerinde oldukları halde (Ne denir?) / Tadın (Neyi?) / Cehennemin dokunuşunu / Muhakkak ki biz (Neyi?) / Her şeyi / Onu yarattık (O her şey ne olduğu halde?) / Belirlenmiş olduğu halde

28. Onlara haber ver ki, su aralarında nöbetleşe taksim edilmiştir. Ve herkes suyu sırasına göre alacaktır.

29. Bunun üzerine arkadaşlarına bağırdılar, o da silaha sarıldı da, ayaklarını biçip yere devirdi.

30. Fakat bak nasıl oldu azabım ve uyarılarım?

31. Çünkü biz üzerlerine tek bir nara salıverdik. Hemen hayvan ağılındaki çalı çırpı gibi kırılıp döküle kaldılar.

32. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

33. Lut'un kavmi o uyarılara yalan dediler.

34. Biz de üzerlerine taşlar yağdıran (kasırga) gönderdik. Yalnız Lut ailesini bir seher vakti kurtardık.

35. Tarafımızdan bir nimet olarak... İşte şükredeni böyle karşılarız.

36. Andolsun ki, (Lut) tutuşumuzun şiddetini kendilerine ihtar da etmişti. Fakat o ihtarları kavga ve şüphe ile karşıladılar.

37. Ve onun konuklarından murad almaya kalkıştılar. Biz de gözlerini siliverdik (kör ettik) de: "Tadın bakalım azabımı ve uyarılarımı." dedik.

38. Ve andolsun ki, kendilerini kalıcı bir azap bir sabah bastırıverdi.

39. Tadın bakalım azabımı ve uyarılarımı!

40. Andolsun ki, Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık, fakat düşünen mi var?

41. Andolsun ki, Firavun' un ailesine de uyarıcı peygamberler geldi.

42. Ayetlerimizin hepsini yalanladılar. Biz de onları üstün ve güçlü birine yaraşır bir tutuşla alıverdik.

43. Sizin kâfirleriniz onlardan hayırlı mı? Yoksa (kutsal) kitaplarda size ilişkin bir suçsuzluk belgesi mi var?

44. Yoksa: "Biz yardımlaşan bir topluluğuz." mu diyorlar?

45. Kuşkusuz o topluluk bozulacak ve arkalarını dönüp gidecekler.

46. Daha doğrusu onların asıl buluşma zamanları kıyamettir. Kıyamet ise daha acı ve daha bela ve beterdir.

47. Muhakkak ki, suçlular şaşkınlık ve çılgınlıklar içindedirler.

48. O gün yüz üstü ateşe sürüklenecekler! "Tadın, neymiş cehennemin dokunması!" diye.

49. Haberiniz olsun ki, biz her şeyi bir kaderle yaratmışızdır.

50. Emrimiz de başka değil, birdir, bir göz kırpması gibidir.

51. Andolsun ki, benzerlerinizi hep helâk da ettik, fakat hani düşünen?

52. Bununla beraber işledikleri her şey defterlerdedir.

53. Ve küçük, büyük hepsi satıra geçmiştir.

54. Şüphesiz takva sahipleri cennetlerde nur içindedirler.

55. Sadakat meclisinde ve kudretine sınır olmayan bir Padişahlar Padişahı'nın yüce huzurunda...

RAHMÂN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 78 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Rahmân,

2. Kur'an'ı öğretti,

3. İnsanı yarattı,

4. Ona o güzel beyanı belletti.

5. Güneş ve ay hesap iledir.

6. Çimen ve ağaç secde ederler.

7. Bak şu güzel göğe, onu yükseltti, mizanı koydu,

8. Ki mizanda taşmayasınız.

9. Ve tartıyı adaletle doğru tutun da, teraziyi aksatmayın.

10. Yere de canlılar için bir alçak gönüllülük verdi.

11. Orada meyveler ve tomurcuklarıyla duran hurma ağaçları vardır.

12. Ve o çimli taneler ve hoş kokulu bitkiler...

13. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

14. O insanı pişmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.

15. Cinleri de halis ateşten yarattı.

16. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

وَمَٓا اَمْرُنَٓا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝٥٠ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَٓا

Bizim emrimiz değildir | Ancak | Bir şeydir *(Ne gibi?)* | Göz kırpma gibi | Andolsun kesinlikle | Biz helak ettik *(Neyi?)*

اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

Sizin benzerlerinizi | Hiç düşünen var mı? | Her şey *(Öyle her şey ki)* | Onu yaptılar *(Nedir?)* | Kitaplardadır

۝٥٢ وَكُلُّ صَغ۪يرٍ وَكَب۪يرٍ مُسْتَطَرٌ ۝٥٣ اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ

Ve her ufak *(Daha?)* | Ve büyük *(Nedir?)* | Satıra geçirilmiştir | Muhakkak ki takva sahipleri *(Nerededir?)*

ف۪ي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝٥٤ ف۪ي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَل۪يكٍ مُقْتَدِرٍ ۝٥٥

Bahçelerdedir *(Daha?)* | Ve nehirlerdedir *(Daha nerededir onlar?)* | Doğruluk makamındadır *(Daha nerededir onlar?)* | Hükümdarın huzurundadır *(Öyle hükümdar ki)* | Kadir olan

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الرَّحْمٰنِ — آيَاتُهَا ٧٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلرَّحْمٰنُ ۝١ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝٢ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝٣ عَلَّمَهُ

Rahman | Öğretti *(Neyi?)* | Kuran'ı | Yarattı *(Neyi?)* | İnsanı | Ona öğretti *(Neyi öğretti?)*

الْبَيَانَ ۝٤ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝٥ وَالنَّجْمُ

Açıklamayı | Güneş *(Daha?)* | Ve ay *(Neye göredir?)* | Bir hesaba göredir | Bitkiler *(Daha?)*

وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝٦ وَالسَّمَٓاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْم۪يزَانَ

Ve ağaçlar | Secde ederler | Ve göğü | O onu yükseltti *(Daha?)* | Ve koydu *(Neyi?)* | Dengeyi *(Niye?)*

۝٧ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْم۪يزَانِ ۝٨ وَاَق۪يمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

Aşırıya gitmeyesiniz diye *(Nede?)* | Ölçüde | Ve dosdoğru yapın *(Neyi?)* | Tartıyı *(Ne ile?)* | Dengeyle/adaletle

وَلَا تُخْسِرُوا الْم۪يزَانَ ۝٩ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۝١٠

Ve eksik tutmayın *(Neyi?)* | Tartıyı | Ve yeri | Onu yaratmıştır *(Ne için?)* | Canlılar için

ف۪يهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝١١ وَالْحَبُّ

Orada vardır *(Ne vardır?)* | Meyveler *(Daha ne vardır?)* | Ve hurma ağaçları *(Öyle hurma ağaçları ki)* | Salkımlı olan *(Daha ne vardır?)* | Daneler *(Öyle daneler ki)*

ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝١٢ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝١٣

Saplı *(Daha ne vardır?)* | Ve reyhan vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz [ey İnsanlar ve Cinler]

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝١٤ وَخَلَقَ الْجَٓانَّ

Yaratmıştır *(Kimi?)* | İnsanı *(Neden?)* | Kurumuş balçıktan *(Ne gibi?)* | Pişmiş çamur gibi | Ve yaratmıştır *(Neyi?)* | Cinleri *(Neden?)*

مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝١٥ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝١٦

Halisinden *(Neyin?)* | Ateşin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

İki doğunun Rabbidir (O kimdir?) (Daha kimdir?) | Ve iki batının Rabbidir | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿١٨﴾ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

Salıvermiştir (Neyi?) | İki denizi (O iki deniz ne olduğu halde?) | Kavuşuyorlar | Aralarında vardır (Ne vardır?) | Bir perde vardır | Birbirlerine karışmazlar

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Çıkar (Nereden?) | Onlardan (Ne çıkar?) | İnci (Daha?) | Ve mercan

﴿٢٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Ve ona aittir (Ne?) | Gemiler (Öyle gemiler ki) | İnşa edilmiş (Neredeki gemiler?)

فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ

Denizde (Ne gibi gemiler?) | Yüce dağlar gibi | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | O şeylerin tamamı ki

عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

Onun üzerindedir | Yok olucudur | Ve kalır (Ne?) | Rabbinin vechi (Öyle Rabbin ki) | Celal sahibi olan (Daha?) | Ve ikram sahibi olan

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Ondan ister (Kim?) | O kimse ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yeryüzündedir

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ

Her gün | O (Nedir?) | Bir haldedir | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Yakında fâriğ olacağız/geleceğiz (Kim için?) | Size

اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

Ey iki topluluk | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Ey cin topluluğu (Daha?)

وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

Ve insan topluluğu | Eğer gücünüz yetiyorsa (Neye?) | Çıkıp gitmeye (Nereden?) | Göklerin çevrelerinden (Daha neyin?) | Ve yerin

فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

O halde derhal çıkın | Çıkıp gidemezsiniz | Ancak | Bir kuvvet/ferman ile | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

Gönderilir (Kime?) | Sizin üzerinize (Ne gönderilir?) | Bir alev (Neden?) | Ateşten (Daha ne gönderilir?) | Ve bir duman | Ve böylelikle birbirinize yardım edemezsiniz

فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ

O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Yarıldığında (Ne?) | Gök | Ve olduğunda (Ne gibi?)

وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ

Gül (Öyle gül ki) | Kızarmış yağ gibi | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | İşte o gün

لَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْبِهٖٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

Sorulmaz (Neden sorulmaz?) | Günahtan (Kim sorulmaz?) | Ne insan | Ne de cin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

17. Hem iki doğunun Rabbi, hem iki batının Rabbidir.

18. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

19. Salmış iki denizi, her zaman çatışırlar.

20. Aralarında bir engel vardır, (birbirlerine karşı) hiçbir an taşkınlık etmezler.

21. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

22. Onlardan inci ile mercan çıkar.

23. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

24. Hem denizde akıp giden o dağlar gibi gemiler O'nundur;

25. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

26. Üzerindeki herkes fanidir.

27. Celâl ve ikram sahibi olan Rabbinin zâtı ise bâki kalacaktır.

28. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

29. Göklerde ve yerde olanlar O'ndan dilenirler. O, her gün bir iştedir.

30. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

31. Yarın sırf size kalacağız ey insan ve cin!

32. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

33. Ey cin ve insan topluluğu! Göklerin ve yerin sınırlarından aşıp geçmeye gücünüz yeterse geçin gidin; (Allah tarafından bahşedilen bir kuvvet) bir ferman olmazsa geçemezsiniz.

34. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

35. Üstünüze ateşten bir alev, bir zehir duman salınır, aman dileseniz de kurtulamazsınız.

36. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

37. Gök yarılıp, yağ gibi eriyen, kızaran yanan bir gül gibi olduğu zaman...

38. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

39. O gün artık ne bir insana, ne de bir cine suçundan sorulmaz.

40. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

41. Suçlular yüzlerinden tanınır, perçemleriyle ayaklarından tutulur.
42. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
43. İşte bu, suçluların yalan dedikleri cehennem...
44. Onlar, cehennemle kaynar su arasında dolaşır dururlar.
45. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
46. Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet vardır.
47. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
48. Her birinde çeşitli bostanlar, çeşitli dallar vardır.
49. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
50. Onlarda akıp giden iki kaynak vardır.
51. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
52. Onlarda her meyveden çift çift vardır.
53. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
54. Astarları kalın ipekten minderlere yaslanırlar. Her iki cennetin meyvelerinin toplanması da yakındandır.
55. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
56. O cennetlerde gözlerini yalnız eşlerine çevirmiş öyle güzeller var ki, onlara eşlerinden önce ne insan ne de cin dokunmamıştır.
57. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
58. Onları yakut ve mercan sanırsın.
59. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
60. İhsanın karşılığı elbette ihsan...
61. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
62. O iki cennetin ötelerinde de, iki cennet daha vardır.
63. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
64. Bu cennetler yemyeşildirler.
65. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?
66. İkisinde de fışkıran iki kaynak vardır.
67. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾
Tanınır (Kim?) | Günahkârlar (Ne ile tanınır?) | Simalarıyla | Ve yakalanır (Nereden?) | Perçemlerinden (Daha?) | Ve ayaklarından

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | (Ne denir?) İşte bu (Nedir?) | Cehennemdir | O cehennem ki | Yalanlıyordu (Neyi?) | Bunu (Kim?)

الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
Suçlular | Dolaşıp dururlar (Nerede?) | Cehennem arasıyla | Kaynar su arasında (Öyle kaynar su ki) | Çok fazla sıcak olan | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
Yalanlıyorsunuz | Ve korkanlar için vardır (Nereden korkanlar için?) | Rabbinin makamından (Ne vardır?) | İki cennet vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَاۤ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
Yalanlıyorsunuz (Öyle iki cennet ki) | Sahip olan (Neye sahip olan?) | Dallara | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾
İkisinde de vardır (Ne?) | İki pınar (Öyle iki pınar ki) | Akıp giden | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾
İkisinde de vardır (Neden?) | Her türlü meyveden (Ne vardır?) | İki tür vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Ne halde ordadırlar?)

مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
Yaslanır oldukları halde (Neye yaslanır oldukları halde?) | Döşeklere (Öyle döşekler ki) | Onların örtüleri (Nedendir?) | Atlastandır | Ve her iki cennetin meyveleri[nin toplanması] | Yakındır

﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz | Oralarda vardır (Ne vardır?) | Bakışlarını [yalnız kocalarına] hapsetmiş güzeller vardır (Öyle güzeller ki)

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَاۤنٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
Onlara dokunmamıştır (Kim dokunmamıştır?) | Ne bir insan (Kimden önce) | Kendilerinden önce | Ne de bir cin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
Sanki onlar (Nedirler?) | Yakutturlar (Daha nedirler?) | Ve mercandırlar | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاۤءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
İyiliğin karşılığı değildir | Ancak | İyiliktir | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا
Yalanlıyorsunuz | Bu ikisinden başka vardır (Ne vardır?) | İki cennet daha | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَاۤمَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾
Yalanlıyorsunuz (Bu cennetler nedirler?) | Yem yeşildirler/koyu yeşildirler | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
İkisinde de vardır (Ne vardır?) | İki pınar vardır (Öyle iki pınar ki) | Durmadan fışkıran | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

İkisinde vardır (Ne vardır?) | Meyveler (Daha?) | Hurma (Daha?) | Ve nar vardır | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ

Oralarda vardır (Ne vardır?) | Hayırlı kadınlar (Öyle kadınlar ki) | Güzel | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Daha ne vardır?) | Huriler (Öyle huriler ki)

مَقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

Gizlenmiş/saklanmışlar olan (Nerede?) | Cibinliklerde | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Onlara dokunmamıştır (Kim?) | Ne bir insan (Neden önce?) | Onlardan önce (Daha kim?) | Ne de bir cin | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini | Yalanlıyorsunuz (Ne halde oradadırlar?)

﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

Yaslanırlar (Ne üzerine?) | Yastıklar üzerine (Öyle yastıklar ki) | Yeşil olan (Daha ne üzerine yaslanır) | Ve yaygılar/halılar üzerine (Öyle yaygılar/halılar ki) | Güzeller | O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini

تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

Yalanlıyorsunuz | Yüce oldu (Ne?) | Rabbinin ismi (Öyle Rabbin ki) | Celal sahibi | Ve ikram sahibi

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

مَكِّيَّةٌ — اٰيَاتُهَا ٩٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

Olduğu zaman (Ne?) | Olan | Yoktur | Onun oluşunu (Ne yoktur?) | Yalanlayıcı | Alçaltıcıdır | Yükselticidir

﴿٣﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ

Sarsıldığı zaman (Ne?) | Yer (Nasıl?) | Sarsılmakla | Ve parçalandığı zaman (Ne?) | Dağlar (Nasıl?) | Parçalanmakla | Ve olduğu zaman (Ne olduğu zaman?)

هَبَاۤءً مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Toz duman (Öyle toz ki) | Dağılmış | Ve olduğunuz zaman (Ne olduğunuz zaman?) | Gruplar (Öyle gruplar ki) | Üç olan | Sağ tarafın ashabı

مَاۤ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ مَاۤ اَصْحَابُ الْمَشْـَٔمَةِ

Ne mutlu o sağ tarafın ashabına! | Sol tarafın ashabı | Ne mutsuzdur o sol tarafın ashabı!

﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰۤئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾

Öncü olanlar | Öncü olanlardır | İşte onlar (Kimdir?) | Yaklaştırılmış olanlardır (Nerededirler?)

فِى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ

Naim cennetlerinde | Çoğu (Ne oldukları halde?) | Evvelkilerden | Birazı da (Ne olduğu halde?) | Sonrakilerden (Nedirler onlar?)

﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

Tahtlar üzerindedirler (Öyle tahtlar ki) | İşlenmiş (Ne oldukları halde?) | Yaslandıkları halde (Ne üzerine?) | Onlar üzerine (Ne oldukları halde?) | Karşı karşıya oldukları halde

68. Bunlarda bir meyve, bir başka hurma, bir başka nar vardır.

69. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

70. İçlerinde iyi huylu, güzel kadınlar vardır.

71. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

72. Cibinliklerde gizlenmiş/saklanmış huriler vardır.

73. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

74. Onlara eşlerinden önce insan ve cin dokunmamıştır.

75. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

76. Yeşil yastıklara ve güzel işlemeli yaygılara/halılara kurulmuşlardır.

77. Şimdi Rabbinizin hangi lütuflarına yalan dersiniz?

78. Ululuk ve ikram sahibi Rabbinin adı yüce, çok yücedir!

VÂKIA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 96 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kıyamet koptuğu zaman,

2. Onun kopmasına yalan diyen dil olmaz.

3. İndirir, bindirir.

4. Yer bir sarsılış sarsıldığı,

5. Dağlar bir serpiliş serpildiği,

6. Hepsi dağılıp toz duman haline geldiği,

7. Siz de üç sınıf olduğunuz zaman...

8. Ki sağdakiler, ne mutlu o sağdakilere!

9. Soldakiler, ne bahtsızdır o soldakiler!

10. İyilik işlemekte önde olanlar, karşılıklarını almakta da önde olanlardır.

11-12. Naim cennetlerinde (Allah'a) en yakın olanlardır.

13. Birçoğu öncekilerden,

14. Biraz da sonrakilerden...

15. Mücevherlerle işlenmiş tahtlar üstünde,

16. Karşı karşıya kurulmuşlar.

17. Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış genç hizmetçiler dolaşırlar.
18. Küpler ve ibrikler ile, kaynağından içki dolu bir kadeh ile...
19. Ne başları ağrıtılır ondan dolayı, ne de tükenir.
20. Meyve beğendiklerinden,
21. Kuş eti, istediklerinden,
22. İri gözlü hûriler,
23. Saklı inciler gibi,
24. Yaptıkları işlere karşılık mükâfat için...
25. Orada ne bir boş laf işitirler; ne de onlara: "Bir günah işlediniz." denilir.
26. Ancak bir söz: "Selam, selam..."
27. Sağdakiler, ne mutlu o sağdakiler!
28. Dalbastı kirazlar,
29. Salkımları sarkmış muz ağaçları,
30. Uzanmış bir gölge,
31. Çağlayan bir su,
32. Birçok meyve,
33. Ne eksilir, ne de yasaklanırlar,
34. Yüksek döşekler...
35. Gerçekten biz onları yeni bir yaratılışla yarattık.
36. Onları bakire kılmışızdır,
37. Eşlerine düşkün hep bir yaşıt olarak...
38. Sağdakiler için,
39. Birçoğu öncekilerden,
40. Ve birçoğu da sonrakilerdendir.
41. Soldakiler ise, ne bahtsızdır onlar!
42. İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su,
43. Ve kapkara boğucu dumandan bir gölge içindedirler.
44. Ne serindir, ne de faydalı...
45. Çünkü onlar bundan önce keyiflerine düşkün, şımarık, aşırı giden kimseler idiler.
46. Büyük günah işlemede ısrar ediyorlardı.
47. Ve diyorlardı ki: "Biz ölüp, toprak ve kemik yığını olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi, mutlaka diriltileceğiz?
48. Ya önceki atalarımız da mı?
49. De ki: "Muhakkak ki, bütün öncekiler ve sonrakiler,
50. Hiç kuşkusuz bilinen bir günün, belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır.

يَطُوفُ	Dolaşır (Nerede?)
عَلَيْهِمْ	Onların etrafında (Kimler dolaşır?)
وِلْدَانٌ	Gençler (Öyle gençler ki)
مُخَلَّدُونَ ۝١٧	Ölümsüzler (Ne ile dolaşırlar?)
بِأَكْوَابٍ	Testilerle (Daha?)
وَأَبَارِيقَ	Ve ibriklerle (Daha?)
وَكَأْسٍ	Ve kadeh ile (Nereden doldurulmuş?)
مِنْ مَعِينٍ ۝١٨	Kaynağından
لَا يُصَدَّعُونَ	Başları ağrıtılmaz (Neden?)
عَنْهَا	Ondan (Daha?)
وَلَا يُنْزِفُونَ ۝١٩	Akılları da tükenmez (Daha ne ile dolaşırlar?)
وَفَاكِهَةٍ	Ve meyvelerle (Neden olan?)
مِمَّا	O meyvelerden ki
يَتَخَيَّرُونَ ۝٢٠	Beğeniyorlar (Daha ne ile dolaşırlar?)
وَلَحْمِ طَيْرٍ	Kuş etlerinden (O kuş etleri ne olduğu halde?)
مِمَّا	O kuş etlerinden ki
يَشْتَهُونَ ۝٢١	Canları istiyor
وَحُورٌ	(Daha ne vardır?) Ve huriler (Öyle huriler ki)
عِينٌ ۝٢٢	İri gözlü (Ne gibidir onlar?)
كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ	İnciler gibi (Öyle inciler ki)
الْمَكْنُونِ ۝٢٣	Saklanmış
جَزَاءً	(Bütün bunlar ne içindir?) Karşılık için (Neyin karşılığı için?)
بِمَا	O şeylerin ki
كَانُوا	İdiler (Ne idiler?)
يَعْمَلُونَ ۝٢٤	Yapıyorlar
لَا يَسْمَعُونَ	İşitmezler (Nerede?)
فِيهَا	Orada (Ne işitmezler?)
لَغْوًا	Boş söz (Daha ne işitmezler?)
وَلَا تَأْثِيمًا ۝٢٥	Günaha sokacak söz de
إِلَّا	Ancak (Ne işitirler?)
قِيلًا	Söz (Sözden bedel ne işitirler?)
سَلَامًا	Selam
سَلَامًا ۝٢٦	Selam
وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ	Sağ tarafın ashabı
مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝٢٧	Ne mutlu o sağ tarafın ashabına (Onlar neredediler?)
فِي سِدْرٍ	Kiraz ağaçlarındadırlar (Öyle kiraz ağaçları ki)
مَخْضُودٍ ۝٢٨	Düzgün/dikensiz (Daha neredediler?)
وَطَلْحٍ	Muz ağaçlarındadırlar (Öyle muz ağaçları ki)
مَنْضُودٍ ۝٢٩	Salkım salkım (Daha neredediler?)
وَظِلٍّ	Gölgelerdedirler (Öyle gölgeler ki)
مَمْدُودٍ ۝٣٠	Uzamış (Daha neredediler?)
وَمَاءٍ	Sulardadırlar (Öyle sular ki)
مَسْكُوبٍ ۝٣١	Çağlayan (Daha neredediler?)
وَفَاكِهَةٍ	Meyvelerdedirler (Öyle meyveler ki)
كَثِيرَةٍ ۝٣٢	Çok olan (Yine öyle meyveler ki)
لَا مَقْطُوعَةٍ	Kesilmemiş (Daha?)
وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝٣٣	Ve yasaklanmamış (Daha neredediler)
وَفُرُشٍ	Yataklardadırlar (Öyle yataklar ki)
مَرْفُوعَةٍ ۝٣٤	Yükseltilmiş
إِنَّا	Muhakkak ki biz
أَنْشَأْنَاهُنَّ	Onları yarattık (Nasıl?)
إِنْشَاءً ۝٣٥	Yaratmakla
فَجَعَلْنَاهُنَّ	Ve onları yaptık (Ne yaptık?)
أَبْكَارًا ۝٣٦	Bakireler (Daha ne yaptık?)
عُرُبًا	Sevgililer (Daha ne yaptık?)
أَتْرَابًا ۝٣٧	Yaşıtlar (Bunları kim için yaptık?)
لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٣٨	Sağ tarafın ashabı için
ثُلَّةٌ	Çoğudur (Kimden?)
مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝٣٩	Evvelkilerden
وَثُلَّةٌ	Ve çoğudur (Kimden?)
مِنَ الْآخِرِينَ ۝٤٠	Sonrakilerden
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ	Sol tarafın ashabı
مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝٤١	Ne mutsuzdur o sol taraf ashabı! (Onlar neredediler?)
فِي سَمُومٍ	İçlerine işleyen bir ateştedirler (Daha neredediler?)
وَحَمِيمٍ ۝٤٢	Kaynar su içindedirler (Daha neredediler?)
وَظِلٍّ	Gölgededirler (Neden olan?)
مِنْ يَحْمُومٍ ۝٤٣	Kapkara dumandan olan (Öyle gölge ki)
لَا بَارِدٍ	Serin değildir (Daha?)
وَلَا كَرِيمٍ ۝٤٤	Hoş da değildir
إِنَّهُمْ	Muhakkak ki onlar
كَانُوا	İdiler (Ne zaman?)
قَبْلَ ذَٰلِكَ	Bundan önce (Ne idiler?)
مُتْرَفِينَ ۝٤٥	Bolluk içinde yaşıyorlardı
وَكَانُوا	Ve idiler (Ne idiler?)
يُصِرُّونَ	Israr ediyorlardı (Neye?)
عَلَى الْحِنْثِ	Günaha (Öyle günah ki)
الْعَظِيمِ ۝٤٦	Büyük
وَكَانُوا	Ve idiler (Ne idiler?)
يَقُولُونَ	Diyorlardı (Ne diyorlardı?)
أَئِذَا مِتْنَا	Öldüğümüzde mi? (Daha?)
وَكُنَّا	Ve olduğumuzda (Ne olduğumuzda?)
تُرَابًا	Toprak (Daha?)
وَعِظَامًا	Ve kemik
أَإِنَّا	Biz mi?
لَمَبْعُوثُونَ ۝٤٧	Diriltilmiş olacağız
أَوَآبَاؤُنَا	Atalarımız da mı? (Öyle atalarımız ki)
الْأَوَّلُونَ ۝٤٨	Evvelkiler olan
قُلْ	De ki
إِنَّ الْأَوَّلِينَ	Muhakkak evvelkiler (Daha?)
وَالْآخِرِينَ ۝٤٩	Sonrakiler de
لَمَجْمُوعُونَ	Toplanacaklardır (Nerede?)
إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝٥٠	Belirlenmiş bir günün vaktinde

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ
Sonra | Sizler | Ey sapkınlar! | Yalanlayıcılar! | Elbette yiyicilersiniz (Neden?) | Ağaç'tan (Öyle ağaç ki)

مِنْ زَقُّومٍۙ ﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَم۪يمِۚ
Zakkum'dan olan | Ve doldurursunuz (Neden?) | Ondan (Neyi?) | Karınlarınızı | Ve içicisiniz (Ne üzerine?) | Onun üzerine (Neden içeceksiniz?) | Kaynar sudan

﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْه۪يمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّ۪ينِۜ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
İçicilersiniz (Nasıl?) | Susamış develerin içişiyle | İşte bu (Nedir?) | Onların konukluklarıdır (Ne zaman?) | Ceza gününde | Biz

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
Sizi yarattık | Tasdik etmeyecek misiniz? | Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki | Akıtıyorsunuz | Siz mi?

تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
Onları yaratıyorsunuz | Yoksa | Biz mi? | Yaratanlarız | Biz | Takdir ettik (Nerede?) | Aranızda (Neyi?) | Ölümü

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوق۪ينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ ف۪ي مَا
Ve biz değiliz (Ne değiliz?) | Önüne geçilmiş olanlar (Ne üzerine ölümü takdir ettik?) | Getirmek üzere (Kimi getirmek üzere?) | Sizin benzerlerinizi (Daha ne üzerine ölümü takdir ettik?) | Ve sizi diriltmek üzere (Nerede?) | O yerde ki

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
Bilmiyorsunuz | Andolsun kesinlikle | Siz biliyorsunuz (Neyi?) | Yaratılışı (Öyle yaratılış ki) | Birinci olan | Düşünmeyecek misiniz?

اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾
Gördünüz mü? (Neyi?) | O şeyi ki | Ekiyorsunuz | Siz mi? | Onları bitiriyorsunuz | Yoksa | Biz miyiz? | Bitirenler

لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ ﴿٦٦﴾
Şayet | Dileseydik | Elbette onu çevirirdik (Neye çevirirdik?) | Ot kırıntısına | Ve olurdunuz! (Ne olurdunuz?) | Şaşırıyor olurdunuz | Muhakkak ki biz (Kimiz?) | Zarara uğramışlar

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذ۪ي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ
Bilakis | Biz (Neyiz?) | Mahrumlarız | Gördünüz mü? (Neyi?) | Suyu | Öyle suyu ki | İçiyorsunuz | Siz mi?

اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
Onu indirdiniz (Nereden?) | Buluttan | Yoksa | Biz miyiz? | İndirenler | Şayet | Dileseydik | Onu yapardık (Ne yapardık?)

اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّت۪ي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾
Tuzlu | Şükretmez misiniz? | Gördünüz mü? (Neyi?) | Ateşi | Öyle ateşi ki | Tutuşturuyorsunuz

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
Siz mi? | Yarattınız (Neyi?) | Onun ağacını | Yoksa | Biz miyiz? | Yaratanlar | Biz | Onu kıldık (Ne kıldık?)

تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْو۪ينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٤﴾
Bir ibret (Daha ne kıldık?) | Bir fayda (Kim için?) | Gelip geçenler için | Tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki) | Büyük olan

فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظ۪يمٌۙ ﴿٧٦﴾
Hayır! | Yemin olsun ki (Neye yemin olsun?) | Yıldızların yerlerine | Muhakkak ki o (Nedir?) | Elbette kasemdir | Şayet bilseniz (Öyle kasem ki) | Büyük

51. Sonra siz, ey sapkın yalancılar!
52. Mutlaka bir ağaçtan, zakkumdan yersiniz.
53. Karınlarınızı ondan doldurursunuz.
54. Üstüne de o kaynar sudan içersiniz.
55. Hüyam hastalığına tutulmuş (içtikçe susayan, kanmak bilmeyen) develerin içişi gibi içersiniz.
56. İşte ceza gününde onların ağırlanışları böyledir!
57. Biz yarattık sizi, hâlâ tasdik etmeyecek misiniz?
58. Şimdi gördünüz mü o döktüğünüz meniyi?
59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratan biz miyiz?
60. Aranızda o ölümü biz takdir ettik ve bizim önümüze geçilmez.
61. Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta var etmeye gücümüz yeter.
62. Kuşkusuz ilk yaratılışı biliyorsunuz. O halde düşünsenize ya!
63. Şimdi gördünüz mü o ektiğiniz tohumu?
64. Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
65. Dilesek onları elbette bir çöpe çevirirdik de, ağzınızda şöyle geveler dururdunuz.
66. "Kuşkusuz biz çok zarardayız.
67. Daha doğrusu büsbütün mahrumuz!"
68. Şimdi gördünüz mü o içtiğiniz suyu?
69. Buluttan onu siz mi indiriyordunuz, yoksa biz miyiz indiren?
70. Dileseydik onu tuzlu yapıverirdik. O halde şükretseniz ya!
71. Bir de o çakıp yaktığınız ateşi gördünüz mü?
72. Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa biz miyiz yaratan?
73. Biz onu hem bir uyarı, hem de çölde konup göçenler için bir fayda yaptık.
74. O halde Rabbini yüce ismiyle tesbih et.
75. Artık yok! O yıldızların yerlerine yemin ederim.
76. Ve gerçekten o, bilesiniz çok büyük bir yemindir.

77. Şüphesiz o, çok değerli ve şerefli bir Kur'an'dır.

78. Öyle bir kitapta ki, (o kitap) korunur.

79. Ona tertemiz temizlenmiş olanlardan başkası el süremez.

80. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

81. Şimdi bu söze siz yağ mı süreceksiniz?

82. Nasibinizi yalanlamanızdan ibaret mi kılacaksınız?

83. O halde can boğaza geldiği zaman,

84. Siz o zaman bakar durursunuz.

85. Biz ise ona sizden yakınızdır ve fakat göremezsiniz!

86-87. Evet, haydi, eğer dine boyun eğmeyecek, ceza çekmeyecek iseniz, o canı geri çevirsenize ya, iddianızda doğru iseniz!

88. Ama o, Allah'a yakın kılınanlardan ise,

89. Artık ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.

90. Eğer o sağdakilerden ise,

91. Artık selam sana, sağdakilerden.

92. Ama o yalanlayan sapkınlardan ise,

93. Kesinlikle konukluğu kaynar su,

94. Ve yaslanacağı cehennemdir.

95. Hiç şüphesiz işte budur, kesin gerçek.

96. Haydi Rabbini yüce ismiyle tesbih et!

HADÎD SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O öyle güçlüdür, öyle hikmet sahibidir

2. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Hem diriltir, hem öldürür, hem O her şeye kadirdir.

3. Evvel'dir O, (başlangıcı yoktur); Âhir'dir O, (sonu yoktur); Zâhir'dir O, (her şeyden apaçıktır); Bâtın'dır O, (gözlerden gizlenmiştir). Hem O, her şeyi bilendir.

اِنَّهُ لَقُرْاٰنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ اِلَّا

Muhakkak O (Nedir?) | Elbette Kuran'dır (Öyle Kuran ki) | Değerli (Neredir?) | Bir Kitapta (Öyle Kitap ki) | Korunan | Ona dokunamaz | Ancak [dokunur]

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيثِ

Temizlenmiş olanlar | İndirilmedir (Kimden?) | Âlemlerin Rabbinden | Bu sözü mü?

اَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا

Siz | Hor görüyorsunuz | Yapıyorsunuz (Neyi?) | Rızkınızı (Ne yapıyorsunuz?) | Muhakkak ki sizin olmanız (Ne olmanız?) | Yalanlıyorsunuz | Hele

اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ

Dayandığı zaman (Neye dayandığı zaman?) | Boğaza (Ne olduğunuz halde?) | Halbuki siz (Ne zaman?) | O zaman (Nesiniz?) | Bakarsınız | Biz (Neyiz?) | Daha yakınız (Kime?)

اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Ona (Kimden daha yakınız?) | Sizden | Fakat | Göremezsiniz | Hadi! | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Cezalandırılmayacak iseniz

﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Onu döndürsenize | Şayet iseniz (Ne iseniz?) | Sadıklar | Ama şayet ise (Kimlerden?) | Mukarreblerden

﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّا اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَمِينِ

Rahatlık (Daha?) | Güzel rızık (Daha?) | Naim Cennet'i | Ve ama şayet ise (Kimden?) | Sağ tarafın ashabından

﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّا اِنْ كَانَ

Selam olsun (Kime?) | Sana (Kimden?) | Sağ taraf ashabından | Ve ama şayet ise (Neden?)

مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ

Yalanlayıcılardan (Öyle yalanlayıcılar ki) | Sapkınlar olan | Konukluk vardır (Neden?) | Kaynar sudan | Ve cehenneme atılmak

﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

İşte bu | Şüphesiz bu (Nedir?) | Kesin gerçektir | Tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki) | Büyük olan

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْحَدِيدِ — آيَاتُهَا ٢٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ

Tesbih etmektedir (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | O şeyler ki (Nerede bulunan?) | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | Allah (Nedir?) | Aziz olandır | Ve hikmet sahibi olandır | Ona aittir (Ne?)

مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin hükümranlığı (Daha?) | Ve yerin | Hayat verir (Daha?) | Ve öldürür | Ve o | Her şeye | Gücü yetendir

﴿٢﴾ هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

O (Nedir?) | İlktir (Daha nedir?) | Ve sondur (Daha nedir?) | Zahirdir (Daha nedir?) | Ve batındır | Ve O | Her şeyi (Nedir?) | Gayet iyi bilendir

هُوَ الَّذٖى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فٖى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

O (Nedir?) | Öyle Allah'tır ki | Yaratmıştır (Neyi?) | Gökleri (Daha?) | Ve yeri (Ne sürede?) | Altı günde | Sonra | İstiva etmiştir (Ne üzerine?)

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

Arş üzerine | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Giriyor (Nereye?) | Yere (Daha?) | Ol şeyi ki | Çıkıyor | Yerden | Ol şeyi ki | İniyor

مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ فٖيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Gökten (Daha?) | Ol şeyi ki | Çıkıyor/yükseliyor (Nereye?) | Göğe | Ve o (Nedir?) | Sizinle birliktedir | Nerede olursanız | Allah | Yaptıklarınızı (Nedir?)

بَصٖيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

Görendir | Ona aittir (Ne?) | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin | Ve yalnız Allah'a | Döndürülecektir (Ne?) | Bütün işler

﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَهُوَ عَلٖيمٌ

Katar (Neyi?) | Geceyi (Neye?) | Gündüze | Ve yine katar (Neyi?) | Gündüzü (Neye?) | Geceye | Ve o (Nedir?) | Gayet iyi bilendir (Neyi?)

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ

Kalplerde olanı | İman edin (Kime iman edin?) | Allah'a (Daha?) | Ve resulüne | Ve infak edin (Neden infak edin?) | O şeyden ki | Sizi kıldı (Ne kıldı?)

مُسْتَخْلَفٖينَ فٖيهِ فَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿٧﴾

Vekiller (Nede?) | O şeyde | Neticede o kimseler ki | İman ettiler (Kimden?) | Sizden (Daha?) | Ve infak ettiler | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Bir ecir (Öyle ecir ki) | Büyük

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ

Size ne oluyor ki | İnanmıyorsunuz (Kime inanmıyorsunuz?) | Allah'a | Halbuki peygamber | Sizi davet ediyor (Niye davet ediyor?) | İnanasınız diye (Kime?) | Rabbinize

وَقَدْ اَخَذَ مٖيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖٓ

Halbuki almıştı (Neyi?) | Sizin sözünüzü | Eğer iseniz (Ne iseniz?) | İnananlar | O (Nedir?) | Öyle Allah'tır ki | İndirir (Kime?) | Kuluna (Ne indirir?)

اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ

Ayetler (Öyle ayetler ki) | Apaçık (Niçin indirir?) | Sizi çıkarmak için (Neden?) | Karanlıklardan (Neye?) | Aydınlığa | Şüphesiz Allah | Size karşı (Size karşı nedir?)

لَرَؤُفٌ رَحٖيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ

Kesinlikle pek müşfiktir | Ve pek merhametlidir | Size ne oluyor | İnfak etmiyorsunuz (Nereye?) | Allah yolunda | Halbuki Allah'a aittir (Ne?)

مٖيرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوٖى مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ

Göklerin mirası | Ve yerin | Eşit olmaz (Kimden?) | Sizden (Kim eşit olmaz?) | O kimse ki | İnfak etti | Fetihten önce (Daha kim eşit olmaz?)

وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذٖينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا

Ve savaştı [o kimse ki] | İşte onlar (Nedir?) | Daha büyüktürler (Ne bakımdan?) | Derece bakımından (Kimden daha büyüktürler?) | O kimselerden ki | İnfak ettiler (Neden sonra?) | Fetihten sonra | Ve savaştılar

وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا

Her birine | Vaat etmiştir (Kim?) | Allah (Neyi vaat etmiştir?) | En güzeli | Allah | Ol şeyi ki | Siz yapıyorsunuz (Nedir?) | Bilendir | Kimdir

الَّذٖى يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُٓ اَجْرٌ كَرٖيمٌ ﴿١١﴾

O kimse ki | Ödünç veriyor (Kime?) | Allah'a (Nasıl ödünç veriyor?) | Ödünç vermekle (Öyle ödünç ki) | Güzel | Ki onu artırsın (Kim için artırsın?) | Kendisi için | Ve onun için vardır (Ne vardır?) | Bir mükafat (Öyle mükafat ki) | Pek cömert/değerli

4. O'dur ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine istiva buyurdu. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni, hepsini bilir ve her nerede olsanız sizinle beraberdir. Hem Allah her ne yaparsanız görür.

5. Bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve bütün işler Allah'a döndürülür.

6. Geceyi gündüze sokar, gündüzü geceye sokar. Ve bütün sinelerin özünü bilir.

7. Allah'a ve Resulüne iman edin, sizi üzerine vekil kıldığı şeylerden harcayın. İman edip de (Allah yolunda) harcayanlarınız için, büyük bir ecir vardır.

8. Hem niçin Allah'a iman etmeyesiniz ki, peygamber sizi Rabbinize iman edesiniz diye davet edip duruyor? Oysa sizden kesin söz de aldı, eğer gerçek mü'min olacaksanız.

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kuluna parlak parlak ayetler indiren O'dur. Muhakkak ki Allah, size karşı çok esirgeyici, çok merhametlidir.

10. Niçin Allah yoluna harcama yapmayasınız ki, göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır, (hepsi O'na kalacaktır). Fetihten önce (Allah yolunda) harcamada bulunup çarpışanlarınız, diğerlerine eşit olmaz. Onlar, sonradan harcamada bulunup, çarpışanlardan derece bakımından daha büyüktür. Bununla beraber Allah hepsine de en güzeli vaad etti. Allah her ne yaparsanız haberdardır!

11. Hani kim o, Allah'a güzel bir borç sunacak kimse ki, Allah da onun (ecrini) ona kat kat artırsın? Hem onun için çok hoş bir ecir de vardır.

12. O gün mü'min erkeklerle, mü'min kadınları önlerinden ve sağ taraflarından nurları koşarken göreceksin: (Onlara): "Bu gün müjdeniz altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. İçlerinde ebedi olarak kalacaksınız." (denilir). İşte büyük kurtuluş budur!

13. O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar, iman edenlere şöyle diyecek: "Bize bakınız, nurunuzdan biraz alalım!" Denilecek ki: "Arkanıza dönün de bir ışık araştırın." Derken aralarına bir sur çekilmiştir, bir kapısı vardır. (O surun) içi, rahmet onda, dışı ise, o yönden azaptır.

14. (Münafıklar) onlara şöyle bağrışırlar: "Bizler sizinle beraber değil miydik?" (Mü'minler): "Evet, ama siz kendilerinize kötülük ettiniz, fırsat beklediniz, şüpheye düştünüz ve Allah'ın emri gelinceye kadar kuruntular sizi aldattı. Hem o aldatıcı şeytan sizi (günahın zararı yoktur diye) Allah'a güvendirdi.

15. Artık bugün ne sizden, ne de inkâr edenlerden fidye kabul edilmez, sığınacağınız yer ateştir. Size yaraşan odur, ona gidiş de ne kötüdür!"

16. O iman edenler için hâlâ zamanı gelmedi mi? Ki kalpleri Allah'ın zikrine ve inen gerçek aşkına saygı ile coşsun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalpleri katılaşmış ve çoğu da günaha dalmış bulunanlar gibi olmasınlar.

17. İyi biliniz ki, Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltir! İşte size anlayasınız diye ayetleri açıkladık.

18. Şüphesiz sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a öyle güzel ödünç sunanlara, verdikleri kendileri hesabına kat kat artırılır, bir de onlara pek hoş bir ecir vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ

Göreceğin günü (Kimi?) | Mümin erkekleri (Daha?) | Ve mümin kadınları (Öyle mümin erkek ve kadınlar ki) | Gidiyor (Ne gidiyor?) | Nurları (Nerede gidiyor?) | Önlerinde

وَبِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

Ve sağ taraflarında (Ne denir?) | Müjdeniz (Ne zaman?) | Bugün (Nedir?) | Cennetlerdir (Öyle cennetler ki) | Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne akıyor?) | Nehirler (Ne oldukları halde?)

خَالِدِينَ فِيهَاۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُۚ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ

Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | O cennetlerde | İşte bu | Bu (Nedir?) | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki) | Büyük (O günden bedel?) | Diyeceği günü [anlat] (Kimin diyeceği günü?) | Münafık erkeklerin (Daha?)

وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

Ve münafık kadınların (Kime diyeceği?) | O kimselere ki | İman ettiler (Ne diyecekler?) | Bizi bekleyin | Ki alalım (Neden?) | Nurunuzdan | Denir (Ne denir?) | Dönün (Nereye?)

وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُوراًۜ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌۜ

Arkanıza | Ve arayın (Ne arayın?) | Bir nur | Ve nihayet çekilir (Nereye?) | Onların arasına (Ne çekilir?) | Bir sur (Öyle sur ki) | Kendisi için vardır (Ne vardır?) | Kapı (Yine öyle sur ki)

بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُۜ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ

Onun içi | Onda vardır (Ne vardır?) | Rahmet | Ve onun dışı da | Dış tarafından (Ne vardır?) | Azap | Müminlere seslenirler

اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْۜ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ

Biz değil miydik (Kim ile beraber?) | Sizinle beraber | Onlar derler | Evet | Fakat siz | Fitneye düşürdünüz (Kimi?) | Kendinizi | Ve gelmesini beklediniz

وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ

Ve şüpheye düştünüz | Ve sizi aldattı (Ne?) | Kuruntular | Ve sonunda geldi (Ne?) | Allah'ın emri | Ve sizi aldattı (Kim ile?) | Allah ile (Kim?) | Çokça aldatan

﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُواۜ مَاْوٰيكُمُ

Bugün | Alınmaz (Kimden?) | Sizden (Ne alınmaz?) | Hiçbir bedel | Ve o kimselerden alınmaz ki | Onlar inkar ettiler | Sizin varacağınız yer (Nedir?)

النَّارُۜ هِيَ مَوْلٰيكُمْۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

Cehennemdir | O ise (Nedir?) | Size yaraşandır | Ve ne kötü | Varış yeridir | Vakti gelmedi mi? (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Ne vakti?)

اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّۙ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ

Ürperme vakti (Neyin?) | Kalplerinin (Neye?) | Allah'ın zikrine (Daha neye?) | Ve indirdiğine (Neden indirdiği?) | Haktan | Ve olmasınlar (Kim gibi olmasınlar?) | O kimseler gibi ki

اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْۜ وَكَثِيرٌ

Onlara verildi (Ne verildi?) | Kitap | Bundan önce | Uzayıp geçti | Onlar üzerine (Ne?) | Uzun zaman | Böylelikle kaskatı kesildi (Ne?) | Kalpleri | Çoğu (Kimden?)

مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ قَدْ بَيَّنَّا

Onlardan (Nedirler?) | Fasıklardır | Bilin ki | Kesinlikle Allah | Canlandırır (Neyi?) | Yeryüzünü (Neden sonra?) | Ölümünden sonra | Gerçekten biz açıkladık (Kime?)

لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ

Size (Neyi?) | Ayetleri (Niye açıkladık?) | Taki siz | Düşünesiniz | Muhakkak ki sadaka veren erkekler | Ve sadaka veren kadınlar

وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضاً حَسَناً يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

Ve borç verdiler (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Borç vermekle (Öyle borç ki) | Güzel olan | Kat kat verilir (Kime?) | Onlara | Ve onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükafat (Öyle mükafat ki) | Pek cömert/kıymetli

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدّ۪يقُونَۗ

O kimseler ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve peygamberlerine | İşte onlar | Onlar (Kimdir?) | Sıddıklardır (Daha kimdirler?)

وَالشُّهَدَٓاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْۜ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْۜ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا

Ve şehitlerdir (Kim katında?) | Rableri katında | Onlar için vardır (Ne vardır?) | Mükafatları | Ve nurları | Ve o kimseler ki | İnkar ettiler (Daha?)

وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا

Ve yalanladılar (Neyi?) | Ayetlerimizi | İşte onlar (Kimdir?) | Cehennem halkıdır | Bilin ki

اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَز۪ينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ

Şüphesiz dünya hayatı sadece | Bir oyundur (Daha?) | Bir eğlencedir (Daha?) | Bir süstür (Daha?) | Bir böbürlenmedir (Nerede?) | Aranızda (Daha nedir?) | Ve çoğalmadır (Nede?)

فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِۜ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ

Mallarda (Daha?) | Ve evlatlarda (Bu ne gibidir?) | Tıpkı bir yağmur gibidir (Öyle yağmur ki) | Hayrete düşürdü (Kimi?) | Çiftçileri (Ne hayrete düşürüyor?) | Bitkisi | Sonra

يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًاۜ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَد۪يدٌۙ

Kurur | Ve sen onu görürsün (Nasıl?) | Kupkuru bir halde | Sonra | Olur (Ne olur?) | Çer çöp | Ve ahirette de vardır (Ne vardır?) | Şiddetli bir azap (Daha ne vardır?)

وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌۜ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Ve bağışlama (Kim tarafından?) | Allah tarafından (Daha ne vardır?) | Ve [Allah'ın] rızası | Dünya hayatı değildir (Ancak nedir?) | Ancak | Aldatıcı bir metadır

﴿٢٠﴾ سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

Koşuşun (Neye?) | Mağfirete (Kim tarafından olan?) | Rabbiniz tarafından (Daha neye?) | Ve cennete [koşuşun] (Öyle cennet ki) | Onun genişliği (Ne gibidir?)

كَعَرْضِ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۙ اُعِدَّتْ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ۜ

Göğün genişliği gibidir (Daha?) | Ve yerin | O hazırlanmıştır (Kim için?) | O kimseler için ki | İman ettiler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve peygamberlerine

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ

İşte bu (Nedir?) | Allah'ın lütfudur | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Büyük

﴿٢١﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا

İsabet etmemiştir (Ne?) | Hiçbir musibet (Neredeki?) | Yeryüzündeki (Daha?) | Ve kendinizdeki | Ancak

ف۪ي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَاۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌۚ ﴿٢٢﴾

Bir kitaptadır (Neden önce?) | Biz onu yaratmadan önce | Muhakkak ki bu | Allah'a (Nedir?) | Çok kolaydır

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْۜ وَاللّٰهُ

Üzülmeyesiniz diye (Neye?) | Kaybettiğinize | Ve sevinmeyesiniz diye (Neye sevinmeyesiniz?) | Allah'ın size verdiğine | Allah

لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍۙ ﴿٢٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ

Sevmez (Kimi?) | Her kendisini beğeneni (Öyle kendini beğenen ki?) | Övünen | O kimseler ki | Cimrilik ediyorlar | Ve emrediyorlar (Kime?)

النَّاسَ بِالْبُخْلِۜ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٤﴾

İnsanlara (Neyi?) | Cimriliği | Ve her kim | Yüz çevirirse | Şüphesiz ki Allah | O | İhtiyaçsızdır | Övülendir

19. Hem Allah'a ve peygamberlerine iman edenler, hep onlar, Rableri yanında tıpkı sıddıklar ve şehitler gibidirler. Onlara, onların (sıddıkların ve şehitlerin) ecirleri ve nurları vardır. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar, hep cehennemliktirler.

20. Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve aranızda bir övünme, mal ve evlat konusunda bir çokluk yarışından ibarettir. Bu tıpkı bir yağmur örneği gibidir ki, (o yağmurun bitirdiği) ot, çiftçileri imrendirmiştir. Sonra (o ot) heyecana gelir, coşar; bir de görürsün sararmıştır. Sonra da bir çer çöp olur! Ahrette ise şiddetli bir azap, bir de Allah'tan bir bağışlama ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir!

21. Siz Rabbinizden bir bağışlamaya ve eni, yerle göğün eni gibi bir cennete yarışın ki (bu), Allah'a ve peygamberlerine iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, O Allah'ın lütfudur, onu dilediği kimselere verir ve Allah çok büyük lütuf sahibidir!

22. Ne yeryüzünde ve ne de nefislerinizde bir musibet başa gelmez ki, biz onu yaratmamızdan önce, bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır!

23. Şunun için ki, kaybettiğinize üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiğine de güvenmeyesiniz! Allah çok övünen, böbürlenen kimselerin hiçbirini sevmez.

24. Onlar ki, hem cimrilik ederler, hem de insanlara cimriliği emrederler. Her kim de yüz çevirir ise, (Allah yolunda harcamaktan kaçınırsa), bilsin ki Allah, zengin ve övgüye layık olan ancak O'dur.

25. Andolsun ki, biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik. Beraberlerinde kitap ve ölçü indirdik ki, insanlar adaletle doğrulsunlar. Bir de demiri indirdik ki, onda hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için birçok faydalar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri belli edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür.

26. Andolsun ki, Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik. Soylarına da peygamberlik ve kitap verdik. Öyle iken içlerinden bazısı hidayeti kabul etmiş, çoğu ise yoldan çıkmışlardır.

27. Sonra onların izleri üzerinde, peygamberlerimizi art arda gönderdik. Arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de ruhbanlığı ki, onu onlar uydurdular. Biz onu üzerlerine yazmamıştık (onunla sorumlu tutmamıştık). Ancak Allah'ın rızasını aramak için yaptılar. Sonra da ona gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış kimselerdir.

28. Ey o bütün iman edenler! Allah'tan korkun ve peygamberine iman edin ki, sizlere rahmetinden iki pay versin. Size bir nur bahşetsin ki, onunla (yolunuzu görüp) yürüyesiniz, hem de sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

29. Çünkü kendilerine kitap verilenler bilmeyecekler mi ki, Allah'ın lütfundan bir şeye güç yetiremezler ve gerçekten lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

Andolsun kesinlikle | Biz gönderdik (Kimi?) | Elçilerimizi (Ne ile?) | Açık delillerle (Daha?) | Ve indirdik | Onlarla birlikte (Ne indirdik?) | Kitabı

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ

Ve mizanı (Niye indirdik?) | Yerine getirsin diye (Kim?) | İnsanlar (Neyi?) | Adaleti | Ve indirdik (Neyi?) | Demiri | Ki onda vardır (Ne vardır?)

بَاْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

Bir sertlik ki | Şiddetli (Daha?) | Ve faydalar vardır (Kim için?) | İnsanlar için (Daha ne için indirdik?) | Ve bilsin diye (Kim?) | Allah (Kimi bilsin?) | O kimseyi ki | Kendisine yardım ediyor (Daha kime?)

وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا

Ve Peygamberlerine yardım ediyor (Nasıl?) | Gıyabında | Şüphesiz ki Allah | Pek kuvvetli | Ve azizdir | Ve andolsun kesinlikle | Biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u

وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ

Ve İbrahim'i | Ve verdik (Kime?) | Onların nesillerine (Neyi verdik?) | Peygamberliği (Daha?) | Ve Kitabı | Onların bir kısmı

مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى اٰثَارِهِمْ

Doğru yolu bulmuş | Çoğu (Kimden?) | Onlardan (Nedirler?) | Fasıklardır | Sonra | Gönderdik | Onların peşi sıra (Kimi gönderdik?)

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ

Peygamberlerimizi | Ve gönderdik (Kimi?) | İsa'yı | Meryem'in oğlu | Ve ona verdik (Neyi?) | İncil'i

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً

Ve koyduk (Neye?) | O kimselerin kalplerine ki | Ona tabi oldular (Ne koyduk?) | Şefkat (Daha?) | Ve merhamet | Ve bir ruhbanlık ki

ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ

Onu uydurdular | Biz onu yazmamıştık (Kime?) | Onlara | Ancak (Ne için?) | Allah'ın rızasını kazanmak için

فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ

Fakat buna da riayet etmediler (Nasıl?) | Hakkınca riayetle | Biz de verdik (Kime?) | O kimselere ki | İman ettiler (Kimden?) | Onlardan (Ne verdik?) | Mükâfatlarını

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

Çoğu (Kimden?) | Onlardan (Nedirler?) | Fasıklardır | Ey iman edenler | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

Ve iman edin (Kime?) | Resulüne | Ki size versin (Ne?) | İki kat (Neden?) | Rahmetinden (Daha?) | Ve ihsan etsin (Kime?) | Size (Ne?)

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ

Bir nur (Öyle nur ki) | Yürürsünüz (Ne ile?) | Onunla | Ve bağışlasın | Sizi | Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Bilsin için (Kim?)

اَهْلُ الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ

Ehli kitap (Neyi bilsin?) | Güç yetiremezler (Neye?) | Hiçbir şeye (Neden?) | Allah'ın lütfundan (Daha neyi bilsin?)

وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

Şüphe yok ki lütuf (Neredir?) | Allah'ın elindedir | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor | Allah (Nedir?) | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki) | Büyük

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ — آيَاتُهَا ٢٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ى تُجَادِلُكَ ف۪ى زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓى

Muhakkak ki işitti *(Kim?)* | Allah *(Neyi?)* | O kadının sözünü ki | Seninle tartışıyor! *(Kim hakkında?)* | Kocası hakkında *(Daha?)* | Ve şikâyet ediyor *(Kime?)*

اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ

Allah'a | Oysaki Allah | İşitmektedir *(Neyi?)* | İkinizin konuşmasını | Çünkü Allah | Her şeyi işitendir | Her şeyi görendir | O kimseler ki

يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا

Zıhar yapıyorlar *(Kimden zıhar yapanlar?)* | Sizden *(Kime zıhar yapanlar?)* | Kadınlarına | O kadınlar değildir *(Ne?)* | Onların anneleri | Onların anneleri değildir | Ancak

الّٰٓـئ۪ى وَلَدْنَهُمْ وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَاِنَّ اللّٰهَ

O kadınlardır ki | Onları doğurdular | Ve doğrusu onlar | Elbette söylemektedirler *(Ne?)* | Çirkin olanı *(Neden?)* | Sözden *(Daha?)* | Ve yalan olanı | Ve şüphesiz Allah

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

Elbette çok affedicidir | Çok mağfiret edendir | O kimseler ki | Zıhar yapıyorlar *(Kime?)* | Kadınlarına | Sonra da | Dönüyorlar *(Neye?)*

لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّا ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ

Söylediklerine *(Ne vaciptir onlara?)* | Bir köle azat etmek *(Neden önce?)* | Birbirlerine temas etmeden önce | İşte bu | Siz öğüt veriliyorsunuz *(Ne ile?)*

بِه۪ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

Bununla | Ve Allah | Yaptıklarınızdan | Haberdârdır | Ve her kim | Bulamazsa | İki ay oruç *(Öyle iki ay ki?)*

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪ينًا

Peş peşe *(Neden önce?)* | Birbirlerine temas etmeden önce | Ve her kim de | Güç yetiremezse | Altmışı doyurmak *(Ne cihetinden?)* | Fakir cihetinden

ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ

İşte bu *(Niçindir?)* | İnanasınız içindir *(Kime?)* | Allah'a | Ve Resûlüne | Ve bu | Allah'ın sınırlarıdır

وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

Ve inkâr edenler için vardır *(Ne vardır?)* | Bir azap ki | Can yakıcı | Muhakkak o kimseler ki | Karşı geliyorlar *(Kime?)* | Allah'a *(Daha?)* | Ve Resûlüne

كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

Alçaltıldılar *(Nasıl alçaltıldılar?)* | Tıpkı alçaltıldığı gibi *(Kim?)* | O kimseler ki | Onlardan önce idiler | Halbuki biz indirdik *(Ne?)* | Ayetler *(Öyle ayetler ki?)* | Apaçıktırlar

وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيُنَبِّئُهُمْ

Ve inkâr edenler için vardır *(Ne vardır?)* | Bir azap ki | Aşağılayıcı | O gündе ki | Onları diriltecektir *(Kim?)* | Allah *(Nasıl diriltecektir?)* | Hep birlikte | Ve onlara haber verecektir *(Neyi?)*

بِمَا عَمِلُوا اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

Yapmış olduklarını | Onu saymıştır *(Kim?)* | Allah | Ama onlar onu unuttu | Ve Allah | Her şeye | Şahittir

MÜCÂDELE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 22 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Evet işitti Allah, o kadının dediğini ki, kocası hakkında seninle tartışıyor ve Allah'a şikâyette bulunuyordu. Allah da konuşmanızı dinliyordu, çünkü Allah işitir, görür.

2. İçinizden zihar ile (sen, bana anamın sırtı gibisin, demekle) kadınlarından ayrılmaya kalkışan kimseler bilmelidirler ki, o kadınlar onların anaları değildirler. Anaları ancak onları doğurmuş olanlardır. Üstelik onlar gerçekten pek çirkin ve asılsız bir söz söylüyorlar. Bununla birlikte Allah'ın affının ve mağfiretinin çok olduğunda da kuşku yoktur.

3. Ve öyle kadınlarından zihar ile ayrılmaya kalkıp da, sonra dediklerini geri alacak olanlar, onun için birbirleriyle cinsel ilişkide bulunmadan önce bir köle azat etmeleri gerekir. Bunu duydunuz ya, işte size bununla öğüt verilmektedir. Ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.

4. Ona gücü yetmeyen de, birbirleriyle cinsel ilişkide bulunmadan önce, art arda iki ay oruç tutsun. Ona da güç yetiremeyen altmış yoksul doyursun. Bunlar, Allah'a ve peygamberine inanasınız diyedir ve bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır. Kâfirler için ise can yakıcı bir azap vardır.

5. Muhakkak ki, Allah ve peygamberine sınır çizme yarışına (onların koyduğu sınırlardan başka sınırlar koymaya) kalkanlar, tıpkı onlardan öncekilerin çarpıldıkları gibi çarpıldılar. Oysa biz açık açık ayetler de indirmiştik. Kâfirlere ise aşağılayıcı bir azap vardır.

6. O gün ki, Allah onları hep diriltecek de, bütün yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, onu bir bir saymış, onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, her şeye şahittir.

7. Görmez misin, Allah göklerdekini ve yerdekini hep bilir? Herhangi üç kişinin gizli konuşması durumunda mutlaka dördüncüleri O'dur, beş kişinin de altıncısı mutlaka O'dur. Gerek daha az, gerek daha çok her nerede olsalar, mutlaka O, beraberlerindedir. Sonra bütün yaptıklarını kıyamet günün kendilerine haber verir. Haberiniz olsun ki, Allah her şeyi tamamıyla bilir.

8. Bakmaz mısın şunlara: Gizli konuşmaları yasaklandı da, sonra dönüp yasaklandıkları o şeyi yapıyorlar, günah, düşmanlık ve peygambere karşı gelme hususunda fısıldaşıyorlar. Yanına geldikleri zaman da seni Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar ve kendi içlerinden de: "Allah bize söylediklerimiz yüzünden azap etse ya!" diyorlar. Cehennem onlara yeter, ona yaslanacaklardır. Artık o ne kötü sondur!

9. Ey o bütün iman edenler! Sizler fısıldaştığınız zaman, aranızda günah, düşmanlık ve peygambere isyan konusunda fısıldaşmayın; iyilik ve takva (konusunda) fısıldaşın! Allah'tan korkun ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

10. O gizli konuşmalar (o fiskos) yalnızca şeytandandır, inananları üzmek için... Hâlbuki Allah onlara bir zarar verecek değildir, ancak Allah'ın izniyle olursa o başka... Mü'minler de bundan dolayı hep Allah'a dayansınlar.

11. Ey o bütün iman edenler! Sizlere meclislerde: "Yer açın!" denildiği zaman yer açın ki, Allah da size genişlik versin! "Kalkın!" denildiği zaman da kalkıverin ki, Allah da iman edenlerinizi yükseltsin ve kendilerine ilim verilenleri ise derecelerle yükseltsin. Ve Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِؕ مَا يَكُونُ

Görmedin mi ki? | Şüphesiz Allah | Bilir (Neyi?) | Ol şeyi ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve ol şeyi ki | Yerdedir | Olmaz (Ne?)

مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ

Üç kişinin gizlice konuşması | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Dördüncüleridir | Beş kişinin [konuşması da olmaz] | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Altıncılarıdır

وَلَٓا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُواۚ ثُمَّ

Azı da olmaz (Neden?) | Bundan | Ve çoğu da olmaz | Ancak [olduğunda] | O (Nedir?) | Onlarla birliktedir | Nerede olursa olsunlar | Sonra da

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ تَرَ

Onlara haber verir (Neyi?) | Yapmış olduklarını (Ne zaman haber verir?) | Kıyamet gününde | Muhakkak ki Allah | Her şeyi | Hakkıyla bilendir | Görmedin mi? (Kime?)

اِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ

O kimseler ki | Men edildiler (Neden?) | Fısıldaşmaktan | Sonra da | Dönüyorlar (Neye?) | Ol şeye ki | Nehyedildiler (Neden?) | Ondan | Ve fısıldaşıyorlar (Ne ile?)

بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِۘ وَاِذَا جَٓاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا

Günah (Daha?) | Ve düşmanlıkla (Daha?) | Ve peygambere karşı gelmekle | Ve sana geldiklerinde | Seni selamlarlar! (Ne ile?) | O şeyle ki

لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُۙ وَيَقُولُونَ فٖٓى اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُولُؕ

Seni selamladı (Ne ile?) | Onunla (Kim?) | Allah | Ve diyorlar (Nasıl?) | Kendi içlerinde | Bize azap etse (Kim?) | Allah (Ne sebebiyle?) | Söylediklerimiz sebebiyle!

حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا

Onlara yeter (Ne?) | Cehennem | Ona gireceklerdir | Ne kötü | Varış yeridir | Ey iman edenler!

اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ

Gizlice konuştuğunuz zaman | Fısıldaşmayın (Ne ile?) | Günah ile (Daha?) | Ve düşmanlıkla (Daha?) | Ve Resûle karşı gelmekle

وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰىؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

Ve fısıldaşın (Ne ile?) | İyilikle (Daha?) | Ve takva ile | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Öyle Allah ki | Sadece ona | Toplanacaksınız

اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَيْسَ بِضَٓارِّهِمْ

Gizli konuşmak ancak (Kimdendir?) | Şeytandandır (Bu niçindir?) | Üzmek içindir (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Ama değildir (Ne değildir?) | Onlara zarar verici (Neyi?)

شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

Hiçbir şeyi | Ancak | Allah'ın izniyle | Ve sadece Allah'a | Güvensin (Kim?) | İnananlar

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِى الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا

Ey iman edenler | Denildiği zaman (Kime?) | Size (Ne?) | Yer açın (Nerede?) | Meclislerde | Yer açın ki

يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْۚ وَاِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا

Yer açsın (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Ve denildiği zaman (Ne?) | Kalkın | Kalkın ki | Yükseltsin (Kim?) | Allah (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler (Kimden?)

مِنْكُمْۙ وَالَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

Sizden | Ve o kimseleri ki | Onlar verildiler (Neyi?) | İlmi (Nasıl yükseltsin?) | Derecelerle | Allah | Yaptıklarınızdan | Haberdârdır

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ

Ey iman edenler! | Gizlice konuştuğunuz zaman (Kiminle?) | Peygamberle | Takdim edin (Nerede?) | Gizlice konuşmanızın önünde (Ne takdim ediniz?)

صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

Bir sadaka | Bu | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sizin için (Daha nedir?) | Ve daha temizdir | Şayet bulamazsanız | Muhakkak ki Allah | Çok mağfiret edendir

رَحٖيمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ

Çok merhamet edendir | Yoksa korktunuz mu? (Neden?) | Takdim etmekten (Nerede?) | Gizlice konuşmanızın önünde (Ne takdim etmekten?) | Sadakalar

فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

Ve madem ki yapmadınız | Ve döndü (Kim?) | Allah (Kime?) | Size | Öyleyse dosdoğru kılın (Neyi?) | Namazı (Daha?) | Verin (Neyi?) | Zekatı

وَاَطٖيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَبٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ

Ve itaat edin (Kime?) | Allah'a | Ve Resûlüne | Allah | Bilendir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Siz yapıyorsunuz | Görmedin mi? (Kime?) | O kimseleri ki

تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ

Dost edindiler (Kimi dost edindiler?) | Bir topluluğu ki | Gazap etmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara | Onlar değildir (Kimden değildir?) | Sizden (Daha?) | Onlardan da değildir | Ve yemin ederler (Ne üzere?)

عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدٖيدًاۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ

Yalan üzere (Nasıl yemin ederler?) | Halbuki onlar | Bilmektedirler | Hazırlamıştır (Kim?) | Allah (Kim için?) | Onlar için (Ne hazırlamıştır?) | Bir azap ki | Şiddetli | Gerçekten onlar | Ne kötüdür (Ne?)

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ

O şey ki | Oldular (Ne?) | Yapıyorlar | Edindiler (Neyi?) | Yeminlerini (Ne edindiler?) | Kalkan | Ve çevirdiler (Neden?) | Allah'ın yolundan

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهٖينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ

Artık onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Aşağılayıcı | Asla sağlamaz (Kime?) | Onlara (Ne?) | Ne malları | Ne de çocukları (Kime karşı?)

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

Allah'a karşı (Ne sağlamaz?) | Hiçbir şey | İşte onlar | Cehennem halkıdır | Onlar | Orada | [Ebedi] kalıcıdırlar | [Yâd et] o günü ki | Onları yeniden diriltecektir (Kim?)

اللّٰهُ جَمٖيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ

Allah (Nasıl?) | Hep birlikte | Onlar da yemin edeceklerdir | Ona (Nasıl yemin edeceklerdir?) | Yemin ettikleri gibi (Kime?) | Size | Ve zannederler ki | Onlar

عَلٰى شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

Bir şey üzerinedir | İyi bilin ki | Şüphesiz onlar | Onlar | Yalancılardır | Etkisi altına aldı (Kimi?) | Onları (Kim?) | Şeytan

فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ

Ve onlara unutturdu (Neyi?) | Allah'ı zikretmeyi | İşte onlar | Şeytanın yandaşlarıdır | İyi biliniz ki | Şüphesiz şeytanın yandaşları

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ

Onlar | Hüsrana uğrayanlardır | Muhakkak o kimseler ki | Karşı geliyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | İşte onlar

فِي الْاَذَلّٖينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلٖيۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزٖيزٌ ﴿٢١﴾

En aşağılıklar arasındadır | Yazdı (Kim?) | Allah (Ne diye?) | Andolsun ki galip geleceğim | Ben (Daha?) | Ve peygamberlerim | Şüphesiz Allah | Güçlüdür | Aziz'dir

12. Ey iman edenler! Peygambere gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için hem bir hayır, hem de daha çok temizdir. Fakat gücünüz yetmezse, şüphe yok ki, Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir.

13. Yoksa gizli konuşmanızdan önce sadakalar vermekten korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da size tevbe lütfetti. Artık namaza devam edin, zekâtı verin ve Allah'a ve peygamberine itaat edin. Allah her ne yaparsanız haberdardır.

14. Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmez misin? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardandırlar ve bile bile yalan yere yemin ederler.

15. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Gerçekten onlar ne kötü işler yapıyorlar!

16. Yeminlerini bir siper edindiler de Allah yolundan engellediler. Onun için onlara aşağılayıcı bir azap vardır.

17. İhtimali yok, onları ne malları, ne de çocukları hiçbir şekilde Allah'tan kurtaramaz. Onlar cehennemliktirler. Hep onun içinde kalacaklardır.

18. O gün Allah onları toplayarak diriltecek, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yaptıklarını sanacaklardır. İşte onlar hep o yalancılardır.

19. Şeytan onlara egemen olmuştur da kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur. İşte onlar şeytanın taraftarıdırlar. Uyanık ol ki, şeytanın taraftarı hep zarara uğrayanlardır.

20. Allah'a ve peygamberine sınır çizme yarışına kalkanlar, en alçak kimseler içindedirler.

21. Allah: "Andolsun ki, kuşkusuz ben yenerim, ben ve peygamberlerim..." diye yazmıştır. Şüphe yok ki, Allah güçlüdür, daima üstün gelendir.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavmi, Allah'a ve peygamberine karşı sınır çizme yarışına kalkışan kimseleri sever bulamazsın, babaları veya oğulları veya kardeşleri veya akrabaları olsalar bile... İşte Allah'ı öyle kimseleri sevmeyen bir kavmin kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Ve onları içlerinde sonsuza dek kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Öyle ki, Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın taraftarıdırlar. Uyanık ol ki, Allah'ın taraftarı hep kurtuluşa erenlerdir.

HAŞR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 24 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.

2. O ki, ehli kitaptan o inkâr edenleri ilk haşir için yurtlarından çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacak engelleri olduğunu sandılar. Fakat Allah onları hesap etmedikleri bir yönden bastırdı ve kalplerinin içine korku düşürdü. Öyle ki, evlerini bir yandan kendi elleriyle, bir yandan da mü'minlerin elleriyle yıkıyorlardı. Düşünün de ibret alın, ey görecek gözleri olanlar!

3. Ve eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, mutlaka dünyada kendilerine azap edecekti. Ahirette ise onlara ateş azabı vardır.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ

Bulamazsın (Kimi?) | Bir topluluğu ki | İnanıyorlar (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve ahiret gününe (Nasıl bulamazsın?) | Severlerken (Kimi?) | O kimseyi ki | Karşı geldi (Kime?) | Allah'a (Daha?)

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشٖيرَتَهُمْؕ

Ve Resûlüne | Olsalar dahi (Kim olsalar dahi?) | Babaları | Veya | Çocukları | Veya | Kardeşleri | Veya | Akrabaları

اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فٖى قُلُوبِهِمُ الْاٖيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُؕ وَيُدْخِلُهُمْ

İşte onlar | [Allah] yazdı (Nerede?) | Onların kalplerinde (Neyi?) | İmanı (Daha?) | Ve onları destekledi (Ne ile?) | Bir ruhla (Öyle ruh ki?) | Kendisinden | Ve onları girdirir (Nereye?)

جَنَّاتٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَاؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ

Cennetlere ki | Akar (Nereden?) | Onların altından (Ne akar?) | Nehirler (Ne oldukları halde?) | Ebedi kalıcılar (Nerede?) | Orada | Razı olmuştur (Kim?) | Allah (Kimden?) | Onlardan

وَرَضُوا عَنْهُؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِؕ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٢٢

Onlar da razı olmuştur (Kimden?) | Ondan | İşte onlar | Allah'tan yana olanlardır | İyi bilin ki | Şüphesiz Allah'tan yana olanlar | Onlar | Felaha erenlerdir

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْحَشْرِ آيَاتُهَا ٢٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزٖيزُ

Tesbih etmiştir (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ol şeyler ki | Yerdedir | Ve o | Aziz'dir

الْحَكٖيمُ ۝١ هُوَ الَّذٖٓى اَخْرَجَ الَّذٖينَ كَفَرُوا

Hikmet sahibidir | O | Öyle bir zâttır ki | Çıkardı (Kimi?) | O kimseleri ki | İnkar ettiler (Kimden?)

مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِؕ مَا ظَنَنْتُمْ

Ehli kitaptan (Nereden çıkardı?) | Yurtlarından (Niçin çıkardı?) | İlk sürgün için | Siz sanmamıştınız (Neyi?)

اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ

Onların çıkacaklarını | Onlar da sanmışlardı ki | Muhakkak ki onlar (Nedir?) | Onların koruyucusudur (Ne?) | Kaleleri (Kimden?) | Allah'tan | Ama onlara geliverdi (Kim?)

اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فٖى قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

Allah (Nereden geliverdi?) | Öyle bir yerden ki | Hiç hesap etmemişlerdi | Ve attı (Nereye?) | Onların kalplerine (Neyi attı?) | Korkuyu

يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْدٖيهِمْ وَاَيْدِى الْمُؤْمِنٖينَ فَاعْتَبِرُوا

Yıkıyorlardı (Neyi yıkıyorlardı?) | Evlerini (Ne ile yıkıyorlardı?) | Kendi elleriyle (Daha kimin elleriyle?) | Ve inananların elleriyle | İbret alın

يَٓا اُولِى الْاَبْصَارِ ۝٢ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَٓاءَ

Ey basiret sahipleri! | Şayet olmasaydı (Ne?) | Yazması (Kimin?) | Allah'ın (Kim üzerine?) | Onların üzerine (Neyi yazması olmasaydı?) | Sürülmeyi

لَعَذَّبَهُمْ فِى الدُّنْيَاؕ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝٣

Elbette onlara azap edecekti (Nerede?) | Dünyada | Ve onlar için vardır (Nerede?) | Ahirette (Ne?) | Cehennem azabı

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

Bu [şu sebepledir] ki | Onlar | Karşı geldiler (Kime?) | Allah'a (Daha kime?) | Ve Resûlüne | Ve her kim | Karşı gelirse (Kime?) | Allah'a | Muhakkak ki Allah

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً

Azabı çok şiddetlidir | Sizin kestikleriniz! (Neden?) | Hurma ağacından | Veya | Bıraktığınız (Nasıl?) | Durur halde (Ne üzerine?)

عَلٰٓى اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝٥ وَمَٓا اَفَٓاءَ

Kökleri üzerine | İşte o Allah'ın izniyledir | Ve de rezil etmesi içindir (Kimi rezil etmesi içindir?) | Fasıkları | Ve her ne şey ki | Fey olarak verdi (Kim?)

اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ

Allah (Kime?) | Peygamberine (Kimden alıp verdiği?) | Onlardan | Siz sürmediniz! (Neye?) | Ona (Ne sürmediniz?) | Ne at

وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ

Ne de deve | Fakat Allah | Gönderir (Kimi?) | Peygamberlerini (Kimin üzerine?) | O kimse üzerine ki | Diliyor | Ve Allah

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٦ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى

Her şeye | Gücü yetendir | Her ne şey ki | Fey olarak verdi (Kim?) | Allah (Kime?) | Peygamberine (Kimden verdiği?) | Memleketler ahalisinden (Kim içindir?)

فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ

Allah içindir (Daha kim içindir?) | Peygamberi (Daha?) | Yakınlık sahibi (Daha?) | Yetimler (Daha?) | Yoksullar (Daha?)

وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ

Ve yolcular içindir (Niye böyle bölüştürülür?) | Olmasın diye (Ne olmasın diye?) | Dolaşan bir servet | Zenginler arasında (Kimden?) | Sizden | Size ne verdiyse (Kim?)

الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ

Peygamber | Onu alın | Ve sizi neden men ettiyse | Ondan sakının | Ve korkun (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٧ لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اُخْرِجُوا

Azabı çok çetin olandır (O yakınlık sahiplerinden bedel?) | Fakirlere (Öyle fakirler ki?) | Muhacirler | Onlar ki | Çıkarıldılar (Nereden?)

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ

Yurtlarından (Daha?) | Ve mallarından (Ne halde?) | İster oldukları halde (Ne?) | Bir lütuf (Kimden?) | Allah'tan (Daha ne ister oldukları halde?) | Ve rıza (Daha ne halde?) | Ve yardım ederler oldukları halde (Kime?)

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝٨ وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ

Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne | İşte onlar | Onlar | Sadıklardır | Ve o kimseler ki | Yerleştiler (Nereye?) | Yurda

وَالْاِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

Ve imana (Neden önce?) | Onlardan önce | Severler (Kimi?) | O kimseyi ki | Hicret etti (Kime?) | Kendilerine | Ve bulmazlar (Nerede?)

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّٓا اُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ

Kalplerinde (Ne?) | Rahatsızlık (Neden sebep?) | Ol şeyden sebep ki | Onlar verildiler (Daha?) | Ve [onları] tercih ederler (Neye?) | Kendilerine | Olsa bile (Ne?)

بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٩

Kendilerinde (Ne?) | Zaruret | Ve her kim | Korunursa (Neden?) | Nefsinin cimriliğinden | İşte onlar | Onlar | Kurtuluşa erenlerdir

4. Çünkü onlar, Allah'a ve peygamberine cephe almaya kalkıştılar. Her kim de Allah'a karşı cephe alırsa, şüphe yok ki Allah, cezalandırması çetin olandır.

5. Herhangi bir hurma ağacı kestiniz, ya da kökleri üzerinde dikili bıraktıysanız, hep Allah'ın izniyledir ve o fasıkları perişan edeceği içindir.

6. Allah'ın peygamberine onlardan alıp verdiği "fey"e gelince, siz onun için ne at sürdünüz, ne de deve... Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere musallat kılar. Allah, her şeye gücü yetendir.

7. Allah'ın (fethedilen) ülkeler halkından peygamberine alıp verdiği fey de Allah için, peygamber için, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmış kimseler içindir. Ki (bu fey), sadece içinizden zenginler arasında dolaşan bir servet olmasın diyedir. Bir de peygamber size her ne emir verirse tutun, yasakladığından da sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah, cezalandırması çetin olandır.

8. Bir de (fey) yoksul muhacirler içindir ki, yurtlarından ve mallarından (uzaklaştırılıp) çıkarıldılar. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ararlar. Allah'a ve peygamberine hizmet ederler. İşte onlardır doğru olanlar!

9. Ve şunlar ki, onlardan önce yurdu hazırlayıp imana sahip oldular. Kendilerine hicret edenlere sevgi beslerler, onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir kaygı duymazlar. Kendileri ihtiyaç içinde olsalar bile, onları kendilerine tercih ederler. Her kim de nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlardır o kurtuluşa erenler.

10. Ve şunlar ki, onların arkalarından gelmişlerdir. Şöyle derler: “Ey Rabbimiz! Bizleri ve önceden iman ederek bizleri geçmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve gönüllerimizde iman etmiş olanlara karşı kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphe yok ki, sen çok şefkatlisin, çok merhametlisin.”

11. Bakmaz mısın şu münafıklık yapanlara? Kitap ehlinden o inkâr eden kardeşlerine şöyle diyorlar: “Yemin ederiz ki, eğer siz (yurdunuzdan) çıkarılırsanız kesinlikle biz de sizinle beraber çıkarız. Ve sizin aleyhinizde asla kimseye itaat etmeyiz ve şayet size karşı savaş açılırsa muhakkak size yardım ederiz.” Allah şahitlik ediyor ki, onlar kesinlikle yalancıdırlar.

12. Andolsun ki, eğer çıkarılırlarsa, onlarla beraber çıkmazlar. Ve eğer onlara savaş açılırsa onlara yardım etmezler. Ve eğer yardım edecek olsalar, mutlaka arkalarını dönerler. Sonra da kurtarılmazlar.

13. Kesinlikle onların yüreklerindeki sizin korkunuz, Allah’a karşı olan korkularından daha fazladır. Bu, onların anlayışsız bir kavim olmalarındandır.

14. Onlar, sizinle hepsi toplanarak savaş yapamazlar, ancak savunması sağlam şehirlerde veya duvarlar, siperler arkasından savaşabilirler. Aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın. Hâlbuki kalpleri dağınıktır. Bu onların aklını kullanmayan bir kavim olmalarındandır.

15. (Onların durumu), yakın zamanda kendilerinden önce geçen, yaptıklarının cezasını tatmış kimselerin durumu gibidir. Ayrıca onlara can yakıcı bir azap vardır.

16. Tıpkı şeytanın durumu gibi ki, insana: “İnkâr et!” dedi de, inkâr edince: “Ben senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım!” dedi.

وَالَّذٖينَ	جَٓاؤُ	مِنْ بَعْدِهِمْ	يَقُولُونَ	رَبَّنَا	اغْفِرْ	لَنَا	وَلِاِخْوَانِنَا
Ve o kimseler ki	Geldiler (Ne zaman?)	Onlardan sonra	Derler ki	Rabbimiz!	Bağışla (Kimi?)	Bizi (Daha?)	Ve kardeşlerimizi

الَّذٖينَ	سَبَقُونَا	بِالْاٖيمَانِ	وَلَا تَجْعَلْ	فٖى قُلُوبِنَا	غِلًّا	لِلَّذٖينَ
Öyle kardeşlerimiz ki	Bizi geçtiler (Ne ile?)	İman ile	Ve koyma (Nereye?)	Kalplerimize (Ne?)	Kin (Kime kin?)	O kimselere ki

اٰمَنُوا	رَبَّنَٓا	اِنَّكَ	رَؤُفٌ	رَحٖيمٌ ﴿١٠﴾	اَلَمْ تَرَ	اِلَى الَّذٖينَ
İman ettiler	Rabbimiz	Şüphesiz sen	Çok şefkatlisin	Çok merhametlisin	Görmedin mi? (Kimi?)	O kimseleri ki

نَافَقُوا	يَقُولُونَ	لِاِخْوَانِهِمُ	الَّذٖينَ	كَفَرُوا	مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
Münafıklık ettiler	Diyorlar (Kime?)	Kardeşlerine	Öyle kardeşleri ki	İnkar etttiler (Kimden olan kardeşleri?)	Ehli kitaptan (Ne diyorlar?)

لَئِنْ	اُخْرِجْتُمْ	لَنَخْرُجَنَّ	مَعَكُمْ	وَلَا نُطٖيعُ	فٖيكُمْ	اَحَدًا
Andolsun ki şayet	Çıkarılırsanız	Elbette çıkarız (Kiminle?)	Sizinle	Ve itaat etmeyiz (Kim hakkında?)	Sizin hakkınızda (Kime?)	Hiç kimseye

اَبَدًاۙ	وَاِنْ قُوتِلْتُمْ	لَنَنْصُرَنَّكُمْۜ	وَاللّٰهُ	يَشْهَدُ	اِنَّهُمْ	لَكَاذِبُونَ
Asla	Ve şayet öldürülürseniz	Elbette size yardım edeceğiz	Allah	Şahitlik ediyor ki	Şüphesiz onlar	Yalancıdırlar

﴿١١﴾ لَئِنْ	اُخْرِجُوا	لَا يَخْرُجُونَ	مَعَهُمْۚ	وَلَئِنْ	قُوتِلُوا
Andolsun ki eğer	Çıkarılırlarsa	Çıkmazlar (Kiminle?)	Onlarla	Ve andolsun ki eğer	Öldürülürlerse

لَا يَنْصُرُونَهُمْۚ	وَلَئِنْ	نَصَرُوهُمْ	لَيُوَلُّنَّ	الْاَدْبَارَ	ثُمَّ	لَا يُنْصَرُونَ
Onlara yardım etmezler	Ve andolsun ki eğer	Onlara yardım ederlerse	Elbette dönerler (Neyi?)	Arkalarını	Sonra da	Yardım olunmazlar

﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ	اَشَدُّ	رَهْبَةً	فٖى صُدُورِهِمْ	مِنَ اللّٰهِ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ
Elbette siz	Daha şiddetlisiniz (Ne yönden?)	Dehşet yönünden	Onların kalplerinde	Allah’tan	Bu (Ne sebebiyledir?)	Şu sebeple ki onlar

قَوْمٌ	لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾	لَا يُقَاتِلُونَكُمْ	جَمٖيعًا	اِلَّا فٖى قُرًى	مُحَصَّنَةٍ
Öyle bir topluluk ki	Anlamazlar	Sizinle savaşmazlar (Nasıl savaşmazlar?)	Toplu olarak	Ancak o şehirlerde ki	Korunmuş olan

اَوْ	مِنْ وَرَٓاءِ جُدُرٍۜ	بَأْسُهُمْ	بَيْنَهُمْ	شَدٖيدٌۜ	تَحْسَبُهُمْ	جَمٖيعًا
Ya da	Duvarların arkasından	Çekişmeleri (Nerede?)	Aralarında (Nedir?)	Şiddetlidir	Onları sanırsın (Ne?)	Birlik halinde

وَقُلُوبُهُمْ	شَتّٰىۜ	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	قَوْمٌ	لَا يَعْقِلُونَۚ ﴿١٤﴾	كَمَثَلِ الَّذٖينَ
Halbuki kalpleri	Dağınıktır	Bu (Ne sebebiyledir?)	Şu sebeple ki onlar	Öyle bir topluluk ki	Akıl etmezler	(Bu durum ne gibidir?) O kimselerin durumu gibidir ki

مِنْ قَبْلِهِمْ	قَرٖيبًا	ذَاقُوا	وَبَالَ اَمْرِهِمْۚ	وَلَهُمْ	عَذَابٌ	اَلٖيمٌۚ
Kendilerinden önce geçmişlerdir (Ne kadar önce?)	Yakın bir zaman önce	Tattılar (Neyi?)	Yaptıklarının vebalini	Ve onlar için vardır (Ne?)	Bir azap ki	Can yakıcı

﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ	اِذْ	قَالَ	لِلْاِنْسَانِ	اكْفُرْۚ	فَلَمَّا	كَفَرَ
(Bu durum ne gibidir?) Şeytanın durumu gibidir	Hani	Demişti (Kime?)	İnsana	İnkar et	Ve o ne zaman ki	İnkar etti

قَالَ	اِنّٖى	بَرٖٓیءٌ	مِنْكَ	اِنّٖٓى	اَخَافُ	اللّٰهَ	رَبَّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٦﴾
Dedi ki	Muhakkak ki ben	Uzağım (Kimden?)	Senden	Çünkü ben	Korkuyorum (Kimden?)	Allah’tan (Öyle Allah ki)	Alemlerin Rabbi olan

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَٓا اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَاۜ وَذٰلِكَ

Ve böylece oldu (Ne oldu?) | İkisinin de sonu (Ne onların sonu oldu?) | Muhakkak ikisi de (Nerededir?) | Ateşte (Ne halde?) | Ebedi kalıcı oldukları halde (Nerede?) | O ateşte | Ve işte bu

جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

Zalimlerin cezasıdır | Ey iman edenler! | Korkun (Kimden?) | Allah'tan

وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ

Ve baksın (Kim?) | Her bir nefis (Neye?) | Ne gönderdiğine (Niçin?) | Yarın için | Korkun (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah | Haberdârdır (Neden?)

بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ

Yaptığınız şeylerden | Ve olmayın (Kimler gibi?) | O kimseler gibi ki | Unuttular (Kimi?) | Allah'ı | O da onlara unutturdu (Neyi?)

اَنْفُسَهُمْۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٓى اَصْحَابُ النَّارِ

Kendilerini | İşte onlar | Onlar | Fasıklardır | Bir olmaz (Kim?) | Ateş ehliyle (Daha?)

وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۜ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

Cennet ehli | Cennet ehli | Onlar | Kurtuluşa erenlerdir

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا

Şayet biz indirseydik (Neyi?) | Bu Kuran'ı (Ne üzerine?) | Bir dağ üzerine | Elbette sen onu görürdün (Nasıl?) | Baş eğmiş | Paramparça olmuş bir halde (Neden ötürü?)

مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

Allah korkusundan ötürü | İşte bu misaller | Onları veriyoruz (Kime?) | İnsanlara (Niye veriyoruz?) | Taki onlar

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ عَالِمُ الْغَيْبِ

Düşünsünler diye | O | Allah'tır | Öyle ki | İlah yoktur | Ancak vardır | O (Nedir O?) | Gaybı bilendir (Daha neyi bilendir?)

وَالشَّهَادَةِۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَٓا اِلٰهَ

Görüleni | O | Rahman | Ve Rahim'dir | O | Allah'tır | Öyle ki | İlah yoktur

اِلَّا هُوَۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ

Ancak vardır | O (Nedir O?) | Melik (Daha?) | Kuddüs (Daha?) | Selam (Daha?) | Mümin (Daha?) | Gözeten (Daha?) | Aziz (Daha?)

الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ

Cebbar (Daha?) | Büyüktür | Allah münezzehtir (Neden?) | Ol şeylerden ki | Şirk koşuyorlar | O | Allah'tır (Öyle Allah ki)

الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۜ يُسَبِّحُ لَهُ

Yaratandır (Daha?) | Var edendir (Daha?) | Şekil verendir | Onundur (Ne?) | En güzel isimler | Tesbih etmektedir | Onu (Ne?)

مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

Ol şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ve yerdedir | Ve o | Aziz'dir | Hikmet sahibidir

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ آيَاتُهَا ١٣

17. Sonra ikisinin de sonu, sonsuza dek ateşte kalmaları oldu. Ve işte zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! Hep Allah'tan korkun ve her nefis yarın için önceden ne sunduğuna baksın. Hem Allah'tan korkun, çünkü Allah, her ne yaparsanız şüphesiz haberdardır.

19. Allah'ı unutmuş, Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın! Onlar, hep yoldan çıkmış kimselerdir.

20. Cehennemliklerle cennetlikler eşit olmaz. Cennetlikler, hep muratlarına ermişlerdir.

21. Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, şüphesiz sen onu Allah korkusundan başını eğmiş, çatlamış görürdün. O misaller yok mu, işte biz onları düşünsünler diye insanlara veriyoruz.

22. O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yok, görülmeyeni de bilir, görüleni de. O rahmandır, rahîmdir.

23. O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka ilah yoktur, mülkün sahibidir, son derece mukaddestir, selamet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

24. O, öyle Allah ki, yaratan, var eden, varlıklara şekil veren O. En güzel isimler (Esma-i hüsnâ) O'nundur. Bütün göklerdekiler ve yerdekiler O'nu tesbih ederler. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

MÜMTAHİNE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
13 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey iman edenler! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken, siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. Onları Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için, peygamberi ve sizi (yurdunuzdan) çıkarıyorlardı. Eğer sizler, benim yolumda ve rızam uğrunda savaşa çıktıysanız (böyle yapmazsınız). Siz sevgi göstererek onlara sır veriyorsunuz, hâlbuki ben sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da, hepsini bilirim ve içinizden her kim onu yaparsa, artık düz yolun ortasında şaşırmış olur.

2. Eğer onlar size karşı bir zafer elde ederlerse, hepinize düşman kesilirler ve sizlere ellerini ve dillerini kötülükle uzatır, hepinizin kâfir olmasını isterler.

3. Ne yakınlarınızın, ne de çocuklarınızın size asla yararı olmaz. O, kıyamet gününde aranızı ayırır. Ve Allah, bütün yaptıklarınızı gözetir.

4. Sizin için güzel bir örnek de İbrahim ile beraberindekilerde vardı. Bir zamanlar onlar kavimlerine şöyle dediler: "Biz sizlerden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız ve siz Allah'ın birliğine iman edinceye kadar sizi tanımıyoruz. Sizinle aramızda sonsuz bir kin ve düşmanlık başladı." Ancak İbrahim'in babasına: "Elbette senin için bağışlanma dileyeceğim. Bununla beraber senin için Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi önlemeye gücüm yetmez." demesi başka." Dediler ki: "Ey Rabbimiz! Biz ancak sana güvendik, sana gönül verdik ve bütün gidiş sanadır!"

5. Ey Rabbimiz! Bizi o inkâr edenlerin fitnesi kılma ve bizleri bağışla ey Rabbimiz! Çünkü sensin ancak öyle üstün olan, öyle hikmet sahibi olan!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ

Ey iman edenler! | Edinmeyin (Kimi?) | Benim düşmanımı | Ve sizin düşmanınızı (Ne edinmeyin?) | Dostlar | Haber salıyorsunuz (Kime?)

اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّۚ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ

Onlara (Ne sebebiyle haber salıyorsunuz?) | Sevgi sebebiyle | Halbuki onlar inkar ettiler (Neyi?) | O şeyi ki | Size geldi (Nedendir o gelen de?) | Haktan | Çıkarıyorlar (Kimi?) | Peygamberi (Daha?)

وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْۜ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي

Ve sizi (Niye çıkarıyorlar?) | İman ediyorsunuz diye (Kime?) | Allah'a (Kimdir o?) | Sizin Rabbinizdir | Eğer olduysanız (Ne?) | Çıkmış (Neye?) | Cihada (Nerede?) | Benim yolumda (Daha neye çıktıysanız?)

وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِۗ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ

Ve rızamı kazanmaya (Ne olduğunuz halde?) | Gizlice bildiriyorsunuz (Kime?) | Onlara (Ne sebebiyle?) | Sevgi sebebiyle | Oysaki ben biliyorum (Neyi?) | Ol şeyi ki | Siz gizlediniz (Daha?)

وَمَٓا اَعْلَنْتُمْۜ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾

Ol şeyi ki | Siz açığa vurdunuz | Her kim | Bunu yaparsa (Kimden?) | Sizden | Muhakkak o sapmıştır (Neden?) | Doğru yoldan

اِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ

Eğer sizi ele geçirirlerse | Olurlar (Kime?) | Size (Ne?) | Düşmanlar (Daha?) | Ve uzatırlar (Kime?) | Size (Neyi?) | Ellerini (Daha neyi uzatırlar?) | Ve dilerini (Ne ile?)

بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَۜ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْۚ

Kötülükle | Ve istediler (Neyi?) | Kafir olmanızı | Size asla fayda veremez (Kim?) | Ne yakınlarınız (Daha?) | Ne de çocuklarınız

يَوْمَ الْقِيٰمَةِۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ

Kıyamet günü | Ayrılır (Ne ayrılır?) | Sizin aranız | Allah | Yapmakta olduklarınızı | Görendir | Muhakkak ki vardır (Kim için?)

لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُۚ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ

Sizin için (Ne?) | Bir örnek (Öyle örnek ki) | Güzel (Kimde güzel bir örnek vardır?) | İbrahim'de (Daha kimde vardır?) | Ve o kimselerde ki | Onunla birliktedir | O vakit ki | Demişlerdi (Kime?) | Kavimlerine

اِنَّا بُرَءٰٓؤُ۬ا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

Şüphesiz biz (Neyiz?) | Uzak kimseleriz | Sizden (Daha neden?) | Ve ol şeylerden ki | Siz tapıyorsunuz | Allah'tan başka | İnkar ettik | Sizi | Ve baş gösterdi (Nerede?) | Bizimle

وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ

Sizin aranızda (Ne?) | Düşmanlık (Daha?) | Ve öfke (Nasıl?) | Ebedi olarak (Ne zamana kadar bu düşmanlık ve öfke baş göstermiştir?) | Siz iman edinceye kadar (Kime?) | Allah'a (Ne olduğu halde?) | Tek başına olduğu halde

اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ

Sadece İbrahim'in demesi hariç [onda güzel bir örnek yoktur] (Kime demesi?) | Babasına (Ne demesi?) | Andolsun ki mağfiret isteyeceğim (Kim için?) | Senin için | Ama gücüm yetmez (Kim için?) | Senin için (Neye?) | Allah'tan [gelecek] | Hiçbir şeye

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

Rabbimiz! | Sadece sana | Güvendik | Ve yalnız sana | Yöneldik | Ve sadece sanadır (Ne?) | Dönüş | Rabbimiz! | Bizi kılma (Ne?)

فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَاۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

Bir fitne (Kime?) | O kimselere ki | İnkar ettiler | Bizi bağışla | Rabbimiz | Muhakkak ki sen | Sen | Aziz'sin | Hikmet sahibisin

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَۜ

Andolsun kesinlikle vardır (Kim için?) | Sizin için! (Kimde vardır?) | Onlarda (Ne vardır?) | Bir örnek ki | Güzel (Kim için?) | Olan kişi için (Ne olan kişi için?) | Umuyordu (Kimi?) | Allah'ı | Ve ahiret gününü

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

Her kim | Yüz çevirirse | Hiç şüphesiz Allah | O | İhtiyacı olmayandır | Övgüye layık olandır | Umulur ki | Allah (Ne?) | Yerleştirmesi (Nereye?) | Sizin aranızla

وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةًۜ وَاللّٰهُ قَدِيرٌۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾

O kimseler arasına ki | Düşmanlık ettiniz (Kime?) | Onlara (Ne yerleştirmesi?) | Bir sevgi | Allah | Gücü yetendir | Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir

لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ

Sizi men etmez (Kim?) | Allah (Kimden?) | O kimselerden ki | Sizinle savaşmadılar (Ne uğrunda savaşmadılar?) | Din uğrunda (Daha?) | Ve sizi çıkarmadılar (Nereden?)

مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا اِلَيْهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

Yurtlarınızdan (Yani neden men etmez?) | Onlara iyilik yapmanızdan (Daha neden men etmez?) | Ve adaletli davranmanızdan (Kime?) | Onlara | Çünkü Allah | Sever (Kimi?) | Adaletli davrananları

اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ

Sadece | Sizi men eder (Kim?) | Allah (Kimden?) | O kimselerden ki | Sizinle savaştılar (Ne uğrunda?) | Din uğrunda (Daha?) | Ve sizi çıkardılar (Nereden?)

مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ

Yurtlarınızdan (Daha?) | Ve arka çıktılar (Neye?) | Çıkarılmanıza (Yani sizi neden men eder?) | Onlara dostluk etmenizden | Her kim | Onları dost edinirse | İşte onlar

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ

Onlar | Zalimlerdir | Ey iman edenler! | Size geldiğinde (Kim?) | İman eden kadınlar (Ne oldukları halde?)

مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ

Muhacir kadınlar olarak | Onları imtihan edin | Allah | Daha iyi bilir (Neyi?) | Onların imanını | Şayet onları bilirseniz (Ne bilirseniz?) | İman etmiş kadınlar

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِۜ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّۜ وَاٰتُوهُمْ

Artık onları çevirmeyin (Kime?) | Kafirlere | O kadınlar değildir (Ne değildir?) | Helal (Kime?) | O kafirlere | O kafirler de değildir (Ne değildir?) | Helal oluyorlar (Daha?) | O kadınlara | Ve onlara verin (Neyi verin?)

مَٓا اَنْفَقُواۜ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّۜ

Sarf ettiklerini | Günah yoktur (Kimin üzerine?) | Sizin üzerinize (Nede günah yoktur?) | Onları nikahlamanızda (Ne zaman?) | Onlara verdiğiniz zaman (Neyi?) | Ücretlerini

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقُواۜ

Ve tutmayın (Neyi tutmayın?) | Kafir kadınların nikahını | Ve isteyin (Neyi?) | Sarf ettiğinizi | O kafirler de istesinler (Neyi?) | Sarf ettiklerini

ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِۜ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَاِنْ فَاتَكُمْ

İşte bu | Allah'ın hükmüdür | Hükmediyor (Nerede?) | Aranızda | Allah | Her şeyi bilendir | Hikmet sahibidir | Eğer sizden kaçarsa (Ne?)

شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

Bir şey (Kimden?) | Eşlerinizden (Kime?) | Kafirlere | Ve siz de acısını alırsanız | Verin (Kime?) | O kimselere ki | Gitti (Kim?)

اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُواۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

Eşleri (Ne verin?) | Sarf ettiklerinin mislini | Ve sakının (Kimden?) | O Allah'tan ki | Siz | Ona (Nesiniz?) | Müminlersiniz

6. Gerçekten onlarda sizin için, Allah'a ve ahiret gününe ümit besleyenler için güzel bir örnek vardır. Her kim de aksine giderse haberi olsun ki, Allah çok zengindir, her hamd yalnız O'nundur.

7. Umulur ki Allah, sizinle onlar içinden düşmanlaştıklarınız arasında bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

8. Allah size, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi ve kendilerine adaletli davranmanızı yasaklamaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.

9. Allah size, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza arka çıkan kimselere dostluk etmenizi yasaklıyor. Her kim de onlara dostluk ederse, işte onlar, kendilerine yazık eden zalimlerdir.

10. Ey o bütün iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman kendilerini imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. İmtihan sonucu onların mü'min kadınlar olduklarını bilirseniz, artık onları kâfirlere geri göndermeyin. Mü'min kadınlar kâfirlere helal değildir. Kâfirler de mü'min kadınlara helal olmazlar. Bununla beraber kâfirlerin harcadıkları mehri onlara (geri) verin. Kendilerine mehirlerini verdiğiniz takdirde o mü'min kadınlarla evlenmenizde de size bir günah yoktur. Kâfir kadınların da ismetlerine yapışmayın (onları nikâhınızda tutmayın) ve harcadığınızı isteyin. Kâfirlerde harcadıklarını istesinler. Bunlar size Allah'ın hükmüdür. Aranızda O hükmediyor. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

11. Eğer eşlerinizden biri kâfirlere kaçar, siz de onlardan bunun acısını çıkarırsanız, eşleri gitmiş olanlara harcadıkları kadarını veriniz ve Allah'tan korkunuz, eğer siz O'na iman etmiş mü'minlerseniz.

12. Ey o peygamber! Mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamaları, hırsızlık yapmamaları, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemeleri ve sana hiçbir iyi işte karşı gelmemeleri şartıyla sana biat etmeye geldikleri zaman, bu şekilde onların biatlarını kabul et ve kendileri için Allah'tan bağışlanma dile. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Ey o bütün iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir kavmi dost tanımayın. Çünkü bunlar âhiretten ümitlerini kesmişlerdir. Tıpkı, kabir halkından olan inkârcıların, ümitlerini kestikleri gibi...

SAFF SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 14 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, öyle üstündür, öyle hikmet sahibidir.

2. Ey o iman edenler! Niçin yapmayacağınız şeyi söylersiniz?

3. Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük gazaba sebep olur.

4. Haberiniz olsun ki, Allah kendi yolunda kurşunlu bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

5. Hani bir zaman Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Benim size (gönderilmiş) Allah'ın peygamberi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Sonra onlar ne zaman ki yamukluk ettiler, Allah da kalplerini yamulttu. Öyle ya, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz!

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ

Ey peygamber! | Sana geldiği zaman (Kim?) | Mümin kadınlar (Ne halde?) | Sana biat ederek (Ne üzerine?) | Şirk koşmamak üzere (Kime?)

بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ

Allah'a (Neyi?) | Hiçbir şey | Hırsızlık yapmamak üzere (Daha?) | Zina etmemek üzere (Daha?) | Öldürmemek üzere (Kimi?) | Çocuklarını (Daha?)

وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ

Getirmemek üzere (Ne?) | Bir iftira ki | Onu uyduruyorlar (Nerede?) | Elleri (Daha?) | Ve ayakları arasında | Ve sana karşı gelmemek üzere (Nede?)

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

Marufta/iyide | Artık onlarla biat yap | Ve mağfiret dile (Kim için?) | Onlar için (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah | Çok mağfiret edendir

رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

Çok merhametlidir | Ey iman edenler! | Dost edinmeyin (Kimi?) | Bir toplumu ki | Gazap etmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara

قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

Kuşkusuz onlar ümitlerini kesmişlerdir (Neden?) | Ahiretten (Nasıl ümit kesmişlerdir?) | Ümidini kestiği gibi (Kim?) | Kafirler (Kimden?) | Kabir ehlinden

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الصَّفِّ آيَاتُهَا ١٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

Tesbih etmiştir (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ol şeyler ki | Yerdedir | Ve o | Aziz'dir

الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ

Hikmet sahibidir | Ey iman edenler! | Niçin söylüyorsunuz (Neyi söylüyorsunuz?)

مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا

Ol şeyi ki | Yapmıyorsunuz | Büyük oldu (Ne yönden?) | Gazap yönünden (Nerede büyük oldu?) | Allah'ın katında (Ne?) | Demeniz (Neyi demeniz?)

مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا

Ol şeyi ki | Siz yapmıyorsunuz | Muhakkak ki Allah | Sever (Kimi sever?) | O kimseleri ki | Savaşıyorlar (Nerede?) | Kendisinin yolunda (Nasıl savaşıyorlar?) | Saf saf

كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

Sanki onlar | Bir bina ki | Kurşundan | Ve hani demişti (Kim?) | Musa (Kime?) | Kavmine | Ey kavmim!

لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا

Niçin bana eziyet ediyorsunuz! | Halbuki şüphesiz | Biliyorsunuz ki | Muhakkak ki ben | Allah'ın resûlüyüm (Kime gönderdiği?) | Size | Onlar sapınca

اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

Saptırdı (Neyi?) | Allah | Kalplerini | Allah | Doğru yola erdirmez (Kimi?) | Kavmi ki | Fasıklar

وَاِذْ قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ اِنّٖى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

Hani | Demişti (Kim?) | İsa (Öyle İsa kı?) | Meryem oğlu | Ey İsrailoğulları! | Muhakkak ki ben | Allah'ın resûlüyüm (Kime gönderdiği?) | Size (Ne halde?)

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتٖى مِنْ بَعْدِى

Tasdik edici olduğum halde (Neyi?) | İki elimin arasında olan | Tevrat'ı (Daha?) | Ve müjdeleyici olduğum halde (Kimi?) | Bir peygamberi ki | Gelecek (Ne zaman?) | Benden sonra

اسْمُهُٓ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ

İsmi de | Ahmed'dir | Ama onlara gelince (Ne ile?) | Apaçık delillerle | Dediler ki | Bu | Sihirdir (Öyle sihir ki) | Apaçık | Kimdir? (Ne?)

اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ

Daha zalim (Kimden?) | O kimseden ki | İftira attı (Kime?) | Allah'a karşı (Ne uyduran?) | Yalan | Ve halbuki o | Davet ediliyor (Neye?) | İslam'a | Allah

لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٧﴾ يُرٖيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ

Doğru yola erdirmez (Kimi?) | O kavmi ki | Zalimlerdir | İstiyorlar (Neyi?) | Söndürmeyi (Neyi söndürmeyi istiyorlar?) | Allah'ın nurunu (Ne ile söndürmek istiyorlar?) | Ağızlarıyla | Allah | Tamamlayıcıdır (Neyi?)

نُورِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖٓى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ

Nurunu | Hoş görmese de (Kim?) | Kafirler | O | Öyle bir zattır ki | Gönderdi (Kimi?) | Resûlünü (Ne ile?) | Hidayet ile (Daha?) | Ve hak din ile (Niçin gönderdi?)

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا

Onu üstün kılmak için (Neye?) | Din[ler]e | Hepsine | Hoş görmese de (Kim?) | Müşrikler | Ey iman edenler!

هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجٖيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ

Size rehberlik yapayım mı? (Ne üzerine?) | Bir ticaret üzerine ki | Sizi kurtarır (Sizi neden kurtarır?) | Bir azaptan ki | Can yakıcı | İman edersiniz (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne

وَتُجَاهِدُونَ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

Ve cihad edersiniz (Nerede?) | Allah yolunda (Ne ile?) | Mallarınızla (Daha?) | Ve canlarınızla | İşte bu | Daha hayırlıdır (Kim için?) | Sizin için | Eğer siz iseniz (Ne?)

تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖى مِنْ تَحْتِهَا

Biliyorsunuz | Ki bağışlasın (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Günahlarınızı | Ve sizi koysun (Nereye?) | Cennetlere ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altlarından (Ne?)

الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فٖى جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى

Nehirler (Daha nereye koysun?) | Ve ol meskenlere ki | Hoştur (Nerede?) | Adn cennetlerinde | İşte bu | Bir kurtuluştur ki | Büyük | Ve başka ki

تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرٖيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا

Siz onu seviyorsunuz (Nedir o?) | Allah'tan yardım | Ve yakın bir zafer | Müjdele (Kimi?) | İnananları | Ey iman edenler!

كُونُٓوا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖينَ مَنْ اَنْصَارٖٓى

Olunuz (Ne?) | Allah'ın yardımcıları (Kim gibi Allah'ın yardımcıları olunuz?) | Dediği gibi (Kim?) | İsa (Öyle İsa ki?) | Meryem oğlu | Havarilere (Ne dedi?) | Kimdir | Benim yardımcılarım (Kime?)

اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ

Allah'a | Dedi (Kim?) | Havariler | Biz | Allah'ın yardımcılarıyız | Bunun üzerine iman etti (Kim?) | Bir zümre (Kimden?) | Beni İsrail'den

وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرٖينَ ﴿١٤﴾

Ve inkar etti (Kim?) | Diğer bir zümre | Biz de destekledik (Kimi?) | O kimseleri ki | İman ettiler | Düşmanlarına karşı | Böylece oluverdiler (Ne?) | Üstün gelenler

6. Bir zaman da Meryem oğlu İsa şöyle dedi: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önceki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim." Sonra o, onlara apaçık delillerle gelince: "Bu apaçık bir büyüdür!" dediler.

7. İslam'a davet edilirken Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim de kim olabilir? Allah da zalimler sürüsünü başarılı kılmaz.

8. Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah ise nurunu tamamlayacaktır, isterse kâfirler hoşlanmasınlar!

9. O Allah'tır ki, o dini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet kanunu ve hak dini ile gönderdi, isterse müşrikler hoşlanmasınlar!

10. Ey o bütün iman edenler! Sizleri can yakıcı bir azaptan kurtaracak bir ticareti, size göstereyim mi?

11. Allah'a ve Resulüne iman edip, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

12. Günahlarınızı bağışlar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerinde hoş hoş meskenlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur.

13. Seveceğiniz diğer bir (nimet) daha var, Allah'tan yardım ve yakın bir fetih! Hem mü'minleri müjdele!

14. Ey o bütün iman edenler! Allah yardımcıları olunuz! Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere: "Allah yolunda benim yardımcılarım kimdir?" dedi. Havariler: "Biz Allah (yolunun) yardımcılarıyız." dediler. Bunun üzerine İsrailoğullarından bir grup iman etti, bir grup inkâr etti de biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, o şekilde onlar üstün geldiler.

CUMA SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey, o Melik, o Kuddûs, o Azîz, o Hakîm Allah'ı tesbih eder.

2. Ümmiler içinde, kendilerinden bir peygamber gönderen O'dur. Onlara O'nun âyetlerini okuyor ve onları temizleyip parlatıyor, onlara kitap ve hikmet öğretiyor. Hâlbuki bundan önce açık bir sapıklık içindeydiler.

3. Ve (onu) onlardan başkalarına da (peygamber olarak gönderdi) ki, henüz onlara yetişemediler. O öyle güçlü, öyle hikmet sahibidir.

4. İşte o Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir. Allah çok büyük lütuf sahibidir.

5. Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayan kişilerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun durumu ne çirkin! Allah, zalimler sürüsünü doğru yola çıkarmaz.

6. De ki: "Ey Yahudi olanlar! Siz diğer insanların değil de yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi ölmeyi temenni edin, eğer iddianızda samimi iseniz, öyle yapın.

7. Hâlbuki onlar, ellerinin sunduğu günahlar yüzünden onu asla temenni etmezler. Allah zalimleri bilir.

8. De ki: "Haberiniz olsun, o kaçıp durduğunuz ölüm, mutlaka gelip size çatacaktır. Sonra O, bütün görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz de O size neler yaptığınızı haber verecektir."

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْجُمُعَةِ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
Tesbih eder (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir (Daha?) | Ol şeyler ki | Yerdedir | Melik | Kuddüs

الْعَز۪يزِ الْحَك۪يمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي بَعَثَ فِي الْاُمِّيّ۪نَ رَسُولًا مِنْهُمْ
Aziz | Hikmet sahibi | O | Öyle bir zâttır ki | Gönderdi (Nerede?) | Ümmiler içinde (Kimi gönderdi?) | Bir peygamberi (Öyle peygamber ki?) | Onlardan

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِه۪ وَيُزَكّ۪يهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ
Okuyor (Kime?) | Onlara (Neyi?) | Onun ayetlerini | Ve onları arındırıyor | Ve onlara öğretiyor (Neyi?) | Kitabı (Daha?) | Ve hikmeti | Kuşkusuz onlar

كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَر۪ينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا
İdiler (Ne zaman?) | Bundan önce (Nerede?) | Elbette bir sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki?) | Apaçık (Daha kime gönderdi?) | Ve [sonradan gelecek olan] diğerlerine (Kimden?) | Onlardan (Öyle diğerleri ki) | Henüz erişmediler Kime?)

بِهِمْ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَاءُ
Onlara | Ve o | Aziz'dir | Hikmet sahibidir | Bu | Allah'ın lütfudur | Onu verir (Kime?) | O kimseye ki | Diliyor

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ
Allah | Lütuf sahibidir (Öyle lütuf ki?) | Büyük | O kimselerin hali ki | Onlar yüklenildiler (Neyi?) | Tevratı | Sonra da

لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
Onu yüklenmediler (Bunların hali ne gibidir?) | Bir merkebin hali gibidir ki | Taşıyor (Ne?) | Ciltlerle kitap | Ne fenadır (Ne?) | Toplumun hali (Hangi toplum?)

الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥﴾
Onlar ki | Yalanladılar (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini | Ve Allah | Doğru yola erdirmez (Kimi?) | Bir kavmi ki | Zalimlerdir

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ هَادُٓوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَٓاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ
De ki | Ey o kimseler ki | Yahudi oldular | Şayet iddia ediyorsanız (Neyi?) | Sizin | Allah'ın dostları olduğunuzu | Bütün insanlar bir yana

فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ
Öyleyse dileyin (Neyi?) | Ölümü | Eğer iseniz (Ne?) | Doğru sözlüler | Ama onu dileyemezler (Ne zaman?)

اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْد۪يهِمْ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٧﴾ قُلْ
Ebediyyen (Ne sebebiyle?) | Takdim ettiği şeyler sebebiyle (Neyin takdim ettiği?) | Ellerinin | Allah | Hakkıyla bilendir (Kimi?) | Zalimleri | De ki

اِنَّ الْمَوْتَ الَّذ۪ي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاق۪يكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
Doğrusu ölüm | Öyle ölüm ki | Siz kaçıyorsunuz (Neden?) | Ondan | Mutlaka o | Size kavuşacaktır | Sonra da | Döndürüleceksiniz (Kime?)

اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
Gaybı bilene (Daha neyi bilene?) | Ve görüneni | O da size bildirecektir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Siz idiniz | Yapıyorsunuz

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا

Ey iman edenler! | Ezan okunduğu zaman *(Niçin?)* | Namaz için *(Ne zaman?)* | Cuma günü | Koşun *(Neye koşun?)*

اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah'ın zikrine *(Daha?)* | Ve bırakın *(Neyi?)* | Alışverişi | İşte bu | Daha hayırlıdır *(Kim için?)* | Sizin için | Eğer oldu iseniz *(Ne?)* | Biliyorsunuz

﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا

Ve bittiğinde *(Ne?)* | Namaz | Yayılın *(Nerede?)* | Yeryüzünde | Ve isteyin *(Neden?)*

مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثٖيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

Allah'ın fazlından | Ve zikredin *(Kimi?)* | Allah'ı *(Nasıl?)* | Çokça | Ta ki siz | Felaha kavuşasınız

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَٓائِمًاۜ قُلْ

Ve gördükleri zaman *(Ne?)* | Bir ticaret | Veya eğlence | Dağılıp giderler *(Neye?)* | Ona | Ve seni terk ederler *(Nasıl?)* | Ayakta | De ki

مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿١١﴾

Allah'ın katında olan | Daha hayırlıdır *(Neden daha hayırlıdır?)* | Eğlence *(Daha neden?)* | Ve ticaretten | Ve Allah | Rızık verenlerin en hayırlısıdır

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ

Sana geldiğinde *(Kim?)* | Münafıklar | Derler | Şahitlik ederiz ki | Şüphesiz sen | Elbette Allah'ın Resûlüsün | Allah da

يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾

Biliyor ki | Şüphesiz sen | Elbette onun Resûlüsün | Ve Allah | Şahitlik eder ki | Şüphesiz münafıklar | Elbette yalancıdırlar

اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا

Onlar edindiler *(Neyi?)* | Yeminlerini *(Ne edindiler?)* | Kalkan | Ve böylece engellediler *(Nereden?)* | Allah'ın yolundan | Şüphesiz onlar | Ne kadar da kötüdür *(Ne?)* | Ol şey ki

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ

İdiler | Yapıyorlar | İşte bu | Şu sebepledir ki onlar | İman ettiler | Sonra da | İnkar ettiler | Ve böylece mühür vuruldu *(Ne üzerine mühür vuruldu?)*

عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ

Kalpleri üzerine | Artık onlar | Anlamazlar | Onları gördüğün zaman | Seni hayrete düşürür *(Ne?)* | Endamları

وَاِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ

Eğer konuşurlarsa | Dinlersin *(Neyi?)* | Sözlerini | Sanki onlar | Kütüklerdir *(Öyle kütükler ki)* | Dayandırılmış | Sanırlar *(Neyi?)*

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

Her bağırışı *(Her bağırışı ne sanırlar?)* | Kendi aleyhlerine | Onlar | Düşmandır | Onlardan sakın | Onları kahretsin *(Kim?)* | Allah | Nereden | Çevriliyorlar

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığında hemen Allah'ın zikrine koşun ve alım satımı bırakın. Eğer bilirseniz, o sizin için daha hayırlıdır.

10. Sonra namaz kılındı mı, yeryüzüne dağılın, Allah'ın lütfundan nasip arayın ve Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluşa erebilesiniz.

11. Böyle iken, bir ticaret veya eğlence gördüklerinde ona fırladılar ve seni ayakta bırakıverdiler. De ki: "Allah'ın katındaki, eğlenceden de, ticaretten de hayırlıdır ve Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır."

MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Münafıklar sana geldiklerinde: "Şahadet ederiz, gerçekten sen Allah'ın Resulüsün." dediler. Allah da biliyor ki, gerçekten sen O'nun peygamberisin. Bununla beraber Allah şahitlik ediyor ki, doğrusu münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.

2. Yeminlerini bir kalkan edinip de Allah yolundan yan çizmektedirler. Gerçekten bunlar ne kötü yapıyorlar.

3. Bu şundan dolayıdır: Çünkü onlar önce imana gelmişler, sonra küfre gitmişlerdir de o kalplerine mühürlenmiştir, artık anlamaz olmuşlardır.

4. Sen onları gördüğün zaman cisimleri (fiziki görüntüleri) hoşuna gider, konuşurlarsa dediklerine kulak verirsin. Sanki onlar dayanmış keresteler gibidirler. Her bağırışı aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandırlar, onun için onlardan sakın. Allah gebertsin onları, nereden çevriliyorlar!

5. Onlara: "Gelin Allah'ın Resulü sizin için bağışlanma dilesin." denildiği zaman da başlarını bükerler ve görürsün ki büyüklük taslayarak yan çizip giderler.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de onlar aynıdır. Allah, onları asla bağışlamaz ve Allah fasıklar sürüsünü doğru yola çıkarmaz.

7. Onlar: "Allah'ın Resulünün yanındakiler için hiçbir şey harcamayın ki, dağılsınlar." diyorlar. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır ve fakat münafıklar anlamazlar.

8. Diyorlar ki: "Eğer Medine'ye dönersek, kuşkusuz en güçlü, en şerefli olan, en zayıf, en alçak olanı oradan çıkaracaktır." Oysa şeref ve üstünlük Allah'ın, Resulünün ve mü'minlerindir. Ve fakat münafıklar bilmezler.

9. Ey o bütün iman edenler! Ne mallarınız, ne de evlatlarınız sizleri Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Ve her kim öyle yaparsa, işte onlar, zarara uğrayanlardır.

10. Her birinize ölüm gelip de: "Rabbim beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka versem ve iyilerden olsam!" demesinden önce size rızık olarak verdiğimiz şeylerden harcayın.

11. Hâlbuki Allah, bir canı eceli geldiği zaman asla ertelemez ve her ne yaparsanız Allah haberdardır.

وَاِذَا قٖيلَ	لَهُمْ	تَعَالَوْا	يَسْتَغْفِرْ	لَكُمْ	رَسُولُ اللّٰهِ	لَوَّوْا
Ve denildiği zaman (Kime?)	Onlara (Ne?)	Gelin	Mağfiret dilesin (Kimin için?)	Sizin için (Kim?)	Allah Resûlü	Çevirirler (Neyi çevirirler?)

رُؤُ۫سَهُمْ	وَرَاَيْتَهُمْ	يَصُدُّونَ	وَهُمْ	مُسْتَكْبِرُونَ ۝٥	سَوَٓاءٌ	عَلَيْهِمْ
Başlarını	Ve onları görürsün ki	Yüz çeviriyorlar (Ne halde?)	Hem de onlar	Büyüklük taslayanlardır	Eşittir	Onlara (Ne?)

اَسْتَغْفَرْتَ	لَهُمْ	اَمْ	لَمْ تَسْتَغْفِرْ	لَهُمْؕ	لَنْ يَغْفِرَ	اللّٰهُ
Mağfiret dilemen (Kim için?)	Onlar için	Ya da	Mağfiret dilememiş olman (Kim için?)	Onlar için	Asla bağışlamayacaktır (Kim?)	Allah (Kimi?)

لَهُمْؕ	اِنَّ اللّٰهَ	لَا يَهْدِي	الْقَوْمَ	الْفَاسِقٖينَ ۝٦	هُمُ	الَّذٖينَ
Onları	Çünkü Allah	Doğru yola erdirmez (Kimi?)	Bir kavmi ki	Fasıklar	Onlar	Öyle kimselerdir ki

يَقُولُونَ	لَا تُنْفِقُوا	عَلٰى مَنْ	عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ	حَتّٰى يَنْفَضُّواؕ
Diyorlar	İnfak etmeyin (Kime?)	O kimselere ki	Allah Resûlünün yanındadırlar (Niye infak etmeyin?)	Ayrılsınlar diye

وَلِلّٰهِ	خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقٖينَ
Oysaki Allah'ındır (Ne?)	Göklerin hazineleri (Daha?)	Ve yerin	Fakat münafıklar

لَا يَفْقَهُونَ ۝٧	يَقُولُونَ	لَئِنْ رَجَعْنَٓا	اِلَى الْمَدٖينَةِ	لَيُخْرِجَنَّ
[Bunu] anlamazlar	Diyorlar ki	Andolsun ki eğer dönersek (Nereye?)	Medine'ye	Elbette çıkaracak (Kim?)

الْاَعَزُّ	مِنْهَا	الْاَذَلَّؕ	وَلِلّٰهِ	الْعِزَّةُ	وَلِرَسُولِهٖ	وَلِلْمُؤْمِنٖينَ
En şerefliler (Nereden çıkaracak?)	Oradan (Kimi çıkaracak?)	En alçakları	Halbuki Allah'ındır (Ne?)	Şeref (Daha?)	Ve Resûlünündür (Daha?)	Ve müminlerindir

وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقٖينَ	لَا يَعْلَمُونَ ۝٨	يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا	لَا تُلْهِكُمْ
Fakat münafıklar	Bilmezler	Ey iman edenler!	Sizi alıkoymasın (Ne?)

اَمْوَالُكُمْ	وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ	عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِۚ	وَمَنْ	يَفْعَلْ	ذٰلِكَ
Ne mallarınız	Ne de çocuklarınız (Neden?)	Allah'ı zikirden	Ve her kim	Yaparsa (Neyi?)	Bunu

فَاُو۬لٰٓئِكَ	هُمُ	الْخَاسِرُونَ ۝٩	وَاَنْفِقُوا	مِمَّا	رَزَقْنَاكُمْ
İşte onlar	Onlardır	Hüsrana uğrayanlar	Ve infak edin (Neden infak edin?)	Ol şeylerden ki	Size rızık olarak verdik (Neden önce infak edin?)

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ	اَحَدَكُمُ	الْمَوْتُ	فَيَقُولَ	رَبِّ	لَوْلَٓا	اَخَّرْتَنٖٓي
Gelmeden önce (Kime?)	Sizden birine (Ne?)	Ölüm	Ve demeden [önce] (Kim?)	Rabbim	Keşke	Beni ertelesen de (Ne zamana kadar?)

اِلٰٓى اَجَلٍ قَرٖيبٍۙ	فَاَصَّدَّقَ	وَاَكُنْ	مِنَ الصَّالِحٖينَ ۝١٠	وَلَنْ يُؤَخِّرَ
Yakın bir süreye kadar	Ben de sadaka versem	Ve olsam (Kimden?)	Salihlerden	Hâlbuki asla tehir etmez (Kim?)

اللّٰهُ	نَفْسًا	اِذَا جَٓاءَ	اَجَلُهَاؕ	وَاللّٰهُ	خَبٖيرٌ	بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١١
Allah (Neyi?)	Bir canı (Ne zaman?)	Geldiği zamanda (Ne?)	Eceli	Ve Allah	Haberdardır (Neden?)	Yapar olduklarınızdan

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّغَابُنِ — آيَاتُهَا ١٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

Tesbih eder (Kimi?) | Allah'ı (Ne?) | Ol şeyler ki | Göklerdedir | Ol şeyler ki | Yerdedir | Ona aittir | Mülk

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ

Ona aittir | Hamd | Ve o | Her şeye | Gücü yetendir | O | Öyle bir zâttır ki | Sizi yarattı | Ve sizden bir kısmı

كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ

Kafirdir | Ve yine sizden bir kısmı | Mümindir | Allah | Yapar olduklarınızı | Görendir | Yarattı (Neyi?) | Gökleri (Daha?)

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿٣﴾

Ve yeri (Nasıl?) | Hak ile/yerli yerince | Ve size şekil verdi | Ve de güzel eyledi (Neyi?) | Şekillerinizi | Ve sadece onadır (Ne?) | Dönüş

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ

Bilir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Göklerdedir (Daha nerdedir?) | Ve yerdedir | Ve bilir (Neyi?) | Ol şeyleri ki | Siz gizliyorsunuz (Daha?) | Ol şeyleri ki | Açığa vuruyorsunuz | Ve Allah

عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

Hakkıyla bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü | Size gelmedi mi? (Ne?) | O kimselerin haberi ki | İnkar etmişlerdir (Ne zaman?) | Bundan önce

فَذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْت۪يهِمْ

Ve tatmışlardı (Neyi?) | İşlerinin vebalini | Ve onlar için vardır (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı | İşte bu (Ne sebebiyledir?) | Şu sebepledir ki | Onlara geliyordu (Kim?)

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى

Peygamberleri (Ne ile?) | Beyyinelerle | Ve dediler ki | Bir beşer mi? | Bizi doğru yola eriştirecek | Böylece inkar ettiler | Ve yüz çevirdiler | Müstağni olduğunu gösterdi (Kim?)

اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ

Allah | Allah | Gani'dir | Hamid'dir | İddia etti (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Neyi?) | Asla diriltilmeyeceklerini | De ki

بَلٰى وَرَبّ۪ي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ

Hayır | Rabbime andolsun ki | Elbette diriltileceksiniz | Sonra da | Elbette size bildirilecek (Ne?) | Yaptıklarınız | Ve bu | Allah'a | Pek kolaydır

﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالنُّورِ الَّذ۪ي اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Öyleyse iman edin (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Resûlüne (Daha?) | Ve nura | Ki onu indirdik | Ve Allah | Yapar olduklarınızdan

خَب۪يرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

Haberdardır | Öyle bir günü an ki | Sizi bir araya getirecek (Ne için bir araya getirecek?) | Toplanma günü için | İşte o | Aldanma günüdür | Ve her kim | İman ederse (Kime?)

بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي

Allah'a (Daha?) | Ve işlerse (Ne?) | Salih amel | [Allah] örter (Kimden?) | Ondan (Neyi?) | Kötülüklerini | Ve onu koyar (Nereye koyar?) | Öyle cennetlere ki | Akıyor (Nereden?)

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿٩﴾

Onların altından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde onları cennetlere koyar?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Ebedi olarak | İşte bu | Öyle bir kurtuluştur ki | Büyük

TEGÂBÜN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
75 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Göklerdeki ve yerdeki her şey Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nun, hamd O'nun ve O, her şeye gücü yetendir.

2. O'dur sizi yaratan, öyle iken içinizden kimi kâfir, kimi de mü'mindir. Bununla beraber Allah her ne yaparsanız görür.

3. O ki, gökleri ve yeri hak ile yarattı ve size biçim verdi, biçimlerinizi güzel de yaptı. Sonunda gidiş de O'nadır.

4. O göklerde ve yerde ne varsa bilir ve sizler her ne sır tutar ve her ne açıklarsanız hepsini bilir. Allah bütün sinelerin özünü bilir.

5. Bundan önce inkâr edenlerin haberi gelmedi mi size? İşte onlar yaptıklarının cezasını tattılar, ayrıca onlara can yakıcı bir azap var.

6. Çünkü onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyordu da onlar: "Bizi bir insan mı yola getirecek?" deyip inkâr etmişler ve aksine gitmişlerdi. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Öyle ya; Allah zengindir, her türlü övgüye layıktır.

7. İnkâr edenler asla diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hayır, Rabbim hakkı için, mutlaka diriltileceksiniz, sonra da kesinlikle yaptıklarınız size anlatılacaktır ve o Allah'a göre kolaydır.

8. Onun için siz Allah'a, Resulüne ve indirdiğimiz nûra iman ediniz. Ve Allah, her ne yaparsanız haberdardır.

9. Sizi o toplanma gününe derip toplayacağı gün ki, işte o gün Tegabün (kâr ve zarar) günüdür. Her kim Allah'a iman eder de iyi iş yaparsa, Allah onun kabahatlerini örter ve onu, ebedi olarak onlarda kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş odur!

10. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar cehennemliklerdir, orada ebedi kalacaklardır. Orası ne kötü varılacak yerdir.

11. Allahın izni olmadan hiç bir musibet isabet etmez. Her kim de Allah'a iman ederse, O, onun kalbine hidayet verir. Allah her şeyi bilir.

12. İman edin de Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin. Eğer aksine giderseniz, peygamberimize düşen sadece açık bir tebliğden ibarettir.

13. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun için mü'minler hep Allah'a dayansınlar!

14. Ey o bütün iman edenler! Haberiniz olsun ki, eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olan vardır. Onun için onların sakınılması gereken hallerinden sakının. Bununla beraber affeder, kusurlarına bakmaz, örterseniz, şüphe yok ki Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

15. Şüphesiz mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandır. Büyük ecir ise O'nun yanındadır.

16. Onun için gücünüz yettiği kadar Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin ve harcayın, kendiniz için hayır yapın. Her kim de nefsinin hırsından korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17. Eğer Allah'a bir güzel borç sunarsanız, onu sizin için katlayıverir ve sizi bağışlar. Allah iyilik edenlere fazlasıyla mükâfat verir, cezalandırmada acele etmeyendir.

18. Görünmeyeni de, görüneni de bilir, güçlüdür, hikmet sahibidir!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ

Ve o kimseler ki · İnkar ettiler (Daha?) · Ve yalanladılar (Neyi?) · Bizim ayetlerimi · İşte onlar · Ateş halkıdır (Ne halde?)

خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ

Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) · O ateşte · Ve ne kötü · Dönüş yeridir · İsabet etmemiştir (Ne?) · Hiçbir musibet

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ

Ancak Allah'ın izniyle · Ve her kim · İman ederse (Kime?) · Allah'a · [Allah] hidayet eder (Neye?) · Onun kalbine · Ve Allah

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ

Her şeyi · Hakkıyla bilendir · İtaat edin (Kime?) · Allah'a · Ve itaat edin (Kime?) · Peygambere de

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

Eğer yüz çevirirseniz · Peygamberimize düşen sadece · Tebliğdir (Öyle tebliğ ki?) · Apaçık

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

Allah (Nedir?) · İlah yoktur · Ondan başka · Ve sadece Allah'a · Güvensin (Kim?) · Müminler

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ

Ey iman edenler! · Şüphe yok ki eşlerinizden · Ve çocuklarınızdan vardır

عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا

Düşman (Kime?) · Size · Onlardan sakının · Ama siz affederseniz · Ve kusurları örtersiniz · Ve bağışlarsanız

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ

Şüphe yok ki Allah · Çok mağfiret edendir · Çok merhamet edendir · Doğrusu mallarınız · Ve çocuklarınız · Bir imtihandır

وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

Allah ise · Onun katındadır (Ne?) · Bir mükafat ki · Büyük · Artık sakının (Kimden?) · Allah'tan (Ne kadar?) · Gücünüzün yettiği kadar

وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ

Dinleyin · İtaat edin · Ve infak edin (Neyi?) · Hayrı (Kim için?) · Kendiniz için · Ve her kim · Korunursa (Neden?)

شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ

Nefsinin cimriliğinden · İşte onlar · Onlardır · Felaha kavuşanlar · Eğer ödünç verirseniz (Kime?) · Allah'a (Nasıl?)

قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ

Güzel bir ödünç vermekle (Ne surette?) · Onu kat kat arttırır (Kim için?) · Sizin için · Ve bağışlar (Kim için?) · Sizin için · Allah · Şekûr'dur

حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

Halimdir · Bilendir (Neyi?) · Gaybı bilendir (Daha?) · Ve görüleni · Aziz'dir · Hikmet sahibidir

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الطَّلَاقِ آيَاتُهَا ١٢

Arapça	Türkçe	Soru
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]	
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan	
الرَّح۪يمِ	Rahim olan	
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ	Ey peygamber!	
اِذَا طَلَّقْتُمُ	Boşadığınız zaman	(Kimi?)
النِّسَٓاءَ	Kadınları	
فَطَلِّقُوهُنَّ	Onları boşayın	(Ne zaman?)
لِعِدَّتِهِنَّ	İddet zamanı	
وَاَحْصُوا	Ve sayın	(Neyi?)
الْعِدَّةَ	İddeti	
وَاتَّقُوا	Ve sakının	
اللّٰهَ	Allah'tan	
رَبَّكُمْ	Sizin Rabbinizdir	(Kimdir O?)
لَا تُخْرِجُوهُنَّ	Onları çıkarmayın	(Nereden?)
مِنْ بُيُوتِهِنَّ	Evlerinden	
وَلَا يَخْرُجْنَ	Ve onlar da çıkmasınlar	
اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ	Ancak yapmaları hariç	(Ne?)
بِفَاحِشَةٍ	Bir hayasızlık	(Öyle hayasızlık ki)
مُبَيِّنَةٍ	Açık	
وَتِلْكَ	Ve bunlar	
حُدُودُ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarıdır	
وَمَنْ	Ve her kim	
يَتَعَدَّ	Aşarsa	(Neyi?)
حُدُودَ اللّٰهِ	Allah'ın sınırlarını	
فَقَدْ ظَلَمَ	Kuşkusuz zulmetmiştir	(Kime?)
نَفْسَهُ	Kendisine	
لَا تَدْر۪ي	Bilemezsin	
لَعَلَّ اللّٰهَ	Belki de Allah	
يُحْدِثُ	Ortaya çıkarıverir	(Ne zaman?)
بَعْدَ ذٰلِكَ	Bundan sonra	(Ne?)
اَمْراً ﴿١﴾	Bir durum	
فَاِذَا بَلَغْنَ	Ve onlar vardığında	(Nereye?)
اَجَلَهُنَّ	Sürelerinin sonuna	
فَاَمْسِكُوهُنَّ	Onları tutun	(Ne ile tutun?)
بِمَعْرُوفٍ	İyilikle	
اَوْ	Ya da	
فَارِقُوهُنَّ	Onlardan ayrılın	(Nasıl?)
بِمَعْرُوفٍ	Yine iyilikle	
وَاَشْهِدُوا	Ve şahit tutun	(Kimi?)
ذَوَيْ عَدْلٍ	İki adil kişiyi	(Kimden?)
مِنْكُمْ	Sizden	
وَاَق۪يمُوا	Ve yerine getirin	(Neyi?)
الشَّهَادَةَ	Şahitliği	(Kim için?)
لِلّٰهِ	Allah için	
ذٰلِكُمْ	İşte bu	
يُوعَظُ	Öğüt alır	(Kime?)
بِه۪	Bununla	
مَنْ كَانَ	Olan kişiye	(Ne?)
يُؤْمِنُ	İnanıyor	(Kime?)
بِاللّٰهِ	Allah'a	(Daha?)
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ	Ve ahiret gününe	
وَمَنْ	Ve her kim	
يَتَّقِ	Sakınırsa	(Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan	
يَجْعَلْ	Yapar/kılar	(Kime?)
لَهُ	O kişiye	(Ne?)
مَخْرَجاً ﴿٢﴾	Çıkış yolu	
وَيَرْزُقْهُ	Ve onu rızıklandırır	(Nereden?)
مِنْ حَيْثُ	Öyle bir yerden ki	
لَا يَحْتَسِبُ	Hiç ummadığı	
وَمَنْ	Ve her kim	
يَتَوَكَّلْ	Tevekkül ederse	(Kime?)
عَلَى اللّٰهِ	Allah'a	
فَهُوَ	O [Allah]	
حَسْبُهُ	Ona yeter	
اِنَّ اللّٰهَ	Şüphesiz Allah	
بَالِغُ اَمْرِه۪	Emrini yerine getirendir	
قَدْ جَعَلَ	Gerçekten koymuştur	(Kim?)
اللّٰهُ	Allah	(Niçin?)
لِكُلِّ شَيْءٍ	Her şey için	(Ne koymuştur?)
قَدْراً ﴿٣﴾	Bir ölçü	
وَالّٰٓـئ۪ي	Ve o kadınlar ki	
يَئِسْنَ	Kesilmişler	(Neden?)
مِنَ الْمَح۪يضِ	Âdetten	(Kimlerden?)
مِنْ نِسَٓائِكُمْ	Kadınlarınızdan	
اِنِ ارْتَبْتُمْ	Şayet şüpheye düşerseniz	
فَعِدَّتُهُنَّ	Onların iddeti	
ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ	Üç aydır	(Daha kimin iddeti üç aydır?)
وَالّٰٓـئ۪ي	Ve o kadınlar ki	
لَمْ يَحِضْنَ	Henüz adet görmemişlerdir	
وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ	Yüklü olanlar	
اَجَلُهُنَّ	Onların süresi	
اَنْ يَضَعْنَ	Koymalarıdır	(Neyi?)
حَمْلَهُنَّ	Yüklerini	
وَمَنْ	Ve her kim	
يَتَّقِ	Sakınırsa	(Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan	
يَجْعَلْ لَهُ	Ona verir	(Nerede?)
مِنْ اَمْرِه۪	İşinde	(Ne?)
يُسْراً ﴿٤﴾	Kolaylık	
ذٰلِكَ	Bu	
اَمْرُ اللّٰهِ	Allah'ın emridir	
اَنْزَلَهُٓ	Onu indirdi	(Kime?)
اِلَيْكُمْ	Size	
وَمَنْ	Ve her kim	
يَتَّقِ	Sakınırsa	(Kimden?)
اللّٰهَ	Allah'tan	
يُكَفِّرْ	Örter	(Kimden?)
عَنْهُ	O kişiden	(Neyi?)
سَيِّـَٔاتِه۪	Günahlarını	
وَيُعْظِمْ	Ve büyütür	(Kime?)
لَهُٓ	Ona	(Neyi?)
اَجْراً ﴿٥﴾	Mükafaatı	

TALÂK SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 12 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o peygamber! Kadınları boşadığınız zaman, onları iddetlerine doğru boşayın ve iddeti sayın. Ve Rabbiniz Allah'tan korkun, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Açık bir terbiyesizlik yapmış olurlarsa o müstesna... Bunlar, Allah'ın belirlediği sınırlardır. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, kendisine zulmetmiş olur. Bilmezsin, belki Allah, onun arkasından bir iş çıkarır.

2. Sonra sürelerini doldurmaya yaklaştıklarında, onları güzellikle tutun veya güzellikle ayrılın ve içinizden adalet sahibi iki erkeği şahit tutun, şahitliği de Allah için doğru yerine getirin. Bu size söylenenleri duydunuz ya... Bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

3. Ve onu hatır ve hayaline gelmez bir yönden rızıklandırır. Her kim Allah'a tevekkül ederse, O, ona yetişir. Kuşkusuz Allah emrini yerine getirir. Allah, her şey için bir ölçü tayin etmiştir.

4. Adetten kesilmiş olan kadınlarınız hakkında şüpheye düşerseniz, onların iddeti de üç aydır, adet görmeyenler de öyledir. Hamile olanların süresi ise doğum yapmalarıdır. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir.

5. İşte bu (anlatılan hükümler) Allah'ın emridir, onu size indirdi. Ve her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun kabahatlerini örter ve ecrini büyütür.

6. O kadınları, gücünüzün yettiğinden oturmakta olduğunuz yerin bir bölümünde oturtunuz ve onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğumlarını yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sonra sizin için çocuğu emzirirlerse o zaman ücretlerini verin ve aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer zorlaşıyorsanız, bu durumda çocuğu baba hesabına başka bir emzikli kadın emzirecektir.

7. Eli geniş olan, kendi genişliğine göre nafaka versin, rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka versin. Allah bir kişiyi ona verdiğinden başkasıyla sorumlu tutmaz. Allah bir zorluğun arkasından bir kolaylık yapar.

8. Nice memleket var ki, Rabbinin ve peygamberlerinin emrinden çıkıp azdı da, biz onu şiddetli bir biçimde hesaba çektik ve görülmedik bir azaba uğrattık.

9. O şekilde yaptığının cezasını tattı ve işinin sonu bir hüsran oldu.

10. Allah onlar için çetin bir azap hazırlamıştır. O halde Allah'tan korkun da korunun, ey özü temiz, aklıselim sahibi olanlar, ey iman edenler! İşte Allah size bir öğüt indirdi.

11. İman edip salih amel işleyenleri karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye, Allah nurlar saçan, yollar açan ayetlerini sizlere karşı okuyan bir peygamber gönderdi. Ve her kim Allah'a iman edip yararlı iş yaparsa, onu içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Öyle ki Allah ona, gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

12. O Allah ki, yedi gök yaratmıştır, yerden de onların bir mislini... Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın, bilgisiyle her şeyi kuşattığını bilesiniz diye, (bunların) aralarından emir inip duruyor.

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ
Onları oturtun | Öyle bir yere ki | Siz [oraya] yerleştiniz (Ondan bedel?) | Gücünüzün yettiğine | Onlara zarar vermeyin (Niçin?) | Dar etmek/ Baskı yapmak için (Kime?) | Onlara

وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
Ve eğer iseler (Ne?) | Hamile | Nafaka verin (Kime?) | Onlara (Ne zamana kadar?) | Ta ki doğuruncaya kadar (Neyi?) | Yüklerini

فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ
Şayet emzirirlerse (Kim için?) | Sizin için | Onlara verin (Neyi?) | Ücretlerini | Ve anlaşın (Nerede?) | Aranızda (Ne ile?) | İyilikle

وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ اُخْرٰى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
Eğer güçlükle karşılaşırsanız | Bu durumda emzirecektir (Kim hesabına?) | Onun hesabına (Kim emzirecektir?) | Başka bir kadın | Nafaka versin (Kim?) | İmkan sahibi (Nereden nafaka versin?) | İmkanlarından | Ve her kim

قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا اٰتٰيهُ اللّٰهُ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
Kısılmışsa (Kime?) | Kendisine (Ne?) | Rızkı | O da nafaka versin (Neden?) | Ona verdiğinden (Kimin?) | Allah'ın | Sorumlu tutmaz (Kim?) | Allah (Kimi?) | Hiçbir kimseyi

اِلَّا مَا اٰتٰيهَا سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
Ancak ona verdiği ile [sorumlu tutar] | Elbette ihsan edecektir (Kim?) | Allah (Neden sonra?) | Zorluktan sonra (Ne?) | Kolaylık | Ve nice | Memleket | Çıktı (Neden çıktı?)

عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا
Rabbinin emrinden (Daha?) | Ve onun peygamberlerinin | Biz de onları hesaba çektik (Nasıl hesaba çektik?) | Bir hesap ki | Şiddetli | Ve onları azaba çarptırdık (Nasıl?) | Bir azap ki | Görülmemiş

﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ
Ve böylece tattılar (Neyi?) | İşlerinin vebalini | Ve oldu (Ne?) | İşlerinin sonu (Ne oldu?) | Hüsran | Hazırladı (Kim?) | Allah (Kime?) | Onlara (Ne?)

عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا اُولِي الْاَلْبَابِ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ
Bir azap ki | Şiddetli | Artık korkun (Kimden?) | Allah'tan | Ey akıl sahipleri! | Öyle akıl sahipleri ki | İman ettiler | Muhakkak ki indirdi (Kim?) | Allah (Kime?)

اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
Size (Ne?) | Zikir | Bir peygamber [gönderdi] (Öyle peygamber ki) | Okuyor (Kime?) | Size (Neyi?) | Allah'ın ayetlerini (Ayetler ne olduğu halde?) | Açıkça bildirdiği halde (Niçin indirdi?) | Çıkarmak için (Kimi?)

اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَمَنْ
O kimseleri ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne?) | Salih ameller (Nereden çıkarmak için?) | Karanlıklardan (Nereye çıkarmak için?) | Nura | Ve her kim

يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
İman eder (Kime?) | Allah'a | Ve işlerse (Ne?) | Salih amel | [Allah] onu koyar (Nereye koyar?) | Öyle cennetler ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler (Ne oldukları halde onları cennetlere koyar?)

خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Orada | Ebedi olarak | Gerçekten ihsan etmiştir (Kim?) | Allah (Kime?) | Ona (Ne?) | Güzel bir rızık | Allah | Öyle bir zâttır ki | Yarattı (Neyi?)

سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
Yedi kat göğü (Daha neyi yarattı?) | Ve yerden de | Onların bir o kadarını | İner (Ne?) | Buyruk (Nerede?) | Bunların arasında | Bilesiniz diye (Neyi?)

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾
Allah'ın | Her şeye | Gücü yetendir (Daha neyi bilesiniz diye?) | Ve Allah'ın olduğunu | Kuşatmış (Neyi?) | Her şeyi (Ne yönden?) | İlim yönünden

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ التَّحْر۪يمِ — آيَاتُهَا ١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَۚ تَبْتَغ۪ي مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَۜ

Ey Nebi! | Niçin haram kılıyorsun (Neyi?) | Helal kıldığı şeyi (Kimin?) | Allah'ın (Kime?) | Sana (Ne olduğun halde?) | Arıyor olduğun halde (Neyi ?) | Eşlerinin hoşnutluğunu

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْۚ وَاللّٰهُ

Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir | Şüphesiz farz kıldı (Kim?) | Allah (Kime?) | Size (Neyi?) | Yeminlerinizin çözülmesini | Allah

مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِه۪

Sizin dostunuzdur | Ve o | Hakkıyla bilendir | Hikmet sahibidir | Hani gizlice söylemişti (Kim?) | Peygamber (Kime?) | Eşlerinden birine (Ne söylemişti?)

حَد۪يثًاۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِه۪ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ

Bir söz | Ne zaman ki haber verdi (Neyi?) | Bu sözü | Ve de onu muttali kıldı (Kim?) | Allah (Neye?) | O söze | [Peygamber] bildirdi (Neyi?) | Onun bir kısmını

وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِه۪ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هٰذَاۜ قَالَ

Ve vazgeçti (Neden?) | Diğer bir kısmından | Ne zaman ki ona haber verdi (Neyi?) | Bu sözü | Dedi ki | Kim | Sana haber verdi? (Neyi?) | Bunu | Dedi ki

نَبَّاَنِيَ الْعَل۪يمُ الْخَب۪يرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوبَٓا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَاۚ

Bana haber verdi (Kim?) | Her şeyi bilen | Her şeyden haberdâr olan | Eğer ikiniz de tövbe ederseniz (Kime?) | Allah'a [kabul edilir] | Çünkü kaymıştı (Ne?) | İkinizin kalbi

وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰيهُ وَجِبْر۪يلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِن۪ينَۚ

Yok eğer birbirinize arka çıkmaya kalkışırsanız (Kime karşı?) | Peygambere karşı | Şüphesiz ki Allah | O | Onun dostudur (Daha kim onun dostudur?) | Cebrail (Daha?) | Ve salih müminler

وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَه۪يرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهُٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُٓ

Melekler de | Bundan sonra | Arka çıkandır | Umulur ki | Onun Rabbi | Şayet o sizi boşarsa | Ona karşılık olarak verir (Ne verir?)

اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَٓائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ

Eşler ki | Daha hayırlı (Kimden?) | Sizden (Öyle eşler ki) | Müslümanlar | Müminler | İtaatkarlar | Tövbekarlar | Abitler

سَٓائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قُٓوا اَنْفُسَكُمْ

Oruçlular | Dullar | Ve bakireler | Ey iman edenler! | Koruyun (Kimi?) | Kendinizi (Daha?)

وَاَهْل۪يكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

Ve ehlinizi (Neden koruyun?) | Bir ateşten ki | Onun yakıtı | İnsanlardır (Daha?) | Ve taşlardır | O ateşin üzerinde | Melekler vardır (Öyle melekler ki) | Sertler | Çetinler

لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَٓا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا

İsyan etmezler (Kime?) | Allah'a (Ondan bedel) | Onlara emrettiğine | Ve yaparlar (Neyi?) | Ol şeyi ki | Emrediliyorlar | Ey inkaredenler!

لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَۜ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

Özür beyan etmeyin (Ne zaman?) | Bugün | Siz yalnızca karşılığını göreceksiniz (Neyin?) | Ol şeylerin ki | Siz idiniz | Yapıyorsunuz

TAHRÎM SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 12 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o peygamber! Sana Allah'ın helal kıldığını niçin haram edersin, hanımlarının hoşnutluğunu ararsın? Bununla birlikte Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

2. Allah size yeminlerinizin çözülmesini farz kılmıştır. Ve Allah, sizin Mevlanız'dır. O her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

3. Ve hani peygamber hanımlarından birine sır olarak bir söz söylemişti. Ne zaman ki o, onu haber verdi, Allah da peygambere onu açtı. Peygamber (o hanımına) onun bir kısmını anlattı, bir kısmından da vazgeçti. Ona anlattığı zaman hanımı: "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. Peygamber: "Bana o her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah haber verdi" dedi.

4. Eğer Allah'a tevbe ederseniz, ne iyi. Çünkü ikinizin de kalpleri eğildi. Yok, eğer peygambere karşı birbirinize arka çıkmaya kalkışırsanız, haberiniz olsun ki, onun yardımcısı Allah'tır, Cebrail'dir ve mü'minlerin iyileri, onun arkasından da melekler ona arka çıkar.

5. Şayet o sizi boşarsa, belki de Rabbi sizin yerinize ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, içtenlikle itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.

6. Ey o bütün iman edenler! Kendilerinizi ve ailelerinizi bir ateşten koruyun ki, onun yakacağı o insanlar, o taşlardır. Onun başında son derece katı, acımasız, çetin mi çetin, melekler vardır. Allah kendilerine ne emrettiyse ona isyan etmezler ve emrolundukları her şeyi yaparlar.

7. Ey o kâfirler! O gün özür dilemeye kalkmayın. Çünkü hep yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

8. Ey o bütün iman edenler! Allah'a öyle tevbe edin ki, nasûh (gayet ciddi, etkili, öğüt verici) bir tevbe olsun! Ola ki Rabbiniz sizden kusurlarınızı örter de, sizleri altından ırmaklar akan cennetlere koyar. O gün ki, Allah peygamberini ve onun beraberinde iman edenleri utandırmayacak. Onların nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşacak, şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla ve bizleri mağfiretinle bağışla. Şüphesiz ki sen, her şeye gücün yetensin."

9. Ey o peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert davran! Onların varacakları yer cehennemdir. Ona gidiş de ne kötü gidiştir!

10. Allah inkâr edenlere Nûh'un karısı ile Lût'un karısını bir örnek olarak verdi. O iki kadın kullarımızdan birer salih kulun nikâhı altında idiler de onlara hıyanet ettiler. O yüzden o iki salih kul da onları Allah'ın azabından zerrece kurtaramadılar ve o iki kadına: "Girin ateşe, girenlerle beraber!" denildi.

11. Allah iman edenlere de Firavun'un hanımını bir örnek olarak verdi. O zaman o hanım şöyle demişti: "Ey Rabbim! Benim için yüce katında cennette bir ev yap ve beni Firavun'dan ve onun (kötü) işlerinden kurtar, beni o zalimler topluluğundan kurtar."

12. Bir de iffetini pek sağlam korumuş olan İmran kızı Meryem'i (örnek olarak verdi). Fakat biz ona ruhumuzdan üfledik. Hem Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti, hem gönülden bağlı olanlardan idi.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى
Ey iman edenler! | Tövbe ediniz (Kime?) | Allah'a (Nasıl?) | Nasuh tövbesi ile | Umulur ki

رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
Rabbiniz | Örter (Kimden?) | Sizden (Neyi?) | Günahlarınızı (Daha?) | Ve sizi girdirir | Cennetlere ki

تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ
Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler (Ne zaman girdirir?) | O günde ki | Utandırmaz (Kim?) | Allah (Kimi?) | Peygamberi (Daha?)

وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
Ve o kimseleri ki | İman ettiler (Kiminle?) | Onunla birlikte | Onların nuru | Koşar/gelir (Nerede?) | Ellerinin arasında (Daha nerede?) | Sağ taraflarında

يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
Derler | Ey Rabbimiz! | Tamamla (Kime?) | Bize (Neyi?) | Nurumuzu | Ve bağışla! (Kimi?) | Bizi | Çünkü sen | Her şeye

قَد۪يرٌ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ
Gücü yetensin | Ey Peygamber! | Savaş (Kiminle?) | Kafirlerle (Daha kiminle savaş?) | Ve münafıklarla

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
Ve sert davran (Kime karşı?) | Onlara karşı | Onların varacakları yer | Cehennemdir | Ve ne kötü | Dönüş yeridir | Getirmiştir (Kim?)

اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ كَانَتَا
Allah (Ne olarak?) | Misal olarak (Kime?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Kimi misal olarak getirmiştir?) | Nuh'un karısını | Ve Lut'un karısını | O ikisi idiler (Nerede?)

تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
İki kulun [nikahı] altında (Kimden iki kul?) | Bizim kullarımızdan (Öyle iki kul ki) | Her ikisi de salih | Ve o ikisine ihanet ettiler | Ama savamadılar (Kimden?)

عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَق۪يلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِل۪ينَ ﴿١٠﴾
O ikisinden | Allah'tan (Neyi savamadılar?) | Hiçbir şeyi | Ve denildi | Girin (Nereye?) | Ateşe (Kiminle beraber?) | Girenlerle beraber

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَۢ اِذْ قَالَتْ
Ve getirmiştir (Kim?) | Allah (Ne olarak?) | Misal olarak (Kime?) | O kimseler ki | İman ettiler (Kimi misal olarak getirmiştir?) | Firavun'un karısını | Hani demişti

رَبِّ ابْنِ ل۪ي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّن۪ي مِنْ فِرْعَوْنَ
Rabbim! | Benim için yap (Nerede?) | Senin katında (Ne?) | Bir ev ki | Cennette | Ve beni kurtar (Kimden?) | Firavun'dan

وَعَمَلِه۪ وَنَجِّن۪ي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ
Ve onun işinden | Ve beni kurtar (Kimden?) | O kavimden ki | Zalimler | Ve Meryem'i | İmran'ın kızı

الَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهِ مِنْ رُوحِنَا
O ki korudu (Neyi?) | İffetini | Biz de üfledik (Kime?) | Ona (Neden?) | Ruhumuzdan

وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِه۪ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِت۪ينَ ﴿١٢﴾
Ve tasdik etti (Neyi?) | Rabbinin kelimelerini (Daha?) | Ve kitaplarını | Ve idi (Kimlerden?) | İtaat edenlerden

الْجُزْءُ ٢٩

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُلْكِ — آيَاتُهَا ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

تَبَارَكَ الَّذٖى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذٖى خَلَقَ

Yücedir (Kim?) | O zât ki | Onun elindedir (Ne?) | Mülk | Ve o | Her şeye | Gücü yetendir | O ki yaratmıştır (Neyi?)

الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزٖيزُ الْغَفُورُ

Ölümü | Ve hayatı (Niçin?) | Sizi denemek için | Hanginiz | Daha iyidir (Ne yönden?) | Amel yönünden | Ve o | Aziz'dir | Çok mağfiret edendir

﴿٢﴾ اَلَّذٖى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فٖى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ

O ki yarattı (Neyi?) | Yedi göğü (Nasıl yarattı?) | Tabaka tabaka | Göremezsin (Nerede?) | Rahman'ın yaratmasında (Ne göremezsin?)

مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ

Bir düzensizlik | Haydi çevir (Neyi?) | Gözünü [de bir bak] | Görebiliyor musun? (Ne?) | Bir çatlak | Sonra | Yine çevir (Neyi?) | Gözünü (Nasıl?)

كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسٖيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

Tekrar tekrar | Döner (Kime?) | Sana (Ne?) | Gözün (Nasıl?) | Aciz olduğu halde (Daha ne halde döner?) | Ve hem de o | Bitkindir | Andolsun kesinlikle | Biz donattık (Neyi?)

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطٖينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ

Dünya semasını (Ne ile donattık?) | Kandillerle | Ve onları eyledik (Ne eyledik?) | Taşlamalar (Kim için?) | Şeytanlar için | Ve hazırladık (Kim için?) | Onlar için (Ne?)

عَذَابَ السَّعٖيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ

Alevli ateş azabı | Ve inkaredenler için vardır (Kime?) | Rablerini (Ne vardır?) | Cehennem azabı | Ve ne fena | Dönüş yeridir

﴿٦﴾ اِذَا اُلْقُوا فٖيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهٖيقًا وَهِیَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ

Atıldıkları zaman (Nereye?) | O cehenneme | İşitirler (Ne için?) | O cehennem için (Ne?) | Bir uğultu | Ve hem de o | Fokurdamaktadır | Neredeyse | Parçalanacak (Neden?)

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا اُلْقِیَ فٖيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذٖيرٌ ﴿٨﴾

Öfkeden | Her atıldığında (Nereye?) | O cehenneme (Ne?) | Bir grup | Onlara sorar (Kim?) | Oranın bekçileri | Size gelmedi mi? (Kim?) | Uyarıcı

قَالُوا بَلٰى قَدْ جَاءَنَا نَذٖيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ اِنْ اَنْتُمْ

Derler ki | Evet! | Doğrusu bize geldi (Kim?) | Uyarıcı | Biz de yalanladık | Ve dedik ki | İndirmedi (Kim?) | Allah (Ne indirmedi?) | Hiçbir şey | Siz değilsiniz

اِلَّا فٖى ضَلَالٍ كَبٖيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

Ancak bir sapkınlık içindesiniz (Öyle sapkınlık ki?) | Büyük | Ve derler ki | Şayet biz olsaydık (Ne?) | İşitiyor | Ya da | Anlıyor [olsaydık] | Biz olmazdık (Nerede?)

فٖى اَصْحَابِ السَّعٖيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ السَّعٖيرِ

Alevli ateş halkı içinde | Böylece itiraf ettiler | Günahlarını | Artık uzak olsun (Kim?) | Alevli ateş halkı

﴿١١﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبٖيرٌ ﴿١٢﴾

Şüphesiz o kimseler ki | Korkarlar (Kimden?) | Rablerinden | Gıyaben | Onlar için vardır (Ne?) | Bir mağfiret | Ve bir ecir ki | Büyük

MÜLK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ne yücedir O ki, mülk O'nun elindedir ve O, her şeye gücü yetendir.

2. O, hanginizin daha güzel iş yapacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O öyle güçlü, öyle bağışlayandır.

3. O ki, birbirine uyumlu yedi gök yaratmıştır. O Rahman'ın yarattığında hiçbir düzensizlik göremezsin. Haydi, çevir gözü, görebilir misin hiçbir çatlak, bir kusur?

4. Sonra yine çevir gözü, tekrar tekrar, o göz, güçsüz, yorgun bir halde sana döner!

5. Andolsun ki, biz o dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanların (kovulup uzaklaştırılmaları için) mermiler yaptık. Ayrıca onlara o çılgın ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenler için de cehennem azabı vardır. Ona gidiş de ne kötü sondur.

7. İçine atıldıkları zaman, onun kaynarken çıkan hıçkırışını işitirler.

8. Hemen hemen öfkeden patlayacak gibi bir hale gelir. İçine bir alay atıldıkça her defasında onun bekçileri onlara: "Size uyarıcı bir peygamber gelmedi mi?" diye sorarlar.

9. (Onlar): "Evet, bize uyarıcı bir peygamber geldi. Ama biz ona inanmadık ve: "Allah hiçbir şey indirmedi. Siz büyük sapıklık içindesiniz." diye yalanladık." derler.

10. Ve derler ki: "Biz işitir veya aklımızı kullanır olsaydık, bu çılgın ateş halkı içinde bulunmazdık."

11. İşte günahlarını itiraf ettiler, kahrolsun o halde çılgın ateş halkı!

12. Çünkü O Rablerine görmeden saygı besleyenler yok mu, muhakkak ki, bağışlanma ve büyük bir ecir onlar içindir.

13. Sözünüzü ister gizli tutun, ister açığa vurun. Çünkü O, bütün sinelerin özünü bilir.

14. Bilmez mi O Yaratan ki, O öyle lütufkâr, öyle haberdar olandır?

15. O, yeryüzünü size boyun eğdiren Yaratıcıdır. Haydi, o yerin omuzlarında yürüyün de O lütufkâr ve haberdar Yaratıcının rızkından yiyin. Dönüş yalnızca O'nadır.

16. Gökte olanın, sizi yere batırıvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman bakarsın ki, o yer çalkalanıyor!

17. Yoksa gökte olanın üzerinize mermiler yağdıran birini göndermesinden emin misiniz? O zaman uyarımın nasıl olduğunu bilirsiniz!

18. Gerçekten onlardan öncekiler de yalanladılar, fakat nasıl oldu inkârım?

19. Bakmazlar mı üstlerinde uçan kuşlara, kanat süzerlerken ve yumarlarken? Rahman'dır ancak onları (havada) tutan! Şüphesiz O, her şeyi görür.

20. Yoksa kimdir O Rahman'dan başka şu sizin ordularınız ki, sizi kurtaracak? Kâfirler başka değil, ancak bir aldanış içindedirler.

21. Yoksa kimdir şu sizlere rızık verecek olan, O rızkınızı keserse? Hayır, bir ürküntü ve azgınlık içinde inada dalmışlar.

22. Şimdi yüz üstü kapanarak giden mi daha doğru, yoksa dosdoğru bir cadde üzerinde dümdüz giden mi? Düşünmeli bir!

23. De ki: "O'dur ancak sizi yaratan, size dinleyecek kulak, görecek gözler, duyacak gönüller veren! Fakat sizler pek az şükrediyorsunuz!"

24. De ki: "O'dur sizi yeryüzünde nesiller halinde yaratıp yayan! Sonunda da hep toplanıp O'na götürüleceksiniz."

25. Böyle iken diyorlar ki: "Ne zaman bu vaad? Eğer doğru söyleyen kimselerseniz?"

26. De ki: "O ilim ancak Allah'ın katındadır. Ben, yalnızca açıkça anlatan bir uyarıcıyım.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا يَعْلَمُ

Ve [ister] gizleyin! (Neyi?) | Sözünüzü | Yahut | Açığa vurun (Neyi?) | Onu | Şüphe yok ki o | Hakkıyla bilendir (Neyi?) | Sinelerin özünü | Bilmez mi? (Kim?)

مَنْ خَلَقَۜ وَهُوَ اللَّطٖيفُ الْخَبٖيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذٖى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ

O zat ki | Yarattı | Halbuki o | Latiftir | Habir'dir | O | Öyle bir zâttır ki | Yarattı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeri (Nasıl yarattı?)

ذَلُولًا فَامْشُوا فٖى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهٖۜ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

Boyun eğmiş | Öyleyse yürüyün (Nerede?) | Yerin omuzlarında | Ve yeyin (Neden?) | Onun rızkından | Ve sadece onadır (Ne?) | Diriliş

ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَٓاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُورُۙ

Emin mi oldunuz? (Kimden?) | O zattan ki | Göktedir (Ondan bedel?) | Geçirivermesinden (Kimi?) | Sizi (Nereye?) | Yerin dibine | Birde | O yer | Çalkalanıp duruyor

﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِى السَّمَٓاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۜ فَسَتَعْلَمُونَ

Yoksa | Emin mi oldunuz? (Kimden?) | O zattan ki | Göktedir (Ondan bedel?) | Göndermesinden (Kimin üzerine göndermesinden?) | Sizin üzerinize (Ne?) | Taş yağdıran bir fırtına | Artık yakında bileceksiniz (Neyi?)

كَيْفَ نَذٖيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكٖيرِ

Nasılmış (Ne?) | Uyarmam | Andolsun kesinlikle | Yalanladı (Kim?) | O kimseler ki | Onlardan öncedir | Fakat nasıl | Oldu? (Ne?) | İnkarım

﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَۜ مَا يُمْسِكُهُنَّ

Görmediler mi? (Neyi?) | Kuşları (Neredeki?) | Üstlerindeki (Ne haldeki kuşlar?) | [Kanatlarını] açmış halde (Daha ne halde?) | Ve [kanatlarını] kapatmış halde | Onları tutmuyor

اِلَّا الرَّحْمٰنُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ بَصٖيرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى هُوَ جُنْدٌ

Sadece Rahman [tutuyor] | Doğrusu o | Her şeyi | Görendir | Yoksa kim | Şudur | O kimse ki | O ordudur (Kime?)

لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِۜ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا فٖى غُرُورٍۚ ﴿٢٠﴾

Size (Öyle ordu ki) | Size yardım edecek (Nasıl yardım edecek?) | Rahman'dan başka | Kafirler değildir | Ancak bir aldanış içindedirler

اَمَّنْ هٰذَا الَّذٖى يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُۚ بَلْ لَجُّوا فٖى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

Yoksa kim | Şu kişidir ki | Size rızık verecek | Şayet kesse (Neyi?) | Rızkını | Bilakis ısrar ettiler (Nede?) | Azgınlıkta | Ve nefrette

﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْشٖى مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَمْشٖى سَوِيًّا

O kimse mi ki | Yürüyor | Kapanmış bir halde (Ne üzerine?) | Yüzü üzerine | Daha doğru yoldadır | Yoksa o kimse mi ki | Yürüyor | Düzgünce (Ne üzerinde?)

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖٓى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

Bir yol üzere ki | Dosdoğru | De ki | O | Öyle bir zâttır ki | Sizi var etti | Ve derdi (Kime?) | Size (Ne verdi?) | İşitme duyusu

وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَلٖيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذٖى ذَرَاَكُمْ

ve gözler | Ve gönüller | Ne kadar da az! | Şükrediyorsunuz | De ki | O | Öyle bir zâttır ki | Sizi yaydı (Nerede?)

فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ

Yeryüzünde | Ve sadece ona | Toplanacaksınız | Ve diyorlar | Ne zamandır? (Ne?) | Şu vaat | Eğer olduysanız (Ne?)

صَادِقٖينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۖ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذٖيرٌ مُبٖينٌ ﴿٢٦﴾

Doğru sözlüler | De ki | İlim sadece | Allah'ın katındadır | Ve ben sadece | Bir uyarıcıyım ki | Apaçık

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا

Ve ne zaman ki onu gördüler (Ne gördüler?) / Yaklaşmış / Kötüleşti (Ne?) / O kimselerin yüzleri ki / İnkar ettiler / Ve denildi / Bu

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ

O şeydir ki / Siz idiniz / Onu (Ne idiniz?) / İddia ediyordunuz / De ki / Gördünüz mü? / Şayet beni helak etse (Kim?) / Allah (Daha kimi?) / Ve o kimse ki / Benimle beraberdir

اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ

Veya bize merhamet etse / Kim / Kurtarır (Kimi?) / Kafirleri (Neden?) / Bir azaptan ki / Can yakıcı / De ki / O Rahman'dır

اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾

İman ettik (Kime?) / Ona / Ve sadece ona / Güvendik / Artık yakında bileceksiniz / Kim / O / Bir sapkınlık içindedir (Öyle sapkınlık ki?) / Apaçık

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

De ki / Gördünüz mü? / Şayet olursa (Ne?) / Suyunuz (Ne olursa?) / Çekilivermiş / Artık kim / Size getirir (Ne?) / O suyu ki / Kaynar/akar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَلَمِ — آيَاتُهَا ٥٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] / Rahman olan / Rahim olan

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

Nûn / Andolsun kaleme (Daha?) / Ve onların/meleklerin yazdıklarına / Sen değilsin! / Rabbinin nimeti sayesinde (Ne değilsin?) / Deli

﴿٢﴾ وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ

Ve hiç şüphesiz senin için vardır (Ne?) / Öyle bir ecir ki / Tükenmez / Ve hiç şüphesiz sen / Öyle bir ahlak üzerinesin ki / Pek büyük

﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ

Yakında göreceksin / Onlar da görecekler / Hanginizdeymiş / Delilik? / Şüphesiz Rabbin

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

O / En iyi bilendir (Kimi?) / O kimseyi ki / Saptı / Yolundan / Ve o / En iyi bilendir (Neyi?) / Erenleri

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ

Öyleyse uyma (Kime?) / Yalanlayanlara / İstediler (Neyi?) / Yumuşak davranmanı / Böylece yumuşak davransınlar / Uyma (Kime?)

كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ

Her yemin edip durana (Öyle ki?) / Aşağılıktır / Çokça ayıplayandır / Durmadan söz gezdiren / İyiliği hep engelleyendir

مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ

Saldırgandır / Mücrimdir / Kabadır / Tüm bunlardan sonra da / Soysuzdur / Olmuş diye (Ne?)

ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

Mal sahibi (Daha?) / Ve oğullar sahibi / Okunduğu zaman (Kime?) / Ona (Ne?) / Bizim ayetlerimiz / Dedi ki / Eskilerin masallarıdır

27. Derken zamanı gelip de onu yakından gördüklerinde o inkâr edenlerin yüzleri kötüleşiverdi ve denildi ki: "İşte o sizin kendinize davet edip durduğunuz budur!"

28. De ki: "Gördünüz mü? Allah beni ve beraberimdekileri yok etse ya da bize merhamet buyursa, iki takdirde de kâfirleri can yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?"

29. De ki: "O, öyle Rahman'dır. İşte biz O'na iman ettik ve O'na dayanmaktayız. İleride sizler de kimin açık bir sapıklık içinde bulunduğunu bileceksiniz!"

30. De ki: "Gördünüz mü, eğer sabaha kadar suyunuz çekilecek olsa, size kim bir akar su getirebilir?

KALEM SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 52 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Nûn, Kalem ve kalem ehlinin satıra dizdiklerine ve dizeceklerine yemin olsun ki,

2. Sen Rabbinin nimeti sayesinde, deli değilsin.

3. Ve muhakkak senin için tükenmez bir ecir var.

4. Ve kuşkusuz sen, pek büyük bir ahlâk üzerindesin.

5. Yakında göreceksin ve görecekler.

6. O fitne, o delilik hanginizdeymiş?

7. Şüphesiz Rabbindir, yolundan sapanı en iyi bilen, yine O'dur hidayete erenleri en iyi bilen.

8. O halde tanıma o yalan diyenleri.

9. Arzu ettiler ki, sen (onları) yağlasan, o zaman onlar da sana yağ yapacaklardı.

10. Tanıma şunların hiç birini: çok yemin eden, değersiz,

11. Gammaz, kovuculukla gezen,

12. Hayrı engelleyen, saldırgan, günah yüklü,

13. Kaba, sonra da soysuz, alçak.

14. Mal sahibi olmuş ve oğulları var diye,

15. Karşısında ayetlerimiz okunurken: "Eskilerin masalları." dedi.

16. Yakında biz onu o hortumunun üzerinden damgalayacağız
17. Haberiniz olsun ki, biz onlara bela vermişizdir, o bağ sahiplerine bela verdiğimiz gibi. O sırada ki, sabah olunca mutlaka onu devşireceklerine yemin etmişlerdi.
18. (Allah izin verirse diye) bir istisna da yapmıyorlardı.
19. Derken onlar uyurken, Rabbin tarafından bir dolaşan (afet) onun üzerinden dolaşıverdi.
20. Sabaha kadar o bağ sırıma (ekini biçilmiş tarlaya) dönüvermişti.
21. Derken sabaha yakın birbirlerine seslendiler:
22. "Haydi, kesecekseniz ekininize erkence koşun!" dediler.
23. Hemen fırladılar, şöyle fısıldaşıyorlardı:
24. "Sakın bugün aranıza bir yoksul sokulmasın!" diyorlardı.
25. Sırf engellemeye güçleri yeterek erkenden gittiler.
26. Ne zaman ki bağı gördüler, dediler ki: "Biz her halde yanlış gelmişiz.
27. Yok, biz mahrum edilmişiz."
28. Ortancaları (en adaletlileri): "Ben size (Rabbinizi) tesbih etseydiniz demedim mi?" dedi
29. (Onlar): "Sen (her türlü eksiklikten) münezzehsin ey Rabbimiz! Bizler doğrusu zalimlermişiz." dediler.
30. Sonra döndüler, kendilerini kınıyorlardı:
31. "Yazıklar olsun bizlere, bizler doğrusu azgınlarmışız.
32. Ola ki Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir, kuşkusuz biz bütün istek ve arzumuzu Rabbimize çeviriyoruz."
33. İşte böyledir azap ve elbette ahiret azabı daha büyüktür, fakat keşke bilselerdi.
34. Şüphesiz ki, takva sahipleri için Rablerinin katında nimetleri bol cennetleri vardır.
35. Ya artık, Müslümanları suçlular gibi kılar mıyız?
36. Neyiniz var, nasıl hükmediyorsunuz?
37. Yoksa size ait bir kitap var da, onda şu dersi mi okuyorsunuz:
38. "Siz âlemde neyi seçerseniz, o kesinlikle sizin olacak diye (mi yazıyor o kitapta).
39. Yoksa size karşı üzerimizde kıyamet gününe kadar sürecek yeminler, verilmiş sözler mi var ki, siz her ne hüküm verirseniz mutlaka öyle olacak diye?
40. Sor bakalım onlara, içlerinden ona kefil olacak hangisi?
41. Yoksa onların ortakları mı var? O halde ortaklarını getirsinler, doğru sözlü iseler…
42. O gün ki, baldır açılır (gerçek bütün çıplaklığıyla ortaya konulup iş büyümeye başlar) ve secdeye davet edilirler, o zaman (secdeye) güçleri yetmez.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَٓا اَصْحَابَ الْجَنَّةِۚ
Yakında ona mühür vuracağız (Ne üzerine?) | Hortumunun/Burnunun üzerine | Şüphesiz biz bunları denedik (Nasıl denedik?) | Denediğimiz gibi (Kimi?) | Bahçe sahiplerini

اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَٓائِفٌ
Hani onlar yemin etmişlerdi ki | Elbette onu toplayacaklardı (Ne halde?) | Sabahlayıcılar iken | İstisna da etmiyorlardı | Fakat dolanıverdi (Ne üzerinde?) | O bahçe üzerinde (Ne?) | Dolanan [bir afet] (Kim tarafından?)

مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَۙ ﴿٢١﴾
Rabbin tarafından | Halbuki onlar | Uyuyorlardı | Ve döndü (Neye?) | Simsiyah kesilmiş gibi bir hale | Ve seslendiler (Nasıl?) | Sabahlarken (Ne diye seslendiler?)

اَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَۙ
Hadi erken gidin (Neye?) | Mahsullerinizin başına | Eğer olduysanız (Ne?) | Toplayıcılar | Hemen yola koyuldular | Halbuki onlar | Fısıldaşıyorlardı (Ne diye?)

﴿٢٣﴾ اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌۙ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ
Aman orada sokulmasın (Ne zaman?) | Bugün (Kime?) | Sizin yanınıza (Kim?) | Herhangi bir yoksul | Ve erkenden yola düştüler (Ne halde?) | Menetmeye | Kadirler oldukları halde

﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَٓالُّونَۙ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
Ne zaman ki onu gördüler | Dediler ki | Doğrusu biz şaşırdık | Yok doğrusu biz | Mahrum edilmişizleriz | Dedi (Kim?) | Ortancıları

اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾
Ben demedim mi? (Size?) | Size | Tesbih etseniz! | Dediler ki | Rabbimizi tesbih ederiz | Doğrusu biz | Olduk (Ne?) | Zalimler

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾
Ve yöneldi (Kim?) | Bir kısmı (Kime?) | Diğer bir kısmına (Ne halde?) | Birbirlerini kınar oldukları halde | Dediler ki | Yazıklar olsun bize | Doğrusu biz | Olduk (Ne?) | Azgınlar

عَسٰى رَبُّنَٓا اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُۜ
Belki Rabbimiz | Bize karşılık olarak verir (Ne verir?) | Bundan daha hayırlısını | Şüphesiz biz | Rabbimize | Yönelenleriz | İşte böyledir (Ne?) | Azap

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّق۪ينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
Ve elbette ahiret azabı | Daha büyüktür | Eğer olsalardı (Ne?) | Biliyorlar | Şüphesiz takva sahipleri için | Rableri katında

جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِم۪ينَ كَالْمُجْرِم۪ينَۜ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ۠ كَيْفَ
Nimet cennetleri vardır | Biz hiç kılar mıyız? (Kimi?) | Müslümanları (Kim gibi?) | Günahkârlar gibi? | Size ne oluyor? | Nasıl

تَحْكُمُونَۚ ﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ ف۪يهِ تَدْرُسُونَۙ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ ف۪يهِ لَمَا تَخَيَّرُونَۚ ﴿٣٨﴾
Hükmediyorsunuz? | Yoksa | Sizin için | Bir kitap mı var? (Öyle kitap ki) | Onu | Okuyorsunuz | Muhakkak sizin için vardır (Nerede?) | Orada (Ne vardır?) | Beğendiğiniz

اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَۚ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
Yoksa sizin için | Verilmiş yeminler mi var? (Kimin üzerinde?) | Bizim üzerimizde (Öyle sözler ki) | Geçerli | Kıyamet gününe kadar | Muhakkak sizindir (Ne?) | Hükmettiğiniz şey | Sor onlara

اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَع۪يمٌۚ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٓاءُۚ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِق۪ينَ
Onların hangisi | Bunu | Savunucudur | Yoksa onların | Ortakları mı var? | O halde getirsinler (Kimi?) | Ortaklarını | Eğer iseler (Ne?) | Doğru sözlüler

﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَط۪يعُونَۙ ﴿٤٢﴾
O günü an ki | O gün açılır (Ne?) | Baldır | Ve davet edilirler (Neye?) | Secde etmeye | Ama güç yetiremezler (Nasıl davet edilirler?)

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

Öne eğik olduğu halde (Ne?) | Gözleri | Onları bürür (Ne?) | Bir zillet | Halbuki idiler (Ne idiler?) | Davet ediliyor (Neye?) | Secde etmeye | Hem de onlar

سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

Sapasağlamdılar | Artık beni bırak (Kiminle bırak?) | O kimseyle beraber ki | O yalanlıyor (Neyi?) | Bu sözü | Onları yavaş yavaş [azaba] yaklaştıracağız (Nereden yaklaştıracağız?)

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

Öyle bir yerden ki | Bilmiyorlar | Ve süre veriyorum (Kime?) | Onlara | Çünkü benim tuzağım | Sağlamdır | Yoksa | Onlardan istiyor musun? (Ne?)

اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

Bir ücret | Onlar da | Borçtan ötürü | Ezilmişler | Yoksa onların yanında mı? (Ne?) | Gayb | Onlar da | Yazıyorlar

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

O halde sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne | Ve olma (Kim gibi?) | Balık sahibi gibi | Hani seslenmişti (Ne halde?) | Halbuki o | Öfkeliydi

لَوْلَا اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ

Şayet ona ulaşmış olmasaydı (Ne?) | Bir nimet (Kimden?) | Rabbinden | Elbette atılacaktı | Sahile (Ne halde?) | Halbuki o | Kınanmıştır | Böylece onu seçti (Kim?) | Rabbi

فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ

Ve onu kıldı (Kimden?) | Salihlerden | Ve gerçekten neredeyse olacaktı (Kim?) | O kimseler ki | İnkar ettiler (Ne olacaklardı?) | Seni devirecekler/kaydıracaklardı (Ne ile devireceklerdi?) | Gözleriyle (Ne zaman?)

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

İşittikleri zaman (Neyi?) | Zikri | Ve diyorlar (Ne diyorlar?) | O gerçekten | Bir delidir | Oysa o değildir (Kime?) | Sadece bir öğüttür | Tüm alemlere

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْحَاقَّةِ آيَاتُهَا ١٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ

Gerçekleşecek olan! | Nedir gerçekleşecek olan? | Sana ne bildirdi? | Gerçekleşecek olan nedir? | Yalanladı (Kim?)

ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

Semûd | Ve Âd (Neyi?) | [Kapılarını] çalan felaketi | Semûd'a gelince | Helak edildiler (Ne ile?) | Zorlu [bir felaket] ile

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

Âd'a gelince | Helak edildiler (Ne ile?) | Bir fırtına ile ki | Uğultulu | Azgın | Onu estirdi (Kimin üzerine?) | Onların üzerine (Ne kadar zaman?)

سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى

Yedi gece | Ve sekiz gün (Nasıl estirdi?) | Ardı ardına | Bir de görürsün (Neyi?) | O kavmi (Nerede?) | Orada (Nasıl?) | Yere serilmiş oldukları halde

كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

Sanki onlar | Hurma kütükleridir (Öyle kütükler ki) | İçi boş | Şimdi görüyor musun? (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Geri kalan birini?

43. Gözleri düşmüş, kendilerini bir aşağılanmışlık sarar. Hâlbuki o secdeye onlar, sağ salim iken davet ediliyorlardı.

44. O halde bana bırak bu sözü yalanlayanları! Biz onları bilmeyecekleri yönden derece derece azap uçurumuna yuvarlarız.

45. Ve ben onların iplerini uzatırım, çünkü tuzağım sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç vermekten mi ezilmişler?

47. Yoksa gayb yanlarında da, onlar mı yazıyorlar?

48. O halde Rabbinin hükmüne sabret de o balık sahibi (Yunus peygamber) gibi olma. Hani o öfkeye boğulmuş da, seslenmişti.

49. Ona Rabbinden bir nimet yetişmiş olmasaydı, elbette kınanacak bir halde ıssız bir yere atılacaktı.

50. Fakat Rabbi onu seçti de iyilerden kıldı.

51. Ve gerçekten o inkâr edenler o zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, az daha seni gözleriyle kaydıracaklardı. Bir de durmuşlar: "O kesinlikle bir deli." diyorlar.

52. Hâlbuki o aklı olan herkes için halis bir öğüttür.

HÂKKA SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 123 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekleşecek olan,

2. Nedir o gerçekleşecek olan?

3. Ve gerçekleşecek olan (kıyamet)'ın ne olduğunu sana ne bildirdi?

4. Semud ve Âd (beyinlerinde) o patlayacak olanı (kıyameti) yalanladı.

5. Ama Semud o korkunç ses ile yok edildi.

6. Ve Âd ise uğultulu, kasıp kavuran bir rüzgâr, azgın bir fırtına ile yok edildi.

7. Allah, köklerini kesmek için onu, yedi gece, sekiz gün aralıksız onların üzerine musallat etmişti. Bir de görürsün o kavmi ki, o süre zarfında içleri kof hurma kütükleri gibi yıkılıp kalmışlar.

8. Bak şimdi görebilir misin onlardan bir kalıntı?

9. Firavun, ondan öncekiler ve altı üstüne getirilen beldeler halkı (Lût kavmi) hep o suçu işlediler.
10. Hep Rablerinin peygamberine karşı geldiler. O da onları şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.
11. Oysa biz, (Nuh tufanı zamanında) o su kabardığı zaman sizi akan gemide taşıdık.
12. Onu sizler için bir öğüt ve ibret yapalım ve belleyici kulaklar bellesin diye...
13. Çünkü Sur'a bir tek defa üflendiği,
14. O yer ve dağlar yükletilip arkasından da bir çarpılış çarpıldılar mı bir kere,
15. İşte o gün (en büyük bela olan) o kıyamet kopmuştur.
16. Ve gök yarılmış, o da o gün sarkmıştır.
17. Öyle ki, melekler de kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün Rabbinin Arş'ını sekiz melek taşır.
18. O gün (huzura) arz olunursunuz. Öyle ki, gizli bir haliniz kalmaz.
19. İşte o zaman, kitabı sağından verilmiş olan der ki: "Alın okuyun kitabımı!
20. Çünkü ben hesabıma kavuşacağımı sezmiştim."
21. Artık o hoşnut bir hayattadır.
22. Yüksek bir cennettedir.
23. Devşirilecek meyveleri yakındadır.
24. "Yiyin, için, afiyet olsun, geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık olarak."
25. Fakat kitabı sol tarafından verilen der ki: "Eyvah! Keşke kitabım verilmeseydi!
26. Ve hesabımın ne olduğunu öğrenmeseydim!
27. Ne olurdu, o ölüm her şeyi bitirmiş olsaydı!
28. Malım benden yana hiç bir şeye yaramadı.
29. Yok olup gitti benden saltanatım, zenginliğim!"
30. Tutun onu, hemen bağlayın onu!
31. Sonra ancak şiddetle köpüren o büyük ateşe yaslayın onu!
32. Sonra da boyu yetmiş arşın bir zincirde yollayın onu!
33. Çünkü o, şanı yüce Allah'a inanmıyordu.
34. Ve yoksulların yiyeceğine hiç bakmıyordu.

Arapça	Türkçe
وَجَٓاءَ	Ve yapageldi (Kim?)
فِرْعَوْنُ	Firavun (Daha?)
وَمَنْ	Ve o kimseler ki
قَبْلَهُ	Onda öncedir (Daha?)
وَالْمُؤْتَفِكَاتُ	Alt üst edilen beldeler (Neyi yapa geldiler?)
بِالْخَاطِئَةِ ٩	Bu hatayı
فَعَصَوْا	Ve asi oldular (Kime?)
رَسُولَ رَبِّهِمْ	Rablerinin peygamberine
فَاَخَذَهُمْ	O da onları yakalayıverdi (Nasıl?)
اَخْذَةً	Bir yakalama ile ki
رَابِيَةً ١٠	Artan
اِنَّا	Şüphesiz biz
لَمَّا طَغَا	Ne zaman ki bastı (Ne?)
الْمَٓاءُ	Su
حَمَلْنَاكُمْ	Sizi taşıdık (Sizi nerede taşıdık?)
فِى الْجَارِيَةِ ١١	Yüzen de (Niye böyle yaptık?)
لِنَجْعَلَهَا	Onu yapalım diye (Kim için yapalım?)
لَكُمْ	Sizin için (Ne yapalım?)
تَذْكِرَةً	Bir ibret
وَتَعِيَهَٓا	Ve onu belleyesin diye (Ne?)
اُذُنٌ	Kulaklar (Öyle kulaklar ki?)
وَاعِيَةٌ ١٢	Belleyen
فَاِذَا نُفِخَ	Artık üflendiğinde (Neye?)
فِى الصُّورِ	Sur'a (Ne?)
نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣	Bir üfürüş
وَحُمِلَتِ	Ve taşındığında (Ne?)
الْاَرْضُ	Yer (Daha?)
وَالْجِبَالُ	Ve dağlar
فَدُكَّتَا	Ve birbirlerine çarptırıldığında (Nasıl?)
دَكَّةً وَاحِدَةً ١٤	Bir kere çarptırmakla
فَيَوْمَئِذٍ	İşte o gün
وَقَعَتِ	Olmuştur (Ne?)
الْوَاقِعَةُ ١٥	Olan
وَانْشَقَّتِ	Ve yarılmıştır (Ne?)
السَّمَٓاءُ	Gök
فَهِيَ	Ve artık o
يَوْمَئِذٍ	O gün
وَاهِيَةٌ ١٦	Çökmeye yüz tutmuştur
وَالْمَلَكُ	Melek
عَلٰٓى اَرْجَٓائِهَا	Onun etrafındadırlar
وَيَحْمِلُ	Ve taşır (Neyi?)
عَرْشَ رَبِّكَ	Rabbinin arşını (Ne halde?)
فَوْقَهُمْ	Onların üzerinde olduğu halde (Ne zaman?)
يَوْمَئِذٍ	O gün (Ne taşır?)
ثَمَانِيَةٌ ١٧	Sekiz tane
يَوْمَئِذٍ	O gün
تُعْرَضُونَ	Arz olunursunuz
لَا تَخْفٰى	Gizli kalmaz
مِنْكُمْ	Sizden
خَافِيَةٌ ١٨	Hiçbir gizli hal
فَاَمَّا مَنْ	Artık o kimse ki
اُوتِىَ	Kendisine verilmiştir (Ne?)
كِتَابَهُ	Kitabı (Nereden?)
بِيَمِينِهِ	Sağ tarafından
فَيَقُولُ	Der
هَٓاؤُمُ	Alın
اقْرَؤُا	Okuyun (Neyi?)
كِتَابِيَهْ ١٩	Kitabımı
اِنِّى ظَنَنْتُ	Çünkü ben zannetmiştim ki
اَنِّى مُلَاقٍ	Gerçekten ben kavuşacağım (Neye?)
حِسَابِيَهْ ٢٠	Hesabıma
فَهُوَ	Artık o
فِى عِيشَةٍ	Bir hayat içindedir ki
رَاضِيَةٍ ٢١	Hoştur
فِى جَنَّةٍ	Cennettedirler (Öyle cennet ki?)
عَالِيَةٍ ٢٢	Yüksek
قُطُوفُهَا	Meyveleri
دَانِيَةٌ ٢٣	Devşirimi yakındır
كُلُوا	Yiyiniz (Daha?)
وَاشْرَبُوا	İçiniz (Nasıl?)
هَنِيٓـًٔا	Afiyetle (Neye karşılık?)
بِمَٓا اَسْلَفْتُمْ	Peşinen yaptıklarınıza karşılık (Ne zaman?)
فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ٢٤	Geçmiş günlerde
وَاَمَّا مَنْ	Ama o kişi ki
اُوتِىَ	Kendisine verilmiştir (Ne?)
كِتَابَهُ	Kitabı (Nereden?)
بِشِمَالِهِ	Sol tarafından
فَيَقُولُ	O da der ki
يَا لَيْتَنِى	Ah! Keşke ben
لَمْ اُوتَ	Bana verilmeseydi (Ne?)
كِتَابِيَهْ ٢٥	Kitabım
وَلَمْ اَدْرِ	Ve bilmeseydim
مَا حِسَابِيَهْ ٢٦	Hesabım nedir?
يَا لَيْتَهَا	Ah! Keşke o
كَانَتِ	Olsaydı (Ne?)
الْقَاضِيَةَ ٢٧	[Her şeyi] bitiren
مَٓا اَغْنٰى	Fayda vermedi (Kime?)
عَنِّى	Bana (Ne?)
مَالِيَهْ ٢٨	Malım
هَلَكَ	Yok olup gitti (Kimden?)
عَنِّى	Benden (Ne?)
سُلْطَانِيَهْ ٢٩	Gücüm
خُذُوهُ	Tutun onu
فَغُلُّوهُ ٣٠	Hemen bağlayın onu
ثُمَّ الْجَحِيمَ	Sonra da alevli ateşe
صَلُّوهُ ٣١	Atın onu
ثُمَّ	Sonra da
فِى سِلْسِلَةٍ	Bir zincire ki
ذَرْعُهَا	Boyu
سَبْعُونَ ذِرَاعًا	Yetmiş arşındır
فَاسْلُكُوهُ ٣٢	Sokun onu
اِنَّهُ	Çünkü o
كَانَ	Olmuştu (Ne olmuştu?)
لَا يُؤْمِنُ	İnanmıyor (Kime?)
بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ٣٣	Yüce Allah'a
وَلَا يَحُضُّ	Ve teşvik etmezdi (Neye?)
عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ٣٤	Yoksulu doyurmaya

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَاْكُلُهُ

Bu sebeple onun için yoktur (Ne zaman?) | Bugün (Nerede?) | Burada | Sıcak bir dost | Yemek de yoktur | Ancak irinden vardır | Onu yemez (Kim?)

اِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّهُ

Ancak günahkârlar yer | Artık yok | Yemin ederim (Neye?) | Gördüklerinize (Daha?) | Ve görmediklerinize (Neden?) | Hiç şüphesiz o

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

Bir peygamberin sözüdür (Öyle peygamber ki?) | Çok değerli | Ve o değildir (Ne?) | Şair sözü | Ne kadar da az | İnanıyorsunuz

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

Kâhin sözü de değildir | Ne kadar da az | Düşünüyorsunuz | İndirilmiştir (Kim tarafından?) | Alemlerin Rabbi tarafından

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ

Şayet uydursaydı (Kimin aleyhine?) | Bizim aleyhimize (Ne?) | Bazı sözler | Elbette alırdık (Kimden?) | Ondan (Ne ile?) | Yemin ile | Sonra da

لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ

Elbette koparırdık (Kimden?) | Ondan (Neyi?) | Şah damarını | Ve sizden olmazdı | Hiç kimse (Kim?) | Kişiden (Ne olmazdı?) | Siper duranlar | Ve hiç şüphesiz o

لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ

Elbette bir öğüttür (Kime?) | Takva sahiplerine | Ve doğrusu biz | Elbette biliyoruz ki | Şüphesiz sizden! | Yalanlayanlar var | Ve hiç şüphesiz o | Elbette üzüntüdür (Kime?)

عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

Kafirlere | Ve hiç şüphesiz o | Elbette kesin gerçektir | Öyleyse tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki?) | Yüce

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٤٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَاَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

İstedi (Kim?) | Bir istekte bulunan (Neyi istedi?) | Bir azabı ki | Vaki olacak (Kime?) | Kâfirlere (Öyle azap ki) | Yoktur (Ne?) | Onu | Defedecek! (Kimden gelen azap?)

مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

Allah'tan (Öyle Allah ki) | Yükselme dereceleri sahibi | Yükselir (Kim yükselir?) | Melekler (Daha?) | Ve ruh (Kime?) | Ona (Azap ne zamanda gelir?) | Bir günde ki (Öyle gün ki)

كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ

Olmuştur (Ne?) | Onun miktarı (Ne olmuştur?) | Elli bin sene | Öyleyse sabret (Nasıl sabret?) | Güzelce sabrederek | Çünkü onlar

يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

Onu görüyorlar (Ne görüyorlar?) | Uzak | Biz ise onu görüyoruz (Ne görüyoruz?) | Yakın | O gün | Olur (Ne?) | Gökyüzü | Erimiş maden gibi

﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

Ve olur (Ne?) | Dağlar (Ne gibi?) | Atılmış renkli yün gibi | Ve sormaz (Kim?) | Hiçbir sıcak dost (Kimi?) | Hiçbir sıcak dostu

35. Bugün de ona burada candan bir hısım, bir yakın yoktur.
36. Ne de bir irinden başka bir yiyecek de...
37. Ki onu, günahkâr canilerden başka kimse yemez.
38. Artık yok, yemin ederim ki gördüklerinize,
39. Ve görmediklerinize,
40. O, hiç şüphesiz şanlı bir peygamberin getirdiği sözdür.
41. Ve o, bir şair sözü değildir, siz pek az inanıyorsunuz!
42. Bir kâhin sözü de değildir, siz pek az düşünüyorsunuz!
43. O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.
44. O, bize isnat ederek bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı,
45. Elbette biz onu, o yüzden yeminiyle yakalardık (kuvvetle tutar hıncını alırdık).
46. Sonra da onun iliğini (şah damarını) keser atardık.
47. O zaman sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.
48. Ve o, hiç şüphesiz takva sahipleri için unutulmayacak bir öğüttür.
49. Bununla beraber biz biliyoruz ki, sizden inanmayanlar var.
50. Ve kesinlikte o, kâfirler için bir pişmanlık vesilesidir.
51. Ve o, hiç şüphesiz, kesin gerçektir.
52. Haydi, Rabbinin yüce ismi ile tesbih et!

MEÂRİC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
44 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. İsteyen biri, olacak bir azabı istedi.
2. Kâfirler için onu engelleyecek yoktur.
3. O, miraçların (çıkılacak dereceler, mertebeler) sahibi Allah'tandır.
4. Ki ona melekler ve Ruh, süresi elli bin yıl tutan bir günde, ona yükselip çıkarlar.
5. O halde sabret biraz, güzel bir sabır ile...
6. Çünkü onlar, onu uzak görürler.
7. Biz ise onu yakın görürüz.
8. O gün ki, gök erimiş bir maden gibi olur...
9. Dağlar da atılmış rengârenk yün gibi...
10. Ve hiçbir hısım, hısıma halini sormaz.

11. Birbirlerine gösterilirlerken, suçlu o günün azabından kurtulmak için fidye vermek ister, oğullarını,
12. Ve karısını, kardeşini,
13. Ve kendisini barındıran kavmini,
14. Ve yeryüzünde bulunanların hepsini de (verip), sonra kendisini kurtarsa.
15. Hayır, çünkü o, alevli salgın bir ateştir.
16. Derileri kavurur, soyar.
17. Çağırır arkasını dönüp tersine gideni.
18. Ve toplayıp toplayıp kasaya yığanı.
19. Gerçekten insan hırslı ve huysuz yaratılmıştır.
20. Kötülük dokundu mu mızıkçı,
21. İyilik dokundu mu kıskançtır.
22. Ancak namaz kılanlar bunun dışındadır.
23. Onlar ki, namazlarına devam ederler.
24. Onlar ki, mallarında belli bir hak vardır.
25. Hem isteyene ve hem de (isteyemediği için) mahrum kalana...
26. Ve onlar ki, ceza gününü tasdik ederler.
27. Ve onlar ki, Rablerinin azabından korkarlar.
28. Çünkü Rablerinin azabından emin olunmaz.
29. Ve onlar ki, ırzlarını korurlar.
30. Ancak eşlerine ve sahibi bulundukları cariyelere karşı olursa o başka... Çünkü bundan dolayı kınanmazlar.
31. Fakat ondan ötesini arayanlar, işte onlar haddi aşan taşkınlardır.
32. Ve onlar ki, emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.
33. Ve onlar ki, şahitliklerinde dürüsttürler.
34. Ve onlar ki, namazları üzerine muhafızlık ederler.
35. İşte onlar, cennetlerde ikram olunanlardır.
36. Şimdi ne oluyor o inkâr edenlere ki, sana doğru boyunlarını uzatarak koşuyorlar?
37. Sağdan ve soldan bölük bölük...
38. Onlardan her biri, nimet cennetine sokulacağını mı ümit ediyor?
39. Yağma yok... Biz onları o bildikleri şeyden yarattık.

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدٖى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنٖيهِ ﴿١١﴾
Birbirlerine gösterilirler | İster (Kim?) | Suçlu (Neyi?) | Fidye vermeyi (Neye karşılık fidye vermeyi ister?) | O günün azabına karşılık (Kimi fidye vermek ister?) | Oğullarını (Daha?)

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخٖيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصٖيلَتِهِ الَّتٖى تُـْٔوٖيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ
Eşini (Daha?) | Kardeşini (Daha?) | Ve aşiretini | Öyle aşireti ki | Onu barındırmaktadır (Daha kimi fidye olarak vermek ister?) | O kimseyi ki | Yeryüzündedir (Onları nasıl fidye vermek ister?)

جَمٖيعًا ثُمَّ يُنْجٖيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوٰى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ
Hep birlikte | Sonra da | Onu kurtarsın [ister] | Hayır asla! | Şüphesiz o | Salgın alevli ateştir (Ne olduğu halde?) | Soyar olduğu halde (Neyi?) | Derileri | Çağırır (Kimi?) | O kimseyi ki

اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿١٨﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
Arkasını döndü | Ve yüz çevirdi | Ve topladı | Ve yığdı | Doğrusu insan | Yaratıldı (Nasıl?) | Pek huysuz olarak

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ اِلَّا الْمُصَلّٖينَ ﴿٢٢﴾
Ona dokunduğunda (Ne?) | Fenalık | Feryat eden olur | Ve ona dokunduğunda (Ne?) | İyilik | Cimri/esirgeyen olur | Sadece namaz kılanlar [bunun dışındadır]

اَلَّذٖينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَٓائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذٖينَ فٖٓى اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ
O kimseler ki | Onlar | Namazlarına | Devam ederlerdir | Ve o kimseler ki | Onların mallarında vardır (Ne?) | Bir hak ki | Belirli (Kim için?)

لِلسَّٓائِلِ ﴿٢٤﴾ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذٖينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدّٖينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذٖينَ
Dilenen için (Daha?) | Ve mahrum için | Ki onlar | Tasdik ederler (Neyi?) | Din gününü | Ve o kimseler ki

هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
Onlar | Rablerinin azabından | Korkarlar | Çünkü Rablerinin azabı | Emin olunmaz

وَالَّذٖينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
Ve o kimseler ki | Onlar | Mahrem yerlerini | Korurlar | Yalnız eşlerine karşı | Veya sahip olduğuna karşı (Neyin sahip olduğu?)

اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومٖينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
Sağ ellerinin [sahip olduğu] | Zira onlar | [Bundan dolayı] kınanmazlar | Artık her kim | Ararsa (Neyi?) | Bundan ötesini | İşte onlar | Onlar

الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ
Haddi aşanlardır | Ve o kimseler ki | Onlar | Emanetlerine (Daha?) | Ve sözlerine | Riayet ederler | Ve o kimseler ki | Onlar

بِشَهَادَاتِهِمْ قَٓائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذٖينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
Şahitliklerini | Yerine getirirler | Ve o kimseler ki | Onlar | Namazlarını | Korurlar

﴿٣٤﴾ اُولٰٓئِكَ فٖى جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذٖينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ
İşte bunlar | Cennetlerde | Ağırlananlardır | Şimdi ne oluyor (Kime?) | O kimselere ki | İnkar ettiler | Sana doğru

مُهْطِعٖينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمٖينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزٖينَ ﴿٣٧﴾ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
Gözlerini dikiyor oldukları halde (Nasıl?) | Sağdan | Ve soldan | Topluluklar halinde | Ümit mi ediyor? (Kim?) | Her bir kimse

مِنْهُمْ اَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعٖيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
Onlardan | Sokulacağını (Nereye?) | Nimet cennetine | Asla! | Şüphesiz biz onları yarattık (Neden?) | Bildikleri şeyden

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾

Asla! | Yemin ederim (Kime?) | Doğuların Rabbine | Ve batıların Rabbine | Muhakkak ki biz | Elbette gücü yetenleriz (Neye?)

عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا

Değiştirmeye (Neyi?) | Daha hayırlısını (Kimden?) | Onlardan | Ve biz değiliz (Ne?) | Önüne geçilmişler | O halde onları bırak da | Dalsınlar

وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ

Ve oynasınlar (Ne zamana kadar?) | Karşılaşıncaya kadar (Neye?) | O günlerine ki | Vaat ediliyorlar | O gün | Çıkarlar (Neden?)

مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً

Kabirlerden (Nasıl?) | Süratle | Sanki onlar | Dikili şeylere | Koşuyorlar (Ne halde?) | Öne eğik olduğu halde

اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

Gözleri | Onları bürür (Ne?) | Bir zillet | İşte bu | O gündür ki | Onlar idiler | Vaat ediliyorlar

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِنَّٓا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ

Şüphesiz biz gönderdik (Kimi?) | Nuh'u (Kime?) | Kavmine (Ne diye?) | Uyar diye (Kimi?) | Kavmini (Neden önce?) | Onlara gelmeden önce (Ne gelmeden önce?) | Bir azap ki | Can yakıcı

﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَطٖيعُونِۙ

Dedi ki | Ey kavmim | Şüphesiz ben | Sizin için | Bir uyarıcıyım ki | Apaçık | Kulluk edin (Kime?) | Allah'a | Ve ondan sakının | Ve bana itaat edin ki

﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ

Ki bağışlasın | Sizin için (Neyi?) | Günahlarınızı | Ve sizi ertelesin (Ne zamana kadar ertelesin?) | Bir vakte kadar | Belirli | Şüphesiz Allah'ın [takdir ettiği] süresi

اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى دَعَوْتُ قَوْمٖى لَيْلًا وَنَهَارًاۙ

Geldiğinde | Ertelenmez | Eğer olsaydınız (Ne?) | Biliyorsunuz | Dedi ki | Rabbim [Nuh] | Doğrusu ben | Çağırdım (Kimi?) | Kavmimi (Ne zaman?) | Gece | Ve gündüz

﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓائٖٓى اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّٖى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

Fakat onlara artırmadı (Ne?) | Benim çağırmam (Ne arttırmadı?) | Kaçmaktan başka bir şey | Ve doğrusu ben | Onları her ne zaman çağırdıysam (Niçin?) | Bağışlaman için | Onları

جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ فٖٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا

Tıkadılar (Neyi?) | Parmaklarını (Nereye?) | Kulaklarına | Ve büründüler (Neye?) | Elbiselerine | Ve ısrar ettiler | Ve kibirlendiler (Nasıl kibirlendiler?)

اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّٖى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّٖٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ

Kibirlenmekle | Sonra doğrusu ben | Onları çağırdım (Nasıl?) | Açıkça | Sonra doğrusu ben | Açıkça duyurdum (Kime?) | Onlara

وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

Ve gizlice söyledim (Kime?) | Onlara (Nasıl?) | Gizli gizli | Ve dedim ki | Mağfiret dileyin (Kimden?) | Rabbinizden | Çünkü o | Daima olmuştur (Ne?) | Çok bağışlayan

40. Artık o doğuların ve batıların Rabbi için yemin etmeye ne gerek, şüphesiz ki, bizim elbette gücümüz yeter!

41. Onları, kendilerinden daha hayırlısıyla değiştirebiliriz ve bizim önümüze geçilmez.

42. O halde bırak onları, kendilerine vaad olunan güne çatacakları zamana kadar dalsınlar ve oynaya dursunlar.

43. O gün ki, kabirlerden hızlı hızlı çıkacaklar, sanki çantalarıyla putlara gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar.

44. Gözleri yerde, kendilerini bir zillet saracak da saracak. Odur işte onların vaad olunup durdukları gün!

NÛH SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
28 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Haberiniz olsun ki, biz Nuh'u: "Kendilerine can yakıcı bir azap gelmeden önce kavmini uyar!" diye kavmine gönderdik.

2. Dedi ki: "Ey kavmim! Haberiniz olsun, ben size açık bir uyarıcıyım."

3. Şöyle ki, "Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkun ve bana itaat edin ki,

4. (O Allah) günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirli bir zamana kadar ertelesin. Kuşkusuz, Allah'ın takdir ettiği ecel gelince ertelenmez, eğer bilseydiniz!"

5. Dedi ki: "Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim.

6. Fakat benim çağırmam, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

7. Ve ben, onları bağışlaman için her davet ettiğimde onlar, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra ben onları yüksek sesle çağırdım.

9. Sonra hem ilan ederek söyledim onlara, hem gizli gizli söyledim."

10. "Gelin, Rabbinizin bağışlamasını isteyin, çünkü O, bağışlaması çok bir bağışlayandır!" dedim.

11. Bol hayır (yağmur) ile göğü üzerinize salsın.

12. Ve size mallar ve oğullarla yardım etsin ve sizin için bahçeler yapsın, sizin için ırmaklar yapsın.

13. Neden Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?

14. Yaratmış iken O sizi, merhale merhale bu aşamaya kadar...

15. Görmediniz mi, Allah'ın yedi göğü nasıl birbirine uygun tabaka tabaka yarattığını?

16. Ayı içlerinde bir nur, güneşi de bir lamba yapmıştır.

17. Ve Allah, yerden bitki bitirir gibi, sizi yetiştirdi.

18. Sonra sizi oraya geri çevirecek ve sizi bir çıkarış daha çıkaracak!

19. Ve Allah, yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır.

20. Ondan (açılan) geniş geniş yollarda gidesiniz diye.

21. Nuh dedi ki: "Ey Rabbim! Biliyorsun onlar, bana isyan ettiler, malı ve çocuğu kendisi için zarardan başka bir şey artırmayan kimsenin ardınca gittiler.

22. Büyük büyük tuzaklar kurmaya giriştiler.

23. Ve: "Sakın ilahlarınızı bırakmayın ve sakın bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne de Yağus'u, ve Yeuk'u ve Nesr'i." dediler.

24. Ve çoğunu şaşırttılar. Sen de o zalimlerin ancak şaşkınlıklarını artır!"

25. Birçok günahları yüzünden suda boğuldular da ateşe atıldılar ve kendilerine Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar.

26. Nuh demişti ki: "Ey Rabbim! Yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi bırakma!"

27. Çünkü sen, onları bırakırsan, kullarını yoldan çıkarıyorlar ve nankör günahkârdan başka da (çocuk) doğurmuyorlar.

28. Ey Rabbim! Beni, babamı, anamı, mü'min olarak evime gireni, bütün mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bağışla! Zalimlerin ise ancak helâkini artır!"

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

Ki göndersin (Neyi?) | Semayı (Kimin üzerine?) | Sizin üzerinize (Nasıl göndersin?) | Bol bol | (11) | Ve sizi desteklesin (Ne ile?) | Mallar (Daha?) | Ve çocuklarla

وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ

Ve var etsin (Kim için?) | Sizin için (Ne?) | Bahçeler | Ve var etsin (Kim için?) | Sizin için (Ne?) | Nehirler | (12) | Size ne oluyor ki | Ummuyorsunuz (Kimden?)

لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ

Allah'tan (Ne?) | Bir değer | (13) | Oysaki sizi yarattı (Nasıl?) | Aşama aşama | (14) | Görmediniz mi? | Nasıl | Yaratmış (Kim?) | Allah (Neyi?)

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

Yedi göğü (Nasıl?) | Kat kat | (15) | Ve yapmış (Neyi?) | Ayı (Nerede?) | O göklerin içinde (Ayı ne yapmış?) | Bir nur | Ve yapmış (Neyi?) | Güneşi (Ne?)

سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

Bir kandil | (16) | Allah | Sizi yetiştirdi (Neden?) | Yerden (Nasıl?) | [Mükemmel bir] yetiştirmekle | (17) | Sonra sizi yine döndürecek (Nereye?) | Oraya

وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

Ve sizi çıkaracak (Nasıl çıkaracak?) | Yeniden bir çıkışla | (18) | Ve Allah | Yaptı (Kim için?) | Sizin için (Neyi?) | Yeri (Ne yaptı?) | Bir yaygı (Niye böyle yaptı?) | (19)

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي

Gidesiniz diye | O yerden (Nerede?) | Yollarda (Öyle yollar ki) | Geniş | (20) | Dedi (Kim?) | Nuh | Rabbim! | Doğrusu onlar | Bana isyan ettiler

وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا

Ve tabi oldular (Kime?) | O kimseye ki | Ona arttırmamış (Ne?) | Ne malı | Ne de çocukları (Ne arttırmamış?) | Ziyandan başka bir şey | (21) | Ve kurdular (Ne kurdular?)

مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا

Bir tuzak ki | Büyük | (22) | Ve dediler | Sakın bırakmayın (Neyi?) | İlahlarınızı | Ve asla terk etmeyin (Neyi?) | Ne Veddi | Ne Suva'ı

وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ

Ne Yegûs'u | Ne Yeu'k'u | Ve ne de Nesr'i | (23) | Ve muhakkak saptırdılar (Kimi?) | Birçoklarını | Sen de arttırma (Kime?) | Bu zalimlere (Ne arttırma?)

إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا

Sapıklıktan başka birşey | (24) | Günahlarından sebep | Boğuldular | Ardından da sokuldular (Neye?) | Ateşe | Ve bulamadılar (Kime?)

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ

Kendilerine (Kimden başka?) | Allah'tan başka (Ne bulamadılar?) | Yardımcılar | (25) | Ve dedi (Kim?) | Nuh | Rabbim! | Bırakma (Nerede?) | Yeryüzünde (Ne?)

مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا

Kafirlerden | Hiç kimseyi | (26) | Çünkü sen | Onları bırakırsan | Saptırırlar (Kimi?) | Senin kullarını | Ve doğurmazlar

إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ

Ancak | Ahlaksız | Çok inkarcı [çocuklar doğururlar] | (27) | Rabbim! | Mağfiret eyle (Kime?) | Bana | Ve anababama | Ve girene (Nereye?) | Evime (Nasıl giren?)

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

Mümin olarak (Daha kime mağfiret eyle?) | Ve mümin erkeklere (Daha?) | Ve mümin kadınlara | Ve arttırma (Kime?) | Zalimlere | Ancak helakı | (28)

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْجِنِّ — آيَاتُهَا ٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قُلْ اُوحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا

De ki | Vahyolundu (Kime?) | Bana | Hakikat ki | İşitmiş (Kim?) | Bir topluluk (Kimden?) | Cinlerden | Ve demişler | Muhakkak ki biz işittik (Ne?) | Bir Kuran ki

عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدٖٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًا ﴿٢﴾

Harikulade | İletiyor (Neye?) | Gerçeğe | Biz de iman ettik | Ona | Ve asla şirk koşmayacağız (Kime şirk koşmayacağız?) | Rabbimize (Kimi?) | Hiç kimseyi

وَاَنَّهُ تَعَالٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَاَنَّهُ

Ve hakikat ki | Çok yücedir (Ne?) | Rabbimizin şanı | Edinmedi (Ne?) | Ne bir eş | Ne de bir çocuk | Ve hakikat ki

كَانَ يَقُولُ سَفٖيهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ

Diyordu (Kim?) | Bizim [içimizdeki] akılsız | Allah karşı (Ne diyordu?) | Haddi aşan şeyler | Doğrusu biz sanmıştık ki | Asla demez (Kim?) | İnsanlar

وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ

Ve cinler | Allah'a karşı (Ne demez?) | Yalan | Şu da gerçek ki | İdi (Kim?) | Bazı erkekler (Kimden?) | İnsanlardan (Ne idiler?) | Sığınıyorlardı (Kime?)

بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ

Bazı erkeklere (Kimden?) | Cinlerden | Ve böylece onları arttırırlardı (Ne yönden arttırırlardı?) | Azgınlık yönünden | Ve şüphesiz onlar | Zannettiler (Nasıl?) | Sizin zannettiğiniz gibi

اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ﴿٧﴾ وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ

Asla diriltemez (Kim?) | Allah (Kimi?) | Hiç kimseyi | Ve doğrusu biz | Yokladık (Neyi?) | Göğü | Ve onu bulduk (Nasıl?) | Doldurulmuş (Ne ile?)

حَرَسًا شَدٖيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ

Bekçilerle (Öyle bekçiler ki) | Sert (Daha ne ile doldurulmuş bulduk?) | Alevlerle | Ve doğrusu biz idik (Ne idik?) | Otururduk (Nereye?) | O gökten | Oturulacak yerlere (Niçin otururduk?) | Dinlemek için

فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَاَنَّا لَا نَدْرٖٓي اَشَرٌّ

Fakat her kim | Dinlerse (Ne zaman?) | Şimdi | Buluyor (Kim için?) | Kendisi için | Bir alev ki | Gözetleyen | Ve doğrusu biz | Bilmiyoruz (Neyi?) | Şer mi?

اُرٖيدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَاَنَّا مِنَّا

Murad edildi (Kimlere şer murad edildi?) | O kimselere ki | Yeryüzündedir | Yoksa | Diledi mi? (Kime?) | Onlara (Kim?) | Rableri (Ne?) | Doğruluk | Ve doğrusu bizler | Bizden var (Kim?)

الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا

Salih olanlar | Ve yine bizden var (Kim?) | Bundan aşağı olanlar | Biz olduk (Ne?) | Yollar ki | Dilim dilim | Ve doğrusu biz | Anladık ki

اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا

Asla aciz bırakamayız (Kimi?) | Allah'ı (Nerede?) | Yeryüzünde | Ve onu asla aciz bırakamayız (Nasıl?) | Kaçmakla | Ve doğrusu biz | Ne zaman ki işittik (Neyi?)

الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

O hidayeti | İman ettik | Ona | Artık her kim | İman ederse (Kime?) | Rabbine | O korkmaz (Neden korkmaz?) | Eksiltilmesinden (Daha?) | Ve haksızlık yapılmasından da [korkmaz]

CİNN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 28 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Cinlerden bir topluluğun (Kur'an'ı) dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyolundu: "Kuşkusuz biz, hayran bırakıcı bir Kur'ân dinledik."

2. Doğru yola iletiyor. Biz de ona iman ettik, Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.

3. Ve doğrusu Rabbimizin şanı çok yüksektir, ne bir arkadaş edinmiş, ne de bir çocuk.

4. Ve doğrusu bizim beyinsiz, Allah'a karşı saçma şeyler söylüyormuş.

5. Ve doğrusu biz insanları ve cinleri Allah'a karşı asla yalan söylemez sanmışız.

6. Ve doğrusu insanlardan bazı adamlar cinlerden bazı adamlara sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırıyorlardı.

7. Ve doğrusu onlar sizin sandığınız gibi sanmışlardı ki, Allah, hiç bir kimseyi kesinlikle peygamber olarak göndermeyecek.

8. Ve doğrusu biz o göğü yokladık da onu kuvvetli bekçiler ve alevlerle doldurulmuş bulduk.

9. Ve doğrusu biz dinlemek için göğün bazı yerlerinde otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa, kendisini gözetleyen bir alev buluyor.

10. Ve doğrusu biz bilmeyiz, o yeryüzündeki kimselere bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri onlar için bir hayır mı dilemiştir.

11. Ve doğrusu bizler, bizlerden iyi olanlar da var, olmayanlar da var. Dilim dilim yollar olmuşuz.

12. Ve doğrusu biz anladık ki, Allah'ı yeryüzünde aciz bırakmamıza imkân yok. Kaçmakla da O'nu asla aciz bırakamayız.

13. Ve doğrusu biz o hidayet rehberini dinlediğimizde ona iman ettik. Her kim O Rabbine iman ederse, artık ne hakkının eksik verilmesinden, ne de kendisine haksızlık yapılmasından korkar.

14. Ve doğrusu bizler, bizlerden Müslümanlar da var, bizlerden haksızlar da var. Müslüman olanlar, işte onlar doğruyu ve gerçeği arayanlardır.

15. Ama haksız olanlar, cehenneme odun olmuşlardır!"

16. Ve gerçekten o yol üzere dosdoğru gitselerdi, elbette kendilerini bol bir su ile suvarırdık.

17. Ki onları onun içinde imtihan edelim diye... Her kim de Rabbini anmaktan yüz çevirirse, O, onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

18. Ve gerçekten mescitler hep Allah içindir. O halde Allah ile birlikte başka birine dua etmeyin.

19. Gerçek şu ki, O Allah'ın kulu kalkmış, O'na dua ederken neredeyse onun etrafında keçeler gibi birbirlerine geçeceklerdi.

20. De ki: "Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir ortak koşmam."

21. De ki: "Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim."

22. De ki: "Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben, O'ndan başka bir sığınacak bulamam.

23. Ancak Allah'tan ve elçilik görevlerinden bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah'a ve onun elçisine isyan ederse, muhakkak ona içinde ebedi kalacakları cehennem ateşi vardır.

24. En sonunda o vaad oldukları şeyi gördükleri zaman, artık bilecekler ki, kimmiş yardımcısı en zayıf ve sayıca en az olan!

25. De ki: "Ben çok iyi bilemem, o size vaad olunan yakın mı, yoksa Rabbim onun için bir uzun süre mi belirler?"

26. O bütün gaybı bilir. Fakat gaybını kimseye açıkça bildirmez.

27. Seçtiği bir elçiden başka... Çünkü onun önünden ve ardından gözetleyiciler dizer.

28. Rablerinin mesajlarını hakkıyla ulaştırmış olduklarını, onlarda bulunan her şeyi kuşattığını ve her şeyi bir bir saymış olduğunu bilsin diye.

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ
Ve doğrusu biz | Bizden var (Kim?) | Müslümanlar da | Ve yine bizden var (Kim?) | Haksızlar | Artık her kim | Müslüman olursa | İşte onlar

تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
Aramışlardır (Neyi?) | Doğruyu | Haksızlara gelince | Onlar oldular (Ne oldular?) | Cehenneme | Odun

وَاَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَٓاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾
Eğer dosdoğru yürüselerdi (Ne üzerinde?) | O yol üzerinde | Elbette onlara içirirdik (Ne?) | Bir su ki | Bol (Niçin?)

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾
Onları sınayalım diye (Hangi konuda?) | O su konusunda | Ve her kim | Yüz çevirirse (Neden?) | Rabbinin zikrinden | Onu sokarız (Neye?) | Bir azaba ki | Yükselen

وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ
Ve şüphesiz mescidler | Allah'ındır | O halde ibadet etmeyin | Allah'la birlikte (Kime ibadet etmeyin?) | Hiç kimseye | Ve şu da gerçektir ki | Ne zaman ki kalktı (Kim?)

عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَدْعُوا
Allah'ın kulu (Ne halde kalktı?) | Ona dua eder olduğu halde | Neredeyse | Olacaklardı | Onun etrafında (Ne olacaklardı?) | Keçe gibi birbirine girmiş | De ki | Sadece ibadet ederim (Kime?)

رَبِّي وَلَٓا اُشْرِكُ بِهِ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنِّي لَٓا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا
Rabbime | Ve ben şirk koşmam (Kime?) | Ona | Hiç kimseyi | De ki | Doğrusu ben | Güç yetiremem (Kim için?) | Sizin için (Neye?) | Ne bir zarara | Ne de bir doğruluğa

﴿٢١﴾ قُلْ اِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا
De ki | Gerçekten beni | Asla kurtaramaz (Kimden?) | Allah'tan (Kim kurtaramaz?) | Hiç kimse | Ve asla bulamam | Ondan başka (Ne bulamam?) | Bir sığınak

﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
Ancak tebliğe [güç yetirebilirim] (Kimden?) | Allah'tan (Daha neden?) | Ve elçilik görevlerinden | Ve her kim | İsyan ederse (Kime?) | Allah'a (Daha?) | Ve Resûlüne

فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَٓا اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
Muhakkak onun için vardır (Ne?) | Cehennem ateşi (Ne oldukları halde?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | O cehennemde | Ebedi olarak | Sonunda gördükleri zaman (Neyi?) | Ol şeyi ki | Vaat olunuyorlar

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِيٓ
Artık bilecekler (Neyi?) | Kim | Daha zayıftır (Ne yönden?) | Yardımcı yönünden | Ve daha azdır (Ne yönden?) | Sayı yönünden? | De ki | Bilmiyorum

اَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّيٓ اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
Yakın mıdır? (Ne?) | Ol şeyi ki | Vaat olunuyorsunuz | Yoksa | Tayin edecek mi? (Ne için?) | Onun için (Kim?) | Rabbim (Ne tayin edecek mi?) | Bir süre (Rabbim nedir?) | Gaybı bilendir

فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهِٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ
Fakat muttali kılmaz (Ne üzerine?) | Gaybı üzerine (Kimi?) | Hiç kimseyi | Ancak o kişi müstesna ki | [Allah ondan] razı olmuştur (O kişi de kimdir?) | Bir resûldür | Çünkü [Allah]

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا
Salar (Nereden?) | Onun önünden (Daha?) | Ve arkasından (Ne salar?) | Gözcüler (Niye gözcüler salar?) | Bilsin diye ki | Hakkıyla tebliğ ettiler (Neyi?)

رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾
Rabbinin elçiliklerini | Ve çepeçevre kuşatmıştır (Neyi?) | Onların yanında olanı | Ve saymıştır/zaptetmiştir (Neyi?) | Her şeyi (Ne yönden?) | Adet yönünden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ — آيَاتُهَا ٢٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُۙ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَل۪يلًاۙ ﴿٢﴾ نِصْفَهُٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ

Ey [örtüsüne] bürünen | Kalk (Ne zaman?) | Gece | Birazı hariç (Ondan bedel?) | Yarısı [hariç] | Yahut eksilt (Neden?) | Ondan (Ne kadar?)

قَل۪يلًاۙ ﴿٣﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْت۪يلًاۜ ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْق۪ي عَلَيْكَ

Biraz | Veya ilave et (Neye?) | Ona | Ve yavaş oku (Neyi?) | Kuran'ı (Nasıl?) | Yavaş yavaş | Zira biz | Yakında atacağız (Kimin üzerine?) | Senin üzerine (Ne?)

قَوْلًا ثَق۪يلًاۜ ﴿٥﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَاَقْوَمُ ق۪يلًاۜ ﴿٦﴾

Bir söz ki | Ağır | Şüphesiz gece kalkışı | O | Daha elverişlidir (Ne bakımdan?) | Uyum bakımından | Ve daha sağlamdır (Ne bakımından?) | Söyleyiş bakımından

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَو۪يلًاۜ ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ

Çünkü senin için vardır (Ne zaman?) | Gündüz vakti (Ne?) | Bir meşguliyet ki | Uzun | Ve an! (Neyi?) | Rabbinin adını | Ve yönel (Kime?) | Ona (Nasıl?)

تَبْت۪يلًاۜ ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَك۪يلًا

[Bütün benliğinle] yönelerek | Doğunun ve batının Rabbidir | İlah yoktur | Ancak O vardır | O halde onu edin (Ne?) | Vekil

﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَم۪يلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْن۪ي

Ve sabret (Neye?) | Onların söylediklerine | Ve onları terk et (Nasıl?) | Bir terk edişle ki | Güzel | Ve beni bırak (Daha?)

وَالْمُكَذِّب۪ينَ اُو۬لِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَل۪يلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَٓا اَنْكَالًا

Yalanlayanları (Öyle yalanlayanlar ki) | Nimet sahipleri | Ve onlara mühlet ver (Ne kadar?) | Az | Hiç şüphesiz bizim yanımızda var (Ne?) | Bukağılar (Daha ne var?)

وَجَح۪يمًاۙ ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ

Cayır cayır yanan bir ateş (Daha ne var?) | Ve bir yiyecek ki | Boğazı tıkayan (Daha ne var?) | Ve bir azap ki | Can yakıcı | O gün de ki | Sarsılır (Ne?)

الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَث۪يبًا مَه۪يلًا ﴿١٤﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَٓا

Yer | Ve dağlar | Ve olmuştur (Ne?) | Dağlar (Ne olmuştur?) | Kum yığını (Öyle kum yığını ki) | Akıp giden | Şüphesiz biz gönderdik (Kime?)

اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًاۜ ﴿١٥﴾

Size | Bir peygamber (Öyle peygamber ki) | Şahitlik edecek (Kim aleyhine?) | Sizin aleyhinize (Nasıl gönderdik?) | Gönderdiğimiz gibi (Kime?) | Firavun'a (Ne?) | Bir peygamber

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَب۪يلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ

Ama karşı gelmişti (Kim?) | Firavun (Kime?) | O peygambere | Biz de onu yakalamıştık (Nasıl?) | Bir yakalayışla ki | Ağır | O halde nasıl | Korunursunuz?

اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ ش۪يبًاۗ ﴿١٧﴾ اَلسَّمَٓاءُ مُنْفَطِرٌ بِه۪ۜ كَانَ

Şayet inkar ederseniz (Neden korunursunuz?) | Bir günden ki? | Çevirir (Kimi?) | Çocukları (Kime çevirir?) | Ak saçlı ihtiyarlara (Ve yine öyle gün ki) | Gök | Çatlar (Ne sebebiyle?) | Onun sebebiyle | Olmuştur (Ne?)

وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِه۪ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿١٩﴾

Onun vaadi (Ne olmuştur?) | Yerine getirilmiş | Şüphesiz bu | Bir öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Tutar (Neye?) | Rabbine | Bir yol

MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 20 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey o örtüsüne bürünüp örtünen,

2. Gece kalk, pek azı hariç,

3. Yarısı yahut ondan biraz eksilt,

4. Veya artır ve Kur'an'ı tertil üzere ağır ağır, güzel güzel oku!

5. Çünkü biz senin üzerine ağır bir söz indireceğiz.

6. Çünkü gece neşesi, hem daha dokunaklı hem de deyişçe daha sağlamdır.

7. Çünkü sana gündüzün uzun bir yüzüş vardır (birçok meşguliyetin vardır).

8. Hem Rabbinin ismini an ve her şeyden kesilerek O'na çekil (O'na bütün varlığınla yönel)!

9. O doğunun ve batının Rabbi'dir. O'ndan başka ilah yok, ancak O! O halde yalnız O'nu vekil edin.

10. Başkalarının diyeceklerine sabret ve onları güzel bir ayrılışla terk edip ayrıl.

11. Refah ve zevk sahibi o yalanlayanları bana bırak ve onlara biraz mühlet ver!

12. Çünkü bizim yanımızda bukağılar ve şiddetli salgın bir ateş var.

13. Ve boğazda kalan bir yiyecek ve can yakıcı bir azap var.

14. O gün yer ve dağlar sarsılacak, dağlar erimiş bir kum yığınına dönecektir!

15. Haberiniz olsun, biz size üzerinize şahit olacak bir peygamber gönderdik, tıpkı Firavun'a peygamber gönderdiğimiz gibi.

16. Firavun o peygambere isyan etti de biz onu şiddetli bir tutuşla tuttuk alıverdik!

17. O halde eğer inkâr ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek olan o günde nasıl korunursunuz?

18. Gök onunla (o günün dehşetiyle) çatlamıştır ve O'nun vaadi yerine getirilmiştir.

19. İşte bu, bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol tutar!

20. Gerçekten Rabbin biliyor ki sen, kuşkusuz gecenin üçte ikisine yakın, (bazen) yarısı ve (bazen de) üçte biri süresinde kalkıyor (ibadet ediyorsun), beraberindekilerden de bir grup (böyle yapıyor). Oysa geceyi, gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildi, bundan dolayı size lütfu ile yeniden baktı. Bundan böyle Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. (Yine O) bildi ki, içinizden hastalar olacak, diğer bir takımları Allah'ın lütfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir takımları da Allah yolunda çarpışacaklar. O halde ondan kolayınıza geleni okuyun ve namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a karz-ı hasen sunun! Kendi hesabınıza hayır olarak ne sunarsanız, onu Allah yanında daha hayırlı ve mükâfat olarak daha büyük bulacaksınız. Hem de Allah'tan bağışlanma dileyin! Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
56 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ey (sarılıp) bürünen!
2. Kalk artık uyar,
3. Ve Rabbini artık büyükle,
4. Ve elbiseni artık temizle,
5. Ve o pislikleri artık terk et.
6. Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma.
7. Ve Rabbin için sabreyle.
8. Çünkü o boru öttürüldü mü bir,
9. İşte o gün çok zorlu bir gündür.
10. Kâfirlere hiç kolay değildir!
11. Tek olarak yarattığım o kimseyi bana bırak.
12. Hem ona uzun boylu mal verdim.
13. Hem göz önünde oğullar...
14. Hem kendisine bir döşeyiş döşedim (şeref ve itibar verdim).
15. Sonra da umar ki daha artırayım!
16. Hayır, çünkü o bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.
17. Ben onu dimdik bir yokuşa sarpa sardıracağım...

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَٓائِفَةٌ

Şüphesiz senin Rabbin | Biliyor ki | Muhakkak sen | Kalkıyorsun (Ne kadar?) | Yakın bir süre (Neye yakın?) | Gecenin üçte ikisine (Daha ne kadar?) | Ve yarısı kadar (Daha ne kadar?) | Ve üçte biri kadar (Daha kim kalkıyor?) | Ve bir topluluk (Kimden?)

مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ

O kimselerden ki | Seninle beraberdir | Allah | Tayin etmektedir (Neyi?) | Geceyi (Daha?) | Ve gündüzü | Bildi | Onu hesap edemeyeceğinizi | Onun için [af ile] döndü (Kime?)

عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى

Size | Bundan böyle okuyun (Neyi?) | Kolay olanı (Neden?) | Kuran'dan | Bildi | Yakında olacağını (Kimden?) | Sizden (Kimler olacaktır?) | Hastalar (Daha kimler olacak?)

وَاٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ

Diğer bir kısım ki | Dolaşacaklar (Nerede?) | Yeryüzünde (Nasıl?) | Arıyorlar oldukları halde (Neden?) | Allah'ın fazlından (Daha kimler olacak?) | Bir diğer kısım ki | Savaşacaklar (Nerede?)

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

Allah yolunda | O halde okuyun (Neyi?) | Kolay olanı (Neden?) | Ondan | Ve dosdoğru kılın | Namazı | Ve verin (Neyi?) | Zekatı

وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ

Ve ödünç verin (Kime?) | Allah'a (Nasıl ödünç veriniz?) | Güzel bir şekilde ödünç vererek | Ve ne takdim ederseniz (Niçin?) | Nefisleriniz için (Neden?) | Hayırdan | Onu bulursunuz (Nerede?)

عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

Allah'ın katında (Ne bulursunuz?) | Onu daha hayırlı (Daha ne bulursunuz?) | Ve daha büyük (Ne yönünden?) | Sevap yönünden | Mağfiret dileyin (Kimden?) | Allah'tan | Çünkü Allah | Çok mağfiret edendir | Çok merhamet edendir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ — آيَاتُهَا ٥٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

يَٓا اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾

Ey [örtüsüne] bürünen | Kalk | Ve uyar | Ve Rabbini | Tekbir et | Ve elbiseni | Temiz tut

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

Ve pisliği | Terk et | İyilik yapma (Nasıl?) | Daha çok istekte bulunarak/yaptığını çok görerek | Ve Rabbin için | Sabret

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ

Zira üfürüldüğünde (Neye?) | Boruya | İşte bu (Ondan bedel) | O gün | Bir gündür ki | Zordur | Kâfirlere

غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ

Hiç de kolay değildir | Beni bırak (Kiminle?) | O kimseyle ki | Ben yarattım | Tek başına | Ve ben verdim | Ona (Ne?)

مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ

[Alabildiğine] yayılmış mal (Daha ne verdim?) | Oğullar (Öyle oğullar ki) | Hazır bulunan | Ve [önüne tüm imkânları] serdim (Kim için?) | Kendisi için (Nasıl serdiğim?) | Serdikçe [serdiğim] | Sonra da | Umuyor (Neyi?)

اَنْ اَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَاُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

Arttırmamı | Asla [ummasın] | Zira o oldu (Ne oldu?) | Bizim ayetlerimize | Son derece inatçı | Yakında onu sardıracağım (Neye?) | Sarp bir yokuşa

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝٢٠ ثُمَّ نَظَرَ

Çünkü o | Düşündü taşındı | Ve ölçtü biçti | Canı çıkası | Nasıl | Ölçtü biçti | Sonra canı çıkası | Nasıl | Ölçtü biçti | Sonra bakıverdi

۝٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝٢٢ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝٢٣ فَقَالَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ

Sonra surat astı | Ve kaşını çattı | Sonra da sırt çevirdi | Ve büyüklük tasladı | Ve dedi | Bu değildir | Sadece bir sihirdir ki

يُؤْثَرُ ۝٢٤ اِنْ هٰذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝٢٥ سَاُصْلِيهِ سَقَرَ ۝٢٦ وَمَا اَدْرٰيكَ

Nakledile gelen | Bu değildir | Ancak beşer sözüdür | Onu yaslayacağım *(Nereye?)* | Sekar'a | Sana ne bildirdi ki

مَا سَقَرُ ۝٢٧ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝٢٨ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝٢٩ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

Sekar nedir? | Ne bırakır | Ne de terk eder | Susayandır *(Neye?)* | İnsana | Onun üzerinde vardır *(Ne?)* | On dokuz

۝٣٠ وَمَا جَعَلْنَا اَصْحَابَ النَّارِ اِلَّا مَلٰئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً

Biz eylemedik *(Neyi?)* | Cehennem muhafızlarını | Sadece melekler [eyledik] | Ve yapmadık *(Neyi?)* | Onların sayılarını | Sadece bir fitne *(Kime?)*

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِيمَانًا

O kimselere ki | İnkâr ettiler? *(Niye böyle yaptık?)* | Kesin bilgi edinsin diye *(Kim?)* | O kimseler ki | Onlar verildiler *(Neyi?)* | Kitabı *(Daha niye böyle yaptık?)* | Ve de artsın diye *(Kim?)* | O kimseler ki | İman ettiler *(Ne yönden artsın diye?)* | İman yönünden *(Daha?)*

وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

Hem de şüpheye düşmesin diye *(Kim?)* | O kimseler | Onlar verildiler *(Neyi?)* | Kitabı *(Daha kim şüpheye düşmesin diye?)* | Ve müminler | Ve desin diye *(Kim?)* | O kimseler ki | Onların kalplerinde | Hastalık vardır *(Daha kim desin diye?)*

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

Kafirler *(Ne desinler diye?)* | Ne şey? | Murad etti *(Kim?)* | Allah *(Ne ile?)* | Bu şeyle *(Nasıl?)* | Misal olarak | İşte böylece | Saptırır *(Kim?)* | Allah *(Kimi?)* | O kimseyi ki | Diliyor | Ve hidayete ulaştırır *(Kimi?)*

مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ۝٣١

O kimseyi ki | Diliyor | Ve bilemez *(Neyi?)* | Rabbinin ordularını | Ancak o [bilir] | O değildir | Sadece bir öğüttür *(Kime?)* | Beşere

كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝٣٢ وَاللَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ۝٣٣ وَالصُّبْحِ اِذَا اَسْفَرَ ۝٣٤ اِنَّهَا

Hayır! | Andolsun aya | Ve geceye *(Ne zaman?)* | Dönüp gittiği zaman | Ve sabaha [andolsun] *(Ne zaman?)* | Ağardığı zamanda | Muhakkak ki o

لَاِحْدَى الْكُبَرِ ۝٣٥ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝٣٦ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ اَنْ يَتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ

Elbette büyüklerden biridir *(Ne olduğu halde?)* | Uyarıcı olduğu halde *(Kim için uyarıcıdır?)* | Beşer için *(Ondan bedel)* | Dileyen kimse için *(Kimden?)* | Sizden *(Neyi dileyen için?)* | İlerlemeyi | Veya geri kalmayı

۝٣٧ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝٣٨ اِلَّا اَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝٣٩ فِي جَنَّاتٍ

Her nefis | Kazancına karşılık | Bir rehindir | Ancak sağ tarafın ehli başka | Cennetlerde

يَتَسَاءَلُونَ ۝٤٠ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝٤١ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ۝٤٢ قَالُوا لَمْ نَكُ

Soruşur dururlar *(Kimden?)* | Suçlulardan | Sizi sokan nedir? *(Nereye?)* | Sekar'a | Dediler ki | Biz değildik *(Kimden?)*

مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝٤٣ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝٤٤ وَكُنَّا نَخُوضُ

Namaz kılanlardan | Ve de değildik *(Ne?)* | Yedirir *(Kimi?)* | Yoksulu | Ve olduk *(Ne?)* | Dalar *(Kiminle?)*

مَعَ الْخَائِضِينَ ۝٤٥ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝٤٦ حَتّٰى اَتٰينَا الْيَقِينُ ۝٤٧

Dalanlarla birlikte | Ve olduk *(Ne?)* | Yalanlar *(Neyi?)* | Din gününü | Sonunda bize geldi *(Ne?)* | Kesin gerçek/ölüm

18. Çünkü o bir düşündü, ölçtü biçti.
19. Kahrolası, nasıl ölçüp biçti!
20. Sonra kahrolası nasıl ölçüp biçti!
21. Sonra baktı.
22. Sonra kaşını çattı ve ekşiyerek surat astı.
23. Sonra ardına dönüp büyüklük tasladı da,
24. Dedi ki: "Bu, başka değil, sadece öteden beri aktarıla gelen bir sihirdir.
25. Başka değil, bir insan sözü!"
26. Onu Sekar'a (cehenneme) yaslayacağım.
27. Bilir misin hem nedir o Sekar?
28. O geride ne bir şey kor, ne de bırakır.
29. İnsana susamış bir susuzdur.
30. Üzerinde on dokuz (melek) vardır.
31. Hem biz o ateşin bekçilerini hep melekler yaptık. Sayılarını da sadece inkârcılar için bir imtihan vesilesi kıldık ki, kitap verilenler kesin inanç sahibi olsun, inananların imanını arttırsın, kitap verilenlerle mü'minler şüphelenmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlarla kâfirler desinler ki: "Allah bununla mesela ne demek istiyor?" İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de yola getirir. Ve Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir. Ve o ancak düşünmek için insanlara bir öğüttür.
32. Hayır, hayır! O ay'a,
33. Ve döndüğü zaman o geceye,
34. Ve açtığı sıra o sabaha andolsun ki,
35. Kuşkusuz büyük belalardan biridir o Sekar.
36. İnsanları uyarmak için,
37. İçinizden ileri gitmek veya geri kalmak isteyen kimseleri...
38. Her nefis kazancına bağlıdır.
39. Ancak amel defterleri sağından verilenler hariç.
40. Cennetlerdedir onlar, soruşur dururlar,
41. Suçlulardan...
42. Nedir sizi o yakıcı ateşe sokan? (diye).
43. (Onlar) derler ki: "Biz namaz kılanlardan değildik.
44. Ve fakirlere yemek yedirmezdik.
45. Batıla dalanlarla dalar giderdik.
46. Ve ceza gününe yalan derdik.
47. Bize o kesin gerçek (ölüm) gelinceye kadar."

48. Fakat o zaman şefaatçilerin şefaati fayda vermez.
49. Ya şimdi o öğütten yüz çevirirlerken şimdi ne gerekçeleri var?
50. Sanki ürkmüş yaban eşekleri,
51. Aslandan kaçmaktalar!
52. Hayır, onlardan her kişi kendisine ayrı ayrı dağıtılan sahifeler halinde öğütler verilmesini istiyor.
53. Hayır, doğrusu ahiretten korkmuyorlar.
54. Hayır, hayır, o kesinlikle bir öğüttür.
55. Dileyen onu düşünür.
56. Bununla beraber Allah dilemeyince, düşünmezler. Koruyacak da O'dur, bağışlayacak da...

KIYÂMET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 40 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin ederim o kalkım gününe (kıyamet gününe)!
2. Yine yemin ederim o pişman cana (kendini kınayan nefse)!
3. İnsan sanır mı ki, kemiklerini derleyemeyiz?
4. Evet derleriz, parmak uçlarını bile düzeltmeye gücümüz yeter.
5. Fakat insan ileride günah işlemek ister.
6. Sorar: "O kıyamet günü ne zaman?" diye.
7. Ne zaman ki o göz şimşek çakar.
8. Ve ay tutulur.
9. Ve güneş ve ay toplanır.
10. O gün insan: "Nereye kaçmalı?" der.
11. Hayır, hayır! Yok, bir siper (sığınacak yer).
12. O gün sığınma ancak Rabbinedir.
13. O gün insana, önce ve sonra yaptıkları haber verilir.
14. Doğrusu insan kendine karşı bir şahittir.
15. Mazeretlerini ortaya dökse de...
16. Onu acele ile okumak için dilini kıpırdatma.
17. Çünkü onu toplamak ve okutmak bize aittir.
18. Biz okuduk mu, o zaman takip et O Kur'an'ı...
19. Sonra onun açıklaması da yine bize aittir.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِع۪ينَۜ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ
Artık onlara fayda vermez (Ne?) | Şefaatçilerin şefaati | Onlara ne oluyor da? | Öğütten

مُعْرِض۪ينَۙ ﴿٤٩﴾ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌۙ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍۜ ﴿٥١﴾
Yüz çeviriciler | Sanki onlar | Eşeklerdir (Öyle eşekler ki?) | Ürkmüşler | Kaçmış (Neden kaçmış?) | Aslandan

بَلْ يُر۪يدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰى صُحُفًا مُنَشَّرَةًۙ ﴿٥٢﴾ كَلَّاۜ
Bilakis istiyor (Kim?) | Her biri (Kimden?) | Onlardan (Ne istiyor?) | Kendisine verilmesini (Ne?) | Sahifeler (Öyle sahifeler ki?) | Açılmış | Asla!

بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَۜ ﴿٥٣﴾ كَلَّٓا اِنَّهُ تَذْكِرَةٌۚ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَٓاءَ ذَكَرَهُۜ ﴿٥٥﴾
Doğrusu korkmuyorlar (Neden?) | Ahiretten | Asla! | Muhakkak ki o | Öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Onu düşünür

وَمَا يَذْكُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۜ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾
Ama düşünemezler | Ancak dilemesi hariç (Kimin?) | Allah'ın | O | Sakınılmaya layık olandır | Mağfirete layık olan da odur

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقِيٰمَةِ — آيَاتُهَا ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِۙ ﴿١﴾ وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ
Hayır | Yemin ederim (Neye?) | Kıyamet gününe | Hayır | Yemin ederim (Neye?) | Kendini kınayan nefse | Zannediyor mu? (Kim?)

الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُۜ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِر۪ينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾
İnsan (Neyi?) | Asla bir araya getiremeyeceğimizi (Neyi?) | Kemiklerini | Evet! (Nasıl?) | Gücümüz yetenler olduğumuz halde (Neye?) | Düzeltmeye (Neyi?) | Parmak uçlarını

بَلْ يُر۪يدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُۚ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِۜ ﴿٦﴾
Fakat istiyor (Kim?) | İnsan (Neyi?) | Yalanlamayı (Neyi?) | Önünü | Soruyor | Ne zamandır? (Ne?) | Kıyamet günü

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُۙ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُۙ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُۙ ﴿٩﴾ يَقُولُ
Artık kamaştığında (Ne?) | Göz | Ve tutulduğunda (Ne?) | Ay | Ve bir araya getirildiğinde (Ne?) | Güneş (Daha?) | Ve ay | Der (Kim?)

الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّۚ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَۜ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍۨ الْمُسْتَقَرُّۜ
İnsan (Ne zaman?) | O gün (Ne der?) | Neredendir (Ne?) | Kaçacak yer? | Hayır! | Siper yok | Sadece Rabbinedir (Ne zaman?) | O gün (Ne?) | Varılıp durulacak yer

﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَۜ ﴿١٣﴾ بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِه۪
Bildirilir (Kim?) | İnsan (Ne zaman?) | O gün (Ne bildirilir?) | Takdim ettiği | Ve geri bıraktığı | Doğrusu insan | Kendi aleyhine

بَص۪يرَةٌۙ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى مَعَاذ۪يرَهُۜ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِه۪ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِه۪ۜ ﴿١٦﴾
Tanıktır | Öne sürse de (Neyi?) | Mazeretlerini | Kımıldatma (Neyle?) | Onunla (Neyi?) | Dilini (Niçin?) | Çarçabuk almak için (Neyi?) | Onu

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُۚ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُۚ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۜ ﴿١٩﴾
Şüphesiz bizim üzerimizdir (Ne?) | Onun kalbinde toplanması (Daha?) | Ve okunması | Artık onu okuduğumuzda | Takip et (Neyi?) | Onun okunuşunu | Sonra | Şüphesiz | Bizim üzerimizdedir (Ne?) | Onun beyanı

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

Hayır! | Bilakis seviyorsunuz (Neyi?) | Acele olanı/dünyayı | Ve terk ediyorsunuz (Neyi?) | Ahireti | Yüzler var ki | O gün

نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ

Işıl ışıl parlar | Rablerine | Bakar | Yüzler de var ki | O gün | Asıktır | Anlar (Neyi?)

اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَق۪يلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

Yapılacağını | Kendisine (Ne?) | Bel kemiğini kıran bir muamele | Hayır! | Can ulaştığında (Nereye?) | Köprücük kemiklerine | Ve denildiğinde (Ne?) | Kimdir? (Ne?) | Tedavi için okuyan

وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

Ve anladığında (Neyi anladığında?) | Şüphesiz bu | Ayrılıştır | Ve dolandığında (Ne?) | Bacak (Neye?) | Bacağa | Sadece Rabbinedir (Ne zaman?) | O gün (Ne?)

الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾

Sevk | Fakat ne tasdik etti | Ne de namaz kıldı | Aksine yalanladı | Ve yüz çevirdi

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِه۪ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ

Sonra da gitti (Nereye?) | Ailesinin yanına (Nasıl gitti?) | Böbürlenerek | Yakın olsun sana | Daha yakın olsun! | Sonra yine | Yakın olsun sana

فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً

Daha yakın olsun | Sanır mı? (Kim?) | İnsan (Ne sanır mı?) | Bırakılacağını (Nasıl?) | Başıboş | Değil miydi? (Ne?) | Bir damla su (Neden?)

مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ

Bir meniden ki | Dökülür | Sonra oldu (Ne oldu?) | Bir kan pıhtısı | Ve yarattı | Ve şekil verdi | Böylece yaptı (Neden?) | Ondan (Neyi yaptı?) | İki eşi (O iki eşten bedel?)

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

Erkeği | Ve kadını | Değil midir? (Kim?) | Bu [zat] (Ne değil midir?) | Gücü yeten (Neye?) | Diriltmeye (Neyi?) | Ölüleri!

سُورَةُ الْاِنْسَانِ — مَدَنِيَّةٌ — آيَاتُهَا ٣١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ ح۪ينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا

Muhakkak | Geçti (Neden?) | İnsanın üstünden (Ne?) | Bir müddet (Neden?) | Uzun süreden | Ki olmamıştı (Ne olmamıştı?) | Bir şey ki | Anılan | Muhakkak biz

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَل۪يهِ فَجَعَلْنَاهُ سَم۪يعًا بَص۪يرًا ﴿٢﴾ اِنَّا

Yarattık (Kimi?) | İnsan | Bir nutfeden ki | Katışık | Onu imtihan edeceğiz | Ve onu yaptık (Ne yaptık?) | İşiten | Gören | Muhakkak biz

هَدَيْنَاهُ السَّب۪يلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ سَلَاسِلَا

Ona gösterdik (Neyi?) | Yolu | İster şükreden olsun | İster çok nankör | Muhakkak biz | Hazırladık (Kime?) | Kafirlere (Ne hazırladık?) | Zincirler (Daha ne hazırladık?)

وَاَغْلَالًا وَسَع۪يرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

Ve demir halkalar (Daha ne hazırladık?) | Ve alevli ateş | Şüphesiz iyiler de | İçerler (Neden?) | Bir kadehten ki (Öyle kadeh ki) | Olmuş-tur (Ne?) | Karışımı (Ne olmuştur?) | Kâfur (Ondan bedel)

20. Hayır, hayır! Siz peşin olanı seviyorsunuz.
21. Ve ahireti bırakıyorsunuz.
22. Nice yüzler o gün ışıl ışıl parlar.
23. Rabbine bakar.
24. Nice yüzler de o gün (üzüntüden) ekşir, kararır.
25. Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar.
26. Hayır, hayır! Ne zaman ki, o can köprücük kemiklerine dayanır.
27. Ve: "Okuyup üfleyecek kim var?" denilir.
28. Ve o zaman tam bir ayrılış olduğunu sezer.
29. Ve el, ayak, bacak bacağa dolaşır.
30. O gün kişi yalnız Rabbinin huzuruna sevkedilir.
31. Fakat o ne sadaka verdi ne de namaz kıldı.
32. Ve fakat yalan dedi ve döndü.
33. Sonra da çalım sata sata ailesine gitti.
34. Gerektir sana o bela, gerek.
35. Evet, gerektir sana o bela gerek.
36. İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?
37. O dökülen meniden bir damla değil miydi?
38. Sonra bir alaka (döllenmiş bir yumurta) oldu, derken ona biçim verip yarattı, derken (uzuvlarını) düzenledi de,
39. Derken ondan da iki eşi yaptı, erkek ve dişi.
40. O, ölüleri diriltmeye kadir değil mi?

İNSÂN SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
31 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gerçekten insan üzerinden öyle uzun bir süre gelip geçti ki, o anılmaya değer bir şey bile değildi?
2. Çünkü biz o insanı bir takım katkılarla karıştırılmış bir nutfeden (meniden) yarattık. Onu evire çevire imtihan etmek üzere de, onu işiten ve gören biri yaptık.
3. Kuşkusuz biz ona yolu gösterdik, ister şükredici olsun, ister nankör kâfir...
4. Çünkü biz, kâfirler için zincirler, tomruklar ve bir de çılgın ateş hazırladık.
5. Haberiniz olsun hayır sahibi iyi insanlar, öyle dolgun bir kadehten içeceklerdir ki, karışımı kâfur olmuştur.

6. Bir çeşme ki, ondan Allah'ın kulları içer, güzel yollar açarak akıtırlar da onu akıtırlar...

7. Adaklarını yerine getirirler ve kötülüğü yaygın olan bir günden korkarlar.

8. Yoksula, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler.

9. "Size ancak Allah rızası için yediriyoruz, sizden ne bir karşılık isteriz, ne de bir teşekkür...

10. Çünkü biz Rabbimizden korkarız, bir suratsız kara günden..." (derler.)

11. Allah da onları o günün şerrinden korur ve kendilerini bir parlaklıkla bir sevince erdirir.

12. Sabretmelerine karşılık onlara bir cennet ve bir ipek verir.

13. Orada koltuklar üzerine yaslanmışlardır. Orada ne (yakıcı) güneş görürler, ne de şiddetli soğuk.

14. Üzerlerine o cennet gölgeleri sarkmış ve (o cennetin) derilmiş meyveleri de önlerine bol bol konmuştur.

15. Hem gümüş kaplar ve billur küplerle çevrelerinde dolaşılır.

16. Gümüşten billurlar... Onları türlü türlü biçime koymuşlardır.

17. Ve orada katkısı zencefil olan bir kadeh sunulur.

18. Selsebil denilen bir çeşme...

19. Ve etraflarında ölümsüzlüğe erdirilmiş evlatlar dolaşır. Onları görünce saçılmış inciler sanırsın.

20. Gördüğün zaman orada, bir nimet ve pek büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yemyeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir içki sunmaktadır.

22. İşte bu, sizin için hazırlanmış bir mükâfat idi. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.

23. Gerçekten biz Kur'an'ı sana parça parça indirdik.

24. O halde Rabbinin hükmünü vermesi için de sabret. Onlardan bir günahkâra veya nankôre itaat etme.

25. Rabbinin ismini hem sabah, hem akşam an.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْج۪يرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ

Bir pınar ki | İçer (Neden?) | Ondan | Allah'ın has kulları | Onu akıtırlar (Nasıl?) | Akıttıkça | Yerine getirirler (Neyi?) | Verdikleri sözü | Ve korkarlar (Neden?)

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَط۪يرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّه۪ مِسْك۪ينًا

Bir günden ki | Olmuştur (Ne?) | Onun fenalığı (Ne olmuştur?) | Yaygın | Ve yedirirler (Neyi?) | Yemeği (Neye rağmen?) | Onu sevmelerine rağmen (Kime yedirirler?) | Miskine (Daha?)

وَيَت۪يمًا وَاَس۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُر۪يدُ مِنْكُمْ جَزَٓاءً

Yetime (Daha?) | Ve esire | Sizi ancak yediriyoruz (Niçin?) | Allah'ın cemali için | Beklemiyoruz (Kimden?) | Sizden (Ne?) | Ne bir karşılık

وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَر۪يرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ

Ne de bir teşekkür? | Muhakkak ki biz | Korkarız (Kimden?) | Rabbimizden (Ne zaman?) | Asık suratlı bir günde (Öyle gün ki) | Şiddetli | Böylece onları korumuştur (Kim?)

اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا

Allah (Neden korumuştur?) | Bu günün fenalığından | Ve onlara sunmuştur (Ne?) | Parlaklık (Daha ne vermiştir?) | Ve neşe | Ve onları mükâfatlandırmıştır (Neye karşılık?) | Sabretmelerine karşılık (Ne ile mükafatlandırmıştır?)

جَنَّةً وَحَر۪يرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِـ۪ٔينَ ف۪يهَا عَلَى الْاَرَٓائِكِ لَا يَرَوْنَ ف۪يهَا شَمْسًا

Cennetle (Daha?) | Ve ipek ile (Ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Yaslanıcılar oldukları halde (Nerede yaslanıcı oldukları halde?) | O cennette (Neye?) | Tahtlara (Daha ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Görmez oldukları halde (Nerede görmezler?) | O cennette (Ne görmezler?) | Ne [yakıcı] güneş

وَلَا زَمْهَر۪يرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْل۪يلًا ﴿١٤﴾

Ne de dondurucu soğuk (Daha ne halde cennete girdirilmişlerdir?) | Ve sarkmış olduğu halde (Kimin üzerine sarkmış?) | Onların üzerine (Onların üzerine ne sarkmıştır?) | Cennetin gölgeleri | Ve eğdirilmiştir (Ne?) | Cennetin meyveleri (Nasıl?) | Eğdirildikçe

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَار۪يرَا۬ ﴿١٥﴾ قَوَار۪يرَ۬ا مِنْ فِضَّةٍ

Ve etraflarında dolaştırılır (Ne?) | Kaplar (Neden?) | Gümüşten | Ve kâseler (Öyle kâseler ki) | Olmuştur (Ne?) | Billurlar | Billurlar ki | Gümüşten

قَدَّرُوهَا تَقْد۪يرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ ف۪يهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَب۪يلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا

Onları[n miktarını] belirlemişlerdir (Nasıl belirlemişlerdir?) | [Yeteri kadar] belirleyerek | Ve onlara içirilir (Nerede?) | O cennette (Ne?) | Bir kadeh ki | Olmuştur (Ne?) | Onun karışımı | Zencebil (Ondan bedel?) | Bir pınar ki

ف۪يهَا تُسَمّٰى سَلْسَب۪يلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ

Cennettedir | İsimlendirilir (Ne diye?) | <Selsebil> diye | Ve dolaşır (Nerede?) | Onların etrafında (Kim?) | Genç hizmetçiler ki | Ölümsüzler | Onları gördüğünde

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَع۪يمًا وَمُلْكًا كَب۪يرًا ﴿٢٠﴾

Onları zannedersin (Ne zannedersin?) | İnciler ki | Dağılmış | Ve gördüğün zaman (Nerede?) | Orada | Görürsün | Bir nimet (Daha ne görürsün?) | Ve bir mülk ki | Büyük

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّٓوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ

Üstlerinde vardır (Üstlerinde ne vardır?) | İnce ipekli elbiseler (Öyle elbiseler ki) | Yeşil (Daha ne vardır?) | Parlak atlas[tan elbiseler vardır] | Ve süslenmişlerdir (Ne ile?) | Bileziklerle (Neden?) | Gümüşten | Ve onlara içirmiştir (Kim?)

رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَٓاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

Rableri (Ne içirmiştir?) | Bir içecek ki | Tertemiz | Şüphesiz bu | Olmuştur (Kim için?) | Sizin için (Ne olmuştur?) | Bir mükafat | Ve olmuştur (Ne?) | Çalışmanız (Ne olmuştur?) | Teşekküre layık

﴿٢٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْز۪يلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

Muhakkak ki biz | Biz | İndirdik (Kime?) | Sana (Neyi?) | Kuran'ı (Nasıl?) | Parça parça indirerek | Artık sabret (Neye?) | Rabbinin hükmüne

وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَص۪يلًا ﴿٢٥﴾

Ve uyma (Kimden?) | Onlardan (Kime?) | Günahkâra | Veya | Kafire | Ve zikret (Neyi?) | Rabbinin ismini (Ne zaman?) | Sabah | Ve akşamüstü

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ

Geceden de | Secde et | Ona | Ve onu tesbih et (Ne zaman?) | Geceleyin (Nasıl?) | Uzun uzun | Şüphesiz bunlar | Seviyorlar (Neyi?)

الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ

Acil olanı | Ve bırakıyorlar (Neyi?) | Önlerindeki (Önlerindekin-den bedel?) | Bir günü ki | Ağır | Biz | Onları yarattık

وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

Ve pekiştirdik | Bağlarını | Ve dilersek | Değiştiririz (Neyi?) | Benzerlerini (Nasıl?) | Değiştirerek

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُنَ

Şüphesiz bu | Bir öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Tutar (Neye?) | Rabbine (Ne tutar?) | Bir yol | Ve siz dileyemezsiniz

اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ

Ancak dilemesi hariçtir (Kimin dilemesi?) | Allah'ın | Muhakkak ki Allah | Daima olmuştur (Ne olmuştur?) | Her şeyi bilen (Daha ne olmuştur?) | Hikmet sahibi | Girdirir (Kimi?)

مَنْ يَشَٓاءُ فٖى رَحْمَتِهٖ وَالظَّالِمٖينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٣١﴾

O kimseyi ki | Diliyor (Nereye girdirir?) | Rahmetine | Zalimlere | Hazırladı (Kim için?) | Onlar için (Ne?) | Bir azap ki | Can yakıcı

مَدَنِيَّةٌ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ آيَاتُهَا ٥٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

Andolsun gönderilenlere (Nasıl gönderilen?) | Birbiri ardınca | Esenlere (Nasıl?) | Estikçe | Yayanlara (Nasıl?) | Yaydıkça

﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾

Ayıranlara (Nasıl?) | Ayırdıkça | Sonra da iletenlere (Ne?) | Bir öğüt (Niçin?) | İkaz için | Veya uyarmak için

اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ

Şüphesiz size vaat edilen şey | Elbette gerçekleşecek | O zaman ki | Yıldızlar | Söndürülmüştür | Ve o zaman ki | Gök

فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾

Yarılmıştır | Ve o zaman ki | Dağlar | Savrulmuştur | Ve o zaman ki | Peygamberler | Bir vakitle toplanmıştır

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

Hangi güne? | Ertelendiler (O günden bedel) | Hüküm gününe | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Hüküm gününün ne olduğunu?

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرٖينَ

Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Biz helak etmedik mi? (Kimi?) | Öncekileri | Sonra da | Onların peşine takarız (Kimi?) | Diğerlerini

﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٩﴾

İşte böyle | Yaparız (Kime?) | Suçlulara | Vay haline (Ne zaman?) | O gün (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların

26. Gecenin bir kısmında da O'na secde et ve gece O'nu uzun uzun tesbih et!

27. Çünkü onlar peşini severler ve önlerindeki ağır bir günü (kıyameti) bırakırlar.

28. Onları biz yarattık, kundaklarını biz bağladık. Dilediğimiz zaman da kılıklarını değiştiririz.

29. İşte bu bir öğüttür, dileyen Rabbine bir yol tutar.

30. Bununla beraber Allah dilemeyince, siz dilemezsiniz. Çünkü yegâne âlim, hikmet sahibi ancak Allah'tır.

31. O dilediğini rahmeti içine kor, zalimlere ise can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

MÜRSELÂT SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
50 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o birbiri ardınca gönderilenlere,

2. Derken büküp devirenlere,

3. Ve neşrederek yayanlara,

4. Derken seçip ayıranlara,

5. Sonra bir öğüt bırakanlara,

6. Gerek özür için olsun, gerek uyarı için...

7. Kuşkusuz size vaad olunan şey muhakkak olacaktır.

8. Hani o yıldızlar silindiği zaman.

9. Ve o gök açıldığı zaman,

10. Ve o dağlar savrulduğu zaman,

11. Ve o elçiler (ümmetleri hakkında şahitlik edecekleri) vakte erdirildikleri zaman,

12. Onlar hangi güne ertelendi?

13. Ayırım ve hüküm gününe...

14. Ayırım gününün ne olduğunu bilir misin?

15. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!

16. Öncekileri helâk etmedik mi?

17. Sonra arkalarına takacağız geridekileri...

18. Biz suçluları öyle yaparız.

19. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!

20. Yaratmadık mı sizi bayağı bir sudan?
21. Onu sağlam bir yere yerleştirdik.
22. Belirli bir süreye değin.
23. Demek ki ölçmüşüz, demek ki biz ne güzel kadiriz.
24. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
25. Ve yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı?
26. Gerek diriler, gerekse ölüler için.
27. Ve orada, yüksek yüksek sabit dağlar oturtup da size tatlı bir su sunmadık mı?
28. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
29. (İnkârcılara o gün şöyle denilir:) Haydi, o yalan dediğiniz şeye gidin!
30. Haydi, gidin üç çatallı bir gölgeye.
31. Ne gölgelendirir, ne alevden korur.
32. Çünkü o öyle kıvılcımlar atacaktır ki, her biri bir saray gibi.
33. Sanki sarı sarı erkek deve sürüleri gibi.
34. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
35. Bugün dillerinin tutulacağı gündür.
36. Onlara izin de verilmez ki, özürlerini açıklasınlar.
37. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
38. Bu, işte o ayırt etme ve hüküm günü ki, topladık sizi ve öncekileri.
39. (Azaptan kurtulmanız için) bir hileniz varsa, atlatın beni!
40. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
41. Şüphesiz ki takva sahipleri, gölgelerde pınar başlarında,
42. Ve canlarının istediğinden meyveler içindedirler.
43. (Onlara): "Yaptığınız işlere karşılık yiyin, için, afiyet olsun." (denilir).
44. İşte biz iyi güzel iş yapanları böyle karşılarız!
45. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
46. Yiyin, zevklenin biraz, çünkü siz suçlu kimselersiniz...
47. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
48. Yerler, içerler de onlara: "Rükû edin!" denildiği zaman, rükû etmezler.
49. Vay haline o gün, yalan diyenlerin!
50. Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ	مِنْ مَاءٍ	مَهِينٍ ٢٠	فَجَعَلْنَاهُ	فِي قَرَارٍ	مَكِينٍ ٢١
Biz sizi yaratmadık mı? (Neden?)	Bir sudan ki	Değersiz	Ve onu yerleştirdik (Nereye?)	Bir yere ki	Sağlam

إِلَى قَدَرٍ	مَعْلُومٍ ٢٢	فَقَدَرْنَا	فَنِعْمَ	الْقَادِرُونَ ٢٣	وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ
Bir zamana kadar ki	Belirli	İşte biz güç yetirdik	Ve ne güzel	Güç yetirenleriz	Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların

٢٤ أَلَمْ نَجْعَلِ	الْأَرْضَ	كِفَاتًا ٢٥	أَحْيَاءً	وَأَمْوَاتًا ٢٦	وَجَعَلْنَا	فِيهَا
Biz kılmadık mı? (Neyi?)	Yeryüzünü (Ne?)	Toplayan (Neyi?)	Dirileri (Daha?)	Ve ölüleri	Ve yaratmadık mı? (Nerede?)	Yeryüzünde (Ne?)

رَوَاسِيَ	شَامِخَاتٍ	وَأَسْقَيْنَاكُمْ	مَاءً	فُرَاتًا ٢٧	وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ
Sabit dağlar ki	Yüksek	Ve size içirmedik mi?	Bir su ki	Tatlı	Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların

٢٨ انْطَلِقُوا	إِلَى مَا	كُنْتُمْ	بِهِ	تُكَذِّبُونَ ٢٩	انْطَلِقُوا	إِلَى ظِلٍّ
Gidin (Nereye?)	O şeye ki	Siz idiniz	O şeyi	Yalanlıyordunuz	Gidin (Nereye?)	Bir gölgeye ki

ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ٣٠	لَا ظَلِيلٍ	وَلَا يُغْنِي	مِنَ اللَّهَبِ ٣١	إِنَّهَا	تَرْمِي	بِشَرَرٍ
Üç parçaya sahiptir (Öyle gölge ki)	Ne gölgeliktir	Ne de korur (Neden?)	Alevden	Muhakkak ki o	Atar	Kıvılcımlar (Ne gibi kıvılcım atar?)

كَالْقَصْرِ ٣٢	كَأَنَّهُ	جِمَالَتٌ	صُفْرٌ ٣٣	وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤
Saray gibi	O kıvılcımlar sanki	Birer devedir (Öyle develer ki)	Sarı renkli!	Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların

هَذَا	يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٥	وَلَا يُؤْذَنُ	لَهُمْ	فَيَعْتَذِرُونَ ٣٦	وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ
Bu	Konuşamayacakları gündür	İzin de verilmez (Kime?)	Onlara	Ki özür beyan etsinler	Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)

لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٧	هَذَا	يَوْمُ الْفَصْلِ	جَمَعْنَاكُمْ	وَالْأَوَّلِينَ ٣٨	فَإِنْ كَانَ
Yalanlayanların	İşte bu	Hüküm günüdür	Sizi topladık! (Daha kimi topladık?)	Ve öncekileri	Eğer varsa (Kim için?)

لَكُمْ	كَيْدٌ	فَكِيدُونِ ٣٩	وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٠	إِنَّ الْمُتَّقِينَ
Sizin için (Ne?)	Bir hile	Hemen bana hilenizi yapın	Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların	Şüphesiz takva sahipleri (Nerededir?)

فِي ظِلَالٍ	وَعُيُونٍ ٤١	وَفَوَاكِهَ	مِمَّا يَشْتَهُونَ ٤٢	كُلُوا	وَاشْرَبُوا
Gölgelerde (Takva sahipleri daha nerededirler?)	Ve pınar [başları]dadırlar	Ve meyveler [içindedirler] (O meyveler nedendir?)	Canlarının çektiğinden	Yeyin	İçin (Nasıl?)

هَنِيئًا	بِمَا	كُنْتُمْ	تَعْمَلُونَ ٤٣	إِنَّا	كَذَلِكَ	نَجْزِي	الْمُحْسِنِينَ ٤٤
Afiyetle (Neye karşılık yeyin ve için?)	O şeye karşı ki	İdiniz (Ne?)	Yapıyordunuz	Şüphesiz biz	Böyle	Mükafatlandırırız (Kimi?)	Muhsinleri

وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٥	كُلُوا	وَتَمَتَّعُوا	قَلِيلًا	إِنَّكُمْ	مُجْرِمُونَ
Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların	Yeyin	Ve zevklenin (Ne kadar?)	Azıcık	Çünkü siz	Suçlularsınız

٤٦ وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٧	وَإِذَا قِيلَ	لَهُمُ	ارْكَعُوا	لَا يَرْكَعُونَ
Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların	Ve denildiği zaman (Kime?)	Onlara (Ne?)	Rükû edin	Rükû etmezler

٤٨ وَيْلٌ	يَوْمَئِذٍ	لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٩	فَبِأَيِّ حَدِيثٍ	بَعْدَهُ	يُؤْمِنُونَ ٥٠
Vay haline (Ne zaman?)	O gün (Kimin vay haline?)	Yalanlayanların	Artık hangi söze (Neden sonra?)	Ondan sonra	İnanacaklar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّبَاِ — اٰيَاتُهَا ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Rahim olan | Rahman olan | Allah'ın adıyla [başlarım]

عَمَّ يَتَسَٓاءَلُونَۚ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظٖيمِۙ ﴿٢﴾ اَلَّذٖى هُمْ فٖيهِ مُخْتَلِفُونَۜ

Ayrılığa düşmektedirler | O haber hakkında | Onlar | Öyle kimseler ki | Büyük | Haberden mi? (Öyle haber ki?) | Soruşup duruyorlar | Neden

﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَۙ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ

Yeryüzünü (Ne?) | Biz yapmadık mı? (Neyi?) | Yakında bilecekler | Hayır! Sonra | Yakında bilecekler | Hayır!

مِهَادًاۙ ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًاۙ ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًاۙ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا

Yaptık (Neyi?) | Çift çift | Ve sizi yarattık (Nasıl?) | Birer kazık | Ve dağları | Bir döşek

نَوْمَكُمْ سُبَاتًاۙ ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًاۙ ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًاۖ

Geçim zamanı | Gündüzü (Ne?) | Yaptık (Neyi?) | Bir örtü | Geceyi (Ne?) | Yaptık (Neyi?) | Dinlenme | Uykunuzu (Ne?)

﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًاۙ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًاۖ ﴿١٣﴾

Parıl parıl parlayan | Kandil (Öyle kandil ki) | Yaptık (Ne?) | Sağlam | Yedi (Öyle yedi ki?) | Üstünüze (Ne?) | Bina ettik (Nereye?)

وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَٓاءً ثَجَّاجًاۙ ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَنَبَاتًاۙ

Ve bitkiler (Daha ne çıkaralım diye?) | Taneler (Daha?) | O su ile | Çıkartalım diye (Ne ile?) | Şarıl şarıl akan | Bir su ki | Yoğunlaşmışlardan (Ne indirdik?) | İndirdik (Neden?)

﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًاۜ ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مٖيقَاتًاۙ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ

Üfürülür (Neye?) | O gün ki | Belirlenmiş bir vakit | Olmuştur (Ne?) | Şüphesiz hüküm günü (Nedir?) | Sarmaş dolaş | Ve bahçeler (Öyle bahçeler ki?)

فِى الصُّورِ فَتَاْتُونَ اَفْوَاجًاۙ ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًاۙ

Kapı kapı | Ve olmuştur (Ne olmuştur?) | Gökyüzü | Ve açılmıştır (Ne?) | Cemaat cemaat | Siz de gelirsiniz (Nasıl gelirsiniz?) | Sûr'a

﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًاۜ ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًاۙ

Gözetler (Kimi gözetler olmuştur?) | Olmuştur (Ne?) | Şüphesiz cehennem | Serap | Ve olmuşlardır (Ne olmuşlardır?) | Dağlar | Ve yürütülmüştür (Ne?)

﴿٢١﴾ لِلطَّاغٖينَ مَاٰبًاۙ ﴿٢٢﴾ لَابِثٖينَ فٖيهَٓا اَحْقَابًاۚ ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فٖيهَا

O cehennemde (Ne?) | Tatmazlar (Nerede?) | Çağlar boyunca | O cehennemde (Ne kadar?) | Kalıcılar oldukları halde (Nerede?) | Varılacak bir yer [olmuştur] (Nasıl?) | Azgınları (Daha ne olmuştur?)

بَرْدًا وَلَا شَرَابًاۙ ﴿٢٤﴾ اِلَّا حَمٖيمًا وَغَسَّاقًاۙ ﴿٢٥﴾ جَزَٓاءً وِفَاقًاۜ ﴿٢٦﴾

Uygun | Bir karşılık olarak ki | Ve irin [içerler] (Niçin?) | Kaynar su (Daha?) | Sadece | Ne de içecek bir şey | Ne bir serinlik

اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًاۙ ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًاۜ ﴿٢٨﴾

Yalanlamakla | Ayetlerimizi (Nasıl yalanladılar?) | Ve yalanlamışlardı (Neyi?) | Hiçbir hesap | Ummazlardı (Ne ummazlardı?) | İdiler | Zira onlar

وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًاۙ ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزٖيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

Ancak azabı [artıracağız] | Bundan böyle size arttırmayacağız (Ne?) | Tadın! | Yazarak | Onları saydık (Nasıl?) | Ve her şey

NEBE' SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
40 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Hangi şeyden birbirlerine soruyorlar?
2. O büyük peygamberlik haberinden...
3. Ki onlar, onda görüş ayrılığına düşüyorlar.
4. Hayır, ileride bilecekler!
5. Hayır, hayır, ileride bilecekler!
6. Değil mi ki biz, yeryüzünü bir döşek yaptık.
7. Ve dağları da birer kazık.
8. Ve sizleri çift çift yarattık.
9. Ve uykunuzu bir dinlenme yaptık.
10. Ve geceyi bir örtü yaptık.
11. Ve gündüzü bir geçim zamanı yaptık.
12. Ve üstünüze yedi sağlam bina çattık.
13. Ve içlerine gösterişli parıl parıl bir kandil astık.
14. Ve o yoğun bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.
15. Onunla taneler ve otlar çıkaralım diye...
16. Ve sarmaş dolaş bağlar bahçeler...
17. Şüphesiz ki, o ayırt etme günü belirlenmiş bir vakit olmuştur.
18. O gün ki, sur üfürülür, derken bölük bölük gelirsiniz.
19. Gök de açılmış, kapı kapı olmuştur.
20. Ve dağlar yürütülmüş, bir serap olmuştur.
21. Şüphesiz ki, cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.
22. Azgınlar için bir son durak...
23. İçinde devirlerce kalacaklardır.
24. Orada ne bir serinlik tadacaklar, ne de bir içecek.
25. Yalnızca bir kaynar su ve irin.
26. Bir ceza ki, tam ona uygun...
27. Çünkü onlar, hiçbir hesap ummazlardı.
28. Ayetlerimizi yalanlaya yalanlaya büsbütün yalancı kesilmişlerdi.
29. Biz ise her şeyi tek tek sayıp bir kitaba geçirmişiz.
30. Artık tadınız, artık size azab artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz!

31. Şüphesiz, takva sahipleri için bir kurtuluş ve istediğine kavuşma var.

32. Bahçeler var, bağlar var.

33. Ve turunç göğüslü, aynı yaşta genç kızlar var.

34. Ve dopdolu bir kadeh var.

35. Orada ne boş bir laf işitirler, ne de bir yalanlama...

36. Bir karşılık ki, Rabbinden bağış, yeter mi yeter...

37. O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, Rahman'dır. O'na bir hitapta bulunma gücüne sahip olamazlar.

38. O gün ki, ruh ve melekler saf saf kıyama duracak. Rahman'ın izin verdiğinden başka hiç kimse konuşamaz, o (konuşan) da doğruyu söyler.

39. O gün gerçektir, o halde dileyen Rabbine varacak bir yol tutsun!

40. Çünkü biz sizi yakın bir azabı ile uyardık. O gün kişi ellerinin ne yapıp sunduğuna bakacak ve kâfir ise: "Ah ne olurdu ben bir toprak olsaydım!" diyecektir.

NAZİ'ÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 46 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O daldırıp şiddetle çekip çıkaranlara,

2. Ve usulcacık çekenlere,

3. Ve yüzüp yüzüp gidenlere,

4. Derken yarışıp geçenlere,

5. Derken bir iş yürütenlere yemin olsun ki, (kıyamet var).

6. O gün ki, şiddetli sarsıntı sarsar.

7. Onu diğer bir sarsıntı izler.

8. O gün yürekler kaygıdan oynar.

9. Gözler kalkmaz saygıdan...

10. Diyorlar ki: " Biz gerçekten eski halimize döndürülecek miyiz?

11. Yâ, ufalanmış kemikler olduğumuz zaman öyle mi?"

12. Dediler ki: "Öyleyse o zararlı bir dönüş!"

13. Fakat o bir tek haykırıştır.

14. Bakarsın uyanmışlar, hepsi meydandadır.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

Şüphesiz takva sahipleri için vardır (Ne?) | Kurtuluş (Kurtuluştan bedel?) | Bahçeler (Daha?) | Ve üzüm bağları (Daha?) | Ve tomurcuk göğüslü | Yaşıt kızlar

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً

Ve kadeh ki | Dopdolu | İşitmezler (Nerede?) | Orada | Ne bir boş söz | Ne de bir yalan | Bir mükâfat olarak (Kimden?)

مِنْ رَبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Rabbinden (Ondan bedel) | Bir bağış olarak (Öyle bağış ki) | Yeterince (Öyle rabbin ki?) | Göklerin Rabbi (Daha?) | Ve yerin (Daha?) | Ve ikisi arasında bulunanların

الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا

Rahman olan | Sahip olamazlar (Kime?) | O'na (Neye?) | Bir hitaba | O gün | Durur (Kim?) | Ruh (Daha?) | Ve melekler (Nasıl dururlar?) | Saf halinde

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ

Konuşamazlar | Ancak o kimse [konuşur] ki (Kime?) | İzin vermiştir | Ona (Kim?) | Rahman (Daha kim?) | Ve kişi söyler (Neyi?) | Doğruyu | İşte bu | Hak gündür

فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ

Artık her kim | Dilerse | Tutar (Ne?) | Rabbine varan | Bir yol | Doğrusu biz | Sizi uyardık! (Ne ile uyardık?) | Bir azapla ki | Yakın | O gün

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

Bakar (Kim?) | Kişi (Neye?) | Ol şeye ki | Takdim etti (Ne?) | Onun iki eli | Ve de der (Kim?) | Kafir | Ah! | Keşke ben | Olsaydım (Ne?) | Toprak!

مَكِّيَّةٌ ‏ سُورَةُ النَّازِعَاتِ ‏ آيَاتُهَا ٤٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ

Andolsun söküp çıkaranlara (Nasıl?) | Boğarcasına | Çekenlere (Nasıl?) | Yavaşça çekerek | Yüzenlere (Nasıl?)

سَبْحًا ﴿٣﴾ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾

Yüzdükçe | Yarışanlara (Nasıl?) | Yarıştıkça | İdare edenlere (Neyi?) | İşi

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ

O günde | Sarsar (Ne?) | Sarsan | Ve onu izler (Ne?) | Onun peşinden gelen | Bir takım kalpler | O gün (Öyle kalpler ki)

وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ

Pek endişelidir | Onların gözleri | Korkudan eğilecektir | Hâlbuki diyorlar ki | Biz mi? | Döndürüleceğiz (Nereye?)

فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ

Eski hale? | Olduğumuz zaman mı? (Ne?) | Kemikler ki | Unufak olmuş | Dediler ki | Bu | O zaman | Dönüştür (Nasıl?)

خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

Zararlı | Doğrusu o sadece | Bir haykırıştır (Öyle haykırış ki) | Sadece bir kere | Birdenbire onlar | Meydandadırlar

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ مُوسٰى ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Sana geldi mi? | Musa'nın haberi | Hani | Ona hitap etmişti (Kim?) | Rabbi (Nerede?) | Kutsal vadide (Ondan bedel?) | Tuva'da

﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿١٨﴾

Git (Kime?) | Firavun'a | Çünkü o | Çok azdı | Ve de ki | Niyetin var mı? (Neye?) | Arınmaya

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ

Seni ulaştırayım (Kime?) | Rabbine | Böylece korkasın | Ve ona gösterdi (Neyi?) | En büyük mucizeyi | Fakat yalanladı

وَعَصٰى ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا

Ve isyan etti | Sonra sırt çevirdi (Nasıl?) | Koşarak | Ve derhal topladı da | Seslendi | Ve dedi ki | Ben

رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ﴿٢٥﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ

Sizin en yüce rabbinizim | Böylece onu yakaladı (Kim?) | Allah (Ne olarak cezalandırdı?) | Sonuncusunun cezası olarak (Daha?) | Ve ilkinin | Şüphesiz ki bunda

لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ

Elbette ibret vardır (Kim için?) | O kimse için ki | Korkar | Siz mi? | Daha zorsunuz (Ne cihetinden?) | Yaratılış cihetinden | Yoksa | Gökyüzü mü? | Onu bina etti | Yükseltti (Neyi?)

سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَا ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ

Boyunu | Ve ona düzen verdi | Kararttı (Neyi?) | Gecesini | Çıkardı (Neyi?) | Gündüzünü | Yeri de

بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَا ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ

Bundan sonra | Döşedi | Çıkardı (Neden?) | O yerden (Neyi?) | Suyunu (Daha neyi çıkardı?) | Otlağını | Ve dağları

اَرْسٰيهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰى

Yerleştirdi (Niye böyle yaptı?) | Fayda olsun diye | Size (Daha?) | Ve hayvanlarınıza | Fakat geldiğinde (Ne?) | Her şeyi basan | Büyük felaket

﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَح۪يمُ لِمَنْ يَرٰى

O günde | Hatırlar (Kim?) | İnsan (Neyi hatırladığı günde?) | Ol şey ki | Peşinde koştu | Ve ortaya çıkarıldığında (Ne?) | Cehennem (Kim için?) | O kimse için ki | Görüyor

﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَح۪يمَ هِيَ

O kimseye gelince ki | Azgınlık etti (Daha?) | Ve tercih etti (Neyi?) | Dünya hayatını | Kuşkusuz cehennem | O

الْمَأْوٰى ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّه۪ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿٤٠﴾

Varılacak yerdir | Ve o kimseye gelince ki | Korktu (Neden?) | Rabbinin makamından (Daha?) | Ve alıkoydu (Neyi?) | Nefsi (Neden?) | Tutkulardan

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا ﴿٤٢﴾

Kuşkusuz cennet | O | Varılacak yerdir | Sana soruyorlar (Neden?) | Kıyametten (Ne diye?) | Ne zamandır? (Ne?) | Onun gerçekleşmesi?

ف۪يمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ

Nerdesin | Sen (Neden?) | Onu anlatmaktan | Rabbine varır (Ne?) | Onun sonu | Sen sadece | Uyarıcısın (Kimi?)

مَنْ يَخْشٰيهَا ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

O kimseyi ki | Kıyametten korkar | Sanki onlar | Onu görecekleri gün | Kalmamışlar | Sadece bir gece | Yahut | Bir kuşluk vakti kadar [kalmışlardır]

15. Sana Musa'nın kıssası geldi ya?
16. O zaman ki, Rabbi ona o mukaddes vadi Tuva'da seslenmişti:
17. "Haydi git Firavun'a, çünkü o pek azdı."
18. De ki: "İster misin temizlenesin?
19. Ve sana Rabbini nasıl tanıyacağını öğreteyim de, (O'nun gazabından, cezalandırmasından korkup) saygı duyasın.
20. Vardı ona, o büyük mucizeyi de gösterdi.
21. Fakat o, yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra koşarak gerisin geri gitti.
23. Derken kalabalığını toplayıp bağırdı!
24. "Benim en yüce Rabbiniz." dedi.
25. Allah da onu tuttu, ahiret ve dünya azabıyla cezalandırıverdi.
26. Şüphesiz ki, bunda saygı duyacaklar için bir ibret vardır.
27. Siz mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü? O Allah onu bina etti.
28. Boyuna yükseklik verdi, düzenine koydu.
29. Gecesini kararttı, kuşluğunu çıkardı.
30. Ondan sonra da yeryüzünü döşedi.
31. Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.
32. Ve dağlarını oturttu.
33. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.
34. Fakat o en büyük belâ (kıyamet) geldiği zaman,
35. O insanın neye koştuğunu anlayacağı gün,
36. Ve gören kimseler için cehennem hortlatıldığı zaman,
37. Artık her kim azgınlık etmiş,
38. Dünya hayatını tercih etmişse,
39. Kuşkusuz onun varacağı yer cehennemdir.
40. Her kim de Rabbinin makamından korkmuş, nefsini kötü arzulardan engellemişse,
41. Kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.
42. Sana o saatten soruyorlar: "Ne zaman demir atması?" (diye).
43. Onu anlatmak senin görevin değildir.
44. Rabbine aittir onunla ilgili bütün bilgi.
45. Sen, ancak O'ndan korkacaklar için bir uyarıcısısın!
46. Onu (kıyameti) görecekleri gün onlar, (dünyada) sanki bir akşam veya bir kuşluğundan başka durmamışa döneceklerdir.

ABESE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
42 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O yüzünü ekşitti ve döndü.
2. Çünkü ona âmâ geldi.
3. Ne bilirsin, o belki temizlenecek.
4. Veya öğüt belleyecek de, o öğüt kendisine fayda verecek.
5. Ama ihtiyaç duymayana gelince,
6. Sen ona yöneliyorsun.
7. Onun temizlenmemesinden sana ne!
8. Ve fakat sana can atarak gelen,
9. Derin bir saygı duyarak gelmişken,
10. Sen ona ilgi göstermiyorsun.
11. Hayır, hayır, sakın! Çünkü o (Kur'an) bir öğüttür.
12. Şimdi onu, dileyen iyice düşünsün.
13-14. (O) değer verilir, yüksek tutulur temiz sayfalardadır,
15-16. Şerefli, takva sahibi yazıcıların ellerinde.
17. O kahrolası insan ne nankör şey!
18. O yaratan, onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir damla sudan yarattı da, ona biçim verdi.
20. Sonra ona yolunu kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürdü de kabre gömdürdü.
22. Sonra dilediği zaman onu diriltecektir.
23. Hayır, hayır... Doğrusu o, hiç O'nun emrini tam yerine getirmedi.
24. Bir de o insan yediğine baksın!
25. Biz o suyu, bir döküş dökmekteyiz.
26. Sonra o yeryüzünü bir yarış (iyiden iyiye) yarmaktayız.
27. Bu şekilde orada daneler,
28. Üzümler, yoncalar,
29. Zeytinlikler ve hurmalıklar,
30. Ufukları kaplamış güzel bahçeler,
31. Meyveler, çayırlar (ve daha) neler yetiştirmekteyiz.
32. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için.
33. Ama kulakları sağır edecesine haykıracak olan o ses, (o gürültüsünü dinletecek bela) geldiği zaman,

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ عَبَسَ — آيَاتُهَا ٤٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ
Yüzünü ekşitti | Ve sırtını döndü *(Niye?)* | Ona geldi diye *(Kim?)* | Kör biri | Sana ne bildiriyor? | Belki de o

يَزَّكّٰٓى ﴿٣﴾ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى
Arınacak | Ya da | Öğüt alacak | Ve ona fayda verecek *(Ne?)* | Öğüt | Ama o kimseye gelince ki | İstiğna etti

﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ
Sen | Ona | Yöneliyorsun | Senin aleyhine olan nedir? *(Neden?)* | Onun arınmamasından | Ama o kimseye gelince ki

جَٓاءَكَ يَسْعٰى ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشٰى ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١٠﴾ كَلَّٓا
Sana geldi *(Nasıl?)* | Koşarak *(Nasıl koşuyor?)* | Hem de o | Korkuyor | Sen ona | Aldırmıyorsun | Hayır!

اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَٓاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾
Çünkü o | Bir öğüttür | Artık her kim | Dilerse | Onu düşünür | O sayfalardadır *(Öyle sayfalar ki)* | Çok değerli

مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِاَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ
Yükseltilmiş | Tertemiz tutulmuş | Kâtiplerin ellerindedir *(Öyle katipler ki?)* | Değerli | Çok iyi | Kahrolası

الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ
İnsan! | Onu küfre ne götürdü? | Hangi şeyden | Onu yarattı? | Bir damla meniden

خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ
Onu yarattı | Ve onu takdir etti | Sonra da yolu | Onu kolaylaştırdı | Sonra onu öldürdü de | Kabre koydurdu

﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَٓا اَمَرَهُ ﴿٢٣﴾
Sonra dilediği zaman | Onu diriltir | Hayır! | Yerine getirmedi *(Neyi?)* | O şeyi | Ona emrettiği

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَٓاءَ صَبًّا
Bir baksın! *(Kim?)* | İnsan *(Neye?)* | Yemeğine | Doğrusu biz döktük *(Neyi?)* | Suyu *(Nasıl?)* | Döktükçe

﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا
Sonra yardık *(Neyi?)* | Yeri *(Nasıl?)* | Yardıkça | Böylece bitirdik *(Nerede?)* | Orada *(Ne bitirdik?)* | Taneli ekinler | Üzümler

وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّا
Yoncalar | Zeytinlikler | Ve hurmalıklar | Ve bahçeler ki | İri ve sık ağaçlı | Ve meyveler | Ve çayırlar *(Tüm bunları niye bitirdik?)*

﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُ ﴿٣٣﴾
Fayda olsun diye *(Kime?)* | Size *(Daha?)* | Ve hayvanlarınıza | Artık geldiğinde *(Ne?)* | O sayha

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخ۪يهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّه۪ وَاَب۪يهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِه۪ وَبَن۪يهِۜ

O günde | Kaçar (Kim?) | Kişi (Kimden?) | Kardeşinden (Daha?) | Annesinden (Daha?) | Babasından (Daha?) | Eşinden (Daha?) | Ve oğullarından

﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْن۪يهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

Herkes için vardır (Kimden?) | Onlardan | O gün | Bir durum/ iş ki | Ona yeter | Bir takım yüzler | O gün

مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

Parlaktır (Daha nedir?) | Güleç (Daha?) | Ve sevinçlidir | Bir takım yüzler de | O gün | Üzerinde

غَبَرَةٌۙ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌۜ ﴿٤١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

Toz vardır | Onları bürür (Ne?) | Bir katran | İşte bunlar | Onlar | Kafirler | Günahkârlardır

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ التَّكْو۪يرِ — آيَاتُهَا ٢٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْۙ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْۙ ﴿٢﴾

Güneş | Dürüldüğünde | Yıldızlar | Bulandığında

وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْۙ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْۙ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ

Dağlar | Yürütüldüğünde | On aylık gebe develer | Başıboş bırakıldığında | Vahşi hayvanlar

حُشِرَتْۙ ﴿٥﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْۙ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ

Bir araya toplandığında | Denizler | Kaynatıldığında | Ruhlar

زُوِّجَتْۙ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُ۫دَةُ سُئِلَتْۙ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾

Çiftleştirildiğinde | Ve diri diri gömülen kıza | Sorulduğunda (Ne diye sorulduğunda?) | Hangi günah sebebiyle | Öldürüldü

وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ كُشِطَتْۙ ﴿١١﴾

Ve defterler | Açıldığında | Gökyüzü | Sıyrıldığında

وَاِذَا الْجَح۪يمُ سُعِّرَتْۙ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْۙ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ

Ve cehennem | Kızıştırıldığında | Ve cennet | Yaklaştırıldığında | Bilir (Kim?) | Kişi (Neyi bilir?)

مَٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾ اَلْجَوَارِ الْكُنَّسِۙ

Ne hazırladığı | Artık yemin ederim (Neye yemin ederim?) | Gizlenen yıldızlara | Akıp akıp | Yuvasına girenlere

﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾ اِنَّهُ

Ve geceye | Yöneldiğinde | Ve sabaha | Nefeslendiğinde/ ağarmaya başladığında | Muhakkak ki o

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۙ ﴿١٩﴾ ذ۪ي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَك۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾

Öyle bir elçinin sözüdür ki | Değerlidir (Yine öyle elçi ki?) | Kuvvet sahibi | Arş sahibinin yanında | Pek itibarlıdır

34. O kaçacağı gün, kişinin kardeşinden,

35. Ve anasından, babasından,

36. Ve eşinden ve oğullarından...

37. Onlardan her kişinin o gün başından aşan bir işi vardır.

38 Yüzler vardır o gün ışılar,

39. Güler, sevinir.

40. Yüzler de vardır, o gün üzerini toz toprak kaplamıştır.

41. Onu bir kara sarar.

42. İşte onlar, o kâfirler ve günahkârlardır.

TEKVÎR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
29 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O güneş dürüldüğü zaman,

2. Ve yıldızlar bulandığı zaman,

3. Ve dağlar yürütüldüğü zaman,

4. Ve kıyılmaz mallar bırakıldığı zaman,

5. Ve vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman,

6. Ve denizler ateşlendiği zaman,

7. Ve canlar eşleştirildiği zaman.

8-9. Ve: "O diri gömülen (kız çocuğu), hangi günahla öldürüldü?" (diye) sorulduğu zaman,

10. Ve defterler açıldığı zaman,

11. Ve gök sıyrıldığı zaman,

12. Ve cehennem kızıştırıldığı zaman,

13. Ve cennet yaklaştırıldığı zaman,

14. (İşte o zaman) her bir nefis ne hazırladığını anlar.

15. Şimdi yemin ederim o sinenlere,

16. O akıp akıp yuvasına girenlere,

17. Ve yöneldiği zaman o geceye,

18. Ve nefeslendiği zaman o sabaha ki,

19. Kuşkusuz o (Kur'an), şerefli bir elçinin getirdiği sözdür.

20. Bir elçi ki, pek kuvvetli, pek sağlam, Arş'ın sahibinin katında itibarlıdır.

21. Orada itaat olunandır, güvenilendir.
22. Yoksa arkadaşınız deli değildir.
23. Vallahi onu (Cebrail'i) açık ufukta gördü.
24. Ve o, gayb üzerine kıskanılır değildir.
25. Ve o (Kur'an), kovulmuş şeytanın sözü değildir.
26. Siz nereye gidiyorsunuz?
27. O, ancak akıl sahibi herkes için bir öğüttür,
28. İçinizden dosdoğru olmayı dileyenler için.
29. Fakat o âlemlerin Rabbi olan Allah dilemeyince, siz dileyemezsiniz.

İNFİTÂR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
1. Gök çatladığı zaman,
2. Ve yıldızlar döküldüğü zaman,
3. Ve denizler akıtıldığı zaman,
4. Ve kabirler deşildiği zaman,
5. Her nefis neyi sunduğunu ve neyi ertelediğini bilir.
6. Ey insan! O ihsanı bol olan Rabbine karşı seni ne aldattı?
7. Ki seni yarattı, düzenine koydu, dengeli ve ölçülü kıldı.
8. Dilediği herhangi bir şekilde seni oluşturdu.
9. Hayır, hayır! Doğrusu siz dini yalanlıyor, cezaya inanmıyorsunuz.
10. Hâlbuki üzerinizde gözcüler var.
11. Şerefli yazıcılar...
12. Her ne yaparsanız, biliyorlar.
13. Şüphesiz ki iyiler, nimet içindedir.
14. Ve şüphesiz kötüler de cehennemdedirler.
15. Din günü ona yaslanacaklardır.
16. Ve ondan çıkacak da değillerdir.
17. Ve bildin mi nedir din günü?
18. Evet, bildin mi nedir din günü?
19. O gün ki, kimse, kimse için bir şey yapma gücüne sahip olamaz ve o gün emir yalnız Allah'ındır.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

Orada ona itaat edilir | Güvenilendir | Arkadaşınız değildir (Arkadaşınız ne değildir?) | Deli | Andolsun ki onu gördü (Nerede gördü?)

بِالْاُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ

Apaçık ufukta | O değildir | Gayb hakkında (Ne değildir?) | Kıskanç/ esirgeyici | Ve o değildir (Ne değildir?) | Şeytanın sözü (Öyle şeytan ki?)

رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

Kovulmuş | O halde nereye | Gidiyorsunuz? | O değildir | Sadece bir öğüttür (Kim için?) | Alemler için (Ondan bedel?) | O kimse için ki (Kimden?) | Diledi | Sizden (Ne diledi?)

اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

Dosdoğru olmayı | Fakat siz dileyemezsiniz | Ancak dilerse [olur] (Kim?) | Allah | Âlemlerin Rabbi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ — آيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾

Gökyüzü | Çatladığında | Yıldızlar | Döküldüğünde

وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ

Denizler | Akıtıldığında | Kabirler | Deşildiğinde | Bilir (Kim?) | Kişi (Neyi bilir?)

مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾

Takdim ettiğini (Daha?) | Ve geciktirdiğini | Ey insan! | Seni ne aldattı (Kime karşı?) | İhsanı bol Rabbine karşı

اَلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ

Ki o seni yarattı | Ve sana düzgün bir şekil verdi | Ve seni dengeli hale getirdi | Herhangi bir surette (Öyle suret ki) | Diledi | Seni terkip etti birleştirdi

﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا

Hayır! | Doğrusu siz yalanlıyorsunuz (Neyi?) | Dini | Halbuki sizin üzerinizde | Gözcüler var | Çok değerliler

كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

Katipler | Bilirler (Neyi?) | Sizin yaptıklarınızı | Şüphesiz iyiler (Nedirler?) | Elbette nimet içindedirler

وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا

Ve şüphesiz facirler | Elbette cehennemdedirler | Oraya girerler (Ne zaman?) | Din günü | Ve onlar değildir (Neden?) | O cehennemden

بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Kaybolacaklar | Sana ne bildirdi? | Din günü nedir? | Sonra sana ne bildirdi? | Din günü nedir?

﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

O gün | Sahip olamaz (Kim?) | Hiç kimse (Kim için?) | Hiç kimse için (Neye?) | Hiçbir şeye | Emir | O gün | Allah'a aittir

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ — آيَاتُهَا ٣٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım!] | Rahman olan | Rahim olan

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ اَلَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

Vay haline! (Kimin vay haline?) | Eksik tartanların | Ki onlar | Ölçüp aldıklarında (Kimden?) | İnsanlardan | Tam yaparlar

وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

Onlara ölçtüklerinde | Ya da | Onlara tartıklarında | Eksik tutarlar | Yoksa sanmıyor mu? (Kim?) | Bunlar (Neyi?) | Şüphesiz kendileri | Diriltilecekler (Niçin?)

﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّا

Bir gün için ki | Büyük | O günde | Kalkar (Kim?) | İnsanlar (Kim için kalkarlar?) | Alemlerin Rabbi için | Hayır

اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ

Muhakkak ki günahkârların yazısı | Şüphesiz Siccin'dedir | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Siccin'in nedir? | Bir kitaptır ki

مَرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Yazılmış | Vay haline! | O günde (Kimin vay haline?) | Yalanlayanların | Ki onlar | Yalanlarlar (Neyi?) | Din gününü

﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ

Halbuki yalanlamaz (Neyi?) | O günü | Ancak [yalanlar] | Her haddi aşan (Öyle haddi aşan ki?) | Günahkar | Okunduğunda (Kime?) | Ona (Ne?) | Ayetlerimiz | Der ki

اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

Eskilerin masalları | Hayır! | Bilakis | Kararttı (Neyi?) | Kalplerini (Ne?) | O şey ki | İdiler | Kazanıyorlar

كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

Hayır | Şüphesiz onlar | Rablerinden | O günde | Mahrum kalmış kimselerdir | Sonra | Onlar şüphesiz | Elbette alevli ateşe girenlerdir

﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ

Sonra | Denilecektir | İşte bu | Öyle bir azaptır ki | Siz oldunuz (Ne?) | Onu | Yalanlıyorsunuz | Hayır | Şüphesiz iyilerin kitabı

لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ

Elbette İlliyyin'dedir | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | İlliyyin nedir? | Bir kitaptır ki | Yazılmış | Ona şahitlik eder (Kim?)

الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَٓائِكِ يَنْظُرُونَ

[Allah'a] yaklaştırılmışlar | Şüphesiz iyiler | Elbette nimet içindedirler | Tahtlar üzerinde | Seyrederler

﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ

Tanır görürsün (Nerede?) | Yüzlerinde (Neyi?) | Nimetin parıltısını/neşesini | Onlara içirilir (Neden?) | Halis içkiden ki

مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

Mühür vurulmuştur | Onun sonu | Misktir | İşte bunda | Yarışsın (Kim?) | Yarışanlar

MUTAFFİFÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 36 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline!

2. Onlar insanlardan bir şey ölçüp aldıkları zaman ölçüyü tam yaparlar.

3. (Kendilerinden) onlara ölçtükleri veya tarttıkları zaman ise eksiltirler.

4-5. Onlar, büyük bir gün için diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

6. O gün ki, insanlar âlemlerin Rabbi için (kabirlerinden) kalkacaklar.

7. Hayır, hayır! Çünkü günahkârların yazısı, muhakkak "Siccîn"dedir.

8. Bildin mi Siccin nedir?

9. Açık açık yazılmış bir kitaptır.

10. Vay haline o gün, o yalan diyenlerin!

11. O din gününü yalanlayanların.

12. Ki, onu ancak her bir haddini aşkın, günaha düşkün yalanlar.

13. Karşısında ayetlerimiz okunduğunda: "Öncekilerin masalları!" dedi.

14. Hayır, hayır! Fakat onların kazançları, kalplerinin üzerinde pas oluşturmuştur!

15. Hayır, hayır! Muhakkak onlar, o gün Rablerini görmekten mahrum kalacaklardır.

16. Sonra onlar, mutlaka cehenneme yaslanacaklar.

17. Sonra da onlara: "İşte bu, sizin yalanlayıp durduğunuz!" denilecek.

18. Hayır, hayır! Çünkü iyilerin yazısı İlliyyûn'dadır.

19. Bildin mi nedir İlliyyûn?

20. Açık açık yazılmış bir kitaptır.

21. Ki ona, (Allah'a) yaklaştırılmış (melekler) şahit olurlar.

22. Haberiniz olsun ki, iyiler muhakkak nimet içindedir.

23. Koltuklar üzerinde bakarlar.

24. Yüzlerinde nimet ve mutluluğun parıltısını tanırsın.

25. Onlara, (ağzı) mühürlü halis bir içkiden sunulur.

26. (İçildiği zaman) onun sonu bir misk (gibi) kokar. İşte ona imrensin, artık imrenenler!

27. Hem karışımı Tesnim'dendir.

28. Bir çeşme ki, (Allah'a) yaklaştırılmış olanlar (yalnız) onu içerler.

29. Evet, o günah işleyenler, iman edenlere gülüyorlardı.

30. Ve onlara uğradıkları zaman birbirlerine göz kırpıyorlardı.

31. Ve evlerine döndükleri zaman zevklenerek dönüyorlardı.

32. Ve onları gördükleri zaman: "Haa, işte bunlar sapıklar!" diyorlardı.

33. Hâlbuki bunlar, onların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de iman edenler, kâfirlere gülecekler.

35. Koltuklar üzerinde bakıp seyredecekler.

36. Nasıl, kâfirler yaptıklarının cezasını buldular mı?

İNŞİKÂK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 25 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gök yarıldığı,

2. Ve Rabbini dinleyip O'na yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman,

3. Ve yer uzatıldığı,

4. Ve içindekini atıp boşaldığı,

5. Ve Rabbini dinleyip O'na yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman,

6. Ey insan, sen gerçekten Rabbine doğru çabalar da çabalar ve sonunda O'na kavuşursun.

7. O zaman kitabı sağ eline verilen,

8. Kolay bir hesap ile hesaba çekilir.

9. Ve sevinçli olarak ailesine gider.

10. Ama kitabı "arkasında" verilen ise,

11. "Helâk!" diye çağırır.

12. Ve alevli ateşe yaslanır.

13. Çünkü o (dünyada iken), ailesi içinde sevinçli idi.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْن۪يمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ

Onun karışımı | Tesnim'dendir | Bir kaynak ki | İçer (Neyi?) | Onu | [Allah'a] yakınlaştırılmış olanlar | Şüphesiz o kimseler ki

اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ

Günah işlediler | İdiler | O kimselere ki | İman ettiler (Ne idiler?) | Gülüyorlardı | Ve uğradığında (Kime?) | Onlara

يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِه۪ينَ ﴿٣١﴾

Birbirlerine kaş göz ederlerdi | Ve döndüklerinde (Kime?) | Ailelerine | Dönerlerdi (Nasıl?) | Keyifli oldukları halde

وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُٓوا اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَضَٓالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَٓا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ

Ve onları gördüklerinde | Derlerdi ki | Şüphesiz bunlar | Elbette sapkındırlar | Onlar gönderilmedi | Onlar üzerine (Ne olarak gönderilmediler?)

حَافِظ۪ينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

Gözeticiler olarak | İşte bugün | O kimseler ki | İman ettiler | Kâfirlere | Gülerler (Nasıl?)

عَلَى الْاَرَٓائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

Tahtlar üzerinde | Bakarlarken | Cezasını buldu mu? (Kim?) | Kâfirler (Neyin?) | O şeyin ki | İdiler (Ne idiler?) | Yapıyorlar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ — اٰيَاتُهَا ٢٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِذَا السَّمَٓاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

Gök | Yarıldığında | Ve dinlediğinde (Kimi dinlediğinde?) | Rabbini | Ve ona hak olduğunda

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا ف۪يهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ

Ve yer | Uzatılıp düzlendiğinde | Ve attığında (Neyi?) | İçindekileri | Ve boşaldığında | Ve dinlediğinde (Kimi dinlediğinde?)

لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ

Rabbini | Ve ona hak olduğunda | Ey insan! | Şüphesiz sen | Çalışırsın (Ne zamana kadar?) | Rabbine kadar (Nasıl çalışırsın?)

كَدْحًا فَمُلَاق۪يهِ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ بِيَم۪ينِه۪ ﴿٧﴾

Çaba üstüne çaba sarf ederek | Sonunda da ona kavuşursun | O kimseye gelince ki | O verildi (Neyi?) | Onun kitabı (Neye verildi?) | Sağ eline

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَس۪يرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِه۪ مَسْرُورًا

İşte o hesaba çekilecektir (Nasıl?) | Bir hesapla ki | Kolay | Ve dönecektir (Kime?) | Ailesine (Nasıl?) | Sevinerek

﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُو۫تِيَ كِتَابَهُ وَرَٓاءَ ظَهْرِه۪ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا

O kimseye gelince ki | O verildi (Neyi?) | Kitabı (Nereden?) | Sırtının arkasından | O da çağıracaktır (Neyi çağıracaktır?)

ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَع۪يرًا ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ ف۪ٓي اَهْلِه۪ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

Ölümü! | Ve girecektir (Neye?) | Alevli ateşe | Çünkü o idi (Nerede?) | Ailesinin arasında | Sevinçli

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾
Zira o zannetti ki | Asla dönmeyecek | Hayır! | Çünkü Rabbi | Daima olmuştur (Ne?) | Onu (Ne olmuştur?) | Gören

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
Yemin ederim (Neye yemin ederim?) | Şafağa (Daha neye yemin ederim?) | Geceye | Ve barındırdığına (Daha neye yemin ederim?) | Ve aya (Ne zamanda?) | Dolunay olduğunda

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
Elbette bineceksiniz [geçeceksiniz]! (Neye gireceksiniz?) | Halden hale | Öyleyse onlara ne oluyor da | İman etmiyorlar | Okunduğu zaman (Kime?)

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ
Onlara (Ne?) | Kuran | Secde etmiyorlar | Aksine o kimseler ki | İnkar ettiler | Yalanlıyorlar

السَّجْدَة

﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا
Oysaki Allah | Çok iyi bilmektedir (Neyi?) | Onların topladıkları şeyleri | Artık onlara müjdele (Neyi?) | Bir azabı ki | Can yakıcı | Ancak

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾
O kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Onlar için vardır (Ne?) | Bir mükafat ki | Bitip tükenmeyen

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْبُرُوجِ — آيَاتُهَا ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾
Andolsun gökyüzüne (Öyle gökyüzü ki) | Burçlar sahibi (Daha?) | Vaat edilen güne | Ve şahitlik edene (Daha?) | Ve şahitlik edilene

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾
Katledildi | Hendek sahipleri (Hendekten bedel) | Ateş [sahipleri] (Öyle ateş ki) | Çıralı (Ne zaman lanetlendiler?) | O vakitte ki | Onlar | O ateşin üzerine | Oturmuşlardı

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
Ve onlar | Yaptıklarına (Kime?) | İnananlara | Şahittirler | İntikam almadılar (Kimden?) | Onlardan | Sadece iman ettikleri için (Kime?)

بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
Allah'a (Öyle Allah ki?) | Aziz olan (Yine öyle Allah ki?) | Övgüye layık olan | Öyle Allah ki | Ona aittir | Göklerin mülkü (Daha?) | Ve yerin | Oysaki Allah

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
Her şeye | Şahittir | Şüphesiz o kimseler ki | İşkence ettiler (Kime?) | Mümin erkeklere (Daha?) | Ve mümin kadınlara | Sonra da | Tövbe etmediler

فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
İşte onlar için | Cehennem azabı vardır | Ve onlar için | Yakıcı azap vardır | Şüphesiz o kimseler ki | İman ettiler (Daha?) | Ve işlediler (Ne?)

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾
Salih ameller | Onlar için vardır (Ne?) | Cennetler ki | Akıyor (Nereden?) | Onların altından (Ne?) | Nehirler | İşte bu | Kurtuluştur (Öyle kurtuluş ki?) | Büyük

14. Çünkü o, asla Rabbine dönmeyeceğini sanmıştı.

15. Hayır, çünkü Rabbi, onu gözetiyordu.

16. Şimdi yemin ederim o şafağa,

17. Geceye ve derlediğine,

18. Dolunay halindeki aya ki,

19. Sizler binip binip elbette tabakadan tabakaya (halden hale) geçeceksiniz!

20. O halde onlara ne oluyor ki, iman etmezler?

21. Ve karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmezler?

22. Hatta o inkâr edenler yalanlarlar.

23. Oysa Allah, içlerindekini biliyor.

24. Onun için onlara can yakıcı bir azap müjdele!

25. Ancak iman edip iyi işler yapanlar başka, onlara tükenmez bir ecir vardır.

BÜRÛC SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
22 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O burçlara sahip gökyüzüne,

2. Ve o vaad edilmiş güne,

3. Ve şahit olana ve şahitlik edilene yemin olsun ki,

4. O hendek sahipleri lanetlendi,

5. O çıralı ateş sahipleri.

6. O zaman ki, çevresine oturmuştular,

7. Mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

8. Onlara, sadece güçlü ve övgüye layık Allah'a iman etmeleri yüzünden kızıyorlardı.

9. Ki, bütün göklerin ve yerin mülkü O'nundur ve Allah, her şeye şahittir.

10. İnanan erkeklere ve inanan kadınlara eziyet edip de sonra tevbe etmeyenlere kesinlikle cehennem azabı vardır ve de yangın azabı!

11. İman edip iyi işler yapanlara ise muhakkak altından ırmaklar akan cennetler vardır, işte bu, o büyük kurtuluştur.

12. Gerçekten Rabbinin tutuşu çok çetindir.
13. Çünkü O, hem ilk yaratan, hem tekrar yaratacak olandır.
14. Bununla beraber, çok bağışlayandır, çok sevendir.
15. Arş'ın sahibidir, şanı yücedir.
16. Dilediğini yapandır.
17. O orduların kıssası sana geldi ya:
18. Firavun'un ve Semud'un!
19. Fakat o inkâr edenler hâlâ bir yalanlama içindeler.
20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.
21. Fakat o, şanlı bir Kur'an'dır,
22. Bir Levh-i Mahfuz'dadır.

TÂRIK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 17 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun o gökyüzüne ve Tarık'a...
2. Bildin mi Tarık ne?
3. O karanlığı delip geçen yıldızdır.
4. Hiçbir nefis yoktur ki, üzerinde bir gözetleyici olmasın.
5. Onun için insan düşünsün, neden yaratıldığını!
6. Bir atılgan sudan yaratıldı.
7. Ki, (erkeğin) arka kemiği ile (kadının) göğüs kemikleri arasından çıkar.
8. Elbette O, onu döndürmeğe kadirdir.
9. Bütün sırların ortaya döküleceği gün,
10. O zaman onun için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı.
11. Andolsun o dönüşlü göğe,
12. Ve o (bitkiler ile) yarılan yere,
13. Ki o, kuşkusuz keskin bir hükümdür.
14. Şaka değildir!
15. Haberin olsun ki, onlar hep hile kuruyorlar.
16. Ben de hilelerine kaşı hile kurarım.
17. Onun için o kâfirlere mühlet ver, biraz daha süre tanı onlara!

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ	لَشَدِيدٌ ۝١٢	إِنَّهُ	هُوَ يُبْدِئُ	وَيُعِيدُ ۝١٣	وَهُوَ
Şüphesiz Rabbinin yakalaması	Çok şiddetlidir	Muhakkak ki o	O yaratır	Ve tekrar diriltir	Ve o

الْغَفُورُ	الْوَدُودُ ۝١٤	ذُو الْعَرْشِ	الْمَجِيدُ ۝١٥	فَعَّالٌ
Çok mağfiret edendir	Çok sevendir	Arşın sahibi	Çok yücedir	Mutlaka yapandır *(Neyi?)*

لِمَا يُرِيدُ ۝١٦	هَلْ اَتٰيكَ	حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝١٧	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
Dilediği şeyi	Sana geldi mi?	Orduların haberi *(Onlardan bedel?)*	Firavun ve Semud'un

۝١٨ بَلِ الَّذِينَ	كَفَرُوا	فِي تَكْذِيبٍ ۝١٩	وَاللّٰهُ	مِنْ وَرَائِهِمْ
Doğrusu o kimseler ki	İnkar ettiler *(Nedirler?)*	Bir yalanlama içindedirler	Oysa ki Allah	Onların arkalarından

مُحِيطٌ ۝٢٠	بَلْ هُوَ	قُرْاٰنٌ	مَجِيدٌ ۝٢١	فِي لَوْحٍ	مَحْفُوظٍ ۝٢٢
Kuşatmıştır	Bilakis o [yalanladıkları]	Kur'ân'dır *(Öyle Kur'ân ki?)*	Şerefli	Bir levhada ki	Korunmuştur

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الطَّارِقِ — آيَاتُهَا ١٧

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّحِيمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

وَالسَّمَاءِ	وَالطَّارِقِ ۝١	وَمَا اَدْرٰيكَ	مَا الطَّارِقُ ۝٢	اَلنَّجْمُ	الثَّاقِبُ
Gökyüzüne andolsun	Ve Tarık'a andolsun	Sana ne bildirdi?	Tarık nedir?	Yıldızdır ki	Delen

۝٣ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ	لَمَّا عَلَيْهَا	حَافِظٌ ۝٤	فَلْيَنْظُرِ	الْاِنْسَانُ	مِمَّ خُلِقَ
Şüphesiz her nefis	Elbette onun üzerinde vardır *(Ne?)*	Bir gözetleyici	Öyleyse baksın *(Kim?)*	İnsan	Acaba neden yaratılmış?

۝٥ خُلِقَ	مِنْ مَاءٍ	دَافِقٍ ۝٦	يَخْرُجُ	مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ	وَالتَّرَائِبِ
Yaratıldı *(Neden?)*	Bir sudan ki	Atılgan	Ki [o su] çıkar *(Nereden?)*	Bel kemiğinin arası ile	Ve kaburga kemikleri arasından

۝٧ اِنَّهُ	عَلٰى رَجْعِهِ	لَقَادِرٌ ۝٨	يَوْمَ	تُبْلَى	السَّرَائِرُ ۝٩	فَمَا لَهُ
Hiç şüphesiz o	Onu döndürmeye	Elbette Kâdir'dir	O günde	Yoklanır *(Ne?)*	Sırlar	Onun için yoktur *(Ne yoktur?)*

مِنْ قُوَّةٍ	وَلَا نَاصِرٍ ۝١٠	وَالسَّمَاءِ	ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١	وَالْاَرْضِ
Hiçbir kuvvet	Hiçbir yardımcısı da yoktur	Andolsun göğe	Ki dönüş sahibidir	Yere de andolsun

ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢	اِنَّهُ	لَقَوْلٌ	فَصْلٌ ۝١٣	وَمَا هُوَ	بِالْهَزْلِ ۝١٤	اِنَّهُمْ	يَكِيدُونَ
Ki çatlama sahibidir	Hiç şüphesiz o	Bir sözdür ki	Ayırıcı	O değildir *(Ne?)*	Şaka	Gerçekten onlar	Kuruyorlar *(Ne?)*

كَيْدًا ۝١٥	وَاَكِيدُ	كَيْدًا ۝١٦	فَمَهِّلِ	الْكَافِرِينَ	اَمْهِلْهُمْ	رُوَيْدًا ۝١٧
Bir hile tuzak	Ben de kurmaktayım *(Ne?)*	Bir hile tuzak	Öyleyse mühlet ver! *(Kime?)*	Kafirlere	Onlara süre tanı! *(Ne kadar?)*	Kısa bir süre

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاَعْلٰى — آيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۖ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ

Tesbih et (Neyi?) | Rabbinin ismini (Öyle Rabbin ki) | En yüce olan | O ki yarattı | Ve düzgün bir şekil verdi | O Allah ki | Takdir etti

فَهَدٰىۙ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾

Ve eriştirdi | O Allah ki | Çıkardı (Neyi?) | Yeşillikleri | Ve onu çevirdi (Neye çevirdi?) | Çerçöpe ki | Karamsı

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰىۙ ﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ

Bundan böyle sana okutacağız | Ve unutmayacaksın | Ancak dilediği hariç (Kimin?) | Allah'ın | Çünkü o | Bilir (Neyi?) | Aşikar olanı | Ve de gizli kalanı

﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ

Ve seni muvaffak kılacağız (Neye?) | Kolay olana | O halde öğüt ver | Fayda verse de (Ne?) | Öğüt | Öğüt alacaktır

مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقٰىۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾

O kimse ki | Korkuyor | Ve o öğütten uzaklaşacaktır (Kim?) | Kötü kimse | O ki | Girecektir (Neye?) | Ateşe (Öyle ateş ki?) | Büyük

ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ

Sonra | Ölmeyecek (Nerede?) | Orada | Yaşamayacak da | Kuşkusuz felah buldu (Kim?) | O kimse ki | Arındı | Ve zikretti (Neyi?)

اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ

Rabbinin ismini | Ve kıldı | Bilakis tercih ediyorsunuz (Neyi tercih ediyorsunuz?) | Dünya hayatını | Oysa ahiret | Daha hayırlı | Ve kalıcıdır

﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

Şüphesiz bu | Elbette ilk sahifelerde vardır (Ondan bedel?) | İbrahim'in sahifelerinde (Daha?) | Ve Musa'nın

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْغَاشِيَةِ — اٰيَاتُهَا ٢٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌۙ

Muhakkak ki sana geldi (Ne?) | Kaplayanın haberi | Bir takım yüzler | O günde | Öne eğiktir | Çalışmıştır | Ve bitkindir

﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ

Yaslanır (Nereye?) | Bir ateşe ki | Kızgın | İçirilirler (Neden?) | Bir gözeden ki | Kaynar | Yoktur | Onlar için | Yiyecek (Neden başka?)

اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ

Kuru dikenden başka | Ne besler | Ne de giderir (Neyi?) | Açlığı | Bir takım yüzler de | O günde | Pırıl pırıldır

﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

Çalışmasından | Razıdır | Bir cennettedirler ki | Yüksek | İşitmezler (Nerede işitilmez?) | O cennette | Boş söz

A'LÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Rabbinin yüce ismini tesbih et.
2. O Rabbin ki yarattı da, düzenine koydu
3. O Rabbin ki takdir etti de, doğru yolu gösterdi.
4. O Rabbin ki, o otlağı çıkardı.
5. Sonra onu kapkara, bir sel artığına çevirdi.
6. Bundan böyle sana Kur'an okutacağız da unutmayacaksın.
7. Yalnız Allah'ın dilediği başka, çünkü O, açığı da bilir, gizliyi de.
8. Ve seni en kolay yola muvaffak kılacağız.
9. Onun için öğüt ver, eğer öğüt fayda verirse.
10. Saygısı olan öğüt alacaktır.
11. Pek bedbaht olan da ondan kaçınacaktır.
12. O ki, en büyük ateşe yaslanacaktır.
13. Sonra ne ölecek onda, ne de hayat bulacaktır.
14. Doğrusu kurtuluş buldu, kendini arındıran,
15. Ve Rabbinin ismini anıp da namaz kılan.
16. Fakat siz, dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret daha hayırlı ve daha kalıcıdır.
18. Haberiniz olsun ki, bu önceki sahifelerde vardır.
19. İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde.

GAŞİYE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 26 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O her şeyi, her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi sana geldi mi?
2. Bir takım yüzler o gün eğilmiş, zillete düşmüştür.
3. Çalışmış, fakat boşuna yorulmuştur.
4. Kızışmış bir ateşe yaslanırlar.
5. Kızgın bir kaynaktan sulanırlar.
6. Yiyecekleri yok, bir "darî"den başka.
7. Ne besler, ne açlıktan kurtarır.
8. Bir takım yüzler de o gün mutludur,
9. Çalıştıklarından dolayı hoşnutlar.
10. Yüksek bir cennettedirler.
11. Orada boş sözlerden bir tek kelime işitilmez.

12. Orada akan bir kaynak,
13. Orada yüksek tahtlar,
14. Konulmuş küpler,
15. Dizilmiş koltuklar, yastıklar,
16. Serilmiş nefis döşemeler vardır.
17. Ya hâlâ bakmazlar mı o deveye, nasıl yaratılmış?
18. Ve o göğe, nasıl yükseltilmiş?
19. Ve o dağlara nasıl dikilmiş?
20. Ve o yeryüzüne, nasıl döşenmiş?
21. Haydi öğüt ver, sen şimdi sırf bir öğütçüsün!
22. Onlar üzerinde bir zorba değilsin!
23. Ancak tersine giden ve inkâr eden başka...
24. Allah onu, en büyük azap ile cezalandıracaktır.
25. Kuşkusuz onlar, döne dolaşa bize geleceklerdir.
26. Sonra da kesinlikle bize hesap vereceklerdir.

FECR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
30 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun fecre,
2. Ve on geceye,
3. Ve çifte ve teke,
4. Ve geçeceği sıra geceye,
5. Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için bir yemin var, değil mi?
6. Görmedin mi Rabbin nasıl yaptı Ad kavmine?
7. Sütunların sahibi İrem'e,
8. Ki, o ülkeler içinde bir benzeri yaratılmamıştı.
9. Ve vadilerde kayaları kesen Semud kavmine,
10. O kazıkların sahibi Firavun'a.
11. Onlar ki, o memleketlerde azıtmışlardı da,
12. Oralarda bozgunculuğu çoğaltmışlardı.
13. Onun için de Rabbin de üzerlerine bir azap kamçısı yağdırıverdi.
14. Şüphesiz ki Rabbin, har an gözetleyip durmaktadır.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَاَكْوَابٌ

O cennette vardır (Ne?) | Bir göze ki | Akar | Orada | Tahtlar ki | Yüksek | Kâseler (Öyle kâseler ki)

مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

Konulmuş | Minderler ki | Sıra sıra dizilmiş | Halılar ki | Serilmiş

اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَاۤءِ كَيْفَ

Bakmazlar mı? (Neye?) | Deveye | Nasıl | Yaratılmış? (Daha neye bakmazlar mı ki?) | Ve gökyüzüne | Nasıl

رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ

Yükseltilmiş? | Ve dağlara | Nasıl | Dikilmişler? | Ve yeryüzüne

كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

Nasıl | Döşenmiş? | Öyleyse sen hatırlat | Çünkü sen sadece | Hatırlatıcı öğüt vericisin | Yoksa sen değilsin (Ne?) | Onlara

بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ

Zor kullanan biri | Ancak | Her kim | Sırtını döner | Ve inkar ederse | Ona azap eder (Kim?) | Allah (Nasıl?)

الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَٓا اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

En büyük azapla | Şüphesiz bizedir (Ne?) | Onların dönüşü | Sonra | Şüphesiz bizim üzerimizedir (Ne?) | Onların hesabı

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفَجْرِ — آيَاتُهَا ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ

Fecre | Ve on geceye | Çifte | Ve teke | Ve geceye andolsun (Ne zaman?)

اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ ف۪ي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذ۪ي حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ

Geçtiği zaman | Bunda var değil mi? (Ne?) | Bir yemin (Kim için?) | Akıl sahipleri için! | Görmedin mi? | Nasıl | Yaptı? (Kim?)

رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ اَلَّت۪ي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا

Rabbin (Kime?) | Ad'a | İrem'e (Öyle İrem ki?) | Sütunlar sahibi | O İrem ki | Yaratılmamıştır (Ne?) | Onun gibisi (Nerede?)

فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذ۪ينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ

Hiçbir beldede (Daha kime yaptı?) | Ve Semud'a | Onlar ki | Yonttular (Neyi?) | Kayaları (Nerede yonttular?) | Vadide (Daha kime yaptı?) | Ve Firavun'a (Öyle Firavun ki?)

ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا ف۪يهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

Kazıklar sahibi | Onlar ki | Azmışlardı (Nerede?) | Beldelerde | Ve arttırdılar (Nerede?) | O beldelerde (Neyi?) | Bozgunculuğu

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

Bu yüzden döktü (Kime?) | Onların üzerine (Kim?) | Rabbin (Neyi?) | Azap kırbacını | Şüphesiz Rabbin | Hep gözetlemededir

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓى

Ama insan | Onu imtihan ettiğinde (Kim?) | Rabbi | Ve ona ikram ettiğinde | Ve ona bol nimet verdiğinde | Der ki | Rabbim

اَكْرَمَنِ ١٥ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓى

Bana ikram etti değer verdi | Fakat onu denediğinde | Ve kısıtladığında (Kime?) | Ona (Neyi?) | Rızkını | Der ki | Rabbim

اَهَانَنِ ١٦ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَ ١٧ وَلَا تَحَٓاضُّونَ

Beni önemsemedi | Hayır! | Doğrusu ikram etmiyorsunuz (Kime?) | Yetime | Ve teşvik etmiyorsunuz (Neye?)

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ

Yoksulu doyurmaya | Ve yiyorsunuz | Bırakılan malı (Nasıl yiyorsunuz?) | Öyle bir yemekle ki | Toplayarak | Ve seviyorsunuz (Neyi?)

الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠ كَلَّٓا اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَٓاءَ

Malı (Nasıl?) | Öyle bir sevgiyle ki | Çok | Hayır! | Yeryüzü parçalandığında (Nasıl?) | Parça parça | Ve geldiğinde (Kim?)

رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢ وَج۪ٓيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ

Rabbin (Daha?) | Ve melekler (Nasıl?) | Saf saf | Ve getirildiğinde (Ne zaman?) | O gün (Ne?) | Cehennem | İşte o gün

يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ٢٣ يَقُولُ يَا لَيْتَن۪ى قَدَّمْتُ

Hatırlar (Kim?) | İnsan | Fakat nerede? | Onun için | Hatırlamak | Der | Ah! | Keşke ben | Göndermiş olsaydım (Niçin?)

لِحَيَات۪ى ٢٤ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌ ٢٥ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُٓ

Şu hayatım için | Artık o gün | Azap edemez (Nasıl azap edemez?) | Onun azabı gibi (Kim azap edemez?) | Hiç kimse | Bağlayamaz (Nasıl bağlayamaz?) | Onun bağlaması gibi (Kim?)

اَحَدٌ ٢٦ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ ارْجِع۪ٓى اِلٰى رَبِّكِ

Hiç kimse | Ey nefis (Öyle nefis ki?) | Mutmain olan | Dön (Kime?) | Rabbine (Nasıl?)

رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ٢٨ فَادْخُل۪ى ف۪ى عِبَاد۪ى ٢٩ وَادْخُل۪ى جَنَّت۪ى ٣٠

Razı olarak | Ve razı olunmuş halde | Haydi katıl (Nereye?) | Kullarıma | Ve gir (Nereye?) | Cennetime

مَكِّيَّةٌ سُورَةُ الْبَلَدِ اٰيَاتُهَا ٢٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ١ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ٢ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

Yemin ederim (Neye?) | Bu beldeye | Ki sen! | Helalsin (Nerede?) | Bu beldede (Daha neye yemin ederim?) | Ve doğurana babaya | Ve doğurduğuna

٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ى كَبَدٍ ٤ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

Gerçekten biz yarattık (Kimi?) | İnsanı | Sıkıntı içinde | Sanıyor mu? | Asla güç yetiremez (Kime?) | Kendisine (Kim?)

اَحَدٌ ٥ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ٦ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌ ٧

Hiç kimse | Diyor ki | Harcadım (Ne?) | Bir mal ki | Yığın yığın | Sanıyor mu ki? | Onu görmediğini (Kim?) | Hiç kimse

15. Ama insan, Rabbi onu her ne zaman imtihan edip de ona ikram eder, ona nimetler verirse o zaman: "Rabbim bana ikram etti." der.

16. Ama her ne zaman da, imtihan edip rızkını daraltırsa, o zaman da: "Rabbim bana ihanet etti." der.

17. Hayır, hayır! Doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Ve birbirinizi yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

19. Hâlbuki mirası öyle bir yiyiş yiyorsunuz ki...

20. Ve malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki, yığmacasına.

21. Hayır, hayır! Yeryüzü ard arda sarsıntılarla, çarpıla çarpıla yıkılıp düzlendiği zaman,

22. Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman,

23. Cehennem de o gün getirilmiştir, o insan o gün anlar, fakat o anlamadan ona ne fayda?

24. Der ki: "Ah ne olurdu, ben daha önce bu hayatım için (sağlığımda hayırlar) göndermiş olsaydım."

25. Artık o gün, O'nun ettiği azabı kimse edemez.

26. Ve O'nun vurduğu bağı gibi kimse vuramaz.

27. Ey Rabbine itaat eden huzura ermiş nefis!

28. Dön Rabbine, hem sen O'ndan hoşnut, hem O senden hoşnut olarak!

29. Gir kullarım içine,

30. Gir cennetime.

BELED SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
20 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yo... Yemin ederim bu beldeye,

2. Sen bu beldede bulunurken,

3. Ve bir baba ile çocuğuna ki,

4. Gerçekten biz insanı bir sıkıntı içinde yarattık.

5. O, kendisine karşı kimse güç yetiremez mi sanıyor?

6. (O): "Ben yığın yığın mal tükettim." diyor.

7. Onu bir gören olmadı mı sanıyor?

8. Biz ona iki göz vermedik mi?
9. Ve bir dil ve iki dudak.
10. Ona iki de tepe gösterdik.
11. Fakat o, sarp yokuşa göğüs veremedi.
12. Bildin mi, nedir o sarp yokuş?
13. Esir bir boyun kurtarmak (bir köle azad etmek),
14. Veya salgın bir açlık gününde yemek yedirmektir.
15. Yakınlığı olan bir yetime,
16. Veya yerlerde sürünen bir yoksula...
17. Sonra da o, iman edip de birbirlerine sabrı tavsiye eden ve birbirlerine merhameti tavsiye edenlerden olmadı.
18. Ki, onlardır işte amel defterleri sağ taraflarından verilecek uğurlu kimseler.
19. Ayetlerimizi inkâr edenler ise, onlardır işte, amel defterleri sol taraflarından verilecek uğursuz kimseler.
20. Üzerlerine bir ateş bastırılıp, kapıları kapanacak.

ŞEMS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
15 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o güneşe ve parıltısına,
2. Ve ona uyduğunda aya,
3. Ve onu açıp ortaya çıkardığı zaman gündüze,
4. Onu sardığında geceye,
5. Göğe ve onu bina edene,
6. Ve yere ve onu döşeyene,
7. Ve bir nefse ve onu düzenleyene,
8. Sonra da ona kötülük ve iyilik kabiliyeti verene ki,
9. Gerçek kurtuluş bulmuştur onu temizlikle arındıran.
10. Ve onu kirletip gömen de zarar etmiştir.
11. Semud kavmi azgınlığından dolayı inanmadı.
12. O en yaramazları ileri atıldığı zaman,
13. Allah'ın elçisi onlara: "Allah'ın devesini ve onun sulanışını gözetin" demişti.
14. Fakat ona inanmadılar da, onu (deveyi) devirdiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiriverdi de o yeri dümdüz ediverdi.
15. Öyle ya, O, o işin sonundan korkacak değil ki...

اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

Vermedik mi? (Kime?) | Ona (Ne vermedik mi?) | İki göz (Daha ne vermedik mi?) | Bir dil (Daha?) | Ve iki dudak | Ve ona gösterdik mi? (Neyi?) | İki tepeyi

﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ

Fakat o geçemedi (Neyi?) | Sarp yokuşu | Sana ne bildirdi? | Sarp yokuş nedir? | Bir boyun/köle salmak

﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

Veya yedirmek (Ne zaman?) | Bir günde ki | Kıtlık bulunan (Kimi yedirmek?) | Bir yetimi ki | Yakınlık sahibi

اَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

Veya bir miskini ki | Toz topraklı | Sonra da oldu (Kimden oldu?) | O kimselerden ki | İman ettiler | Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Sabretmeyi

وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ

Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Merhameti | İşte bunlar (Nedirler?) | Sağ tarafın ehli | Ve o kimseler ki

كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

İnkar ettiler | Bizim ayetlerimizi | Onlar | Sol tarafın ehlidir | Onlara vardır | Bir ateş ki | Sımsıkı kapatılmış

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الشَّمْسِ — آيَاتُهَا ١٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ

Güneşe andolsun (Daha?) | Ve aydınlığına (Daha?) | Ve aya (Ne zaman?) | Ona uyduğu zaman (Daha neye andolsun?) | Ve gündüze (Ne zaman?)

اِذَا جَلّٰيهَا ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰيهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنٰيهَا ﴿٥﴾

Onu ortaya çıkardığında (Daha neye andolsun?) | Ve geceye (Ne zaman?) | Onu bürüdüğünde (Daha neye andolsun?) | Göğe | Ve onu bina edene (Daha neye andolsun?)

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا

Yere (Daha neye andolsun?) | Ve onu döşeyene (Daha neye andolsun?) | Nefse (Daha neye andolsun?) | Ve onu şekillendirip düzenleyene (Daha neye andolsun?) | Sonra da ona ilham edene (Neyi?)

فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ

Günahını (Daha?) | Ve takvasını | Elbette kurtulmuştur (Kim kurtuluşa ermiştir?) | O kimse ki | Nefsini arındırdı | Ve elbette ziyana uğramıştır (Kim?)

مَنْ دَسّٰيهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَا ﴿١١﴾ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ﴿١٢﴾

O kimse ki | Onu gömdü | Yalanladı (Kim?) | Semud kavmi (Nasıl?) | Azgınlıklarıyla (Ne zaman?) | Atıldığında (Kim?) | En azgınları

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا

Ve demişti (Kim?) | Onlara | Allah'ın Resûlü (Ne demişti?) | Allah'ın devesine [dokunmayın] (Daha neye dokunmayın?) | Ve onun sulanmasına | Onu yalanladılar | Ve deveyi kestiler

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ﴿١٥﴾

Bunun üzerine indirdi (Kimin üzerine?) | Onların üzerine (Kim?) | Rableri (Ne sebebiyle?) | Günahları sebebiyle (Daha ne yaptı?) | Ve onu eşitledi | Ve korkmaz (Neden?) | Bu işin sonundan

مَكِّيَّةٌ ـ سُورَةُ اللَّيْلِ ـ آيَاتُهَا ٢١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ

Andolsun geceye *(Ne zaman?)* | Bürüdüğü zaman | Ve gündüze *(Ne zaman?)* | Ağardığı zaman | Yaratana andolsun *(Neyi yaratan?)*

الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى

Erkeği | Ve kadını | Doğrusu sizin çabalarınız | Farklı farklıdır | Artık her kim | Verir

وَاتَّقٰى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى

Sakınır | Ve tasdik ederse *(Neyi?)* | En güzeli | Biz de onu muvaffak kılarız *(Neye?)* | En kolaya

﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿٩﴾

Ama her kim de | Esirger | Kendisini ihtiyaçsız görür | Ve yalanlarsa *(Neyi?)* | En güzeli

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْن۪ي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰى

Biz de onu muvaffak kılarız *(Neye?)* | En zor olanı | Fayda vermez *(Kime?)* | Ona *(Ne?)* | Malı *(Ne zaman?)* | Yuvarlandığı zaman

﴿١١﴾ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى ﴿١٣﴾

Muhakkak ki bize aittir *(Ne?)* | Hidayet | Ve şüphesiz bizimdir | Hem sonu | Hem de ilki

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٤﴾ لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰى ﴿١٥﴾

Ben sizi uyardım! *(Ne ile uyardım?)* | Bir ateşle ki | Alevlendi | O ateşe girmez *(Kim?)* | Kötüden başkası

اَلَّذ۪ي كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقٰى ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ي يُؤْت۪ي

O ki yalanlamıştır | Ve yüz çevirmiştir | Ve ona uzak duracaktır *(Kim?)* | Sakınan | O ki verir *(Neyi?)*

مَالَهُ يَتَزَكّٰى ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰى

Malını *(Nasıl?)* | Temizlenir | Ve hiç kimse için yoktur *(Nerede?)* | Onun yanında | Bir nimet ki | Karşılığı olarak verilecek

﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

Ancak *(Niçin?)* | Rabbinin rızasını aramak için *(Öyle Rabbi ki?)* | En yüce | Elbette yakında | Kendisi de razı olacaktır

مَكِّيَّةٌ ـ سُورَةُ الضُّحٰى ـ آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالضُّحٰى ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ﴿٣﴾

Kuşluk vaktine andolsun | Ve geceye de *(Ne zaman?)* | Çöktüğü zaman | Seni bırakmadı! *(Kim?)* | Rabbin | Darılmadı da

LEYL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
21 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun bürürken o geceye,

2. Ve açıldığı zaman o gündüze,

3. Ve erkeği ve dişiyi yaratana ki,

4. Sizin çabanız dağınıktır.

5. Ama bundan böyle her kim vergi verir ve korunursa,

6. Ve en güzeli doğrularsa,

7. Biz onu en kolay olana kolayca eriştireceğiz.

8. Ve fakat her kim de cimrilik eder, kendisini müstağni sayar,

9. Ve en güzeli yalanlarsa,

10. Onu da en zor olana, kolayca eriştireceğiz.

11. Ve yuvarlandığı zaman onu malı kurtaramayacak.

12. Şüphesiz doğruyu göstermek bize aittir.

13. Şüphesiz sonu da bizimdir, önü de (ahiret de dünya da)...

14. Ben size köpürdükçe köpüren bir ateşi haber verdim.

15. Ona ancak en bedbaht olan yaslanır.

16. O ki, yalanlamış ve tersine gitmiştir.

17. O en çok takva sahibi olan ise, ondan uzaklaştıkça uzaklaştırılacaktır!

18. O ki, malını verir, arınır.

19. Ve onun yanında, başka bir kimse için karşılığı verilecek bir nimet yoktur.

20. Ancak yüceler yücesi Rabbinin rızasını aramak için verir.

21. Ve elbette o hoşnutluğa erecektir.

DUHÂ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O kuşluk vaktine,

2. Ve dindiği zaman o geceye yemin olsun ki,

3. Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.

4. Ve kuşkusuz senin için sonu, önünden daha hayırlı...

5. İleride Rabbin sana verecek, öyle verecek ki, hoşnutluğa ereceksin.

6. O, seni bir yetim iken barındırmadı mı?

7. Ve seni yol bilmez iken, doğru yolu göstermedi mi?

8. Ve seni bir yoksul iken, zengin etmedi mi?

9. Öyle ise, yetimi incitme!

10. Ve isteyeni azarlama!

11. Fakat Rabbinin nimetini anlat da anlat!

İNŞİRÂH SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Senin için göğsünü açmadık mı?

2. Ve indirmedik mi senden o yükünü?

3. Ki belini bükmüştü.

4. Senin şanını yüceltmedik mi?

5. Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık var.

6. Evet, o zorlukla beraber bir kolaylık var!

7. O halde boşaldın mı, yine kalk yorul!

8. Ve ancak Rabbine rağbet et (her ne umarsan O'dan um), hep O'na doğrul!

TÎN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 109 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Andolsun o incire, o zeytine,

2. Ve o Sina Dağı'na,

3. Ve bu güvenli beldeye ki,

4. Biz insanı en güzel biçimde yarattık.

5. Sonra da onu aşağıların en aşağısına çevirdik.

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُولٰى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطٖيكَ رَبُّكَ

Ve gerçekten de son/ahiret | Daha hayırlıdır (Kime?) | Sana | İlkten/dünyadan | Ve elbette çok yakında | Sana verecektir (Kim?) | Rabbin

فَتَرْضٰى ﴿٥﴾ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتٖيمًا فَاٰوٰى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا

Ve sen de hoşnut olacaksın | Seni bulmadı mı? (Nasıl?) | Yetim olarak | Ve barındırmadı mı? | Ve seni bulup da (Nasıl?) | Şaşırmış bir halde

فَهَدٰى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰى ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَتٖيمَ فَلَا تَقْهَرْ

[Doğru yola] eriştirmedi mi? | Ve seni bulup da (Nasıl?) | Muhtaç halde | Zenginleştirmedi mi? | Öyleyse yetimi | Sakın ezme

وَاَمَّا السَّٓائِلَ ﴿٩﴾ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

[El açıp] isteyeni de | Sakın azarlama | Rabbinin nimetine gelince | Durmadan anlat

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

Genişletmedik mi? (Kime?) | Sana (Neyi genişletmedik mi?) | Senin göğsünü | Ve indirmedik mi? (Kimden?) | Senden (Neyi?) | Yükünü

﴿٢﴾ اَلَّذٖٓي اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

O ki bükmüştü (Neyi?) | Belini | Ve yüceltmedik mi? (Kime?) | Sana (Neyi?) | Şanını

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

Muhakkak ki zorlukla beraber | [Büyük] bir kolaylık vardır | Gerçekten zorlukla beraber | [Başka] bir kolaylık [daha] vardır

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

Öyleyse boş kaldığında | Hemen giriş koyul | Ve sadece Rabbine | Rağbet et

سُورَةُ التّٖينِ

مَكِّيَّةٌ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالتّٖينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سٖينٖينَ ﴿٢﴾

Andolsun incir (Daha?) | Ve zeytine (Daha?) | Ve mubarek Sina dağına (Daha?)

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمٖينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

Ve bu güvenli beldeye | Muhakkak ki biz yarattık (Neyi?) | İnsanı (Nasıl?)

فٖٓي اَحْسَنِ تَقْوٖيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلٖينَ ﴿٥﴾

En güzel kıvamda | Sonra da | Onu çevirdik (Nereye?) | Aşağıların aşağısına

اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

Ancak hariç! | O kimseler ki | İman ettiler | Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | İşte onlar için vardır | Bir ecir ki | Kesintisiz

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدّ۪ينِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٨﴾

Sana yalanlatan nedir? (Neden sonra?) | Bundan sonra? (Neyi?) | Dini? | Değil midir? (Ne?) | Allah (Ne?) | Hakimler en hakimi

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَلَقِ — آيَاتُهَا ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذ۪ي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

Oku! (Ne ile?) | Rabbinin ismiyle | O ki yarattı | Yarattı (Neyi?) | İnsanı (Neden?)

مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذ۪ي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Kan pıhtısından | Oku! | Halbuki senin Rabbin (Nedir?) | Sonsuz kerem sahibidir | O ki öğretti (Ne ile?) | Kalem ile

﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ

Öğretti (Kime?) | İnsan (Neyi?) | O şeyi ki | Bilmedi | Hayır! | Doğrusu insan

لَيَطْغٰى ﴿٦﴾ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ

Elbette azar (Niçin?) | Kendisini gördüğü için (Ne gördüğü için?) | İhtiyaçsız oldu | Şüphesiz | Sadece Rabbinedir! (Ne?)

الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ الَّذ۪ي يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى

Dönüş | Gördün mü? | O kimseyi ki | Men ediyor | Bir kulu (Ne zaman?) | Namaz kıldığında

﴿١٠﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى

Gördün mü? | Şayet o | Doğru yolda ise | Veya | Emrettiyse (Neyi?) | Takvayı

﴿١٢﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ

Gördün mü? | Şayet yalanladıysa | Ve yüz çevirdiyse | Bilmiyor mu? (Neyi?) | Şüphesiz Allah

يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

Görüyor! | Hayır! | Andolsun ki şayet | Vazgeçmezse | Elbette tutacağız (Neyi?) | Onun perçemini

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ

O perçem ki | Yalancı | Ve günahkâr | O hemen çağırsın (Neyi?) | Meclisini | Biz de çağıracağız (Neyi?)

الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

Zebanileri | Hayır! | Ona uyma! | Secde et! | Ve yaklaş

السجدة

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَدْرِ — آيَاتُهَا ٥

6. Ancak iman edip yararlı işler yapan kimseler başka, onlar için kesilmez bir ecir vardır.

7. O halde artık sana dini ne yalanlatabilir?

8. Allah hâkimlerin hâkimi değil mi?

ALAK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 19 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Oku ismiyle O Rabbinin ki, yarattı.

2. İnsanı bir alakadan (yapışkan bir madden), yarattı!

3. Oku! O, cömertliğine sınır olmayan Rabbindir!

4. Kalem ile öğreten de…

5. O, insana bilmediği şeyleri öğretti.

6. Sakın okumamazlık etme! Çünkü insan, muhakkak azar,

7. Kendini ihtiyacı yokmuş gibi görerek.

8. Kuşkusuz, sonunda Rabbinedir dönüş…

9. Baksana o engelleyene,

10. Bir kulu, namaz kıldığında…

11. Baksana, ya (o kul) hidayet üzere giderse,

12. Veya takva ile emrederse, fena mı?

13. Baksana, yalanlar ve tersine giderse, iyi mi?

14. Allah'ın görmekte olduğunu bilmiyor mu?

15. Sakın! Andolsun ki, eğer (akıllanıp) vazgeçmezse, muhakkak biz sürükleyeceğiz o alnı!

16. Yalancı, câni bir alnı!

17. O zaman çağırsın kurultayını, meclisini!

18. Biz de, çağıracağız zebanileri!

19. Hayır, sakın onu dinleme de, secde et ve yaklaş!

KADR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kuşkusuz biz onu Kadir Gecesi indirdik.

2. Kadir gecesinin ne olduğunu, ne bildirdi ki sana?

3. Bin aydan hayırlıdır o Kadir Gecesi...

4. Onda melekler ve Ruh, Rablerinin izniyle her bir iş için inerde inerler.

5. Bir esenliktir o gece, tâ tan ata-na kadar.

BEYYİNE SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kitap verilmiş olanlardan ve müşriklerden o inkâr edenler, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar (bulundukları o hallerinden) ayrılacak değillerdi.

2. (İşte o apaçık delil,) Allah tarafından gönderilen bir peygamberdir, onlara azar azar tertemiz sahifeler okur.

3. O sahifelerde en doğru hükümler vardır.

4. Böyle iken, o kitap verilmiş olanlar, ancak kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Oysa onlar ancak şununla emrolunmuşlardı: "Hakka tapan ve O'nun birliğine inanan kimseler olarak, dini Allah'a özgü kılıp yalnızca Allah'a ibadet etsinler, namazı dosdoğru kılsınlar ve zekâtı versinler... Ve budur dosdoğru din!"

6. Gerek kitap verilenlerden, gerekse müşriklerden inkâr edenler, muhakkak cehennem ateşindedirler, orada ebedi kalacaklardır. Onlardır bütün yaratılmışların en kötüleri.

7. İman edip yararlı işler yapanlar, bütün yaratılmışların en iyileridir.

8. Onların mükâfatı, Rableri katında altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar o cennetler içinde ebedi kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut, onlar da O'ndan hoşnutturlar. Bu mükâfat, işte Rabbine derin saygı ve sevgi duyanlara aittir!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
اِنَّٓا	Şüphesiz biz
اَنْزَلْنَاهُ	Onu indirdik (Ne zaman indirdik?)
ف۪ي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾	Kadir gecesinde
وَمَٓا اَدْرٰيكَ	Sana ne bildirdi? (Neyi?)
مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾	Kadir gecesinin ne olduğunu
لَيْلَةُ الْقَدْرِ	Kadir gecesi
خَيْرٌ	Daha hayırlıdır (Neden?)
مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾	Bin aydan
تَنَزَّلُ	İner (Kim?)
الْمَلٰٓئِكَةُ	Melekler (Daha kim iner?)
وَالرُّوحُ	Ruh (Nerede?)
ف۪يهَا	Orada (Nasıl inerler?)
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ	Rablerinin izniyle (Ne sebebiyle inerler?)
مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾	Her bir iş sebebiyle
سَلَامٌ	Selamettir (Ne?)
هِيَ	O gece (Ne zamana kadar selamettir?)
حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾	Ta fecrin doğuşuna kadar

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الْبَيِّنَةِ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّح۪يمِ	Rahim olan
لَمْ يَكُنِ	Olmadı
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Kimden?)
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	Ehli kitap (Daha?)
وَالْمُشْرِك۪ينَ	Ve müşriklerden (Ne olmadılar?)
مُنْفَكّ۪ينَ	Ayrılıcılar
حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ	Ta ki onlara gelinceye kadar (Ne?)
الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾	Beyyine (Beyyineden bedel?)
رَسُولٌ	Bir resûl (Kim tarafından?)
مِنَ اللّٰهِ	Allah tarafından (Öyle resul ki)
يَتْلُوا	Okuyor (Neyi?)
صُحُفًا	Bir takım sahifeler ki
مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾	Tertemiz
ف۪يهَا	O sayfalarda vardır (Ne?)
كُتُبٌ	Yazılmışlar ki
قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾	Doğru
وَمَا تَفَرَّقَ	Ayrılığa düşmedi (Kim?)
الَّذ۪ينَ	O kimseler ki
اُو۫تُوا	Onlar verildiler (Neyi?)
الْكِتَابَ	Kitabı
اِلَّا	Ancak [ayrılığa düştüler] (Neden sonra?)
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ	Onlara geldikten sonra (Ne geldikten sonra?)
الْبَيِّنَةُ	Apaçık delil
﴿٤﴾ وَمَٓا اُمِرُٓوا	Oysaki onlara emredilmemişti
اِلَّا	Ancak [emredilmişti] (Ne?)
لِيَعْبُدُوا	İbadet etmeleri (Kime?)
اللّٰهَ	Allah'a (Nasıl ibadet etmeleri emredilmiştir?)
مُخْلِص۪ينَ	Hâs kılıcılar oldukları halde
لَهُ	Ona (Neyi?)
الدّ۪ينَ	Dini (Daha nasıl ibadet etmeleri emredilmiştir?)
حُنَفَٓاءَ	Hanifler olarak? (Daha ne emredildi?)
وَيُق۪يمُوا	Dosdoğru kılmaları (Neyi?)
الصَّلٰوةَ	Namazı
وَيُؤْتُوا	Ve vermeleri (Neyi?)
الزَّكٰوةَ	Zekatı
وَذٰلِكَ	Ve işte bu (Nedir?)
د۪ينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾	Doğru dindir
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Şüphesiz o kimseler ki
كَفَرُوا	İnkar ettiler (Kimden?)
مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ	Ehli kitaptan (Daha?)
وَالْمُشْرِك۪ينَ	Ve müşriklerden (Nedir onlar?)
ف۪ي نَارِ جَهَنَّمَ	Cehennem ateşindedir (Ne halde?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
ف۪يهَا	Orada
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
هُمْ	Onlar
شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾	Yaratılanların en şerlisidir
اِنَّ الَّذ۪ينَ	Şüphesiz o kimseler ki
اٰمَنُوا	İman ettiler (Daha?)
وَعَمِلُوا	Ve işlediler (Neyi?)
الصَّالِحَاتِ	Salih amelleri
اُو۬لٰٓئِكَ	İşte onlar
هُمْ	Onlar
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾	Yaratılanların en hayırlısıdır
جَزَٓاؤُ۬هُمْ	Onların mükafatı (Nerede?)
عِنْدَ رَبِّهِمْ	Rablerinin katında (Nedir?)
جَنَّاتُ عَدْنٍ	Adn cennetleridir (Öyle cennetler ki?)
تَجْر۪ي	Akar (Nereden?)
مِنْ تَحْتِهَا	O cennetlerin altından (Ne?)
الْاَنْهَارُ	Nehirler (Oraya nasıl girecekler?)
خَالِد۪ينَ	Ebedi kalıcılar oldukları halde (Nerede?)
ف۪يهَٓا	Orada (Nasıl?)
اَبَدًا	Ebedi olarak
رَضِيَ	Razı olmuştur (Kim?)
اللّٰهُ	Allah (Kimden?)
عَنْهُمْ	Onlardan
وَرَضُوا	Onlar da razı olmuştur (Kimden?)
عَنْهُ	Allah'tan
ذٰلِكَ	İşte bu
لِمَنْ	O kimse içindir ki
خَشِيَ	Korkmuştur
رَبَّهُ ﴿٨﴾	Rabbinden

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ الزَّلْزَالِ — آيَاتُهَا ٨

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
اِذَا زُلْزِلَتِ	Sarsıldığında (Ne?)
الْاَرْضُ	Yer (Nasıl sarsıldığında?)
زِلْزَالَهَا ﴿١﴾	Kendisine has sarsıntısıyla
وَاَخْرَجَتِ	Ve çıkardığında (Ne?)
الْاَرْضُ	Yer (Neyi?)
اَثْقَالَهَا ﴿٢﴾	Ağırlıklarını
وَقَالَ	Ve dediğinde (Kim?)
الْاِنْسَانُ	İnsan (Ne dediğinde?)
مَا لَهَا ﴿٣﴾	Bu yeryüzüne ne oluyor?
يَوْمَئِذٍ	İşte o gün
تُحَدِّثُ	Söyler (Neyi?)
اَخْبَارَهَا ﴿٤﴾	Haberlerini (Ne sebebiyle bildirir?)
بِاَنَّ	Doğrusu
رَبَّكَ	Senin Rabbin
اَوْحٰى	Vahyetmiştir (Kime?)
لَهَا ﴿٥﴾	O yer-yüzüne
يَوْمَئِذٍ	İşte o gün
يَصْدُرُ	Çıkarlar (Kim?)
النَّاسُ	İnsanlar (Nasıl?)
اَشْتَاتًا	Bölük bölük (Niçin çıkarlar?)
لِيُرَوْا	Gösterilmeleri için (Neyin?)
اَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾	Amellerinin
فَمَنْ	Öyleyse her kim
يَعْمَلْ	Yaparsa (Ne kadar?)
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ	Zerre miktarı (Ne yaparsa?)
خَيْرًا	Hayır
يَرَهُ ﴿٧﴾	Onu görür
وَمَنْ	Her kim de
يَعْمَلْ	Yaparsa (Ne kadar?)
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ	Zerre miktarı (Ne yaparsa?)
شَرًّا	Kötülük
يَرَهُ ﴿٨﴾	Onu görür

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَادِيَاتِ — آيَاتُهَا ١١

Arapça	Türkçe
بِسْمِ اللّٰهِ	Allah'ın adıyla [başlarım]
الرَّحْمٰنِ	Rahman olan
الرَّحِيمِ	Rahim olan

Arapça	Türkçe
وَالْعَادِيَاتِ	Andolsun koşanlara (Nasıl?)
ضَبْحًا ﴿١﴾	Soluk soluğa
فَالْمُورِيَاتِ	Kıvılcım saçanlara (Nasıl?)
قَدْحًا ﴿٢﴾	Vurarak
فَالْمُغِيرَاتِ	Baskın yapanlara (Ne zaman?)
صُبْحًا ﴿٣﴾	Sabahleyin
فَاَثَرْنَ	Ve kattılar (Nerede?)
بِهِ	Orada (Ne kaldırdılar?)
نَقْعًا ﴿٤﴾	Toz
فَوَسَطْنَ بِهِ	Ve onunla ortaladılar
جَمْعًا ﴿٥﴾	Bir topluluğu
اِنَّ الْاِنْسَانَ	Doğrusu insan
لِرَبِّهِ	Rabbine karşı
لَكَنُودٌ ﴿٦﴾	Pek nankördür
وَاِنَّهُ	Ve doğrusu kendisi de
عَلٰى ذٰلِكَ	Buna
لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾	Pek de güzel şahittir
وَاِنَّهُ	Ve doğrusu o
لِحُبِّ الْخَيْرِ	Hayır sevgisine
لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾	Çok düşkündür
اَفَلَا يَعْلَمُ	Bilmez mi?
اِذَا بُعْثِرَ	Deşilip dışa atıldığı vakit (Ne?)
مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾	Kabirdekiler
وَحُصِّلَ	Ve ifrazedildiği [vakit] (Ne?)
مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾	Sinelerdeki
اِنَّ رَبَّهُمْ	Şüphesiz Rableri
بِهِمْ	Onlardan
يَوْمَئِذٍ	İşte o gün
لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾	Elbette haberdardır

ZİLZÂL SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir, 8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yer o sarsıntıyla sarsıldığı,

2. Ve yer ağırlıklarını (ortaya) çıkardığı,

3. İnsan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman,

4. O gün, (yer) bütün haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

6. O gün insanlar, yaptıklarının kendilerine gösterilmesi için bölük bölük fırlayıp çıkacaklardır.

7. Her kim zerre miktarı bir hayır yaparsa, onu görecek.

8. Her kim de zerre miktarı bir kötülük yaparsa, onu görecektir.

ÂDİYÂT SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir, 11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O harıl harıl koşular koşanlara,

2. (Tırnaklarıyla yerden) çakarak da ateşler saçanlara,

3. Ve sabahleyin baskın basanlara,

4. Derken savurup da toz dumana katanlara,

5. Derken bir topluluğun ortasına dalanlara yemin ederim ki,

6. O insan Rabbine karşı pek nankördür.

7. Ve kendisi de şahittir buna.

8. Ve o, mal sevgisine de aşırı derecede düşkündür.

9. Fakat bilmeyecek mi, deşilip çıkarıldığı zaman o kabirdekiler,

10. Ve o göğüslerdekiler derilip toplandığı zaman.

11. O gün, O Rableri onlardan elbette haberdardır!

KÂRİ‘A SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
11 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O karia (o çarpacak bela, yani kıyamet)...

2. Nedir o karia?

3. Ne bildirdi ki sana, nedir o karia?

4. O gün insanlar çırpınıp yayılan pervaneler gibi olacak.

5. Dağlar da, didilmiş renkli yünler gibi atılacaktır.

6. İşte o zaman tartıları ağır basan kimse,

7. O artık hoşnut olacağı bir hayat içindedir.

8. Fakat tartıları hafif gelen kimse,

9. O zaman onun (kucağına sığınacağı) anası Haviye'dir.

10. Ve bildin mi, Haviye nedir?

11. Kızışmış bir ateştir!

TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
8 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. O çokluk kuruntusu sizleri oyaladı,

2. Tâ ziyaret edişinize kadar kabirleri...

3. Öyle değil, ileride bileceksiniz!

4. Sonra öyle değil, ileride bileceksiniz!

5. Öyle değil, kesin olarak bilseniz,

6. Andolsun ki, o cehennemi çaresiz göreceksiniz!

7. Sonra andolsun ki, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra andolsun ki, o gün o nimetten muhakkak sorulacaksınız!

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْقَارِعَةِ — آيَاتُهَا ١١

بِسْمِ اللّٰهِ (Allah'ın adıyla [başlarım]) الرَّحْمٰنِ (Rahman olan) الرَّح۪يمِ (Rahim olan)

اَلْقَارِعَةُ ([Kalpleri korkuyla] çalan felaket) ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ (Nedir [kalpleri korkuyla] çalan felaket) ﴿٢﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ (Sana ne bildirdi?) مَا الْقَارِعَةُ ([Kalpleri korkuyla] çalan felaket nedir?) ﴿٣﴾

يَوْمَ (O gün) يَكُونُ (Olur (Kim?)) النَّاسُ (İnsanlar (Ne gibi?)) كَالْفَرَاشِ (Pervaneler gibi (Öyle pervaneler ki?)) الْمَبْثُوثِ (Yayılmış) ﴿٤﴾

وَتَكُونُ (Ve olur (Ne?)) الْجِبَالُ (Dağlar (Ne gibi?)) كَالْعِهْنِ (Yünler gibi (Öyle yünler ki?)) الْمَنْفُوشِ (Didilmiş renkli yünler) ﴿٥﴾

فَاَمَّا مَنْ (O kimseye gelince ki) ثَقُلَتْ (Ağır gelmiştir (Ne?)) مَوَاز۪ينُهُ (Mizanı) ﴿٦﴾ فَهُوَ (İşte o) ف۪ي ع۪يشَةٍ (Bir yaşam içindedir (Öyle yaşam ki?)) رَاضِيَةٍ (Hoş) ﴿٧﴾

وَاَمَّا مَنْ (O kimseye gelince ki) خَفَّتْ (Hafif gelmiştir (Ne?)) مَوَاز۪ينُهُ (Mizanı) ﴿٨﴾ فَاُمُّهُ (İşte onun anası/barınağı)

هَاوِيَةٌ (Haviyedir) ﴿٩﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ (Sana ne bildirdi? (Neyi?)) مَا هِيَهْ (Onun ne olduğunu?) ﴿١٠﴾ نَارٌ (Bir ateştir ki) حَامِيَةٌ (Kızgın) ﴿١١﴾

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ التَّكَاثُرِ — آيَاتُهَا ٨

بِسْمِ اللّٰهِ (Allah'ın adıyla [başlarım]) الرَّحْمٰنِ (Rahman olan) الرَّح۪يمِ (Rahim olan)

اَلْهٰيكُمُ (Sizi alıkoydu) التَّكَاثُرُ (Çokluk kuruntusu) ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ (Sonunda ziyaret ettiniz (Neyi?)) الْمَقَابِرَ (Kabirleri) ﴿٢﴾ كَلَّا (Hayır!)

سَوْفَ تَعْلَمُونَ (Yakında bileceksiniz) ﴿٣﴾ ثُمَّ (Sonra) كَلَّا (Yine hayır!) سَوْفَ تَعْلَمُونَ (Yakında bileceksiniz) ﴿٤﴾ كَلَّا (Hayır!) لَوْ تَعْلَمُونَ (Şayet bilseydiniz (Nasıl?))

عِلْمَ الْيَق۪ينِ (Yakini bilgi ile) ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ (Andolsun ki göreceksiniz (Neyi?)) الْجَح۪يمَ (Cehennemi) ﴿٦﴾ ثُمَّ (Sonra) لَتَرَوُنَّهَا (Andolsun ki onu göreceksiniz (Nasıl göreceksiniz?))

عَيْنَ الْيَق۪ينِ (Gözle kesin olarak) ﴿٧﴾ ثُمَّ (Sonra) لَتُسْـَٔلُنَّ (Andolsun ki hesaba çekileceksiniz (Ne zaman hesaba çekileceksiniz?)) يَوْمَئِذٍ (O gün (Neden hesaba çekileceksiniz?)) عَنِ النَّع۪يمِ (Her nimetten) ﴿٨﴾

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْعَصْرِ — آيَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَالْعَصْرِ ۙ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفٖى خُسْرٍ ۙ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا

Asra andolsun ki | Muhakkak ki insan | Gerçekten de ziyandadır | Ancak başkadır | O kimseler ki | İman ettiler

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

Ve işlediler (Neyi?) | Salih amelleri | Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Hakkı | Ve birbirlerine tavsiye ettiler (Neyi?) | Sabrı

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْهُمَزَةِ — اٰيَاتُهَا ٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۙ ﴿١﴾ اَلَّذٖى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۙ

Vay haline! (Kimin vay haline?) | Her arkadan çekiştirenin | Yüze karşı eğlenenin | O ki toplamıştır (Ne toplamıştır?) | Mal | Ve onu saymıştır

﴿٢﴾ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُ اَخْلَدَهُ ۚ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ

Zannediyor ki | Elbette malı | Onu ebedileştirdi | Hayır! | Andolsun ki atılacaktır

فِى الْحُطَمَةِ ۘ ﴿٤﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ ۜ ﴿٥﴾

Hutame'ye | Sana ne bildirdi? (Neyi?) | Hutame'nin ne olduğunu?

نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ ۙ ﴿٦﴾ اَلَّتٖى تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ ۜ ﴿٧﴾

Allah'ın ateşidir (Öyle ateş ki) | Tutuşturulmuş | O ki yükselir (Neye?) | Yüreklere

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۙ ﴿٨﴾ فٖى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

Şüphesiz o ateş | Onların üzerine (Niçin?) | Kapatılmıştır (Nerededir?) | Sütunlar içinde (Öyle sütunlar ki) | Upuzun

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفٖيلِ — اٰيَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفٖيلِ ۜ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ

Görmedin mi? | Nasıl | Yaptı? (Kim?) | Senin Rabbin (Kime?) | Fil sahiplerine | Çıkarmadı mı? (Neyi?)

كَيْدَهُمْ فٖى تَضْلٖيلٍ ۙ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابٖيلَ ۙ ﴿٣﴾

Onların kötü planlarını (Nereye çıkarmadı mı?) | Boşa | Ve gönderdi (Kimin üstüne?) | Onların üstüne (Ne?) | Kuşlar ki | Sürü sürü

تَرْمٖيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجّٖيلٍ ۙ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ ﴿٥﴾

Onlara atıyorlardı (Ne?) | Taşlar (Neden?) | Balçıktan | Sonunda onları yapıverdi (Ne gibi?) | Ekin gibi (Öyle ekin ki?) | Yenilmiş

ASR SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Asra yemin olsun ki,

2. İnsan mutlaka bir zarardadır.

3. Ancak o kimseler başka ki, iman edip salih ameller işlediler ve hep birbirlerine hakkı tavsiye ettiler ve birbirlerine sabrı tavsiye ettiler.

HÜMEZE SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
9 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Vay haline arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne!

2. Ona ki, bir mal toplamış ve onu saymaktadır.

3. Malının kendisini ebedi kılacağını sanır.

4. Hayır, andolsun ki, o Hutame'ye (cehenneme) atılacaktır!

5. Ve bildin mi Hutame ne?

6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşi...

7. Ki gönüller üstüne çıkar.

8. O (ateş) onların üstüne kapatılacaktır,

9. Uzatılmış sütunlarda...

FÎL SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Görmedin mi, Rabbin nasıl yaptı fil sahiplerine?

2. Düzenlerini boşa çıkarmadı mı?

3. Üzerlerine sürü sürü kuşlar saldı.

4. Onlara çamurdan sertleşmiş taşlar atıyorlardı.

5. Derken onları yenilmiş bir ekin yaprağı gibi kılıverdi.

KUREYŞ SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
4 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,

2. Onları kışın ve yazın yaptıkları yolculuğa alıştırıp ısındırdığı için,

3. Hiç olmazsa, bundan dolayı bu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine kulluk etsinler!

4. Ki onları açlıktan doyurdu ve korkudan emin kıldı.

MÂ'UN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
7 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Gördün mü o dini yalanlayanı?

2. İşte yetimi itip kakan odur.

3. Ve kayırmaz doyurmak üzere yoksulu!

4. Fakat vay haline o namaz kılanlara ki,

5. Namazlarında yanılmaktadırlar.

6. Onlar ki, gösteriş yaparlar.

7. Ve yardımlığı sakınırlar (zekâtı vermezler).

KEVSER SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Biz verdik sana gerçekten Kevser'i...

2. Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver.

3. Doğrusu sana kin besleyendir, soyu kesik olan.

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ قُرَيْشٍ — آيَاتُهَا ٤

الرَّحِيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾	رِحْلَةَ الشِّتَاءِ	اِيلَافِهِمْ	لِاِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾
Ve yazın	Kışın sefere	[Evet] alıştırıldığı için (Neye alıştırıldığı için?)	Kureyş alıştırıldığı için

مِنْ جُوعٍ	اَطْعَمَهُمْ	اَلَّذٖى	رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾	فَلْيَعْبُدُوا
Açlıktan	Onları doyurmuştur (Neden?)	Ki o	Şu evin Rabbine	İbadet etsinler (Kime ibadet etsinler?)

مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾	وَاٰمَنَهُمْ
Korkudan	Ve onları emin eylemiştir (Neden?)

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْمَاعُونِ — آيَاتُهَا ٧

الرَّحِيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

اَلَّذٖى	فَذٰلِكَ	بِالدّٖينِ ﴿١﴾	يُكَذِّبُ	اَلَّذٖى	اَرَاَيْتَ
O ki	İşte şudur	Dini	Yalanlıyor (Neyi?)	O kimseyi ki	Gördün mü? (Kimi?)

عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكٖينِ ﴿٣﴾	وَلَا يَحُضُّ	الْيَتٖيمَ ﴿٢﴾	يَدُعُّ
Yoksulu yedirmeye	Ve teşvik etmez (Neye?)	Yetimi	İter kakar (Kimi?)

سَاهُونَ ﴿٥﴾	عَنْ صَلَاتِهِمْ	اَلَّذٖينَ هُمْ	لِلْمُصَلّٖينَ ﴿٤﴾	فَوَيْلٌ
Yanılmaktadır	Namazlarından	Ki onlar	O namaz kılanlara	Yazıklar olsun (Kime?)

الْمَاعُونَ ﴿٧﴾	وَيَمْنَعُونَ	يُرَاۤؤُنَ ﴿٦﴾	اَلَّذٖينَ هُمْ
Ufacık bir şeyi	Ve esirgerler (Neyi?)	Gösteriş yaparlar	Ki onlar

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَوْثَرِ — آيَاتُهَا ٣

الرَّحِيمِ	الرَّحْمٰنِ	بِسْمِ اللّٰهِ
Rahim olan	Rahman olan	Allah'ın adıyla [başlarım]

وَانْحَرْ ﴿٢﴾	لِرَبِّكَ	فَصَلِّ	الْكَوْثَرَ ﴿١﴾	اَعْطَيْنَاكَ	اِنَّا
Ve kurban kes	Rabbin için	Öyleyse namaz kıl (Kim için?)	Kevser'i	Sana verdik! (Neyi?)	Muhakkak biz

هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾	اِنَّ شَانِئَكَ
Asıl kesik olan odur	Doğrusu sana kin besleyen

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْكَافِرُونَ — آيَاتُهَا ٦

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

قُلْ	يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَۙ ﴿١﴾	لَٓا اَعْبُدُ	مَا تَعْبُدُونَۙ ﴿٢﴾	وَلَٓا اَنْتُمْ
De ki	Ey kafirler!	Tapmam (Neye?)	Sizin taptığınıza	Siz de değilsiniz (Ne?)

عَابِدُونَ	مَٓا اَعْبُدُۚ ﴿٣﴾	وَلَٓا اَنَا عَابِدٌ	مَا عَبَدْتُمْۙ ﴿٤﴾	وَلَٓا اَنْتُمْ
Tapınanlar (Neye?)	Benim taptığıma	Ve ben tapınan değilim	Sizin taptığınıza	Siz de değilsiniz (Ne?)

عَابِدُونَ	مَٓا اَعْبُدُۜ ﴿٥﴾	لَكُمْ	د۪ينُكُمْ	وَلِيَ	د۪ينِ ﴿٦﴾
Tapınanlar (Neye?)	Benim taptığıma	Sizedir (Ne?)	Dininiz	Ve banadır (Ne?)	Dinim

مَدَنِيَّةٌ — سُورَةُ النَّصْرِ — آيَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

اِذَا جَٓاءَ	نَصْرُ اللّٰهِ	وَالْفَتْحُۙ ﴿١﴾	وَرَاَيْتَ	النَّاسَ	يَدْخُلُونَ
Geldiğinde (Ne?)	Allah'ın yardımı (Daha ne geldiğinde?)	Fetih	Ve gördüğünde (Kimi?)	İnsanları (Nasıl?)	Girerlerken (Neye?)

ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ	اَفْوَاجاًۙ ﴿٢﴾	فَسَبِّحْ	بِحَمْدِ رَبِّكَ	وَاسْتَغْفِرْهُۜ
Allah'ın dinine (Nasıl?)	Cemaat cemaat	Hemen tesbih et (Nasıl?)	Rabbine hamdederek	Ve ondan mağfiret dile

اِنَّهُ	كَانَ	تَوَّاباً ﴿٣﴾
Zira o	Daima olmuştur (Ne olmuştur?)	Tevbeleri çokça kabul eden

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ تَبَّتْ — آيَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ	الرَّحْمٰنِ	الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım]	Rahman olan	Rahim olan

تَبَّتْ	يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ	وَتَبَّۜ ﴿١﴾	مَٓا اَغْنٰى	عَنْهُ	مَالُهُ	وَمَا كَسَبَۜ
Kurusun (Ne?)	Ebu Leheb'in iki eli	Ve kurudu da	Fayda vermedi (Kime?)	Ona (Ne?)	Ne malı	Ne de kazandığı

سَيَصْلٰى ﴿٢﴾	نَاراً	ذَاتَ لَهَبٍۚ ﴿٣﴾	وَامْرَاَتُهُۜ	حَمَّالَةَ الْحَطَبِۚ
Çok yakında girecektir (Nereye?)	Ateşe (Öyle ateş ki)	Alevli (Daha kim girecektir?)	Ve karısı da	Odun taşıyıcısı olarak (Ne halde yanacaktır?)

﴿٤﴾ ف۪ي ج۪يدِهَا	حَبْلٌ	مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾
Gerdanında olduğu halde (Ne?)	[Bükülmüş] bir ip (Neden?)	Mesedden/ liften

KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
6 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Ey kâfirler!

2. Tapmam o taptıklarınıza;

3. Siz de tapanlardan değilsiniz, benim Mabud'uma.

4. Hem ben tapıcı değilim sizin taptıklarınıza.

5. Hem de siz, tapıcılardan değilsiniz benim Mabud'uma

6. Size dininiz, bana dinim.

NASR SÛRESİ

Medine-i Münevvere döneminde inmiştir,
3 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Allah'ın yardımı ve fetih gelip de,

2. İnsanları bölük bölük Allah'ın dinine girerlerken gördüğün zaman,

3. Artık Rabbini hamd ile tesbih et ve mağfiretini dile. Muhakkak ki O, tevbeleri çokça kabul edendir!

TEBBET SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. Yuh oldu iki eli Ebu Leheb'in, kendide yuh (oldu.)

2. Ne malı fayda verdi ona, ne kazandığı,

3. O, bir alevli ateşe yaslanacak,

4. Karısı da... Odun hamalı olarak;

5. Gerdanında fitillisinden bir ip (olduğu halde.)

İHLÂS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
4 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "O, Allah, tek birdir.

2. Allah, o eksiksizdir, sameddir.

3. Doğurmadı ve doğurulmadı.

4. O'na bir denk de olmadı!"

FELAK SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
5 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Sığınırım o sabahın Rabbine,

2. Şerrinden yarattığı şeylerin,

3. Ve karanlığı bastığı zaman bir gecenin şerrinden,

4. Ve o düğümlere üfleyen, üfürükçülerin şerrinden,

5. Ve hased ettiği zaman, bir hasedçinin şerrinden…"

NÂS SÛRESİ

Mekke-i Mükerreme döneminde inmiştir,
6 âyet-i kerimedir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

1. De ki: "Sığınırım Rabbine insanların,

2. Hükümdarlar hükümdarına insanların,

3. İlahına insanların,

4. O sinsi vesvesecinin şerrinden,

5. Ki insanların sinelerinde vesvese verir durur.

6. Gerek cinlerden, gerekse insanlardan (olsun)."

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْاِخْلَاصِ — آيَاتُهَا ٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌۚ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُۚ ﴿٢﴾
De ki | O Allah'tır | Birdir | Allah | Samed'dir

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْۙ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ ﴿٤﴾
Doğurmamıştır | Ve doğmamıştır | Ve olmamıştır (Kime?) | Ona (Ne olmamıştır?) | Denk (Kim olmamıştır?) | Hiç kimse

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ الْفَلَقِ — آيَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَۙ ﴿٢﴾
De ki | Sığınırım (Kime?) | Felak'ın Rabbine (Neden?) | Yarattıklarının şerrinden (Daha neden sığınırım?)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَۙ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
Ve bir gecenin şerrinden (Ne zamanki şerrinden) | Karanlığı çöktüğü zaman (Daha neden sığınırım?) | Üfürenlerin şerrinden (Neye?)

فِي الْعُقَدِۙ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾
Düğümlere (Daha neden sığınırım?) | Haset edenin şerrinden (Ne zamandaki şerri?) | Haset ettiği zaman

مَكِّيَّةٌ — سُورَةُ النَّاسِ — آيَاتُهَا ٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
Allah'ın adıyla [başlarım] | Rahman olan | Rahim olan

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِۙ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِۙ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِۙ ﴿٣﴾
De ki | Sığınırım (Kime?) | İnsanların Rabbine | İnsanların melikine | İnsanların ilahına (Neden sığınırım?)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِۙ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ي يُوَسْوِسُ
Vesvese verenin şerrinden (Öyle şeytan ki) | Sinsi | Ki o vesvese verir (Nerede?)

ف۪ي صُدُورِ النَّاسِۙ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾
İnsanların sinesinde (Kimlerdendir o şeytan?) | Cinler ve insanlardan

تَمَّ الْمُصْحَفُ الشَّر۪يفُ